preſertim cum tūc nō eſſent ſocij: vt in.l.ſtipulatio iſta.§.alteri.ff.de verb.obli.remāſit ergo ꝯtus validus dūtaxat pro parte Angeleti: vt in.l.ſi mihi ⁊ titio.ff.e.ti.ergo dicta obligatio extincta fuit ꝑ mortem dicti angeleti ſaltē quo ad illos quos poſtea ſocios nominauit. Preterea obligatio illa fuit ꝯcta cū cōi ſuo nomine ⁊ ſociorum: ⁊ ſic intuitu ſocietatis cū ſub nomine appellatiuo illos exp̄ſſiſſet.arg.in.l.ſi ſeruus cōis.ff.de ſtip.ſer.⁊.c.qm̄ abbas.de offi.dele. ¶ Scḋo q2 per mortē dicti Angeleti fuit dicta ſocietas diſſoluta nec trāſire potuit in heredes ꝙtūcunqȝ de eis in ꝯctu ſocietatis mētio facta fuiſſet: vt probatur in.l.nemo.⁊.l.adeo.⁊.l.cū duobus.§.idē rn̄dit.ff.pro ſocio.
1 ⁊ inſti.eo.§.ſoluitur.vbi patet † qḋ etiam ſi plurimi fuerūt ſocij attamen poſt mortē vnius ſocietas in totū rumpatur: ergo dicta obligatio ſeu contractus cum cōi initus non potuit tranſire in ſocios dicti Angeleti cū non poſſint amplius dici ſocij.facit qḋ habeť in.l.item mela.ff.de alimē.⁊ ciba.lega. ¶ Tertio ⁊ fortius facit cōtra quondā ſocios Angeleti ⁊ heredes dicti Angeleti: quod habetur in.xx.capitulo.vbi habetur qḋ illa capitula debēt habere obſeruātiā quo ad ſocios dūtaxat dicti Angeleti ⁊ durāte illa ſocietate, ſed certū eſt ꝙ ꝑ mortē dicti Angeleti deſierūt eſſe ſocij dicti Angeleti nec amplius durat dicta ſocietas: vt.ſ.oſtenſum fuit: ergo cōe nō remāſit obligatum ad dictorū capitulorū obſeruantiā. ¶ Sed his non obſtātibus cōtraria ſn̄ia de iure verior eſt.ſ.qḋ dicta obligatio cū cōmuni ꝯtracta non ſit extincta per mortem Angeleti.⁊ fortius nec per mortem quorūdā aliorū ex ſocietate predicta. Probať primo ex eo: q2 dictus Angeletus contraxit ſuo priuato noīe ⁊ vice ⁊ nomine ſociorūȝ per eum declarandoꝝ ſuorūqȝ heredū, vt ptȝ in principio dictorū capitulorum quos quidē ſocios poſtea declarauit q iuxta cōpoſitionē inter cōe ⁊ Angeletū habitā venerūt ⁊ approbauerunt corā notario contractū initum per dictū Angeletū eorū nomine: ergo dictus ꝯctus tenuit quo ad eos per ratihabitionē ſequentem: trahitur enim ratihabitio in ꝯctibus retrotrahi ⁊ cōparatur mandato: vt in.l.fi.C.ad mace.facit.l.licet.⁊ ꝙ ibi no.ff.de iudi.⁊.l.ſi abſentis.C.ſi cer.peta.l.
2 mater.C.de rei ven.⁊ regula rati.de reg.iur.lib.vj.in quibus † lȝ non poſſit quis directe alteri ſtipulari poteſt tn̄ alterius noīe ſtipulari ⁊ valebit ſtipulatio illo ratificāte: vt in.l.actiōe.ff.de ne.geſt.no. Bar. in.d.§.alteri.ergo ex p̄dictis clare cōcluditur dictum ꝯctuȝ habuiſſe validitatē etiā in pſona ſocioꝝ. ¶ Scḋo videndū eſt an ꝯctus fuerit extinctus per mortem dicti Angeleti: ⁊ ꝓfecto dico qḋ non: quia illa obligatio fuit ꝯcta: vt.ſ.dixi.nō ſolum nomine Angeleti ⁊ ſociorū, ſed etiā ꝓ eorū filijs heredibus: vt patet in principio capitulorū ⁊ in c.xx.ergo dȝ trāſire ad heredes cū materia ſit trāſmiſſibilis ad heredes ad hoc.l.veteris.C.de ꝯben.⁊ cōmit.ſtip.⁊.l.ſi pactū.ff.de ꝓba.
3 vbi patet † qḋ regulariter omnis obligatio actiō ⁊ paſſiue tranſit in heredes etiā ſi de illis nō fuerit facta mētio in cōtractu: dūmodo materia vt dixi ſit in heredes trāſmiſſibilis: vt no. Bar.in.l.iij.ff.de ver.
4 obli.⁊ facit optime qḋ ipſe no.in.l.poſtulāte.ff.ad trebel.vbi dȝ † ꝙ ſtatuto caueatur debitorem poſſe capi ꝓ debito qḋ tale ſtatutū extēditur ad heredē: lȝ in cōtrarium in hoc vltimo poſſet allegari ꝙ ipſe no.in.l.ſi deceſſerit.ff.qui ſatiſda.cogā.ſed recte intuēdo illa dicta nō ſunt ꝯtria: nec aliter inſiſto: q2 non multum vrgēt in materia noſtra. fortius ergo in caſu noſtro dicta obligatio habuit in heredes iſtorū cōtrahentiū tranſire cū de illis fuit exp̄ſſe facta mētio. Nec ob.ſi dicatur qḋ noīe ſocietatis fuit ꝯctus initus que iam eſt extincta ꝑ mortē Angeleti. Dico enim contrarium eſſe verum cū in dicto ꝯctu fuerit facta mētio de eorū heredibus: ergo nō ꝯxerunt noīe ſocietatis cum certum erat ſocietatē nō trāſire in heredes. Preterea vt notāter dȝ
5 Inn.c.dilecta.de exceſ.prela.† ꝯctus non poteſt fieri dicto noīe ſocietatis: q2 ſocietas nō eſt corpus ſeu collegiū: alias ſequeretur quod oībus mortuis reſideret ius ſocietatis in vno.vt.l.ſicut.ff.ꝙ cuiuſqȝ vni.⁊.c.gratum.de poſtu.prela.qḋ eſt falſum: vt patet ex p̄dictis: q2 imo ſoluiť per mortē vnius: ideo etiā ſi fuiſſet expreſſe dictū nomine ſocietatis: dȝ tn̄ intelligi ſm eū vt cōtractus valeat id eſt noīe ſociorum: nam verba improprianť vt cōtractus ſeu diſpoſitio nō corruat in odioſis: ⁊ hic que ſunt ſtricti iuris: vt no.probať in.c.ſi ſn̄ia.de ſen. excō.lib.vj.⁊.l.ſi ſtipulatus fuero per te.ff.de ver.obli. Nec ob.qḋ ſtipulatio fuit facta ſub nomine appellatiuo.ſ.ſociorū ⁊c.q2 dico quod per hoc nō ſequitur qḋ ille ꝯctus ſequatur ſocietatē per id qḋ de ipſorum heredibus.ſ.dixi. Itē ſatis eſt qḋ tūc eſſent ſocij ⁊ ſic ꝙ illa qualitas affuerit tempore ꝯctus: q2 qualitas appoſita in aliqua oratione debet intelligi ſm tp̄s verbi ad quod refertur: vt in.d.l.item mela.vt no. Bar.in.l.ex facto.ff.de vulga.⁊ pupil.vcȝ in.j.reſpōſo. Preterea actum fuit vt dicti ſocij nominarentur intra certum tempus ⁊ ꝙ deberent venire ⁊ ratificare dictū cōtractū: ⁊ ita tempore cōuento fuerunt nominati ⁊ venerūt ac ꝓprijs ⁊ priuatis nominibus ꝑ ſe ⁊ ſuos heredes dictum cōtractum eorum nomine initum ratificauerunt: vt patet in inſtrumento ratificationis: ergo non pōt dici qḋ noīe ſocietatis ſeu qḋ tanꝙ ſocij hoc fecerunt. Expreſſius hoc idē probatur in xx.c.vbi inter cetera diciť ꝙ dicta capitula debeāt obſeruari ꝑ tēpus decem annorū pro ipſis ⁊ eorum filijs ⁊ heredibus.ergo non expirāt per mortē quorūdam, ſeu ſocietate diſſoluta. Non ob.quod dicatur in fine dicti.xx.capituli durāte ſocietate predicta ⁊c.dico eī ꝙ verba debent impropriari ſm naturam cōtractus: vt probatur in.l.ſi vno. ff.loca.facit ꝙ in ſimili no. Bar.in.l.cotem ferro.§.qui maximos.ff. de pub.⁊ qḋ no.gl.in.l.j.ff.de ſuperfi.⁊ qualitas pactoꝝ non minꝰ ex verbis ꝙ ex mēte ſtatuētiū elicienda eſt: vt notāter dicit tex.ſatis bonus ad propoſitum in.l.iuriſgentium.§.pacto.cum ſequē.ff.de pact. ſubijciens qḋ lȝ prima perſona inferať: non per hoc pactum ſemper eſt perſonale: vt plerunqȝ perſona exprimitur vt demōſtretur cū quo pactum factū eſt: ita dicenduȝ in ꝓpoſito cū eī vt patet ex predictis materia obligationis erat tranſmiſſibilis ad heredes ac ſi exp̄ſſe fuerit actum vt tranſiret ad heredes ⁊ prodter hereduȝ ſuperueniētiam diſſoluať ſocietas: ergo nō eſt veroſimile qḋ dicta v̄ba ſtent ꝓprie: q2 inſurgeret quedā cōtrarietas que nō eſt incōtinenti preſumenda: vt l.nō ad ea.ff.de cōdi.⁊ demō.intelliganť illa verba durante ſocietate p̄dicta.i.durātibꝰ illis de illa ſocietate ſicut.ſ.dixi in ſi. poſt Inno. quaſi dicat qḋ ad alios ꝙ ad filios ⁊ ſuos heredes non poſſint dicta capitula extēdi, ⁊ facit ad hoc qḋ hr̄ in.d.xx.c.⁊ in.c.xvij. Ex his concludo dictū ꝯctum nō fuiſſe extinctū per mortem Angeleti: et quorundam aliorū ſociorū: imo remanſit in perſonis aliorū ⁊ tranſiuit in heredes morientiū qui omnes teneť ex debito per dictum tp̄s decē annorum obſeruare cōmunitati Senarū qui per ſe ⁊ ſuos heredes ꝓmiſerunt. ¶ Ex predictis etiā remanet ſolutum ſcḋm dubiū: nūquid per mortem dicti Angeleti fuit dicta ſocietas diſſoluta: ⁊ dicendū indubie ꝙ ſic per predicta. ¶ Condeſcendo igitur ad tertium: nunqd liceat dictis hebreis habere mēſas plures ſeu plura loca ad p̄ſtandū: ⁊ ꝓfecto credo indubitanter qḋ ſic: ſiue velint ſocialiter exercere: ſiue ſeparatim priuatis nominibus hoc apertiſſime probať ex.c.j.⁊.xvij. ⁊.xxv.ſi diligenter pōderenť: nā in.c.j.diciť licet eis in vno vel pluribus locis mutare.⁊ in.c.xvij.dr qḋ non poſſint facere in aliquo loco concurrentiā in illo queſtu: niſi in loco eſſent illi preſtitores q fuerūt expreſſi in dicto contractu, ipſi ergo pn̄t cōcurrentiam facere: ⁊ ſic in eodē loco plura p̄ſta tenere in.c.xxj.adhuc expreſſius dr qḋ licitum fuit dicto Angeleto: ⁊ cuilibet illorum qui per eū fuerint noīati preſtare in vno vel pluribus locis per totū comitatum ⁊ diſtrictum Senenſem ⁊c.⁊ ponderanda diligenter ſunt illa v̄ba ⁊ cuilibet illoꝝ: faciūt eī ꝓ his q̄.ſ.dixi qḋ etiā diuiſa ſocietate poſſit quilibet illoꝝ p̄ſtare in vno vel pluribꝰ locis ꝑ totū diſtrictū Senenſem exprimūtur enim ⁊ dať eis ptās etiā ſingulariter ⁊ ſic non exigiť neceſſario quod fiat ſocialiter: poſſunt tamen vt predixi etiam ſocialiter facere ſi vellent ſocialiter: imo fuit de mēte vt exercent ſicut vellent: vt patet ex predictis. Et hec ſufficiant. Nico. Abbas.

¶ Conſilium.lxxxvij.

1 Societas poteſt tacite contrahi per actus qui tacite ſocietatē inferunt.
2 Heredes ſociorum omnium ſi ſocietatem inierint nouo conſenſu ex poſtea geſtis obligantur tanquam ſocij.
3 Finito tempore locationis ſi quis ſtet in re locata videtur de nouo conduxiſſe.

Q Uidā fecerūt ⁊ cōtraxerūt inter ſe quandā ſocietatē ad certū tp̄s demum contingit qḋ deceſſerūt aliqui de ſocietate remanētibus eorū heredibus qui ſciētes ſocietatē predictā poſt mortē parentū non abſtinuerunt a nouiter gerendis: imo cum pecunia cōi pluries ⁊ ſepenumero cōtraxerūt ſicut fecerāt eorū parentes ponēdo lucrū in cōi: queritur an videanť ſocietatē de nouo cōtraxiſſe ſeu cōfirmaſſe vt ſic ex facto ſuperueniēti dicať ſocietas antiqua recenſita ⁊ renouata. Et breuiter arbitror ꝙ ſic: nā certū eſt † ꝙ ſocietas pōt tacite ꝯhi per actus q
1 tacite ſocietatē inferunt etiam ſi nulla per prius p̄ceſſit ſocietas.ad hoc.l.coiri.ff.ꝓ ſocio.⁊ melius in.l.deniqȝ.ff.e.vbi probať ꝙ ſocietas pōt tacite diſſolui ergo ⁊ ꝯhi.ar.in regula omnis res.de reg.iur.⁊ in l.nihil tam naturale.ff.de reg.iur.qḋ expreſſe firmāt Bart.⁊ Bald.⁊ alij in.l.ſi patronus.C.cōia vtriuſqȝ iu.⁊ in tractatu de duobꝰ fratri. Preterea ego adduco tex.expreſſum in terminis noſtris.in.l.plane. ff.pro ſocio.vbi dicitur ꝙ ſi heredes ſociorum omniū ſocietates inierint qḋ nouo conſenſu ex poſtea geſtis obliganť tanꝙ ſocij: ⁊ debet ille tex.iudicio meo intelligi in terminis noſtris quādo tacite cōſenſerunt continuādo priora geſta: ꝙ innuit tex.in verbis illis animum inferūt ſocietatis ⁊c.fruſtra eī pōderaretur animus ſi expreſſe ſocietatē ꝯxiſſent.ar.l.labeo.ff.de ſup.le.nemo eī preſumiť dicere ꝙ mente non concipit: vbi tex.in verbo quod poſtea geſſerint ⁊ ſic ponderētur geſta re ſuperueniētes. Item lex debet intelligi in caſu dubio: vt in.l.ꝙ labeo.ff.ad carb.⁊.l.j.in fi.ad muni.⁊.c.cū in iure.de offic.dele. ſed cui dubiū erat ꝙ heredes poterāt nouiter per exp̄ſſum ꝯſenſum cōtrahere ſocietatē: debet ergo intelligi qn̄ tacite ꝯxerūt modo predicto. Ad idē optime facit.l.itē queriť.§.qui impleto.ff.loca.vbi pa-
2 tet † ꝙ finito tēpore locationis quis ſtet in re locata videtur de nouo conduxiſſe: ergo idē dicamus in ꝓpoſito qḋ ſi finita ſocietate ꝑ mortem heres ſtet in eadē ſocietate ſicut defunctus ꝙ videať ſocietas de nouo ꝯcta: cū in vtroqȝ caſu ſufficiat conſenſus abſqȝ alia ſocietate: vt in.l.

cōſenſu.ff.de act.⁊ ob.⁊ hec videnť de mēte Bar.⁊ Bal.in dicto trac.de duobus fratribus.⁊.d.l.ſi patruus.voluit eī ꝙ poſt mortē [illegible] remāſit in duobus cōibus in illis noīe ſocietatis [illegible] de nouo cōſilio defuncti: etiam ſi ſit pupillus dūmodo tutor tacite ꝯſentiat [illegible] in propoſito cū in caſu noſtro filiꝰ defuncti.xviij.annorū.qui poteſt ſe obligare ⁊ ipſe per ſe nomine ſocietatis contrahere de nouo poſt mortē patris. Et hec ſufficiant. Nico. Abbas.

¶ Conſilium.lxxxviij.

1 Legato fundo cum inſtrumento veniunt duntaxat ea que pertinent ad culturam dicti fundi.
2 Maſſarie vulgariter idem important quod ſupellectilia.
3 Uaſa apta ad coquendum ad vſum dicte poſſeſſionis veniunt appellatione inſtrumenti poſſeſſionis ſi erant ibi ad coquendum ad vſum dicte poſſeſſionis.

In Chriſti nomine. ¶ Caſus ſic ꝓponiť: quōdā dñs Antoniꝰ Matthei in ſuo teſtō inter cetera fecit legatū infraſcripti tenoris vcȝ. Itē reliqt ⁊ legauit Huinocio Thome nepoti ſuo poſſeſſionē eiuſdē teſtōris ſitā ⁊c. cū omni ſua iuriſditione ⁊ pertinentia ⁊ cū oībus ⁊ ſingulis maſſaritijs ꝑtinētibus ad dictā poſſeſſionē [illegible] ¶ Primū dubiū [illegible] ¶ Scḋm dubiū an dictꝰ Huinoci poſſit voluntate dicti teſtatoris [illegible] ¶ Circa primū dubiū [illegible] legato fundo cū inſtrumento [illegible] ¶ Sed hoc nō ob. [illegible] Nico. Abbas. [illegible]

teſtator aſſerit illos ducentos florenos legaſſe ꝓ reſto ois adminiſtrationis quā ipſe teſtator fecit de bonis dicti Huinocii [illegible] Nico. Abbas.

¶ Conſilium.lxxxix.

1 Eccleſia vel capella ſeu oratorium non poteſt erigi ſiue cōſtrui ſine autoritate dioceſani.
2 Conſtruens eccleſiam vel capellam ſeu altare obligatur ipſo facto ad dotationem.nu.8.
3 Epiſcopus non debet ordinare aliquem in clericum niſi prius aſſignet beneficium vnde viuere poſſit.
4 Uacante eccleſia ⁊ capitulum aliqua de bonis eccleſie alienauerit ſine ſuperioris autoritate relinquitur optioni futuri epiſcopi an velit ratificare dictam alienationem.
5 Sententia lata contra minorem ſine curatore eſt nulla: ſecus tamen ſi lata eſt pro eo.
6 Preſbyter habens populum tenetur habere clericum.
7 Habens beneficium requirens miſſarum ſolennitatem tenetur habere clericum.
8 Debitor ſi donat bona ſua in preiudicium ⁊ fraudem creditorū non valet talis donatio.

IEſu chriſti ſaluatoris inuocato p̄ſidio. Ex themate ꝓpoſito multa poſſent dubia elici: ſȝ q2 illoꝝ plurima remanēt deciſa ꝑ diſcutione aliquorū: ideo aliqua duntaxat amplectar. ¶ Et primo videndū an dcā dña Uānucia legitime potuerit dcm̄ altare cōſtrui facere de licētia dūtaxat ꝑoris eccl'ie ſcti ſaluatoris de reate. ¶ Scḋm dubiū ꝑſuppoſito ꝙ potuerat vel nō: an dcā dña Uānucia teneať per ſe ⁊ heredes ſuos dictā capellā dotari facere. ¶ Tertio ꝑſuppoſito qḋ teneať ad dotē dicte capelle: an dos debeat eē ſufficiēs ꝓ p̄ſbytero inſtituēdo i dcā capella duntaxat an etiā pro clerico qui iuuare dȝ ad diuina celebrāda. ¶ Quartū dubiū vtrū ꝑſuppoſita obligatiōe dicte dñe Uānucie ex ſola fundatiōe reddať dicta obligatio inefficax ꝑ donationē bonorū ſuorū factā altari cuidā ſancti Dñici de firmo anteꝗ̄ de ſupradicta donatione cōueniret. ¶ Circa primū dicendū ꝙ dictā dñam Uānuciā non potuiſſe dcm̄ altare erigere ſeu erigi facere ex ſola licētia ꝑoris ſui [illegible]

CA WE

Tur. 21

INDEX
IN PANORMITANI PRÆLECTIONES:

Eáſque ad quinq; Decretalium libros.

LVGDVNI,

M. D. LV.

LEGES XII. TAB.

Lectori

Numerorum marginalium commonefactum te velim quos verſuum ſingulorum capitibus prenotauimus, eoſq; ſic intelligas: vt

Prima pars primi decretalium per numerum .1. ſignificetur.
Secunda pars primi decretalium per numerum .2.
Prima pars ſecundi decretalium per numerum .3.
Secunda pars ſecundi decretalium per numerum .4.
Tertia pars ſecundi decretalium per numerum .5.
In tertium librum decretalium per numerum .6.
In Quartum & Quintum per numerum .7.

Ita vt materiam cui numerus .1. prefixus eſt queras in volumine, qđ intitulatur: Prima Panormitani in Primũ Decre. Et cui numerus .2. in eo volumine, quod intitulatur Secunda Panormi. in Primum. & ſic de reliquis.

4 o22a,63-20
coll.

Repertoꝛium admodum ſolenne ſuper commentarijs (ſeu mauis lecturis) Nicolai de Tudeſchis, vulgo Panoꝛmitani dicti, in quinqꝫ libꝛos Decretalium: in quo lectoꝛ quicquid bonarũ materiarum in ijſdem commentarijs habetur facilime reperiet.

Nec deſunt ea que alijs editionibus ex Antonio Coꝛſeto inſerta ſunt huiuſmodi ſigno ☞ notata.

5 Abbas. pōt punire monachos ſuos ſine cōſenſu capituli: qꝛ ipſe ſolꝰ hꝫ poteſtatē inſolidũ in monachos. in. c. repꝛehēſibilis. numero. 11. de appella. fol. 103

6 Abbas pōt agere nomine monaſterij ſui etiam ſine mandato capituli. in. c. cum dilectus. nume. 3. de ſucceſ. ab inteſta. fo. 121

7 Abbas dꝫ ſtare immediate poſt epiſcopum: ⁊ pꝛefertur alijs pꝛelatis citra epiſcopos. in. c. ex oꝛe. numero. 3. de pꝛiuile. fo. 157

7 Abbas remotꝰ ab adminiſtratiōe tanq̄ nō idoneus dꝫ habere expenſas a monaſterio: ſecꝰ ſi pꝛiuat̄ etiā titulo. in. c. ex parte. nu. 5. de ac. 59.

6 Abbas vnus nō poteſt pꝛeeſſe pluribus monaſterijs. in. c. fi. n. 1. ⁊ 5. de relig. domi. 187

Abbas non poteſt quis eſſe in vno monaſterio ⁊ in alio ſit tanq̄ monachus ſi monaſteria ſint ſeparata: ſed ſi ſunt vnita ſic. ibi. nu. 5.

Abbas vnius monaſterij an vocabitur ad electionem pꝛelati alterius monaſterij in quo eſt monachus. ibi. nu. 6.

3 Abbas ciuiliter ⁊ criminaliter in monachos ſibi ſubiectos etiam in figura iudicij iuriſdictionem exercere poteſt: adeo ꝙ loci incommoditate non repugnante eo pꝛetermiſſo coꝛam epiſcopo loci pꝛius conueniēdi non ſunt niſi talia ſint crimina que depoſitionem expoſcant. in. c. cũ contingat. nu. 33. ver. tertia concluſio. de fo. compe. 80

1 Abbas ex aliquo iure habet ius eligendi epiſcopum vna cum alijs canonicis. in. c. cumana. nu. 2. de elec. 170

6 Abbas ſolus non poteſt de iure aliquem in monachum recipere. in. c. ad apoſtolicam. nu. 12. de reg. 162

5 Abbas pōt p̄ſcribere iura epiſcopal. in. c. cũ nō liceat. nu. 17. de p̄ſcri. 31

Abbas poteſt pꝛeſcribere aliquam eccleſiam contra epiſcopum. ibi.

6 Abbas an poſſit recipere monachum in pꝛofeſſionem ſine cōſenſu capituli vel contra. in. c. poꝛrectum. nu. 5. 6. 9. 11. de regu. 160

6 Abbatis negligentia an pꝛeiudicet monaſterio. in. c. ſicut nobis. nu. 6. de regu. 162

2 Abbas an poſſit conferre pꝛimam tonſuram ſuis monachis. Ant. in c. cum contingat. nu. 1. ⁊ 2. de eta. ⁊ quali. 47

1 Abbas poteſt eſſe pꝛocuratoꝛ pꝛo eccleſia cathedrali. in. c. j. nu. 3. de poſtula. pꝛela. 107

7 Abbas faciens verberari monachum: ipſe ⁊ verberans ſunt excōmunicati: nec abſoluitur niſi per romanum pontificem intelligas quando facit percuti per laicum: ipſe tamen abbas poſſet ſine metu verberare. in. c. vniuerſitatis. nu. 1. 5. 8. de ſen. ex. 185. ⁊ ſeq.

6 Abbas pōt quātūcūque durũ p̄cipere monachis etiā ſi in regula non caueatur: dum tamen ſit implebile ⁊ licitum. in. c. ſuper eo. nume. 6. de regu. 158

2 Abbas poteſt eſſe arbiter ⁊ pꝛocuratoꝛ ſine alicuius mandato. in. c. ij. nu. 4. de poſt. 138

6 Abbates poſſunt ex pꝛiuilegio poꝛtare inſignia epiſcopalia ⁊ oꝛdines minoꝛes conferre: ⁊ idem eſt in cardinalibus non epiſcopis. in ca. clerici. nu. 6. de vi. ⁊ hone. cleri. 8

2 Abbas habet iuriſdictionē in monachos in ciuilibus et criminalibꝰ. in. c. cum ab eccleſiarum. nu. 10. ⁊ 12. de offi. oꝛd. 112

6 Abbas habet coꝛrigere monachos ⁊ non epiſcopus niſi in defectũ abbatis. in. c. fi. nu. 1. de capel. mona. 188

5 Abbas ⁊ alius inferioꝛ pꝛelatus exemptus non poteſt pꝛeſcribere iura epiſcopalia q̄ numerantur. in. c. cũ olim. nu. 4. ⁊ 5. de pꝛeſcrip. 41

1 Abbate remoto pꝛopter eius malā adminiſtrationē nō ſuccedit cōuētus eccleſia vacāte: qꝛ pꝛeſumit̄ ꝯtra ipſum. in. c. per inquiſitionē. nu. 2. de elec. 146

6 Abbas poteſt vendicare monachũ ſuum vbicunqꝫ ſit: ⁊ poteſt implorare officium pꝛelati vt cogat monachum redire ad monaſteriu. in. c. non eſt. nu. 4. de reg. 156

6 Abbas ſi eſt ſuſpenſus deuoluitur eius poteſtas ad capitulum. in. c. j. nu. 5. ne ſede vacan. 64

Abbas ſi pꝛo aliquo accipiendo in monaſterij acceperit pecuniā committit ſimoniam. in. c. veniens. nu. 1. de ſimo. 23

7 Abbas caſſinenſis habet omnimodam iuriſdictionem in caſtris monaſterij. in. c. j. nu. 10. de conſang. ⁊ affini. 31

6 Abbas ⁊ monachi an poſſint ſtatuere ꝙ de redditibus eccleſie quilibet habeat certam poꝛtionem pꝛo veſtimentis ⁊ alijs neceſſarijs in. c. ex parte aſtenſis. nu. 12. de conceſ. pꝛeben. 61

6 Abbas poteſt vendicare monachum: pater filiuꝫ: ⁊ maritus vxoꝛem. in. c. licet. nu. 15. de reg. 163

6 Abbas poteſt conferre minoꝛes oꝛdines. in. c. qꝛ ingredientibus. nu. 6. de teſta. 111

6 Abbas non poteſt remittere votum ſine conſenſu epiſcopi vel alterius ſui ſuperioꝛis. in. c. ſcripture. nu. 9. de voto ⁊ vo. re. 175

6 Abbas negligens poteſt deponi. in. c. monachi. nu. 5. de ſtatu monachoꝛum. 179

Abbas ⁊ quilibet p̄latus ſecularis pōt deponi ſi eſt dilapidatoꝛ bonorũ monaſterij vel ſit incontinens vel ratione maioꝛis officij. ibidē. n. 6.

Abbas ſolus poteſt remouere monachum electum ad aliquod officiũ per ipſum ⁊ conuentum ſimul. ibi. nu. 9.

1 Abbas non poteſt quis eligi niſi fecerit pꝛofeſſionem ⁊ expꝛeſſam. in c. cum in magiſtrum. nu. 1. ⁊ 2. de elec. 170

Abbas nō pōt quis eligi qui ſit alterius p̄feſſiōis vel habitꝰ. ibi. nu. 4.

6 Abbas habet iura epiſcopalia ī eccleſijs ſibi pleno iure ſubiectis. in. c. j. nu. 3. de reb. eccle. alie. 73

1 Abbas poteſt habere collationem beneficioꝛum in dioceſi epiſcopi: ⁊ hoc ex aliquo pꝛiuilegio. in. c. abbatem. nu. 1. de reſcrip. 87

3 Abbas perfertur epiſcopo in ſpectantibus ad regulam. in. c. cum contingat. nu. 21. de foꝛo compe. 77

Abbas ſi eſt negligens facit vt cognoſcat epiſcopus cauſas inter monachos. ibi. nu. 25.

Abbas quam foꝛmam obſeruabit in inquirendo contra monachos ſuos. ibidem. nu. 26

3 Abbas an poſſit monachis ſine alterius autoꝛitate conſtituere economum. in. c. imperatoꝛum. nu. 4. de iura. cal. 127

7 Abbates tria debent epiſcopis locoꝛũ: etque. in. c. ne dei eccleſiam. nu. 1. de ſimo. 90

6 Abbas ⁊ alij pꝛelati ſeculares non deponunt̄ ex omni negligē ia niſi ſit magna. in. c. ea que. nu. 3. de ſtatu. mo. 183

7 Abbas an poſſit abſoluere monachum delinquentem extra clauſtruꝫ. in. c. cum illoꝛum. nu. 16. de ſen. excom. 190

6 Abbas poteſt repetere monachum ſuum in alio monaſterio commorantem. in. c. Joannes. nu. 2. de regu. 157

Abbas poteſt coꝛrigere monachos ſine conſenſu capituli: niſi abbas ſit nimis ſeuerus. ibi. nu. 3. ⁊ 5.

6 Abbas pōt eligi p̄petuo aliq̄s in aliquo monaſterio alia vero officia ſunt tēpoꝛalia. in. c. cũ ad monaſterium. nu. 5. de ſtatu monachoꝛũ. 181

Abbas non tenetur ſtatutis factis per ſuum pꝛedeceſſoꝛem ſine cōſenſu epiſcopi. nu. 10.

Abbas ſolus poteſt contrauenire ſtatutis factis per ipſum ⁊ conuentum quia monachi non poſſunt reſiſtere abbati quin ei obediant etiā ſi abbas iurauerit obſeruare licet contraueniens ſit periurus. ibi. numero. 11.

Abbas non obligatur monacho quin poſſit contrauenire. ibi. nu. 12.

Abbas non debet remoueri pꝛo qualibet negligentia. ibi. nu. 20.

1 Abbas an poſſit conferre minoꝛes oꝛdines. in. c. quāto. nu. 9. de cōſuetudi. 65

☞ Antonius Coꝛſetus doctoꝛ excellentiſſimus. Adde quod Abbas conferre poteſt in ſuo monaſterio pꝛimũ clericalem tōſurā laicis ad ſuum monaſterium conuolentibus. vt legi. ⁊ nota. in. c. cum cōtingat. de eta. ⁊ quali. quid de alijs minoꝛibus oꝛdinibus: vide not. per Hoſtiē. ⁊ do. Antoni. ibi. ⁊ qḋ le. ⁊ no. in. c. abbates. de pꝛiuileg. li. vj. ⁊ in. c. j. de ſup. neg. pꝛela. ⁊. lxviij. diſtinct. in. c. j. ⁊ do. Ab. in. c. veniens. nu. 5. ⁊ 6. de p̄ſcri. fol. 42. ⁊ in cle. attendentes. de ſta. mona. in apoſt. ⁊ dic qḋ Abbas vltra lectoꝛatum oꝛdines non conferet: vt in. d. c. cum contingat. cũ ibi no. ſecundum moderationem. d. c. abbates. no. Joan. an. in. c. Joānes. de cleri. coniug. hanc partem tenuerunt Pe. ⁊ Bar. bꝛix. lxix. diſt. in. c. j. ⁊ pꝛo ipſis facit verbum ſolummodo poſitum in. d. c. cum contingat. Hoſtien. ibi dicit quod contrarium de facto ſeruatur. nec obſt. verbũ ſolummodo: qꝛ determinat verbũ in pꝛopꝛio monaſterio: quod ſequitur hoc tenet ibidem do. Ant. de bu. per identitatem rationis. c. trāſlato. de conſti. ſed magis communis opi. eſt quod non poſſit vltra lectoꝛatum alios oꝛdines conferre. ⁊ vide in hoc do. Domini. in. c. abbates. in ver. quero an abbas.

7 Abbas poteſt monachum ſuum punire ⁊ cōtra ipſum inquirere. in. c. ſuſcepimus. nu. 5. de homici. 110

6 Abbas poteſt eligere ſibi ſepulturaꝫ vbicũqꝫ vult. in. c. de vxoꝛe. nu. 5. de ſepul. 136

7 Abbas vel abbatiſſa poteſt appellari etiam quod adhuc non ſint benedicti ſi fuerit electi ⁊ confirmati. in. c. meminimus. nu. 1. de accu. 60

Abbas benedictionē poteſt cōferre oꝛdines minoꝛes: ſecus abbatiſſa. ibi. nu. 61.

2 Abbas non debet de facili dare licentiā monacho aſſerēti velle intra-

re ſtrictus monaſterium.Anto.in.c.fi.nu.3.de renun. 34

Abbas exemptus non poteſt tranſire niſi cum licentia pape:ſi non eſt exemptus cum licentia ſui ſuperioꝛis.in.c.fi.nu.6.de tranſlatione epiſcop. 6

5 Abbas poteſt eſſe pꝛocuratoꝛ alioꝛum monaſterioꝛum.in.c.ſopite.nu.3.de cenſi. 202

1 Abbas poteſt eligi in epiſcopum ſine licentia ſuperioꝛis.in.c.eccleſia veſtra.el.ij.nu.16.de elec. 182

4 Abbas an poſſit vni concedere vt perpetuo ſtet extra monaſterium.in c.ex reſcripto.nu.5.de iureiu. 134

Abbas an poſſit concedere vni monacho vt ſeruiat vni pꝛelato.ibidē nume.6.

6 Abbas ⁊ quilibet pꝛelatus regularis habet facultatem donandi aliquam rem pꝛopter liberam adminiſtrationem quam habet.in.c.ceterum.nu.2.de dona. 204

Abbas vel pꝛelatus quo caſu poſſint donare res modicas ceſſante cō ſuetudine ⁊ ſine conſenſu capituli.ibi.nu.4.

2 Abbas ſi non reuocat monachum vagabundum poteſt tunc oꝛdinarius loci reuocare.in.c.quanto.nu.1.de offi.oꝛdi. 114

Abbas quam poteſtatem habeat in monachos.ibi.nu.3.

6 Abbas poteſt pꝛeſcribere iura epiſcopalia.in capit.fina.numero.3.de inſtitu. 55

1 Abbas debet creari de ſuo oꝛdine:vel de alieno ſi expediens erit.in.c.officij.nu.1.⁊.4.de elec. 158

Abbate moꝛtuo:an poteſtas tranſeat in capitulum.ibi.nu.7.

6 Abbas renuntians vel depoſitus an remaneat monachus monaſterij.in.c.cum ad monaſterium.nu.13.de ſta.mona. 182

☞ Coꝛſetus.Adde nunquid Abbas renuntians abbatie remaneat monachus monaſterij.⁊ communis cōcluſio doctoꝛum eſt talem nō remanere monachum illius monaſterij:ſed ſub obedientia epiſcopi:per iura ⁊ motiua ibidem adducta.tamen dominus Abbas ⁊ do.Anto.de bu.videntur reſidere contra opini.contrariam quod remaneat monachus illius monaſterij vltimi vbi deponitur ſeu renūtiat:qꝛ lꝫ ius monachatus poſſit eſſe ſine iure abbatie non tamen e contra:qꝛ nō poteſt eſſe abbas cum ſit monachus.facit.c.fi.de ſimo.⁊ ca.nullus.de electi.li bꝛo.vj.vnde renuntiatio reſpectu abbatie non debet extendi cōtra voluntatem renuntiantis ad ius monachatus.⁊ pꝛo iſta opini.facit text.in.d.c.cum ad monaſterium.nam Abbas depoſitus remouet ibi monachum ſecundum Hoſtien.qꝺ colligitur ex illo tex.dum dicit depoſitum caſtigandum ſecundum regulam.ergo idem in renuntiante ne delinquens ſit melioꝛis conditionis quam renūtians.Item ſi eſſet oppoſitum iſte remaneret monachus ſine monaſterio.⁊.c.cum habeat pꝛopꝛium compelleretur mendicare in oppꝛobꝛium clerici contra capitu.diaconi.xciij.diſt.Item eſſet acephalus id eſt ſine capite.cōtra.c.nulla.xcix.diſt.⁊ hanc queſtionem diſputat Guido de ſuza.⁊ refert Ioan.an.in.d.c.cum ad monaſterium.⁊ latius de hac materia per Frid.de ſenis.conſil.lxix.inci.Quidam monachus.vbi ampliat terminos querendo quid ſi monachus monaſterij exempti pꝛomouetur in abbatem alterius monaſterij:demū renuntiat:queritur nunquid remaneat monachus in pꝛimo monaſterio vel in ſecundo,⁊ ſi remaneat in ſecundo qualem locum ⁊ vocem habebit iſte in choꝛo.⁊.c.⁊ poſt multa concludit quod non remaneat monachus:nec in pꝛimo nec in ſecūdo:ſꝫ ſub obediētia epiſcopi:licet fuerit abbas ⁊ monachus monaſterij exēpti:qꝛ illa exemptio cōpetebat ratione monaſterij ⁊ non perſone ⁊ videtur tacite reſpondere ad textum dic.capit.cum ad monaſterium.videlicet quod depoſitus remaneat in monaſterio vbi deponitur non vt ibi ſit monachus ſed penitens:nam vt clerici ſeculares depoſiti includuntur in monaſterijs:non tamen per hoc habent epiſcopi ius monachatus.vt in.c.tue.de pe.⁊ pꝛeſuppoſito quod remaneret monachus ſecūdi monaſterij talis renūtiās dicit ꝙ debet habere pꝛimum locum ⁊ pꝛimam vocem poſt abbatem ⁊ ſubſtitutum in reuerentiam pꝛime dignitatis.pꝛo hoc facit in arg.l.fi.de decu.⁊.l.ſeruus.C.de queſtio.Sed do.Anto.⁊ do.Abb.vt dixi quo ad pꝛimum dictum vidētur ſentire contrarium:quoꝛum opi.eſt magis equa:licet Io.de lig.videtur ſequi cōmunem opi.in cle.ne in agro.de ſta.mo.vbi ponit hec dicta Frid.vide ibi Car.in.c.pꝛefate.circa fi.⁊ in.§.qui autem.q.ij.⁊ vide de hac.q.Io.de ana.in.c.fi.in.iiij.colū.de ſimo.

1 Abbas alicuius monaſterij nō debet quis creari niſi pꝛimo fuerit monachus ⁊ pꝛofeſſus.in.c.cum ad noſtram.nu.1.⁊.2.de elec. 158

5 Abbas electus ad regimē monaſterij poteſt dici ⁊ nuncupari abbas licet ſit benedictus ⁊ poſt omnia ad ſuum officium ſpectantia exercere.in.c.inter monaſterium.nu.35.de re iudi. 75

Abbas quibus diebus poſſit benedici ⁊ qualis eſt talis bn̄dictio.ibi.

5 Abbas pōt acquirere poſſeſſionem per monachum.in.c.bone memoꝛie.nu.3.de app. 218

6 Abbas generalis habet ius excommunicandi abbates inferioꝛes.in c.fi.nu.1.de regu. 164

Abbas vnius monaſterij nō ſubijcit abbati alterius monaſterij.ibi.

Abbas poteſt monachos excommunicare ⁊ facere eos denūtiari excommunicatos a pꝛelatis eccleſiarum.ibi.nu.2.

1 Abbates poſſunt cognoſcere de cauſis ciuilibus ⁊ criminalibus.in.c.qꝛ pꝛopter.nu.6.de elec. 163

3 Abbas an ſonet in nomen dignitatis an officij:vide remiſſiue in.c.ij.nu.2.de iudi. 8

☞ Coꝛſetus doctoꝛ excellentiſſimus.Adde quod abbas licet ſit potius nomen ſolicitudinis quam honoꝛis:vt no.gl.⁊ doc.in.c.tuam.de eta.⁊ quali.non tamē poterit eligi in abbatem niſi ſit ſacerdos.vt in.c.j.eo.ti.ſi tamen fuerit honeſtate ⁊ induſtria pꝛedictus poteſt diſpēſatiue in minoꝛibus oꝛdinibus eligi.vt.d.c.tuam.⁊ ibi.ſed glo.fi.in.c.expoſuiſti,de coꝛ.viti.tenet ꝙ ſi nomē honoꝛis.⁊ in nihilominꝰ oneris.⁊ vide do.Car.poſt Guli.de monte lau.⁊ Zenze.in cle.j.in ver.quero an nomē abbatis ⁊c.de reſcri.⁊ conclude quod eſt honoꝛis ⁊ dignitatis.per.c.indēnitatibus.§.verū.de elec.li.vj.de pꝛiuile.c.vt apoſtolice.libꝛ.vj.lꝫ non ſit oꝛdinis.xxj.diſtinc.cleros.pꝛo hoc qꝛ abbas pꝛe alijs eſt honoꝛandus.de ſtatu mo.c.cum ad monaſterium.ver.ab.⁊ ver.pꝛioꝛ.per hoc.c.j.de ſup.neg.pꝛela.⁊ etiam eſt oneris ⁊ ſolicitudinis:vt dicit gl.in.d.c.tua.ſuper.c.hoc tantum.xviij.q.ij.cum tota poteſtas monaſterij ſit penes eum:ea.cau.⁊.q.c.nullam.Et ideo dicimus ꝙ abbas habet dignitatem ⁊ appellatione pꝛelatoꝛum venit Abbas.vt in.c.ij.nu.2.de iu.⁊ ibi omnes.in.c.j.de etate ⁊ quali.⁊ in.c.indemnitatibus.de elec.libꝛ.vj.Ioan.de lig.⁊ doc.in cle.j.eodem titu.⁊ ibi per do.meum dom.And.

Abbas obligatur monacho etiam cum iuramento.ibi.nu.11.

6 Abbas ſolus poteſt creare monachos abſqꝫ conuentu.in.c.ea noſcit.nu.4.de his que fi.a pꝛela. 68

Abbas ſolus poteſt dare licentiā monacho volenti tranſire ad arctioꝛem regulam.ibi.

Abbas ſolus poteſt facere ea que pertinent ad cultum diuinum et ad vtilitatem eccleſie.ibi.

5 Abbas non poteſt conſtituere monachum pꝛioꝛem alicuius loci.in.c.ad noſtram audientiam.nu.9.de confir.vti.vel inuti. 145

Abbas poteſt remouere pꝛioꝛem etiam ꝙ pꝛioꝛes in illo loco fuerunt per pꝛeteritum perpetui.ibi.nu.11.

5 Abbas ⁊ epiſcopus an quis poſſit ſimul eſſe.in.c.cauſam que.l.j.nu.8.de iu. 25

3 Abbas habet iuriſdictionem etiam contentioſam.in.c.ſignificaſti.nu.2.de fo.compe. 85

7 Abbas an ⁊ quando poſſit quem abſoluere ab excommunicatione.in c.monachi.nu.3.de ſen.excom. 163

7 Abbas poteſt de ſuis exceſſibus non ſolum per monachos monaſterij accuſari:ſed etiam per conuerſos.in.c.illa pꝛepoſitoꝛuꝫ.nu.2.de accuſa. 56

Abbas poteſt ex ſola negligentia deponi.ibi.nu.3.

4 Abbas vel pꝛioꝛ depoſitus ab abbatia vel pꝛioꝛatu remanet monachus.in.c.ex literis.nu.1.de iureiu. 13.⁊.137

Abbas habet dominium ⁊ poſſeſſionem rerum quibus pꝛeeſt ⁊ etiam actiones.in.c.cum deputati.nu.6.de iud. 40

1 Abbas cum conuentu poteſt ex cauſa ſtatuere vt bona communia monaſterij diuidantur quod ad rem ſed non quoad adminiſtrationem.vt puta ꝙ certa bona ſint deputata pꝛo menſa conuentus ⁊ certa ꝑ menſa abbatis.vnde per hanc diuiſionem bona non minus ſunt monaſterij quā pꝛius nec adminiſtratio eſt diuiſa nam abbas adminiſtrat ea acſi eſſent communia.in.c.edoceri.nu.13.de reſcri. 65

Abbas non poteſt ſine conſenſu conuentus pꝛocurare omnino diuiſa inter abbatem ⁊ conuentum ſed ſi bona ſunt omnino cōmuna vel ſaltem quo ad adminiſtrationem vt ſupꝛa dictum eſt ad abbatem pertinet ꝓcurare negotia totius monaſterij ⁊ in tali caſu tenet reſcriptū impetratum expꝛeſſo nomine ſolius abbatis.ibi.nu.5.

5 Abbates ⁊ alij religioſi an poſſint eſſe pꝛocuratoꝛes.in.c.cum dilecta.nu.18.de confir.vti.vel inuti. 145

Abbas ⁊ loca religioſa ⁊ ipſoꝛum perſone quomodo ſubijciuntur oꝛdinario loci.in.c.ij.nu.6.de appella. 90

7 **Abbatiſſa** poteſt habere ⁊ habet iuriſdictionem foꝛi cōtētioſi non tamē poteſt cōfeſſiones audire vel pꝛedicare nec benedicere.in.c.noua.nu.1.de peni.⁊ remiſ. 174

6 Abbatiſſa debet eſſe in etate trigita annoꝛū:abbas vero viginti quinque.in.c.ſuper inoꝛdinata.nu.7.de pꝛeben. 48

Quod ſtatuitur in abbatiſſa non trahitur ad abbates.ibi.nu.8.

6 Abbatiſſa habet dignitatem.in.c.de multa.nu.21.de pꝛeben. 37

2 Abbatiſſa eſt capax iuriſdictionis epiſcopalis.in.c.dilecta.num.2.de maio.⁊ obe. 128

2 Abbatiſſa licet non poſſit communicare poteſt tamen imploꝛare officium iudicis vt excommunicet.ibi.nu.3.

7 Abbatia nō dicitur dignitas excellens ſed potius numeratur inter dignitates inferioꝛes.in.c.per tuas.el.j.nu.7.de ſimo. 87

1 Abbatiſſa non poteſt eſſe aliqua ſiue fuerit vidua vel illegitime nata.in.c.cum in cunctis.nu.6.de ele. 125

6 Abbatiſſa habet liberam adminiſtrationem ſui monaſterij non obſtāte ſexu femineo.in.c.ij.nu.4.de his que fi.a pꝛela. 66

1 Abbatiſſa habet iuriſdictionem ⁊ poteſt habere collationem beneficioꝛum.in.c.cum dilectus.nu.20.de conſu. 100

7 Abbatiſſa debet benedici ſi eſt in loco vbi hoc fieri ſolet ⁊ ſi intra annũ non fuerit benedicta perdit omne ius quod haberet: ſi autẽ in loco vbi non ſolet fieri eſt ſecus. in. c. meminimus. nu. 5. de acc. 61
1 Abbatiſſa dicitur habere dignitatẽ. in cap. quia propter. nunero. 8. de electio. 183
7 **Abortiuum** preſumitur in dubio fuiſſe cum anima potius quam ſine. in. c. ſicut. numero. 7. de homici. 113
7 **Abolitione** poteſt quis recedere a lite ⁊ qualiter. in. c. j. nu. 5. de collu. deteg. 135
☞ Corſetus Abolitio triplex reperitur. nam quedam eſt legitima que fit ipſo iure ⁊ conceditur a lege mortua: puta qñ moritur accuſatus: nam tunc tollitur inſtantia ⁊ extinguitur crimẽ. l. j. ⁊ per totum. C. ſi reus vel accu. mor. fue. vel quando moritur accuſatus vel eſt aliter impeditꝰ iuſte longo impedimento: nam tunc non tollitur crimen ex quo criminoſus viuit: ſed inſtantia ſuſpenditur. ⁊ ideo alius admittitur ad proſequendam litem inchoatã intra. xxx. dies vtiles. l. libellorum. §. fi. ff. de accu. l. aut priuatim. in verſi. xxx. dies. ff. ad ſenatuſconſul. turpil. ad nouã autem accuſationem inſtituendã habet accuſator tempus illi accuſatiõi a iure prefixum: de quo in. l. querelã. C. de fal. l. qui de crimine. C. de accuſa. alia eſt abolitio publica: qr ad publicam letitiã eſt conceſſa: ⁊ hec appellatur generalis: quia generaliter omnes concernit: ⁊ hanc concedit ſolꝰ princeps: qr eſt ibi natus filius eſt vel ꝓpter ꝓſperos ſucceſſus quos habuit contra barbaricas nationes: ⁊ de iſta habetur. C. de gene. aboliti. per totum. ⁊. l. abolitio. cum. l. ſeq. ff. ad turpil. vbi litera dicit. Publice fit ob diem inſignem ob publicam gratulationem vel ob reʒ proſpere geſtam: ⁊ hec talis abolitio non extinguit crimem: nec inſtãtiam tollit: ſed illam ſuſpendit: ⁊ ideo poſt finitas feras repentinas ad cauſam reditur intra. xxx. dies. ⁊ ex eadem inſtantia. dicta. l. aut priuatim. ver. abolitione. ⁊ verſi. triginta dies. Alia dicitur priuata abolitio, qr accuſatorem tantum: ⁊ ſic priuatam perſonã cõcernit: ⁊ hec a principe ⁊ iudice cauſa cognita impetratur ⁊ preſente parte cõceditur. l. ij. ⁊ fina. C. de gene. abolitio. dicta. l. aut priuatim. in princip. ⁊ hoc crimen non extinguit ſolum accuſationẽ vt accuſator amplius non audiatur. dicta. l. j. C. de gene. aboliti. vbi etiã Ange. ſatis ponit ample de iſta triplici abolitione. vide Joan. de ana. in. d. c. ij. in. iiij. colum. verſic. extra glo. eſt ſciendum ⁊c. de collu. detegẽ. ⁊ an iudex poſſit ex officio ſuo ꝓſequi accuſationem inchoatam quando abolitio eſt legitima. Barb. in l. libellorum. §. fin. ff. de accuſa. in effectu concludit quod ſic per tex. in. l. penul. in princ. ff. de publi. iudi. ſecundum vnam lectu. qr eſt ibi triplex lec. Secundo dicit probari in ſimi. in. l. ſed ſi vnꝰ. §. interdum. ⁊. §. fi. ff. de iniu. vbi inſtãtia vnius trãſfunditur in alium ſicut in propoſito trãſfertur de accuſatore in iudicẽ. Tertio dicit probari ex his que ipſe no. in. l. ſecunda. §. ſi publico. ff. de adul. videlicet qȯ poſtquã iudici crimẽ innoteſcit poſſit ex officio procedere. Quarto dicit hoc eſſe expreſſum in. c. j. ⁊. ij. de collu. detegen. ⁊ iſta opinio Bar. cõiter tenetur per docto. Sed diſputandi gratia vide dominum Jo. de anaſt. in. d. c. §. in. iiij. co. in ver. his autem premiſſis queritur. ibi conſydera qr contrariũ de iure forte poſſet defenſari. ⁊ addit Joan. de imo. in. d. l. penul. ⁊ Jac. de aret. ⁊ Ang. ſatis plene examinãtem iſtud dubiũ in. l. j. C. de gene. aboli. in. iij. col. vbi Ange. concordat opiniones. Refert ⁊ ſequitur Joan. de anaſt. in preallega. loco vbi omnino vide.
7 **Abſentia** iudicis de torquendo aliquem poteſt appellari. in ca. cum in contemplatione. numero. 3. de regu. iuris. 207
2 Abſens ex iuſta cauſa ſi comparet poſt annum a tempore miſſionis dʒ audiri: licet miſſus ſit effectus verus dominus. in. c. ꝯſultationibꝰ. nu. 6. de offi. deleg. 76
7 Abſentes an ⁊ quando ⁊ quomodo ſint vocandi in actibus ſpectãtibꝰ ad ipſam vniuerſitatem tam laicorum ꝙ clericorum. in. c. cum ex iniũcto. nu. 10. de no. ope. nu. 151
6 Abſentes non ſunt vocandi quando ipſorum vniuerſitas facit ſtatutum niſi ſtatutuʒ concerneret negotia multũ ardua. in. c. j. nu. 15. de his que fiunt a ma. par. ca. 17
Contra abſentes preſentes poſſunt aliquid ſtatuere. ibi.
Abſentes quibus caſibus ſunt vocandi. ibi.
Abſens quo caſu poteſt pronuntiari contra abſenteʒ cum regulariter non poſſit. in. c. j. nu. 1. ⁊. 8. de cau. poſ. ⁊ proprie. 152 ⁊ ſequen.
6 Abſentium nomina non debent deſcribi in cõtractu facto per aliquã vniuerſitatem: alias faciens ſcribi punitur de falſo. in. c. quãto. nu. 7. de his que fi. a prela. 67
☞ Corſetus doctor excellentiſſimus. Ego adduco Bal. in. c. j. ver. ſed pone in ciuitate Peruſij ⁊c. in tit. de feu. cog. in vſi. feu. vbi dixit in ciuitate Peruſij ſunt tres cõſeruatores monete. ⁊ quãdo fiunt ſolutiones in communi conſueuit notarius ponere nomina omnium trium: lʒ vnus ſit abſens. querit ibi Bal. vtrum iſta conſuetudo ſit valida. refert Hoſti. in. d. c. quãto. dicere quod non: quia inducit crimen falſi: ſed conſuetudo quorundã locorum ſeruat cõtrarium: qr qȯ maior pars facit ⁊c. l. quod maior. ff. ad muni. quod Bal. putat verum quando in preiudiciũ abſentis nihil fit. ⁊ materia vera eſt in ſe ipſa ⁊ dicit hoc alibi nõ reperiri. Caueat tamen ſibi notarius: qr ſi talis perſona eſſet de ſubſtantia inſtrumentorum nõ caret vitio falſitatis. eadem ratione defendũtur notarij. communis Peruſij qui ſunt rogati vltima die officij: quod ad illam diem ponant ſolutiones que fiunt ipſis maſſarijs. nam conſuetudo ipſos excuſat, ⁊ vbi eſt bona mens ⁊ intentio: ibi non poteſt eſſe falſitas. ⁊ hoc dictum Baldi refert ⁊ ſequitur Ange. areti. optimus practicus in tractatu maleficiorum. in ver. falſario. ſubdens pro fundamẽto quod pro falſitate qui puniri non poteſt niſi talis falſitas ſit alicui nocitura. nam ſi alicui damnum nõ inferat licet falſum commiſſum ſit ⁊ doloſe: nõ tamẽ talis falſitas punietur: vt eſt tex. cum glo. no. in. l. damus. ⁊ ibi Cy. Barto. Bald. ⁊ Salice. C. de fal. ⁊ docto. in. l. qui teſtamento. ff. e. Cy. ⁊ doct. in. l. j. C. de ſepu. vio. ⁊ in. l. fi. C. ſi ex fal. inſtrumẽ. ⁊ in. l. ij. ꝙ fal. tut. auto. per Bald. quod ſingulariter no. pro his que habẽtur ⁊ no. in. d. c. quãto. que limitãtur niſi cõſuetudo aliter diſponat. Et per hoc ſaluaui ⁊ liberaui quãdam notarium a pena falſi hic Bononie. nam ſtylus notariorum habet quod notarius ex generali mãdato facto ſibi a iudice ſcribat aliqua in iudicis abſentia acſi eſſet preſens ⁊ poteſt dicere ea facta in iudicis preſentia. nam ſtylus curie habetur pro lege ⁊ ſeruari debet. c. ex literis. de conſti. c. quam graui. de crimi. fal. ⁊ per id quod no. docto. in. l. j. ⁊. ij. ⁊ ibi Cy. C. que ſit longa conſuetudo. cum alijs concordantijs.
3 Abſens ſi malitioſe abeſt poteſt contra eum interponi primum ⁊ ſecũdum decretum ⁊ poteſt diffinitiue cõdemnari dummodo fuerit lis cõteſtata vel ſimus in cauſis vbi nõ requiritur eius cõteſtatio. in. c. fi. nu. 12. de eo qui mit. in poſ. 215
Abſens culpoſe dicitur vir ab vxore: clericus ab eccleſia: ⁊ ſimiles qui preciſe tenẽtur ad ſtandum ſcilicet quando vxor agit contra virum: vel eccleſia contra claricum: ſecus ſi agant cõtra ipſos alie perſone. Item preſumitur culpa in abſentem quãdo poſt citationem vel lit. cõteſta. ſe abſentauit. ibidem.
1 Abſentes ſunt vocãdi in electionibus fiẽdis: ⁊ ſunt vocãdi per nũcium vel literas ⁊ nõ ſufficit ſonus campane quando ſunt in prouincia. in. c. coram. nu. 1. ⁊. 3. de elec. 157
5 Abſentes ſunt vocãdi ad capitulum nõ ſolum in caſibus exceptis: ſed etiam in non exceptis in quibus militat eadem vel maior ratio. in. c. cũ dilecta. nu. 7. de confir. vti. vel inuti. 144
7 Abſentia coniugis quantuncunqꝫ diuturna non preſtat cauſam legitimam ſeparandi ad matrimonium. in. c. perlatum. nu. 2. qui filij ſint legitimi. 41
Abſente cõiuge an debeat procedi ad matrimonij ſeparationem altero coniuge inſtante. ibi. nu. 4. ⁊. 6.
1 Abſentes an debeãt mittere nũcium vel procuratoreʒ in aliqua cauſa. in. c. bone memorie. el. j. nu. 21. de elec. 142
1 Abſentes an ſint vocãdi in electionibus fiẽdis. in. c. cumana. numero. 1. de elec. 171
1 Abſentes poſſunt committere voces eorum in vnum ſolum. in. c. ſcriptum. nu. 5. de elec. 160
6 Abſens qui habetur pro preſente: an debeat gaudere omni priuilegio preſentium. in. c. ex parte. nu. 5. ⁊ in. c. cum dilectus. in vlti. notabili. de cleri. non reſi. 21
1 Abſens cauſa ſtudiorum debet vocari ad actus celebrandos a cap. j. c. bone memorie. el. ij. nu. 3. de elec. 157
Abſentes in quibus caſibus ſunt vocandi. ibi. nu. 10.
5 Abſens etiam cauſa reipublice poteſt pati miſſionem ex primo decreto niſi acceſſerit ad ſedem apoſtolicam. in. c. meminimus. numero. 4. de appel. 94
6 Abſens ⁊ preſens quis dicatur. in. c. peruenit. nu. 9. de fideiuſ. 97
2 Abſens citatus an teneatur mittere procuratorem ſiue ſit actor ſiue reus. in. c. ij. nu. 7. de procu. 140
6 Abſentia preſumitur fraudulẽta quãdo abeſt quis qui ratione alicuius rei debet ſtare in certo loco. in. c. ex tue deuotionis. nume. 11. de cler. non reſi. 120
2 Abſentes nõ vocãtur in actu compoſitionis etiam ſuper iure ſuperioritatis. in. c. fi. nu. 1. de ma. ⁊ obe. 130
Abſentes qui dicantur ⁊ qui preſentes. ibi. nu. 3. 128
1 Abſentes in quibus actibus ſunt vocãdi. in. c. cum inter vniuerſas. nu. 8. de elec. 135
3 Abſens cõtumax cõuẽtus perſonaliter quomodo punitur. in. c. fi. §. in alijs. nu. 7. vt lit. non conteſt. 117
1 Abſens poteſt per procuratorem eligere: preſens vero non niſi iuſte ſit impeditus. in. c. quia propter. nu. 2. de elec. 162
Abſentes non debent computari in numero illorum qui habẽt eſſe in capitulo. ibi. nu. 5. 163
Abſentes non vocati non reddunt actum nullum: ſed poſſunt annulare ſi volunt, ibi. nu. 12.
Et intellige in caſu in quo abſentes eſſent vocandi: limita tamen vt in nume. 16. 164
7 Abſens infamatus qũo poteſt de infamia cõuinci. in. c. cum. p. nu. 4. de pur. cano. 162
3 Abſens a domicilio põt citari per iudicem domicilij etiam extra ter-

ritorium ⁊ non comparẽs punitnr vt cõtumax:⁊ poteſt excommunica
ri.in.c.fi.nu.41.de fo.compe. 92
3 Abſens antequam citetur debet eius procurator requiri ſi certum eſt
ipſum abſentem dimiſiſſe:alias ſecus.in.c.cauſam.nume.12.de dolo ⁊
contu. 197
Abſentes cõdemnantur abſq; eo quod requirantur eorum amici ſi vo
lunt eos defendere.ibi.nu.14.
Abſens quo ordine ⁊ quibus dilationibus preambulis cõdemnatur.
ibi.nu.15.
7 Abſente reo culpa ſua proceditur ad ſentẽtiam.in.c.j.nu.3.⁊.6.qui ma
trimo.accu.poſ. 45
6 Abſentia preſumitur frandulẽta qñ abeſt quis qui ratione alicuius rei
debet ſtare in certo loco.in.c.ex tue.nu.11.de cleri.non reſi. 20
☞ Corſetus. Adde quod ille qui in ciuitate ⁊ loco originis cognatos et
conſanguineos habet licet non ſit in ciuitate non dicitur abſens. cele-
bris fuit doctrina Bar.in.l.cum ſcimus.C.de agri.⁊ cenſi.li.xi.per tex.
in.d.l.cum ſcimus.facit quod voluit Ang.de peruſio.conſi.cclxix.inci.
Statuto ciuitatis cauetur quod ſi quis ſteterit abſens a ciuitate cũ fa-
milia vbi dixit quod non videtur ſe abſentaſſe qui in loco familiam et
filios ſuos reliquit qui pars ſui corporis ſunt per.d.l.cum ſcimus. cir-
ca finem:quod eſt perpetuo menti tenendum. Et adde ꝙ illud dicitur
abeſſe qđ mortuum eſt.⁊ ſic patet qđ verbum abeſſe:verificat̃ in abſen-
tia temporali ⁊ in abſentia perpetua ⁊ naturali.quod not. pro ſtatutis
que faciunt mentionem de abſentia.ita no.do.Domini.de ſancto Ge-
minia.in.c.ſi delegatus.poſt Archi.⁊ Jo.an.in.ij.no.de offi.deleg.lib.
vj.⁊ ꝙ multipliciter intelligatur verbũ abeſſe.⁊ vide plene per Alber.
de roſa.in dictionario ſuo in ver.abeſſe.⁊ in ver. abſens.facit ꝙ not. in
cle.cauſam.de elec.facit quod voluit Ang.conſi.cclxxix.inci. Statuto
ciuitatis cauetur.circa fi.vbi dixit ꝙ abſentia aliter ⁊ aliter in alijs tra
ctatibus capitur prout ſuadet ratio ſubiecte materie vt plene no.in cor
po.de fideiuſ.§.ſi quis igitur.in glo.in ver.preſentes.⁊ no.ff.de procur.
l.pſens.⁊.l.qui mortis.⁊.l.abſentem.ff.de verb.ſigni.⁊ vide do.Abb.in
c.fi.de maio.⁊ obe.vbi querit qui dicantur abſentes vel preſentes.dicit
quod in factis concernentibus totam prouinciam : exiſtentes in pro-
uincia dicuntur preſentes:in cõcernentibus vero dioceſim omnes qui
ſunt in dioceſi:vt in.c.fi.qui matri.accu.non poſ.in concernentibus au
tem ciuitatem ſeu caſtrum illi qui ſunt in ciuitate ſeu caſtro:vt in auth.
hoc ius porrectum.C.de ſac.ſan.ecc.⁊ facit.c.qr propter.de elec. ⁊ vide
qđ dicit do.Abb.in.c.de quarta.de preſcri.nu.30.ver.tertio ad declara
tionem predictorum quero.
3 Abſens cauſa reipub.tandiu excuſatur ꝙdiu durat impedimentũ. in
c.expoſuit nobis.nu.14.de dila. 137
Contra abſentem cauſa reipub.proceditur ſi non defendatur.ibi.
6 Abſens ex cauſa ſtudij dicitur ex cauſa probabili abeſſe.in.c.j.nu.5.de
cele.miſ. 209
2 Abſens tenetur in leuibus cauſis cõſtituere procuratorem.in.c.ij.nu.3.
de procura. 140
3 Abſens quis dicatur ⁊ quomodo capiatur.in.c.fina.nu.21.vt lit. non
conteſta. 114
6 **Abſolutio** a iuramento nõ poteſt fieri etiã a papa ſine cã.
in.c.a nobis tua.num.4.de deci. 150
4 Abſolutus ab excommunicatione an teneatur preſtare cautionem iu-
ratoriam:vel fideiuſſoriam:vel pignoratitiam.in.c.ad noſtram.el.j.nu.
1.de iureiur. 132
4 Abſolutio an teneat parte non citata.in.c.j.nu.13.de iureiu. 127
7 Abſolutio non datur niſi petenti.in.c.ſignificaſti.nu.7.de eo qui dux.
in matri. 24
2 Abſolutio a iuramento poteſt per epiſcopum concedi.in.c. ad aures.
nu.9.de his que vi met.cauſa. 151
7 Abſolutio ab excommunicatione non debet fieri niſi citato illo ad cu-
ius inſtantiam eſt facta excommunicatio niſi periculum ſit in mora.in
c.per tuas.nu.13.de ſen.excom. 183
1 Abſolutio facta a non habente autoritatẽ valet quod talis abſoluens
tolerabatur.in.c.dudum.el.ij.nu.21.de ele. 177
4 Abſolutio poteſt peti iuramento quod continet turpitudinẽ ex par-
te exigentis:licet nõ vergat in diſpendium ſalutis iurantis.in.c. perue
nit.el.j.nu.1.de iureiu. 129
7 Abſolutio ab excommunicatione:an poſſit fieri per laicum in caſu ne-
ceſſitatis.in.c.a nobis.el.ij.nu.10.de ſen.exc. 187
7 Abſolutio ab excõicatione regulariter ſpectat ad epiſcopum. in.c.mo
nachi.nu.3.de ſen.excom. 179
5 Abſolutio ab excõicatione nõ eſt nõ petenti impendenda niſi vbi im-
mineret vtilitas publica.in.c.apoſtolice.nu.1.de excep. 14
7 Abſolutio ab excõicatione quantũcunq; reſeruetur pape tamen in ar
ticulo mortis ſolet fieri ab epiſcopo per totum.in.c.tua.nume.3.de ſen.
excom. 184
Abſolutio ab excommunicatiõe reſeruata pape:an poſſit fieri per ius
legatum.ibi.nu.4.
Et vide in.c.ſeq.eo.titu.
Abſolutio ab excõmunicatione an requirat ſpeciale mandatum.in.c.
intelleximus.nu.11.de iudi. 23
Abſoluens ab inſtantia iudicij nõ debet exprimere cauſaʒ abſolutio-
nis in ſentẽtia.⁊ idem in alijs abſolutorijs.in.c.examinata.nu.8.⁊.22.
de iudi. 28.⁊.40.
☞ Corſetus doctor excellentiſſimus.Vide domi.Ant.de but.in.d.c.exa-
minata.vbi dicit quod debet exprimere cauſam ſolutionis in ſentẽtia.
⁊ ſubdit intantum hoc eſſe verum quod aliter nõ valeat abſolutio. al-
legat in auth.de iudi.§.oportet.col.vj.⁊ dicit hoc tenere Jo.an.i.c.finẽ
litibus.de dolo ⁊ contuma.Abb.in.d.c.examinata.hoc dictum nõ pu
tat verum:nec Joã an.ſecundum eum hoc dicit ſed ſolũ dicit ꝙ iudex
volens ex cauſa abſoluere condemnatione expenſarum debet cauſam
exprimere in ſentẽtia.vnde nihil dicit quando vult abſoluere inſtãtia:
nec tangit an aliter ſentẽtia ſit nulla.vnde dicit quod hoc dictum Jo.
an.non eſt etiam verum vt ibi per eum.domi. meus do. Andr. Bart.
in.d.c.examinata.in.xvij.col.tangit hoc ⁊ dicit ſe reperire Bar.in.d.l.
titia.ff.de accuſ.hoc ſentientem.⁊ adducit gl.in.d.l.titia.que ſecundum
eum hoc dicit:quam Ang.reputat ibi valde ſingu.ſed per verbum for
te:dicit illam non eſſe veram ex eo:qr preſumitur lata ex cauſa inepti-
tudinis.⁊ ſententia non habens cauſam reſtringitur ad acta.l.fin.C.de
ſuſpec.tuto.l.ij.C.de ſenten.que ſine certa quantita.⁊ dicit quod de no-
uo agi poterit:licet non fuerit incerta cauſa in abſolutione.Rapha.ſe-
cundum eum ibi dicit quod iudex diſcretus debet hoc declarare in ſen
tentia per no.in.l.ij.§.ignominie cauſa.ff.de his qui no.infa. Sibi vi-
detur quod cauſa inſerenda ſit de neceſſitate per text.in.l.properandũ.
§.illo.ff.de iudi.in ver.iudice hoc ipſum in ſua ſententia manifeſtante.
⁊ arguit ſic:Ablatiui abſolute poſiti exponuntur conditionaliter.l.a
teſtatore.ff.de condi.⁊ demonſt.cum ſimi.ſed in.d.§.illo apponuntur.
ablatiui abſolute poſiti.ergo exponuntur conditionaliter : vt apparet
in.d.ver.iudice ⁊c.⁊ per illum tex.dicit confundi glo.in.d.l.j.ff.ſi menſ.
fal.mo.dix.⁊ doctrinam Ang.⁊ ſequacium adducit ⁊ ſecũdo tex.in.d.
c.examinata.in ver.nec rei vẽdicatione.vbi papa exprimit cauſam:er-
go ⁊ nos exprimere debemus.facit in argu.c.in cauſis.de re iud.tertio
adducit in ſimi.dictum Bart.in.l.lucius.ff.de his qui no.infa.vbi di-
cit ꝙ licet teſtis reddat bonam cauſam dicti ſui ⁊ tamẽ iudici videtur
quod non dicat verum quod poteſt non adhibere ſibi fidem debet ta-
men exprimere cauſam quare ſibi non credit.⁊ per iſta motiua dicit di
ctum do.Anto.⁊ Jo.corroborari ⁊ firmari. Jo.de imo.in.d.c.exami-
nata.colligit id quod tenet domi.Anto.⁊ an hoc indiſtincte procedat
dicit ſe de hoc dicturũ in.c.finem litibus. de dolo ⁊ contuma. ⁊ ibi ni-
hil dicit do.Fran.are.modernus in.d.c.examinata.in fi.dicit pro con-
cordia ſic diſtinguendũ quod aut ex actis poteſt patere certa cauſa ab
ſolutionis,⁊ tũc valet ſententia que ſolet certificari ⁊ ſuſtentari per re
lationem ad acta.vt in.l.ij.⁊ ibi no.C.de ſen.que ſine certa quanti.⁊ in
l.ſi quis ad exhibendum.ff.de excep.rei iud.Si vero non poteſt pate-
re de certa cauſa ⁊ tũc ſecundum eum licet Abb.dicat quod videtur fa
cta abſolutio ex cauſa que minus preiudicat per.l.he cauſe.ff.de ſu-
ſpec.tuto.tamẽ probabilius poteſt dici quod iſta ſententia tunc reddi
tur incerta ⁊ ideo nulla,⁊ ideo procedat dictum Anto.⁊ Spe.in titu.
de ſenten.prola.§.qualiter.ver.veruʒ.vbi tenet expreſſe quod cauſa de
beat exprimi.d.Alex.de imo.in.d.l.titia.ff.de accuſa.in apoſti.refert
doc.ſcilicet.d.Ant.⁊ Jo.an.⁊ Jo.de imo.in preallegatis locis ⁊ alle-
gat Bald.in.l.ſi ea.in princi.⁊ in fi.ij.col.C.qui accuſa.non poſſ.ſed re
vera Bal.ibi in terminis noſtris non tangit hanc queſtioneʒ.vide eũ
dẽ Alex.latius ⁊ plenius in.d.§.illo proculdubio.circa prin.vbi refert
doc.in.d.l.ij.§.ignominie.⁊ in locis ſuperius allegatis. Mihi placet
opi.d.Ant.⁊ gl.in.d.l.properandum.§.in illo.quod iudex.tenetur ex-
primere cauſam in ſententia ne pereat ius agendi ex toto ipſi actori p
l.ij.§.ſenatus.⁊ quod voluit ibi glo.ff.de iure fiſ.⁊ in.l.filiuſfa.§.diui.⁊
ibi gl.ff.de leg.j.cum iuribus allegatis ibi in ipſis gl.⁊ in gl.d.§.illo.⁊
moueor hac ratione vbicunq; iudex propter ineptam actionem videt
reum abſoluendum ⁊ propter aliam cauſaʒ que ex actis colligitur.vel
ex modo agẽdi poſſet obtinere actor ⁊ ius fauere debet exprimere cau-
ſam propter quam abſoluit ne pereat ſibi alia.⁊ ideo iudex in ſentẽtia
dʒ ſibi reſeruare aliam cauſam per tex.ſing.in.l.bebilius.ff.de pactis.
dota.quẽ fecit ſing.Ang.in.l.claudius.ff.qui poti.in pigno.habean.⁊
dixi.ſ.in alio ver.inci.Abſolutio vbicunq; apparet.nec obſt.quod di
cit Abb.quod regula eſt in contrariuʒ quod fateor tamen fallit in ſen
tentia abſolutoria ab obſeruatione ⁊ inſtantia iudicij per.d.§.illo.⁊.d.
c.examinata.⁊ ita firmat Spe.in ti.de ſenten.prola.§.qualiter.ver.ve-
rum vbi ponit inter alios caſus fallentie iſtum caſum noſtrum.⁊ enu-
merat.d.Abb.in.c.nobis.in.j.col.de re iud.poſt Jo.an.⁊ iſta eſt cõmu
nis opi.cõmuniter approbata.nec obſt.ſi dicatur ꝙ non reperitur iure
cautum quia imo reperitur.vt in.d.c.examinata.⁊ in.d.§.illo.coniun-
cta ibi gl.que loquitur per verbum debet,quod importat neceſſitateʒ.
Bar. in.l.creditores.C.de pig.gl.in cle.attẽdentes.de ſtat.mona.licet
aliter dixerit in.d.l.j.ff.ſi menſ.fal.mo.dix.⁊ ſi ex actis appareret ha-
beretur perinde acſi eſſet expreſſum.vt.ſ.dictuʒ eſt.preterea quodlibet
verbum appoſitum in.l.non apponitur ſine myſterio.gl.in.c.ſolite.ſu
per ver.tanq;.de maio.⁊ obe.Bal.in rub.C.de contrahen.emp.cuʒ ſi.
ſed in dicto.§.illo.⁊.d.c.examinata.imperator ⁊ papa volunt exprimi
cauſam

cauſam ibi rei vend.ꝛ ibi hoc ipſum manifeſtāte ergo ꝛc. preterea vbicunqꝫ prohibetur ꝛ vetatur aliquid fieri qđ alias fieri poterat dꝫ exprimi.ꝺ.l.filiuſfamilias.§.diui.coniuncta glo.ſed in caſu noſtro eſt huiuſmodi:ergo ꝛc.

2 Abſolutio ab excommunicatione ꝛ a quolibet alio vinculo facta ex falſa cauſa nō tenet idem ſi non expreſſit omnes cauſas.in.c.ex parte.nu. 1.ꝛ 3.de offi.ordi. 113

7 Abſolutus a dioceſano ſi data oportunitate non vadit ad papam reincidit in excommunicatione.in.c.decetero.nume.2.de ſenten.excommunica. 182

Et vide ſimilem caſum in.c.ea noſcitur.nu.2.ꝛ in.c.quod de his.in vlt. no.eod.tit. fo.eo.

Abſolutio ab excommunicatione nō ſolet dari niſi abſoluendus preſtet cautionem de parendo mandatis eccleſie.in.c.ad hec.nu.1.de ſent.excommu. 182

7 Abſolutus ab vno crimine nō poteſt de eadem vlterius accuſari.in.c.de his.nu.1.de accu. 57

Abſolutus ab vno crimine ſiue per viam ſentētie vel cōuentionis:vel quomodocunqꝫ:puta in foro penitētie an poſſit iterum accuſari:maxime per eūdem accuſatorem: ꝛ an abſolutus ciuiliter poſſit criminaliter accuſari de eodem delicto vſqꝫ ad fi.ibi.nu.3.ꝛ 6.

Abſolutus ab inquiſitione non poteſt de eodem crimine accuſari.ibidem.nu.7.

1 Abſolutionem petēs ab excōmunicatione nō per hoc fatetur ſe fuiſſe excommunicatum.in.c.venerabilem.nu.22.de elec. 156

Abſolutio vtrum poſſit peti per nuncium vel per literas.ibi.nu.23.

Abſolutio ab excommunicatione etiam in foro anime non datur niſi leſo ſatiſfacto cui ſi abſolutus non ſatiſfecerit incurrit eādem excommunicationem.in.c.porro.nu.3.de ſen.excom.

Abſolutio ab excommunicatione non petitur per procuratorem non habentem ſpeciale mandatum.ibi.nu.4.

7 Abſolutio an poſſit fieri per epiſtolam.in.c.apoſtolice.numero.7.de cleri.excommu. 142

7 Abſolutio vel venia ſi fuit petita ab aliquo:non per hoc fatetur delictum in.c.exhibita.nu.6.de homi. 113

Corſetus. Adde nunquid petens abſolutionem per hoc confiteatur ſe eſſe excommunicatum gloſ.in.c.venerabilem.de ele.ſuper ver.poſtulaui.que ſolet quotidie allegari:tꝫ qđ ſic.ꝛ idem ibi Hoſtien.ꝛ in.c.ij.de ordine cognitionum. Sed Inno.vtrobiqꝫ tenet contrarium.ꝛ Archi. in.c.pia.de excep.lib.vj.ꝛ Collectarius in dicto.c.venerabilem. Jo.an. in.c.exhibita.de homi. Spec.in ti.de proba.§.videndum.ver.ſed nunquid.ꝛ do. Abb.in.d.c.venerabilem. Bar.vero ſecutus eſt opi.glo.d.c. venerabilem.in.l.decem.ff.de ver.obli.ꝛ iſta opi.gl.poſſet ſuſtineri hoc modo petens abſolutionem ab excommunicatione videtur fateri ſe eſſe ligatum.nam priuatio preſupponit habitum.d.l.decem.ꝛ.c.ad diſſoluendum.de deſpon.impube. Item venia preſupponit culpam.l.ſi ideo.C.de his qui.vt indi.vitꝫ.alias.ix.diſtin.verum.xiij.diſtin.nerui. In contrarium facit quia aliquando ſolet peti ad cautelam:ꝛ bonarū mentium eſt timere culpā vbi culpa non eſt.c.ij.de obſer.ieiu.v.diſtinc. ad eius vero concubitum. Pro concordia dicas:aut aliquis petit abſolutionē in iudicio cū ſolennitate:ꝛ videtur ſe tacite fateri excōicatū:ꝛ ſic intelligitur.c.venerabilem.de elec.ꝛ quod ibi not. Abb.in fi.pe.col. Si aūt extra iudiciū ꝛ non ſolenniter petatur ſeu ad cautelam vel ſi petatur venia cum proteſtatione:idem ad cautelam ad mitigandū dolorem partis vel ex quadam humilitate:ꝛ tunc non preſupponit culpaꝫ. ita no. Abb.poſt Hoſtien.ꝛ gl.in ver.veniam.in.c.fi.in.c.exhibita.

7 Abſolui quis non poteſt ab excommunicatiōe niſi ſatiſfaciat iniuriatori:licet annus ſit elapſus.in.c.ea noſcitur.nu.4.de ſententia excommunica. 182

7 Abſolutio excommunicationis ſurreptitia non prodeſt excōicato.in c.officij.nu.4.de ſen.excom. 193

5 Abſolutio ab excommunicatione poteſt fieri etiam non preſtito iuramento de parendo mandatis eccleſie ꝛ nō ſeruata forma.in.c.queſtioni.nu.1.de app. 100

Abſolutus ab excommunicatione reincidens in idem delictum per ꝙ fuerat excommunicatus non reincidit ipſo facto in excōmunicatione regulariter:ſed durius conſequitur ſecundam abſolutionem quam primam.ibi.nu.3.ꝛ 4.

7 Abſolutio ab excommunicatione canonis ſi quis ſuadēte,an aliquo caſu poſſit fieri per epiſcopum.in.c.peruenit.nu.2.de ſententia excommunica. 183

3 Abſolutus ſimpliciter preſumitur abſolutus diffinitiue ꝛ nō ab inſtātia iudicij.in.c.examinata.nu.10.ꝛ.22.de iudi. 38.ꝛ.40

7 Abſolutio ab excōicatione nō cōceditur per inferiorem prelatum epiſcopo.in.c.j.nu.3.de priui. 151

2 Abſolutio ab excōicatione per metum facta non tenet.in.c.ij.nu.15.de his que vi met.cau. 149

Abſoluere iuramento an poſſit papa vel epiſcopus.in.c.quanto.nu.8. de iureiur. 141

7 Abſolutus legitime per viam inquiſitionis non debet amplius ſuper dictis criminibus impeti: licet remaneat aliqualis infamia:ſecꝰ ſi fuerit abſolutus per colluſionem in.c.intantum.nu.1.3.ꝛ num.4.de collu.deteg. 136

7 Abſolutio facta in foro penitētiali nō tollit quin poſſit cōdemnari et accuſari in foro iudiciali.in.c.accuſaſti.nu.2.de accu. 58

5 Abſolutio ad cautelā petitur ab illo qui reputatur excōicatus ꝛ nō eſt. in.c.apoſtolice.nu.10.de excep. 15

Abſolutio ad cautelam per quem iudicem poteſt fieri.ibi.nu.11.

Abſolutio in dubio cēſetur petita ab excōicato nō ad cautelā: ſed pure ꝛ vere niſi aliud exprimatur.ibi.nu.12.

Abſolutionem petens an preſupponat vinculum.ibi.

6 Abſolutio a iuramēto poteſt peti in omni caſu in quo quis fuit deceptus.in.c.cum cauſam.nu.13.de emp.ꝛ ven. 85

6 Abſolutio a iuramēto preſtita ſine cauſa non valet:ꝛ ita abſolutus nō eſt tutus in foro conſcientie.in.c.non eſt.numero.7.de voto ꝛ voti redemp. 175

6 Abſolutio obtēta per ſurreptionem nō valet.in.c.ſuper eo.nu.2.de cohab.cleri.ꝛ mulie. 11

7 Abſolutio ab excōicatione quo caſu requiratur ſi ille ſatiſfecerit id pro quo fuerat excōicatus in.c.cum tu.nu.6.de vſur. 124

7 Abſolutio ab excōicatiōe an poſſit peti per procuratorem.in.c.cū deſyderes.n.7.de ſen.excom. 183

Corſetus. An quis poſſit abſolui per nūtium videtur quod ſic ex text. c.iniūctis.ibi notatis.in.c.venerabilem.de elec.quidam cōtrariū per id quod legitur ꝛ notatur in.c.cum deſyderes.ꝛ in.c.a nobis.de ſent.excō. Abb.antiquus in.d.c.venerabilē.dicit quod lꝫ quis nō debet abſolui per nūtium ſi tamē abſoluitur tenet abſolutio.quod dictum ſatis placet ſibi cōſiculo meo domi. Abb.dicēti quod ille text.nō probat quod ille fuit abſolutus per nūtium:ſed petebat abſolutionem per nūtium. iudicio meo poſſet dici quod cum excommunicato contrahatur per nūtium: vt eſt glo.in.c. cōſtitutionem.de ſent.excommu.lib.vj.eodem modo ꝛ abſolutio cum iſta parificātur a iure:vt dictum eſt.ꝫ.ꝛ nō refert an ore:verbo nūtio vel literis aliquid fiat.bo.text.in.l.nō figura.ff. de act.ꝛ oblig.in ver.nō minus valere ꝙ ſcriptura quod vocibus figuratis ſignificatur. Facit tex.in.c.vbi periculum.§.nulli.de elec.lib.vj.c. qui in aliquo.l.diſt.c.perlectis.xxv.diſt.ꝛ quod voluit do.in.c.ſta ſupra pedes tuos ꝛ loquar tecum.l.diſt.facit tex.in.l.item apud Labeonem. §.cōuētum.ꝛ.l.lex cornelia.§.ſi quis librum.ff.de iniurijs.que duo iura allegata fuerūt per Ludo.roma.in quodam cōſilio ſuo vbi cōſuluit quod ita punitur dicēs alicui iniuriam in voce ſicut in ſcriptis.lꝫ Bal. in.l.j.in princip.de verbo.oblig.ꝛ in authen.habita.C.ne filius pro patre.dixerit quod ſtatutum puniēs loquētem cum bānito nō comprehēdit mittētem nūtium ſeu literam ad bānitum:ſed comprehēdit eū qui in ore ad eos loquitur cum bānito pro quo dicto Ludo.roma.in.d.l.j. in princ.alleg. Barto.in.l.paulus.§.paulus.ff.de lega.j.ꝛ facit tex.in.l. quod ſepe.§.ſi quis amico.ff.de cōtrahē.emp.nihilominus illa eſt vera doctrina ꝙ procedūt a pari loqui ore literis vel nūtio.facit dictum domi. Anto.in.c.cum cauſam.de iuramē.calum.ex qu o exclamat ibi Jo. de imo.dicēs nō fuiſſe dictum ab alio.ꝛ forte ſingulare quod licet.c.ij. de confeſſis.in.vj.velit ꝙ reus debet eſſe iuſſus ꝛ monitus a iudice tamen ſufficit quod moneatur a iudice per nūtium pro quo facit ꝙ voluit Bar.in.l.ij.C.quō ꝛ qn iud.vbi dicit qđ ſi nūtius citat pſente iudice ꝛ mādante habetur acſi ipſe iudex citaſſet ꝛ eſt ſatiſfactum ſolēnitati illius.l.qđ ampliat glo.ꝛ tex.in.c.cōſuluit.de offi.deleg.facit qđ voluit Ang.in aut.hoc amplius.C.de fideicom.vbi dicit ſe habuiſſe de facto monitio in caſu illius aut.eſt fiēda a iudice ſi fuit facta per nūtiū vel epiſtolam an videatur ſatiſfactum illi aut.ꝛ dicit ꝙ ſic allegās glo. quam alibi dicit ſe neſcire in authen.de here.ꝛ fal.in.§.illud quoqꝫ.in verſi.de certo.ꝛ de materia vide do.meos.d.And.ꝛ do. Alex.in.d.l.j. in.iij.col.in ver.item no.ꝛ eūdem domi. And.in repe.rub.de ſi.inſtru. in.iij.col.in ver.ꝛ pretermitto.

6 Abſoluitur quis a iuramento cum cauſa:alias ſecus in.c.veniens.nu. 4.de voto ꝛ vo.re. 164

7 Abſolutio ab excōicatione eſt neceſſaria:nec ſufficit ſatiſfactio.ſecus in ſuſpenſione ꝛ interdicto ſi ad tempus proferuntur.ꝛ quid de excōicatione ad tempus lata etiam per papam intelligatur.in.c.ſi.nu.4.de matri.contrac.contra interdic.eccle. 38

5 Abſolutio a iuramēto an debeat preſtari parte aduerſa nō citata.in.c. qua fronte.nu.8.de app. 122

Abſolutio a licito iuramento alteri preſtito regulariter non poteſt fieri etiam a papa.ibi.nu.9.

1 Abſolutio iniuſta excommunicati facta a ſuperiore an teneat.in.c.ab excommunicato.nu.12.de reſcrip. 88

Abſolutus ab excommunicatiōe iniuſta nō tenetur dare illas cautiones quas dant alij ꝛc.ibi.nu.16.

5 Abſolutio etiam in caſu neceſſitatis non poteſt fieri a non habēte autoritatem.in.c.j.nu.34.de iudi. 7

6 Abuſio dicitur qn̄ quis abutitur aliqua re contra eius naturam.in.c.ex literis.nu.2.de conuer.infi. 173

Corſetꝰ. Abuſiōes quot ſunt.dic qđ duodecim,quas notat chriſtianꝰ

in.l.duodecim abuſionum ſeculi.tranſumptiue ponit gloſ.in cle.ne in agro.in.§.quia vero.in ver.curias.de ſta.mo.⁊ ſunt he:ſapiēs ſine operibus:ſenex ſine religione: adoleſcens ſine obedientia:diues ſine elemoſyna:femina ſine pudicitia:dominus ſine virtute:chriſtianus cōtentioſus:pauper ſuperbus:rex iniquus:epiſcopus negligens:plebs ſine diſciplina:populus ſine lege:dicens quod ſic ſuffocatur iuſtitia: ⁊ in ſingulis ordinate proſequitur.Et duodecim ſunt abuſiones clauſtri de quibus in.d.glo.ſcilicet prelatus negligens:diſcipulus inobediens:iuuenis ocioſus:ſenex obſtinatus:monachus curialis:monachus cauſidicus:habitus precioſus:cibus exquiſitus:rumor in clauſtro:lis in capitulo.diſſolutio in foro.irreuentia circa altare. Et hec ſingula pulchre proſequitur Hugo.de folle.lib.vj.de clauſtro anime: ⁊ de hoc verbo abuſio vide per Alberi.in ſuo dictiona.in verbo abuſio.⁊ do.Abb.in apoſtil.ad.d.cle.ne in agro.§.quia vero.

Actio iniuriarum competit etiā illi qui fuit in abſentia iniuriatus.in.c.j.nu.1.de maledi. 123

2 Actio an noſcatur de iure.ca.ex nudo pacto.in.c.j.nu.3.de pac. 132

5 Actio ſi eſt ſimpliciter propoſita intelligitur de directa.in capi.litere tue.nu.3.⁊.9.de dila. 135

5 Actio iniuriarum ſiue intentetur ciuiliter ſiue criminaliter infamat aliquem licet aliquo reſpectu talis infamia poſſit vitari.in.c.cum te.nume.2.3.4.⁊.5.de re iudi. 78

Actio iniuriarum an competat pro modica iniuria.ibi.nu.6.

Actio iniuriarum intentatur ad pecuniarum eſtimationem ſecundū iuramentum iniuriati ſecundū formam hic traditam: ſecuta tamē taxatione iudicis.ibi.nu.23. 79

Actio iniuriarum ſi eſt intentata ciuiliter non poteſt vlterius criminaliter intentari.ibi.nu.24.

6 Actione de in rem verſo ſi agitur an ſit neceſſe quod duret verſum tēpore quo agitur.in.c.quod quibuſdam.nu.9.de fideiuſſo. 99

Actio negotiorum geſtorum non cōpetit quando quis gerit negotia inuiti.ibi.nu.12.

2 Actio quod metus cauſa datur etiā ad damna ⁊ intereſſe.in.c.ij.nu.3.quod metus cauſa. 150

5 Actio pignoratitia directa ⁊ contraria quibus competat.in.c.cū venerabilis.nu.14.de excep. 9

5 Actio pignoratitia contraria non datur creditori ſcienti rem pignoratam alienam vel alteri obligatam vel morboſam.ibi.

Actiones bonefidei quare potius dicantur ille que enumerātur in.§.actionem.de actio.quam alie.cum in omni cōtractu requiratur bona fides.ibi.nu.15. 10

5 Actio omnis tollitur per preſcriptionem.⁊ ſoluens debitum preſcriptum poteſt repetere:non tamen tollitur obligatio naturalis vel directum dominium:licet ſint inefficacia ad agendum.in.c.ad aures.nume.4.de preſcrip. 25

7 Actio iniuriarum expirat per lapſum anni.in.c.ea noſcitur.nume.4.de ſenten.excom. 182

7 Actio criminalis de iure canonico nō terminatur tēpore quo ad hoc vt poſſit iudex ex officio inquirere vel purgationem indicere:ſed quo ad accuſationem tollitur.in.c.accepimus.nu.1.de purg.cano. 150

7 Actiones plures ſiue penales: ſiue perſecutorie: ſi competunt an ſi vna intentetur cenſeatur alteri renuntiatum.in.c.intātum.nume.7.de collu.detegen. 136

2 Actio negotiorum geſtorum datur illi qui abſentis negotia geſſit.in c.cum pro cauſa.nu.5.de procu. 143

Actio mandati datur illi qui preſentis negotia geſſit.ibi.

Actio.nego.geſto.datur vtiliter incipienti agere: licet non habuerit bonum exitum.ibi.

7 Actio ſi negatur alicui intelligitur non ipſo iure:ſed ita demū ſi ponatur ſibi non competere actionem.in.c.cum' ex iniuncto.nume.4.de no.ope.nun. 151

1 Actio popularis extinguitur vno agente ⁊ non recipitur procurator in tali actione.in.c.cum dilecti.nu.15.de elect. 153

7 Actio iniuriarū eſt duplex:alia ciuilis:alia criminalis.ciuilis ad eſtimationem:criminalis ad penā applicandam fiſco.in.c.contingit.numero.10.de ſenten.excom. 191

3 Actio hypothecaria eſt realis ſed pignoratitia eſt perſonalis.in.c.poſtulaſti.nu.13.de fo.compe. 81

7 Actio quanto minoris ſi fuerit intentata poterit iudex condemnare redhibitoria.in.c.licet heli.nu.14.de ſimo. 86

7 Actiones plures naſcuntur ex iniuria illata clerico ſcilicet competēs pluribus,nec vnus remittit in preiudicium alterius.in.c.cum deſyderes.nu.5.de ſenten.excom. 183

6 Actio quod metus cauſa debet intentari intra annum a minore.xxv.anno.a maiore vero ꝙ citius poſſit:alias cenſetur cōſentire.in.c.ſi qs autem.nu.4.de regu. 156

2 Actio odioſa tollitur per pactum ipſo iure:ſed fauorabilis per exceptionem.in.c.fin.nu.20.de tranſla.epi. 7

2 Actio quod metus cauſa datur etiā ad intereſſe.in rubri.nu.1.quod metus cau. 149

5 Actione realis conuentus ſi nō dolo deſijt poſſidere abſoluitur.in.c.aduerſario.nu.2.de excep. 19

5 Actio pignoratitia directa non competit niſi creditor ſit in poſſeſſione pignoris.in.c.cum aliquibus.nu.6.de re iudi. 53

5 Actiones temporales ⁊ quāto minoris ⁊ redhibitoria de iure canonico ſiniuntur tēpore a iure ciuili ſtatuto.in.c.ſi.nu.11.de preſcrip. 46

Actiones vel accuſationes criminales que poſt certum tempus non poſſunt amplius intentari de iure ciuili non precludūt viam quin in foro canonico intententur.ibi.nu.12.

5 Actiones temporales efficiuntur perpetue per conſtitutionem.in.c.illud autem.nu.16.de preſcrip. 26

Actio debet exprimi in libello quando ex generalitate proponendi poſſunt elici diuerſe actiones diuerſos effectus producētes.in.c.ſicut nobis.nu.13.de iudi. 66

2 Actio redhibitoria an ⁊ quanto minoris habet locum etiam in eccleſia.in.c.j.nu.13.de reſti.in integ. 155

Actio popularis non recipit procuratorem ⁊ conſumitur vno agente.in.c.dudum.el.ij.nu.3.de elec. 176

6 Actiones perſonales non preſcribuntur cum magna fide ſpacio.xxx.anno.in.c.per tuas.nu.8.de dona. 104

6 Actio redhibitoria ⁊ quanto minoris an ⁊ quibus caſibus cōpetant ⁊ ad quid.in.c.iniuſtum.nu.6.de rerum permu. 89

3 Actio non requiritur quod exprimatur in libello dūmodo ex eo colligatur ius agendi.in.c.dilecti filij.nu.1.12.15.17.de iudi. 21.⁊ ſeq.

Actio etiam de iure canonico eſt proponenda.ibi.

Actio eſt neceſſario exprimenda quando ex illo facto oriuntur plures actiones diuerſi effectus.ibi.nu.12.15.⁊.17.

4 Actio vi bonorum raptorum ſi aufero rem meam ab aliquo an detur illi a quo abſtuli.in.c.ſicut ⁊ infra.nu.14.de iureiur. 161

2 Actio ꝙ metus cauſa an detur aduerſum omnem metum.in.c.cū dilectus.nu.9.quod met.cau. 150

6 Actio perſonalis non tranſit in ſingularem ſucceſſorem.in.c.cū contra.nu.6.de pigno. 95

Actio pignoratitia eſt in rem ſcripta:⁊ tranſit in ſingularem ſucceſſorem.ibidem.

6 Actio cōfeſſoria eſt realis ⁊ datur domino pro rebus incorporalib⁹: rei vēdicatio vero pro corporalibus.in.c.tua nobis.nu.11.de deci. 151

6 Actiones non circunſcribuntur loco.in.c.nulli.nu.9.de rebus eccle.alie. 74

1 Actio mandati non oritur ex turpi mandato.in.c.bone memorie.el.ij.nu.14.de poſtu.prela. 114

2 Actio vel exceptio contra quam eſt aliqua preſumptio an ſit per iudicem admittenda.in.c.ſuper hoc.nu.17.de renun. 3

2 Actor reſciſſoria an poſſit ſimul intentari ⁊ cumulari cum officio reſcindente.in.c.cum ex literis.nu.9.de reſti.in integ. 159

Actio reſciſſoria quanto tempore duret ⁊ intra quantum tempus poteſt intentari.ibi.nu.20.

Reſtitutio in integrum aduerſus ſententiam poteſt peti ab illomet iudice qui eam tulit.in.c.ſuſcitata.nu.1.de reſti.in integ. 157

Reſtitutio in integrum aduerſus neceſſariam probationem omiſſam conceditur abſq; alia probatione leſionis.ibi.nu.2.

Reſtitutio in iutegrum an poſſit peti per procuratorem ſine ſpeciali mandato.ibi.nu.5.⁊.6. 358

3 Actio negatoria ⁊ confeſſoria quare dicantur ita quibus competat ⁊ pro quibus rebus.in.c.examinata.nu.16.de iud. 39

5 Actio locati non dicatur inter iſtos qui exhibent operas ſuas conſiſtentes in aliquo notabili exercitio vel arte liberali puta inter aduocatum ⁊ clientulum vel medicum ⁊ infirmum ⁊ ſimiles.in.c.quia iudicante.nu.3.de reſcrip. 27

Actio contra agrimenſorem quanto tempore duret.ibi.nu.5.

3 Actio ſi fuit inepte propoſita.facit vt reus abſoluatur ab inſtantia iudicij ⁊ quod actor poſſit iterum agere.in.c.examinata.nu.1.⁊.5.de iudicijs. 38

Actiones nō ſunt ſublate de iure cano.licet non ſit neceſſarium earū nomen proponere.ibi.nu.2.

Actio inepta an habeat vitiare libellum ſi intentio eſt apta.ibi.nu.19.

3 **Acta** facta coram iudice ſeculari an ⁊ ad quid faciant fidem coram eccleſiaſtico.in.c.at ſi clerici.nu.12.de iudi. 11

Acta facta coram arbitro qui erat iudex ordinarius an faciant fidem coram ipſo poſtea procedente tanquam ordinarius.in.c.ex parte.nu.4.de arbi. 172

4 Acta originalia ſi reperiantur apud iudicem de facto non per hoc fides eorum non vacillat.in.c.ſi.nu.1.de proba. 34

4 Acta iudicij debent ſtare penes notariū.in.c.qm̄.nu.4.de prob. 27

4 Acta facta in vno iudicio reſpicientia habilitatē vel inhabilitatē perſone ad vnū finē faciūt fidem in alio.in.c.ſuper eo.el.j.nu.2.de teſt. 48

1 Acta facta in vno iudicio non faciunt fidem in alio.in.c.per inquiſitionem.nu.12.de elec. 146

5 Acta facta ad vnum finem non nocent vel proſunt ad alium finem.in c.propoſuit.nu.3.de appella. 101

Acta

7 Acta faciunt fidem contra partem ⁊ deponentem.in.c.cũ dilecti.nu.8. de accuſ. 66

7 Acta iudicis in iudicio facta tranſeunt in rẽ iudicatã ſecus de his que fiunt extra iudicium.in.c.fi.nu.11.qui ma.accu.poſ. 49

1 Acta facientia mentionem qd̃ teſtis iurauerit faciũt plenã fidem.in.c. per inquiſitionem. nu.4.de elec. 49

8 Acta contra legem viuã vel mortuam an ſint nulla.in.c.ad diſſoluẽdũ. nu.8.de deſponſa.impu. 15

4 Acta inducunt notorium qñ de cã plene liquet ⁊ qñ dicat̃ de cauſa liquere.in.c.ſignificauerunt.nu.4.de teſti. 68

4 Acta reſpicientia factũ cauſe facta corã arbitro faciunt fidem corã iudice.in.c.preſentia.nu.7.de teſtibus. 83

Acta ordinaria facta coraʒ arbitro an faciant fidem coram iudice.ibi. numero.9

6 Acta ſi propter antiquitatem ſunt deperdita preſumũtur ex verbis ſententie maxime quando verba libelli ſunt dubia.in.c.dudum.nu.15. de decimis. 153

2 Acta facta coram arbitro non expirant ſi expiret compromiſſum.in.c. compromiſſum.nu.6.de arbi. 179

Acta facta in vno iudicio cũ de crimine agitur ciuiliter non faciunt fidem ſi de eodem crimine poſtea agitur criminaliter.in.c.qualiter ⁊ qñ. el.ij.nu.34.de accu. 16

4 Acta ordinatoria cauſe non perempta inſtantia coram ſurrogato iudice vel iudice appellationis faciunt fidem ſecus coram alio iudice alterius tribunalis.c.cauſam.el.j.nu.1.de teſti. 46

Acta in cauſa proſunt omnibus quibus profuiſſet res iudicata illius cauſe ſi acta facta ſunt contra preſentem ſecus contra contumaceʒ. ibi. nu.3. 45

Acta in vna cã contra extraneas perſonas faciunt aliqualem preſumptionem.ibi.nu.4.

Acta facta in vna cauſa an faciãt fidem inter eaſdem perſonas in alia cauſa quando ſuper eodem agitur ſed ſuper dependentia prima cauſa. ibi.nu.6.

Acta facta in vna cauſa faciunt fidẽ in alia prorſus ſeparata inter eaſdem perſonas.ibi.nu.7.

Acta ordinatoria perempta inſtantia pereunt ſecus acta reſpicientia litis veritatem.ibi.nu.8.

Actorum effectus reſpicientium litis ordinationem perempta inſtantia durat niſi renunciatum ſit inſtantie.ibi.nu.9.

8 Acta facta in vno iudicio ciuiliter an faciant fidem in alio iudicio criminaliter.in.c.at ſi clerici.nu.29.de iudi. 14

5 Acta facta in iudicio ſummario an faciant fidẽ in iudicio plenario. in c.ſi clericus.nu.15.de foro cõpe. 62

4 Acta in vno iudicio faciunt qualem qualem preſumptionẽ in alio iudicio etiam inter alias perſonas.in.c.teſtimonium.numero.4.de teſtibus. 87

8 **Actore** contumace ⁊ reo inſtante poſſunt examinari teſtes et ſententia ferri etiam lite nõ cõteſt. in.c. cauſam.nu. 13. ⁊.15.de do.⁊ cõtu. 196

Actor põt deſiſtere ab agendo etiam ſi inceperit citare dum tñ ad vlteriora bona proceſſerit.ibi.nu.16.

3 Actor reconuentus nõ põt reũ iterũ recõuenire.in.c.prudentiam. nu. 6.de mut.peti. 103

3 Actor nõ admiſſus a reo in poſſeſſionem ſibi decretam cauſa rei ſeruã de poſt annũ efficitur verus poſſeſſor.in.c.cõtingit.nu.1.de do.⁊ cõtuma. 209

3 Actor qui eligit vnum iudicem ⁊ poſtea vadit ad aliũ non perdit cãm regulariter.in.c.dilecti filij.nu.10.de for.cõpe. 84

1 Actor ſi non iurat de calũnia an cadat ab actione propoſita ⁊ quid de reo ſi non iurat an habeatur pro confeſſo.in.c.fi.nu.2.5.14.15. de iura. calum. 130.⁊ ſeq.

Et an ipſo iure an per ſententiam.ibi.nu.11.

6 Actor notorie iniuſtitiam fouens nõ debet audiri.in.c.inter dilectos. nu.7.de dona. 106

3 Actori quomodo conſulatur circa iura incorporalia contra reũ contumacem ⁊ an habeat locum miſſio in iſtis corporalibus.in.c.j.nu.16.de eo qui mit.in poſ. 213

4 Actor ⁊ reus iurant de calũnia in iudicio filium regundorum.in.c. ex literis.nu.9.de proba. 6

Actor ⁊ reus tenentur probare de iure ſuo iudicio finium regũdorum. ibi.nu.10.

2 Actor ſiue reus ſi potẽtiores aduocatos adhibuerint perdunt cãm in qua litigatur ſi hoc ſit malitioſe factũ alias ſec⁹.in.c.ex parte.nu.1.⁊.4. de alie.mut.iudi.cau.fac. 166

3 Actori põt precipi a dño ne trahat reũ ad iudicẽ incõpetentẽ.in.c.ex tenore.nu.3.de foro compe. 72

6 Actor cõdẽnatur in expẽſis toties quoties deficit in probãdo.in.c. ij. nu.1.de penis. 153

3 Actor ⁊ reus ſi vterqꝫ probat que ſunt partes iudicis.in.c.ex conqueſtione.nu.17.de reſti.ſpo. 176

7 Actor an melioris vel deterioris cõditionis ſit ꝙ re⁹ in matrimonijs ⁊ quod in ꝓbationibus interpretatio ſit contra actorem.in.c.ex literis. nu.8.de ſpon. 4

3 Actoris intentio quinque modis dicit̃ fundari de quibus in gl.in.c.finem.nu.13.de dolo ⁊ contu. 200

4 Actore nõ probante reus abſoluitur ⁊ confeſſio facta nõ ꝓdeſt ſed bene preiudicat confitenti.in.c.mulieri.nu.5.de iureiur. 165

5 Actore nõ probãte reus abſoluitur qd̃ ſcilicet actor habuit dilatiões ad probandũ, alias ſecus .in.c.per tuas.nu.7.de appel. 125

4 Actor tenetur edere reo ad exceptionem fundandam.in.c.j.num.14.de proba. 3

Actor ad fundandam intentionem ſuam poteſt cõpellere reũ ad reſpõdendum poſitionibus ibi.nu.17.

5 Actor excõicatus niſi proſequat̃ per procuratorẽ ꝓcedet̃ cõtra ipſum tanquã contra contumacem.in.c.exceptionem.nu.29.de excep. 19

1 Actor tenetur exprimere cãm ſue petitionis qñ petitio eſt cõtra ius.in c.conſtitutus.nu.2.de elec. 169

3 Actor qui obtinuit in poſſeſſorio in vno foro non tenetur in eodẽ foro reſpondere ſuper petitorio qñ eſt diuerſus forus.in.c. ſignificauerunt. nu.1.de iudi. 46

4 Actor qñ dicatur nihil probaſſe.in.c.iuramẽtum.§.ſane.nu.6.de iureiu. 186

6 Actor ſi eſt excõicatus nõ põt contra aliquẽ iudiciũ agitare ſi illud iudiciũ agitatur in eccleſia q2 cũ volũtarie agat non auditur q2 non põt ingredi eccleſiam ſecus ſi reus eſt excommunicatus: q2 cũ inuitus trahat̃ q2 licite intrat eccleſiã vbi iudiciũ agit̃.in.c.cũ eccleſia.nu.5.de immu.eccle.⁊ cemi. 226

3 Actor qui intrauit poſſeſſorium non poteſt a reo conueniri.nec reconueniri ſuper proprietate eiuſdem vel vlterius rei.in.c.fin.nu. 6.de ordi. cog. 151

5 Actor poteſt fundare intentionem ſuã ſuper inſtrumentis per reũ ꝓductis in.c.cũ venerabilis.nu.8.de excep. 9

3 Actor an ſequatur forum rei.in.c.⁊ quis contra.nu.2.de foro compet. fo.51.⁊ in repe. 54

3 Actor non debet audiri niſi offerat libellum in ſcriptis.in.c.j.nu.1. de lib.obla. 93

3 Actor non tenetur in libello facere mẽtionẽ de exceptiõibus rei quas tamen ſi oppoſuerit ⁊ nõ enarrauerit ſibi imputet̃.in.c.fi.nu.7.de libel. obla. 98

Actor qui expreſſit vnam cauſam in libello nõ poteſt obtinere ſi probauerit ex alia.ibi.nu.11.

5 Actor quo caſu inuit⁹ cogitur litigare poſtꝙ recepit literas ſuper aliqua cauſa.in.c.ex conqueſtiõe.nu.10.de reſti.ſpo. 175

3 Actor intentans vnam actionem an poſſit aliam proſequi.in.c.ij. nu. 17.de libel.obla. 96

Actiones vniuerſales generales ⁊ particulares que ſunt.ibidẽ.numero.19

Actor an poſſit minuere quantitatem in libello expreſſam abſqꝫ condemnatione in expenſis.ibi.nu.29.

Actor an debeat in expenſis condemnari quando alterat libellum puta ei addendo ⁊c.ibi.nu.32.

6 Actor ſi non probat non compellitur reus aliquid probare in.c.vnico. nu.5.vt eccle.bene.ſi.di.con. 72

Actor regulariter debet probare etiam ſi reus aſſumpſerit in ſe onus probandi.ibi.nu.17.

3 Actor qui habet plura remedia contra reum contumacem vel econtra intentans vnum non prohibetur aliud proſequi.in.c.prout.nu.20.de do.⁊ contu. 199

3 Actor poteſt eligere vnum ex iudicibus quos habet reus in.c.cum ſit generale.nu.2.de fo.compe. 65

4 Actori ad confirmandum probationem etiam in iudicio ſummario factam publicato proceſſu licitum eſt producere illos primos teſtes nõ nouos.in.c.cum in tua.nu.8.de teſti. 79

5 Actor ſi non declarat rem petitam in libello licite ab hoc grauamine appellatur.in.c.ſignificantibus.nu.1.de appel. 117

1 Actor poteſt fundare intentionem ſuam ſuper exceptione a duerſarij. in.c.ex parte decani.nu.4.de reſcrip. 81

6 **Actus** perueniens ad eum caſum a quo non potuit efficax habere principium annullatur.in.c.placet.nu.5.de cõuer. coniug. 169

2 Actus factus per habilem ⁊ inhabilem ſimul an ſuſtentetur per illũ habilem.in.d.c.cum ſuper.nu.11.de offi.deleg. 87

Actus qui pariter põt referri ad malum ⁊ ad bonum debet referri ad bonum ſecus ſi actus in ſe eſt malus licet aliquo reſpectu poſſit referri ad bonum.in.c.j.nu.7.⁊ de clericis non reſidentibus. 17

☞ Corſe. Ego adduco eundem Abb.in.c.niſi eſſent.nu.3.de preben.⁊ in d.c.eſtote.nu.vj.⁊.vij.⁊ glo.in.c.abſit.xj.q.iij.que dixit ꝙ ſi quis videret clericũ amplexantẽ mulierẽ ꝑſumptio erit ꝙ cã benedicẽdi hoc faciat ꝙ intellige qñ ꝓ parte ſiniſtra preſumptio nõ eſt vehemẽtior q̃ põt colligi ex cõſuetudine loci ⁊ qualitate ꝑſonarũ q2 tũc facerem⁹ inter-

pretationem in deteriorem partem.vt in.d.c.j.⁊ in.c.cum in iuuẽtute.
de pur.cano.⁊ bonus tex.in.c.ij.xiiij.diſtin.⁊ adduco glo.ij.⁊ ibi doc.
in.c.j.de iura.calum.lib.vj.vbi per illam glo.no.qđ vbi quis arctatur
per ius ad actũ qui poteſt eſſe bonus ⁊ malus intelligitur quod illũ
actum nõ faciat ad malum perpetrãdum ſed ad vitãdum.vnde ſi ſta-
tutum diſponeret quod licitũ eſſet cuilibet interficere:deberet intelli-
gi de homicidio permiſſo.Itẽ ſi clerico prohiberetur venatio per cõ-
ſtitutionem epiſcopi nõ intelligeretur de permiſſa clericis cauſa re-
creationis:ſed de alia prohibita quia quedã eſt prohibita ⁊ quedam
permiſſa.⁊ adduco Bal.in.l.ſi ad excludendã.C.de re.cre.⁊ iureiurã.
vbi dixi quod vbi actus poteſt referri ad bonũ ⁊ malum quia equi-
uocum ſemper debet referri ad bonũ.⁊ adduco Do.de ſancto gemi.
in.c.j.de iureiur.lib.vj.vbi dixit quod quãdo actus iuratus poteſt re-
ferri ad permiſſum ⁊ illicitũ in dubio potius debet intelligi quod in-
tentio iurantis referatur ad actum licitum ꝙ prohibitum.

6 Actus qui debet explicari ſub vna forma ſi explicatur ſub alia cor-
ruit.in.c.ex parte aſtenſis.nu.19.de conceſ.preben. 62

1 Actum faciẽs contra ius pretextu praue conſuetudinis an excuſetur
in vtroqȝ foro.in.c.cum venerabilis.nu.5.de conſue. 98

Actus omnis neceſſitate ceſſante videtur cõceſſus propter ipſam.ibi
dem numero.7.

6 Actus geſtus cõtra legem penalem an ſit nullus ⁊ pena committa-
tur.in.c.ſi quorundam.nu.4.de ſolutio. 100

6 Actus validitas pẽdet a loco vbi fit non vbi habet exerceri.in.c.cum
olim.nu.1.de cle.coniu. 16

5 Actus nullus vel ſententia eo caſu quo poteſt per partes confirmari
valebit tantum vt pactum.in.c.examinata.nu.4.de confirma.vti.vel
inuti. 146

1 Actum aliquem explicãdi autoritatem habentes ſi non legitime ex-
plicant non priuãtur tali autoritate.in.c.gratum.nume.17.de poſtu.
prela. 100

3 Actus autorizatus per excommunicatum eſt ipſo iure nullus.in.c.ſi.
nume.2.de procu. 144

Actus geſtus per vniuerſitatem in qua erãt aliqui inhabiles eſt vali-
dus niſi in caſibus de quibus in.d.c.ſi.nu.3.4.⁊.5.

7 Actus contractus eſt ipſo iure nullus.in.c.tua fraternitas.nu.4.de
ſponſa.du. 18

3 Actus cõtẽtioſe iuriſdictionis facti in eccleſia ſunt nulli ſecus actus
voluntarie iuriſdictionis.in.c.ſi.nu.18.de ferijs. 141

6 Actus geſtus contra legem animatam valet mero iure licet cõtraue-
niens puniatur.in.c.dilectus.nu.4.⁊.12.de preben. 35.36

4 Actus ſi eſt geſtus abſente domino ⁊ ex poſtfacto ſuperueniat ſcien-
tia domini an preſumatur ratum habere in.c.nonne bene.nu.4.de pre
ſumptio. 117

5 Actus factus corã iudice incompetẽti an ſaltem valeat vt actus ex-
traiudicialiter factus.in.c.illud autem.nu.15.de preſcrip. 26

4 Actus explicandi a ieiunio.c.j.nu.2.de teſti. 34

6 Actus geſtus a nõ habẽte poteſtatem eſt ipſo facto nullus poteſt ta-
men ratificari poſtea.in.c.j.nu.8.ne ſede vac. 64

6 Actus qui poteſt eſſe iuſtus ⁊ iniuſtus ſi fuerit geſtus a viris circun-
ſpectis preſumitur iuſtus id eſt in caſu iuſto geſtus.in.c.niſi eſſent.nu
me.3.de preben. 31

Actus geſtus ab habẽte duplicem poteſtatem preſumitur geſtus in
dubio ea poteſtate qua actus ſuſtinetur.ibi.nu.4.

2 Actus nullus poteſt ratificari per tacitum conſenſum in.c.j.nume.4.
quod metus cau. 149

4 Actus geminatus vbi requiritur an ſufficiat vnus cum iuramẽto.in
c.cum contingat.nu.5.de iureiur. 155

6 Actus factus contra legem an ⁊ quando ſit nullus.in.c.ad apoſtoli-
cam.nu.11.de reg. 161

Actus factus cõtra ſolẽnitatem ſtatuti valet ſi ſtatutum non proce-
dit vlterius actum annullando.ibi.

Actus perfectio reſeruatur ſuperioribus.in.c.quanto.nu.6.de cõſue-
tudi. 95

6 Actum aliquem qui poteſt libere facere poteſt illũ expedire alio non
vocato tamẽ nõ poteſt tradere poſſeſſionẽ poſſeſſore non vocato.in.c.
de multa.nu.3.de preben. 36

7 Actus an attẽdatur ſm tempus quo fuit celebratus an ſm tempus
quo exercetur.in.c.ſi.nu.3.de ſen.excom. 193

2 Actus de nocte celebratus attribuitur ſequẽti vel precedenti die ſecũ-
dum quod ſit ante vel poſt mediam noctem.in.c.cõſuluit.nume.6.de
offic.deleg. 88

4 Actum probare ſatis eſt fundãti ſe ſuper actu,licet nõ probet habili-
tatem perſone.in.c.in preſentia.nu.4.de proba. 14

6 Actus factus cõtra iuramẽtum tenet tam in temporalibus ꝙ in ſpi-
ritualibus licet cõtra faciens ſit periurus.in.c.dilecto.nu.17.⁊ nu.19.
de preben. 34

1 Actus factus an ruat ſi de honeſtate non erat fiendus.in.c.bone me-
morie.el.ij.nu.11.de elec. 158

6 Actus an vitietur ex falſa cauſa quando ex alia cauſa poterit explica
ri.in.c.ex parte.nu.4.⁊.8.de conuer.coniug. 169

3 Actus quãdo venit explicãdus a duobus ⁊ vnus obtinet perſonam
illorum duorum poteſt illum actũ expedire vno cõtextu abſqȝ quod
dicat hoc facio vt talis ⁊ talis.in.c.cauſam que.el.j.nume.10.de iudi-
cijs. 25

1 Accuſatus non valet niſi ſeruetur forma a iure inducta ⁊ in caſu per-
miſſo a iure.in.c.que in eccleſiarum.nu.4.de cõſti. 23

1 Actus ſi debet explicari cum cõſenſus alicuius qui non vult vel non
poteſt cõſentire an poſſit explicari ſine cõſenſu.in.c.ex parte.nume.3.
de conſtitu. 40

7 Actus explicandus collegialiter debet fieri omnibus in vnum con-
uenientibus adeo quod nõ valeret ſi omnes per ſe dicerẽt votũ ſuũ.in
c.ſi.nu.2.de ſortile. 134

1 Actus preſumitur factus legitimo tempore niſi cõtrarium probetur.
in.c.conſtitutus.nu.3.de reſcrip. 61

☞ Corſe.Facit optime.c.accedens.de cõuer.coniuga.⁊.c.cum virum.de
regu.⁊ ibi do.Abb.in.iiij.not.dicit quod vbi actus conſueuit fieri in
certa etate ſeu tẽpore ſi apparet factus ⁊ celebratus ille actus preſumi
tur factus in etate ſeu tempore conſuetudo.⁊ dicit de hoc eſſe ibi text.
no.ſicut in ſimili dicitur quod ſi quis obligatur ad aliquid faciendũ ⁊
illud apparet factum preſumitur factũ ab eo qui ad hoc erat obliga-
tus.pro hoc bo.tex.⁊ ibi doc.in.l.ij.de alimen.publi.preſtan.Ego alle
go Barto.in.l.cum ſeruus.ff.de verbo.obliga.vbi dixit quod vbi ali-
quod factum ſeu aliquis actus requirit ſumptum preſumitur factus
ab illo qui facere tenebatur per textum notabilem in.d.l.ij.que eſt fin.
C.de alimen.pupil.preſtan.Ex quo infert quod ſi capella reperitur in
eccleſia conſtructa preſumitur ab illo herede qui grauatus erat a te-
ſtatore illã fieri.ideo voluit Barto.in.l.nomine.C.arbi.tute.et Bald.
⁊ Salice.in.d.l.fina.⁊ Bald.in.d.l.id quod pauperibus.C.de epiſco-
pis ⁊ cleri.⁊ in.l.ſi.§.in computatione.C.de iure delibe.⁊ in.l.j.in ſi.C.
de fruct.⁊ lit.expen.⁊ in rubri.C.de fide inſtrumen.in.xviij.colum.in
verſi.ſequitur videre de ſcriptura quorũdam.Joan.de imo.poſt alios
in.c.j.vt eccle.beneſi.Pet.de ancha.in.c.fundamenta.de elec.lib.vj.fa
ciunt not.per docto.in.l.neſennius.ff.de nego.geſt.idem tenet Joan-
nes de imo.in.d.l.cum ſeruus.reprehendens Ang.ibi qui tenebat cõ-
tra Bar.per regulam.l.ei qui.de probatio.dicens quod opinio Bar.
non probatur in.d.l.ſi.ſed ſecundum Imo.optime probatur ibi opi.
Barto.ſi bene conſideretur.Pau.de caſt.⁊ Rapha.in.d.l.cũ ſeruus.
dicunt quod ſi heres fuit in mora faciendi capellam ⁊ poſt morã ibi
reperitur facta capella non excuſabitur heres a pena de qua in auten.
hoc amplius.C.de fideiuſ.ſecus ſi ante moram facta fuerit etiam ab
alio perueniente,quia excuſabitur heres a pena.argumẽ.l.ſororem.et
ibi nota.per Bar.C.de his qui.vt indig.⁊ certe Barto.non diſcrepat
ibi ad hoc:ſed idem Barto.in.l.qui ſub cõditione rationum.ff.de cõ-
ditio.⁊ demon.videtur tenere cõtrarium eius quod dixit in.d.l.cum
ſeruus.volens ibi quod non ſufficiat expreſſam nõ rem factã niſi ille
qui eam facere tenebatur probet eam feciſſe per.l.excellẽtie.in verſicu.
flagitantibus idẽ erogaſſe monſtrauerunt.C.de eroga.mili.anno.lib.
xij.Joan.de imo.in.d.l.qui ſub conditione.põderat iſtam contrarie-
tatem Bart.⁊ cõcludit quod aut erant alique coniecture quod ſum-
ptus fecit ille qui allegat ſe eos feciſſe.⁊ procedit opinio Bart.in.d.l.
cum ſeruus.per.d.l.ſi.vbi ſi pupillus moriatur apud tutorẽ preſumi-
tur alius a tutore qui pupillus propter imbecillitatem etatis ⁊ indu-
ſtrie nõ preſumitur aliunde ſibi ſciuiſſe de alimentis prouidere.alias
autem procedat opi.contraria per.d.l.excellentie.

5 Actus geſtus a iudice poſt appellationẽ extraiudicialem eſt ipſo iu-
re nullus.in.c.dilecti filij.el.j.nu.2.de appel. 119

3 Actus collegij expediuntur per conſenſum reddituum in communi
non ſingulariter.in.c.cum eccleſia.nu.14.de cau.poſ.⁊ pro. 154

5 Actus vel cõtractus a princi.nullus an ⁊ quando conualidetur iure
ſuperueniente.in.c.cum ex officijs.nu.36.de preſcrip. 38

Actus in iudicio obtinenti quomodo inducunt conſuetudinem.in.c.
ſi.nu.16.de conſue. 106

Actus vnicus habens ſpatium ſucceſſiuum inducit conſuetudinem.
ibi.nu.17.

3 Actus excommunicandi an poſſit preſcribi.in.c.olim inter.nu.8.de
reſti.ſpo. 190

Acceſſorium

6 Acceſſorium ſequitur ſuum principale licet minus di
gnum.in.c.quod in dubijs.nu.4.de con-
ſecra.eccle.vel alta. 207

7 Acceſſorium an ſequatur naturã ſui principalis.in.c.latores.nu.6.de
cleri.excom. 140

4 Acceſſorium an valeat ſine principali.in.c.debitores.nume.2.de iu-
reiurando. 131

☞ Corſe.Adde quod acceſſorium tollitur ſublato principali.l.cum prin
cipalis.ff.de regu.iur.regula acceſſorium.de reg.iur.lib.vj.cum ſimi.li
mita iſtud vulgatũ quando tollitur de iure communi,ſecus ſi tollitur
de iure ſpeciali.puta per reſtitutionẽ in integrum.ita probatur in.l.ſi.
§.lucius.ff.de cõdi.inde.vbi habetur qđ reſtitutio cõceſſa ſuper prin-
cipali nõ extenditur ad acceſſoriũ.ita cõcludit Joã.de ana.in.c.olim.
in.vj.

in.vj.col.in glo.iij.ſuper verbo adherētes.de accu.⁊ idē Joan.de ana. in.c.ſi quis. de ſimo.in.ij.col.in gl.ibi in ea glo.ibi.c.debitoꝛes. de iureiur.nā glo.ibi opp.de dicto.c.debitoꝛes.⁊ nō ſoluit.doc.remittūt ſe ad ibi no.gloſ.videtur velle quod cōtrariū ſit regulariter verū videlicet quod vbi nō tenet pꝛincipale nec eius acceſſoꝛiū etiam iuramentum ſed ſit ſpeciale in caſu illius.c.nō tamē aſſignatur aliqua ſpecialitatis ratio.quidā dicūt quod aut pꝛincipale eſt contra ius ⁊ vtrunqꝫ vitiatur aut eſt pꝛeter ius:⁊ tūc acceſſoꝛium non vitiatur per id quod queritur.in.l.ſtipulatio iſta.§.alter.ff.de ver.obli.ſed illa ratio nō eſt bona:quia vſure ſunt contra ius diuinū ⁊ canonicum,ergo ⁊c.ideo ſolet dici quod vbi eſt eadē ratio pꝛohibendi pꝛincipale ⁊ acceſſoꝛium ⁊ tūc vtrunqꝫ vitiatur.aut nō eſt eadem ratio ⁊ pꝛocedit in.c.debitoꝛes. quia in pꝛomiſſione vſurarū agitur ⁊ queritur obligatio parti que illicite recepit ideo vitiatur ipſum pꝛincipale.ſed per acceſſoꝛiū iuramenti agitur vt queratur obligatio deo vt ibi ⁊ in.c.ſi chꝛiſtus.eo.ti.⁊ ideo nō vitiatur acceſſoꝛiū cū poſſit iurans illud ſeruare ſine interitu ſalutis eterne:ergo ſeruandū.c.ſi vero.c.cū cōtingat.de iureiur.⁊ dicit ibi Joan.de ana.ꝙ iſta ſol.eſt cōmunis ⁊ foꝛte cōtra illū tex.⁊ iſtud idem videtur ſentire Abbas ibi.nu.5.ſed iudicio meo non eſt contra illum tex.d.c.ſi quis.nā iuramentū in caſu.d.c.debitoꝛes.quo ad iurantem poteſt ſeruari ſine interitu ſalutis eterne.ſed in caſu.c.ſi quis.iuramentum ſeruari nō poteſt ſine interitu cū ſit pꝛeſtitū ſuper re turpi quo caſu nullam parit obligationē.c.fi.de pac.⁊ iuramentū nō extēditur ad turpia ⁊ illicita.c.j.de iureiur.lib.vj.cū ſi.⁊ iſtud videtur ſentire glo.in d.c.ſi quis.vnde quo ad deū non fuit ſibi queſita obligatio.⁊ ideo nō tenet.quia eadē ratio que concurrit in pꝛincipali eadem ⁊ in acceſſoꝛio in quo caſu vtrunqꝫ vitiatur.ſecus in.d.c.debitoꝛes.

5 Acceſſoꝛium remanet aliquādo ſublato pꝛincipali.in.c.j.nume.7.de his que fi.a ma.par.c. 70

6 Accedens ad papam an ſit tutus quod interim cauſa nō moueatur in partibus contra eum in.c.vt debitus.nu.19.de appel. 127

Acceptio perſonarum nō debet eſſe penes papam ſcilicet quando ſunt perſone equalis cognitionis alias ſecus.in.c.extirpande in rege.§.qui vero.nu.45.de pꝛeben. 45

3 **Acceptilatio** inutilis an ⁊ quando habeat vim taciti pacti.in.c.ſignificaſti.nu.20.de foꝛo cōpeten. 87

7 **Acquiſita** ex negotiatione illicita ſine alicuius calumnia non ſubiacent reſtitutioni regulariter licet aliquando diſtribuantur inter pauperes.in.c.cum ſit.nu.2.de iude. 98

6 Acquirens aliquid vltra debitum in negotiationibus an ⁊ quo caſu teneatur illud in foꝛo anime reſtituere vel in pauperes erogare.in.c. quia pleriqꝫ.nu.34.de immu.eccle. 233

6 Acquirens ex contractu ipſo iure nullo pꝛopter ſolennitates nō ſeruatas tenetur rem illam in foꝛo conſcientie reſtituere ſm vnam opinionem que non eſt vera.ibi.nu.28.⁊.31.

7 **Accuſatoꝛ** ſi per colluſionem deſiſtat ab accuſatione non impedit facultatem iterum accuſandi.in.c.in tantum.nu.1.3.4.de collu.dete. 135

5 Accuſatus ſi nihil fuit pꝛobatum contra ipſum ⁊ ideo abſolutus an poſſit iterum accuſari.in.c.quāuis.nu.21.de re iudi. 83

6 Accuſatoꝛ vbi quis non poteſt damnari.in.c.vnico.nume.3.6.⁊.16. vt eccle.benefi.de cōſ. 72

7 Accuſatus debet comparere ad inſtantiam illegitimi accuſatoꝛis ad allegandum pꝛiuilegium ſuum alias punietur tanqꝫ contumax licet appareat quod fuerit per minus idoneam perſonā accuſatus.in.c.veniens.nu.9.de accu. 62

7 Accuſatio tendit ad finem punitionis ſcilicet vt accuſatus puniatur ſm qualitatem delicti denūtiatio vero qualiſcunqꝫ ſit tendit ad finē coꝛrigendi.in.c.ſuper his.nu.2.de accu. 64

Accuſatio nō dicitur criminis quādo per eam non agitur ad penā: ſed ſolum vt accuſans pꝛiuetur certa re.ibi.nu.4.

Accuſatoꝛ debet regulariter ſe in accuſatione inſcribere.fallit vt ibidem nume.6.

Accuſatoꝛ criminoſus nō repellitur quādo pꝛoſequitur iniuriā pꝛopꝛiam.ibi.nu.9.

3 Accuſatus de vulnere cū ſanguine abſoluitur ſi pꝛobatur tantum de vulnere ſine ſanguine.in.c.examinata.nu.6.de iudi. 38

Accuſatoꝛ illegitimus non admittitur ad accuſandum.in.c.cū eccleſiaſtice.nu.14.de excep. 4

7 Accuſatoꝛ ſi deſiſtat ab accuſatione debet iudex perquirere an fecerit per colluſionem.in.c.j.de collu.dete. 135

Accuſatoꝛes criminaliter efficiuntur inimici accuſati.ibi.nu.2.

Accuſatoꝛ ſi ab accuſatione deſiſtat poteſt ⁊ debet iudex ex officio ſuo ſuper crimine inquirere.ibi.nu.1.

Accuſatoꝛes plures ſuper eodem crimine an ⁊ quando debeant admitti.ibi.nu.3.

7 Accuſatoꝛ ſi deſiſtat ab accuſatione an poſſit iudex ex officio inquirere ſiue delicta ſint pꝛolata ſiue non ſiue ſit finita inſtantia ſiue nō.in c.crimina.nu.1.de collu.dete. 135

7 Accuſatio debet intelligi large vt compꝛehendat ſtrictam accuſationem quando agitur ad vindictam publicam:⁊ etiam vt compꝛehendat accuſationem largam quando ſolum agitur vt pꝛiuetur beneficio ſuo:illa enim nō eſt ſtricta accuſatio quia non intēdit depoſitionē ab oꝛdine.in.c.ſuper his.nu.5.de accu. 64

☞ Coꝛſet.Ego dico qꝫ verbum accuſatio adaptatur cauſe criminali ciuili ⁊ pecuniarie in larga ſignificatione.vt in.l.qui accuſare.C.de edēdo.⁊ eſt gloſſ.ſolēnis in.l.viro atqꝫ vxoꝛe.ff.ſolu.matri.⁊ ibi per legiſtas.⁊ ibi Bal.no.⁊ Moder.Jo.an.do.Ant.Jo.de imo.⁊ Abb.in.c. cum in tua.de teſti.nu.1.fo.66.tex.in.c.omnibus.v.q.vj.⁊ ibi Domi. de ſan.gemi.Fede.de ſenis in cōſil.xxiij.inci.Titius electus in pꝛelatum.vbi dixit qꝫ ſignificatū huius verbi accuſo interpꝛetabitur ex fine ad quē agitur ⁊ dirigitur cōcluſio libelli:quia nō eſt nouū qꝫ pꝛecedentia reſtringātur ⁊ regulētur per ſequentia.ff.de pe.leg.l.nā quod liquide.in fi.⁊ de leg.j.l.ſi ſeruus pluriū.in fi.l.talis ſcriptura.ff.eodē. c.ſecundo requiris.c.inquiſitioni.de appel.cum ſimi.refert ⁊ ſequitur do.And.Barb.in.c.j.in.ij.col.de conſtit.⁊ in.c.tue.de pꝛocu.⁊ ibi do. Abb.nu.5.per eundē Abb.in.c.ij.nu.3.in.ij.not.vt lite pēden.⁊ in.c.literis.in glo.j.de pꝛeſump.⁊ in.c.ſeries.in.j.not.de teſti.⁊ in.c.pꝛeterea. de teſti.cog.⁊ in.c.j.vt lite nō conteſt.⁊ in.c.pꝛeterea.de appel.⁊ adduco Jo.de fan.in.c.nemo.xj.q.j.vbi dicit qꝫ verbū accuſare large ſumptum verificatur tam in cauſa ciuili ꝙ in cauſa criminali.tamē Spe. in tit.de accu.§.j.ver.quid ſi pꝛimo.dixit qꝫ ſi aliquis pꝛoduxit libellum ⁊ vtitur iſto verbo accuſo:⁊ nō includit quod petat illum puniri criminaliter quod nihilominus ille puniēdus eſt criminaliter ſi apparet illū puniendū de crimine ⁊ deliquiſſe.ſed domi.Lud.ro.in.d.l. viro atqꝫ vxoꝛe.damnat doctrinā Spec.⁊ Bal.quia vbi in libello eſt verbo accuſo poteſt accipi ciuiliter vt ibi dicit glo.in.d.l.qui accuſare:ſed in penis debemus accipere rē in mitioꝛi ſignificato.l.pꝛeſes.ff. de penis.do.meus tāgit in.c.dilecti.de iudi.⁊ in rubꝛi.de accuſ.in additioni.⁊ dicit qꝫ doctrina Specu.eſt vera:qꝛ verba debēt intelligi in pꝛopꝛio ſignificato.l.j.§.qui in perpetuū.ff.ſi ager vectig.vel emphyteta.c.ſuſceptū.de reſcrip.lib.vj.cū ergo verbū accuſo:pꝛopꝛie denotet cauſam criminalē:ergo ⁊c.Jtē in cauſa ciuili nō cadit pꝛopꝛie pena:ſed in cauſa criminali.⁊ vide quod voluit Fede.in cōſi.xxiij.⁊ adduco Domi.de ſan.gemi.in.c.j.de dolo ⁊ cōtu.lib.vj.Ego dicerē iſto modo quod aut ex pꝛecedentibus,⁊ ſequentibus poteſt apparere an cauſa ſit criminaliter intentata aut ciuiliter:et tunc cauſa illa erit criminalis:aut ciuilis per do.Fed. de ſenis cōſil.xxiij.aut nō poteſt hoc apparere nec ex pꝛecedentibus aut ſequentibus.⁊ tūc quicquid dicāt Spe.⁊.d.meus.d.Anto.dico quod cauſa erit ciuilis qꝛ in dubijs maxime penalibus debemus benignioꝛē partem eligere.regula in penis. de re.iu.lib.vj.ff.de re.iu.l.ſemper in dubijs.cum ſi.⁊ hoc videt ſentire Federi.in loco pꝛealle.idem dicemus de verbo actio,quod de ſuo largo ſignificato adaptatur cauſe ciuili ⁊ criminali.l.iij.ad fi.ff.de ſepul. vio.l.agraria.ff.de termi.mo.d.meus.d.Ant.in.d.c.j.in.ij.col.de conſti.⁊ in.d.c.dilecti.in.v.col.⁊ dixit Lud.ro.in.d.l.viro atqꝫ vxoꝛe.quod ſi conſtituo pꝛocuratoꝛem ad agendum poterit accuſare.qꝛ ſub verbo actio compꝛehenditur accuſatio.Et conclude quod pꝛopꝛie verbum accuſatio denotat cauſam criminalem vt per totum titulum.ff.⁊.C.de accu.impꝛopꝛie denotat cauſam ciuilem vt in rubꝛo ⁊ in nigro.qui ma. accu.poſ.⁊ in.d.l.qui accuſare.⁊ ſic attenditur materia ſubiecta.ar.l.ſi vno.ff.loca.cum ſi.verbum actio pꝛopꝛie denotat cauſam ciuilem.vt inſti.de actio.in pꝛin.⁊ quaſi per totum impꝛopꝛie cauſam criminalē, vt in.d.l.iij.§.fi.ff.de ſepul.vio.⁊ in.d.l.agraria.⁊ ſic verba intelliguntur ſecundum ſubiectam materiam per.d.l.ſi vno.⁊.c.conſtitutus.de relig.do.cum vul.

7 Accuſatoꝛ ⁊ accuſatus ſi ſimul conuerſantur pꝛeſumitur colluſio, ſiue pꝛeuaricatio inter ipſos.in.c.de his.nu.8.de accu. 58

7 Accuſatus degradatus ſed inquiſitus non in.c.inquiſitionis.num.6. de accu. 68

1 Accuſatus ab vno ſi fuit abſolutus non poteſt vlterius accuſari.in.c. cum dilecti.nu.15.de elec. 153

Accuſatoꝛ non repellitur tanquam inhabilis ab accuſato quia ipſum in familiaritate appꝛobauit licet paulo ante accuſatus ipſum expulerit quia pꝛeſumitur feciſſe in fraudem.in.c.nulli epiſcopoꝛum.nu.2.de accuſa. 2

Accuſatus eo caſu in quo non poteſt ſuum accuſatoꝛem repellere an poſſit ipſe accuſans per iudicem ex officio ſuo repelli.ibi.nu.3.

4 Accuſatoꝛ pꝛopꝛie eſt quando agitur criminaliter.in.c.cum in tua.nu. 1.de teſti. 78

7 Accuſatus ab illegitimo accuſatoꝛe poteſt ab alio legitimo accuſari. in.c.cum.p.manconella.nu.4.de accu. 59

7 Accuſatoꝛ poteſt ante deſcriptionem ab accu.deſiſtere tamē ſuper hoc vlterius non audietur.in.c.licet in beato.nu.14.de accu. 61

Accuſatio non poteſt fieri per literas ſed denuntiatio ſic.ibi.nu.2.

Accuſatoꝛ ſi non pꝛoſequitur accuſationem intra terminum ſibi vel a iudice vel ab accuſato datum poſt illum terminum non audietur.ibi. numero.5.

Accuſatoꝛ an ⁊ quando poteſt deſiſtere ab accuſatione ſine metu tur

piliani.ibi.nu.6.

3 Accuſatus de vulnere cum ſanguine abſoluitur ſi probatur tantū de vulnere ſine ſanguine.in.c.examinata.nu.6.de iudi. 38

☞ Corſe.doc.excellentiſſimus.Adde ꝙ accuſator nō cogitur apponere diem vel horā perpetrati delicti.vt in.l.libellorū.ff.de accu.canoniza-ta.ij.queſtio.viij.Sed quid ſi reus petit accuſatorem cogi exprimere diem cōmiſſi criminis pro ſui defenſione.Bart.in.l.is qui reus.ff.de pu.iu.cōcludit quod poteſt cogi ſi iudici videbitur per.l.vbicunq;.ff.de interro.actio.⁊.c.cū Joānes eremita.de fi.inſtru.c.iudicāte.in.xxx.q.v.idē voluit in.l.liberorū.ff.de accu.⁊ in.l.pantonius.ff.de acquirē.here.⁊ ibi do.Alexā.imol.⁊ idē voluit Bar.in.l.ij.§.quod ſi epheſi.ff.de eo quod cer.lo.in ver.vlti.hic videtur caſus ⁊c.vbi dicit ibi videri caſum huius queſtionis.nam quando omiſſio loci vel diei aufert reo defenſionē cogitur accuſator apponere diem vel locum.⁊ dicit illum textū ad hoc non allegaſſe in.d.l.is qui reus.Joānes de imo.ibi ſcili-cet in.d.l.is qui reus.tenet contrariū per.d.l.libellorū.nō obſt.l.vbi-cunq; preallegata.quia debet intelligi in caſibus in quibus nō reperi-tur a iure ſpecifice facta prouiſio.quia clauſula generalis non refertur ad ſpecificata.l.doli clauſula.ff.de ver.obli.⁊ facit.l.ſanctio legū.ff.de penis.Jo.de ana.in.c.qualiter ⁊ quādo.el.ij.in.§.debet igitur.ad finē.refert Barto.⁊ Joan.de imol.in.d.l.is qui reus.Sali.in.l.penulti.in ſecunda col.in verſi.quero an dies cōmiſſi criminis ⁊c.C.de accuſa.ſe-quitur opi.Bart.quam doct.cōmuniter ſequuntur in.d.l.libellorum.hanc partē tenet practicus doctor Ang.are.in tractatu ſuo maleficio-rū.in ver.de preſenti anno.⁊ ibi Moderniores in additionibus ſuis.⁊ hec opinio mihi placet tanq̄ iuri ⁊ equitati cōſona per argumentū optimum ⁊ quaſi expreſſum in.d.l.ij.quod ſi epheſi.⁊ licet loquatur de loco validū eſt argumentū de loco ad tempus:vt leg.⁊ not.in.l.vi-num.ff.ſi cer.peta.non obſtat.l.libellorū.quia procedit quando reus non petit ad ſui defenſionē diem certificari.vel alio modo.reſpondeo quod licet de rigore iuris hoc fieri nō debeat vt in.d.l.libellorum.ni-hilominus de equitate hoc facere debet.per.d.§.quod ſi epheſi.⁊ vbi in aliquo caſu reperitur equitas ſcripta ⁊ rigor ſcriptus equitas ſcri-pta prefertur rigori ſcripto,vt legi.⁊ not.in.l.placuit.C.de iudi.⁊ in.c.fi.de tranſactio.ſed equitas reperitur ſcripta in.d.§.quod ſi epheſi.er-go ⁊c.nō obſtat quod dicit Joan.de imo.quod clauſula generalis ⁊c.quia ſalua pace licet illa theorica ſit vera tamē in caſu noſtro eſt quaſi caſus ſpecifice prouiſus per.d.§.quod ſi epheſi.Subdit tamē Salice.vnum ſempiterna memoria dignū ⁊ in practica ſeruādū in.d.l.penul.ſe nō credere iudicem bene ⁊ iuridice facere ſi prius accuſatorē ad cer-tiorandum eū cōpelleret q̄ reus iudicē certioraſſet de die ⁊ tēpore ſue abſentie vel de alio ſimili propter quod intentionē accuſatoris vellet elidere ⁊ hoc ne quid malignetur circa teſtes quod voluit euitare.l.li-bellorum.ff.de accuſa.que accuſatorem noluit arctare ad ponendum diem vel horā.arg.ff.de eden.l.j.§.editiones.⁊ pro hoc etiā facit quia petens ſibi aliquid impleri ex eius parte debet prius impleuiſſe.l.iu-lianus.§.offerri.ff.de actio.emp.cum ſimi.⁊ hoc dictum Salic.refert Ange.are.⁊ ſequitur in dicto verſi.de preſenti anno.⁊ ibi per Moder.⁊ in iudicādo ⁊ cōſulendo interpide ſequeretur ad excludendū omnē malignitatem.Tamē in facti cōtingētia limitabā hoc dictū niſi reus bone fame opinionis ⁊ vite extaret ⁊ nō eſſet veriſimile eum maligna-ri ac calūniari.⁊ mouebatur ex eo quod voluit Bar.in.l.ſi.in fine.ff.de here.inſti.l.j.C.ſi ſeruus ad decu.aſpira.⁊ Ludo.ro.in.l.ij.ff.de vſuca.quod ſi aliquis accuſat vnum qui audiuerat dici a perſona fide digna quod ille cōmiſerat delictū qd ſi iſte accuſator nō probat ꝙ nō punia-tur tāquam calūniator quia habuit iuſtā cauſam credulitatis ex au-toritate illius perſone fide digne ⁊ vide glo.quā alleg.Ludo.in.d.l.ij.in.c.finē litibus.de dolo ⁊ cōtuma.⁊ ibi Hoſtiē.dicit quod ſi perſona ſit valde religioſa ⁊ magne cōſcientie qd preſumitur pro illa quod nō calumnietur.arg.ff.de no.ope.nūtia.l.ij.⁊ ſequitur Joā.an.⁊ cōmuni-ter omnes licet domi.Cardi.videatur tenere oppoſitū ex eo quod nō apparet de alia cauſa ex quo ſuccūbit preſumptio eſt cōtra eū,ſed cer-te ſecundū Joannē de imo.ſatis videtur equa opinio Hoſtien.quia ſi alias ſit vite religioſe ⁊ magne cōſcientie non debet preſumi quod in hoc fuerit calūniatus.argumē.d.c.ſecūdi.facit tex.not.valde.in.c.niſi eſſent.de preben.vbi tex.probat quod ſolēnitas extrinſeca nō preſumi-tur.l.ſciendū.ff.de verb.obli.tamen hoc eſt verū niſi actus eſſet geſtus a perſona fide digna,quia preſumitur quod omnes ſolēnitates inter-uenerunt.d.c.niſi.⁊ idē ſi fiat ab alio interueniēte preſentia perſone fi-de digne,vt eſt tex.⁊ ibi domi.Anto.in capitu.dilecti.de arbi.ad hoc allegat Ludo.roma.vbi ſupra.⁊ not.Inno.in.c.j.de cle.peregri.vbi li-cet aliquis probet quod ipſe ſit diaconus nō tamē propterea probat ſe habere alios ordines qui neceſſario requiruntur anteq; ſit diaco-nus.quod eſt verū.dicit Inno.ibi niſi iſte clericus ſit factus diaconus a perſona maxime autoritatis:quia tūc non eſt veriſimile quod per-ſona illa illū ordinaſſet ad diaconatū niſi habuiſſet alios debitos or-dines,ita refert ibi Abbas nu.6.ex quo dicto.⁊.d.c.niſi ſubdit Lud.quod canoniſte ibi dant ſingu.limitationē ad dictū Innoc.in.c.ij.de dila.vbi dicit quod ſi iudex dixit in ſentētia pronuntio talē filiumfa-milias poſſe teſtari quod licet hec ſentētia poſſit valere in caſtrenſi-bus vel quaſi,tamē illa ſententia eſt ipſo iure nulla,hoc tamē niſi illa perſona que dedit illā ſentētiā ſit perſona magne autoritatis,quia tūc ſententia valebit:ſed reſcindetur remedio appellationis,quia non eſt veriſimile quod ferret ſententiā cōtra iuris errorem expreſſum.argu-mentum tex.not.in.d.c.niſi.nā vna perſona fide digna dat iuſtā cau-ſam credulitatis.dixit glo.no.in.l.Titio fundū.ff.de condi.⁊ demon.⁊ plene Ludo.in.d.l.ij.⁊ bonitas vite tollit ſuſpitionē malignitatis.dixit domi.Ant.in.c.poſtremo.de appella.⁊ ſuccedit loco ſatiſdatio-nis.vt dixit glo.no.in.l.j.ff.de ri.nup.quam allegat Bal.in.c.ij.de iu-di.⁊ in.c.iij.de eo qui mit.in poſ.cauſa rei ſeruan.⁊ facit quod no.An-ge.in.l.ſi a bonefidei.ff.de rei vendicatione.Lap.alleg.cxxvij.Bal.in c.cum cōtingat.de reſcrip.⁊ in.c.veniens.el.ij.de teſti.gl.in.c.expedit.xij.queſtione.j.text.in.d.c.ij.ff.de noui ope.nuntia.⁊ in.c.in noſtra.de procu.facit tex.in.c.ſicut olim.de accu.licet Bal.aliter voluit in.c.iu-rauit.de proba.⁊ in.c.j.vt lite penden.⁊ hec fecerunt profecto iudicem variare.⁊ puto hanc limitationem de iure fore veram ⁊ hoc poſui vt poſteris materiam aliquid dicendi darem.

7 Accuſatus ſi quam exceptionē habet cōtra accuſatorem debet illam opponere ante cōteſtationem litis alias ſecus niſi de nouo venerit in ſui notitiam.in.c.j.nu.3.de accu. 55

Accuſator nō debet eſſe criminoſus nec male fame nec inimicus.ibi.nume.4.

Accuſator criminoſus repellitur de iure canonico ab accuſando quā-do proſequitur vindictam publicam ſecus ſi propriam quia tūc qui-libet criminoſus admittitur.ibi.nu.5.6.

Accuſator quando repellitur tanq̄ indignus abſoluitur accuſatus ab obſeruatione iudicij.ibi.nu.12. 56

Accuſatus non tenetur comparere ad inſtantiam illegitimi accuſa-toris.ibi.nu.13.

Accuſator ſi poſt inchoatam accuſationem efficiatur illegitimus nō repellitur a iudicio.ibi.nu.15.

Accuſatus ſi poſt inchoatam accuſationē inceperit habere aliquod priuilegium poteſt illo vti vt tali accuſatione excuſetur.ibi.

7 Accuſatio debet fieri ab illis quorum intereſt alias eſſet nulla.in.c.il-la prepoſitorum.nu.1.5.de accu. 56

7 Accuſari an poterit per procuratorem procuratus ad iniuriam et an ligetur ſtatuto faciēte mentionem de percutiēte.in.c.j.nume.2.de in-iu.66.⁊ vide in nume.4.

3 Accuſatus non poteſt regulariter ſuum accuſatorem accuſare pēden-te accuſatione contra ipſum.in.c.ij.nu.31.de ordi.cog. 146

7 Accuſans criminoſum ſed potius ex odio q̄ ex zelo peccat:alias ſe-cus.in.c.accuſaſti.nu.1.de accu. 58

1 Accuſatus de percuſſione cum ſanguine abſoluitur ſi teſtes probant percuſſionem ſine ſanguine.in.c.dudum.el.ij.nu.37.de elect. 178

7 Accuſatus aliquem calumnioſe debet ex officio iudicis puniri ⁊ iu-dex non puniēs eſt redargutione dignus.in.c.j.nu.1.2.de calum. 75

4 Accuſare volenti de falſo poteſt ſtatui terminus peremptorius quo elapſo non poteſt accuſare.in.c.accepimus.nu.3.de fi.inſtru. 100

5 Accuſatio nō poteſt fieri ab exiſtēte in peccato mortali niſi accuſans proſequatur iniuriam propriam.in.c.a nobis.nu.10.de excep. 3

3 Accuſator ſi ceſſauerit ab accuſ.pōt iudex ex ſuo officio inquirere.in c.conſtitutū.nu.2.de appel. 114

7 Accuſari nō debet qui a pluribus vindictā publicā proſequentibus,ſed ipſorum vindictam ſic.in.c.ſi quis epiſcopus.nu.2.de accu. 56

4 Accuſatio quādoq; ponitur pro actione.in.c.ſeries.nu.1.de teſtib. 58

7 Accuſator ſi deſiſtat ab accu.poteſt iudex ex officio proſequi ⁊ inqui-rere.in.c.qualiter ⁊ quando.el.ij.nu.22.de accu. 73

Accuſatus de aliquo crimine vel denunciatus nō poteſt interim pro-moueri neq; ad ſeculares vel eccleſiaſticas dignitates.in.c.omnipo-tens.nu.1.⁊.2.de accu. 56

Accuſatus pendente accu.nō priuatur iuribus vel dignitatibus ſuis licet de nouo interim non poſſit acquirere.ibi.nu.3. 57

7 Accuſans matrimonium propter queſtum repellitur.in.c.ſignifican-te.nu.1.qui matri.accu.poſ. 45

Accuſatio ob turpem cauſam facta non debet admitti.ibi.nu.4.

7 Repellitur ab accuſatione matrimonij qui denuntiationis tempore tacuit niſi denuntiationem probabiliter ignorauerit vel iuret de no-uo didiciſſe,⁊ quod malitioſe non accuſat.in.c.fin.nu.1.qui matrimo.accu.poſ. 46

Ab accuſatione repulſus an ad denuntiationem admittatur.ibidē.nume.8.⁊.10.

Accuſator ⁊ teſtis qui loquūtur de auditu an ſint audiādi.ibi.nu.10.

7 Accuſatio ⁊ teſtimonium in matrimoniali cauſa fieri debent perſona-liter ⁊ non per literas.in.c.a nobis.nume.1.2.3.qui matri.accuſa.poſ-ſunt. 45

4 Accuſatus de crimine in cauſa ciuili admittitur in teſtem.in.c.fi.nu-me.3.de teſti. 89

Accuſatus de crimine admittitur in teſtem in exceptis criminibus.ibi.nu.4.

Accuſatus de crimine ſi appellauit an admittatur in teſtē.ibi.nu.5.

7 Accuſatus eo caſu in quo nõ poteſt ſuum accuſatoꝛem repellere poteſt ipſe accuſatus per iudicem ex officio ſuo repelli.in.c.nulli epiſcopoꝛum.nu.3.de accu. 57

☞ Coꝛre.Contrariũ tamẽ in ſimili videt̃ ſentire Bar.in.l.nõ ſolũ.§.fi.ff.de iureiu.vbi tenet qd ſi aliqd denegatur audiẽtia vigoꝛe ſtatuti non poteſt iudex ex officio ſuo procedere cõtra offenſoꝛẽ illius.ſed Abb.in.d.c.nulli epiſcopoꝛũ.in gl.j.in fi.placet multũ illa glo.ar.in.l.licitatio.§.qd illicite.ff.de via publi.Ego pro iſta opin.adduco do.Pet.de anch.in.c.cũ inter.de excep.vbi dicit ꝙ ſi qs iniuriatur excõicato qui nõ poteſt agere ad vindictã iudex ex officio ſuo poterit ꝓſequi.ꝛ alle.Oldra.Pilleũ ꝛ Jaco.de are.in.l.itẽ apud labeonẽ.§.ait pretoꝛ.ff.de iniu.vide Bald.in rub.C.de manu.vindi.ꝛ in.l.cũ lege.ꝛ ibi Joan.de imo.ff.de teſt.ꝛ in quadã ſua diſputatione inci.ſtatuto cauetur ꝙ feneratoꝛ.ꝛ Joã.de imo.in.l.de pupillo.§.ſi procuratoꝛ.ff.de no.ope.nun.oẽs in.l.j.§.ſublata.ff.ad trebel.Bal.in.c.j.de reſcri.li.vj.ita cõcludit Ang.in.l.pe.ꝛ fin.ff.de pe.here.do.Ant.in.c.cũ dilectus.de cõſue.ꝛ in c.bone.de poſtu.ꝓla.el.j.ꝙ vbi obſtãte ſibi aliqua cẽſura quis nõ poteſt opponere iudex ex officio ſuo poterit.ꝛ alle.Jnn.in.c.cũ olim.al's in.c.cũ venerabilis.de exceptio.ꝛ hoc ne aliquis locuplet̃,cum aliena iacturã.ꝛ vide qd voluit do.Ant.in.c.j.de iud.ꝛ in.c.vnico.de lite cõteſt.ꝛ in.c.cũ Joãnes eremita.de fid.inſtru.vbi dixit qd licet reus poſt cõcluſum cauſa nõ poſſit producere inſtrumẽta ꝛ teſtes vt in.c.cũ dilectus.de fi.inſtru.tamẽ iudex officio ſuo poterit:ꝛ dicit ſe in facto ita obtinuiſſe.Sed iudicio meo hoc probat tex.in.c.cũ Joan.ꝑalle.ꝛ vide quod voluit do.Do.de ſan.gemi.in.c.indẽnitatibus.§.ſane.de ele.lib.vj.vbi dicit qd licet cõtra actũ cõcernẽtẽ vtilitatẽ publicã pars repellatur a poteſtate excipiẽdi vel cõtradicẽdi:nihilominus põt ſuperioꝛ ex officio inquirere an actus ſit legitimus vel non.ꝛ vide Bart.in cõſi.inci.Dominico de Bononia.ꝛ ad.l.nõ ſolũ.§.fin.ꝛ qd voluit ibi Bar.reſpõderi põt hoc modo ad cõcoꝛdiã reducendo ꝙ aut qs faceret aliquid ex diſpoſitione legis:ꝛ tũc hoc caſu iudex nõ poterit,quia quos lex prohibet omnino prohibet.ꝛ ita procedat.l.nõ ſolũ.ꝛ Bart.ibi:aut qs eſt prohibitus facere aliquid ex facto ꝛ diſpoſitione ſua,et tunc procedũt dicta in cõtrariũ:ꝛ de materia vide do.meũ do.Anto.in.d.c.nulli.ꝛ in rubꝛi.de accu.ꝛ Bal.in.l.j.C.ſi tutoꝛ vel cura.nõ geſ.

7 Accuſatio non poteſt fieri per alium vel per ſcripturã ſed denũtiatio ſic.in.c.cum dilectus.nu.2.de accu. 68

4 Accuſat⁹ negãdo veritatẽ peccat moꝛtaliter.in.c.j.nu.3.de teſt.cog.90

7 Accuſatio criminis an poſſit fieri poſt baptiſma.in.c.gaudemus.nume.16.de diuoꝛ. 49

Additio vel ſuppletio qd fit ad aliquẽ actum debet fieri qñ põt fieri ipſe act⁹.Ant.in.c.fi.n.1.de ſacra.nõ ite. 51

2 **Adiuuare** potius debemus propinquum ꝙ̃ amicũ.in.c.cum ſacerdotis.nu.6.de poſtu. 139

Adiuuare an potius teneamur patrem ꝙ̃ patriam.ibi.nu.7.

7 **Adminiſtratoꝛes** quando reddunt rationẽ adminiſtrationis eoꝛũ non ſtatur regulariter eoꝛum iuramento niſi in minimis.in.c.qualiter ꝛ quãdo.el.ij.nu.26.de accu. 73

Adminiſtratoꝛ diffamatus de dilapidatione poteſt compelli vt reddat adminiſtrationem.in.c.qualiter ꝛ quando.el.ij.nu.4.de accu. 73

Adminiſtratoꝛ alicuius rei habet facultatem agendi ſuper iuribus illius adminiſtrationis.in.c.cum deputati.nu.1.ꝛ.2.de iudi. 40

5 Adminiſtratio ſi eſt cõceſſa alicui non intelligitur data poteſtas dilapidãdi vel donãdi ꝛ ſimilia faciendi.in.c.veniẽs.nu.21.de pꝛeſcri. 44

6 Adminiſtratoꝛes vel diſpenſatoꝛes ſi aliquid querunt an pꝛeſumantur querere ex adminiſtratione an ex induſtria.in.c.vt vnus.nume.4.de pecu.cle. 109

4 **Adminicula** que ſunt in caſu.c.pꝛeterea.de teſti.ibi.nume.7. 59

Admonitiones due ſufficiunt ad validitatẽ denũtiationis.in.c.i omni.n.2.de teſt.37

7 **Adoptio** non iuridice facta nõ cauſat legalem cognitionẽ.in.c.vnico.nu.3.de cogna.leg. 28

Adoptata ſi non tranſibit in poteſtatẽ adoptantis an poſſit in vxoꝛẽ duci per filium naturalem adoptantis.ibi.nu.5. eodem

Adoptio ſiue legalis cognatio an impediat ꝛ dirimat matrimoniũ.ibi.nu.6.

4 Adoptiuus non excludit ſubſtitutum.in.c.in pꝛeſentia.nume.20.de pꝛoba. 4

6 **Adoꝛari** nemo debet ſanctus etiã qd faciat miracula ſine licentia pape.in.c.j.nu.1.ꝛ.3.de reli.ꝛ vene.ſan. 217

6 **Aduene** debent obſeruare cõſuetudinem loci vbi reperiuntur.in.c.conſilium.nu.6.de obſer.ieiu. 218

Aduerſarius an repellatur contra aduerſarium.in.c.j.nu.2.ꝛ nu.3.de iudi. 3

3 Aduerſarius dicitur etiã ille qui contendit in iudicio in cauſa pecuniaria.in.c.j.nu.2.de plus peti. 151

3 Aduerſarij dicuntur etiam litigantes ciuiliter.in.c.pꝛopoſuiſti.nu.5.de foꝛo compe. 88

7 **Aduocare** pꝛohibetur clericus ne videatur alteri nocere cum ipſe debeat omnibus pꝛodeſſe.in.c.cũ.p.manconella.nu.9.de accu. 59

2 Aduocare non eſt pꝛopꝛie alteri nocere nec alterum offendere.in.c.cũ ſacerdotis.nu.1.de poſthu. 139

Aduocare non poſſunt omnes qui habẽt ſacros oꝛdines regulariter.ibi.nu.5. 136

2 Aduocatus poteſt eſſe teſtis in cauſa in qua quãdo fuit adhibitus teſtis non erat aduocatus.in.c.ex literis.nu.1.de tranſac. 136

Aduocatus aduocans in cauſa in qua pꝛetendit habere ius an cẽſeatur iuri ſuo renũtiare.ibi.nu.4.

Aduocatus poteſt decerni parti nõ habenti ex officio iudicis.in.c.j.nu.1.2.4.5.de offi.iudi. 120

Aduocatũ ſi quis nõ habet non poteſt cogi ad reſpondẽdũ.ibi.nu.2.

Aduocatus poteſt cogi per iudicem ad patrocinãdum indigẽti pꝛo competenti mercede.ibi.nu.5.

Aduocatus debet gratis aduocare pꝛo paupere.ibi.

Aduocatus dicitur habere tantã affectionem ad cauſam ꝙ nõ poteſt etiam in cauſa appellationis eſſe teſtis.ibi.nu.6. 121

5 Aduocatus vel pꝛocuratoꝛ ſi per ipſoꝛum imperitiã aut negligentiã quis iniuſte cauſam perdat an teneatur in foꝛo anime ad intereſſe.in rubꝛi.nu.16.de appel. 86

2 Aduocatus an poſſit eſſe iudex in cauſa in qua fuit aduocatus.in.c.irrefragabili.nu.4.de offi.oꝛdi. 119

2 Aduocatus nõ cogitur aduocare niſi in foꝛo ſuo.in.c.paſtoꝛalis.nume.8.de offi.delega. 92

3 Aduocatus faciens perdere cauſam clientulo ſuo tenetur ad dãnum.in.c.paſtoꝛalis.nu.8.de iudi. 37

3 Aduocatus an iuret de cal.non obſtante conſuetudine.in.c.ceterum.nu.3.de iur.cal. 127

7 Aduocatus excommunicati qui eum defendit an incidat ipſe etiam excommunicationem.in.c.pꝛopoſuit.nu.6.de cle.excom. 142

2 Aduocare poſſunt monachi cũ licentia abbatis ꝛ pꝛo vtilitate monaſterij copulatiue.in.c.ij.nu.2.de poſtu. 138

3 Aduocatus faciẽs perdere cauſam clientulo ſuo tenetur ad damnũ.in.c.paſtoꝛalis.nu.8.de iudi. 37

☞ Coꝛre.Qd no.cõtra malos aduocatos.Nam mali aduocati oĩa mala nouerũt vt dicit gl.i.l.ab anaſtaſio.C.mã.ꝛ ſepenumero moꝛiunt̃ ſine lingua vt dixit gl.iũcto tex.inſti.qui.nõ eſt ꝑmiſ.facere teſt.ibi:ſepe eñi ꝛ literati ꝛ eruditi homines varijs caſib⁹ ꝛ audiẽdi ꝛ loquẽdi facultatem amittũt glo.ibi in verbo admittũt:dixit maxime impij aduocari.

6 Aduocatus ꝓcuratoꝛ medicus ꝛ ſimiles illicito negotio negotiãtes ſi aliquid vltra debitũ lucrant̃ non tenent̃ in foꝛo anime reſtituere ſi dolus malus abſit.in.c.plericꝫ.nu.32.de immu.eccle. 233.

Aduocat⁹ nõ dꝛ ille q cõſuluit in camera.in rub.nu.1.de poſtu. 138.

Aduocare pꝛohibitus non cenſetur pꝛohibitus conſulere.ibi.

Aduocatus non poteſt eſſe illiteratus ꝛ non doctoꝛ.ibi.nu.2.

1 Aduocatus defendit ius publicũ ꝛ pꝛiuatũ vñ ex hoc dicunt̃ milites ꝛ pꝛiuilegiant̃ in iure in multis.vt milites.in.c.fi.nume.1.de poſtu.139

☞ Coꝛre.Aduerte tñ ꝙ aduocat⁹ nõ dꝛ habere dignitatẽ no.Suli.de cu.in.l.nequicꝙ̃.§.aduocatos.ff.de offi.ꝓconſ.ideo qꝛ vocatur officiũ.C.de aduoca.diuer.iudi.l.laudabile.in ver.aduocationis officium.quod intelligerem niſi eſſet qs aduocat⁹ pꝛincipis ſeu magne perſone.ar.l.j.C.de manda.pꝛin.vbi eſſet notarium pꝛincipis eſt dignitas:licet de ſe ꝓcurandi officium ſit vile.vt in.l.vniuerſos.ꝛ ibi Bar.C.de decu.li.x.ꝛ Abb.in.c.j.poſt ceſſionẽ.de pꝛob.in pe.col.idem in coquo pꝛincipis vt voluit Bal.in.c.j.de feu.guar.ꝛ habens feudũ a pꝛincipe efficit̃ nobilis.Jta dicit Bal.in.c.j.qui dicat̃ dux.facit tex.in.c.per tuas.de maio.ꝛ obe.ꝛ in.c.mãci.de re.permu.ꝛ ſerui nobilium ſunt nobilioꝛis conditiõis ꝙ̃ ſerui plebeioꝛum.Jdeo debẽt habere melioꝛa fercula.vt in l.habitatio.ff.de vẽ.in poſ.mit.ꝙ eſt notãdũ pꝛo ſcutiferis ꝛ famulis Cardinaliũ ꝛ epiſcopoꝛum.ſimile voluit Bal.in.l.etiam.C.de teſt.vbi dicit ꝙ famuli epoꝛum poſſunt certificari pꝛo eis.alle.Jnn.in.c.in literis.de teſti.ſecus dicit ſi ſint vilium.ponit exẽplũ in cerdonib⁹ ꝛ ſcholaribus.ꝙ non admitterent in ſcholaribus.tum ratione pꝛiuilegioꝛũ eis cõceſſoꝝ.vt leg.ꝛ no.in aut̃.habita.C.ne fil.pꝛo pa.tum etiã reſpectu ſcientie que hoĩes nobiliſſimos facit.l.pꝛouidẽdum.C.de poſtu.in pꝛin.ꝛ in.l.j.§.pꝛoinde.ff.de var.ꝛ extraoꝛ.cog.idem dicimus in medico pꝛincipis.vt in.l.j.C.de comi.lib.xij.vbi medicus pꝛincipis equiparatur ducibus:regulariter,equiparatur obſtetrici.l.j.C.cõia deleg.facit tex.ſing.in.l.j.C.de pꝛepo.laboꝛum.lib.xij.in ver.quos decus lateris noſtris illuſtra.cum alijs ſimi.

Aduocare an poſſit clericus in crimine vbi venit imponẽda pena ſanguinis.in.c.j.nu.5.de poſtu. 138

3 Aduocatus de iure tenetur ſubire iuramentũ calũnie nec valeret conſuetudo in contrarium.in.c.j.nu.5.de iur.cal. 123

Aduocatus an poſſit in foꝛo anime falſa allegare licet habeat iuſtam cauſam.ibi.

6 Aduocatus efficitur patronus cauſe quã aſſumpſit patrocinio ſuo.in rub.nu.1.de iure patro. 189

Aduocatus ⁊ ſimiles perſone poſſunt eſſe teſtes cōtra ſuum clientulum quia ceſſat ratione ſuſpitionis.in.c.ij.nu.12.de arbi. 168

7 **Adulterium** etiam cōmittitur cum ſponſa;de preſenti nondum cognita ⁊ quid de ſponſa de futuro.in.c.diſcretionem.nu.4.de eo qui cog.conſan. 30

6 Adulterium carnale ⁊ ſpirituale an compenſetur.in.c.mulier que.nume.5.de conuer.coniu. 172

7 Adulterium ſolum an habilitet aliquem ad contrahendū matrimonium.in.c.ſignificauit.nu.3.de eo qui du.in ma. 22

3 Adulterij cognitio vtrum ⁊ quo caſu poteſt pertinere ad vtrūꝫ forū.in.c.cum ſit generale.nu.23.de fo.compe. 67

6 Adulterium inducit ſeparationem matrimonij quo ad torū non quo ad vinculum.in.c.gaudemus.nu.2.de conuer.coniu. 171

Adulterium an poſſit cognoſci corā iudice eccleſiaſtico ſi agatur criminaliter.ibi.nu.6.

Adulterium eſt cauſa quod vir lucretur dotem ⁊ quod vxor donationem propter nuptias.quid autem ſi ſunt liberi.ibi.nu.7.

7 Adulterium cōmittit etiam coniugatus cum ſoluta.in.c.tranſmiſſe.nu.5.de eo qui cog.conſan. 29

7 Adulterium quomodo poteſt eſſe notoriū.in.c.ſignificaſti.nume.4.de diuor. 47

Adulterio non ſeparatur matrimonium ſed tantū priuatur eius executione.ibi.nu.5.

Adulterio an excuſetur vxor ſi a marito fuit cauſatum.ibi.nu.6.

Adulterium mariti etiā nō notoriū an vxor poſſit obijcere.ibi.nu.9.

6 Adulterium priuat adulterū iure cōiugali.in.c.cōſtitutus.nu.34.⁊.8.de conuer.coniug. 169.⁊.170

7 Adulteriū probatur ex ſola deprehenſione abſꝫ eo quod fuerint viſi coire.in.c.fi.nu.2.de adul.⁊ ſtu. 117

7 Adulteriū an ⁊ in quibus dicatur eſſe de atrocioribꝰ criminibus.in c.accepimus.nu.4.de purga.cano. 165

6 Adulteria commiſſa per coniuges mutua cōpenſatione tolluntur.in c.conſtitutus.nu.9.de conuer.coniug. 170

2 Adulterium reſpectu laicorū eſt cognoſcibile tam per iudicē ſecularē quam eccleſiaſticū ⁊ eſt locus preuentioni.in.c.j.nu.3.de offi.ordi. 107

7 Adulterium poſt viri mortem an poſſit obijci per heredes mari vxori dotem repetenti.in.c.plerunꝫ.nu.7.de do.inter vi.⁊ vxo. 50

Adulterium poſt mortem vxoris an poſſit obijci per maritum heredibus vxoris dotem repetentibus.ibi.

7 Adulterium ⁊ hereſis ſeu carnalis ⁊ ſpiritualis fornicatio an idē operētur quo ad ſeparationes coniugum.in.c.de illa.nume.2.⁊.4.de diuor. 48

7 Adulterium non cōmittit mulier probabiliter preſumēs ſe ſolutam ſi alteri nubat.in.c.fraternitatis.nu.10.de frigi.⁊ male. 36

4 Adulterium toties committitur quoties reiteratur copula.in.c.ſicut nobis.nu.3.de teſti. 44

7 Adulterium nō eſt grauius crimen ꝙ inceſtus.in.c.veniens.el.j.nume.5.de eo qui cog.conſan.vxo.ſue. 29

☞ Corſe.Et vide eundē Abb.in.c.at ſi clerici.in.§.de adulterijs.nu.ij.et vij.fol.xiij.verſi.opponitur ſed videtur obſt.tex.xxxij.queſtio.vij.in.c.quod in omnibus.glo.in.d.§.de adulterijs.ſol.docto.ibi dicunt ⁊ ibi Abbas poſt glo.⁊ Archi.in prealle.c.quid in omnibus.quod quantum ad criminis quantitatē nō eſt maius alijs vt in.d.c.adulterij malum.quantū vero ad criminis cōmunitatem ⁊ frequentationē eſt maius alijs quia cōmunius ⁊ frequentius cōmittitur illud ꝙ alia quantum vero ad pene impoſitionē poteſt dici ita graue ſicut alia,qa pro iſto ſicut pro alijs magnis imponit̄ pena mortis.Leuiti.xx.c.Deute.xxij.c.l.ꝙuis.C.de adul.⁊ fuit hoc Lau.in prealle.c.qd in omnibꝰ.Jo.an.in.d.§.de adulterijs.ſed certe hec ſolutio ſm Abba.ibi nō procedit maxime de iure canonico,quia pro adulterio nō fit degradatio actualis.⁊ tamen pro quibuſdā alijs ſic.Itē de iure ciuili in quibuſdā delictis mors acerbiſſima inducitur vt in parricidijs ⁊ aſſaſſinis,et tamen nō ſic in adulterio.Vincē.dixit in.d.§.de adulterijs.quādo.ſequuntur quod quantū ad delicti extenſionē adulteriū eſt de grauioribus:quia nō ſolū delinquit in ſe,ſed in plures qui tale delictū cōmittunt:quia duorū anime polluūtur qd nō placet ibi Abb.quia in delicto inceſtus ⁊ cū exceditur contra naturā duorū anime polluūtur ⁊ tamen illa ſunt valde maiora.per.d.c.adulterij malū.⁊ ſubdit precedētem ſolutionē eſſe tenendā.Ego adduco ſi.tex.in.l.codicillis.§.inſtituto filio.in ver.ſed ⁊ alia mihi deteriora.facit.ff.de lega.ij.vbi probatur quod vir reputat adulteriū grauius occiſione filij.ita allegat illū text.Ja.de are.vt refert Bal.in.l.athletas.§.calumniator.ff.de his qui notan.infa.⁊ in.c.penul.de conſue.⁊ tex.in.l.j.C.qui accuſ.nō poſ.loquitur de criminibus grauioribus.⁊ glo.ibi ponit exemplū in adulterio.⁊ facit tex.in.l.fi.in.§.idē autem.in ver.aut aliquid grauius admiſiſſe.ff.de publica.vbi lex reputat adulteriū eſſe graue crimen.facit text.in l.patri.⁊ in.l.quod ait.ff.ad legē iuliam de adulte.vbi licet patri occidere filiā propter adulterium.ideo dixit Bal.in.l.fi.C.ſi contra ius vel vtilitatem publicā.⁊ in.l.j.ff.de conſtit.prin.quod licet princeps poſſit ſtatuere quod bannitus poſſit impune occidi vel furtū cōtra cum fieri tamē nō poteſt ſtatuere quod mulier bānita poſſit impune adulterari.⁊ ſic adulterium videtur graue ⁊ enorme crimen:⁊ que ſunt pene adulterij ⁊ quod vide domi.Abb.in cōſi.iiij.circa primam ⁊ ſecundam col.vnde poſt dominum meū in dicto.§.de adulterijs.diſtinguo ſic,qd aut conſyderamus legē Moſaicam,⁊ tūc adulterium eſt morte dignum,aut cōſyderamus legē ciuilem,⁊ eodē modo imponitur pena gladij.vt.d.l.quamuis.intelligendo prout ibi dicunt doctores.eſt enim adulteriū publicū crimen.l.j.ff.de publi.iudic.⁊ in.l.j.C.de adulte.ergo ſtat cōcluſio quod adulterium connumeratur inter grauiora crimina eſſentialiter ⁊ formaliter.ſed accidēs videt̄ eſſe maius omnibus alijs,quia magis frequētatur licet in ſe crimen inceſtus aut cōtra naturam ſint grauiora,nō tamen ita ſunt frequētata ſicut adulteriū,aut cōſyderamus legē canonicam ⁊ licet canon permittat diſpenſare per epiſcopū iſtud fuit de benignitate canonis.vt in.d.§.de adulterio.⁊ ideo Bald.ibi dixit quod in vitio carnis mitius eſt agēdū quia motus ad actū eſt de iure naturali.vt no.in.l.j.§.ius naturale.ff.de iuſtitia ⁊ iure.Et qua pena puniatur adulter ſeu adultera de iure canonico,vide nota.in.c.tue.de procura.⁊ in capitu.gaudemus.de diuor.⁊ dic quod pena canonica eſt ſeparatio quo ad torū ⁊ dotis perditio quando agitur ciuiliter quia pena legalis nō habet locū de iure canonico.vt nota.vtrobiꝫ ſcilicet in dicto capi.tue.⁊ dicto.c.gaudemus.Item vxor lucratur donationē propter nup.ex adulte.mariti.vt not.Abbas in dicto capi.gaudemus.nume.17.⁊ facit.c.plerunꝫ.de dote poſt diuortiū reſtit.in.d.c.gaudemus.nō imponitur aliqua pena mulieri,ſed prouidetur vt mulier collocetur in clauſtro:vt honeſte viuat.ſecundū Pet.⁊ Abba.antiquum.vnde dicūt quod inuita non poteſt collocari in clauſtro in caſu illius capitu.ſed quādo ageretur criminaliter corā iudice ſeculari,tunc inuita detrudetur per Anto.ſed hodie.C.de adulte.vnde ponderāt verbū collocare.non enim dicit detrudere.⁊ ſic fit collatio ad penitentiā peragendā ⁊ nō principaliter ad penam.⁊ ſic vt precidatur materia delinquēdi debet collocari in aliquo monaſterio non ſolū propter penitentiā ſed vt honeſte viuat.pro hoc bo.text.qui hoc probat in.c.de benedicto.xxij.queſtione.j.in fin.ita concludit Abbas in.c.gaudemus.vbi ſupra.reſpectu vero clerici qua pena puniatur ſi cōmittat adulterium,vide doctores in.d.§.de adult.⁊ ibi Abbas dicit quod pro adulterio nō ſit degradatio actualis.ſed deponitur.vt.lxxxj.diſt.preſbyter.⁊ voluit Joan.in.c.fruſtra.de reg.iur.lib.vj.in mercu.⁊ vide ad predicta do.Abbas in.c.cum ſit generale.nu.23.ver.item ⁊ glo.enumerat crimen adulterij.

Adulterij deprehēſio ſolo an ſufficiat ad puniendum deprehenſum.in.c.ex literarum.nu.4.de eo qui du.in matri. 23

7 Adulterium ſolum nō impedit matrimonium cōtrahendum cū muliere prima vxore viuente cognita niſi machinata fuerit in mortē cōiugis vel ſibi data fuerit fides de ea ducēda.in.c.ſuper.nu.2.de eo qui du.in matri. 23

5 Adulterium eſt de foro eccleſiaſtico nō ſolum quando agitur ad ſeparationem tori ſed etiam quando agitur ad vindictam.in.c.conſuluit.el.j.nu.1.de appel. 99

6 Adulteria coniugum mutua compēſatione tolluntur:quomodo intelligatur.in.c.veniens.nu.7.de conuer.coniu. 170

7 Adulterium committere alicui non licet etiam propter famē,querere enim debet victum alio modo.in.c.ex literis.nu.7.⁊.8.de diuor. 47

3 Adulterium non dicitur maius delictū alijs niſi propter eius frequētiam.in.c.at ſi clerici.§.de adulte.nu.3.de iudi. 16

7 Adulteram vel adulterū non licitum occidere de iure canoni.in.c.ſi vero.el.j.nu.10.de ſenten.excom. 179

7 Adulter compelli poteſt per eccleſiam ad abiurandum adulteram et quod ad coniugē redeat.in.c.cum habeat.nume.2.de eo qui duxit in matri. 23

Adulterium eſt miſti fori ⁊ iudex eccleſiaſticus ratione peccati ſed de eo impedire poteſt etiā ſi non agatur ad ſeparationem tori.ibi.

7 Adultera quod etiam abſoluitur ab excommunicatione debet iurare adulterium id eſt ad eum non velle vlterius redire.in.c.intelleximus.nu.2.de adul.⁊ ſtu. 117

Adulterium manifeſtum dicitur duobus modis.primo ſi mulier adheſit publice alicui concubinario,ſecundo ſi habet filium cum alieno marito vel ſi palam admittebat viros cauſa adulterandi.ibi.nu.6.

5 Adultera non ſequitur quod vna ſit ſi vnus de adulterio cum ipſa commiſſo fuit condemnatus.in.c.quamuis.nume.23.⁊.24.de re iudica. 83

6 Adulter vel adultera per ius quod habet in altero quo ad mutuā ſeruitutem.in.c.j.nu.5.de conuer.coniu. 165

2 Adulterij pena hodie non eſt pena mortis.in.c.tue.nume.6.de procura. 142

Adulter qui in vna nocte pluries cōmiſit adulteriū an puniatur pro qualibet vice.in.c.j.nu.3.de penis. 153

7 Adulter excōmunicari poteſt ⁊ vt ad vxorem redeat compelli.in.c.ſignificaſti.nu.2.de eo qui du.in matri. 24

3 **Affectus** an puniatur non ſubſecuto effectu.in.c.j.nu.12.⁊.13.de eo qui mit.in poſ.cau.rei ſer. 2.⁊.12 Corſe.

☞Coꝛſe.doctoꝛ. Adde eundē Abba.in.c.j.in ver.nūc pꝛimo no.de pre-ſum.⁊ ibi Joā.de imol.poſt alios dicit eſſe reſtrictū per ſtatuta italie vt quis nō puniatur de homicidio:niſi perfecto.adde Ang.idē tenē-tem in.l.j.§.fin.ff.quod quiſcꝫ iur.vbi dicit eſſe derogatū per generalē conſuetudinē mundi omnibus legibus puniētibus effectum vt quis nō puniatur niſi cōpleto maleficio preterꝙ in crimine leſe maieſtatis ⁊ reipubli.allegat Speculatoꝛ in titu.de accuſa.§.j.ver.quid ſi qui.idē dixit Bal.in.d.l.ſi quis non dicam rapere.in.l.iij.§.C.de ſer.fug.⁊ in l.ſi certū.§.ſi appetitus ſit.ff.ad ſil.⁊ Cy.in.d.l.is cui cum telo.Ludo. romanus in aut.ſimiliter.C.ad.l.fal.in repeti.Joan.andr.do.Domi. de ſancto Gemi.in.c.fi.de iureiur.lib.vj.⁊ quo ad homicidium addu co bonū tex.in.c.omnis.iij.diſtinctio.in verſi.qui cedem fecerit capite plectatur.⁊ ſic ille text.vult quod actus ſit perfectus ⁊ in facto eſſe vt de homi.puniatur.⁊ adduco alium pulchrū text.in.l.iij.inci.nemo.C. de epiſ.aud.in verſi.homicidia quod facit expectet.quem text.allegat Bal.in.c.de pa.tenen.in verſi.quero contra quod dicatur factū ⁊c.in vſib.feudo.⁊ ad predicta vide domi.Abb.in.c.adoleſcentes.quod eſt vltimum de ſpōſa.nu.2.in pꝛimo nota.fo.12.

7 Affectus ſeu conatus an ⁊ quando pꝛo opere ⁊ dilecto puniatur.in.c. j.nu.6.de diuoꝛ. 46

7 **Affinitas** contrahitur etiam per illicitum coitum.in.c.pꝛe terea.nu.3.de ſponſa. 6

7 Affinitas ſuperueniens de qua ſaltem conſtat per famam ſoluit ſpon ſalia de futuro.in.c.ſuper.eo.nu.1.de conſan.⁊ affi. 31

4 Affinitas contrahitur per licitum coitum petens ad diſſoluendum matrimonium poſt contractum ſecus ſi ante.in.c.in literis.nume.1.de teſti. 56

7 Affinitas non oꝛitur extraoꝛdinaria pollutione ⁊ neceſſe eſt quod in terueniat ſeminis commiſtio intra clauſtra pudoꝛis.in.c.fraternitati. nu.2.de eo qui cog.conſang. 30

Semen vtriuſcꝫ an ſit neceſſarium ad affinitatem cauſandā ⁊ ad pꝛo lem pꝛocreandam ſeu ad matrimonium conſumandum.ibi.nu.2.

7 Affinitas ſuperueniens nō ſoluit ad matrimonium pꝛeſumptum ſi-cut nec verū.in.c.ex literis.nu.1.de eo qui cog.conſang. 30

7 Affinitas inter conſanguineos viri ⁊ vxoꝛis ⁊ inter conſanguineos vxoꝛis ⁊ ipſum virum.in capitulo quod ſuper.nume.2.de conſang.et affi. 32

Affinitas quid ſit ⁊ quare dicatur.ibi.

Affinitas nulla eſt inter virum ⁊ vxoꝛem.ibi.

Affinitas nulla oꝛitur inter conſanguineos vxoꝛis ⁊ conſanguineos viri.ibi.nu.3.

7 Affinitatis ſecundum ⁊ tertium genus hodie non pꝛohibetur ſecus erat de iure antiquo.in.c.non debet.nu.1.6.11.de conſangui.et affi.33. ⁊ ſequen.

Affinitas ſecundum ⁊ tertium genus quid ſit.ibi.nu.6.

Affinitas quandocꝫ oꝛitur ex vna copula:quandocꝫ ex duplici vt in vxoꝛibus duoꝛum fratrum.ibi.nu.10.34.

7 Affinitas etiam per illicitum coitum ſoluit ſponſalia de futuro.in.c. literas.nu.4.de deſponſa.impu. 14

7 Affinitas ſecundum genus hodie non pꝛohibetur.in.c.poꝛro.nu.6. de diuoꝛ. 47

7 Affinitas ſuperueniens nō ſoluit matrimonium ſed exactionē debi-ti impedit.in.c.j.nu.1.de eo qui cog.conſang. 29

Affinitas oꝛitur etiā ex copula ignozāter habita tamen nō eſt puni-bilis vnde non pꝛiuatur facultate exigēdi debitum nec inhabilitatur ad matrimonium.ibi.nu.2.

7 Affinitas ſuperueniens etiam ex illicito coitu ſoluit ſponſalia de fu turo ⁊ pꝛiuat facultate cōtrahendi matrimonium.in.c.ex literis.nu-me.1.2.⁊.3.de eo qui cog.conſan. 30

Affinitas ſuperueniens non ſoluit matrimoniū de pꝛeſenti ſed ſoluit ſponſalia contracta cum impubere etiam per verba de pꝛeſenti.ibidē numero.2.

6 Affinitas cōtrahitur per illicitum coitum ⁊ impedit matrimonium poſtea cōtractum.in.c.veniens.nu.2.de reg. 163

7 Affinitas ſuperueniens ſoluit ſponſalia de futuro ſed non matrimo-nium.in.c.veniēs.nu.2.⁊.3.de eo qui cog.conſan. 29

Affinitas ſuperueniens eſt maius vinculum ꝙ ſponſalia de futuro. ibi.nu.2.

7 Affinitas ſequens ſoluit ſpōſalia pꝛecedentia de futuro.in.c.literas. nu.2.4.de deſponſa.impu. 13

7 Affinitas ſuperueniens non ſoluit ſpōſalia depꝛeſenti.in.c.diſcretio nem.nu.1.de eo qui cog.conſan. 30

Affinitas quid ſit.ibi.nu.10.

7 Affinitas etiam ex illicito coitu oꝛitur impediēs ⁊ dirimens matri-monium.in.c.de illo.nu.2.de eo qui cog.conſang. 29

7 Affinitas quandocꝫ oꝛitur ſine publica honeſtate.in.c.ſponſam.nu.3. de ſponſa. 4

7 Affinitas ſuperueniens non ſoluit matrimonium.in.c.tue fraternita tis.nu.1.de eo qui cog.conſan. 31

Affinitas ſuperueniens inter maritum ⁊ vxoꝛem pꝛiuat ſolū culpabi lem iure petendi debitum.ibi.nu.2.

7 Affines pꝛimi generis vſcꝫ ad quartum gradum ſi matrimonium in ter ſe contrahant ſeparantur.in.c.j.nu.1.de conſang.⁊ affi. 31

5 Affines ⁊ cōſanguinei an indiſtincte poſſunt recuſari tanꝙ ſuſpecti. c.poſtremo.nu.18.de appel. 107

6 **Afflictio** non debet dari afflicto.in.c.penul.de clerico egro tan. 51

☞Coꝛſe.vt.ff.de offi.pꝛeſi.l.diuus.C.de epi.au.l.tā demētis.vij.q.j.cum percuſſio.C.de epiſc.⁊ cle.oēs pꝛeterea.ff.de par.l.peñ.ff.ad.l.coꝛne.de ſica.l.infās.v.diſ.c.ſi mulier.cū ſi.in cōtrariū facit.l.romanus.ff.de tu. ⁊ cura.da.ab his.dicas ſi afflictio ſufficienter puniat nō auditur.fal-lit ſi furtū vel culpa pōt imputari.de eta.⁊ qua.c.j.opti.facit tex.in.d. c.pe.de cle.egro.⁊ adduco Ang.de peru.in cōſ.cxviij.inci.Jn.q.pꝛo-poſita.in fin.vbi dicit qḋ afflictio nō eſt addēda afflicto ſine cauſa.ſed cū cauſa ſic.⁊ ideo notoꝛio malefactoꝛi additur afflictio:vt ibi per eū.

3 **Agens** poſſeſſoꝛio retinende ſuccumbit ſi reus pꝛobat de ab-iuratione.in.c.audita.nu.1.⁊.3.de reſti.ſpo. 167

4 Agens contra teſtem ciuiliter ad intereſſe agat intra.xxx.annos.in.c. licet.nu.28.de pꝛoba. 24

Agens criminaliter de falſo:auditur intra.xxx.anno.de iure ciuili.ſed de iure cano.perpetuo.ibi.nu.29.

4 Agens alternatiue vel quod reſcindatur venditio:vel quod ſupplea-tur iuſtum pꝛetiū non aſtringitur ad pꝛobandum verum valoꝛē rei.in c.cum cauſam.el.ij.nu.1.de teſti. 77

7 Agenti poſſeſſoꝛio nō poteſt obijci exceptio criminis.in.c.ſi conſtite-rit.nu.6.⁊.9.de accuſa. 60

Agēti poſſeſſoꝛio obijci defectus pꝛopꝛietatis notoꝛie vel dilecti no-toꝛij.ibi.nu.8.9.11.

Agenti poſſeſſoꝛio adipiſcende in beneficialibus obſtat exceptio cri-minis infamie:etiam quod habeat titulum.ibi.nu.11.

3 Agenti poſſeſſoꝛio reſtituende ad beneficium nō obijcitur queſtio in-ſtitutionis non canonice facte.in.c.in literis.nu.1.de reſti.ſpo. 169

3 Agēs poſſeſſoꝛio nō pōt recōueniri petitoꝛio in illo iudicio.ſecus vel ecōtra vel ſi fuerit recōuētus etiā poſſeſſoꝛio ſi tamē reconuenitur peti toꝛio ⁊ nō opponatur pcedit iudiciū.in.c.j.nu.16.⁊.25.de mu.pe.100

5 Agēs vti poſſidetis ſi ſuccumbat aut reus abſoluetur aut vero actoꝛ cōdemnabitur reo vt ipſum reum nō moleſtet.in.c.veniens.nu.31.de pꝛeſcri. 45

6 Agens ad beneficium permutatum non habet neceſſe pꝛobare per-mutātem habuiſſe ius in beneficio.in.c.cum venerabilis.nume.24.de excep. 10

2 Agenti poſſeſſoꝛio non obſtat exceptio ſpōtanee renuntiationis.in.c. ſuper hoc.nu.37.39.de renun.14.⁊.nu.39.43.44.50.51.

Agenti poſſeſſoꝛio recuperāde obſtat exceptio notoꝛie pꝛopꝛietatis. ibi.nu.47.⁊.50.

Agenti poſſeſſoꝛio recuperāde nō obſtat exceptio quod donauit rem ipſam ſpolianti.ibi.nu.46.⁊.48.

Agenti poſſeſſoꝛio recuperāde nō obſtat aliqua exceptio ſiue agatur contra ſpoliātem ſiue cōtra illū qui ſuccedit in re vitioſa.ibi.nu.55.16

7 Allegans poſſeſſoꝛio recuperande debet pꝛobare poſſeſſionē et ſpo-liationem.in.c.olim.nu.10.de accu. 75

3 Agentis intentio iudicatur ex qualitate pꝛobationum.in.c.examina-ta.nu.20.de iudi. 30

3 Agenti interdicto vnde vi aut clam nō obſtat exceptio criminis.in.c. item cum quis.nu.3.⁊.9.de reſti.ſpo. 171

3 Agens in dubio videtur agere nomine pꝛopꝛio nō alieno niſi hoc ex-pꝛimat.in.c.litere tue.nu.3.de dila. 135

3 Agens poſſeſſoꝛio ſi pꝛobauit violentiam nō tamē ſibi adiudicatur pꝛopꝛietas niſi poſtea agat cōditione.l.ſi quis in tātā.C.vnde vi.in.c. paſtoꝛalis.nu.23.de cau.poſ.⁊ pꝛopꝛie. 159

2 Agere in aliquo caſu quis inuitus cogatur.in.c.cōquerente.nu.7.de offic.oꝛdi. 121

5 Agens ad mutuum debet pꝛobare mutuum pꝛeceſſiſſe libellum alias actoꝛ ſuccumberet.in.c.auditis.nu.31.de pꝛeſcrip. 37

5 Agenti poſſeſſoꝛio adipiſcende in beneficialibus obſtat exceptio de-fectus pꝛopꝛietatis ſi incontinenti poteſt pꝛobari ⁊ alie.de quibus.in c.conſtitutis.el.ij.nu.15.de appel. 115

2 Agenti poſſeſſoꝛio recuperāde an obſtet exceptio excommunicatio-nis pacti de nō petendo reſtitutionem ⁊ notoꝛietas defectus pꝛopꝛie tatis ⁊ quod nō poterat talem rem poſſidere quia obſtabat ius cōmu ne.in.c.ex inſinuatione.nu.8.10.⁊.11.de pꝛocu. 141

5 Agens poſſeſſoꝛio recuperande debet pꝛobare poſſeſſionem et deie-ctionem alias non obtinebit.in.c.olim inter.nume.3.de reſtitutio.ſpo liatoꝛum. 189

Agens pꝛo alio pꝛeſtat cautionem ratihabitionis ante litem cōteſta-tam poſtea vero nō compellitur pꝛeſtare.in.c.cum dilecti.nu.6.de do lo ⁊ contu. 203

6 Agenti poſſeſſoꝛio adipiſcende nō obſtat exceptio abiurationis vel renuntiationis.in.c.poſt electionem.nu.6.⁊.12.de conceſ.pꝛeben. 59

6 Agere quibus caſibus:quis cōpellatur.in.c.j.nu.5.de collu.deteg.135

8

Agenti poſſeſſorio recuperande obſtat exceptio defectus proprietatis notorie ſiue ſurgat notorietas ex facti euidentia ſiue ex cõfeſſione partis etiã quod talis notorietas ſit tantũ ſuper parte rei de qua agitur.in.c.intelleximus.nu.2.de adul.⁊ ſtu. 105

6 Agenti poſſeſſorio adipiſcende aut recuperande etiam in beneficialibus vel etiam petitorio an ⁊ quo caſu obſtet exceptio criminis cũ infamia.in.c.inter dilectos.nu.11.de exceſ.prela. 82

3 Agens cõditione.c.reintegranda.an debeat probare cauſam ſue amiſſionis.in.c.cum ad ſedem.nu.28.de reſti.ſpo. 187

4 Agens pro eccleſia ſine mandato in caſu permiſſo debet cõcipere libellum nomine eccleſie.in.c.cum olim.nu.3.de teſti. 66

3 Agens poſſeſſorio quo caſu poteſt per iudicem ex officio ſuſpendi ne ſtatim obtineat propter notorietatem criminis.in.c.item cũ quis.nume.10.de reſti.ſpo. 172

7 Agenti poſſeſſorio adipiſcẽde nõ obſtat exceptio criminis:niſi de eo ſit infamatus.in.c.accedens.nu.1.⁊.3.de accuſa. 71

Agens poſſeſſorio recuperande in beneficialibus nõ repellitur exceptione criminis etiam cum infamia:niſi tale crimen eſſet notoriũ vel infamia manifeſta.ibi.nu.11.

Agẽs petitorio in beneficialibus nõ excluditur per exceptionẽ criminis niſi ſit crimẽ hereſis vel homicidij vel ſit alias notoriũ.ibi.nu.12.

7 Agens contra filium tanq̄ heredem an teneatur probare illũ eſſe heredem.in.c.quod nobis.nu.3.qui fil.ſint leg. 41

4 Agere qs poteſt pretextu detẽtationis rei vẽdicatione ⁊ p̃textu poſſeſſiõis ciuilis interdicto vti poſſidetis.i.c.mulieri.n.9.de iureiu.165

3 Agens poſſeſſorio non habet probare ſe illo die poſſediſſe quo deiectus fuit ſed ſufficit ſibi probare poſſeſſionẽ ex ante ⁊ deiectionem.in c.cum ad ſedem.nu.17.de reſti.ſpo. 187

7 Agi aliquando nõ dicitur criminaliter licet nõ agatur ad cõmodum priuatum.in.c.per tuas.el.j.nu.1.de ſimo. 87

3 Agens poſſeſſorio nõ tenetur oſtendere ſe legitime habuiſſe.in.c.cum ſuper.nu.3.de cau.poſ.⁊ pro. 157

Agens petitorio ſi deficiat in probatione tituli an obtineat.ibi.nu.3.

4 Agere poteſt ciuiliter de crimine is cuius intereſt vt quis remoueatur a beneficio.in.c.querelam.nu.4.de iureiur. 115

5 Agenti interdicto vnde vi obſtat exceptio alterius ſpoliationis.in.c.bone memorie.nu.20.de appel. 118

5 **Agrimenſor** ſi male ſe geſſerit in menſurando tenetur actione in factum ſi dolo vel lata culpa fecerit in caſu.in.c.quia iudicante.nu.2.⁊.4.de preſcrip. 28

Agrimenſor quando eligitur vel quando vadit ad menſurandũ debet pars citari quia poteſt ipſum melius informare.ibi.nu.6.⁊.7.

Agrimenſor dicitur ⁊ inducitur quaſi vt quidam teſtis.ibi.nu.7.

Agrimenſor quãdo vadit ad menſurandum non eſt neceſſaria preſentia iudicis.ibi.

6 Agricolarum alij dicuntur aſcriptitij,alij cenſiti ⁊ alij,perpetui,⁊ alij coloni conditionales,alij inquilini,alij originarij,alij ſimplices coloni.de quibus vide late in.c.iudicatum.nu.1.⁊ ſeq.de immu.eccle. 224

Aggreſſor poteſt impune percuti abſq; eo quod ipſe incipiat percutere.in.c.olim.el.j.nu.16.de reſti.ſpo. 180

7 **Alchimia** non eſt prohibita.in.c.ex tuarum tenore.nu.8.de ſortile. 134

5 **Allegans** interruptionem contra preſcribentem non confitetur preſcriptionem quia excipiens non fatetur.in.c.illud autem.nu.3.de pre. 26

7 Allegans ignorantiam ſeruilis cõditionis quomodo probat.in.c.ſi.nu.6.de coniu.ſer. 26

2 Allegare prouerbia licitum eſt.in.c.inter corporalia.nu.18.de tranſlactio.epi. 4

7 Allegans turpitudinem ſuam eſt audiendus quando vult deſiſtere a peccato.in.c.ex diligenti.nu.2.de ſimo. 81

7 Allegãs turpitudinem propriam auditur ex qua verſatur periculum anime.in.c.ſuper.eo.nu.3.de conſan.⁊ affi. 31

2 Allegans malitioſe falſitatem reſcripti principis quomodo puniatur.in.c.cum in iure.nu.5.de offi.deleg. 96

4 Allegans turpitudinem ſuam an ⁊ quãdo debeat audiri.in.c.ex tenore.nu.4.de teſti. 67

6 Allegans turpitudinem ſuam regulariter non eſt audiendus.in.c.inter dilectos.nu.5.de dona. 106

Allegans turpitudinem ſuam propriam quare ex toto elidit ius aduerſarij auditur.ibi.nu.7.

7 Alleganti incumbit onus probandi.in.c.j.nu.4.de clandeſt.deſponſa. 16

4 Allegans etatem debet probare.in.c.in preſentia.nume.32.de proba. 16

4 Allegans impedimentum poteſt eſſe teſtis vbi non vertitur intereſſe ſuum.in.c.iurauit.nu.2.de proba. 10

7 Allegans turpitudinem ſuã auditur.in.c.preterea.nu.7.de ſponſa. 6

1 Allegationes intelliguntur tanq̄ facti iuris.in.c.dudum.el.j.nume.3.de elec. 140

6 Allegare rationem naturalem abſq; alia allegatione iuriũ licitũ eſt.in c.ratio nulla.nu.1.de preben. 24

4 Allegans turpitudinẽ ſuã audit̃ quis vbi vertitur periculũ anime.in c.tertio loco.nu.1.de preſump. 121

2 Allegans ſpecialia habet ipſa probare.in rubr.numero.1.vt lite non conteſt. 106

7 Allegans turpitudinem ſuam auditur ad vitandum peccatum.in.c.ſignificaſti.nu.4.de adul.⁊ ſtu. 116

6 Allegans turpitudinem ſuam an ⁊ quo caſu audiatur.in.c.cum ſuper queſtione.nu.9.de conceſ.preben. 61

7 Allegans dolũ ⁊ turpitudinẽ ſuam an ſit audiendus,⁊ aliud eſt in foro iudiciali:aliud in penitentiali.in.c.tua nos.nu.7.de ſpon. 10

5 Allegare turpitudinem ſuam licitum eſt vbi non allegando eſſet periculum anime.in.c.lator.nu.6.de re iudi. 54

Allegans turpitudinem ſuam in excipiendo an ⁊ quando ſit audiendus.ibi.nu.7.

1 Allegans turpitudinem ſuam auditur vbi vertitur periculũ animarum.in.c.cum in.nu.13.de conſti. 27

3 Allegãs conſuetudinem contrariam iuri debet eius rationabilitatem probare.in.c.cum veniſſent.nu.5.de eo qui mit.in poſ. 214

2 **Alligatus** alteri eccleſie ab alia poſtulatus cõcorditer non põt adminiſtrare etiã in eccleſia vltramontana.in.c.quanto.nu.15.de tranſla.epi. 6

4 **Alliciens** quẽ ad ingreſſuʒ religionis propter bona ſua nõ debet ex hoc commodum habere.in.c.in preſentia.nu.3.de proba. 14

Ingreſſus religionem fratrum minorum non poteſt reuocare teſtamentum.ibi.nu.60. 18

Ingreſſus monaſterium qđ habet in cõmuni teſtãdo inter liberos poteſt reuocare, inter alios vero non.ibi.nu.61.

Alienatio illegitime facta per prelatum poteſt per illos de collegio retractari.in capitu.querelam.nu.2.de ſimo. 22

6 Alienatio rei eccleſie male facta poteſt reuocari etiã pretio nõ oblato ⁊ non tenet etiam in vita alienantis.in.c.ad audiẽtiam.nu.4.de rebus eccle.alie. 77

Alienatio rei ſpectantis ad menſam epi vel capituli non poteſt regulariter per prelatũ fieri.in.c.poſſeſſiones.nu.1.⁊.2.eo.ti. eo.

6 Alienationi rei in qua qs ius habet ſi cõſentiat cenſetur illud ius donare ſecus ſi taceat.in.c.paſtoralis.n.3.de dona. 106

6 Alienare prohibitus nõ poteſt nec directe nec indirecte alienare.in.c.tua nos.nu.13.de eccle.edifi. 221

1 Alienare q non poteſt an poſſit rem in iudicium deducere.in.c.edoceri.nu.6.de reſcrip. 65

7 In alienatione predij eccleſiaſtici an requiratur autoritas epi loci vbi eſt ſita eccleſia an vbi eſt ſitum predium.in.c.paſtoralis.nu.10.de priuileg. 157

In alienatione rei minorum requiritur decretũ iudicis vbi ſita eſt res.ibidem.

4 Alienationem a ſe factam de rebus dignitatis ſicut adminiſtrator eccleſiaſticus poteſt reuocare:ita ⁊ poſitus in dignitate ſeculari.in.c.intellecto.nu.2.de iureiu. 164

2 Alienatio rerum eccleſiaſticarum metu facta an teneat.in.c.ij.nu.10.quod metus cau. 150

Alienatio rerũ eccleſiaſticarum requirit ad ſui validitatem q̄ fiat in caſu licito ⁊ q̄ in ea ſeruetur forma a iure tradita.ibi.

2 Alienatio dicitur locatio ad longum tempus quod facit ad no.q.in.c.j.nu.6.de reſti.in integ. 154

2 Alienatio rei eccleſiaſtice facta per rectorẽ ipſius eccleſie ſine conſenſu ſuperioris an valeat in vita ipſius rectoris tm̃.in.c.veniens.n.2.⁊.3.de tranſac. 137

6 Alienatio prohibita ſine certa ſolẽnitate poteſt fieri illa ſolẽnitate nõ ſeruata ſi neceſſitas non capit tantã dilationem.in.c.tua nos.nu.8.de eccle.edifi. 221

6 Alienatio rei eccleſiaſtice ad hoc vt teneat que requiruntur.in c̃pitu.cum apoſtolica.nume.5.⁊.c.ſeq.in quarto notabili.de his que fiunt a prela. 68.⁊ ſequenti.

Alienatio rei eccleſiaſtice requirit maiorem ſolẽnitatem quã eiuſdem reuocatio ſiue acquiſitio.ibi.nu.6.

Alienatio rei eccleſiaſtice inferioris an requirat cõſenſum capituli eccleſie cathedralis.ibi.nu. 9

Alienatio rei inferioris eccleſie poteſt fieri epiſcopo preſtãte autoritatem:ipſe autem non alienat niſi pro neceſſitate maioris eccleſie.ibidẽ.numero.13.

6 Alienatio facta cõtra preceptum pape aut alterius hominis an valeat.in.c.dilectus.nu.12.de preben. 36

5 Alienatio indebita rei eccleſiaſtice nõ tenet licet ſit approbata per cõſtitutionẽ laicorũ.in.c.ſi.nu.1.de rebus eccle.alie. 77

1 Alienatio rei eccleſiaſtice non ſeruata forma:an ſit nulla vel annulanda.in.c.q: propter.§.niſi.nu.4.de elec. 164

Alienatio bonorum facta a delinquente in fraudem ſententie non valet.ibi.nu.5.
6 Alienatio in perpetuum dicitur illa etiã que durat donec ille in quẽ fuit facta venit.in.c.ij.nu.3.de his que fiunt a prela. 66
Alienatio rei eccleſiaſtice poteſt fieri a ſolo prelato durante eius vita tantũ quando illa res erat diſtincta a bonis capituli vel quando alienat ex cauſa pietatis alicui indigenti.ibi.nu.7.
Alienatio rei eccleſiaſtice facta inconſulto capitulo cenſetur ex ipſo ratificata niſi contra certum tempus a die ſcientie ⁊.ibi.nu.8.
6 Alienatione prohibita cenſetur prohibita datio in pignus.in.c.ex parte.nu.7.de feudis. 92
7 Alienatione interdicta non cenſetur interdicta alienatio rerum que ſeruando ſeruari non poſſunt.in.c.ſi.nu.6.de accuſa. 75
Alienatio facta per aliquem poſtq̃ eſt ſibi prohibitum alienatio eſt ipſo iure nulla ſecus ſi non eſt prohibitum.ibi.nu.9.
Alienatio facta contra contractum de non alienando an ſit nulla remiſſiue.ibidem.
6 Alienatio rei eccleſiaſtice permittitur ob vrgẽtia debita eccleſie quibus ipſa nõ poteſt ſatiſfacere.in.c.ad noſtrã.n.3.de rebus eccle.alie. 77
Alienatio rei eccleſiaſtice rite ⁊ recte facta tenet licet eccleſia legatur ⁊ ideo reſtituitur.ibi.nu.7.
Alienatio rei eccleſiaſtice ad hoc vt valeat requiruntur duo copulatiue vt in ea interueniant ſolennitates ⁊ fiat in caſu licito.ibidem.
6 Alienatio rei etiã mobilis non poteſt fieri per prelatum ſine conſenſu ſuperioris ⁊ non adhibita ſolennitate requiſita.in.c.conſenſus.nume.5.de rebus eccle.alie. 74
Alienata dicuntur etiam illa quo ad poſſeſſionem tantum que ſunt penes alium licet proprius quo ad dominium.in.c.epi.nu.2.eo.tit.75
7 Alienari an ⁊ quando poſſunt bona eccleſie.in.c.verum.nu.4.de condi.appo. 19
3 Alienatio facta a prelato poſt inhibitionem pape vel ſuſpenſionẽ eſt ipſo iure nulla.in.c.veritatis.nu.16.de do.⁊ contu. 206
Alienatio facta contra prohibitionem legis teſtatoris iudicis hominis vel pacti an ſit nulla.remiſſiue.ibidem.
1 Alienans rem litigioſam que rehaberi nõ poteſt debet equiualẽtem in locum illius ſurrogare que poſtea alienari non poterit ⁊ de ratione.in.c.eccleſia ſancte Marie.el.j.nu.1.⁊.5.vt lit.penden. 217
2 Alienatio iudicij mutandi cauſa facta quib⁹ modis dicatur ⁊ quomodo punitur.in.c.j.nu.1.de alie.iudi.mu.cauſa facta.161.⁊ nu.4.165
Alienatio iudicij mutandi cauſa facta ⁊ eius pena habet locũ etiam in actore cui fuerunt ceſſe actiones.ibi.nu.6.
6 Alienatione rei eccleſiaſtice non ſolum requiritur concilium ſed conſenſus capituli.vt in.c.vt ſuper.nu.5.de rebus eccle.non alie. 76
In alienatione rerum eccleſie modici valoris ſufficit tacitus conſenſus capituli.ibi.nu.14.
Alienatio ſi eſt permiſſa alicui adminiſtratori nõ poteſt ille in ſuum conſanguineum alienare.ibi.nu.18.
6 Alienatio rerum eccleſiaſticarum non requirit tantam ſolennitatem de iure canoni.quod tam de iure ciuili ⁊ eſt ſtandum iuri canonico.in c.inter alia.nu.16.de immu.eccle.⁊ cemi. 228
6 Alienatio rei eccleſiaſtice que debet fieri ex neceſſitate iuris non requirit illas ſolennitates q̃ requiruntur in alia alienatione.in.c.paſtoralis.nu.5.de his que fi.a prela. 69
6 Alienare quis dicitur etiam quando quis transfert vtile dominiũ.in ca.nulli.nu.4.de rebus eccle.alie. 74
Alienatio rei eccleſiaſtice quibus caſibus permittatur.ibi.nu.6.
Alienatio rei eccleſiaſtice facta non ſeruata forma eſt ipſo iure nulla.ibi.nu.7.
6 Alienatio vſq̃ in tempus vite dicitur perpetua tamen toleratur aliquando propter dubium tẽporis cum quis poſſit decedere intra modicum tempus.in.c.quãuis.nu.4.de decimis. 148
3 Alienans male bona eccleſie poteſt bona per aliũ alienata repetere.in.c.cum eccleſiaſtice.nu.4.de excep. 4
6 Alienatione prohibita cenſetur prohibita datio pignoris quia per dationem in pignus peruenitur ad diſtractionẽ.in.c.quod quibuſdã.nume.5.de fideiuſſo. 99
6 Alienantes res eccleſiaſticas indebite tenentur ſub pena excommunicationis reſtituere.in.c.ſi quis.nu.1.de rebus eccle.alie. 76
Alienationi rei eccleſiaſtice indebite facte quilibet clericus poteſt cõtrauenire etiam ſine mandato.in.c.ſi quis.nu.1.⁊.6.Et etiam alie perſone de quibus in.nu.6.ibi.
6 Alienatio ad tempus facta ſine cõſenſu capituli poteſt per ipſum ratificari.in.c.cum vos.nu.1.de his que fi.a prela. 66
Alienatio ad tempus non poteſt fieri a ſolo prelato capitulo contradicente.ibi.nu.2.
Alienatio rei eccleſiaſtice facta ſine capitulo ſiue fiat ad tempus ſiue in perpetuũ poteſt a capitulo ratificari ſeruatis his que ab initio requirebantur.ibi.nu.3.
6 Alienatio rei eccleſiaſtice non valet ſine approbatione capituli.in.c.j.nu.1.de his que fi.a prela. 65
In alienatione rerum eccleſiaſticarum conſenſus expreſſus capituli ⁊ eius ſubſcriptio requiritur.ibi.nu.3.4.⁊.5.
In alienatione rerum eccleſiaſticarum qui canonici vel clerici debent conſentire abſentes vero nõ vocantur.ibi.nu.5.
Alienatio rei eccleſiaſtice facta a ſolo epiſcopo poteſt poſtea per capitulum ratificari.ibi.nu.6.
Alienatio rei parue alicuius eccleſie poteſt fieri abſq̃ expreſſo conſenſu capituli.ibi.nu.8.⁊.c.ſeq.nu.3.⁊.6.
2 Alienari non poſſunt bona eccleſie vſq̃ ad vitam recipiẽtis ſine debitis ſolennitatibus.in.c.peruenit.nu.4.de arbi. 169
5 Alienatio rerum eccleſiaſticarum debet fieri cum omnibus ſolennitatibus iuris canonici non obſtante cõſuetudine in contrarium que est nulla.in.c.cum cauſa.nu.15.de re iudi. 25
Alienatio rei eccleſiaſtice non valet ſine ſolennitatibus introductis etiam quod pretium ſit verſum in vtilitatem eccleſie niſi dicta alienatio fuerit approbata.ibi.nu.17.
7 Alienatio rerum eccleſiaſticarum vſq̃ ad ſeptẽ annos poteſt fieri ſine conſenſu epiſcopi,⁊ ſine ſolitis ſolẽnitatibus.in.c.querelam.nume.2 ne prela.vi.ſu. 9
6 Alienatio prohibita an poſſit fieri per laudũ arbitrorũ vel per pacta partiũ vel in vltima volũtate.in.c.cũ raynaldus.nu.9.de teſta. 127
Alienatio prohibita a.l.arbitro.a iudice:a cõtractu:a teſtatore:an ⁊ quando facta teneat.ibi.nu.20.
6 Alienatio alicuius predij eccleſiaſtici poteſt fieri in laicum vel clericũ bene meritum de eccleſia ad eorum vitam tantum.in.c.j.nu.4.de precarijs. 78
6 Alienatio rei eccleſiaſtice poteſt dici perpetua ſi finito vno tempore renouatur eidem.in.c.vnico.nu.20.vt eccle.benefi.di.con. 73
6 Alienatio rei eccleſiaſtice ad hoc vt valeat requirit duo:vt adhibeantur ſolẽnitates ⁊ vt fiat in caſu licito:alias eſt ipſo iure nulla.in.c.tua nuper.nu.8.de his que fi.a prela. 69
Alienare vel vendere prohibitus non prohibetur locare ſeu obligare ad modicum tempus ſed in longum ſic nec etiã in petentem licet locare ad modicum tempus in capi.eccleſia ſancte Marie.el.j.nu.9.vt lit.penden. 218
Alienatio facta cõtra preceptum pape vel cõtra legẽ eſt nulla:ſecus contra preceptũ iudicis vel contra conuentionẽ partium.ibid.nu.14.
6 Alienatio in perpetuum rei eccleſiaſtice non poteſt fieri ſine expreſſo cõſenſu capituli alias ſecus.in.c.ea noſcitur.nume.8.de his que fiunt a prelato. 68
2 Alienatione prohibita cenſetur prohibitum cõpromiſſum.in.c.cum tempore.nu.3.de arbi. 171
6 Alienatio ſeu infeudatio rerum eccleſiaſticarum eſt licita propter remunerationem.in.c.per tuas.nu.2.de donatio. 104
6 Alienatio ſi eſt prohibita an cenſeatur prohibita locatio ad longum tempus.in.c.veſtra.nu.5.de locato. 88
4 Alienare cũ dicitur quod imperator ⁊ rex prohibẽtur intelligitur de magna alienatione nõ de modica.in.c.intellecto.nu.7.de iureiurã.164
6 Alienare prohibitus nõ poteſt ad cẽtum annos locare.in.c.tua nos.nume.12.de eccle.edifi. 221
2 Alienatio rei eccleſiaſtice ad hoc vt valeat quid requiritur.in.c.j.nume.17.de reſti.in integ. 155
7 Alimenta quibus debeantur.in.c.cum haberet.nu.7.de eo.qui du.in ma. 23
7 Alimenta quibus debeãtur.in.c.cum' haberet.nu.5.⁊.7.cum plu.ſeq.de eo qui dux.in ma. 23
☞ Corſet. Adde nunquid in cauſis alimẽtorũ debeat dari libellus ⁊ an poſſit appellari.vide Gui.de ſuza.in.l.de alimentis.C.de tranſact.vbi dicit q̃ ſic in p̃teritis nõ autẽ in futuris.⁊ ita intellige no.ibi ⁊ q̃ voluit Bar.in.l.mela.ff.de ali.⁊ ciba.lega.vbi dicit q̃ a ſentẽtia lata ſuper alimẽtis nõ appellatur.vide plene Ludo.roma.in repeti.authen.ſimiliter.C.ad.l.falſi.in.xvi.col.in ver.vj.vbi dicit quod illud dictum Bar.in.d.l.mela.quidã allegãt ꝓ ſingulari.per.l.ſi.ff.de appe.reci.ſed ipſe dicit hoc eſſe falſum q2 cẽſetur appellatio permiſſa vbi nõ reperitur ſpecialiter prohibita.C.de app.l.in maiorib⁹.eo.ti.C.de appel.ſed in caſu noſtro vbi reperit̃ ſpecialiter ꝓhibita igitur ⁊c.mouet̃ ⁊ alijs duobus dubijs de quibus vt ibi per eũ ſalua tamẽ Bar.q̃ in alimẽtis ideo ſit ſpeciale ne appelletur q2 ipſa alimẽta ipſe res ſunt que dilationẽ nõ recipiunt:⁊ igitur tunc appellari non poterit ſtante regula quã tradit iuriſcõſultus.in.d.l.ſi.dicẽte q̃ ſentẽtia lata in re que dilationẽ nõ recepit nõ habet poſt appellationẽ:ſecus autẽ eſt in alia pia cauſa in qua non verſaretur predicta ratio. Ego pro confirmatione Barto.adduco tex.in.l.ſi quis a liberis.§.ſi vel parẽs.in ver.ſummatim.ff.de libe.agno.vnde ſummarie ⁊ de plano debet procedi ⁊ per cõſequẽs nõ eſt neceſſarius libellus.vt in cle.ſepe.de ver.ſig.vbi in ſummarijs neceſſario non exigitur libellus nec per cõſequens poterit appellari per.d.cle.ſepe.in verſi.exceptiones appellationes ⁊ dilationes fruſtratorias repellẽdo.p̃terea hec res indiget celeritate ⁊ nõ patitur dilationẽ.tene ergo diſtinctionẽ Gui.quia videt̃ ſatis equa.⁊ ad text.d.cle.ſepe.poſſet r̃nderi q2 tollunt̃ appellationes fruſtratore.⁊ reperi

Ant.but.in repertorio ſuo dicentē pro ⁊ approbantem opinio.Guil. de cug.⁊ allegat.l.cum hi.in prin.coniuncta glo.ff.de tranſac.ſed glo. ibi non declarat de libello et app.

2 Alimenta dū petentur nō requiritur litis cōteſtatio.in.c.iudicis officium.nu.10.de offi.iudi. 124

7 Alimenta preſtita alicui ſiue ſit affinis ſiue non an ⁊ quādo repetantur.in.c.vnico.nu.3.de infan.⁊ lan.expo. 105

7 Alimenta filijs etiam ſpurijs per parentes debentur de iure canonico,ſecus de iure ciuili.in.c.tanta.nu.13.qui fil.ſint legi. 40

2 **Aliud** an ſit eſſe talem vel haberi pro tali.Ant.in.c.nuper.nume.5.de biga. 61

Et vide in.c.fi.in.iiij.no.eo.tit.

Aliud eſt ſi dicatur mandamus prouideri de eccleſia vel in eccleſia.in c.piſanis.nu.11.de reſti.ſpo. 40

6 **Altare** ſi fuerit execratum nō ſequitur neceſſario execratio eccleſie nec cōtra.in.c.j.not.j.de conſe.eccle.vel alta. 206

Altare quando conſecratur ponuntur quedam reliquie in illo lapide qui ponitur ſupra altare deficientibus autem reliquijs nō debet poni euchariſtia.ibi.nu.2.

Altare tam ſtabile ꝙ viaticum quibus modis execretur.ibi.nu.3. 217

7 Altare viaticum nō eſt cauſa quod quis poſſit celebrare in loco non conſecrato niſi habeat ex priuilegio.in.c.in his.nu.1.de priui. 160

Altari viatico nō eſt licitū vti niſi cū licētia pape vel dioceſani.ibi.n.3.

7 Altare viaticum quod fit ex ligno in quo eſt ille paruus lapis an execretur ſi lapis ille remoueatur a ligno.in.c.ligneis.nu.2.de conſecra.eccle.vel alta. 208

1 **Alternatiua** aliquando importat ordinem ⁊ aliquādo ſtat in ſui natura.c.cum dilectus.nu.16.de conſue. 19

1 Alternatiua verificatur in aduentu vnius partis ſi eſt affirmatiue cōcepta ſi vero negatiue tunc requiritur neutrum eſſe.in.c.inter ceteras.nu.2.de reſcrip. 46

7 Alternatiue quādo aliquid faciēdū eſt cui datur optio.c.per veſtras.nume.14.de dona.inter vi.⁊ vxo. 52

6 Alternatiue quādo debentur due res vna perempta alia remanet in obligatione.in.c.cum dilecte.nu.10.de emp.⁊ vendi. 83

5 Alternatiue non inducit certitudinem quando certū eſt quod in vno caſu non poteſt verificari.in.c.ij.nu.11.de appel. 87

Alternatiua per quas dictiones inducitur.in.c.inter ceteras.nu.4.de reſcrip. 46

☞ Corſetus. Allodium eſt res libera alicuius ex qua tamē preſtatū tributum glo.Guil.de cug.⁊ Barto.in.l.ſi fami.erciſ.in glo.fi.ibi quid ſi vni per diuiſionē iudicis aſſignetur totum allodium.C.fami.erciſcū. Ego adduco Bal.in.c.j.in tit.de allodijs.in prin.vbi dicit quod allodium eſt id quod eſt propriū alicuius ⁊ a nemine alio recognoſcit niſi a deo.⁊ de allodio tāgitur.ff.de reli.⁊ ſum.fu.l.at ſi quis.§.interdū.et C.de inge.ma.l.penulti.⁊ allodium allodij dicitur hereditas quā vendere vel donare poſſum ⁊ eſt mea propria ſm Hug.cum nomen hereditas large ponatur pro omni iuriſdictione.

6 **Ambaſiatores** quibus eſt pmiſſum ducere tot equitaturas poſſunt vnū famulū pedeſtrē ducere inter duas equitaturas.in.c.in ſingu.n.1.de ſta.mona. 182

6 Ambaſiatores debent eligi beneuoli illi cui mittuntur.in rubri.nu.3.de vi.⁊ hone.cleri. 2

6 Ambaſiatoribus ſi quid donatum eſt an cedat lucro ipſorū vel illorū qui eos miſerunt.in.c.poſtulaſtis.nu.4.⁊.5.de conceſſione preben. 63

☞ Corſetus. Adde qd ſi ambaſiatores pcurauerūt ſibi ambaſiatā ⁊ aliquis fortuitus caſus eis aduenerit.puta quia in itinere fuit diſrobatus qd cōmunitas nō tenet̄ ſibi reficere dāna ex quo procurauit ambaſiatā imputatur eis:ſecus ſi motu proprio mittentiū miſſi fuerint: ita cōcludit Bar.in.l.inter cauſas.§.nō oīa.ff.māda.⁊ in.l.ſi ſeruus.§.qd vero.ff.de fur.facit ſimile qd voluit Spe.in tit.de iudi.§.j.in verſi. illud autē queritur.quē refert do.Ant.in.c.ſignificanti.de pigno.vbi dicit qd ſi nūtius fuit captus in itinere qd dominus mittēs nō tenetur eū redimere ſi voluntarie ſe ingeſſit ⁊ ſubdit idē ibi ad ſeruiendum alicui cū armis ⁊ equis in exercitu ⁊ perdidi arma ⁊ equos qd ſi data opera ⁊ nō requiſitus acceſſi nō tenetur dominus mihi reficere dānū. ⁊ adduco qd voluit Fede.de ſe.in cōſi.refert do.Anto.in.c.propoſuiſti.de fo.cōpe.de eo qui procurauit a ſuperiore,⁊ hoc ideo vt nō viſitaretur qd nihilominus poterit viſitari ⁊ adduco qd voluit Joan.de imo.poſt alios.in.c.decetero.de cle.nō reſi.vbi dicit ꝙ ille qui procurat ſe mitti pro negotijs ſui prelati nō habet̄ pro reſcindente.allegat. l.⁊ qui data opera.ff.qui.ex cau.ma.faciat gl.in.l.videamus.ff.de nego.geſt.⁊ qd habetur in.c.paſtoralis.§.fi.de offi.deleg.⁊ adduco Hoſtien.in.c.cū clamor.de teſti.qd promotor inquiſitionis qui ſponte ſe obtulit nō poteſt poſt publicatum proceſſum producere teſtes ſecus ſi ſe nō obtuliſſet.facit qd voluit do.Anto.in.c.olim.de iniur.vbi dicit quod inquiſitio que emanauit ad inſtantiā petētis debet agitari lite cōteſta.alias nō cōteſtatur lis.c.quoniā frequenter.§.ſunt autē.vt lit.non cōteſt.⁊ adduco do.Domi.de ſanc.Gemi.in.c.ij.vt lit.pendē.vbi dicit quod ſi tranſlatio beneficij fuit malitioſe procurata tūc habet locum tex.in.d.c.ij.⁊ quod ibi dicit Archi.ita dicit in ver.quid ſi aliter litigantium.⁊ adduco do.meū do.Ant.in.c.fi.de fo.cōpetē.in.xxxvj.col.vbi dicit qd ille tex.⁊ in.l.ij.§.legatis.ff.de iudi.limitātur vt non habeant locum quādo legati procurant ibi procurationem dari.vide quod leg.⁊ no.in.l.vniuerſi.C.de leg.lib.x.adde Bar.in.l.j.§.cū quis.ff.de queſti.vbi inimicitia procurata ⁊ captata in fraudē non prodeſt nec repellit quem a teſtimonio.⁊ vide quod no.in.c.j.⁊.ij.de teſti.⁊ per Bar.in.l.poſt legatum.§.is vero.ff.de his quib.vt indig.⁊ in.l.vxori.§.j.ff.de furt.argu.l.que omnia.ff.de procu.⁊ fama procurata nō probat.l.ſi mulier.§.ſi miles.ff.de adulte.⁊ adduco Fede.de ſen.cōſil.cxcj.⁊ do.Ant.Jo.de imo.⁊ Abb.in.c.veniens.de iureiur.⁊ Joā.an.in regula in malis.de reg.iur.lib.vj.in mer.vbi dicunt qd ſi filiuſfamilias exiſtens in ſtudio iurat non exire ciuitatem ſine licētia creditoris poterit exire patre eum reuocāte quia intelligitur iuramēto exceptū ius patris ⁊ ſuperioris niſi in fraudē procurauerit ſe reuocari.argu.c.paſtoralis.de offic.deleg.⁊.l.qui data opera.ff.ex quib.cau.ma.⁊ adduco Hoſti.quem refert ibi domi.in.c.legitima.de appel.lib.vj.in.j.col. in verb.quero que ſit legitima cauſa.vbi dixit quod legitima cauſa recuſationis iudicis eſt quādo iudex procurauit cauſam ſibi committi.ar.ff.de procura.que omnia.⁊.de iuriſdic.om.iudi.l.pretor.⁊ de offic.deleg.ſuſpitionis.⁊.c.ne quis in ſua cauſa.l.vnica.

2 **Ambitio** ex quibus preſumatur.Anto.in.c.licet.nu.12.de tranſla.prela. 20

6 **Amicitia** iudicatur ad ſimilitudinē propinquitatis.in.c.requiſiti.nu.24.de teſta. 123

Amicus relictus ad aliquid agēdum ſub nomine dignitatis mortuo illo amico non tranſit in ſucceſſorem in dignitate quia videtur habitus reſpectus ad perſonam.ibidem.

7 Amicitia debet tantū cauſare honeſtos effectus ⁊ nō quod pro amico grauius turpia.in.c.repellantur.nu.3.de accu. 58

3 Amicitia quo caſu eſt cauſa recuſandi iudicem tanꝙ ſuſpectum.in.c.accedens.el.ij.nu.8.vt lite non conteſt. 112

4 Amicitia carnalis ⁊ non charitatiua detrahit a fide teſtis.in.c.quoties.nu.5.de teſti. 38

6 Amicus poteſt impetrare literas ad beneficia pro amico ſine ſpeciali mandato.in.c.dura ſepe.nu.8.de fal. 118

2 Amicus an admittatur ad agēdum pro amico ſine mandato preſtita cautione rati.in.c.coram.nu.6.de offi.deleg. 98

7 Amicus de nouo reconciliatus non eſt idoneus teſtis.in.c.cum oporteat.nu.4.de accuſa. 67

Amicitia ſi ſuperueniat poſt accuſationem nō conualidat ipſam.ibidem.nume.6.

2 Amicus an admittatur ad agendum pro amico ſine mādato preſtita cautione de rato.in.c.cum ſecerdotis.nu.4.de poſtu. 139

7 Amor illicitus non tollit liberum conſenſum.in.c.veniens.el.j.nu.2.de ſponſa. 6

6 Amico ſi eſt factum relictum ſub nomine dignitatis cenſetur factū intuitu perſone.in.c.requiſiſti.n.4.⁊.25.de teſt. 123

☞ Corſetus. Adde dūm meū do.And.barba.in repeti.c.raynaldus.eodē titu.vbi accumulat plura de amicitia.lxj.diſtinc.in verſicu.vndecimo.limita niſi eſſet magnus amicus teſtatoris ⁊ vide Bal.in.l.ſi iure.C.de teſta.manu.gl.⁊ docto.in.l.cum alienam.C.de leg.⁊ Bart.in.l.titia.ff.de verb.obli.⁊ in.l.heres meus.in.§.fi.ff.de cōdi.⁊ demon.⁊ gl. in.l.ij.C.in quibus cau.colo.cen.lib.xj.⁊ quod not.in.l.tutori.C.de nego.geſt.in gl.in.l.j.§.cum patronus.ff.de offi.prefec.vrb.in.l.liberi.C. de inoffic.teſtamēto.Cy.⁊ Bal.in.l.ſi quis teſtibus.C.de teſti.Bal.i repetitio.l.data opera.C.qui accuſa.non poſ.⁊ in.l.imperialem.v.col.in princ.de prohi.alie.feu per.Fede.in ver.feudo.⁊ de teſte amico an probet per Barto.⁊ Bald in.l.admonendi.ff.de iureiuran.vbi dicunt ꝙ teſtis multum amicus non facit ſemiplenam probationem ⁊ quod voluit Bal.in.c.j.de teſti.⁊ idem Bal.in.c.cum nuntius.eodem tit.quod magnus amicus repelliur a teſtimonio.⁊ quod voluit Pe.Cy.Bal.⁊ Sali.in.l.eos.C.de teſti.Jacob.but.in.l.iij.in princip.ff.eodem.gloſ.⁊ Ange.in.c.cogitandum.in auten.de monach.gl.iij.queſtio.v.in ſumma.⁊ in.l.ſciendum.ff.de vſur.⁊ per ſcribētes.in.c.quoties.de teſti.⁊ in c.mulieres.de iudi.li.xj.tex.in.c.petrus.de homi.vbi equiparātur amici ⁊ affines.tex.in.l.ij.§.j.in ver.ſi qui ſunt alij.ff.ex quibus cau.in poſ.eatur.tex.in.c.niſi ſpecialis.ff.de offi.leg.vbi princeps propter amicitiā remittit penam.⁊ gl.ibi voluit quod iudex poteſt remittere penam delinquenti propter ſpecialem amicitiā.⁊ illa allegauit pro ſingulari Lud.ro.in.l.ſi vero.de viro.ff.ſolu.matri.⁊ vide Joan.de ana.in.c.penul.de iudi.in princip.in verſi.nota deciſam ex qua colligi poteſt ⁊c.⁊ vide quod habetur in.l.late.§.ſi quis amicos.ff.de ver.ſignifi.⁊ in.l.qd ſepe.§.ſi quis amico.ff.de contrahen.emp.⁊ vide glo.in.l.teſtamento.ff.de fideicom.lib.⁊ vide Joan.de ana.in.c.cum oporteat.de accuſationi.quod amicitia non repellitur niſi per accidens.ex amicitia enim vnius ſequitur odium alterius.⁊ ibi dicit quod amicus omnino non repellitur imo admittitur ſed relinquitur arbitrio iudicis quanta fides ſit adhibenda.vide bo.text.in.d.l.ſciendum.ff.de vſu.vbi eſt caſus

expreſſus

expꝛeſſus ſm Bal. quod amicus poteſt eſſe teſtis pꝛo amico. vt in. d. l. eos. ſed ſm eū. in. d. l. data opera. dicit qđ aliquātulū minus creditur alleg. glo. in. d. §. cogitandum. in aut. de mona. colū. j. ⁊ vtrum amicus amici repellatur a teſtimonio. Cy. in. d. l. ſi quis teſtibꝰ. dicit quod nō ſed detrahitur de fide. Bal. ibi dicit vt dixi quod nunꝙ amicitia repellitur niſi per accidēs: quia amicitia eſt virtus: odium eſt vitiū. Et an citatus a iudice amico inimici ſui poſſit declinare eius iuriſdictionem: vide Bal. in. l. j. C. ſi quacunqꝫ pꝛeditus pote. quē refert Joan. de ana. in. d. c. cū opoꝛteat. in. ij. col. in ver. ex his poteſt decidi. vbi per eū et amicus accuſat pꝛo iniuria illata amico vt voluit Joā. de ana. in. c. cum dilectus. circa fi. de accuſa. ⁊ ibi refert Bal. in. l. j. C. qui accu. non poſ. vbi tangit de ſingulari amico qui dicit amico: tuus ego ſum ⁊ me tuum eſſe cognoſco. vbi finaliter cōcludit quod non pꝛobatur lege qđ appellatione ſuoꝛū cōtineatur amicus. ego allego gloſſ. ſing. in. d. l. ij. C. in qui. cau. colo. cēſi. lib. xj. ⁊ amicitia repꝛobata repellitur: vnde nō excuſat receptantē bānitū amicitia inueterata. ita dixit Joā. de ana. in. c. j. de ſoꝛtile. in. v. col. in fi. vbi refert Sali. in. l. nullus. C. de malefi. et ma. hoc dicentē. ⁊ vide do. Abb. in. d. §. quoties. in verſi. ſed poteſt dici vbi loquitur de duplici amicitia: ſcilicet de carnali ⁊ charitatiua, vide ibi per eum vbi etiam querit quis dicatur pꝛopꝛie amicus ⁊ vide duas gloſſas vnicas et ſolitarias. pꝛima eſt in. c. ad aures. in gloſ. j. in fi. ⁊ in. c. nonnulli. de reſcrip. ſ. quod ad beneficia quis poteſt impetrare literas pꝛo alio ſine mādato: ſecus ſi literas impetraſſet ad lites. vt in. d. c. nōnulli. vide Abb. in. d. c. ad aures. nume. 10. fo. 36. ⁊ vide tex. ⁊ ibi Domi. in. c. ſi motu pꝛopꝛio. de pꝛebē. lib. vj. ⁊ tex. in arg. ⁊ ibidem Domi. in. c. ſi pluribus. in. §. ſi vero. eo. tit. ⁊ lib. ⁊ an amicitia tranſeat ad heredē dic qđ nō. ff. de pꝛeca. l. cū pꝛecario. in. §. fi. ⁊ amicitia operatur. l. ſi pupillus. §. ſed ſi ego. ff. de neg. geſt. ⁊ in. l. is qui amicitia. eo. ti. ⁊ ibi habes quod amicitia patris trāſit ad filium ⁊ quod amicus patris eſt amicus filij. eo. titu. l. ſi liber homo. ⁊ illa eſt amicitia que pꝛopter honeſtū ſolis cōiungitur animis. ff. de dona. inter vi. ⁊ vxo. l. iij. in pꝛinc. ⁊ amicitia pꝛopter vtile eſt dānata. vt inquit Cicero apud lelium, ſic ⁊ concoꝛdia. ⁊ de materia amicitie vide do. late. §. amicos. ff. de ver. ſig. ⁊ vide Alb. in ſuo dictio. in ver. amicitia. ⁊ in verbo amico.

6 **Angarie** ſunt obſequia que cōſiſtunt in operis tantū: perāgarie vero conſiſtunt in operis perſonarum ⁊ rerū impendentia. in. c. non minus. nu. 1. de immu. eccle. 224

5 **Animus** an fuerit bonus vel malus iudicatur per circūſtācias ⁊ indicia. in. c. cū te. nume. 29. de re iudica. 79

Animus pꝛobatur per iuramentum. in. c. de his. nu. 6. de accu. 3

4 Animus malus ſemper pꝛeſumitur in malefactis: que pꝛeſumptio per aliam tollitur. in. c. j. nu. 3. de pꝛeſump. 115

4 Animus donandi non pꝛeſumitur in ſoluente vſuras. ⁊ in eo nō habet locum regula cuius per erroꝛem nec regula qui ſic ſoluit. ⁊c. in. c. debitoꝛes. nu. 5. de iureiur. 131

5 Animus ſiue bonus vel malus pꝛeſumitur ex geſtis. in. c. ad hec. el. j. nu. 3. de appel. 91

2 Animus ⁊ ea que conſiſtunt in animo pꝛobantur ex coniecturis. in. c. paſtoꝛalis. §. cum autem. nu. 4. de offi. deleg. 94

7 Animus bonus non pꝛeſumitur in maleficijs. in. c. eſtote. nume. 6. de regu. iur. 180

2 Animus non poteſt pꝛobari niſi per coniecturas. in. c. eccleſia veſtra. el. ij. nu. 12. de elec. 181

3 Animus acquirentis requiritur in acquirenda poſſeſſione ⁊ etiam illius contra quem requiritur. in. c. olim inter. nu. 8. ⁊. 12. de reſtitutione ſpolia. 190

7 **Animam** ſumunt maſculi in vtero matris poſt. xl. dies: femina vero poſt octoginta. in. c. ſi aliquis. nu. 3. de homo. 108

5 **Annalia** ad agendum ſunt perpetua ad excipiendum. in. c. a nobis. nu. 17. de excep. 3

7 **Animal** irrationabile ſi pꝛouocatur ab alio ⁊ illum occiderit non tenetur dominus. in. c. j. nu. 3. de iniur. 166
Et vide in. c. ſi bos. in fi. eo. tit. ibi.

7 Animal irrationale ſi fecerit aliquod damnum vel in re vel in perſona dominus tenetur inſolidum ſi ſciebat ipſum damnoſum ⁊ nō cuſtodiuit ſecus ſi ignoꝛabat quia liberatur dando animal pꝛo noxa. in c. ſi bos. nu. 1. de iniur. 166
Et vide in. c. ſequen. ⁊. c. fin.

7 Animalia aliena non poſſunt paſcere in loco alieno ſi ex hoc damnificatur dominus. alias ſecus. in. c. ſi leſerit. nu. 1. de iniur. 166

Animal vicini mei ſi inueniam dare damnum in agro meo non poſſum ipſum retinere donec dominus ſatiſfecerit quia eſt ſibi aliter conſultum. ibidem. nu. 3. 167

7 **Annuli** immiſſio non inducit matrimonium vbi etas deficit. in. c. tue nobis. nu. 4. de deſpon. impub. 16

Annuli immiſſio matrimonium non facit niſi verba apta ad contrahendum matrimonium pꝛecedant. ibi. nu. 7.

Annulus debet poni in quarto digito vbi eſt quedā vena ſanguinis pꝛotendens vſqꝫ ad coꝛ. ibidem.

Annuli immiſſio pꝛecedentibus verbis de futuro ſponſalia facit. ibi.

Annuli immiſſio ⁊ arrharum traditio regulant contractū ſecundum pꝛecedentia. ibidem.

Annulus ſi datur immanu pꝛeſumitur donatio. ibi.

4 Annuli delatio in muliere eſt ſignū matrimonij. in. c. illud quoqꝫ. numero. 4. de pꝛeſump. 114

1 **Antipape** nomen ſi inſeratur inſtrumento nō valet inſtrumentum niſi in terris antipape vt ipſe colitur ⁊ toleratur in pꝛoe. Grego. nu. 17. 17

6 **Antiqua** facta magnam habēt pꝛeſumptionem pꝛo ſe. in. c. conſtitutus. nu. 6. de relig. domi. 185

6 Ab antiquo dicitur aliquid pertinere alicui quod pertinet vigoꝛe pꝛeſcriptionis. in. c. cum contingat. nu. 2. de deci. 152

☞ Coꝛſetus. Quod valet ad ſtatuta diſponētia ſuper iuribus pertinentibus ad aliquem ab antiquo. facit bonus tex. in. c. duo ſimul. de offi. oꝛdina. ⁊ bonus tex. in. c. j. in verſi. ſicut ab antiquo. in titu. de pace cōſtan. ⁊ ibi Bal. colligit argumētū qđ antique conſuetudines ſunt ſeruande. ⁊ dicit ibi expꝛeſſum qđ in paſcuis pontibus aquis ⁊ molēdinis ⁊ etiā in ipſis cōmoditatibus aquarū ſtandū eſt antiquitati et ab antiquioꝛibus inchoandū eſt. ff. de acqui. re. domi. l. j. ⁊ inſti. de rerum diuiſio. in. §. ſinguloꝛū. in ver. a vetuſtioꝛe iure. ⁊ ad fundandam intentionē actoꝛis vbi de iuriſdictione agitur ſufficit pꝛoponere ⁊ pꝛobare quod ſic eſt ab antiquo hactenus obſeruatū. ita no. Hoſti. in. d. c. dilectus. facit quod no. in. c. quāto. ⁊ in. c. fi. de cōſue. ⁊ de fo. compe. in. c. cū contingat. ⁊ in. c. Abbate. ⁊ in. c. ſuper quibuſdam. §. j. de verb. ſigni. et hec iura ſunt in argumen. cōtra pꝛincipes qui caſtra eccleſiarum ⁊ iuriſdictiones occupant. nā ſufficit qđ ſic ab antiquo fuerit obſeruatū: vt per Hoſti. Inno. ⁊ Bar. in. d. c. dilectus. ⁊ mos vetuſtatis antique ſeruandus eſt. c. conqueſtus. ix. q. iij. faciat. l. cum antiquitas. C. de teſt. cum alijs ſimilibus.

2 Antiquitas tribuit titulum ⁊ non eſt recedendum ab iniquitate niſi oſtendatur erroꝛ expꝛeſſus ⁊ niſi foꝛmetur vel mutetur ex ſe. in. c. quanto. nu. 9. de tranſla. epiſcopi. 6

5 Antiquum factum ſcire nō pꝛeſumimus quod veriſimiliter euanuit de memoꝛia vel illud quod eſt factum in lōginquis partibus. in. c. ad pꝛobandum. nu. 12. de re iudic. 80

2 Antiquitas tempoꝛis pꝛobet iuſtam cauſam aliquid petēdi. in. c. dilectus. nu. 3. de offi. oꝛdi. 122

4 Antiquum factum quomodo accipiatur. in. c. quoniam. nume. 24. de pꝛoba. 29

7 **Annus** luctus incipit a die moꝛtis mariti. in. c. fi. nume. 3. de ſecun. nup. 55

1 Annus an requiritur quod ſit cōpletus an inceptus in aliqua diſpoſitione. in. c. cum in cunctis. nu. 6. de elec. 125

Annus dicitur multum tempus ⁊ facit pꝛo ſtatutis. in. c. plerunqꝫ. nu. 2. de reſcrip. 68

Annus quando incipit currere impetratoꝛi vt ſciatur eius negligentia. ibi. nu. 5.

Annus de quot diebus intelligitur. in. c. queſiuit. nume. 4. de verb. ſignifica. 183

7 Annus. xij. in femina ⁊. xiiij. in maſculo quo ad matrimonium an debeat eſſe completus vel ſufficit quod ſit inceptus vel pꝛope finem ſit quo ad teſtamentum. in. c. tue nobis. nu. 6. de deſponſa. impub. 16

7 Annus quartuſdecimus in maſculo ⁊ duodecimus in femina debet eſſe completus ⁊ ſi deficient aliqui dies an teneat matrimonium. in. c. atteſtationibus. nu. 7. de deſpon. impub. 15

2 Annus in dubio debet eſſe completus niſi aliud iure caueatur. in. c. cum viceſimum. nu. 4. ff. de offi. delega. 104

2 Annus in iure ſumitur ex. ccclxv. diebus. in. c. querēti. nume. 3. de offi. delega. 87

3 Annus qui datur reo comparēti an incipit currere a tempoꝛe miſſionis an a tempoꝛe decreti interpoſiti. in. c. fi. §. in alijs. nu. 47. vt lite nō conteſta. 121

5 **Appellans** ſi intra biennium nō potuit appellationem pꝛoſequi legitime impeditus reſtituitur ad alium annum. in. c. ex ratione. nu. 1. ⁊. 3. de appel. 93

Appellans impeditus in pꝛimo anno: an indifferēter debeat habere ſecundū ſiue impediatur facto ſuo vel iudicis vel appellati. ibi. nu. 4.

Appellans impeditus an reſtituatur ipſo iure vel per remedium reſtitutionis. ibi. nu. 6. ⁊. 9.

Appellās an reſtituat̄ ad tēpus quo fuit impeditꝰ an ad maius. ibi.
Et vide in apoſtil. in. v. q. in pꝛinci. ibi.

Appellans impeditus in ſecundo anno an debeat habere tertium ipſo iure vel per remedium reſtitutionis. ibi. nu. 9.

Appellans impeditus ad ſe pꝛeſentādum in termino dato ab homine habebit alium terminum ſimilem pꝛimo. ibi. nu. 10.

Appellans an debeat habere ſecundum annū pꝛopter quodlibet impedimentum veniens in pꝛimo. ibi. nu. 12.

Appellans poteſt allegare impedimētum etiam ſi poſt appellationē deſertam ſententia ſit executioni mandata. ibi. nu. 13. ⁊. 14. 94

3 Appellans ſi ſuam appellationem non proſequitur preſumitur habere iniuſtam cauſam.in.c.cum dilecti.nu.3.de do.⁊ contu. 202
Appellatus extraiudicialiter non tenetur ire ad curiã nec cõdemnatur in expenſis.ibi.nu.11. 204
3 Appellans poteſt nõ oppoſitum opponere ⁊ non probatum probare.in.c.ij.nu.6.vt lit.penden. 217
Appellatione pendẽte vel intra tempus datũ ad appellandũ nil innouatur etiam ſi talis ſit ſententia que trahat ſecum executionem.ibi.
5 A ſententijs latis ſub conditione an appelletur ante.x.dies a die promulgationis a die euenientis conditionis.in.c.preterea.el.ij.nu.8.de appellatio. 109
3 Appellãs quo caſu vtitur nouis probationibus illo caſu appellatus poteſt vti nouis defenſionibus.in.c.prudentiam.nu.3.de mu.peti. 10
2 Appellari poteſt a ſententia etiam nulla.in.c.cum contingat.nu.5.de offic.delega. 99
2 Appellatio ab excõmunicatione non ſuſpendit vinculum.in.c.cũ ab eccleſiarum.nu.11.de offi.ordi. 112
7 Appellari poteſt a iudice ſi excedat modum corrigendi.in.c.qualiter ⁊ quando.el.ij.nu.15.de accuſa. 73
3 Appellatio poteſt fieri ab eo cuius intereſt licet alius agat ſuper illa cauſa.in.c.cum deputati.nu.13.de iudi. 40
5 Appellare licitum eſt a nimia rigoroſitate ſuperioris.in.c.de priore.nu.1.⁊.3.de appel. 105
Appellatio iuſta ſi non admittatur iudex peccat ⁊ venit puniendus.ibidem.nu.2.⁊.7.
Appellationẽ iniuſtam vel friuolam admittens peccat ⁊ punitur.ibi.
Appellari poteſt a correctione ſuperioris corrigentis non ex iuſtitia, ſed ex odio.ibi.nu.6.
7 Appellari poteſt de illis rebus que remittuntur arbitrio iudicis ſi iudex tranſgrediatur, ſecus ſi committatur eius conſcientie.in.c.inter.nume.5.de purga.cano. 163
1 Appellatur a grauamine abſq; quod petatur ei⁹ reuocatio.in.c.j.nume.2.de dila. 132
Appellari poteſt ab aliquo grauamine incontinenti propter timorẽ futuri grauaminis.ibi.nu.3.
Appellari non licet a grauamine futuro niſi expreſſa cauſa grauaminis de preſenti.ibi.nu.6.
Appellari poteſt ab his que relinquuntur arbitrio iudicis.ibi.nu.7.
Appellans an appellatus habet probare iuſtam vel iniuſtam moderationem termini factam a iudice.ibi.nu.11.
Appellari poteſt a citatione peremptoria breui:ſecus ab alia citatione licet terminus ſit breuis.ibi.nu.12.
2 Appellatio ab interlocutoria annulat omnia geſta poſt eam.in.c.cũ olim Abbas.nu.13.de offi.deleg. 97
7 Appellare poteſt tertius a ſententia condemnatoria in criminalibus etiam condemnato inuito.in.c.veniens.nu.22.de accuſa. 63
6 Appellare quãdo poſſit vtraq; pars eadem ſentẽtia.in.c.raynutius.nu.9.de teſta. 124
5 Appellatio non admittitur in his que dilationem non recipiunt puta in rebus tempore perituris.in.c.qua fronte.nu.15.de appel. 102
5 Appellari an poſſit a ſententia arbitrorum pronuntiantium ſuper ſuſpitione.in.c.requiris.nu.17.de appel.111.
Appellatio illis nõ admittitur qui appellationem aduerſarij nõ admiſit.in.c.an ſit deferendum.ibi.nu.1.2.⁊.3.eo.tit.
5 Appellatio an ex hoc cẽſeatur iuſta quod pars obtulit ſe probaturã in dignitatem teſtium.in.c.cum.i.⁊.a.nu.14.de re iudi. 77
Appellatione pẽdẽte omnia attẽtata veniũt reuocãda.ibi.nu.15.⁊.17.
7 Appellatione pendẽte nõ debet appellans ſpoliari re ſuper qua fuit ſententiam.in.c.ex tuarum.nu.3.de purga.cano. 162
5 Appellatio generalis reſpectu cuiuſlibet grauaminis nõ valet niſi reſtringatur ad certam cauſam ⁊ an habeat locum appellatione extraiudiciali.in.c.conſuluit.el.ij.nu.1.de appel. 98
Appellatio ab vno articulo ſuſpendit iuriſdictionẽ iudicis reſpectu totius cauſe ⁊ hoc ſi appellator vult.ibi.nu.2.
Appellari an poſſit a futuro grauamine ⁊ quomodo in appellatione extraiudiciali.ibi.nu.4.
In appellatione tam iudiciali ꝙ extraiudiciali an ſit cauſa exprimenda.ibi.nu.5.
2 Appellatio ab excommunicatione quare non ſuſpendit vinculum et quid operetur.in.c.ad reprimendam.nu.5. 115
Appellatio non extinguit ſententiam ſed ipſam ſuſpendit.ibi.
Appellatio quos effectus operetur.ibi.nu.6.
Appellatio an poſſit tolli per ſtatutum.ibi.nu.10.
Appellatio ſi eſt remota in aliquo caſu an cenſeatur remota quo ad omnes eius effectus.ibi.⁊.nu.11.
An preſumatur preſentia a qua fuit appellatum.ibi.nu.13.
5 Appellatione extraiudiciali interpoſita illud ſolũ venit retractandũ quod ſit cõtra appellationem non autem poſt.in.c.j.nu.7.de appel.87
Appellatio nõ veriſimilis ⁊ que habet ius cõe cõtra ſe nõ reuocat attentata niſi doceatur de veritate cauſe ob quã fuit appellatũ.ibi.nu.7.
2 Appellãs malitioſe nõ eſt audiẽdus.in.c.ſup eo.nu.6.de offi.dele.80
2 Appellari an poſſit a mero executore.in.c.ſuper queſtionum.nu.11.de offi.deleg. 90
5 Appellatio dicitur eſſe delata in curia ſi ipſam approbauit pars appellata aut iudex admiſerit ⁊ ipſam in curia tenetur proſequi appellans licet terminus ad proſequendam non ſit prefixus.in.c.interpoſita.§.eidem quoq;.nu.1.2.⁊.3.de appel. 137
Appellãs an poſſit inuito appellato cauſam ꝓſequi in curia.ibi.n.4.
Appellans poteſt ante inchoatam appellationem remittere cauſam ad iudicem a quo inuito appellato cui tamen condemnabitur in expẽſis factis in illa appellatione ſecus poſt inchoatam appellationem.in.d.c.interpoſita.§.ille deniq;.nu.1.2.⁊.3.de appel. 141
2 Appellans an ⁊ quãdo poſſit appellationi renuntiare inuito appellato.ibi.nu.4.
3 Appellans ſi in appellatione expreſſit vnã cauſam poteſt ⁊ alias proſequi ⁊ ſi ſuccumbit ex illa videtur ex omnibus ſuccubuiſſe.in.c.ij.nume.15.de libel.obla. 96
1 Appellari non debet a vicario epiſcopi ad epiſcopum quia eſt eadem ⁊ iuriſdictio ⁊ conſuetudo aliter diſponens non valeret.in.c.cũ terra.nu.1.de elec. 130
1 Appellatio interpoſita ſine iuſta cauſa non valet.in.c.j.nu.14.de poſtu.prela. 107
Appellantes an ⁊ quando poſſunt deſiſtere ab appellatione in cauſa electionis.ibidem.nu.14.
6 Appellatione interpoſita poteſt aliquãdo attentari id quod poterat attentari illa nõ interpoſita.in.c.paſtoralis.nu.3.de iure patro. 198
2 Appellari poteſt ab interlocutoria habente vim diffinitiue etiam de iure ciuili.in.c.ſignificantibus.nu.3.de offi.deleg. 101
5 A promiſſione iurata de parendo ⁊c.non appellatur quando mãdatum non excedit debitam formam iuramẽti,alias ſecus.in.c.queſtioni.nu.2.⁊.5.de appel. 100
Appellans ab excommunicatione poteſt abſolui a iudice a quo appellauit ſi eſt ordinarius ſi delegatus nõ:licet non renuntiet.ibi.nu.6.
Appellari nõ debet ab executore.in.c.cũ in iure.nu.4.de offi.dele.96
5 Appellari non poteſt a correctione ſuperiorum vt prelatorũ et ſimilium niſi exceſſerint modum in corrigendo.in.c.cum ſpeciali.§.porro.nume.3.de appel. 130
4 Appellandum an ⁊ quãdo ſit a proceſſu executorum ad beneficia.in c.ſi.nu.12.de preſump. 126
3 Appellans ad papam ⁊ poſtea comparendo coram inferiore an videatur renuntiaſſe appellationi maxime querendo cõpoſitioneȝ cũ parte appellata.in.c.cum veniſſent.nu.8.⁊.9.de eo qui mit.in poſ. 214
Appellari poteſt ad papam a quolibet iudice omiſſo medio regulariter.ibi.nu.13.
1 Appellatio reſtituit quem in terminis in quibus erat poſt litem conteſtatam in primo iudicio.in.c.ad audientiam.nu.9.de reſcrip. 79
5 Appellari non poteſt a ſententia lata in realibus.in.c.cum aliquibus.nu.12.de re iu. 54
5 Poſt appellationem reuocantur illa tantum que fuerunt innouata in preiudicium appellantis.in.c.ſolicitudinem.nu.2.de appel. 122
Appellationi renuntiatur ſi appellans poſtea comparuerit coram iudice a quo vel coram alio iudice ad quem non fuit appellatuȝ qui eſt ſuperior iudice a quo niſi proteſtetur quod non intendit appellationi renuntiare.ſed quid ſi non fecerit hanc proteſtationem.ibi.nu.4.⁊.6.
Appellationi an ⁊ quando cenſeatur quis renuntiare ex eo quod poſt illatum grauamen pars grauata aliquid fecit coram iudice puta producendo teſtes.⁊ ſimilia.ibi.nu.10.
Appellari non poteſt a iudice qui non condemnauit in expenſis ſi nõ fuerint petite.in.c.quia nonnulli.nu.16.de reſcrip. 90
Appellari non poteſt a iudice qui nõ facit quod potuit ex officio ſuo facere.ibidem.
Appellatio videtur facta nomine meo ſi quis me preſente ⁊ non contradicente appellauit.in.c.ex parte decani.nu.9.de reſcrip. 82
Appellationem proſequitur ille qui arripuit iter ad principem in termino dato ad proſequendum.in.c.cum cauſa.nu.1.de iudi. 54
Per appellationem deuoluitur tota cauſa ad iudicem ad quem vt poſſit ſententiam reformare etiam ex noua cauſa idem quando fuit actum de nullitate.ibi.nu.8.
Appellationi an deferatur per prefixionem termini.in.c.cum cauſa.nu.2.de re iu. 54
5 Appellans iterum intra tempus decendij an cenſeatur a prima appellatione recedere.in.c.tua nobis.nu.10.de appel. 134
Appellans viua voce ſaluo beneficio appellandi in ſcriptis que poſtea intra.x.dies appellat in ſcriptis an computabitur tempus a prima appellatione an a ſecunda.ibi.nu.12.
5 Appellari poteſt omiſſo medio ad papam,niſi appelletur a ſubdelegato legati pape quo caſu ad ipſum ſubdelegantem appellatur.in.c.dilecti filij.el.ij.nu.1.de appel. 135
Appellatur ad delegatum pape omiſſis medijs in eius legatione.ibi.nu.12.⁊.19.

Appellatur ab epiſcopo ad archiepiſcopum niſi archiepiſcopus liti
get coꝛam epiſcopo cum ſubdito ipſius epiſcopi.ibi.nu.13.
6 Appellare non poteſt ſine cauſa minoꝛ pars ab illo quod fuit oꝛdina
tū a maioꝛi parte capituli.in.c.j.nu.2.⁊.6.de his que fi.a ma.par.c. 70
5 Appellans an debeat pꝛobare in cauſa appellationis an vero appel-
latus.in.c.per tuas.nu.6.de appel. 125
5 Appellatio an iuſtificetur ex hoc quod nō admiſit iudex a quo exce-
ptionem ⁊ an ſemper oblatio pꝛobationis iuſtificet appellationem.in
c.interpoſita.nu.2.4.5.⁊.7.de appel. 137
☞ Coꝛſetus doctoꝛ excel. Adde quod appellatio ab interlocutoꝛia non
debet iuſtificari nec poteſt ex nouiter pꝛobādis.tex.eſt in cle.appellā-
ti.de app. Limita pꝛimo.d.cle.habere locū quādo pꝛofertur cōtra pꝛe
ſentem nō cōtra abſentem ſm Bar.in.l.ait pꝛetoꝛ.ver.quid tamen.de
mino. Limita ſecūdo habere locū qꝺ appellatur ab interlocutoꝛia di
recte ſecus ſi indirecte vt quādo in appellatione interpoſita a diffini-
tiua diſcutitur de grauamine antecedēti.ita dixit Bal.eſſe caſum.in
l.generaliter.§.j.ver.nō audeat.C.de re.credi.⁊ Inno.in.c.quod ad cō
ſultationem.de reg.iur.bene facit.c.ſi.de app.lib.vj. Limita tertio ha-
bere locū niſi iniquitas ſentētie interlocutoꝛie delegatur per allega-
tiones iuris ⁊ nō facti tūc enim nō eſt neceſſe declarare cauſas in ap-
pella.ſm Bar.in.l.minoꝛibus.C.de his quib.vt indig. Limita quar-
to habere locū niſi eſſet talis interlocutoꝛia que haberet vim diffiniti
ue ſm Bald.in.l.per hanc.C.de tēp.appel.in vlti.col. Limita quinto
niſi eſſet talis cauſa que de nouo emergeret ex facto aduerſarij quia
tūc ipſam poſſum pꝛoponere licet pꝛimo nō pꝛopoſuerim ſm Bal.in
d.l.per hāc. Limita ſexto ſm Bal.in.l.hi qui ad ciuilia.C.de appella.
quando pꝛecedit cauſe cognitio ⁊ tūc habet locū:ſecus vbi nō pꝛece-
dit ſed ſequitur exēplū ſi aliquis eſſet nominatus ad officia publica ⁊
appellaſſet vel nuntiatione noui operis que fit per pꝛetoꝛē que venit
iuſtificanda ex nouis actis poſtea pꝛobādis.ff.de noui ope.nun.l.de
pupillo.§.meminiſſe.idē dicit in pꝛecepto facto a iudice cū cauſe co-
gnitione:quia poteſt iuſtificari ex iā dictis poſtea pꝛobandis ſecūdū
eū quia magis accedit diffinitiue ꝙ interlocutoꝛie. Limitat ſeptimo
Bar.duobus modis.d.cle.appellanti.in.l.eius.in vlti.col.ff.de app.
reci.videas eas ibi per eum ⁊ volui has limitationes interſerere pꝛo
oꝛnatu.d.cle.appellanti.quia docto.ibi omnes has nō ponunt ſed po
ſuit do. Pet.de ancha.in.c.ex parte.el.j.de pꝛiuileg.tene menti.
5 Appellatio nō ſuſpendit id quod cōcernit animam.in.c.ad hec.el.v.
nu.1.de appel. 170
Appellatio regulariter ſuſpendit ſentētiā latam etiam ſi ſit talis que
trahat ſecum executionem.ibi.nu.2.⁊.5.
5 Appellans ante ſententiam debet expꝛimere cauſam rationabilem ⁊
eandem pꝛobare etiam ſi ſit notoꝛia.in.c.vt debitus.nume.1.de appel
latio. 126
5 Appellatio nō annullat actum de futuro omnino acceſſoꝛiū ad pꝛete
ritum.in.c.vt noſtrum.nu.4.de appel. 124
5 Appellationi poteſt renuntiari ⁊ ad iudicem a quo reuerti ex cōſenſu
vtriuſq; partis non autem vnius.in.c.accepta.nume.2.de appella-
tio. 105
Appellatus poteſt pꝛoſequi appellationem inuito appellante a dif-
finitiua:ſecus ab interlocutoꝛia.ibi.nu.4.
3 Appellatur ab archiepiſcopo ad patriarcham vel eo deficiente ad pa
pam.in.c.expoſuit nobis.nu.4.⁊.16.de dila. 136
5 Appellare poteſt de iure canonico etiam ante ſententiam,ſed non de
iure ciuili regulariter.in.c.ſuper.nu.1.de appel. 95
Et vide in nu.3.vbi ponuntur caſus excepti.
Appellari poteſt de iure canonico quando pars ſentit ſe grauatam.
ibi.nu.2.
Appellans poteſt quis a datione toꝛture anteꝙ detur.ibi.nu.3.
Appellans temere de iure canonico nō punitur:de iure ciuili ſic.ibi-
dem.nu.5.
In appellatione interlocutoꝛia debet ineſſe cauſa ⁊ legitima in appel
latione diffinitiua ſecus.ibi.8.
Appellatio ⁊ recuſatio nō ſemper iudicantur a pari niſi in quibuſdā
caſibus expꝛeſſis.de quibus.ibi.nu.9.
Appellatione remota ſiue ex foꝛma iuris communis ſiue reſcripti an
cenſeatur remota recuſatio.ibi.nu.10. 96
5 Appellatio ſi eſt deuoluta in curiam eſt ibi pꝛoſequenda nec ſufficit
appellanti vel appellato mittere pꝛocuratoꝛem vt petat dari iudices
partibus.in.c.nicolao.nu.2.⁊.5.de appel. 133
Appellatio dicitur deuoluta in curiam quando eſt acceptata a par-
te ⁊ appꝛobata a iudice.ibi.nu.5.⁊.6.
Appellatus poteſt pꝛoſequi appellationem appellatoꝛe non pꝛoſe-
quente qui condemnabitur in expenſis ipſi appellato.ibi.nu.4.
Appellatio an ⁊ quando ſit tractanda in curia.ibi.nu.6.
Appellationis cauſa ſi in curia dubitatur an ibi ſit decidenda vel nō
pꝛocuratoꝛ partis miſſus ad impetrādū literas vt decidatur in parti
bus cenſetur habere mandatum ad defendēdum quod eſt in partibus
decidenda.ibi.nu.9.
1 Appellans ſi nō pꝛoſequitur appellationem intra tempus poteſt iu-
dex aliquo caſu ipſe pꝛoſequi.in.c.ex parte.nu.7.de reſcrip. 45
5 Appellare licitum eſt a grauamine licet iudex nō intenderet graua-
re.in.c.cum cauſam.nu.5.de appel. 131
Cauſa expꝛeſſa in appellatione a grauamine illa tantū debet pꝛobari
⁊ non alia.ibi.nu.14.
Appellans a certo grauamine ſubijciēdo ⁊ ab omni alio grauamine
vel appellās ab omnibus grauaminibus ⁊c.nō obtinebit quia debet
ſpecialiter expꝛimere.ibi.nu.15.
Et pluribus cauſis copulatiuis expꝛeſſis in appellatione ſufficit vnā
pꝛobare.ibi.nu.16.
1 Appellatio nō appellatur ab imperatoꝛe ad papam niſi ratione pec-
cati.c.j.nu.7.de conſti. 15
3 Appellari an debeat immediate ad pꝛoximum ſuperioꝛem ⁊ ſic gra-
datim.in.c.licet ex ſuſcepto.nu.9.de fo.compe. 71
Appellari poteſt ad papā omiſſo medio in ſpiritualibus ſecus in tē-
poꝛalibus.ibi.13.⁊.16. 72
3 Appellans fruſtratoꝛie remittitur ad eum a quo appellauit quod in-
tellige ſi non fuit delatū appellationi.in.c.litere tue.nu.15.de dila. 136
5 Non appellans pꝛopter metum habetur pꝛo appellante ſi metus eſt
iuſtus etiam quod ſua culpa pꝛouenerit.in.c.fina.nume.1.de appella-
ti o. 139
Appellare non valens pꝛopter metum debet pꝛoteſtari ad declaran-
dum animum ipſius:videlicet quod omiſit appellare per metū non
autem per negligentiam.ibi.nu.2.
Appellans in pꝛeſentia bonoꝛum viroꝛum foꝛte quia nō poteſt habe
re copiam iudicis ſufficit quod appellet coꝛam bono viro in pꝛeſen-
tia tamen teſtium nec ſufficeret notarius cum teſtibus.ibi.nu.3.
Appellandi pꝛactica coꝛam bonis viris.ibi.nu.5.
5 Appellatio ab vno articulo tūc deuoluit totam cauſam ad iudicē ad
quem quādo appellās vult alias eo tacēte ſecus ⁊ iudice a quo pꝛoce-
dente ad vlterioꝛa.in.c.ſuper.eo.nu.9.de appel. 94
Appellatio ante grauamen non admittitur.ibi.nu.11.
Appellās nō debet ſtatim emiſſa appellatione recedere,ſed debet ex-
pectare an iudex admittat vel non.ibi.nu.12.
4 Appellatio an extinguat iudicatum an ſuſpēdat.in.c.veniētes.nu.6.
de iureiuran. 142
2 Appellari an poſſit a delegato pape ad papā.in.c.ij.nume.3.de offic.
lega. 106
6 Appellare nō poteſt ille cuius non intereſt.in.c.ex oꝛe ſedentis.nu.6.
de his que fi.a maio.par.capitu. 72
3 Appellari poteſt a ſententia per vtranq; partem.in.c.ſignificauerunt.
nu.7.de excep. 16
Appellari an poſſit a ſententia iudicis quando fuit omiſſum condem
nare victum in expenſis.ibi.
Appellare non poteſt pars que habuit ſententiam pꝛo ſe.ibidem.
3 Appellare videtur ipſo facto qui cum eſſet grauatus arripuit iter ad
papam.in.c.cum olim.nu.6.de do.⁊ contu. 105
2 Appellari poteſt ad legatum in ſua pꝛouincia omiſſo medio quem-
admodum ⁊ ad papam.in.c.j.nu.7.de offi.lega. 165
3 Appellans a iudice qui miſit inhibitoꝛiam an poſſit petere ab eodem
vt mittat aliam inhibitoꝛiā vigoꝛe appellationis facte.in.c.tuam.nu.
13.de oꝛdi.cog. 149
3 Appellatio non tollitur per cofeſſionem factam a pꝛocuratoꝛe,ſed per
confeſſionem pꝛincipalis ſe remittit.in.c.pꝛimo.numero.33.vt lite non
conteſta. 108
5 Appellari poteſt a pꝛecepto ſeu monitione extraiudiciali.in ca.perue-
nit.nu.4.de appel. 104
In appellatiōe ab interlocutoꝛia habente vim diffinitiue an ſit opus
inſerere cauſam.ibi.nu.7.
Appellatio ab interlocutoꝛia quare requirit cauſe expꝛeſſionem.ibi-
dem.nume.9.
Appellatur de iure ciuili ab interlocutoꝛia quando poſt ipſam non ex
pectatur alia diffinitiua.ibi.nu.11.
6 Appellatur de capitulo ad ep̄m licet ep̄s interuenerit in capitulo tan
quam canonicus ſed ſi interueniſſet tanquã pꝛelatus non appellatur
ad eum.in.c.poſtulaſtis.nu.11.de conceſ.pꝛeben. 63
3 Appellatio contra penam a lege ſtatutam non valet.in.c.fin.nu.18.de
iura.calum. 131
Appellatio friuola non admittitur.ibi.
Appellatio ab interlocutoꝛia non valet licet cauſa ſubſit ſi non alle-
tur expꝛeſſe ibidem.
2 Appellari non poteſt de vicario generali epiſcopi ad epiſcopum qui
faciunt idem conſiſtoꝛium ſed bene de vicario ſpeciali.in cap.relatum.
nu.8.de offic.delega. 82
3 Appellatio in cauſa reconuentionis non impedit executionem in cau-
ſa conuentionis nec econtra.in.c.cum dilectus.nume.13.de cau.poſſ.et
pꝛopꝛie. 162
3 Appellatio non habet locum quando poſſeſſoꝛ pꝛiuatur poſſeſſione,
quia actoꝛ docuit de pꝛopꝛietate.in.c.j.numero.7.de cauſa poſſeſſio.et
pꝛopꝛie. 153

5 Appellatio que eſt manifeſte cõtra ius non eſt regulariter admitten-
da niſi exprimatur aliqua rationabilis cauſa.in.c.cõſuluit.nume.1.de
appel. 104

Appellari an poſſit diſpoſitione ſtatuti.ibi.nu.4.

Appellare poteſt tertius a ſententia pro ſuo intereſſe.in.c.cum ſuper.
nume.13.⁊.14.de re iudi. 67

Appellantes ſi ſint plures ab eadem ſentẽtia ⁊ vnus obtineat quia
de iure ſuo docuit ⁊ aliis nõ victoria illius non prodeſt.ibi.nu.4.⁊.10.

Appellatio quam facit tertius pro intereſſe ſuo dicitur iudicialis.ibi
dem.nume.15.

2 Appellationi renuntiãs nullam appellationem poteſt interponere.
in.c.paſtoralis.§.cum autem.nu.5.de offi.deleg. 94

5 Appellans debet exprimere coram iudice ad quem quod propter ta
le grauamẽ appellauit,in.c.dilecto.nu.1.de appel. 131

Appellari a futuro grauamine non poteſt.ibi.nu.2. 132

Appellatio poteſt iuſtificari ex confeſſione appellati.ibi.nu.4.

Appellans a ſentẽtia nulla non obtinebit probando ſimpliciter nul
litatem niſi iuſtificet appellationem probãdo eam legitime interpoſi
tam:poterit tamen proſequi nullitatem coram iudice ſuo.ibi.nu.6.

Appellans an poſſit ſimul proſequi nullitatem ſententie ⁊ eius iniu-
ſtitiam.ibi.nu.7.

Appellãs ſcꝺa vel tertia vice an cenſeatur a priori appellatione re-
cedere.ibi.nu.12. 136

Appellans viua voce ſaluo beneficio appellãdi in ſcriptis an currat
tempus a die appellationis viua voce in ſcriptis.ibi.nu.13.

5 Appellans habet annum ⁊ ex cauſa bienniũ ad proſequendã ⁊ finien
dam appellationem ſiue iudicialem ſiue extraiudicialem.in.c.cum ſit
romana.nu.1.de appel. 89

Biennium datur ad proſequendam ⁊ finiendam appellationẽ ex cau
ſa que oportet quod aut probetur aut ſit notoria alias datur.ibi.n.2.

Appellatio efficitur deſerta nõ ſolũ per lapſum termini iuris ſed ho
minis quo caſu prima ſententia remanet firma.ibi.nu.4.⁊.18.

Appellatione pendente in cauſa criminali ſententia nõ debet mãda-
ri executioni etiam ſi immineat pena vltimi ſupplicij.ibi.nu.6.

Appellans an aliquo reſpectu habeat triẽnium ad appellationẽ pro
ſequendam ⁊ finiendam.ibi.nu.9.

Appellare poteſt pars animis longa vel breui dilatione lata per iu-
dicem.in.d.c.cum ſit romana.nu.15.de appel. 90

Appellare poteſt pars in cõmiſſis iudicis arbitrio ſi iudex male ar-
bitratur.ibidem.

Appellans extraiudicialiter auditur deſerta appellatione per viam
querele.ibi.nu.19.⁊.22. 93

Appellat⁹ extraiudicialis an ⁊ quo caſu dbeat ꝯtinere cãm.ibi.n.20.

Appellat⁹ extraiudicial'r an teneaẽ cõparere ſi nõ citeẽ.ibi.n.23.⁊.26.

Appellatio eſt interdicta in facto notorio.ibi.nu.27.

3 Reiectus a iudice propter friuolam appellationem ad cautelam eſt
iterum citandus.in.c.ij.nu.2.vt lite non conteſt. 109

Appellatio debet continere cauſam grauaminis nec prodeſt ſi ap-
pellans refert ſe ad acta in quibus conſtat de grauamine.ibi.nu.12.

5 Appellatus debet citari coram iudice ad quem ſi appellatio non fuit
admiſſa a iudice a quo vel approbata a parte alias ſecus intellige qd
non debet citari quãdo fuit approbata parte ſecus ſi fuit admiſſa a
iudice.in.c.ſepe contingit.nu.1.6.9.⁊.12.de appel. 112

Appellatio ſi eſt deſerta tam per appellatum ꝙ appellantem iudex
ad quẽ non poteſt amplius ſe impedire ſecus ſi per appellantẽ tantũ
appellato volente proſequi.ibi.nu.10. 113

Appellatus ſi impetrauit literas in termino ⁊ velit appellationẽ pro
ſequi poteſt etiam appellans dicere ego volo proſequi niſi appellatus
velit renuntiare illis literis ⁊ appellationem non proſequi.ibi.nu.11.

Appellatio ſi preceſſit ſentẽtiã etiã excõicationis ſi poſtea deſerat nõ
cõfirmat ipſam ſentẽtiã ſecus ſi appellatio ſequatur ſentẽtiã.ibi.n.14.

Per appellationem nõ ſuſpenditur ſententia cenſure,ſed ſentẽtia de-
poſitionis ſic.ibi.nu.15.

Appellatio ſuſpendit ſententiam ſuſpenſionis quãdo eſt lata in penã
alicuius.ibi.nu.16.

Appellatio ſi malitioſe nõ admittaẽ vel approbeẽ a iudice vel parte
nihilominus hꝫ vigorẽ ſuũ tñ oportet qd appellatus citeẽ.ibi.nu.20.

A condemnatione expẽſarũ nõ poteſt appellari quãdo pars nõ ap-
pellauit ab illa pronuntia:ſuper qua vel ob quã ſit talis cõdẽnatio ex
penſarũ niſi iudex excederet modum in taxando.ibi.nu.25. 114

5 Appellatur omiſſo medio quãdo mediũ eſt inhabile puta qui eſt in
excõmunicatione vel hereſi.in.d.c.dilecti filij.el.ij.nu.15.de appel. 135

Appellari non poteſt a vicario epiſcopi ad ipſum epiſcopũ licet con-
ſuetudo ſit in cõtrariũ que nõ valet niſi vicarius cognoſcat tanꝙ dele
gatus epiſcopi quo caſu appellatur ad ipſum epiſcopũ.ibi.n.16.⁊.18.

Appellaẽ a ſñia lata p capitulũ ⁊ ep̃m ad ipſum ep̃m qñ ep̃s fuit ibi
nõ tanꝙ plat⁹ ſed tanꝙ canonicus ſecus ſi fuiſſet tanꝙ ep̃s.ibi.nu.17.

5 Appellatio nõ eſt admittenda vbicunqꝫ ſententia eſt notorie iuſta.in
c.ad noſtram.nu.8.de appel. 88

In appellatione a diffinitiua nõ eſt neceſſe exprimere cãm.ibi.nu.9.

Appellatus ſi non proſequitur appellationẽ in termino ſibi dato cen
ſetur prime ſententie acquieuiſſe.in.c.perſonas.nu.1.de appel. 91

Appellans habet annum ad proſequendã vel finiendam appellatio-
nem ⁊ ex cauſa biennium.ibi.nu.2.⁊.7.

Appellatio cenſetur deſerta non ſolum per lapſum termini iuris,ſed
etiam hominis.nu.3.⁊.4.

Appellatio an ſit deſerta per lapſum termini hominis a deo vt rema
neat firma ſententia diffinitiua a qua fuit appellatum.ibi.nu.4.

Appellans qui in termino cõparuit coram iudice a quo forte cum in
hibitorijs nõ poteſt aſtringi regulariter ad proſequẽdam appellatio-
nem niſi in termino iuris.ibi.nu.10.

Appellatio ex falſa cauſa interpoſita nõ aſtringit iudicẽ a quo quin
poſſit ad vlteriora procedere.in.c.ſuper eo.nu.1.⁊.2.de appel. 94

Appellatio ſuper vno articulo quo caſu faciat ſuperſederi in tota cau
ſa.ibi.nu.2.3.4.⁊.6.

Appellatione verificata annullãtur omnia attẽtata per iudicẽ a quo
poſt ipſam appellationem.ibi.nu.5.

Appellatio a tortura deuoluit totam cauſam ad iudicem ad quẽ.ibi-
dem.nume.7.

Appellatio ab vna cauſa penitus ſeparata ab alia etiam ſi ſit cauſa re
conuentionis non deuoluit aliam ad iudicẽ ad quem.ibi.nu.8.

5 Appellatio nõ operatur ſuſpẽſionem iudicis niſi reſpectu illius cau-
ſe appellatum fuit.in.c.propoſuit.nu.2.de appel. 131

Appellari poteſt a iudice excedẽte modũ in arbitrãdo penã.ibi.nu.7.

3 Appellari poteſt a ſentẽtia arbitri iuris ſecus a ſententia arbitri com
promiſſarij id eſt electi a partibus.in.c.j.nu.34.de mu.pe. 102

2 Appellans an cenſeatur renuntiaſſe appellationi ſi litigare non deſi-
nit coram iudice a quo in illa cauſa ⁊ quando in.c.gratum.nu.6.⁊.7.
de offic.deleg. 82

5 Appellari poteſt coram honeſtis perſonis ſi non poteſt haberi copia
iudicis a quo.in.c.quod ad cõſultationem.nu.3.de re iudic. 63

In appellationibus tam ab interlocutoria ꝙ a diffinitiua an ſit ne-
ceſſe cauſam exprimere remiſſiue.ibi.nu.11.

Pars ſi ñ appellauerit a datiõe termini nimisbreuis an ſibi p̃iudicet.

Appellans an appellatus habeat probare iniuſtitiam vel iuſtitiã cau
ſe.ibi.nu.18. 66

Appellatur a iudice nõ admittẽte legitimas exceptiones.ibi.nu.25.

In appellatione ab interlocutoria eſt exprimenda cauſa.ibi.nu.30.

3 Appellare an ſit licitum a ſentẽtia lata ſuper poſſeſſorio quando ſpe-
ratur ſententia ſuper proprietate.in.c.cum ad ſedem.nume.30.de reſti
tu.ſpo. 188

Appellari an ⁊ quo caſu poſſit amiſſione ex primo vel ſecundo decre
to.ibi.nu.32.

6 Appellari poteſt a grauamine etiam illato in terminis cauſis de iure
canonico ſed de iure ciuili ſecus.in.c.de appellationibus.nume.1.2.3.
⁊.6.de appella. 94

Appellari an poſſit a proteſtatione alimentorũ vel quãdo iudex iuſ-
ſit rem exhiberi.remiſſiue.ibi.nu.4.

Appellari poteſt ab his que conſiſtunt in arbitrio iudicis.in.c.nos
inter.nu.3.de purga.cano. 162

Appellatio ⁊ querela idem ſunt largo modo,ſed ſtricto modo ſecus.
in.c.ij.nu.6.de procu. 140

Appellari poteſt a promiſſione iurata quando promittẽs ex hoc gra
uaretur alias ſecus.in.c.ad hec.el.ij.nu.1.⁊.3.de appel. 100

Appellari an poſſit a ſententia lata vigore iuramenti iudicialis.in.c.
iuramentum.nu.11.de iureiur. 167

Appellatio nõ tuetur appellantem vt poſſit id facere propter ꝙ ap-
pellatur.in.c.ex literis.nu.4.de matri.contrac.contra inter.eccle. 38

Appellare non poteſt pars ſi iudex non facit id quod poteſt facere.in
c.exceptionem.nu.8.de excep. 17

Appellatio ſi fuerit ſublata vel per ſtatutum vel ex conuentione par-
tis vel quocunqꝫ citra tamẽ reſcriptum an operetur quod etiã tolla-
tur quod nõ poſſint attentata reuocari per viam querele.in.c.paſtora
lis.nu.12.de appel. 120

Appellatio que dicatur illa que dicitur expreſſe a iure approbata.ibi
dem.nu.14.

Appellare poteſt vtraqꝫ pars ab eadem ſententia ſi vtraqꝫ eſt graua-
ta alias ſecus.in.c.ſi duobus.nu.1.⁊.20.de appel. 91

Si ab eadem ſententia ambo appellant vnus ad maiorem ⁊ alter ad
minorem que appellatio preualet.ibi.nu.2.

Appellari an poſſit ad papam de iniuſtitia facta per quemlibet iudi-
cem ſecularem ⁊ per impetratorem.ibi.nu.5.

Appellatur de iure canonico ante ſententiam a quocunqꝫ grauami-
ne ⁊ omiſſo medio ſecus de iure ciuili.ibi.nu.6.

Appellari de ſeculari ad eccleſiaſticum de conſuetudine quinimo va-
let conſuetudo vt laicus conueniatur coram eccleſiaſtico.ibi.nu.8.

4 Appellari poteſt in iudicio poſſeſſorio tam ſuper diffinitiua quam ſu
per interlocutoria.in.c.ſignificauerunt.nu.3.de teſti. 68

Appellatio an teneat ſub iſta forma peto quartam productionem te-
ſtium ⁊ ſi eam denegaueris ex nunc appello.ibi.nu.10.

Appel

Appellandi facultati non cenſetur renuntiare grauatus acceptando dilationem datam ad aliquid probandum pendente grauamine. ibi. nume. 12.
3 Appellatio ſi eſt remota in cauſa cõuentionis intelligitur etiã remota in cauſa reconuentionis. in. c. prudentiam. nu. 1. ⁊. 2. de mu. peti. 102
Appellatio licet fuerit remota tamen aliquo caſu iudex ex officio recipiet eam. ibi. nu. 11.
1 Appellans in vno articulo ſuſpendit totam cauſam. in. c. cum nobis. nume. 7. de elec. 135
5 De appellationibus interpoſitis ad archiepiſcopum iure metropolitico poteſt eius vicarius cognoſcere quia eſt idem tribunal. in. c. dilecti filij. el. ij. nu. 1. de appel. 135
Appellari an poſſit a ſententia delegati ab epiſcopo ad eius vicariũ. ibi. nu. 3.
Appellari non poteſt ſecundum vtrunq̄ ius omiſſo medio regulariter. ibi. nu. 6.
Appellari poteſt omiſſo medio ſi prius non opponat vel ſi ita eſt cõſuetudo poteſt tamen pars opponere etiam poſt decem dies quo caſu ſententia remanebit rata. ibi. nu. 7. 8. ⁊. 9.
Appellatur a ſubdelegato ad primum delegantem niſi primus delegans fuerit papa quo caſu ad ipſum non appellatur. ibi. nu. 11.
5 Appellari non poteſt in his que relinquuntur conſcientie iudicis tamen iniuſte grauatus poterit recurrere ad principem. in. c. paſtoralis. nume. 13. de appel. 120

☞ Anto. Corſetus. Si aliquid cõmittitur cõſcientie iudicis nõ poterit ab eo appellari. not. glo. in. c. ſtatutũ. §. aſſeſſorẽ. de reſcri. li. vj. que glo. limitatur per glo. in cle. j. de iure patro. vbi ſuperior ex officio poterit reducere illud ad bonã equitatẽ. ita concludit Abb. in. d. c. ſuper his. de accuſ. nu. 16. ibi. itẽ ſi cõmittitur. fo. 8. Ego adduco Ludo. roma. in repeti. rubri. de arbi. vbi dicit q̃ quãdo aliquid cõmittitur cõſcientie alicuius nõ poterit vlterius appellari nec refragari ſecundũ glo. in. d. §. aſſeſſorẽ. quam tamẽ limita niſi ex magna cauſa preiudiciũ inferretur: vt eleganter dixit Bal. in. l. j. C. de reb. credi. ⁊ iureiurã. qui ita reduxit ad concordiã illas glo. Petr. de ancha. in. d. §. aſſeſſorem. dicit quod contrariũ tenet glo. in. d. cle. j. ⁊ illã gloſſ. ſequitur ⁊ tenet ⁊ dicit eſſe veriorẽ per iura ⁊ motiua. de quibus vt ibi per eũ. Joan. de imol. in. d. cle. j. in verbo honoramus: refert Pet. de ancha. in. d. §. aſſeſſorem. deinde refert do. Anto. de but. dicere gloſſ. nõ ſibi aduerſari. ſed glo. dicte clemẽ. j. limitare glo. dicti. §. aſſeſſorẽ. quia gl. in. d. §. aſſeſſorem. debet intelligi quod per viã iuſtitie ⁊ de iuris rigore puta appellationis vel ſimile nõ poteſt queſtio refricari. tamen ſi petit implorare miſericorditer officiũ iudicis ſuperioris vt erronea conſcientia non noceat parti tũc bene poteſt. vt in gloſſ. dicte clemen. j. vel ſm̄ eum dic quod glo. in clemẽ. j. loquitur quãdo lex dixit q̃ fieri debeat ⁊ aggrauat conſcientiã. ſed glo. d. §. aſſeſſorẽ. procedit quãdo reliquit cõſcientie. refert ⁊ ſequitur Gemi. in. d. §. aſſeſſorem. faciat ſm̄ eũ quod no. in c. ij. §. fi. de iura. calum. li. vj. vbi dicit ibi Do. quod ſepe numero in. q. facti allegata fuit ſibi glo. in. d. §. aſſeſſorẽ. ſed in practica ſecutus fuit glo. d. cle. j. ⁊ adduco ibi eundẽ Domi. c. j. in. iiij. col. de re iudica. lib. vj. vbi dicit quod quãdo aliquid relinquitur cõſcientie alicuius tũc poteſt ſequi cõſcientiã ſuam. prout vult quia cõſcientia nõ poteſt inquiri niſi a deo. ⁊ alleg. glo. in. d. §. aſſeſſorem. vt licet tũc nõ poſſet appellari poterit tamen adiri ſuperior qui inquireret an bene vel male fuit arbitratus. vt not. glo. ſecundũ eũ in. d. cle. j. ⁊ hic vide Joan. de imol. in. l. ſi inter ſtipulantẽ. §. ſi ſtichum. ff. de ver. obli. ⁊ ibi Ange. ſequitur gloſ. d. §. aſſeſſorem. ⁊ vide eundẽ Joã. de imo. in. c. canonũ ſtatuta. de conſti. ⁊ in. l. ſi ſic. ff. de leg. j. vbi dicit illas glo. nõ eſſe cõtrarias. Bal. in. d. l. j. C. de reb. credi. ⁊ iureiuran. cõcordat illã glo. prout. ſ. dixi. que concordia nunq̄ mihi placuit. nã actus ita inficitur pro paruis ſicut pro magnis quãdo dolus interfuit. vt in. l. eleganter. ff. de dolo. preterea ita appellatur pro paruis ſicut pro magnis. c. de appellationibus. de appel. do. Cardi. in. d. cle. j. ſequitur illã gloſ. do. Abb. ibidẽ in ſuis apoſtil. dicit illas glo. nõ eſſe contrarias ſed gloſ. d. clemẽ. j. addit ad gl. in. d. §. aſſeſſorem. do. meus dominus Barba. plene diſcutit iſtũ paſſum. in. c. ne innitaris. de conſtit. Bal. in. l. hac lege. C. de ſenten. ex pericu. re. dixit quod ſi cõmittitur cõſcientie alicuius iudicis nõ poteſt appellari tamẽ ſuperior poterit errata corrigere ſi ſibi videtur per glo. ſing. in. d. cle. j. ⁊ iudicio meo opinio eorũ qui dicunt illas glo. eſſe contrarias mihi videtur verior. ⁊ eſt magis cõmunis. nam glo. in. d. l. j. dicit quod per not. in. §. aſſeſſorem. ⁊ per literã ⁊ text. d. cle. j. videtur quod de eo quod cõmittitur cõſcientie alicuius non poſſit queſtio referri. nec appellatio debet admitti. ⁊ ſic ambe glo. idẽ ſentiũt. ⁊ in hoc concordãt. deinde in verſi. ibi fateor tamen addit quod ſuperior debet emendare quod male factũ eſſet. ⁊ hec eſt pura veritas et practica. ſequere glo. in. d. cle. j. faciat quod voluit Bal. in. l. fina. C. de pe. iudi. qui ma. iudi. ⁊ in. l. nemo. C. de ſentẽ. ⁊ interlo. om. iudi. ⁊ in. l. iuſtitia. ff. de iuſti. ⁊ iur. ⁊ in. l. certum. C. vnde cog.

2 Appellationi non poteſt renuntiari ante datum laudum ſecus ante datam ſententiam. in. c. cum dilectus. nu. 15. de arbi. 172
Appellatio an poſſit tolli per ſtatutum. ibi. nu. 16.
Appellari an poſſit a ſententia arbitri. ibi. n. 17.
Appellari an poſſit in caſibus a iure prohibitis ex conſenſu partium. ibi. nume. 18.
Appellatio que interponitur a ſententia arbitri debet fieri ad iudicem illius qui tulit laudum ſiue arbitrium. ibi. nu. 20. 170
5 Appellatio poteſt tolli ꝑ principẽ. in. c. dilecti filij. nu. 14. de excep. 14
3 Appellatio eſt de minori ad maiorem iudicem prouocatio. in ca. ceterum. nu. 23. de iudi. 20
4 Appellans an coget appellantem vt edat ſententiam quam aſſerit iniquam vel iniuſtam. in. c. G. perpetuus. nu. 3. de fide inſtru. 109
5 Appellatio ad papam interpoſita ſine expreſſiõe cauſe valet in cauſis maioribus. in. c. vt debitus. nu. 9. de appel. 126
5 Contra ſententiam criminalem dantur decem dies ad appellandam. in. c. ij. nu. 3. de re iudi. 50
Appellatio a ſententia in criminalibus q̄bus caſibus nõ amittat̃. ibi.
5 Appellari poteſt ad papam a iudice ſeculari q̃ñ locus eſt etiam ſubiectus pape in temporalibus. in. c. tua nobis. nu. 2. de appel. 134
Appellare licet millies a diuerſis grauaminibus etiam in eadem cauſa. ibi. num. 7.
Appellare licet tertio ab eadem ſententia tum vt videtur infinitas tuʒ propter preſumptionem iniuſtitie ex parte appellantis quod procedit etiam in ſententia que non tranſit in rem iudicatam. ibidem.
Appellans ⁊ appellatus ſi omnes obtinuerunt q̃r ſñia fuit confirmata ⁊ infirmata pro quo ipſa ſententia mandabitur executioni. ibi. n. 8.
Appellans proferendo verbum appello pluries ſine interuallo cenſetur ſemel tantum appellare ⁊ erit vnica appellatio. ibi. n. 9.
7 Appellatur a delegato ad delegatum. in. c. ad abolendam. num. 16. de here. 101
5 Appellans temere condemnatur in expenſis. in. c. vt debitus. numer. 33 de appel. 129
5 Appellari poteſt a ſententia nulla nõ q̃ per hoc ſuſpẽdatur quia nulla eſt, ſed vt deuoluatur ad ſuperiorem. in rub. n. 5. de appel. 86
Appellatio quo ad eius formam. i. quo ad modum procedendi ſuper ea eſt de iure poſitiuo: quo ad effectum vero vel ſubſtantiam eſt de iure naturali. ibi. nu. 6.
Appellari non poteſt a ſñia illius qui non recognoſcit ſuperiorem niſi ſit notorie iniuſta quo recurritur ad papam an autem ſuccurratur ꝑ denuntiationẽ euangelicam. remiſſiue. ibi. nu. 9.
Appellatur ad poteſtatem loci a ſententia lata per rectorem alicuius collegij ſecularis ſi vero collegium eſt eccleſiaſticum appellatur ad epiſcopum. ibi. nu. 11.
A ſententia epiſcopi vel alterius eccleſiaſtici iudicantis tanquam ſecularis appellatur ad ſecularem ſuperiorẽ non autem ad ſuperiorem eccleſiaſticum. ibi. nu. 13. 89
3 Appellans a ſententia nulla non videtur illam cõfirmare. in. c. ſignificaſti. nu. 23. de foro compe. 87
5 Appellatio nõ admittitur in notorijs. in. c. cum ſpeciali. §. porro. nume. 1. de appel. 130
Appellare poteſt pars a dilationibus breuibus. ibi. nu. 2.
In appellatione contra ius requiritur expreſſio cauſe. ibi. nu. 6. 134
5 Appellans extraiudicialiter ne moleſtetur in poſſeſſione ſua ſi poſtea fuerit ſpoliatus reſtituitur in ſtatutum in quo erat tẽpore appellationis emiſſe. in. c. bone memorie. nu. 1. de appel. 118
Appellare poteſt quis pluries ſuper eodem articulo vel grauamine. ibi. nu. 4. ⁊. 23.
Appellatio extraiudicialis ex probabilibus cauſis facta a deo deuoluit cauſam ad ſuperiorẽ vt omnia poſtea contra eam attentata reuocentur. ibi. nu. 5. ⁊. 22.
Appellatio non continet in ſe appellationem extraiudicialẽ in odioſis. ibi. nu. 8.
Appellãs ne q̃s moleſtetur in poſſeſſione ſua ⁊ poſtea fuerit ſpoliatꝰ ab ea an ⁊ q̃ñ reuocet attentata poſt ipſam appellationem. ibi. nu. 22.
3 Appellari poteſt a ſententia nulla. in. c. exhibita. nu. 3. de iudi. 43
Appellatio iuſtificatur ſi appellans offert ſe exceptionem probaturum. ibi. nu. 4. ⁊. 13.
Appellatio nõ preſumitur ex nullitate ꝓceſſus niſi ꝓbetur. ibi. nu. 5.
5 Per appellationem interpoſitam extra iudicium nõ tenetur aduerſarius ire vel mittere nuntium ad iudicem ad quem. in. c. ſuggeſtum. nume. 1. de appel. 97
Appellatio ad quid fuit inuenta. ibi. nu. 3.
Appellatio regulariter debet fieri coram iudice a quo. ibi.
Appellatio quando interponitur nõ requirit preſentiam appellati, ſed ſufficit quod ſibi intimetur. ibi. ⁊ nu. 6. ⁊. 7.
Appellatio ſi facta ſit in abſentia iudicis a quo qui ad vlteriora proceſſit ignorãs appellationem an valeat proceſſus coram eo agitatus niſi pars appellata hoc ſciuerit ⁊ omnino litigauerit. ibi. nu. 5. ⁊. 8.
5 Appellans non videtur acquieuiſſe actui contra ſe facto. in. c. ij. nume. 12. de excep. 2
2 Appellari poteſt ab exceptionibus non admiſſus. in ca. cum ſuper. nume. 9. de offic. deleg. 87

1 Appellationem nō tenetur pars admittere ſiue recipere in preiudicium ſui iuris.in.c.venerabili.nu.3.de cenſi. 205

7 Appellatio ab interlocutoria requirit expreſſionem cauſe:appellatio vero a diffinitiua ſecus ⁊ que ſit ratio differētie.in.c.ſignificantibus.nu.3.de no.ope.nun. 151

4 Appellatio nō ſuſpendit obligationem pure queſitam.in.c.breui ſciſcitatus.nu.1.de iureiuran. 139

3 Appellatur ab omni grauamine de iure canonicus ſecus de iure ciuili.in.c.venerabilis.nu.7.de iudi. 44

Appellatione deſerta perit iuriſdictio iudicis dati.ibi.nu.8.

Appellari non poteſt a pena iuris,ſed bene a ſentētia iudicis declarātis illum incidiſſe in penam iuris.in.c.peruenit.el.j.nu.6.de appel. 99

Appellatio an impediat denuntiationē excōmunicationi.ibi.nu.8.

5 Appellatio poteſt interponi per alia verba quā appellato.puta ſi dixerit ſubmitto me protectioni talis dummodo ſeruentur illa que requiruntur in appellatione.in.c.ad audiētiam.nu.1.3.5.⁊.6.de ap. 105

3 Appellatio ⁊ prouocatio an idem ſint.in.c.fi.nu.2.de ſequeſtra.poſ.et fruc. 223

Appellans ſi ſuccubuerit tenetur reſtituere ipſam rem cum fructibus perceptis a tempore litis mote.ibi.nu.5.

Appellatio nō extinguit ſententiam,ſed ſuſpendit eam non tamē ad omnes effectus.ibi.nu.6.

5 Appellans ſi in termino ſibi prefixo nō proſequitur appellationē iudex a quo reaſſumit iuriſdictionē.in.c.reprehēſibilis.nu.1.de ap. 103

Appellans ſi neglexerit proſequi appellationē ⁊ ipſe appellatus proſequetur condemnatur in expenſis ipſi proſequenti ⁊ quis iudex facit iſtam condemnationem.ibi.nu.10.⁊.14.

Appellari nō poteſt contra ſtatuta eccleſiaſtica nec a pena imponenda ſecundum aliquam regulam vel ſtatuta.ibi.nu.9.

Appellās debet intra terminum facere fidem de preſentatione alias iudex a quo mādabit executioni ſententiam quam tulit credēs appellationem eſſe deſertam.ibi.nu.11.

Appellans qui licet impetrauerit iudicibus tamen in termino non ſe preſentauit an nihilominus poſſit coram iudicibus impetratis appellationem proſequi.ibi.nu.15.

Appellatione deſerta poteſt iudex a quo executioni mandare ſententiam ſuam abſq3 alia citatione.ibi.nu.14.

7 Appellans ab excōmunicatione debet exprimere cauſam grauaminis.in.c.ſacro.nu.5.de ſenten.excom. 194

Appellatio ab excommunicatione ad quid proſit.ibi.nu.18.

3 Appellatio a ſubrogato in locum recuſati coram quo ventilabitur.in c.ſi quis contra.nu.20.de fo.competē. 52

Appellatio a delegato dabit ad appellantem.ibi.nu.21.

Appellari quo caſu licet tertio.ibi.nu.22.

Appellatio facta delegato epiſcopi vtrum poſſit coram eius vicario ventilari.ibi.nu.5.

Appellari nō poteſt a ſentētia vicarij ad eius epiſcopū.ibi.nu.26.31.

5 Appellatione deſerta ex negligentia partis iudex aliquo caſu poteſt ex ſuo officio inquirere de meritis propter que fuerat appellatum et hoc quando iudicis officium exuberat,ſecus ſi cōcerneret merū commodum priuatum.in.c.cōſtitutus.nu.1.⁊.3.de appel. 114

4 Appellatur ad papam a ſuperiore nō recognoſcēte ſuperiorem.in.c.j.nu.6.de proba. 2

2 Appellari quo caſu nō poſſit ad papam omiſſo medio.in.c.cū te conſulente.nu.1.de offic.deleg. 81

7 Appellari an poſſit ſtatim viua voce ab interlocutoria.in.c.ad diſſoluendum.nu.2.de deſpon.impub. 15

7 Appellare nō poſſunt manifeſti crimినoſi quando ſcilicet appellatio eſt friuola.in.c.quam pernicioſum.nu.2.de vſu. 127

5 Appellatio friuola nō admittit.c.inter monaſteriū.nu.15.de re iu. 74

1 Appellatio iudicialis ſuſpēdit iuriſdictionē iudicis,ſ3 appellatio extraiudicialis nō parit iſtū effectū.i.c.qꝛ ꝑpter.§.illud.nu.4.de ele. 163

1 Appellatione pendente vel intra tempus datum ad appellandū nil innouatur etiam ſi talis ſit ſentētia que trahat ſecum executionem.in ca.laudabilem.nu.6.vt lite penden. 217

☞ Corſe.Adde qd appellatione pendēte nihil debet innouari vt in rubro ⁊ nigro.ff.nil no.appella.pēdēte.c.appellatione.ij.q.vj.c.nō ſolū.de appel.li.vj.Limita primo hāc regulā nō habere locū qñ appellās eſt perſona ſuſpecta vel fructus dilapidat ſiue res ſit mobilis ſiue immobilis fructus ſequeſtrant.l.ab executione.C.quo.appel.non reſcin.iſtud voluit gl.in.d.c.appellatione.⁊ voluit Bal.in.c.j.§.ſancimus.in fi.quo tēp.mi.inueſt.pete.debe.dilapidare dicit ſm Bal.ibi.ſi conſumit in ſuos vſus cōuertēdo maxime ꝓdigaliter viuēdo.⁊ refert Archi.vj.q.ij.c.que res.Limita ſcdo ꝓdictā regulā nō habere locū qñ appellatio eſt expſſe iuri cōtraria.vt no.in.c.paſtoralis.in noua.de offic.dele.ita refert Bal.in.d.c.j.§.ſancimus.Limita tertio niſi appellatio eſſet friuola.vt in.c.cū appellationibus friuolis.de app.li.vj.Limita quarto regulā eſſe verā quo ad partes ſecus quo ad tertiū.iſta eſt gl.celebris.in.l.creditor.in prin.in verbo pone.ff.mā.quā alleg.Bal.in.l.ſi quis filio.ff.de iniuſto rup.teſta.facit tex.⁊ qd voluit ibi domi.in.c.romana.§.in aliū de appel.li.vj.⁊ tex.ſing.in.c.ſup eo.ff.de offic.dele.ſm do.Anto.in.c.vt debit9.de appel.⁊ vide que plene dixit do.meus do.Barba.in.d.c.ſup eo.hoc voluit ibidē Domi.de ſan.gemi.expreſſe in c.nō ſolū.ſup gl.fi.eo.ti.⁊ lib.licet nō alleget gl.in.d.l.creditor.Limita quinto ſingulariter ſm Inn.in.c.dilecte in Chriſto.quā ibi refert Abba.nu.2.fo.9.de excep.eā procedere reſpectu iudicis ⁊ nō reſpectu partis.⁊ ſic intelligit qd habet in auth.vt nulli iud.in.c.ſup hoc.⁊ limita vt ibi p Bal.Limita ſexto regulā eſſe verā in eadē cauſa ſecus in diuerſa.iſtud dixit do.Abb.in.c.qꝛ fruſtra.de vſu.nu.5.fo.62.⁊ Lauren.de rodul.in tracta.de vſur.q.cxliij.⁊ idē dic in litis pēdētia ſm Bal.i.d.c.j.§.ſancim9.vbi refert Inno.in.c.bone.de appel.⁊ in.d.c.paſtoralis.

Appellans ſpolians aduerſarium ſuum poſſeſſione videtur appellationi renuntiaſſe.in.c.ex parte.nu.6.de reſcri. 52

Appellans an poſſit appellationi ſue renuntiare inuito appellato.ibi.nu.7.

Appellans qui poſt lapſum biennij vult proſequi appellationem facit locum appellanti qui alias nō poſſet proſequi habet tamē alia remedia dictus appellatus.ibi.nu.8.

Appellatio minus legitima non impedit libertatem conferendi beneficia.in.c.relatum.nu.3.de conceſ.preben. 57

3 Appellans fruſtratorie ab aliquo grauamine non eſt vlterius citandus niſi ex benignitate.in.c.prout.nu.7.de do.⁊ contu. 198

1 Appellatio extraiudicialis an releuet appellātem.in.c.conſiderauimus.nu.4.de elec. 129

5 Appellationis vim habet iter arripere ad principē ſi ſeruant ea q̄ ſeruari debēt in appellatione.in.c.dilecti filij.el.j.nu.1.5.⁊.6.de appel. 119

Ad ſubſtantiā appellationis nō eſt neceſſe exprimere verbum appello.ſed ſufficit equipollens.ibi.nu.7.

Appellatio extraiudicialis non poteſt fieri niſi ad illum ſuperiorem qui poteſt adiri per viā querele.ibi.nu.7.

7 Appellatio ab excōmunicatione operatur effectū ſentētie ſuſpēſiuū ⁊ aliū iuriſdictionis deuolutiuū.in.c.per tuas.nu.2.de ſen.excō. 192

Appellatio notoria iniuſta non deuoluit cauſam ad iudicem ad quē.ibi.nu.6.⁊.10. 192

5 Appellari poteſt a grauamine verbali quod in futurum poſſet preiudicare.in.c.cum ceſſante.nu.5.⁊.8.de appel. 129

5 Appellatio reſtituit appellātem ad eū ſtatū in quo cauſa fuit poſt litem conteſtatā.ſecus ante.in.c.paſtoralis.nu.30.de excep. 6

2 Appellari non poteſt a ſententia pape ſed bene poteſt quis contra eā reſtitui ⁊ ſupplicari.in.c.cum ex literis.nu.2.de reſtitu.in integ.159.⁊ nume.17. 160

Appellari licet non poſſit a tribus ſentētijs cōformibus poteſt tamē principi ſupplicari vt debeat iterum cauſa examinari.ibi.nu.5. 156

2 Appellari an poſſit a ſententia arbitrorum.in.c.ſuſpicionis.nu.7.de offic.deleg. 101

7 Appellari an poſſit tertio in cauſa matrimoniali.in.c.fraternitatis.nu.21.de frigi.⁊ malefi. 36

7 Appellare poteſt pars in commiſſis arbitrio iudicis ſi iudex inique arbitretur.in.c.ſuper his.nu.16.de accu. 65

Appellari non poteſt a pena legis,ſed an inciderit in penam vel non ſuper hoc ſit pronuntiatum bene poteſt appellari.ibi.nu.17.

7 Appellanti in cauſa matrimoniali interdici debet quod cum alia nō contrahat lite pendente ⁊ ſi cōtraxerit ſeparatur.in.c.tua fraternitas.nu.1.de ſponſa.duo. 17

7 Appellatione pendēte poteſt iudex a quo interdicere matrimonium contrahendum.in.c.tua fraternitas.nu.2.de ſpon.du. 17

3 Appellatio omnia reſcindit vſq3 ad publicationem teſtium.in.c.paſtoralis.nu.34.de cau.poſ.⁊ proprie. 161

1 Appellari nō pōt a pena legis vel ſtatuti.in.c.ex lr̄is.nu.9.de cōſti. 39

5 Appellatio interpoſita in abſentia iudicis an valeat.in.c.cum parati.nu.16.de appel. 99

5 Appellatur a ſententia epiſcopi ad patriarchā.in.c.cum ex offic.nume.18.de preſcrip. 37

7 Appellatio a ſententia excommunicationis non admittitur quādo notorium eſt incidiſſe in excommunicationem alias ſecus.in.c.parochianos.nu.2.de ſenten.excom. 181

4 Appellatio non ſuſpendit cenſuram ſed bene preſumptionem ipſius reſpectu iuſtitie ⁊ proceſſus.in.c.quoniam.nu.25.de proba. 30

5 Appellatio legitima eximit appellātem quo ad illā cauſam a iuriſdictione iudicis a quo.in.c.paſtoralis.§.verum.nu.2.de appel. 121

Appellatio non ſuſpendit iuriſdictionem iudicis a quo circa futura que dependent a preteritis.ibi.

Appellatio ſuſpēdit ſentētiā licet trahat ſecum executionē.ibi.nu.9.

3 Appellans a ſubrogato in locum recuſati coram quo ventilabitur in repe.c.ſi quis contra clericum.nu.26.de fo.compe. 55

Appellatio a delegato vadit ad delegantem.ibi.nu.27.

Appellari quo caſu licet tertio.ibi.nu.28.

Appellatio facta a delegato epiſcopi an poſſit coram eius vicario vētilari.ibi.nu.30.

Appellari nō poteſt a ſententia vicarij ad eius epiſcopum.ibi.nu.13.

Appellans non videtur adhuc condemnatus.ibid.
A ſententia vltimi ſupplicij an appelletur ⁊ ad quem effectũ.ibi.n.10.
Appellatio legitima ſuſpendit etiam ſniam interlocutoriã.ibi.nu.11.
Appellatione pendente non preſumitur pro ſententia etiam ꝙ ſit ſententia excommunicationis.ibi.nu.13.
Appellatio friuola non ſuſpendit iuriſdictionem iudicis.ibi.nu.14.
5 Appellare non licet ab eo ꝙ motu proprio princeps concedit.in.c.accedentes.nu.9.de preſcr. 30
3 Appellationi quis poteſt renuntiare.in.c.fi.nu.12.de fer. 141
5 Appellatio recuſatio ⁊ relatio extingunt quicquid poſt ipſas fuit attẽtatum.in rub.nu.1.de app. 85.
5 Appellatio interpoſita omiſſo medio valet ſtante de hoc cõſuetudine vel non ſtante ſi nõ fuerit obiectum.ibid.nu.2.
Appellatio quos effectus pariat ⁊ an ſuſpẽdat vel extinguat.ibi.n.4.
Appellatio quid ſit tã iudicialis ꝙ extraiudicialis.ibi.nu.3.
5 Appellatus non debet citari quando fuit datus terminus ad ꝓſequẽdum.in.c.interpoſita.§.lane.nu.3.de ap. 138
Appellans non debet citari per appellatũ q vult proſequi appellationẽ in vltimo menſe termini ſed ſatis eſt ꝙ requiratur in curia.ibid.
4 Appellatio an iuſtificet ob reiectã ꝓbationẽ vel exceptionem adeo vt nõ requirat amplius ꝓbatio exceptionis.in.c.ex parte.n.9.de teſt. 42
Appellatione iuſtificata vel non per quos iudices venit examinanda.ibi.nu.10. 41
5 Appellans temere de iure canonico an puniatur ⁊ quid de iure ciuili.in.c.ij.nu.1.de app. 86
Appellãs ꝓſumit caũnioſe appellaſſe eo ipſo ꝙ ſuccubuit.ibi.nu.3.87
In appellationibus debet ineſſe cauſa vera iuſta ⁊ expreſſa.ibi.nu.7.
Appellatio generalis puta appello ad iudicem competẽtem valet de iure ciuili ſed de iure canonico non.ibid.nu.8.
Appellari poteſt omiſſo medio de iure canonico.ibi.nu.9.
A ſubdelegato non appellatur niſi ad delegatum.ibi.nu.10.
Appellatio alternatiue impoſita puta appello ad talem vel ad talẽ:⁊ in quo caſu valeat.ibi.nu.11.
1 Appellatio non poteſt tolli per aliquem niſi per papã.in.c.j.nu.1.de reſcrip. 43
5 Licet a principio grauatus non appellauerit tñ ſi illud grauamẽ reiteratur ſemper poterit appellare.in.c.ex parte tua.nu.4.de ap. 116
Appellans ab aliquo grauamine puta qꝛ non eſt citatus ad locũ non tutum vel ab alio ſimili an poſſit incontinenti hoc facere vel prius ꝓbare exceptionem ⁊ poſtea appellare.ibi.nu.6.
Appellare licitũ eſt parti aſſerẽti ꝓcuratorẽ aduerſarij nõ habere mãdatũ ſi talis ſua exceptio non admittit̃.in.c.ſignificauit.n.1.eo.ti. 110
Appellans ex pluribus cauſis copulatiue deductis nõ grauatur onere probandi omnes niſi vna veniat vt qualitas ad reliquam.ibi.nu.5.
5 In appellatione a diffinitiua non requiritur expreſſio cauſe ⁊ ſi fuit vna expreſſa poteſt alia probari:ſecus in vtroqꝫ caſu in diffinitiua.in c.vt debitus.nu.2.de ap. 136
Appellari ſemper poteſt de iure canonico:ſecus de iure ciuili.ibi.n.3.
Appellans friuole condemnat̃ in expẽſis per iudicẽ ad quem.ibi.n.6.
Appellatio friuola non dat iuriſdictionem ſuper principali ſed ſup incidenti.ibidem.
Appellatio ad quẽcũqꝫ ſuperiorem dꝫ portari in ſcriptis.ibi.n.31. 127
Caſus in quo appellatio a iure recipitur.in.c.vt debitus.nu.16.eo.tit.
An ſufficiat in appellatione ab interlocutoria exprimere vnã cauſam in ſpecie ⁊ aliam in genere.remiſſiue.ibi.nu.38. 128
An teneat appellatio dicendo ſimpliciter appello ⁊ non dixit ad quẽ.ibi.nu.39.
Appellari poteſt de iure canonico ad papam vel ad eius legatũ omiſſo medio.ibid.
6 Appellans iuſte ſi petit ſe remitti ad iudicem a quo ⁊ petit grauamẽ reuocari non condemnat̃ in expẽſis,ſecus ſi iniuſte appellauerit vel friuole.in.c.dilectus filius.nu.7.de preb. 47
5 Appellatiõe friuola apparẽte iudex a quo reaſſumit iuriſdictionẽ etiã reſpectu executionis ſententie late.in.c.cũ in eccleſia.nu.3.de ap. 108
In appellatione a diffinitiua non requiritur expreſſio cauſe ſed in appellatione ab interlocutoria ſic.ibi.nu.6.
Appellatio ab interlocutoria an ſit ferenda in ſcriptis.ibi.nu.7.
7 Appellatur ab archiepiſcopo ad patriarcham quando archiepiſcopꝰ eſt ſubditus patriarche.in.c.antiquã.nu.5.de pri. 158
An appellatur ab epiſcopis ad patriarcham.ibi.nu.7.
5 Appellationi non videtur delatum ex eo ꝙ iudex a qu ꝓfixit terminum.in.c.oblate.nu.2.de ap. 125
Appellatio ſi fuit benigne recepta ⁊ hoc conſtat in actis cenſetur eidẽ fuiſſe delatum.ibi.nu.3.
Appellans poteſt literas impetrare licet ipſe in aliquo non appellauerit ⁊ debet facere mentione de appellatione aduerſe partis.ibi.n.4.
Appellans vel appellatus quibus non fuit terminus ſtatutꝰ an poſſint quandocunqꝫ intra terminum iuris proſequi appellationẽ.⁊ quãdo requiritur partis citatio.ibi.nu.5.⁊.10.
Appellatus an ⁊ quando poſſit ꝓſequi appellationẽ appellante negligente.ibi.nu.10.
Appellans ſi habet probationes remotis partibus poteſt petere dilationes que ſunt cõcedẽde.ibi.nu.11.
5 Appellans nõ cẽſet̃ renuntiare appellationi ad eũdo iudicẽ a quo ſuper innouatione poſt appellationem factam.in.c.cum teneműr.nu.2.de ap. 98
2 Appellari an poſſit a correctione ſuperioris.in.c.licet.nu.1.⁊ nu.4.de off.ord. 118
5 Appellari poteſt a ſententia nulla.in.c.dilecto.nu.8.de app. 132
Succũbens in appellatione an poſſit poſtea agere de nullitate.ibi.numero.9. 136
Appellari poteſt tacite vel expreſſe ſi exceptiones nõ admittuntur.ibidem.nu.11.
Appellare ſemel vel pluries an cenſeatur dicens pluries appello:appello.ibi.nu.12.
5 Appellatio ſi ſit deſerta nõ impedit quin poſſit iterũ appellare pars ſi grauetur.in.c.de dilecte.nu.1.2.4.6.de ap. 108
Per appellationem legitimam eximitur appellans a iuriſdictione iudicis a quo ad illam cauſam tãtum.ibi.nu.3.
Appellans ſi deſerat appellationem vel ei renũtiet ⁊ quo caſu debeat a iudice a quo amplius citari.ibi.nu.7.
Appellare nõ licet tertio ſuper eodẽ articulo ſiue a diffinitiua ſiue ab interlocutoria ſecus a diuerſis articulis licet in eadem cauſa vbi quotieſcunqꝫ poteſt appellari.ibid.nu.8.⁊.9.
4 Appellari non poteſt ad equitatem a ſententia iudicis reducentis arbitramẽtum.in.c.quintaualliſ.n.40.de iureiu. 159
5 Appellari ſuſpendit iuriſdictionẽ iudicis quo ad illam cauſam tantũ ⁊ nõ quo ad aliam penitus ſeparatã etiam reſpectu eiuſdem perſone.in.c.ad hec.el.j.nu.1.de ap. 90
5 Appellatio ſuſpendit effectum actoris vſqꝫ ad litẽ conteſtatam.in.c.exceptionem.n.18.de exce. 17
3 Appellari poteſt a iudice decernente torturã.in.c.j.nu.2.de cõfeſ. 224
5 Appellatio nõ ſuſpẽdit iuriſdictionem iudicis a quo niſi in cã in qua fuit interpoſita:vnde in alijs põt ꝓcedere.in.c.pterea.nu.1.de ap. 101
Appellatio fouens aliquã iniuſtitiam ſiue iniquitatem nõ eſt admittenda.ibi.nu.2.
5 Appellans ſi ſuccubuerit releuatur a cõdemnatione expẽſarum ſi vna opinio doctorum erat pro ipſo.in.c.j.nu.11.de re iud. 48
5 Appellatio an iuſtificetur ex hoc ꝙ nõ admiſit iudex a quo exceptionem ſed an oporteat ꝙ ꝓbet illã exceptionem eſſe veram.in.c.interpoſita.nu.2.4.5.7.de ap. 138
2 In cauſa appellationis quis probabit appellans an appellatus.An.in.c.in preſentia.nu.15.de renun. 27
5 Appellare in aliquo caſu poſſunt partes ſi cõſentiũt relationibꝰ ⁊ cõſultationibus que mittunt̃ ad principẽ.in.c.intimaſti.nu.5.de ap. 136
Appellari poteſt a ſentẽtia lata ſecundũ cõſiliũ ſapiẽtis in quem partes cõſenſerũt.ibi.nu.6.
4 Appellatur ad papam ſi iudex a quo ſuperiorem in temporalibus nõ recognoſcit.in.c.cum Joannes.nu.1.de fi.inſtr. 108
Appellans a diffinitiua poteſt aliã cauſam ab illa quã expreſſit corã iudice a quo proſequi:ſecus ſi appellauit ab interlocutoria.ibi.nu. 12.
3 Illa que conſiſtunt in facto non ſuſpenduntur per appellationem ſed opus eſt contrario facto.in.c.dilectis.nu.2.de ap. 124
7 Appellare quis poteſt pro ſe ⁊ adherẽtibus ſuis.in.c.olim.nu.2.de accu. 74
5 Appellatiõe pẽdẽte nil eſt innouãdum quomodo iſta regula intelligatur tam in perſona iudicis a quo ꝙ in perſona partis.in.ca.dilecte.nu.4.de exce. 15
5 Appellans a ſentẽtia abbatis exempti ad quem debet appellare.in.c.ex ore.nu.7.de pri. 90
5 Ex pluribus cauſis copulatiue deductis appellatione ſufficit vnãꝫ ꝓbare.in.c.ſignificante.nu.5.de ap. 137
2 Appellatio ſi tollitur aliquo caſu nõ tollitur ſupplicatio.in.c.ex literis.nu.4.⁊.9.de reſti.in integ. 158
7 Appellãs an poſſit renũtiare appellationi ſue ⁊ redire ad ſuperiorem a quo appellauit.remiſſiue.in.c.fi.nu.6.de cri fal. 134
2 Appellari an debeat a ſubdelegato ad delegãtem.in.c.ſuper queſtionum.§.porro.nu.3.4.⁊.5.⁊ in.§.ſi vero.ad fi.de off.deleg. 92
4 Appellans faciẽs actum coram iudice a quo videtur ſue appellationi renũtiaſſe.in.c.cum veniſſent.nu.1.de teſti. 57
6 Appellatio ſi non eſt interpoſita poteſt ſuccumbẽs habere regreſſum contra iudicem qui male iudicauit.in.c.paſtoralis.nu.8.de iurepatrona. 196
Non appellatur regulariter ab interlocutoria de iure ciuili.in.c.qualiter ⁊ quando.nu.3.de re iud. 42
Appellari poteſt de iure canonico ab omni grauamine.ibi.
Appellatio fruſtratoria ipſo iure non tenet ⁊ que dicatur appellatio fruſtratoria.ibi.nu.5.
5 Per appellationem legitime interpoſitam tota cauſa devoluitur ad iudicem ad quem in.c.dilectus.nu.1.de ap. 123

Appellare non poteſt vnus pro alio in ciuilibus regulariter niſi eius interſit.ibi.nu.6.
Appellans ⁊ appellatus ſi habēt iudices diuerſos ſuperiores ad quē appellabit tam in appellatione extraiudiciali ꝙ iudiciali.ibi.nu.7.9.
Appellatus ſi non detulerit appellationi aduerſarij ⁊ ipſe in alio articulo licet eadem cauſa appellauerit talis appellatio defendit appellātem etiam reſpectu aduerſarij.ibi.nu.11. 127
Appellatio minus legitima non ſuſpendit iuriſdictionem iudicis niſi ei detulerit.ibi.nu.34.
5 Appellatio vnius prodeſt alteri ſi cōmuni iure iuuetur ⁊ ſit eadē cauſa defenſionis.in.c.vna ſentētia.nu.1.2.⁊ ſeq.de app. 139
Si vnus ex pluribus condemnatis appellet alijs ſcientibus ⁊ tacētibus ſi ipſe nō proſequit̄ appellationē poſſunt reliqui ꝓſequi.ibi.n.5.
5 In appellatione a diffinitiua regulariter non exprimitur cauſa.in.c.cōſuluit.el.j.nu.4.de ap. 97
Appellatur tunc demum in notorijs ſi in appellatione inſeratur cauſa legitima offuſcante notorium.ibi.
Appellatio tunc demum requirit expreſſionem cauſe ſi ſumus in caſibus in quibus non liceat appellari.ibi.
6 Appellatio que contra iuris diſpoſitionem non eſt admittenda.in.c.relatum.nu.3.de cle.non reſi. 18
1 Appellatio interpoſita ab illo cuius non intereſt non valet.in.c.cū inter.R.nu.3.de ele. 133
3 **Apices** iuris non cōſyderantur vbi vertitur fauor eccleſie vel anime.in.c.veritatis.nu.23.de do.⁊ contu. 207
7 **Apoſtata** quibus modis quis dicatur.in ca.j.nume.2.de apoſt. 105
Apoſtata dicitur ille irregularis qui etiā retēto habitu ⁊ tōſura egreſſus eſt religionem nec viuit ſub regula alicuius.ibi.
Apoſtata qua pena puniatur.ibi.nu.3.
7 Apoſtata an perdat priuilegium clericale.in.c.contingit.el.ij.nu.3.de ſen.excom. 194
2 Apoſtata non dicitur ille monachus qui de vno monaſterio trāſit in aliud nec incurrit irregularitatem:⁊ quādo.Ant.in.c.ex parte.n.1.⁊.3.de tem.ord. 38
6 Apoſtata accipiēs vxorē an poſſit puniri tanꝗ hereticus.in.c.de homine.nu.6.de cele.miſſ. 211
7 Apoſtata dicitur etiam ille irregularis qui depoſito habitu ſue religionis efficitur clericus ſecularis.in.c.fi.nu.1.de apo. 106
7 Apoſtata an perdat ipſo facto priuilegia clericalia.in.c.in audientia.nu.3.de ſen.excom. 186
6 Apoſtata poteſt aliquo reſpectu dici religioſus qui de vna religione tranſit in aliam.in.c.Joan.nu.8.de regu. 157
Apoſtata an efficiatur ille qui de vna religione tranſit in aliam latiorem.in.c.ſane.nu.6.de regu. 161
6 Apoſtata dicitur quilibet religioſus non obediens ſuperiori.in.c.cū ad monaſterium.nu.8.de ſta.mona. 18
7 **Apoſtolorum** vxores caſte ⁊ ſorores cū eis viuebāt.in c.conſultationi.n.3.de fri.⁊ male. 35
5 Apoſtolorum dicta preferenda ſunt legibus ciuilibus etiam in deciſionibus cauſarum.in.c.ſuper illa.nu.4.de ſecun.nup.
5 Apoſtoli qui ſint tam dimiſſorij refutatorij ꝙ reuerentiales.in.c.bone memorie.nu.9.de ap. 121
4 **Approbans** vnum ad aliquod officium non poteſt illū reprobare ad aliud vbi requiritur eadem idoneitas perſonarum.in.c.preſentium.nu.7.de teſti. 65
5 Approbatus ad vnum officium non poſſum eundem reprobare reſpectu eiuſdem officij vel diuerſi vbi conſimiles perſone admittuntur niſi ex noua cauſa ſuperueniente.in.c.cum venerabilis.nu.55.56.de exc. 12
Approbatus in iudicem poteſt reprobari in teſtem.ibi.
1 Approbatus ad vnam dignitatem an videatur approbatus ad aliam vbi requiritur eadem idoneitas.in.c.ſcriptum.nu.16.de elect. 161
7 **Arrha** an poſſit interuenire in matrimonio contrahendo ⁊ qd ſecundum leges ⁊ quid ſecūdum canones iudicat̄.in.c.gemma.nu.7.de ſpon. 11
Arrhe ſi quis velit a contractu reſilire an reſtituent̄ duplicate vel etiā quadruplicate.⁊ an recipiens eas ſibi lucrefaciat.ibi.nu.8. 11
2 **Arbitri** non poſſunt delegare vices ſuas in.c.cū a nobis.nu.1.de ar. 174
2 Arbiter ſiue iudex an poſſit eſſe teſtis ſuper geſtis coram ſe.in.c.ij.nu.11.de ar. 164
5 Arbitri q cognoſcunt ſup cā ſuſpicionis ipſius iudicis non poſſunt ſuper cauſa principali cognoſcere.in.c.ſecundo requiris.nu.14.de ap.111.
Arbiter quis ſit ⁊ qd arbitrator.in.c.quintaualles.n.7.de iureiur.145
Arbiter ꝓcedit ſeruato iuris ordine,arbitrator procedit iuris ordine nō ſeruato corā quo ꝓcedit̄ lite nō ɔte.nec ſnia dat̄ in ſcriptis.ibi.n.9.
Arbiter non iurat nec partes:arbitrator vero ſic ⁊ arbitriū iuratū parit officium iudicis.ibi.nu.11.
Arbiter nō pōt ꝓcedere dieb⁹ feriatis,arbitrator ſic.ibi.n.22. 147
Arbiter ⁊ arbitrator an ſi ſemel pronūtiauerūt poſſunt mutare ſententias ſuas.ibi.nu.23.
Arbiter vel arbitrator an cogantur laudare.ibid.nu.24.
Arbiter non poteſt ſententiam ferre in eccleſia:arbitrator ſic.ibi.n.25.
Arbiter ſeu arbitrator an poſſint extendere manum extra compromiſſum.ibi.nu.26.
Arbitrium ſi continet manifeſtam leſionē ⁊ enormen poteſt per ſuperiorem retractari.ibid.nu.29. 148
Que eſt ratio ꝙ ſententia arbitri non reducit̄ ad arbitrium boni viri ſ; arbitratoris ſic.ibidem in.d.§.quintaualles.nu.30.⁊.31. eo.
Arbiter an arbitrator ſit is in quem eſt cōpromiſſum vt poſſit procedere de iure ⁊ de facto ſed in pronuntiando de iure tantū.ibi.nu.43. 10
Arbiter aſſumptus modo predicto ſi ferat ſententiam iniuſtam an valeat talis ſententia.ibi.n.44.
1 Arbiter an poſſit interpretari ſententiam poſtꝙ tulit.in.c.j.nu.23.de poſtul.prela. 108
1 Arbiter non acquirit partib⁹ niſi cū ceſſione.in proe.Greg.nu.23. 8
5 Arbiter ſiue arbitrator ⁊ ſimiles quo caſu teneantur parti ad intereſſe reſpectu inique ſententie quam tulerunt.in rub.nu.15.de ap. 86
3 Arbitri nō poſſunt cognoſcere ſup aliqua re ex conſenſu partiū cuius rei cognitio ſpectat ad maiores iudices.in.c.j.nu.29.de mu.pe. 98
3 Arbitri electi in cā ſuſpicionis iudicis dnt dare ptibus terminū ad ipam ꝓbādā ⁊ pnt cogi p ipm iudicē cāʒ expedire intra quē ſi nō expediūt pōt iudex iuriſdictionē reaſſumere.i.c.ſuſpiciōis.n.1.d off.del.101
Arbitri electi ſuper recuſatione iudicis poſſunt teſtes citare ipſos examinare ⁊ punire ⁊ partem in expenſis condemnare.ibi.nu.2.
Arbitri tā voluntarij ꝙ iuris ſi non cōcordāt cōpellunt̄ eligere tertiū ⁊ quid in arbitratoribus.vide in.c.ſuſpicionis.num.4.6.⁊.11. 101
Arbitri eligentes tertium an debeant iudicare prout illi tertio videbitur.ibid.
Arbitri iuris cogunt̄ acceptare,arbitri voluntarij ſec⁹.ibi.nume.8.eo.
Arbitri ius habent iuriſdictionem.ibi.
Arbitri electi ſuper ſuſpicione iudicis an habeant poteſtatem ordinariam vel delegatam.ibi.nu.9.
Arbitri qui dederūt contrarias ſententias an cogātur eligere tertiū ⁊ ſi eligant an poſſit vnam ex illis ſententijs approbare.ibi.nu.11.
2 Arbitri non eliguntur in cauſa criminali.in.c.conquerēte.nu.12.de reſti.ſpo. 173
3 Arbitri quando ſint eligendi in cauſa recuſationis ⁊ coram quo proponi ⁊ probari debeat recuſatio.in repe.c.ſi quis contra clericum.nu.21.de fo.compe. 55
Arbitri iuris regulariter non eliguntur ex neceſſitate niſi in caſib⁹ a iure expreſſis.idem in caſibus ſimilibus expreſſis.ibi.nu.25.
5 Arbitri iudicis regulariter non eliguntur niſi in caſibus a iure expreſſis.in.c.cum ſpeciali.nu.3.de appel. 129
3 Arbitri poſſunt cognoſcere nulla iuris ſolennitate ſeruata.in.c.j.n.11.de libel.obla. 94
3 Arbiter ſemel recuſatus nō poteſt vlterius compelli ad pronuntiandum.in.c.cauſam que.el.ij.nu.2.de iudi. 42
3 Arbitri iuris non eliguntur in ordinarijs iudicijs ſed tantū in caſib⁹ a iure expreſſis.in.c.verum.nu.15.de fo.compe. 63
7 Arbiter ſiue iudex delegatus an ⁊ quando poſſint corrigere eorū ſententia etiam qō ſint nulle.in.c.qualiter ⁊ quando.nu.6.de accu. 65
2 Arbitri in procedendo ſeruant ordinem iudiciarium ſicut iudices. in c.cum dilectus.nu.4.de arbi. 171
Arbitri poſſunt procedere diebus feriatis quando dubitatur ne cōpromiſſum expiret.ibi.nu.5. 172
Arbitri non poſſunt cognoſcere de alia re que ſit in cōpromiſſo expreſſa niſi ſuper pecunia vel adherentibus ⁊ connexis.ibi.nu.8.10.⁊.11
Arbiter poteſt condemnare contumacem in expēſis non tamē poteſt ipſum mulctare niſi ſit ſibi data poteſtas a partibus.ibi.nu.12.
Arbiter an poſſit procedere parte abſente ⁊ contumace.ibi.nu.12.
2 Arbitri non dicuntur habere iuriſdictionem.in.c.paſtoralis.§.itē.nu.5.de offi.delega. 93
2 Arbiter ſeu arbitrator non coguntur acceptare ſi ſunt minores.xxv.annis.in.c.cum viceſimum.nu.5.de leg. 104
5 Arbitri,in quos eſt compromiſſum vt pronuntiēt de iure tantū ſi iniuſte pronūtiauerint reddūt laudū nullū.in.c.cauſam.nu.10.de re iud.63
5 Arbitri ſiue arbitratores dicūtur habere poteſtatem pro parte et non inſolidum.in.c.ſi.nu.7.de re iudi. 84
Arbitri iuris an habeant delegatam vel ordinariam iuriſdictioneʒ:et an ſi diſcordent teneantur eligere tertium.ibi.nu.21.
Arbitri iuris vel aſſumpti de conſenſu partium non poſſunt alijs cōmittere vices ſuas.ibi.nu.22.
Arbitri non poſſunt cognoſcere cauſas que impediuntur per viam iuriſdictionis ſed habent tantummodo certam notionem.in.c.cum reſtitutionis.nu.4.de reſti.in integ. 164
Arbitri in quibus caſib⁹ nō poſſint aſſumi ⁊ partib⁹ cōſentiētib⁹.ibi.
Arbitri pnt cognoſcere nō ſolū de expēſis in cōpromiſſo ſed etiā de eo qō oritur ex compromiſſo ſeu incidit in cauſa compromiſſi.ibi.nu.5.
Arbitri an poſſint incidēter cōcedere reſtitutionē in integrū.ibi.n.6.

Arbiter

1 Arbiter arbitrator ſeu amabilis compoſitor:inter ſe differũt.in.c.cau-ſam que.nu.8.de ele. 128

3 Arbiter tenetur ſeruare ferias in honorem dei:arbitrator vero ſecus qr dicitᷣ mediator pacis.in. c.fi.nu.10.de fer. 141

1 Arbiter poteſt pronũtiare per partes ſi negotia ſint ſeparata niſi actũ ꝙ pronuntiet ſuper omnibus.in.c.quoniam autem.nu.6.de reſcr. 55

5 Arbiter põt eſſe prelatus vel clericus in iuribus eccleſie.in.c. cũ olim. nu.3.de preſcr. 41

5 Arbitri qui habent cognoſcere de ſuſpicione iudicis debent eligi ꝙ nõ ſint de loco iudicis nec multum remoti ⁊ ſufficit vnus.in.c.ſecũdo req ris.nu.7.⁊.12.de app. 110

2 Arbitri non poſſunt eligi in cauſis criminalibus criminaliter intẽta-tis:ſecus ciuiliter.in.c.irrefragabili.§.ceterum.nu.3.de off.or. 119

2 Arbiter ſiue arbitrator teneᷣ ad intereſſe parti quam dolo vel lata cul pa in laudo grauauit.in.c.paſtoralis.§.qr vero.nu.6.de offi.deleg. 94

1 Arbitri electi re non integra.i.poſtq̃ ceperũt ſup cauſa cognoſcere nõ poſſunt a partibus reuocari.in.c.in cauſis.nu.1.⁊ nu.12.de ele. 150

Arbitri non ſolum poſſunt eligi a partibus ſed ab alio cui partes mã-dauerunt vt eligerent.ibi.nu.2.

2 Arbiter vel arbitrator poteſt quis eſſe in cauſa familiaris ſui.in.c.cau-ſam que.nu.4.de off.dele. 81

Arbitri non poſſunt ſe extendere ſeu iudicare niſi ſuper his ſuper qui-bus fuit compromiſſum.in.c.niſi eſſent.nu.5.de preb. 32

Arbitri poſſunt ꝓ bono pacis tollere vni ⁊ dare alteri.ibi.nu.6.⁊.n.7.

2 Arbitri plures ſi ſint electi ⁊ vnus ipſorũ moriatur expirat iuriſdictio quo ad omnes.in.c.vno delegatorũ.nu.1.de off.dele. 104

Arbitri ⁊ iudices delegati nõ habent iuriſdictionem inſolidũ.ibi.n.2.

Arbitri dicunᷣ habere officiũ ꝙ eſt notandum pro ſtatutis.ibid.nu.3.

6 Arbitri puta tres electi in aliqua qõne non pñt duo ſine tertio abſente vel mortuo ferre ſentẽtiã etiã ſi ille tertius ante mortẽ vel abſentiam di xiſſet iudiciũ ſuũ ⁊ alios audiuiſſe.in.c.raynaldus.nu.3.de teſt. 127

1 Arbiter quando habet iudicare ſecundum ſenſum ſuum quomodo in-terpretabitur iſte ſenſus.in.c.j.nu.13.de conſt. 16

2 **Arbitria** non per omnia redacta ſunt ad inſtar iudiciorũ li-cet in aliquibus ſic in.c.cum dilectus.nu.2.⁊.4.de arb.fo.168.⁊ nu.21. 107

2 Arbitrio iudicis quando aliquid relinquitur ſemper debet arbitrari ſecundum equitatem.in.c.fi.nu.9.de tranſac. 134

6 Arbitrium ⁊ omne id quod habet in ſe vitiũ ſimonie eſt ipſo iure nul-lum.in.c.exhibita.nu.3.de rerũ permu. 92

5 **Arbitratores** ⁊ ſimiles pſone q̃ interuenerũt inter par tes ad diſcordias ſedandas teneñᷣ ſi ali quid dolo vel culpa fecerint.in.c.qr iudicante.nu.10.de preſcr. 27

5 Arbitratores diſcordantes non compelluntur eligere tertium.in.c.fi. nu.8.de re iud. 84

6 Arbitrator ſiue amabilis compoſitor poteſt comdemnare in re nõ pe tita niſi ſit res prorſus ſeparata.in.c.conſtitutus.nu.25.de rel.do. 185

2 Arbitratores poſſunt procedere diebus feriatis etiam in honorẽ dei. in.c.cum dilectus.nu.5.de arb. 172

4 Arbitrator an poſſit mandatum reuocare.in.c.quintauallis.n.3.de iu reiu. 145

Arbitrator an poſſit aſſumi ſuper lite decidenda.ibid.nu.8. 146

Arbitrator quis poteſt eſſe in facto proprio:arbiter vero nõ.ibi.n.10.

Arbitrator an poſſit vt ſuſpectus recuſari.ibi.nu.12.

Ex arbitramento an naſcatur actio.ibi.nu.15. 146

Arbitramentum an emologetur.ibi.nu.16.

Arbitratoris ſnĩa quo iure reducatur ad arbitrium boni viri.ibi.n.17.

Arbitrator poteſt de bonis vnius alteri tradere:arbiter vero ſecꝰ.ibi-dem nu.28. 148

Arbitratoris ſnĩe ꝓmittẽs ſtare ſub pena vel iuramẽto nõ incurrit pe nã nec piuriũ ſi petit ꝙ reducaᷣ ad arbitriũ boni viri.ibi.nu.31. 148

Abitrator intra quãtũ tp̃s dz arbitramẽtũ explicare.ibi.n.37. 149

Arbitrator poteſt procedere ad ſententiam abſentibus partibus.arbi ter vero non.ibid.nu.45. 158

5 Arbitramentum ſi petatur corrigi vel reduci ad arbitriũ boni viri po terit ille bonus vir pronũtiare ipſum nullum ſi reperiet nullũ licet hoc non ſit petitum.in.c.dilecto.nu.8.de app. 132

6 **Archidiaconus** debet eligi aliquis de capitulo va-let tamen cõſuetudo in cõtrarium. c.tua nuper.nu.3.de his que fi.a prela. 69

7 Archidiaconus non poteſt regulariter excommunicare.in.c.j.n.4.de eo qui fur.ord.rece. 143

2 Archidiaconus regulariter non habet curam animarum ⁊ nõ poteſt excommunicare.in.c.cum in cunctis.§.inferiora.nu.4.de ele. 126

2 Archidiaconus an dicatur habere curam in eccleſia.Anto.in.c.cũ ſa-tis.nu.2.de off.arch. 66

Archidiaconus an poſſit excõicare.Ant.in.c.archidia.n.1.eo.tit.eo.

Archidiaconus inſtituitur in quolibet beneficio ſi collatio ſpectet ad epiſcopum.Anto.in.c.ad hec.nu.2.eo.ti. 65

Archidiaconꝰ in qbꝰ eſt vicariꝰ epi de iure.Ant.in.c.fi.n.7.eod.tit. 66

1 Archidiaconus debet eſſe maior.xviij.annorum.in.c.fin.nu.10.de po-ſtul.prela. 117

2 Archidiaconus eſt primus poſt epiſcopum ⁊ eſt de iure eius vicarius ⁊ quod ſit eius officium.Ant.in.c.j.nu.1.de off.arch. 75

Et vide in.c.ſeq.⁊ in.c.ad hec.eo.ti.

6 Archidiaconus de iure non poteſt excommunicare.in.c.odoardꝰ.nu. 6.de ſolu. 100

5 Ad archidiaconatum poteſt quis aſſumi licet ſit in minoribus.in.c.cũ olim.nu.11.de re iud. 59

7 Archidiaconus non habet iuriſdictionem aliquam de iure cõmuni, ſed de conſuetudine ſecus.in.c.licet.nu.1.de pe. 169

Archidiaconus qui de iure ſpeciali habet aliquaz iuriſdictionem po-teſt exercere ſententiam cenſure.ibid.nu.3.

7 Archidiaconus fundat quaſi officium ſuum ⁊ conſiſtit in conſuetudi-nibus.in.c.ad hec.nu.4.de exceſſ.prela. 144

5 **Archiepiſcopus** non poteſt qs nuncupari anteq̃ pallium acceperit.in.c.inter mo-naſterium.nu.25.de re iud. 76

3 Archiepiſcopus poteſt facere ante ſe crucem portari in ſua prouincia, ſed non extra niſi ex priuilegio.in.c.j.nu.2.vt li.pen. 216

3 Archiep̃s non ſuccedit ſuffraganeo recuſato vt ſuſpectus idem ſi ſuf-fraganeus eſt negligens.in.c.ſi quis contra.nu.7.de foro comp. 51

7 Archiep̃s nõ põt aliqd attẽtare i diocéſibꝰ ſuffraganeoꝝ niſi quatenꝰ reperiatur in iure expreſſum in.c.ſicut venire.nu.4.de exceſſ.p̃la. 145

6 Archiepiſcopus quando facit conſilium prouinciale debet admitte-re capitula cathedralium eccleſiarum non vt iudicent ſed vt aſſideãt. in.c.fi.nu.1.2.⁊.4.de his que fiunt a prela. 70

6 Archiepiſcopus non poteſt puniri per concilium prouinciale:qr ipſe eſt caput concilij,⁊ idem in papa per concilium generale quia ipſe eſt caput.in.c.graue nimis.nu.8.de preb. 37

6 Archiep̃s dicitur ordinarius ep̃i.in.c.nullus.nu.2.de iurepa. 194

Archiepiſcopus an ſuccedat ep̃o in iuriſdictione negligente vel offi-cium ſuum exercere nolente.ibidẽ.nu.3.

5 Archiepiſcopus põt ſe impedire in factis notorijs inter ſubditos ſuf-fraganei.in.c.ſolicitudinem.nu.3.de app. 122

Archiepiſcopus non cognoſcit inter ſubditos ſuffraganei niſi per viã appellationis.ibid.nu.6.

Archiepiſcopus cogit ſuffraganeum ad adminiſtrandum iuſtitiã. in c.j.nu.5.de fo.compe. 48

6 Archiep̃s põt aliquo caſu exercere iuriſdictionẽ in dioceſi ſui ſuffraga nei qñ ipſe eſt negligens.in.c.ex frequentibus.nu.4.⁊ nu.10.de inſt. 52.

Archiepiſcopus regulariter non habet iuriſdictionem in ſubditos ſuf fraganeorum ſuorum niſi in notorijs criminibus vel niſi ſit legatus to tius prouincie vel niſi ſuffraganeus ſit negligens vel niſi in concernẽti bus totam prouinciam.ibi.nu.10.

6 Archiepiſcopus non dat viſitatorem eccleſie epiſcopali vacãti niſi ꝓ pter negligentiam capituli.in.c.j.nu.7.ne ſed.vacan. 64

5 Archiepiſcopus nõ ſe intromittit in ſubditos ſui ſuffraganei niſi per viam appellationis.in.c.cum in eccleſia.nu.2.de ap. 108

5 Archiep̃s non poteſt eccleſiam ſuo ſuffraganeo ſubiectam exemptã fa cere niſi cũ ſolennitatibus.de quibus in.c.cum inter.nu.14.de re iu. 61

2 Archiepiſcopus quibus diebus vtitur pallio de iure.in.c.ad honorẽ. nu.5.de aut.⁊ vſu pal. 8

3 Archiepiſcopus poteſt acquirere ius patriarchatus in ꝓuincia alte-rius archiepiſcopi.in.c.expoſuit nobis.nu.4.de dila. 136

5 Archiep̃s efficiᷣ iudex ſubditoꝝ ſuffraganei ꝑ appellationẽ.ſ. qñ ap-pellatur ab ipſo ep̃o non autem ab alio.in.c.dilectis.n. 8.de app. 123

2 Archiep̃s qui ceſſit arhiep̃atui an poſſit eligi aut poſtulari ad ep̃atũ. Anto.in.c.ad ſupplicationem.nu.9.de renun. 28

9 Archiepiſcopus habet ordinariam poteſtatẽ in ſuffraganeos quãdo agitur ciuiliter.in.c.non poteſt.nu.8.de re iud. 50

2 Archiepiſcopus an habeat poteſtatem in ſubditos ſuffraganei data negligentia ipſius.in.c.graue.nu.9.de off.ord. 123

5 Archiep̃s non poſſit punire ſuum ſuffraganeum qui ſimoniace obti-nuit aliquam gratiam.in.c.decetero.nu.14.de re iu. 51

3 Archiep̃s an habet iuriſdictionem in perſonas neq; in res exiſtentes in dioceſi ſui ſuffraganei.in.c.ſane.nu.6.de fo. comp. 50

2 Archiep̃s debet conſecrare adiunctis ſibi duobus ep̃is.Ant.de bu.in c.inter corporalia.nu.10.de tranſla.prela. 18

2 Archiep̃s non poteſt vti pallio extra prouinciam.in.c.ex tuarũ.nu.1. de aut.⁊ vſu pal.fo.8.Et non poteſt induci per conſuetudinem.ibi.n.2.

Archiep̃s poteſt vti infula extra ꝓuinciã celebrando miſſam.ibi.n.7.

Archiep̃s ſi eſt tranſlatus ad aliquã eccleſiam portat ſecum pallium ſibi conceſſum pro prima eccleſia.ibi.nu.9.

Quando requiritur indulgentia quãdo archiep̃s celebrat vel ordinat extra prouinciam.ibi.nu.10.

Quis ſit ille qui habet conſentire vt archiep̃s vtatur pallio extra pro-uinciam.ibi.nu.12.

6 Archiep̃s hz iuriſdictionẽ ꝑ totã ꝓuinciã ẽt in ſubditos ſuffraganeo rũ in facto cõcernẽte totã ꝓuinciã.in.c.ꝑniciosus.nu.1.de cele.miſſ.212

5 Archiep̄s ſupplet negligentiam ep̄orum in notorijs maleficijs. ididē.

Archiep̄s pōt viſitare etiā dioceſes ſuorū ſuffraganeorū ⁊ audire cō‑feſſiones ⁊ abſolutiones facere.in.c.cum ex officij.nu.2.de preſcri. 36

Archiepiſcopus habet aliquo caſu iuriſdictionem in ſubditos ſuffraganeorum.ibid.⁊.nu.2.

Archiep̄s pōt viſitare monaſteria ⁊ alia loca pia ſue ꝓuincie.ibi.nu.3.

Archiepiſcopus an iure poſſit excommunicare ſubditos ſuffraganei denegantes ſibi aut procurationes aut hoſpitalitatem.ibi.nu.11.

Archiepiſcopus concurrit cum ſuffraganeo ſiue negligente ſiue nō in viſitatione dioceſum ⁊ prefertur archiepiſcopus.ibi.nu.16. 38

7 Archiepiſcopus eſt ordinarius epiſcoporū qui ſunt in eius dioceſi. in c.antiqua.nu.3.de pri. 158

2 Archiep̄s pōt committere cauſam ſubdito ſui ſuffraganei non tñ pōt ipſum cogere ad accipiendū.in.c.paſtoralis.nu.1.3.5.de off.ord.117.

Archiep̄s habet iuriſdictionem in ep̄os citra depoſitionem.ibi.nu.2.

Archiepiſcopus quam iuriſdictionem habeat in ſubditos ſuffraganeorum ſuorum.ibi.nu.8.⁊.11.

Archiep̄s an ſuccedat in oibus in qbꝰ ep̄s eſt negligēs.ibi.n.10.⁊.12.

2 Archiepiſcopus poteſt ſine pallio celebrare in certis diebus.in.c.ſi.n.1.de tranſla.epi. 9

Archiepiſcopus quando celebrat pro defunctis non poteſt celebrare cum pallio niſi ex priuilegio.ibi.nu.2.

Archiepiſcopus extra ſuam prouinciam an poſſit celebrare in pōtificalibus cum licentia parochiani vel dioceſani.ibi.nu.4.

Archiepiſcopus vel epiſcopus ſi voluerint ordinare clericos extra ꝓuinciam de quorum licentia poſſunt ordinare.ibi.nu.5.

Archiepiſcopus an vtatur pallio qñ celebrat pro defunctis.ibi.nu. 6.

1 Archiepiſcopus vel ep̄s an poſſit cōſtituere nouam dignitatem in eccleſia ſua ſine licentia pape.in.c.cum olim.nu.2.3.⁊.6.de conſue.97

7 Archiep̄s eſt iudex ſuorū ſuffraganeorū in nō regrētibꝰ depoſitionez vel qñ non agitur ad depoſitionē.in.c.ſi quis ep̄s.nu.3.de accu. 56

Archiep̄s cū ſuis ſuffraganeis pōt cognoſcere de crimine ꝙ expoſcit depoſitionē ſed non poteſt diffinire q2 hoc ſpectat ad ſolum papā.ibi.

6 Archiepiſcopus habet iuriſdictionem in concernentibus facta ꝓuincie.in.c.ea noſcitur.nu.2.de his que fiunt a prela. 68

2 Archiep̄s nō pōt vti pallio extra eccl'iaz.in.c.j.n.5.de aut.⁊ vſu pal.7.

Ab archiep̄is ꝓceſſiōes debēt fieri cū indumētis archiep̄alibꝰ.ibi.n.6

Archiep̄s pōt vti pallio in eccleſia ſue ꝓuincie licet exempta.ibi.nu.7

Archiepiſcopus poteſt vti pallio in eccleſijs ſue prouincie.ibi.n. 8

Archiepiſcopus debet cum pallio ſepiliri.in.c.ij.nu.1.eo.ti.

Archiepiſcopum poteſt archiepiſcopus inuitare ad celebrandum nō tamen poteſt ei pallium commodare.ibi.nu.3.

Archiep̄s trāſlatus ad aliū archiep̄atum dz ſepeliri cuz ambobus pallijs ⁊ palliū nō remanet in eccleſia ad quam fuit promotus.ibi.n.7. 8

5 Archiepiſcopus aliquando litigat coram ſuo ſuffraganeo.in.c.dilecti filij.el.ij.nu.13.de appel. 135

2 Archiepiſcopus vocatur electus ſi adhuc non ſit conſecratus aut non habuit pallium.anto.in.c.poſt tranſlationem.nu.2.de renun. 30

3 Archiepiſcopus an ſuccedat in omnibus in quibus epiſcopus.eſt negligens.in rep.c.ſi quis contra clericum.nu.40.de fo.comp. 57

2 Archiepiſcopus ſiue epiſcopus ante conſecrationem poteſt exercere ea que ſunt iuriſdictionis ſed non ea que ſunt ordinis.⁊ ponitur quam iuriſdictionem habet.ant.de bu.in.c.j.nu.5.de tranſla.prela. 18

Archiepiſcopus an poſſit ad epiſcopatum transferri ⁊ ſic deſcendere ad minorem dignitatem.⁊ idem in epiſcopo.ibi.nu.7.

3 Archiepiſcopus non habet iuriſdictionem in ſubditos ſuffraganei niſi ſuffraganeus ſit negligens.in.c.quanto.nu.6.de offic.ord. 114

2 Archiepiſcopus an habeat iuriſdictionem in ſubditos ſuffraganei publice delinquentes.in.c.ad extirpandas.nu.3.de ſi.preſby. 53

7 Archiepiſcopus quam ⁊ quando habet iuriſdictionez in ſubditos ſuffraganeorum ſuorum.in.c.noſtro.n.1.⁊.3.de peni.⁊ remiſſ. 177

6 Archiepiſcopus an preſumatur ſcire vacationem beneficij exiſtentis in dioceſi ſui ſuffraganei.in.c.ex parte aſtenſis.nu.13.de conce.preb. 61

Archiepiſcopus non habet iuriſdictionem in dioceſi ſui ſuffraganei niſi in caſibus expreſſis ⁊ ideo eius negligentiā non ſupplet.ibi.nu.16

Archiep̄s cōfert qñ ſuus ſuffraganeus non vult cōferre.ibi.n.17 64

2 Archiepiſcopus quibus caſibus poſſit ſe intromittere circa ſubditos ſuffraganeorum.ant.in.c.ij.nu.7.de eta.⁊ qual. 42

3 Archiepiſcopus eſt iudex ſubditorum ſui ſuffraganei in cauſa appellationis.in.c.ex parte.nu.13.de reſt.ſpo. 184

3 Archiepiſcopus non eſt iudex ſubditorum ſuorum ſuffraganeoruz.in c.conquerente.nu.12.de reſt.ſpo. 73

2 Archiepiſcopus poteſt vti pallio in omnibus eccleſijs ſue prouincie.in.c.cum ſis.nu.1.de tranſla.epi. 9

Et vti quando celebrat miſſam in diebus ſolennibus.ibi.nu.2.

Archiep̄s qui dz ꝯſentire ſi vult celebrare cū pallio extra ꝓuinciā.ibi.

7 Archiepiſcopus an poſſit de criminibus abiectis contra electum in epiſcopum cognoſcere.in.c.ſuper his.nu.19.de accu. 65

9 Archiepiſcopus poteſt viſitare prouinciam ⁊ procurationes recipere etiam epiſcopo non negligente.in.c.cum nuper.nu.1.de cen. 285

7 Archiepiſcopus non poteſt deponere ſubditos ſui ſuffraganei niſi crimina ſint notoria vel archiepiſcopus etiam iure legationis fungat.in c.dilectus filius.el.ij.nu.3.de ſimo. 85

7 Archiepiſcopus eſt ordinarius epiſcoporuz ſue prouincie poterit eos interdicere ⁊ excommunicare quinimo hoc poterit facere etiā eius vicarius.in.c.poſtulaſtis.nu.11.de cler.excom. 141

3 Archiepiſcopus poteſt eligi in iudicē a ſubditis ſuffraganei licet ſuffraganeus ignoret.in.c.ſignificaſti.nu.12.de fo.compe. 86

2 Archiepiſcopus ante pallij traditionem non vocatur archiepiſcopꝰ. Anto.in.c.niſi ſpecialis.nu.2.de aut.⁊ vſu pal. 21

1 Archiepiſcopus habet poteſtatem confirmandi electionem ſuffraganei ſui.in.c.cum dilecti.nu.3.de elec. 152

2 Archiepiſcopus vtitur pallio in ſua eccleſia ⁊ in eccleſijs ſue ꝓuincie certis temporibus.in.c.ad honorem.nu.3.de aut.⁊ vſu pal. 8

1 Archiepiſcopus non habet iuriſdictionem in ſubditos ſuffraganei ꝑ appellationem.in.c.ab excommunicato.nu.13.de reſcr. 88

6 Archiepiſcopus licet poſſit ſuos ſuffraganeos excommunicare tamē nō poteſt eos deponere nec priuare:quia nullus citra papam pōt hoc facere.in.c.ex tue deuotionis.nu.8.⁊.9.de cle.nō reſi. 20

1 Archiepiſcopus habet iuriſdictionem ordinariam in ſuffraganeis id eſt epiſcopis prouincie.c.ſuffraganeis.nu.1.de ele. 130

1 Archiepiſcopꝰ debet eligi a canonicis cathedralis eccleſie ⁊ nō a ſuffraganeis niſi ex conſuetudine ſimul admittātur. in.c.bone memorie.el.ij.nu.3.de poſtu.prela. 113

5 Archiepiſcopus cognoſcit inter ſubditos ſui ſuffraganei quando eſt etiam recuſatus a partibus.in.c.cum ſpeciali.nu.5.de app. 129

7 Archiepiſcopus debet eſſe in qualibet prouincia cum decē epiſcopis. in.c.ſicut olim.nu.1.de accu. 74

Archiep̄i p̄ſumunt̄ ſcire vacatiōes beneficiorū que ſunt in ꝓuincia ex eo q2 debent tenere in ꝓuincia pſonas que ſibi hoc referāt. ibi.nu.2. ſ

Archiepiſcopus poteſt viſitare totam prouinciam etiam non apparēte negligētia ſuffraganeorum.ibid.nu.4.

7 Archipreſbyter cathedralis eccleſie aliquo reſpectu cenſetur vicarius epiſcopi.in.c.omnis vtriuſqꝫ.nu.12.de pe.⁊ remiſſ. 176

2 **Ardua** que dicantur.Anto.in.c.ad hec.in prin.nu.1.de offi.archid. 66

7 Ardua explicare non debet papa ſine conſilio cardinalium.in.c.per venerabilem.nu.20.qui fi.ſint leg. 43

☞ Corſetus.Ex quo infert do.meus.in.d.c.edoceri.in.x.co.ꝙ multo fortius inferior prelatus nō pōt explicare ardua ſine cōſenſu ſui capituli. vt in.c.nouit.⁊ in.c.q̄to.de his que fiunt a prela.ſi papa non pōt ea explicare ſine cōſenſu cardinaliū.⁊ alibi retulit Bal.ꝙ cū ambaſiatores peruſini propoſuiſſent vrbano certa negotia refert reſpondiſſe vrbanū qꝺ illud erat conſiſtoriale tanq̄ arduū ⁊ credo ipſum hoc dixiſſe.in. d. l.cum multa.⁊ vide gloſ.iij.diſ.porro.que dicit quod metropolitanꝰ in conſilio ſuo ꝓuinciali poteſt edere canones in paruis negotijs.ſ3 in arduis nō pōt.faciat ſingulare dictum Spe.in ti.de leg.§.nunc oſtendēdum.ver.xxiij.quo refert Abb.in.c.quanto.de iureiuran.⁊ in.c.venerabilem.de elec.quod quando dubitatur de periurio clariſſimorū regum tunc tanq̄ res ſit ardua eius interpretatio ſpectat ad romanū pōtificem ⁊ ita ꝓcedit tex.in.d.c.venerabilem.aut agitur de dubio periurio perſonarum inferiorum ⁊ interpretatio ſpectat ad epiſcopuz . ⁊ ita procedat quod no.in.c.quanto.prealleg.⁊ habetur Exodi.xviij.ca. qꝺ ardua ⁊ maiora referebātur ſummo ſacerdoti ⁊ facit.c.ad hoc.de offi. archi.vbi archidiaconus refert ardua ⁊ maiora ad epiſcopatum.⁊ pulchre dicit Bar.in.c.cum omnes.de conſti.quod quando vendūtur res magne eccleſie abſentes quod no.pro intellectu glo.in.c.preſentiuz. de teſti.lib.vj.⁊ idem Bal.in.l.fi.C.de here.inſtit.dixit magnas ⁊ arduas cauſas committi debere magnis aduocatis facit ad hoc glo.in.l.quod ſi nolit.§.qꝺ ſi mancipium.ff.de edil.edi.⁊ idem Bal.in.l.parentes , C. de teſti.dixit qꝺ cauſa ciuilis ⁊ ardua equiparatur criminali.⁊ idez voluit in.c.ad noſtram.de proba.⁊ no.Barto.in.l.admonēdi.ff.de iureiuran.⁊ ideo frater non admittitur pro fratre ad alterius impugnationē in cauſa ciuili ardua.quod dictū eſt ſtupendum an mulier poſſit teſtificari in cauſa ciuili ardua ſicut non poteſt in cauſa teſtamētaria ⁊ criminali.vide Iaco.de are.in.l.qui teſtamento.§.mulier.ff.de teſta. ⁊ Bal. in.l.j.C.manda.ad fi.dixit quod ſalarium procuratoris nō poteſt excedere ſummā centum florenorum.vt dixit ibi gl.Bald.dicit ibi hoc eſſe verum niſi cauſa eſſet ardua:puta quia ageretur de vita hominis,quia tunc nullum eſt taxatū ſalarium a iure ideo dicit qꝺ aduocati epiſcoporum ⁊ abbatum quando agitur de eis priuādis a dignitatibꝰ poſſunt recipere magnum ſalarium.allegat in argumen.l.ſi pater.ff. de dona.per quam.l.hoc tenebat ibi Ray.de forli.bene facit gl.ibi quē equiparat honorem vite.Inno.in.d.c.edoceri.dixit qꝺ inter ardua connumeratur creare officialem ſeu procuratorem generalem.⁊ docto.cōcludunt ibi hoc eſſe verum quādo queritur de ſtatu ⁊ libertate monaſterij facit quod voluit Bal.in.l.ex hoc iure.ff.de iuſt.⁊ iure.vbi queſiuit an ciuitas poſſit eligere perpetuam poteſtatē id eſt donec vixerit ſeu aliū officialez.allegat Hoſti. in.c.ſi.de iudic.vide ibi Abb.in.ij.col.ibi:vltimo litera facit in argu.

Argu

Argumentum de maioritate vel paritate ratiõis habet locum in gratijs fauorabilib⁹ ſecus in odioſis.in.c.ad aures.nu.8.de reſcr. 50

In gratioſis ⁊ diſpenſationibus non arguitur ex paritate vel maioritate rationis.ibi.nu.7.

3 Argumẽtũ de pacto ad ſtatutũ an valeat.i.c.ſi diligẽti.n.3.ð fo.ↄp. 72

1 Argumentum a ſufficienti partium enumeratione tollitur quãdo partes nõ ſunt ſufficienter enumerate.in.c.venerabilẽ.nu.8.de ele. 155

1 Argumentum a ſimili vtrũ tollatur ſi aſſignatur aliqua diſſimilitudo ⁊ qs habet probare diſſimilitudinem.in.c.tranſlato.nu.3.de cõſt. 20

6 Argumentum ab etymologia ſemper ꝓcedit negatiue affirmatiue nõ niſi diffinitiue non contradicat in.c.cum ſecundum.nu.5.de prebẽ. 27

7 Argumentum ab abſurdo validum eſt in iure.in.c.noua.nu.2.de peni. ⁊ remiſſ. 156

7 Argumentum a contrario ſenſu nõ ſumitur quando cõtrarium eſt in iure deciſum in.c.a nobis.el.ij.nu.4.de ſen.excom. 187

7 Argumentum ab etymologia vocabuli validũ eſt niſi cõtradicat diffinitioni.in.c.ꝗuis.nu.2.de ver.ſig. 198

2 Argumẽtatio licita eſt de ſpũali mr̃imonio ad carnale.in.c.quãto.n.1.de trãſla.epi.fo.5.Et de carnali ad ſpirituale.in.c.licet.nu.1.eo.ti. 6

6 Argumentum a cõtrario ſenſu an habeat locum in ſtatutis ⁊ in cõtractibus in.c.cum apoſtolica.nu.8.de his que fiunt prela. 68

Argumentum a contrario ſenſu non habet locum in ſtatuto quo cauetur vt debeat plane intelligi ⁊ nil ſubauditur.ibid.

7 Argumẽtum a coniunctione duarum legum validum eſt in iure.in.c.ſi.nu.1.de iud. 99

2 Argumẽtũ a minori validũ eſt i iure.i.c.ĩter tpalia.nu.3.de traſl.epiſ. 2

7 Argumentum a ſimili deſtruitur probatur aliqua diſſimilitudine in eo in quo vult fieri ſimile.in.c.licet heli.nu.11.de ſimo. 77

7 Argumentum poteſt fieri a maiori in diſpenſationis materia.in.c.per venerabilem.nu.6.qui ſi ſint leg. 43

3 Argumentum a contrario ſenſu nõ ſumitur ex verbis narratiuis.in.c.ſi.nu.6.de eo qui mit.in poſſ. 215

3 Argumentum ab etymologia vocabuli an ⁊ quando valeat.in.c.j.nu.36.de iud. 7

Argumentum nominibus verbalibus an ⁊ quando valeat.ibi.nu. 37

6 Argumentum de clericis antiqui teſtamẽti ad clericos hodiernos valet vbi eſt eadem ratio:al's ſecus.in.c.nouum genus.nu.2.de deci. 143

3 Argumẽtũ de ↄſuetudine ad legẽ validũ eſt.in.c.clerici.nu.4.de iu. 24

6 Argumentum a ſufficiẽti partium enumeratione validum eſt in iure.in.c.cum dilectus.nu.6.de iurepa. 197

6 Argumentum a contrario ſenſu non valet quando ſurgit abſurditas.in.c.de terris.nu.6.de dec. 146

2 Argumentum de matrimonio carnali ad ſpirituale valet.Anto.in.c.licet.nu.1.de trãſla.prela. 20

Argumentũ etiã a maiori etiã in exorbitãtibus nõ procedit.ibid.n.4.

6 Argumentum non valet de permiſſis expreſſis ad non permiſſos etiã minores in materia diſpenſationis ⁊ ſic in materia exorbitãti.in.c.Jo.nu.8.de cle.coniug. 16

2 Argumentum a maiori nõ procedit in exorbitantibus.in.c.ſi.nu.9.de tranſla.epi. 6

6 Argumentum de perſonis ad locum validum eſt in iure.in.c.cũ eccleſia.nu.3.de immu.eccle.⁊ cemi. 226

6 Argumentum de mandato iuriſd.ad mandatum procuratorium validum eſt in iure.in.c.ſed nec.nu.5.ne cle.vel mona. 238

2 Argumentum a minori validum eſt in iure.Anto.de bu.in.c.inter corporalia.nu.5.de tranſla.prela. 18

Argumentum de ſimilibus ad ſimilia valet quando eſt omnimoda ſimilitudo:alias non.ibi.nu.18. 18

5 Argumentum a ſimili procedit licet nõ in omnibus detur ſimilitudo.in.c.conſtitutus.nu.5.de app. 114

6 Argumentũ a ſimili ꝓcedit etiã in cõcernẽtibus animã dũmodo det omnimoda ſimilitudo.in.c.maiores.§.verum.num.1.de baptiſ. 214

7 Argumẽtũ arguẽtiũ ſufficit ꝙ replicet quo ad ſubſtantiam nec reqrit replicatio de verbo ad verbũ.in.c.abbate.nu.20.de ver.ſig. 203

1 Argumẽtatio nominis ꝓprij nõ cõcludit niſi aliqual'r p̃ſumptiue ſec⁹ appellatiue niſi obſtet cõis vſus loquendi.in proe.Greg.nu.78.10. 6

5 Argumentũ ab abſurdũ validũ eſt iniure.in.c.cũ inter.nu.7.de exc. 7

1 Argumẽtum ab ordine validum eſt in iure.in ca.ſedes apoſtolica.nu.5.de ſcrip. 57

☞ Corſe.Adde tex.in.l.gñaliter in ver.ordinẽ lr̃e ſequendũ.ff.de fideicõ.lib.⁊ in.l.quoties.de vſufru.⁊ lꝫ ordo ſcripture ſit ſeruandus.vt in.d.l.quoties.illud eſt verũ vbi nõ cõſtat de mẽte diſponẽtis ſec⁹ vbi cõſtat.l.cũ pater.§.fidei tue cõmitto.ff.de leg.ij.ita dixit Ang.in prima cõſt.ffor in.ij.co.⁊ no.ꝙ ille ordo eſt rõnabilis qui incipit a priori nõ aũt a poſteriori.ita voluit idẽ Ang.ibidẽ in.§.itaqꝫ in ꝓculdubio.ꝙ dicit facere ad.q.de tabelliõe q ſcribit in ꝓtocollo actũ die.ij.talis mẽſis an intelligamus de die ſcða mẽſe intrãte an de die ſecũda mẽſe exeũte ⁊ dic ꝙ intelligitur de ſcða mẽſe intrãte ꝓpter ordinẽ q2 aliter cõnumeratio eſſet prepoſtera.ar.lr̃e.d.§.itaqꝫ ⁊ vide de ordine lr̃e.in.c.cauſaꝫ que.de reſcr.⁊ in.l.nec ordo.ff.de ſo.⁊ tex.in.c.mandato.de preb.li.vj.⁊ gl.in.c.ſi plures.de off.deleg.eo.lib.⁊ gl.in cle.vnica.⁊ ibi doc.ſuper ver.regũ.circa medium.de baptiſ.

9 Argumẽtum de diebus feriatis ad locum ſacratum validum eſt in iure.in.c.cum eccleſia.nu.6.de immu.eccl.⁊ cemi. 226

3 Argumentum ab ordine rubricarum validum eſt in iure.in rubr.nu.1.de iuramen.calum. 122

5 Argumentum a contrario ſenſu fortiſſimum eſt in iure.in.cap.oblate.nu.8.de appel. 125

7 Argumẽtũ ab abſurdo validũ eſt in iure.in.c.ex ore.n.2.de priui. 157

3 Argumentum a contrario ſenſu nõ valet quãdo cõtrarium eſt expreſſum in iure.in.c.ſignificaſti.nu.24.de.fo.comp. 87

2 Argumentum a nomine appellatiuo procedit ſecus a nomine ꝓprio.in.c.niſi ſpecialis.nu.2.de auc.⁊ vſu pal. 8

6 Argumentum a contrario ſenſu regulariter fieri poteſt.in.c.cum virũ.nu.de regu. 159

1 Argumentum de pacto ad ſtatutum nõ valet negatiue.in.c.ſacroſancta.nu.3.de ele. 173

2 Argumentum de toto ad partem validum eſt in ca.paſtoralis.§.item.nu.6.de offi.deleg. 93

6 Argumentum a communiter accidẽtibus validum eſt.in.c.j.nu.4.de cle.non reſid. 17

1 Argumentum a ſimili tollitur quando nõ aſſignatur aliqua diſſimilitudo.in proe.Grego.nu.16. 4

7 Argumentum ab ordine ſcripture validum eſt.in ca.nimis praua.n.1.de exceſſ.prelat. 149

1 Argumẽtum a communiter accidentibus valet etiam in malo preſumendo.in.c.oſius epiſcopus.nu.7.de ele. 118

2 Argumentum ab abſurdo validũ eſt in iure.in.c.ſolite.nu.2.de maio.⁊ obed. 125

Argumentum de maiori ad minus validum eſt in iure.in.c.cum in cũctis.nu.5.de ele. 119

6 Argumentum per locum a ſpirituali validũ eſt in iure.in.c.inter alia.nu.21.de immu.eccl.⁊ cemi. 228

7 Argumentum ex legibus quomodo ſit ſumẽdum.in.c.forus eſt.nu.2.de ver.ſig. 198

4 Argumentum eſt validum a ſimili data a ſimilitudine in eo ad ꝙ cõfertur.in.c.quemadmodum.§.illud autem.nu.1.de iureiu. 152

1 Argumentum a ſimili valet ⁊ ſufficit dare vnum ſimile.in.c.inter ceteras.nu.3.de reſcrip. 46

1 Argumentum ab etymologia ⁊ ab illuſione vocabuli valet niſi i qnqꝫ caſibus.in prohe.Grego.nu.13. 7

5 Argumentum ab abſurdo validum eſt in iure.in.c.iniuſtum.num.2.de rerum permu. 89

1 Argumẽtum a contrario ſenſu an ⁊ quando procedat.in.c.publicato.nu.6.de elec. 183

Arripiens iter ad papã ſine aliqua fraude eximit interim a iuriſdictione cuiuſcunqꝫ iudicis vt contra ipſum interim non procedatur.in.c.meminimus.nu.1.⁊.3.de app. 97

1 Arripere iter ad principẽ habet vim ꝙ talis arripiens videtur accepiſſe protectionem principis.in.c.in cauſis.nu.4.de ele. 150

1 Arripere iter ad principẽ ⁊ impetrans literas habet locum appellationis ⁊ videtur eum proſequi.in.c.ex parte.nu.10.de reſcr. 53

5 Arripiens iter ad principem cenſetur proſequi appellationem.in.c.ad hec.el.ij.nu.4.de app. 100

5 **Armorum** dilatio eſt ꝓhibita.in.c.ij.nu.1.de vi.⁊ ho.clerico. 3

☞ Corſe.Limita primo ꝙ ex iuſta cauſa permittit armorũ delatio.hoc ſentit gl.in.d.c.cler.⁊ ideo dixit ibi Hoſti.ꝙ occurrante neceſſitate poteſt magiſter officiorum dare licentiam deferendi arma.vt.l.ſi.C.de fabricen.li.xj.alias ſi quis ſine authoritate principis ingerit bellũ tenet l.iulia maieſtatis.vt in aut.de armis.in prin.co.vj.Limita ſecundo niſi eſſet cultellus paruus ad incidẽdum panem ⁊ alia neceſſaria ad victũ ⁊ vngulas vel falcitiam vt dicit Abb.in.d.c.clerici.n.7.per ea que no.gl.in.d.aut.de ar.in prin.vide Jo.de ana.in.c.lator.de homi.in prin.dicit ſtatutum prohibens arma portari nõ habere locũ in cultellis paruis Limita tertio niſi eſſent arma defenſibilia ⁊ non offenſibilia vt i.c.dilecto.de ſen.excom.li.vl.Limita quarto niſi arma eſſent ligata.vt in c.j.§.ſi quis.de pac.iu.fir.in vſi.feu.Et que veniãt appellatione armorum.vide.j.in ver.nomine.

7 **Aſcendentium** perſone quot ſunt tot gradus faciunt dempto ſtipite.in.c.ſi.nu.3.de.conſan.⁊ affi. 34

7 **Aſcriptitius** matrimonium poteſt contrahere ⁊ ſi contraxerit cum ignorante an teneat.in.c.propoſuit.nu.5.de conju.ſeruo. 25

Aſſaini ſcinduntur.per fruſtra.in.c.at ſi clerici.numer.4.de iud. 15

7 **Aſſertio** bonorum virorum ĩducit probabile dubiũ in.c.vnico.nu.1.de cle.per ſal.promo. 143

2 Aſſeſſor alicuius delegati an debeat eligi de cõſenſu partium.in.c.ſup
queſtionum.§.verum.nu.5.de off.dele. 88
3 Acceſſores quod officium habeant.in.c.ij.nu.13.de iud. 9
Acceſſor non poteſt torquere niſi in preſentia ſui ordinarij.ibi.
7 **Aſtrologia** non eſt ſcientia prohibita a iure in.c.ex tuarũ
tenore.nu.6.de ſorti. 134
Aſtrologi nõ peccãt qñ aliqd predicũt prout iudicãt mot⁹ ſuperiores
niſi credant ꝙ tales motus nõ ſolũ inclinent ſed neceſſitent.ꝛ idẽ eſt in
alijs maxie ruſticis q ꝫ curſuꝫ ſtellarũ ſeminãt vl' aliud faciũt.ibi.n.7.
4 **Atteſtationes** minus valide pñt partes ratas habere.
in.c.conſtitutus.nu.5.de atteſta. 62
4 Atteſtationes ꝛ confeſſio facte coram arbitrio faciunt fidem coraꝫ iu
dice,ſecus ſi coram arbitatore.in.c.quintauallis.nu.19.de iureiu.147
4 Atteſtationibus publicatis poteſt actor ad corroborandam probatio
nem ſuam teſtes producere.in.c.cum clamor.nu.2.de teſt. 85
An indiſtincte liceat publicatis atteſtatiõibus cum proceditur per in
quiſitionem teſtes de nouo producere vel aliquos repetere.ibi nu. 3
5 Atteſtationes ꝛ probationes inter alios acte alijs nõ preiudicãt ꝑut
ſententia.in.c.ꝙuis.nu.4.de re iud. 83
4 Atteſtationes recepte ꝓm formã.c.ſignificauit.de teſt.an valeant ſi is
qui produxit agat contra alios.in.d.c.ſignificauit.nu.9. 77
4 Atteſtationibus publicatis an ꝛ quãdo teſtes ſint recipiẽdi.in.c.ex te
nore.nu.7.de teſt. 67
4 Atteſtationes nullas partes poſſunt ratificare licet non poſſunt ratifi
care acta nulla que ſunt de ſubſtãtia iudicij.in.c.cũ cauſaꝫ.el.ij.nu.20.
de teſti. 71
4 Atteſtationibus publicatis non poteſt opponi cõtra perſonas teſtiũ.
in.c.preſentium.nu.2.de teſt. 62
2 Atteſtatiões publicatas nõ põt pars aduerſa infringere ſi ante publi
cationem inſcio iudice ipſas perlegit.in.c.cum olim.n.3.de off.del. 97
4 Atteſtationes productas partes poſſunt communi conſenſu approba
re in alia cauſa ꝛ ad alium effectum.in.c.veniens.nu.2.de teſt. 72
Atteſtationes facte in iudicio ſummario nõ faciunt fideꝫ in plenario.
ibi.nu.12. 71
Nunquid atteſtationes quo ad ſubſtantiam ꝓbationis ꝛ admodũ ꝓce
dendi plenarie recepte faciant fidẽ in plenario vel alio iudicio.ibi.n.13.
Publicatio facta de atteſtationib⁹ ꝓductis in iudicio ſummario non
impedit productionem teſtium in iudicio plenario.ibi.nu.15.
Atteſtationes facte in vno iudicio faciunt fideꝫ ad reprobãdũ in alio
iudicio ſecundum dictum primo contrarium.ibid.nu.16.
5 **Attentata** pendente appellatiõe iudiciali vel extraiudicia-
li,an ſint ipſo iure irrita vel veniant irritãda.in
c.conſuluit.nu.8.de app. 98
5 Attentata contra appellationem legitime interpoſitam reuocant an-
te omnia ſi non ſolum fuerit appellatum a iudice ſed etiam ab aduerſa
rio extraiudicialiter.in.c.dilectis.nu.13.ꝛ.41.de app. 124
5 Attentari via quando agitur ſatis eſt ꝙ probetur poſſeſſio tẽpore ap-
pellationis.in.c.bone memorie.nu.19.de app. 119
5 Attentata poſt appellationẽ reuocantur per remediũ attẽtati niſi cau
ſa eſſet commiſſa app.remota.in.c.vt debitus.nu.17.de app. 127
2 Attẽtata poſt appellationem an retractentur ſiue appellatio ſit extra
iudicialis ſiue non.in.dilecti.nu.4.de maio.ꝛ obe. 128
2 Attentata poſt appellationem legitima ab interlocutoria ſunt ipſo iu
re nulla.in.c.ſuper queſtionum.§.fi.nu.4.de off.deleg. 92
5 Attentanti remedio quando agitur etiam in beneficialibus nõ opor-
te iuſtificare poſſeſſionem.in.c.bone memorie.nu.21.de app. 119
5 Attentata poſt ꝛ contra appellationem extraiudicialem ſunt ipſo iu
re nulla.in.c.ad audientiam.nu.4.de app. 106
5 Attentata poſt appellationem quando cauſa erat cõmiſſa app.remo-
ta non ſunt nulla licet poſſint reuocari per viam querele.in.c.paſtora-
lis.nu.11.ꝛ.15.de appel. 120
7 Attentata poſt nũtiationẽ noui operis ſunt irritãda ſecus poſt appel
lationẽ extraiudicialẽ ꝛ q̃ ſit rõ differẽtie.in.c.j.n.9.de no.ope.nũt.150
4 **Articuli** quando admittuntur pars non eſt citanda ſed quã-
do producuntur ſic.in.c.ij.nu.15.de teſt. 36
5 Articuli non ſunt admittendi quando veniunt cõtra deciſionem ali-
cuius textus.in.c.cum liceat.nu.14.de preſcrip. 30
4 Articuli noui non dependentes antiqui contrarij directe ꝛ indirecte ꝛ
quid ſi articulus in.c.fraternitatis.nu.8.de teſt. 52
Qualitates que de neceſſitate facti nõ includunt̃ in articulis licet poſ
ſent includi nõ vidẽtur deducte.ibi.nu.10.
5 Articulans non fatetur.in.c.cum venerabilis.nu.58.de excep. 12
2 Articuli fiẽdi ſuper ceſſatiõe doli vel metus debẽt fieri affirmatiue nõ
negatiue ꝓm formã traditã.in.c.ſuper hoc.de renũ.ibi.nu.28. 13
4 Articulus receptionis teſtium an ſit delegabilis in criminali vel in ci
uili cauſa.in.c.ſi qui teſtium.nu.1.de teſtib. 43
Articulus fidei qd ſit ꝛ eius diffinitio ꝛ quot ſint.in rub.nu.2.de ſum.
tri.ꝛ fi.catho.
7 **Artifices** experti in aliqua arte quibus iudex iniũgit vt de
beant aliquid eſtimare an cogunt̃ ſiue poſſint cõ
pelli deponere ꝓm cõſcientiã.in.c.cũ dilectus.nu.1.de pur.ca. 163
2 Artifices poſſunt conueniri nõ ſolum ſub eorum rectore ſed etiam ſub
maiore iudice loci.in.c.cum ab eccleſiarum.nu.8.de off.ord. 212
6 **Auaritia** dicitur quedam idololatria ꝛ mater omniũ malo
rum.in.c.auaritie.nu.3.de preb. 24
4 **Authoritates** iuris diuini pñt allegari in deciſionib⁹
cauſarũ.in.c.in omni.nu.1.de teſti. 37
6 Authoritates ſanctorũ patrũ valẽt multũ in deciſionibus cauſarũ lꝫ
nõ fuerint romani pontifices.in.c.cum ſint.nu.2.de deci. 148
Authoritas conſuetudinis non eſt leuis ſed magna.in.c.cum conſue-
tudinis.nu.2.de conſue. 97
2 Authoritas tutoris per metũ adhibita nõ validat actum.in.c.ij.n.14
quod me.cau. 149
6 Authoritates ſctõꝝ pñt adduci ad dclarationẽ cauſaꝝ ꝛ an dicta ſctõ
rũ ꝑferãt̃ dictis ſummoꝝ põtificũ remiſſiue in.c.ratificari.n.1.d ſep.136
6 Authoritas alicuius ſancti coadiuuata authoritate iuris diuini ꝓua
let authoritati ſummi pontificis.in.c.tua.nu.6.de deci. 151
1 Authoritas iudiciaria facit preſumere omnia ſolẽniter acta.in.c.bone
memorie.el.j.nu.6.de elec. 141
2 Authoritates ſacre ſcripture poſſunt allegari ad deciſionem cauſarũ.
in.c.j.nu.4.de off.deleg. 72
7 Authoritates authorũ damnatorũ poſſunt allegari tanꝙ ratiõabiles
ſed nõ tãꝙ authorizabiles.in.c.fraternitatis.nu.6.de her. 100
6 Authoritates ſanctorũ poſſunt licite allegari in defectum canonũ.c.
cum apoſtolica.nu.4.de his que fiũt a prela. 68
2 Autoritas illa,quos deus coniũxit homo nõ ſeparet qũo intelligat̃.
in.c.inter corporalia.nu.6.de trãſlat.epi.fo.3.Et in.c.licet.nu.2.eo.tit.
1 Authoritas ſuꝑioris intelligit̃ excepta in iuramẽtis ꝙ eſt verũ qñ ꝑ
ſtat̃ ſuꝑ re ſubiecta ipſi ſuperiori.in.c.cõſtitutus.nu.8.de reſcri. 61
7 Autoritates noui ꝛ veteris teſtamẽti poſſunt allegari in deciſionibus
cauſarum.in.c.qualiter ꝛ quãdo.el.ij.nu.2.de accu. 72
Authoritas alicuius ſancti fulcita authoritate noui vel veteris teſta
mẽti ꝑfert̃ cõſtitutioni papali etiam in deciſionibus cauſarũ.alias ſe-
cus ſi nõ cõcurreret authoritas noui vel veteris teſtamẽti.ibid.
7 **Auxiliator** ſiue preſtãs opem tenetur ad damnum vel ad
intereſſe ſicut principalis niſi agatur crimina
liter.in.c.ſi culpa.nu.2.de iniu. 168
1 Auxiliãtes debẽt pati eam penã quã principales patiũtur.in.c.j.nu.
27.de poſtu.prela. 109
7 Auxiliũ legis nõ debet quis inuocare ſi in legem cõmittit.in ca.quia
fruſtra.nu.2.5.de vſu. 128
1 Auxiliũ dei in omni tꝑe inchoãdo inuocãdũ eſt in proe.Greg.nu.1. 2
7 Auxiliari ꝛ cõſulere ꝛ fauere ſunt diuerſa,ꝛ ſtatutuꝫ loquẽs in vno nõ
verificatur in alio.in.c.ſi aduerſus.nu.2.de he. 102

¶ Sequitur de litera B.

7 **Banna** ꝛ edicta que homines efficiunt ꝛ ſuper qb⁹
fiãt.in.c.fi.nu.4.qui ma.accu.poſſ. 46
3 Bãnitus tenetur conſtituere procuratorem.in.c.intellexi
mus.nu.5.de iud. 23
3 Bãnitus an dicatur vagabũdus.in.c.fi.nu.14.de fo.comp. 90
6 Bãnitum occidẽs nõ gaudet priuilegio ſtatuti quãdo ipſe doloſe ꝓ-
curauit damnum.in.c.poſtulaſti.nu.7.de cõceſſ.preb. 63
7 Bannito communicare nõ dicitur illi qui procurat vt inducat ipſum
ad ſatiſfactionẽ.in.c.cum volũtatis.nu.4.de ſen.excom. 196
5 Bãnitus poteſt alium bãnitum impune occidere ſtãte ſtatuto ꝙ bãni
tus poſſet impune occidi.in.c.dilecti filij.nu.10.de excep. 14
Bannitus ex forma ſtatuti nõ poteſt nec agere nec excipere nec vnus
bãnitus poteſt agere nec excipere contra alium bãnitum.ibi.nu.11
6 Bãnitus ſi poteſt impune offendi filius poteſt offendere patrem bãni
tum.in.c.j.nu.9.de conuer.infide. 172
1 Bãnimẽta ſufficit ꝙ fiãt ĩ principaliorib⁹ locis ciuitatis ꝛ nõ reqrit̃
ꝙ in omni tꝑe fiãt ad hoc vt ligẽt.in.c.cognoſcẽtes.nu.11.de cõſti. 19
6 Bãnitus cum publicatione bonorũ ſi reſtituatur an recuperet bona le
gitime in aliorum alienata.in.c.j.nu.1.de parochijs. 171
2 **Baptiſmus** etiã datus a pagano imprimit characterꝫ.
Ant.in.c.cõſulatiõi.nu.4.de tẽp.or. 40
7 Baptizatus ꝛ filij baptizãtis ſeu leuãtis ſunt adinuicẽ fratres ſpiri-
tuales.in.c.j.nu.4.de cogna.ſpiri. 26
Baptizãs ſeu leuãs põt ꝯhere mr̃i.cũ ſorore leuati ſeu baptizati.ibid.
1 Baptiſma tollit pctã ꝛ eorũ penã.Cõfeſſio ꝛ corpus xp̄i tollũt pecca
ta nõ penã.in.c.j.§.vna vero.nu.3.de ſumma trin.ꝛ fi.catho. 13
7 Baptiſma abluit crimina etiam quo ad penam,ꝛ an ſit verum in foro
fori.in.c.gaudemus.nu.16.de diuor. 49
7 Baptizandi ſe voluntatem habẽs pro Baptizato habetur.in.c.cuꝫ in
eccle.nu.5.de ſimo. 78
Baptiſmus etiã collatus a laico tenet:ibidem.
6 Baptiſmus eſt adeo ſubſtantiale ſacramentum ꝙ ſine eo nemo poteſt
ſaluari.in rubri.nu.1.de baptiſ. 213
1 Baptiſmus nõ eſt articulus fidei:ſed ſacramentum.in rubri.num.3.de
ſumma trini.ꝛ fide catho. 11

6 Baptizari nō poſſunt dormientes ⁊ furioſi niſi ante dormitionē ⁊ furorem volebant baptizari in.c.maiores.§.item queritur.nu.1.6.⁊.7.de baptiſ. 214

Baptizari nemo poteſt per vim.ibi.nu.3.

6 Baptiſmus an tollat irregularitatem ⁊ alia vt bigamiam.in.c.gaudemus.nu.16.de diuor. 47

6 Baptiſmus reiteratur ſi dubitatur de eius omiſſione.in.c.de quibus.nu.1.⁊.2.de bapti. 214

Baptiſmus quibus caſibus reiteratur.ibi.nu.3. 225

6 Baptiſmus conſiſtit in verbo ⁊ in elemēto aque nō in alio liquore: et vnū ſine alio nō ſufficit.in.c.nō vt apponeres.n.1.2.4.de baptiſ. 215

Baptizari nemo pōt in aqua roſata:quia non eſt elemētū ſed in aqua trāſformata ſic:puta in lixiuio vel aqua lutoſa vel ſulphurea.ibi.n.4.

Baptiſmus quare debet conſiſtere in aqua.ibi.

Baptiſmus eſt ianua omnium ſacramentorum ⁊ nobilius ceteris ſacramentis.in.c.cum cōtingat.nu.6.de dec. 152

Baptiſmum reiteratus qua pena puniatur in.c.ex literarum.nu.2.de apoſta. 105

Baptiſma reiteratum nō imprimit in baptizatum nouum characterem.ibi.nu.3. 105

6 Baptizari an quis poſſit poſt mortez.in.c.a nobis.el.ij.nu.8.de ſentē.excom. 172

6 Baptizare nemo poteſt ſeipſum etiam in ſtāte neceſſitatis articulo tamē ſi ſtatim mortuus fuiſſet ſaluus fuiſſet propter fidē quam habuit.in.c.debitum.nu.1.de baptiſ. 215

Baptizās debet eſſe maior baptizato.xviij.annis.ibi.nu.3.

Baptizari nemo poteſt ex ſua immerſiōe in fontem lz alius dicat ego baptizo te.ſed requiritur ꝙ ab alio immergatur.ibi.nu.5.

6 Baptizans ſi peccat in latinitate nō vitiat baptiſmum.in.c.fi.nu.4.de baptiſ. 215

Baptiſmus verus confertur etiam ꝙ baptizās ⁊ baptizatus credant baptiſmum eſſe truffam vel prodeſſe corpori ⁊ non anime.ibi.nume.5.

Baptiſmum nō vitiat falſa latinitas.ibi.nu.4.

6 Baptiſmus non imprimitur per ſolam aſperſionem aque niſi dicatur baptizo te in nomine patris ⁊c.licet omittatur ſalis impoſitio ⁊ quedam alia ſolēnia.in.c.j.nu.1.⁊.2.de baptiſ. 213

Baptizare nemo poteſt niſi ſit ſacerdos ſi quis autem citra ſacerdotē baptizauerit ſiue maſculus ſiue femina tenet baptiſmus ⁊ non debet reiterari licet grauiter peccent.ibi.nu.3.

Baptizandus nō requiritur ꝙ ter immergatur in aqua, ſed eſt ſeruāda conſuetudo loci.ibi.nu.4.

Baptiſmus non poteſt fieri in alio liquore ꝙ̄ in aqua.ibi.nu.5. 214.

In baptiſmate multum conſyderantur cōſuetudines prouinciarū circa eius ſolēnitates.ibid.nu.6.

5 **Bartolus** omnium iudicio cūctos ſcribentes in equitate ⁊ veritate proceſſit in.c.cum nobis.nu.2.ver.quid ergo.de preſcri. 33

☞ Corſe.Adde eūdem Ab.in.c.nō minus.nu.18.ver.hāc eādem ſniam.de immu.eccl.fo.236.vbi dixit ꝙ Bart.fuit iuris ciuilis illuminator.lz Ba.iprudēter loquat.in.c.j.de ſuc.feu.in.v.co.vbi dixit ꝙ Bar.fuit ſubtilis homo ⁊ doctor ſummus tamē tenebat opiniones multū placentes laicis ⁊ fecit hoc opinionibus ſuis multuz de honore:vide bal.in.l.ſcripture.C.de fide inſtru.⁊ Ang.conſi.xij.

4 **Baſtardi** an veniant ſub ſtatuto puniēte illos de familia vel domo.in.c.in preſentia.nu.32.de prob. 14

4 Baſtardus dicitur eſſe de conſanguinitate patris quo ad impotētiam cōtrahendi matrimonium.in.c.per tuas.de prob.nu.3. 26

1 Baſtardus licet aliquis ſit tamen poteſt in prelatum poſtulari ſi nō reperitur alius per quem eccleſie bene conſulatur.in.c.bone memorie.el j.nu.15.de poſtu.prela. 112

4 **Bellum** in dubio an preſumatur iuſtum vel iniuſtū.in.c.ſicut.⁊ infra.nu.13.de iureiu. 161

Vocati ad bellum iuſtum vel iniuſtum an agere poſſint contra vocātē ad damna ⁊ expenſas.ibi.nu.16.

Ad bellum vocās an poſſit agere vi bonorum raptorum contra illos qui ſpoliauerunt vocatos.ibi.nu.18. 162

An vaſalli ſeu milites vocati teneātur ire ad bellum.ibi.nu.19.

6 Bellum licitum eſt cauſa ꝙ aliquis excuſetur ab aliqua preſtatiōe.in c.commiſſum.nu.6.de dec. 144

4 Bellum proprie ſumptum quid ſit ⁊ bona mobilia ſtatim efficiunt capiētium ſed poſtea aſſignantur duci belli vt ea diſtribuat, immobilia vero publicantur.in.c.ſicut.⁊ infra.nu.8.de iureiu. 161

4 Bellum mouēs iuſte cōtra nō ſubditos vt puta pro defenſione ſua vel rerum ſuarum poteſt percutere ⁊ interficere cum moderamine inculpate tutele.ibi.nu.10.

7 In bello iuſto licitum eſt parare inſidias inimicis.in.c.vnico.nu.1.de ſagitta. 115

7 **Benedictio** q̄ in aliqbꝰ locis dare ꝯſueuit de ſolēnitate ⁊ nō de ſubſtātia.i.c.ꝯſultatiōi.n.2.de deſp.13.

2 Benedictio quē effectum habeat in perſonaz abbatis.Ant.in.c.j.nu.2.de ſup.neg.prela. 34

7 Benedicens ſecūdas nuptias an ab alio ꝙ̄ a papa abſolui poſſit.in.c.j.nu.5.de ſecū.nup. 54

7 Benedici nō debēt cōiuges ſi alter eorum fuit benedictus.i.c.vir autē.nu.1.de ſecun.nup. 54

Benedictus trahit ad ſe nō benedictū ſed hoc indiſtincte nō ſequitur qꝛ vinum miſtum ſanguini domini nō efficitur ſanguis.ibid.nume.3.

Benedictio iterari nō debet ⁊ iteratur ſi alter cōiugum fuit alias benedictus.ibid.⁊ nu.6.

7 Benedictio nuptialis nō eſt ſacramētum ſed rei ſacre ſignuz.in.c.j.nu.6.de ſecun.nup. 54

7 Benedictio abbatialis nō datur niſi diebus dominicis ⁊ feſtis.An.in c.cum contingat.nu.3.de eta.⁊ quali. 47

Benedictio abbatis nō poteſt fieri anteꝙ̄ ſit ſacerdos.ibid.nu.4.

2 **Beneficia** plura clericus habere nō poteſt in duabus eccleſijs niſi diſpenſatiue vel de cōſuetudine in beneficijs nō requirentibus reſidētiam vel in vno curato ⁊ alio.in.c.cū non ignores.nu.3.de preb.

7 Beneficium collatuz in aliquem ob ſeruitia tēporalia recepta eſt ſimoniacum.in.c.cum eſſent.nu.4.de ſimo. 79

5 Beneficia ſi duo permittant ⁊ vnus nō habet ius in beneficio non poteſt ille alius propria authoritate redire ab beneficium ſuum cū tenuerit renuntiatio.in.c.cum venerabilis.nu.23.de excep. 10

6 Beneficium viuentis nō poteſt cōferri arceri per inferiorem a papa ⁊ ipſe non conſueuit facere.in.c.j.nu.2.de conceſſ.preb. 54

Beneficium nō eſt auferendū alicui ſine magna ⁊ manifeſta cauſa.ibi.

Beneficium impetratum ſurreptitie nō tenet ſine peccato.in.c.ad audientiam.nu.11.de reſcrip. 79

6 Beneficiū nō hr̄ ꝓ derelicto lz qs ſe abſentauerit ꝑ decēniū niſi fuerit intitulatus in alio beneficio.in.c.ex parte.el.j.n.2.⁊.9.de cle.nō reſi. 19

☞ Corſ.Et ibidē Ab.in gl.j.ibi quātūcūꝙ tpe dicit ꝑ illā gl. ꝙ ꝑ abſentiā quātūcūꝙ lōgā nō perdit qs ipſo facto beneficiū ſuū.tñ glo.in c.non opz.el.ij.de cōſe.di.v.dicit ꝙ ſi tāto tpe qs fuit abſens vt neſciat an ſit mortuus vel viuus deſinit habere liberā adminiſtrationē,ſed illa gl.ſm do.Ab.i.d.c.ex parte.vbi.ſ.iure non ꝓbat,nec recipit a doct.in.c.ex tue.nu.13.de cle.nō reſi.imo vr̄ ibi tex.in oppoſitū dz enim citari primo apud eccleſiā ſuā ſi neſcitur vbi ſit.⁊ dicit tunc quedā gl.illā ⁊ eam eſſe limitandā prout dixit in.c.contingit.de do.⁊ contu.Sed iudicio meo poſſet ſaluari gl.d.c.nō oportet.qñ beneficiatus eſſet vagabūdus ⁊ tādiu abeſſet:vt dubitaret an viueret an vero mortuꝰ eſſet qꝛ tūc beneficiū eius poterit alteri conferri quia periculoſa eſt longa beneficij vacatio,ꝑ id ꝙ legit ⁊ no.in.c.qm̄ frequēter.§.porro.vt li.non conteſt.⁊ in.c.ne pro defectu.de ele.⁊ in.c.ij.de conceſ.preb.cum ſimi.

7 Beneficio vel officio priuatus ad ſuum delictum poteſt illud ex noua confeſſione reacquirere.in.c.ad aures.nu.3.de pe. 171

6 Beneficia ⁊ dignitates non poſſunt nec diuidi nec permutari ſine ſuperioris autoritate.in.c.maioribus.nu.1.2.⁊.3.de preb. 25

6 Beneficia licet latiſſime interpretentur tamen eſt verū quando concernunt preiudicium ſolius concedentis ⁊ nō alterius,itē qñ deueniāt a diſpoſitione iuris communis.in.c.cum dilecti.nu.5.de dona. 106

6 Beneficium vnum an recipiat diuiſionez ⁊ ſi ſunt duo recepti ad illud an valeat talis receptio.in.c.dilecto.nu.1.⁊.15.de preb. 33

Bñficiū ꝯferēdi ptātē hñs pōt licite cōferre ſuis ꝯſanguineis.ibi.n.2.

Beneficiū duobus eadē die datū nec apparet de prioritate alicuiꝰ facti ꝙ ſuper eo ſuperſedeat donec adeat conferēs.c.ij.de offi.deleg. 73

6 Beneficiorū curatorū pluriū collatio nō dz fieri vni qꝛ nō valet reſidere ſi ſecus fiat collatio non valet ⁊ conferens priuatur poteſtate conferendi ꝑ illa vice.in.c.quia nonnulli.nu.1.⁊ nu.8.de cleri.non reſi. 18

Beneficia plura poſſunt eſſe penes vnum clericum ſi vnum beneficiū non ſufficeret per ſe ⁊ requiritur diſpenſatio.ibi.nu.2.

Beneficium curatum habens debet ſeruire per ſe ⁊ non per vicarium ⁊ quid ſi non eſt curatum.ibi.nu.3.6.⁊.7

Beneficia plura curata hodie non retinentur cum conſcientia ⁊ quid de non curatis.ibi.nu.4.⁊.5.

6 Beneficium poteſt conferri abſenti quādo ſuperior habet notas eius qualitates.in.c.ea noſcitur.nu.3.de his que fi.a prela. 68

6 Beneficia plura habens ex diſpenſatione poteſt vni per alterum ſeruire.in.c.quia nonnulli.nu.9.de cleri.non reſi. 18

5 Beneficium vacaturum non poteſt promitti alicui ſed bene poteſt reſeruari pro certa perſona ex qua reſeruatione nō queritur aliquod ius perſone.in.c.cum dilectus.nu.2.⁊.10.de iure pat. 196

Beneficium non poteſt reſeruari collationi pape per legatum ſine ſpeciali mandato.ibi.nu.9.

Beneficia plura an quis poſſit poſſidere in diuerſis eccleſijs.in.c.cū eccleſiaſtice.nu.2.7.⁊.8.de excep. 4

Beneficiatus pluribus beneficijs vtrum poſſit opponere ⁊ quo nomine contra aliquem querentem plura beneficia.ibi.nu.5.

Beneficia plura habere an ſit peccatum.ibi.nu.12.

6 Beneficium vel eccleſia quibus modis habētur pro delictis.i.c.qualiter.nu.5.de cle.non reſi. 20

Repertorium ſingularium materiarum

3 Beneficium adiudicatur illi qui ꝓbat cōferentē fuiſſe in poteſtate cōferendi tēpore collationis ⁊ ſuccumbens poteſt agere de proprietate cōferēdi cū ipſo collatore.in.c.cum olim.num.1.de cau.poſſ.⁊ prop. 162

3 Beneficij priuatio non fit ex omni pctō mortali.in.c.ij.n.11.de iu. 4

6 Beneficia debent pure renuntiari . in cap . inter cetera.numero.4 . de pren. 28

Beneficia vacatura nullus citra papam poteſt conferre.ibi.nu.6.

Beneficium vacaturum alicui collatum a papa ideo ſibi debetur vt ſi poſtea conferatur alteri ſit nulla collatio.ibi.nu.7.

3 Beneficium non vacans non poteſt cōferri certe perſone ſed alicui collegio ſic.in.c.cum veniſſent.nu.10.de reſt.ſpo. 174

Beneficium vel eccleſia ſi eſt conceſſum vel conceſſa alicui in titulū poteſt cui eſt facta conceſſio ingredi poſſeſſionē ⁊ adminiſtrare propria authoritate.ibi.nu.15.

1 Beneficium ſi fuit datum ſecundo impetratori anteq̃ primus impetrator preſentet literas ſuas quid erit agendum.in.c.abbatem.nu.3.de reſcrip. 87

7 Beneficiū illius qui deponitur in curia an dicatur vacare in curia.in c.ad petitionem.nu.4.de accu. 70

1 Beneficium impetratum ab illo qui licet non ſit clericus tamen vadit in habitu clericali non poteſt per ipſum obtineri in.c.cum adeo.nu.1. de reſcrip. 58

6 Beneficium primum tunc vacat per adeptionē ſecundi qñ ad ſecūdū beneficiatus eſt pene tranſlatus.in.c.j.nu.5.⁊.7.de cle.coniug. 14

6 Beneficium poteſt retineri ex diuerſis titulis ⁊ vnum titulū acceptādo alteri non renuntiat,confirmatio vero ex pluribus titulis non pōt fieri.in.c.poſt electionem.nu.4.de conceſſ.preben. 59

☞ Corſe.Et vide bonā cautelā per eū.⁊ do.Car.dicit ibi ꝙ qui eſt in poſſeſſione beneficij poteſt ſe defendere ex duabus collatiōib⁹,⁊ dicit ſe alibi non legiſſe.in contrarium facit tex.in.c.cum olim.de re iud.vbi ille q obtinet beneficium a papa ⁊ poſtea ab ordinario videtur facere incluſionē pape.dñs meus Barb.ibi dicit,ꝙ tex.d.c.poſt electionem.limitatur ⁊ reſtringit non habere locum quando prima collatio fuit obtēta a papa ⁊ dicit hoc menti tenendum:quia nullus in.c.poſt electionē.tetigit:vel dic quia collatio facta per inferiorē ad confirmationē collationis nulle facte per papam nō valet.⁊ ſic dictum.c.cum olim.intelligitur quādo collatio facta per papam nō valebat quia collatio inferioris facta in conſequentiam confirmationis nullius non valet:q̃ ſi non tenet principale,nec acceſſoriū,vñ do nouū intellectū.ꝙ.d.c.poſt electionē.procedit qñ quis conſequitur varios titulos habiles ſeu ꝓcedētes ex capitibus habilibus ⁊ de per ſe,ſecus ſi ex capituli inhabilib⁹.⁊ ſecunda collatio facta per inferiorē veniat acceſſorie ad conceſſionē pape que erat nullius momenti quia tunc dicitur venire potius ad eluſionem q̃ ad confirmationem.⁊ ita recte intuenti videtur ſentire ille text. ⁊ videntur ſentire hoc do.Ant.⁊ do.Jo.de imo.ibi.

7 Beneficium ſi efficiatur cenſuale per colluſionem fraudulenter factam clerico priuatur ipſo beneficio.in.c.audiuimus.nu.1.de collu.dete. 135

Beneficium poteſt vacare tāto tempore ꝙ eius collatio pertinet ad papam.in.c.cum acceſſiſſent.nu.1.de conſt. 26

6 Beneficiatus ſi permittat ſe ſuper alio beneficio intitulari priuat̃ primo beneficio aliquando ipſo iure aliquando per ſententiā.in.c.ex parte.nu.8.de cle.non reſi. 30

6 Beneficia que requirunt reſidentiam.in.c.extirpāde.§. qui vero.nu . 8. de preben. 38

2 Beneficium quod poteſt vocare per renuntiationem pōt cōferri certe perſone:⁊ ratio eſt quia ceſſat votum captande mortis.in.c.ex parte. el.j.nu.2.de off.deleg. 77

7 Beneficium ſimoniace acquiſitum in manibus cuius debet cōſignari vel cedi.in.c.de regularibus.nu.1.de ſimo. 83

Beneficium ſi fuit renūtiatū in manibus epiſcopi an poſſit epiſcopus abſq̃ alia ſententia illud alteri conferre ⁊ renutiantem poſſeſſione priuare.in.c.accepta.nu.5.⁊.7.de reſt.ſpo. 167

Beneficium curatum ſi fuit datum alicui petenti alia beneficia perdit illa ipſo iure non autem eorum poſſeſſionem ſine cauſe cognitione.ibi. numero.6.

6 Beneficium in commendam habentes non dicuntur habere beneficiū ſuum.in.c.cum olim.nu.3.de rerum permu. 90

6 Beneficium curatum non datur exiſtenti in ſacris ſi eſt ante tēpus ꝓmotus.in.c.illorum.nu.3.de preben. 13

6 Beneficio ceſſionis bonorum non poteſt renuntiari etiam per iuramētum.in.c.lator.nu.2.de pigno. 63

2 Beneficium licet ſit indiuiduū quo ad titulū tñ eius fructus poſſunt inter duos diuidi.Ant.in.c.propoſuit.nu.2.⁊.6.de ſi.preſb. 53

3 Beneficium habitum per ſimoniam non retinetur cū conſcientia etiā ſi peregerit penitentiam.in.c.cum ſuper.nu.8.de confeſſ. 225

2 Beneficium vni ex cōſanguineis collatū poteſt eo mortuo alteri cōſanguineo conferri.Ant.in.c.ex tranſmiſſa.nu.7.de ſi.preſby. 53

6 Beneficia duo curata ſi ſimul ⁊ ſemel vni conferuntur dat̃ ſibi electio quod velit acceptare.in.c.de multa.nu.1 .de preben. 36

Beneficij retentio pōt fieri propter expenſas quas ibi feci vel quas feci circa clericum defunctum.ibi.nu.4

Beneficium curatum quod ſit vel eccleſia curata.ibi.nu.24. 29

Beneficium quod fuerit ſponte vel coacte renūciatum an admittatur huiuſmodi probatio ſimul.in.c.ſuper hoc.nu.51.de renun. 16

Beneficia promoti ⁊ tranſlati in epiſcopum vacāt ipſo iure.in .c. cum in cunctis.§.cum vero.nu.3.de ele. 125

Beneficia promoti in curia an vacent in curia vel extra.ibi.nu.4.

Beneficia priora an vacēt ſi electus de facto adminiſtrat anteq̃ ſit cōfirmatus.ibi.nu.10.

2 Beneficium primum an vacet ſtatim ꝙ quis adeptus eſt ſecundum.in c.admonet.nu.11.de renun. 11

6 Beneficium licet ſit vacās tantum de facto puta q̃ alius de facto poſſidet non poteſt conferri anteq̃ remoueat̃ talis poſſeſſor a poſſeſſiōe. in.c.cum noſtris.nu.8.⁊.19.de conceſſ.preb. 58

6 Beneficium vacans ſiue de iure ſiue de facto an ⁊ quo caſu poſſet conferri ⁊ a quo.in.c.cum noſtris.nu.8.de conceſſ.preb. 58

Beneficium collatū alteri anteq̃ ille acceptet nō pōt alteri cōferri.ibi.

Beneficium vacans de iure ſi de facto retinetur an poſſit alteri cōferri non vocato poſſeſſore vel quomodo ⁊ non facta mentione de tali retētione facti.ibi.nu.19.

Beneficium vni debitum licet alteri ſit collatum poterit primo cōferri non facta mentione de ſecunda collatione quia videtur facta in fraudem.ibi.nu.20.

6 Beneficia ad ſedem apoſtolicam deuoluta poteſt conferre cardinalis legatus in loco vbi vacant,beneficia vero que vacant in curia ſolus papa confert.in.c.venerabilis.nu.2.de preb. 48

Beneficia quando dicantur vacare in curia.remiſſiue.ibi.

7 Beneficium indultum ratione minoris etatis nō extinguitur licet minor peruenerit ad maiorem etatem.in.c.fi.nu.12.de ſen.excom. 197

1 Beneficia plura curata non eſt licitū habere.in.c.dudum.el.ij.n.1.5 .7. 9.12.14.23.26.34.35.36.de ele. 176

6 Beneficia vacantia poſſunt conferri licet ille cui erant ꝓmiſſa anteq̃ vacarent appellauerit.in.c.relatum.nu.1.de conceſſ.preb. 59

Beneficij vacaturi promiſſio non conualidatur data eius vacatiōe q̃ promiſſio ab initio fuit nulla.ibi.nu.2.

2 Beneficium cenſetur habitum pro derelicto per deſertionem longo tēpore factam.Ant.in.c.j.nu.1.de off.vica. 70

Beneficia pura non poteſt quis habere propter impoſſibilitatē vtrobiq̃ ſeruiendi.Ant.in.c.ij.nu.1.eo.ti.fo.eo.

1 Beneficia plura quis non poteſt tenere etiam ex diſpēſatione pape ſine rationabili cauſa.in.c.cum ad eo.nu.6.de reſcrip. 90

7 Beneficia pinguiora ſunt dāda potius literatis q̃ ignaris.in.c. j.nu.3. de magi. 93

6 Beneficium cōferēs nō pōt ipſum reuocare ſi collatio fuit facta inhabili ſed ſuperior reuocabit:intellige niſi conferēs beneficium fuerit papa.in.c.diuerſis.nu.4.de cle.coniu. 15

1 Beneficia debent pure cōferri ⁊ an habeant locū in papa.in.c. ſignificaſti.nu.5.⁊.7.de elec. 122

7 Beneficium quod quis habet alio cōmittēte ſimoniā:eo ignorāte non poteſt cum conſcientia teneri.in.c.ex inſinuatiōe.nu.2.de ſimo. 83

2 Beneficium metu renuntiatum recuperatur vbiq̃ noua collatione.in c.ij.nu.2.quod me.cau. 150

2 Beneficiū pōt quis procurare ſibi cōferri per plures collatiōes ſeu in inſtitutiones nec vna tollitur per aliam.in.c.ij.nu.2.de arbi. 7

6 Beneficia duo curata nō poſſunt eſſe penes vnum etiā qō vnum non ſit ſufficiens.in.c.expoſuiſti.nu.3.⁊.9.de preben. 47

3 Beneficia vel priuilegium quis poteſt pro alio impetrare etiā ſine ſpeciali mandato literas vero ad lites non regulariter. in.c.fi.nu.3 . vt lite pendente. 219

2 Beneficium ambitioſum quot modis dicatur.in.c.fin.nu.23.de trāſla. epiſco. 7

6 Beneficia ſimplicia ſi habentur in titulum requirūt reſidētiā alias ſecus ⁊ in caſu in quo non requiritur reſidētia,clericus non debet vagari.in .c.fi.nu.3.de cleri.non reſi. 23

Beneficia quibus modis habētur pro derelictis adeo qō ſine alia monitione poſſunt conferri.ibi.nu.4.

Beneficium vnum curatum habens vel ſimplex quo caſu per adeptionem alterius cadat a primo ipſo iure.ibi.

3 Beneficiū deſerēs per ſpatiū lōgi tēporis videtur ipſum habere ꝓ derelicto ⁊ ſibi preiudicat.in.c.contingit.nu.14.de do.⁊ contu. 210

1 Beneficiū collatū abſenti nullū ius querit ipſi abſenti licet collatio nō poſſit amplius variare.in.c.publicato.nu.3.de elec. 183

2 Beneficium primum an vacat ipſo iure per adeptionem ſecundi ante. in.c.eam te.nu.8.de eta.⁊ quali. 43

6 Beneficium in quibus caſibus non requirit reſidētiam.in. c . extirpāde.in repe.§.qui vero.nu.13.de preben. 40

1 Beneficium collatum alicui abſenti an poſſit ei tolli ante acceptationem.in.c.poſtulationem.nu.6.de poſtu.prela. 116

1 Beneficiū quo reſpectu dicat̃ curatū.in.c.dudū.el.ij.num.8.de ele. 178

2 Beneficia cōſanguineorū an ſit licitū alijs cōſanguineis habere.i.c. 87

extirpēda

extirpandas.nu.8.9.10.de fil.preſby. 55
7 Bñficiū collatū īdigno nō pōt alteri cōferri donec fuerit ſuper indi gnitate illi⁹ iudicatū ⁊ qñ.in.c.īter dilectos.n.5.8.9.de exceſ.pla. 132
7 Beneficium ſi litigatur inter duos ⁊ vnus propter ſuum delictū fue rit illo priuatus an per hoc alter litigans poſſit illud beneficiū abſqꝫ alia licentia tenere.in.c.fi.nu.5.de cri.fal. 119
2 Beneficia plura an ſit licitū retinere.Anto.in.c.queris.nu.7.de etate ⁊ quali. 44
6 Beneficium cum adminiſtratione qui dicantur habere ⁊ qui ſine.in.c. requiſiuiſti.nu.4.de teſti. 123
☞ Corſ. Adde Do.de ſanc.ge.in.c.pñti.in.vj.col.in ver.ad ħm qui di cat ⁊c.de of.or.lib.vj.vbi alle.gl.in ver.in ipſos.in.c.tue.de cle.nō reſi. volētē qꝺ oēs prelati dicunt habere adminiſtrationē.⁊ Inn.idē videt ſentire de quocūqꝫ habēte curā animarū ⁊ ad miniſtrationē ſacramē torū, tales eñ dicunt adminiſtrationē hēre.ſ.poteſtatē iniungendi pe nitētias.ita no.Inn.in.d.c.requiſiſti.in gl.fi.⁊ facit qꝺ ipſe no.in.c.cū inter.de ver.ſig.idem Inno.dicit de canonico habente ſuā prebendaʒ diſtinctā vt talis dicat habere adminiſtrationē:vt ipſe no.in.c.ex lite ris.de ꝓb.in gl.j.⁊.ij.ad idē no.in.c.trāſmiſſaʒ.de elec.ī gl.magna.⁊ ꝑ ſuo dicto videt tex.xij.q.j.c.fi.iūcto.§.p̄cedēti.qui tex.loquit in cano nicis ħm intellectū Gra.ibi poſitū,ſed tex.in.d.c.requiſiſti.§.fi.probat qꝺ ēt alij nō habentes aliquā dignitatē dicunt habere adminiſtratio nē.Cōcluſio eſt qꝺ quicūqꝫ hʒ beneficiū quātucūqꝫ ſimplex in titulū cui ſit aſſignata certa dos talis dicitur habere beneficium cū admini ſtratione cum tunc dicatur habere adminiſtrationem illius dotis.
Beneficium in quo quis erat minus canonice intruſus ſi impetretur a papa non facta mentione de tali intruſione talis impetratio eſt ſur reptitia.in.c.cum iam dudum.nu.3.de preben. 30
Intruſus dicitur ille qui ſine legitimo titulo licet ſit electus admini ſtrat vel titulo legitimo fuit priuatus ⁊ tamen miniſtrat. 30
6 Bñficiū ſi eſt collatū alicui pōt eius poſſeſſio peti nō obſtāte ei⁹ adiu ratione vel renūtiatione.in.c.poſt electionē.nu.1.de cōceſ.preben. 59
Beneficium vel dignitas non vacans non poteſt alteri cōferri.ibi.
Bñficiū pōt retineri ex diuerſis titulis ⁊ vnū titulū acceptādo alteri nō renūtiat,cōfirmatio vero ex pluribus titulis nō pōt fieri.ibi.nu.4.
6 Beneficia plura clericus tenere non poteſt quādo vnū de per ſe eſt ſuf ficiens etiam cum diſpenſatione quo ad deum niſi hoc vertat in euidē tem vtilitatem beneficiorum:quia clericus ſit homo multū induſtrio ſus in.c.conquerente.nu.2.de cle.non reſi. 19
Bñficiū nō pōt cōſtitui de fructib⁹ vni⁹ eccleſie niſi hoc fiat ex auto ritate ſuperioris ⁊ ex iuſta cauſa:⁊ tūc dʒ remanere p̄mo rectori tm̄ ex quo poſſit honeſte viuere ⁊ cōſecutus tale beneficiū nō pōt illo priua ri.licet poſtea ex redditibus primus rector nō poſſit ſuſtētari ⁊ remo to illo qui cōſecutus eſt totum beneficium reintegratur.ibi. nu.5.⁊.6.
3 Beneficium poteſt contineri etiam impuberi qui tamen non vocatur ad actus capitulares tanqꝫ carens diſcretione.in.c.ex parte.nu.17. de reſti.ſpo. 184
6 Beneficium curatum obtinens tenetur facere ſe promouere ad ſacer dotium intra annum niſi ſe abſentet cauſa ſtudij ⁊ cum diſpenſatione epiſcopi dummodo relinquat ibi vicariū:in ſimplicibus vero benefi cijs non relinquitur.in.c.tue fraternitatis.nu.6.de cle.non reſi. 21
6 Beneficium an ⁊ quomodo confertur in inuitum.in.c. clericis. nu. 3. de vi.⁊ hone.cleri. 4
6 Beneficium poteſt conferri abſenti ⁊ ille abſens poteſt per aliū inue ſtiri an autem conferentes poſſunt retrocedere etiam ſi interuenit ꝑ ſona media.in.c.accedens.nu.1.2.⁊.3.de preben. 33
Beneficiatus an poſſit ſe inueſtire de bñficio ſuo per laicū.ibid.nu. 6.
6 Beneficia etiā ſimplicia de iure ſcripto requirunt reſidentiā perſona rum.in.c.extirpāde.in repe.§.qui vero nu.46.⁊ nu.30.de preben. 43
6 Beneficium potius eſt cōferendum clericis loci vbi eſt quā extraneis data inter eos pari idoneitate.in.c.ad decorem.nu. 4.de inſtitu. 53
6 Beneficia plura ⁊ plures dignitates quib⁹ caſibus poſſunt eſſe apud vnum in.c.extirpande.in repe.§.qui vero.nu.27.de preben. 42
6 Beneficium vacans per receptionem ſecundi poteſt impetrari etiam tacito qꝺ alius de facto poſſidet ipſum:qr talis poſſeſſio eſt euidenter iniuſta.in.c.literas.nu.1.⁊ nu.5.de conceſ.preben. 61
6 Beneficia vacatura nullo modo poſſunt conferri ab inferiore a papa propter votum captande mortis.in.c.relatum.nu.6.de preben. 25
6 Beneficium vacaturum nullo modo poteſt hodie conferri ſaltem de iure canonico.in.c.accedens.nu.1.⁊.3.de conceſ.preben. 63
6 Beneficia plura ſimplicia etiam reſidentiā de iure ſpeciali non regrē tia nō poſſunt de iure eſſe penes vnū.in.c.extirpande.in rep.§.q vero. nu.45.⁊ nu.36.ver.aut queritur.⁊ nume.34.de preben. 44. ⁊ ſeq.
Beneficia duo curata nō poſſunt eſſe penes vnum etiam ſtāte de hoc conſuetudine ⁊ etiam quod vnum per ſe non ſit ſufficiens.ibi.nu. 36.
Bñficiū curatū vel grā ve cō obtinēdo an vacet per adeptionē ſecūdi ſimplicis requirentis tm̄ reſidētiā ⁊ ſi vacat an vacet ex tacita renūtia tiōe vel qūo.ibi.nu.47.⁊ nu.49.⁊.52.⁊ an ipſo facto.nu.52. 46
Bñficiū ſimplex vacat p adeptioneʒ alterius ſimplicis ipſo facto.ibi.
Beneficia plura tenēs etiā ſimplicia an peccet mortaliter.in.c. dudū. el.ij.nu.36.de elec.fo.172.
6 Beneficia non vacantia non debent concedi vel conferri ⁊ quando.in c.nulla eccleſiaſtica.nu.1.3.⁊.9.de conceſ.preben. 55
Bñficia vacantia debēt cōferri intra ſex menſes qbus elapſis deuolui tur de epo ad capitulū ⁊ demum ad proximum ſuperiorem.ibi.nu.7.
Beneficium vacās lʒ alicui promittatur poterit alteri ɔferri.ibi.nu.2.
6 **Beneficiatus** debet cōtribuere in reparationeʒ eccleſie pro rata bñficij deductis redditibus neceſſarijs ad eius victum.in.c.j.nu.1.⁊.2.de eccle.edifi. 219
2 Beneficiatus a laico quomodo punitur.in.c.quod in dubijs.nu.10.de renun. 28
6 Beneficiatus electus in canonicū a capitulo in capitulum videat re nuntiaſſe iuri reſidentie an ille electus habeat primum beneficium re nuntiare.in.c.cum non ignores.nu.8.de preben. 28
6 Beneficiatus nō poteſt reſignare beneficium ſine licētia epiſcopi vel conſenſu patroni.in.c.ſignificatum.nu.6.⁊.7.de preben. 26
2 Beneficiatus cui fuit mandatum prouideri de alio beneficio incōpa tibili an debeat primum renuntiare an autem primo ſtatuendum cō ferri.c.veniens.nu.14.de renun. 33
1 Beneficiū ad idem poteſt impetrari alius titul⁹ ad cautelā nō tamē qꝺ ex vtroqꝫ titulo quis habeat.in.c.in noſtra.nu.6.de reſcript. 78
3 Beneficiatus ſi non recipit ordines quos beneficia requirunt priua tur beneficijs.in.c.j.nu.1.3.5.6.de eta.⁊ quali. 42
2 Beneficiatus non dicitur ille qui habet canonicatum ſine prebenda, in.c.in noſtra.nu.1.de reſcrip. 81
2 Beneficiatus non habens duas eccleſias incōpatibiles tenetur alterā dimittere ⁊ qñ.Anto.in.c.eam te.nu.1.3.4.9.10.de eta.⁊ quali. 43
1 Beneficiatus nō faciēs ſe promoueri ad ordines an ſit ipſo iure priua tus bñficio.in.c.cū in cunctis.§.inferiora.nu.2.9.⁊.10.de ele.126.⁊ ſe.
3 Beneficiatus debet defendere collationē ſui beneficij fuiſſe legitime factam qñ agitur contra eū.in.c.cōquerente.nu.13.de reſti.ſpo. 113
7 Beneficiatus licet toleratur in beneficio de recēti non per hoc eſt in ductus conſenſus ſuperioris quando.ſ.habet preſumptionē iuris con tra ſe.in.c.licet heli.nu.24.de ſimo. 78
2 Beneficiatus nō faciēs ſe promoueri ad ſacros ordines an ⁊ qñ ſit ꝓ uandus beneficijs.Anto.in.c.queris.nu.3.6.de eta.⁊ qualita. 44
9 Beneficiati ſunt inhabiles ad alia beneficia obtinēda:quia nō poſſūt vtrobiqꝫ reſidere etiam ſi vnum per ſe non ſit ſufficiens.in.c.ſuper in ordinata.nu.1.⁊.2.de preben. 48
6 **Beneplacitum** finitur morte.in.c.fi.nume.6.de pre carijs. 78
2 **Bigamus** quare non poteſt promoueri ad ſacros ordines Anto.in rub.nu.1.de biga. 62
Bigamus ordinatus non recipit ordinum executionem.in.c.ij.nu.1.⁊ nume.5.eo.ti. eo.
Bigamus eſt irregularis de iure diuino.ibi.nu.3.
Bigamus an poſſit diſpenſare per papam.ibi.nu.6.
Bigamus quibus modis quis dicatur ⁊ quare ita dicatur.ibi.nu.8.
Bigamia an inducatur ex ſecundo matrimonio de facto contracto ⁊ inualido.Anto.in.c.nuper.nu.4.eo.ti.
Bigamus non eſt qui contraxit cum virgine vidua.in.c.debitum.nu. 1.⁊ nu.3.eo.ti. eo.
Bigamus an dicatur ille qui duxit vxorem prius a ſe corruptam.ibi dem.nu.2.
6 Bigamus ex diſpenſatione pape ex cauſa facta poteſt promoueri ad ſacros ordines.in.c.propoſuiſti.nu.6.de conceſ.preben. 56
7 Bigamus dicitur non tantum vir ſed vxor que ad ſecundas nuptias tranſit.in.c.vir autem.nu.2.de ſecun.nup. 5
5 Bigamus non dicitur ille qui non cognouit vxorem ⁊ aliam accepit. in.c.verum.nu.5.de conuer.coniug. 165
2 Bigamus non eſt habens plures concubinas.Anto.in.c.quia circa. num.1.de biga. 72
7 Bigamia oritur ex matrimonio nullo.in.c.cum in apoſtolica.nu.5.de ſponſa. 8
6 Bigamus.i.ille qui habuit duas vxores ⁊ ille qui habuit vnam non virginem quare non poteſt ad clericatum promoueri.in cap.ſane.el.j. nume.5.de cleri.coniug. 14
Biſextus quando venit duo dies computantur in vno.in c.queſiuit.nu.24.de verbo.ſigni. 183
Blaſphemans qua pena puniatur.in ca.ſtatuimus. numer.3.5.11.de maled. 124
Blaſphemans calore iracundie an puniatur ita acriter ſicut alij.ibi dem numero.6.
Blaſphemia eſt crimen quod poteſt cognoſci in vtroqꝫ foro.ibi.n.9.
7 Blaſphemia an ⁊ quando poſſit ⁊ debeat ab epiſcopo loci abſolui.in c.fi.nu.1.de maledi. 124
☞ Corſ. Adde qꝺ blaſphemare deū dicit ille q iurat ꝑ mēbra dei ⁊ pōt puniri pena.c.fi.de maledi.ħʒ Io.de ana.ibi ⁊ ſi ſtatutū certa pena pu niat blaſphemātē deū eadē pena puniat iurās ꝑ mēbra dei.⁊ an indi ſtincte ſi plaſphemus iurās per mēbra dei.⁊ an blaſphemia ſit verbuʒ

iniurioſuȝ ⁊ quis poſſit accuſare blaſphemātē ⁊ quis teneať accuſare blaſphemātē.vide Jo.de ana.de oībus iſtis in.d.c.ſi.de maledi.in.xij. col.⁊ in.xiiij.⁊.xv.co.vbi plene de materia.⁊ qd ſi qs eradaret imaginē dei beate virgnis ⁊ alicuius ſancti vel deſtrueret vel pꝛoiceret in terrā ſeu aliquē locū vbi talis imago eſſet picta in cōtemptū dei ſiue diuini noīs,dic qꝺ cōtra talē cuiuſcūqȝ cōditiōis vel pꝛeeminētie vel gradus exiſtere dȝ eſſe vltio dura ⁊ ſeuera pena.ita dicit Ang.in ſua.q.que incipit in refulgenti deliciarū palatio.in ix.col.alle.no.in.c.ſi canonici. ꝺ offi.oꝛ.li.vj.⁊ ibi gl.refert Jo.de ana.in.d.c.ſi.in.xvij.col.⁊ ibi dixit ꝑ tex.in.l.vnica.C.nemini licere ſignum.vbi habeť quod ſignum ſancte crucis non debet ſculpi vel pingi in loco vt poſſit pedibus cōculcari ⁊ contra faciens grauiter punitur,qꝛ pena moꝛtis.vt dicit ibi gl.⁊ ꝑ illum tex.clamat ibi Sali.cōtra iſtos religioſos mēdicantes qui permittunt ſuper lapidibus ſepulchꝛoꝛum ſculpi ſignum crucis.

5 **Bonafides** non ſufficit ad vſucapiendū quando lex pꝛohibet vſucapionem.in.c.cum ex officij.num. 4.de pꝛeſcrip. 36

5 In bona fide dicuntur illi qui nō habent ſcientiam rei aliene.in.c.ſi. nu.3.de pꝛeſcrip. 44

Bonafides requiriť de iure canonico omni tēpoꝛe in pꝛeſcri.ibi.n.4.

Bonefidei poſſeſſoꝛ rectiſſime quiſqȝ dicitur quādiu poſſidere ſe ignorat alienum.ibi.nu.4. 46

5 Bonafides an requiratur in pꝛeſcriptione iurium.in.c.ſi diligēti.nu. 12.de pꝛeſcrip. 39

In bona fide dicitur ille qui habet notitiam rei aliene.ibi.nu.13.

Bonafides pꝛeſumitur in quatuoꝛ caſibus ⁊ ignoꝛantia pꝛeſumitur niſi pꝛobetur contrarium.ibi.nu.14.

Bonafides an ⁊ quo caſu pꝛeſumatur tā in pꝛeſcriptione reruȝ coꝛpoꝛalium quam iurium.ibi.nu.15.18.

Bonafides pꝛeſumitur poſt.xxx.annos retro ſemper fuiſſe penes illū qui non fuit moleſtatus per dictum tempus.ibi.nu.17.

Bonafides in pꝛeſcribente libertatem indiſtincte pꝛeſumitur licet poſſit pꝛobari contrarium.ibi.nu.21.

Bonefidei poſſeſſoꝛ etiam beneficialibus facit fructus ſuos alias ſecus.in.c.in literis.nu.29.de reſti.ſpo. 180

5 Bonafides in dubio pꝛeſumitur.in.c.ſanctoꝛum.nu.3.de pꝛeſcrip. 23

6 Bonafides non pꝛeſumitur quando quis facit actum contra ius.in.c. peruenit.nu.9.de empt.⁊ vendi. 83

3 Bonafides non pꝛeſumitur niſi pꝛobetur puta ex aliquo iuſto ti.in.c. cum eccleſia.nu.31.⁊.33.de cau.poſ.⁊ pꝛo. 155

6 Bonefidei poſſeſſoꝛ cui ius reſiſtit nō facit fructus ſuos ſecus ius aſſiſtit etiam in beneficialibus.in.c.dilecto.nu.12.de pꝛeben. 34

4 **Bona** que ſubiacent reſtitutioni nō poſſunt per ſe dari monaſterio.in.c.in pꝛeſentia.nu.31.de pꝛoba. 16

Bona ingredientis religionem minoꝛū veniunt ad ſuccedentes ab inteſtato.ibi.nu.62. 19

Bona pꝛofeſſoꝛum in genere generaliſſimo ſunt ſub diſpoſitione epiſcopi.ibi.nu.64. 20

Bona pꝛofeſſoꝛū in genere ſubalterno ſunt totius oꝛdinis.ibi.nu.65.

Bona pꝛofeſſoꝛū ſpecie applicātur illi monaſterio quod eſt ingreſſus niſi aliud alteri ſubiaceat.ibi.nu.66.

Bona moꝛientis intra annum appꝛobationis an acquirantur monaſterio.ibi.nu.68.

Bona collata lege ne alienari poſſint tranſeunt in monaſterium.ibi. nume.73.

Bona delegata poſt ingreſſum melius capit monaſterium quam monachus.ibi.nu.76. 21

Bona collata monaſterio reuocato ingreſſu an reuocentur a monaſterio.ibi.nu.79.

Quis poteſt eccleſie ſeculari omnia bona dedicare ⁊ poteſt condere teſtamentum.ibi.nu.80.

7 Bona alicuius ſi fuerint confiſcata ſimpliciter non cenſentur confiſcata bona acquirenda.in.c.ad liberandam.nu.4.de iude. 99

3 Bona eccleſie ſunt deputata ad vſum pꝛelati capituli ad reparationē fabꝛice ⁊ ad alimoniam pauperum.in.c.j.nu.16.de do.⁊ contu. 194

3 Bona clericoꝛum gaudent piuilegijs quibus ⁊ eccleſia.in.c.cū ſit generale.nu.4.de fo.compe. 65

1 Bona qūo dicanť cōia inter pꝛelatū ⁊ capitulum ⁊ qūo diuiſa ⁊ quis poteſt facere iſtam diuiſionem.in.c.edoceri.nu.3.de reſcript. 64

1 Bona patrimonialia clericoꝛum nō gaudent illis piuilegijs quibus gaudēt bona eccleſiaſtica:fallit tamen in caſibus a iure expꝛeſſis.in.c. eccleſia ſancte marie.nu.2.⁊.21.de conſti. 30.⁊.32

2 Bona patrimonialia clericoꝛum gaudent piuilegio rerum eccleſiarū.in.c.conſtitutus.nu.2.de reſti.in integ. 162

6 Bona eccleſie data in emphyteoſim vel in feudū pꝛeſumūtur ab initio ad hoc deſtinata.⁊ ideo nil noui facit pꝛelatus qui iterum illa bona reuerſa ad eccleſiam concedit in feudum vel emphyteoſim.in.c. vt ſuper.nu.1.de re.eccle.alie. 76

6 Bona pꝛelatoꝛum tutoꝛum conductoꝛum vectigaliū ſunt tacite hypothecata pꝛo mala ipſoꝛū adminiſtratione.ſ.eccleſie minoꝛibus ⁊ fiſco.in.c.ex literis.n.11.de pigno. 96

Bona clericoꝛum an gaudeant piuilegijs eccleſiarum.ibi.nu.12.

7 Bona hereticoꝛum confiſcantur ⁊ applicantur conſiſco domini ciuitatis vbi moꝛiantur.in.c.vergentis.nu.3.de here. 101

Bona hereticoꝛum publicantur poſt eoꝛum moꝛtem niſi tunc apparet ipſos in vita fuiſſe hereticos.ibi.nu.3. 102

6 Bona patrimonialia clericoꝛum decedentium ab inteſtato ſine cōſanguineis veniunt ad eccleſiam cui clericus ſeruiebat tēpoꝛe moꝛtis ſed ſi non habet eccleſiam veniunt ad epiſcopum qui diſponet ſecundum deum.in.c.j.nu.1.2.3.⁊.4.de ſucceſ.ab inteſta. 130.⁊ ſeq.

3 Bona eccleſiarum dicuntur patrimonium chꝛiſti.in.c.cum ſuper.nu. 20.de can.poſ.⁊ pꝛo. 158

6 Bona queſita per clericos cēſentur in dubio queſita intuitu beneficioꝛum que poſt eius moꝛtem veniunt diſtribuenda inter eccleſias ſecundum quod eccleſie reſpondebant de fructibus.in.c.relatum.el.ij. nu.10.11.de teſta. 121

6 Bona relicta eccleſie cathedrali diuidūtur in quatuoꝛ partes,vna debetur epiſcopo,alia canonicis ⁊ alijs alia pauperibꝰ,alia fabꝛice.in.c. requiſiſti.nu.28.de teſta. 132

6 Bona eccleſie in cōtractu inito nomine eccleſie poſſunt generaliter obligari pꝛo eius obſeruatione.in.c.ij.nu.3.de pꝛecarijs. 78

6 Bona eccleſiaſtica dicuntur eſſe de patrimonio dei.in.c.cum ſecundum.nu.4.de pꝛeben. 28

6 Bona que ſeruando ſeruari nō poſſunt:poſſunt per ſolum pꝛelatum. in.c.nulli.nu.8.de reb.eccle.alie. 75

Bona mobilia que ſeruari poſſunt equiparantur immobilibꝰ quo ad ſolennitatem alienationis.ibi.

2 Bona conceſſa alicui eccleſie ab ingreſſo poſſunt repeti ipſo recedente ab eccleſia.in.c.ex tranſmiſſa.nu.4.⁊ nu.7.de renun. 11

5 Bonoꝛum publicatio ſimpliciter facta intelligitur tamen de pꝛeſentibus.in.c.cum aliquibus.nu.4.de re iudi. 53

4 Bona collata monaſterio an reuoceńť vitiato ingreſſu.in.c.cauſam. nu.4.de pꝛoba. 32

6 Bona clerici delinquentis an applicentur fiſco eccleſie romane an fiſco pꝛelati ſui.in.c.qꝛ diuerſitatem.nu.14.de conceſ.pꝛeben. 58

Bona clericoꝛum decedētium ab inteſtato ſine eccleſia vel cōſanguineis veniunt ad pꝛelatum eoꝛum.ibi.

6 Bona mobilia que ſeruari poſſunt equiparantur bonis immobilibus quo ad ſolennitatem alienationis.in.c.tua nuper.nume.7.de his que fi.a pꝛela. 69

6 Bona que dicantur eſſe de menſa epiſcopi vel capituli.in.c. vt ſuper. nu.9.12.13.de reb.eccle.alie. 76

6 Bona eccleſiarum pꝛincipaliter ſunt deſtinata ad honeſtū vſum clericoꝛum ⁊ quod ſupereſt in alios pios vſus committi debet.in.c.cū ab omni.nu.6.de vi.⁊ ho.cleri. 5

2 Bona omnia vel eoꝛum maioꝛ pars equiparantur in caſu odioſo.in.c. ij.nu.1.quod metus cau. 150

1 Bona patrimonialia clericoꝛum an ſint piuilegiata.in.c.j.nu.3.de cōſuetu. 92

6 Bona patrimonialia clericoꝛum ſunt obligata pꝛo mala adminiſtratione ſuper bonis eccleſie.in.c.epiſcopus.nu.3.de pꝛeben. 24

Bonus licet quilibet pꝛeſumatur in ſingulari tamen in populo collecto ſecus etiā reſpectu ſingularium perſonarum nam alique pꝛeſumuntur coꝛrupte ⁊ qꝺ aliquis ſit bonus ad quē ſpectat pꝛobare.in.c.oſius eps.nu.3.⁊ in ſeq.c.nu.7.de elec. 112

3 Bonus an quis pꝛeſumatur in dubio.Anto.in.c.vnico.nu.7.de ſeru. in oꝛ.fa. 40

7 Bonus quilibet pꝛeſumitur.in.c.j.nu.3.de purga.cano. 161

2 Bonus an quis pꝛeſumitur.in.c.cum in iure.nu.2.de offi.deleg. 96

4 Bonus vir eſt iudex.in.c.quintauallis.nu.36.de iureiur. 149

7 Bonum pacis eſt qn̄qȝ cauſa inductiua ad matrimonium contrahendum nec peccant contrahentes.in.c.vbi non.nu.4.de deſpō.impu. 13

6 Bonū eſt euitandū ſi ex illo pōt deſcēdere malum non tn̄ ex omni bono poteſt venire malum.in.c.cum ab omni.nu.2.de vi.⁊ ho.cleri. 5

6 Bonum non voluntarium non eſt remunerabile.in.c.clericis.nu.1.de vi.⁊ hone.cleri. 4

2 Bꝛachium ſeculare poteſt eccleſiam inuocare contra ſubditos rebelles ⁊ econtra.in.c.j.nu.5.10.⁊.14.de offi.oꝛdi. 10.⁊ ſeq.

Bꝛachium ſeculare an teneatur iudex ſecularis dare omnino iudici eccleſiaſtico.ibi.nu.11. 107

Bꝛachium ſeculare an teneatur laicus tradere quando ſubditus epiſcopi non de facto ſed de iure ſibi reſiſtit.ibi.nu.13. 108

7 Bꝛauium ſi dandum eſt pꝛimo venienti ad talem locum dabitur ſi nemo venerit niſi vnius.in.c.ioſeph.nu.4.de ver.ſig. 197

De litera C.

Calix nō debet eſſe ligneus nec vitreus nec de auricalco,aut ere ⁊ quare:ſed pꝛopter paupertatē poteſt tolerari quod ſit de ſtagno. vel de plūbo. in.c.ſi.nu.6.de cele.miſ. 113

Caloꝛ iracundie nō excuſat,quē ab iniuria in.c.dilecti filij

ſiliȷ.nu.8.de excep. 14
6 Calore iracūdie ē donatio votū ꝯfeſſio vel qd ſimile facta ſint nō obligāt apud deū niſi data pſeuerātia.in.c.dudū.nu.8.d ꝯuer.ꝯiu. 171
Corre.adde ꝙ ſnia calore iracūdie ꝓlata nō dꝫ ſtatiꝫ executioni mādari.tex.eſt in.l.ſi vēdicari.C.de pe.⁊ i.c.cū apud.xj.q.iij.gl.⁊ doc.in.c.iuſgentium.de re iudi.Cōfeſſio facta calore iracūdie nō vꝫ.gl.eſt ſing.ſꝫ oēs.i.c.ex literis.de diuor.Itē votū factū calore iracundie non tꝫ nec obligat.gl.eſt ſing.⁊ ibi doc.in.d.c.dudū.Itē iuramētū preſtitum calore iracūdie nō eſt obligatoriū:facit tex.ſingu.ſm legiſtas.i.l.ij.C.ad le.iul.maie.⁊ ſm canoniſtas.i.c.ſicut.el.j.de iureiu.Itē ꝯtus celebratꝰ calore iracūdie nō vꝫ.l.iij.de diuor.l.licitatio.in pn.ff.de publ.fallit niſi fiat ꝯctꝰ ad pias cauſas:caſus eſt ſing.xvij.qō.iiij.ſunt q opes.⁊ h adde ad Bar.in.l.quicquid calore.ff.de reg.iu.qui alleg.tex.ij.q.iij.ſi qs iratus.q nihil facit.Itē delictū perpetratū calore iracūdie mitius punitur ꝙ ſi de libertate fieret.vt in.l.j.C.ſi qs impe.male.vbi ex pſonis dicta penſant.⁊ facit tex.in.l.famoſi.ff.ad le.iul.maie.q̄ dicit ꝙ lubricū lingue nō eſt trahēdū ad culpā.ſ.magnū intellige:ꝑterea parcendū eſt calore iracūdie cōmotis:qꝛ tūc oīa putāt licita.xj.q.iij.illa prepoſitoꝝ.⁊ ꝯmotio ire vitiū excludit calūnie.xv.q.j.c.inebriauerūt.facit tex.ſing.in.l.oē delictū.§.q p vinū.ff.de re mili.⁊ adde tex.xiij.q.ij.ſi qs iraſcit.⁊ primi motus nō ſunt in ptāte noſtra:vt dixit gl.in.l.ſi qs nō dicā rapere.C.de epiſ.⁊ cle.⁊ qcquid calore iracūdie factū eſt pro infecto habetur.d.l.quicquid calore.⁊ que oīa no.pro ornatu illius.l.
1 Calumnia nunꝙ pōt opponi accuſanti ſi probat ꝑ vnū teſtem.in.c.cum dilecti.nu.7.de elec. 153
7 Calūniator quibus modis ⁊ quot potes puniri ⁊ intra ꝙtuꝫ tempus.in.c.j.nu.4.de calumniator. 68
Calumniator ſi non poteſt puniri ſimilitudine ſuppliciȷ puniatur alio modo.ibi.nu.5. 18
7 Calūnioſus dr accuſator vel denūciator eoipſo ꝙ nō probat regulariter:fallit tñ in multis caſibus vt hic:iudex tñ ſi viderit etiā in illis calūniatorē puniet ipſum ex officio.in.c.cum dilectus.nu.5.de calum. 73
Quod aliquis ſit calūniator nō eſt preſumptio iuris ⁊ de iure.⁊ ideo debet ſibi ſtatui terminus ad probandū innocentiam ſuam.ibi.nu.6.
5 Camera camerariȷ pape vel alterius cardinalis vel epiſcopi dicitur locus non ſuſpectus.in.c.ad audientiaꝫ.nu.de preſcri. 31
2 Campana in qbus actibꝰ eſt neceſſaria ⁊ ad qd fuit inuēta.Anto.in.c.j.nu.2.de offi.cuſto. 70
7 Campana ſi eſt in aliquo loco preſumit publicus ſi aūt eſſet cāpanella que priuate ſonaret eſt ſecus.in.c.parentibus.nu.1.2.de priui. 153
7 Campane pulſatio eſt ꝓhibita in loco interdicto.in.c.quod in te.nu.4.de peni.⁊ remiſ. 176
4 Cancellatio non tollit diſpoſitionem fauorabilem quādo non eſt facta cōſulto.in.c.ex literis.nu.j.de fide inſtru. 99
6 Canonizare quid ſit ⁊ quomodo fiat.in.c.j.nu.5.de re.⁊ vene.ſanc. 217
7 Canonem nō pōt tollere inferior a papa cōdēdo ſtatutū cōtrarium ſed bene pōt adiuuare per appoſitionem noue pe.in.c.a nobis.nu.2.de ſen.excom. 184
3 Canones vbi deficiunt ſuccedunt leges.in.c.ij.nu.14.de iura.cal. 126
3 Canones an leges vel ſtatuta ciuilia in deciſionibus cauſarum ſeruentur in locis temporalis iuriſdictionis eccleſie.in.c.quod clericis.num.45.de foro compe. 30
7 Canones dicantur leges.in.c.⁊ ſi neceſſe.nu.11.de do.inter virū ⁊ vxorem. 51
6 Canonica portio que debetur epiſcopis de decimis pōt preſcribi.in.c.quoniā.nu.3.de deci. 147
6 Canonica portio debet eccleſie parochiali ⁊ epō niſi eccleſia ſit exēpta de bonis illius qui ſic ⁊ ſua in infirmitate ex qua mortuus eſt obtulit monaſterio ſecus ſi in vita.in.c.de his.nu.1.4.8.de ſepul. 134
Quod relinquitur eccleſie parochiali a parochiano qui alibi eligit ſepulturam computatur in canonicam portionem debitam ipſi eccleſie parochiali.ibi.nu.2.
Canonica portio nō debetur nec epiſcopo nec eccleſie parochiali de relictis ſeu oblatis in vita illius qui obtulit.ibi.nu.3.
Canonica portio de relictis eccleſie ſepulture debet eccleſie vbi defunctus in vita accipiebat ſacramenta ⁊ audiebat diuina vel recepit baptiſmatis ſacramentum etiam quod eſſent plures eccleſie inter quas diuiditur ipſa canonica portio.ibi.nu.5.⁊.6.
Niſi in alia eccl'ia citra parochialē indebite fuerint ſumpta ſacr'a quo caſu oīa debentur eccleſie parochiali.ibi.⁊ in.c.cū liberū.in.ij.no.e.tit.
Canonica portio que debētur epō vel eccleſie parochiali an ſit petēda heredi grauato dare an ab eccleſia legataria.ibi.nu.9. 135
6 Canonica portio que debet pſbytero parochiano:qꝛ ſuus parochianus elegit ſepulturam in alio loco debetur de relictis factis tantum illi loco ⁊ non reliquis in.c.j.nu.6.de ſepul. 33
Canonica portio debet pſbytero parochiali de relictis factis in loco ſepulture ſiue reliquerit titulo legati vel inſtitutiōis ſecꝰ ſi donauerit inter viuos.ibi.nu.7.⁊ in.c.ſeq.nu.5.
Canonica portio que debetur epiſcopis de decimis ⁊ mortuariȷs preſcribitur ſpatio.xl.annorum ſi interim cathedralis eccleſia non vacauerit.in.c.de quarta.nu.1.⁊.3.de preſcrip. 24
6 Canonica portio debet eccleſie parochiali de oībꝰ relictis factꝫ eccl'ie ſepulture etiā oblatis ꝓ aliȷs ſacr'is.i.c.relatū.n.2.3.⁊.5.de ſepul.134.
Canonica portio debet epō de illa canonica portione q̄ acqrit eccleſie parochiali de relictis factis in loco ſepulture.ibi.nu.4.
Canonica portio nō debet epō de relictis factis pauperibꝰ niſi ſint electi pauperes certi loci,qꝛ tūc intuitu loci cēſet factū relictū.ibi.nu.8.
6 Canōica portio debet epō de relictis factis eccleſie,ſed fallit i multis caſibus.in.d.c.de his.nu.1.⁊.2.de teſta. 180
Canonica portio debet epis nō ſolū d relictis factis eccleſiȷs ſed oībꝰ locis piȷs.⁊ que dicantur loca pia remiſſiue.ibi.nu.3.
Canonica portio debet aliqñ eccleſie parochiali.ſ.qñ parochianꝰ eligit ſibi ſepulturā in alia eccl'ia ⁊ ibi aliqd reliquit ⁊ de iſto relicto debetur portio eccleſie parochiali ⁊ epo.ibi.nu.4.
Canonica portio debet eccl'ie parochiali de relictis factis fratribꝰ minoribus predicatoribus ⁊ ordinis eremitarum.ibi.nu.5.
Canonica portio debet epō etiā de mortuariȷs ⁊ de portiōe canonica quam habuit parochianus de relictis factis eccleſie ſepulture.ibi.
6 Canonica portio non debet epō delegato pauperibꝰ niſi ſit facta expſſio loci vbi ſint pauperes puta talis hoſpitalis.in.c.dudum.nu.4.de conuer.coniug. 171
6 Canonica portio debet eccl'ie cathedrali de relictis factis ab eius parochiano eccleſie ſepulture.in.c.cum ſuper.nu.1.de ſepul 136
Canonica portio que debet eccleſie parochiali nō intelligit de eccl'ia in cuius parochia deceſſit ſed vbi viuens ſumebat pabulum ſalutis et alia diuina.ibi.nu.5.
Canonica portio an debeat eccleſie parochiali de relictis factis eccl'ie ſepulture ſi aliquo caſu ſuperuenienti nō potuit parochianus in illa eccleſia ſepeliri.ibi.nu.6.
Canonica portio eſt reliquenda ab ipſo parochiano ſue eccleſie parochiali ſi vero non relinquat debet ipſa portio de relictis factis in loco ſepulture.ibi.nu.7.
Canonica portio debetur epō de canonica portione debita eccleſie parochiali.ibi.nu.8.
Canonica portio pōt bis detrahi ex eiſdē relictis puta quādo eccleſia ſepulture ⁊ parochialis ſunt diuerſis.ibi.
Canonica portio debetur eccleſie parochiali etiaꝫ qd parochianꝰ elegerit ſepulturā in eccleſia cathedrali.ibi.nu.9.
Canonica portio debetur de relictis quocunꝙ titulo legati vel inſtitutionis.ibi.nu.10.
6 Canonica portio debita epiſcopis eſt preſcriptibilis.in cap.j.nu.8.de ſta.mona. 179
6 Canonica portio debetur eccleſie parochiali de oībus relictis ⁊ oblationibus ⁊ aliȷs que portant cū funere vt cereis ⁊ ſimilibus.in.c.in noſtra.nu.2.de ſepul. 137
Canonica portio debet eccleſie parochiali de oībꝰ relictis factis alteri eccleſie intuitu ſepulture cuius intuitu cenſent oīa relicta.ibi.nu.5.
6 Canonica portio que debetur eccl'ie parochiali quanta ſit ſtatur conſuetudini.in.c.certificari.nu.1.de ſepul. 136
Canonica portio q̄ ex eodeꝫ relicto pōt deberi ⁊ epō eccleſie parochiali a quo prius accipiēda an ab epō vel eccleſia parochiali.ibi.nu.11.
6 Canonica portio debet eccleſie cathedrali de relictis factis epō niſi teſtator ꝓhibeat.in.c.requiſiſti.nu.2.5.6.de teſta. 122.⁊ ſeq.
Canonica portio que debetur epō non poteſt per teſtatorē prohiberi niſi ei aliquid relinquat.ibi.⁊.c.ſupra prox.nu.21. 123
Canonica portio debet epis de oībus relictis factis piȷs locis.ibi.n.9
Canonica portio que debetur hodie ⁊ olim debebat ad quantā quātitatem aſcendit ⁊ in quibus rebus debeat.ibi.nu.15.16.17.⁊.19.
Canonica portio non debetur epō de donationibus inter viuos factis eccleſiȷs.ibi.nu.17.
Canonica portio que debetur epiſcopis ex mortuariȷs vel aliȷs relictis per conſuetudinem tolli poteſt.ibi.nu.18.
Canonica portio que debetur eccleſie cathedrali de bonis relictis epiſcopo et contra ad quam quantitatem aſcendit.ibi.nu.28.
7 Canonicatus plures quis poteſt habere in diuiſis eccleſiȷs de iure ſpeciali:de quo tamen remiſſiue.in.c.iacobus.nu.1.de ſimo. 91
6 Canonicus qui vadit ad ſeruiendū cum hac intētione vt recipiat portiones quotidianas committit ſimoniam mentaliter.in.c.ſignificatū.nu.8.de preben. 27
Canonici nō tenentur a pſtationē ꝓcurationū debitarū legatis ſedis apoſtolice vel ad alia ſimilia onera qñ eis eſt aſſignata aliqua prebēda pro quorum ſuſtentatione tm̄.in.c.accedentes.nu.5.de preſcrip. 29
4 Canonicꝰ hꝫ ſimplicē vſumfructū pbēdaꝝ.in.c.ex lr̄is.n.2.de ꝓba.6.
Canonicus cui aſſignatur fundus vel vnde viuat ex cōſuetudine vel ſtatuto eſt ligitimus adminiſtrator alias non.ibi.nu.4.
Canonicus cui aſſignatur fundus vt inde viuat cōtra aliū canonicū

poteſt agere.ibi.nu.5.

6 Canonici nō poſſunt obligare nec locare vltra tp̄s vite ipſoꝝ predia beneficioꝝ ſuoꝝ.in.c.nonnum genus.nu.6.de deci. 144

Canonici de iure non faciunt fructus beneficij ſuos ſed ſtatur conſuetudini.ibi.nu.8.

Canonici an teneantur ſoluere decimas de fructibus prebēde eoꝝ.ibi.

6 Canonici plures an pn̄t recipi ſine p̄bēda in eadē eccl'ia ⁊ ſi nō pn̄t recipi caſſeť receptio oīm an aliquoꝝ.in.c.dilectus filius.n.9.de p̄bē. 30

6 Canonicus non poteſt quis eſſe in eccleſia cathedrali.ante.xiiij.an.in c.ſuper inordinata.nu.4.6.7.12.de preben. 48

6 Canonici debent eſſe ad minus ſubdiaconi.in.c.extirpāde.in repe.§.qui vero.nu.8.de preben. 40

6 Canonicoꝝ numerus a quo dʒ ſtatui tam in eccleſia curata ꝙ non.in.c.ij.nu.2.de inſti. 51

6 Canonici priuilegiati ſuper certo numero ſi aliquē poſtea ſupernumerarium acceperūt nō pn̄t vti numeri receptione cōtra papam volētē etiā ſupernumerarium ponere.in.c.pro illoꝝ.n.1.de preben. 32

Canonicꝰ promotꝰ ante legitimā etatē hʒ vocē in capitulo.ibi.nu.3.

Canonicꝰ q nō eſt in ſacris repelliť a cap̄lo.i.nō pōt eſſe in cap̄lo.ibi.

6 Canonici ſiue collegiati dicunť maiores vel minimi reſpectu ſciētie vł dignitatis vel tp̄is receptionis.in.c.ij.nu.2.de his q̄ fi.a ma.par.c. 71

6 Canonici exiſtēs in ſacris nō habent vocē in capitulo.in.c.extirpande.§.qui vero.nu.3.de preben. 39

7 Canonicis ſunt obligati clerici vt vniuerſis non vt ſingulis.in.c.cum clerici.nu.2.de ver.ſigni. 200

5 Canonicus nō admiſſus ad eligēdum videť priuatus poſſeſſione eligēdi.in.c.olim inter.nu.15.de reſti.ſpo. 190

3 Canonicꝰ recuſaťi teſtē i cā canonici ſui.c.cū veniſſent.n.10.de iu.31

6 Canonici nō poſſunt alterare ſtatutū eccleſie ſine ep̄o:ſʒ ep̄s cū maiori parte capituli poteſt.in.c.quoniam.nu.8.de vi.⁊ ho.cleri. 5

6 Canonici nō tenētur recipere aliū in canonicū ſupernumerarium etiā qd facultates ſuppetāt niſi tātum excreuerint ꝙ cōmode poſſent oēs viuere.in.c.ex parte aſtēſis.nu.5.de conceſ.preben. 61

Canonicus an poſſit agere pro iuribus eccleſie ſue ſine mādato vel eā defendere.ibi.nu.8.

Canonici ſi negligunt eligere alios canonicos,qui ſuppetunt facultates eccleſie ep̄s ſtatuet eis terminum ad eligendum.ibi.nu.15. 62

6 Canonico recepto cap̄lo dʒ p ip̄m ſibi ꝓuideri ꝙ cito facultas eccleſie obtulerit.in.c.cum ſuper q̄ōne.nu.4.6.7.de conceſ.preben. 61

Canonicus pōt aliquis cōſtitui ſine prebēda ad tp̄s ſi nō eſt in alia eccleſia canonicus in perpetuum quando alibi eſt canonicus.ibi.nu.3.

Canonicus receptus autoritate capituli nō habet ius afficiēs prebendam vacaturam.ibi.nu.7.

7 Canonicorum numerus an poſſit per ipſum ep̄m minui vel augeri.in c.ſi.nu.2.de ver.ſig. 206

6 Canonicus non poteſt in perpetuum locare predium ſui beneficij.in c.ad audientiam.nu.1.2.de reb.eccle.alie. 79

3 Venia nō petitur a canonicis volentibus agere contra ep̄m.in.c.cum olim.nu.7.de cau.poſ.⁊ pro. 163

6 Canonicoꝝ numerus pōt i aliqua eccleſia augmētari p eos ad quos ſpectat electio niſi ſtatutū nō augēdi numerum ſit iuratū vel niſi papa cōfirmaſſet numerū adiecta clauſula decernētes irritum ⁊ inane.in c.dilecto.nu.10.⁊.14.de preben. 34

Canonici ſi recipiūt aliquē in canōicū vltra numerū iuratū receptio tʒ ⁊ ipſi ſunt periuri niſi receptus dederit materiā vt recipientes venirēt contra iuramentuʒ quo caſu receptio nulla.ibi.nu.16.⁊.20.

6 Canonicus receptus ſine prebēda nō hʒ aliqd ius ad prebēdā vacaturā adeo ꝙ poterit alteri cōferri ſʒ dʒ ipſi canonico a recipiente prouideri.in.c.inter cetera.nu.6.de preben. 29

1 Canonico relictū nō acquiriť eccleſie.in.c.ex literis.nu.8.de ꝓba. 6

1 Canonicoꝝ certus numerus ſi fuerit ſtatutꝰ ⁊ cōfirmatꝰ a papa intelligiť niſi facultates eccleſie excreſcāt:nā tūc poterit numerus augeri.in.c.cum.m.nu.14.18.21.⁊.27.de conſti. 27

Canonicus recipiendus intelligitur cum prebenda.in.c. mandatum apoſtolicum.nu.2.de reſcrip. 79

1 Canonicꝰ p ſurreptionē receptus ab alijs canonicis q credebāt ſurreptionē nō obſtare tūc poterit ab ip̄is.i.c.ad audiētiā.nu.13.de reſc.79

1 Canonici habēt vocē in cap̄lo ex ſola poſſeſſiōe canōicatꝰ,lʒ aliter nō appareat de proprietate.in.c.in geneſi.nu.5.de ele. 179

6 Canonici duo efficiunť ſi recipiunť ad vnū canonicatū ēt ſi ſupereſt numerus ſecus ſi ad vnā prebēdā.in.c.maioribus.nu.5.de preb. 25

5 Canonicus qui gerit vices duarū perſonarū vcʒ canonici ⁊ alterius dignitatis an habeat duas voces in capitulo ⁊ duas diſtributiones.in c.cum olim.nu.2.⁊.6.de re iudi. 60

Canonicus pōt dare p ꝓcuratorē vocē ſuā.in.c.cui vult.ibi.nu.9. 61

1 Canonicus an poſſit eſſe archidiaconꝰ i eadē eccleſia:an habeat duas voces.in.c.cam te.nu.6.de reſcrip. 49

1 Canonici ſoli cum ep̄o faciunt cap̄lm nō autem alij beneficiati licet ſint perpetui.in.c.j.nu.11.de elec. 118

1 Canonici tantū faciūt capitulū nō alij exiſtētes in eccleſia:lʒ poſiti in aliqua dignitate.in.c.ſcriptum.nu.4.de elec. 160

1 Canonici nō poſſunt tollere ſtatuta honorabilia eccleſijs.in.c.ex parte.nu.1.de conſti. 40

1 Canonici ſunt tot inſtituendi in eccleſia quot cōmode poſſint viuere ex redditibus.in.c.cum.m.nu.1.de conſti. 26

1 Canonicꝰ receptꝰ q ſpōte aliqd dat alijs canonicis nō cōmittit ſimoniam:licet ibi ſit ſtatutū ꝙ aliqd det.in.c.cum.m.nu.26.de cōſti. 29

6 Canonicus receptus vltra numeruʒ que iura habeat in capitulo ⁊ an habeat portiones.ibi.nu.29.

1 Canonici poſſūt ſtatuere ſuper qualitate ⁊ quātitate diſtributionū.in.c.j.nu.2.de cle.egro. 50

Canonici nō poſſunt ſine ep̄o aliquid ſtatuere regulariter.in.c.cum omnes.nu.4.de conſti. 21

1 Et quid de eccleſijs inferioribus.ibi.

Canonicus poteſt eſſe quis ſine prebēda.in.c.cum.m.nu.18.16.⁊.31.de conſtitu. 28.⁊ ſeq.

Canonicus quis nō poteſt fieri cum iſto pacto vt nō poſſit petere prebendam.ibi.nu.17.⁊.24.

7 Canōicoꝝ numerꝰ ſolet minui ſi facultates eccleſie ſunt adeo diminute vt canonici nō poſſint cōmode viuere.in.c.ſi.n.2.de ver.ſig. 206

5 Canonicꝰ pōt cogi vt faciat reſidētiā i eccl'ia vbi hʒ p̄bēdā.p̄t tū clericꝰ a tali coactiōe aliquo caſu appellare.in.c.ꝓuenit.n.1.6.10. de ap.104

Canonicꝰ de iure cōi teneť pſonaliter reſidere vbi hʒ prebendam an aūt valeat cōſuetudo vt poſſit per alium ſeruire,remiſſiue.ibi.nu.2.

6 Canonici ſcienter eligentes in canonicū aliquē habētē cōſimile bn̄ficium in alia eccleſia videnť ei remittere reſidentiam quo ad canoniam ſed non quo ad prebendā ſi quā hʒ ſecus ſi nō habet ip̄m fore beneficiatum.in.c.extirpande.in repe.in.§.qui vero.nu.51.de preb. 46

6 Canonicus receptus ſine titulo dʒ ſibi ꝙ citius fieri poteſt prouideri de prebēda interim habebit quotidianas portiones.in.c.dilectus filiꝰ.nu.3.4.5.6.7.8.de preben. 30

6 Canonicus debet eſſe ſubdiaconus alias non habet vocem in capitu.c.ij.nu.5.de inſti. 52

6 Canonici ſeruiētes ep̄o ſuo pcipiūt fructꝰ lʒ abſentes nō obſtāte cōſtitutione i ꝯriū ⁊ qd de iferioribꝰ nō canonicis an gaudeāt hoc ꝓuilegio ſi ſunt in ſeruitio epi.in.c.ad audiētiā.nu.8.de cle.nō reſi. 22

6 Canonicus an poſſit habere eccleſiaʒ parochialem.in.c.cum capella.nu.4.de priui. 141

7 Canonicus ſi occidat prelatū ſuum vel aliū canonicū priuatur oībus beneficijs.in.c.in quibuſdam.nu.6.de pe. 172

6 **Capitulū** ītra quātū tp̄s dʒ ꝯdicere alieātiōi factū ſine eiꝰ cōſenſu.in.c.ea noſciť.nu.8.de his q̄ fi.a p̄la. 68

6 Capitulū diciť vbi eſt maior pars canonicoꝝ lʒ aliqui ꝯtradicāt.idē dic de collegio.in.c.ex parte aſtenſis.nu.3.de conceſ.preben. 61

5 Capitulum an ſede vacante exerceat iura ſpectantia ad prelatū ſolū vel prelatum ⁊ capitulum.in.c.j.nu.4.de preſcrip. 21

6 Capitulū nō poteſt citare prelatū nec aliquē ex canonicis ſine licētia ſuperioris.in.c.ex parte.nu.5.de cle.non reſi. 19

2 Capitulum pōt obuiare ꝯdicere ⁊ appellare qn̄ ex facto epi pōt preiudicari eccleſie.in.c.dilecti.nu.1.⁊.3.de maio.⁊ obe. 138

6 Cap̄lm ſuccedit ſede vacante in iuriſdictionibꝰ ſʒ nō in iuribꝰ ep̄alibꝰ etiam ea defendēdo.in.c.j.nu.4.⁊ in.c.ſeq.nu.3.4.ne ſede vac. 64

6 Capitulū vel collegiū cōſiſtit in maiori parte ipſorum.in.c.poſtulaſtis.nu.14.de conceſ.preben. 63

6 Capitulum an poſſit cōferre beneficia excluſo ep̄o qui per negligētiā intra tp̄s ſtatutū noluit cōferre ⁊ an illud tp̄s ſit vtile vel continuum.in.c.nulla eccleſiaſtica.nu.5.⁊ nu.8.⁊ nu.11.de conceſ.preben. 55

6 Cap̄lm nō ſuccedit qn̄ p̄latus eſt ſuſpēſus collatione bn̄ficioꝝ vł a toto officio ꝓpter eius delictū.i.c.graue nimis.n.6.10.⁊.12.de p̄bē. 38

5 Capituli cōſenſus vel cōſiliū in quibus caſibus requiratur ſiue tacite ſiue expreſſe.in.c.j.nu.3.de his que ſiunt a prela. 65

5 Capituli cōſenſus an requiratur in confirmationibus electionū.in.c.qua fronte.nu.14.de appella. 102

6 Capitulū alicuiꝰ eccleſie cathedralis ſi nō reperiatur tūc eius loco ſuccedunt alij honeſti clerici q habēt interuenire in alienationibus rerū dicte eccleſie.in.c.j.nu.7.de his que ſi.a prela. 67

Capituli taciturnitas habetur ꝓ conſenſu in alienatione ad tp̄s que ſit de re eccleſiaſtica.in.c.ij.nu.1.3.6.de his que ſi.a prela. 68

6 Capitulum ⁊ ſinguli canonici nō iudicantur a pari nam plus eſt capitulum ꝙ ſinguli canonici.in.c.cum non liceat.nu.2.de preſcrip. 34

5 Capitulū pōt agere contra prelatum abſqʒ eo ꝙ ſibi detur actor.in.c.ſignificauit.nu.8.de appel. 117

Capitulum equiparatur minori quo ad reſtitutionem in integrū.ibi.

3 Capitulum nulla hʒ iuriſdictionē in clericos ēt ſibi ſeruientes niſi preſcripſerit.in.c.cum contingat.nu.4.⁊.12.de fo.compe. 66

2 Capitulū ſede vacante an ⁊ quibus caſibus habeat adminiſtrationē.in.c.ij.nu.12.de reſti.in integ. 156

6 Capitulum videť cōſentire collationi beneficij ſi fuit facta eo preſente ⁊ nō contradicente ⁊ ſic tacens videtur conſentire.in.c.ij.nu.6.de his que ſi.a prela. 66

1 Capitulum ſuccedit ſede vacante ſʒ non in iuriſdictione feudali nec in collatione beneficiorum nec in his que habet epiſcopus iure accidēta li.in.c.verum.nu.8.9.10.11.de foro compe. 63
Capitulum ſede vacante quo caſu poteſt cognoſcere an ſua ſit iuriſdictio.ibi.nu.12.
6 Capitulum nō pōt ſede vacante in bonis pertinentibus ad ipſum capitulum duntaxat.in.c.fi.nu.4.ne ſede vac. 65
Capitulum non poteſt agere in bonis diſtinctis ſine cōſenſu epiſcopi ſi cauſa eſt grauis.ibi.
6 Capitulū poteſt ſtatuere q̄d penſio vnius eccleſie exuberantis ſoluatur alicui canonico indigēti.⁊ epiſcopus debet ad hoc cōſentire.in.c.expoſuiſti.nu.8.de preben. 47
5 Caplm ſuccedit ſede vacante.in.c.bone memorie.nu.12.de app. 118
Sede vacante ſi collatio pertinet ad prelatum poteſt capitulum eccleſiam alicui commendare donec ei prouideatur de rectore.ibi.nu.13.
2 Capitulum poteſt cōferre dignitates que ſint ſupra capitulum vt archidiaconatum. Ant.in.c.licet magiſter.nu.1.de ſup.negli.prela. 35
6 Capitulū nō pōt ſtatuere ſine conſenſu epi niſi ſtatutuʒ cōcernat facta ipſius capituli tantum.in.c.j.nu.14.de his que fi.a ma.par.ca. 70
3 Capitulum non ſuccedit epiſcopo in his que epiſcopus habebat iure ſingulari.in.c.at ſi clerici.§.de adulteriis.nu.6.de iudi. 17
6 Capitulum nō confert beneficia ſpectantia ad collationeʒ ſolius prelati ſede vacante etiā magno tempore niſi beneficia ſint deuoluta ad epiſcopum per negligentiam vel delictum inferioris quo caſu confert capitulum.in.c.illa deuotionis.nu.1.⁊.2.ne ſede vac. 65
Capitulum beneficia que nō poteſt cōferre ſede vacante.poteſt illa cōmendare donec aliter fuerit prouiſum.ibi.nu.4.
Capitulum poteſt ſede vacante cōferre beneficia quorum collatio ſpectabat ad ipſum ⁊ epiſcopum ſimul.ibi.
Capitulum ſede vacāte an poſſit recipere reſignationem beneficioruʒ ſpectantium tantum ad collationem epiſcopi.ibi.nu.5.
Capitulum ſede vacante poteſt preſentatum inſtituere ⁊ electum cōfirmare.ibi.nu.6.
Capitulum ſuccedit ſede vacante illis que ſunt iuriſdictionis neceſſarie.ibi.nu.3.⁊.4.
Capitulū poteſt abſoluere excōmunicatū ab epo mortuo.ibi.nu.7.
Capitulū in quibus ſuccedat mortuo epiſcopo remiſſiue.ibi.
7 Capitulū hʒ poteſtatē ſede vacāte electū cōfirmare nō aūt cōferre bñficia de ratione diuerſitatis:remiſſiue in.c.ſicut tuis.nu.5.de ſimo. 88
7 Capitulum an poſſit agere pro rebus ſuis abſq̄ autoritate epiſcopi.in c.ex parte.el.ii.nu.2.de verb.ſig. 205
7 Ex delicto commiſſo p totum capitulū an puniantur ſinguli.in.c.dilectus filius.el.ii.nu.9.de ſimo. 85
Illi de capitulo an preſumantur ſcire que facta ſunt in capitulo.ibi.
4 Capitulum ſede vacante vel quādo p̄ſcripſit poteſt cognoſcere ſuper cauſa matrimoniali.in.c.preterea.nu.1.⁊.2.de teſti.cog. 92
1 Capitulū ſuccedit in adminiſtratione mortuo prelato niſi eius adminiſtratio eſſet ſuſpecta,nam tunc datur adminiſtrator.in.c.cum dilecta.nu.3.de reſcrip. 66
1 Capitulum ſine epo non poteſt inducere nouas cōſuetudines nec antiquas immutare.in.c.cum conſuedinis.nu.1.3.⁊.4.de cōſue. 101
1 Capitulū nō hʒ aliquā iuriſdictionē ſed epiſcopus qui tñ dʒ ipſam explicare cū conſenſu capituli.in.c.ex parte decani.nu.2.de reſcri. 81
1 Capitulum nō ſuccedit prelato in his que hʒ prelatus ratione cōſuetudinis vel iuris ſpecialis.in.c.ſcriptum.nu.12.de elec. 160
1 Capitulū poteſt canonicos abſentes requirere ad eligendum. Sed an valeat cōſuetudo quod debeāt expectare abſentes.in.c.cum interuniuerſas.nu.3.4.⁊.8.de electio. 134
2 Capitulum ſede vacante in quibus ſuccedat.vide pleniſſime in.c.cum olim.nu.2.de maio.⁊ obe. 129
Corſe.Tu adde q̄d capitulū ſede vacāte.ideo nō pōt cōferre beneficia ſpectātia ad collationē epi:qr collatio nō eſt ꝑprie de iuriſdictione epiſcopali confirmare aūt electos vel inſtruere p̄ſentatos ſunt ꝑprie epiſcopalis iuriſdictionis.⁊ ideo bene trāſeunt.in.c.ſede vacante.de ma.⁊ obe.c.cū olim.de inſti.c.j.li.vj.in collatione tñ bñficii deuoluti ad epiſcopū per negligētiā inferioris ſuccedit capi.ſe.vac.⁊ eſt ratio, quia p hāc deuolutionē non attribuitur epiſcopo aliqua noua iuriſdictio ſed ex antiqua ⁊ generali hoc ei ſpectat ſi aūt per deuolutioneʒ attribuat aliqua iuriſdictio de nouo vt in feudo tunc nō ſuccedit capitulū.vt in c.verum.de fo.cōpe.⁊ ſic cōcludit Do.de ſan.Semi.in.c.ꝙꝙ.de elect.li.vj.ſʒ ibi Jo.an.indiſtincte teneat ꝙ omnia bñficia deuoluta poſſit capitulum ſede vacante conferre per no.in cle.ſi de beneficio.gl.antepe.de preben.⁊ quod no.Inn.in.c.cum in cunctis.de elec.in fi.
1 Capitulū nō ſuccedit in ius epiſcopi quo ad collationem beneficiorum.in.c.eam te.nu.9.de reſcrip. 48
5 Capitulum litigādo cum ſuo prelato non tenetur conſtituere actoreʒ ſeu ſyndicum.in.c.dilecti filii.el.j.nu.3.de appel. 119
5 Capitulum ſuccedit ſede vacante in poteſtate compellendi executores.in.c.ioannes.nu.2.de teſta. 129
Capitulum poteſt cōfirmare electiones factas ſede vacante ſʒ nō poteſt conferre beneficia.ibi.
1 Capitulum non ſuccedit in adminiſtratione bonorum pertinentium ad epiſcopum ipſo mortuo ſed monaſterium ſic mortuo abbate.in.c.cum dilectus.nu.9.de conſue. 9
1 Capitulum vt collegium congregare ad quē ſpectat.in.c.cum nobis.nu.9.de ele. 136
6 Capitulum nō habet iuriſdictionē in ſingulares canonicos niſi preſcripſerit.in.c.ii.nu.3.de his que fi.a ma.par.ca. 71
Capitulum debet congregari ab antiquiore canonico.ibi.
6 Capitulū qñ ſuccedit in bonis canonici defuncti q̄ ipſe acquiſiuerat intuitu eccleſie poteſt illa vel inter canonicos diſtribuere vel in bonis communibus retinere.in.c.relatum.el.ii.nu.6.de teſta. 21
2 Capitulum poteſt transferre poteſtatem eligendi prelatum vni canonico.in.c.poſt tranſla.nu.3.de renum. 30
1 Capituluʒ nō debet occupare bona prelature prelato mortuo ⁊ quis debet ea cuſtodire.in.c.preterite.nu.2.⁊.6.de elec. 168
6 Capitulū qñ habet conferre bñficia ex negligentia epi an cōferre quādo eps incipit eſſe in mora an poſt lapſuʒ ſex menſium.in.c.quia diuerſitatem.nu.10.de conceſ.preben. 57
6 Capitulum nō poteſt recipere aliquem in monachum vacante monaſterio.in.c.ad ad apoſtolicam.nu.12.de regu. 62
2 Capitulum quando litigat cū prelato non requiratur ꝙ habeat curatorem.in.c.cum ſuper.nu.5.de offi.deleg. 87
6 Capitulum ſede vacāte nō pōt alienare,poteſt tñ facere ea que ſunt iuriſdictionis.in.c.fraternitati.nu.6.de cle.non reſi. 19
1 Capitulū pōt tps ſibi datū ad eligendum reſtringere ⁊ an poſſit inuito aliquo de capitulo.in.c.eccleſia veſtra.el.ii.nu.2.de elec. 181
1 Capitulū poteſt litigare cū prelato ſine ꝙ ſibi detur curator.in.c.edoceri.nu.13.de reſcrip. 65
1 Capitulum non poteſt cognoſcere inter maioreʒ partem ipſius q litigat cū ſingulari perſona ipſius ⁊ ꝙ habeat iuriſdictionē in ſingulos.in.c.in gene.nu.2.⁊ de elec. 179
2 Capitulum ſede vacante an ſuccedat tā inferiori eccleſia ꝙ cathedrali.in.c.his que.nu.2 de maio.⁊ obe. 124
Capilum ſede vacante in quibus ſuccedat.ibi.nu.3. 25
2 Capitulum ſede vacante an poſſit conferre beneficia.in.c.cum vos.nu.2.de offi.ordi. 112
7 Capitulum ſede vacante cognoſcit ſuper hereſi.in.c.ad abolendam.nu.4.de here. 101
Capitulum ſede vacante vel per mortem vel per abſentiam vel per negligentiam in quibus ſuccedat.ibi.nu.10.
Capituluʒ nō ſuccedit ſede vacāte in his que habebat eps iure ſpeciali.ibi.nu.17. 101
2 Capitulū ſede vacante habet ea que ſunt iuriſdictionis nō tñ omnia. Anto.de but.in.c.j.nu.5.de trāſla. 17
6 Capitulum licet nō poſſit ſuū prelatū citare tamē poteſt ipſum reuocare vt reſideat in eccleſia non tamen poſſet aliū eligere ſine conſenſu ſuperioris.in.c.qualiter.nu.1.⁊.3.de cle.non reſi. 20
2 Capitulum ſede vacante ſuccedit in poteſtate cōfirmādi electiones factas in.c.cum olim.nu.1.de maio.⁊ obe. 129
Capitulum ſede vacante in quibus ſuccedat.ibi.nu.2.
3 **Cappellanus** pōt dici rector parochie qui capelle deſeruit in.c.j.n.2.de ſecun.nup. 54
6 Capella que eſt in eccleſia cathedrali habet infra ſe parochiam decime pertinent ad ipſam non autem ad eccleſiam cathedralem.in.c.cum cōtingat.nu.8.de decimis. 152
Capelle ⁊ capellani iſtorum dominorum nō ſubſunt iuriſdictioni epi.in.c.cum capella.nu.3.de priui. 141
6 Capelle poſſunt annecti ⁊ vniri prebendis eccleſie cathedralis qñ prebende ſunt tenues reſeruata tamen debita portiōe capellanis.in.c.expoſuiſti.nu.1.⁊.4.de preben. 47
Sed ſi capella non ſufficeret vtriq̄ talis vnio non fit.ibi.nu.7.⁊.8.
Capella ſi annectitur prebende vel econtra quis habet curam animarū vel aliarum rerum ille qui erat rector capelle vel canonicus qui hʒ prebendam.ibi.nu.10.
7 **Captiuus** ⁊ incarceratus matrimoniū contrahere pt dūmodo vis non inferatur ⁊ quid de aliis cōtrahentibus.in.c.dñs.nu.3.de ſecun.nup. 54
7 Captiuus apud hoſtes lʒ ſeruus efficiat ⁊ oia bona pdat nō tñ vxorē perdit nec matrimoniū diſſoluit.in.c.in preſentia.nu.2.de ſponſa. 8
6 Captum a commiſſione pene detētio in carceribus excuſat.in.c.ſignificante.nu.5.de pigno. 95
3 Captus ob ſuſpicionem fuge nō pōt allegare incōpetentiam iudicis.in.c.cum non ab homine.nu.16.de iudi. 26
6 Captus in territorio alieno pōt per rectores ipſius territorii reperi.c.inter alia.nu.27.de immu.eccle.⁊ cemi. 228
2 **Carceratus** quādo vult aliquē contractū facere nō ſufficit ꝙ relaxetur a vinculis ⁊ cuſtodiat ſibi per familiam.in.c.accedens.nu.2.de procu. 144
Carcerati an poſſint teſtari vel aliquem contractum facere.ibid.nu.3.

7 Carcer vbi detrudunt aliqui nō dʒ eſſe ita durus ꝙ veriſimile ſit ꝙ vi carceris aliquis ibi moriatur.in.c.nouimus.nu.4.de ver.ſigni. 204

7 Carceratus frangēs carcerē de iure ciuili punit ſi pena capitis etiā ſi fuerit innocens ⁊ mitius punitur ſi ſine fractiōe per incuriam cuſtodis cepit fugam.in.c.a nobis.n.de apoſto. 106

☞ Corſe. Adde ꝙ cuſtos carceris negligēs dʒ ſubire illū ſuppliciū qd fugiēs eſſet ſubiturus:vt no.i.l.pe.de cuſt.reo.⁊ dicit tñ ibi Bal.ꝙ lʒ cōtra fugiētē ⁊ effractorē carceris inducat q̄dā ficta cōfeſſio tñ cōtra cuſtodē carceris dʒ aliter ꝓbari.l.nō eſt dubiū.ff.de cuſto.reo.⁊ ſpeciale in cuſtode carceris vt rōne culpe teneat ad penā capitalē.⁊ idē dicit ibi Bal.in cuſtode caſtri vel arcis ⁊ ſi quis incarcerādo nō innitit publica autboritate incidit in penā ꝓuati carceris q̄ eſt capitalis.l.j.C. de pri.car.⁊ punit vltimo ſupplicio tāꝙ violator iperialis maieſtatis qꝛ videtur vſurpare merū imperiuʒ.ideo eſt reus leſe maieſtatis ⁊ ille dicitur babere priuatū carcerem ſm But.vbi dicit Bal.q babet locū deputatū ad tenendū quoſcūqʒ boīes.nō enim locum bʒ.l.illa in eo q tantū vnū boīeʒ aliquātulū tenet incarceratū.Alij tñ ītelligūt illā.l. indiſtincte de quolibet qui retinet aliquē īcarceratum per viginti boras vel etiā minus ſine cauſa.per.l.capite quito.ff.de adul.Alij dicūt qd illa.l.capite.non loquitur in materia ꝓuati carceris,qꝛ ibi detētio fiebat ad ꝓbandum,ſʒ.d.l.j.loquit qñ ſit detētio ad carcerē exercendū, vt ibi per Bal.qui dicit ꝙ multofortius tenet ille qui torquet detētū qꝛ plus eſt torquere ꝙ̄ detinere.l.j.C.de cuſto.reo.qd dicit eſſe notandū cōtra tyrānos,⁊ querit ibi an bānitus q pōt impugne offendi poſſit in priuatos carcere teneri ⁊ torqueri.⁊ de bis omnibus vide Jo.de ana.in.c.a nobis.de apoſta.in.ij.⁊.iij.col.

7 Carcer etiā arctus eſt pena eccleſiaſtica inductus tam ad cuſtodiam quam ad penam.in.c.a nobis.nu.2.de apoſta. 106

Carceratus frangēs carceres de iure ciuili punitur pen a capitis etiā ſi fuerit innocens.ibi.nu.3.

2 Carceratus ſi qd facit ꝓſumit metu facere.in.c.ij.nu.19.ꝙ met.cā. 151

6 Carceratus ſi cū licētia iudicis deceſſit de palatio vt iret ad miſſaʒ cū iuramento de reuertendo ſi non reuertatur an poſſit inde extrahi.in c.inter alia.nu.32.de imm.eccle.⁊ cemi. 229

7 Carcerare faciēs clericū ⁊ ei minuere cibū ⁊ potū nō euadit penā irregularitatis ſi talis clericus moriat.in.c.ad audiētiā.n.4.de cri.fal. 132

6 Carcerari an ⁊ quādo poſſit liber bomo ꝓ debito vel crimine tā a priuato ꝙ̄ autboritate iudicis.in.c.lator.nu.3.de pig. 93

2 Carcerandus iniuriatur ſi non admittitur ad fideiuſſores.in.c.legebatur.nu.1.de maio.⁊ obe. 125

7 Carceratus non dicitur corporaliter ledi.in.c,nuper.nu.3.de ſentē.ex com. 188

Carcerari poteſt clericus non ſoluʒ ſi de crimine agatur criminaliter ſed ſi de eo agatur ciuiliter.in.c.j.nu.7.de deſpon. 80

Carcerari pōt clericus debitor alicuius ſi eſt ſuſpectus de fuga vel recuſet ſatiſfacere.ibi.

Carcerari non debet clericus qui nō eſt ſoluendo neqʒ excōmunicari neqʒ compelli ad cedendum bonis.ibi.

7 Incarcerati acta ⁊ matrimonium an ⁊ quādo teneant.in.c.cum locū. nu.8.⁊.9.de ſpon. 7

7 Carceratos clericos ſi prelatus faciat mori in carceribus propter extenuationē vict⁹ incurrit irregularitatē.in.c.nouimus.nu.4.de verb. ſigni. 204

6 Carcerari nō dʒ clericus pro debito.in.c.odoardus.nu.3.de ſol. 101

7 Carcerari debēt aliqui ꝓ grauiſſimis delictis nō pro leuibus niſi eſſet timor fuge.in.c.vt fame.nu.2.de ſen.excom. 191

Carcer eſt inuentus etiam ad penam de iure canonico.ibi.nu.3.

6 **Cardinales** trāſferunt in papā id qd nō babent.in.c.cura paſtoralis.nu.7.de iurepa. 193

6 Cardinalis qui alias nō cōuincitur niſi a.lxxij.teſtib⁹.ſi ſint teſtes laudabilis vite ſufficiūt duo.in repe.c.cū eſſes.nu.16.de teſta. 117

3 Cardinales ſunt in quaſi poſſeſſione vt papa ardua nō explicet ſine eorum conſilio.in.c.literas.nu.13.de reſti.ſpo. 182

5 Cardinales in titulis eorum babent iuriſdictionē quaſi epalem alias nullam babent iuriſdictionem.in.c.cum te.nu.12.de re iudi. 78

Cardinales ſede vacante nil poſſunt excedere de ſpectantibus ad papam.ibi.nu.13.

5 Cardinalis ſi fuit deputatus iudex nō pōt recuſari.in.c.nouit ille qui. nu.4.de appel. 111

5 Cardinali etiam legato creditur in preiudicium partiū de iure cōi niſi ſit conſuetudo in contrarium.in.c.conſtitutus.nu.12.de appe. 115

1 Cardinales vtruʒ debeant eligi vel poſtulari in aliquem epiſcopatū, in.c.ſi.nu.8.de poſtu.prela. 116

1 Cardinales omnes ſi mortui ſunt ad quem ſpectat electio pape.in.c.licet de vitanda.nu.15.de elec. 124

Cardinales duo ſi reperiuntur tempore mortis pape poſſunt vnū ex ipſis eligere in papam.ibi.

1 Cardinalis vel epiſcopus an debeāt eligi an poſtulari ad aliam dignitatem.in.c.bone memorie.el.j.nu.5.de poſtu.prela. 111

Cardinalis non poteſt eſſe epiſcopus.ibi.nu.6.

7 Cardinales an ſint de iure diuino vel poſitiuo an ſine eis poſſint ardua negotia explicari ꝑ papam.in.c.per venerabilem.nu.19.qui filij ſint legi. 43

2 Cardinali aſſerenti ſe legatum an ei credatur.in.c.quod tranſlationē. nu.10.de offic.leg. 107

6 Cardinales dicūtur fratres pape ⁊ canonici fratres epiſcopi.in.c.nouit.nu.3.de bis que ſi.a prela. 67

6 Cardinales babent ius epiſcopale in titulis ſuis ⁊ intra totā parocbiā tituli.in.c.dilectus.nu.12.de capel.mona. 188

4 Cardinales ſi ante creationē ſummi pōtificis aliquid ſtatuant ⁊ iurāt ſi vnus eorum ſit effectus papa nō tenet illud ſeruare ſi eſt contra dignitatem pontificalem.in.c.ſicut de noſtris.nu.1.de iureiu. 154

4 Cardinalibus an ſit credendum vel eoruʒ ſigillis vel prelatis alijs.in c.quod ſuper.nu.5.de ſi.inſtru. 104

6 Cardinalis deponitur qui nō reſidēs in ſuo titulo monitus noluit redire.in.c.ex geſtis.nu.1.de cle.non reſi. 17

Cardinales ſunt in quaſi poſſeſſione vt papa non explicet ardua ſine eorum conſi.ibi.nu.9.

7 Cardinali aſſerenti aliquid in preiudicium tertij:non creditur.in.c. ſicut nobis.nu.5.de ſen.excom. 192

Cardinali aſſerēti rē ſibi cōmiſſaʒ viue vocis oraculo an credat.ibi.

6 Cardinalis null⁹ eſt qui nō ſit diaconus.in.c.extirpande.in repe.§.qui vero.nu.8.de preben. 41

1 Cardinalis que beneficia perdat ꝓpterea:qꝛ effectus eſt cardinalis ⁊ que poteſt poſtea acquirere.in.c.eccleſia veſtra.el.ij.nu.3.de ele. 181

Cardinalis an debeat eligi vel poſtulari in epiſcopum in eccleſia.ibi. nu.15.

2 Cardinales babent iuriſdictionem epiſcopalē in titulis ſuis.in.c.bis que.nu.1.de maio.⁊ obe. 127

7 Cardinales locātes beneficia eis commodata ſub certa penſione non cōmittunt ſimoniam,ſecus ſi renūtiant titulo cōmēde accepta certa pecunia.in.c.non ſatis.nu.8.de ſimo. 78

4 Cardinales ex cōmiſſione pape diſpenſant circa votū vltra marinum pro terre ſancte ſuccurſu.in.c.quod ſuper.nu.1.de ſi.inſtru.

7 **Carnalis** copula ſuperueniens cū ſponſa que tātū exceſſit ſeptimū annum an faciat matrimoniū ⁊ ſimiliter in alijs annis ante pubertatem tam in maſculo ꝙ̄ in femina.in.c. continebatur.nu.6.de deſpon.impu. 14

6 Carnalis copula poteſt eſſe notoria.in.c.de illo.nu.3.de eo qui cog. con. 29

7 Carnalis copula ſuperueniens ſpōſalibus ſub cōditione an ſponſalia faciat tranſire in matrimonium.in..c.j.nu.6.de ſpon.du. 17

7 Carnalis copula etiam cum minore an faciat ſpōſalia in matrimoniū tranſire.in.c.de illis.el.ij.nu.4.de deſpon.impu. 14

3 Carnalis copula an interdicatur virum ⁊ vxorem probato adulterio vel alio impedimento ante tamen ꝙ̄ ferat ſententia.in.c.ij.nu.5. vt lit.pen. 217

7 Carnalis copula cum minore babita preſumitur potentia coeundi. in.c.ſi.nu.3.de eo qui cog.con. 31

7 Carnalis copula violēter extorta nō firmat matrimoniū ⁊ qd ſequat ſi vis fuit conditionalis.in.c.diſcretionem.n.3.de eo qui cog.con. 30

7 Carnalis copula nō addit maius vinculuʒ reſpectu eſſentie matrimonialis.in.c.licet.nu.4.de ſpon.du. 17

7 Carnalis copula ꝑ vim extorta nō firmat matrimonium.in.c.inſuper. nu.5.qui matri.accu.po. 45

7 Carnalis copula ſi nō ſit ſubiecta feminis commiſtio an faciat ſpōſalia tranſire in matrimonium.in.c.adoleſcens.nu.3.de ſpon. 12

7 Carnalis copula procedens ſpōſalia non facit illa trāſire in matrimoniū de preſenti.⁊ ita ꝓbatio copule ſimpliciter nō cōcludit matrimonium.in.c.veniens.el.ij.nu.2.de ſpon. 7

7 Carnalis copula ſuperueniens facit tranſire ſpōſalia de futuro in matrimonium ſed nō iuſſus carnalis copule.in.c.is qui.nume.1.de ſponſali. 11

5 Carnalis copula ſequens purgat metum precedentem dūmodo copula non ſit omnino coacta.in.c.veniens.el.j.nu.7.de ſpon. 6

7 Carnalis copula etiam inter minores conſummat matrimoniū ſed nō nixus ad copulam.in.c.a nobis.nu.3.de deſpon.impu. 14

7 Carnalis copula nō eſt neceſſaria ad eſſentiam matrimonij.in.c.per tuas.nu.3.⁊.6.de ſpon.du. 19

7 Carnalis copula nō firmat matrimonium cōtra errorē ſeruilis cōditionis.in.c.ſi.nu.5.de coniu.ſeruo. 26

7 Carnalis copula cū puella.vij.annorum dirimit matrimonium poſtea cum cōſanguinea contractū.in.c.fraternitati.nu.12.de eo qui cog. con. 30

7 Carnalis copula facit trāſire ſpōſalia nedum pura ſed etiam cōditionalia in matrimonium.in.c.per tuas.nu.3.de condi.apo. 19

Carnalis copula an probari debeat qd ſit ſecuta poſtꝙ̄ defecit cōditio.ibi.nu.5.

7 Carnalis copula facit tranſire ſponſalia in matrimonium.in.c.ex literis.nu.7.de ſpon. 5

Carnes

6 **Carnes** poſſunt de iure comedi die ſabbati, licet de honeſtate ⁊ cōſuetudine aliud ſit: die veneris vero ſecꝰ. in. c. conſilium. nu. 3. ⁊ in ſeq. in. j. no. eo. ti. 218

6 Carnes non eſt licitum comedere in feſto notiuitatis occurrēte ſexta feria profeſſis ⁊ vouentibus, alijs vero ſic. in. c. fi. nu. 1. ⁊. 2. de obſer. ieiu. 219

2 **Character** quid ſit. Anto. in rubri. nume. 2. de ſacra. non ite. 50

3 **Caſtra** noua facere nō licet ad emulationē alteriꝰ nec vetera inhabitata rehabitare ſed bene ad ſui patrimonij ampliationem. in. c. piſanis. nu. 15. de reſti. ſpo. 163

2 Caſtratus a ſeipſo an repellaẜ a promotione ⁊ quid ſi natus eſt eunuchus. Ant. in. c. ex parte. nu. 1. 5. 8. de corpo. vit. 60. ⁊ ſeq.

Caſtratus preſbyter vel alius ex voluntate non debet ſeruare virilia vt dicunt vulgares. ibi. nu. 6.

1 **Caſus** ſi nō reperitur deciſus recurritur ad ſimilitudinem legis non antē ad ſimilitudinem ſtatuti vel conſuetudinis. in. c. tranſlato. nu. 5. de conſti. 19

Et vide in. c. cum olim. nu. 7. de conſue.

1 Caſus exceptus a regula extenditur ex paritate rationis. in. c. cum inter vniuerſas. nu. 8. de elec. 135

2 Caſus a regula exceptuatus an extendatur ad ſimiles. in. c. ſacris. nu. 6. quod met. cau. 149

1 Caſus vel cauſe preterite non deciduntẜ ſm ius nouum. in. c. dudū. el ij. nu. 22. de elec. 173

Caſus in quibus vni creditur. in. c. ij. nu. 6. de proba. 5

6 Caſus exceptus a iure extenditur ad conſimilem ex identitate rōnis ita ⁊ caſus exceptus ſtatuto quādo ſtatutum continet materiam iuris ſecus ſi diſponeret cōtra vel preter ius. in. c. ad audientiā. nu. 2. de cle. non reſi. 22

1 Caſus ſi non reperiẜ deciſus ad qđ eſt recurrendū. in. c. cū olim. nu. 5. ⁊. 7. de conſue. 98

Et vide in. c. tranſlato. nu. 5. de conſti.

5 Caſus excepti a regula extenduntur ad caſus conſimiles. in. c. fi. nu. 17. de re iudi. 85

2 Caſus reſeruati pape: remiſſiue. in. c. qđ tranſlationem. nu. 8. de offic. lega. 107

6 Caſus duo equiparati ſi ſunt in mutis non tamē equiparantẜ in exorbitantibus. in. c. quod dei. nu. 2. de ſta. mona. 180

7 Caſus ſimiles expreſſis regulantur ſecundum caſus expreſſos. in. c. cū ſit. nu. 1. de ſimo. 78

6 Caſus ſuperueniens recipit declarationē ſecundum ſtatutum precedentem. in. c. j. nu. 9. de cle. egro. 50

6 Caſus fortuiti ſunt illi qui nō poſſunt ꝓuideri. in. c. vnico. nu. 13. ⁊ nu. 15. de commo. 79. ⁊ ſeq.

Caſus fortuitꝰ ſi aliqui fuerūt nominati dum ſuſpiciuntur a cōtrahētibus ⁊ poſtea ſequetur clauſula generalis puta ⁊ de omnibꝰ alijs veniunt etiam alij dummodo nō ſint maiores expreſſis. ibi. nu. 18. 80

Caſus requirentes ſpeciale mādatum veniunt expreſſis aliquibus et poſtea ſecuta clauſula generali. ibi.

6 Caſus fortuitus imputatur illi qui dedit operā rei illicite per quam ille caſus venit. in. c. quia diuerſitem. nu. 13. de conceſ. preben. 57

6 Caſus omiſſus habetur pro expreſſo ex mēte ſtatuentis. in. c. ſane. nu. 1. de cele. miſ. 212

2 Caſus in quibus papa diſpenſare non poteſt. remiſſiue. Ant. in. c. ij. nu. 7. de biga. 62

3 Caſus in quibus verba neceſſario requirunẜ. in. c. eccleſia veſtra. nu. 3. de elec. 170

7 Caſus fortuitus imputaẜ danti operam rei illicite. in. c. ioannes. nu. 2. de homi. 114

☞ Corſe. Qui ſint caſus fortuiti vid inſti. quib. mod. re con. ob. §. itē is cu . vbi gl. dic: tꝙ ibi meliꝰ ꝙ alibi numeranẜ. Sali. in. l. que fortuitis. C. de pig. actio. dt ꝙ caſus fortuitꝰ. cōtingit qn̄qꝫ facto nature qn̄qꝫ facto hominis exēplū in primo caſu vt tempeſtas maris ⁊ grandinis, nix inſolita, feruor ſolis nō cōſuetus, terre motꝰ, vis ventorum: naufragium: impetus fluminis, aer corruptus vnde generanẜ bruci ⁊ locuſte vel mors que cōtingit ex aeris corruptione vel ex influētia mala corporum celeſtium, probaẜ hoc in. l. ſed ⁊ ſi quis. §. qđ diximus. ff. ſi qs cau. ⁊ in. l. ſi fiſtulas. §. frumēta. ff. de cōtrahē. emp. ⁊ in. l. ex conducto. ff. loca. Exēplū ſecūdi qn̄ veniūt facto hominis ꝓpter incurſum hoſtiū ꝑdonū ⁊ latronū. ⁊ vide ad ꝑdicta ho. tex. in. l. contractus. in fi. ff. de reg. iur. vbi etiam tenet ꝙ mors naturalis dicaẜ caſus fortuitus: qđ etiam tenet Bal. in. l. j. in fi. C. de his qui ad li. perue. non poſ. ibi etiam proſequiẜ plene Salic. an ⁊ qn̄ incendiū dicaẜ caſus fortuitus. ⁊ differentiam inter caſum fortuitū ⁊ caſum improuiſum vide ꝑ tex. gl. ⁊ Bal. qui dicit qđ neſcit alibi. in. l. j. ad. l. corne. de ſic. ille eñi diciẜ caſus fortuitus quem nō ꝓcedit aliqua cauſa deſcendēs ab eo cui caſus ille vult imputari ſed caſus improuiſus diciẜ ille vbi culpa ꝓcedit vt ibi ꝑ eū. ⁊ caſus fortuitus nullū hominū cōſiliūꝫ preuidere poteſt. bonus tex. in. l. ij. §. ſi. eo tempore. ff. de admini. re. ad ciui. perti. facit. l. ſi res pupillaris. ff. de admi. tu. ⁊. d. l. que fortuitis. ⁊ an furtum clandeſtinū cōputeẜ inter caſus fortuitos. Vide Bal. in. l. j. C. depoſi. vbi dicit qđ ſi furtum clandeſtinū eſt frequēter contingens, puta qꝛ oſtium nō erat clauſum vel nō bn̄ clauſum hic eſt culpa aut eſt raro contingens: vt quia de nocte frangiẜ quedā camera ſeu apotheca in platea ⁊ tūc eſt caſus fortuitus: qꝛ tūc veriſimiliter non debet precaueri. vt in l. eū qui. in. §. idē ſcribit. ff. de furt. Ang. in. d. l. que fortuitis. dicit qđ ſi nulla culpa ꝓceſſit: puta ſi vxor furaẜ viro de nocte vel ſi datur alicui potatio opiatitia vt dormiat ⁊ poſtea fureẜ ipſo dormiēte poteſt etiā poni exemplū ſm Ang. in mercatoribꝰ ſtantibus in platea peruſina qui de nocte dimittunt pannos in fundico ſm morem ciuitatis, nam ſi forte ſubtrahuntur ⁊ oſtium erat bene clauſum iſtud furtuꝫ appellatur caſus fortuitus, ideo tale periculum ad dominuꝫ pannorum pertinebit non ad mercatores tenentes eos in fundico: qđ dicit mēti tenendum. iſtud idem tenet Sali. in. l. cum duobꝰ. in. §. damna. ff. pro ſocio. qđ dicit notandum, qꝛ ſepe cōtingit in apothecis ⁊ ſtationibus in quibus nullus dormit: nam ſi adhibuit omnem diligentiam tamen furtum non imputetur ei.

7 Caſus fortuitus non preſumitur niſi probetur. in. c. ſi vero. el. j. nu. 8. de ſenten. excom. 179

5 Caſus in quibus ſentētia redditur nulla licet in ea error iuris non ſit expreſſus. in. c. j. nu. 5. de re iudi. 48

7 In pari caſu turpitudinis potior eſt cōditio poſſidētis. in. c. ⁊ ſi neceſſe. nu. 9. de dona. inter vi. ⁊ vxo. 51

1 Caſus excepti a lege extendūtur ad alios caſus ex idētitate rationis. in. c. cum omnes. nu. 7. de conſti. 22

1 Caſus in quo ep̄s diſpēſat cum ſimoniaco in ordine ⁊ iniquo ſimoniacus in ordine nō ſuſpēditur ab alijs ordinibus. in. c. per tuas. el. iij. nu. 6. de ſimo. 89

2 **Cauſa** quando eſt in curia oportet qđ mittatur procurator inſtructus alias procedetur ad diffinitiuam. Anto. in c. veniens. nu. 2. 3. 4. 11. ⁊ nu. 12. de renun. 32. ⁊ ſeq

Cauſa quando dicatur eſſe deuoluta in curiam. ibi. nu. 10. 32

5 Cauſa in dubio preſumitur. in. c. accedentes. nu. 7. de preſcrip. 29

7 Cauſam non ſemper quis tenetur exprimere in actione perſonali. in c. fi. nu. 4. de frigi. ⁊ male. 37

2 Cauſa ceſſante an ⁊ quando ceſſet effectus. Ant. in. c. poſt tranſlationem. nu. 17. de renun. 31

Cauſa que dicatur impulſiua ⁊ que finalis. ibi. nu. 18.

5 Cauſa matrimonialis in tantum eſt fauorabilis qđ potius ſtatur opinioni vnius doctoris dicentis pro ea quem plurium dicentium cōtra niſi illa ſit euidenter falſa. in. c. fi. nu. 3. de re iudi. 84

7 Cauſe eccleſiaſtice in defectum canonice prouiſionis poſſunt per leciuiles decidi in. c. j. nu. 3. de no. ope. nun. 150

3 Cauſarum deciſiones fiunt ſm ſtatuta loci vbi fuit contractum. in. c. cum contingat. nu. 8. 76

2 Cauſe maiores que dicantur ad hoc vt earum cognitio ſpectet ad ſedem apoſtolicam. Ant. butrig. in. c. j. num. 2. de tranſlatione prelatorum. 7

3 Cauſa commiſſa decidi de iure intelligitur tam de iure cōmuni ꝙ ſpeciali. in. c. j. nu. 5. vt lit. pen. 216

5 Cauſa qn̄ committitur app. re. poterit quilibet ſuperior adiri per viā querele qui tenetur ex debito iuſtitie grauamen reuocare alias ab eo appellabitur. in. c. paſtoralis. nu. 16. ⁊. 17. de appel. 120

5 Cauſam ſeu negotium an ⁊ quando videatur ſuperior ad ſe reuocare. in. c. vt noſtrum. nu. 2. de appel. 124

4 Cauſa commiſſa ad inſtantiam actoris ſuper poſſeſſione ⁊ proprietate poteſt iudex ſuper alterutro ꝓcedere ⁊ actor incohoare quam vult. in. c. ſignificauerunt. nu. 1. de teſti. 68

An ſuper iuſta cauſa in denegando quartam productionem teſtium requiratur cauſe cognitio. ibi. nu. 9. 66

3 Cauſa poteſt committi etiam per delegatū abſqꝫ eo quod requiratur conſenſus partium. nu. 4. de fo. compe. 48

3 Cauſa eccleſiaſtica eſt tractanda ſm regulas ſacras. in. c. clerici. nu. 7. de iudi. 24

6 Cauſe magne importantie ſunt per ſolam ſedem apoſtolicam decidēde. in. c. maiores. nu. 1. ⁊. 3. de baptiſ. 214

4 Cauſa nullitatis deuoluit totam cauſam ad iudicem vnde poterit reformare ſententiam. in. c. cum ioannes. nu. 18. de fi. inſtru. 109

3 Cauſa quando committitur ſimpliciter ⁊ de plano ⁊c. tollitur appellatio ⁊ omnis ordo iudiciarius. in. c. cum contingat. n. 26. de foro cōpeten. 79

3 Cauſa eccleſiaſtica non poteſt cōmitti clerico ⁊ laico ſimul: qꝛ laicus eſt capax. in. c. ſignificaſti. nu. 16. de fo. compe. 86

5 Cauſa ob quam appellatur debet eſſe iuſta: ⁊ quod vera ꝓbetur. in. c. ſignificauit. nu. 6. 117

3 Cauſa ſi cōmittatur cognoſcenda non preſumitur commiſſa decidanda niſi ſpecialiter dicatur. Anto. in. c. fi. nu. 1. offi. archi. 67

2 Cauſa matrimonialis an poſſit delegari alteri ꝙ epiſcopo. in. c. ex literis. nu. 1. 2. 3. de reſti. in integ. 158

3 Cauſa decidenda ſecundum bonam conſuetudinem terre quomodo decidetur ſi diuerſa eſt conſuetudo actoris ⁊ rei iudicis, remiſſiue. in. c. cum veniſſent. nu. 14. de eo qui mit. in poſ. 214

3 Cauſarum matrimonialium cognitio pertinet ad ſolum iudicem eccleſiaſticum nec laicus cognoſcit etiam incidẽter. in. c. tuam, nu. 3. de ordi. cog. 148

2 Cauſa efficiente ceſſante nõ ceſſat effectus iam impreſſus. Ant. in. c. de bigamis. nu. 1. ⁊. 2. de biga. 62

3 Cauſa ſi remittitur ad vnum tribunal intelligitur remiſſa ſecundũ cõſuetudines illius tribunalis ad quod fit remiſſio. in. c. licet ex ſuſcepto. nu. 12. de fo. compe. 72

5 Cauſa appellationis ab interlocutoria debet exprimi in ſpecie ⁊ alias in genere. in. c. vt debitus. nu. 38. de appe. 128

3 Cauſa damni infecti eſt ſummaria. in. c. j. nu. 19. de mut. peti. 100

Cauſa renuntiationis efficitur illius nature que eſt cauſa cõuentionis. ibi. nu. 19.

5 Cauſe quedam que reddunt iudicem ſuſpectũ. in. c. poſtremo. nu. 4. de appel. 106

2 Cauſe cognitio non cenſetur adhibita in ſententia quãdo fuit lata a a iudice veriſimiliter non inſtructo. in. c. cum ex literis. nu. 6. de reſti. in integ. 159

5 Cauſa recuſationis iudicis debet coram eo allegari ſed probari corã arbitris: ſed ſi cauſa eſt euidenter fruſtratoria iudex debet ſpernere ⁊ ad vlteriora procedere. idem ſi eſt notorie iuſta qð nõ debet amplius remitti cognitioni arbitrorũ. in. c. cum ſpeciali. nu. 15. de appel. 130

5 Cauſa appellationis ſi fuit vna allegata ⁊ alia probata non excludit appellantem. in. c. poſtremo. nu. 7. de appel. 107

5 Cauſa ſi exprimatur vna ex multis que ſit friuola alie etiam preſumũtur friuole. in. c. conſtitutus. el. ij. nu. 13. de appel. 115

3 Cauſa commiſſa ſecundum equitatem ⁊ veritatẽ quomodo terminabitur. in. c. ij. nu. 3. de iura. calum. 125

Cauſa mere ſpiritualis nec principaliter nec incidẽter cognoſcitur a laico. ibi. nu. 8.

Cauſa miſta cognoſcitur coram eccleſiaſtico. ibi.

6 Cauſe criminales poſſunt delegari clericis de iure canonico. in. c. in archiepiſcopatu. nu. 2. de rapto. 57

5 Cauſa ceſſante an ⁊ quando ceſſet effectus. in. c. cum ceſſante. nu. 2. de appel. 128

5 Cauſa propter quam fuit appellatum debet coram iudice ad quem iuſtificari. in. c. interpoſita. nu. 1. de appel. 137

1 Cauſa qñ committitur pluribꝰ oẽs habent iuriſdictionem inſolidum ſed omnes habent ſimul exercitium. in. c. ſciſcitatus. nu. 1. de reſcri. 53

3 Cauſa an ⁊ quãdo ſit exprimenda in libello. in. c. dilecti filij. nu. 14. de iudi. 22

3 Cauſa appellationis vtrum poſſit alteri cõmitti tam de iure canonico quam ciuili. in. c. ceterum. nu. 15. de iudi. 19

3 Cauſa poſſeſſionis ⁊ proprietatis debet ſub eodem iudice terminari. in c. j. nu. 1. de cau. poſ. ⁊ pro. 152

Cauſe habentes aliquam conformitatem terminari ſolent ab eodem iudice. ibi. nu. 3.

3 Cauſa que dicatur neceſſaria vel quaſi vel probabilis. in. c. ſi. nu. 46. de fo. compe. 92

3 Cauſa pendens non terminatur ꝑ ius commune vel ſpeciale puta priuilegium emanatum cauſa pendẽte niſi de ea faciat mentionem. Sed an aliqua noua cauſa ſuperueniẽs liti pendẽti decidatur per iura emanata lite penden. in. c. ſi. nu. 8. ⁊. 11. vt lit. pen. 219

3 Cauſe viles vel vilium perſonarum expediunt̃ ſine libello ⁊ ſcriptura ⁊ in eis credit̃ ſimplici verbo iudicis. in. c. j. nu. 17. de lib. obla. 94

Cauſa vilis que dicatur relinquitur arbitrio iudicis. ibi.

3 Cauſa eccleſiaſtica nõ poteſt delegari clerico cum conditione vt ferat ſententiam prout talis laicus iudicabit. c. ij. nu. 13. de iudi. 9

4 Cauſa vna ceſſante de pluribus cauſis ſimul conſideratis ad diſpoſitionem aliquã ceſſat diſpoſitio ſecus ſi cauſe diſtributiue conſiderãtur. in. c. cum nuntius. nu. 1. de teſti. 47

4 Cauſe que requirunt vltra duos teſtes, in. c. licet. el. j. numero. 4. de teſti. 56

3 Cauſe quo caſu poſſunt delegari vltra duas dietas a prouincia. in. c. ſane. nu. 3. de fo. compe. 49

3 Cauſe cognitio hodie nõ poteſt trahi extra prouinciam niſi per vnaꝫ dietam. in. c. ex parte. B. nu. 10. de fo. compe. 82

3 Cauſa an poſſit committi vltra duas dietas extra prouinciam. in. c. ſignificauerunt. nu. 2. de iudi. 45

Cauſa criminalis clerici a ſolo epiſcopo cognoſcitur. in. c. ſi diligenti. nu. 29. de fo. compe. 75

Cauſa ſi fuit ſimpliciter commiſſa intelligitur tam de poſſeſſoria quã petitoria tamẽ eſt in optione actoris a qua incipiat. in. c. j. nu. 6. de ſequeſt. poſ. ⁊ fruc. 221

Cauſe que habent adinuicem connexitatem quandam debent vni iudici committi: ne cauſe continentia diuidatur. ibi. nu. 14.

Cauſa que poteſt continere poſſeſſoriũ ⁊ petitorium ſi ſimpliciter cõmittatur videtur commiſſa cognitio tam in poſſeſſorio quam in petitorio, alias ſecus niſi incidenter. ibi. nu. 5.

2 Cauſe meri ⁊ miſti imperij de iure canonico ſubdelegantur. in. c. venerabile. nu. 13. de offi. deleg. 100

3 Cauſe cognitio ſi eſt commiſſa alicui nõ videt̃ ei commiſſa deciſio niſi ſi ſpecialiter committat̃. in. c. cum ad ſedem. nu. 2. de reſti. ſpo. 185

5 Cauſa ſummaria dicit̃ vbicũq; verſat̃ cauſa ſuper qua ſnia lata nõ infert magnũ ꝑiudicium nec totaliter decidit quin poſſit in alio iudicio grauamen reperari. in. c. cũ dilecta. nu. 24. de cõfir. vti. vel inuti. 142

3 Cauſe clericorum non tractantur ſecundum cõſuetudines laicales. in c. quod clericis. nu. 1. 6. 8. 10. 11. 17. 19. ⁊. 24. 20. ⁊. 21. de fo. cõpe. 68

6 Cauſa ceſſante an ceſſet effectus. in. c. ſuggeſtum. numero. 5. de decimis. 146

7 Cauſarum in deciſionibus recurri poteſt ad nouũ ⁊ vetus teſtamentum, in. c. per venerabilem. nu. 14. qui fil. ſint legi. 43

4 Cauſa conſanguinitatis tũc dicitur ſpiritualis quãdo tractat̃ de matrimonio contrahendo vel diſſoluendo. in. c. ceterum. num. 1. de teſti. cogen. 92

2 Cauſa ceſſante non ceſſat effectus iam in eſſe productus. Ant. in. c. ſane. nu. 2. de renun. 17

7 Cauſa an poſſint cõmitti a ſede apoſtolica monachis q̃ ſunt in eccleſijs cathedralibus, in. c. cum olim. el. ij. nu. 13. de priui. 156

7 Cauſe incidentia non ſemper ampliant iuriſdictionẽ ⁊ hoc eſt verum quo ad iudicem ſecularem, quia eſt incapax cognoſcere de ſpiritualibus. in. c. lator. nu. 7. qui fil. ſint legi. 39

3 Cauſa ſpiritualis que remittitur ad eccleſiaſticũ an cognoſcat ordine iudiciario ſeruato. in. c. tuam. nu. 15. de ordi. cog. 150

5 Cauſe temporales clericorum poſſunt per ordinarios laicis cõmitti. in. c. tua nobis. nu. 4. de appel. 134

1 Cauſa non poteſt committi appellatione remota niſi per ſoluꝫ papã. in. c. j. nu. 1. de reſcrip. 43

2 Cauſa poteſt delegari vel ſubdelegari reſeruato conſilio delegantis in decidendo eam. in. c. ſi pro debilitate. nu. 6. 8. de offi. deleg. 73

7 Cauſa noua ſuperueniẽs facit recedere a pacto ⁊ a pena liberat. in. c. j. nu. 5. qui matri. accu. poſ. 45

6 Cauſa impulſiua ceſſante non ceſſat effectus, ſecus ceſſante cauſa ſi. in. c. magne. nu. 14. de voto ⁊ vo. re. 177

2 Cauſa reſtitutionis in integrum poteſt vtroq; iure delegari. in. c. cauſa reſtitutionis in integ. 163

1 Cauſa quando dicatur ſummarie commiſſa. in. c. quia propter. nu. 17. de elec. 164

6 Cauſa intelligitur de propinqua nõ autem de romota. in. c. decetero. nu. 2. de homi. 110

Cauſa remota an ⁊ quando puniatur remiſſiue. ibi.

5 Cauſa ſi eſt commiſſa vel delegata intiliter ordinario ⁊ partes coraꝫ eo litigarunt an valeat proceſſus. in. c. cum ex officij. nu. 33. ⁊. 38. de preſcrip. 38

7 Cauſa acceſſoria commiſſa videtur ſi principalis eſt cõmiſſa. in. c. de prudentia. nu. 3. de dona. inter vi. ⁊ vxo. 50

2 Cauſa non que dicatur ad hoc vt quis audiatur ex tali cauſa ad illud ꝙ alias fuit ſibi denegatum. in. c. beneficio. nu. 4. de reſti. in integ. 164

2 Cauſe matrimoniales non ſolent committi de ſtylo curie niſi ſolis epiſcopis. in. c. cauſam. nu. 1. de offi. deleg. 80

2 Cauſe legitime ad accuſandam ſuſpicioneꝫ iudicis. in. c. cauſamq;. nu. 3. de offi. deleg. 81

7 Cauſa ſi pendet coram delegatis ordinarius debet ſilere. in. c. cum dilectis. nu. 1. de pur. cano. 164

1 Cauſa ceſſante impulſiua an ceſſet effectus. in. c. poſtulaſti. nu. 1. de reſcrip. 72

5 Cauſarum matrimonialium cognitio poteſt ꝑ inferiorem prelatum preſcribi. in. c. auditis. nu. 6. de preſcri. 34

7 Cauſa falſa ſi eſt expreſſa in ſententia: ſententia eſt nulla ⁊ quid ſi plures cauſe exprimantur. in. c. per tuas. nu. 5. ⁊. 6. qui fil. ſint leg. 42

2 Cauſa dotis eſt fauorabilior quam cauſa alimentorũ. in. c. peruenit. nu. 1. de arbi. 169

1 Cauſa omnis regulariter requirit plenum ordinẽ iudiciariũ. in. c. dudum. el. ij. nu. 28. de elec. 178

7 Cauſa ſi eſt commiſſa examini alicuius non cenſet̃ cõmiſſa eius diffinitioni, ſed diffinitio debet reſeruari ⁊ remitti ad delegantem. in. c. cũ dilectus. nu. 2. de calum. 76

2 Cauſa grauis quãdo dicatur ⁊ quo reſpectu. in. c. ij. nume. 9. de procura. 140

6 Cauſe quando concurrunt due in eadem re vna potẽtior alia: illa preualet que potentior eſt. in. c. cum non. nu. 3. de deci. 154

5 Cauſa ſuſpicionis eſt proponenda coram iudice qui allegatur ſuſpectus ſed eſt probanda coram illis qui de tali ſuſpicione habent cognoſcere. in. c. ſecundo requiris. nu. 1. de appel. 110

Cauſa ſuſpicionis ſi non fuit coram iudice oppoſita non poterunt arbitri ſuper ea cognoſcere. ibi. nu. 6.

3 Cauſe meri ⁊ miſti imperij de iure canonico delegantur, ⁊ quid de iure ciui

re ciuili.repeti.c.ſi quis contra clericum.nu.29.de foro compe. 56
1 Cauſa dotis eſt mixti fori.in repe.c.eccleſia ſancte Marie.num.21.de conſtitu. 25
5 Cauſa quare appellatur ab interlocutoria eſt proponenda coram iudice a quo ⁊ eſt iuſtificanda coram iudice ad quẽ.in.c.vt debitus.nu.5.6.7.8.de ap. 126
7 Cauſe matrimoniales vel litere indulgentiales nõ conceduntur per inferiorem prelatũ epiſcopo niſi competat de iure ſpeciali.in.c.accedentibus.nu.1.de exceſ.prela. 147
1 Cauſa prudentie ſi fuerit commiſſa alicui intelligitur commiſſa tanquam viro prudenti.in.c.ne innitaris.nu.1.de conſti. 20
5 Cauſe maiores de quibus vide remiſſiue ſunt deferende ad deciſionẽ ſedis apoſtolice.in.c.vt debitus.nu.9.⁊.37.de ap. 126
1 Cauſa iuſta iniuriandi mitigat penam quã debet incurrere iniurians.in.c.olim ex literis.nu.6.de reſcrip. 71
2 Cauſe meri imperij poſſunt de iure canonico delegari.in.c.quod ſedes.nu.4.de offi.ordi. 116
3 Cauſe cognitio nõ eſt ſemp de ſubſtãtia act⁹.in.c.ſi.n.17.de ferijs. 141
3 Cauſa vtrum ſit inſerenda in ſententia.in.c.examinata.nu.8.de iu. 37
3 Cauſa matrimonialis ſpectat ad eccleſiaſticũ ſiue agatur de eius ſubſtantia ſiue maritus petat vxorem vel contra.in.c.ex conqueſtione.nu.2.de reſti.ſpol. 175
5 Cauſa allegata ad reprobandum iudicem vel appellandum ab eo ſi non fuit probata vel ſi eam pars non proſequatur poteſt iudex ad vlteriora procedere.in.l.cum ſpeciali.§.porro.nu.1.de ap. 130
1 Cauſa noua ſuperueniens inducit actum qui alias non poterat fieri.in.c.ſi.nu.10.de conſue. 105
3 Cauſe meri ⁊ mixti imperij de iure canonico delegantur ⁊ quid ſit de iure ciuili.in.c.ſi quis contra.nu.34.de foro compe. 53
5 In cauſa limitum terminandorum quo ordine ſit procedendum.in c.quia iudicante.nu.9.de preſcrip. 27
3 Cauſe iuſte litigandi que excuſant a condemnatione expenſarum.in c.finem.nu.22.de do.⁊ contu. 201
Cauſam iuſtam litigandi habẽs in aliqua parte iudicij ⁊ in aliqua nõ an excuſetur ab expenſis.ibi.nu.23. 23
3 Cauſa ſimpliciter ⁊ de plano non ſeruato iuris ordine non poteſt cõmitti a nemine niſi a papa.in.c.venerabilis.nu.8.de iud. 44
5 Cauſe minime dicuntur quando ſumptus litis ſunt maiores ꝙ ipſa cauſa.in.c.j.de appellationibus.n.5.de ap. 95
Cauſe merita ſi non poſſunt probari in curia debent committi in partibus.in.c.ſcriptum.nu.1.de elec. 160
2 Cauſe maiores ſunt referende ad papã ⁊ que ſunt maiores cauſe.in.c.j.nu.3.de tranſla.epi. 2
2 Cauſe quedam iudicis recuſandi.in.c.inſinuante.num.2.3.4.6.10.de off.dele. 88
2 Cauſe meri ⁊ mixti imperij ſunt delegabiles de iure cano.in.c.ſi.nu.3.de offi.ordi. 123

Cautela eſt ꝙ ſi pars dicat in preſentia iudicis preſtor ꝙ nõ intendo conſentire in vos tanꝗ in iudicem cõpetentem ⁊ hac proteſtatiõe ſalua dic ꝙ valet talis proteſtatio:nec tollitur per verba ſubſequentia vnde iudex non poteſt illũ condemnare vt cõtumacẽ:q2 nõ dicitur cõparere ex quo proteſtat ꝙ nõ intendit cõſentire vt in iudicem:⁊ ideo ſis cautus vt addas in proteſtatione iſta verba niſi quatenus de iure teneor.in.c.cum.M.nu.20.de conſti. 28.
2 Cautela eſt vt aduocati ⁊ procuratores apponant in fine libelli ⁊ articulorum ꝙ non aſtringunt ſe ad probandum niſi ea que neceſſario incumbunt.in.c.ij.nu.8.de reſcrip. 45
1 Cautela eſt cum dubitat an aliqua debeant intereſſe electioni ⁊ tempus inſtat ꝙ commode non põt recipi probatio an de iure hoc eis cõpetat:debent enim admitti cum proteſtatione vt eorum voces valeãt ſi ⁊ inquãtum appareat poſtmodũ eos debuiſſe intereſſe.in.c.cumana.nu.2.in.vj.no.de elec. 171
6 Cautela bona eſt ꝙ in quolibet contractu faciat preſtari iuramẽtum.in.c.cum veniſſent.nu.25.de inſti. 54
6 Cautela eſt in impetratione beneficij per aliũ poſſeſſi vt non dicas illud ſimpliciter vacare:ſed de iure.in.c.cum noſtris.numero.20.de cõceſ.preben. 60
6 Cautela eſt ꝙ ſi iudex fert ſniam ⁊ vult exprimere ad decorẽ ſuum cõſeruandũ aliquam cauſam adiciat dictionem:maxime ⁊ ex pluribus alijs cauſis ⁊c.nam tunc videtur motiuus non ſolũ ex cauſa expreſſa ſed ex alijs tacitis.in.c.ex parte.nu.19.de conceſ.preben. 62
6 Cautela eſt cautorum aduocatorũ in libello ⁊ alijs ſcripturis vt nunꝙ dicant illum eſſe prelatum:ſed qd̃ aſſerit ſe platum.in.c.ex ore.nu.5.de his que ſi.a ma.par.cap. 72
6 Cautela eſt vt contrahens cum prelato ſemper ſtipulet de euictione vt ſaltem re euicta habeat regreſſum contra prelatum.in.c.ad audientiam.nu.5.de reb.eccle.non alie. 78
6 Cautela eſt ſi quis velit emere aliquid ab eccleſia vt epiſcopus prius generaliter interponat decretum, pronuntiando ipſius rem eccleſie poſ.alienari ⁊ dari licentiam alienandi poſtea vero poterit ipſe epiſcopus vel alius palam emere in hoc tamen dicit eſſe cogitandum quo ad ipſum.in.c.poſſeſſiones.nu.1.de reb.eccle.non alie. 77
6 Cautela eſt quando quis per dilationem habitus per annum non intendit profiteri vt proteſtetur expreſſe quod hoc non intendit.in.c.vt clerici.nu.3.de reg. 156
6 Cautela eſt quod vbicunꝙ notarius errauit in ſcriptura,ita vt oporteat radere aliquid ⁊ iterum reponere vel facere aliquam lineam in margine debet notarius ad euitandam ſuſpicionem in ſi.inſtrumenti facere mentionem qualiter ipſe raſit tale verbum ⁊c.vel quod facit talem lineam in margine.in.c.cum venerabilis.nu.8.de reli.do. 186
6 Cautela quod volens eccleſiam de nouo dotare,vt expreſſe dicat ꝙ pro dote illa bona largitur.in.c.quoniam.nu.10.de iure pa. 190
7 Cautela eſt impetranda diſpenſatione ſuper affinitate vt facias mentionem de publica honeſtate.in.c.ſponſam.nu.3.fo.4.de ſpon.⁊ in.c.non debet.de conſan.⁊ affi. 33
7 Cautela eſt vt prius matrone faciant lauari mulierem arctam in aqua calida ⁊ din ibi.morari,nam per medicinas reddunt ſe quandoꝙ arctas quibus predicto modo eſt obuiandũ ne ſeparetur matrimoniũ.in.c.fraternitatis.nu.4.de frigi.⁊ male. 36
7 Cautela eſt vt ſemper fiat donatio propter nuptias ipſi mulieri vt mulier poſſit lucrari propter adulterium mariti.in.c.ſi.de dona.inter vi.⁊ vxo.nu.12. 53
Cautela bona datur conducenti rem aliquam,vt pro obſeruantie cõtractu recipiat obligationem omnium bonorum ipſis locatoris,nã tunc cum habeat ius in re locata non poteſt expelli per ſucceſſorem etiam ſingularem.in.c.ſi.nu.8.ver.⁊ ſuper hoc.ne prela.vi.ſuas. 93
Cautela eſt vt ſemper eligas ſacerdotem ⁊ meliorem ⁊ ſanctiorem:quia oratio porrigenda eſt per bene diſpoſitum,contritum,⁊ penitentem,nam ſi is qui diſplicet ad intercedendum mittitur,irati animus ad deteriora prouocatur.iij.q.viij.in grauibus.Abb.in cle.j.de relig.⁊ vene.ſan.
Cautela eſt vt habeatur ſpecialis licentia preſbytero proprio tam de ſacramentis conferendis quam de ipſo religioſo conferente,⁊ de parochianis qui ſacramenta illa ſunt percepturi,vt ſic ſpecialitas referatur tam ad ſacramenta quam ad conferentem ⁊ recipientem.abb.in cle.j.de priui.
7 Cautela pro ſponſo qui vult impedire ſponſam ne cum alio contrahat.in.c.j.nu.7.de ma.contrac.contra inter.ec. 37
7 Cautela pro parentibus qui filios ſuſceperunt illicite ex ſecunda vxore quo ad bona.in.c.veniens.nu.5.de eo qui du.in ma. 24
Cautela pro matre que filios peperit ex adulterio quo ad bonorũ ſucceſſionem.ibi.
7 Cautela per volentem matrimonium contrahere adoptione nõ obſtãte.in.c.vnico.nu.2.de cogna.ſpi. 28
6 Cautela eſt ſi teſtator relinquat vxori vſumfructum bonorũ ſuorum ſi caſte vixerit vt addat ⁊ vitam vidualẽ ſeruauerit pro euitandis opi.doct.qd̃ intellige niſi de volũtate teſtatoris vel de cõmuni vſu loquẽdi aliud appareat.in.c.vt clericorũ.nu.5.de vita ⁊ hone.cle. 7
7 Cautela eſt optima ad faciendum perdere priuilegiũ clericale cõſtitutis in minoribus non deferentibus habitum vt moneant ad illud deferendũ vt poſtea ſi nõ deferat perdat illud.in.c.ij.nu.3.de apoſt. 105
5 Cautela ad lites breuiandas vt iudex in citatione inſerat tenorem libelli ⁊ prefigat terminum ad comparendum ⁊ dilatorias proponendum vel ad reſpondendum libello.in.c.paſtoralis.nu.25.de excep. 6
5 Cautela aduocati epiſcopi contra quem teſtes producuntur ſunt ſuper preſcriptione iurium epiſcopalium vt de ſingulis ſigillatim interrogentur per examinatorem.in.c.auditis.nu.15.de preſcrip. 34
3 Cautela eſt vt non proſequens appellationem in termino vadat ad iudicem a quo ⁊ de facto renunciet appellationi ⁊ dicat ſe velle proſeq coram eo tũc enim tenebitur eum ad actus vlteriora citare.in.c.directe.nu.7.de appel. 108
6 Cautela ad euitãdũ ſimoniã vt onera diuinorũ celebrãdorũ opponatur rei ⁊ poſtmodũ res tradat ſimpliciter tũc eni trãſibit res cũ illis oneribus ſed ad hoc poſſit cauillari.in.c.ſignificatum.n.7.de preb. 25
6 Cautela ad ꝑpetuatiõẽ ſtatuti vt ſinguli iurent cõtẽra in ſtatuto nõ habita mẽtione de ſtatuto ⁊ vt iurẽt ꝙ etiã collegialiter nõ contrauenient ſubſiſtẽte cauſa poſtmodũ cõcernẽte fauorẽ publicũ poſſunt cõtrauenire.vide gl.no.xj.di.in his.in.c.dilecto.nu.21.de preben. 35
6 Cautela quod quis approbet ſententiam reſpectu articuli faciẽtis ꝓ ſe ⁊ reſpectu alterius facientis contra appellet,nã tot videntur ſententie quot ſunt articuli.l.etiam.ff.de mino.iſta eſt bona practica quam tradidit Abb.in.c.raynaldus.in.vij.no.de teſt.nu.7. 127
2 Cautela eſt vt quis petat ſe reſtitui contra talem contractũ ac etiam ſe reduci ad illum ſtatum in quo erat tempore contractus.in.c.cũ ex literis.nu.19.circa medium.ver.dicit tamen.de reſti.in integ. 160
2 Cautela eſt vt aduerſus ſententiam principis potius incedat per viã reſtitutionis quam ſupplicationis quod intellige quando vtrunꝙ remedium concurrit:quia ſubeſt cauſa petendi reſtitutionem.in.c.ſuſcita.nu.10.in ſi.de reſti.in integ. 158
6 Cautela eſt vt qs ꝓcuret ſibi plures collatiões ſeu inſtitutiões eiuſdẽ

beneficiȷ̃ ne per ſecundam videatur renuntiare prime ⁊ hoc eſt tutum quādo quis dubitat de validitate prime collatiōis.tex.eſt.in.c.poſt electionem.de conceſ.preb.⁊ in.c.ij.⁊ ibi Abb.nume.2.de arbi.⁊ in.c.cū olim.el.ij.nu.17.de priui. 164

7 Cautela ad hoc vt carnalis copula non faciat tranſire ſponſalia in matrimonium.in.c.per tuas.nu.7.de condi.appo. 20

2 Cautela quod citatus impeditus mittat excuſatorem ad iudicē ad faciendum fidem de impedimento.in.c.querelam.numero.4.de procurat. 140

2 Cautela optima eſt ſi quis vult euitare infamiam qđ ſoluat condēnationem ante ſentētiam ⁊ euadet ſic iudicium.in.c.at ſi clerici.num̄.27.ad fi.de iudi. 14

3 Cautela eſt in practica vt in vniuerſalibus ⁊ generalib⁹ iudicijs nō reſtringas te in libello ad certam ſpeciem ſed facias concluſionē vniuerſalem vel generalem.c.ij.vltra medium.poſt nume.25.ante ver.quandoque vult.de libel.obla. 97

4 Cautela eſt ad denotandū continuationem poſſeſſionis vt in articulis ponatur copula:⁊ vt articuletur ⁊ dicatur quod per quadraginta annos ⁊ per totum illud tempus poſſedit.in.c.licet cauſam. numero 11.de proba. 21

Cautela eſt cum timetur de variatione teſtium vt prius faciat extra iudicium coram teſtibus confiteri cum iuramento.in.c.per tuas.nu.11.de proba.fo.26.⁊ in.c.dilectus.nu.7.de capel.mona. 188

4 Cautela eſt vt ſi preſumptio violenta moueat iudicem ad ſententiam proferendam faciat illam ſcribi in actis alias ſi appellaretur ex actis ſententia non iuſtificaretur,licet ipſe iuſte fuerit motus,iudex tamen ad quem cui de hoc non conſtat iuſte retractaret ſententiaʒ.in.c.afferte.nu.5.de preſum. 115

Facit quod voluit Bar.in.l.lucius.ff.de his qui no.infa.

7 Cautela pro ſcholaribus ⁊ alijs volentibus recedere vt non detineantur.in.c.lator.nu.4.qui fil.ſint legi. 39

2 Cautela eſt vt ſi vis liberare generaliter facias tranſactionem multū generalem ⁊ nō parcas verbis vt puta dicatur quod partes venerūt ad tranſactionem compoſitionem ⁊ conuentionem ⁊ conuenerunt ⁊ tranſegerunt ſuper omnibus actionibus ⁊ ſuper omnibus rebus cognitis competentibus ⁊ cognitis tam in hac quam in qualibet alia.in.c.j.nu.6.in fi.de tranſ. 134

2 Cautela eſt ad euitādas opiniones vt anteꝗ̃ quis patiatur deſcribi in inſtrumento ſi ex illo poteſt pretendere aliquod preiudicium.in.c.ex literis.nu.[illegible].ver.idem ſi fuit.de tranſac. 136

1 Cautela eſt quod ſi inſtrumentum ſiue priuilegium cōfectum manu publica habeat ſigillum appēſum, licet perdatur ſigilluʒ vel deſtruatur non per hoc corruit fides inſtrumenti:quia ſufficit autoritas notarij.intellige quando ſcriptura habet omnia ſigna publicatis,ideo cautum eſt vt collationes beneficiorum ⁊ ſimilia fiant per manuʒ publicam ne deſtructo ſigillo prelati corruat fides inſtrumenti.in.c.innotuit.nu.15.de elec. 138

2 Cautela eſt in libello vt pars petat expēſas factas ⁊ fiendas in futurū ⁊ admittitur hec petitio incerta.in.c.auditis.nu.11.de procu. 143

2 Cautela eſt vt in rebus arduis ⁊ ponderoſis inſeratur ſigillū vniuerſitatis in inſtrumēto:quia preſumptio eſt quod vniuerſitas legitime actum explicauerit niſi probetur contrarium.in.c.vnico.nume.9.de ſyndi. 148

3 Cautela ⁊ practica optima excludendi deliberatorias inducias que dari ſolent reo ad reſpōdendum ⁊ deliberandum ſuper contentis in libello,vt in citatione ponatur copia reſcripti vel aliquid aliud ex quo certificetur reus ſuper quo eſt conueniendus ⁊ qua actione.in.c.preterea.nu.2.de dila. 134

3 Cautela eſt vt probetur expreſſe poſſeſſio tēpore ſpoliationis ad conſequendam reſtitutionem de facili.in.c.cū eccleſia.nu.20.de cau.poſ.⁊ proprie. 154

Cautela ⁊ concilium vt poſſit relinqui filio emancipato minus legitima portione ⁊ teſtamentum non ſit nullum.Bar.in.l.cum ex filio.nu.3.ff.de vul.⁊ pup.

Cautela quod quando cauſa committatur conſilio ſapientis vt iudex qui poſtea iudicauit non teneatur in ſyndicatu.Bar.in.l.ſi conuenerit.nu.4.de re iud.

Cautela vt quis promittens velle poſſe conueniri alibi quam in loco contractus eſt vt dicatur promiſit ſe ſoluturum peruſij ſenis florētie ⁊c.Bar.in.l.ſi quis.nu.2.C.de pac.

Cautela pro capiendo debitore in domo vt pro aliquo contemptu iudicis condemnetur:quia tunc poterit in domo capi vt carceratus ꝓ debito ibi recommendari.Bar.in.l.fi.nu.3.ff.ad leg.iul.pecu.

Cautela quando tutor accuſat aliquem quod dicat in accuſatione talis tutor nec adijciat tutorio nomine.Bar.in.l.ſi cautiones.nu.2.C.qui accu.non poſ.

Cautela quod qui agit cauſam communem promittat aduocato ſalaria communi nomine.Bar.in.l.ex parte.§.reſpondi.nu.3.ff.fa.her.

Cautela vt articuletur de ſcientia ⁊ patientia aduerſarij.Bar.in.l.ſi aquam.nu.9.C.de ſerui.⁊ aqua.

Cautela vt producens inſtrumentum falſum interrogetur an velit vti dicto inſtrumento.Bar.in.l.diuus.nu.1.ff.ad leg.cor.de fal.

Cautela vt inquiſitus de cauſa ante condemnationem ſoluat ad hoc vt euitet infamiam.Bar.in.l.infamen.col.fi.nu.11.ff.de pub.iud.

Cautela ne damnatus pro iniuria ⁊ leui ſit infamis vt talis ante condemnationem ſoluat quia poſtea abſoluitur.Bar.ibi.nu.12.

Cautela ꝙ qñ bannitus capit̃ iudex vel per confeſſionem eius vel per probationes faciat apparere eſſe illum hominem ⁊ idē corpus.Bart.in.l.inter ſtipulantem.§.ſi ſtichum.in fi.nu.13.ff.de ver.obli.

Cautela vt quando quis credit ſe firmiter condemnandum ex cauſa famoſa vel ſoluat antequam lis conteſtetur ⁊ euitabit infamiā.bar.in.l.ictus fuſtium.nu.5.ff.de his qui no.infa.

Cautela quod ſemper in actis ponatur pro parte preſente.Bar.in.l.centum confeſſus.§.ſi quis abſentem.nu.1.ff.de confeſ.

Cautela eſt Dy.timens ne quis cogatur contrahere quod clam proteſtatur quod ſi facit non facit voluntarie ⁊ an talis cautela ſit bona.Bar.in.l.qui in aliena.§.ſi.in fi.nu.6.ff.de acqui.here.

Cautela vt in fideicommiſſis apponatur clauſula,prout ſibi videbit̃ voluerit ⁊ placebit.Bar.in.l.lucius titius.nu.5.ff.de fidecom.liber.

Cautela ꝙ qñ ſtat per iudicem ꝙ appellās iudex proteſtet̃ ⁊ appellet coram honeſtis perſonis.Bar.in.l.j.§.dies.nu.4.ff.quando ap.ſit.

Cautela quando iudex eſt abſens quod ſyndicus ⁊ bannitus compareant in termino ad tribunal.⁊ proteſtantur.Bar.in.l.ex quacunꝙ.§.fi.ad fi.nu.6.ff.ſi quis in ius voc.non ierit.

Cautela vt quando quis aſſerit ſe procuratorem alicuius vt non geretur nec fateatur ipſum procuratorem.Bar.in.l.j.ad fi.nu.14.C.de procu.

Cautela quod debitores qui recipiunt refutationem a tutore vel curatore vel ab alijs adminiſtratoribus vt ſemper faciant in refutatione inſeri cauſam,alias non teneret vide Bar.in.l.j.num̄.2.C.de apochis publi.lib.x.

Cautela qñ ſiūt ꝓſtatiōes vt apponat̃ clauſula niſi ⁊ quatenus apparebit eū teneri.Bar.in.l.cū quis.§.ſi quis pro reo.nu 4.ff.de ſolu.

Cautela pro inſtructione aduocatorum.Bar.in aut.qui ſemel.col.fi.ver.quero an in alia.nu.31.C.de proba.

Cautela vt apponatur clauſula ad hoc vt tollatur conditio indebiti.Bar.in.l.ſtichus.§.idem queſiuit.nu.5.ff.de condi.inde.

Cautela ponenda in inſtrumento emptionis vt appareat preciuʒ fuiſſe ſolutum de communi pecunia.Bar.in.l.ij.nu.3.C.pro ſocio.

Cautela qđ aſſeſſor in actis faciat regiſtrari qđ iudex diligēter examinauit vtrum ex vulnere eſſet remanſura cicatrix ⁊ ipſo diligenter examinatio medicus hoc retulit:alias non valet.Bartol.in.l.ſemel.nu.1.C.de re mili.lib.xij.

Cautela qđ pater non poſſit donationem cauſa mortis factam per filium ipſo patre conſentiente reuocare Bart.in.l.ſi cum filius.§.ſi vero pater.ad fi.nu.5.ff.de dona.

Cautela in contractibus in quibus requiritur qđ pecunia ſoluatur preſentialiter ⁊ quantitas ſit magna vt pecunia appareat quando ita de facili non reperiretur.Bar.in.l.ſingularia.col.fi.n.26.ff.ſi cer.pet.

Cautela vt in dilatione inſolutū apponatur clauſula quod ſi res euincatur remaneat actio in priſtino ſtatu.Bart.in.l.eleganter.num.4.ff.de pig.act.

Cautela quando tortus abſoluitur quia non confitetur nec cōſtat de delicto qđ iudex faciat ſcribere in actis ꝙ tortura fuit habita cum moderamine.Bar.in.l.que fine.nu.1.ff.de queſtio.

Cautela quod citatus infirmatus mittat excuſatorem qui infirmitatem iudici notificet.Bar.in.l.nō exigimus.§.ſi quis in iudicio.in fi.n.3.ff.ſi quis cau.

Cautela qđ nuncians faciat redigere in ſcriptis quantum ſit factum de opere tempore nuntiationis.Bar.in.l.de pupillo.§.meminiſſe.nu.4.ff.de ope.no.nun.

Cautela qđ actor etiam ſi ſuper mandato diſputatur compareat ⁊ cōtumaciam rei accuſet.Bart.in.l.ſi finita.§.iulianus.colū.iij.ver.quid.nu.15.ff.de dam.infec.

Cautela qđ fideiuſſor promittat repreſentare reum ſtatim ⁊ qđ renūtiet beneficio de fideiuſſoribus.Bart.in.l.ſi quis.nu.5.ff.de cuſto.reo.

Cautela qđ pro vendendis rebus ciuitatis ciuitas faciat ſtatutū.bar.in.l.prohibere.§.plane.nu.2.ff.quod vi aut clam.

Cautela quando venditur vel donatur res ꝙ non poſſit alienari.⁊ ſi alienetur dominium reuertatur ad primum.Bartol.in.ſi quis poſſeſſionem.nu.3.ff.de acqui.poſ.

Cautela vt iudex mittat pro teſtibus vt declarant dictū qñ inter eos videtur contrarietas.Bar.in.l.ij.§.creditum.ad fi.nu.10.ff.ſi cer.pet.

Cautela vt in contractibus tam emptionis ꝗ̃ conductionis ponatur clauſula faciens eum procuratorem in rem ſuā:ita vt deinde ⁊c.Bar.in.l.j.§.j.ad fi.nu.4.ff.de ſuperfi.

Cautela qđ iudex pronuntiat citatum contumacē niſi infirmitas vel abſentia probet̃ per accuſatorē.Bar.in.l.queſitum.nu.5.ff.de re iudi.

Cautela quando agitur ex contractu vt probetur contractum eſſe factū ante iudicium.Bar.in.l.non poteſt videri.nu.1.ff.de iudi.

Caut

Cautela vt fiant poſitiones quod ſint plures eiuſdez nominis.Bar.in.l.ſi rem.nu.1.ff.de rei ven.

Cautela vt pars nõ intret in poſſeſſionem ex primo decreto ſine executore vel iudicis autoritate alter amittit ius ſuum.Bar.in.l.finita.§.iulianus.col.v.ver.ij.quero.nu.2.ff.de dam.infec.

Cautela pro aduocato qñ ſuſpicatur aduerſariũ probare de proprietate qđ faciat poſitiões ⁊ articulos qđ ipſe poſſidet clama te reſpectu poſſeſſionis.Bar.in.l.ſi de eo.§.ſi ſeruum.ad fi.nu.4.ff.de acqui.poſ.

Cautela per quẽ venditor cogitur ſatiſdare qđ emptor faciat ſibi moueri queſtionem.Bar.in.l.j.§.ſtipulationum.numero.2.ff.de preto.ſtipula.

Cautela vt in libello dicatur agit et agere intendit.Bar.in.l.ſi ita ſtipulatus.§.chryſogonus.col.fi.nu.8.ff.de ver.obli.

Cautela vt ille qui dat dotem minori expreſſam obligationem cum iuramento recipiat.Bar.in repe.l.ſi conſtante.col.xij.verſi.ſed pone.nu.79.ff.ſo.mat.

Cautela vt certificetur minor contrahens de beneficio reſtitutionis in integrum.Bar.in.l.ſciendum.col.ij.ver.⁊iſtud facit.nu.8.ff.de ver.obliga.

Cautela vt res prohibita alienari alienetur.Bar.in.l.ſed ſi.§.itẽ quoniam.nu.2.ff.de re.eo.qui ſub tute.

Cautela pro teſte qui primo examinatus iterum examinatur vt patet ſibi prius teſtificata exhiberi.Barto.in.l.eos qui.col.fi.ver.quero.nu.5.ff.ad leg.cor.de fal.

Cautela pro teſte quod in ſecundo teſtimonio dicat,prout ſibi videt̃ modo ⁊ ſi apparuerit aliter dixiſſe in alia cauſa ex nunc corrigit ⁊c.Bar.ibi.nu.7.

Cautela quando teſtis dicit extra iudicium ſcio hoc tantũ ⁊ nõ plus quod ſcribatur eius dictum coram teſtibus.Bar.ibi.nu.8.

Cautela relinquendi filio ſpurio vt ſcilicet contrahat ſocietatem cuȝ aliquo,⁊ ſubinde pater inſtituat ſocium.Bar.in.l.ſi is.in fi.nu.6.ff.de libe.leg.

Cautela quando reuocatur iudex in tribunali fiat productio quedaȝ omnium actorum celebratorũ coram precedẽte iudice.Bartol.in.l.ij.col.ij.verſi.tertio modo.nu.6.C.de eden.

Cautela vt apponatur quãdo ſit proclama vt inueniat̃ quis ſit heres vt dicatur vel ſit qui velit dicere ſe heredem vel bonorum ⁊ hereditatis poſſeſſorem.Bar.in.l.controuerſia.nu.8.ff.de tranſac.

Cautela vt in conuentionibus que fiunt ſuper teſtamẽto apponatur inſpectis ⁊ cognitis verbis teſtamenti.Barto.in.l.de his.nume.5.ff.de tranſac.

Cautela pro ruſticis vt quando recipiunt aliquam iniuriã dicant proteſtor ex parte proteſtãtis ne hoc facias ⁊ arripiẽt iter ad ciuitatẽ:qꝛ factũ poſt talem proteſtationẽ debet reuocari.Bar.in.l.de pupillo.§.ſi quis ipſi pretori.ver.tu ſuſtineas.col.fi.nu.28.de ope.no.nun.

Cautela vt fiant articuli de bonitate ⁊ legalitate notarij in probatiõe vel reprobatione inſtrumenti.Bart.in.l.in exercendis.col.fi.nu.15.C.de fide inſtru.

Cautela vt minor non litiget cũ procuratore conſtituto a ſeipſo cum iuramento:quia nõ haberet beneficiũ.l.minor.ff.de minoribus.Bar.in.d.l.minor.la.iiij.nu.1.

Cautela in proteſtationibus ſeu denuntiationibus de ſoluẽdo inſeratur certũ tempus.Bar.in.l.emilius.nu.2.ff.de mino.

Cautela vt condemnandus ex aliqua cauſa infamiã irrogante vt ſoluat ante condemnationem.Bar.in.l.iuſiurandum.§.cum res.nu.2.ff.de iureiuran.

Cautela quando minor litigat cum eccleſia vt reſtituatur.Bar.in.l.ſi ex cauſa.§.nunc videndum.nu.2.ff.de mino.

Cautela vt fideiuſſor in maleficijs teneatur etiam ad augmẽtationem pene.Bar.in.l.j.nu.5.ff.de in lit.iuran.

Cautela quando in libello dicitur peto pronuntiari bene appellatũ ⁊ reuocari attentata caueat appellator ne conteſtetur lis ſuper libello.Bar.in.l.j.nu.5.ff.nil noua.appel.pen.

Cautela vt articuletur de titulo queſito ante litem cõteſtatam.Bar.in.l.matrem.nu.7.C.de proba.

Cautela pro iudice vt in ſyndicatu doceat ſe filiumfamilias.Bar.in.l.filiuſfa.iudex.nu.2.de iudi.

Cautela quod vulgariter ſcribant̃ verba teſtis deponẽtis in vulgari quando non poſſunt redigi in latinum.Bart.in.l.ſi quis filiabus.nu.5.ff.de teſta.tut.

Cautela qđ notarius ſcribat in teſtamẽto cauſam quando teſtator apponit conditionem inhumanam vel fatuam.Bar.in.l.quidã in ſuo.nu.2.ff.de condi.inſti.

Cautela vt aduocatus partis contra quam teſtis aliquid falſo dixerit interroget partem.Bar.in.l.ſi falſos.nu.3.⁊ de fal.

Cautela qđ quando accuſatur de falſo dicatur ſcienter ⁊ doloſe.Bar.in.l.nec exemplum.nu.1.C.eo.

Cautela vt aſſeſſores quãdo capiunt aliquem bannitũ faciant ipſum confiteri quod eſt idem homo qui fuit bannitus ⁊c.Bar.in.l.demonſtratio.in.vj.q.numero.13.ff.de condi.⁊ demon.

Cautela vt iudex faciat ſcribi notario ſicut quolibet die ⁊ hora cõgrua ſedit ne teneatur in ſindicatu.Bar.in.l.ij.nu.1.C.de ſtatu.⁊ imagi.

Cautela pro iudice quando procurator comparet quod dicat quod vult quod compareat dominus ad reſpondẽdum:quia melius inſtructus vel legalior ⁊ eſt communis practica.Bart.in.l.ij.§.defendi.nu.3.ff.qui.ex cau.in poſ.ea.

Cautela quod in commiſſione vel relatione executionis ponatur incipiendo primo a minus damnoſis.Bar.in.l.a diuo pio.§.in venditione.nu.8.ff.de re iu.

Cautela quod quando fertur ſententia contra contumacem in ſentẽtia inſeratur viſis citationibus de eo factis.⁊ viſa contumacia.Bar.in.l.multum.nu.4.ff.de condi.⁊ demon.

Cautela vt iudex teneatur condemnare victum victori in expenſis.Bar.in.l.properandum.§.ſinautem.nu.5.C.de iudi. 108

Cautela vt arbiter procuret partes componere.Bar.in.l.ſi quis iudex.§.recepiſſe.nu.6.ff.de arbi.

Cautela vt ſtatuatur tempus ad adeundum.Bar.in.l.ſcriptus.nu.1.ff.de reli.⁊ ſum.fune.

Cautela ꝙ qñ appellatur a denegatione ſecunde dilationis cauſa grauaminis exprimatur ⁊ ꝙ etiã deducatur quando petitur ſecunda dilatio.Bar.in.l.ij.col.pe.ver.tertio principaliter.nu.23.ff.de appel.

Cautela quod bannito capto producatur bannum ⁊ quod bannitus confiteatur quod eſt ille talis qui reperitur bannitus ⁊ condemnatꝰ pro tali crimine ⁊ tali tempore quia poſtea poteſt executio fieri.bart.in.l.diuus.col.ij.ver.vlterius.nu.5.ff.de cuſto.reo.

Cautela quod preſtito iuramento pars ſtatim petat teſtes examinari.Bar.in.l.damni.§.ſabini.ad fi.nu.9.ff.de dam.infec.

Cautela quod infirmus citatus mittat ad iudicem ⁊ petat quod terminus prorogetur.Bar.in.l.queſitum.nu.2.ff.de re iu.

Cautela ꝙ qñ qs dubitat cõdẽnari in actione famoſa ꝙ litiget ꝑ procuratorẽ.Bar.in.l.furti.§.ſi quis alieno.nu.3.ff.de his qui no.infa.

Cautela eſt vt iudex faciat redigi in actis cauſam ſuſpicionis ꝓpter quã fidẽ dictis teſtiũ nõ adhibuit.Bar.in.l.teſtiũ.§.j.nu.1.ff.de teſt.

Cautela vt conductor non expellatur de locatione etiam ſi bona vẽdantur.Bar.in.l.qui fundum.nu.1.ff.de loca.

Cautela vt colonus cogatur ſtare in locatione.Bar.in.d.l.qui fundum.nu.3.ff.loca.

Cautela vt in actu qui fit cum procuratore dicas litigo ſub hac exceptione ſaluo ſi ipſum apparebit poſt procuratorem quia nolo habere ratum.Bar.in.l.inter quos.§.alieno.nu.4.ff.de dam.infec.

Cautela vt teſtes qui inuiti deponere non tenentur quando producuntur facias ſcribi in actis quod volentes deponunt.Bar.in aut.preſbyteros.nu.3.C.de epiſco.⁊ cle.

Cautela vt ꝓhibitio cõtrahẽtiũ habeat impedire trãſlatione dñij eſt ꝙ promittat̃ pena vel intereſſe ſi fiat cõtra ⁊ pro tali pena ⁊ intereſſe obliget̃ illa res que prohibetur alienari, tunc enim propter ius pignoris quod ꝓhibens habet in re impeditur trãſlatio dominij,vt tradit Bar.in.l.qui abſenti.§.j.ff.de acqui.poſ.⁊ in.l.ſi creditor.§.ſi.ff.de diſtra.pig.quẽ refert ⁊ ſequitur Pau.de ca.in.l.ſi.ad ſi.ver.querunt tamen doc.C.de re.alie.nõ alie.Alex.in.d.§.j.in col.ver.vnde Bar.poſt Old.⁊ idem Alex.conſi.lix.incip.viſo themate.col.j.ver.quod ſecundum dubium.in.v.vol.d.Iaſ.in.l.qui rome.§.coheredes.in primo no.ff.de ver.obli.

Cautela vt mulier ſecundo nubẽs ⁊ filios habens euitet penas iuris, eſt ꝙ faciat filios cõſentire tali matrimonio,qꝛ hoc mõ mutabit oẽs penas,nã pena que imponit̃ matri trãſeũti ad ſecunda vota nõ habet locũ qñ trãſit de volũtate filiorũ,vt no.ꝑ gl.in aut.de nõ eligen.ſecũ.nub.circa mediũ.in ver.copulent̃.quã pro ſingulari not.ibi Ange.in prin.in verbo ⁊ predicta vera.vbi dicit ꝙ mater ſcđo nubẽs punitur penis inductis in fauorẽ filiorũ qñ nubit filio inuito ſecus ſi eo volẽte: qꝛ tũc tales penas ſuſtinet per gl.ibi.Et hoc ſequit̃ Lud.ro.in conſi.ccxix.inci.ex thema.ver.quarto.idem probat̃.in.ij.col.ratione de qua ibi per eũ refert ſimiliter.⁊ ſequitur.d.Phi.decius in conſi.ccvj.inci.queritur an diuiſio.in.ij.col.ver.⁊ ꝑ fundamento.lib.ij.ſubiungens ꝙ conſenſus etiã tacitus filiorum ſufficit ⁊ ꝓbatur ex eo quod not.Bal.in aut.ex teſtamento.colum.pe.ver.ſed ſtatim quero.C.de ſecun.nup.

Cautela vt miſſus in poſſeſſionẽ ex primo decreto non poſſit eijci: eſt ꝙ faciat aſſignari reo terminum intra quẽ docere debeat de iure ſuo quia ſi non docet in termino non audietur poſtea ſecundũ Ang.in.l.a quo.ff.de dam.infec.quem refert ⁊ ſequit̃ Pau.de caſt.ibi.verſi.itẽ per hanc legem.⁊ ſimiliter refert ⁊ ſequitur Alex.in.l.ſi finita.§.iulianus.col.xviij.ver.item iuxta predicta.eo.tit.

Cautela ſi apparet quem eſſe procuratorẽ ⁊ dubitatur de reuocatione mandati:eſt qđ preſtetur ſatiſdatio de rato ſub conditione qđ ſi appareat mandatum eſſe reuocatum teneat promiſſio de rato ⁊ non aliter.Bar.in.l.pretor ait.ver.venio ad.q.ff.de dã.infec.⁊ ibi Alexã.in.j.no.Et cui debeat eſſe dubium an iudici an parti.vide Bal.in.l.j.in.ij.col.ver.ſecundo quero quando.C.de procu.

Cautela eſt ꝙ opponẽs exceptionẽ cõtra executionẽ ſentẽtie offerat ſe incõtinenti probaturũ:alias nõ impedit ſcđm Bar.in.l.ſi.in ſi.C.ſi ex

fal.inſtr.quē refert ⁊ſequitur Alex.in conſi.cxxxvij.incip.viſis proceſ-
ſibus.in.ij.col.ver.hodie tamen.in.ij.vol.

Cautela eſt qñ ſpōſalia vel matrimoniū ſunt cōtracta per impuberes
etiam proximo pubertati ⁊ mulier non vult ratificare:quia debet ſta-
tim pubes effecta recedere a marito vel contradicere.Prep.Medio-
lañ.in.c.continebatur.in.ij.not.de deſpon.impu.

Cautela ad eneruandū effectū fame eſt:vt capitulet ⁊ offeratur ꝓba-
tio ꝙ veritas eſt in contrarium:nam cū veritas preualeat opinioni.c.
veritate.⁊ per totum.viij.di.preualebit iſta oblatio probationis vt fa
ma non operetur ſuum effectum : vt per eundē Prepo.Medio.in.c.
tua.in.ij.colum.ver.⁊ ſic habetis.de ſpon.

Cautela ad excuſationem tutorum qñ faciūt aliquem actū dubium:
eſt quod faciant de conſilio attinentium:⁊ tunc ſi male ſuccedet nō te
nebitur pupillo de culpa:nam ratione cōſilij coniunctorū pupilli pre-
ſumitur abeſſe dolus ⁊ culpa tutoris ſm Bal.in.l.polla.C.de his qui
bus vt indig.quem refert ⁊ ſequit Alex.ibi ad fi.⁊ idem voluit Paul.
de ca.ibi in col.fi.ver.interdum eſt talis.

Cautela ſi aliquis eſt iuſſus a teſtatore ad reddendū rationē ad certū
temp⁹ ſub pena ⁊ ad ſoluēdū reliqua que reſtant ſi ratiōes ſunt intri
cate prout plerūꝗ cōtingit in mercatorū rationibus ita ꝙ nō poteſt
de facili reuideri intra tēpus quod reſtat,eſt ꝙ facias ꝙ ſoluat aliquid
in quo putat ſe eſſe ꝓ certo debitorē ⁊ ꝓ reſiduo in quo apparebit de-
bitor dare cautionē:nā tūc euitabit penā ſm ang.in.l.ſi ſe nō obtulit.
§.ait pretor.ff.de re iudi.quem refert ⁊ ſequit Phi.corneus.cōſ.cclxij.
incip.pro euidentia.col.fi.ver.⁊ ſi dicatur.in.iiij.volu.Et ideo ſi aliqs
eſt cōdemnatus per iudicem ad reddēdum rationem intra mēſem ſub
pena quo caſu intelligat condēnat⁹ vt ſoluat reliquū pecunie ꝙ erit
penes eum ſm Ang.in.l.aduerſus.C.de vſur.⁊ in.d.§.ait pretor.⁊ ibi
Imol.⁊ Moder.⁊ ꝑ do.Iaſ.in.l.j.in primo no.ff.qui ſatiſ.cogan.igi-
tur cautela eſt ꝙ cōdēnat⁹ compareat intra menſem ⁊ dicat creditori
calculata ratiōe aſſero me debitorē in vno denario:ecce iſtū denariū ſi
liquebit me pl⁹ debere ecce exhibeo actualiter fideiuſſores pro reſiduo
iſto modo euitabit condemnatus penam vt ſupra dixi.

Cautela ꝙ obligatus ad rē vendendam ad id perpetuo nō teneat : eſt
ꝙ interpelletur ille cui venditio fieri debet ꝙ emat ⁊ ſi fuit in mora ꝑ
duos menſes habebit liberā poteſtatem vēdendi cui vult.caſus eſt in
l.qui rome.§.coheredes.ff.de ver.ob.ſm Lud.ro.in conſi.clxxxij.inci.
in caſu propoſito.in fi.

Cautela vt volēs ſe excuſare a tutela vel cura:faciat ꝙ intra obſerua-
tionē tēporū de quib⁹ habet in.l.ſcire op3.ff.de excu.tuto.⁊ inſti.de ex-
cu.tut.§.qui excuſare.iudex det curatorē huic liti pupilli vel adulti ꝗ
defendēte cauſam pupilli vel adulti ferat ſnia:alˀs ſnia excuſationis
tanꝗ lata contra pupillū vel adultum indefenſum eſſet ipſo iure nul
la:vt docet Mateſi.in no.cxxxvj.incip.nota practicam.

Cautela vt agēs commodati ex commodata leui vel leuiſſima culpa
dicas in libello te commodaſſe ad requiſitionē ipſius ⁊ hoc etiā habes
ꝓbare,alˀs nō tenetur niſi de dolo ⁊ lata culpa,ad hoc em̄ vt commo
datarius teneat de leui ⁊ leuiſſima culpa eſt neceſſe vt cōmodatū fiat
ad reqſitionē ipſi⁹ vt tradit ſal.in.l.ſi vt certo.§.interdū.ff.cōmodati.

Cautela eſt ne permittas ꝓcedi cōtra criminoſum tanꝗ notorie cri-
minoſum niſi prius diſcuſſa notorietate:qꝛ ſi ꝓcedatur ⁊ pronuntiet
cōtra eū tanꝗ notoriū criminoſum non poterit appellare,vt eſt text.
in.c.cū ſit romana.ſm Prepo.Medio.ibi.in.ij.co.in pe.no.de appel.
⁊ in.l.conſtitutiones.ſm vnum intellectum.ff.eo.

Cautela ꝓ cōtrahētib⁹ vt in cōceſſionib⁹ nō faciāt ſcribi ꝙ ad cēſu3
ſit conceſſio ſed in emphyteoſim ſi velint illos nō ſoluēdo iure ſuo pri
uari:nam in cōtractu cēſuali,licet cenſus nō fuerit ſolutus quis iure
ſuo nō priuat,vt tradit Pañ.in.c.cōſtitutus.col.fi.ver.ij.no.ſing.de
reli.do.quem refert ⁊ ſequitur.d.Phi.Decius in conſi.clxiiij.inci.nō
fuiſſet.in.j.col.ver.ſimiliter in contractu.lib.j.

Cautela ſi vēditor velit euitare periculū:eſt ꝙ faciat rē mēſurari vꝉ ꝙ
rei vēdite tradat poſſeſſionē ſm Ang.⁊ Pau.de ca.in.l.ij.C.de peric.
⁊ commo.rei vē.quos refert do.Phi.Decius in conſi.clxxix.incip.vi-
ſo eleganti.in.ij.col.ver.quibus tamen non ob.lib.j.

Cautela eſt ſi aduocat⁹ velit impugnare pactum gratuitū factū a tu
tore vel curatore vt dicat ꝙ debitū erat liquidū,vt tradit Ange.in.l.
cōtra iuris.§.fi.ff.de pac.quē refert ⁊ ſequit do.Phi.Decius.in cōſi.
ccxcvij.inci.non patit.col.fi.ver.ſed his.lib.ij.Et vide Pañ.in conſi.
xxxix.inci.duo ſunt.ver.venio igitur.lib.j.vbi dicit cōem cōcluſionē
eſſe ꝙ licet debitum liquidū pupilli remitti nō poſſit in tutore,ſecus
tamen eſt a debito non liquido.

Cautela vt respondēs poſitioni impertinenti nō ſibi preiudicet,eſt ꝙ
ſi iudex te arctauerit ad reſpondēdū poſitioni impertinēti tu proteſte
ris ꝙ licet reſpōdeas poſitioni hoc facis propter iuſſu3 iudicis,tñ nō
intendis quatenus ſint impertinētes illis reſpondiſſe vel per reſpon-
ſione illā tibi preiudicari.ita Gemi.in prefatio.vj.⁊ in.c.ñ.ſuper gl.in
verbo rationabili de cōfeſ.lib.vj.quē refert ⁊ ſequit Prepo.Medio.
in.c.ſolicitudinem.col.xxvj.ver.⁊ ideo per hoc membrum.de appel.

Cautela vt ceſſet allegatio met⁹ reuerētialis eſt quod ex aduerſo alle
getur preſentia amicorū vel cōſanguineorū ⁊ probet eorū interuētus

Pau.de ca.poſt Bar.⁊ alios.in.l.tranſlationē.ver.⁊ dicit Bart.C.de
tranſac.Adde ꝙ idem facit preſentia iudicis qꝺ amicorum vel cōſan
guineorum ſm Bart.in.l.frater a fratre.in.viij.col.verſicu.tertio que
ro quid de contractu emptionis.ff.de condi.inde.

Cautela pro clerico declināte iuriſdictionē poteſtatis vt euitet penā
ſtatuti puniētis declinante:eſt ꝙ cleric⁹ nō declinet ſed pro ſuo inter
eſſe cōpareat ſuperiori eum reuocans ratiōe ſui intereſſe.ar.c.ſi iudex.
de ſen.exc.li.vj.ſicut decimus in ſeruo.l.ſeruus.ff.de pub.iudi.⁊ in dño
feudi reſpectu vaſalli.c.ex trāſmiſſa.de fo.comp.ita Bar.in.l.pe.§.ad
crimē.in.iiij.col.ver.itē op.d.l.lucius.ff.de pub.iudi.quē ſequitur Pa
nor.in.c.ſi diligenti.in fi.de fo.cōpe.dicens hoc eſſe notandum,refert
⁊ ſequitur Feli.in repe.c.eccleſia ſancte marie.col.xxix.ver.⁊ retentis
predictis.in.iiij.q.de conſti.vbi etiam aggregat alias quatuor caute-
las quas(vt breuitati elaborem)non refero.

Cautela qñ iudex eſt in calculo ferende ſnie,eſt ꝙ aduerſarius faciat al
teram partē ſi reperitur in palatio moneri per iudicē ꝙ tali die ⁊ hora
compareat ad audiendā ſniam:qꝛ ſi nō cōpareat habebitur pro vero
cōtumace ⁊ non poterit appellare.Pau.de ca.in.l.ij.verſ.ſit ergo can
tus.C.quō ⁊ qñ iud.Et idem dicas ſi nūtius in preſentia iudicis citat
preſentem partem:qꝛ preſentia iudicis ⁊ partis facit vt illa citatio ha
beat vim monitionis facta a iudice:vt dicit Bal.in.d.l.ij.in.ſ.col.ver.
iiij.qꝺ hic iudex.arg.l.ſi procuratori preſen.ff.de obl.

Cautela eſt ꝙ emptor ſtipuletur de euictione tam proprietatis quam
poſſeſſionis ⁊ de ſumptibus vtriuſꝗ litis ⁊ que ex hoc reſultabit vti-
litas.Bal.in.l.j.ad fi.C.de peric.⁊ com.rei ven.

Cautela qñ aliquid datur inſolutū:eſt ꝙ apponat pactum ꝙ ſi cōtin
gat rē euinci ꝙ a prima obligatione nō diſcedatur ⁊ que vtilitas reſul
tare poteſt.Bar.in.l.ſi quis aliam.in.j.col.ver.alij dicunt.ff.de ſolu.

Cautela vt valeat donatio vel promiſſio facta abſenti nullo ꝓ eo reci
piente:puta ſi dicerē in preſentia teſtiu3 ego dono vel promitto titio
centū ſi titius nō eſſet preſens nec aliquis pro eo reciperet nō valeret
donatio vel promiſſio que requirunt cōſenſum duoru3:ideo facias ꝙ
notarius recipiat nomine abſentis,alias etiā ſi abſens hoc ſciēs poſt-
ea ratificare non valeret quia careret fundamento.Paul.de ca.in.l.
j.§.pactum.ver.no.ex ter.ff.de pac.

Cautela eſt ꝙ actor cōtinuet proceſſum contra heredē vel faciat dari
curatorē hereditati iacenti ⁊ continuet cū illo ⁊ illū faciat citari:qꝛ ſi
cōtinuat cū defuncto nihil valet cōtinuatio nec ꝓdeſſet ignorātia de
morte defuncti vt tradit Pau.de ca.in.l.pe.ff.que ſen.ſine ap.reſcin.
Adde eundem Pau.de ca.in.l.in ſumma.§.fi.ff.de re iudi.

Cautela vt ꝓcurator ſubſtituens poſſit eam gerere:eſt qꝺ in mādato
ponant iſta verba ꝙ poſſit ſubſtituere ⁊ etiā cū ſubſtitutis remaneat
ꝓcurator idē forſan ſi dr in mādato ꝙ poſſit ſubſtituere ſemel ⁊ pluri
es vt tradit Bar.in.l.ꝙ ſi forte.§.quid ergo.ver.vlteri⁹ no.ff.de ſolu.

Cautela vt accuſatus ꝓ delicto ꝓ quo in defectū pene pecuniarie cor
poralis imponit nō careret eſt ꝙ ſoluat pecuniā fiſco ſub cōditione ſi
condemnabitur.Bar.in.l.j.ver.quero quid ſi venit.ff.de cuſt.reo.

Cautela ꝙ ſi rei exiſtētis prope flumē aliquis allegaret preſcriptionē
dicens ſe tāto tempore pſcripſiſſe,eſt ꝙ tu ex aduerſo alleges munda
tionem fluminis ⁊ ſic dicetur interrupta preſcriptio,vt per Pau.de
ca.poſt bar.⁊ alios in.l.iij.§.labeo.ff.de acqui.poſ.Et de qua munda
tione intelligatur vide Alex.ibi.

Cautela ꝙ qñ mercatores vidēt tēpeſtatē ſi non dubitant periclitari
nō debēt dicere magiſtro qꝺ actur⁹ ſit:qꝛ ſi dicunt ꝙ faciat tale quid
puta ꝙ mouem exarmet vel aliquid aliud quod ſibi reſultat in dānū
poterit ab alijs repetere tanꝗ de voluntate vel mandato ipſorum fe-
cerit.Pau.de ca.in.l.ſi laborante.§.ſi conſeruatis.ver.no.cautelam.
ff.ad le.rho.de iac.

Cautela qñ ad impugnādū pactū opponit de inſinuatione non facta
eſt ꝙ facias articulū ꝙ debitū nō erat liquidū vel ꝙ nō fuit factū ex
mera liberalitate ⁊ que ex hoc reſultabit vtilitas.Pau.de ca.in.l.cō
tra iuris.§.ſi ſtiuſſa.ver.item no.quod omne pactum.ff.de pac.

Cautela qñ eris aduocatus vel procurator rei quē actor fecerit conue-
niri corā iudice incōpetenti credēs ꝙ eſſet iudex cōpetēs rei,eſt cū cō
pares ꝓ reo nō debes opponere exceptionē iudicis incōpetētis:quia
hoc mō inſtrueres actorē vt cōueniat te corā iudice cōpetēti vñ nihil
opponas ſuper incōpetētia iudicis ſ3 patiaris ꝙ fiat ꝓceſſus ⁊ poſt-
ea opponas qꝛ irritabis totū ꝓceſſu3 ⁊ ſniam:qꝛ ſola ſciētia rei nō fa-
cit illū iudicē cōpetentē,vt dicūt Bal.⁊ Pan.de ca.in.l.ſi per errorē.
ff.de iu.om.iu.Dicūt tñ ꝙ licet iſta cautela ſit honorabilis tñ in foro
penitentie eſt abſtinendū:qꝛ docet damnare animā ſicut ⁊ alibi dicit
Cy.in.l.vnica.C.vt que deſunt aduo.vbi diſſuadet tales cautelas ⁊ re
prehēdit illos ita malitioſe procedentes,dicēs ꝙ reportant gloriā in
hoc mūdo ſed in alio penā eternā,vt ita refert Paul.de ca.in.l.edita.
col.iij.ver.ideo dicit Spe.C.de eden.vbi in ſimili dicit eſſe cautelā qꝺ
qñ actor producit libellum obſcurum vel incertū vel alternatiuū nō
debet reus petere vt libell⁹ declaret ſed d3 ſimpliciter opponere ꝙ li-
bellus non procedit,qꝛ male cōcept⁹ eſt:ita magiſtraliter Spe.in ti.
de lib.concep.§.ſi.ver.cautus tamen ſis.

Cautela alia ad irritādum ꝓceſſum qua vtunt malitioſi ꝓcuratores
dum re

dũ reſpondent libello,in fine reſponſionis ſue caute dicũt ꝛ petit iura
ri de calumnia ꝛc.ꝛ poſtea nõ curãt petere vt ſic ꝓceſſus reddat̃ nul-
lus ſi actor non iurauit:qꝛ iuramentũ calumnie bene poteſt tacite re-
mitti, vt in.c.j.de iura.cal.in.vj.ſed ſi petitum ſit ꝛ non ſit preſtitum
totus proceſſus reddit̃ vſq3 retro nullus.l.ij.§.ſed qꝛ veremur.C.de iu
ra.cal.de quo vide per.d.Iaſ.in.l.iuſiurandũ ꝛ ad pecunias.§.qui iuſ
iurandũ.in.j.no.ff.de iureiu.Et adde quod nec valet conſuetudo ꝙ
aduocatis ꝛ procuratoribus non deferatur tale iuramentũ cũ illi ma
gis nouerint calumniari quã ſimplices partes vt dicit Lud.ro.ſing.
ccccxxiij.inci.tu habes.gl.in.l.ab anaſtaſio.C.man.vbi dicitur quod
aduocati omnia mala nouerũt.Et an aliqua ratiõe poſſit introduci
conſuetudo que tollat iſtud iuramentum calum.vide Panor.in.c.ce
terum.col.ſi.ver.vlti.ꝛ glo.de iura.calum.

Cautela vt donatio cã mortis nõ poſſit reuocari,eſt vt facias ꝙ no-
tari⁹ in inſtrumẽto apponat illa verba que notarij ſemꝑ ſolẽt appo-
nere.ſ.ꝙ dictus donator promiſit dictã donationẽ ꝛ predicta oia ra-
ta ꝛ firma habere nullo vnq̃ tẽpore cõtrauenierẽte ꝛc.qꝛ per alia verba
donatio cauſa mortis que de natura ſua eſt reuocabilis efficit̃ irreuo-
cabilis, nã qñ in donatione cauſa mortis eſt facta ꝓmiſſio de ea nõ re
uocãda,tũc aſſumit naturã donationis inter viuos ꝛ donatio inter vi
uos appellatur ꝛ multo fortius qñ vltra dicta verba etiã interueniſ-
ſet iuramẽtum.d.Iaſ.in.l.non omnis.in.ij.no.ff.ſi cer.peta.

Cautela alia eſt vt facias ꝙ ꝑ notariũ in inſtrumẽto donationis cã
mortis fiat mẽtio heredũ donatarij,vc3 talis pſona donauit talẽ rẽ ti
tio ꝛ heredib⁹ ſuis,nã iſto caſu qñ in donatiõe cã mortis eſt facta mẽ
tio heredũ donatarij talis donatio cenſet̃ donatio inter viuos,ꝛ rõ eſt
qꝛ donatio inter viuos hñ tranſmittit̃ ad heredes ſecus aũt in dona-
tione cã mortis:qꝛ illa nõ trãſmittit̃ ſi cõtingat donatariũ mori ante
ipſum donatorẽ vñ cũ in ipſa donatione ſit facta mẽtio heredũ dona-
tio in dubio cẽſet̃ donatio inter viuos,ita ſinglr̃ tenet Bal.in.l.ij.co.
pe.verſi.qd eñ ſi iſte fili⁹.C.de iure do.quẽ refert ꝛ ſequit̃.d.Iaſ.in.l.
nõ oĩs.co.ij.ver.ij.infero.d.Tho.Ferra.cautel.xxx.ꝛ his duab⁹ cau-
telis poteris illa querere donãtẽ cã mortis vt nõ poſſit ipſa3 donatio
nẽ reuocare.Caueas tñ talib⁹ remedijs ꝛ ſimilib⁹ abutẽdo animã tuã
illaqueare ꝛ apud inferos ſepelire vt alibi admonet idẽ doc.tho.fer.

Cautela qñ dat̃ exemplũ alicui⁹ inſtrumẽti in iudicio vt plene ꝓbet,
eſt ꝙ notari⁹ dicat hoc eſt exemplũ cuiuſdã inſtrumẽti ꝓducti ꝑ talẽ
cui⁹ copia datur de volũtate dicte partis.ꝛ de mãdato iudicis.Bart.
in aut.ſi quis in aliquo.in.j.oppo.C.de eden.Cautus ſis tu qui practi
cas palatiũ qñ opponit̃ exceptio q̃ eſt ꝓprie actionis excluſio debes
in actis replicare nec iudex poſſet ſupplere quãuis ex actis ſibi lique-
ret,ſecus qñ nõ eſt ꝓprie exceptio actionis excluſio.ita dicit Ange.in
l.ij.per illũ tex.C.de iudi.quẽ refert ꝛ ſequit̃ Pau.de ca.ibi in col.fin.
ver.item.d.Ang.ꝛ ſimiliter.d.Iaſ.ibi.in fi.

Cautela ſi debes alicui cẽtũ ꝙ ſoluẽdo.x.dicas ꝓ reſiduo:qꝛ ſi credi-
tor tuus accipiat ꝓ reſiduo illa dictio reſiduo ꝓbat ꝙ totũ fuerat ſo-
lutũ vñ ſi creditor cõueniat te ad alia nonaginta eſt p̃ſumptio ꝓ te ꝙ
illa ſolueris,ita dicit Pau.de caſt.in.l.ij.ver.ſ3 q̃ro.C.de here.inſti.ꝑ
gl.no.in.l.ſi ex plurib⁹.in prin.in gl.in verbo reliquũ.ff.de ſolu.Et iõ
creditor recipiẽs ſolutionẽ d3 eſſe cautus ꝙ nõ apponat̃ in inſtrumẽ-
to vel in libro mercãtie ꝙ ꝓ reſiduo recipit ẜm Pau.de ca.ibi quem
refert ꝛ ſequit̃.d.Iaſ.in.d.l.ij.in.j.col.ver.itẽ ad iſtũ tex.ꝛ Bar.cepo.
in cautel.cxxj.dicit iſtã cautelã eſſe perpetuo mẽti tenẽdã qꝛ eſt de pa-
ne lucrando.Caue tñ ne ea ꝛ ſimilibus vtaris ad malũ ne ſit de pena
eterna lucranda,vt alibi etiam admonet idem Cepol.

Cautela vt emens rem hereditariam ab herede nõ poſſit conueniri a
creditoribus hereditarijs vel legatarijs:eſt vt faciat apponi iſta v̾ba
in inſtrumẽto emptionis qd̃ talis heres vt heres cum beneficio inuen
tarij pro ſatiſfaciendo creditoribus ꝛ legatarijs vendidit ſibi talẽ rem
hereditariam ꝛ exburſet pecuniã ipſi heredi preſentibus creditoribus
ꝛ legatarijs ꝛ immediate recipientibus dictam pecuniam ab herede ꝛ
ita ſcribat̃ in inſtrumẽto emptionis ſine ſolutionis pecunie facte per
emptorem ꝛ tunc erit ſecurus.vt tradit Pau.de caſt.in.l.ſi.§.licentia
creditoribus.ad ſi.C.de iure deli.

Cautela qñ agit̃ d̃ eſtimãda aliqua re eo qꝛ vẽditor dicat ſe deceptũ vl
tra dimidiã iuſti p̃tij:eſt ꝙ cõſideres pſonã vẽditoris ſi erat implicita
debitis vl̃ ſi dedit fideiuſſorẽ vl̃ nõ vt ex hoc poſſit cõcludi ꝙ talis res
exiſtẽs hominis ſic impliciti debitis nõ reperiſſet emptorẽ tãte q̃tita-
tis idẽ in ſimilib⁹ qualitatib⁹ rerũ que habẽt augere ꝛ diminuere pre-
tiũ nõ emẽs rẽ ab implicito ꝛ inuoluto multis debitis q nõ põt p̃ſtare
fideiuſſores de euictione nõ videt̃ vẽdidiſſe infra dimidiã iuſti p̃tij,l3 ſi
nõ eſſet implicit⁹ debitis ſecus eſſet:qꝛ quilibet cari⁹ emeret a ſecuro
vẽditore quã ab eo qui nõ eſt ſecurus.Et ideo ſis caut⁹ ſi venditor di
cat ſe deceptum vltra dimidiã iuſti pretij tu emptor ecõtra capitula-
bis ꝙ ipſe erat implicitus multis debitis ꝛ non dedit nec poterat da-
re fideiuſſorem de euictione ꝛ propterea res multo minoris pretij eſti-
mat:ita docet Bart.in.l.j.§.ſi heres.verſi.ꝛ ideo ſub.nu.3.ff.ad trebel.

Cautela vt inuẽtor rei aliene euitet ſuſpicionẽ furti eſt ꝙ faciat preco
nizari ꝛ intimari rei inuẽtionẽ ꝛ qcqd expẽdet recuperat a.d.Panor.
in.c.dudum.el.ij.col.vj.ver.cõſulitur.poſt nu.18.de elec. 17

3 **Cautio** que datur a reo reuertente intra annum prout dici-
tur.c.ſi.in.§.in alijs.vt lite non conte.debet eſſe ſuffi
ciens nec ſufficit iuratoria niſi in ſubſidium.ibi.nu.18. 118

6 Cautio iuratoria recipitur quãdo alia haberi non poteſt.l.c.ex parte.
nu.4.de verb.ſig. 187

6 Cautio iuratoria poteſt ꝛ debet recipi ſi alia non reperitur.in.c.ex pu-
blico.nu.11.de conuer.coniu. 167

3 Cautio quando requiritur a iure in aliquo caſu an intelligat̃ de ſuffi-
cienti:puta cu3 fideiuſſore an requirat̃ iuratoria.in.c.piſanis.nu.10.de
reſti.ſpo. 192

4 Cautio pactum nudum confeſſio ꝛ ſtipulatio ſine cã nõ valent:fallit
in libertate ꝛ quãdo eſt facta in vltima volũtate in iudicio vel in pia
cau.in.c.ſi cautio.nu.2.de ſi.inſtru. 110

3 Cautio que eſt preſtanda intra annũ ab illo qui eſt paſſus miſſionem
ſi nõ põt per impotentiã preſtari non eſt ſibi imputandum dũmodo
preſtet quã põt puta iuratoriã.in.c.j.n.14.de eo qui mit.in poſ. 213
Cautio que preſtatur amiſſionem paſſo an ſit preſtanda iudici vel par
ti ꝛ in caſu in quo preſtatur iudici eſt citanda pars miſſa.ibi.nu.15.

4 Cautio ſufficiens poteſt peti ab eo qui eſt ſuſpectus de penitentia nõ
peragendas.in.c.literas.nu.4.de preſump. 122

6 Cautio que preſtatur ab vſufructuario qualis eſſe debet maxime de
rebus mobilibus que vſu veteraſcunt vt ſunt ſegetes.in.c.cum con-
ſtet.nu.2.de pig. 96

3 Cautio per quam vitiatur ſequeſtrum debet continere de iudicio ſi-
ſti ꝛ de re non alienanda ꝛ reſtituenda in caſu ſuccumbentie.in.c.dile
ctus.nu.25.de ſeque.poſ.ꝛ fru. 213

3 Cautio iuratoria non preſtatur quando non eſt concludendũ de per-
ſona.in.c.ad reprimendum.nu.4.de offi.or. 114

3 Cautio de non offendendo an poſſit peti ab offendente prius.in.c.j.
nu.8.vt lite non conte. 109

7 Cautio de non offendendo poteſt peti ab illo qui ſemel offendit.in.c.
grauem.nu.3.de ſenten.excom. 103

1 **Cecus** vtrum poſſit deponere de auditu ſi habet notas vo-
ces contrahentiũ.in.c.ex literis.nu.5.de conſue. 93

4 Cec⁹ an poſſit eſſe teſtis in re ꝑceptibili auditu ꝛ qd ſi nõ eſt cec⁹ ꝛ au
diuit cõtrahẽtes ſed eos nõ vidit.in.c.cũ cãm.el.j.nu.9.de teſti. 70

6 Cecus an poſſit teſtari.in rub.nu.8.de teſta. 110

☞ Corſe.Adde nunquid cecus poſſit eſſe iudex,dic ꝙ ſic.ff.de iud.l.ce
cus.a poſtulando aũt repellit̃.ff.de poſtu.l.j.§.caſum.ꝛ ꝙ poſſit eſſe
iudex intellige ẜm gl.ꝛ doc.in.d.l.cecus.qñ erat iudex anteq̃ efficere
tur cecus alias nõ poſſet ꝛ an cecus poſſit eſſe teſtis.Spe.in ti.de te-
ſte.in.§.j.ver.ſed nũquid cecus dicit ꝙ videret̃ ꝙ nõ:qꝛ nõ põt viſu co
gnoſcere,l3 auditu ſic,credit tñ ꝙ põt cũ nõ ſit ꝓhibitus.ff.de teſti.l.
j.ꝛ ſequit̃ ibi Io.an.in addi.alle.ꝙ no.in aut.de here.ꝛ fal.in.§.ſi vero
abſunt.in gl.no.teſtimoniũ.ꝛ adduco.d.Abb.ꝛ oẽs canoniſtas.in.c.
preterea.de teſti.vbi Abb.nu.9.dicit ꝙ cecus ſeu ille qui fuit retro
cortinã vel tenuẽ parietẽ habẽs voces cõtrahẽtiũ notas põt depone-
re ſuper cõtractu ſeu verbis ꝓlatis a tertio.vt eſt gl.no.iij.q.ix.teſtis.
ꝛ in.l.in ſumma.in.§.idẽ labeo.ff.de aqua plu.arcẽ.ꝛ idẽ ibi Bar.ꝛ per
Cy.in.l.teſtiũ.C.de teſti.ꝛ per cano.in.c.ij.de cõſue.l3 aliqui dicãt vt
Ang.in.l.ſi nõ ſpãli.C.de teſti.ꝙ tales nõ faciũt plenã ꝓbationem.qꝛ
potuerũt decipi in voce.ꝛ Spe.in preal.loco dicit eſſe verũ maxime
de his q̃ vidit pri⁹ q̃ fieret cec⁹,nã fact⁹ cecus retinet dignitatẽ vt in
d.l.cec⁹.ꝛ ibi gl.ꝛ.ff.de ſta.ho.l.q furere.ꝛ verũ eſt ſi prius voces cõtra
hẽtiũ notas habuit.ꝛ iſta eſt cõis opi.nec ob.ꝙ dicit Ang.ꝙ in voce
decipi põt.nã ꝛ viſus decipit̃ qñq3:qꝛ oculus ſepe fallit̃.xxvij.q.j.nec
aliqua.ꝛ in.c.cãm m̃rimonij.de ꝓb.Itẽ Cy.in.d.l.teſtiũ.dicit ꝙ quã-
uis vox mutari poſſit.tñ attẽdi d3 id ꝙ cõiter accidit per id qd̃ no.in
l.nõ epiſtolis.ꝛ in.l.neq3 natales.C.de proba.ꝛ in.c.j.de cle.nõ reſid.ꝛ
vide pulchre per Sal.in.d.l.teſtiũ.in.viij.col.in ver.quero ſexto an ce
cus admittatur ad teſtimonium in his que principaliter requirunt
auditũ.alle.gl.in.d.§.ſi vero abſunt.dicit ꝙ in alijs caſibus preterquã
viſus admittit̃:qꝛ ꝓhibitus nõ reperit̃ per.d.l.j.Fallit in inſtrumento
inuentarij,vt in.d.§.ſi vero abſunt.Addit Iac.de are.ꝙ in cauſa te-
ſtamẽtaria nõ debet admitti:qꝛ licet ꝯtrahẽtes poſſint ex voce cogno
ſcere.ar.ff.ad ſille.l.j.§.codẽ tecto.tñ teſtatorem nõ ſic faciliter qꝛ vox
ipſius ꝓpter infirmitatẽ eſt alterata.Alij diſtinguũt aut teſtificantur
de facto geſto anteq̃ eſſet cecus ꝛ põt,vt in.d.l.q furere.aut de facto
poſtea geſto.ꝛ tũc aut aſſerit pſonã de qua teſtificat̃ ſe bene habere no
tam vocem,ꝛ tunc admittitur arg.d.§.eodem tecto.Fallit in caſibus
predictis aut hoc nõ aſſerit:ꝛ tunc nõ admittat̃.Aduerte vbi Iac.de
are.eũ repellit in cauſa teſtamẽtaria forti⁹ vr̃ admitti q̃ in cõtractib⁹
qꝛ in cõtractib⁹ regulariter vnus teſtis ꝓbat ſemiplene ꝛ ideo vnicũ:
teſtẽ cecũ repelleret qꝛ faciliter põt decipi:ꝛ ſi h3 aliũ cõteſtẽ non cecũ
nõ vr̃ ſal.ꝙ ita faciliter debeãt ꝓbare ſicut ĩ teſtamẽtis ſi ex ſeptẽ vn⁹
ſit cec⁹:qꝛ ꝓpter autoritatẽ tanti numeri teſtiũ ſibi cõteſtiũ nõ poteſt
ſic faciliter eſſe decept⁹ ſicut qñ habet vnicũ cõteſtẽ tm̃.ar.ff.de edẽ.l.
ſi quis ex argẽtarijs.§.j cogitãdũ tñ relinquit.ꝛ alle.Spec.in prealle.
loco.in.ix.colũ.ꝛ ꝙ cec⁹ ꝛ mutus dummodo audiant poſſint teſtifica-
ri ſimpliciter tenet gl.iij.q.ix.l.c.teſtes.ratio Sal.mihi placet in teſta

mento:tum qꝛ hoc nõ reperiť prohibitũ cũ edictũ de teſtibꝰ ſit ꝓhibitoriũ: vt l.d.l.j.tum etiã qꝛ ille qui poteſt teſtari poteſt teſtificari vt in l.is cui bonis.ff.de teſta.⁊ in.§.teſtes.inſt.eo.ti.ſed ego habeo quod ſecus ꝑt teſtari:vt l.d.l.hac cõſultiſſima.ergo ⁊ teſtificari.nec obſt.illud ꝙ dicebat Jac.de are.qđ propter infirmitatẽ alteratur vox.⁊ ſic poſſet decipi.qꝛ reſpõdeo qđ iſta preſumptio tolliť ⁊ ceſſat ꝑ alios teſtes vt dixit Sal.⁊ facit pulchre quod voluit Ange.in conſi.ſuo primo ꝙ licet coniunctus nõ ſit idoneus teſtis pro coniuncto:vt.l.eos.C.de teſti.tamen ſi hʒ aliũ conteſtem admittiť ⁊ per conſequens Sali.nõ debuit relinquere hoc cogitandũ:facit etiã in ſimili qđ voluit Bal.in.l.imperator.ff.de ſta.ho.⁊ in.c.j.q.mo.feu.amit.⁊ tex.ſi.ſm Dy.⁊ Bar.ibi.in.l.is q duos.de lib.le.⁊ ꝙ voluit Bar.in.l.precipimꝰ.§.eo obſeruando.C.de ap.vbi alle.tex.ſingularẽ in.l.ſi cõmunem.ff.quemad.ſer.amit.⁊ qđ voluit gl.ſing.in.l.ſi.C.de mu.⁊ ho.li.x.⁊ qđ voluit Pe.de ancha.in.c.vnico.de iure pa.li.vj.cũ ſi.⁊ an ceci ⁊ alio morbo laborantes excuſentur a munerıbꝰ perſonalibus.dicꝙ ſic:vt.l.ſi.C.qui.mor.ſe excu.lib.x.⁊ Abb.in.c.licet.de cenſi.nu.3.ver.in glo.ſi.fo.136.Et an ⁊ qñ cecus poſſit habere officia vel eligi ad poteſtariam vide.d.Abb.cõſi.xlviij.per totũ ⁊ in eo.conſi.in.ij.no.an cecus poſſit ſuccedere patri baroni vel habenti iuriſdictionem.

6 Cecus ⁊ pauper non tenentur ad collectas,intellige perſonales.in.c.licet.nu.1.⁊.4.de cenſi. 199

4 Cecus ſi ille qui fuit retro cortinam ſi habet voces contrahentiũ notas poteſt diſponere de contractu.in.c.preterea.nu.6. 59

7 **Celebrans** coram excommunicato manifeſto nõ incurrit irregularitatem ſed ſuſpenſionem per annum.in.c.cum ⁊ plantare.nu.1.de priui. 152

7 **Cenſus** ſi fuerit per multa tempora an per hoc ꝓbetur ſubiecto.in.c.accepimus.nu.1.de priui. 153

6 Cenſus ſi ſoluatur an per talem ſolutionem arguatur ſubiectio.in.c.omnis.nu.3.de cenſi. 199

6 Cẽſus nouꝰ nõ põt nec de nouo imponi nec impoſitꝰ augeri in eccleſijs ꝑ ipſum ꝑlatum ad vtilitatẽ ſuam ſed ad vtilitatẽ alterius eccleſie põt ex cauſa rationabili.in.c.prohibemus.nu.1.⁊.2.de cenſi. 200

Cenſus non augetur auctis facultatibus.ibi.nu.3.

6 Cenſus põt imponi ab epiſcopo eccleſie inferiori ex iuſta cauſa.in.c.cum venerabilis.nu.2.de cenſi. 204

6 Cenſus nõ debetur niſi cauſa debendi exprimatur.in.c.peruenit.nu.1.de cenſi. 199

6 Cenſus ⁊ tributa debent ſolui ex moneta antiqua que vigebat tẽpore impoſitionis.in.c.olim cauſam.nu.1.⁊.4.de cenſi. 204

6 Caſus vel tributi ſolutio non probat neceſſario ſubiectionẽ.in.c.quãto.nu.2.de cenſi. 202

6 Cenſus non poteſt imponi etiam ꝙ iam fuerit impoſitus ſʒ legitima preſcriptione ſublatus.in.c.ſignificauit.nu.6.de cenſi. 202

5 Cenſus ſi non ſoluitur res non cadit in commiſſum ſed ſemper poteſt compelli cenſuarius ad ſoluendum ſecus in emphyteota.in.c.cõſtitutus.nu.21.de reli.do. 186

3 Cenſus ſi fuerit preſtitꝰ aliquo tempore reſpectu certe rei nõ per hoc illa res preſumitur nec erit ſubdita.in.c.in cãm.n.2.⁊.4.de cau.poſ.⁊ proprie. 164

3 Cenſus an debeatur alicui ratione conſuetudinis.in.c.ad audientiã.nu.2.de preſcrip. 31

2 Cenſualis contractus eſt transferre dominium vtile ⁊ directum ⁊ domino antiquo nil reſeruatur niſi ſolutio cenſus.in.c.j.nu.7.de reſti.in integ. 154

Cenſus ſi non fuerit ſolutus non per hoc res cenſualis reuertitur ad primum dominum.ibi.

7 **Cenſura** eccleſiaſtica eſt excommunicatio ſuſpẽſio ⁊ interdictum non autem diſpoſitionem cõtinet vel degradationem.in.c.querenti.nu.1.2.⁊.5.de ver.ſig. 200

2 Cenſure ſententias non includit ſeueritas ſiue animaduerſio eccleſiaſtica.in.c.preterea.nu.2.de offi.deleg. 74

Cenſura eccleſiaſtica comprehendit ſententias excommunicationis interdicti ⁊ ſuſpenſionis.ibi.

6 Cenſura eccleſiaſtica ꝓprie cõcernit aīam ⁊ eſt excõicatio,diſtrictio vero cõcernit penã temporalẽ.in.c.nũtios.nu.2.de decimis. 145

2 Cenſura eccleſiaſtica eſt excõmunicatio ſed ſeueritas eccleſiaſtica eſt alia pena.in.c.cum clerici.nu.4.de pactis. 133

1 **Certus** an ⁊ quando debeat certiorari.in.c.eccleſia veſtra.el ij.nu.9.de elec. 181

2 **Cedens** bonis põt re integra reuocare ceſſionem ⁊ ipſum penitere.Ant.in.c.quidam.nu.1.de renun. 32

6 Cedere bonis clericus non tenetur debet bene ſoluere debita ſua deducto ne egeat.Odoardus.nu.8.de ſol. 101

7 Ceſſio bonorum non debet fieri non liquidato prius debito.in.c.Odoardus.nu.7.de ſolu. 101

Cedenti bonis non ſunt auferendi panni de dorſo.ibi.nu.8.

7 Ceſſio bonorum admittitur in delictis ſi non habet vnde ſoluat.in.c.referente.nu.5.de delic.pue. 137

3 Ceſſio bonorum non fit niſi per confitentem debitum vel condemnatum.in.c.olim.el.ij.nu.7.de reſti.ſpo. 188

Cedere bonis poteſt etiam filiusfamilias qui nil habet in bonis.ibi

3 Ceſſio actionum quibuſcunq̧ perſonis facta an ⁊ quando teneat ſiue facta inter viuos ſiue in vltima voluntate.in.c.ex parte.nu.3.de alie.mu.iud.cau.fac. 166

Ceſſio actionum quando eſt facta in aliquem an poſſit agere ceſſionarius an cedens ⁊ ceſſionario reſtituere.ibi.nu.3.5.

Ceſſio actionum an ⁊ qñ preſumatur ſimulata.ibi.nu.7.⁊.10. 193

Ceſſio actionum facta clerico per laicum an valeat.ibi.nu.10.

4 Ceſſatio ſola biennij ſolutionis cenſus vel penſionis an ⁊ quo caſu ſufficiat ad priuandum clericum de beneficio.in.c.querelam.nu.2.de iureiur. 135

Chriſma quid ſignificat ⁊ quare ſit in fronte.in.c.quanto.nu.5.de conſue. 95

7 Pro chriſmate non debent exigi pecunie ab eccleſijs etiam ſi de hoc ſit conſuetudo.in.c.ea que.nu.1.de ſimo. 86

7 Chriſma põt concedi tempore quo ciuitas eſt interdicta quemadmodum poteſt ⁊ baptiſma concedi.in.c.reſponſo.nu.1.de ſen.excõ. 193

2 Chriſmatio ⁊ confirmatio in fronte cõferuntur per ſolos epiſcopos.Ant.in.c.vnico.§.per frontis.nu.2.de ſacra vnc. 56

7 **Chriſtiani** prohibentur habitare cum iudeis in loco aliquo.in.c.j.nu.1.de iude.⁊ ſarra. 95

7 Chriſtianus commiſcens ſe cum iudea ignorãter an excuſetur.in.c.in nonnullis.nu.3.de iude. 86

7 **Charitatis** opera proſunt ad peccatorum remiſſionem.in.c.inter opera.nu.3.de ſpon. 8

Charitas ordinata incipit a ſeipſo.in cap.de his.numero ſecundo.de eccle.edifi. 226

6 Charitas eſt fons proprius cui non communicat alienus.in.c.licet.nu.8.de reg. 162

Chirurgia eſt prohibita clericis propter periculum erroris quod ei ineſt ⁊ an incurrat irregularitatẽ.in.c.ſententiam.nu.21.⁊.23.ne cle.vel mona. 242

7 Chirurgico nõ imputatur mors ſi obſeruauerit omnia de quibus.in c.tua nos.in princip.numero.2.in.d.c.tua nos.§.ad vltimum.nu.3.de homicid. 113

4 Chriſtiano an ſit peccatum iurare per alienos deos ⁊ an tale iuramentum ſit ſeruandum.in.c.⁊ ſi chriſtus.nu.13.de iureiu. 154

Chriſtianus non peccat recipiendo iuramentum ab infidelibus ſecũdum religionem eorum.ibi.nu.14.

6 **Cimiterium** ſi eſt pollutum an ſit polluta eccleſia:remiſſiue.in.c.conſuluiſti.nu.2.de conſec.eccle.vel alta. 207

6 Cimiterium gaudet illa immunitate qua gaudet eccleſia.in.c.cum eccleſia.nu.2.de immu.eccle.⁊ cimi. 126

Cimiterium cenſetur interdictum interdicta eccleſia.ibi.

6 Cimiterium gaudet immunitate eccleſiaſtica.in.c.immunitatem.nu.4.de immu.ecc. 235

7 **Circunſtantie** aggrauant delictum vnde delictum ſolenni die commiſſum augmentatur.in c.j.nu.2.qui cle.vel vo. 20

Ciſtercienſi ordini multa ſunt interdicta.in.c.recolẽtes.in primo no.de ſta.mo. 180

7 Ciſtercienſes abbate ⁊ monachi an ſubijciantur epiſcopis locorum.in.c.ne dei.in primo no.de ſimo. 90

5 **Citari** debet pars etiã vbi vertitur queſtio iuris.in.c.ſepe cõtingit.nu.7.de app. 113

3 Citatio eſt quedam ſpecies defenſionis ideo non poteſt tolli.in.c.dilecti filij.nu.6.de iud. 21

7 Citatio ad diffinitiuam an cenſeatur facta quo ad totam cauſam.in c.cum olim.el.ij.nu.12.de priui. 146

1 Citatus vt preſentet ſe conſpectui iudicis poteſt per procuratorem comparere.in.c.poſtulationem.nu.3.de poſtu.prela. 115

3 Citatio an debeat fieri perſonaliter vel domi quando reus non inuenitur.in.c.ſi.nu.21.vt lite non conte. 114

2 Citatio eſt iuriſdictionis.in.c.ſuper queſtionum.§.verum.nu.1.de of.deleg. 90

1 Citari non debet pars quando eſt preſens in iudicio.in.c.eccleſia ſancte marie.nu.8.de conſti. 31

Citatio non requiritur in notorijs.ibi.

6 Citatio vel monitio vbicũq̧ requiriť trina in materia odioſa nunꝙ̃ ſufficit vna peremptoria.in.c.ſacerdotibus.nu.7.ne cle.vel mo. 143

4 Citatio vna an requiratur an duplex an triplex ad hoc vt iudex poſſit multare.in.c.ij.nu.3.de teſti.cog. 90

Citatus ad certum tempus hora dici non expreſſa debet tali hora cõparere vt poſſit explere officium ſuum.ibi.nu.4.

Citatus certo die ad faciendã electionez de mane comparere.ibi.n.5.

1 Citatus preſtãs corã iudice nolle cõſentire in eũ tanꝙ̃ in iudicẽ:dicens nõ eſſe iudicẽ nec per ea que dicit vel facit intẽdit recedere a ſua preſtatione

tione an talis proteſtatio teneat.in.c.cum ana.nu.6.de elec. 172
3 Citatio verbalis non poteſt fieri ſine autoritate iudicis:realis vero ſic quando periculum eſt in mora vt caperet debitorē fugitiuū.in.c.ꝓpoſuiſti.nu.4.de fo.compe. 87
7 Citatus ſi comparet nec confiteatur nec condemnat̃ in expēſis prime citationis reficere.in.c.ſi quis epiſcopus.n.4.de accu. 56
2 Citationem non poteſt committere iudex exiſtens extra territorium.in.c.fi.nu.12.de offi.leg. 10
2 Citari poteſt ſubditus extra territoriū exiſtens ⁊ an ſit neceſſe requirere iudicem illius territorij.in.c.j.nu.2.qui matri.accuſa.poſ. 43
7 Ciuitas ſi eſt interdicta non cēſentur interdicte ſingule perſone adeo ꝙ clerici illius ciuitatis poterunt celebrare diuina in alio loco.in.c.tanta.nu.3.de exceſ.prela. 49
4 Citari poteſt ſubditus vbiq̃ʒ exiſtens per ſuum ordinarium.in.c.meminimus.nu.5.de appel. 94
Citari poteſt quis extra territorium citantis.ibi.
7 Citatus punit̃ tanq̃ꝫ contumax ſi nō comparet licet poſtea appareat qđ non fuit legitime citatus.in.c.veniens.nu.6.⁊.9.de accu. 62
2 Citatus ad locū ſuſpectū tam ꝓpter inimicitias particulares quaʒ propter inimicitias ſue patrie non tenetur comparere ⁊ poteſt p̱ hoc iudicē datū recuſare.in.c.cum.R.canonicus.nu.1. de offi.deleg. 98
7 Citatio ad diem feriatā an valeat.in.c.veniens.nu.5.de accuſa. 62
7 Citatio impune poteſt ſperni vbi notorium eſt ipſam nō poſſe fieri.in c.j.nu.10.de no. ope.nun. 110
2 Pro citato habetur ille qui ſe occultat vt nō poſſit citari.in.c.inter quatuor.nu.2.de maio.⁊ obe. 126
1 Citatus qui tarde arripuit iter non excuſatur ex impedimento poſtea interueniente.in.c.cum in veteri.nu.8.de elec. 174
2 Citatio per edictum debet fieri vbicunq̃ʒ neſcitur quis ſit citandus.in.c.gratum.nu.4.de offi.deleg. 82
5 Citari an debeat pars qñ aduerſari⁹ impetrat literas vel iuſtitie vel gratie in preiudiciū ipſius adulterij.in.c.cū olim.nu.16.de re iudi. 60
Citari ⁊ conſentire debet quis quando detrahi poteſt iuri ſibi iam de iure gentium queſito.ibi.
Citatio non poteſt tolli etiam per papam.ibi.nu.22.⁊.25.
Citatio eſt de iure diuino.ibi.nu.26. 62
7 Citatio per edictum generalis vel ſpecialis quando fiat.in.c.fi.nu.3.qui matri.accu. 46
4 Citari an debeat pars in abſolutione a iuramento.in.c.j.nu.10.de iureiuran. 127
2 Citatio nō reqrit̃ in notorijs.ant.de bu.in.c.q̃ꝫto.nu.4.de tranſla. 19
1 In notorijs in quib⁹ nulla poteſt abſenti competere defenſio poteſt deuenire ad ſentētiam ſine citatione,alias ſecus.in repe.c.eccleſia ſancte marie.nu.12.de conſti. 34
2 Citatus ab vno ex delegatis non conſtituto impedimento alterius an teneatur comparere.in.c.prudentiam.nu.6.de offi.dele.fo.8.⁊ nu.16.⁊ nu.17. 84
Citatio nulla ⁊ temeraria non arctat citatum.ibi.nu.16.
Citatio prima facie iniuſta non arctat citatum niſi iudex iuſtificauerit citationem.ibi.nu.18.
7 Citatio inquiſiti an poſſit fieri ante inſcriptionem.in.c.licet in beato.nu.2.de accu. 61
Citatus a iudice ſi ille moreretur ⁊ venit alter debet iterū citari:alias non comparens non eſt contumax.ibi.nu.8.
Citatio facta alicui ſub nomine dignitatis illo remoto an liget alium qui in eadem dignitate ſucceſſit.ibi.
7 Citatio per edictum fit quando non reperiuntur certe perſone que debent citari.in.c.cum olim.nu.3.de priui. 154
5 Citat⁹ non tenetur comparere quando citatus non habet iuriſdictionem in eum.in.c.ſi duobus.nu.9.de appel. 92
2 Citatio debet continere perſonam citantem ⁊ perſonam que cōmittit ⁊ perſonam ad cuius inſtantiam ſit.Ant.in.c.cū bone.nu.1.de eta.⁊ quali. 46
1 Citans aliquam ſuper eodē ⁊ coram diuerſis iudicibus an perdit cauſam.in.c.ex tenore.nu.7.de reſcrip. 59
6 Citatio contra legem eſt nulla licet aliquo iure ſpeciali poſſit habere effectum.in.c.j.nu.7.de cle.non reſi. 17
2 Citatio eſt principium ⁊ fundamentum iuriſdictionis contentioſe.in c.relatum.nu.6.de offi.deleg. 81
1 Citatio facta ad locum equiuocum non eſt nulla ſed arctat citatū vt compareat in loco conſueto.in.c.qꝛ nonnulli.nu.6.de reſcrip. 90
3 Citatio nō valet niſi fiat autoritate iudicis ⁊ ad inſtantiam partis.in c.j.nu.4.⁊.33.de iudi. 3
☞ Corſe.Adde Bar.in.l.ſi finita.§.iul.ff.de dā.infe.⁊ ĩ.l.ad perēptorium.ff.de iud.facit optime.c.ex pre.ĩ v̓bo autoritate iudicis citat⁹.đ reſcri.⁊.ĩ.l.cū cl̃icis.⁊.l.oēs.C.đ epi.⁊ cle.⁊.c.ꝓpoſuiſti.đ fo.cōpe.⁊.ĩ.l.neminē.C.de exhi.re.p̱ q̃ iura apparet ꝙ qs nō pōt citare aliū autoritate ꝓpria.Fallit ſm̃ Bar.ĩ.d.l.neminē.ĩ caſu.l.ait ꝓtor.§.ſi debitorē.ff.de his q̃ in frau.cre.⁊ in caſu.l.null⁹.C.de iude.⁊ in.l.ſi qs ĩ ſuitute.ff.de fur.⁊.c.cū ſit romana.de ap.⁊ facit ꝙ no.gl.j.de iure gentium.vbi in defectū iuſtitie pōt qs ꝓpria autoritate ſibi ius facere,vt ibi nō.idē Inn.ĩ.c.olim.el.j.de reſti.ſpo.⁊ no.Abb.in.c.j.de iud.alias citatio eſt nulla ſi nō fiat ad partis petitionē:qꝛ ordo eſt dat⁹ a iure ſm̃ bar.vbi ſ̃.Et quid ſi ĩ actis appareat citationē deſcriptā ⁊ cōmiſſionē ⁊ relationē an preſumat̃ ad petitionē partis emanaſſe.do.Ant.de but.in.d.c.j.de iudi.dicit qđ ſic.ar.l.ſciēdū.ff.de ver.ob.inſti.de fideiuſ.§.fi.inſti.de inuti.ſti.§.ſi ita ſcriptū.⁊ ar.eius qđ voluit Ho.⁊ Jo.an.ĩ.c.j.de li.conte.⁊ fuit dictū Gui.de ſuza.ĩ.l.ad perēptoriū.ff.de iudi.Ro.tenuit ꝯriū.in.d.l.ſciēdū.nihilomin⁹ tene opi.Ant.ꝙ ſequit̃.d.me⁹.d.barb.in.d.c.j.de iu.in.vij.⁊.viij.col.ibidē p̱ eū plene.Quid ſi nō appareat in actis ꝙ iudex cōmiſerit citationē ⁊ reperit̃ ꝙ petita fuit citatio a iudice ⁊ facta eſt citatio,ſʒ de cōmiſſione iudicis nō appareat an preſumatur ꝙ iudex illā cōmiſit.Gui.de ſuʒ.in.d.l.perēptoriū.tʒ ꝙ ſic.lʒ Bar.in.d.l.ſciēdū.tenuerit ꝯriū.⁊.d.And.in.c.j.ſʒ ꝓ certo nō bñ loquunt̃,⁊ ſuſtinēdo dictū Guid.dic ꝙ cōmiſſio iudicis facta preſumit̃ ex eo qꝛ ſemp̱ vr̃ ineſſe mādatū nūtio a iudice vt citet,vñ Inn.in.c.qm̃ cōtra.de prob.dixit ꝙ nūtij ſine iudicis mādato reqrūt ⁊ citāt,ergo ſi reperit̃ in actis ꝙ nūti⁹ citauit vr̃ ꝙ de mādato iudicis fecerit.cauti⁹ tñ eſſet ꝙ in actis opponeret̃ qꝛ de mādato iudicis fecerit,ita dixit ang.in.d.l.neminē.C.de exhi.re.tenēdo illud dictū Inn.vr̃ veritas ꝙ p̃ſumat̃ ꝓ iudicis cōmiſſione.⁊ adduco Ja.bu.hāc partē tenere.in.d.l.neminē.facile em̃ habitus ex extremis p̃ſumunt̃ media.gl.in.c.volum⁹.xvj.q.iiij.ergo ſi habent̃ illa extrema ꝙ pars petit aduerſariū citari in iudicio ⁊ nūtius citauit ⁊ retulit ꝙ p̃ſumit̃ mediū.ſ.commiſſio,⁊ hāc partē tenet.d.meus Barb.in.d.c.j.de iud.in.vij.col.
1 Citatus ſi moriatur eſt citandus eius heres.in capi.ex parte.nu.2.de arbit. 176
2 Citatio non poteſt proponi per edictum niſi quando incertū eſt quis debet citari.in.c.j.nu.9.de poſtu.prela. 107
4 Citatio vna ſufficit in actibus extraiudicialibus.in.c.ego.num̃.4.de iurein. 130
1 Citatio perēptoria quomodo fiat.in.c.cauſam que.nu.4.de reſcri. 60
2 Citatio non poteſt tolli per principem.in.c.inter quatuor.nu.1.de maiori.⁊ obe. 126
Citari non debet preſes.ibi.nu.2.
6 Citandi ſunt omnes qui ſua putauerint intereſſe ſaltem per edictum in reſtitutione in integrum vel ſimilibus caſibus qui poſſunt concernere plures in.c.quanuis.nu.35.de re iud. 84
1 Citatum ſe non fuiſſe non poteſt quis probare.in.c.bone memorie.el j.nu.8.9.⁊.17.de elec. 141
Citatū aliquē fuiſſe debet probari per aſſerentē citationem.ibi.n.17.
6 Citatio peremptoria vnica non ſufficit quotieſcunq̃ʒ ⁊ vbicunq̃ʒ agitur ad penam imponendam niſi hec fiat per ſtatutum.in.c.ex literis.nu.5.de vi.⁊ hone.cle. 9
Citatio trina quotieſcunq̃ʒ requirit̃ a lege ad perdendum aliqđ priuilegiū nō poteſt fieri per vnicum peremptorium vel per citationem generalem ſed ſpecialiter debet fieri niſi ſtatutum aliter diſponatur.ibi.
Citatio gñalis nunq̃ꝫ hʒ locū qñ certū eſt q ſunt citādi vl̃ monēdi.ibi.
2 Citatus impeditus tenetur mittere ad iudicem ad faciendam fidem de impedimento.in.c.ij.nu.4.de procu. 104
Citatio an requiratur in ſententia interlocutoria reuocāda.ibi.n.11.
2 Citatio trina an requirat̃ ad teſtes recipiēdos ad depoſitiones publicandas ⁊ ad ſñiam proferendam.in.c.cōſuluit.nu.1.de offi.deleg. 88
Citatio noua non requiritur quando iudex ſcienter prorogat horam in citatione prefixam.ibi.nu.4.8.⁊.5.
Citatus ad certam diem debet comparere hora ſolita ad ius reddendum.ibi.nu.5.⁊.10.
Citatus ſiue citari faciens ſi non compareat ⁊ citatus cōpareat quomodo punietur.ibi.nu.7.
Citatio vna vel plures in quibus actibus requiratur.ibi.nu.11.
Citatus an debeat expectare citantem vſq̃ʒ ad noctem.ibi.nu.14.
Citatio iniuſta ⁊ temeraria non arctat citatum.ibi.
2 Citatus ab vno ex iudicibus datis non tenetur comparere.in.c.cum cauſa.nu.3.de offi.deleg. 86
Citatio non requiritur quando pars eſt in preſentia.ibi.
Citatio ſiue reqſitio vna vel plures qñ requirat̃.vide ibi pulchre.n.8.
Citatus quando notorium eſt quod non debet comparere non eſt reputandus vt contumax.in.c.cum ordinem.nu.5.de reſcrip. 48
5 Citatio ſine termino valet ⁊ citatus debet comparere quam citius poterit.in.c.cum parati.nu.6.de appel. 99
Citatus ſi ex impedimento non comparet in termino debet comparere quam citius poterit.ibi.
Citat⁹ ſi eſt in legatiōe vel alia expeditiōe an dicat̃ legitime impedit⁹ adeo ꝙ debeat poti⁹ parere illi a quo hʒ legitiationē q̃ꝫ citādi.ibi.n.7.
6 Citatio trina quotieſcunq̃ʒ requiritur contra abſentem vel vt aliqs currat penam,tunc non requiritur peremptorium.in.c.ex tue deuotionis.nu.4.de cle.non reſi. 20
Citatus qui dixit nolo venire vel qui facit ne ad eū perueniat citatio non eſt vlterius citandus qꝛ conſtat de ſua contumacia.ibi.nu.12.
Citatio vna ſufficit pro iſtis extraiudicialib⁹.in.c.cū nobis.nu.10.

de elec. 36

Citatus ad aliquem actum an debeat venire de mane an de ſero vel qua hora.ibi.nu.11.

6 Citatio que poteſt eſſe iuſta ꝛ iniuſta preſumetur iniuſta niſi ſit facta vel cõmiſſa a iudice circũſpecto ꝛ honeſto.i.c.niſi eſſent.n.3.de p̄b.31

6 Citatus a duobus iudicibus debet maiori obedire.in.c.extirpande. in repe.§.qui vero.nu.6.de preben. 41

5 Citatio an requiratur in notorijs.in.c.cum ſit romana.nu.31.ꝛ.32.de appel. 91

Citatio nulla poteſt fieri etiam per nuntios deputatos ſine ſpeciali commiſſione iudicis.ibi.nu.23. 90

Citatio põt fieri etiã per partẽ ex mandato iudicis nõ creditur tñ parti aſſerenti id facere ex iudicis mandato.ibi.nu.24.ꝛ.25. 90

3 Citatio trina cauſatur ex vnica monitione iudicis facta in preſentez. in.c.j.nu.5.de mut.peti. 99

3 Citatio debet primo fieri in perſona ſi eſt poſſibile alias ſit domi.in.c. cauſam.nu.5.de dolo ꝛ contu. 195

Quando dicatur quis non poſſe perſonaliter reperiri ad effectum citandi.ibi.nu.6.

Citatio facta ad eccleſiam vel apothecam non valet ſi citatus habebat domum habitationis tempore citationis.ibi.nu.13.

3 Citatus peremptorie ſi quis eſt ꝛ eſt contumax proceditur in cauſa ſed quo ad condemnationem expenſarum ſufficit vna citatio cum cõtumacia.in.c.ſi.§.porro.nu.3.vt lite non conteſta. 115

3 Citatus ſi eſt contumax ante lit.conte.tunc actor mittitur in poſſeſſ. cauſa cuſtodie ſi cauſa eſt huiuſmodi alias reus excommunicatur.in c.tue fraternitatis.nu.12.vt lite non conte. 110

3 Citatio ſit ad eccleſiam citandi quando non reperitur.in.c.ſi.nu.1.de do.ꝛ contu. 211

Citatio peremptoria poteſt fieri cum vnica citatione.ibi.n.3.

Citatio ad totã cãm ſolet tũc fieri qñ pars eſt de longinquo.ibi.n.4.

3 Citatio vnica poteſt habere vim trine citationis ſi habet competẽtia internalla.in.c.j.nu.5.de dila. 132

Citatio peremptoria debet continere tantum tempus quantum habent tres citationes ſimplices.ibi.nu 9.

3 Citans ſi non hʒ iuriſdictionem citatus nõ tenetur comparere nec valebit proceſſus contra non comparentem.in.c.ij.nu.16.de dila. 134

Citatus ſi nõ cõpareat an ꝛ qñ valeat proceſſus cõtra eum factꝰ.ibi.

4 Citari dʒ pars aduerſa ad vidẽdum iurare teſtes in caſibus in quibus mittitur ad domum teſtium.in.c.ſi qui teſtium.nu.2.de teſti. 43

3 Citatio quando ſit de longinquo poteſt fieri ad totam cauſam vt citatus veniat inſtructus.c.expoſuit nobis.nu.3.ꝛ.6.de dila. 126

Citatio perẽptoria an ꝛ quo caſu dʒ mitti ꝓ prima vice.ibi.n.9.ꝛ.10.

Citationi peremptorie ſi non eſt obeditum poteſt iudex procedere ad vlteriora ſine alia citatione.ibi.

Citatio facta ſemel ad omnes ꝛ ſingulos actus quomodo procedat. ibi.nu.11.

Citatꝰ vt cõpareat pſonaliter nõ põt p aliũ cõparere.ibi.nu.12. 137

3 Citatus coram vno iudice tenetur cauſam coraʒ eo proſequi,licet mutauerit forum.c.propoſuiſti.nu.1.de foro compe. 87

Citatio facta ad petitionẽ partis ꝑpetuat iuriſdictionẽ iudic.dũmodo citatio ſit legitima alias ſecus ꝛ ſufficit vna citatio.ibi.nu.3.6.9.

Citatio debet committi ad vtilitatem partis quando proceditur ad vtilitatem priuatam.alias ſecus ibi.

Citatus in vno loco ſi ſpreuerit ꝛ poſtea citatur in alio nõ poterit opponere.de.l.vbi ceptum.ff.de iudi.nu.12.

5 Citatio cũ tenore libelli dʒ cõtinere terminũ vt reꝰ veniat ad rñdẽdũ libello ad dilatorias proponendum.in.c.paſtoralis.nu.25.de exce. 6

3 Citari an debeat appellans ſi elapſo termino ad appellationem preſentandam non preſentauit appellationem.in.c.cum cauſa.nu.9.de re iudi. 55

Citari non debet appellans ab interlocutoria ſi iudex a quo tanquaʒ friuolam non admiſit.ibi.nu.10.

3 Citandi forma occultantẽ ſe.in.c.ſi.§.porro.nu.6.vt lite non cõte.115

5 Citatio nõ arctat citatũ qñ iudex potuit ſcire ꝙ ꝯpetebat ſibi exceptio legitima nõ cõparendi.in.c.cum ſpeciali.nu.14.de appel. 130

2 Citatus comparens ꝛ ſine licentia recedens eſt contumax.in.c.conſtitutis.nu.2.de procura. 145

5 Citatus ad locum non tutum ſemper non poteſt appellare,licet in prima vel ſecunda citatione non appellauerit.in.c.ex parte tua.nu.3. ꝛ.8.de appel. 116

Citatus allegans locum non tutuʒ debet hoc probare niſi notorie talis locus non ſit tutus.ibi.nu.7.

2 Citatio cõmittenda per delegatum principis poteſt fieri per quemcunqʒ ſibi placuerit.in.c.paſtoralis.§.item.nu.3.de offi.deleg. 92

Citare non eſt iuriſdictionis.ibi.nu.5.

5 Citare non poteſt iudex quem per nuntium priuatum ſine literis dãdo ſibi aliquod ſignum.in.c.ſignificauit.nu.7.de appel. 117

5 Citatus poteſt per procuratorem comparere niſi citatio ſit perſonalis.in.c.cum cauſam.nu.3.de iura.calum. 128

Citatio iudicis plus operat̃ quam nuntij nam monitio iudicis habet vim peremptorij.ibi.nu.24.ꝛ.28.

3 Citatio eſt de iure diuino.in.c.j.nu.5.de cau.poſ.ꝛ proprie. 152

3 Per ſolam citationem quis dicitur trahi ad alienum iudicium.in.c.ij. nu. 2.de libel.obla. 95.

5 Citatus non tenetur parere quotieſcũqʒ notoriũ eſt qđ ſibi competit declinatoria fori nec tenet proceſſus cõtra eũ factus.in.c.olim.ꝛ infra nu.3.ꝛ.4.de excep. 13

5 Citatus in loco vbi eſt peſtis habet iuſtam cauſam non comparandi. in.c.tranſmiſſa.nu.7.de preſcri. 28

3 Citatus vt veniat ad certum terminũ tenetur comparere in termino vel poſt terminum quam citius poteſt ſi in primo termino fuit impeditus.in.c.cum dilecti.nu.1.7.12.18.de do.ꝛ contu. 201

Citatio vna peremptoria poteſt fieri in cauſis de longinquo pro prima vice.ibi.nu.5.

Citatio peremptoria poteſt fieri abſqʒ diuiſione trium terminorũ.ibi.

Citatio poteſt fieri per priuatam perſonã dummodo ad illũ actũ habilitetur.item per proprium aduerſariũ ex mandato iudicis.ibi.nu.6.

Citatꝰ ad totã cauſam vel nõ ad totã ſi nõ compareat in termino an debeat iterum citari qñ actus expedit̃ extra illum terminum. ibi.n.18.

Citatio impoſſibilis puta breuis facta ad certum terminũ non arctatur citatus comparere etiam poſt terminum.ibi.nu.20.

4 Citatio iudicis non valet niſi fiat ad petitionẽ partis.in.c.licet.nu.16 de proba. 22

2 Citatio que debet fieri a iudice quo caſu poteſt per ipſum alteri cõmitti.in.c.ſi.nu.7.de do.ꝛ contu. 211

Citatus ſemel ſiue peremptorie ſiue non:ſi non compareat an ꝛ quo caſu habeatur pro contumace adeo vt poſſit condemnari in expenſis excommunicari vel miſſionem pati.nu.8.

Citatus ſi dixerit ſe nolle venire ſiue in iudicio ſiue extra nõ eſt vlteriꝰ citãdus,itẽ ſi ſeipm abſcõdat vel impedit ne citatio veniat ad ipm.ibi.

Citatus ſi dixerit iudici nolo cõparere corã vobis tanꝙ corã iudice ꝛ proteſtor ꝛc.poteſt iudex ipſum tanꝙ contumacem condemnare.ibi.

Citatus extra iudicium ſi dixerit quod non vult comparere ꝛ in termino non comparet poteſt abſqʒ alia citatione condemnari.ibi.

7 Citatio ſiue monitio vnica nõ ſufficit ꝓ tribꝰ qñ ius reqrit tertiã monitionẽ ad penã incurrẽdã.in.c.cõtingit lo.ij.nu.4.de ſen.excõ. 194

5 Citatio p̃t fieri p familiarẽ iudicis ſi conſtat iudicẽ hoc ſibi iniunxiſſe puta oſtendẽdo literas iudicis.in.c.cũ ſit romane.nu.29.de ap. 90

4 Citatio vna cõiter ſufficit in meritis cauſe.in.c.ij.nu.3.de teſti. 35

Citari an ſemper debeat pars ad videndm iurare teſtes.ibi.nu.6.

Citari debet pars ad videndum publicatione teſtium quando proceditur per inquiſitionem.ibi.nu.8.

3 Citatio facta die feriata pro non die feriata tam in honorem dei quã hominum quam in repentinis an valeat.in.c.ſi.nu.20.de ferijs. 141

Citatio facta die feriata pro die feriata an valeat.ibi.nu.21.

5 Citatus impeditus ſi nõ comparet in termino debet comparere quaʒ citius poterit in.c.ex ratione.nu.10.de appel. 93

Citatio an requiratur in executiõe ſententie ſiue ſuper adiudicatis ſiue ſuper non adiudicatis exequatur maxime quando appellauit ꝛ appellationem proſecutus non eſt forte impeditus.ibi.nu.13.ꝛ.14.

Citatio requiritur in notorijs vbicũqʒ abſenti poteſt competere aliqua defenſio.ibi.nu.15.

Citari ſemper debet aliquis licet habeat contra ſe preſumptionem iuris qđ ſibi nulla competat defenſio.ibi.nu.16.

Citatio non requitur in notorijs quando ex preſumptione iuris ꝛc. iure abſenti non competit defenſio.ibi.

2 Citatio non requiritur quando pars eſt preſens in iudicio.in.c.j.n.7. de lib.obla. 93

5 Citari an debeat preſens etiam ad,audiendam ſententiam.in.c.tenor. nu.12.de re iud. 57

3 Per citationem quis trahitur ad iudicium quod not.pro ſtatutis.in c.paſtoralis.nu.4.de cau.poſ.ꝛ proprie. 168

Citatus ad vnam cauſam ꝛ preſens nõ oportet ꝙ vlterius citetur ad aliam notoriam cauſam que tunc habet moueri.ibi.n.6.

Citatio non requiritur quando quis eſt preſens in iudicio.ibi.

3 Citatio debet fieri authoritate iudicis ꝛ parte petente ꝛ ſi alterum iſtorum deficit non valet.in.c.j.nu.4.ꝛ.33.de iudic. 3

Citatio deſcripta in actis preſumitur facta cum omni ſolẽnitate.ibi.

Citatus dicens nolo comparere habetur adeo pro manifeſto cõtumace vt non ſit vlterius citandus.ibi.nu.29.

Citatio vtrũ ꝛ quo caſu requirat̃ in cõdẽnatiõe expẽſarũ.ibi.nu.31. 6

Citatus non debet comparere ſi citans nõ habet iuriſdictionem contra eum.in.c.ſuper literis.nu.9.de reſcri. 64

6 Citatus non ſpecificata die debet comparere quaʒ citius poterit.idẽ ſi dies fuit prefixa ꝛ in ea non potuit cõparere.in.c.extirpande.in rep. §.qui vero.nu.21.de preben. 42

3 Citatio poſita in edibus domus ad hoc vt valeat debet poni hora cõgrua ꝛ debet ſtare tanto tempore vt veniat in notitiam alijs.in.c.ſi. nu.2.de eo qui mit.in poſ. 114

Citatio

7 Citatio fiēda domi inqua domo debet fieri ⁊ qualiter ⁊ quos effectus producat.ibi.nu.12.

1 Per citationem domi factam contra abſentem non malitioſe non poteſt procedi ad diffinitiuam nec ad venditionem bonorum fiendam ex ſecundo decr.niſi talis venditio proſit ⁊ non noceat nec ad excōmunicationem in quibus requiritur vera contumacia.ibid.nu.14.

1 Citatio domi facta non valet niſi in caſibus a iure expreſſis.ibi.nu.12.

5 Citatus non tenetur comparere ſi citans non exprimat poteſtatem ordinariam vel delegatam.in.c.cum ex officiȷ̄.nu.32.de preſcr. 38

7 Citatio vel ſententia an requiratur in facto notorio.remiſſiue.in.c.cū dilectus.nu.9.de purga.cano. 164

1 Citatio minus legitima nō arctat citatum.in.c.bone memorie.el.ij.n.7.⁊.14.de ele. 157

Citatio non requiritur quādo notorie conſtat ꝙ nulla competit defenſio.in.c.veſtra.nu.18.de coha.cle.⁊ mu. 13

3 Citatio non requiritur in notorijs.in.c.accepta.nu.2.de reſti.ſpo. 167

Citare eſt iuriſdictionis.ibi.nu.8.

Citatio facta per iudicez verbaliter parte nō peten.eſt nulla.in.c.ꝓut.nu.19.de do.⁊ contu. 299

Citatio realis debet fieri poſt contumaciam non ante.ibi.nu.21.

5 Citādi forme que obſeruantur in notorijs remiſſiue.in.c.reprehenſibilis.nu.12.de app. 103

1 Citandus qui ſe abſentauit ex malitia habetur pro citato.in.c.eccleſia veſtra.el.ij.nu.8.de elec. 181

3 Citatio in cauſa criminali poteſt fieri vel ꝯmitti a iudice ex officio ſuo ſecus in cauſa ciuili quia non poteſt niſi ad inſtantiam partis veritatis.nu.5.de do.⁊ contu. 206

1 Citatio nō requirit̄ in cauſa notoria.in.c.venerabilē.n.10.de ele. 155

6 **Ciuitas** vel caſtrū ſi vniātur alicui regno vel loco an debeāt regi ſtatutis loci vniti vel loci cui vnitur.in.c.qm monaſterium.nu.5.de reli.domi. 184

2 Ciuitas hodie habet illud regimen quod olim habebat quelibet ꝓuincia.c.quod ſedes.nu.5.de off.ord. 116

7 Ciuitas de iure communi poteſt eſſe ſine epiſcopatu licet conſuetudo aliter obſeruet in italia alibi ſecus.in.c.j.nu.1.de pri. 151

Ciuitas poteſt conſtitui etiam ſine principis licentia.ibi.num.2.

4 Ciuitas recognoſcens ſuperiorē non poteſt aliquid ſtatuere in preiudicium preeminentie ſuperioris.in.c.venientes.nu.1.de iure. 141

2 Ciuitatem habitantes dicunt̄ de populo illius ciuitatis.in.c.quoniā.nu.1.de off.ord. 120

6 Ciuitas ſi eſt interdicta non erit interdictus populus illius ciuitatis ⁊ ideo poterit alibi audire diuina ſecꝰ ſi interdicatur populus.in.c.in lateranenſi.nu.7.de preb. 47

5 Ciuitas quelibet hodie habet vim vnius prouincie ⁊ habetur pro vna prouincia.in.c.de quarta.nu.30.de preſcr. 24

7 Ciuitas poteſt ſubijci interdicto propter delictum particularium pſonarum que de facili corrigi non poſſunt.in.c.petiſtis.n.1.de pri. 157

6 Ciuitas poteſt deſtrui ⁊ aratro ſubmitti propter delictū ciuiū ⁊ ꝓpter hoc poteſt priuari ciuitas dignitate epatus.in.c.ſi.n.12.de do. 108

2 Ciuitas poteſt eſſe ſine epiſcopo.in.c.j.nu.1.de off.ord. 110

1 Ciuitas ad hoc vt dicatur commiſiſſe delictum oportet ꝙ fecerit congregato conſilio.in.c.in geneſi.nu.4.⁊.7.de ele. 179

1 Ciuitas ſi facit ſtatutum contra ſuam cōſuetudinem tollitur conſuetudo licet de ea non faciat mentionem.in.c.ſi.nu.25.de conſue. 106

7 Ciuitas ſi eſt interdicta omnino poſſunt in ea diuina celebrari per illos qui non dederunt cauſam interdicto dommodo celebrent ianuis clauſis vt in.c.quod nonnullis.nu.1.de pri. 159

Ciuitas ſi eſt interdicta reſpectu loci homines ipſius poterūt alibi audire diuina:ſecus ſi ſit interdicta ratione perſonarum.ibid.nu.2.

7 Ciuitas ſi ſit ſuppoſita interdicto an aliquo caſu clerici ipſiꝰ vł alij poſſint in loco ſacro ſepeliri vel euchariſtiam accipere vel alia ſimilia facere.c.quod in te.nu.1.2.3.9.⁊.10.de pe.⁊ remiſſ. 175

Ciuitas ſi ſit interdicta an ⁊ qūo poſſunt ibi celebrari diuina.ibi.nu.5.

5 Ciuitates non recognoſcentes ſuperiorem habent tantam poteſtatem in ſe quantam habet imperator in vniuerſo.in.c.cū te.nu.16.de re iu.9

2 Ciuitas leſa reſtituitur in integrum ſicut minor ⁊ reſpublica.in.c.j.nu.14.de reſt.in integ. 155

3 Ciuitas quo caſu poſſit ſtatuere.in.c.quod clericis.nu.45.de fo.competen. 70

Ciuitas poteſt facere ſtatutum ſine ſuperioris authoritate.in.c.noſtra.nu.2.de iureiu. 152

6 Ciues non excuſantur a cuſtodia murorum ciuitatis tempore quo neceſſitas maxime vrgeat.in.c.peruenit.nu.1.de immu.ecc.⁊ cemi. 222

7 Ciuitas vel eccleſia ſi a ſuperiore deſtruatur perdet omnia iura ⁊ priuilegia adeo ꝙ ciues non appellabuntur amplius ciues illius ciuitatis vel canonici illius eccleſie,ſecus ſi ſit deſtructa ab aliquo tyrāno.in ca.cum ex iniuncto.nu.5.de no.ope.nun. 151

7 **Clamare** non tenetur ille qui proijcit aliquā rem in locum ſolitum per quem perſone non ſolent trāſire.in.c.ex literis.el.ij.nu.1.de homi. 111

7 **Clandeſtine** contrahentes an preſumantur coniuges in c.lator.nu.6.qui ſi.ſint leg. 39

1 **Clauium** traditio ita demum transfert poſſeſſionem rerū ſi fiat apud illum locum vbi ſunt res.in.c.ex literis.nu.12.de conſue. 94

1 **Clauſula** ſi reperitur idoneus ⁊c.verificatur facta generali inquiſitione abſqꝫ ꝙ examinentur vel iurentur teſtes.in.c.j.nu.35.de poſtu.prelat. 107.⁊.109

Et vnde in.c.cum a nobis.in.7.no.⁊ ſeq.de elec.

2 Clauſula appellatione re.quomodo intelligatur.in cap.licet.numero 2.de offi.ordi. 118

6 Clauſula amoto quolibet illegitimo detentore quid importet.ca.cum noſtris.nu.31.de conceſſ.preb. 59

1 Clauſula relata ad diuerſos poteſt operari diuerſos effectus.in.c.ab excommunicato.nu.3.de reſcri. 87

2 Clauſula rato manente pacto an habeat locum in compromiſſis.in.c.per tuas.nu.18.de arb. 176

1 Clauſula ex certa ſcientia idem importat quod de plenitudine poteſtatis.in.c.ad hec ſumus.nu.7.de reſcrip. 61

1 Clauſula ſi ita eſt an ⁊ quando referatur ad precedentia.in.c.olim ex literis.nu.3.⁊.13.de reſcri. 71

6 Clauſula oneroſa poſita poſt plures donationes an reſpiciat tantum proximam donationem.in.c.cum dilecti.nu.1.⁊.6.de dona. 105

Clauſula etiam oneroſa in fine poſita reſpicit omnia precedentia niſi ipſe haberent ſuas determinatas clauſulas excepto in beneficialibus in quibus reſpicit tantum caſum proximum.ibi.nu.7. 110

5 Clauſula appellatiōe remota poſita in vno articulo ex pluribus in eodem reſcripto delegatis concernit omnes articulos.in.c.ſecūdo requiris.nu.1.4.⁊.10.de appel. 110

Clauſula appel.remota inducta fuit ne per fruſtratorias appellationes iuſtitia violetur.ibi.nu.3.

Clauſula poſita in vna diſpoſitione concernit totam illam diſpoſitionem quando ſubeſt ratio.ibi.nu.4.⁊.10.

Clauſula poſita in vno articulo non refertur ad alios habentes ſpeciales clauſulas.ibid.nu.11.

3 Clauſula reuocetis in irritū quicquid fuit immutatū in tali cauſa ⁊c.non refertur ad legitime in iuridice agitata.in.c.audita.nume.5.de reſti.ſpo. 167

Intellige vt in nu.13.⁊.16.

Clauſula ſi impetrans ſit idoneus ſemper ſubintelligit̄ in literis ad beneficia.in.c.cum adeo.nu.7.de reſcrip. 60

1 Clauſula ſi preces veritate nitātur ſemper ſubintelligitur in reſcriptis etiam qḋ nō ſit poſita.in.c.ex parte.nu.1.3.⁊.9.de reſcrip. 44.⁊ ſeq.

6 Clauſula appella.remota importat qḋ a ſnīa lata non poſſit appellari niſi ex cauſa in iure expreſſa vel ex notorio grauamine.in.c.inter ceteras.nu.2.3.⁊.4.de re iudi. 56

Clauſula appel.remota operat̄ ꝙ iuriſdictio iudicis a quo non ſuſpendatur per appellationem non autem ꝙ iudex ad quē nō poſſit de iniquitate ſentētie cognoſcere.ibi.nu.5.

7 Clauſula compeſcendo cōtradictores per cenſuram eccleſiaſticā a quibus poni poſſit ⁊ quid operetur.in.c.querenti.nu.4.⁊.6.de ver.ſignificatio. 200

2 Clauſula ſi ambo non poteritis ⁊c.intelligitur de impedimēto perſonali.in.c.coram.nu.4.de offi.deleg. 98

2 Clauſula ſolita apponi habetur pro oppoſita ⁊ ſic ſpeciale mādatum nō requirit̄ in his que de ſui natura includunt̄ in generali:licet ał's requirerēt ſpeciale.in.c.quod tranſlationem.nu.3.de offi.deleg. 107

Clauſula appel.remo.vel ſimpliciter ⁊ de plano non poteſt poni per legatum etiam de latere.ibi.nu.8.

6 Clauſula codicilaris nō ſuſtinet teſtamētum ſed operat̄ ꝙ legata debeantur ab inteſtato.in.c.raynaldus.nu.24.de teſta. 128

3 Clauſula ꝙ poſſit gerere oīa que ipſemet preſens facere poſſit hꝫ vim ſpecialis mādati.in.c.intelleximus.nu.11.de iud. 23

2 Clauſula ꝙ ſi ambo ⁊c.operatur etiā ſi vnus ex delegatis fuit recuſatus.in.c.cum ſuper.nu.1.⁊ nu.6.de offi.deleg. 87

3 Clauſula vocatis vocandis quid importat.in capitu.exhibita.nu.6.de iudi. 43

5 Clauſula non obſtante an deroget alicui conſtitutioni ſpeciali.in.c.vt debitus.nu.26.de appel. 127

3 Clauſula appoſita in procuratorio vcꝫ facio te procuratorē ſaluis exceptionibus meis qd importet.in.c.expoſuit nobis.nu.13.de dila. 137

6 Clauſula generalis in odioſis non comprehendit maiora expreſſis ſed in fauorabilibus ſic.in.c.vnico.nu.18.circa ſi.de commodato. 80

3 Clauſula appellatione remota an aliquid operetur.in.c.prudentiam.nu.11.de mut.peti. 103

6 Clauſula etiā odioſa in fine poſita reſpicit precedentia etiam extranea.in.c.extirpande.in repe.§.qui vero.nu.28.de preben. 42

6 Clauſula rato manente pacto ſoluꝫ operatur reſpectu ſeruantis cōtractum.in.c.potuit.nu.11.de locato. 88

2 Clauſula appel.re.nō excludit̄ quin aliqñ poſſit appellari.in.c.paſto-

ralis.§.cum autem.nu.5.de off.deleg. 94
5 Clauſula appellatione remota operaꝛ hodie ſicut olim.nec contra eaꝫ
reperitur aliquid innouatum.in.c.vt debitus.n.13.de app. 126
Clauſula app.re.quot effectus operetur.ibi.nu.14.
2 Clauſula promittens habere ratum poſita in procuratorio an opereꝛ
ſpeciale mandatum.in.c.contingit.nu.3.de tranſa. 135
2 Clauſula ꝙ ſi nõ omnes aut duo ⁊c.verificatur in vno alterius vices
gerente in.c.licet vndiqꝫ.nu.1.de off.deleg. 95
Clauſula vos vel alter veſtrum ⁊c.verificaꝛ in vno tantũ.ibi.nu.2.
3 Clauſula app.remota non tollit facultatem appellandi ex notorio gra
uamine ⁊ a caſibus in iure expreſſis.in.c.ex conqueſtione.nu.5.de reſt.
ſpo. 175
2 Clauſula alte vel baſſe poſita in compromiſſis operaꝛ vt reſpectu leſio
nis nõ poſſit peti reductio ad arbitrium boni viri.in.c.fi.n.4.de maio.
⁊ obed. 131
2 Clauſula ſupplentes omnem defectum quid operetur ⁊ alius circa pa
pam non poteſt ſupplere defectum in contractibꝰ vel iudicĳ.in.c.j.n.
5.de tranſa. 134
☞ Corſe.Ego dico idẽ eſſe in regibꝰ ⁊ principibus in regnis ſuis non re-
cognoſcentibus ſuperiorem cũ ſint monarche ⁊ gaudẽt eiſdem priuile
gĳs in regnis ⁊ principatibus ſuis quibꝰ papa ⁊ imperator in vniuer
ſo per id qđ voluit Bal.in.c.cũ veniſſent.de eo qui mit.in poſ.⁊ Bart.
in.l.infamen.ff.de pub.iud.⁊ Abb.in.c.que in eccleſiarum.de cõſt.nu.
1.fo.201.⁊ Inn.in.c.cum.p.tabellio.de fide inſtr.
2 Clauſula ꝙ ſi non omnes ⁊c.operatur quod tuncꝰ vnus poteſt ſine alio
quando certum eſt ꝙ alter eſt impeditus alias ſecus.in.c.prudẽtiam.
nu.1.⁊ nu.2.de off.dele. 83
Clauſula omnes aut duo ⁊c.denotat ꝙ alĳ poſſunt cognoſcere lꝫ non
cõſtet de impedimento conſortum.ibi.nu.3.
Clauſula ſi omnes nequiueritis intereſſe tu frater epiſcope procedes.
quid importet.ibid.
2 Clauſula in pace dimittas quid importat.Anto.in.c.veniens.n.14.de
fi.preſby. 51
5 Clauſula ex certa ſcientia qd importet.in.c.ea que.nu.3.de re iudic. 51
Clauſula ex certa ſcientia idem importat ꝙ clauſula ex plenitudine po
teſtatis.ibi.nu.8. 52
3 Clauſula peto mihi de predictis iuſtitiam fieri ⁊c.quid importet.in.c.
ĳ.nu.52.de ord.cog. 148
6 Clauſula ꝯdictores geſcendo ⁊c.dat iuriſdictionẽ iudici nõ ſolũ inter
partes ſed etiã inter extraneos ꝯdicentes de facto ⁊ quãto tpe duret ta
lis iuriſdictio ⁊ qd cõprehẽdat.in.c.pro illoꝝ.nu.9.⁊.11.⁊ 10.de preb. 32
1 Clauſula conſciẽtiã tuam grauamus an importet ꝙ cauſa ſit indelega
bilis.in.c.cum in veteri.nu.4.de ele. 174
6 Clauſula in fine poſita non refertur ad proximiora ſi ex tali relatiõe re
ſultaret abſurditas.in.c.j.poſtulaſti.nu.7.de iurepa. 198
5 Clauſula ſupplẽtes de plenitudine poteſtatis omnẽ defectũ faciat de
inualido validũ.in.c.j.nu.7.de confir.vti.vel inu. 143
Clauſula ſi non omnes poteritis includit voluntatem.in.c.prudẽtiaꝫ.
§.adĩcimus.n.1.2.⁊.4.de off.deleg. 82
2 Clauſula appellatione remota non operaꝛ citra tertios ꝓ ſuo iure cõ-
parentes.in.c.ſuper eo.nu.4.de off.deleg. 80
3 Clauſula decidas ſine debito non dat formã ſed inſtructionẽ ⁊ ſnĩa la-
ta contra debitũ finẽ non eſt nulla.in.c.cũ ad ſedẽ.n.3.de reſti.ſpo. 189
1 Clauſula omnis que poſſet mouere principem ad non facile reſcriben-
dũ eſt ponenda in ſupplicatione.in.c.ad aures.n.4.de reſcrip. 49
2 Clauſula conſciẽtiã ſuã oneramus nõ inducit electionẽ induſtrie pſo-
nalis adeo ꝙ cauſa eſt delegabilis.in.c.fi.§.is aũt.n.7.de off.dele. 205
5 Clauſula appellatione remota poſita vel alia clauſula in medio litera-
rum an referaꝛ ad precedentia ⁊ ad ſequentia.in.c.inquiſitioni.nu.1.3.
4.⁊.5.de app. 138
Clauſula app.remo.operaꝛ hodie effectũ ſuũ ſicut ⁊ olim.ibi.nu.2.
4 Clauſula ſeruato iuris ordine procedas vel non ſeruato qd importet.
in.c.quintauallis.n.42.de iureiur. 150
☞ Corſe.Doc.excel.Aduerte ꝙ Inno.quem refert Abb.in.c.quintaual-
lis.dicit ꝙ innuit ꝙ cõpromittiꝛ in eũ tãꝙ i arbitrũ illa verba ꝙ poſ-
ſit ꝓcedere ſeruato ordine iudiciario.alia vero verba ꝙ poſſit ꝓcedere
nõ ſeruato ordine iuris innuũt tãꝙ in arbitratorẽ.iõ ſm eũ ſi proceſſit
ſeruato ordĩe iuris ſtabiꝛ dicto ſuo ẽt iniquo qꝛ vꝛ ꝓceſſiſſe vt arbiter.
Si vero ꝓceſſit iuris ordine nõ ſeruato,tũc nõ valebit dictũ ſuum ni-
ſi ſit equũ vel ad equitatẽ reductũ q vꝛ ꝓceſſiſſe vt arbitrator.d.Abb.
ibi dicit ꝙ ſalua eius reuerẽtia nõ ſequiꝛ hoc dictũ: qꝛ lꝫ poſſit eligere
alterã viã tñ in nõ eligẽdo ꝓcedere vꝛ vtraqꝫ autoritate.ꝑ id ꝙ no.In
noc.in.c.cũ ex officĳ.de preſcr.⁊ adducit alia:de qbus vt ibi ꝑ eũ mihi
vꝛ ꝙ Inn.recte loquaꝛ.ꝓcedit em̃ dictũ eiꝰ qñ apparet ꝙ ꝓceſſit ſerua
to ordine iudiciario vel nõ ſeruato ordine iudiciario:qꝛ ſi ꝓceſſit ordi-
ne iuris ſeruato erit arbiter.ſi vero nõ ſeruato iuris ordine ꝓceſſit erit
arbitrator.⁊ ad hoc adduco eũdẽ Abb.in.d.c.cũ ex officĳ.vbi dicit qđ
inſpiciẽda ſunt acta cauſe an proceſſerit vt ordinarius vel vt deleg.nã
ſi proceſſit vt ordinarius nõ valet iudicium:vt in ſimili not.Bart.in.l.
vna.C.qui pro ſua iuriſ.ſi vero vt delegatus valebit.ſi vero ſumꝰ in du-
bio valebit.ar.l.quoties.ff.de reb.du.c.abbate.de ver.ſigni.cũ ſi.cũ er-
go iſte habeat cõmiſſionẽ ⁊ in eũ fuit compromiſſum vt poſſit ꝓcede-
re vt arbiter ⁊ arbitrator inſpiciẽda erũt acta cauſe.⁊ ſi ꝓceſſit ſeruato
ordine iuris erit arbiter:qꝛ arbitria redacta ſunt ad inſtar iudicioꝝ.l.j.
ff.de arb.ſi vero nõ ſeruauit ordinẽ iuris erit arbitrator.⁊ ita procedãt
dicta Inn.Aut ſumus in dubio ⁊ tũc ꝓcedat doctrina Ab.⁊ ſic mihi
videtur ꝙ Inno.in hoc non ſit reprehenſione dignus.
5 Clauſula appellatione re.non excludit quin citatus poſſit appellare ſi
locus non eſſet tutus tam ſibi ꝙ̃ illis quos ducit ſecum vt procurato-
res ⁊ ſimiles.in.c.ex parte tua.nu.1.2.⁊.5.de app. 16
2 Clauſula prout tibi videbitur vel ad velle ſuum ⁊ ſimiles important ar
bitrium iuſtum.Ant.in.c.cum de tua.c.j.nu.3.de corpo.vit. 60
2 Clauſula petens ſibi ius ⁊ iuſtitiam fieri quid importet.in.c.j.nu.2.de
offi.deleg. 72
2 Clauſula appellatione remota non refragatur quin papa poſſit amit-
tere appellationẽ cui debet parere ꝙ primo commiſit cauſam appella
tione remota.in.c.paſtoralis.§.preterea.nu.1.3.⁊.4.de off.deleg. 93
Clauſula app.re.non licet impedire executionẽ ſententie niſi ſuperior
ex certa ſcientia admiſerit appellationem.ibi.nu.2.
2 Clauſula liberam habẽs facultatem nõ habilitat inhabilem.Ant.in
c.ex parte.el.ĳ.nu.1.de corpo.vit. 91
Clauſula ꝙ ſi non omnes ⁊c.quid importet.in.c.ſciſcitatus.nu.1.de re
ſcrip. 53
3 Clauſula ꝙ procedaꝛ ſimpliciter ⁊ pure quid ſignificet ⁊ non tollit or-
dinem iudiciarium.in.c.dilecti filĳ.nu.4.de iu. 21
Clauſula non obſtante iuris ſolennitate importat ꝙ ſolennitates iu-
ris ciuilis tantum ſint ſublate.ibi.nu.6.
Clauſula prout voluerit quid ſignificat.ibi nu.8.
Clauſula non ſe aſtringens quid importat.ibi.nu.16.
1 Clauſula in fine poſita an ⁊ quando concernat precedentia.in.c.cauſaꝫ
que.nu.5.de reſcrip. 60
6 Clauſula ſi ita eſt ſemper ſubintelligitur in confirmatione facta ꝑ pa-
pam.in.c.dudũ.nu.8.de dec. 153
6 Clauſula etiam odioſa in fine poſita cõcernit omnia precedẽtia etiam
diuerſa.in.c.extirpãde.§.qui vero.nu.11.de preb. 40
1 Clauſula omnis que poſſet mouere principem ad cõcedẽdum nõ reſcri
ptum eſt neceſſario exponere ipſi principi alias eſſet ſurreptitiũ princi
pum.in.c.ceterũ.nu.3.de reſcr. 45
7 Clauſula vt tibi viſum fuerit importat arbitrium boni viri.in.c.ſignifi
cauit.nu.4.de peni.⁊ remiſſ. 172
5 Clauſula app.remota an extẽdaꝛ ad omnem appellationem vel ad fri-
uolam tantum.in.c.ſuper.nu.10.de app. 96
6 Clauſula poſita in reſcripto ad beneficia vcꝫ ſeu quocũqꝫ modo vacet
vel per alterius cuiuſcunqꝫ perſone operaꝛ multũ in materia beneficia
li.in.c.ex parte aſtenſis.nu.12.de conceſſ.preb. 61
6 Clauſula app.remota nõ excludit quin iudex poſſit remoueri ex legiti
ma cauſa.in.c.nouit ille qui.nu.3.de ap. 112
4 Clauſula ſaluo iure addendi ⁊ diminuendi eſt neceſſaria in libello.in.c.
inter dilectos.nu.10.de fid.inſtr. 103
4 Clauſula moneas ⁊ inducas nõ deſignat preciſam cõpulſionem.in.c.
j.in.j.no.de teſt.cog.fo.90.⁊ in.c.ĳ.nu.2.⁊.4.de ſpon. 31
☞ Corſe.doc.excellentiſſimus.Cõtrariũ tenuit idẽ Ab.in.c.cum infirmi-
tas.in.ĳ.no.de pe.⁊ remiſſ. Sed de ſe.cõſi.iĳ.⁊ ſeq.Barb.in.c.ex preſen
tia.de pig.⁊ in.c.nam cõcupiſcẽtiam.de cõſti.vide Abb.in.c.ex tue.de
ſimo.nu.5.⁊ in.c.tua nos.el.ĳ.de iureiu.Io.An.Arch.⁊ Do.poſt Io.
de deo.Egid.⁊ alios ⁊ ibi etiam per Io.de lig.in.c.cũ ſi pauper.de pre
bend.lib.vj.⁊ diuina fauẽte gratia hanc cõcordiam cõcepi aut lex ca-
non ſeu alia diſpoſitio vtiꝛ iſtis ꝟbis apponẽdo poſtea verbũ cõpello
ſeu ſimile verbũ ⁊ tũc per talia verba nõ deſignaꝛ preciſa cõpulſio.et
ita procedãt.c.j.de teſtib.cog.⁊ alia iura que vltra hec verba apponũt
verbũ compello ſeu ſimile aut apponũtur iſta verba in lege ⁊ poſtea ꝑ
verba ſequentia innuitur compulſio.⁊ tũc dic ꝙ talia verba intelligũ-
tur cũ effectu ⁊ ſapiũt quaſi quandam cõpulſionẽ ⁊ ita procedat text.
d.c.cũ infirmitas.⁊ quod voluit ibi do.Abb.aut iſta ꝟba apponũtur
ſimpliciter nec ſequentia aliud inducant ⁊ tũc in dubio attenta eorum
propria natura importãt preciſam compulſionẽ per iura ⁊ motiua que
adducit Domi.poſt alios.in.d.c.ſi pauper.naꝫ a propria ſignificatiõe
verboꝝ nõ eſt prima facie recedendũ.l.nõ aliter.ff.de leg.iĳ.c.⁊ in his.
⁊ in.c.fi.de verb.ſig.niſi materia ſubiecta aliud ſuaderet.vt in.d.iuribꝰ
notatur.Preterea vbi talia verba apponerenꝛ in commiſſiõe ſeu dele-
gatione cauſarũ dareꝛ alicui iuriſdictio ⁊ delegãs apponeret hec ꝟba
abſurdũ eſſet dicere ꝙ talia verba non importarent coertioneꝫ ex quo
iuriſdictio ſine coertione eſſet deluſoria per ea que habenꝛ in.c.prete-
rea.⁊ᵛ in.c.ex literis.de off.deleg.facit.l.ĳ.ff.de iur.om.iud.⁊ in.l.ad le-
gatum.⁊.l.ad rem mobilem.ff.de procu.
Clauſula appellatione remota non poteſt poni per inferiorem a papa
etiam per legatum de latere.in.c.ſuper queſtionũ.n.3.de off.deleg. 90
Clauſula ꝙ ſi non omnes quid importet.in.c.quoniam.n.5.⁊.6.de off.
delega. 78
Clauſula ſi ad mandatũ noſtrum alium non recepiſtis quid importet

⁊ quid

quid differat a ſi ad mãdatũ pape ⁊c.in.c.in literis.n.6.de reſcri. 87
1 Clauſula ſolita apponi:in aliquo inſtrumẽto ſi fuerit caſu omiſſa habetur pro appoſita.in.c.cum.m.nu.5.de conſt. 26
Clauſula ⁊ quidam alij ⁊ res alie poſita in reſcripto comprehendit ꝑſonas vel res inferiores vel equales expreſſis.in.c.ſedes apoſtolica.nu.1.6.⁊.9.de reſcri. 57
Clauſula ⁊ quidam alij comprehendit tantum quatuor.ibi.nu.3.
3 Clauſula ſaluo iure addendi vel diminuendi quid importet.in ca.ij.nu.28.de lib.obla. 97
5 Clauſula appellatione remota tollit omnem appellationem que a iure expreſſe non indulgetur.in.c.paſtoralis.nu.2.⁊.3.de app. 119
Clauſula quantuncunq; odioſa poſita in reſcripto debet aliquid operari.ibid.nu.2.
Clauſula appellatiõe remota poteſt apponi a papa vel ab imperatore ⁊ aliquãdo a iudice inferiore ⁊ omnibus qui de iure vel de facto nõ recognoſcunt ſuperiorem.ibi.nu.4.⁊.5.
Clauſula app.remota etiam operatur effectus multos.ibid.nu.8.
Clauſula appellationis operatur hunc effectum ꝙ ꝑ appellationẽ interpoſitam non ſuſpẽditur iuriſdictio iudicis a quo niſi forte iudex ad quem inhibuerit.ibi.nu.9.13.⁊.16. 120
Clauſula app.remota nõ tolllit quin notorie grauatus poſſit appellare.ibid.nu.14.
2 Clauſula ꝙ ſi nõ omnes ⁊c.nõ excludit quin fiat inquiſitio ⁊ quãdo.in c.cum cauſam.nu.2.de offi.deleg. 87
2 Clauſula prouideas in aliqua eccleſiarum talis dioceſis an cõprehendat eccleſias ciuitatis.Ant.in.c.accepimus.n.8.de eta.⁊ qual. 48
Clauſula vt liberũ ſit:importat vt quis nõ teneatur requirere cõſenſuʒ alterum.in.c.ſi pro debilitate.nu.5.de off.deleg. 17
1 Clauſula rato manente pacto non operat̃ reſpectu cõueniẽtis ſed obſeruãtis.in.c.cũ inter.r.nu.12.de ele. 133
5 Clauſula app.re.non tollit ꝙ anteq̃ qs citet̃ nõ poſſit aliquo reſpectu iuriſdictio iudicis ſuſpẽdi.in.c.meminimus.nu.2.de app. 94
1 Clauſula in fine poſita non reſpicit precedẽtia quando ex tali relatione ſequeretur abſurdum.in.c.eccleſia veſtra.el.ij.nu.5.de ele. 181
1 Clauſula omnis qui poſſet mouere principem ad nõ reſcriptum eſt neceſſaria exponere ipſi principi alias eſſet ſurreptitiuʒ reſcriptum.in.c.ceterum.nu.3.de reſcr. 45
1 Clauſula ⁊ quidam alij non ſemper comprehendit pares vel minores.in.c.rodulphus.nu.2.⁊.10.de reſcri. 83.⁊ ſeq.
2 Clauſula conſueta in literis apponi habetur pro appoſita.Ant.in.c.accepimus.nu.2.de eta.⁊ qual. 47
☞ Corſ.doc.excellẽ.De clauſula toties quoties opus fuerit:vide Ange.⁊ ibi Mod.in.l.ſi finita.in prin.ff.de dam.infec.⁊ Ange.in.l.oratione.de ferijs.⁊ in.l.ij.§.exhibendi.ff.de cuſtod.reo.Spe.in ti.de arb.§.ſequitur.verſic.ſed pone quod actũ eſt ꝙ poſſit pronuntiare quoties voluerit.Bal.in.l.ſi duo.§.ſemel.ff.de arb.ſentit Cy.in.l.cũ antea.C.e.Bal.in.l.j.C.de his que pe.no.in.xiij.col.vbi allegat gl.in.l.cũ queſtio.C.de legi.⁊ ibi Sali.⁊ Alex.Sed pro certo illa gl.exponit verbũ ſepiꝰ ⁊ nõ verbum toties,ſed põt dici ꝙ allegauit in ſimili.facit ꝙ voluit Bal.in c.ſua.de app.⁊ vide Ang.in terminis.in.l.qđ ſi nollit.ff.de edil.edic.et Rom.in repe.rub.de arb.in.xviij.co.⁊ Bar.in.d.l.ſi duo.§.ſemel.ff.de arb.⁊ quod voluit Spe.in ti.de pig.§.j.ver.ſed cum pignus pignori.⁊ cõclude ꝙ verificatur in duabus vicibus.⁊ vide do.Car.⁊ do.Barba.in.c.ij.de cõſt.⁊ vide omnino Jo.de imo.⁊ Mo.in.d.l.ſi finita.in prin.vbi tenuerũt cõtra Ang.ſtat difficultas quid dicẽdum ⁊ iudicio meo non poteſt dari in hoc certa regula ſed attendi debet materia ſubiecta.arg.in.l.ſi vno.ff.loc.⁊ ad hoc adduco.d.Car.i.d.c.ij.vbi dixit ꝙ iſta dictio quoties,quandoq; importat idem quod frequenter ſeu multoties quandoq; importat idem ꝙ ſemper ⁊ omni caſu.l.ſicut in annos.ff.q.mo.vſu.amit.aliquando vſq; ad tertiam vicẽ excluſiue.vt in.c.omnes epiſcopi.ij.q.vj.vbi dicitur appellari poſſe toties quoties opus fuerit.⁊ ibi vide bo.gl.⁊ tamẽ quis nõ habet poteſtatem appellandi tertia vice.C.ne lic.ter.prouoc.c.ſua.de app.concludit ꝙ importat plus ⁊ minꝰ ſm̃ naturam eius cui adijcitur ⁊ optime loquitur.nã clauſula ex precedentibus ⁊ ſequentibus regulatur.c.ſecundo requiris.de appel.l.talis ſcriptura.ff.de leg.j.in dubio tamen ſtatur cum communi opinione ꝙ talis clauſula verificatur in bino actu propter infinitatem euitandam.
5 Clauſula appellatione remota poſita in cõmiſſione cauſe nõ tollit qn iudex poſſit ex aliqua iuſta cauſa recuſari.in ca.poſtremo.numer.1.de appel. 106
7 Clerici ſi deceſſerint ab inteſtato ſine heredibus vel eccleſia eius bona applicabuntur epiſcopo loci.in.c.excõmunicamus.el.j.nu.1.de here. 102
7 Clericus percutiens clericum a quo abſoluatur.in.c.cum illorum.nu.6.de ſen.excom. 189
2 Clericus non cogitur ſatiſfacere creditoribus niſi deducto ne egeat.in c.veniens.nu.4.de tranſa. 137
7 Clericus hodie non deponit̃ ſicut olim ex fornicatione ⁊ ſimplici peccato mortali.in.c.non debet.nu.2.de conſan.⁊ affi. 33
7 Clericus raptor vel particeps in rapina irrecuperabiliter deponitur ⁊ beneficio priuatur.in.c.ſuper eo.nu.2.de rapt. 119
6 Clerici etiam in minoribus conſtituti non debent habere officia temporalia ſiue ſecularia.an antem aliter facientes degradentur vel deponantur aut ſuſpendantur.in.c.vt clerici.nu.2.⁊.9.de vi.⁊ ho.cle. 8
Clerici indigẽtes poſſunt eſſe negotiatores alicuius honeſte negotiationis.al's ſecus.ibi.nu.3.
Clerici an poſſint eſſe tutores.ibi.
Clericis interdicitur omnis ludus preter ludum ſchacorum.ibi.nu.4.⁊ numero.11.
Clerici an ⁊ quo caſu poſſint portare annullos.ibid.nu.7.
Clericus publice aleator ipſo facto priuatur a promotiõe ſed non a beneficio niſi precedat monitio.ibi.nu.11.
Clericus debet ire indutus ſm̃ conſuetudinem loci non tamen debet ire cum veſtibus laceratis propter humilitatem quia dignitas clericalis vileſceret.ibi.nu.11.
4 Clericus qui ſe obligauit ſtare mãdato epi ſi eps preceperit ꝙ renũtiet beneficio ⁊ quod non appellet poteſt appellare ⁊ non eſt opus vt petat relaxationem a iuramento.in.c.veniens.nu.5.de iureiu. 139
6 Clericus monitus non rediens priuatur beneficio niſi iuſtam cauſam abſentie alleget.in.c.ſi.nu.1.de cle.reſi. 23
Clericus abſens ad hoc vt excuſetur debet cum licentia epiſcopi abeſſe que fit ex cauſa conceſſa ꝙ in ſua eccleſia ſeruiat per alium.ibi.nu.2.
2 Clericus peregrinus quomodo probabitur ordinatus.Ant.in.c.j.nu.3.de cler.pereg. 64
7 Clericus qui eſt in ſeruitio epiſcopi vel pape reputatur pro reſidẽte.in c.olim.nu.4.de ver.ſig. 200
6 Clerici habentes proprium non debent ab eccleſia ſubueniri.in.c.inter alia.nu.18.de immu.eccl.⁊ cemi. 129
Clericus pauper debet ſibi manibus querere victum.ibi.
7 Clerici in quibus criminibus ſint tradendi curie ſeculari etiam nõ expectata incorrigibilitate.in.c.ad abolendam.nu.11.de here. 101
6 Clerici ſeculares an indiſtincte prohibeantur beneficiati in monaſterijs.in.c.ea que.nu.10.de ſta.mona. 183
Clericus ſi traditur iudici ſeculari non tenetur iudex ſtare proceſſui facto per eccleſiaſticum iudicem niſi in caſu hereſis.ibi.nu.14.
7 Clericus vigore vehemẽtis infamie poteſt ſuſpendi a ſuo beneficio.in c.accedens.nu.11.de accu. 71
Clericus agens pro iuribus ſui beneficij non poteſt aliqua exceptione repelli quia toleratur in ſuo beneficio.ibi.nu.13.
Clericus an teneat̃ oſtendere titulum ſui beneficij.remiſſiue.ibi.nu.14.
Clericus qui conſecutus eſt plenum ius in beneficio ⁊ petit poſſeſſionẽ quã nunq̃ habuit an poſſit aliqua exceptione repelli.ibi.nu.15.
6 Clerici tenentes beneficia ſine legitimo titulo poſſunt ipſo facto excõmunicari.in.c.ex frequentibus.nu.5.de inſti. 52
Clericus habens beneficium ſine legitimo titulo iuſto errore deductus non tenetur ad rationẽ fructuũ ſecꝰ vbi ignorãtia fuit craſſa.ibi.nu.11.
7 Clericus habens tenue beneficium debet ſibijpſi imputare qui tale acceptauit vnde debent ex aliqua laudabili induſtria victum ſibi querere.in.c.ſuam nobis.nu.10.de ſimo. 84
6 Clerici negotiatores ⁊ tertio moniti nõ ſe abſtinentes non debent gaudere priuilegio clericali adeo quod ſubiacent quo ad eorum bona ſtatuto laicorum non autem quo ad concernentia ordinem clericalem.in c.ex literis.numero.1.⁊.nu.7.⁊.9.de vita ⁊ hone.cleri. 9
Clerici poſſunt ad eorum cõmoda vti ſtatutis laicorum ⁊ an quod inducunt pro ipſis teneãtur contra ipſos recipere.ibi.nu.2.⁊ nu.6.
Clerici non debẽt ſoluere pedagia ſiue gabellas de facultatibus ipſorum ⁊ eorum patrimonio licet ſtatuta ſint in contrarium.ibi.⁊ num.4.
Clerici cõiugati nõ gaudẽt priuilegio clericali in facultatibꝰ.ibi nu.8.
Clericus negotiator de bonis eccleſie non perdit priuilegia quo ad bona eccleſie.ſecus ſi negotiator de bonis proprijs.ibi.nu.1.nu.9.⁊ nu.10.
Clericus an gaudet priuilegio in bonis proprijs patrimonij ⁊ quid in bonis eccleſiaſticis.ibi.nu.11.
Clericus habens bona cõmunia cũ laico an teneat̃ ad onera.ibi.nu.13.
6 Clericus ſi ignoratur vbi ſit:eſt citandus in eccleſia ſua tribꝰ edictis ⁊ ſi intra ſex menſes non redierit priuatur eccleſia ſua nec ſufficeret vnũ peremptoriũ.in.c.tue deuotionis.nu.1.2.4.⁊.5.de cleri.non reſi. 20
Clericus iniuſte abſens debet perſonaliter citari ſi poteſt fieri alias ſufficit in valuis eccleſie ſue.ibi.nu.3.
Clericus non reſidens poteſt ſuſpendi ⁊ excommunicari ⁊ ſpoliari ad libitum ſuperioris.ibi.nu.6.
6 Clericus vel prelatus non reſidens ⁊ vocatus non rediens poteſt ipſo facto beneficio ſpoliari.in.c.qualiter.nu.3.de cle.non reſi. 20
Clericus non reſidens licet reuerſus poteſt puniri.ibi.nu.4.
6 Clerici nõ poſſunt redditus eccleſiarũ ſuarũ debitos qbuſdã rectoribus nec diuidere nec diminuere.in.c.auaritie.nu.1.2.⁊.4.de preben. 26
6 Clerici moniti vt dimittant concubinas ⁊ non ſe corrigentes ſuſpẽduntur ⁊ deponuntur ⁊ eſt in optione iudicis.in.c.ſicut ad extirpandam.⁊ nu.1.⁊.2.de coha.cle.⁊ mulie.fo.11.
Clericus notorie concubinarius an ipſo iure ſit ſuſpenſus nulla monitione preambula ⁊ an celebrando efficiatur irregularis.ibi.nu.3.

Clericus debet reſidere in beneficio vel prebēda niſi aliud dictet cōſue
tudo.in.c.inter quatuor.nu.1.2.⁊.4.de cle.non reſi. 20
Clericus monitus non reſidens poteſt vel per ſententiam vel ipſo fa-
cto priuari ſuo beneficio ad libitum iudicis.ibi nu.2.
Clericus ſe abſentende debet requirere licentiam prelati niſi ſit aliqua
neceſſitas que ſubito occurreret vel niſi aliud dicat cōſuetudo.ibi.n.4.
Clericus ſuſpenſus ob aliquod crimen ſi interim preſumpſerit celebra
re priuatur beneficijs ⁊ perpetuo deponitur.in.c.vt clericorū.nu.1.⁊.9.
de vita ⁊ hone.cle.
6 Clerici non poſſunt facere ſtatuta ſuper arduis ſine cōſenſu epi in ne-
gotijs vero tangentibus ipſos clericos poſſunt.in.c.ij.nu.2.de inſti.51
5 Clericus habens ſub eodem tecto diſpenſatiue canonicatum ⁊ capella
niam illa hora qua celebrat vt capellan⁹ priuatᷣ diſtributionib⁹ quas
debet habere vt canonicus.in.c.cum olim.nu.3.de re iud. 59
Clerici habentes dignitates in aliqua eccleſia citra canonicatū nō ha
bent vocem.in.c.de iure communi.ibid.nu.8.
6 Clericus non poteſt aliquid temporale vel aliud promittere laicis ꝓ
decimis habendis ⁊ ſi ꝓmiſerit ꝓmiſſio eſt nulla.in.c.j.n.2.de cē. 199
Clerici de bonis patrimonialib⁹ nō debēt ſoluere gabellas ⁊ alia one
ra pront laici,onera vero ⁊ annexa rei vel perpetua ſic.ibi.nu.9. 209
4 Clerici poſſunt vti in eorum fauorem lege vel conſuetudine laicorū ſi
eſt fauorabilis.in.c.ad noſtram.nu.1.de proba. 32
Clericus poteſt ſe purgare per duos laicos etiam ſi contra eum proba
tum eſt per duos clericos.ibi.nu.4.
6 Clericus conuictus de periurio priuatur beneficio ſi principaliter fuit
actum ad tranſgreſſionem iuramenti alias ſecus licet in cōſequētiam
detegatur periurium.in.c.peruenit.nu.4.⁊.13.de fideiuſſ. 97
4 Clerici cōtra laicos nō admittūtur in teſtes in cauſa in qua venit im-
ponenda pena ſanguinis.in.c.decetero.nu.1.de teſt. 48
6 Clericis non obligantur ſoluere pedagia vel vectigalia tiā licite im-
poſita.in.c.innouamus.nu.4.de cenſi. 201
6 Clericus qui ex natura beneficij non tenetur reſidere nō poteſt per hoc
vagari al's priuabitur licet habuerit licentiam vagandi vel ita ſit cō-
ſuetudo.in.c.ex tue.nu.14.de cle.non reſi. 21
☞ Corſe.doc.excellē.Ego addo ī ſimili aliqua ꝑpetuo memoratu digna
quo ad delictū vagationis ⁊ primo celebrem tex.in.l.ꝙ niſi.§.ex ꝓuin
cia.ff.de ope.lib.vbi libertas non tenetᷣ inſequi patronū vagabūdū ad
preſtādas operas.⁊ ibi Nic.de neap.inducit ad vaſallū qui tenetᷣ ſerui
re dño ſed ſi incipit vagare per mūdū nō tenetᷣ.⁊ vide ꝙ voluit idē Ni-
co.de neapo.in.l.item illa.ff.de conſt.pe.vbi dixit ꝙ debitor nō tenetᷣ
inuenire creditorem vagabūdū ⁊ ſoluere ei debitum lꝫ al's ſecus:vt ibi
plene no.⁊ vide Spe.ī ti.de loca.§.nūc aliqua.verſi.clxiij.vbi dicit ꝙ
ſi emphyteuta cepit vagari ꝑ mūdū priuatᷣ emphyteuſi quē refert bal.
in aut.ſi quas ruinas.C.de ſa.ſan.ecc.⁊ vide ꝙ voluit tex.in.l.libera pe
culij adminiſtratio.ff.de pe.vbi ſi dñs cōceſſit liberā adminiſtrationeꝫ
peculij ſeruo qui incepit vagari intelligitᷣ finita eius adminiſtratio.qa
habetur pro mortuo.facit glo.in.c.nō oportet.de conſe.diſt.v.⁊ addu-
co glo.in.c.cum tu.de vſu.quam reputauit ibi ſing.do.meus do.And.
Bar.ꝙ licet vſurarius teneatur ꝑſtare vſuras illi a quo extorſit, illud
eſt verū ſi nouit vbi habitat.ſecus ſi ignorat vbi ſit creditor.puta qr va
garetᷣ per mūdū qr tūc nō tenetᷣ inquirēdo vagari.⁊ adduco gloſſ.in.l.
vnaqueqꝫ.xiij.q.ij.que dixit ꝙ vxor nō tenetᷣ ſequi virū vagabūdum.
quam gl.fecit ſingularē Jo.de imo.in rub.ff.ſo.ma.licet per errorē alle
gauerit gl.in.c.ebron.eadem cauſa ⁊.q.Ego allego aliam.in.c.de illis.
de ſpō.⁊ in.c.ſi quis neceſſitate ineuitabili.xxxiij.q.ij.⁊ in.c.j.de cōiu.
lepro.⁊ in.c.j.qui ma.acc.nō poſ.quas omnes gl.limita niſi ſciēter mu-
lier duxiſſet in virum aliquem hiſtrionem qui ſolet vagari quo caſu te
nebitur ſequi virum.ita dixit gl.in.d.c.vnaqueqꝫ.⁊ in.d.c.ſi qs.⁊ vide
qđ voluit Bar.in.l.meuia.§.vxorem.ff.de an.leg.⁊ ſcribentes in dicta
rub.⁊ Jo.de imo.in.l.ſi cum dotem.§.ſi maritus.ff.ſo.ma.
6 Clericus cōiugatus poteſt alere de redditibus beneficij ſui vxorem et
cōſanguineos pauperes ⁊ filios illegitimos.in.c.coniugatus.nu.6.de
conuer.coniug. 166
6 Clericus ſecularis licet habeat patrimoniū in quo ſuccedit eius filius
legitimus poteſt etiam licite tenere eccleſiam.in.c.ex preſentium.nu.2.
de pigno. 93
6 Clericus generalis procurator laicorum eſt deponēdus vel excommu
nicandus nec poteſt eſſe officialis alicuius principis.in capi.ſed nec.
nu.1.2.5.⁊.6.ne cler.vel mona. 237.⁊ ſeq.
Clericus an poſſit ſaltem vnum negotium laici procurare.ibi.num.4.
Clericus pōt eſſe delegatus principis ſecularis ad vnā cām.ibi.nu.5.
Clerici nec prelati poſſunt eſſe vicegerētes principum ſecularium nec
poſſunt ſub eorum cura aliquam ciuitatem temporalē habere.ibi.n.7.
Clerici poſſunt eſſe cōſiliarij principis ſecularis.ibi.
6 Clericus vel alius adminiſtrator alicuius eccleſie nō facit ſuos neque
redditus neqꝫ oblationes neqꝫ data pretextu voti.in.c.inquirendum.
n.2.de pe.leg. 109
7 Clericus etiam in ſacris conſtitutus licet poteſt verberari cauſa diſci-
pline in.c.vniuerſitatis.nu.4.de ſen.excom. 186
Clerici non poſſunt etiā de mādato iudicis eccleſiaſtici per laicos tor
queri licet communiter contrarium ſeruetur.ibid.nu.6.9.⁊.11.
Clericus non poteſt capi ⁊ detrudi in carcerem per laicum ſine metu
excommunicationis,niſi cum licentia ſui iudicis.ibi.⁊ nu.11.
6 Clericus intrudēs ſe in beneficium viuētis vel faciēs ſe in illo inſtitui
aliquo titulo in perpetuū eſt inhabilis ad illud habēdū ſi fuerit ſciens
vel in ſupina ignorantia.in.c.poſt electionem.n.21.de conceſſ.pb. 29
Clerico habēti vnum beneficiū ſi fuit alterum conſimile collatum ⁊ fe
cit ſignum crucis collationi de primo ſuo beneficio alteri per ſuperiorē
facte ſibi non preiudicauit anteꝙ haberet poſſeſſionem ſecūdi.ibidē.
6 Clericus vagans poteſt priuari beneficio etiam ſimplici.in.c.extirpan
de.in rep.§.qui vero.nu.32.de preb. 43
Clericus abſens cauſa ſtudiorūꝫ poteſt percipere fructus etiam benefi
cij curati quia dicitur ſaltem ſeruire eccleſie vniuerſali.ibi.nu.33. 44
Clericus an poſſit retinere plura beneficia ⁊ qualia cum diſpenſatione
epiſcopi.ibid.nu.28.
Clericus non poteſt eſſe pluralis in beneficijs ſiue ſimplicibus ſiue cu
ratis iure ſpeciali ceſſante.ibi.nu.4.6.30.35.⁊.36.
Clericus habens beneficium ſimplex de conſuetudine poteſt in abſen
tia percipere fructus etiam nullo vicario vel ſubſtituto relicto niſi ex
abſentia graue preiudicium inferatur eccleſie vel ſit vagabundus.ibi.
⁊ nu.31.verſi.ſed aduertendum.⁊ ſeq.
6 Clerici ⁊ eccleſie an ſint regulariter immunes ab oīb⁹ collectis ⁊ impo
ſitionibus laicorum.in.c.non minus.n.3.⁊.4.de immu.ecc.⁊ cimi.224
Clerici non poſſunt honores inter laicos habere ⁊ non habēt vocē in
conſilio laicorum.ibi.nu.14.
Clerici vel monachi nō tenētur ſubire tutelam vel curam minorū poſ-
ſunt tamen ſi volūt agnoſcere legitimam.ibi.nu.15.
Clerici tenētur ad onera que conuertuntur in vtilitatem communem
clericorum ⁊ laicorum ⁊ ad hoc ſoluēdum ſunt cogēdi coram ſuo iudi
ce ſecundum vnam opinionem que improbatur.ibi.nu.18.
Clerici debent conueniri coram iudice eccleſiaſtico ⁊ cōſuetudo aliter
diſponens non valeret.in.c.clerici.nu.1.5.⁊.6.de iudi. 24
5 Clericus poteſt donec ſatiſfecerit de delicto teneri in vinculis per ſuū
ſuperiorem ⁊ ſi opus eſt poteſt torqueri.in.c.delictis.n.2.de appel.123
4 Clericus poteſt remittere debitum eccleſie quando illud cōcernit vtili
tatem remittentis.in.c.veniens ad nos.nu.5.de teſt. 45
7 Clerici poſſunt eſſe iudices delegati laicorum.in ca.in archiepiſcopa-
tu.nu.3.de rap. 119
3 Clericus quando teneatur preſtare iuramentum calum.in.c.imperato
rum.nu.2.de iura.calum. 129
Clerici iurant de calumnia in eorum cauſis licet conſuetudo ſit contra
ria.in.c.ceterum.nu.1.de iur.calum. 127
5 Clericus ſiue alius prelatus ſi citetur a duobus ſuperioribus vno ec-
cleſiaſtico ⁊ alio temporali cui debet potius parere.in.c.cum parati.n.
8.de appel. 99
3 Clericus an poſſit coram iudice ſeculari recōueniri.in.c.j.nu.7.de iura.
calum. 123
Clericus ſi in aliquo actu non habuit licētiam ſuperioris quam requi
rere debebat tamen ille non vitiatur.ibi.nu.17.
Clericus vel religioſus ſi fuerunt teſtes in cauſa ſine ſuperioris licētia:
an illud dictum valeat.ibid.
Clericus qbus caſibus pōt iurare ſine licētia ſuperioris.ibi.n.18.⁊.21.
Clericus an poteſt eſſe procurator ſine licētia ſui prelati.ibi.
Clericus qñ iurat de calūnia.dꝫ habere ſpecialem licētiam.ibi.nu.20.
Clericus iurando an debeat iurare tactis euangelijs.ibi.nu.21.
6 Clerici an ⁊ quo caſu poſſint compelli ad cuſtodiam ciuitatis eorūꝫ tē
pore guerre.in.c.peruenit.n.3.⁊.6.de immu.eccl.⁊ cemi. 222.⁊ ſeq.
Clerici tenētur ad tallias collectas ⁊ angarias tpe alicui⁹ magne guer
re vbi non valet cōſuetudo vt clerici teneantur ad predicta qui etiā cō-
ſtitutione imperiali non tenentur ad eas.ibi.nu.4.8.12.⁊.14.
Clerici nō tenentur ad manualem pugnam aliquo modo etiam pro re
cuperatione terre ſancte.ibi.nu.5.
Clerici nō efficiūtur irregulares ſi neceſſitate vrgēte pugnāt vna cum
alijs dum tamen actualiter ipſi non occidant licet vulnerent.ibi nu.7.
2 Clerici de iure diuino ſunt exempti a poteſtate imperatoris.in.c.ij.n.1.
de maio.⁊ obed. 125
Clericus nō tenetur in aliquo obedire laicis niſi ſint,feudatarij ipſorū.
numero.3.
3 Clerici ſeculares in alieno territorio ſtantes ſubijciuntᷣ iuriſdictiōi epi
ſcopi ⁊ non laicorum.in.c.quod clericis.n.3.de fo.compe. 67
Clericus agens cōtra laicum an ſeruet cōſuetudines fori ſecularis.ibi
dem.nu.6.8.10.⁊.11.
Clericus delinquendo nō ſortitur forum ſeculare.ibi.nu.23.
Clericus qui aliquid pro ſe allegat debet illud idem contra ſe adductū
recipere ibi.nu.36.
1 Clericus ſi eſt inuaſor rerum aliarum poteſt in eum fieri manuū inie-
ctio ſine metu excōicatiōis.in.c.olim.el.j.nu.5.19.⁊.20.de reſt.ſpo.179
Clericis eſt etiam licita defenſio rerum ſuarum etiam cōtra alios reli-
gioſos ſine metu excommunicationis niſi exceſſerit modum.ibi.n.12.
3 Clericus ſuccedēs laico ꝯuenitᷣ corā iudice eccleſiaſtico in alijs ſecus qr
ſucceſſor

ſucceſſor cõuenitur vbi poterat cõueniri.in.c.qa.v.nu.12.de iudi. 29
4 Clericus inductus in teſtem pro eccleſia ſua ita debet cõtra eccleſiam
teſtificari ſicut.pro eccleſia.in.c.cum nuntius.nu.2.de teſt. 47
Clericus an poſſit cogi teſtificari in cauſa ſecularium ⁊ coram quo iu
dice debet teſtificari.ibi.nu.3.
7 Clericus percutiens alium clericum eſt excommunicatus.in.c.cũ pro
cauſa.nu.2.de ſen.excom. 186
6 Clericus nõ debet legere nec dictare ſentẽtiã cõtinẽtẽ penã ſanguinis
nec etiã intereſſe poſſunt,al's incurrũt irregularitatẽ etiã ꝙ ſententia
nõ ſit mãdata executioni.i.c.ſnĩam.n.1.2.4.5.6.⁊.11.ne cle.vel mo.141
Clerici aſſociantes illum qui habet mori ad ipſum cõfortandum non
incurrunt irregularitatem.ibi.nu.7.
Clerici aſſiſtentes ſentẽtie ſanguinis ſunt irregulares ſiue ſint in ſacris
ſiue non.ibid.nu.8.
Clericus puta prelatus habens iuriſdictionem temporalem non põt
ſententiam ſanguinis dictare ſed debet alteri demandare.ibi.num.10.
Clericus an efficiatur irregularis ex eo ꝙ ſcribit ſimpliciter ꝙ aliqs
capiatur qui poſtea ſententiam ſanguinis paſſus eſt.in.d.c.ſentẽtiam.
nu.16.ne cler.vel mona.
Clericus ſcribens ver recipiens dicta teſtium in cauſa criminali an effi
ciatur irregularis.ibi.nu.13.
Clericus incurrit irregularitatem legendo literas ex permiſſu princi-
pis ad quem litere fuerunt miſſe vt capi faceret aliquem vt mandaret
mori qui lectis literis captus ⁊ mortuus fuit.ibi.nu.14.
Clericus aduocatus in cã criminali incurrit irregularitatem.ibi.n.15.
Clericus nõ debet fieri capitaneus belli ſiue bellum ſit iuſtum ſiue nõ.
ibid.nu.16.
Clerici an poſſint intereſſe bello iuſto ⁊ hortari ad bellandum ſine me
tu irregularitatis.ibi.nu.18.
Clericus non in currit irregularitatem vulnerando quem ad ſuã defen
ſionem vbi ponitur quid ad defenſam rerum.ibi.nu.17.⁊.19. 242
Clericus an efficiatur irregularis ex eo quod miniſtrauit ⁊ preparauit
arma ⁊ ob id in conſequentiam ſecutam eſt homicidium.ibi.num.18.
Clerici non poſſunt eſſe phyſici niſi non ſint in ſacris vel nõ beneficia-
ti.ibi.nu.22.
3 Clericus depoſitus nõ ſtatim eſt effectus de iudicio ſeculari niſi aliud
ſuperueniat.in.c.at ſi clerici.§.de adulterio.n.2.de iud. 16
3 Clericus nõ poteſt prorogare iuriſdictionem ſine conſenſu ſuperioris
niſi contrahendo.in.c.dilecti filij.nu.4.de fo.comp. 84
7 Clericus ordinatus ſi promiſerat ordinatori ꝙ per tot annos nõ que-
reret ab eo prouideri an valeat talis promiſſio etiam iuratam reſpectu
ipſius ꝙ ordinatoris.in.c.ſi quis.nu.4.de ſimo. 91
7 Clericus pro ſua neceſſaria defenſiõe poteſt aſſumere arma ⁊ nõ perdit
priuilegiũ canonis.ſi qs ſuadẽte.in.c.ꝓpẽdimus.n.2.de ſen.exc. 185
Clericus dicitur ſe immiſcere enormitantibus quando facit ſeditionẽ
in populo.ibid.nu.3.
Clericus immiſcens ſe enormitantibus an perdat priuilegium fori et
priuilegium canonis ſi quis ſuadente.ibid.nu.56.
Clerici buffones vel aliam artem ignominioſam exercẽtes ſi illã exer-
ceant per annum perdunt omne priuilegium clericale.ibi.nu.7. 185
Clericus delinquẽdo poteſt prorogare iuriſdictionem ſui iudicis quã
alias nõ poſſet ſine eius licentia.ibi.nu.10.
6 Clericus venditor tenetur defendere rem venditam laico in foro ſecu-
lari.in.c.ſi.nu.8.de emp.⁊ vend. 85
3 Clerici non poſſunt prorogare iuriſdictionem ſine conſenſu ſuperioris.
in.c.ceterum.nu.11.de iud. 19
6 Clericus vel canonicus habẽs prebẽdã requirẽtẽ reſidẽtiã nõ põt ha
bere eccleſiam parochialem al's ſecus.in.c.expoſuiſti.nu.2.de preb. 47
Clericus licet habeat euidentem prerogatiuam perſone tamen nõ po-
teſt habere plura beneficia etiam annexa niſi diſpenſatiue.ibi.num.5.
6 Clerici in minoribus conſtituti contrahentes matrimonium priuant
beneficijs ⁊ recuperant ſi qua bona dederint eccleſie.in.c.quod a te nu.
1.2.⁊.4.de cler.coniug. 14
6 Clerici non tenẽtur ſubuenire neceſſitatibus vel vtilitatibus ciuitatũ,
etiam vbi laici non ſufficiunt niſi prius remano pontifice conſulto.
Imo clerici ſponte ſoluentes nil agunt ſine licentia pape.in.c.aduer-
ſus.nu.1.4.⁊.6.de immu.ecc. 229
6 Clericus ebrioſus monitus non deſiſtens ſuſpenditur a beneficio niſi
egerit penitentiam.in.c.a crapula.nu.1.⁊.3.de vi.⁊ ho.cle. 7
6 Clericus habens beneficia an qd ſtatim efficitur monachus etiã intra
annũ ꝓbationis perdat bñficia.in.c.cõſulti.n.6.⁊.3.de reg. 163
6 Clerici nõ poſſunt mutare ſtatum eccleſie ſine licentia epiſcopi.in.c.ad
audientiam.el.ij.nu.3.de eccle.edifi. 222
2 Clericus ſine facto ſuo exulãs nõ debet priuari beneficio nec eius red-
ditibus.in.c.ij.nu.3.de arb. 167
6 Clericus qui habet ſufficiens patrimonium ⁊ beneficium poteſt viue-
re de redditibus beneficij ⁊ patrimonium conſeruare ſuis heredibus.
in.c.epiſcopus.nu.2.de preb. 24
Clericus gaudet in bonis patrimonialibus priuilegio clericali lz nul-
lam habeat eccleſiam.ibid.
3 Clerici in bonis patrimonialibus gaudent priuilegio eccleſiaſtico.in
c.ſi clericus.nu.3.de fo.compe. 60
6 Clerici abſentes licet priuilegiati poſſunt cõpelli ad redeũdũ ſi eccleſia
patitur detrimentũ ⁊ cogunt qr interea fructus beneficiorũ ſuorũ dan
tur illis qui pro eis ſeruiunt.in.c.cum ad hoc.nu.1.de cle.non reſid.22.
Clerici debent reſidere in beneficijs niſi ex licentia epiſcopi cũ iuſta cã
vel ex indulgentia pape etiam cauſa non ſubſiſtente.ibid.nu.4. 23
Clerici vnius eccleſie citra canonicos non faciunt collegium vel capi-
tulum.ibi.nu.10.⁊.11.
6 Clericus abſens q vel quia ſtudet in iure vel theologia vel ex alio pri-
uilegio recipit fructus beneficij ſui ſi nõ participat de quotidianis di
ſtributionibus.in.c.licet vobis.nu.1.4.5.6.⁊.8.de preb. 46
Clerici etiaz habentes dignitates poſſunt ſe abſentare ex cauſa ſtudij.
ibid.nu.2.
Clericus abſens cauſa ſtudij an teneatur relinquere vicarium loco ſui
ſiue ſit beneficiũ curatũ ſiue ſimplex ſiue capella ſiue collegiatũ.ib.n.9.
6 Clericus nõ eximitur a patria poteſtate niſi in ſpiritualibus vel niſi ſit
epiſcopus.in rub.nu.2.de pec.cle. 108
Clericus non facit fructus beneficij ſuos.ibi.nu.3.
6 Clericus ſi inſtituit aliquem heredez a quo bona tanꝙ ab indigno au
feruntur illa applicantur ſiſco eccleſie.reſpectu relinquẽtis qui fuit cle
ricus.in.c.ſancto .nu.1.de ſucceſſ.ab inteſ. 131
6 Clericus exiſtens in peccato mortali lz occulte eſt ſuſpenſus quo ad ſe
⁊ grauiter peccat celebrando.in.c.veſtra.n.4.de coha.cle.⁊ mu. 12
Clericus cõcubinarius an dicatur ſuſpenſus ab officio vel a beneficio
⁊ an celebrando incurrat irregularitatem.ibi.nu.7.⁊.8.
6 Clerici non debent cõpelli cuz iuramento ad dimittendas cõcubinas
ſz nolẽtes dimittere excõicent.in.c.clericos.n.1.de coha.cle.⁊ mu. 10
6 Clerici tenentur alere pauperes de fructibus qui eis ſuperabundãt.in
c.de his.nu.2.de ecc.edi. 221
Clerici expendentes aliquid de patrimonialibus pro reparatiõe eccle
ſie poſſunt repetere niſi dederint animo donandi.ibi.nu.5.
6 Clerici ſi ſint negotiatores vel procuratores laicorũ non eſt eis ab eccle
ſia ſubueniendum.in.c.ſacerdotibus.n.1.⁊.6.ne cle.vel mon. 236
Clericus nullo caſu poteſt eſſe procurator laicorum ſi hoc faciat ex cu
piditate ſecus ex claritate vel quod redũdare poſſit in vtilitatem eccle-
ſie.ibid.nu.2.⁊.4.
Clericus ſi negotia laicorum exercet valet iudicium ſi non excipiatur.
ibidem.nu.3.
6 Clerici negotiantes non gaudẽt priuilegio eccleſiaſtico in bonis patri
monialibus.in.c.recolentes.nu.1.de ſta.mona. 180
6 Clericus exercens iudicium ſanguinis ab officio ⁊ beneficio deponit.
in.c.clericis.nu.1.⁊.6.ne cle.vel mona. 238
Clericus non poteſt tenere vices alicuius principis ſecularis licet non
infligat penã mortis vel mẽbri ſecus ſi talis iuriſdictio ſit annexa ſue
dignitati quo caſu in ſanguinem ⁊ in membri mutilationem nõ poteſt
ſe intromittere.ibidem.nu.5.
Cleric⁹ in ſacris ꝯſtitutus dr ẽt ille qui hz ordines minores.ibi.nu.7.
Clerici vel prelati poſſunt eſſe conſiliarij principis.ibi.nu.10.
Clericus an poſſit de cauſa criminali cognoſcere vice epi.ibi.nu.11.
3 Clericum offendere licitum eſt etiam pro rebus recuperandis.in.c.cũ
non ab homine.nu.18.de iudi. 29
6 Clericus beneficiatus vel in ſacris cõſtitutus licet non ſit beneficiatus
eſt obligatus ad dicendũ officium.in.c.j.nu.4.de celebra.miſſa. 208
Clerici in minoribus cõſtituti beneficiati abſentes ex probabili cauſa
⁊ per alium ſeruientes ſunt obligati dicere officium domini.ibi.nu.3.
Clerici tenentur ex ꝑcepto dicere officiũ beate virginis.ibi.nu.6.209.
Clerici in minoribus nõ beneficiati tenentur dicere officium licet con-
ſuetudo contrarium obſeruet que nõ dicẽtes excuſat.nu.7.
Clericus nõ dicẽs officium ſine cauſa rationabili tenetur ad reſtitutio
nem fructuum beneficij in foro anime.ibi.nu.8.
Clericus nõ reſidens in beneficio ſuo ſi ille priuatur an teneatur ad re-
ſtitutionem fructuum.ibidem.
Clericus qui nõ dixit officiũ per plura tpa põt cõpelli ad pnĩam p ſa-
cerdotẽ nõ ſolũ ad redicẽda officia ꝑtermiſſa ſz ẽt ad intereſſe.ibi.n.9.
Clericus infirmus excuſatur ab officio dicẽdo niſi eſſet leuiter infirm⁹
ibidem.nume.10.
6 Clericus verberans alium clericum poteſt abſolui a ſuo epõ.in.c.qm̃.
nu.1.⁊.3.de vita ⁊ hone.cle. 5
6 Clericus petens ſibi prouideri de bñficio vigore cuiuſdã mandati pa-
pe nõ dz obtinere ſi ille clericus impetrauit lr̃as nõ faciẽdo mẽtionem
alterius bñficij qd habebat ſiue fuerit tenue ſiue ab alio occupatũ alias
litere ſaperent ſurreptionem.in.c.cum teneamur.nu.1.de preben. 24
Clericus habens duas eccleſias debet vnam eligere ⁊ alteram dimitte
re an autem priuetur vna ipſo iure.in.c.referente.nu.13.eo.tit. 25
6 Clericus ſecularis poteſt inſtitui in eccleſia regulari rõne curie exercẽ-
de ſed non vt faciat vnum collegiũ.in.c.j.nu.4.de capel.mona. 187
6 Clericus propter adulterium deponitur:laicus vero decapitat: ⁊ idẽ
per ſodomiam:concubinarius vero priuatur beneficijs.in.c.vt clerico-
rum.nu.8.de vita ⁊ hone.cleri. 7

6 Clerici pꝛohibētur poꝛtare arma offendibilia.in.c.ij.nu.1.de vi.⁊ hon. cler. 3
Clericus qui nō poteſt aliter moꝛtem vitare poteſt ſuum aggreſſoꝛem impune occidere ⁊ nō incurret irregularitatem etiā ſi tūc ceſſet in actu celebꝛandi.ibid.nu.2.
Clericus pꝛo defenſione rerum ſuarum,vel pꝛo defenſione pꝛoximi an ⁊ quando poſſit impune aliquem offendere.ibi.nu.3.
Clericus ſecularis poꝛtans arma nō eſt ipſo facto excōmunicatus ſed religioſus ſic etiam tenens intra ſepta monaſterij.ibi.nu.8.
6 Clerici non ſtipendiati nō cogūtur in eccleſijs ſeruire.in.c.pꝛopꝛia autoꝛitate.nu.3.de inſt. 52
6 Clericus ſi fuerit oꝛdinatus ad ſacros oꝛdines per epm ſine titulo alicuius beneficij debet ſuſtentari ⁊ ſibi pꝛouideri in omnibus neceſſarij a dicto epō vel eius ſucceſſoꝛe donec ſibi de beneficio ꝓuideatur niſi ad pꝛeces alterius fuerit oꝛdinatus tunc enim pꝛeſentatoꝛ debet ſibi ꝓuidere.in.c.cum ſecundum.nu.1.6.9.⁊.15.de pꝛeb. 28
Clericus ſi luxurioſe ⁊ inhoneſte diſſipauerit fructꝰ beneficij ſui tenet̃ de ſuo patrimonio reficere.ibi.nu.2.
Clericus pauper licite locat operas ſuas ſpirituales nec cōmittit ſimoniam:quia non pꝛincipaliter vendit ſed quia vult viuere.ibi.nu.3.
Clericus ſine titulo oꝛdinatus debet ſuſtentari pꝛius ab heredibus oꝛdinātis quam eius ſucceſſoꝛe.ibi.nu.11.
4 Clerici poſſunt ferre arma in bello iuſto de licētia pape.in.c.ego N.nu.8.de iureiur. 129
6 Clerici qui ſine canonica inſtitutiōe habēt beneficia a laicis ſine conſenſu epiſcopi debēt illa relaxare ſub pena excōmunicationis.in.c. relatum.nu.1.⁊.2. de iure patro. 195
6 Clericus fideiubēs ſine licētia p̄lati ⁊ maioꝛis partis capituli nō obligat eccleſiam.in.c.quod quibuſdam.nu.1.de fideiuſſ. 99
6 Clericus licet infirmus percipit fructꝰ ſui beneficij ꝙ intellige ſi ante infirmitatem reſidebat,al's ſecus.in.c.j.nu.1.6.⁊.7.de cle.egro. 49
Clericus nec miles ſeculi nō tenētur cedere bonis nec poſſunt cōueniri vltra quam facere poſſit.ibi.nu.4.
3 Clericus etiam cum iuramēto nō poteſt declinare foꝛum eccleſiaſticū, ſed an poſſit tacite.in.c.ſi diligenti.nu.1.⁊.25.de fo.comp. 73
Clericus in tempoꝛalibus ⁊ ſpiritualibus eſt cōueniēdus coꝛam eccleſiaſtico.ibi.nu.2.
Clericus cōiugatus an gaudeat pꝛiuilegio foꝛi.ibid.nu.6.
Clericus an poſſit in laicū compꝛomittere ſine licētia epi.ibid.nu.16.
Clericus quomodo cogatur inuitus litigare coꝛam iudice nō ſuo.ibi.nu.17.⁊.23.
Clerici ſeculares ſtātes in ciuitate pꝛopꝛia an gaudeāt pꝛiuilegio vt habeant tres iudices an epiſcopum tantum ⁊ quid de ſcholaribus clericis alienis.ibi.nu.25.
3 Clerici poſſunt eſſe delegati cauſarum laicoꝛum.in.c.ij.n.8.de iud. 8
Clerici cōiugati lʒ poſſunt tenere beneficia ex diſpenſatione tamen nō poſſunt eſſe commiſſarij in cauſa criminali clericoꝛum.ibi.nu.12.⁊.15.
3 Clericus recognoſcit laicum in ſuperioꝛem ratione feudi.in.c.verum.n.2.⁊.13.de fo.comp. 63
Clericus adductus in teſtem ſi contra eum fuerit oppoſitum de crimine poterit a laico cognoſci.ibi.nu.18.20.⁊.21.
6 Clericus qui compellitur reſtituere beneficium ratione nullitatis tituli queʒ habebat an teneatur reſtituere fructus quos percepit.in.c.dilecto.nu.11.de pꝛeb. 34
6 Clericus ſimoniacus vel notoꝛie foꝛnicatoꝛ an ſit ſuſpēſus ipſo iure an veniat ſuſpendendus per ſententiam.in.c.tua nobis.nu.16.de dec.151.
Clericus citatus a laico non tenetur comparere.in.c.ij.nu.16.de dilatio. 134
6 Clericus debet reſidere per ſe in beneficio etiam ſimplici.in.c.ſup inoꝛdinata.nu.5.de pꝛeb. 48
3 Clericus agens poſſeſſoꝛio recuperande agit nomine pꝛopꝛio ſecus ſi ageret ad reſtitutionem aliarum rerum eccleſie.in.c.in literis.num.3.de reſt.ſpo. 169
6 Clericus aduocando cōtra eccleſiam in qua habet beneficium pꝛiuat̃ beneficio.in.c.fi.nu.10.de dona. 106
6 Clericus non valēs dicere officium pꝛopter infirmitatem non tenetur illud reaſſumere.in.c.ex parte.nu.2.de obſer.ieiu. 218
6 Conſuetudo laicoꝛum inhoneſta nō eſt a clericis imitāda.in.c.cum ab omni.nu.3.de vi.⁊ hone.cle. 5
Cōſuetudo valet in foꝛo ſeculari ꝙ iudex poſſit pꝛo laboꝛe accipere certam partem litis.ibi.n.4.
2 Clerici vnius dioceſis poſſunt ſpectare ad epiſcopū alterius dioceſis. c.graue.nu.2.de offi.oꝛ. 120
6 Clerici ignobiles vel nō eminētis ſcientie nō repellūtur a beneficijs licet ad ea obtinenda tales admitti nō fuerit cōſuetuʒ.in.c. venerabilis. nu.1.de pꝛeb. 48
6 Clericus an equiparetur vſurario an vſufructuario.in repe.c.cū eſſes. nu.21.de teſta. 117
Clericus citra neceſſaria ad victū ⁊ veſtitū ſuū alia acqrit eccleſie.ibid.
Clericus vel epꝰ an faciat ſua illa q̄ acqſiuit poſt ꝓmotionē ad clericatum vel beneficia adeo ꝙ de illis teſtari poſſit.ibi.nu.24. 118
Clericus an poſſit ſuis creditoꝛibus ſatiſfacere de fructibus ſui beneficij.ibi.nu.27.
Clericus non poteſt conueniri niſi in quātū facere poteſt.ibi.n.28. 119
Clericus ſuſpēſus a beneficio ꝑpter crimē dʒ oīno habere moderatā ſuſtentationē ne mēdicet in oppꝛobꝛium dignitatis clericalis.ibi.
6 Clerici nō debēt ad diuina admittere excommunicatos ſi tamē admiſerint nō efficiunt̃ irregulares.in.c.in lateranēſi.nu.2.de pꝛebē. 46
6 Clerici committentes ſimoniam de rigoꝛe iuris debēt deponi.in.c. cū clerici.nu.1.de cenſi. 201
7 Clericus infamatus poterit ſuſpēdi donec ſe legitime purgauerit. in.c. ſi quis.nu.3.de purga.cano. 161
6 Clericus pꝛebēdatus ſi in eadem vel alia eccleſia pꝛebendam alteram receperit vacat pꝛima.in.c.literas.nu.1.⁊.4.de conceſſ.pꝛeb. 60
Clericus poteſt habere duas pꝛebendas in diuerſis eccleſijs ex generali conſuetudine:in vna eccleſia vero nō poteſt.ibi.nu.2.
Clericus poteſt habere aliquo caſu duo beneficia curata puta quando vnum eſt cōnexum dignitati ſed nō ſic poteſt habere duas pꝛebendas intellige in eadem eccleſia.ibi.
6 Clerici quoꝛū numerus nō eſt determinatꝰ in eccleſia debēt tot inſtitui quot poſſunt de redditibus eccleſie ſuſtētari.in.c.j.nu.1.⁊.2.de inſt. 51
6 Clericus conſtitutus in ſacris qui de facto cōtraxit matrimonium facta penitentia poteſt ab epiſcopo reſtitui etiaʒ ad beneficia:ſi vero occulte cōtrahit nō indiget indulgētia facta penitētia.in.c.ſane.el.ij.nu.1.⁊.4.de cle.cōiu. 15
Clericus in ſacris cōtrahēs matrimonium ipſo facto eſt ſuſpenſus nō illa ſuſpenſione que inducit irregularitatem celebꝛando ſed tanq̄ notoꝛie criminoſus.ibi.nu.2.
Clericus in ſacris magis peccat contrahēdo matrimonium q̄ꝫ cōmittendo adulterium.ibi.nu.3.
Clericus contrahēs nuptias vel tenēs cōcubinas debet carere officio ⁊ beneficio.ibi.nu.
6 Clericus infirmus debet habere fructus beneficioꝛum ⁊ diſtributiōes quotidianas ſi dum erat ſanus ſolitus ſeruire vel habere,al's ſecus. in c.ad audiētiam.nu.5.de cler.nō reſi. 22
Quot debent eſſe clerici vel canonici qui ex iuſta cauſa abſunt quo ad hoc vt percipiant fructus ſuoꝛum beneficioꝛum.ibi.nu.6.
6 Clericus ſi quid acquirit ex induſtria ſua nō acquirit eccleſie.in.c.j.nu.5.de pec.cle. 108
6 Clericus an poſſit teſtari de fructibus beneficij ſui.in repe.c.cum eſſes. nu.21.de teſt. 117
Clericꝰ an faciat fructus beneficij ſuos ⁊ in vita ⁊ poſt moꝛtē.ibi.n.8.
6 Clericus q poteſt viuere de patrimonio ſuo pōt pꝛomoueri ad ſacros oꝛdines lʒ nullū habeat beneficium pōt tamen petere beneficium ⁊ epſ poſſet ei pꝛouidere tamen non compellitur etiam ſi patrimoniuʒ dicti clerici caſmate perierit.in.c.tuis.nu.1.2.3.4.⁊.5.de pꝛeb. 33
Clericꝰ tenet̃ ſoluere decimas de patrimonio ſuo lʒ in eo fuerit intitulatus quando fuit pꝛomotus nō habēs aliud beneficium.ibid.num.6.
Clericus tenetur dicere officium ratione ſui oꝛdinis lʒ nullum habeat beneficium.ibid.nu.6.
Clericꝰ an habeat plura domicilia pꝛopter plura beneficia que ſunt in diuerſis locis vel pꝛopter oꝛdinationem vel pꝛopter alia.in.c.poſtulaſti.nu.4.de fo.compe. 81
Clericus habens plura beneficia reſidentiam requirentia poteſt per alium ſeruire ⁊ reſidere.ibi.
Clerici ratione delicti non ſubijciuntur iudici ſeculari.ibi.nu.17.
3 Clericus non gaudet pꝛiuilegio eccleſiaſtico in bonis patrimonialibꝰ niſi in caſibus expꝛeſſis.in.c.venerabilis.nu.11.de iud. 45
6 Clericus ex delatione armoꝛū ſi tertio fuerit monitus perdit pꝛiuilegia clericoꝛum.in.c.ij.n.9.de vi.⁊ hone.cle. 3
Clericus vſurarius nō incōtinēti deponit̃ ſʒ ꝓcedit̃ vt hic dꝛ.ibi.n.10.
3 Clericus emens rem de pecunia eccleſie ⁊ facit ſcribi inſtrumentū in ꝑſona amici an ſit in fraude.in.c.cū ſit generale.n.8.de fo.comp. 65
Clericus vel eccleſia conuenit reum in foꝛo rei quando agit actiōe que nullo iure ſpeciali iuuatur.ibi.nu.12.
Clericus vel eccleſia pꝛo violentia eis illata ſemper agunt coꝛam eccleſiaſtico.ibi.nu.13.
3 Clericus nō poteſt iudicari a laico etiā ꝙ laicus ſit rex vel imperatoꝛ in.c.cum non ab homine.nu.1.de iudi. 26
Clericus etiam pꝛime tonſure gaudet pꝛiuilegio foꝛi.ibi.nu.2.
Clericus etiam pꝛime tonſure poteſt deponi.ibi.nu.3.
Clericus irregularis nō ꝑdit pꝛiuilegiū foꝛi niſi ſit degradatꝰ.ibi.nu.5.
Clericus quo caſu eſt trahendus curie ſeculari.ibi.n.6.⁊.28.
Clericus traditus curie ſeculari poteſt puniri pena que placebit iudici ſeculari,eccleſia vero non habet aliud facere.ibid.nu.9.
Clericus quando dicatur eſſe legitime depꝛehenſus in delicto.ib.n.10.
Clericus ſuſpectus de fuga poteſt capi ſine metu excommunicationis ibid.nu.11.12.⁊.17.
Clericus vadens de nocte poteſt capi a familia poteſtatis,item in die ex iuſta cauſa.ibid.nu.15.

Clericus

Clericus depꝛehenſus an poſſit puniri ab eo ꝙ ſit aliter cōuictus. in d.c.cum non ab homine.nu.17.
Clericus homicidia non punitur ſanguine ſed detruditur in carcere toto tempoꝛe vite ſue.ibi.nu.25. 27
Clericus tertio monitus nō deſiſtens ab enoꝛmitatibus perdit priuilegium clericale.ibid.nu.27.
3 Clericus cōuētus nō tenetur regulariter pꝛeſtare cautionem de iudicio ſiſti niſi propter eius cōtumaciā ſit deuētū ad poſſeſſionē rerū ſuarū etiā ſi poſſidet mobilia.in.c.fi.§.in alijs.n.2.vt li.nō conte. 117
Clericus nominatus in iudicio ſeculari a laico an poſſit declinare foꝛum.ibid.nu.28.
3 Clericus nullus quātūcūꝗ minimus eſt ſubiectus imperatoꝛi.in.c.nouit ille.nu.8.de iud. 32
3 Clericus vtrum poſſit in cauſa recōuētionis litigare coꝛam iudice laico.in.c.qualiter.ꝛ quādo.nu.4.de iud. 42
Clerici nō poſſunt etiā volētes cōueniri coꝛam iudice ſeculari etiā cōſentiēte epiſcopo ſuper nulla cauſa etiam reali.ibi.nu.6.ꝛ.8.
Clericus ratione tributi ſoluendi ex ſuis poſſeſſionibus non poteſt cōueniri coꝛam iudice ſeculari de iu.cano.ſed ſecus de iure ciui.ibid.n.9.
5 Clerici an mitius puniantur ꝙ laici.in.c.ij.nu.9.de do.ꝛ cōtu. 196
3 Clerici depoſiti non ſunt tradendi curie ſeculari.in.c.at ſi clerici.nu. 2. de iud. 9
5 Clericus ſpoliatus iure decimandi competēte alteri parochie non reſtituitur:niſi docet de aliquo titulo ſaltem coloꝛato. in.c.ex parte. nu. 19.de reſt.ſpo. 184
2 Clericus an ꝛ quādo poſſit eſſe pꝛocuratoꝛ tam in iudicio eccleſiaſtico quā ſeculari.in.c.in noſtra.nu.1.de pꝛocu. 141
2 Clericus non tenetur pꝛeſtare cautionem de iudicio ſiſti niſi fuerit ſemel contumax.in.c.pꝛout.nu.4.de do.ꝛ contu. 198
6 Clerici nō tenētur ad hoſpitādum etiam in domibus ſuis pſonas publicas etiam quod cōſuetudo ſit in cōtrarium.in.c.j.n.1.ꝛ.4.de immu. eccle. 221
7 Clericus cuiuſcūꝗ oꝛdinis poteſt degradari ꝛ irregularis pꝛonuntiari.in.c.ſi quis de gradu.nu.2.de purga.cano. 161
5 Clericus nō gaudet in bonis patrimonialibus priuilegio eccleſiarum niſi in caſibus in iure expꝛeſſis.in.c.ſi diligenti.nu.36.de pꝛeſcri. 40
6 Clerici cōcubinarij moniti nō ſe coꝛrigentes ſuſpenduntur ꝛ deponūtur.in.c.ſi autē.nu.1.de coha.cle.ꝛ mu. 11
Clericus cōſtitutus in minoꝛibus poteſt licite matrimonium contrahere.ibid.nu.2.
7 Clericus vſurarius deponitur ab officio eccleſiaſtico.in.c.j.n.4.de vſuris. 123
7 Clericus an licite poſſit pꝛeces poꝛrigere ſuperioꝛi pꝛo inſtitutiōe ſua. in.c.pꝛopoſuit.nu.2.de cle.excom. 141
3 Clerici contemnentes ſe pꝛomoueri admittunt beneficia nō ipſo iure ſed per ſententiam.in.c.accepta.nu.5.de reſt.ſpo. 167
7 Clericus deponēs falſum deponitur ꝛ detruditur in monaſterio. in.c. j.nu.10.de crimi.fal. 131
4 Clericus nunquid per ſuperueniētiam dignitatis poſſit cogi ſentētiare ſuper compꝛomiſſo.in.c.pꝛeſentata.nu.12.de teſti. 84
7 Clericus medicus ſi intuitu pietatis exercuerit artem ſuam ex qua ſecuta eſt moꝛs non imputatur ei quo ad peccatum ꝛ diſpēſationem ſed quo ad irregularitatem ſic quia non erat exercitium ſuum.incap. tua nos.§.ad vltimum.nu.3.de homi. 113
3 Clericus qui de delicto publice gloꝛiatur poteſt puniri abſꝗ alia accuſatione.in.c.cū ſuper.nu.15. de cōfeſ. 226
7 Clericus qui de ſuo crimine publice gloꝛiatur debet ab officio ꝛ beneficio ſuſpēdi.in.c.quam ſit graue.nu.1.de exceſſ.pꝛela. 145
7 Clerici ſtudentes in iure ciuili an debeant percipere fructus beneficij in abſentia.in.c.fi.nu.6.de mag. 95
7 Cleric⁹ an licite poſſit operas ſuas ſpirituales locare ſiue ſit diues vel non.in.c.quoniam.el.ij.ne pꝛela.vi.ſuas. 92
7 Clericus doctoꝛ qui alios abſens docet ſemper in eius abſentia pcipit fructus beneficioꝛum ſuoꝛum.ſi autem eſt ſcholaris percipit fruct⁹ quinquennij tantum poſtea opoꝛtet ꝙ ſeruat.in.c.fi.nu.4.de mag. 94
7 Clericus criminoſus an poterit excipere contra electum ſeu cōfirmatū qui eſt futurus ſuus pꝛelatus.in.c.ſuper his.nu.10.de accu. 64
Clericus depꝛehenſus in adulterio vel alio crimine an ꝛ quādo ab extraneo poſſit capi.in.c.ſi vero.el.j.nu.6.de ſen.excom. 179
Clericus aſſerēs ſe verberatū ſi verberans dicat ſe nō putaſſe illū clericum vel caſu foꝛtuito feciſſe cui iſtoꝛū incūbat onus ꝓbādi.ibi.nu.8.
Clericum licitum eſt etiam interficere ſine metu excommunicatiōis ꝓ defenſione perſone vel rei pꝛopꝛie vel pꝛoximoꝛum.ibi.nu.11.
7 Clericus nutriens comam nō perdit priuilegium canonis,ſi quis ſuadente.in.c.ſi vero.el.ij.nu.2.de ſen.excom. 179
7 Clericus ſi reperiatur amplecti mulierem an pꝛeſumat facere cauſa dilectionis.in.c.eſtote.nu.5.de reg.iu. 206
2 Clericus verbaliter depoſitus poteſt per ſolū epiſcopum reſtitui ſecus ſi eſt actualiter degradatus quia tunc ſolus papa reſtituit.in.c.ex trāſmiſſa.nu.11.de renunt. 11
3 Clerici ſunt conueniendi coꝛam ſuo oꝛdinario non coꝛam illis quibus ipſi ſeruiunt niſi aliud priuilegium ſit in contrarium.in.c.cum cōtingat.nu.1.de fo.compe. 76
7 Clerici an poſſint licite pꝛopꝛia autoꝛitate recedere a pꝛelato notoꝛie criminoſo.in.c.per tuas.el.ij.nu.11.de ſimo. 89
7 Clericus deponitur ſi dederit cauſam bello vel ipſe perſonaliter pugnauerit ꝛ quando.in.c.quod in dubijs.nu.1.ꝛ.3.de pe. 169.ꝛ ſeq.
Clericus incitās aliquē ad bellū iuſtū nō deponit tn̄ ipſe nō dꝫ pſonaliter pugnare etiā ꝯ ſarracenos niſi ad ſuā neceſſariā defenſiōeꝫ quo caſu ēt ſi cōmiſerit homicidiū nō incurrit irregularitatē.ibi.n.2. 170
Clericus degradatur verbaliter pꝛopter enoꝛmia crimina ꝛ detrudit in arcto monaſterio inter que cōnumeratur latrocinium:furtū vero eſt tantum depoſitione dignum.in.c.tue diſcretionis.n.1.de pe. 170
Clericus degradatus actualiter non eſt vlterius ſub pꝛotectione eccleſiaſtica ſecus ſi degradetur verbaliter:puta deponatur.ibi.n.2.
Clericus ob que crimina ſuſpēdatur,deponatur,degradetur,ꝛ in ſtricto loco detrudatur.ibi.nu.4.
Clericus depoſitus ꝛ ad perpetuum carcerem damnatus an poſſit teſtari.ibid.nu.6.
Clericus ſemel intruſus an poſſit amplius oꝛdinari.ibi.nu.7.
Et vide in fi.in.c.ad aures.nu.3.
7 Clericus qui depoſito habitu ꝛ tonſura immiſcuit ſe enoꝛmitatibus ſi reperiatur delinquens non poteſt ſe defendere ex eo quod ſit clericus. in.c.ex parte.nu.1.de pꝛi. 159
Clericus incedens in habitu ꝛ tonſura ꝛ ſit in loco foꝛenſi pꝛobabit ſe clericum ex ſuo iuramento ibi.nu.2. 160
Clericus non pꝛeſumitur ex eo ꝙ quis vadit in habitu ꝛ tonſura.ibi.ꝛ numero.4.
Clericus nō incedēs cū habitu ꝛ tonſura ſi deliquerit poteſt capi ꝑ iudicē ſecularē nec tenet dimittere ex ſola reaſſumptione tonſure.ibi.n.3.
5 Clericus depoſitus non pedit characterem impꝛeſſum in anima etiaꝫ poſt moꝛtem in.c.non poteſt.nu.1.de re iud. 50
Clericus depoſitus ſi de facto celebꝛet an cōficiat coꝛpus chꝛiſti.ibi.
3 Clericus litigans coꝛam iudice ſeculari an ſi fuerit grauatus poterit papam adire per viam querele vel appellationis.in.c.ſignificauerunt.n. 11.de iud. 46
3 Clericus citatur vel domi vel in ſua eccleſia.in.c.fi.§.poꝛro.nu.6.vt lite non conteſta. 115
Clericus abſens citatus pꝛopter aliquam cauſam intra quantum tempus debet comparere.ibi.nu.8.
Clericus vagabundus priuatur beneficio licet illud beneficium nō requirat reſidentiam.ibi.nu.9.
Clericus qui eſt abſens ex aliqua iuſta cauſa a beneficio requirēte reſidentiam debet in eo relinquere vicarium.ibi.nu.10.
Clericus qui habuit certū terminū ad redeūdū vtrum finito termino ſit vlterius monēdus vt reuertatur ad effectum.de quo ibidem.nu.10.
3 Clericus nō poteſt pꝛoꝛogare iuriſdictionem ſine licētia ſui ſuperioꝛis ꝛ quis ſit iſte ſuperioꝛ ꝛ que requirātur in tali pꝛoꝛogatione.in.c.ſignificaſti.nu.1.6.ꝛ.17.de foꝛo compe. 85
Clericus qui coꝛam alio iudice eccleſiaſtico litigat ſine licentia epi nō per hoc debet perdere cauſam.ibi.nu.19. 87
Clericus non poteſt conſentire in laicum iudicem etiā cum cōſenſu epiſcopi.ibidem.nu.25.
Clericus nō poteſt priuari beneficio ſuo niſi ex cauſis:de quibus.in. c. conquerente.nu.2.de reſti.ſpo. 172
3 Clericus quibus caſibus poſſit verberari ſine timoꝛe excōicationis.in c.cum non ab homine.nu.11.de iudi. 26
3 Clericus vtrum poſſit in cauſa reconuentionis coꝛam iudice laico cōueniri.in.c.at ſi clerici.nu.19.de iudi. 13
Clerici committentes atrociſſima delicta vt parricidium ꝛ ſimilia puniuntur per iudicem ſecularem vt laici.ibidem.nu.41.
Clericus aſſaſſinus poteſt impune offendi.ibidem.
7 Clericus depꝛehenſus in hereſi volens redire ad fidē an ſit deponēdus ꝛ in carcere detrudendus.in.c.excōmunicamus.el.ij.nu.2.de here. 103
3 Clericus in cauſa reconuentionis an poterit cōueniri coꝛā laico.in.c.j. nu.4.20.21.23.28.ꝛ.38.de mu.peti. 99.ꝛ ſeq.
7 Clericus depꝛehenſus per officialem laicū ſine habitu ꝛ tonſura nō liberatur per cenſuram eccleſiaſticam.in.c.j.n.1.de apoſto. 105
Clericus qui ſine habitu ꝛ tōſura immiſcet ſe enoꝛmitatib⁹ perdit priuilegium.c.ſi quis ſuadente diabolo.ibi.nu.6.
Clericus occultus non incedens nec in habitu nec in tonſura depꝛehēſus in maleficio ſi allegat ſe clericum poteſt petere ſe remitti ad iudicem eccleſiaſticum ꝛ eſt audiendus.ibi.nu.6.
Clericus ſine habitu ꝛ tonſura etiam in enoꝛmi crimine depꝛehenſus non perdit priuilegium foꝛi.ibidem.nu.5.
Clericus in minoꝛibus cōſtitutus poſtea effectus laicus puta qui accepit vxoꝛem vel effectus eſt miles an ꝛ quādo perdat priuilegium clericale.ibidem.nu.7.ꝛ.8.
6 Clerici non poſſunt cōuenire vt pꝛo officio diuino detur eis pꝛetiū qꝛ eſſet ſimonia ſed in recompenſationem damnoꝛum poſſum aliquid pe

tere quia ibi moram tranxerunt.in.c.abolende.nu.9.de ſepul. 139

3 Clerici ſunt conueniendi coram eorum epiſcopo ⁊ non poſſunt in aliũ conſentire.in.c.j.nu.1.⁊.2.de fo.compe. 48

Clericus remouens cauſam a ſuo epiſcopo ⁊ transferens in alium iudicem quomodo puniatur.ibid.nu.3.

6 Clericus nanciſcitur forum ratione originis beneficij ⁊ domicilij.in.c.nullus epiſcopus.nu.4.de parochijs. 142

6 Clericus in minoribus ſi accipiat vxorez non efficitur inhabilis quo minus ea mortua poſſit ad maiores ordines aſpirare.in.c.cõſtitutus.nu.3.de conuer.coniug. 169

6 Clericus depoſitus per epiſcopum ab eccleſia patronata an poſſit reſtitui inuito patrono.Ant.in.c.ex tranſmiſſa.nu.8.de renun. 22

6 Clericus non ſeruiens per ſe vel per alium in eccleſia parochiali annexa canonie an priuetur etiam nulla monitione precedente.in.c.extirpãde.in repe.§.qui vero.nu.1.de preb. 40

Clericus habens plura beneficia diſpenſatiua cogitur maiori deſeruire.ibid.nu.5.

Clericus diſpenſatus ad duo beneficia videtur diſpenſatus ꝙ non teneatur reſidere.ibid.nu.9.

Clerici abſentes ex iuſta cauſa participant de fructibus alias fructus conuertuntur in vtilitatem eccleſie.ibi.nu.9.⁊.31.

Clericus qui poteſt ⁊ debet ſeruire per vicarium ⁊ nõ ſeruit ipſo facto eſt priuatus.in.c.extirpande.in rep.§.qui vero.nu.17. 41

Clericus non reſidens per ſe in eccleſia curata alteri non annexa cauſa legitima ceſſante ipſo facto eſt ea priuatus ſed an requirat aliqua monitio.ibid.nu.18.⁊.19.

Clericus qui ex aliquo facto ſuo occulto eſt priuatus ipſo iure a beneficio non retinet illud bona conſcientia licet illud conſtet niſi ſibi:q3 deũ nihil latet.ibid.nu.24. 42

Clericus abſens a ſuo beneficio preſumitur fraudulenter abeſſe ideo requiritur triplex citatio ſed ſi conſtaret defraudare ſtatim poteſt priuari.in.d.c.extirpande.in repe.§.qui vero.nu.26.

Clericus an poſſit habere duo beneficia curata vel duas dignitates in vna vel diuerſis eccleſijs in eadem vel diuerſis dioceſibus,ſiue curata ſiue ſimplicia ſiue requirant reſidentiam ſiue non.ibi.nu.27.30.⁊.46.

Clericus non poteſt ſua beneficia etiam ſimplicia requirentia tamen reſidentiam de iure communi tenere.quid autem ſi non requirunt reſidentiam.ibi.nu.30.⁊.34. 43

Clericus beneficiatus an poſſit percipere fructus ſui beneficij in abſentia tam de beneficijs curatis ꝙ̃ ſimplicibus.ibi.nu.31.⁊ nu.9.

2 Clericus in caſibus in quibus poteſt eſſe aduocatus an licite exigat ſalaria pro aduocatione.in.c.j.nu.5.ver.quero nunquid.de poſtu. 138

☞ Corſe.Uide tex.no.xv.q.ij.c.j.qui videt dicere ꝙ nõ,ſed ſponte oblata põt recipere.facit ꝙ legitur ⁊ no.in.c.dilect⁹.de ſimo.ſ3 Inn.dicit ꝙ illi.c.videt derogatũ per cõtrariã conſuetudinẽ.iſtud dixit glo.in.d.c.j.⁊ voluit Gra.in.§.in hoc autem.eadem cã ⁊.q.vide in ſimili glo.in.c.j.de treu.⁊ pa.⁊ in.c.in cauſis.de teſt.⁊ in.c.ſi.de preſcr.⁊ in.c.multe.xv.q.ſi.⁊ in.l.rem non nouã.C.de iud.⁊ gl.in.l.ſi locus.ff.quẽadmo.ſer.amit. Alij dicunt ꝙ loquitur cu3 clericus eſt aduocatus in cauſis ſpiritualibus, ſecus ſi in tẽporalibus.⁊ ita dicit Ab.antiqu⁹ ſeruaſſe magiſtru3 ſuũ. Alij dicũt illud.c.loqui in religioſis.de reliqs vero aduocatis certum eſt ꝙ iuſte accipiũt ⁊ exigũt ſalariũ.vt no.in.c.nõ ſane.xiij.q.v.et in.l.j.ff.de var.⁊ extrad.cog.ita cõcludit Abb.in.d.c.j.non tamen eligit aliquam iſtarũ opi. Mihi placet opi.Inn.⁊ gl.in.d.c.j. Nam a glo.non eſt recedendũ vt voluit Bal.in.l.precibus.C.de impu.⁊ alijs ſubſti.⁊ Cy.⁊ Bu.in.l.non moriturum.C.de contrah.⁊ commit.ſtip.Sa.in.l.traditionibus.C.de pac.⁊ in.l.ij.C.de ſen.q̃ ſine cer.quãt.⁊ Bar.in quodam ſuo conſi.dixit ſequere glo.ordinariam que preceteris melius intellexit.dicã.j.in verbo gl. Secundo moueor hac ratione vbi in aliquo caſu ſunt varie opi.amplectenda eſt illa quã conſuetudo loci interpretaẽ cũ ſit optima legũ interpres.c.cũ dilectus.de cõſue.⁊.l.ſi de interpretatione.ff.de leg.⁊ minime ſunt mutanda ⁊c.ff.e.ita voluit Ab.poſt Jo.⁊ alios in.c.j.de conſti.in.vj.co.fo.12.in verſ.⁊ vt habeas perfecte hanc materiam.facit quod voluit Bar.in.l.de quibus.ff.de legi.

6 Clericus ordinatus ad maiores ordines a viro multum prouido ⁊ honeſto preſumitur habere ordines inferiores quia nõ preſumitur illũ ordinaſſe ad maiores niſi fuerit informat⁹ de minoribus.in.c.niſi eſſent.nu.3.de preb. 31

7 Clericus in minoribus conſtitutus habens beneficium ſi dimiſerit habitum ⁊ tonſuram dicitur apoſtare ſecus ſi non habeat beneficium.in c.tue.nu.3.de apoſta. 105

Clerici inhoneſtis veſtibus veſtiti licet habeant tonſuram perdũt omne priuilegium clericale ſi tertio moniti non deſiſtunt.ibi.

Clerici conſtituti in ſacris non poſſunt renũtiare priuilegio clericali: alij vero poſſunt per contrarium actum.ibi.nu.5.

6 Clericus nõ poteſt conſanguineo diuiti aliqua donare niſi ab eo habuerit ſeruitia.in.c.relatum.ei.ij.nu.8.de teſt. 121

Clericus ſi quid acquirit ex aliquo iuſto artificio,vel ꝙ legat alios docendo acquirit ſibi ⁊ non eccleſie.ibi.nu.9.

Clericus ſi habebat plures eccleſias tunc bona queſita intuitu eccleſie vel que habent deuenire in eccleſiam diſtribuũtur in ipſas.ibi.nu.10.

Clerico decedenti ſine teſtamento ⁊ cõſanguineis ſuccedit eccleſia.ibi.

Cleric⁹ ſi quid debite acquiſiuerit reddiẽ veris dominis vel inter pauperes diſtribuitur.ibid.nu.12.

Clerici in ſacris non poſſunt eſſe tabelliones ſub pena priuationis beneficij.in.c.ſicut te.nu.1.ne cle.vel mona. 239

Clericus non perdit priuilegiu3 clericatus vel beneficium ſi efficiatur tabellio,ſecus ſi accipiat vxorẽ corruptam vel efficiatur miles ⁊ ſeua exerceat.ibid.nu.3.

Clericus ſi efficiatur aduocatus vel procurator non perdit nec beneficium nec priuilegium.ibid.

Clericus per ſponſalia de futuro non perdit priuilegium ſecus per ſpõſalia de preſenti.ibid.nu.4.

Clerici quare non poſſunt tabellionatus officium exercere.ibid.numero.5. 240

Clericus an ⁊ quo caſu poſſit officium tabellionatus exercere in ſpiritualibus negotijs vel coram iudice eccleſiaſtico.ibi.nu.6.

Clericus non cõſtitutus in ſacris beneficiatus vel nõ an poſſit tabellionatus officium exercere.ibid.nu.7.

Clericus in ſacris conſtitutus in ſacris nõ habẽs beneficia nõ prohibetur exercere officium tabellionatus.ibid.nu.8.

Clericus habens beneficia ⁊ in ſacris non poteſt beneficia dimittere et officium tabellionatus accipere.ibi.

Clericus ſi poſt prohibitionem ſibi factam conficiat inſtrumenta an valeant.ibi.nu.9.

Clericus nõ poteſt tabellionatus officium exercere etiam ſtãte cõſuetudine in contrarium.ibi.nu.18. 252

6 Clerico nõ reſidẽti nõ omnis habens poteſtatem cõferendi habet poteſtatem imponẽdi penam:ſed ille tantũ in cuius manibus poteſt beneficium reuuntiari.in.c.relatum.nu.4.de cle.nõ reſi. 18

Clericus vel laic⁹ trãſferes ſe ad alienam dioceſim vt accipiat ſacros ordines vel vt ſibi conferatur beneficium nõ eſt admittẽdus ſine literis ſui epiſcopi niſi vero ſimiliter noti cuius mores nõ oporteat approbari.in.c.fraternitati.nu.1.3.⁊.4.eo.tit. eo.

6 Clericus debet ſuſtentari de fructibus beneficij nõ obſtante aliqua cõſuetudine in cõtrarium.in.c.extirpãde.nu.1.de preb. 38

Clerici de iure diuino debent eſſe literati.ibi.nu.3.

Clericus debet alere ſe de fructib⁹ beneficij ⁊ etiã alere famulos ſi qualitas perſone patitur ipſum habere famulos ⁊ debet plus habere quia forte eſt aliqua delicata perſona.ibi.nu.4. 39

Clericus nõ reſidens in eccleſia parochiali vel nõ ponẽs vicarium q̃ eſt annexa prebende priuatur ea in.d.c.extirpãde.§.qui vero.nu.1.⁊ in repe.in.iiij.co.ver.opp.⁊ vide in ver.his expeditis.eo.ti.

Clericus habens eccleſiam curatam debet in ea ſeruire per ſe ⁊ non per alium niſi ex iuſta cauſa ad modicum tempus velit ſeruire per vicariũ ſed an iſto caſu requiratur licentia epiſcopi.ibi.nu.2.

Clericus habens prebendam ⁊ eccleſiam parochialem illi annexa3 debet ſeruire in eccleſia maiori ratione prebende.ibi.nu.5.

Clericus habens diſpenſatiue plura beneficia debet ſeruire magis digno:⁊ alteri per vicarium.ibid.

Clericus non deſeruiens eccleſie per ſe vel per alium an ex conſuetudine poſſit percipere fructus.ibi.nu.8.9.⁊.11.

6 Cleric⁹ familiaris pape debet recipere fructus ſui beneficij licet ſit cõſtitutio in contrarium ⁊ quando.in.c.cum dilectus.nu.1.2.⁊.3.de cl.nõ reſid. 32

Clerici ſeruientes legato in prouincia ſua an gaudeãt beneficio vt poſſint licite abſentes recipere fructus ſuorum beneficiorum.ibi.nu.6.

6 Clerici non canonici ſtantes in ſeruitio epiſcopi an gaudent illo priuilegio ꝙ quo ad perceptionem fructuum beneficiorum habeantur ꝓ pſentibus ⁊ quando.in.c.cum dilectus.nu.7.⁊ in.c.ad audientiam.nu.8.de cle.non reſid. 2

6 Clerici de dioceſi ſuffraganei ſeruientes archiepiſcopo non habentur ꝓ preſentibus quo ad perceptionem fructuum beneficiorum.in.d.c.cũ dilectus.nu.9.de cle.non reſi. 22

6 Clerici an ⁊ quo caſu poſſunt licite negotiari.in.c.ſecundũ.n.1.ne cler.vel mona. 238

6 Clericus non deferens tonſura3 peccat mortaliter ⁊ quid importet clerica ⁊ corona ⁊ alia huiuſmodi.remiſſiue.in.c.ſi quis ex clericis.nu.1.de vi.⁊ hone.clerici. 4

6 Clerici in minoribus perdunt beneficia ſi cõtrahunt matrimonium ſi vero illa habuerint poſt matrimoniũ contractũ non auferunẽ ab illo q contulit ſed a ſuperiore.in.c.diuerſis fallacijs.nu.1.de cle.coniug. 15

Clerici beneficiati qui non dixerunt officium an teneantur ad reſtitutionem fructuum.ibid.nu.2.

6 Clericus non poteſt compelli iurare facere continuã reſidentiam in eccleſia niſi ſit ſtatutũ vel conſuetudo.c.ex parte.n.2.de cler.non reſi. 21

6 Clericus abſens ſi vult poſt ſe licite percipere fructus debet abeſſe ex iuſta cauſa ⁊ cum licentia prelati,⁊ vnu3 iſtorũ non ſufficeret nec ſufficit ꝙ licentia petatur niſi detur.in.c.relatum.num.1.⁊.5.de cle.non reſi.18

Clericus abſens ex cauſa ſtudij dicitur abeſſe ex iuſta cauſa debet tamẽ

per

per alium ſeruire.ibi.nu.2.

Clericus poteſt petere licentiam ſe ex iuſta cauſa abſentandi non ſolũ ab epiſcopo:ſed ab omni alio prelato intellige dummodo talis prelatus ſit ſuus ſuperior.ibi.nu.4.

Clericus qui nõ poteſt habere licẽtiam a prelato ſe ex iuſta cauſa abſentandi poteſt adire ſuperiorem prelati:⁊ ſi periculum eſſet in mora abſentandi poteſt ſine licentia ſe abſentare.ibi.nu.6.

Clericus abſentans beneficiũ eo animo vt illud teneat donec habuerit pinguius vel non habuerit animum ibi reſidendi nõ eſt bene promotus tamẽ dũ de hoc agit penitentiã nõ cogitur dimittere.ibi.nu.7.

6 Clericus nõ poteſt dimittere beneficium ad libitum ſuum quia ſemel ſe obligauit.in.c.ex tue deuotionis.nu.6.de cle.non reſi. 20

Clericus qui ſe abſentauit poteſt repeti ab epiſcopo ſuo.ibi.

Clericus vel prelatus nõ reſidens tunc demum citatur trina citatione ⁊ cum expectatione ſex menſium quãdo ignoratur vbi ſit vel adeo longe diſtat ꝙ commode perſonaliter citari nõ poteſt:alias ſufficeret ſimplex requiſitio.ibi.nu.10.

Clericus quando abeſt preſumitur fraudulenter abeſſe ⁊ eſt in magna culpa ⁊ idem eſt in marito.ibi.nu.11.

Clericus beneficiatus abſens ſi ſcitur vbi ſit ⁊ perſonaliter citari debet ſemel ⁊ prefigi terminus quo trãſacto poteſt vel ſpoliari beneficio: vel excõmunicari:ſi vero neſcitur vbi ſit debet trina citatione citari cũ expectatione ſex mẽſiũ intra quos ſi nõ reuertitur priuatur.ibi.nu.33.

Clericus depoſitus ⁊ poſtea reſtitutus per verba generali ad ſtatum ſuum nõ recuperabit beneficium ſuum alteri collatum.ibi.nu.15.

Clericus depoſitus an poſſit papa vel ab epiſcopo reſtitui.ibi.nu.16.

2 Clericus vni epiſcopo ſubiectus nõ poteſt per alium epiſcopũ ordinari ſine licentia:⁊ ſi ordinatur interdicitur ſibi executio. Anto.in.c. quod tranſlationem.nu.1.de tempo.ordi. 37

Clerici ordinati ab alieno epiſcopo ſine licẽtia an ſint ipſo iure ſuſpẽſi.ibi.nu.2.

5 Clerici tenẽtur obedire capitulo ſiue ſede vacante : ſiue non.in.c.cum non liceat.nu.2.de preſcrip. 29

Clerici vel prelati notorie fornicatores vel ſimoniaci ſunt ipſo iure ſuſpenſi a beneficio.ibi.nu.4. 31

6 Clericus excommunicatus gaudet priuilegio clericorũ circa manuũ iniectionem ⁊ priuilegium fori.in.c.eccleſie.nu.8.de immu.eccle. 234

6 Clericus nõ tenetur de bonis proprijs aliquid relinquere eccleſie cui ſeruit licet habeatur loco matris.in.c.cũ dilectus.nu.21.de ſucceſ.ab inte. 133

4 Clericus cuius pater adminiſtrauit beneficium vel qui detinet cõcubinam iuſte priuatur beneficio.in.c.ex parte.nu.1.de teſti. 41

Clericus an ⁊ quando poſſit accuſari per laicum patronum vel parochianum vel ſimpliciter laicum.ibi.nu.5.

4 Clericus ſimplex tunc iurat obedire quãdo eſt ſuſpectus de inobediẽtia.in.c.nullus.nu.2.de iureiur. 130

6 Clericus habẽs beneficium curatum ſi alium acceperit primo priuatur quod debet cõferri per habentem poteſtatem conferẽdi intra ſex menſes:alias collatio deuoluetur ad alium:⁊ ſi vtrunꝗ velit retinere vtroꝗ priuabitur:niſi fuerit aliqua ſublimis perſona que diſpẽſatiue põt retinere plura beneficia cõpatibilia.in.c.de multa.n.1.de prebẽ.36

Clericus habens beneficium nõ curatum ſi acquirat poſtea curatum non vacat primum ipſo facto.ibi.nu.2.⁊.10.

Clericus nõ poteſt nec in eadẽ nec in pluribus eccleſijs diuerſa beneficia tenere.ibi.nu.4.

Clericus diſpenſatus habere plura beneficia intelligitur in diuerſis eccleſijs ⁊ nõ vna.ibi.

Clerici ſeculares poſſunt ſe abſentare diſpẽſatiue a beneficio etiã curato per ſeptenniũ nec tenẽtur interim promoueri.in.d.c.de multa.n.6.

Clericus ſi acceperit ſecundũ beneficium calore iracundie non vacat. primum ſi incontinenti penituit.ibi.nu.13. 37

Clericus promotus ad ſecũdũ beneficiũ nõ priuatur primo qđ collator primi beneficij nõ vult habere ratã collationem ſecundi.ibi.nu.15.

Clericus nõ poteſt nec tacite nec expreſſe renuntiare beneficio ſine autoritate ſuperioris.ibi.

Clericus per adeptionem ſecundi beneficij nõ priuatur primo donec non habuerit liberam ⁊ vacuam poſſeſſionem ſecundi.ibi.nu. 19

Clericus delinquens vel debitor non tenetur ſatiſfacere de fructibus beneficij ſui.ibi.nu.17.

Clericus non facit fructus beneficij ſuos de iure communi adeo qđ nõ debeat capitales fructus pro eius debito:ſed an valeat conſuetudo in contrarium.ibi.

4 Clericus iurans exire vnum diſtrictum niſi ſatiſfacto ſuo creditore an teneatur parere mandato ſuperioris eum reuocantis. in.c. venientes. nu.3.de iureiuran. 142

6 Clericus cõiugatus nõ cogitur deferre tonſuram niſi ſit beneficiatus. in.c.ioannes.nu.1.de cle.coniug. 16

Clericus per contractum matrimonij nõ deſinit eſſe cleric⁹.ibi.nu.2.

Clericus cõiugatus ſi aliquo caſu gaudeat priuilegio clericali nõ gaudet niſi in duobus:vʒ quo ad forum in criminalibus:⁊ quo ad.c.quis ſuadente diabolo.⁊ tunc fert tonſuram.ibi.nu.3.⁊.6.

Clericum non incedendo in habitu ⁊ tonſura nõ perdit priuilegium clericale niſi poſt trinam monitionem.ibi.nu.4.

Clericus cõiugatus an poſſit cõpelli ad portandũ tonſurã.ibi.nu.6.

Clericus cõiugatus an poſſit obtinere beneficiũ eccleſiaſticũ.ibi.nu.7.

7 Clericus falſificãs ſigillũ principis deponitur ⁊ aliquo ſigno in facie eius poſito mittit̃ in exiliũ.in.c.ad audiẽtiã.nu.1.⁊.2.de crimi.fal.132

7 Clericos caſtrati ſpadone an adoptare poſſint.in.c.vnico.nume.4.de cogna.leg. 28

7 Clericus ſeipſum vulnerãs vel percutiens incidit in excõmunicationem.in.c.contingit.nu.6.de ſenten.excom. 191

7 Clericus patiens ſe percuti eſt etiam excommunicandus.ibi.nu.7.

Clericus cõiugatus vel bigamus vel incorrigibilis vel tertio monitus vel excommunicatus vel hereticus vel depoſitus an gaudeat priuilegio canonis.ſi quis ſuadente diabolo.ibi.nu.12. 191

1 Clericus pauper impetrans beneficium non dicitur ambitioſus.in.c. per inquiſitionem.nu.5.de elec. 146

7 Clericus deponitur nõ ſolũ per homicidium voluntariũ ſed caſuale dummodo culpa ſua preceſſerit.in.c.preſbyterum.nu.2.de homi.109

7 Clericus non poteſt alium interficere etiã pro ſaluandis rebus ſacris ſed aliter defendere poteſt etiã vulnerando.in.c.ſignificaſti.el.ij.nu.2. de homici. 111

7 Clerici non poſſunt accuſare laicos criminaliter ſiue veniat imponẽda pena ſanguinis ſiue non:ſi vero proſequitur iniuriam ſuã vel eccleſie ſue poteſt etiam ꝙ veniat imponenda pena ſanguinis : ſed debet proteſtari ꝙ non intendit ꝙ pena ſanguinis imponatur.in.c.cũ. P. manconella.nu.8.⁊.10.de accuſa. 59

Clerici an ⁊ quando poſſint clericos accuſare.ibi.nu.11.

Clerici duo ſi dicant Titium commiſiſſe tale delictum tali die:⁊ duo laici aſſerant illũ dicto die fuiſſe cum eis:⁊ ideo nõ potuiſſe tale delictum committere ſtatur laicis.ibi.nu.13.

3 Clericus an poſſit ſe obligare ad ſoluendum cenſum alicui ſine epiſcopo.in.c.de cetero.nu.2.de tranſact. 135

3 Clericus nullo modo ſubiacet laico niſi ratione feudi habiti ab eo.in c.ſolite.nu.3.de maio.⁊ obe.fo.122.Et nu.8. 126

Clerici ſunt exempti a iuriſdictione laicorum de iure diuino.ibi.nu.4.

2 Clericus an poſſit compromittere ſine conſenſu epiſcopi.in.c.dilecti filij.nu.8.de arbi. 169

2 Clericus an poſſit aſſumi ad aliam dignitatem ſine licentia ſuperioris:maxime ſi erat alias beneficiatus.Anto.in.c.quod in dubijs.nume.9.de renuntia. 26

2 Clericus in minoribus tãtũ cõſtitutus poteſt diſpẽſatiue ad regimen parochialis eccleſie promoueri dũmodo intra breue tẽpus poſſit in preſbyterum ordinari.Anto.in.c.preterea.nu.1.⁊.2.de eta.⁊ quali.44

4 Clerici tunc preſtãt iuramentum laicis quãdo ab eis habẽt feudum. in.c.nimis.nu.1.de iureiur. 162

2 Clericus ordinatus probatur ex literis ordinatorijs de alijs modis probationis.Anto.in.c.ij.nu.13.⁊.4.de cle.pere.fo.63.⁊ vide.in.c.ſeq.

6 Clericus habens iuſpatronatus ex patrimonio ſuo nõ dicitur illud iuſpatronatus eccleſiaſticum.in.c.cũ dilectus.nu.4 de iurepa. 197

Clericus equiparatur laico in patrimonialibus.ibi.nu.5.

Clericus poſſidens beneficium mala fide tenetur illud reſtituere cum fructibus medio tempore perceptis:ſecus ſi bona fide.ibi.nu.7.

7 Clericus in curia pape vel in foro eccleſiaſtico poteſt eſſe procurator laici.in curia vero ſeculari non niſi ad vnum negotium tantũ.in.c.cũ eſſent.nu.2.de ſimo. 79

7 Clericus criminoſus non eſt ſuſpenſus a collatione ſacramentorũ.in c.ſi.nu.8.de cle.excom. 142

Clericus ſi non eſt ordinatus miniſtrans ſacramenta pertinentia ad ordinatum deponitur adeo quod nunꝗ ordinabitur ⁊ tenetur pena falſi.in.c.j.nu.1.de cleri.non ordi.mini. 142

7 Clericus trahere poteſt laicum.in.c.per venerabilem.nu.2.qui fi.ſint legi. 42

Clericus poteſt eſſe procurator laici in iudicio eccleſiaſtico ⁊ quo ad nonnulla in foro ſeculari.ibi.

Clericorum in minoribus conſtitutorum filij ⁊ beneficiatorũ an adulterini dicantur ⁊ an matri ſuccedant.ibi.nu.33. 44

6 Clerici ſunt magis obligati ad ſubueniendũ indigentibus ꝙ laici.in c.j.nu.3.de fideiuſſo. 97

Clericus licet nõ poſſit procurare vel aduocare generaliter ⁊ ꝓ omnibus poteſt tamen vnum negotium exercere.ibi.nu.4.

3 Clerici etiã coniugati gaudent beneficio fori.in.c.nullus.nu.2.⁊.7.de foro compe. 49

Clerici coniugati olim qui fuerũt promoti ad ſacros ordines poſſunt alere olim eorum vxores de fructibus beneficij que gaudent priuilegio fori.ibi.nu.9.

Clericus an poſſit per iudicem ſecularem condemnari ex cõſenſu epiſcopi.ibi.nu.12.

4 Clericus priuatur beneficio ſi exercet officiũ aduocationis vel procurationis cõtra eccleſiã:ſecus ſi teſtificatur.in.c.veniẽs.nu.17.de teſt.71

7 Clericus immiſcẽs ſe enormitatibus ipſo iure perdit priuilegiũ canonis: ſi quis ſuadente.in.c.cũ nõ ab homine.nu.6.de ſentẽ.excom. 182

6 Clerici non debẽt aduocare niſi pro miſerabilibus perſonis ⁊ gratis.in.c.j.nu.5.ne cleri.vel mona. 235

Clerici poſſunt exercere aliquas operas manuales ex cauſa: emere autem vt cariori precio vendat non licet.ibi.nu.6.

Clerici conſtituti in ſacris ſiue num: an indiſtincte prohibeãtur negotia ſecularia exercere.nu.12.

5 Clerici poſſunt licite exercere aliquod artificium cõueniens tamẽ dignitati clericali.in.c.quia nos.nu.3.de teſta. 114

Clericus ſi eſt doctor ⁊ legat licite acquirit ſibi lucrũ talis lecture.ibi.

2 Clerici extranei nõ poſſunt inſtitui ab alieno epiſcopo etiã ſi de hoc ſit conſuetudo.Anto.in.c.ſi.nu.3.de cleri.pere. 64

2 Clerici in ſacris cõſtitui vel aliter beneficiati an poſſint aduocare pro eis vel eorũ eccleſijs: vel pro miſerabilibus perſonis.in.c.j.nume.1.3.⁊.4.de poſtu.fo.138.Et vide in.c.ſi.

Clerici an poſſint negotiari.ibi.nu.4.

7 Clericis non eſt licitum aliquẽ occidere pro defenſione rerũ ſuarũ: ſed aliter defendere circa mortẽ ſic.in.c.ſuſcepimus.nu.1.⁊.3.de homi.110

7 Clerici vnius eccleſie poſſunt vigore cõſuetudinis p̃ſtare obſequiũ et reuerẽtiã inferiori p̃lato citra ep̃m.in.c.ad hec.nu.2.de exceſ.p̃la. 144

6 Clericus ſi amplectitur mulierem an in dubio preſumatur cauſa bene dicendi.in.c.j.nu.7.de cleri.non reſi. 17

6 Clericus in caſu in quo poteſt fideiubere tenetur ſatiſfacere de patrimonio ſuo: vel de redditibus beneficij deputatis ad vſum ſuũ: de alijs nõ.in.c.clericus.nu.2.de fideiuſ. 97

Clericus ⁊ generaliter nõ poſſet pro laicis fideiubere tamẽ poteſt pro laico multum indigenti.ibi.nu.3.⁊.4.

6 Clerici beneficijs ſui equiparantur vſurarijs.in.c.cum olim.nu.6.de rerum permu. 91

7 Clericus exiſtens in peccato mortali an mereatur dum dicit horas canonicas.in.c.quod quidam.nu.3.de peni.⁊ remiſ. 173

6 Clerici debent ſe abſtinere ne interueniant in iudicijs.in rub.nu.1.de vita ⁊ hone.cleri. 2

7 Clericus vel epiſcopus ſi aliquid dederit cõſanguineis de fructibus beneficiorum poſſunt taliter data repeti niſi ſint data per viã eleemoſyne.in.c.cum olim.nu.8.de priuile. 155

Clericus dubitans ſuper validitate ſui tituli poteſt a ſuperiore alium titulum impetrare non tamẽ poteſt ex vtroq; agere.ibi.nu.17. 156

7 Clericus an ſortiatur domicilium in loco vbi habet beneficium.in.c.ex ore.nu.5.de priui. 157

6 Clerici ⁊ alij religioſi audientes ſciẽtias prohibitas ſunt excommunicati nec promouentur ſine licẽtia pape.in.c.ſuper ſpecula.nu.2.ne cleri.vel mona. 242

Clerici audientes ſcientias prohibitas an ſint excommunicati nõ expectatis duobus menſibus.⁊ idem de alijs religioſis.ibi.nu.8.⁊.12.

Clerici vel religioſi ſtudentes in ſcientijs prohibitis excommunicati: an debeãt abſolui ab ep̃o proprio.an ab ep̃o loci vbi ſtudẽt.ibi.nu.11.

6 Clericus delinquens nõ perdit priuilegium fori niſi precedente trina monitione ⁊ ſpreta.in.c.ſacerdotibus.nu.6.ne cle.vel mona. 236

6 Clerici vxorati nõ gaudẽt priuilegio clericali in rebus ſuis.puta circa ſolutionem gabelle ⁊ ſimilium: etiam ꝙ vadant in habitu ⁊ tonſura.in.c.ex parte.nu.1.⁊.2.de cleri.coniu. 17

Clericus depoſitus verbaliter ſi eſt corrigibilis gaudet priuilegijs clericalibus ſecus ſi eſt incorrigibilis: depoſitus vero actualiter ipſo facto perdit omnia priuilegia.ibi.nu.3.

Clericus in minoribus ſi efficiatur miles ⁊ exerceat militiam ipſo facto perdit omnia priuilegia clericorũ: alias ſecus.in.c.ſi.nu.1.eo.ti.eo.

Clericus in minoribus cauſatiue cogitur portare tonſuram ſcilicet ſi vult gaudere priuilegio clericali: preciſe vero nõ cogitur.ibi.nu.2.

9 Clericus quomodo poſſit obligare fructus beneficij ſui tam pro ſuſtẽtatione eccleſie ⁊ perſone ſue q̃ pro alijs debitis per ſe contractis.in c.peruenit.nu.12.de fideiuſ. 98

9 Clerici non poſſunt etiam ex cõſuetudine dimittere in morte conſanguineis ſuis omnia bona mobilia acquiſita intuitu eccleſie.in.c.cum in officijs.nu.6.de teſta. 116

6 Clericus cõcubinarius non eſt vitãdus in officijs niſi crimen ſit notorium.in.c.queſitum.nu.1.de coha.cle.⁊ mulie. 13

Clericus ſuſpẽſus propter notoriam fornicationem exacta penitentia an debeat aliter cum eo diſpenſare vt licite poſſit ſe immiſcere circa diuina.ibi.nu.2.

Clericus notorie criminoſus in alijs criminibus citra fornicationem nõ eſt ſuſpẽſus quo ad quãdiu nõ fuerit ab eccleſia preciſus.ibi.nu.3.

Clerici notorie fornicarij ſunt vitandi etiam ꝙ nulla monitio interuenerit.ibi.nu.4.

7 Clericus ſuſpenſus ab officio an cenſeatur ſuſpenſus a beneficio.in.c.inter.nu.2.de purg.cano. 162

6 Clericus qui ſcienter facit ſe inſtitui in beneficium viuentis eſt deponendus ⁊ quas penas alias patitur ſub quibus ſolus papa diſpẽſat.in.c.j.nu.1.⁊.3.de conceſ.preben. 54

Clericus tertio monitus non deſiſtens cũ mulieribus confabulari excõmunicatur.in.c.ij.nu.1.de coha.cleri.⁊ mulie. 10

6 Clericus abſens cã ſtudij tunc demũ põt fruct⁹ ſui beneficij recipere ſi eſt in ſtudio bono: ſec⁹ ſi in loco vbi eſt ſtudiũ min⁹ vtile de ſtudio cui⁹ facultatis loquat.in.c.tue fraternitatis.nu.1.4.⁊.5.de cle.nõ reſi. 21

2 Clericus licite ſe abſentat cauſa ſtudij dꝫ tñ habere licentiã a ſuo epiſcopo.in.c.dilectus.nu.1.de procu. 145

7 Clericus deflorans virginem debet cogi ad dotãdum ipſam.in.c.peruenit.nu.4.de adul.⁊ ſtupro. 116

7 Clericus an ⁊ qñ poſſit cogi ad oſtendẽdũ titulũ ſui bñficij ep̃o aſſerenti eius collationẽ pertinere ad ſe.in.c.licet heli.nu.22.de ſimo. 87

Clericus qui longo tempore tenuit aliqđ bñficiũ vel plura incompaſſibilia non poteſt tñ oſtendere titulum vel diſpẽſationem qꝛ forte ex longo tempore amiſit an poſſit probare per iuramentum.ibi.nu.23.

7 Clericus qui ſine culpa ſua non põt reſidere in bñficio metu tyrãni nõ eſt ſibi imputandũ adeo ꝙ tanq̃ in eo nõ reſidens nõ debet eo priuari in.c.tanta.nu.1.de exceſ.prela. 149

Clericus homicida vel irregularis non eſt ipſo facto priuatus beneficijs ſed priuandus ſi homicidiũ vel irregularitas fuit poſt collationẽ.ibidem.nu.2.

Cleric⁹ ſi celebrauerit ĩ loco interdicto vł ſi ipſe ſit interdict⁹ ⁊ celebrauerit incurrit irregularitatẽ a qua per ſolũ papã diſpẽſabitur.ib.nu.4.

1 Clericus ſponte litigãs corã iudice nõ ſuo nil agit.in.c.ad noſtrã.n.5.de conſue. 94

6 Clerici vbicunq; exigũt ſolutionẽ tẽporaliũ ſemper eſt fienda interpretatio contra ipſos.in.c.j.nu.7.de deci. 143

5 Clerici vnius nationis tñ non debent inſtitui in vna eccleſia ſed vndecunque ſint dũtamẽ ſint al's idonei.in.c.ad decorẽ.nu.1.de inſti. 52

7 Clericum in vinculis detinens eſt excõmunicatus ſiue publicis ſiue priuatis.in.c.nuper.nu.1.⁊.2.de ſenten.excom. 188

5 Clericus depoſitus etiam emẽdatus nõ recuperat primum ſtatutum ſibi tamẽ prouidetur de aliquibus temporalibus per eccleſiã ne mendicet.in.c.paſtoralis.§.verum.nu.16.de appel. 121

5 Clericus poteſt ſuſpendi ab officijs diuinis propter delictum.in.c.reprehenſibilis.nu.5.de appel. 103

Clerici beneficiati nõ habẽtes aliquid in patrimonio an dicãtur habere proprium.ibi.nu.16.

Clerici an faciant ſuos fructus beneficiorum ſuorum.ibi.nu.17.⁊.18.

Clericus litigans ſi cõdemnetur in expenſis an ſoluet illas de redditibus ſui beneficij an de ſuo patrimonio.ibi.nu.20.

Clericus qui dimiſit habitum ⁊ tonſuram nõ perdit priuilegium clericale niſi poſt trinam monitionem que debet fieri per ipſum dioceſanum.in.c.contingit.el.ij.nu.1.⁊.5.de ſenten.excom. 194

Clerici quomodo debeant cognoſci a laicis.ibi.nu.2.

7 Clericus licite poteſt portare cultellum aptum ad incidendum panẽ.⁊ non aliter.in.c.lator.nu.3.de homi. 110

6 Clericus põt ſubuenire de reb⁹ eccleſie ſuis cõſanguineis ſi ſunt pauperes: alias ſecus: itẽ ⁊ filijs ipſi⁹ clerici etiã ex p̃hibito coitu natis id eſt poſt ſacerdotiũ ⁊ ſacros ordines.in.c.j.nu.4.de coha.cle.⁊ mu. 10

6 Clericus bona acquiſita intuitu eccleſie cuius ipſe non habebat adminiſtrationẽ tranſmittit in capitulum ⁊ ei cedunt: ſi vero clericus habebat adminiſtrationem: puta quia rector vnius eccleſie tũc talia bona cedunt ſucceſſori qui habet diſpenſare prout de alijs bonis eccleſie.in.c.relatum.el.ij.nu.5.de teſta. 120

6 Clerici extranei non debent conuenire vt pro officio diuino detur eis pretium ſed poterunt conuenire vt aliquid habeant pro labore ⁊ in recompenſationem damnorum que ſuſtinent quia ibi moram traxerũt.in.c.abolende.nu.6.⁊.7.de ſepul. 139

☞ Corſe.doc.excellẽ.Et adde ꝙ debent prius officia impẽdi ⁊ poſt modum debet fieri cõpulſio ad obſeruandũ cõſuetudinẽ vt aliquid detur pro mortuarijs.vt in.c.ad apoſtolicã.de ſimo.cõcor.l.priuilegia.C.de ſac.ſan.eccle.⁊ ibi Bar.ꝙ ſi ciuitas ſolita eſt dare certum quid eccleſie nõ poterit per ſtatutum illud tolli.no.Abb.in.d.c.abolẽde.in ſi.de ſepul.adde dñm de ſancto gemi.in.c.j.in.vij.colũ.ver.vlterius opponit.de cõſti.li.vj.Lud.ro.in aut.ſimiliter.C.ad le.falc.in.ij.char.in ver.nouitius.⁊ in ſing.ſuo.cccxlij.inci.pone populus.Jo.an.in addi.Spec.in tit.de inſtru.edi.§.nũc vero aliqua.⁊ q̃uis cõtra Bar.teneat Cy.et Jnn.in.l.nõ ampli⁹.in prin.ff.de leg.j.Rap.⁊ Pau.de ca.in.d.l.priuilegia.⁊ Sali.in aut.caſſa.in.v.col.de ſacroſan.eccle.quia cõditor ſtatuti poteſt illud reuocare: vt in.§.ex his.tñ puto Bart.melius loquutũ: quia talis lex vel ſtatutũ fauẽs nõ ſubito videtur trãſire in priuilegiũ vel cõtractũ.vt ſing.voluit Jnn.in.c.nouit.de iudi.quẽ ſequitur Bal.in.l.qui ſe patris.in.x.col.C.vnde libe.⁊ in.l.ſi cũ mihi.ff.de dolo.Cardi.in repeti.c.perpẽdimus.in prin.de ſent.excõ.Archi.in.c.quicunq;.xj.q.ij.Bar.in.l.ambitioſa.ff.de decre.ab ordi.facien.cũ ſimi.ſicut ergo cõtractus nõ reuocantur etiã geſti per principem.c.cum materia.de proba.ita nec ſtatutum habens vim cõtractus.et ita ſuſtineas dictũ Bar.eſſe verũ ꝙ vno caſu poſſet procedere opinio cõtraria ſcilicet propter ingratitudinẽ eccleſie propter ſingulare dictũ Joã.de imo.in c.cum.M.de cõſti.vbi hoc expreſſe voluit ita limitãdo Jnno.in.d.c.nouit.

nouit. ꝓ hoc facit q̄ Jo. an. ⁊ Inno. in. d. c. nouit. arguũt a ſimili in donatione que reuocari poteſt propter ingratitudinẽ. c. ſi. de dona. ſed tamẽ hoc nõ affirmo propter notabile dictũ Spe. in tit. de dona. §. j. ver. quid ſi aliqs baro. cũ quo cõcordat Cardi. in cle. j. in penul. charta. de iureiur. ⁊ Abb. in. d. c. ſi. in fi. volẽtes ꝙ eccleſia nõ poſſit puniri propter ingratitudinẽ prelati: quia ipſa peccare nõ poteſt. c. arrepta. ⁊ c. hec eſt fides. xxiiij. q. j. vnde delictũ prelati in queſitis nõ nocet eccleſie reg. c. delictũ. de reg. iur. li. vj. pro hoc eſt bonus tex. in. c. ad apoſtolicũ. de ſimo. ⁊ vide Pe. de anch. cõſi. xlvij. inci. q̄ talia aſſerũt. vbi per tex. d. c. ad apoſtolicã cõſuluit nõ poſſe reprehendi parochianos preſbyteros recipiẽtes oblationes pro certis ſacramẽtis etiã ſi eorũ eccleſie ſint plene dotate. ⁊ aduerte ꝙ illud qđ probatur in. d. c. ad apoſtolicam. ꝙ vbi exactio nõ eſt licita valet cõſuetudo vt recipiãtur ſpõte datum procedit ſolũ in pia cauſa: ſm Abb. in. c. cum ab omni. in. iij. col. de vita ⁊ hone. cle. qui per hoc infert nõ valere cõſuetudinẽ: q̄ ordinarius aliqd capiat a ſpõte dãtibus propter ſentẽtias vltra ſalariũ. adde etiã Archi. in. c. ſi quis. xlj. diſt. vbi per text. d. c. ad apoſtolicam. excuſat cõſuetudines diſciplinatorũ aliquid dandũ in receptione ſua. de quo. in. c. Jacobus. de ſimo. ⁊ vide Fede. de ſe. cõſil. clj. inci. reuerendiſſime pater. vbi in propoſito cõſuluit ꝙ etiã ipſi clerici tenerẽtur ad obſeruãdas cõſuetudines preſcriptas. puta ad dandũ ſingulis annis candelas de cera alba: vt ibi per eũ. ⁊ ad introducẽdũ iſtã conſuetudinem ſufficiũt decẽ anni quia eſt preter ius nõ cõtra. ⁊ ideo ſuccedit gl. ij. in. c. ſi. de cõſue. li. vj. quã no. Abb. in. c. ſua. de ſimo. ⁊ adduco Pau. de lea. in. c. in literis. in. x. col. ver. modo queritur. de reſtit. ſpol. vbi per tex. d. c. ad apoſtolicam. dicit ſingulariter limitari. no. in. c. peruenit. de cenſi. ⁊. l. ſi certis annis. per Ang. C. de pac. ⁊ in. l. cũ in rem verſo. ff. de vſur. quia illa non procedũt in preſtatione que fit in piã cauſam. ⁊ ad hoc põderat. d. c. ad apoſtolicã. ⁊ vide Abb. in. d. c. ſuã. adde Pet. de anch. cõſi. cxcij. inci. magnifice domine. in. j. dubio. ⁊ Joã. de imo. in. c. ſtatuimus. de trãſlationi. ⁊ vide Ant. de but. cõſi. lxxxiij. inci. viſo puncto. ⁊ conſil. in ordine penul. vbi dicit ꝙ ſacerdos parochianus poteſt aliquid moderatũ recipere cũ corpus adducitur ad monaſteriũ propter ſociandũ ipſum ad ſepulchrũ: maxime ſi ex cõſuetudine licitũ eſt pro labore. argu. d. c. ad apoſtolicam. ⁊ alleg. Fede. cõſi. iij.

4 Clericus abiurans clauſtrum nunquid ſibi preiudicet. in. c. ſicut ex literis. nu. 3. de iureiur. 137

7 Clericus incorrigibilis poteſt licite per prelatum incarcerari. in. c. vt fame. nu. 1. ⁊. 2. de ſentẽ. excom. 191

Clericus nõ poteſt capi de commiſſione illius qui non habet iuriſdictionem in eum in criminalibus licet in ciuilibus ſic ⁊ capiens nõ excuſatur. ibi. nu. 5.

Clericus ſuſpectus de fuga poteſt capi per quencunq̄ ſine metu excõmunicationis tam in cauſa ciuili quam in criminali. ibi. nu. 6. ⁊. 9.

Clericus nõ poteſt torquere per laicum etiam ex conſenſu prelati ſui. ibidem. nu. 8.

Clericus etiam incorrigibilis niſi ſit depoſitus vel traditus curie ſeculari nõ poteſt per laicum diſtringi. ibi. nu. 9.

5 Clerici nõ poſſunt eſſe tabernarij vel ſimiles ſed bene poſſunt habere ius vt ſimilia nõ exerceantur niſi in locis eorum. in. c. ſignificante. numero. 2. de appel. 140

6 Clerici indigni poſſunt promoueri ſiue aſſumi ad beneficia quãdo nõ reperiuntur digni dũmodo nõ ſit tanta indignitas que inducat peccatum quo caſu ſi papa reſcriberet pro eis nõ eis eſſet obediendum. in c. graue nimis. nu. 2. de preben. 38

Clericus inhoneſtus ⁊ illiteratus nõ promouetur ⁊ aliquando promotus eijcitur. ibi. nu. 3.

7 Clericus degradatus incõtinẽti perdit priuilegium clericale ⁊ ſtatim efficitur de curia ſeculari. in. c. nouimus. nu. 2. de ver. ſigni. 204

Clericus quãdo traditur curie ſeculari puta qa degradat⁹ debet eccleſia expreſſe ꝓhibere ne puniãt ipſum pena ſanguinis. ibi. n. 3. 7. 8. ⁊. 9.

7 Clerici poſſunt ⁊ debẽt ſubuenire cõſanguineis ſuis pauperibus etiã de bonis eccleſie nõ tñ ipſos ditãdo. in. c. in eos. nu. 2. de hereti. 100

6 Clericus nõ poteſt habere plures dignitates nec in vna, nec in diuerſis eccleſijs quia hoc omnia iura prohibẽt ⁊ cõſuetudo in cõtrarium non valeret. in. c. ad hec. nu. 1. de preben. 27

Nec diſpenſatio pape niſi ex legitima cauſa. ibi. nu. 2. ⁊. 3.

6 Clericus habens plures dignitates cogitur vnam dimittere. in. c. preterea. nu. 1. eo. titu. 27

5 Clericus nõ faciens reſidẽtiam in ſuo beneficio ſufficit quod extraiudicialiter moneatur ⁊ poſtea poteſt de facto ſpoliari beneficio. in. c. peruenit. nu. 3. de appel. 107

6 Clericus non debet compelli ad celebrandum miſſam vnius ſancti in toto anno: quia per hoc dimitteret miſſas in ferijs cõſuetis. in. c. ſignificatum. nu. 3. de preben. 26

Clericus nõ debet inſtitui in aliquo beneficio cũ hoc quod quotidie celebret quia nõ ſemper poteſt ſe reperire diſpoſitum ad celebrãdum: ſed ſi fuerit taliter inſtitutus recipit determinationem vt celebret quãto frequentius ſalua honeſtate ſua. ibi. nu. 4.

Clericus inſtitut⁹ in beneficio vt ſemper in eo faciat reſidẽtiã põt hoc nõ obſtãte ingredi religionẽ ⁊ ſe ꝓpter neceſſaria abſentare. ibi. nu. 5.

6 Clericus ſi eſt prouiſus in eccleſia nõ numerata debet ſibi prouideri de vacanti beneficio vel prebẽda: vel proxime vacaturo. in. c. ex parte aſtenſis. nu. 18. de cõceſ. preben. 62

2 Clericus tenetur magis exercere actum humanitatis ⁊ charitatis ꝙ laicus. in. c. peruenit. nu. 1. de arbi. 169

Clericus an compellatur ſatiſfacere ſuis creditoribus de bonis eccleſie. ibi. nu. 2.

6 Clericus qui accepit vxorem per verba de futuro nõ perdit ipſo facto beneficia ſi per verba de preſenti ſic. in. c. j. nu. 5. de cleri. coniug. 14

Clericus qui accepit ſpõſam verba de preſenti ſi ante carnalẽ copulã ingrediat̃ monaſteriũ ſpõſa adhuc non recuperat beneficia. ibi. nu. 6.

Clericus cõſtitutus in ſacris cõtrahẽs matrimonium ipſo facto perdit beneficia. ibi. nu. 7.

6 Clericus ſeruiens epiſcopo recipit fructus beneficij ac ſi reſideret diſtributiones vero quotidianas nõ recipit: ⁊ idem eſt ſi ſeruiunt alijs prelatis. in. c. de cetero. nu. 1. ⁊. 3. de cle. nã reſi. 19

6 Clericus nõ reſidens in beneficio ⁊ citatus non reuertens in termino priuatur beneficio niſi habuerit iuſtam cauſam nõ reuertendi ⁊ idem eſt in alio prelato. in. c. ex parte. nu. 1. de cleri. non reſi. eo. Et in. c. qualiter. ⁊ in. c. inter quatuor. in prin. fo. eo. ti. 20

Clericus nõ reſidens in beneficio ſi citatus vel requiſitus nõ reuertitur poteſt de facto ſpoliari illo beneficio ibi. in. d. c. ex parte. nu. 4. ⁊. 7.

7 Clerici etiã religioſi clãdeſtino matrimonio interuenientes ſuſpẽduntur ⁊ qñq̄ grauius puniũtur. in. c. cũ inhibito. nu. 1. de clãde. deſpõ. 17

1 Clericus falſificans literas inferiorum iudicum debet priuari beneficio ⁊ pati alias penas. in. c. olim ex literis. nu. 2. de reſcrip. 68

Clericus falſificans literas pape traditur curie ſeculari. ibidem.

6 Clericus nõ debet obtinere plures eccleſias niſi cũ diſpẽſatione ꝓcedẽte ex legitima cauſa ꝓpter tenuitatẽ beneficiorũ vel dignitatẽ ꝑſonarũ: alias nõ valeret diſpẽſatio. in. c. q̄ in tãtũ. nu. 1. 2. ⁊. 3. de preben. 24

Clericus ſortit̃ forũ ratione reſidẽtie quã facit in ſuo bñficio. ibi. nu. 5.

7 Clerici an ⁊ quãdo teneantur preſtare iuramentum obedientie prelatis. in. c. cum clerici. nu. 1. de ver. ſigni. 200

Clericus an magis aſtringatur epiſcopo an capitulo. ibi. nu. 3.

Clericus ſubiectus duobus prelatis contraria iubentibus cui habet primo obedire. ibidem.

6 Clericus in quocunq̄ ordine cõſtitutus cõmittẽs ſacrilegiũ detrudit̃ ad agẽdũ ꝑpetuã penitẽtiã. in. c. monaſteria. nu. 6. de vi. ⁊ hone. cle. 5

6 Clericus preſentãdus debet ſe perſonaliter exhibere niſi ſit multum notus illi cui debet fieri preſentatio. in. c. ea noſcitur. nu. 3. de his que fiunt a prela. 68

6 Clericus nõ reſidẽs in beneficio etiam modice eſtimationis debet illo priuari niſi aliud dictet conſuetudo ⁊ tũc debet deſeruire per vicarium. in. c. conquerẽte. nu. 1. 3. ⁊. 7. de cle. non reſi. 19

6 Clericus ſiue habẽs adminiſtrationem: ſiue nõ: ſiue ſit ſimpliciter beneficiatus vt canonicus: an faciat fructus ſuos adeo vt poſſit de illis teſtari ſiue donare. in. c. ſi quis. nu. 5. de pecu. cle. 109

Clericus ſi emit equum de redditibus eccleſie nõ faciat ſuum: ſed eſt ipſius eccleſie. ibidem.

Clericus ſi expendit de redditibus eccleſie voluptuoſe tenetur de ſuo ſatiſfacere. ibidem.

Clericus an equiparetur vſufructuario vel vſurario. ibi.

2 Clericus electus ad aliud beneficium non tenetur ad hãc electionem acceptandam requirere cõſenſum ſui prelati. in. c. admonet. nu. 9. ⁊. 13. de renun. 11

Clericus poteſt ſubijci torture vigore confeſſionis facte coram iudice ſeculari vt perſiſtat in ea. in. c. per inquiſitionem. nu. 13. de elec. 146

2 Clericus an agat pro eccleſia ſine mandato. in. c. coram. nu. 6. de offic. delega. 95

4 Clericus iudex poteſt excommunicare laicum impedientẽ productionem teſtium coram ſe fiendam. in. c. tam literis. nu. 1. de teſti. 65

7 Clerici heretici degradãtur ⁊ curie ſeculari traduntur puniendi. in. c. ad abolendam. nu. 1. de hereti. 101

7 Clericus poteſt agere cõtra laicũ ſine metu irregularitatis ciuiliter licet poſſit preſumere ꝙ poterat puniri in ſanguine dũmodo proteſtet̃ qđ nõ intẽdit ad vindictã ſanguinis. in. c. poſtulaſti. nu. 3. de homi. 113

Clericus impetrans beneficium quod prius habuerat a laico hoc nõ expreſſo non gaudet reſcripto tanq̄ ſurreptitio. in. c. preterea. nu. 2. de iure patro. 190

7 Clericus aleator excluditur a beneficio obtinendo nõ autem ab obtẽto niſi ſit incorrigibilis: vſurarius vero ⁊ ab obtento ⁊ obtinendo excluditur. in. c. inter dilectos. nu. 6. de exceſ. prela. 147

Clericus ex priuilegio poteſt ſtatuere in iure ciuili an poſſit in eo doctorari ⁊ ipſum legere. in proe. Grego. nu. 7. 3

6 Clericus nõ poteſt emittere votum peregrinationis ſine cõſenſu epiſcopi. in. c. ſcripture. nu. 9. de voto ⁊ voti redem. 175

6 Clerici non ſunt obligati ad aliquid quod in canonibus non inuenitur. in. c. nouum genus. nu. 1. de deci. 143

Clerici ſuſcipiẽtes ſacramẽta a pſbytero parochiali tenent̃ ad oblatio

nes ⁊ ad que tenentur laici.ibi.nu.3.

3 Clericus cõiugatus poꝛtãs habitum ⁊ tonſuram in criminalibus indiſtincte gaudet priuilegio:in ciuilibus vero tũc ſi fuerit prouectus.in c.propoſuiſti.nu.13.de fo.compe. 88

3 Clerici conuenti in curia romana nõ poſſunt excipere ꝙ ibi non ſunt ſoꝛtiti foꝛum nulla ratione.in.c.fi.nu.1.⁊.4.de fo.compe. 88

Clericus delinquẽs in alieno territoꝛio an perdat priuilegium foꝛi:et quid de alijs priuilegiatis.ibi.nu.11.

Clericus habẽs beneficia in diuerſis territoꝛijs cõcurrentibus cõtrarijs mandatis eodem tempoꝛe debet obedire cui primo ſe obligauit.ibi.nu.22.

7 Clericus debet viuere de fructibus ſui beneficij licet habeat vnde poſſit viuere quia diues.in.c.j.nu.3.de magi. 93

4 Clericus etiam pugnãdo cõtra Sarracenos ⁊ aliquem ex ipſis interficit nõ euitat irregularitatem.in.c.petitio.nu.1.⁊.2.de homici. 102

Clericus percutiẽs aliquem vel dans auxilium in bello iuſto non incurrit irregularitatẽ excepto ꝙ non occiderit.ſecus in bello iniuſto in quo qualitercunqꝫ preſtet opem incurrit irregularitatem.ibi.

7 Clericus in ſacris ducens vxoꝛem debet compelli illam abiurare.in.c.ex literarum.nu.3.qui cleri.vel vouen. 21

Clericus in ſacris contrahens matrimonium perdit executionem omnium oꝛdinum nec de facili ſecum diſpenſatur.ibi.nu.4.

1 Clericus heres inſtitutus ſi nõ facit inuẽtariũ tenetur vltra vires hereditarias.in repeti.c.eccleſia ſancte Marie.nu.18.de conſtit. 35

Clericus delinquendo nõ ſoꝛtitur foꝛum ſeculare.ibi.nu.41. 38

Authentica amplius.C.de fideicom.titu.de his qui.vt indi.⁊ ſimiles ligant clericos.ibidem.

Clericus qui aliquid pꝛo ſe allegat debet illud idem cõtra ſe adductũ recipere.ibi.nu.51. 38

Clericus agens in foꝛo ciuili an ligetur ſtatutis laicoꝛum.ibidem.numero.24.25.26.⁊.42. 36.⁊.38

Clericus non gaudet in bonis patrimonialibus priuilegio eccleſiarũ niſi in caſibus a iure expꝛeſſis.ibi.nu.3.2.26. 36

6 Clericus nõ petita licẽtia ab epiſcopo poteſt religionẽ intrare niſi eccleſia pꝛopter hoc grauiter lederet̃ qꝛ poſſet petere reſtitutionẽ in integrũ ſicut ſi eſſet leſa in tẽpoꝛalibus.in.c.licet.nu.12.⁊.14.de regu. 162

6 Clericus oꝛdinatus aſſerẽs ſe habere ſufficiẽs patrimoniũ ſi nullũ an ſit ſibi interdicta executio ſue oꝛdinationis.in.c.ij.nu.3.de preben. 24

1 Clericus quis nõ debet fieri ſub ſpe habendi beneficia quia committit ſimoniam ſaltem mẽtaliter licet per hoc nõ perderet beneficia niſi ab initio pꝛeceſſerit pactum de adipiſcẽdo officium abbatis vel beneficia.in.c.cum ad noſtram.nu.3.de elec. 158

7 Clerici adinuicem ſe percutientes incidunt in excõmunicationem.in c.j.nu.3.⁊.6.de ſenten.excom. 178

Deturpans veſtem clerici an incidat in excommunicationẽ.ibi.nu.4.

7 Clericus vel monachus an in ſeruitutẽ redigi poſſint:⁊ dic ꝙ aliud in clerico:aliud in monacho.in.c.cũ ſit pꝛopꝛiũ.nu.7.de cõdi.appo. 18

7 Clericus tenetur facere plenã fidem de titulo ſui beneficij de recẽti habito quãdo non poteſt cõſiderari cõſenſus pꝛelati tacitus vel expꝛeſſus vel etiam patroni.in.c.licet heli.nu.24.de ſimo. 87

1 Clerici nõ ſoluunt collectam etiam de bonis patrimonialibus nec valeret cõſuetudo aliter diſponens.in.c.maſſana.nu.6.de elec. 180

7 Clericus tertio monitus nõ deſiſtens ab enoꝛmitatibus habetur pꝛo degradato:⁊ quãdo.in.c.in audiẽtia.nu.4.⁊.8.de ſen.excom. 186

1 Clerici nõ debent priuari beneficijs niſi pꝛopter grauia delicta.in.c.dilectus filius.nu.3.de reſcrip. 71

6 Clericus an poſſit licite ſine diſpenſatione obtinere plures pꝛebẽdas vel plura beneficia ſimplicia ⁊ caſu quo nõ poteſt:an epiſcopus poſſit diſpenſare.in.c.cum iandudum.nu.6.⁊.9.de pꝛeben. 19

6 Clerici in fructibus beneficioꝛum ſuoꝛum comparantur vſurarijs nõ autem vſufructuarijs qui poſſunt ad libitum diſponere de fructibus.in.c.cum conſtet.nu.5.de pigno. 96

Clerici an poſſint donare fructus beneficioꝛum ſuoꝛum.ibi.nu.6.

6 Clericus nutriens comam poteſt a ſuperioꝛe inuitus tondere.in.c.clericis.nu.1.de vita ⁊ hone.cleri. 4

6 Clericus cõuentus ex maleficio exigitur nõ habita ratione ne egeat:⁊ idem credo in alijs priuilegiatis vt in milite ⁊ ceteris.in.c.odoardus.nu.10.de ſolu. 101

5 Clerici habentes iuriſdictionem vt ſunt pꝛelati an poſſint cõmittere cauſam criminalem ſine metu irregularitatis.in.c.in archiepiſcopatu.nu.6.de rapto. 56

5 Clerici gaudent in multis priuilegio eccleſiaſtico in rebus patrimonialibus.in.c.j.nu.2.de cleri.pere. 139

Clerici an poſſint peregrinari ſine licẽtia ſuoꝛum pꝛelatoꝛum ſiue ob deuotionem ſiue ad pꝛoſequẽdam appellationem.ibi.nu.9.

1 Clerici an poſſint peregrinari de patrimonio ſuo.in.c.poſtulaſti.nume.5.de reſcrip. 73

1 Clericus nõ poteſt puniri de falſa a iudice ſeculari ſi coꝛam eo falſum teſtimonium fecerit.in.c.eccleſia ſancte Marie.nu.2.de conſtit. 30

Clericus nullo caſu poteſt conueniri coꝛam iudice ſeculari.ibi.nu.22.

Clericus poteſt trahere laicum in foꝛum ſuum.ibi.

Clericus vtrũ pꝛobatur quis ex eo quia dicitur in reſcripto talis clericus ⁊c.in.c.nonnulli.in.§.ſunt ⁊ alij.nu.9.de reſcrip. 73

7 Clericus in ſacris matrimonium nõ poteſt cõtrahere quia habet cõſenſum nõ tamen legitimum.in.c.dilectus.nu.2.de ſpon. 9

7 Clerici an poſſunt toꝛqueri.in.c.cũ in cõtẽplatione.n.6.de reg.iu. 207

6 Clericus nõ pꝛofeſſus neqꝫ in ſacris cõſtitutus poteſt vxoꝛem ducere:ſed iterum tondebitur ſi vult gaudere priuilegio clericali.in.c.clericus.el.ij.nu.1.4.⁊.5.de vi.⁊ hone.cle. 4

6 Clerici cõiugati an gaudeant priuilegijs alioꝛum clericoꝛum ⁊ an veniant appellatione laicoꝛum.in.c.j.nu.6.de vi.⁊ hone.cleri. 2

5 Clericus qui habuit ſecundam eccleſiam curatam licet pꝛima quam habebat vacet ipſo iure tamen nõ debet ſpoliari pꝛima niſi citetur.in c.ex ratione.nu.16.de appel. 94

1 Clerici habentes eccleſia non poſſunt iſtas dimittere ⁊ ad alias trãſire ſine licentia ſuperioꝛis.in.c.fi.nu.6.de poſtu.pꝛela. 116

1 Clericus hereticus vel excommunicatus:an poſſit fidelibus adminiſtrare ſacramenta.in.c.quanto.nu.13.de conſue. 39

2 Clericus illegitime pꝛomotus poteſt per oꝛdinariũ beneficio ſpoliari.Anto.in.c.pꝛeſentium.nu.1.de fi.pꝛeſ by. 52

2 Clericus cõcubinarius eſt ſuſpẽſus quo ad alios ſi eſt notoꝛius vnde peccant audientes ab eo diuina.Anto.in.c.quia circa.nu.3.de biga. 63

7 Clericus blaſphemans quomodo puniatur.in.c.ſtatuimus.nu.8.de maledi. 139

6 **Coadiutoꝛ** debet viuere de facultatibus eccleſie:ſed qd ſi facultates nõ ſufficiũt ipſi vel rectoꝛi.in.c.de rectoꝛibus.nu.5.de cle.egro. 50

Coadiutoꝛ non dicitur pꝛopꝛie pꝛelatus.ibi.nu.6.

7 Coadiutoꝛ an ſit dandus pꝛelato ſuſpecto de dilapidatione.in.c.licet heli.nu.8.de ſimo. 86

6 Coadiutoꝛ nõ poteſt dari ſuffraganeo per metropolitanum ſed ſolũ per papam.in.c.pe.nu.3.de cle.egro. 50

Coadiutoꝛ quid ſit:⁊ qualis eſſe debeat:⁊ vnde dicatur:⁊ cuius etatis eſſe debeat.in.c.fi.nu.1.eo.tit. eodẽ.

Coadiutoꝛ non poteſt eſſe laicus in ſpiritualibus niſi ex permiſſione pape.ibi.nu.2.

Coadiutoꝛ poteſt eſſe religioſus illi officio cui põt pꝛincipaliter pꝛeeſſe.ibi.nu.4.

Coadiutoꝛis officium expirat moꝛtuo naturaliter vel ciuiliter illo cui in officio coadiuuabat.ibi.

Coadiutoꝛ datur epis ⁊ ſuperioꝛibꝰ a ſolo papa:alijs vero ab alijs ſuperioꝛibus.ibi.nu.5.

2 Coadiutoꝛ debet dari pꝛelato ſuſpecto de dilapidatiõe.in.c.venerabili.nu.4.de offi.delega. 100

Coadiutoꝛ non datur per alium quam per papam.ibidem.

7 **Cognatio** ſeu pꝛopinquitas oꝛitur per adoptionez nedũ inter adoptãtem ⁊ adoptatum ſed etiam inter adoptatum ⁊ filios adoptantis.in.c.vnico.nu.2.de cog.leg. 28

Cognatio legalis non durat niſi durante adoptione.ibidem.

7 Cognatio ſpũalis deſcendit de patre in filium ſed non aſcendit de filio in patrem:ideo filius non poteſt ducere in vxoꝛẽ filiã ſpiritualẽ patris ſed pater põt ducere filiaz ſpiritualẽ filij.in.c.j.nu.4.de cog.ſpi. 26

7 Cognatio ſpiritualis an extẽdatur ad filios illegitimos.in.c.martinꝰ.nu.6.de cog.ſpiri. 27

7 Cognatio ſpiritualis oꝛitur inter patrem baptizati ⁊ leuantem ſeu tenẽtez baptizatum impediens ⁊ dirimens matrimoniũ.in.c.veniens.nu.1.de cog.ſpiri. 27

Cognatio oꝛitur inter compatrem ⁊ cõmatrem impediens ⁊ dirimẽs matrimonium.ibidem.

Cognatio ſpiritualis an poſſit per pꝛocuratoꝛem contrahi.ibi.num.4.

Cognatio legalis an poſſit per pꝛocuratoꝛem contrahi.ibidem.

7 Cognatio ſpiritualis oꝛitur inter baptizatuz ⁊ filios baptizantis impediens ⁊ dirimens matrimonium.in.c.ex literis.nu.1.de cog.ſpiri. 28

Cognatio ſpiritualis etiaz oꝛit̃ ⁊ extendit̃ ad filios illegitimos.ibi.n.3.

Cognatio ſpiritualis ſolum oꝛitur ex ſacramento baptiſmatis ⁊ confirmationis.ibi.num.9.

7 Cognatio ſpiritualis oꝛitur inter baptizatum ⁊ filios leuantis etiaz antegenitos impediens ⁊ dirimens matrimonium.in.c.tua nos.num.2.de cogna.ſpiri. 28

7 Cognatio legalis an impediat ⁊ dirimat matrimoniuz.in.c.vnico.nu.4.de cog.leg. 28

Cognatio collateralium eſt apta impedire ⁊ dirimere durãte adoptione ea ſoluta non impedit nec dirimit.ibi.nu.5.

1 **Coertio** maioꝛ dt qñ toꝛmentatur perſona maioꝛ vero conſiſtit in rebus.in.c.paſtoꝛalis.nu.9.de offi.delega. 93

7 **Cohabitatio** triennalis non eſt neceſſaria vbi ſtatim pꝛobari poteſt impedimentum.in.c.laudabilem.nu.2.de frigi.⁊ male. 35

4 Cohabitatio ſola ſufficit de iure ciuili ad pꝛobationem matrimonij.in c.illud quoque.num.14.de pꝛeſump. 120

7 Cohabitatio per longũ tempus cum alijs adminiculis facit pꝛeſumptionem pꝛo matrimonio.in.c.conſultationi.nu.5.de ſponſa. 10
7 Cohabitatio triennalis an ſit indicēda pꝛopter impotentiam.in.c.j.nume.6.de frigi.⁊ maleſi. 34
7 Cohabitatio ſpontanea vſqꝫ ad etatē legitimā ſupplet defectũ etatis ⁊ purgat vitiũ metus pꝛocedentis.in.c.ad id qđ.nu.2.⁊.4.de ſponſa.8
Cohabitatio per quantũ tempus ſit neceſſaria ad hoc vt metum excludat.ibi.nu.3.
7 Cohabitatio triēnalis requiritur in maleficiato:qꝛ accidētale impedimentũ eſt:niſi alias clare poſſit pꝛobari.in.c.fi.nu.9.de frigi.⁊ male.37
Trienniũ quo ad cohabitationē quādo incipiatur currere.ibi.nu.12.
7 Cohabitatione triennali facta ſi cōiuges cōſummare non potuerunt impedimentũ pꝛeſumitur.in.c.fraternitatis.nume.15.de fri.⁊ male.36
7 Cohabitatio ſcienter facta cũ ſecunda vxoꝛe moꝛtua pꝛima tacitum inducit conſenſum.in.c.veniens.nu.3.de eo qui du.in matrimo. 24
6 Coitus vxoꝛis ⁊ mariti an ſemper fiat ſine peccato ⁊ ſit licitus.in.c.vt clericoꝛum.nu.3.de vita ⁊ honeſta.cleri.7
8 Coitus omnis eſt pꝛohibitus pꝛeter vxoꝛium.in rubꝛ.nu.1.de adult.⁊ ſtupꝛo. 104
6 Collecta an imponatur ſm quātitatem patrimonij an pꝛo capite.in.c.fi.nu.7.de his que fi.a ma.par.ca. 72
6 Collecte ſeu tributa ⁊ exactiones regulariter de nouo imponi nō debent maxime locis pijs ⁊ aſſerenti quod poſſint exigi incumbit onus pꝛobandi:poſſunt tamen imponi per ſolum imperatoꝛem.in.c.peruenit.nu.10.11.⁊.13.de immu.eccle.⁊ cemi. 123
Collecte ⁊ tributa poſſunt imponi a dominis tempoꝛalibus citra imperatoꝛem ſuis ſubditis.ibi.nu.15.⁊.16.
Collecta an ⁊ quo caſu poteſt imponi per ipſam ciuitatem.ibi.nu.22.
6 Collectantes ciuitatem pꝛo oneribus publicis nō debēt cōſequi aliquam vtilitatē imo puniuntur ſi plus exigunt.in.c.quia pleriqꝫ.nume.3.de immuni.eccle. 231
3 Collecte non poſſunt imponi rebus eccleſie queſitis ſeu acquirendi.in c.quod clericis.nu.41.de fo.compe. 69
Collectoꝛes ſi grauant eccleſias ad ſoluendum debēt pꝛiuari eoꝛũ officio:⁊ idem ſi circa alios excedunt debitum finē.in.c.ea que.nu.1.et.2.de cenſi. 205
6 Collatio beneficij vacantis ſi non fiat intra tempus ſtatutum tranſit de capitulo ad eius pꝛelatum niſi talis collatio pertineret ad capitulum ⁊ pꝛelatum ſimul vt pꝛelatum nō vt canonicum ⁊ de ratione diuerſitatis.in.c.poſtulaſtis.nu.14.et.10.de conceſ.pꝛeben. 63
Collatio beneficioꝛum poteſt competere ſoli capitulo vel ſolo pꝛelato vel vtiqꝫ ſimul vel inferioꝛi pꝛelato.ibi.nu.2.
Collatio beneficioꝛum poteſt dici donatio aliquo reſpectu.ibi.nu.3.
Collatio beneficioꝛũ pꝛopter negligētiā nō cōferētis nō deuoluit ad ſuperioꝛē quādo ſuperioꝛ pꝛocurauit ipſam negligētiā.ibi.nu.10.⁊.15.
6 Collatio beneficij licet ſit facta occulte eſt ſuſpecta:tamē ſi eſt legitime facta valet.in.c.vnico.nu.17.⁊.18.vt eccle.benefi.ſine dimi.cōfe. 72
Collatio palam facta inducit pꝛeſumptionem pꝛo idoneitate perſone ⁊ aſſerenti contrarium incumbit onus pꝛobandi.ibi.nu.8.
Collatio beneficij ſi nō fiat intra tempus pꝛefixum poteſt immediate fieri ab illo ad quem ſit deuolutio.ibi.nu.9.
Collatio beneficioꝛum nō debet fieri per pꝛelatum ex ratione conſanguinitatis vel amicitie:nam eſt ſimonia ſi ceſſante amicitia vel cōſanguinitate nō eſſet facta.ibi.nu.13.⁊.19.
Conferens beneficium nō debet facere pactum de lucrādo partē fructuum dicti beneficij quia committeret ſimoniam.ibi.nu.14.
1 Collatio ſiue renuntiatio beneficij ſimoniace facta nō tenet.in.c.cum inter.R.nu.14.de elec. 133
7 Collatio beneficij clandeſtina tenet:ſuſpitione tamē non caret.in.c.j.nu.2.de clande.deſpon. 16
2 Conferēdi particularia beneficia poteſtas de iure communi ſpectat ad epiſcopum ⁊ capitulum communiter ⁊ ſi ad alterum tantum illud eſt de cōſuetudine.Anto.in.c.fi.nu.1.de ſup.negli.pꝛela. 35
2 Collatio beneficioꝛum in eccleſia nō patronata ſpectat ad epiſcopum ⁊ capitulum.in.c.admonet.nu.2.de renun. 11
7 Collatio beneficij facta alicui homicide eſt ipſo iure nulla.in.c.accedens.nu.3.de accu. 71
6 Collatio beneficioꝛum ex negligētiam illoꝛum qui habēt conferre deuoluitur ad papam.in.c.cum noſtris.nu.2.de conceſ.pꝛeben. 58
Collatio beneficioꝛum deuoluitur de ſuperioꝛe in ſuperioꝛem ex eoꝛũ negligentia ⁊ vnuſquiqꝫ habet ſex menſes.ibidem.
Collatio beneficij facta pſone quocunqꝫ reſpectu inhabili an deuoluatur talis collatio in ſuperioꝛem.ibi.nu.22.
Collatio beneficij facta homicide nō valet.ibi.
6 Collatoꝛ beneficioꝛum nō poteſt reuocare collationem ſi cōmittatur ingratitudo in eius perſonam.in.c.fi.nu.9.de dona. 107
5 Collatio beneficioꝛum ⁊ ius excommunicādi poteſt per papam cōcedi laicis.in.c.cauſam.nu.3.de pꝛeſcrip. 26
2 Collatio beneficioꝛũ exēptoꝛũ nō pertinet ad epiſcopũ loci:ſed ad papam negligēte collatoꝛe exēpto.in.c.graue.nu.6.⁊.7.de offic.oꝛdi. 123
2 Collatio beneficioꝛum poteſt ex pꝛiuilegio ſpectare ad pꝛincipes ſeculares.Anto.in.c.ad ſupplicationē.nu.4.de renun. 28
7 Conferens ſciēter excommunicato beneficium ſuſpēditur a beneficioꝛum collatione etiam ꝙ nō fuerit monitus.in.c.poſtulaſtis.nume.13.⁊.6.de cleri.excommu. 141
6 Collatio beneficioꝛum deuoluitur ad ſolum papā quando epiſcopus non potuit cōferre quia eſt ſuſpenſus niſi talis collatio eſſet communis epiſcopo ⁊ capitulo quo caſu capitulum cōfert.in.c.quia diuerſitatem.nu.4.de conceſ.pꝛeben. 57
5 Collatio beneficij facta alicui inutiliter an cōfirmetur per ſuperuenientiam poteſtatis cōferendi.in.c.cum ex officij.nu.35.de pꝛeſcrip. 38
3 Conferens beneficium quod aliquis renuntiauit vel quo eſt pꝛiuatus an poſſit auferre renuntianti vel pꝛiuato illius poſſeſſionem vel eum citare vt compareat ad dicēdum quare nō debeat poſſeſſione pꝛiuari.in.c.accepta.nu.7.⁊.8.de reſtit.ſpol. 167
6 Collatio beneficioꝛum ſimoniaca nō valet.in.c.cum vniuerſoꝛũ.nu.5.de re.permu. 91
Collatio beneficioꝛum vel electio ad quem ſpectat ſi fuerit per alios admiſſa.in.c.bone memoꝛie.el.j.nu.23.de elect. 142
6 Conferendi poteſtatem habēs nō poteſt alteri concedere poteſtatem conferēdi pꝛimum beneficiũ quod vacabit.ſecus ſi beneficium vacet.in.c.conſtitutus.nu.1.de conceſ.pꝛeben. 62
1 Collatio facta notoꝛio infami etiam infamia facti non tenet.c.ſuper eo.nu.5.de elec. 130
3 Collatio dignitatum inferioꝛum nō ſpectat de iure communi ad ſolũ epiſcopum.in.c.cum olim.nu.2.de cau.poſ.⁊ pꝛopꝛie. 163
Collatio beneficij ſi eſt alicui moleſta poteſt ille pꝛoſequi ius ſuũ ſine conferentis requiſitione.ibi.nu.3.⁊.12.
Collatio beneficioꝛum pertinet ad poſſeſſoꝛem iuris cōferēdi non ad pꝛopꝛietarium dummodo ſit poſſeſſoꝛ in bona fide:alias non valeret collatio.ibi.nu.4.
Conferens beneficia ad hoc vt quaſi acquirat poſſeſſionem iuris conferendi:oppoꝛtet ꝙ ille cui eſt facta collatio habuerit effectum collationis.⁊ idem eſt in electoꝛibus.ibi.nu.5.
Collatio clandeſtina nō caret pꝛeſumptione.ibi.nu.17.
6 Conferendi pꝛeſentandi vel diſtribuendi autoꝛitatem habens nō poteſt ſibijpſi coferre vel ſeipſum pꝛeſentare vel ſibi diſtribuere ſed bene poteſt inter filios ſuos.in.c.fi.nu.4.⁊.5.de inſti. 54
6 Collatio beneficij facta abſente capitulo an cenſeatur cōfirmata ab eo ſi nō cōtrauenerit intra certum tempus.in.c.ij.nu.9.de his que fiunt a pꝛelato. 66
1 Conferens beneficium ſciēter indigno eſt pꝛiuatus collatione.in.c.dudum.el.j.nu.11.de elec. 140
5 Collatio beneficij facta per excommunicatum toleratũ valet.in.c.ad pꝛobandum.nu.3.15.⁊.16.de re iudi. 80
6 Conferre beneficia eſt pꝛopꝛie donare.in.c.relatum.nu.4.⁊ in.c.inter cetera.nu.3.⁊.8.de pꝛeben. 25
1 Collatio beneficioꝛũ ad quem ſpectat ſi per aliquos ſit amiſſa vel per negligētiā vel delictũ.in.c.cũ in cũctis.§.clerici ſane.nu.5.de elect.127
Collatio beneficij facta indigno eſt ipſo iure nulla.ibi.nu.6.
2 Conferendi particularia beneficia in eccleſia collegiata poteſtas ſpectat ad collegium eccleſie.in.c.cum inter.nu.4.de renun. 10
Collatio beneficij facta elapſo ſemeſtri eſt nulla niſi cum ea miſericoꝛditer agatur.Anto.in.c.literas.nu.1.de ſup.negli.pꝛela. 34
2 Collatio beneficij ſimoniace facta nō valet.in.c.cum cleri.nu.2.de pactis. 130
5 Conferens beneficia indignis ſuſpēditur a collatione beneficioꝛum ⁊ a papa vel patriarcha abſolui poteſt.in ca.grauis.nume.1.de pꝛebendis. 37
Collatio facta indigno an ſit ipſo iure nulla ⁊ cōferens pꝛiuetur poteſtate conferendi.ibi.nu.11.
Collatio beneficioꝛum vel dignitatum ad quem ſpectat de iure communi.in.c.cum eccleſia.nu.8.de elec. 152
Collatio beneficioꝛum facta pꝛeter ius tenet licet conferens peccet.in c.ad decoꝛem.nu.2.de inſti. 52
Collatio alicuius certi beneficij nō debet ſemper fieri hominibus certe cognationis ne illud beneficium videatur eiſdem debitũ.ibi.nu.3.
6 Collatio facta per inferioꝛē eſt nulla ſi poteſtas cōferēdi eſt deuoluta ad ſuperioꝛem.Anto.in.c.magiſter.nu.2.de ſup.negli.pꝛela. 34
4 Agitata coꝛam conferente vel eligente an noceāt ei cui facta eſt collatio.in.c.conſtitutus.nu.4.de teſti. 62
Collatoꝛ beneficioꝛum ſi non conferret beneficiũ vacās intra ſex menſes pꝛiuatur ipſo iure:ſecus eſt in illo qui habet inſtituere pꝛeſentatũ vel electum confirmare.in.c.extirpande.in repeti.§.qui vero.nume.23.de pꝛeben. 42
2 Collatio beneficioꝛum poteſt competere abbatiſſe.in.c.dilecta.num.5.de maioꝛi.⁊ obe. 128
5 Collatio beneficioꝛum debet eſſe pura ⁊ ab ea abeſſe omnis ſurreptio.in.c.cum bertoldus.nu.29.de re iudic. 71

4 Collatio an teneat ſi clauſula appoſita in reſcripto non verificatur.in c.ſi.nu.16.de preſump. 124

Conferens beneficium ſcienter indigno an collatio teneat.ibi.nu.17.

7 Collatio beneficiorū non poteſt fieri per laicum:nec per ipſum acquiri etiam ex conſuetudine de cuius initio nō ſit memoria niſi ex ſpeciali ex priuilegio pape vt habent principes ⁊ reges mundi.in.c.de hoc. nume.10.de ſimo. 79

7 Collatio beneficij facta excommunicato etiam minori excōmunicatione non valet.in.c.ſi.nu.3.de cleri.excom. 142

7 Conferēs beneficium ſibijpſi perdit ius conferēdi illud ⁊ collatio ſpectat ad ſuperiorem.in.c.ad aures.nu.4.de exceſ.prela. 144

7 Collatio beneficij facta clerico aleatori an ſit nulla.in.c.inter dilectos. nu.1.6.⁊.7.de exceſ.prela.147.⁊ ſeq.

Collatio beneficij facta per papā ſi reddat nulla vel qa ſurreptitia vel indigna facta an reuertat ad papā vel ad ordinariū loci.ibi.n.10.148

1 Collatio beneficij facta precibus alicuius valet ſi preces ſint iuſte: alias ſecus.in.c.cum.M.nu.3.de conſti. 26

6 Collatio beneficij vacantis cauſa permutationis ſi fiat alteri ꝙ permutare volenti:eſt ipſo iure nulla.in.c.inter cetera.nu.2.de preben.29

6 Collatio beneficij vacantis ſi non ſit facta intra ſex menſes nō tranſit in ſuperiorem ſi collator fuit legitime impeditus:quod tēpus currit a die notitie vacationis.in.c.quia diuerſitatē.nu.1.7.⁊.8.⁊ in.c.ex parte.nu.13.de conceſ.preben. 57

6 Collatio beneficij facta per non habentem poteſtatem cōferendi non prebet iuſtam cauſam poſſidēdi:⁊ ſic non eſt opus vt de ea fiat mentio in literis ad beneficia.in.c.illa deuotionis.nu.2.ne ſede vacan. 64

6 Collatio eccleſie ſi nō ſit intra debitum tempus epiſcopus punitur.in c.cum venerabilis.nu.3.de reli.domi. 186

6 Conferens beneficia videtur donare ⁊ habet illum cui contulit naturaliter obligatum.in.c.poſt electionem.nu.2.de conceſ.preben. 59

Collatio inualida propter formā nō ſeruatā facit trāſire ius cōferēdi. in proximū ſuperiorem:qr videtur collator eſſe in negligētia:ibi.nu.3.

Collatio facta alteri de vno beneficio preſente ⁊ non contradicēte vero domino:an ſibi preiudicet maxime ipſe alium acceptādo.ibi.nu.7.

Collatio beneficij facta contra inhibitionem pape:an ⁊ quo caſu valeat.in.c.conſtitutus.nu.4.de conceſ.preben. 62

2 Collatio beneficiorum in eccleſia collegiata ſpectat ad collegiū ipſius eccleſie.Anto.in.c.ij.nu.2.de renun. 22

5 Collatio beneficij facta ex certa ſcientia licet excludat ſurreptionē tamen nō includit diſpenſationem:videlicet ꝙ papa velit cum eo diſpēſare.in.c.cum eccleſiaſtice.nu.6.de excep. 4

7 Collatio beneficij facta excommunicato nō tenet.in.c.poſtulatio.numero.1.de cle.excom. 141

6 Collator beneficiorum nō poteſt ſibijpſi conferre etiā ſi transferat ius conferēdi quo ad illud beneficiū in alium niſi tranſtulerit omnimodā poteſtatem quo caſu poteſt ab illo recipere.in.c.ſi.nu.9.de inſtitu. 54

3 Collatio beneficij facta ab eo qui reputabatur ſuperior tradit iuſtam cauſam poſſidendi.in.c.literis.nu.19.de reſti.ſpol. 171

5 Collatio beneficij facta excōmunicato qui putabatur abſolutus non valet.in.c.paſtoralis.§.verum.nu.15.de appel. 121

6 Collatio beneficiorum nō deuoluitur ad ſuperiorem etiam ad papā ſi nō fuit facta per alium quia ignorauit.in.c.ex parte aſtenſis.nu.13. de conceſ.preben. 91

6 Collatio beneficiorum nō poteſt pertinere ad laicum ratione preſcriptionis:qa preſcriptio nō currit ſine poſſeſſione ⁊ ſpiritualia nō poſſidentur per laicum:ſed ex priuilegio poſſet bene laicus conferre.in.c. dilectus filius.nu.6.de preben. 48

6 Collatio beneficij facta per collatorem non valet ſi papa ante ſibi reſcripſit vel alteri conferret ⁊ ad hoc miſit executorem.in.c.propoſuit. nu.1.2.⁊.7.de conceſ.preben. 56

6 Conferendi poteſtatē habēs debet cōferre illis qui ſoliti ſunt ad alia beneficia promoueri.in.c.poſſeſſiones.nu.5.de re.eccle.alie. 77

2 Collatio facta inhabili propter etatē an ſit ipſo iure nulla.in.c.ij.numero.4.5.6.⁊.9.de eta.⁊ quali. 42

1 Conferendi prebēdas poteſtas nō deuoluitur in ſuperiorem propter negligentiam ſi ibi nō eſt diuiſus certus numerus prebendarum.in.c. cum eccleſia.nu.7.de elect. 151

5 Collatio beneficij facta poſt appellationem legitime vel ex probabili cauſa interpoſita eſt ipſo iure nulla.in.c.j.nu.1.de appel. 86

5 Collatio beneficij facta per papam cōtra prouinciā quam tulerat dicitur ſurreptitia ſi de prouincia non fiat mentio.in.c.cum olim.nu.1. et.12.de re iudi. 59

Collatio facta in preiudicium collationis quam cōferēs ſibi reſeruauit eſt nulla ſi de ea mentionem non fecit.ibi.nu.14. 61

Collatio beneficij ſi facta fuerit per ſuperiorem ⁊ petitur confirmari per inferiorem ille talem confirmationem petens tanꝙ ingratus cadit a tali beneficio niſi fiat ad cautelam.ibi.nu.18.

1 **Collegia** duo quādo conueniunt ad aliquid explicādum non requiritur maior pars perſonarum ſed maior pars vtriuſq; collegij.in.c.paſtoralis.nu.7.de reſcrip. 56

5 Collegium cardinalium vtrum poſſit aliquē fame reſtituere.in.c.cū te.nu.12.de re iudica. 78

7 Collegium quomodo cōſtituatur in aliqua eccleſia.in.c.dilecta.nu.1. de exceſ.prela. 148

Collegia quibus caſibus ſint permiſſa.ibi.nu.5.

1 Collegium ſi eſt cōgregatū ⁊ poſtea aliqui diſceſſerunt vtrū remanentes poſſint explere ea que occurrūt.in.c.cum nobis.nu.10.de elect.136

3 Collegiati in aliqua arte ſi illam nō exercent nō gaudent eius priuilegio.in.c.j.nu.40.de iudi. 7

2 Collegium nō habet aliquam iuriſdictionem ſingularem de collegio niſi aliud habeat conſuetudo.in.c.cum eam.nu.7.de offi.deleg. 87

5 Collegium dicitur eccleſiaſticum ſi in eo pro maiori parte ſint clerici. in rub.nu.12.de appel. 86

1 Collegium ſiue vniuerſitas conſiſtit in duabus partibus vocandorū, ⁊ quod fit a maiori parte illarum duarum partium valet.in.c.eccleſia veſtra.nu.6.de elec. 170

1 Collegium an conſtat in his qui ſunt cōgregati licet pauciores ſi alij nolunt venire.in.c.bone memorie.el.ij.nu.9.⁊.16.de poſtu.prela. 113

6 Collegia plura ſi aliquo caſu faciunt vnā vniuerſitatem vel vnū corpus ſtatur maiori parti reſpectu illius vniuerſitatis ⁊ non reſpectu vniuſcuiuſq; collegij de p ſe.in.c.in ſingulis.nu.2.de ſtatu mona. 182

1 Collegia inferiora nil poſſunt ſtatuere circa ſtatutum eccleſie ſine conſenſu epiſcopi.in.c.edoceri.nu.4.⁊.14.de reſcrip. 65

2 Collegia poſſunt facere artifices inter ſe ⁊ eligere rectorem qui habet ordinariam iuriſdictionem in ipſos in ciuilibus.in.c.cum ab eccleſiarum.nu.7.de offi.ordi. 112

1 Collegium vel ius ipſius vtrū ſit extinctum ſi ſunt mortui vel abſentes omnes de collegio.in.c.gratum.nu.12.de poſtu.prela. 110

1 Collegium vel repreſentās collegiū debet citari ⁊ non ſinguli de collegio.in.c.bone memorie.el.j.nu.18.de elec. 142

6 Collegium licitum faciūt illi qui tenēt hoſpitalitatem in aliquo hoſpitali priuato ⁊ poſſunt eligere aliquē in rectorē ſingulos actus collegij exercere.in.c.inter dilectos.nu.10.de dona. 106

9 Collegiatus exiſtens in collegio vel cōcilio tenetur contradicere his que aguntur ibi ſi nolunt cōſentire:alias habebitur pro cōſentiēte:et quo ad peccatum ⁊ quo ad penam ſi aliqua ibi male agerētur.in.c.ij. nu.9.de his que ſi.a prela. 66

Collegium cōſiſtit in duabus partium omnium niſi ſit ſtatutus certus numerus vt interſit.in.c.prudētiam.nu.8.de offic.deleg. 84

Collegiatus quis nō poteſt eſſe in duobus collegijs quādo exercitiū vnius impediret exercitium alterius:alias ſecus.in.c.preterea.nu.4. de prebendis. 27

Collegium ad ſui eſſentiaꝫ non requirit rectorē:ſed omnis poteſtas rectoris eſt penes collegiuꝫ cuius vices poſſunt dari vni ex collegiatis. in.c.cum non ignores.nu.6.eo.tit. 28

Collegium ſi eſt diſſolutum quid eſt fiendum de bonis ſuis.in.c.recolētes.nu.3.de ſta.mona. 180

Collegium ſiue vniuerſitas an poſſit diſponere de re particulari vniꝰ. item an poſſit aliquem eximere de bāno.in.c.cū oēs.nu.6.de cōſti. 21

5 Collegiati non poſſunt committere votum ſuum alicui niſi ſit de collegio quando alij opponunt quia intereſt collegij ne eius ſecreta pateāt forinſecus:alias ſi alij non opponunt poteſt votū extraneo committi. in.c.conſtitutus.nu.7.de appel. 114

Collegium ſit ex duabus vel tribus perſonis.in.c.j.nu.5.de elec. 118

Collegium reſeruatur in vno ſi alij ſunt mortui.ibi.nu.6.

Collegium ad hoc vt valeat non requiritur preſentia prelati.ibidem.

1 Collegia plura ſi conueniunt ad aliquid faciendum an computentur voces per capita vel per collegia.in.c.ſcriptum.nu.6.de elec. 160

1 Collegium preſumitur eccleſiaſticum quando ſunt plures clerici vel pares:ſecus ſi ſunt plures laici.in.c.ex literis.nu.4.de conſti. 39

7 **Colligens** vnus alienas vel fructus tenetur ad eſtimationem niſi excuſaretur ob nimiam paupertatem in.c.ſi leſerit.nu.1.de iniur. 166

6 **Colonus** vel dominus qñ dicantur colere agrū ſumptibꝰ ſuis:⁊ quando dicatur colonus partiarius.in.c. ex parte.nu.2.de deci. 146

6 Colonus qui colit agrum pro certa quota fructuū debet illos dare domino non deducto ſemine:nec expenſis agriculture:⁊ tenetur de proprio agruꝫ ſeminare:niſi cōtrarium pactum interuenit.in.c.tua nobis. nu.3.de decimis. 50

Colonus an ⁊ quando teneatur ſoluere decimam de fructibus ex predio conducto recollectis.ibi.nu.15.

2 **Columba** ſeptē habet proprietates.in.c.vnico.§.per frontis.nu.6.de ſa.vnc. 50

4 **Comes** ⁊ eps an quis poſſit eſſe.in.c.inter dilectos.nu.5.de fide inſtru. 102

1 **Cōmendatarius** id eſt qui habet in cōmendam aliquam eccleſiam debet de fructibus prouidere illi eccleſie circa cultuꝫ diuinum ⁊ ſuperabundantes tenere pro ſuſtentaculo.in.c.querelam.nu.1.de elec. 143

6 Commendatarij id eſt illi qui habent in cõmendam aliquam eccleſiã debent tãtum lucrifacere fructus ſuperfluos:ꝛ cõſeruare eccleſiam in ſtatu ſuo vt in ea ſeruiat numerus conſuetus clericoꝝ:ꝛ ſimilia.in.c. de monachis.nu.3.ꝛ.8.de preben. 26
7 **Commodum** quis ſentire non debet vnde penã ſuſtinere habeat.in.c.ꝛ ſi neceſſe.nume.5.de dona.inter vi.ꝛ vxo. 51
6 **Commodatum** conditur ad certum vſum vel tempus:ꝛ ante finitum vſum vel tempus non reuocatur:precarium vero ad libitum:ꝛ de ratione diuerſitatis.in.c.fi.nu.10.de precarijs. 78
6 Commodatum nõ fit ad incertum generalem ꝛ infinitum vſum.in.c. fi.nu.12.de preca. 79
Commodatarius tenetur etiã de leuiſſima culpa qui vero habet precario tenetur tantũ de lata culpa:ꝛ de ratione diuerſitatis.ibi.nu.14.
7 Cõmodatarius ſi remiſerit rẽ cõmodatã ꝑ nõ idoneũ ꝙ rẽ illã aſportauit tenet̃ ſecus ſi elegerit nuntiũ fidũ.in.c.dura ſepe.nu.3.de cri.fal.132
6 Commodatarius tenetur etiam de leuiſſima culpa quando commodatum eſt gratia ſui tantum:de caſu vero non tenetur regulariter niſi in caſibus.in.c.vnico.nu.1.de commo. 79
Cõmodatarius ſi nõ potuit vti re cõmodata intra tẽpus prefixũ non ſua culpa nõ poterit cõmodãtẽ cogere ad iterũ cõmodandũ.ibi.nu.7.
Commodatũ ſi fiat ad certum ꝛ ſpecialẽ vſum habet in ſe tacite tempus annexum.ibi.nu.9.
Cõmodatũ qꝺ fit gratia cõmodãtis tm̃ vel vtriuſqꝫ quõ fiat.ibi.n.14.
Commodatum perdatur quãdo remittitur puta famulus per quem remittebatur aufugit cuius periculo perdatur.ibi.nu.17.
Commodatum perditum apud cõmodatarium ſi eodem modo non erat periturum apud commodãtem cuius periculo pereat.ibi.nu.20.
6 **Cõmunia** ſunt oĩa tpe chariſtie ꝛ licitũ eſt tũc impune furari ob neceſſitatẽ.in.c.j.nu.6.de emp.ꝛ vẽ.82
3 **Communitas** que promiſit reſarcire damna in bello amiſſa an poterit tale ſtatutum reuocare.in.c.nouit ille.nu.24.de iudi. 33
2 **Commiſſio** facta delegato vt eccleſiã ordinet quid importet.in.c.ſuper eo.nu.5.de offi.delega.81
3 Commiſſio facta ſuper deciſione cauſe intelligitur etiam ſuper cognitione eiuſdem cauſe.in.c.venerabilis.nu.2.de iudi. 43
1 Commiſſarius pape an poſſit eſſe ſimplex religioſus.in.c.cũ in veteri.nu.2.de elec. 174
1 Commiſſarius quicquid facit videtur factum a cõmittentibus.in.c. in cauſis.nu.6.de elec. 150
6 Commiſſarius alicuius miniſterij an poſſit in eius executione exercere cenſuram.in.c.cum noſtris.nu.10.de conceſ.preben. 55
4 Commiſſio officij an cenſeatur realis vel perſonalis:ꝛ ſic an cẽſeatur electa perſona an dignitas.in.c.mãdata eccleſia.nu.1.de preſump. 117
2 Commiſſio facta alicui ſub nomine proprio ꝛ dignitatis cenſetur perſonalis.in.c.licet vndiqꝫ.nu.7.de offi.delega. 96
6 Commiſſio vel delegatio cauſe ſi eſt facta alicui ſub nomine dignitatis reſidenti in aliquo loco ille commiſſarius vel delegatus poteſt de cauſa cognoſcere in illo reſidente.in.c.exhibita.nu.2.de re.permu. 61
Commiſſio cauſe facta alicui ſub nomine dignitatis non expreſſo loco vbi reſidet debet commiſſarius in loco vbi habet dictam dignitatem cognoſcere.ibidem.
3 **Cominatio** iudicis de ꝓcedẽdo ad vlteriora habet vim peremptorij.in.c.fi.nu.45.vt lit.nõ cõte.121
7 **Communis** vſus loquẽdi habet etiam locum in interpretatione ſcripture ſacre.in.c.ioſeph.nume.3.de ver.ſigni. 197
6 Communis vſus loquendi attenditur etiam in interpretatione diuine ſcripture.in.c.maiores.nu.4.de baptiſ. 214
2 Communis vſus loquendi debet attendi in interpretatione verborũ iuris.in.c.inter corporalia.nu.17.de tranſla.epi. 214
7 Communis vſus loquẽdi prefertur proprie ſignificationi verborũ.in c.nam ꝛ rex.nu.2.de ver.ſigni. 197
3 Communis vſus loquendi habet locum etiam in ſtatutis principum ꝛ in verbis legis.in.c.capellanus.nu.1.de ferijs. 139
2 Communis vſus loquendi habet locũ in omnibus diſpoſitionibus. in.c.ij.nu.1.de arbi. 167
3 Cõmunis vſus loquendi ſemper prefertur communi ſignificatui verborum vndecunqꝫ talis ſignificatus deſcendat.in.c.j.nu.37.de iudi. 7
7 Communis vſus loquendi prefertur proprie ſignificationi.in.c.quãuis.nu.3.de ver.ſigni. 68
2 Communis vſus loquendi habet locũ in omnibus diſpoſitionibus. Ant.de but.in.c.inter corporalia.nu.19.de tranſla.prela. 18
4 Comparatio literarum ſola an operetur ꝙ epiſtole credatur.in.c.ij.nume.8.de fide inſtru. 97
3 Communis vſus loquendi habet locum etiam in penalibus.in.c.ex tenore.nu.9.de fo.compe. 72
1 Communis vſus loquendi ſemper primo attenditur in interpretatione cuiuſlibet diſpoſitionibus.in.c.nõnulli.nu.5.de reſcrip. 7
1 Communis vſus loquẽdi habet locum in omnibus diſpoſitionibus. in.c.ne pro defectu.nu.3.de elect. 162
1 Cõmunis vſus loquẽdi profertur proprio ſignificatui vocabuli ꝛ ſtatuta intelligũtur ſm cõmunẽ vſum loquẽdi.in proe. Grego.nu.8. 3
2 **Compromiſſum** factum in incertã perſonam in arbitrum eligendã non valet.in ca.innotuit.nu.3.4.ꝛ.8.de arbi. 172
Compromiſſum poteſt fieri ſuper cauſa delegata a papa in fauorem partium.ſecus ſi in fauorem publicũ.ꝛ in caſu quo poteſt fieri non per hoc expirat iuriſdictio delegata.ibi.nu.2.ꝛ.5.
Compromiſſum ſecundum tollit primum.ibi.nu.6.
6 Compromiſſum de rebus eccleſiaſticis poteſt fieri in clericos nõ autẽ in laicos.in.c.cum apoſtolica.nu.2.de his que fi.a prela. 68
2 Compromiſſum factum in feminã tanꝙ in arbitrum nõ firmatur iuramento.in.c.dilecti filij.nu.2.de arbi. 169
Compromiſſi pena ſi fuerit ſoluta an omnino poſſit agi vt ſtetur laudo.ibi.nu.17. 167
2 Compromiſſum expirat morte vnius compromittentium ante laudũ datum:ſecus poſt:nec tranſit in heredes niſi fuerit dictum.in.c.compromiſſum.nu.1.de arbi.ꝛ nume.6. 178
Et vide in nu.4.vbi ponitur ratio quare non tranſit in heredem. eo.
Compromiſſum factum in arbitratorem vel amicabilem compoſitorem an expiret morte vnius compromittentis.ibi.nu.8.
Compromiſſum factum per prelatũ de rebus eccleſie an expiret mortem prelatis compromittentis.ibi.nu.10.
2 Compromiſſum poteſt firmari datione obſidum vel pignorum.in.c. expoſita.nu.1.de arbi. 176
Compromiſſum de puris ꝛ liquidis nõ poteſt fieri in arbitrum:ſecus in arbitratorem.ibi.nu.3.
Compromiſſum factũ cũ clauſula vt intelligatur lis ꝛ queſtio ſuper omni ꝛ toto qꝺ fuerit laudũ nõ extẽditur ad pura ꝛ liquida.ibi.nu.4.
2 Cõpromiſſum ſimplex ꝛ laudum inde ſequutum parit actionẽ de iure canonico.in.c.per tuas.nu.8.de arbi. 175
Compromiſſum ſi eſt factũ cum ſtipulatione an pars nõ acquieſcens teneatur ad intereſſe ſm vtrunqꝫ ius laudo aliter nõ emologato:ibidem.nume.10.
Compromiſſum iuratum an ad quid pariat executionem ſi nõ ſit laudum inde ſequutum emologatum.ibi.nu.11.
Compromiſſum ſi continet penam ſine iuramento: tunc pars ſi vult ſoluere penam nõ compellitur ſtare laudo.ibi.nu.15. 172
2 Compromiſſum non poteſt fieri niſi partibus conſentientibus niſi in caſibus in iure expreſſis vel ipſis conſimilibus:ꝛ arbitri poſtqꝫ ceperint cognoſcere poſſunt compelli ad proſequẽdum:alias ſecus.in.c.j. nu.1.de arbi. 173
1 Compromiſſum quod fit ab aliqua vniuerſitate in aliquem debet fieri nemine diſcrepante quinimo debent omnes expreſſe cõſentire:ꝛ quare.in.c.in cauſis.nu.3.de elect. 150
Compromiſſum factum de aliquo eligendo ab vniuerſitate nõ poteſt vnus de vniuerſitate non reuocare.ibi.nu.16.
2 Compromiſſum an ꝛ quando poſſit fieri tam ſuper matrimonio carnali quam ſpirituali.in.c.ex parte.nu.1.de arbi. 176
Cõpromiſſum expirat morte alterius cõpromittentis quandocunqꝫ ante ſententiam moriatur.ibi.nu.2.
6 Cõpromiſſum qꝺ fit in aliquem de eligẽdo debẽt omnes de collegio approbare ꝛ in ipſum conſentire.in.c.conſtitutum.nu.6.de appel.114
2 Compromiſſum poteſt fieri de rebus que ſunt in loco vbi cõpromittens non poteſt tute morari.in.c.ij.nu.4.de arbi. 167
Compromiſſum poteſt fieri ſuper re ſpirituali.ibi.nu.5.ꝛ.6.
Compromiſſum dolo factum an ſit ipſo iure nullum.ibi.nu.7.
Compromiſſum iuramento vallatũ an producat actionem.ibi.nu.8.
6 Compromiſſum factum in iudicem tanꝙ amicabilem compoſitorẽ poteſt iudex in eodem facto procedere tanꝙ iudex ꝛ tanꝙ arbitrator. in.c.niſi eſſent.nu.4.de preben. 31
1 Cõpromiſſum factũ ab aliqua vniuerſitate requirit cõſenſum omniũ vnanimiter preſtitũ.Anto.in.c.poſt tranſlationem.nu.4.de renun.30
4 Compromiſſum ſi eſt tanꝙ in arbitrum ꝛ in arbitratorem:an ſit arbiter an arbitrator.in.c.quintauallis.nu.42.de iureiu. 150
4 Compromiſſum factũ a prelato ſuper iura prelature tranſit in ſucceſſorẽ:licet de eo nõ ſit facta mentio.in.c.preſentata.nu.1.de teſti. 83
Compromiſſum ſoluitur per mortem ꝛ per longeuam arbitri abſentiam.ibi.nu.2.
4 Compromiſſum an poſſit fieri de cauſa criminali.in.c.literas.nu.7.de preſump. 122
Per compromiſſum ſimpliciter factum non expirat iuriſdictio delegata ſuper illa re.ibi.nu.11.
Compromiſſum expirat ſi itur ad iudicem ordinariam vel delegatũ. ibi.nu.12.
4 Compromitti non poteſt quando agitur criminaliter de crimine:ſecus ſi agatur ciuiliter.in.c.veniens.nu.2.de iureiur. 138

1 Compromiſſarij debent determinare in illo loco vbi fuit factũ compromiſſum.in.c.quapropter.§.ſaltem.nu.4.de elec. 164

1 Compromittentes nõ poſſunt ſoluta pena recedere a perſona electa.in.c.cauſam que.nu.9.de elec. 128

2 Compromittere non poſſunt qui non poſſunt alienare.in.c.cum tempore.nu.3.de arbi. 171

Compromiſſum ſuper iuribus que alienari non poſſunt an ſit nullũ ſi nulla eſt ſecuta per laudum alienatio.ibi.nu.4.

Compromiſſum an fieri poſſit per iudicem ordinarium.ibi.nu.5.

2 Compromittens nõ tenetur ad penam compromiſſi in eo quod non pendet ab eius poteſtate.in.c.ſignificantibus.nu.4.de offic.deleg. 101

1 Compromittentes tenentur electionem factam a cõpromiſſarijs acceptare niſi ex iuſta cauſa.in.c.cum dilecti.nu.1.de elec. 152

Cõpromiſſarij ſi non omnes ſed maior pars cõſentiat quicquid agũt valet.ibi.nu.2.

3 Compromitti nõ poteſt res eccleſiaſtica in laicum.in.c.verum.nu.16.de foro compe. 63

4 Compromitti poteſt in feminam tanꝙ in arbitraticẽ non tanꝙ arbitram.in.c.quintauallis.nu.2.de iureiur. 144

2 Cõpromiſſum factũ in arbitrũ ſoluitur morte vnius ex cõpromittẽtibus:ſecus ſi cõpromiſſum ſit factũ in arbitratorem.ibi.nu.18. 146

5 **Compaternitas** impedit ⁊ dirimit matrimonium poſt contractum.in.c.conſanguinei.nu.1.de re iudi. 58

7 Cõpaternitas per cathechiſmũ cõtracta impedit matrimoniũ cõtrahẽdũ:ſed nõ dirimit cõtractũ.in.c.cõtracto.nu.1.⁊.5.de cog.ſpiri. 127

7 Compaternitas an poſſit per procuratorem cõtrahi.in.c.martinus.nume.3.de cogna.ſpiri. 27

Compaternitas ſiue actus ſpiritualis cõmunicatur per coniugẽ coniugi.ibi.nu.4.⁊.6.

Compaternitas contracta per virum extenditur ad eius vxorem iam cognitam.ibi.nu.6.

Compatres an efficiantur illi duo vel plures qui ſimul aliquem tenẽt in baptiſmo:dic ꝙ non.⁊ tales poſſunt contrahere.ibi.nu.8.

7 Compaternitas cõtrahitur inter patrem baptizati ⁊ vxorem leuantis prius ab eo cognitam contrahitur compaternitas efficax ad matrimonium dirimendum.in.c.martinus.nu.1.de cogna.ſpiri. 27

7 Compaternitas ſcienter vel ignorãter inter cõiuges ſuperueniẽs matrimoniũ non diſſoluit.in.c.ſi vir vel mulier.nu.1.de cogna.ſpiri. 26

7 Cõpaternitas poteſt dupliciter eſſe inter aliquos vt ſi ego tenui filiũ tuum in baptiſmo tu licite potes tenere filiũ meũ ⁊ per vtrunꝙ iſtorum cõpaternitas contrahitur.in.c.ſuper eo.nu.2.de cogna.ſpiri. 26

7 Compatres debent interuenire plures in cathechiſmo baptiſmo in confirmatione ⁊ omnes debent puerum tenere ſed ſi fiat contrariũ nõ vitiatur actus ⁊ cognatio ſpiritualis oritur inter omnes.in.c.contracto.nu.5.de cogna.ſpiri. 27

1 **Compenſatio** non admittitur in depoſito.in.c.ſignificaſti.nu.11.de elec. 122

6 Compenſatio nõ admittitur in depoſito.in.c.bona fides.nu.1.6.⁊.10.de depoſito. 81

In cõpẽſationibus quãtũ tẽpus dať ad liquidãdũ debitũ.ibi.nu.10.

Compenſatio fit ipſo iure ad euitandum penam debentis ſoluere vel vſuras.ibi.nu.11.

Compenſatio admittitur in omnibus rebus que in ſuo genere recipiunt functionẽ.id eſt ꝙ vna ex toto fungitur vice alterius.ibi.nu.12.

Compenſatio de ſpecie ad quantitatem non fit.ibidem.

Compenſatio eſt debiti ⁊ crediti inter ſe contributio.ibidem.

Compenſatio habet locum in commodato.ibidem.

Compenſatio indirecta an habeat locum vbi directa locum habere non poteſt.ibidem.

Cõpenſatio indirecta eſt retinere rẽ debitoris pro debito donec fuerit ſibi ſatiſfactum intellige rẽ que peruenit ad manus creditoris.ibi.

2 Compenſatio non admittitur in depoſito:⁊ quare.in.c.ij.nu.22.de ordi.cogni. 148

6 Compenſatio nõ admittitur in decimis ⁊ tributis.in.c.tua nobis.numero.10.de deci. 151

1 Compenſatio lucri ⁊ dãni an conſideretur in eodem contractu vel diuerſis:⁊ quomodo.in.c.nihil.nu.1.de elec. 166

6 Compenſatio diuerſarum ſpecierum nõ admittitur.in.c.mulier que.nu.5.de conuer.coniu. 172

5 Compenſare eſt agere.in.c.cum inter.nu.23.de excep. 8

Compenſare non poteſt qui non poteſt agere.ibidem.

Compenſare eſt ſoluere adeo ꝙ qui iurat ſoluere compẽſat nõ eſt periurus.ibi.nu.24.

4 Cõpẽſatio vbi ex parte actoris debitũ eſt liquidũ per cõfeſſionẽ rei:licet debitũ non ſit liquidũ.in.c.cum Joannes.nu.2.de fide inſtru. 107

3 Compenſatio nõ opponitur a depoſitario contra deponentem.in.c.j.nu.14.de mutuis peti. 106

2 **Compoſitio** quãdo fit ſuper decimis vel quelibet alia eccleſiaſtica alienatio quid requiratur.in c.ſtatuimus.nu.3.de tranſac. 134

6 Compoſitio in ſpiritualibus licita eſt maxime ſuperioris autoritate.in.c.dilectus filius.nu.2.de prebẽ.30.Et vide in.c.niſi eſſem.in.v.not.eo.titu. 31

6 Compoſitio ſuper decimis non tollitur per priuilegium ſequens niſi de cõpoſitione faciat mẽtionẽ.in.c.ex multiplici.nu.1.de deci. 144

Compoſitio ſuper decimis in futurum ſoluendis valet etiam citra ſuperioris autoritatem que tamen non excludit vitam componentium vel tranſigentium.ibi.nu.2.

6 Cõpoſitio ſuper decimis tã preteritis ꝙ futuris poteſt fieri inter clericos etiã ſine autoritate ſuperioris que tamẽ cõpoſitio non ſe extendit niſi in vita ipſorũ a laicis vero poteſt fieri dicta cõpoſitio ſuper decimis preteritis ſine autoritate ſuperioris:ſuper futuris vero nõ niſi ſuperueniat ſuperioris autoritas.in.c.cũ homines.nu.4.de deci. 245

6 Compoſitio de decimis non ſoluendis inter eccleſias adinuicem valet.in.c.dilecti filij.nu.5.de deci. 145

1 **Concilium** debet adiuuari cũ ſolennitate alias nil ageret.in.c.bone memorie.el.ij.nu.10.de ele. 158

7 Cõcilium generale habet illam poteſtatem quam habet a papa.in.c.ſuper quibuſdam.nu.3.de ver.ſigni. 203

6 Concilia vel parlamenta fieri in eccleſia eſt prohibitum niſi reſpiciãt actum pietatis.in.c.cum in eccleſia.nu.10.de immu.eccle.⁊ cemi. 227

2 Concilium prouinciale poteſt congregari per legatum ⁊ per archiepiſcopum.in.c.quod tranſlationem.nu.7.de offi.leg. 107

6 Concilio intereſſe ſeu comparere quando aliquis ex aliqua neceſſitate non poteſt perſonaliter poteſt comparere per procuratorem.in.c.ſi.nu.3.de his que ſi.a prela. 70

6 Concilium an poſſit appellari ſiue accuſari ſuſpectum ſi ſint ſuſpecti preſidentes concilio.in.c.in ſingulis.nu.6.de ſtatu mona. 182

4 Concilium cetus ⁊ conuentus idem important.in.c.j.nu.5.de teſti. 35

7 Concilium iuriſdictionẽ habet in cauſis decidẽdis.in.c.j.nume.4.de ſponſa. 2

Concilij conſtitutio ſub nomine concilij editur:⁊ non pape tantũ:ſecus tamen quandoꝙ fit.ibi.nu.5.

Concilium generale recuſare nõ poteſt quando papa tali cõcilio preeſt:quid in prouinciali vel alio inferiori.in repeti.c.ſi quis contra clericum.nu.20.de fo.compe. 56

6 Concilium generale habet iuriſdictionem nõ autem ſolus papa.in.c.conſenſus.nu.1.de re.eccle.alie. 74

6 **Conceſſio** prima in ſpirituabus valet non ſecunda:licet in ſecunda fuerit tradita poſſeſſio:ſecus in prophanis.in.c.ſuggeſtum.nu.1.de iure patro. 195

2 Confeſſio vel p̄ſcriptio vniꝰ ex probitis non extenditur ad alia prohibita lꝫ ſint eiuſdem nature.in.c.quod tranſlationẽ.nu.5.de offi.leg. 107

6 Confeſſio ſi fuit facta alicui de eo quod maius eſt cenſetur facta etiaꝫ de eo quod minus eſt.in.c.ex parte.nu.2.de deci. 151

3 Confeſſio etiam penalis ſuper vno ex equiparatis extenditur ad aliũ.in.c.prudentiam.nu.10.de mu.peti. 103

7 Conceſſum ſimpliciter conceſſum videtur ſine temporis prefinitione.in.c.ſi.nu.2.de ſecun.nup. 55

7 Conceſſo vno cenſetur conceſſa omnia per que deuenitur ad illum.in c.cum infirmitas.nu.4.de peni.⁊ remiſ. 177

7 Comedere licet ſagimen illis diebus quibus licituꝫ eſt comedere oua.in.c.conſuluit.nu.2.de iude. 96

6 Conceſſum propter neceſſitatem durat quatenus neceſſitas poſtulat.in.c.deus qui.nu.2.de vita ⁊ hone.cle. 6

4 Conceſſio vbi non valet ibi nõ valet confirmatio inſtrumenti falſi etiã ſi princeps vtatur his verbis ſupplentes de plenitudine poteſtatis.in c.inter dilectos.nu.8.de fide inſtrumen. 102

6 Conceſſio ſolius epiſcopi tribuit iuſtam cauſam proſcribendi qñ preſcribens putabat capitulum conſenſiſſe:ſecus ſi putabat ſolã conceſſionem epiſcopi ſufficere.in.c.dudum.nu.14.de deci. 153

6 Conceſſio an in dubio preſumať realis vel perſonalis.remiſſiue.in ca.cum veniſſent.nu.13.de inſtitu. 53

7 Concedens aliquam rem intendens illam dare integraliter ⁊ nõ ſolum ius quod habet non valet conceſſio etiam reſpectu ſui iuris.in.c.quod autem.nn.10.de iure patro. 191

2 Conceſſa ſub nomine proprio trãſeunt in ſucceſſorẽ quãdo materia eſt nature vt tranſeat ad ſucceſſorem.anto.de but.in.c.quanto.nume.2.de tranſla.prela. 19

7 Conceſſio facta ad mandatum principis preſumiť metu facta:⁊ ideo poteſt reuocari.in.c.cum olim.el.ij.nu.5.de priui. 155

7 Conceſſionis tres ſunt ſpecies alia in hereditate ſeu libera diſpoſitione alia in feuduꝫ:alia in vſumfructum.in.c.nuper a nobis.nu.2.de dona.inter vi.⁊ vxo. 51

5 Conceſſo vno cenſetur alia conceſſa ſine quibus illud nõ poteſt commode expediri.in ſi.nu.5.de excep. 29

6 Concedens aliquod ius in re cenſetur dñs illius rei maxime ad ſuum incommodum.in.c.cum olim.nu.8.de cenſi. 204

4 Cõceſſio generalis totius prouincie facta ab imperatore vni nõ preiudica-

dicat habenti caſtrum in illa prouincia ex cōfeſſione imperatoris vel preſcriptione.in.c.nimis.nu.2.de iureiur. 162
6 Conceſſo conſequenti cenſetur conceſſum ſuū neceſſariū antecedēs in c.cum liberum.nu.4.de ſepul. 135
6 Concubinatus ex quibꝰ coniecturis ꝓbet̃.in.c.tuas nos.num.7.de coba.cle.ꝛ mu. 13
7 Concubinā vel aliā mulierē admittere quis non poteſt etiā ſi vxorem habeat leproſam ꝛ excōicari pōt.in.c.j.nu.6.de coniu.lepro. 24
3 Cōcubinatus eſt crimē mere eccleſiaſticum.in.c.cum ſit generale.nu.25.de foro cope. 67
7 Concubina clerici pōt excommunicari.in.c.ſi concubine.nu.1.ꝛ.3.de ſen.excom. 196
6 Concubinatus eſt prohibitus hodie de iure etiam ciuili.in.c.cum veniſſent.nu.26.in fi.de inſtitu. 54
6 Concubina clerici pōt per iudicem eccleſiaſticum puniri.in.c.ij.nu.4.de coba.cle.ꝛ mu. 10
7 Concubinatus de iure canonico eſt oīno dānatus ꝛ magis ꝓhibetur ſimplex fornicatio.in.c.tanta.nu.14.qui fil.ſint leg. 40
6 Concubinarius poſt longā continentiā poteſt promoueri in ep̄m.in c.ſane.nu.3.de conuer.coniu. 166
6 Concubinatus pōt tolerari ad tempus etiam in clericis vt euitetur maius malum.in.c vt clericorum.nu.4.de vi.ꝛ ho.cleri. 7
Concubine clericorū pn̄t puniri per iudicem eccleſiaſticū.ibi.nu.7.
7 Concubina an efficiatur commater parentibus baptizati.in.c.martinus.nu.7.de cogna.ſpi. 27
5 Concluſio ſeu renūtiatio in cauſa nō dicit̃ de ſubſtantia iudicij.in.c.cū.1.ꝛ.a.nu.12.de re iud. 77
3 Cōcluſio libelli facta ſuper vna ex rebus narratis extendit̃ ad aliam virtute clauſule petens iuſtitiam ꝛc.in.c.ij.nu.52.de ord.cog. 148
3 Poſt concluſionem in cauſa non poteſt opponi nec allegari nec in iure nec in facto.in.c.ij.nu.15.de or.cog. 145
3 Concluſum in cauſa eſt quando nec in iure nec in facto amplius eſt dicendum.in.c.paſtoralis.nu.7.de cau.poſ.ꝛ pro. 158
4 Concluſio ꝛ publicatio atteſtationum non ſunt de ſubſtantia vt aliter ſententia non valeat.in.c.cum dilectus.nu.1.de fide inſtru. 106
5 Regulariter poſt cōcluſionē in cā nō admittunt̃ aliq̄ ꝓbatiōes aut allegationes niſi ex magna eq̄tate.in.c.exceptionē.nu.20.de excep. 9
4 Concluſio in cauſa excludit inſtrumentalem probationem.in.c.licet.nu.14.de proba. 22
2 Poſt concluſionem in cauſa nil poteſt obijci ſiue conſiſtat in facto ſiue in iure.in.c.auditis.nu.4.de procu. 143
4 Concluſum in cauſa quando dicitur.in.c.cum dilectus.nu.8.de fide inſtru. 105
5 Poſt cōcluſionē in cā nō admittunt̃ nec ꝓbationes nec allegatiōes conſiſtens aut in facto aut in iure.in.c.paſtoralis.nu.11.de excep. 5
5 Concordia non dicitur interuenire ſi vnus diſſentit in.c.licet de vitanda.nu.3.de elec. 123
5 Concorditer dicitur fieri quod fit nemine diſcrepante.in.c.in cauſis.nu.8.de elec.fo.145.ꝛ in.c.non poteſt.nu.19.de re indi. 40
☞ Corſe. Uide gl.in.c.cupientes.ſuꝑ verbo cōcorditer.de elec.li.vj.ꝛ in c.quorūdā.in ver.diſcordia.e.tit.ꝛ lib.ꝛ cle.ne romani.in v̉bo cōcorditer.eo.tit.ꝛ ibi per Jo.de imo.quē allegat Abb.in.c.nō p̄t.de re iudi. Jo.an.in regula in toto.de reg.iur.in mercu.in cauſis.nu.1.ꝛ Joā.de imol.in.d.c.nō pōt.tenet hanc partē.ꝛ per Abb.in cauſa olim.in fi.de re iud.ꝛ in.c.bone memorie.el.ij.ō poſtu.prela.nu.2.ꝛ in.c.in ſingulis.nu.3.de ſta.mo.ꝛ in.c.j.in nu.3.ver.ſecūdo no.iuncto tex.ꝛc.de maio.ꝛ obe.Cōtrarium videt̃ ſenſiſſe glo.in.d.c.nō poteſt.ꝛ in.d.c.j.vbi id dicitur eſſe factum concorditer qđ eſt factum a maiori parte.ꝛ glo.d.c.j.ſequitur.d.Ant.inducens ad ſtatutum pro quibus gl.poteſt allegari tex.in.d.c.ad petitionem.in verbo concorditer.de accu.c.cū nobis olim.in verbo cōcorditer celebrare.ꝛ ibi Abb.nu.2.de elec.c.cū veniſſent.in verbo concorditer factum.de in inte.reſti.c.cum inter vniuerſas.ibi.cōcorditer aſſumatis.de elec.c.cū eccleſia ſutrina.de cauſa poſ.ꝛ proprie.ꝛ tex.iuncta gl.in.d.c.in ſingulis.ꝛ.d.Card.in.d.c.non poteſt.ſequitur illam gl.intelligens eā quādo aliquid venit explicandū a pluribus tāꝙ a collegio,nō tāquā a ſingulis quia requiritur tūc ꝙ oēs cōſentiant nemine diſcrepāte.alle.l.ſabinus.cōmu.diui.ꝛ regu.ꝙ omnes.de reg.iur.in.vj.Bal.in.d.c.non poteſt.diſtinguit aut eſt iure cautū ꝙ oēs ꝛ ſinguli cōcorditer aliquid faciāt.ꝛ tūc nō ſufficit fieri a maiori parte aut eſt prouiſum a iure ꝙ in tali actu tales requirant̃ cōcordes ꝛ nō eſt verbū oēs:ꝛ tunc ꝙ fit a maiori parte intelligit̃ factū ab omnibus.dicit facere ad.q.Peruſij ſunt quatuor cōſules non habentes ſinguli ſingulas iuriſdictiones,ſed vnā tantū completiue.vnde ſi per eos dicat̃ aliquid debere fieri concorditer,ꝛ illud verbū referatur ad perſonas id intelligitur factum concorditer ꝙ fit a maiori parte.ſi vero referatur ad collegium tunc dicitur vere factum qr collegium vere dicitur concors cum eſt collegium ſubſtantialiter ꝛ formaliter,ſed in maiori parte conſiſtit collegium ergo ꝛc.ꝛ dicit ꝙ vbi pro forma requirit̃ numerus debet eſſe numerus verus ꝛ non fictus. Itē dic quod faciētes maiorem partem debēt ſimul ꝓnuntiare:vnus hodie,alter cras,ꝛ hec diſtinctio Bal.fuit originaliter gl.in.c.vbi periculū.in.§.ijdē quoq̄ꝫ.ver.ſingulis.de elec.in.vj.ſentit em̄ ꝙ illud dicit̃ cōcorditer factū ꝙ eſt factū a maiori ꝑte capituli qn̄ ſimiliter diſponit̃ aliq̄d fieri cōcorditer,ſꝫ ſi adijciat̃ ꝙ oēs ꝛ ſinguli concorditer hoc faciāt requirit̃ ꝙ hoc fiat nemine diſcrepāte.ꝛ hoc ꝓbat ibi tex.ꝛ illā gl.Jo.de imo.in.d.c.j.de maio.ꝛ obe.dicit nō eſſe alibi ꝛ ꝙ inſpectat veritate factū a maiori parte nō dr̄ factū cōcorditer ſed inſpecta fictiōe iuris ꝛ eādē gl.allegauit.Item Imo.i.d.c.cū olim.ī fi.vbi ſubdit ꝙ ꝓpter formā mādati dati a papa req̄rit̃ oīꝫ ꝯcordia maxime qn̄ in literis plena oīm cōcordia interueniet.d.meus Barb.ꝓ opi.Abb.ꝛ Inn.alle.caſum in ſimili valde ſing.in aut.de deſen.ciui.in.§.fin.in verbo nullo reluctāte.ꝛ.d.c.in cauſis.ꝛ ſequit̃ p̄fatā diſtinctionē bal. Ego vero diſtinguerē hoc mō ꝙ aut materia ſubiecta patit̃,ſeu req̄rit ꝙ oēs interueniāt nemine diſcrepāte,ꝛ tūc ex quo v̉bū cōcorditer de ſui natura oēs includit,ꝛ tūc intelligit̃ nemine diſcrepāte,ꝛ ita ꝓcedāt gl.in cle.ne romani.ꝛ in.d.c.cupiētes.ꝛ opi.Abb.ꝛ Imo.lꝫ ſimpliciter ꝓferat̃ aut adijcit̃ verbū oēs ꝛ ſinguli.ꝛ tūc actꝰ dꝫ fieri nemine diſcrepāte.ꝛ ita ꝓcedat gl.in.d.c.vbi periculū.ſuꝑ v̉bo ſinguli.faciat ꝙ le.ꝛ no.in.c.vt circa.de elec.li.vj.in v̉bo oīa ꝛ ſing.ꝛ ꝙ voluit Bar.in cōſi.ſuo.clxj.inci.ꝓceſſuꝫ fuit in fi.ꝛ bal.in.l.ſi cui.§.a filio.ff.de le.j.ꝛ Barb.in.c.vnico.in.xxvij.co.de plus peti.aut materia ſubiecta nō patit̃ nec req̄rit cōſenſuꝫ oīm.ꝛ tūc factū a maiori ꝑte dr̄ cōcorditer factū.ꝛ ita ꝓcedat gl.in.d.c.j.ꝛ in.d.c.nō pōt.ꝛ hoc ſiue ꝓferat ſimplr̃,ſiue cū adiūcto.ꝑ tex.iūcta gl.i.d.c.cū olim.in v̉bo plena oīm cōcordia.vn̄ tūc verba impropriant̃ ꝛ intelligunt̃ ſm̄ iuris diſpoſitionē ſm̄ Abb.ibi ꝛ hāc diſtinctionē puto veriſſimā ꝛ vide.d.Abb.in.c.lꝫ.nu.3.de elec.vbi an cōcurrētibꝰ duabꝰ partibꝰ collegij dicat̃ intercedere plena cōcordia,ꝛ an poſſit dici cōcordia ſi vnus ſolꝰ diſcrepat,ꝛ de cōcordia no.ꝙ iudex nil aliud velle dꝫ niſi vt partes ad cōcordiā reducat.l.j.§.poſt operis.ff.de no.ope.nū.Abb.in.c.paſtoralis.nu.13.de reſcrip.ꝛ vide ꝙ no.in.c.j.de mutuis peti.ꝛ in v̉bo cōcordia vel iudicio termineris.in.c.querelā.de ſimo.ꝛ in.c.fi.de ꝓba.ꝛ in.c.cām que.de teſti.ꝛ qđ no.in.c.fi.de trāſ.ꝛ in.l.equiſſimum.ff.de vſufru.
2 Concorditer dicitur id fieri quod fit nemine diſcrepante licet aliquando dicatur illud quod fit a maiori parte.in.c.j.nu.5.de maio.ꝛ obe. 124
1 Concorditer dicitur fieri licet illi qui contempſerunt venire contradicant.in.c.cum nobis.nu.4.de elec. 135
4 Condēnatus ad mortē iuridice ꝛ fugiēs carceres peccat mortalr̃.i.c.j.nu.3.de teſti.cog. 90
2 Condemnatus ad mortem ſtatim debet tradi vltimo ſupplicio non expectatis decem diebus datis ad appellandum ꝛ hoc de conſuetudine licet ſecus ſit de iure.in.c.querenti.nu.4.de offi.dele. 89
1 Condemnatus nomine alicuius collegij tranſmittit condemnationem in ſucceſſorem in illo collegio.in.c.querelam.nu.8.de elec. 143
6 Condemnatus iniuſte non tenetur ſoluere condemnationem in foro anime.in.c.quia pleriq̄ꝫ.nu.19.de immu.eccle. 135
7 Condemnatus ſi appellauit remanet in ſtatu in quo erat ante latam ſententiam.in.c.ſi conſtiterit.nu.5.de accu. 60
5 Condemnatus pro modica iniuria an efficiatur infamis.in.c.cum te.nu.6.ꝛ.8.de re iu. 78
2 Condemnatio expenſarum non facta nec reſeruata taxatione non valet.in.c.conſtitutus.nu.8.de procu. 146
2 Condemnatio expenſarum non fit niſi pro tēpore quo victus habuit iuſtam cauſam litigandi.in.c.auditis.nu.10.de procu. 44
4 Condemnatus quis non eſt per preſumptionem minarum de homicidio de quo neſcitur a quo actum ſit.in.c.litera.nu.3.de p̄ſum. 122
Condemnatio de crimine quātūcūq̄ꝫ graui poteſt fieri per preſumptionem que oritur ex deficientia in probatione vel purgatione.n.5.
5 Condemnatus ſi ante executionem ſententie reperiatur innocens nō poteſt ſine licentia principis relaxari.in.c.ſuborta.nu.1.de re iu. 75
7 Condemnari poteſt quis ex violentiſſima preſumptione etiam ex grauiſſimo crimine.in.c.excommunicamus.el.j.nu.6.de here. 103
2 Cōdēnatus ſiue punitus per vnum iudicem an poſſit per aliū cōdemnari aut puniri.in.c.de cauſis.nu.15.de offi.de. 74
2 Condēnatus capitaliter nō pōt etiam ad pias cauſas teſtari.in.c.accedens.nu.3.de procu. 141
5 Cōdēnatus petens inducias ad ſoluēdū vel aliū terminū ad parēdum ſn̄ie an cenſeat̃ ſn̄iam approbaſſe ꝛ appellationi renuntiaſſe.in.c.ꝙ ad conſultationem.nu.13.de re iudi. 64
5 Cōdēnati q̄ habēt dilationē ad ſoluendū poſſunt pēdēte tali dilatione cauere de ſoluendo adueniente termino niſi poſſideāt immobilia.in.c.quod ad monaſterium.nu.22.de re iudi. 65
7 Cōdēnatꝰ ciuiliter de aliquo crimine poterit poſtea per inquiſitionē ex officio cōdemnari criminaliter ꝛ ſn̄ia lata in prima cā pariet p̄iudicium in ſecunda.in.c.qualiter ꝛ quando.el.ij.nu.24.de accuſa. 74
5 Cōdēnatio expenſarū etiā reſpectu vnius articuli pōt reſeruari in fine cauſe.in.c.ſepe contingit.nu.25.ꝛ.26.de appel. 14
Cōdemnatio expēſarū poſt diffinitiuā non pōt fieri niſi ꝑ totā illā diē ſed poſt interlocutoriā pōt reſeruari vſq̄ꝫ ad finē cauſe.ibi.nu.26.
4 Cōdēnatio de iure ciuili repellit teſtē a teſtimonio ferēdo de iure cano

nico ſufficit ꝙ poſſit conuinci.in.c.ſuper eo.el.j.nu.3.de teſti. 48

Condēnatio expenſarū fienda cōtra cōtumacē non requirit nouā citationē.in.c.ij.nu.2.de procu. 140

3 Condēnatio aliqñ fit maior vel minor ꝙ̄ ſit petitio.in.c.cū eccleſia.n.40.de cau.poſ.ꝛ proprie. 155

5 Condēnatus ſi aliquis fuit de homicidio iniuſte ꝛ poſtea appareat verus homicida pōt non obſtante ꝙ fuerit primus indebite punitus ꝛ iſte decapitari ꝛ idē in alijs delictis.in.c.quamuis.nu.6.de re iud. 82

6 **Condictio** omnis eſt perſonalis.in.c.tua nobis.n.11.de deci. 151

3 Condictio ex lege an ſit actio vel officium iudicis.in.c.ſepe.nu.11.de reſti.ſpo. 191

7 **Cōditio** turpis ī ɔ̄ctu mr̄imonij apposita nō vitiat mr̄imoniū ſ; ɔditio ipa frāgit.i.c.j.n.1.de cōd.appo. 18

Conditio an poſſit apponi in contractu matrimonij ꝛ qualis vitiet matrimonium.ibi.nu.2.

7 Conditio quod aliquid detur ex cauſa dotium vel donationis an ſit honeſta vel turpis.in.c.de illis.nu.3.de condi.appo. 18

Conditio in ſponſalibus poſita tollitur per carnalē copulā ſuperuenientem ꝛ conſenſum de preſenti.ibi.nu.4.5.

4 Conditio impediens matrimonium carnale vel ſpirituale adijcitur.in.c.in preſentia.nu.42.de proba. 17

7 Cōditio apponi pōt reſolutiua libertatis in manumiſſione ſerui.in.c.cum ſit proprium.nu.2.de condi.appo. 18

Conditionis acceptatio quid operetur.ibi.nu.6. 6

6 Conditio ſuſpēdit actū adeo ꝙ interim non pōt peti.mod⁹ vero non ſuſpendit ſed qualificat adeo quod relictum pōt peti p̄ſtita cautione de modo adimplendo.in.c.raynaldus.nu.19.de teſta. 128

7 Conditio ſiue mod⁹ appoſitus in donatione facta eccleſie an p̄ſumat̄ quod ſit cauſa finalis contractus ꝛ qd operetur ſi eſt tanquam cauſa finalis vel non.in.c.verum.nu.2.de condi.appo. 19

Conditio apponi poteſt in donatione facta eccleſie quod res donata non poſſit alienari.ibi.nu.4.

7 Conditione deficiente ſponſalia ex toto euaneſcūt adeo quod copula ſequens nihil operatur.in.c.per tuas.nu.4.ꝛ.5.de condi.appo. 19

4 Cōditio ſi ſine filijs ꝛc.in pſona q̄ ſine pacto nō pōt habere naturales non intelligitur de naturalib⁹.in.c.in p̄ſentia.nu.15.de proba. 14

Conditio ſi ſine filijs deceſſerit ex ſuo corpore in perſona illi⁹ qui habere non poteſt ſine pacto reijcitur.ibi.nu.16.

7 Conditio hec ſi pater conſentiat in matrimonio appoſito honeſta videtur.in.c.ſuper eo.nu.1.de condi.appo. 19

Conditio non improbata poteſt apponi in matrimonio.ibi.nu.4.

Conditio turpis vel impoſſibilis in ɔ̄ctu mr̄imonij appoſita hr̄ ꝓ nō adiecta niſi ſit ɔ̄ ſubſtātiā mr̄imonij.in.c.fi.nu.1.ꝛ.3.de cond.appo. 20

Conditio appoſita contra ſubſtātiā matrimonij vitiat matrimoniū ꝛ non vitiatur ipſa ſiue ſit ſuſpenſiua vel reſolutiua.ibi.nu.2.ꝛ.6.

Conditio turpis vel impoſſibilis regulariter vitiat contractum ꝛ nō vitiatur:ſecus eſt in matrimonio.ibi.nu.3.

Conditio contra ſubſtantiam actus vitiat ipſum actum cuiuſcunq; qualitatis exiſtat in.d.c.fi.nu.4.de condi.appo. 20

Conditioni turpi vel honeſte ad hoc vt matrimoniu; vitiet an ſit neceſſe quod ambo coniuges conſentiant.ibi.nu.6. 6

Cōditio in ꝓfeſſiōe religionis ꝙ religioſus poſſit habere ꝓpriū vel ɔ̄trahere matrimoniū an valeat ꝛ talis remaneat monachus.ibi.nu.7.

Conditio quod clericus ordinandus in ſacris poſſit contrahere matrimonium non valet ꝛ ordinandus remanet in ſacris.ibi.

Cōditio ꝙ monachus habeat ꝓpriū eſt ɔ̄ ſubſtantiā religionis.ibi.

Conditio in conſecratione eccleſie apponi an poſſit.ibi.nu.8.

6 **Conductor** non tenetur ſoluere maiorem penſionem ſiue mercedem propter vbertatem fructuū.in.c.propter.nu.5.ꝛ nu.20.de locato. 87

Cōductor pt ex cā ēt añ tp̄s finitū domū cōductā dimittere.ibi.nu.7.

Cōductor ad modicū tp̄s ſi expellat̄ nullū habet īterdictū q: ipſe nullam habet poſſeſſionem.ibi.nu.11. 91

4 Conductor an ꝛ qñ poſſit opponere de dominio locatori in cap.inter dilecctos.nu.6.de fide inſtru. 102

6 Conductor minuit ꝛ auget penſionē ſm̄ ꝙ fruct⁹ minuuntur vel augentur.in.c.ꝙ̄to.nu.6.de cenſi. 200

6 Conductor p̄diorū eſt interdicta religioſis qñ habēt ꝓpria ex quibus poſſunt viuere.al's ſecus.in.c.dilecti filij.nu.3.de deci. 145

6 Conductor ea ratione qua nō tenet̄ ad penſionē ſi patit̄ magnū dānū: eadē rōne debet augere penſionē ſi cōſequit̄ magnū cōmodū.in.c.prohibemus.nu.4.de cenſi. 201

6 Cōductor ꝓpter peſtē ſuperuenientē poteſt dimittere domū.in.c.propter.nu.8.de loca. 87

☞ Corſe.Adde ꝙ no.Bar.in.l.j.ff.de bo.poſ.ex teſta.mili.ꝛ bal.in.l.fi.C.de teſt.ꝛ Ang.in.l.ſi vacā.li.x.ꝛ in aut.de nō alie.in.§.q: vo.ꝛ Sal.in.l.cū mr̄ibus.C.q pe.tu.gl.i.c.ad ſupplicationē.de renū.ꝛ ibi.d.Anto.de bu.ꝛ gl.i.c.ſi vo.d inrein.tex.iūcta gl.i.c.cōis fili⁹.xxiij.di.putat tñ do.me⁹ Barba.in.d.c.ꝓpter.in.iiij.col.ꝙ inquilin⁹ nō pōt dimittere domū hoc caſu.q: nō reperit̄ ꝓuilegiat⁹ ī hoc ergo ꝛc.q: nō ſequit̄ hoc h; locū in locatore,ergo ꝛ in cōductore.ꝓ id ꝙ voluit gl.in.c.j.de loc.ergo teneo ꝙ hoc caſu licite pt dimitti dom⁹:q: tpe peſtis locus nō ɔ̄trut⁹.ꝓ id ꝙ voluit Bar.in.d.l.de etate.ꝛ tex.iūcta gl.in.c.cōis filius.ꝛ gl.in.d.c.ad ſupplicationē,ita tenet Bal.in.c.ex pte.el.j.in fi.de app.ꝛ ibi Pe.phi.peru.dicit ita eſſe tenēdū indiſtincte l; Abb.in c.cū dilecti.de dolo.ver.ex hoc dicto dixerit eſſe in cōſideratione qualitas cōplectionis pſonarū.Sed certe null⁹ d; ſe exponere tāto periculo,vt dicit Bal.in.d.c.ex parte.in fi.cū ſit iuſta cā timoris ꝓpter ꝙ̄ pōt qs licite recedere a loco ꝛ dimittere domū cōductā,ꝛ d; ſibi fieri remiſſio mercedis ꝓ illo tpe quo durauit peſtis,vt in.l.habitatores.§.j.ꝛ ibi no.ff.loca.ꝛ miror ꝓ certo ꝙ nec Abb.nec.d.meus viderunt Bal.in.d.c.ex parte.in terminis hāc queſtionē decidēte qui eā refert ibi peruſius.in.ix.col.in ver.vltimo q̄rit̄.ꝛ inquantū dicit.d.me⁹ ꝙ in hoc nō reperit̄ priuilegiatus,ego dico ꝙ de hoc eſt tex.quaſi rotundus decidēs hūc caſum in.d.l.habitatores.nā ibi dicit̄ ꝙ ſi quis timoris cauſa receſſerit de loco ſi iuſta fuerit cauſa cur periculū deberet timere quamuis periculum vere non fuiſſet.nō debet ſoluere mercedem cum ergo nulli dubiu; quod peſtis eſt iuſta cauſa timoris mortis ergo non debetur merces ꝛ iſta practica eſſet obſeruanda per illū tex.contra.d.meum Barb.ꝛ Abb.

6 Conducentes domum pro certa quantitate omnes tenentur pro rata ꝛ non inſolidum.in.c.conſtitutus.nu.9.de relig.do. 188

Confeſſio facta in vno iudicio facit fidem in alio iudicio.in.c.per inquiſitionem.nu.12.de elec. 146

Confeſſio procuratoris in vno iudicio nō preiudicat dño in alio.ibi.

Confeſſio defuncti non nocet ſuo heredi ſi non habuit effectum contra defunctum ꝛ confeſſio filij non preiudicat patri.ibi.

Confeſſus in vno iudicio vtrum poſſit interpretari confeſſionem ſuā in alio iudicio.ibi.nu.12.

Confeſſio ſpontanea mitius punitur quam conuicta.ibi.nu.14.

Confeſſus mitius punitur in.c.fi.nu.4.de cele.miſ. 211

Confeſſio facta calore iracundie nō preiudicat.in.c.ſtatuimus.nu.6.de maledi. 24

7 Confeſſio facta in tortura non preiudicat niſi fuerit ratificata extra locum torture.in.c.cum in contemplatione.nu.7.de reg.iur. 207

3 Confeſſio clerici facta coram iudice ſeculari non eſt ſuffciēs vt ſit ab epiſcopo condemnandus.in.c.at ſi clerici.nu.1.2.9.13.18.de iudi. 11

Confeſſus non dicitur conuictus ꝛ ſtatuta facientia mentionem de conuictis non habent locum in confeſſis.ibi.nu.3.ꝛ.4.

Cōfeſſio ꝛ alia acta facta corā iudice incōpetenti ſunt nulla ꝛ nō ſufficiunt ad aliquem condemnandum.ibi.nu.5.

Cōfeſſio nō redditur nulla ex defectu lit.conteſta.ſecus alia facta.ibi.

Confeſſio facta ſuper proceſſu inualido plene preiudicat quādo eſt facta coram iudice ſuo.ibi.nu.6.

Cōfeſſio facta corā iudice ſedente pro tribunali inducit plenā probationem ſecus ſi iudex nō ſedeat pro tribunali.ibi.nu.6.ꝛ 17.

Cōfeſſio operatur vt quis mitius puniatur ſi eſt facta ſponte ſecus ſi cōfitetur timore probationis que poteſt contra ipſum fieri.ibid.n.8.

Confeſſus vel conuictus ficte non dicitur proprie confeſſus vel cōuictus adeo quod non cadit in ſtatuta facientia mentionem de cōfeſſis.in.d.c.at ſi clerici.nu.11.eo.titu.

Confeſſus non coram ſuo iudice vtrū debeat purgare illam cōfeſſionem coram ſuo iudice:ꝛ quid operetur confeſſio facta non coram ſuo iudice.ibi.nu.14.30. 12

Confeſſio facta coram non ſuo iudice vel confeſſio extraiudicialis an ſit indicium ad torturam.ibi.nu.16.

Confeſſio facta calore iracundie nunquam eſt ſufficiens indicium ad torturam.ibi.nu.16.

Confeſſus in vno iudicio non cogitur repetere in alio ſi agitur ciuiliter:ſecus ſi criminaliter.ibi.

Confeſſus non habetur pro condemnato in criminalibus ſed requiritur ſententia.ibi.nu.15.

Cōfeſſio ad ſui vtilitatē nō req̄rit validitatem iudicū.ibi.nu.17. 13

Confeſſio inducta per cōtumaciā dr̄ ficta confeſſio.ibi.nu.28. 14

Confeſſio facta in vno iudicio parit preiudicium in alio.ibi.,numero 14.ꝛ.30.

3 Confeſſio prorogatoris ſiue adminiſtratoris an noceat domino.in.c.j.nu.29.vt lit.non conte. 108

Confeſſio procuratoris poteſt per dominum reuocari.ibi.nu.31.

Cōfeſſio principalis in vna cauſa facit preiudiciū in alia ſecus in confeſſione procuratoris.ibi.nu.22.

Cōfeſſio aduocati preiudicat clientulo niſi illam reuocet.in.c.cū cauſam.nu.2.de appel. 131

Cōfeſſio aduocati pōt reuocari per cliētē etiā nō ꝓbato errore ſed cōfeſſio ꝓpria vel ꝓcuratoris non poteſt reuocari niſi ꝓbato errore.ibi.

Confeſſio erronea que preiudicat nō ſolū circa merita cauſe ſed circa proceſſum poteſt reuocari.ibi.nu.3.ꝛ.6.

Confeſſio aduocati pōt reuocari intra tres dies per cliētē ſuū:qñ.ſ.cōfeſſio preiudicat ad merita cauſe ſed ſi preiudicat ad ꝓceſſum q: induxit

rit litis conteſtationem oportet quod reuocet antequam faciat aliquem actum qui ſoleat fieri poſt litem conteſta.ibi.nu.7.
Confeſſionem erroneam tam propriam quam aduocati an ⁊ quando quis poſſit reuocare docto vel non docto de errore vel vſq; ad quod tempus.ibi.nu.8.
3 Confeſſio vel contumacia prelati ⁊ capituli an noceat eccleſie,remiſſiue.in.c.j.nu.28.de dolo.⁊ contu. 195
5 Confeſſio inquiſiti poteſt acceptari quatenus facit contra ſe ⁊ nō aliter niſi probetur.in.c.auditis.nu.32.de preſcrip. 36
Confeſſio inquiſiti qualificata licet acceptetur inquantum eſt contra ſe tamen non operatur quod quis capitaliter puniatur.ibi.
6 Confeſſio aduocati nocet parti ſi eam non reuocauerit.in.c.olim cauſam.nu.2.de cenſi. 204
2 Confeſſio penitentialis poteſt fieri coram laico tempore neceſſitatis.in.c.paſtoralis.§.preterea.nu.3.de offi.ord. 118
5 Confeſſio non preiudicat confitenti niſi reſpectu interrogantis.in c.quāuis.nu.23.de re iud. 83
3 Confeſſio dicitur facta in iudicio etiam quod in eo non ſit lis conte.in rub.nu.2.de iud. 2
7 Confeſſio mariti ⁊ prime vxoris nō nocet ſecūde niſi de primo matrimonio aliter conſtiterit.in.c.veniēs.nu.4.de eo qui du.in ma. 24
7 Confeſſio coniugum quare matrimonio non noceat quandoq; tamē nocet.in.c.ſuper eo.nu.2.5.de eo qui cog.conſan. 29
7 Confeſſio amborum coniugum cum ſeptima propinquorum manu an ſufficiat allegato impedimento ſiue cohabitatione triennij.in.c.fi.nu.4.de frigi.⁊ male. 37
Confeſſio coniugum non eſt multum neceſſaria.ibi.nu.11.
1 Confeſſus vtrum habeat quadrimeſtre tempus ad ſoluendum.in.c.dudum.el.ij.nu.25.de elec. 178
6 Confitens propter tormenta illud quod non eſt verum ⁊ propter hoc condemnatur ad mortem decedit ſine peccato mortali niſi in extremis reuocet illam confeſſionem.in.c.ex parte.nu.2.de ſepul. 138
3 Confeſſio facta in iudicio an valeat licet proceſſus ſit nullus.in.c.piſanus.nu.9.de reſti.ſpo. 192
Confeſſio ad ſui vtilitatem non requirit ſubſtantiam iudicij.ibi.
7 Confeſſio inducit infamiam quando eſt tale delictum de quo condēnatus efficeretur infamis.in.c.ſuper his.nu.4.de penis. 170
7 Confeſſio verecunda multum proficit in remiſſionem peccatorum.in c.j.nu.1.de his qui fil.occi. 106
7 Confitenti creditur de omnibus que dicit in foro anime.in.c.ſignificaſti.el.ij.nu.7.de homici. 112
2 Confeſſio facta abſente parte an ⁊ quando preiudicet.Anto.in.c.veniens.nu.8.de renun. 33
1 Confeſſio facta in proceſſu qui non eſt validus in eo quod lis non eſt conte.valet .in.c.dudum.el.ij.nu.11.de elec. 177
1 Confeſſio an ⁊ quando poſſit pro parte acceptari ⁊ pro parte non.in c.bone memorie.nu.29.de poſtu.prela. 11
7 Cōfeſſio coniugum an ⁊ quādo preiudicet matrimonio carnali ſiue ſpirituali.in.c.cum cauſa.nu.6.de rapto. 120
6 Confeſſio presbyteri contentioſe facta preiudicat eccleſie nō habenti capitulum alias requiritur cōfeſſio capituli.in.c.dilectus.nu.4.⁊.18.de capel.mona. 188
Confeſſio facta in vno iudicio facit fidem in alio inter eaſdem perſonas.ibidem nu.5.⁊.13.
Confeſſio facta ſuper proceſſu nullo valet.ibid.nu.14.
Confeſſio facta in ſummario iudicio facit fidem in plenario.ibi.n.15.
4 Confeſſio de filiatione directe facta in iudicio vel nominato preſente cōſtituit nominatum in quaſi poſſeſſione filiationis.in.c.per tuas.nu.7.de proba. 26
Confeſſio prima cum ſolennitatibus excludit confitentem ad dicendum contrarium.ibi.nu.19.
4 Confeſſioni ſue iurate in cauſa matrimoniali: an quis contrauenire poſſit.in.c.mulieri.nu.10.de iureiur. 165
1 Confeſſio an poſſit mutari per confitentem ⁊ quid de libello.in.c.noſti.nu.5.de elec. 129
1 Confeſſio prelati quo caſu noceat eccleſie.in.c.dudum.el.ij.nu.32.de elec. 178
7 Confeſſio penitentialis facta laico in cauſa neceſſitatis valet ꝓpter ſignuʒ contritionis nō quod laicus habet autoritatem abſoluendi.in c.a nobis.el.ij.nu.10.de ſen.excom. 187
4 Cōfeſſio ſimplex ſine cauſa an valeat ⁊ an in probatiōe debiti requiratur ſcriptura ⁊ quid veniat appellatione cautionis.in.c.ſi cautio.n.1.de fide inſtru. 10
Confitēs ſe ſuper mutuo ſi probat confeſſionē nō obtinebit.ibi.nu.4.
Confeſſio procuratoris de recepto non preiudicat domino qui conſtituit ipſum ad recipiendum.ibidem.nu.5.
Confeſſio facta abſente parte etiam de iure canonico non obligat cōfitentem tam in ciuili quam in criminali.ibidem numero.6.
Confeſſio abſente parte facit ſemiplenam probationē.ibidem nu.7.
Confeſſus qñ quis bis fuit non habet exceptionē non numerate pecunie vel dotis.ibi.nu.13.
2 Confeſſus in ciuilibus nunq̄ condemnatur ſed in criminalibus.ſic.in.c.querenti.nu.5.de offi.dele. 89
5 Confiteri videtur non negans.in.c.j.nu.2.de poſtu.prela. 107
5 Confitens vnum videtur confiteri omne id quod ſequitur ex illo.in c.cum venerabilis.nu.25.de excep. 10
3 Confeſſio aduerſarij confitens titulum ſpoliati in re ſpoliata an per hanc confeſſionem obtinebit ſpoliatus de beneficio agens interdicto recuperande.in.c.in. literis.nu.25.de reſt.ſpo. 171
7 Confeſſio ſocij criminis non eſt ſufficiens cauſa ad cauſandā infamiam in.c.ſignificaſti.nu.7.de adul.⁊ ſtu. 117
5 Cōfeſſio prelati aſſerentis rem per eccleſiam poſſeſſam eſſe alienā que tñ eſt in bona fide an preiudicet.in.c.ſi.nu.43.de preſcri. 47
6 Confeſſio vel conſtitutio generalis an ſit potētior quam ſpecialis vel ecōuerſo.in.c.tua.nu.9.de decimis. 149
4 Confeſſio facta coram arbitro pōt reuocari etiā per ſniam latā: ſecus coram arbitratore.in.c.quintauallis.nu.20.de iureiur. 147
3 Confeſſio de credulitate preiudicat confitēti ſicut de veritate.in.c.j.nu.27.de lit.conteſt. 105
7 Confeſſio emanata precedente iuramento de dicendo plenā ⁊ meram veritatem non recepit aliquas excuſationes ex poſt facto ſʒ ſec9 eſt ſi preceſſerit iuramentū de reſpondendo ad interrogata.in.c.cū dilecti.nu.3.de accu. 66
Confeſſio iurata etiam cum iuramēto calumnie recipit excuſationem ⁊ declarationem.ibi.nu.4.⁊13.
Confeſſio iurata q̄ pōt retorqueri ad bonū ⁊ ad malū ex quo tñ ꝓma fronte ſonat in malū interpretatur in malā partē niſi confitens ſe excuſet:ſecus ſi prima fronte non ſonat in malum.ibi.nu.5.⁊.10.
Ex confeſſione alicuius capitur qđ eſt contra eum non autem quod pro eo poteſt elici.ibi.nu.6.
7 Confeſſioni cōiugum ſuper impotētia coeundi non ſtatur ſed requiritur alia probatio quoad ſeparationem.in.c.j.nu.5.de frigi.⁊ male.34
4 Confeſſio de credulitate eque preiudicat ſicut confeſſio de veritate.in c.ex literis.nu.11.de iureiu. 163
3 Confeſſus in iure ſe cōmiſiſſe ſimoniā deponit ab officio ⁊ beneficio ⁊ quando.in.c.cum ſuper.nu.1.⁊.7.⁊.8.de confeſ. 125
Confeſſus incidenter crimen ſuum poteſt puniri ⁊ cōtra ipſum ꝓceſſus formari.ibi.nu.12.
Confeſſio facta coram iudice incōpetenti vel extra iudicium an preiudicet confitenti vel non remiſſiue.ibi.nu.5.
Confeſſio incidenter facta licet non ſit pro tunc punibilis tamen eſt ſufficiens vt ex ea inchoetur nouus proceſſus.ibi.nu.12.
Confeſſio facta in vna inſtantia facit fidem in alia ſuper eadem cauſa lʒ diuerſimode intentet,ſecus per ꝓbationes q̄ nō faciūt fidem.ibid.
7 Cōfeſſio extraiudicialis de crimine nō ꝓbat crimen ſed eſt ſufficiens indicium ad torturam.in.c.quā ſit graue.nu.2.de exceſ.prela. 145
3 Confeſſiones audiendi poteſtas ⁊ ea que ſunt cure non poteſt preſcribi.in.c.cum contingunt.nu.16.de foro compe. 77
2 Confeſſio ſine cauſa ad obligandum non valet,ſecus ad liberandum.in.c.ſuper hoc.nu.3.de renun. 12
7 Confiteri nemo poteſt alij quam proprio ſacerdoti quia non eſt ſuus iudex ⁊ ſi confiteatur non poteſt ab eo nec abſolui nec ligari.in.c.qđ autem.nu.3.de peni.⁊ remiſ. 173
Confiteri quis non poteſt peccata ſua alieno ſacerdoti licet in eius parochia peccauerit.ibi.nu.5.
7 Confitenti creditur in foro penitentiali.in.c.cum illorum.num.15.de ſen.excommu. 190
4 Confeſſio facta in vno iudicio ratione publice vtilitatis facit fidem in alio.in.c.cauſam.el.j.nu.5.de teſti. 46
7 Confeſſio extraiudicialis eſt indicium ad torturam an aūt plene probet crimen:remiſſiue.in.c.ſi quis de gradu.nu.3.de pur.cano. 161
7 Confiteri poteſt quis in caſu neceſſitatis illi qui non ſit ſacerdos tamen non poteſt ab ipſo abſolui ſed deus dimittet ſibi peccatum propter contritionem.in.c.fures.nu.4.de furtis. 121
7 Confeſſus habetur pro condemnato in cauſa ciuili nec eſt neceſſe cōtra eum ferre ſententiā ſed ſecus eſt in cauſa criminali vbi in confeſſum fertur ſententia.in.c.cum olim.nu.5.de rerum permu. 91
3 Confeſſio erronea non preiudicat cōfitenti ſi de errore doceatur ante finitum negotium.in.c.ſi.nu.1.⁊.20.de confeſ. 226
Confeſſio procuratoris vel aduocati in iudicio facta an noceat domino.ibidem.nu.3.
Confeſſio economi preiudicat eccleſie que tamē reſtituitur vel docet de erronea confeſſione.ibi.nu.4.
Confeſſio infantis etiam cum autoritate tutoris nil valet.ibi.nu.6.
Confeſſio impuberis tutorem nō habētis valet in caſibus in quib9 habet legitimam perſonam ſtandi in iudicio alias ſecus.ſed ſi habet tutorem valet facta cum ſua autoritate,alias ſecus.ſed ſi eſt leſus reſtituitur.ibi.nu.7.
Cōfeſſio adulti nō habētis curatorē facta ſup aliquo ꝯctu extra tñ iudiciū valet ſʒ ſi ledit reſtituit,facta vero in iudicio in caſib9 in quib9

poteſt eſſe ſine curatore valet:in aliis non.in.d.c.ſi.nu.8.de cōfeſ. 227

Confeſſio facta cū autoritate curatoris indiſtincte valet ſed ab ea reſtituitur minor ſi eſt leſus.ibi.nu.9.

Confeſſio adulti facta ſine curatore quem habet an ⁊ quo caſu valeat.ibidem.

Confeſſio minoris facta in tormentis ⁊ poſtea ratificata valet etiam ſine autoritate curatoris.ibi.

Confeſſio tutoris curatoris vel alterius adminiſtratoris an noceat pupillo adulto ⁊ ſimilibus.ibi.nu.10.

Cōfeſſio dicitur facta metu ⁊ non valet qñ eſt facta in tormentis vel apud ea vel in carcere vel propter terrorem armorum tñ quilibet terror faciet confeſſionem factam metu.in.d.c.ſi.nu.11.de confeſ.

Confeſſio facta calore iracundie non valet nec preiudicat.ibi.

Confeſſio facta in tormentis vel metu quando dicatur perſeuerata ad hoc vt preiudicet.ibi.nu.12.

Confeſſio facta in fauorem confitentis non valet ⁊ quando.ibi.n.12.

Confeſſio quo caſu poſſit pro parte acceptari ⁊ pro parte non.ibi.

Confeſſio in iudicio facta an valeat ſine cauſa ⁊ an ſit opus quod aliter probetur.ibi.nu.14.

Cōfeſſio tā iudicialis quā extraiudicialis tā dependens ex ſuo facto ꝓprio quā alieno ſiue facta in libello ſiue non an omni caſu ad ſui valorem requirat p̄ſentiā partis etiā ſi de iure canonico.ibi.nu.15.⁊.16.

Confeſſio facta in libello,poſitionibus,teſtamento ⁊ exceptionibus an preiudicet ibi.

Confeſſio non dicitur facta in iudicio niſi iudex ad hoc ſedeat ꝓ tribunali.ibi.nu.17.

Confeſſus tam in ciuili quam in criminali an ⁊ quando ſit condemnandus vel ſit ei danda dilatio ad ſoluendum ſiue ante ſiue poſt lit.conte.confiteatur.ibi.nu.18. 228

Confeſſio non infamat etiam ſi eſſemus in caſibus in quibus condēnatio infamaret.ibi.nu.19.

Cōfeſſio erronea ſiue iuris ſiue facti ſiue tacita ſiue expreſſa an ⁊ quādo poſſit reuocari ſiue ſcienter fiat ſiue non ſiue ꝓpria ſiue procuratoris.ibi.nu.20.23.

6 Confitenti ſacerdoti oīa creduntur que in confeſſione dicit q2 ſolum agitur de preiudicio anime ſue.in.c.raynaldus.nu.14.de teſt. 127

7 Confeſſio penitentialis multū ꝓficit ex eo quod ꝯfitens verecūdat q2 verecundia eſt maxima pars penitentie.in.c.j.nu.5.de rapto. 118

Confeſſio penitentialis deberet fieri corā proprio ſacerdote ad hoc vt eſſet magis verecunda.ibi.

7 Confeſſio facta calore iracundie non valet niſi data perſeuerantia.in c.cum olim.el.ij.nu.14.de priui. 156

Confeſſio extorta per metum an valeat etiam data perſeuerantia.ibi.

5 Confeſſio facta calore iracundie non valet niſi data ꝑſeuerantia.in.c.cū parati.nu.13.de appel. 99

3 Confitenti crimen proprium nō creditur contra eos quos dixit fuiſſe criminis participes ⁊ hoc regulariter.in.c.j.nu.1.de confeſ. 225

Et vide ibi.nu.5.⁊.6.vbi ponuntur quidam caſus fallentie.

Confeſſio ſocij criminis non eſt ſufficiens indiciū ad torturam niſi ſit coadiuuata aliis preſumptionibus.ibi.nu.2.6.7.

Confitens proprium delictum non debet interrogari de aliis criminoſis.ibi.nu.4.⁊.8.

3 Confeſſus mitius punitur quam conuictus.Ant.in.d.c.dilectus.nu.8.de tempo.ord. 40

7 Confeſſio facta in iudicio in quo de crimine agitur ciuiliter non preiudicat ſi de eodem crimine agitur poſtea criminaliter poteſt tamen bene compelli confeſſus vt perſeueret in confeſſione ⁊ quod interpretetur illam.in.c.qualiter ⁊ quādo.el.ij.nu.35.de accu. 74

3 Confeſſio facta in libello valet ⁊ prodeſt aduerſario licet tempore dati libelli non fuerit preſens.in.c.j.nu.8.de lit.conteſt. 104

7 Confitenti creditur in foro penitentiali ſ3 non in foro iudiciali.in.c.ſicut nobis.nu.4.de ſen.excom. 192

6 Confeſſio dicitur fieri in preſentia partis etiam quod pars ibi accidētaliter reperiatur.in.c.cum dilectus.nu.5.de ſucceſ.ab inteſt. 131

Confeſſio etiā declaratoria actus preteriti reqrit p̄ſentiā partis.ibi.

Confeſſio preiudicat confitenti inquantum facit contra ſe.ibi.nu.12.

Confeſſio facta parte abſente inducit ſemiplenā ꝓbationē.ibi.n.16.

Confeſſio incidenter facta ad interrogationem alterius non preiudicat confitenti tamen inducit aliquam preſumptionem.ibi.nu.17.

Confeſſio facta ꝓpter aliud etiā in p̄ñtia partis non plene ꝓbat.ibi.

Cōfeſſio facta in teſtamēto puta de male ablatis ob q̄ in dicto teſtamēto fuerunt relicta aliqua in recōpēſationē an p̄iudicet teſtōri cōualeſcēti.ſ.vt vigore p̄dicte cōfeſſiōis poſſit cogi ad reſtituēdū.ibi.n.19.

Confeſſio partis dicentis in teſtamento ſe eſſe debitorem plurimum non preiudicat quominus filio non debeatur legitima.ibi.

Confeſſio facta in vltima voluntate preiudicat ſi eſt iurata vel a parte vel a notario.ibi.

5 Confeſſio prelati non nocet eccleſie niſi preſumptio ſit contra eccleſiam.in.c.ſi diligenti.nu.4.de preſcrip. 19

4 Confeſſio facta coram arbitro facit fidē corā iudice.in.c.preſentata.nu.8.de teſti. 83

2 Cōfeſſio procuratoris generalis nocet ipſi domino.in.c.dilectus.nu.2.de procu. 145

1 Confeſſio poteſt pro parte acceptari ⁊ pro parte non.in.c.j.nu.7.de poſtu.prela. 107

7 Confeſſio coniugum pro ſe ⁊ contra ſe an ſufficiat.in.c.atteſtationes.nu.8.de deſpon.impub. 15

6 Cōfitēs peccata ſua ⁊ aliqua retinēs de quib9 nō vult cōfiteri nō pōt ꝓ confeſſis abſolui.in.c.maiores.§.ſed adhuc.nu.1.de baptiſ. 214

2 Confeſſio mulieris facta precedētibus flagellis eſt nulla.in.c.cauſa3.nu.2.de offi.deleg. 81

Confeſſio facta in proceſſu inualido valet.ibi.nu.4.

3 Ille qui habetur pro confeſſo non eſt ſtatim condemnandus ſed dicitur pronuntiari quod habitus eſt pro confeſſo.in.c.cum cauſam.nu.26.de iura.calum. 129

Contrarium ſentit Abb.in.c.ſeq.ibi.nu.11.

Confeſſio cauſata in contumacia non tranſit ad heredes nec eis preiudicat ſi principalis non fuit condemnatus.ibi.in.c.ſeq.nu.11.

4 Confeſſioni partium ſtatur ſi acta ſubſtantialia ſunt deperdita vel ſi dubitatur an interuenerint.in.c.ſi.nu.2.de prob. 34

3 Confeſſio proprij delicti grauat vt confeſſus non poſſit promoueri.in.c.ij.nu.43.44.de ord.cog. 147

5 Confeſſio penitentialis debet eſſe integra nec ſufficit quod vni ſacerdoti quis confiteatur certa peccata ⁊ quedam alteri ⁊ ponitur hic ratio ſed eidem ſacerdoti confiteri diuerſis horis interpellatis forte ſecus.in.c.omnis vtriuſq3.nu.1.de peni.⁊ remiſ. 108

Confitens non debet detegere aliena peccata niſi non poſſet dicere ſua ſine detectione aliorum ſecundum exemplum poſitum.in.d.c.omnis vtriuſq3.ibi.nu.2.

7 Confeſſus coram vno iudice poteſt repeti ab alio iudice ſuper eodem crimine.in.c.ex parte.nu.1.de ver.ſig. 201

Confeſſio pretextu erroris non poteſt reuocari poſt diffinitiuam,ſed bene poſt preceptum iudicis factum de ſoluēdo niſi preceptum eſſet factum cauſe cognitione.ibi.nu.7. 202

Confeſſio non facit notorium ſiue rem manifeſtam quando contra ipſam aliquid opponitur.ibi.nu.8.

1 Confeſſio criminis an ⁊ quando valeat.in.c.olim ex literis.nu.8.de reſcrip. 71

Confeſſio extraiudicialis de crimine an ſit ſufficiens vt quis poſſit cōdemnari vel poni ad torturam.ibi.nu.8.

Cōfeſſio facta parte abſente an preiudicet in criminalibus.ibi.n.10.

Confeſſio ſine cauſa extra ius facta an valet.in.c.ſi cautio.nu.2.de fide inſtru. 111

Confeſſio facta coram arbitro an habeat vim confeſſionis iudicialis.in.c.compromiſſum.nu.7.de arbi. 179

5 Confeſſio procuratoris nocet domino ⁊ quod eccleſia ſit domina dūmodo ſit conſtitutus a prelato ⁊ capitulo.alias non preiudicabit.in c.ſuborta.nu.1.de re iudi. 75

Confeſſio ſolius prelati non nocet eccleſie.ibi.

6 Confeſſio in iure reprobata vel non admiſſa poteſt per confeſſum cōtra eam veniri.in.c.cum ſuper queſtione.nu.10.de conceſ.preben. 60

7 Confeſſio extraiudicialis facit indicium ad torturam ⁊ aliquando ad penam ⁊ eſt ſufficiens ad priuandum quem beneficij ſuis glorians ſe commiſiſſe tale crimen punitur pro delicto gloriationis.in.c.de hoc.nu.7.de ſimo. 79

Confeſſus in iudicio timore future probationis non dicitur ſpōte cōfeſſus ⁊ ideo nō gaudet beneficio confitentium.ibi.nu.8.

Confeſſio ſpontanea dicitur illa que fuit facta nō precedente aliquo ſtimulo ſed ſponte acceſſit ad iudicium ⁊ confeſſus eſt crimen.ibi.

Confeſſus per viam inquiſitionis acrius ponitur quā conuictus.ibi.

3 Confeſſio ficta per contumaciam non plus operatur quā vera cōfeſſio.in.c.j.nu.25.de iudi. 6

7 Confeſſione ſolius vxoris ſeparatur matrimoniū quo ad thorū:ſec9 vbi agitur de ſubſtantia vinculi.in.c.ex literis.nu.2.de diuor. 47

Confeſſio facta calore iracundie an ⁊ quando preiudicet.ibi.num.10.

Confeſſio propria an poſſit reuocari.ibi.

5 Confeſſio cedentis an noceat ceſſionario remiſſiue.in.c.quāuis.n.32.de re iudi. 84

2 Confeſſio penitentialis debet eſſe integra nec poteſt per partes fieri.in.c.ex parte.nu.4.de offi.ordi. 113

7 Cōfeſſio viri ⁊ mulieris de mr̄imonio clādeſtino nō p̄iudicat mr̄imonio publice contracto.in.c.quod nobis.nu.6.de clandeſti.deſpon. 16

5 Confeſſio indeliberate ⁊ feſtinanter emanata preiudicat confitēti data perſeuerantia.in.c.cum venerabilis.nu.12.de excep. 9

Confeſſio facta calore iracundie non preiudicat.ibi.

Confeſſio emanata non habita mentione inſtrumenti ſi illud inſtrumentum reprobetur remanet confeſſio niſi pretextu inſtrumēti reprobati reuocetur.ibi.nu.34. 11

Confeſſio emanata vigore inſtrumenti non ſolennis valet ⁊ non tollitur etiam inſtrumento apparente non ſolenni.ibi.nu.35.

7 Confeſſio facta vel ſacerdoti vel iudici nemine audiente poteſt negari per confitentem.in.c.ex tue.nu.2.de ſimo. 82
4 Confeſſio non eſt probatio ſed probationis releuatio.in rub.nu.3.de proba. 2
3 Confeſſio prelati an noceat eccleſie.in.c.fi.nu.21.de iura.cal. 131
4 Confitens falſum contra ſeipſum metu tormētorum peccat mortaliter.in.c.j.nu.3.de teſt.cog. 90
7 Confeſſus mitius punit ꝙ conuictus niſi talis cōfeſſio ſit facta timore probationis.in.c.⁊ qualiter ⁊ quando.el.ij.nu.20.de accuſa. 73
4 Confeſſio de credulitate preiudicat confitenti.in.c.quoties.nu.8.de teſti. 39
6 Confitenti ſacerdoti creditur omne quod dicit reſpiciens animā ſuā in.c.j.nu.4.de ſolu. 100
2 Confeſſio penitentialis poteſt per parochialez alteri committi ⁊ etiā eius abſolutio.in.c.fi.nu.2.de offi.ord. 123
3 Confeſſio facta in vno iudicio etiam ſummario nocet in alio dummodo ſit facta principaliter non incidenter.in.c.ij.nu.25.30.43.de ordi. cogni. 146.⁊ ſeq.
Confeſſio facta in iudicio alias nullo valet.ibi.
Confeſſio incidenter emanata facit iudicium.ibi.nu.30.
7 Confeſſio ſpiritualis poteſt eligi ad libitum ſine licentia preſbyteri parochialis vel alterius ſuperioris quando imminet neceſſitas maxima ita quod non poſſit haberi recurſus ad ſuperiorem.in.c.fi.nu.1. de peniten.⁊ remiſ. 178
Confeſſor poteſt eligi ad libitum per prelatos.ibi.nu.2.
Confeſſor an poſſit eligi ille qui non ſit ſuus preſbyter parochialis pretextu conſuetudinis.ibi.nu.4.
6 Confeſſio vnius ex cōiugibus an preiudicet matrimonio.in.c.veniēs. nu.8.de conuer.coniu. 170
Confeſſio monachi an preiudicet monaſterio.ibi.
Confeſſio licet preiudicet cōfitēti non tñ preiudicat monaſterio.ibi.
5 Confeſſoria eſt actio realis in corporalibus.in.c.veniens.nu.30.de preſcrip. 44
5 Confeſſus tam in criminalibus quam ciuilibus an poſſit appellari.in c.cum ſpeciali.§.porro.nu.5.de appel. 130
Confeſſio defuncti quod extorſerat certam ſummam preiudicat heredi adeo probata rapina ⁊ quantitati heres cogetur ſoluere abſq; alio ordine iudiciario.ibi.nu.7. 134
3 Confeſſus an vlterius condemnetur.in fi.nu.13.de iura.cal. 130
7 Confeſſio mariti de dote recepta an ⁊ quo caſu valeat.in.c.j.nu.7.de adul.⁊ ſtu. 115
7 Confeſſione coniugum an bene probetur impedimentum.in.c.laudabilem.nu.5.de fri.⁊ male. 35
2 Confeſſio facta ſiue in foro contentioſo ſiue penitentiali ſiue mixto an preiudicet confitenti.Ant.in.c.queris.nu.8.⁊.11.de eta.⁊ qual. 44
6 Confeſſio incidenter facta non preiudicat confitenti ſed oportet qđ quis confiteatur principaliter propter illud.in.c.inter dilectos.nu.6. de do. 106
6 Confeſſio emanata cum certa qualitate poteſt aduerſarium acceptari reiecta dicta qualitate.in.c.cum veniſſent.nu.7.⁊.12.de inſti. 53
Confeſſio facta coram arbitro an habeat vim confeſſionis iudicialis. in.c.cum a nobis.nu.2.de arbi. 179
7 Confeſſores ſunt eligendi illi qui ſint ſanctiores ad hoc vt a deo facilius exaudiantur.in.c.deus qui.de peni.⁊ remiſ.nu.2. 174
7 Confitenti ⁊ non habenti propoſitum emendandi an debeat ⁊ ad qđ iniungi penitentia.in.c.quod quidam.nu.1.de peni.⁊ remiſ. 173
5 **Confirmatio** facta per papam ſuper aliqua re nō poteſt per inferiorem infirmari niſi fuerit ſurreptitia vel facta ſuper re litigioſa.in.c.j.nu.1.2.4.8.de confirma. vtili vel inutili. 140
Confirmatio ſuperioris an ⁊ quādo tribuat ius confirmato.ibi.n.6.
Confirmatio in forma communi quomodo dicatur.ibi.
Confirmatio pape an ⁊ quando operetur ꝙ res cōfirmata non poſſit amplius infirmari.ibi.nu.8.
Confirmatio facta alicui ſuper aliqua re operatur tantū vt non poſſit infirmari res illa reſpectu preteritorum ſecus reſpectu eorū que de nouo poſſunt oriri.ibi.nu.10.
Et vide in.c.ad noſtram.nu.6.in fine.
5 Confirmatio pape facta in forma communi nil operatur.in.c.examinata.nu.3.⁊ 6.de confir.vti.vel inuti. 142
Confirmatio pape quando preſumatur facta ex certa ſcientia.ibidem numero.5.
Confirmare non preſumitur papa ea que ſunt contra ius alio non expreſſo.ibi.nu.6.
6 Confirmans aliquem rem cenſetur confirmare illam ſm ſtatū in quo reperitur puta ſi eſt valida.in.c.dudum.nu.11.⁊.13.de decimis. 153
Confirmatio facta a papa vel ab alio an tribuat titulum ⁊ iuſtā cauſam preſcribendi.ibi.nu.12.
3 Confirmatio ⁊ datio non poſſunt fieri eodem actu.in.c.cum veniſſent. nu.3.de reſti.ſpo.173.
5 Confirmatio alicuius rei puta legitimationis vel poſſeſſionis nō pōt peti niſi primo ſuper his moleſtetur.in.c.j.nume.13.de confirma.vtili vel inuti. 140
4 Confirmatio an preſupponat confirmatum validum.in.c.inter dilectos.nu.7.de fide inſtru. 103
5 Confirmatio ſententia a qua fuit appellatū obtenta tacito de appellatione eſt ſurreptitia.in.c.bone.nu.1.de confir.vti.vel inuti. 140
Confirmatio in forma communi quomodo fiat.ibi.nu.4.
2 Confirmatus arctatur ad petendum confirmationem intra ſex menſes.in.c.inter corporalia.nu.22.de tranſla.epi. 4
Et que ſit pena nō facienti ſe cōſecrare intra dictū tempus.ibi.nu.23.
6 Confirmatio in forma communi vel ex certa ſcientia quādo dicatur. in.c.qr diuerſitatem.nu.9.de conceſ.preben. 57
3 Confirmatus in prelatura tunc habet poteſtatem adminiſtrādi ſi nō dubitatur de iuribus ſue confirmationis.in.c.cum olim.nu.7.⁊.12.de dolo ⁊ contu. 205
Confirmatio epiſcopi ſolenniter facta vt dicitur.in.d.c.cū olim.facit quod contra confirmatū non poſſit vlterius aliquid opponi niſi a ſententia confirmationis fuerit appellatum:⁊ quando.ibi.nu.11.
1 Confirmatio electi facta ſine cauſe cognitione eſt ipſo iure nulla.in.c. nihil.nu.1.de elec. 166
1 Cōfirmatio pōt dici electio.in.c.cū dilectus.nu.6.⁊.15.de cōſue. 100
5 Confirmatio ſi non valet remanet electio in priſtino ſtatu. in.c.ad probandam.nu.5.de re iudi. 80
Confirmatio ſuper electione nulla an valeat.ibi.
5 Confirmatio electionis an ⁊ quando habeat vim diffinitiue ſentētie. in.c.conſtitutus.el.ij.nu.14.de appel. 115
3 Confirmatio electi an validet electionem alias nullam.in.c.cū ſuper. nu.4.de cau.poſ.⁊ proprie. 155
5 Confirmatio ex certa ſcientia quid operetur.in.c.venerabilis.nu.1.de confirma.vti.vel inuti. 142
Confirmatio principis quando requirit ex volūtate partis in aliquo actu intelligitur de confirmatione ex certa ſcientia nō autem de illa facta in forma communi.ibi.nu.3.
1 Confirmatio quomodo eſt facienda per ſuperiorem in electo vel preſentato.in.c.poſtquam.nu.4.de elec. 119
1 Confirmatio poſtulationis ad quez ſpectet.in.c.fi.nu.10.de poſtula. prela. 11
2 Confirmatus in epm quo ad vinculum ſpiritualis matrimonij equiparatur conſecrato.in.c.inter temporalia.nu.8.de trāſla.epi. 3
2 Confirmare ſumitur aliquando pro quedam confirmatione facti.in c.ij.nu.5.de offi.leg. 106
4 Confirmatio pape alicuius ſententie corruit caſſata illa ſentētia.in c.ex parte.nu.4.de teſti. 41
1 **Confinia** poſſunt probari per verba enuntiatiua prolata in aliquo inſtrumento etiam confecto ad alium finem.in.c.ſuper eo.nu.3.de paro. 142
In factis antiquis admittitur probatio preſumptiua quia probatio neceſſaria ⁊ concludens non poteſt haberi.ibi.
Confinia non preſcribūtur nec res principaliter ⁊ indiuidue eis adherentes.ibi.nu.4.
6 Confinia probantur per verba enuntiatiua etiam propter aliud prolata.in.c.cum olim.nu.14.de cenſi. 204
6 Confinium proprietas cuius ſit adeo quod edificia in eis facta ſub cuius protectione vel dominio ſint.c.ſuper eo.nu.5.de paro. 142
Confinia prouinciarum ſingularium an poſſit preſcribi.ibi.nu.7.
3 Confinitiua non poſſunt dari alicui rebelli in ciuitate non ſubditi cōfinati.in.c.poſtulaſti.nu.19.de foro compe. 81
6 **Confiſcantur** bona patrimonialia clerici ob delictū ſuum non autem bona ſue eccleſie.in.c. quia diuerſitatem.nu.14.de conceſ.preben. 57
4 **Coniuges** poſſunt licite ſeparare cohabitationem ex cauſa continentie.in.c.tua nos.el.ij.numero.1.de iureiuran. 151
Coniugibus permiſſum eſt inuicē ſe dimittere ꝑpter fornicationē ⁊ ſeparare matrimonium propter continentiam ſeruandam.ibi.nu.3.
Coniugatus vnus non poteſt ingredi religionem niſi alius ingrediatur.ibi.nume.4.
Coniugati vouentes cōtinentiam ſi alter habeatur an epiſcopus debeat eos reintegrare.ibi.nu.5.
Coniugati vouentes continentiam ſi ſe reintegrauerint proles nata eſt illegitima.ibi.nu.6.
6 Coniugatus alterius thorū violans grauius punitur quam clericus adulterans.in.c.vt clericorum.nu.6.de vi.⁊ hone.cle.7.
☞ Corſe.Et ibi dicit abb.antiquū.d.Ant.d.Pe.⁊ cōiter doct.cū hoc dicto tranſire ſed apud eū nō eſt ſine dubitatione qr preſbyter cōmittit adulterium ſpūale ⁊ ſacrilegium:vt no.glo.in.c.virginibus.xxvij.q.j. Sed tene cōem opi.ꝑ ratione.d.c.vt clericorū.qr coniugatus pōt vti matrimonio ⁊ clericus occidentalis.non ob.gl.in.c.virginib⁹.qr hodie non attēdimus rigorem antiquorū canonum vt eſt pulcherrimus

ter.xxiiij.diſt.in.c.fraternitatis.in verbo etas noſtri tpis.cenſurã antiquorum canonum manere non patitur.

7 Coniuges propter alterius crimen nõ ſeparanť niſi ſpiritualiter fornicentur, ⁊ tunc durat coniugum eis etiam ſeparatis.in.c.ij.nu.1.de diuor. 47

Coniuges ſeparati propter fornicationem ſpiritualem an abſolui videantur a redditione debiti.ibi.nu.4.

7 Coniuges poſſunt compelli ad redeundum ⁊ ſe maritali affectione tractandum per eccleſiam propter periculum adulterij.in.c.ad id ꝙ.nu.3.de ſponſa. 8

7 Coniuges ſeparati debent ex voto continentiã ſeruare.in.c.ex literis.nu.6.de diuor. 47

7 Coniuges non tenẽtur iurare ſuper aliquo impedimẽto ſufficit enim qð generaliter dicant non potuiſſe matrimonium conſummare.in.c.laudabilem.nu.4.de frigi.⁊ male. 35

7 Coniuges eſſe quomodo ꝓbetur.in.c.lator.nu.6.qui fil.ſint legi. 39

7 Coniuges poſſunt compelli ad reddendum debitum.in.c.fi.nu.4.de eo qui cog.conſan. 31

7 Coniuges ſeparati an inuiti poſſint reintegrari.in.c.ex literis.nu.12.de diuor. 48

Coniuges ſeparati ſine iudicio eccleſie etiam propter hereſim redire compelluntur.in.c.de illa.nu.1.2.4.eo.tit.

Coniuges ſeparati propter hereſim an reconcilientur ſi lapſus in hereſim ſit reuerſus.nu.4.

7 Coniugibus mortuis inquiritur de validitate matrimonij quo ad legitimationem filiorum ⁊ vſqꝫ ad quod tempus poſſit.in.c.peruenit.nu.4.qui fil.ſint legi. 41

7 Coniuges etiam ſorores appellantur vbi carnale commercium non exercetur.in.c.conſultationi.nu.3.de frigi.⁊ male. 35

7 Coniuges propter lepram ſeparandi non ſunt a coniugio leproſi matrimonium contrahere poſſunt ⁊ inuicem ſibi debitum reddere tenẽtur.in.c.quoniam.n.1.de coniu.lepro. 24

Coniuges ſeparari non poſſunt excepta cauſa fornicationis.ibi.n.2.

6 Coniuges qui adinuicem promiſerunt continentiam ⁊ ob hoc ambo vel alter profitentur religionem alter alterum petere non poteſt.in c.dudum.nu.1.⁊.3.de conuer.coniug. 171

7 Coniugatus ſi viuente prima contrahit matrimonium in facie eccleſie cum ſecunda hoc ignorãte proles erit legitima.in.c.ex tenore.nu.1.qui fil.ſint legi. 44

7 Coniuges in alio ſeculo non ſe recognoſcunt pro coniugibus.in.c.ſuper illa.nu.3.de ſecun.nup. 54

6 Coniugatus non promouetur ad aliquos ordines eccleſiaſticos nec ad beneficia nec vicarius epiſcopi niſi vouerit caſtitatem ⁊ vnam tãtum vxorem ⁊ virginem habuerit, intellige hoc de vxore.in.c.ſane.el j.nu.1.2.3.⁊.4.de cle.coniu. 14

7 Coniugatus intrans religionem ⁊ reuocat⁹ ad vxorẽ teneť quãtũ in ſe eſt ſeruare continentiam.in.c.conſuluit.nu.3.qui cle.vel vo. 21

2 Coniugium ſpirituale contrahitur inter electum ⁊ per eligentes inter eccleſiam.in.c.inter corporalia.nu.9.de tranſla.epi. 3

2 **Coniuncta** perſona ſi fuit adhibita teſtis in cauſa coniuncte perſone adminiculatur inſtrumẽto.in.c.ex literis.nu.2.de tranſac. 133

1 Coniuncte perſone non poteſt ſolui.in.c.querelam.nu.11.de elec. 144

Coniuncta perſona agit ſine mandato preſtita tamen cautione.ibi.

2 Coniuncta perſona an dicatur tam reſpectu ſanguinis quam alio reſpectu.in.c.ſacerdotis.nu.4.de poſthu. 139

6 Coniuncta perſona non agit pro coniuncta in cauſis in quibus requiritur ſpeciale mandatum.in.c.accedens.nu.5.de preben. 34

2 Coniuncta perſona an dicatur clericus reſpectu ſue eccleſie.in.c.j.nu.8.de proc. 139

1 Coniuncta perſona non admittitur regulariter in caſib⁹ requirentibus ſpeciale mandatum.in.c.nonnulli.§.ſunt ⁊ alij.nu.2.de reſcri. 75

Cõiuncte perſone que dicãtur ꝙ poſſint agere ſine mãdato.ibi.n.10.

1 Cõiuncta perſona non admittiť ad agenduꝫ pro cõiuncta in his que requirunt ſpeciale mandatum.in.c.cum.M.nu.10.de conſti. 27

Coniuncta perſona etiam pater non poſſet recipere ſolutioneꝫ citra mandatum.ibi.

Cõiuncta pſona diciť reſpectu ſanguinis ⁊ nõ alio reſpectu.ibi.n.12.

2 Cõiuncta perſona tam cõiunctione naturali quam ſpirituali an admittatur ad agendum ſine mãdato.in.c.coram.nu.5.de offi.dele. 98

2 Coniuncta perſona an intelligatur reſpectu coniunctionis ciuilis.in c.fi.nu.14.de procu. 148

7 Coniuncta in propinquo gradu preſumitur habere notitiam cõſanguinitatis.in.c.⁊ ſi neceſſe.nu.7.de dona.inter vi.⁊ vxo. 51

Coniuncti in propinquo gradu quandoqꝫ excuſanť a pena ⁊ an poſſint ex huiuſmodi matrimonio aliquid lucri facere.ibi.nu.9.

2 Coniuncta perſona an admittatur pro coniuncta ſine mãdato in ſpiritualibus.in.c.cum pridem.nu.7.de pac. 133

6 Coniuncta perſona non dicitur proprie eccleſia.in repe.c.cum eſſes.nu.20.de teſta. 117

Coniũcta perſona quando in aliqua diſpoſitione ponitur intelligitur de coniunctione ſanguinis ⁊ non alia.ibi.

1 Coniuncta perſona non agit ꝓ coniuncta in his que requirũt ſpeciale mandatum.in.c.ex parte decani.nu.14.de reſcrip. 83

2 Coniuncta perſona dicitur illa que eſt coniuncta cõiunctione ſanguinis.in.c.ij.nu.5.de poſtu. 138

2 Coniuncta perſona nõ admittitur quando euidens eſt experiri contra voluntatem abſentis.in.c.conſtitutis.nu.6.de procu. 145

5 Coniuncta perſona agens pro coniuncta non preiudicat ei niſi ratum habeat.in.c.quamuis.nu.5.de re iudi. 81

1 **Connexa** habent idem iudicium principaliter.in.c.querelam nu.9.de elec. 143

5 De connexis idem eſt iudicium.in.c.ad preſentiam.nu.3.de app. 98

2 Connexum an ſit eadem diſpoſitio.in.c.p̃terea.nu.6.de offi.dele. 75

4 **Coniuratio** ⁊ conſpiratio quid ſit.in cap.fin.num.1.de teſt.cog. 94

7 **Connubium** etiam dicitur matrimoniũ cõſummatũ.in.c.martinus.nu.5.de cogna.ſpir. 27

2 **Conſcientia** licet ſcrupuloſa eſt ſequenda.Ant.in.c.ad aures.nu.5.de eta.⁊ quali. 45

6 Conſcientia non excuſat aliquẽ facientẽ aliquẽ actũ in ſeipſum ſed ob aliquas cauſas prohibitũ ab eccleſia.in.c.fi.nu.4.de relig.domi. 187

3 In his que dependent ex ſecreto conſcientie alicuius ſtatur eius dicto.in.c.nouit ille.nu.54.de iudi. 36

7 Conſcientia debet eſſe conſona iudicio rationis ⁊ ex tenui ſcrupuloſa conſcientia quis non eſt laudandus ſed vituperandus potius.in.c.⁊ ſi queſtiones.nu.2.de ſimo. 81

4 In foro conſcientie tenetur quis ad emendem damni dolo vel lata culpa dati ſecus ſi leui vel leuiſſima.c.quoniam.nu.18.de proba. 29

7 Conſcientia temeraria an ſit aliquo caſu.in.c.inquiſitioni.nu͂.4.de ſen.excom. 193

7 Contra ſuam conſcientiam erroneam non debet quis venire anteꝙ ipſam deponat ⁊ aliter vnicus preparat ſedem ad ignem eternum.in c.per tuas.el.ij.nu.3.4.de ſimo. 88

2 Conſcientia fundata ſuper leui peccato an ſit attendenda.Ant.in.c.fi.nu.8.de renun. 28

7 Conſcientia probatur per iuramentum.in.c.ſi vero.el.ij.nu.4.de ſen.excommu. 179

5 Conſcientia debet eſſe informata iudicio rationis ⁊ ẜm dictum al's nõ excuſaret.in.c.conſtitutis.el.ij.nu.2.de. appella. 115

6 **Conſcius** ſuiipſius debet cõtemnere maledicta alterius.in.c.magne.nu.13.de voto ⁊ vo.re. 177

7 **Conſanguinei** mariti cum conſanguineis vxores licite contrahunt.in.c.qð ſuper.nu.1.de conſang.⁊ affi. 32

7 Conſanguinitas ⁊ affinitas quo ad prohibitionem matrimonij hodie non excedit quartum gradum.in.c.ſponſam.nu.4.de ſponſa. 4

7 Cõſanguinitas quomodo probatur hodie q2 eſt reducta ad quartum gradum.in.c.ſuper eo.nu.7.de eo qui cog.conſan. 30

7 Conſanguinei coniugum poſſunt impedire matrimonium ratione impedimenti.in.c.contracto.nu.2.de cog.ſpiri. 27

7 Conſanguinei an admittãtur in teſtes pro conſanguineis ſiue in cauſa ciuili ſiue in cauſa criminali in qua agať ciuiliter aut criminaliter.in.c.cum oporteat.nu.3.de accu. 67

7 Conſanguinei ſponſam nullus vſqꝫ ad quartum gradum habere poteſt ⁊ ſimiliter ſponſus non poteſt ducere conſanguineas ſponſe.in.c.ad audientiam.nu.3.de ſponſa. 3

4 Conſanguinei preferuntur alijs teſtibus in conſanguinitate probanda.in.c.quoties.nu.9.de teſti. 38

Conſanguineorum defectus ex parte patris ſupplebitur ex parte matris ſtante ſtatuto ⁊c.ibi.nu.3.

5 Conſanguinitas ⁊ affinitas vſqꝫ ad quem gradum faciat iudicem ſuſpectum.in.c.poſtremo.nu.4.de appel. 106

5 Conſanguinitas de facili põt eſſe notoria ⁊ hec parẽtela ex cõi tractu dicitur notoria preſumptione iuris in.c.porro.nu.5.de diuor. 45

7 Conſanguineam priori ſponſe etiam poſt ſponſalia rupta cognoſcẽs peccat ⁊ priuatur ſaltem a tp̃s poteſtate contrahendi matrimoniuꝫ.in.c.duo pueri.nu.5.de deſpon.impu. 15

3 Conſanguineus prelati recuſatur in teſtem pro eccleſia ipſius prelati.in.c.cum veniſſent.nu.9.de iudi. 31

4 An in probatione cõſanguitatis ſufficit ꝙ duo teſtes probẽt de vno latere alij duo de alio latere.in.c.licet ex quadam.nu.10.de teſti. 81

Cõſanguineis debemus potius ſubuenire ꝙ̃ extraneis.in.c.vt ſuper.nu.19.de rebus eccl.alie. 76

2 **Conſecratus** ad certam eccleſiam licet non valuerit cõſecratio illius eccleſie valet tamẽ quo ad generalem eccleſiam.in.c.inter corporalia.nu.17.de tranſla.epi. 4

Conſecratio ep̃i ſiue archiep̃i quomodo ⁊ quibus interuenientibus fieri debeat ⁊ qui habent conſentire ſi nolunt preſtare conſenſum.Ant.in.c.nec ep̃i.nu.1.de temp.ordi. 37

Conſecra-

Conſeruationi archiepiſcopi vel epiſcopi ſi aliquid opponat̃ ad quẽ erit recurrendum.ibi.nu.3.
2 Conſecrati quomodo debeant archiepiſcopi ⁊ epiſcopi ⁊cum qua forma. Ant.in.c.ſi archiepiſcopus.nu.1.3.de temp.ordi. 37
2 Cõſecratio epiſcopi quomõ fiat.ant.ĩ.c.vnico.ĩ pn̄.n.2.de ſac.vnc. 49
Et vide in.§.ſcire.in prin.eo.ti.
Conſecratio quo ad ſubſtantiam vinculi ſpiritualis nihil addit.in.c. inter corporalia.nu.10.de tranſla.epi. 3
2 Conſecratio quid addit circa vinculum matrimonĳ ſpiritualis.in.c. inter corporalia.nu.34.de tranſla.epi. 5
7 **Conſequens** qui vult videtur tacite velle antecedens. in.c.ex parte.nu.3.de ſpon. 4
5 **Conſenſus** conſentire debentis ſemper preſumitur.in c.veniens.nu.23.de preſcrip. 43
6 Conſenſus alterius non requiritur quando libere aliquid poteſt fieri. in.c.veſtra.nu.4.de locato. 86
7 Conſentiens in foro anime mitius punitur quam agens.in.c.ſicut dignum.nu.4.de homi. 108
Conſentire delicto ⁊ auxilium preſtare cenſetur etiam ille qui cuſtodit veſtes delinquentium.ibi.nu.6.
6 Cõſentire quoties aliquis nõ vult in aliquo actu gerẽdo p̱ vniuerſitatem debet expreſſe contradicere al's habebit̃ p̱ conſentiente ⁊ quo ad penam et quo ad peccatum.in.c.j.nu.13.de his que ſi.a ma.par.c. 91.
7 Conſentiens cū faciẽte an pari pena puniatur ⁊ qui dicant̃ cõſentire. in.c.quante.nu.3.⁊.5.de ſen.excom. 194
6 Conſenſus vel cõſilium capituli in quibus caſibus reqrit̃ dū expediuntur negotia eccleſie.in.c.nouit.nu.7.de his que ſi.a prela. 66
7 Conſenſus mutuus ſolus eſt ad eſſentiam matrimonĳ.in.c.licet.nu. 4.de ſponſa. 17
7 Conſenſus tacitus facit conualeſcere matrimonium.in.c.veniẽs.nu. 3.de eo qui du.in ma. 24
6 Cõſenſus preſtitus alteri ab illo q̱ nõ credebat ptãtem ad ſe ptinere nõ facit actū inde ſecutū cõualidare nec reſpectu cõſentiẽtis:qꝛ ignorabat poteſtatez ad ſe pertinere nec reſpectu illius cui fuit p̄ſtitus qꝛ nõ habebat poteſtatẽ ſed forte põt ratificari ab illo q̱ habet poteſtatem.in.c.ex parte aſtenſis.nu.10.de conceſ.preben. 61
Arg.c.j.in ſi.ne ſede vac.per Abb.
7 Conſenſus contrahentium ſufficit quo ad vinculum matrimonĳ.in c.cum locum.nu.3.de ſpon. 6
Conſenſus quo ad matrimonium contrahendum non ſufficit niſi ſit cum plena libertate ⁊ ſecuritate.ibi.nu.4.
6 Conſenſus alicuius quotieſcūqꝫ requiritur in aliquo actu ſufficit ꝙ interueniat ex poſtfacto.in.c.cura paſtoralis.nu.2.de iurepa. 130
Conſenſus preſumitur ex curſu longi temporis.ibi.nu.4.
7 Conſenſus legitimãdi requirit̃ ⁊ an requirat̃ ꝙ parentes ⁊ agnati cõſentiant.in.c.per venerabilem.nu.28.⁊.29.qui fil.ſint legi. 44
4 Conſenſus partis an ex facto amici vel conſanguinei preſumatur.in c.cum cauſam.el.j.nu.19.de teſti. 71
1 Conſenſus contrahentium ſufficit quod interueniat diuerſo tempore vnus ab alio.in.c.cum inter canonicos.nu.6.de elec. 139
1 Cõſenſus in rebus eccleſiaſticis debet p̄ſtari in cõi nõ in ſingulari.⁊ oĩa iſta plene examinantur per Abb.in.c.cum omnes.nu.5.de conſti. 21
1 Cõſenſus cõſanguineorū ſi requirit̃ in aliquo actu ille actus põt ſine tali conſenſu celebrari in fauorem illorū qui habebãt conſenſum preſtare.in.c.cum in veteri.nu.6.de elec. 174
7 Conſenſus ſuperueniẽs de preſenti ſponſalibus de futuro ſub aliqua conditione quid operetur.in.c.de illis.nu.5.de condi.appo. 18
2 Conſenſus nullus ex ipſius perſeueratione põt operari quo ad facilitatem diſpenſandi licet non quo ad validitatem electionis in.l.inter corporalia.nu.28.de tranſla.epi. 5
1 Conſenſus aliquorum laicorum quando requiritur in electione eccleſiaſtica.in.c.cum terra.nu.8.de elec. 131
7 Conſenſus ſolus ſufficit quo ad ſubſtantiam matrimonĳ ⁊ ideo vera ſolennitas parentum vel dominorum conſenſus non ſunt neceſſaria. in.c.cum apud.nu.3.de ſponſa. 9
6 Cõſenſus ſi non preſtatur ab illo qui debebat preſtare ſuppletur per aliuz ſi ille irrationabiliter nõ preſtabat.in.c.quanto.nu.5.de his que ſi.a prela. 67
2 Cõſenſus aliquorum ſi requiritur in aliquo actu debet quis ſequi illi⁹ conſenſum ſecus ſi requiritur conſilium niſi conſilium ſapiat conſenſum.in.c.venerabili.nu.10.de offi.dele. 100
2 Conſentiens an ⁊ quando debeat puniri tanquam faciens.in.c.j.nu. 3.de offi.deleg. 72
6 Cõſenſus capituli non eſt ſemper neceſſarius in negotĳs eccleſiaſticis explicandis ſed in his que ſunt cõia inter prelatum ⁊ capitulum.in.c. cum vos.nu.4.de his que ſi.a prela. 66
Conſenſus alicuius ſi requirit̃ in aliquo actu an debeat precedere vel incontinenti ſequi.ibi.nu.3.
5 Conſenſus poteſt preſtari per illum qui fuit deputatus ab illo qui habebat preſtare.in.c.non poteſt.nu.12.de re iudi. 50
6 Conſentire debent omnes preſides in aliquo loco nomine alicuius alias actus eſt nullus etiam vno diſcrepante.in.c.in ſingulis.nu.5.de ſta.mona. 182
6 Conſenſus tacitus collegĳ ſufficit in pertinentibus ad prelatū ⁊ collegium.in.c.noſcitur.nu.8.de his que ſi.a prela. 69
Conſenſus capituli an preſumatur interueniſſe in alienatione rei eccleſiaſtice vel in conſtitutione procuratoris facta per prelatum ⁊ q̄s habet probare conſenſum interueniſſe.ibi.nu.9.
1 Conſenſus propinquorum ſi requiritur in contractu non requiritur ſi cõtrahitur cum ipſis propinquis.in.c.cuz in veteri.n.11.de elec. 174
7 Conſenſus ſolus perficit nõ tm̄ cõtractum matrimonĳ ſed etiã alios contractus qui ſunt de iuregentium.in.c.tuas.nu.6.de ſpon.du. 18
7 Cõſenſus ſolus nõ ſufficit mr̄imonio qn̄ cõſenſus nõ põt haberi niſi mediantibus verbis aut ſignis.in.c.tua nos.nu.10.de ſpon. 10
4 Cõſenſus partiū ꝙ ſcriptura priuata exẽpletur ſine iudice p̄iudicat eis ratione pacti vel confeſſionis.in.c.ſi.nu.7.de fide inſtru. 114
2 Conſenſus alicuius quando requiritur in aliquo actu non requirit̃ quod ille dicat autoritatem noſtrã impartimur dummodo aliter appareat de conſenſu.in.c.quoties.nu.1.de pac. 132
7 Conſenſus legitimus quo ad matrimonium contrahendū requiritur ⁊ nõ ſufficit nudus cõſenſus niſi ſit legibus qualeficat⁹.in.c.dilectus. nu.2.de ſponſa. 9
6 Conſenſus ſi nõ preſtatur ſine rationabili cauſa habetur pro preſtito. in.c.qm̄.nu.8.de vi.⁊ ho.cleri. 5
Conſenſus ſuperueniens poſtquam furioſus ad ſanam mentem redĳt an validet contractus.ibi.nu.4.
Conſenſus an ſit de neceſſitate quod ſimul eodem tempore interueniat vel ſatis ſit quod alterius conſenſus ſuperueniat.ibi.nu.5.
1 Cõſenſus requiſit⁹ in actib⁹ explicãdis p̱ vniuerſitatẽ nõ dꝫ ſingulariter p̄ſtari ſed collegialiter.in.c.qꝛ ꝓpter.nu.12.de elec. 163
7 Cõſenſu ſolo legitime ꝯhit̃ matrimoniū verba tn̄ vel alia ſigna requntur quo ad probationez.in.c.tue fraternitati.nu.1.de ſpon. 9
3 Conſenſus expreſſus an operetur plus quam tacitus vel econtra.in c.dilecti filĳ.nu.4.de foro compe. 84
6 Conſenſus ſi non preſtatur ab illo qui habet preſtare ſine iuſta cauſa aditur ſuperior.in.c.auaritie.nu.6.de preben. 26
6 Conſenſus extortus p̱ metū nõ p̄ſumit̃ ratificatus per ſimplicem taciturnitatem ſequentis tp̄is.in.c.accedẽs.nu.5.de conuer.coniug. 170
7 Conſenſus ſufficit ad eſſentiam matrimonĳ.in.c.tuas.nu.3.6.de ſpõ.duo. 18
2 Conſenſus mutuus importat neminem diſcrepare.in.c.ſcriptuz.nu. 3.de elec. 160
2 Conſenſus qui requiritur ad aliquem actum ſi negatur iniuſte debẽtibus conſentire iudex coget vel ipſe dabit.in.c.quod dei.nume.13.de ſta.mona. 181
3 Conſenſus vel arbitrium aliquorum ſi requiritur in aliqua re an ſufficiat conſenſus vnius maxime ſi non reperitur niſi vnus.in.c.eccleſia ſancte Marie.el.ĳ.nu.3.vt lit.pen. 218
5 Cõſentire in iudicem nõ cenſetur is qui dedit ſportulas ⁊ fideiuſſorẽ de iudicio ſiſti.in.c.inter monaſterium.nu.6.⁊.9.de re iu. 73
Conſentire in iudicem an ⁊ quando quis cenſeatur ante lit.conteſta. per aliquos actus coram eo factos adeo vt amplius non poſſit eius preiudicium declinari.ibi.nu.7.
6 Conſenſus aliquorum quando requiritur in aliquo actu poteſt preſtari per ſuperiorem ſi illi ſine iuſta cauſa denegent conſentire.in.c.nullus.nu.1.de iure pa. 194
2 Cõſenſus alicuius ſi requirat̃ in aliquo actu ille actus ſine hmõi conſenſu factus an teneat.in.c.cauſam.nu.6.de offi.dele. 181
6 Conſentiens quo caſu cenſeatur ſibi preiudicare.in.c.j.numero.4.de cenſi. 199
7 Conſiderat̃ quandoqꝫ ꝙ decet.in.c.vnico.nu.2.de nato ex libe.vẽ. 26
2 **Conſilium** aliquorum quando eſt petendum in aliqua re an ſit etiam ſequendum.Ant.in.c.cū de tua. nu.2.de corpo.vit. 61
2 Conſilium ſuperioris ſi fuerit adhibitum in aliquo actu cenſetur in illo actu eius autoritas adhibita.in capitu.dilecti filĳ.numero.9.de arbit. 170
2 Conſilium aliquando ponitur pro conſenſu vel autoritate ⁊ an ſufficiat petere cõſilium in renuntiatione beneficĳ.Ant.in.c.admonet.in vlti.no.de renun. 23
5 Conſilium licet aliquo caſu quis teneatur requirere ⁊ expectare non tamen tenetur illud ſequi.in.c.non poteſt.nu.21.de re iudi. 51
7 An ⁊ quando quis teneatur ex conſilio.in.c.nuper.n.7.de ſen.excõ. 188
2 Conſiliū ſapientis non eſt ſequendum in ſententiando ſi non videt̃ iuſtum iudici etiã ſtante ſtatuto vel cõmiſſione quod iudex debeat ferre ſententiam ſecundum cõſilium ſapientis.in.c.ſi pro debilitatione.nu. 8.de offic.deleg. 73
6 Qui habet actū gerere cum conſilio alterius non tenetur ſequi illius conſilium.in.c.j.nu.3.⁊.6.de capel.mo. 187
Conſilium alicuius vbi requiritur aliquo actu an neceſſario ſit requi-

rendum licet requirens non aſtringatur illud ſequi de conſenſu.in.c.cum olim.nu.2.ꝛ.4.de arbi. 174
Conſilium an ꝛ quando ſapiat conſenſum vel econtra.ibi.nu.5.
6 Conſilium aliquorum vbi requiritur in aliquo actu ſi non adhibeatur actus eſt nullus licet quis non obligetur tale conſilium ſequi.in.c.ad apoſtolicam.nu.12.de reg.iur. 161
5 Conſilium peritorum an teneatur iudex perquirere in decidentis cauſis.in.c.vt debitus.nu.28.de app. 127
1 Conſilium aliquorum ſi requiritur in aliquo actu oportet ꝙ interueniat ante actum.in.c.cum in veteri.nu.7.de elec. 174
Conſilium ſi requirit̃ in aliquo actu ꝛ conſulentes nolũt vel differũt dare conſilium poteſt actus ſine conſilio expediri niſi conſulentes fuerint requiſiti in extremitate temporis.ibi.nu.8.9.13.
Conſilium aliquorũ ſi requirit̃ in aliquo caſu an in deciſione caſus ſit omnino ſequendũ conſilium ꝛ quid de conſenſu ꝛ quid ſi fuit iudicatũ ſecundum malum conſilium.ibi.nu.12.
Conſilium debet requiri ante ſcrutinium ꝛ eſt vtile iterato requirere ſcrutinio publicato antequam ſequatur cõmunis electio.ibi.nu.13.175
5 Conſilium ſiue propoſitum mutare in melius ſapientem decet.in ca.cum ceſſante.nu.6.de appel. 128
6 Conſiliũ alicuius ſi requiritur in aliqua re non põt illa res expediri cõſilio prius non petito niſi immineret maxima neceſſitas ꝛ celeritas.in.c.tua nos.nu.7.ꝛ.8.de eccle.edific. 221
6 Conſiliarij an teneantur de malo conſilio ſiue vnus ſiue omnes ſiue in ſolidum.in.c.aduerſus.nu.20.de immu.eccle. 203
4 Conſilium ſecretum ſi iuraui non reuelare intelligitur de honeſto.in c.ego.N.nu.7.de iureiur. 132
1 Conſilium an ſit exquirendum ab illiteratis ꝛ inſipientibus.in.c.ad noſtrã.nu.4.de conſue. 94
6 Conſiliũ ſi requiritur in aliquo actu non poteſt fieri actus ille niſi precedente conſilio ꝛ habito reſponſo.in.c.cum vos.nume.5.de his que ſi.a prela. 66
6 Conſilium alicuius ſi requiritur de neceſſitate nõ eſt illud ſequendũ.in.c.quanto.nu.5.de his que ſi.a prela. 67
Conſilium capituli preſumitur abbas vel prelatus habuiſſe ꝛ dicenti contrarium incumbit onus probandi.ibi.nu.7.
2 Conſiliũ ponitur aliqñ pro cõſenſu.in.c.admonet.nu.5.de renũ. 11
7 Cõſultor debet vti vocabulis ꝓprijs.in.c.nuper nobis.nu.8.de dona.inter vi.ꝛ vxo. 52
3 Conſulentes vel auxilium preſtantes ꝛ qñ teneantur etiam vnus pro omnibus in foro tam penitẽtiali ꝙ cõtentioſo ad omnimodã reſtitutionem totius damni.in.c.ſicut dignum.nu.15.de homi. 49
3 **Conſors** litis admittit̃ etiã poſt lit.conteſta.ꝛ ſine mãdato.in.c.cum dilecti.nu.9.de do.ꝛ contu. 203
1 Conſors eiuſdem litis poteſt agere pro conſorte ſine mandato dũmodo caueat de rato.ꝛ iſtud conſortium quomodo contrahatur.in.c.cũ M.nu.9.de conſti. 27
Conſpirantes cõtra prelatum an prohibeant̃ teſtes contra ſtatutũ eccleſie.in.c.per inquiſitionem.nu.9.de elec. 146
5 Conſpiratores habentur ac ſi eſſent capitales inimici ꝛ ideo repellũtur a teſtimonio licet alquo caſu admittantur.in.c.cum.J.ꝛ A.nu.20.de re iudi. 77
4 Conſpirantes contra epiſcopum vel facientes tumultum contra aliquem qua pena plectantur.in.c.ſi.nu.4.de reſti. 94
4 Conſpiratio quid ſit.in.c.petitio veſtra.nu.2.de iureiur. 162
2 **Conſuetudo** generalis & que ſeruat ĩ vna ꝓuincia.in c.ex tuarum.nu.3.de autho.ꝛ vſu pal. 8
6 Conſuetudo iurata vel ſtatutum per ſingulos de vniuerſitate poteſt non obſtante iuramento tolli ab omnibus de ipſa vniuerſitate.in.c.j.nu.7.de his que ſi.a ma.par.ca. 70
Conſuetudo vel conſtitutio capituli etiam iurata diſponens quod omnes de capitulo vel ſaltem due partes debeant conſentire ꝛ aliter actus non teneat non valet.ibi.nu.8.
7 Conſuetudo an ꝛ quando tollat ius commune vel ab eo tollatur.in c.j.nu.de cogna.ſpiri. 26
Conſuetudo poteſt inhabilitare perſonas habiles ad cõtrahẽdũ matrimonium.ibi.nu.3.
6 Conſuetudo qꝺ poſſit diſpẽſari ꝑ epm ſuꝑ duobꝰ beneficijs cõformibus nõ valet.in.c.extirpãde.in repe.§.qui vero.nu.41.de preben. 44
1 Conſuetudo non valet vt clericus exerceat actus epiſcopales.in.c.quanto.nu.1.2.de conſue. 95
Conſuetudo non facit quem capacem.ibi.nu.2.
6 Conſuetudo valet vt appelletur ad papam omiſſo medio item valet circa ea que ſunt accidentalia alicuius actus contra naturam ꝛ ſubſtantiam actus non valet conſuetudo.in.c.referente.n.4.de preb. 25
5 Conſuetudo tanti temporis de quo non ſit memoria in contrarium habet vim confeſſionis.in.c.cum nobis.nu.4.de preſcrip. 33
6 Conſuetudo non inducitur ex actibus qui ſunt mere facultatis in ca.ex parte aſtenſis.nu.7.de conceſ.preben. 61
6 Conſuetudo non inducitur ex non vſu in his que ſunt mere facultatis c.quoniam.nu.7.de vi.ꝛ ho.cle. 5
3 Conſuetudo an valeat que tollit iuramentum calumnie et an poſſit ipſum differre.in.c.ceterum.nu.3.4.9.de iur.ca. 128
Conſuetudo etiam quod ſit a.l.reprobata licet aliqua iuſta cauſa emanauerit.ibi.nu.9.
3 Cõſuetudo ꝙ fructus nõ ꝯputẽt̃ in ſortẽ vel ꝙ miſſus ex ꝑmo decreto lucret̃ fructus nõ valet.in.c.ſi.§.in alijs.nu.17.vt lite non conteſt. 118
6 Cõſuetudo quod prelatus poſſit exercere iuriſdictionalia ſine ꝯſilio capituli valet.in.c.nouit.nu.5.de his que ſi.a prela. 67
4 In ꝓbãda conſuetudine an ſufficiat probare actus pro parte vt duo probent de vno actu alij de alio ꝛc.in.c.licet ex quadã.nu.12.de teſt. 81
6 Conſuetudo quod laici non ſoluant decimas non valet.in ca.ad apoſtolice.nu.3.de decimis. 149
6 Conſuetudo diminuens quotam decime nõ valet niſi a papa approbetur.in.c.in aliquibus.nu.7.de deci. 154
5 Conſuetudo vt ſtetur probationi non plene an valeat.in.c.j.nu.8.de appel. 87
6 Conſuetudo diſponens illud quod ius commune videtur ei aliquid addere.in.c.cum veniſſent.nu.3.de inſti. 53
1 Confeſſio nõ poteſt per dñm reuocari etiam incontinenti niſi probet de errore ꝛ idem in confeſſione ꝓpria.in.c.ſcriptum.nu.9.de elec. 160
2 Confitenti delictum ſponte ex ignorantia parcendum eſt ſecus ex malicia in.c.inter corporalia.nu.26.de tranſla.epi. 4
1 Conſuetudo per quam prelatus ſolet dimittere ꝑlaturã ſine cõſenſu ſuperioris nõ valet.in.c.cum venerabilis.nu.1.ꝛ.6.de conſue. 98
Conſuetudo mala dicitur corruptela.ibi.nu.4.
2 Conſuetudo que attendenda erit in diuinis officijs ꝛ ſacramentis.in c.paſtoralis.nu.9.de offi.ordi. 117
3 Conſuetudo vnius loci liceat etiam clericos quando eſt cõmunis clericis ꝛ laicis.c.cum veniſſent.nu.3.de eo qui mit.in poſ. 214
3 Conſuetudo fori in preparatorijs iudiciorum vbi litigatur.in.c.fin.nu.23.de ferijs. 142
1 Conſuetudo tribuit iuriſdictionem non habenti.in.c.ad noſtram.nu.2.de conſue. 94
7 Conſuetudo quod matrimonia poſſint contrahi in gradibus prohibitis non valet.in.c.quod ſuper.nu.2.4.de conſan.ꝛ affi. 32
Conſuetudo non poteſt habilitare inhabiles lege canonica ad contrahendum matrimoniuz ſed bene poteſt habiles habilitare.ibi.n.4.
Conſuetudo an valeat contra ius canonicum vel diuinum.ibi.
Conſuetudo ꝛ ſtatutum contra bonos mores nõ valent.ibi.
Conſuetudo ꝙ matrimonium non poſſit contrahi in quinto gradu tenet.ibidem.
5 Conſuetudo nõ inducitur ex actibus mere facultatis.in.c.ad noſtrã audientiam.nu.11.de confir.vti.vel inuti. 142
6 Conſuetudo cũ ſportule poſſunt peti a iudice eccleſiaſtico ordinario vel delegato non valet de iure canonico qñ habet vnde viuat ſed de iure ciuili ſic.in.d.c.cum ab omni.nu.10.de vi.ꝛ ho.cle. 6
Sportule an poſſint peti a iudice eccleſiaſtico delegato quando non habet ſufficiens beneficium vnde viuat.ibi.nu.11.
Sportulas accipere iudex delegatus nõ poteſt niſi fuerit aſſeſſor.ibi.numero.14.
Sportulas exigere an poſſit arbiter.ibi.nu.16.
7 Conſuetudo non requirit titulum.in.c.ſuper quibuſdã.n.9.de verb.ſigni. 303
7 Conſuetudo dat ordinariam iuriſdictionem.in.c.quoniam.nu.4.ne prela.vi.ſu. 92
6 Conſuetudo an introducatur per non vſum.in.c.ioannes.num.9.de cle.coniug. 6
1 Conſuetudo quid ſit.in rub.nu.1.de conſue. 91
6 Conſuetudo preualet interpretationi doctorũ ſuper intellectu alicuius legis.in.c.j.nu.8.de decimis. 143
6 Conſuetudo curie romane eſt nõ delegare cauſas matrimoniales.in c.j.nu.11.de conſan.ꝛ affi. 31
7 Conſuetudo loci quo ad paternitatem ꝛ matrimonium qñ ſit reſeruanda.in.c.ſuper eo.nu.4.de cogna.ſpiri. 26
Conſuetudo an valeat habitandi vel inhabilitandi aliquos ad matrimonium.ibi.nu.5.
Cõſuetudo an poſſit tollere impedimẽtũ publice honeſtatis.ibi.n.6.
7 **Confiteri** nemo põt alieno ſacerdoti qꝛ nõ põt iuriſdictio cõſciẽtialis ꝓrogari niſi in caſu neceſſitatis.in c.oĩs vtriuſque.nu.14.ꝛ.16.de peni.ꝛ remiſ. 179
Confiteri poteſt quis laico.item non ſuo ſacerdoti vel illi quẽ hʒ ex iuſta cauſa ſuſpectum vel alias inhabili in caſu neceſſitatis vel qñ hʒ ſacerdotem proprium imperitum.ibi.nu.17.
Confeſſio penitentialis quo iure ſit introducta.ibi.nu.18.
Confiteri an quis teneatur pluries in anno.ibi.nu.20.
Confeſſus ſemel in vno ſi poſtea reincidat in peccata ꝛ habeat propoſitum confitendi ꝛ nõ cõfiteat̃ in aliquo modo illaqueatur.ibi.n.22.
4 Confeſſio facta ratione tormẽtorũ vel renũtiatio facta ratione pietatis vel

tis vel iracundie non preiudicat.in.c.afferte.nu.2.de preſum. 115
2 Cõſuetudo poteſt facere ne detur libellus ſed nõ quod non detur aliqualis petitio ſuper qua iudex formet ſententiam.in.c.j.nume.16.de li.obla. 94
4 Cõſuetudo introducẽs ſuperflua remedia tanꝙ irrationabilis nõ valet.in.c.ij.nu.2.de prob. 4
Conſuetudo exigẽs ſine cauſa iuramentum ſeu aliquid vltra plenã ꝓbationem non valet ſed cum cauſa ſic.ibi.nu.3.
Conſuetudo facit validam probationem alias inualidam.ibid.nu.4.
Conſuetudo valet principe etiam ignorante.nu.5. 5
Conſuetudo rationabilis derogat legi nõ habenti clauſulam derogatoriam.ibi.nu.6.
Conſuetudo damnata per legem ex noua cauſa vel ex veteri nõ detecta poteſt induci iterum.ibi.nu.8.
Conſuetudo pactum vel lex reſtringẽs facultatem probandi ad certã ſpeciem probationis non valet ⁊ talis conſuetudo nõ excludit in totũ aliam probationem.ibi.nu.10.⁊.11.
1 Conſuetudo vel ſtatutũ fori obſeruat̃ in preparatorijs vbi cauſa ventilatur.in.c.eccleſia ſancte marie.nu.19.de conſt. 32
7 Cõſuetudo ſi extat ꝙ mulier virgo benedicatur etiã ſi maritus alias fuerit benedictus tenet.in.c.vir autem.nu.5.de ſecun.nup. 54
1 Cõſuetudo cuius temporis nõ extet memoria nõ poſſet reddere laicos capaces ſpiritualium.c.maſſana.nu.4.6.de ele. 180
1 Cõſuetudo item ſtatutum non valẽt cõtra eccleſias ſed ſi forte ab initio valebãt tunc officio iud.annullantur ſi veniũt contra eccleſiã:ſed ſi grauamen eſt modicum valent.in.c.j.nu.1.de conſe. 91
Cõſuetudo quo ad bona patrimonialia clericorũ an valeat.ibi.nu.3.
Cõſuetudo vt canonici teſtentur de rebus acquirendis ſue prebende poſt eorum mortem valet.ibi.nu.4.
1 Cõſuetudo an ⁊ quando valeat vt omni caſu abſentes vocentur vel non vocentur.in.c.coram.nu.5.de elec. 157
2 Cõſuetudo non inducit̃ in his que ſunt mere facultatis.in.c.ꝙ trãſlationem.nu.4.de offi.leg. 107
Cõſuetudo oneroſa ⁊ contra ius nõ extenditur etiam ad ea que ſunt eiuſdem nature.ibi.nu.5.
Si quis iuerit ad molendinum alterius etiã per mille annos non per hoc eſt inducta conſuetudo vt ire teneatur.ibi.nu.4.
6 Cõſuetudo ſuper plurilitate beneficiorum vt valeat dato ꝙ de iure cõmuni non poſſunt plura teneri.in.c.extirpande.in rep.§.qui vero.nu.35.de preb. 44
Cõſuetudo ꝙ poſſint teneri pluries eccleſie parochiales nõ valet.idẽ qꝺ poſſint teneri plura beneficia ſimplicia ſiue exigant reſidentiã ſiue non.ibi.nu.39.
2 Cõſuetudo circa vnum actum contra ius extẽditur ad alios actus ſibi ſimiles.in.c.dilecti filij.nu.5.de arb. 199
Cõſuetudo poteſt iducere vt quis poſſit indicere ligna vel animalia paſcere in alieno territorio.ibi.nu.7.
7 Cõſuetudo lꝫ praua ⁊ inhoneſta excuſat quem a pena temporali.in.c.cum in eccleſia.nu.1.de ſimo. 78
2 Cõſuetudo ꝙ clerici poſſint diſpõere de bonis acquiſitis intuitu eccleſie valet.in.c.cum tibi.nu.2.de ver.ſig. 187
Conſuetudo diuturna lꝫ minus iuſta preſtat probabilem cauſam dubitandi.in.c.cum cauſam.nu.3.de elec. 144
Conſuetudo mala eſt radicitus extirpanda ⁊ non tollit ius.ibi.nu.4.
Conſuetudo non poteſt habilitare prorſus inhabilem.ibi.nu.5.
Conſuetudo poteſt inducere vt poſſeſſio transferat̃ abſqꝫ aliqua traditione.in.c.ex literis.nu.3.⁊.16.de conſue. 92
Conſuetudo romane curie nõ extenditur ad alios.in ca.bone memorie.el.j.nu.12.de poſtu.prelat. 112
1 Cõſuetudo aliarũ ciuitatũ eſt attendenda ſi in propria ciuitate non eſt dummodo ſit rationabilis.in.c.cum olim.nu.14.⁊.7.de conſue.97
7 Conſuetudo ſi eſt ꝙ in matrimonio cõtrahendo tradat̃ annulus cum certa ſolẽnitate ſi probat̃ annulli traditio cũ illa ſolẽnitate ꝓbat̃ ⁊ matrimonium eſſe contractum.in.c.tue nobis.nu.7.de deſpon.impu.16
1 Conſuetudinis rationabilis trãſgreſſor punit̃ ſicut trãſgreſſor legis.in.c.cum conſuetudinis.nu.3.de conſue. 101
6 Cõſuetudo an valeat ꝙ canonica portio debita epiſcopo vel eccleſie parochiali ſit intra quartam partem vel vltra dimidiam vel ꝙ nihil debeat̃.in.c.certificari.nu.4.6.7.de ſepul. 136
Conſuetudo ad eius eſſentiam nõ requirit titulum,preſcriptio vero ſic.ibi.nu.5.
1 Conſuetudo contra ius naturale cuius tranſgreſſio eſt peccatũ nõ valet.in.c.ſi.nu.1.de conſue. 103
Conſuetudo non excuſat in peccatis quo ad deum.ibi.nu.3.
Conſuetudo contra decem precepta non valet niſi rõ ſuadeat ſtatutũ quod pro homicidio ponatur pena pecuniaria an valeat.ibi.nu.3.
Conſuetudo rationalis vel irrationalis quomodo cognoſcatur.ibid.nu.5. 104
Conſuetudo inducitur ab habente poteſtatem legis condende ⁊ quomodo procedit in viris eccleſiaſticis.ibi.nu.8. 105
Cõſuetudo cõtra canones valet ſed ſtatutũ nõ ⁊ que eſt ratio.ibi.n.6.
Conſuetudo inducitur ex ſcientia non per errorem.ibi.nu.12.
Cõſuetudo inducitur etiam ingnorãte illo qui habet poteſtatem iura condere.ibi.nu.13.
Conſuetudo inducitur illorum q̃ poſſunt alias preſcribi.ibi.in.d.c.ſi.nu.15.de conſue. 160
Cõſuetudo ad hoc vt valeat nõ requiritur ꝙ ſit obtenta in contradictorio iudicio.ibid.nu.16.
Conſuetudo ex quot vicibus introducitur.ibi.nu.17.
Conſuetudo ad hoc vt ſit valida an requiratur ꝙ ea vtat̃ maior pars populi.ibi.nu.18.
Conſuetudo vtrum tollatur per vnicum actum.ibi.nu.19.
Conſuetudo ſi habet id quod habet lex an ſublata lege ſit ſublata cõſuetudo.ibi.nu.21.
Conſuetudo cõtra legem diuinam vel naturalem non valet ⁊ quid cõtra leges.ibi.nu.22.
Conſuetudo ſemel reprobata an poſſit amplius induci.ibi.nu.24.
Conſuetudo an tollatur per legem ſequentem.ibi.
Requiſita ad conſuetudinem inducendam.ibi.nu.7.
1 Conſuetudo in dubio ⁊ in vno caſu an intelligatur de preſcripta.in.c.cumana.nu.4.de ele. 171
6 Conſuetudo imitatur ius:q2 ſuccedit vbi deficit ius.item interpretat̃ ius ⁊ derogat iuri.in.c.de vxore.nu.3.de ſepul. 135
Conſuetudo per quam tolluntur ſubſtantialia actus non valet.in.c.cum terra.nu.1.de ele. 131
Conſuetudo mulctam non poteſt inducere.ibi.nu.2.
1 Conſuetudo ꝙ abbas vnius monaſterij eligatur de alio monaſterio valet.in.c.cum dilectus.nu.1.de conſue. 99
Conſuetudo tribuit intellectum legi cui eſt ſtandum licet non ſit bonus.ibi.nu.7.
6 Cõſuetudo ꝙ clericus abſens cauſa ſtudij etiã non petita venia lucratur fructus ſui beneficij valet niſi ex hoc ſequatur magnum incõmodum eccleſie.in.c.tue fraternitatis.nu.4.de cle.non reſi. 21
Conſuetudo vt introducatur quantum tempus requirat̃ tam de iure canonico quam ciuili.in.c.ſi.nu.11.de conſue. 105
De ſimilibus ad ſimilia proceditur in cõſuetudinem aliquãdo ſecus.ibi.nu.12.
6 Conſuetudo in maleficijs inducitur ex duabus vicibus.in ca.monaſteria.nu.5.de vi.⁊ ho.cle. 5
1 Cõſuetudo ꝙ credatur libris mercatorum in magna quantitate an valeat.in.c.bone memorie.el.ij.nu.20.de poſtu.prela. 115
7 Conſuetudo de lucranda dote ⁊ donatione propter nuptias valet.in c.donatio.nu.5.12.de dona.inter vi.⁊ vxo. 53
2 Conſuetudo vt quis poſſit ad libitum eligere confeſſorem cui cõfiteatur non valet.in.c.conquerente.nu.5.de off.ord. 121
2 Conſuetudo alicuius loci quomodo probetur.Anto.in.c.ſi.nu.5.⁊.8.de off.arch. 168
Conſuetudo vnius loci an ⁊ quando extendatur ad alia loca:⁊ que requiruntur in tali extenſione ⁊ circa que fiat:vide plene in materia extenſionis conſuetudinis circa ſpiritualia.Anto.de But. in.d.c.ſi.nu.9.eodem ti. eo.
3 Conſuetudo trãſfert poſſeſſionem in alium citra aliquem actum corporalem.in.c.cum veniſſent.nu.14.de reſt.ſpo. 174
Conſuetudo oneroſa non extenditur de loco ad locum necꝫ de perſona in perſonam.in.c.cum inter vniuerſas.nu.5.de elec. 134
Conſuetudo inferens preiudicium eccleſie non valet etiã iurata.ibi.numero.9.
1 Conſuetudo per quam quis inducitur ad peccandum vel ad ſua bona diſſipandum non valet.in.c.ex parte.nu.3.de conſue. 102
Conſuetudo talis ꝙ canonici abſentes percipiant fructus beneficij valet.in.c.cum omnes.nu.1.⁊ nu.10.de conſt. 21
1 Conſuetudo non valet per quam vitiatur ſententia eccleſiaſtice cẽſure.in.c.cum inter.nu.2.de conſue. 97
Conſuetudo valet in interpretatione indulgentiarũ legis priuilegij ⁊ ſtatuti.in.c.ꝙ dilecto.nu.3.7.de conſan.⁊ affi. 32
Conſuetudo poteſt inhabilitare habiles ad matrimonium.ibi.nu.4.
Conſuetudinis omiſſio ſiue defectus non vitiat matrimonium.in.c.j.nu.3.de ſpon. 2
Cõſuetudo leges ⁊ ſtatuta an poſſint aliquid diſponere circa matrimonium ⁊ aliquam penam imponere.ibi.nu.7.
Conſuetudo ſi eſt diuerſa in loco viri ⁊ mulieris que ſit ſeruanda.ibi.numero.10.
Conſuetudo ⁊ ſtatuto circa dotes que ſit ſeruanda:an loci viri ⁊ vxoris.ibid.nu.11.
6 Conſuetudo vel ſtatutum diſponens id quod ius commune an cẽſeatur ſublata ſi tollatur ius commune.in.c.cum eſſes.num.2.de teſta.4
Conſuetudo generalis eccleſie obligat ſicut preceptum.ibi.nume.6
Conſuetudo iam in eſſe deducta non tollitur ſi contra eam bis vel ſemel aliquid intentetur.c.auditis.nu.11.de preſcr. 34
2 Confeſſio poteſt pro parte acceptari ⁊ pro parte non quando habet

diuerſas partes.in.c.preterea.el.ij.nu.1.de tranſac. 137
Confeſſio illoꝛum de capitulo pꝛeiudicat eccleſie.ibi.nu.2.
1 Cõſuetudo inducit ex vſu nec ad eam inducendam requiritur cauſa titulus,qꝛ loco ipſoꝛum eſt vſus.in.c.cum eccleſia.nu.45.de cau.poſſ. ⁊ pꝛop. 156
Cõſuetudo inducta ad inſtar pꝛeſcriptionis puta cõtra certam perſonam requirit neceſſario titulum.ibi.
6 Cõſuetudo romane eccleſie non eſt de neceſſitate obſeruanda in alijs regionibus.in.c.conſilium.nu.1.de obſer.ieiu. 218
7 Cõſuetudo circa nuptialem benedictionem.in.c.cõſultationi.nu.2. de ſpon. 10
1 Cõſuetudo poteſt tribuere plenum ius electo circa confirmationẽ ꝙ recipit limitationem.in.c.nihil.nu.10.de ele. 167
7 Conſuetudo in penis ſeruanda eſt.in.c.j.nu.5.de ſecun.nup. 54
1 Cõſuetudo vt beneficiatus pluribꝰ beneficijs poſſit diſponere de fructibus ad libitum ſue voluntatis non valet.in.c.dudum.el.ij.nu.36. de elec. 178
6 Cõſuetudo diſponẽs id quod ius commune quid operetur.in repe.c. cum eſſes.nu.1.de teſt. 114
Cõſuetudo contra vniuerſum ſtatum eccleſie ⁊ contra legem diuinaꝫ non valet.ibi.nu.2.
Cõſuetudo exigens ſuperfluas pꝛobationes non valet:exigẽs vero vt minus ſufficienti pꝛobationi adhibeatur fides valet.ibi.nu.3.
1 Cõſuetum ꝙ eſt apponi habetur pꝛo appoſito.in ca.cum M.nu.5.de conſt. 26
Conſuetudo ꝙ appellet ad parem vel ad minoꝛem vel de vicario ad epiſcopum an valeat.in.c.expoſuit nobis.nu.5.de dila. 125
7 Cõſuetudo romane eccleſie in quibus caſibus ſit ab omnibꝰ ſeruanda.in.c.fi.de reg.iur. 208
1 Cõſuetudo etiã cuius tempoꝛis nõ extet memoꝛia nõ poteſt reddere laicum capacem iuris ſpiritualis.in.c.ſacroſancta.nu.2.de ele. 173
5 Cõſuetudo laicoꝛũ rationabilis vel ſtatutum an aſtringat eccleſias. in.c.cum cauſa.nu.3.de re iud. 54
7 Cõſtitutio nõ valet vt quãdo res non poteſt aliter apparere accuſans ⁊ accuſatus pugnẽt ⁊ qui ſuccumbit habeatur pꝛo conuicto.in.c.hẽricus.nu.1.de cle.pug.in duel. 115
6 Cõſuetudo ꝙ quis poſſit per alium ſeruire beneficijs curatis vel non an ⁊ quo caſu valeat .in.c.quia nonnulli.nu.7.de cle.reſi. 18
6 Cõſuetudo nõ valet ꝙ quis poſſit ſeruire beneficio curato per ſubſtitutum neqꝫ ꝙ poſſit ad longum tempus aliquem ſubſtituere.in.c.extirpande.in repe.§.qui vero.nu.46.⁊ nu.12.ver.ex pꝛedictis.⁊ nu.2.de pꝛebend. 45
6 Conſuetudo ꝙ ignobiles nõ admittũtur in canonicos nõ valet :quia apud deum non eſt acceptio perſonarum.in ca.venerabilis.nu.4.⁊.6. de pꝛeben. 48
Cõſuetudo rationabilis valet contra canones,ſtatutum vero nõ.ibi.
6 Cõſuetudo patrie poteſt dare poteſtatem conficiendi inſtrumẽta alicui que valeãt ⁊ teneant.in.c.ſicut te.nu.15 .ne cler.vel mona. 340
9 Conſuetudo non inducitur per actus mere facultatis.in ca.abbate. nu.19.de verb.ſig. 86
Conſuetudo non requiritur quod ſit obtenta in contradictoꝛio iudicio.ibi.nu. 13.
8 Cõſuetudo delinquendi aggrauat delictum licet in ſe eſſet minus punibile.in.c.j.nu.1 .de cle.percu. 123
5 Conſuetudo ſi eſt rationabilis tollit ius publicum etiam ꝙ nõ interueniat conſenſus pape.in.c.cum ex officij.nu.13.de pꝛeſcri. 37
Illud ꝙ debetur ratione cõſuetudinis poteſt contraria cõſuetudine tolli licet ſi aliter deberetur non poſſet tolli conſuetudine.ibid.nu.17.
6 Cõſuetudo ꝙ a vicario epiſcopo appelletur ad epiſcopum non valet, quia cenſetur eadem perſona ⁊ appellatio requirit maioꝛitatem perſonarum.in.c.fi.nu.4.de pꝛeca. 78
6 Conſuetudo ſemel repꝛobata an poſſit iterum indici.in.c.lateranẽſi. nu.1.de pꝛob. 46
6 Cõſuetudo non valet ꝙ decime non debeantur.in.c.fi.numero.5.de paroch. 142
Conſuetudo in fauoꝛem eccleſie inducitur per actus qui ſunt mere volũtatis etiam per laicos.in.c.ad apoſtolicam.nu.4.de ſimo. 81
1 Conſuetudo ꝙ electio eccleſiaſtica nõ confirmetur per ſuperioꝛeꝫ nõ valet.in.c.poſtquam.nu.3.de elec. 119
2 Cõſuetudo ꝙ delinquẽs non remittatur ad locum vbi deliquit quo caſu valet.in.c.fi.nu.23.de fo.compe. 85
6 Cõſuetudo ꝙ clericus poſſit teſtari de bonis eccleſie nõ valet niſi quo ad mobilia ⁊ modica.in.c.cum in officijs.nu.5 .de teſt. 114
Conſuetudo ꝙ clericꝰ poſſit teſtari de fructibus percipiẽdis anno ſequenti poſt eius moꝛtem valet:qꝛ pꝛeiudicat ſucceſſoꝛi in beneficio nõ autem eccleſie.ibi.
4 Cõſuetudo poteſt dare alicui poteſtatem tabellionatus ⁊ iudex ex cõſuetudine poteſt ſcribere acta cauſe.in.c.cum dilectus.nu.2.de fide inſtru. 102
Conſuetudo valet vt credatur inſtrumento ſine teſtium ſubſcriptiõe ibi.nu.6. 105
3 Conſuetudo laicoꝛum non ligat clericos.in.c.quod clericis.nu.2.de fo.compe. 68
Cõſuetudo ⁊ iura foꝛi an ſeruẽtur in reconuentionibus vbi ſit reconuentio an pꝛioꝛis foꝛi.ibi.nu.14.
3 Cõſuetudo inducitur ex tribus actibus.in ca.cum eccleſiam.nu.41. de cau.poſſ.⁊ pꝛop. 155
6 Cõſuetudo valet ꝙ in ſimplicibus beneficijs non ſit opus reſidere.in c.cum iamdudum.nu.8.de pꝛeb. 29
6 Cõſuetudo nõ inducitur ex facto minoꝛis partis ciuitatis.in.c.ex parte.nu.7.de cenſi. 203
6 Conſuetudo an poſſit minuere vel agere ſolẽnitates requiſitas in alienatione rerum eccleſie.in.c.nulli.nu.6.de reb.eccl.alie. 74
6 Conſuetudo vt electoꝛes eligãt vnũ certum nõ valet.papa vero poteſt hoc facere vt eligatur vnus certus.in.c.ex oꝛe ſedẽtis.nu.3.de his que fi.a ma.par.ca. 72
3 Conſuetudo foꝛi ſeruatur in iudicioꝛum pꝛeparatoꝛijs vbi cauſa agiť. in.c.venerabilis.nu.12.de iud. 44
7 Conſuetudo vnius loci neceſſario nõ eſt ſeruãda in alio loco niſi reducatur ad ius commune.in.c.cum inhibitio.numero.2.de clandeſt. deſponſa. 17
1 Cõſuetudo generalis an debeat extendi ad loca particularia.in.c.cũ eccleſia.nu.6.de elec. 151
Conſuetudo pꝛefertur iuri communi etiaꝫ in pꝛouiſione beneficioꝛũ. ibi.nu.10.
Cõſuetudo loci an valeat ſuper dotis reſtitutione quãdo maritꝰ vergit ad inopiam.in ca.per veſtras.nu.13.de dona.inter vi.⁊ vxo. 50
4 Conſuetudo impediẽs pꝛoductionẽ teſtium ſiẽdam per reum.in.c. ſeries.nu.6.de teſti. 59
6 Conſuetudo tolerans ſimoniam vel inducẽs eſt nulla.in.c.non ſatis. nu.5.de ſimo. 78
7 Cõſuetudo non valet ꝙ vxoꝛ nõ teneatur ſequi virum.in ca.j.nu.3.de coniug.lepꝛo. 24
7 Cõſuetudo nõ inducitur per actus qui ſunt mere facultatis niſi fauoꝛe eccleſie.in.c.ſuam nobis.nu.5.⁊.8.de ſimo. 84
Cõſuetudo inducit̃ ſi omnes de vniuerſitate aliquid faciebãt ⁊ vnus faceret qui poſtea tali obſeruatione deſiſtẽs fuit ab alijs redargutꝰ ne faceret qui poſtea obſeruauit alioꝛum moꝛes nã hoc caſu apparet de conſenſu populi volentis conſuetudinem inducere.ibi.nu.6.
Cõſuetudo qua quis aſtringitur ad aliquid dãdum in caſu licito inducitur ſpatio.x.annoꝛum ⁊ tribuit actionem volẽti vigoꝛe dicte cõſuetudinis aliquid petere.ibi.nu.9.
Cõſuetudinem inducit cõtinuata pꝛeſtatio ad aliqđ tp̃s.de quo in.c. ſuam nobis.de ſimo.pꝛoxi.rela.ad certam obligationem.ibi.nu.7.
3 Conſuetudo de licitis facit illicita.An.in.c.de eo.nume.2.de tempo. oꝛdi. 36
Cõſuetudo ꝙ in beneficijs ſimplicibus quis nõ cogať reſidere quo caſu valeat.in.c.extirpande.in repeti.§.ſi vero.nu.31.de pꝛeben. 43
3 Cõſuetudo non inducitur per non vſum.in.c.cum ſit generale.nu.15. de foꝛo compe. 66
2 Conſuetudo aliquando tolerat ea que ſunt cõtra ius.Ant.in.c.ſane. nu.1.de tempo.oꝛdi. 35
3 Cõſuetudo poteſt ampliare ⁊ interpꝛetari ius diuinum.in.c. quoniaꝫ. nu.1.de ferijs. 138
Conſuetudo romane eccleſie nõ eſt neceſſario ſeruanda niſi quo ad articulos fidei niſi mandet quod debeat ſeruari.ibi.nu.6.
3 Cõſuetudo ꝙ licet mercari diebus feſtis non excuſat a peccato.in.c.j. nu.5.de ferijs. 138
4 Conſuetudo non eſt ſimoniaca hoc dictans ⁊ quare aliud in ſtatuto, ⁊ aliud in conſuetudine.in.c.cum.M.nu.25.de conſti. 28
Conſuetudo generalis attenditur ⁊ allegatur ad deciſionẽ cauſe vertentis in loco particulari.in.c.in geneſi.nu.9.de elec. 79
3 Conſuetudo tranſfert poſſeſſionem.in.c.cũ ſuper.nu.17.de cau.poſ.⁊ pꝛopꝛie. 157
3 Conſuetudo loci attenditur vbi litigať in pꝛeparatoꝛijs iudicioꝛum in.c.licet ex ſuſcepto.nu.14.de fo.compe. 65
5 Conſuetudo contra ſubſtãtialia appellationis nõ valet puta qđ non appelletur ad ſuperioꝛem ſed ad equalem vel inferioꝛem.in rubꝛi.nu. 2.de appella. 86
3 Conſuetudo dat iuriſdictionem etiã pꝛiuato.in.c.cum contingat.nu. 5.⁊.9.de fo.compe. 76
4 **Conſtitutionis** alicuius trãſgreſſoꝛes nõ incurrũt penam ſi finis ad quẽ tẽdit conſtitutio non violatur.in.c.quoniam.nu.6.de pꝛoba. 27
4 Conſtitutio epiſcopi ſi eſt ꝙ aliqua res non poſſit vẽdi ſine licẽtia:fiat alienatio ꝙ pꝛeſumatur licentia epiſcopi.in.c.nõne bene.nume.2.de pꝛeſum. 116
2 Conſtitutio declaratoꝛia trahitur ad pꝛeterita. Ant.in.c.nimis.nu. 1.de fil.pꝛeſby. 57
7 Cõſtitutio ſequens de epiſcopis non extenditur ad alios clericos niſi per

per extenſionem legiſlatoris.in.c.in eos.nu.1.de here. 100
Conſtitutio ſiue regula alicuius religionis an ꝛ quãdo obliget trãſgredientem ad peccatum mortale.in.c.clerici.nu.1.de vi.ꝛ bone.cle.8
6 Conſtitutio non ligat actus ante factos lꝫ habeant tractus ſucceſſiuos.in.c.cum apoſtolica.nu.11.de his que fiunt a prela. 69
6 Conſtitutio penalis ligat non ſolum veniẽtem cõtra verba ipſius ſed etiam contra mentem.in.c.ad noſtram.nu.2.de empt.ꝛ vend. 84
7 Conſtitutio ꝛ ſtatutũ nõ trahuntur ad preterita.in.c.non debet.nu.14.de conſang.ꝛ affi. 34
7 Conſtitutio penalis an debeat extendi.in.c.ex tenore.nu.6.qui filij ſint leg. 44
6 Conſtitutio pape nõ extenditur ad illos qui habent contrariam conſuetudinem.in.c.j.nu.7.de baptiſ. 214
7 Conſtitutio antiqui iuris declaratoria apponendo nouam penam reſpectu pene non extendit̃ ad preterita ſed ad futura tantum.in.c.j.nu.2.ne prela.vi.ſuas. 92
6 Cõſtitutio penalis non extenditur ad caſum nõ habentẽ omnimodã rationem.in.c.deus qui.nu.4.de vi.ꝛ bone.cle. 6
6 Cõſtitutio iuris antiqui declinatoria extẽditur ad p̃terita.in.c.aqua.nu.7.de conſe.eccle.vel alta. 208
6 Cõſtitutio dudum certo modo intellecta nõ debet de nouo aliter intelligi.in.c.dilectus filius.nu.4.de conceſſ.preb. 62
5 Cõſtitutio antiqui iuris declaratoria extenditur ad preterita.in.c.paſtoralis.§.verum.nu.4.de app. 120
Conſtitutio penalis cõcernẽs exercitium perſone vel bona non extenditur extra territorium.ibi.nu.20. 125
7 Cõſtitutio antiqui iuris declaratoria addẽs penam dicit̃ noua reſpectu pene adeo ꝙ non trahit̃ ad preterita.in.c.qm̃.nu.3.de ſimo. 89
6 Cõſtitutio edita in cõſilio generali an attẽdat̃ ſub nomine pape an ſub nomine ipſius concilij.in.c.conſenſus.nu.1.de reb.eccl.alie. 74
3 Conſtitutio ſpecialiter loquẽs derogat gñali.in.c.j.nu.7.de in.cal. 23
5 Conſtitutio generalis nõ extẽditur ad ea ad que ſpecialiter eſt prouiſum.in.c.vt debitus.nu.13.ꝛ.25.de appe. 126.ꝛ ſeq.
6 Cõſtitutio penalis edita in fauorem vnius nõ ligat contra facientem cum conſenſu illius in cuius fauorem eſt edita.in.c.j.nu.7.de loc. 86
6 Cõſtitutiones laicorũ collectantes eccleſias ſunt ipſo iure nulle nec vllo tempore cõualeſcũt etiam facte propter neceſſitatẽ laicorum.in c.aduerſus.nu.2.7.ꝛ.11.de immu.eccl. 229
7 Cõſtitutio odioſa debet in dubio intelligi vt ſint potius ferende ſentẽtie quam late.in.c.ex diligenti.nu.6.de ſimo. 81
Cõſtitutio qbus modis ſumat̃ ꝛ vnde dicat̃.in rub.n.1.de conſti. 14
Cõſtitutio ſi eſt lata cõtra certam perſonã licet per verba generalia põt ab illa appellari per illã perſonã leſam cõtra quã eſt lata.ib.nu.2.
7 Cõſtitutio pape ligat incõtinẽti ꝙ eſt publicata in curia romana nec requiritur ꝙ publicetur alibi.in.c.nouerit.nu.3.de ſen.excom. 195
1 Conſtitutio que cõtinet cõſilium ꝛ non preceptum ꝛ quãdo licet homines contrauenientes ad peccatum.in.c.j.n.4.de conſti. 15
6 Cõſtitutio imperatoris cõtra ius naturale emanata ſine cauſa in nullo foro eſt ſeruanda.in.c.quia pleriqꝫ.nu.37.de immu.ecc. 234
1 Cõſtitutione ſublata vel caſſata an ꝛ quãdo caſſentur effectus ꝑ pri⁹ editi.in.c.que in eccleſiarum.nu.3.de conſti. 23
1 Cõſtitutio noua an ꝛ quãdo reguletur ſecundum.c.quia nõnulli.nu.12.de reſcrip. 90
3 Conſtitutio laicorũ generalis licet nõ tendat cõtra libertatem eccleſiaſticam tamen nõ extenditur ad eccleſias ſiue earum bona.in.c.eccleſia ſancte marie.el.j.nu.3.vt li.pen. 217
7 Cõſtitutio nõ continens iniquitatẽ ꝛ facta ab habente poteſtatem an ſit obſeruanda in foro anime.in.c.tua nos.nu.12.de vſu. 127
1 Conſtitutio penalis vbi eſt eadem ratio ꝛ omnimoda ſimilitudo extẽditur.in proe.greg.nu.14. 7
6 Conſtitutio odioſa prouidẽs cõtra epiſcopum nõ extẽditur ad alios ſacerdotes.in ca.referente.nu.3.de preb. 25
6 Cõſtitutio,lex,ſiue ſtatutum poteſt in eodem facto etiã inſeparabili aliquem ligare vel aliquẽ nõ.in.c.extirpãde.in repe.§.qui vero.nu.57.de preb. 46
6 Conſtitutio vel ſtatutũ ex identitate rationis extenditur ſed nõ pena ipſorum:qꝛ pena non debet excedere caſum proprium.in.c.j.nu.14.de loc. 86
7 Cõſtitutio ſecunda non tollit primam niſi in ea expreſſe caueatur vel ſit penitus cõtraria prime:idẽ dic in ſtatutis.in.c.ex parte.el.ij.nu.1.de ver.ſigni. 205
Cõſtitutio ſecunda cõtinens idem quod prima nõ tollit eam ſed operatur nouam formam agendi.ibi.nu.5.
Conſtitutio ſiue edictum ligat dummodo ſolenniter id eſt publice promulgetur.in ca.j.nu.9.de poſtu.prela. 107
Cõſtitutio ſiue lex ſiue ſtatutum ſolenniter edita vel edictum ligãt licet non promulgetur.ibi.nu.10.
Conſtitutio ligat ſcientem non expectato curſu duorum mẽſium.ibi.nu.11. 108
1 Conſtitutio canonis ligat omnem creaturam.in.c.canonum.nu.2.de conſti. 15
7 Conſtitutio an ad preterita trahatur.in.c.tuas.nu.4.de ſponſ.duo.
4 **Conſumptio** ꝛ ratio in quibus locis inducant ſuſpicionem.in.c.inter dilectos.nu.12.de fid.inſtru. 103
3 **Contractus** an ſit vſurarius cuius iudicis eſt cognitio ſecularis an eccleſiaſtici.in.c.cum ſit generale.nu.37.de fo.compe. 66
6 Contractus factus ſine certa ſolẽnitate alias requiſita valet ſi fuerit iuratus.in.c.ad apoſtolicam.nu.2.de reg. 161
6 Cõtractus factus metu valet licet poſſit reſcindi.in.c.cũ dilecti.nu.6.de emp.ꝛ vend. 83
Contractus ſi eſt nullus rõne doli tamen deceptus poteſt ſtare illi cõtractui ſi vult:ad petitionẽ autem doloſi ſi non reſcinditur niſi cõtractus ſit a iure prohibitus.ibi.nu.8.
9 Cõtractus emptionis preſumitur vſurarius ſi fuit appoſitum pactũ de reuẽdendo ſoluta maiori quantitate ꝙ fuerit empta lꝫ fructus medij temporis computentur in ſortem.in.c.illo vos.nu.1.de pig. 93
Cõtractus reſolutio poteſt cõferri in voluntatem vnius ex cõtrahẽtibus,ſubſtantialia vero contractus non poſſunt cõferri in voluntatẽ partium.ibid.nu.2.
Contractum ſimulatum allegare poteſt heres defuncti lꝫ defunctus tempore vite ſue tacuerit.ibi.nu.3.
Contractum ſimulatum facilius preſumitur contra vſurarium quã contra alium.ibi.nu.5.
Cõtractus vſurarius quãdo preſumatur ex eo ꝙ emptor rem per ſe emptam ſtatim locauit vẽditori cõſtituta certa penſione.ibi.nu.5.
6 Contractus facti in eccleſia valent quãdo expediunt per iudicem ſecularem per viam volũtarie iuriſdictionis,ſecus ſi cõtẽtioſe.in.c.cũ eccleſia.nu.6.de immun.eccl.ꝛ cemi. 226
Contractus ꝛ geſta ſpectãtia ad voluntariam iuriſdictionem poſſunt fieri diebus feriatis.ibid.
6 Cõtractus cenſualis transfert vtrũqꝫ dominiũ in accipientem,ſecus emphyteoticus.in.c.conſtitutus.nu.20.de reli.domi. 186
Cõtractus qui ex verbis poteſt trahi ad diuerſas ſpecies contractus illius ſpeciei creditur eſſe que cõuenit nature ipſius.ibi.nu.22.
5 Contrahere ſi quis impediatur ob aliquod obſtaculum ꝛ tamẽ cõtraxerit contractus valebit remoto obſtaculo.in.c.cũ ex officij.nu.36.de preſcr. 38
5 Contractus poſſunt fieri in eccleſia licet contrahentes peccent.in ca.qua fronte.nu.2.de appel. 101
4 Cõtractus de iure ciuili nullus an per iuramentum validetur.in.c.cũ contingat.nu.8.de iureiur. 156
Contractus an ſtatim reſcindatur petita abſolutione a iuramẽto validante contractum nullum.ibi.nu.9. 157
3 Contractus quo ad ſolennitates regulatur ſecũdum ſtatuta loci vbi celebratur licet alibi ſit deſtinata ſolutio nam tunc ibi videtur contraxiſſe quo ad exactionem ſed quid ſi in alio loco eſt confectum inſtrumentum.in.c.ſi.nu.30.ꝛ.31.de fo.compe. 91
5 Contractus initus eccleſie poteſt firmari ex pene appoſitione.in.c.ſi.nu.3.ꝛ.5.de precar. 78
Contractus ſi non tenet an valeat appoſitio.pene.ibid.nu.4.
3 Contrahens cum aliquo in loco domicilij ꝛ poſtea illud mutat corã quo iudice poteſt conueniri.in.c.propoſuiſti.nu.8.de fo.compe. 87
Contrahens cuꝫ aliquo conſtituto in dignitate ea ceſſante corã quo iudice conueniet an corã illo qui erat tpe dignitatis an corã alio.ibi.
6 Contractus cenſetur initus ſm̃ conſuetudineꝫ loci ꝛ ꝙ habet conſuetudo videtur appoſitum in contractu.in.c.j.nu.2.de preca. 78
7 Contractus dicitur purus vbi conditio aliqua non eſt expreſſa lꝫ tacite aliqua conditio intelligatur.in.c.preterea.nu.1.de ſpon. 2
4 Cõtradicere quis ſibi dicatur:quis variare,ꝛ quis vacillare.in.c.preterea.nu.13.de teſti.cog. 93
5 In bone fidei contractibus non veniunt ea de quibus cogitatũ non fuit niſi comprehendantur ex natura actionis.in.c.cum venerabilis.nu.20.ꝛ.21.de excep. 10
7 Contractus matrimonij ſecundi viuẽte prima vxore nõ impedit matrimonium cum eadem mortua prima ſi eam non cognouit viuente prima.in.c.j.nu.4.de eo qui du.in ma. 24
6 Contractus emphyteoticus ꝛ cenſualis in quibus differant.in.c.conſtitutus.nu.29.de relig.domib. 186
6 Contrahere vel confiteri quis poteſt in teſtamento ſuo.in.c.cum dilectus.nu.4.de ſucceſ.ab inteſt. 131
3 Contractus facti de nocte valent.in.c.quoniam.nu.4.de fer. 158
6 Contractus initus per capitulum de rebus eccleſie vel epiſcopatus ſede vacante non valeat.in.c.j.nu.8.ne ſede vacan. 64
3 Contractus factus ab eccleſia paſtore vacãte eſt nullus niſi ſit actus in eius fauorem.in.c.cauſam que.el.j.nu.11.de iud. 25
7 Contractus qui conſenſu cõtrahuntur cõtrario conſenſu diſſoluuntur niſi illi ꝯtractus tranſiuerint in ſacramẽta ſpiritualia vt matrimoniũ

⁊ ſimilia.in.c.j.nu.2.de reg.iu. 20.6

6 Contractus ſimulatus nõ firmatur iuramẽto.in.c.ad noſtram.nu.5.de emp.⁊ ven. 84

3 Contractus innominati non habent locum in ſpiritualibus.in.c.cũ inter R.nu.13.de elec. 133

6 Cõtractus inuitus cum eccleſia non poteſt per partẽ que cum ea cõtrarit retractari ſed ipſa eccleſia poteſt approbare vel improbare:qꝛ de eius fauore agitur.in.c.diuerſis.nu.5.de cle.coniug. 15

4 Contrahens nõ poteſt allegare debitorem ſuſpectum ꝓpter paupertatem precedentem cõtractum.in.c.quemadmodum.§.illud autẽ.nu.6.de iureiu. 152

5 Cõtractus initus ſub nomine dignitatis nõ alteratur per interuentũ ſucceſſoris.in.c.ij.nu.57.de ord.cog. 148

6 Contrahens cum eccleſia vel ei mutuãs habet obligatam eccleſiã ſi probauerit verſum eſſe in eius vtilitatẽ ita ꝙ veriſimiliter feciſſet de ꝓprio ſi potuiſſet alias ſecus puta quãdo eſt expẽſum in pompas vel picturas.in.c.quod quibuſdam.nu.9.de fideiuſſ. 98

7 Cõtrahẽs ſucceſſiue cum duabus per verba de preſenti tenetur adherere prime.ſi autem primo cõtrarit ꝑ verbum de futuro ⁊ ſecundo per verba de preſenti debet adherere ſecunde.in.c.j.nu.1.de ſpon.du. 17

3 Cõtractus facti ab excõmunicato etiã in eius fauorem valent licet aliqui teneant.in.c.veritatis.nu.35.de do.⁊ contu. 28

6 Contrahens cum eccleſia ad hoc vt poſſit agere cõtra eam nõ habet probare pecuniã verſam in vtilitatem eccleſie niſi in mutuo in caſu quo pro eius reſtitutione oporteret diſtrahere immobilia eccleſie.in c.j.nu.9.de depoſi. 81

1 Cõtractus innominati habẽt duplicem modum agendi ex parte obſeruantis vel agere vt pars obſeruet vel repetere qd dedit.in.c.cum inter R.nu.11.de elec. 133

7 Cõtractus iuratus cõtra votum non tenet.in.c.rurſus.nu.3.qui cleri.vel vo. 21

6 Contractus nullus poteſt de nouo peti annullari quatenus de facto ꝓceſſit ⁊ ſuſtinetur libellus quo petitur talis alienatio.in.c.ſi quis.nu.5.de reb.ecc.alie. 75

7 Cõtractus initus cum excõicato.in.c.ſi vere.nu.8.de ſen.excom. 190

Contractus prohibitus ſub certa pena ſi fiat valet ſed pena committitur.ibi.

1 **Contemptus** ſi poſtea cõſentit non auget numerũ.in.c.eccleſia veſtra.el.ij.n.10.de ele. 181

1 Contemptus nõ poteſt allegari per alium ꝙ per ipſum contemptũ.in.c.in geneſi.nu.10.de ele. 180

Contemptus ſi poſtea conſentit an ⁊ qñ augeat numerũ.ibi.nu. 11

1 Contemptus vnius facit ꝙ caſſet electio ab omnibus facta nõ tamẽ eſt ipſo iure nulla.in.c.bone memorie.el.ij.nu.1.4.8.de ele. 156

Contemptus vnius plus operatur ꝙ cõtradictio plurium.ibi.nu.7.

3 **Contradictio** nõ obſtat qñ contradicẽs nõ habet iuſtam cauſam.in.c.ſi.nu.5.de fer. 141

6 Contradicens actibus qui geruntur in vniuerſitate quibꝰ caſibꝰ teneatur appellare ⁊ quos effectꝰ operetur talis appellatio.in ca.j.nu.13.de his que ſi.a ma.par.cap. 71

2 Contraditio vel proteſtatio nullitatis nõ habet impedire iudicium niſi ſequatur appellatio.in.c.cum olim abbas.nu.3.de off.deleg. 97

4 Cõtradicens alicui contractui celebrando a capitulo auditur poſtea a ſuperiore ſine appellatione ⁊ litis conteſtatione.in.c.cum olim.nu.10.de reſt. 67

6 Contrarius ſenſus dicitur ſubauditus ⁊ extraneus non autem expreſſus.in.c.cum apoſtolica.nu.8.de his que fiunt a prelat. 68

7 **Contritio** peccatoris poteſt eſſe tãta ꝙ abſolueret abſqꝫ penitentia exteriori.in.c.deus qui.nu.2.de penit.⁊ remiſſ. 67

7 Cõtritio cõfitẽtis poſſet eſſe a deo magna vt ille qui cõfitetur poſſet mereri abſolutionem citra aliam penitentiam ſacerdotis.in ca.j.nu.1.de his qui ſi.occi. 106

7 **Contumax** non mulctatur incõtinẽti, ſed debet in ipſa mulcta imponẽda de nouo citari.i.c.veniẽs.nu.10.de accu. 62

3 Contumacia actoris eſt maior ꝙ contumacia rei.in.c.cauſam.nu.15.de do.⁊ contu. 197

2 Contumax probat per iuramentũ legitimam cauſam contumacie.in c.ex literis.nu.5.8.14.de reſt.in integ. 158

5 Contra contumacem quomodo proceditur, remiſſiue.in.c.per tuas.nu.4.de app. 125

5 Contumax non cõdemnatur in expẽſis ex contumacia quãdo fuit ꝓceſſum contra abſentem.in.c.nicolao.nu.8.de app. 133

5 Cõtumacia procuratoris ante litem conteſtatam nocet domino:qꝛ ipſe debet reficere expenſas,poſt litem vero conteſtatam nocet ipſi.in c.ſepe contingit.nu.2.de app. 112

Contumax vel in citatione hominis vel in citatione iuris poteſt ſe excuſare ex aliqua legitima cauſa.ibi.nu.4.

7 Contumax an puniatur habens legitimam cauſam nõ comparẽdi.in c.veniens.nu.26.de accu. 63

1 Contumax in vno iudicio citatus in alio non poteſt opponere pendẽtiam litis.in.c.ex tenore.nu.8.de reſcr. 59

3 Contumax nõ appellat ſed per viam querele ſibi ſubuenitur allegando iuſtum grauamen.in.c.dilectus.nu.5.de ſequeſt.poſſ.⁊ fru. 222

3 Contumax ſi anteꝙ iudex procedat ad vlteriora ſpõte venit ad iudiciũ debet tamen de preterita cõtumacia mulctari.in.c.j.nu.6.de dolo ⁊ contumacia. 194

3 Cõtumax habetur pro confitente vel negãte prout eſt ⁊ cadit in preiudicium ſuum.in.c.j.nu.5.vt li.non conteſt. 106

Per cõtumaciam procuratoris nõ excõmunicatur dominus niſi ſciẽs ipſam purgauerit.ibi.nu.10.19.21. 107

Cõtumacia procuratoris in his que ſunt parui ꝑiudicij ꝑiudicat dño ſecus in his que ſunt magni preiudicij.ibi.nu.18.⁊ nu.24.

Contumacia procuratoris non impedit quin dominus poſſit appellari niſi dominus ſciuerit ⁊ non purgauerit.ibi.nu.21.⁊.25.

Contumax verus ⁊ ſtudioſe non appellat.ibi.nu.26.

3 Contumax poteſt excommunicari nõ tamen priuari beneficio.in.c.j.nu.1.⁊ nu.10.de iud. 3

Contumacia eſt peccatum mortale ⁊ an pro omni contumacia quis excommunicetur.ibi.nu.10.

Cõtumacia non ſufficit ad condemnationem niſi fuerit in ea perſeueratum.ibi.nu.27.

Cõtumacia nõ facit quẽ haberi pro confeſſo adeo vt quis perdat ius ſuum in ciuilibus meris ſecus in criminalibus.ibi.

Cõtumacia manifeſta nõ requirit aliam citationem:ſecus ſi nõ eſt manifeſta.ibi.nu.28.

Cõtumax notorius an debeat citari ad audiendam condemnationeꝫ.ibi.nu.30.

3 Cõtumax condemnatur in expenſis a die prime citationis factis.in c.cum dilecti.nu.1.de do.⁊ contu. 202

Cõtumax nõ poteſt purgare moram quin veniat condemnãdus in expenſis.ibi.nu.15. 203

Cõtumax an cõdemnetur in expenſis a die citationis emiſſe vel a die preteriti termini ad comparendum.ibi.nu.12. 204

3 Contumacia vel negligentia prelati nocet eccleſie que tamen habet recurſum contra eius heredem.in.c.j.n.3.de ſequeſtr.poſſ.⁊ fruc. 220

3 Cõtumax nõ excommunicatur quando contra eum fuit actũ reali:qꝛ tũc actor mittitur in poſſ.rei petite ſecus quãdo fuit actum perſonali.in.c.tue fraternitatis.nu.3.vt li.non conteſta. 110

Contumax cõuentus perſonali an excommunicetur vel diffinitiue cõdemnabitur.ibi.nu.4.

Cõtumax an ſit condemnandus in expenſis nõ expectata diffinitiua in fine cauſe.in.c.finem.nu.12.33.⁊.35.de dolo ⁊ contu. 200.⁊ ſeq.

Cõtumax citandus nõ eſt in condemnatione expẽſarum ratione cõtumacie ſue.ibi.nu.17.

Contumax in vno articulo eſt citandus in alio.ibi.

Cõtumax poteſt cõdemnari in expenſis ⁊ in omnibus damnis que ſuſtinuit preſens ratione contumacie.ibi.nu.19.

Contumax licet in cauſa obtineat ⁊ nõ probãs exceptioneꝫ etiam obtineat adhuc non euitabit cõdemnationem expenſarum ratione cõtumacie vel exceptionis non probate.ibi.nu.26.

3 Cõtumacie quot ſunt ſpecies ⁊ quis dicatur verus vel fictus contumax.in.c.ij.nu.8.de do.⁊ contu. 195

Contumax poteſt mulctari ab illo qui nõ eſt iudex cui cõtumax non obediuit.ibi.nu.16. 196

3 Contumacia omnis eſt digna excommunicatione.in.c.ij.nu.4.vt lit.non conteſt. 109

3 Cõtumax excommunicatur.in.c.ſi.nu.6.de foro compe. 46

2 Contumax eſt ille qui miſit procuratorem ſine mandato licet ꝓcurator petat inducias ad oſtẽdendum procuratorium.in.c.cõſtitutis.nu.3.de procu. 43

Cõtumax condemnatur in expẽſis abſqꝫ alia citiatione.ibi.nu.3.

7 Contumacie pena poteſt eſſe vt interdicatur colonis ne reſpõdeãt dominis de fructibus vel ne colent agros cõtumacis.in.c.graueꝫ.nu.2.de ſenten.excom. 196

7 Cõtumacia vnius nõ põt mulctari ſupra tres vices:qñ ſcilicet eſt cõmiſſa circa eãdẽ rem ſecus ſi circa plures.in.c.j.nu.2.de penis. 168

3 Contumax ſi nõ apparet in termino an cõdemnetur in expenſis quãdo ſi cõparuiſſet omnino iudices fuiſſent impediti ſiue ſit reus ſiue actor contumax.in.c.ſi.nu.5.de dolo.⁊ contu. 211

3 Contumacia poteſt puniri per alium iudicem de mãdato iudicis primi.Ant.in.c.cum bone.nu.2.de eta.⁊ quali. 45

3 Contumax excommunicatus ſi vltra annum ſteterit in excommunicatione perdit rẽ de qua agitur.in.c.contingit.nu.7.de do.⁊ contu. 210

1 Contumax in vno articulo cauſe debet tamẽ in alijs articulis eiuſdeꝫ cauſe citari.in.c.eccleſia veſtra.el.ij.nu.8.de elec. 170

3 Cõtumax notorie poteſt mulctari abſqꝫ alia citatione.in.c.ſi.nu.12.de iura. calum. 113

Contumax in nõ parendo vel in non veniendo qui alias habetur pro confeſſo

confeſſio an appellet.ibid.nu.17.
Contumacia eſt delictum.in.c.ſi diligenti.nu.32.de fo.comp. 169
3 Contumax poteſt excommunicari pꝛo debito ciuili etiam ſi fuerit clericus.in.c.odoardus.nu.2.de ſolu. 100
7 Contumax reputatur ille qui cum ſit perſonaliter citatus mittit ꝓcuratoꝛem.c.veniens.nu.7.de accu. 62
2 Contumax non dicitur conſentire in iudicem alienum a quo fuit citatus.in.c.p.⁊.g.nu.21.de off.deleg. 104
2 Contumacia omnis eſt excommunicatione digna.in.c.ſaue quia.nu.5.de off.delega. 77
3 Contumax quomodo ꝓbat.in.c.ſi.§.poꝛro.n.3.vt li.non conte. 140
3 Contumax ad reſpondendum libello an habeatur pꝛo confeſſo.in.c.cum cauſam.nu.27.de iura.calum. 130
2 Contumax in vno articulo citãdus eſt ad alios articulos niſi fuerit citatus a pꝛincipio ad totam cauſam.in.c.auditis.nu.6.de pꝛocur. 143
Contumax non condemnatur in expenſis quando eius contumacia non eſt impeditiua pꝛoceſſus.ibid.nu.9.
7 Contumax in pꝛima citatione ⁊ in aliĳs non debet expenſas pꝛime citationis reficere.in.c.ſi quis epiſcopus.nu.5.de accu. 56
3 Contumacia vnica non ſufficit ad interponendũ decretum ſed requiritur trina citatio cũ cõtumacia.in.c.ſi.nu.11.de eo q mit.in poſſ. 215
3 Contumacia vnius in eadeȝ cauſa poteſt pluries puniri.in.c.veritatis.nu.4.de do.⁊ contu. 206
Contumax poteſt pꝛopter inobedientiam excommunicari.ibi.nu.8.
Contumax poteſt dici pꝛeſens quoad ſuum pꝛeiudicium.ibid.nu.12.
Contumax vel abſens quomodo punit tam in ciuilibus ꝙ in criminalibus tam de iure ciuili ꝙ̃ de canonico,tã ante ꝙ̃ poſt li.cont.ibi.n.19.
Contumax tam in ciuilibus ꝙ̃ in criminalibus de iure canonico excõmunicatur.ibi.nu.21. 207
3 Contumax etiam dicitur qui venit ⁊ ſine licentia diſceſſit.in.c.pꝛout.nu.2.de do.⁊ contu. 198
Contumax ſemel poteſt compelli pꝛeſtare cautionem iuratoꝛiã de parendo iuri.ibid.nu.3.
Contumax ſi poſtea comparet ſiue ſit actoꝛ ſiue reus quam cautionẽ pꝛeſtabit de iudicio ſiſti.
Contumax in ciuilibꝰ ſiue ſit actoꝛ ſiue reus ſiue ante li.cõte.ſiue poſt ſiue in reali ſiue in perſonali quo oꝛdine ⁊ quibus modis condemnabitur.ibi.nu.18.
2 Contumax dicitur etiam ille qui venit ⁊ nõ ſtetit.in ca.cõſuluit.nu.8.de off.delega. 88
Contumacia an poſſit remitti ꝑ iudicẽ in ꝑiudiciũ partis.ibi.nu.9. 8
5 Cõtumacia tãto maioꝛ eſt quãto ex minoꝛi delicto inſurgit:qꝛ ex hoc cenſetur quis magis iudicem contemnere.in.c.cũ te.nu.7.de re.iu. 78
5 Cõtumax ſi appareat nõ poteſt ſuas exceptiones opponere niſi illo tẽpoꝛe quo potuiſſet opponere ſi fuiſſet pꝛeſens.in ca.ſi duobus.nu.12.de app. 92
5 Contumax non habet pꝛo cõfeſſo ſimpliciter de iure communi.in.c.veritatis.nu.29.de do.⁊ contu. 207
3 Contumax habetur pꝛo pꝛeſente.in.c.ĳ.nu.18.de dila. 134
2 Contumax condemnatur in expenſis non expectata ſecunda ⁊ tertia citatione.in.c.ĳ.nu.8.de pꝛocu. 140
3 **Conuentus** coꝛã iudice incompetendi nullam cautionẽ pꝛeſtabit de reſpondẽdo coꝛam iudice competenti.in.c.pꝛout.nu.19.de do.⁊ contu. 198
3 Conuentus coꝛam papa:qꝛ inuenitur vbi eſt papa habet ius reuocãdi domuȝ ex cauſa:ſed an teneatur ſatiſdare.in.c.ſi.nu.45.49.de foꝛo compe. 92
5 Conuentus interdicto vti poſſidetis poteſt recõueniri interdicto vnde vi.ante li.conte.non autem poſt ſecundum vnam opi.in.c.veniens.nu.3.⁊.26.de pꝛeſcrip. 42
5 Conuẽtus rei vendicatione ⁊ abſolutus an cenſeat abſolutus, qꝛ nõ poſſidet an:quia nihil fuit pꝛobatũ cõtra ipſum.in.c.aduerſario.n.11.de excep. 20
4 Cõuentus totus an poſſit ſubtrahi pꝛo vtilitate monaſterĳ.in.c.ex reſcripto.nu.4.de iurein. 134
1 Cõuẽtus an poſſit agere ſine pꝛelato ſede vacante.in.c.edoceri.nu.11.de reſcrip. 65
1 Cõuentus nũꝙ̃ poteſt agere ſine conſenſu pꝛelati.in ca.edoceri.nu.7.de reſcrip. 65
2 Conueniri poteſt ille cuius culpa facte ſunt expenſe pꝛo recuperatione earum.in.c.j.nu.13.de tranſla.epi. 3
3 Conueniri immediate poſſunt coꝛã papa illi qui ſunt de terris ſpectãtibus ad eccleſiaȝ.in.c.cum cauſam.nu.29.de iur.calum. 130
7 Conueniri dicitur ille qui etiam extraiudicialiter interpelletur.lȝ ſecũdum communẽ vſum loquẽdi aliud ſit,qꝛ in ſimilibus attenditur.in c.ſi quis epiſcopus.nu.1.de accu. 56
2 Conuerti quis poteſt in foꝛo domicilĳ de contractu ⁊ de delicto alibi geſto.in.c.cum contingat.nu.7.de fo.compe. 73
7 **Conuerſi** ſiue oblati ad aliquam religionem nõ eximunt a iuriſdictione oꝛdinaria niſi hoc habeãt ex pꝛiuilegio vel ſint plene oblati.in.c.quidam.nu.1.de pꝛiui. 161
6 Conuerſi non interueniunt in actibus ſpiritualibus vbi ſunt clerici, in aliĳs vero ſic.in.c.ĳ.nu.7.de inſt. 51
7 Conuerſi gaudent pꝛiuilegio religioſoꝛum.in.c.de monialibus.nu.3.de ſen.excom. 190
7 Conuerſi ad aliquam religionem ſi non ſunt omnino cõuerſi nõ gaudent eccleſiaſtico pꝛiuilegio ⁊ remanent ſubiecti ſtatutis ciuitatum ⁊ terrarum in.c.tuarum.nu.4.de pꝛi. 154
7 Conuerſi ſi non ſunt nec monachi nec pure laici.in.c.illa pꝛepoſitoꝛum.nu.2.de accu. 56
6 Cõuerſi oblati alicui monaſteriũ debẽt ſepeliri apud monaſteriũ vbi ſunt oblati nec debet ſolui poꝛtio eccleſie parochiali ſi ſunt plene oblati,puta quia dederunt ſe ⁊ ſua:alias canonica poꝛtio debetur eccleſie parochiali.in.c.in noſtra.nu.3.de ſepul. 137
4 Conuerſi monaſterĳ nõ ſunt de capitulo ⁊ poſſunt teſtificari pꝛo monaſterio.in.c.⁊ ſi chꝛiſtus.nu.4.de iurein. 153
6 Conuerſi alicui monaſterio non dicuntur monachi ⁊ nõ pꝛomouẽtur ad oꝛdines ſacros.in.c.non eſt.nu.2.de reg. 158
3 Conuerſi non poſſunt tranſire ad alia monaſteria etiam ſtrictioꝛis vite quanꝙ̃ petant licentiam a ſuo ſuperioꝛe.ibid.nu.3.
1 Conuerſus non poteſt petere vt recipiatur in monachum.in.c.cum cauſam.nu.8.de elec. 147
2 Conuerſi alicuius religionis an habeant vocem in capitulo.in.c.cuȝ olim.nu.8.de arb. 174
2 Conuerſi alicuius religionis an habeant vocem in capitulo.in.c.j.nu.9.de pꝛocu. 140
7 Conuerſi alicuius eccleſie gaudent pꝛiuilegio canonis ſi quis ſuadente.in.c.ex tenoꝛe.nu.2.de ſen.excom. 182
4 Conuerſi oblati ſeu donati qui dicantur.in.c.tuis queſtionibus.nu.1.de teſt. 74
7 Conuerſi alicui religioni qui pꝛopꝛie dicantur.in.c.non dubium.nu.4.de ſen.excom. 180
Conuerſi alicui religioni an gaudeant beneficio canonis, ſi quis ſuadente diabolo.ibid.
3 Conuerſi eccleſiarum gaudent pꝛiuilegio foꝛi.in.c.nullus.nu.8.de fo.compe. 49
7 Conuerſantes cum amicis ⁊ conſanguineis inimicoꝛum ſunt ſuſpecti.in.c.cum opoꝛteat.nu.1.de accu. 67
7 Conuerſatio ⁊ cohabitatio viroꝛum ⁊ mulierum eſt valde periculoſa ⁊ ideo vitanda.in.c.veniens.nu.1.de eo qui cog.con. 31
6 **Conuictus** per viã inquiſitionis de ſimonia nõ in oꝛdine commiſſa pꝛiuatur beneficio vel loco ſimoniace acquiſito.in.c.dilectus filius.el.ĳ.nu.2.de ſimo. 25
4 **Copia** capituloꝛum ⁊ interrogatoꝛum an ſit danda parti aduerſe.in.c.per tuas.nu.2.de teſti. 82
1 Copia reſcripti debet exhiberi cum nomine pape.in.c.eam te.n.13.de reſcrip. 49
4 Copiã partis neceſſarie inſtrumẽti ſufficit dare.in.c.j.n.30.de ꝓb. 4
7 Copia indicioꝛum ad toꝛturam eſt dãda reo petenti.c.cum in cõtemplatione.nu.3.de regu.iur. 79
6 Copula relationuȝ vel cõſultationum quas mittit iudex ad ſuperioꝛem eſt danda parti publicata vel aliter de authentica ⁊ quãdo ſit dãda talis copia.in.c.intimaſti.nu.1.⁊.2.de app. 136
4 Copia excommunicationis facte in curia epiſcopali debet dari ei cuius nihil intereſt.in.c.j.nu.23.⁊.24.de pꝛoba. 3
4 **Copula** appoſita tempoꝛi a quo pꝛobatur poſſeſſio denotat continuationem poſſeſſionis vſꝗ ad tẽpꝰ pꝛefinitum ſecus vbi copula nõ apponitur.in.c.licet.nu.11.de pꝛoba. 21
6 Copulatiua poſita inter duo quoꝛum vnum ſequitur ad aliud reſoluitur in expoſitiuam.in.c.monaſteria.nu.4.de vi.⁊ hone.cle. 4
1 Copulatiua an ⁊ quando ponatur pꝛo diſiunctiua ⁊ econtra.in.c.ex parte.nu.6.de reſcrip. 45
6 Copulatiua inter eque pꝛincipalia reſoluitur ad alternatiuam.in.c.ĳ.nu.10.de vi.⁊ hone.cle. 3
7 Copulatiua copulat rem copulatam pꝛincipaliter ⁊ nõ acceſſoꝛie,ſecus dictio cum.in.c.querelam.nu.5.6.de ſimo. 80
2 **Coꝛpoꝛis** pꝛomouendi diffoꝛmitas an ſit ſcandaloſa relinquitur arbitrio pꝛomouentis. Ant.in.c.cũ de tua.nu.1.de coꝛpo.viti. 61
2 Coꝛpoꝛe vitiatus quo caſu diſpenſatur per papam ⁊ quo caſu ꝑ epm. Ant.in.c.ſignificauit.nu.2.de coꝛpo.vit. 61
1 Coꝛpus virginis glorioſiſſime fuit aſſumptum in celum ſecundũ veram catholicam ⁊ appꝛobatam opinionem.in ca.ne innitaris.nu.2.de conſti. 20
☞ Coꝛſe.doctoꝛ excellentiſſimus.vide Bal.in dicto.c.ne innitaris.de cõſtitu.ibi no.ꝙ dicta Bal.vero ibi querit an hereticum ſit credere ꝙ coꝛpus beate marie virginis non fuit aſſumptũ in celũ.olim nõ fuit hereticum pꝛopter varias ſanctoꝛum patrũ opin.ſm Innocẽt.hodie vero eſt pꝛopꝛie hereſis qꝛ ſolẽniſſimũ feſtũ ſit de aſſumptione beate Marie virginis cuius coꝛpꝰ ⁊ anima pie creditur in paradiſuȝ ad

38

pedes Ieſu chriſti.⁊ ex dictis Inn.dicit ibi Bal.ſe ↄcludere ꝙ nõ eſt
hereticus ille q credit in quo multos ſanctos patres habet conteſtes
licet non omnes:ꝙ dicit eſſe menti tenendũ ad excuſationẽ doct.facit
ad hoc quod voluit Hoſ.⁊ Io.an.in.c.capellan⁹.de fer.⁊ ꝙ voluit gl.
in.c.j.de poſtu.prela.lib.vj.Ego ſequor hanc communẽ opi.ex quo ꝑ
eccleſiam hoc comprobatam eſt.nã feſtum aſſumptionis eſt celebrius
feſtum alĳs feſtiuitatibus virginis.tex.eſt iũcta gl.in.c.alma.de ſent.
excõ.li.vj.in verbo aſſumptiõis.vbi tempore interdicti campane pul-
ſatur in tanta ſolennitate.Item habet vigiliam in precepto quã nõ
habent alie feſtiuitatis eiuſdem.in.c.j.de obſer.ieiu.⁊ licet ex his nõ re
cte ſequatur concluſio tamẽ cõſiderata tanta celebratione ⁊ approba
tione eccleſie,ita tenendũ eſt.⁊ pertinaciter aſſerere contrariũ eſſet he
reticum.ar.eius ꝙ voluit Pe.de Anch.in cle.j.de vſu.⁊ Sali.in.l.cũ-
ctos populos.C.de ſum.tri.⁊ fi.catho.⁊ ꝙ legitur ⁊ no.in cle.j.in ver-
bo,pertinaciter.de ſum.tri.⁊ fid.catho.⁊ tex.iuncta glo.Bal.in.l.ĳ.in
verb.pertinaciter.C.vbi quis decur.vel coar.conue.

2 Corporis maceratio facit ſublimationem ſpiritus.in.c.j.nu.4.de re-
nun. 10

2 Corpore vitiatus an ⁊ quando impediatur promoueri ad ordines.
An.in.c.fi.nu.1.de corpo.vi. 62

7 Corpus chriſti an debeat ſumi in die paſchatis reſurrectionis an in
die iouis ſancti.in.c.omnis vtriuſqꝫ.nu.13.de pen.⁊ remiſſ. 176

6 **Correlatiua** duo non poſſunt eſſe in eadem perſona.in
c.poſtulaſtis.nu.12.de conceſſ.preb. 6;

1 Correlatiua quando vniformiter ſe habent diſpoſitio circa vnum ex
correlatiuis extenditur ad reliquum etiam in materia penali in proe.
grego.nu.20. 7

☞ Corſe.Adde eundẽ Ab.in.c.j.de lo.nu.9.⁊ Bar.in.l.fi.ff.de accep.⁊
in.l.fi.C.de ind.vid.tol.⁊ in.l.j.C.de cupreſſ.li.xj.⁊ gl.⁊ doc.in cle.vni-
ca.de conſan.⁊ affi.⁊ Do.de ſancto ge.in.c.j.de tẽ.ord.lib.vj.⁊ Abb.in
c.q2 clerici.de iur.pa.in.c.fi.de ind.⁊ in.c.cũ cõtingat.de iurein.in.viĳ.
co.⁊ in.l.nõ tm̃.ff.de re iu.per Raph.⁊ Are.Sed quid ſi ſtatutũ dicat
de quolibet cõtractu vẽditiõis ſoluat gabella an ↄprehẽdat emptionẽ
⁊ vẽditionẽ adeo ꝙ vterqꝫ teneat.ſ.vẽditor ⁊ ẽptor.Dic ꝙ ſolus vẽdi-
tor.⁊ caſus eſt in.l.debet.in fi.ff.de edi.edi.Adde Bal.in rub.C.de re.
cre.⁊ ſeqt Ro.in no.ſuis in litera S.Adde Bald.in.l.j.C.de commu.
ſer.ma.adde glo.⁊ ibi Sal.in rub.C.de reb.cred.vbi dat vnam regulã
ꝙ ſemper in correlatiuis lex loquens de vno trahitur ad reliquũ ⁊ ibi
inducit ad ſtatutũ loquens de debito an comprehendat creditũ ⁊ di-
cit ꝙ ſic:q2 nõ poteſt eſſe cõtractus debiti quin ſit crediti:q2 hec ſunt
correlatiua.⁊ ponit prefatã.q.quã dixi.ſ.ſi ſtatuto caueatur vt de quo
libet cõtractu debiti ſoluat gabella ⁊ nõ dicit per quem vtrũ ergo per
debitorẽ vel creditorẽ:arguit pro ⁊ contra.tñ cõcludit ꝙ ille tenet ad
onus rei ad quem ipſius rei emolumentũ ſpectat.ff.de vſufru.l.hacte-
nus.⁊.l.ſi quid.§.j.⁊.ff.de mune.⁊ ho.l.reſcr.§.fi.itẽ ꝙ ille debeat onus
ſubire qui habet commodũ.C.de furt.l.manifeſtiſſimi.ff.de reg.iur.ẜm
naturam regu.qui ſentit.eo.tit.lib.vj.ex quibus infert ꝙ ſi contract⁹
eſt feneratitius ſoluere tenet creditor,ſi ſimplicis mutui ſoluere tenet
debitor,⁊ pro illa diuerſitate accedat.l.ſi qs nec cauſam.cum ibi no.ff.
ſi cer.pe.ſi eſſet promiſſio cauſa donationis:tũc tenet ſoluere creditor.
⁊ vide Io.de ana.in.c.fi.in.ĳ.co.de ind.⁊ in.c.ſuper eo.de vſu.in.ĳ.col.

3 **Correctio** alicuius delinquẽtis eſt fiẽda ſub peccato mor
tali quãdo ex tali correctione preſumitur de-
linquentem emendari.in.c.nouit ille.nu.5.de iud. 34

2 **Creditor** poteſt conuenire debitorem non ſolum vt ſoluat
ſꝫ etiam ad lucrum ceſſans ⁊ ad damnũ emergẽs.
in.c.p.⁊.g.nu.2.de off.deleg. 102

5 Creditor litigans ſuper dominio pignoris agendo hypothecaria in-
fert preiudicium domino ſcienti quia cenſetur dediſſe licentiam liti-
gandi ſuper dominio.in.c.cum ſuper.nu.16.de re iud. 68

5 Creditor non poteſt agere hypothecaria ſi fundus hypothecat⁹ fuit
venditus ipſo citato ⁊ non comparente.in.c.ꝗuis.n.26.de re iud. 86

5 Creditor poteſt agere hypothecaria etiam inuito debitore.in.c.ꝗuis.
nu.8.de re iud. 82

5 Creditores omnes cẽſentur cepiſſe poſſeſſionem ſi vnus ipſorũ ipſam
ingreſſus eſt.in.c.cum aliquibus.nu.11.de re iud. 55

3 Creditor non agit hypothecaria aduerſus tertiũ poſſeſſorẽ niſi excuſ-
ſo principali debitore.in.c.fi.§.in alĳs.nu.12.vt li.non conteſt. 117
Creditor an poſſit preſcribere ius offerendi contra debitorem.ibidem
numero.44.
Creditor an poſſit propria autoritate capere poſſeſſionem bonorum
debitoris vigore pacti inter eos conuenti.in.c.decreto.nu.13.de re iu-
dica. 54

3 Creditor qui habet pignus litigando ſuper eius proprietate preiudi-
cat domino a quo a principio intelligitur habuiſſe ius litigandi.in ca.
cum olim.nu.13.de cau.poſſ.⁊ prop. 173

5 Creditor non poteſt repetere debitorem ſuum ab alio detentum.in.c.
dilectis.nu.4.de appel. 123

3 Creditor ſoluto debito tenetur reſtituere inſtrumentum debiti.in.c.
eccleſia ſancte marie.el.ĳ.nu.5.vt lit.pend. 218

6 Creditor qui mutuauit pecuniã rectori alicuius eccleſie ad hoc vt poſ
ſit iſtam pecuniam repetere ab eccleſia an ſit neceſſe ipſam probare
fuiſſe verſam in vtilitatem ipſius eccleſie.in.c.ꝙ quibuſdam.nu.4.de
fideiuſſo. 99

7 Credere faciliter qñ tendit in ꝓiudiciũ alterius eſt vituperandũ alias
ſecus q2 eſt ſignum bone ſimplicitatis.in.c.lꝫ heli.nu.6.de ſimo. 86

7 Creditur vnicuiqꝫ pro ſe ⁊ contra ſe in foro conſcientie q2 ſolum ibi a-
gitur de eius preiudicio.in.c.tua nos.nu.5.de ſpon. 10

Crimen probatum per exceptionem incidẽter an veniat pu
niendum ⁊ an impediat ad promotionẽ.in.c.ĳ.nu.
28.29.⁊ ſeq.⁊ nu.44.de ord.cog. 146

5 Crimen falſi ſolet puniri ex ſola preſumptione.in.c.porrecta.nu.3.de
confir.vti.vel inu. 142
Crimen non eſt committendum etiam propter bonũ ſpirituale ꝙ in-
de poteſt ſequi.in.c.j.nu.5.de conuer.infi. 172

7 Crimen hereſis eſt mere eccleſiaſticũ ⁊ ideo ſeculares nõ habent ſup
eo intromittere niſi quo ad pene executionem.in.c.excommunicam⁹.
el.ĳ.nu.1.de here. 103

3 Crimen ꝓbatum per viam exceptionis an infamet ſaltem infamia fa
cti.in.c.ĳ.nu.36.⁊.37.de ord. 147

7 Crimen hereſis eſt maius crimine ſimonie.in.c.licet heli.nume.21.de
ſimo. 86

2 Crimen fonicationis eſt dignum depoſitione.in ca.exiſtente in ſacris.
Ant.in.c.a multis.nu.2.de eta.⁊ qual. 45

2 Crimen punitum in vno foro an poſſit puniri in alio foro vel punitũ
ciuiliter an poſſit puniri criminaliter.c.in tue.nu.5.de procu. 142

3 Crimen incidenter confeſſatum vel probatum in iudicio an ⁊ quo ca-
ſu ſit punibile.in.c.cum ſuper.nu.6.13.14.de confeſ. 326

8 Crimen occultum etiam afficit criminoſum.in ca.cum non ab homi-
ne.nu.5.de ſen.excom. 167

7 Crimen per acceptionem probatum nõ eſt cauſa aliquẽ puniendi ex
illa ꝓbatione.ſ.ꝙ non punitur vel priuat beneficio ꝙ iam habuit ſꝫ
illo ꝙ vult conſequi priuabitur.in.c.ſuper his.nu.2.⁊.14.de acc. 64

6 Crimen incidenter probatuꝫ an poſſit puniri.in.c.peruenit.nu.14.de
fideiuſſ. 98

5 Crimen incidenter confeſſatum an ſit punibile.in.c.j.n.6.de excep. 3
Crimen quando dicatur contingere cauſam.ibi.nu.17.

3 Crimẽ falſi poteſt ⁊ per iudicem eccleſiaſticum ⁊ ſecularem puniri.in
c.cum ſit generale.nu.24.de fo.compe. 67
Crimina que ſint eccleſiaſtica ⁊ que ſint ſecularia.ibi.nu.30.

6 Crimen confeſſatum per viaꝫ exceptionis an poſſit aliquo modo pu
niri.in.c.cum ſuper queſtione.nu.8.de conceſ.preben. 60

7 Crimen ſimonie equiparatur crimini leſe maieſtatis.in.c.ex diligenti.
nu.6.de ſimo. 81

7 Crimen fateri nõ cenſet dans pecuniam ne accuſetur.in.c.j.nu.9.de
collu.dete. 135

2 Crimẽ an poſſit probari per inſtrumentum.in.c.cum in eccleſĳs.nu.
2.de maio.⁊ obe. 127

2 Crimen metu commiſſum an ſit punibile.in.c.ſacris.nu.2.q̃ met.cau
ſo.148.⁊ nu.5. 152

6 Crimẽ quod tranſiuit in notorium neqꝫ teſte neqꝫ accuſatore.in.c.tua
nos.nu.1.⁊ nu.3.de coha.cle.⁊ mu. 13

3 Crimina que dicantur.in.c.at ſi clerici.§.de adulterio.nume.5.⁊.7.de
iudi. 16

2 Crimina enormia impediunt executionẽ ordinis etiã peracta peniten
tia niſi fuerit diſpenſatum.Anto.in.c.j.nu.1.de corpo.viti. 60

3 Crimina per que quis poteſt ſuſpendi deponi ⁊ degradari que ſunt.in
c.at ſi clerici.nu.33.de iudi. 14
Crimen falſi non requirit ad eius acerbam punitionem incorrigibili
tatem.ibidem.

3 Crimina depoſitione digna que ſunt ⁊ que impediant promotionẽ ẽt
peracta penitẽtia de qualitate criminum tam illorũ que ſunt occulta
aut manifeſta aut notoria.in.c.ex literarũ.nu.1.2.3.4.de temp.or. 16

3 Crimina per que clericus eſt deponendus.in.c.cum non ab homine.
nu.4.de iudi. 26

2 Crimina que impediunt executionem ordinis etiam poſt peractaꝫ pe
nitentiam.Anto.in.c.niſi.nu.7.de renun. 28

7 Crimina digna depoſitione an impediant q̃ clericus nõ adminiſtret
ordines ſuos peracta penitentia.in.c.inquiſitionis.nu.3.de accu. 68

3 Criminis conſcius vtrum teneatur ſi non reuelauit maleficiũ cõmit-
tendum tam de iure ciuili quam cano.in.c.j.nu.9.de reſti.ſpo. 165

1 Criminoſus vtrum poſſit eligi in prelatum.in.c.dudum.el.ĳ.nu.24.
de elec. 178

2 Criminoſus cuius delicta non poſſunt probari non poteſt puniri.in
c.ſacerdos.nu.2.5.7.de offi.ordi. 111

2 Criminoſus poteſt eſſe iudex ⁊ non teſtis que ſit ratio differentie.in.c.
cum ⁊ canonicus.nu.6.de offi.deleg. 99

2 Criminoſus ante vel poſt promotionem ad beneficia an cogatur illa
relaxare ad tempus vel perpetuo.Ant.in.c.queris.nu.4.5.8.⁊ nu.10
de eta.⁊ quali. 44

3 Criminoſus non repellitur ab agẽdo regulariter nomine criminis.in c.fi.nu.13.de or.cog. 151
7 Criminoſi ſi ad aliquẽ actum vocentur cõtra regulas iuris cõmunis non venit meretrix niſi de ea fiat ſpecialis mentio.in.c.tanta.num.3. de ſimo. 77
7 Criminoſus non auditur petens ſibi reſtitui dignitatem eccleſiaſticã ſi de eius crimine notorie conſtat.in.c.ad petitionẽ.nu.5. de accu. 70
5 Criminoſus non debet opponere in alium id in quo ipſe verſaꝛ.in ca. cum eccleſiaſtice.nu.9.de excep. 4
Criminoſus ob vnicum delictũ ſi alias eſt virtute preditꝰ omnino eſt
2 diligendus.in.c.niſi ſpecialis.nu.3.de offi.deleg 107
Criminoſus an poſſit alium criminoſum accuſare.in.c.j.nume.6. de
7 accu. 55
Criminoſus cum quo eſt diſpenſatũ põt teſtificari in omni cã ⁊ quẽli
6 bet accuſare:ſi vero non eſt diſpenſatus nõ.in.c.cũ te.n.14.de re iu.79
Criminoſus ⁊ infamis admittiꝛ ad excipiendum ⁊ exceptionem ꝓducendũ ſed ipſe non poteſt probare.in.c.tam literis.nu.7.de teſti. 65
2 Criminoſus notorie non poteſt ad epiſcopum aſſumi.Ant.in.c. poſt tranſla.nu.10.de renun. 30
Crimẽ notoriũ impedit quẽ ꝓmoueri etiã peracta penitentia.ib.n.11.
4 Crimen emendatus de crimine non remanet omnino integer.in.c.teſtimonium.nu.1.de teſt. 86
Quis dicatur emendatus de crimine.ibi.nu.2.
An criminoſus repellatur ab officio iudicandi.ibi.nu.4.
Quid ſi aliquis erat criminoſos tempore depoſitionis ⁊ nõ tẽpore iuramenti vel econuerſo an admittatur in teſtem.ibi.nu.5. 87
Cõuictus in crimine ⁊ etiã emendatus repellitur a teſtimonio in cauſa criminali.ibi. nu.8.
Crimẽ cõfeſſus in vno iudicio repellitur in alio a teſtimonio ferendo. ibi.nu.11. 88
Qui poteſt conuinci de crimine obiecto per exceptionez ⁊ emẽdatus repellitur a teſtimonio in criminalibus.ibi.nu.12.
4 Criminoſi ⁊ infames an ⁊ quãdo admittantur ad denũtiandũ aliorum crimina.in.c.in omni.nu.5.de teſt. 38
6 **Culpa** leuiſſima venit in omni contractu qui celebraꝛ gratia vnius tantũ ſecus ſi celebratur gratia vtriuſqꝫ vel cõmodantis tantum.in.c.vnico.nu.12.de commo. 79
Culpa in genere ⁊ quelibet eius ſpecies ⁊ dolus quid ſint.ib.nu.13.
7 Culpa lata nõ equiparatur dolo in penalibus.in ca.queſitũ.nu.2.de peni.⁊ remiſſ. 173
7 Culpa leuiſſima eſt quam diligẽtiſſimus homo ſciuiſſet precauere.in c.ſi culpa.nu.1.de iniu. 168
6 **Cumulatio** diuerſarũ actionũ vna prius ĩtẽtata an fieri poſſit.in.c.in tãtum.n.7.de collu.dete. 121
3 Cumulatio an ⁊ quãdo poteſt fieri in vno vel diuerſis libellis.in.c.ij. nu.30.de lib.obla. 97
Cumulatio quando permittitur an erit idem libellus ⁊ eadẽ cõcluſio ⁊ eadem inſtantia.ibi.nu.31.
3 Cumulatio duarum actionum ad diuerſa tẽdẽtium ⁊ contra eundem permittitur in iure.in.c.cum dilectus.nu.2.de cau.poſſ.⁊ prop. 161
3 **Curator** datus adoleſcenti inuito ne incurrat damnũ alias ſecus.in.c.imperatorum.nu.8.de iura.calum. 27
7 Curator de iure canonico non tenetur animam ſuam ꝓ pupillo.in.c. per veſtras.nu.17.de dona.inter vi.⁊ vxo. 53
5 Curator datus alicui tanq̃ prodigo item minori qui non ſit nec prodigus vel minor an teneat.in.c.j.nu.30.de re iud. 49
7 Curia romana ſi aliqd obſeruat debemus etiã nos obſeruare niſi apud nos ſit ſtatutum contrarium.in.c.j.nu.5.de ſimo. 76
Cuſtodia eccleſie vacantis ad quem ſpectat de iure cõmuni.in.c.bone memorie.nu.11.de app.
6 Cuſtodia beneficij vacantis pertinet ad illum qui habet ius illud cõferendi vel inſtituendi.in.c.cum veniſſent.nu.11.de inſti. 53
2 Cuſtodi recipienti pretium de cuſtodia leuiſſima culpa imputaꝛ.Anto.in.c.ea que.nu.2.de offi.arch. 66
Cuſtodiam committens alicui tenetur de fraude offenſa illius cui cõmiſit ibi.nu.2.
7 Cuſtos alicuiꝰ rei q ipſam minꝰ caute reliqt adeo ꝙ fuit furto ſubtracta an teneaꝛ de mala cuſtodia.remiſſiue.i.c.ex literis.n.7.de fur.122
7 Cuſtodia eccleſie vacantis ſpectat ad illum ad quem ſpectat eius collatio.in.c.ad aures.nu.3.de exceſſ.prela. 144

De litera D.

Damnum commiſſum nõ ex propoſito vel lata culpa non eſt in foro anime reficiendum damnum paſſo.in.c.j.nu.11.de conſt.
Damnificans eccleſiam non ſolũ tenetur ipſi eccleſie damnum reſarcire ſed etiam eidẽ de iniuria ſatiſfacere.in.c.conqueſti.nu.1.de ſen.excom. 123
2 Damnum datum emendare quod non proceſſit ex dolo vel lata culpa non tenetur in foro conſcientie. in.c. dilecti filij. numero.12. de arb. 170
6 Damnum graue poteſt dici quis pati in donis ſuis licet nõ cõtingat in tota ſubſtantia vel maiori parte.in.c.apoſtolice.n.6.⁊ in.c.ſeq.in.j. no.de dona. 107
7 Damnum ſi ſenſero culpa alicuius tam in re ꝙ in perſona teneꝛ mihi ille ſatiſfacere.in.c.ſi quis.nu.1.de iniu. 166
6 Damnum quod quis habet culpa ſua quo caſu ſibi imputatur.in.c.qr diuerſitatem.nu.13.de conceſſ.preb. 57
7 Damni dati emendationẽ non tenetur quis remittere ⁊ iniurie ſatiſfactionem.in.c.j.nu.3.4.7.de maled. 138
7 Damnũ datũ ꝓueniens ẽt ex leuiſſima culpa dꝫ refici in foro anime ſecus pena que in foro anime nõ debeꝛ.i.c.ſi culpa.nu.1.de iniur. 168
Dãnũ dare cẽſeꝛ ille q obtinuit obuiare dãno ⁊ nõ obuiauit.ib.nu.4.
7 Damnũ datũ vel pena an debeat ſolui de iure canonico.in.c.ſi egreſſus.nu.1.ff.de iniu. 167
7 Damna ſi ſunt remiſſa non cenſeꝛ remiſſe expenſe.in.c.in noſtra.nu. 1.3.⁊ nu.7.de iniu. 167.⁊ ſeq.
6 Damnum datum non ex ꝓpoſito ſed ex negligẽtia nõ eſt reſarciendum in foro anime.in.c.j.nu.3.de cuſt.eucha. 219
4 **Data** reſcripti eſt attendenda dum queritur de validitate vel ſurreptione reſcripti.in.c.eam te.nu.5.de reſcri. 48
2 Data in literis ad beneficia attenditur ſi ſecunde non faciunt mentionem de primis.in.c.ex parte.el.j.nu.3.de off.deleg. 77
Debitores poterũt cõparere iuramẽto nõ obſtãte emanato edito ⁊ q nouerit veritatez cõpareat ad teſtimoniũ proferendũ.in.c.ad noſtram.el.ij.nu.12.de iureiur. 144
7 Debitores hereticorum ſunt iure liberati.in.c.ſi.nu.1.de he. 104
3 Debitor poſtq̃ ſoluit debitum poteſt compellere creditorẽ vt reddat inſtrumentum quia eſt inutile penes eum,⁊ poſſet eſſe ſibi nociuum. in.c.ij.nu.11.vt li.non conteſt. 109
7 Debitor non tenetur ſoluere excommunicato creditori adueniente die ſolutionis.in.c.inter alia.nu.6.de ſen.excom. 189
4 Debitor agens ad relaxationem pignorum quaſi ſit ſatiſfactũ ſorti ex fructibus pignorum habet probare quantitatem ſortis ⁊ fructuũ. in.c.ex literis.nu.1.de iureiur. 163
6 Debitor neceſſarius ſi legat creditori videtur legaſſe animo compenſandi.ſecus ſi eſt debitor voluntarius.in.c.officij.nu.4.de teſt. 121
4 Debitor repetens vſuras ad probandum ꝙ creditor ipſas receperit an ſufficiat probare ꝙ creditor ſit vſurarius ⁊ ꝙ tanto tempore durauerit obligatio.in.c.ex literis.nu.9.de iurein. 103
5 Debitor agẽs ſuper ꝓprietate rei pignorate ⁊ ſuccubuerit an noceat creditori ⁊ ecõtra.in.c.quãuis.nu.9.⁊.10.de re iud. 82
2 Debitor an poſſit cõueniri in loco domicilij de contractibus alibi geſtis.in.c.excommunicatis.nu.6.de offi.leg. 100
4 Debitor an teneaꝛ ſoluere id quod valebat moneta tp̃e contractus q̃ moneta fuit reprobata vel deteriorata.in.c.quãto.n.12.de iurein.141
4 Debitores quibus in.c.ad noſtram.el.j.de iurein.ex violẽtia illata an cadant a iure eorum.in.c.ad noſtram.j.num.4.de iureiur. 132
Debitores ſoluentes nõ habenti adminiſtrationem an liberent.in.c. qualiter.nu.6.de elec. 134
6 Debitor ſi habet vnde ſoluat nõ poteſt carcerari ſed debet fieri executio in bonis ſuis.in.c.lator.nu.1.de pigno. 93
Debitor ſuſpectus de fuga poteſt capi etiam ꝙ nõ venerit dies ſolutionis vt caueat creditori.in.c.lator.nu.4.de pigno. 97
3 Debitor quãtitatis vtrum teneatur ad rationem de iure cano.⁊ quomodo probabuntur damna.in.c.dilecti filij.nu.6.11.12.de for.cõp.84
3 Debitor fugitiuus poteſt capi nulla precedẽte ſolẽnitate alias requiſita.c.j.nu.33.de iud. 7
5 Debitor ſiue alteri obligatus volens intrare religionem an ſit ꝓ illos de religione recipiendus.Ant.in.c.vnico.num.8.de oblig.ad ratio.57
5 Debitor an preſcribet tam in fori foro quã poli cõtra ſuum creditorẽ negligentem petere ſi ipſe debitor ignoret ſe debere vel ſciat.in.c.ſi.n. 9.13.14.15.18.21.23.⁊.30.de preſcrip. 44
Debitor an ⁊ quando teneatur ire ad domum creditoris offerẽdo debitum vel econtra.remiſſiue.ibi.nu.14. 46
Debitor quando preſcribit contra debitorem an ⁊ quo caſu tollatur obligatio naturalis.ibid.nu.25.
9 Debitoris impotentia qui non poteſt ſoluere non impedit qui iudex debeat ipſum condemnare ſed impedit executionem condemnatiõis. in.c.odoardus.nu.7.de ſolu. 101
6 Debitor qui non eſt ſoluendo ſi excommunicatur liberatur ab excõmunicatione cum cautione de ſatiſfaciendo cum peruenerit ad pinguiorem fortunam.in.c.odoardus.nu.1.⁊.10.de ſolut. 10
Debitor qui nõ eſt ſoluẽdo an ⁊ quo caſu poſſit lui in corpus.ibi.n.5.
6 Debitor licet remiſerit pecuniam ſibi debitã creditori ſuo nõ liberaꝛ ſi dicta pecunia perdaꝛ caſu fortuito.in.c.vnico.nu.8.de commod.76
3 Debitor tantum naturaliter nõ tenetur in foro anime.in.c.nouit ille. nu.33.⁊.49.de iud. 34
Debitor cõſtituitur in mora per interpellationem extraiudicialẽ etiã quod vocatus in iudicio tunc confiteatur debitum quia omnino debet reficere expenſas ſed ſecus eſſet ſi non eſſet primo interpellatꝰ niſi

dies interpellauerit.ibi.nu.62. 37
3 Debitor fugitiuus poteſt capi die feriato etiam in honorem dei.in.c.ſignificauerūt.nu.22.de iud. 47
6 Debitor non frandat creditores ſi potuit ⁊ noluit acquirere.in.c.ex tranſmiſſa.nu.2.de deci. 148.
Debitor excommunicari poteſt ad petitionem creditoris ſi non ſoluat debitum.in.c.ad aures.nu.2.de ſimo. 74
5 Debitor vnus tunc luit in corpore quando reſpectu ſui id quod venit ſoluendum eſt pena ſed reſpectu creditoris eſt intereſſe.in.c.reprehēſibilis.nu.15.de app. 106
3 Debitor non poteſt ſe obligare ꝙ ſolutio non poſſit probari niſi ꝑ inſtrumentum.in.c.ſi diligenti.nu.8.de fo.comp. 73
6 Debitores meos mihi ſoluere impediens eſt mihi obligatꝰ ⁊ poſſum contra ipſum agere.in.c.dudum.nu.2.⁊.17.de dec. 153
Debitor nō debet incōtinenti detrudi in carceribus ſed agitur primo contra eum vt ſatiſfaciat de bonis.in.c.peruenit.nu.3.de fideiuſſ. 97
6 Debitor qui proprie dicatur.in.c.parochianos.nu.3.de dec. 147
1 Debitor an teneatur ire ad domum creditoris pro debito ſoluēdo an e contra.in.c.ſignificante.nu.9.de pig.fo.97.⁊ in rep.c.eccleſia ſancte marie.nu.36.de conſt. 37
4 Debitum an augeatur ex ſolutione alteri facta.in.c.eam te.nu.6.de iurein. 44
Debitum alterius recipiens an teneatur furti.ibi.nu.7.
Debitor an poſſit ſoluere creditori creditoris ita vt ſequatē liberatio.ibi.nu.8.
6 Debitum naturale tantum vel ciuile tantum vel naturale ⁊ ciuile qd ſit.in.c.is qui.nu.4.5.7.⁊.8.de ſo. 102
Debitum ex teſtamēto non ſolenni dicitē debitum naturaliter.ibi.n.6.
Debitum naturale tantum ſi ſoluatur ex probabili errore facti pōt tanquam indebitum repeti.ibid.nu.12.
Debitum ciuiliter tantum ſoluens quocunqꝫ errore ſoluat,poteſt repetere.ibi.nu.14.
Debitum naturaliter ⁊ ciuiliter ſoluens ſed per exceptionē indebitū.an ⁊ quo caſu poſſint repetere.ibi.nu.16.
Debitor ciuiliter tantum poſt biennium an habeat aliquod remediū.ibid.nu.18.
3 Debitum ſi vigore ſtatuti non poteſt probari niſi per teſtes non habebit locum in clericis etiam litigantibus in foro ſeculari.in.c.qd clericis.nu.12.13.32.de foro comp. 68
3 Debitum cuius pretextu petitur ſequeſtrum pōt probari per inſtrumentū vel ꝑ teſtes vel ſummarie in caſibus in quibus dubitatur de celeri conſumptione.in.c.dilectus.nu.28.de ſeque.poſſ.⁊ fru. 223
6 Debitum tantum naturaliter eſt ſoluendum in foro conſcientie.in.c.qr pleriqꝫ.nu.9.15.de immu.ecc. 230
5 Debitum vigore ſententie an preſcribatur adeo ꝙ cōtra preſcribēteꝫ non poſſit intentari denuntiatio in foro eccleſiaſtico.in.c.ſi.nu.30.de preſcrip. 46
1 Decanus nō dicitē de capitulo niſi ſit canonicꝰ vel niſi ſit cōſuetudo.in.c.cum vniuerſas.n.2.de elec. 134
4 Decanus ⁊ capitulum an poſſit agere pro ſingulis beneficiatis in eccleſia.in.c.cum olim.nu.6.de teſti. 66
7 Decedens ⁊ non ſatiſfaciēs de re ſubtracta ſiue:qr non pōt ſiue qr nō vult an careat eccleſiaſtica ſepultura.in.c.ſuper eo.nu.6.de rap. 19
4 Deceptus vltra dimidiam iuſti pretij ſi iurat an petēdo abſolutionē audiatur.in.c.cum contingat.nu.2.3.de iurein. 156
4 Deceptio inter contrahētes an ſit permiſſa de iure poli.in.c.cum cauſam.el.ij.nu.4.de teſt. 77
Deceptus vltra dimidiam iuſti pretij poteſt venire contra etiam ſi in tali venditione interuenerit decretuꝫ iudicis.in.c.cum cauſa.nu.6.de emp.⁊ vendi 88
Deceptus vltra dimidiam iuſti pretij poteſt agere remedio.d.c.cum cauſa.de emp.⁊ vend.vſqꝫ ad.xx.annos.ibi.nu.9.
6 Deceptis ⁊ nō decipientibus iura ſubueniunt.in.c.cū vniuerſorum.nu.3.de rerum permu. 91
6 Decimas ſi qs nō ſoluerit poterit per excōicationē cōpelli ad ſoluendū.in.c.peruenit.nu.1.de dec. 145
Decime ſunt ſoluende de omni reddítu ⁊ lucro perſonali.ibi.nu.2.
Decimas ſoluere qui differt,quia ab eo non petuntur peccat.ibi.n.3.
Decime perſonales nō debenē ante lapſum anni prediales vero poſtquam bladum eſt reportatum ad domum.ibi.
Decime debent ferri vſqꝫ ad domum eccleſie ſumptibꝰ illius qui dat ipſas.ibi.
Decime an debeantur de lana lacte ⁊ fetibus pecudum remiſſiue.ibi.
6 Decime debentur illi qui eas preſcripſit excepto de fructibus predij quos eccleſia que preſcripſit nō decimauit.in.c.cum in tua.nu.2.3.4.8.de decimis. 153
Decime fructuū eiuſdem predij poſſunt deberi duabus eccleſijs.ibi.nu.6.⁊.7.
6 Decime nō ſoluūtur a religioſis de hortis quos ad eorum vſum habent.in.c.ex parte.nu.3.de dec. 146
Decime ſunt ſoluēde a colonis prediorum exemptorum,quādo.ſ.ſunt exempta ratione pſonarum ſecus ſi ratione ipſorū prediorū.ibi.nu.4.
8 Decime preſcribuntur.xl.an.c.accedentibus.nu.2.de pri. 141
6 Decime que cū titulo detinentur a laicis nō poſſunt ꝑ ipſos in alium laicum transferri aliquo titulo.in.c.prohibemus.n.1.⁊.3.de dec. 148
Decime poſſunt detineri in feudū ſine peccato nō tamen ſine animarum periculo.ibi.nu.2.
Decime perſonales debentur eccleſie parochiali de predialibus vero an ſoluenē eccleſie parochiali vel prediali ſtatur conſuetudini.in.c.ad apoſtolice.nu.1.⁊.3.de dec. 150
Decime aliquādo ſoluuntur in duabus eccleſijs in quibus quis pariter audit diuina ⁊ percipit ſacramenta.ibi.nu.4.
4 Decime licet ſint de iure diuino tamē papa poteſt cōcedere priuilegiū de eis non perſoluendis.in.c.ſi de terra.nu.3.de pri. 137
6 Decimarum prouentus poteſt locari per pſonas eccleſiaſticas ſi conditio eccleſie ſit melior nō obſtante ſtatuto dioceſani aliter diſponēte.in.c.veſtra.nu.1.3.4.de loc. 86
6 Decime que ex priuilegio non ſoluunē ex predijs proprijs laboribus cultiuatis ſoluuntur ſi illa predia alijs dantur cultiuanda.in.c.licet.nu.1.de dec. 146
6 Decime ſunt integre ſoluende alias nō ita ſoluens peccat mortaliter ⁊ poteſt excommunicari.in.c.cum aliquibus.n.4.de deci. 154
Decime ſunt debite ex precepto vtriuſqꝫ teſtamenti.ibi.nu.5.
Decime prediales ſunt ſoluende a poſſeſſore predij lꝫ ipſe habuerit pactum a vendente vel alias tradente ne teneretē poteſt tandeꝫ ipſe habere regreſſum contra talem promittentem.ibi.nu.6.
Decima tam perſonalis ꝙ predialis eſt de iure diuino ⁊ vtraqꝫ eſt ſoluenda ⁊ aſſerens cōtrarium eſt quaſi hereticus tamē in tali preſtatione decimarum multum operatur conſuetudo loci.ibi.nu.9.
6 Decime que preſtabantur de rebus incultis debēt adhuc preſtari de eiſdem ſi ſunt effecte culte ⁊ laboratiue.in.c.commiſſum.nu.1.⁊.2.de deci. 144
Decime debēt ſolui de fructibus ſiue de venditis ſiue donatis ⁊ de pēſionibus domorum.ibi.nu.3.⁊.5.
Decime an debeanē ex fructibus combuſtis vel vineis inciſis.ibi.n.4.
Decime an ſint eccleſie vel ei debeantur ⁊ qua actione.ibi.
Decime non debenē ſi fructus non ſunt recollecti propter guerras licitas.ibid.nu.5.
6 Decimas ſoluere an teneatur pauper de re ſibi donata.in.c.cum homines.nu.5.de deci. 145
5 Decime poſſunt deberi religioſis intra parochiam vel dioceſim vel ex preſcriptione vel ex priuilegio.in.c.veniens.nu.2.de preſcri. 42
Super decimis non ſoluendis an reges poſſint condere priuilegia.ibi.nu.9.
7 Decime debentur a iudeis ⁊ excommunicatis.in.c.cum volūtate.nu.7.de ſen.excom. 196
6 Decime ſi fuerint preſcripte in aliqua parochia non comprehendunē decime noualium.in.c.cum contingat.nu.5.⁊.9.de decimis. 152
Decime nō poſſunt pſcribi a laico ſed ab eccleſia eccleſie ſic:qr nō refert que eccleſia habeat.ibi.nu.3.
Decime ad quem pertineant de iure communi.ibi.nu.6.
Decime perſonales pertinēt ad eccleſiam parochialē ⁊ ad baptiſmalem ſi hoc habet conſuetudo.ibi.
Decime prediales aliquādo pertinent ad epiſcopum aliquando ad parochianum loci in quo ſunt predia.ibi.nu.7.
Decimarum quarta que debetur epiſcopo eſt preſcriptibilis.ibi.
Decime debentur iure parochiali.ibi.nu.8.
6 Decime ſoluūtur ante cēſum ⁊ tributa ſi vero primo detrahunē cēſus ⁊ tributa illa ſunt decimanda.in.c.cum non.nu.1.⁊.4.de deci. 154
Decime ab ⁊ quando ſint ſoluende vel a domino vel a colono aut ab vtroqꝫ.ibi.nu.5.⁊.6.
Decima an ſit ſoluenda in parochia vbi res fuit ſeminata an vbi poſt ea fuit plantata.ibi.nu.7.
6 Decime poſſunt preſcribi a religioſis et am parochiam nō habētibꝰ dummodo habeant titulum.in.c.ſuper.nu.5.eo.ti. 155
3 Decime dicuntur eſſe quid ſpirituale dum agitur de iure decimandi ſecus ſi de fructibus.in.c.ij.de iur.calum. 125
7 Decretū primū reuocatē ſi paſſus miſſionē affert cautionē iudici vel in eius defectū perſonis idoneis.in.c.dilecto.nu.3.de ver.ſigni. 204
6 Decimas ſoluere debent negotiatores de lucro pecuniaruꝫ deductis tamen expēſis,decime vero fructuum terre vel redditūum molēdinorum ⁊ aliarum rerum debentur abſqꝫ eo quod deducātur expen.in.c.paſtoralis.nu.1.2.6.7.de deci. 151
Decime reales tranſeūt in quēlibet poſſeſſorem ipſarum rerū.ibi.n.3.
Decime preterite vel tributa que non fuerint ſoluta debēt ſolui ab illo qui emit predium ex quo decime vel tributa debebātur:quia cēſentur emiſſe cū illo onere ⁊:quia illud prediū erat pro hoc obligatū pōt tamen rector eccleſie agere vel contra emptorem vel venditorem.ibi.nu.5.
Decime non ſoluuntur de cōſuetudine ab heredibus inſtitutis vel legatarijs

gatarĳs nec donatarĳs.ſecus vbi nō eſſet cōſuetudo.ibi.nu.8.
6 Decime vel oblationes eccleſiaſtice nō poſſunt cōcedi laicis nec pōt epiſcopus cōcedere dn̄o domus vbi eſt pictura alicuius ſancti vt de illis oblationibus diſponat ad libitū.in.c.quis.nu.1.⁊.2.de deci.148
6 Decime prediales ſunt ſoluēde expenſis nō deductis.in.c.nō eſt.nume.1.de deci. 149
Decime ſoluuntur de omnibus ⁊ fructibus ⁊ rebus quos vel quas fidelis homo acquirit.ibi.nu.3.
Decime an ſoluantur de rebus immobilibus puta ſi donatur domino vel quid ſimile.remiſſiue.ibi.
Decime ſolui debēt etiā a militibus de ſtipēdio quod eis datur dum militant in bello iuſto alias ſecus.ibi.nu.4.
Decime debentur de omni lucro perſonali.ibi.
Decime nō debentur de lucris iniuſte queſitis.ibi.
Decime ſunt ſoluende de animalibus captis in venatione aucupatione ⁊ piſcatione.ibi.nu.5.
Decime animalium captorum an ſint ſoluēde eccleſie parochiali an vero prediali ⁊ ſic an tales decime ſint perſonales.ibi.
Decime animalium domeſticorum ſunt ſoluende vbi paſcuntur.ibi.
6 Decime ſoluuntur de redditibus molendini ad vētum.in.c.ex tranſmiſſa.nu.1.eo.tit. 149
Decime ſunt ſoluende de rebus acquiſitis nō autē de illis quas quis potuiſſet acquirere ſi voluiſſet.ibi.nu.8.
6 Decime nō ſunt ſoluende religioſis nō habētibus iura parochialia.in.c.ſuggeſtum.nu.2.de deci. 146
6 Decime fructuum ſtatim ſolui debēt nō deductis expenſis factis in recolligendo.in.c.cum homines.nu.1.2.3.⁊ de deci. 145
Decime debent ſolui citra aliquam monitionem.ibi.nu.3.⁊.7.
Decime non poſſunt nec poſſideri nec preſcribi.ibi.
Decime debent ſolui ab illo qui tantum recolligit quantū ſufficit et ſibi ⁊ familie ſue:debet tamen eccleſia ſibi remittere.nu.5.
Decime preterite an ſint ſoluende ab eo qui propter talem ſolutionē oportet quod vendat omnia bona.ibi.
Decima debetur ex omni lucro licite acquiſito.ibi.
Decime non ſolute a vēditore alicuius fundi debēt ſolui ab emptore eiuſdem fundi quia decime cenſentur eius onus reale.ibi.nu.6.
6 Decime ſunt debite de iure diuino.in.c.parochianos.nu.1.⁊.3.de decimis. 147
Decimas nō ſoluētes vigore cōſuetudinis nō excuſant̄ a peccato.ibi.
Decimandi ius laicus habere nō poteſt iure hereditario ⁊ nullus citra papam poteſt ius decimādi ad longum tempus laico cōcedere.in c.ad hec.nu.1.⁊.3.eo.tit. eodem.
Decime dicūtur qd ſpirituale ⁊ nō poſſunt a laicis poſſideri.ibi.n.3.
Decimandi ius nō poteſt concedi laico etiam ad modicum tēpus cū ſit quid ſpirituale:fructus vero decimarum poſſunt cōcedi.ibi.nu.4.
6 Decime ſoluuntur de omnibus fructibus predialibus.in.c.ex parte.nu.1.⁊.3.de deci. 14
Decime ſunt ſoluende ſub precepto oēs integre ſine diminutione.ibi.
Quid autem ſi nō petuntur integre.remiſſiue.ibi.
Decime ſunt portande vſqʒ ad horreum eccleſie a debentibus ipſas ſoluere.ibi.nu.5.
6 Decime male detinētur a laicis licet habeāt in feudū ab eccleſia tamē nō incurrunt peccatū.in.c.cū apoſtolica.nu.3.de his que fi.a prela.68
Decime non poſſunt hodie dari in feudum laicis.ibi.nu.11.
6 Decima an ⁊ quādo ſit ſoluēda de illicite queſitis.in.c.ex tranſmiſſa.nume.3.⁊.4.de deci. 148
6 Decime perſonales debentur in loco domicilĳ.ſed prediales in loco vbi predia manent.in.c.ſi.nu.5.de parochĳs. 142
6 Decime debētur clericis ⁊ eccleſĳs ſiue ſint pauperes ſiue diuites.in rubri.nu.1.de deci. 147
6 Decime illorum qui non ſunt ſub certa parochia ſpectant ad epiſcopum.in.c.quoniam.nu.2.de deci. 147
Decime illi⁹ loci qui eſt intra duas parochias ⁊ ignorat̄ ſub qua parochia illarū ſit debēt diuidi inter ipſas nō autē debētur epo.ibi.n.5.
6 Decime debēt ſolui licet ſup nō ſolutione ipſarū fuerit ſub quacūqʒ forma promulgata imperialis conſtitutio.in.c.tua.nu.1.de deci. 149
Decime ſi fuerint alicui in feudū date nō cōprehēdit decimas noualium niſi ſint cōceſſe clericis:quia tūc cōprehendit futuras.ibi.nu.7.
Decime ſi quis theologus vel alius dixerit non eſſe debitas incurrit peccatum.ibi.nu.5.
6 Decime ſunt ſoluende a locatore ⁊ conductore eiuſdē predĳ niſi oſtendant ſe exemptos ⁊ ſic eccleſia petens decimas habet mentionē fundatam ⁊ aſſerēs ſe exemptum debet probare.in.c.a nobis tua.nu.1.2.⁊.3.de deci. 149
6 Decime reales debent ſolui ab illis penes quos reperitur res.in.c.de terris.nu.3.de deci. 147
Decime perſonales an ſint de iure diuino vel poſitiuo.ibi.nu.6.
6 Decime debent ſolui integraliter alias nō dicuntur ſolui.in.c.j.nu.1.de decimis. 143
Decime preteriti temporis ſi exhauriant totū patrimonium laici an debeantur eccleſie cum tanto preiudicio laici.ibi.
Decime debentur ex omni fructu qui ex terra prouenit.ibi.nu.2.
Decimarum quarta pars debetur hodie epiſcopo.ibi.nu.3.
Decime primitiarum an ſint ſub precepto.ibi.nu.8.
7 Decime ſi remittantur indefinite cenſentur remiſſe ⁊ preterite ⁊ future.in.c.quia circa.nu.1.de priui. 158
6 Decime ex diſpenſatione pape an nō ſoluātur.remiſſiue.in.c.propoſuit.nu.11.de conceſ.preben. 56
7 Decime debentur nō facta deductione ſeminis ⁊ ſumptuum ⁊ debēt ſolui eccleſie nō autem pauperibus etiam quod clerici ducant malam vel peſſimam vitam.in.c.tua nobis.nu.1.de deci. 150
Decimas reſeruauit ſibi deus in ſignum vniuerſalis dominĳ et eas voluit tradi ſacerdotibus pro cultu quem faciunt ipſi deo.ibi.nu.4.
Decime nō ſunt principaliter debite pauperibus.ſed clericis qui debent dare ſuperfluum quod eis ſupereſt pauperibus.ibi.
Decime etiam anteqʒ tradantur dicuntur in domino eccleſie adeo qđ poterit ipſas vendicare.ibi.nu.5.7.11.⁊.12.
Decima eſt ſoluenda de cunctis prouenientibus.ibi.nu.6.
Ad decimas ſoluendas cōpelluntur laici appellatione remota quando allegarent cōſuetudinem vel preſcriptionem ſed ſi allegarēt exemptionem pape tunc ſecus.ibi.nu.8.⁊.9.
Decime non poſſunt preſcribi a laicis ſed ab eccleſia eccleſie ſic: quia non refert penes quam eccleſiam ſint.ibi.nu.10. 151
Decime qua actione petantur.ibi.nu.11.
Decime quomodo ſoluantur a domino ⁊ colono de fructibus collectis in pdio anteqʒ deducatur portio domini vel quomodo.ibi.n.14.
Decime an ſint ſoluēde clerico notorie ſimoniaco vel fornicatori.ibi.nume.16.
6 Decimarum fructus poſſunt cōcedi laico ex cauſa in tempus ſue vite cum autoritate tamen ſuperioris.in.c.quis.nu.4.de deci. 148
Decime ſunt de iure diuino quia deus ipſas ſibi reſeruauit in ſignū vniuerſalis dominĳ.in.c.exhibita.nu.4.de re.permu. 91
5 Decime nō debētur epiſcopo ſed decimarum quarta:decime vero debentur eccleſie parochiali.in.c.de quarta.nu.2.de preſcrip. 24
6 Decime ſunt ſoluēde de fructu apium puta de melle ⁊ cera.in.c.nuntius.nu.1.de deci. 145
3 Decime poſſunt remitti laicis per papam.in.c.cum veniſſent.nu.8.de iudi. 30
2 Decime licet debeantur de iure diuino tamē poteſt fieri ſuper his cōpoſitio vt minus vel certo modo ſoluātur ⁊ hoc fieri debet cū epiſcopi autoritate.in.c.ſtatuimus.nu.1.⁊.2.de tranſac.fo.131.⁊ nu.1.7. 132
6 Decime an ſint ſoluēde a clericis vel epiſcopis vel abbatibus ſiue de bonis patrimonialibus ſiue de queſitis per ipſos.in.c.nouum genus.nume.4.de decimis. 143
6 Decimas nō ſoluēs ex permiſſione pape non eſt tutus quo ad deum: item nec poſſidens vel detinens plura beneficia incompatibilia.in.c.a nobis tua.nu.5.de deci. 150
2 Decima eſt ſoluenda de penſionibus domorum per ipſum locatorē in.c.plerūqʒ.nu.1.de pac. 133
6 Decimas nō ſoluere priuilegiatus intelligitur de predĳs proprĳs:ſecus de his que ab alio conducit.in.c.dilecti filĳ.nu.1.de deci. 145
5 Decime ⁊ omnes obuētiones ſpirituales que fiunt intra eccleſiā parochialem cedūt preſbytero parochiano etiam ſi fiant alicui imagini vel capelle exiſtenti intra parochiam.in.c.paſtoralis.nu.2.de his que fiunt a prela. 69
1 Decima debetur nihil ſoluto ipſis qui debēt decimas ⁊ quod cōſuetudo ſit in cōtrarium.in.c.j.nu.2.de conſue. 92
3 Decime prediales debētur de iure communi eccleſie parochiali vbi ſita ſunt ipſa predia quarum decimarum quarta debetur epiſcopo.in c.ſi.nu.2.vt lit.pen. 219
6 Decime an debeantur eccleſie plebis an capellis poſitis intra plebs natum.in.c.ad audientiam.nu.14.de eccleſi.edifi. 200
6 Decime que debētur a perſona eccleſiaſtica poſſunt ex cōuētione non integraliter ſolui ⁊ ſine peccato.in.c.ex multiplici.nu.4.de deci. 146
6 Decime poſſunt remitti.in.c.ĳ.nu.2.de his que fi.a prela. 66
Quarta portio decimarum que ſoluuntur eccleſie parochiali debetur epiſcopo loci.in.c.cum olim.nu.4.⁊.5.de cenſi. 204
6 Decime an ſint ſoluende in parochia vbi ſunt predia an vero vbi qs audit ⁊ percipit diuina ſtatur conſuetudini ⁊ quid ſi nō extet conſuetudo.in.c.cum ſint.nu.1.3.⁊.6.de deci. 150
5 **Declarare** non eſt aliquid de nouo adducere vel facere.in c.paſtoralis.nu.3.de excep. 6
Declarans aliquam rem nihil de nouo inducit.in.c.ex parte.nu.4.de conſue. 102
☞ Corſe.Vide Ioā.an.in proe.decre.in ver.declaramus.⁊ adduco Do. in.c.j.de ſum.tri.li.vi.vbi dicit datus fuit terminus ad producēdū articulos in cauſa quod poterūt articuli declarari poſt terminū cum ex declaratione nouū qd fieri nō dicatur.alle.Oldr.in cōſil.clxvi.⁊ dicit illum tex.eſſe optimū ad hoc qđ ille qui declarat nō dicitur nouū facere.⁊ vide Bal.in.l.j.cōſti.C.in.ſ.quibus.qđ licet ſtatuarĳ non poſſunt

addere ad antiqua ſtatuta poſſunt tamē declarare illa ⁊ gloſſ.xxxiij.
diſt.c.ſi quis viduā.⁊ ibi Domi.qꝺ qui nō poteſt articulare pōt anti
quos articulos declarare.⁊ Bal.in.l.j.§.huius ſtudij.ff.de iuſti.⁊ iur.
quod ſi fuit datus terminus alicui ad articulādū ⁊ facit articulos ge
nerales quod poterit illos poſt terminū declarare.facit qꝺ not.Bar.
in rub.de rerū permu.ſtatuto inquit cauetur quod de quolibet cōtra
ctu ſoluatur gabella.quod nō debet ſolui de declaratione cōtractus.
⁊ vide eundē in.l.j.poſt pꝛin.C.de teſt.manu.⁊ in.l.cū in teſtamēto.in
fi.C.de manu.teſt.⁊ Io.de imo.in.d.l.heredes palā.⁊ vide Bal.in.l.fi.
C.de teſt.in ver.quero nūquid teſtes ⁊c.qꝺ licet teſtes qui iterato exa
minātur debeāt iterato iurare:vt eſt ibi gl.⁊.ff.de dam.infec.l.ſi quis
mihi bona.§.ſi qs ſtipulatus.quia in pꝛimo iuramēto nō eſt cogitatū
de iſta noua diſpoſitione.Itē quia in alia inſtātia ⁊ coꝛā alio iudice.
Itē quia fides teſtis nō eſt in eodē ſtatu nec eadē qualitas eius.ff.ad
carb.lib.ij.§.due cauſe:tamē ſecus dicit eſſe in teſtib⁹ qui in eadē cau
ſa recipiūtur ad declarationē eius qꝺ depoſuerūt quia declarare non
eſt de nouo teſtificari ſed demōſtrare.d.l.heredes palā.§.ſed ſi notam.
alias.§.ſi vero.faciat qꝺ volūt ſcribētes.in.l.j.§.ſi quis ſimpliciter.ff.
de ver.obli.⁊ do.Ant.in.c.iudei.de iude.⁊ Bal.in.l.ſi vt pꝛoponis.la
ij.de nupt.⁊ Abb.in.c.cōſuluit.de iud.⁊ Abb.in.c.paſtoꝛa.in fi.de ex
cep.vbi alleg.Archi.xiij.q.ij.in ſumma.qꝺ licet poſt terminū pars nō
poſſit excipere poterit tamē exceptio. pꝛius poſitā delegare.quia qui
declarat ⁊c.d.l.heredes palā.⁊.c.cū dilectus.de accu.⁊ Inno.in.c.per
inquiſitionē.de elect.⁊ cōfeſſio poteſt declarari ⁊ nō perimi.vt in.d.c.
cū dilecti.⁊ vide Bal.in cōtrario.in.c.ea que.de re iudi.quod inferioꝛ
nō poteſt de ſentētia cōfirmata per ſuperioꝛē iudicare.idē nec declara
re ſed dic qꝺ illo caſu interpꝛetatio ſeu declaratio legis operatur qꝺ
ipſa lex.l.ita fidei.ff.de iur.fiſ.⁊ eius eſt interpꝛetari cuius eſt cōdere.l.
fi.C.de legi.c.inter alia.de ſen.excom.⁊.c.cū veniſſent.cū ibi not.de iu
di.⁊ vide do.meum Bar.in repe.rubꝛi.de fide inſtru.in.lxvij.col.

2 Declarare vel exponere nō eſt aliquid de nouo dicere.in.c.ſuper que
ſtionum.nu.2.de offi.delega. 90

2 **Decretum** epiſcopi nō requiritur in alienationibus re
rum eccleſie,ſed ſufficit eius cōſenſus.in.c.ſta
tuimus.nu.4.de tranſac. 134

2 Decretum ſecūdum poteſt interponi etiam nō expectato anno a tem
poꝛe pꝛimi.c.cōſultationibus.nu.3.de offi.deleg. 76

Decretum ſecūdum cōceditur abſqꝫ alia litis conteſtatione.ibi.nu.7.

Decretum ſecundū reuocatur quando iudex videt quod cauſa pꝛo
pter quam fuit interpoſitum erat nulla.ibi.

Decretū iudicis vbi interuenit inducit pꝛeſumptionē iuris ꝙ omnia
ſint legitime facta nō autē inducit pꝛeſumptionem iuris ⁊ de iure vt
nō poſſit pꝛobari cōtrariū.in.c.cōſtitutus.nu.8.de reſtit.in integ. 163

1 Decretum ſiue ſcriptura vtrum ſint de ſubſtātia electionis ſiue poſtu
lationis.in.c.innotuit.nu.6.de elect. 137

8 Decretum ſecundum interponitur etiam quod mittendus ex pꝛimo
nō fuerit miſſus ⁊ hoc in perſonalibus:in realibus vero nō requiri
tur quia poſt annum efficitur incommutabilis poſſeſſoꝛ.in.c.j.nu.8.
de dolo ⁊ contu. 194

3 Decretū iudicis ſuper alienatione rerum minoꝛis extenditur ad rem
ſitam extra territoꝛium.in.c.poſtulaſti.nu.8.de fo.compe. 80

3 Decretum pꝛimū etiam interponitur cōtra legitime abſentem ſi non
defendatur.in.c.contingit.nu.6.de do.⁊ contu. 209

Per ſecūdum decretum aliquando adiudicatur dominium:aliquan
do poſſeſſio cum fructibus:aliquādo releuatur actoꝛ ab onere pꝛobā
di.ibi.nu.10.

Decretum nō eſt appꝛobatum niſi quo ad dicta ſanctoꝛum ⁊ pontifi
cum que ibi ſunt inſerta.in.c.ex parte.nu.9.de reſcrip. 45

3 Decretum poſitū ex falſa cauſa nō tenet.in.c.j.nu.20.de re iudi. 49

Decretum iudicis an pꝛebeat iuſtam cauſam poſſidendi.ibi.

3 Decretum pꝛimum vel ſecūdum quādo interponitur que foꝛma ſer
uari debeat.in.c.j.nu.9.de eo qui mit.in poſ. 212

Decretum pꝛimū ⁊ ſecūdum dicūtur ſententie interlocutoꝛie et poſ
ſunt reuocari quādo conſtiterint indebite.ibi.nu.10.

Decreti pꝛimi ⁊ ſecundi diffinitio que ſit.ibi.nu.11.

3 Decretum ſecūdum nō requiritur quando quis eſt miſſus in poſſeſ
ſionem ex reali.in.c.fi.§.in alijs.nu.16.vt lite non conteſt. 118

Decretum ſecūdum interponitur poſt annum nec auditur reus vlte
rius tranſacto anno.ibi.nu.37.⁊.40.

Decretum ſecūdum non debet interponi niſi iudici cōſtet de debito.
ibi.nu.39.

Decretum ſecūdum quādo interponitur ⁊ quomodo.ibi.nu.41.⁊.46.

3 Decretum ſecūdum non debet interponi niſi ſit pꝛeſens pars contra
quam petitur.in.c.j.nu.5.de eo qui mit.in poſ. 212

Decretū ſcōm quo caſu poteſt interponi dum agitur reali.ibi.nu.6.

1 Decretum an faciat plenam fidem de contentis in eo.in.c.innotuit.
nu.14.de elec. 138

3 Decretum ſecūdum non interponitur contra abſentem cauſa reipub.
vel non latitantem ſuccurritur actoꝛi vt detur curatoꝛ bonis qui ſuſci
piat iudicium.in.c.fi.nu.10.de eo qui mit.in poſ. 215

Decretum ſecundum non interponitur cōtra nō malitioſe abſentem
⁊ obligatū perſonali ſecus ſi ratione vitij realis quo caſu peruenitur
ad ſecundum decretum etiam ſi malitioſe nō abſit.ibi.nu.15.

2 **Dedicationes** eccleſiarū poſſunt fieri omni tēpoꝛe.
Ant.in.c.ij.nu.2.nu.5.de tēp.oꝛdi. 36

2 **Defectus** ſciētie an ⁊ qn̄ ſit cauſa ſufficiēs ad admittendū
renuntiationē alicuius.in.c.j.nu.9.de renun. 10

3 Defenſiones nō ſunt auferende etiā diabolo ſi litigaret.in.c.cum con
tingat.nu.27.de foꝛo compe. 78

6 Defenſio oꝛphanoꝛum viduarū ⁊ aliarū miſerabiliū perſonarū per
tinet ad iudicē eccleſiaſticum.in repe.c.cū eſſes.nu.33.de teſti. 123

6 Defenſio pꝛomiſſa de iure ⁊ de facto intelligitur de facto ſi moueatur
queſtio in iudicio ſecus extra iudiciū.in.c.fi.nu.7.de emp.⁊ vendi. 87

3 Defendere ſocium ab iniuria ſibi inferenda licitum eſt:aliter ſi nō de
fenderetur pꝛeſumeretur occultus ſocius in illo crimine.in.c.cum nō
ab homine.nu.13.14.16.de iudi. 26

3 Defenſio inculpate tutele quomodo fiat.in.c.olim.el.j.nu.15.16.⁊.17.
de reſti.ſpo. 180

5 Defendere poteſt quis aliquem inuitum.in.c.cum ſuper.nu.29.de re
iudi. 68

7 Defendens ſe ſi exceſſit modum in defendēdo venit puniendus.in.c.
ſignificauit.nu.5.de peni.⁊ remiſ. 173

7 Defenſio debet fieri cū moderamine inculpate tutele ⁊ quid eſt dictū
cū moderamine inculpate tutele.in.c.ſignificaſti.el.ij.n.5.de homi. 112

Defenſio rerum ſuarum vel perſone an ⁊ quādo ⁊ quomodo ſit per
miſſa tam clericis ꝙ̄ laicis.ibi.nu.9.

6 Defunctus extra ciuitatē poteſt in ciuitatē repoꝛtari.in.c.in noſtra.
nu.10.de ſepul. 137

7 **Degradatus** clericus in effectu deſinit eſſe clericus.in
c.cum ſit pꝛopꝛium.nume.7.de cōdi.ap
pella. 18

7 Degradatio pꝛo quibus delictis poſſit fieri.in.c.nouimus.nume.3.de
verbo.ſigniſi. 204

6 Degradantur etiam clerici delinquētes etiam in minoꝛibus oꝛdini
bus conſtituti.in.c.clericus.el.ij.nu.2.de vi.⁊ hone.cle. 4

Degradatio actualis eximit clericū a poteſtate iudicis eccl̄iaſtici.ibi.

7 Degradatio autem verbalis que eſt depoſitio ſecus.in.c.ad audien
tiam.nu.2.de crimi. 132

7 Degradatio ⁊ pꝛiuatio beneficij ⁊ officij an ſint idem.in.c.inquiſitio
nis.nu.6.de accu. 68

3 Degradatus quibus caſibus eſt tradendus curie ſeculari.in.c.at ſi cle
rici.nu.37.de iudi. 15

7 Degradatio poteſt fieri non ſolum ab oꝛdine ſacerdotali.ſed ab omni
bus oꝛdinibus.in.c.ſi quis pꝛeſbyter.nu.1.de cle.excom. 139

Degradatio pꝛeſbyteri vel inferioꝛum clericoꝛum coꝛam quot epiſco
pis fieri poteſt.ibi.nu.5.

3 Defendere ⁊ paſcere aliquēꝫ quis tenetur ſub pꝛecepto.in.c.nouit ille.
nu.37.de iudi. 35

7 Degradatus matrimonium contrahere non poteſt licet perdat omne
pꝛiuilegium clerica.in.c.j.nu.11.qui cle.vel vo. 21

3 Degradatus ſi celebꝛat conficit verum coꝛpus Chꝛiſti quia character
impꝛimitur anime.ibi.

5 Degradatus ⁊ depoſitus poteſt per papam reſtitui ⁊ cōſtat quod ex
hoc eſt effectus infamis.in.c.cum te.nu.10.de re iudi. 78

Delegatus an poſſit compellere legatum ad exequēdam
ſententiā ipſius delegati.in.c.ij.nu.6.de offi.
leg. 103

Delegatus in cauſa ſibi commiſſa an ſit maioꝛ legato.ibi.

Delegatus debet cognoſcere cauſam ſibi delegatam eo modo quo de
bebat cognoſcere delegans.in.c.cum in veteri.nu.3.de elec. 174

4 Delegatus datus ad cauſam inſtruēdam pōt citare ad audiendā vo
luntatem in remiſſione cauſe.in.c.cum olim.nu.1.de teſti. 66

3 Delegatus poteſt citare licet nō ſit facta fides de eius delegatione dū
modo in citatione ſit inſerta copia ſui reſcripti.in.c.ij.nume.4.⁊.15.de
dila. 133

Delegato an credatur abſqꝫ eo qꝺ oſtendat copiā ſue delegatiōis.ibi.

2 Delegatus infirmus poteſt ſubdelegare vices ſuas.in cap.venerabili.
nu.5.de offi.deleg. 100

Delegatus quod non poteſt ſubdelegare.ibi.nu.12. 98

1 Delegatus remittens cauſam ad delegantem poteſt pꝛefigere terminū
partibus in quo debeant comparere coꝛam delegante.in.c.dudū.el.j.
nu.1.de elec. 139

2 Delegatus poteſt citare:contumacem punire:⁊ ſingula ad cauſam ſpe
ctantia facere.in.c.pꝛeterea.nu.1.3.⁊.4.de offi.deleg. 74

Delegatus an poſſit officiales infideles punire et teſtes delinquētes
coꝛam eo.ibi.nu.4.

2 Delegatus habet poteſtatem etiam cognoſcēdi in tertios comparen
tes pꝛo iure ſuo.in.c.ſuper eo.nu.3.de offi.deleg. 80

2 Delegatus pape in cauſa ſibi cōmiſſa eſt maioꝛ omnibus citra papā
et in cauſa illa debet honoꝛari tanquam papa.in.c.ſignificaſti.nume.1.
⁊.5.de

⁊.5.de offi.deleg. 75
Delegatus poteſt mandare ordinario loci vt ſuã ſententiam exequatur licet poſſit ipſe etiã ſuam ſẽtẽtiam exequi ⁊ hoc procedit in delegato principis.ibi.nu.2.3.⁊.6.
Et quid in delegato inferioris.remiſſiue.ibi.nu.4.
2 Delegari poteſt alteri ſolutio ab excommunicatione.in.c.fi.nume.1.de offi.ordi. 123
Corſetus. Adde qđ delegatus poteſt abſolutionẽ cõmittere dummodo ipſe habeat iuriſdictionẽ puta quia fuit delegatus in cauſa qua tulit excõmunicationẽ:ſecus autẽ vbi ſibi fuiſſet delegata nuda duntaxat poteſtas abſoluẽdi ⁊ ſic loquitur.c.fi.de offi.deleg.ita no.Abb.in c.fi.de offi.ordi.nu.1.⁊.3.in fi.⁊ ibi eſt glo.ſingularis quia archidiaconus bononiẽſis ex priuilegio abſoluit excõmunicatos in ſtudio bononienſi cõmorantes delinquẽtes ibidẽ propter violẽtã iniectionem manuũ.⁊ dicit ibi do.Abb.illã glo.eſſe ſing.⁊ ſe neſcire alibi qđ nudũ miniſteriũ cõpetens alicui ex priuilegio eſt delegabile per priuilegiatum licet ergo priuilegiũ nõ excedat perſonã priuilegiati.vt in.c.ſane.de priuilegijs.⁊.vij.q.j.quia frater.⁊ in regula priuilegiũ.de regu.iur.lib.vj.tamen cũ per cõmiſſionẽ nõ cõmittatur alterum preiudiciũ cũ cõmiſſarius gerat vices delegantis ita quod ipſe delegãs videtur facere vt regula qui per alium.de regu.iur.lib.vj.nõ debet ille prohiberi quominus poſſit ſubdelegare.⁊ hãc opi.ſequitur Joã.an.⁊ dicit eam in practica ſeruari.Ego exiſtẽs vicarius archidiaconi bononieñ.hoc anno.M.cccclxxxiij.practicaui glo.quia abſolui quendã ſcholarem propter manuum violẽtam iniectionem in clericum tanquam vicarius ⁊ commiſſarius ipſius archidiaconi.
6 Delegatus ad vniuerſitatẽ cauſarum dicitur quaſi ordinarius.in.c.cum bertoldus.nu.20.de re iudi. 70
Delegatus legati cardinalis poteſt ſubdelegare.ibi.nu.22.
Delegatus regulariter nõ ſubdelegat quia non habet iuriſdictionem propriam ſed alienam.ibi.nu.23.
Delegatus inferioris a principe poteſt ſubdelegare cũ poteſtate ſubdelegandi.ibi.nu.24.
Delegatus principis ſubdelegatus an poſſit dare poteſtatem ſubdelegandi.ibi.nu.25.
A delegato legati an appelletur ad papam.ibi.nu.40. 73
2 Delegatus pape poteſt in caſu ſingulari committere cauſam appellatione remota.in.c.paſtoralis.§.cum autem.nu.1.⁊.3.de deleg. 95
2 Delegatus pape licet ſit maior quocunque in cauſa ſibi commiſſa tamen tenetur ſuperiori ſuo citra cauſam illam obedire.ibi.nu.2.
2 Delegatus pape ſi delegat totam cauſam non remanet iudex:ſecus ſi delegat partem.in.c.ſuper queſtionum.§.porro.nu.1.⁊ in.§.quem vero.nu.3.de offi.deleg. 91
Delegatus an poſſit dare poteſtatem ſubdelegandi.ibi.nu.2.
Delegatus pape poteſt ſubdelegare reſeruata ſibi executione.ibi.nu.3.
Delegatus pape ⁊ eius ſubdelegatus non poteſt recuſari ſine legitima cauſa licet ſecus ſit de iure ciuili.in.d.c.ſuper queſtionum.§.quem vero.nu.1.eo.tit. eodẽ.
Delegatus nõ poteſt ſubdelegare appellatione re.licet ipſe fuerit delegatus cum dicta clauſula.in.d.c.ſuper queſtionum.§.ſi vero.nu.1.⁊.3.eo.titu. eodem.
Unus ex duobus delegatis a papa ſi fuerit ſubdelegatus a ſuo collega erit in eadem cauſa delegatus vel ſubdelegatus reſultabit effectus.de quo ibi.nu.4.
Delegatus principis non poteſt dare poteſtatẽ ſuo ſubdelegato ſubdelegandi.ibi.nu.6. 92
Delegatus pape poteſt ſubdelegare partem cauſe irrequiſitis partibus.in.d.c.ſuper queſtionum.§.ſi.nu.1.eo.titu.
2 Delegatio facta dignitati nõ expreſſo nomine proprio tranſit in ſucceſſorem nec requiritur noua preſentatio reſcripti ſiue commiſſionis etiam re integra.in.c.quoniam.nu.1.3.4.7.⁊.8.de offi.deleg. 78
Delegatus cui eſt commiſſa cauſa ſub nomine dignitatis ſi remota illa dignitate tranſeat ad aliam an ipſe cognoſcat cauſam vel ſucceſſor ⁊ idem ſi talis delegatus moriatur.ibi.nu.9.10.⁊.14. 79
Delegatio facta alicui expreſſo duplici nomine appellatiuo ⁊ nomine proprio an ſit realis an perſonalis.ibi.nu.12.
Delegatio ſi eſt facta alicui ſub duplici noĩe dignitatis ⁊ illo mortuo duo ſuccedãt ad illas dignitates illi duo ſuccedãt etiã in cã.ibi.nu.13.
3 Delegatus principis põt ſubdelegare.in.c.ſane.nu.2.de fo.cõpe. 49
7 Delegatio adimit iuriſdictionem ordinarijs.in.c.cum dilectus.nu.7.de purga.cano. 164
5 Delegatus ad cauſam decidendã intra certũ tẽpus poſt illud tẽpus nõ poteſt abſoluere ſi reũ intra dictũ tẽpus excommunicauit propter contumaciam.in.c.quod ad cõſultationem.nu.34.de re iudica. 65
6 Delegatus eſt maior legato reſpectu cauſe ſibi commiſſe.in.c.pro illorum.nu.15.de preben. 32
1 Delegati iudices ⁊ eccleſiaſtici non debẽt exigere decimam vel aliam partem litis etiam ſi conſuetudo ſit in cõtrarium.in.c.cum ab omni.nu.1.⁊.9.de vi.⁊ hone.cleri. 5
Delegati qui pronuntiauerunt vt arbitri poſſunt pronuntiare vt delegati.in.c.literas.nu.13.de preſump. 127
5 Delegate due poteſtates diuerſe poſſunt eſſe in eadem perſona.in.c.cum ex officij.nu.24.de preſcrip. 37
5 Delegatus vnius aſſerens ſe delegatũ alterius reddit proceſſum coram eo agitatum nullum.in.c.cum ex officij.nu.30.de preſcrip. 38
7 Delegatio nõ extenditur vltra caſum expreſſum.in.c.fi.nu.5.de verb.ſignifi. 206
2 Delegatus non dicitur perpetuare iuriſdictionem per ſolam ſubdelegationem.in.c.licet vndique.nu.4.de offi.deleg. 96
2 Delegatus pape poteſt vſque ad annũ integrũ ſuam ſentẽtiam exequi qui annus erit cõtinuus.in.c.querenti.nu.1.3.⁊.7.de offi.deleg. 90
Delegatus dicitur habere iuriſdictionem.ibi.nu.2.
Delegatus an habeat iuriſdictionẽ ſuper nouiter attẽtatis.ibi.nu.6.
Delegatus inferioris an poſſit ſuam ſententiam exequi.ibi.nu.8.
2 Delegatus poteſt per partem contumacẽ punire.in.c.de cauſis.nu.3.de offic.deleg. 74
Delegatus principis eſt de maioribus iudicibus.ibi.nu.13.
3 Delegatus non iudicat iure proprio ſed iure delegantis.in.c.delegaſti.nu.35.de fo.compe. 87
4 Delegatio facta per conſulẽ ante ingreſſum prouincie non valet ſed conualidatur tẽpore ingreſſus proconſule in voluntate durante.in.c.poſt ceſſionem.nu.12.de proba. 12
2 Delegatus an cognoſcat vltra cõprehẽſa in reſcripto ⁊ quando.in.c.cum olim Abb.nu.3.7.⁊.11.de offi.deleg. 97
Delegatus ad cognoſcendũ in vna dioceſi non poteſt cognoſcere extra illam niſi ex conſenſu partium expreſſo.ibi.nu.3.
2 Delegatus principis poteſt ſubdelegare ea que ſunt meri ⁊ miſti imperij.in.c.quod ſedes.nu.6.de offi.ordi. 116
2 Delegare poteſt quicunque ordinarius.in.c.fi.nu.3.de offi.delega. 109
Delegatus etiam a principe habet iuriſdictionem.ibi.nu.4.
2 Delegatus pape poteſt quãdocunque coniunctim vel diuiſim cauſam ſubdelegare.in.c.ſuper queſtionũ.nu.1.de offi.deleg.fo.90.⁊ nu.14.91
Delegatus pape nõ poteſt ſubdelegare cauſam appel.re.licet ſibi fuerit facta delegatio appel.re.ibi.nu.3.
Delegatus inferioris poteſt ſubdelegare aliquem articulum ſaltẽ nõ iuriſdictionalem.ibi.nu.4. 59
2 Delegatus ſi ſubdelegat cauſam an remaneat priuata perſona adeo quod nõ poſſit reaſſumere iuriſdictionem etiam volente ſubdelegato.in.c.ſignificaſti.nu.7.de offi.deleg. 75
Et vide in.c.in literis.eo.titu.
Delegatus pape an poſſit pro executione ſue ſententie inuocare brachium ſeculare.ibi.nu.8.
Delegatus pape an poſſit manu militari ſentẽtiã ſuã exequi.ibi.n.9.
Delegatus pape non poteſt habere officiales armatos pro executione ſue ſententie.ibi.nu.10.
Delegatus principis põt nõ ſolũ totã cauſam cõmittere ſed parẽ citationẽ vel ſimilia.in.c.paſtoralis.§.itẽ cũ totũ.nu.1.de offic.deleg.93
Delegatus pape poteſt cõpellere omnes officiales neceſſarios in cauſa expedienda.ibi.nu.4.
Delegatus inferioris poteſt alteri committere actum non iuriſditionalem ⁊ ſi noluerit acceptare poteſt ipſum punire.ibi.nu.5.
2 Delegatio expirat morte delegantis re integra etiam quod delegatus ignoret mortem delegantis.in.c.relatum.nu.17.⁊.10. 79.⁊.80
2 Delegato ſi cui ſub certa forma vel ſimpliciter fuit certa cauſa commiſſa debet admittere legitimas exceptiones parti competẽtes.in.c.ex parte.el.ij.nu.1.de offi.deleg. 78
3 Delegatus ſed.apoſt.eſt ordinarius in loco.in.c.ſi quis contra.nu.4.de foro compe.fo.51.⁊ in repeti.nu.eo. 54
Delegatus dicitur executor ⁊ ecõtra ſed non in ſtatutis.ibi.nu.5.
Delegatus ad vnum articulũ cauſe an cognoſcat de appellatione facta ab illo articulo.ibi.nu.24.
Delegatus etiam ab inferiore a principe poteſt mittere in poſſeſſionem ex primo ⁊ ſecundo decreto.ibi.nu.28.⁊.32.
3 Delegare non poteſt ille cui eſt cõmiſſum certum miniſterium ſine iuriſdictione quãdo eſt magnum ⁊ graue:ſecus ſi eſt paruum quod relinquitur arbitrio iudicis.in.c.fi.nu.7.de do.⁊ contu. 211
Delegatus principis poteſt ſubdelegare quia non eſt deputatus ad nudum miniſterium.ibi.
Delegatus inferioris a principe non ſubdelegatus ſed bene committit vnum articulum cauſe.ibi.
1 Delegatus poteſt imperare ordinario in cauſa ſibi a papa commiſſa.in.c.cum contingat.nu.1.de reſcrip. 69
3 Cognitio ſi eſt demandata alicui an poſſit ſuper illa etiã pronũtiari.in.c.cum ſuper.nu.13.de cau.poſ.⁊ proprie. 158
2 Delegatio cauſe poteſt fieri inferiori quam ſint partes litigantes.in.c.cũ cauſa.nu.2.de offic.deleg. 87
3 Delegari que poſſunt a papa ⁊ que ab epiſcopo.in.c.ij.nume.5.de iudic. 8
Delegatus ſi non bene cognoſcit appellatur ad delegantem.ibi.
3 Delegatus licet ſit alterius dioceſis põt cognoſcere de cauſis loci vbi

moratur.in.c.ſignificauerunt.nu.3.de iudi. 46
Delegatus in matrimoniali cauſa ſi diuortiũ ſentẽtiã ferat pronũtia-re debet dotẽ reſtitui.in.c.de prudẽtia.nu.1.de dona.inter vi.⁊ vxo. 48
Delegatus in cauſa diuortiũ lata ſententia ſuper matrimonio nõ eſt functus officio ſi nõ pronuntiauit ſuper dote.ibi.nu.4.
Delegatus principis poteſt cauſam ſubdelegare ſiue ſit ſolus ſiue ha-beat collegas.in.c.quãuis.nu.1.de offic.deleg. 75
Delegatus ſi eſt negligens ordinarius non poteſt ſe intromittere niſi ex negligentia delegati partes perſeuerarent in peccato.in.c.ſignifica-nit.nu.2.⁊.5.de offi.ordi. 113
Et vide in.c.ſeq.eo.titu.
5 Delegabilia oĩa ſunt de iure canonico.in.c.decetero.nu.1.de re iu. 52
2 Delegatus quis ſit.in rubri.nu.1.de offi.delega. 72
Delegatus pape non ſolum habet iuriſdictionem in partes ſed etiã in illos qui eius iuriſdictionem impediunt.in.c.j.nu.1.eo.titu. 7
Delegatus an habeat iuriſdictionem in perſonas quomodocunqꝫ delinquentes in cauſis coram eo vertentibus.ibi.nu.6. eodem.
2 Delegatus principis poteſt per ſe ſuam ſententiam mandare execu-tioni.in.c.in literis.nu.1.de offi.delega. 7
1 Delegatus pape poteſt excommunicare licet in literis hoc non dica-tur.in.c.abbatem.nu.5.de reſcrip. 87
3 Delegatus delinquens in cauſa ſibi cõmiſſa an poſſit puniri per ordi-narium.in.c.ſi.nu.12.de foro compe. 88
3 Delegatus non ſolet cauſam delegatã de honeſtate reuocare ſine legi-tima cauſa videlicet quando delegatus eſt negligens.in.c.cũ cauſam. nume.2.de iura.calum. 128
2 Delegatus pape ad nudum miniſterium puta ad excõmunicandum vel ad abſoluendum vel ad diſpenſandum an poſſit ſubdelegare.in.c. ſi.§.ceterum.nu.1.2.3.⁊.6.de offi.delega. 105
Delegati ad nudum miniſteriũ an habeant aliquam iuriſdictionem coercendi.ibi.nu.5.
Delegatio nudi miniſteriũ facta ſub nomine dignitatis an trãſeat in ſucceſſorem.ibi.nu.7.
7 Delegatus ad vniuerſitatem cauſarum poteſt ſententiam ſuã corrige-re ſi errauit in iudicando ſecus ſi eſt delegatus ad vnam cauſam.in.c. qualiter ⁊ quando.nu.2.de accu. 65
Delegatus ad vniuerſitatem cenſetur quaſi ordinarius.ibi.nu.3.
6 Delegatus quantuncunqꝫ beneficiatus licite petit expẽſas cum pro-ficiſcitur tam pro victualibus ꝙ pro vecturis nõ cõputato quod ex-pendiſſet domi ſiue ſit delegatus principis ſiue inferioris ſm diſtin-ctionem poſitam.in.c.cum ab omni.nu.13.de vita ⁊ hone.cle. 6
2 Delegatio cauſe non preſumitur niſi probetur.in.c.cum in iure.nu.1. de offic.deleg. 96
Delegatus in cauſa ſibi commiſſa eſt maior ordinario.ibi.nu.3.
4 Delegata iuriſdictio extinguitur morte iudicis delegãtis.in.c.cũ ve-niſſet.nu.2.de teſti. 57
6 Delegatus pape deputatus in certo loco poteſt ex vrgentiſſima cau-ſa vnum articulum cauſe extra locum ſubdelegare.in.c.conſtitutus. nume.6.de fideiuſ. 98
3 Delegati ad vniuerſitatem cauſarum cenſetur ordinariũ ⁊ habẽt iu-riſdictionem vnuſquiſqꝫ inſolidũ,licet Abb.teneat contrarium.in.c. c.ſi.nu.18.de re iudic. 85
1 Delegatus pape poteſt quem conuenire vbi poſſet ipſe papa qui eſt ordinarius omnium.in.c.dilectus filius.nu.4.de reſcrip. 76
3 Delegatus poteſt peti a reo ſuper actione mouenda per actorẽ ſi ha-bet ordinarium veriſimiliter ſuſpectum.in.c.conquerẽte.nu.5.⁊.10.de reſti.ſpo. 172
2 Delegatus pape ſemper poteſt ſubdelegare etiã ſi ſit datus cum clau-ſula preelectionis quia non cenſetur eligere induſtriam perſone.in.c. ſi.nu.1.2.⁊.4.de offi.deleg.fo.104.⁊ nume.7. 105
Delegatus pape etiam ſi ſit ille tertius datus ex voluntate partium poteſt cauſam ſubdelegare etiam inuitis partibus: nõ tamen poteſt ſubdelegare conſocio electo ab vna parte.ibi.nu.5.
Unus ex pluribus delegatis poteſt ſubdelegatũ compellere ad acce-ptandum niſi velit ſubdelegare collegam.ibi.nu.6.
2 Delegatus pape an poſſit abſoluere incidẽter excommunicatũ corã eo litigantem.in.c.prudentiam.§.ſexta.nu.4.de offi.delega. 86
2 Delegatus poteſt precipere ordinario vt exequatur ſuam:id eſt dele-gati ſententiam quã exequi debet licet ſciat iniuſtam.in.c.paſtoralis. §.quia vero.nu.1.⁊.4.de offi.deleg.
1 Delegatio eorũ que ſunt iuriſdictionis epiſcopalis poteſt fieri ab epi-ſcopo:ſecus eorũ que ſunt ordinis.in.c.quanto.nu.7.de conſue. 95
Delegatus poſt prohibitionẽ ſibi factam nil poteſt agere.ibi.nu.10.
3 Delegatus ſpecialis pape in illa cauſa eſt maior legato generali.in re-peti.c.ſi quis contra clericum.nu.22.de foro compe. 55
Delegans vnum articulũ cauſe an cognoſcat de appellatione facta ab illo articulo.ibi.nu.29.
Delegatus etiam ab inferiore a principe poteſt mittere in poſſeſſio-nem ex primo ⁊ ſecundo decreto.ibi.nu.33.
Delegatꝰ de iure ciuili ſine cã recuſatꝛ,ſecꝰ de iure canonico.ibi.n.24.
2 Delegatus principis poteſt alteri ſubdelegare ⁊ poteſt ſubdelegatum compellere ad acceptãdum quando ex neceſſitate ſubdelegat.in cap.ſi pro debilitate.nu.1.de offi.deleg. 73
Delegatus principis non poteſt cuicũqꝫ cauſas ſubdelegare,ſed tan-tum quibuſdam perſonis.de quibus remiſſiue.ibi.nu.2.
Delegatus principis quas cauſas nõ poſſit ſubdelegare.ibi.nu.4.
2 Unus ex iudicibus delegatis quo caſu poteſt ſine collega cognoſcere. in.c.cum ſuper.nu.10.de offi.deleg. 87
2 Delegatus poteſt ſubdelegare vni vel pluribus.in.c.cum te conſulẽte. nu.2.de offi.deleg. 82
Unus ex delegatis an poſſit cauſam pluribus ſubdelegare.ibid.nu.3.
2 Aliqui ex delegatis nõ poſſunt ſoli in cauſa procedere etiam parte vo-lente.in.c.prudentiam.nu.20.de offi.deleg. 84
Delegatus qui habet proficiſci extra ſuum domiciliũ an habeat expẽ-ſas.ibi.nu.23.
2 Delegatus principis etiam proprio motu datus poteſt ex iuſta cauſa recuſari.in.c.cum olim.nu.6.de offi.deleg. 97
Delegatus nõ tenetur admittere collegam ſubdelegati ſi in reſcripto eſt clauſula quod ſi ambo ⁊c.in.c.coram.nu.3.eo.ti. 98
Delegatus nõ tenetur admittere ſibi collegam impetratum per lite-ras ſurreptitias.ibi.
Delegatus an ⁊ quãdo poſſit ſubdelegare ſiue ſit vnus aut plures ſi-ue dat ſimul ſiue diuiſim.vide plene.ibi.nu.14. 96
2 Delegatus pape poteſt ſubdelegatum cogere ad acceptandam ſubde-legationem etiam conſtitutum in dignitate.in.c.paſtoralis.nu. 1.⁊.4. de offi.deleg. 92
Delegatus principis dicitur omnis ille qui nõ recognoſcit ſuperiorẽ. ibi.nu.2.
Delegatus principis cenſetur ordinarius.ibi.nu.3.
Delegatus pape poteſt ſubdelegare etiã cauſa nõ ſubſiſtente.ibi.nu.6.
Delegatus pape quando dicatur ſubdelegare malitioſe.ibi.nu.7.
Delegatus pape poteſt ſubdelegare cuicunqꝫ vult prout poterat ipſe papa.ibi.⁊ nu.10. 93
2 Delegatus poteſt ferre ſententiam vltima die termini ſibi prefixi ⁊ qd in ordinario.in.c.conſuluit.nu.3.⁊.13.de offi.deleg. 88
5 Delegatus principis poteſt alteri ſubdelegare vices ſuas qui non po-terit in alium ſubdelegare ad vitãdam infinitatem.in.c.cum cauſam. nu.4.de appel. 131
Delegatus inferioris an poſſit ſubdelegare.ibi.
Delegatus inferioris a principe ad vniuerſitatem cauſarum põt ſub-delegare.ibi.nu.12. 135
Delegati ad vniuerſitatem cauſarum poſſunt vnus ſine alio cauſam inchoare ⁊ finire.ibi.nu.13.
Delegatus cognoſcit non ſolum de eo quod venit acceſſorie ad cau-ſam.ſed etiam de eo quod venit acceſſorie ad acceſſorium.in.c.prudẽ-tiam.§.ſi vero.nu.2.⁊.4.de offi.deleg. 86
Delegatus ſpecialis pape in illa cauſa eſt maior legato generali.in.c. ſi.nu.10.de conſue. 105
Delegatus pape in cauſa ſibi cõmiſſa eſt maior quocunqꝫ ordinario licet extra illã cãm ſit minor.in.c.ſane qa.nu.1.3.⁊.8.de offic.deleg. 77
Delegatus fungitur vicibus delegantis ⁊ habet iuriſdictionem ab eo.ibi.nu.2.
Delegatus poteſt remoueri ex noua cauſa etiam poſt lit.conteſt.in.c. inſinuante.nu.1.⁊.10.de offi.delega. 88.⁊ ſeq.
Delegatus poteſt preciſe cogi a delegante ſuperiore ad acceptandũ. c.prudentiam.§.adijcimus.nu.5.de offi.deleg. 85
Delegatio facta ſub nomine dignitatis delegãtis nõ extinguitur per mortem ipſius.in.c.irrefragabili.§.ceterum.nu.2.de offic.ordi. 119

Delictum prelati nocet eccleſie quo ad condẽnationem ex-pẽſarum:ſecus delictum tutoris.in.c.nicolao. nume.3.de appel. 133
Delictum vnius an noceat alteri.in.c.ij.nume.4.⁊.9.de his que fiunt a maio.par.ca. 71
Delictum non debet iudicari nec ſeuerius nec mitius ꝙ eius quali-tas expoſcat.ibi.nu.5.
Delictum quando eſt punibile in vtroqꝫ foro an pena impoſita ab vno iudice impediat aliam imponẽdam ab alio iudice alterius fori. in.c.ſtatuimus.nu.4.de maledi. 123
3 Delictum vnius hominis an debeat pluries puniri.in.c.at ſi clerici. nume.12.⁊.23.de iudi. 11
Delictũ facit quod quis ſortiatur forum in loco vbi delinquit:idem eſt in contractu.ibi.nu.22.
3 Delictum prelati cum capitulo an noceat eccleſie.in.c.ij.nume.11.de ordi.cogni. 144
7 Delictum ſi fuit punitum in foro contentioſo poteſt tamen puniri in foro penitentiali ⁊ econtra.in.c.accepimus.nu.2.de purga.cano. 165
7 Delictum cõmiſſum calore iracundie non excuſat.in.c.j.nu.2.de his qui ſi.occi. 106
Delictum commiſſum tempore furoris non eſt punibile.ibi.
7 Delictum ſi eſt notoriũ poteſt puniri abſqꝫ alia condemnatione.in.c.

super

ſuper his.nu.3.de penis. 170
6 Delictum mariti non nocet vxori in dote ſua.in.c.ex literis.nu.2.de pigno. 94
6 Delictum prelati an noceat eccleſie.in.c.cũ ſcd̃m.nu.11.de preben. 28
7 Delictum commiſſum ratione officij alienatur ſi delinquens exceſſit modum.in.c.ſi vero.el.j.nu.2.de ſen.excom. 179
3 Delictum ſi fuit pronuntiatum fuiſſe commiſſum ipſo iure eſt impoſita pena.in.c.veritatis.nu.14.de do.⁊ contu. 206
Item impoſita pena iudex videtur pronuntiare ſuper delicto.ibi.
6 Delictum nõ probatur per ſuſpicionem precedentem ⁊ admonitionem ſpretam licet per hoc inducatur magna preſumptio.in.c.ij.nu.3.de coha.cleri.⁊ mu. 10
6 Delictum omnium occultum ligatur per cõſtitutionem eccleſie militantis.in.c.extirpande.in repe.§.qui vero.nu.21.de preben. 42
6 Delictum regulariter preſumitur grauius ex maioritate pene.in.c.ſane.nu.3.de cleri.coniuga. 15
7 Delictum fuit cõmiſſum nõ tamen capitulariter puniuntur tantum maiores de capitulo.in.c.dilectus filius.el.ij.nu.9.de ſimo. 85
2 Delictum cõmiſſum inter homines communiter viuentes eſt minus punibile.in.c.ex tenore.nu.3.de ſen.excom. 121
6 Delictum prelati ⁊ capituli an noceat:remiſſiue.in.c.fi.nu.12.de donatio. 108
7 Delictum mentale etiam in foro conſcientie mitius punitur ꝙ actuale.in.c.ſicut dignum.nu.3.de homi. 108
Delictum ſi fuerit pluries ab vno perpetratũ cũ eo:an teneatur pro vno vel pluribus delictis.ibi.nu.9.
3 Delictum probatur per duos teſtes etiã cõtra papã,ſed an ſit verum quãdo venit imponẽda pena mortis.in.c.at ſi clerici.nu.3.de iudi.10
Delictum an probetur per ſcripturam.ibi.
6 Delictum nõ eſt punibile eo caſu quo ſi puniretur etiam innocẽs puniretur ⁊ damnum pateretur.in.c.ſacris.nu.4.de ſepul. 139
3 Delictum prelati an noceat eccleſie.in.c.fi.nu.21.de iura.calum. 131
7 Delictum ſiue negligẽtia prelati an noceat eccleſie.in.c.abbate.nu.19.de verbo.ſigni. 203
2 Delicto qui poteſt obuiare ⁊ non obuiat an peccet.in.c.j.nu.5.de offi.delega. 72
6 Delictum commiſſum in eccleſia eſt grauius ꝙ cõmiſſum in alio loco.in.c.immunitatem.nu.3.de immu.eccle. 235
Delictum commiſſum in eccleſia per laicum punitur per iudicem ſecularem.ibi.nu.5.
Delictum vnum poteſt puniri varijs penis quãdo ex eo reſultãt diuerſe ſpecies delicti.ibi.nu.6.
Delictum vbi cenſeatur cõmiſſum an in loco mãdati an in loco executionis.ibi.nu.12.
6 Delictũ commiſſum in eccleſia an debeat puniri per iudicẽ ſecularem vel eccleſiaſticũ.in.c.inter alia.nu.29.de immuni.eccle.⁊ cemite. 229
7 Delictum toties punitur quoties iteratur.in.c.j.nu.1.de penis. 168
Delictum vnum pluries perpetratum eodem inſtãti vel tempore an pro pluribus puniatur ſtãte ſtatuto qȯ delinquẽs puniatur.ibi.nu.3.
5 De delicto vnius hominis nõ eſt ſepius querendũ.in.c.ꝙuis.nu.21.de re iudi. 83
7 Delictum inceptum habetur pro cõſummato ⁊ an hoc indiſtincte ſit verum in foro fori ⁊ in foro poli.in.c.adoleſcens.nu.2.⁊.3.de ſpon.12
7 Delictum etiam occultum afficit delinquentem.in.c.porro.nu.2.de ſen.excom. 181
6 Delictum aliquod procurans vel affectans ex quo ipſe poteſt conſequi aliquod lucrũ priuatur omni eius cõmodo.in.c.poſtulaſtis.nu.7.de conceſ.preben. 63
6 Delictum vnius an ⁊ quando noceat alijs.in.c.ex parte.nume.9.de feudo. 92
4 Delictum ſeu impedimentũ habẽs cauſam ſucceſſiuam commiſſum a conſanguineo ſeu amico preſumitur quod fiat ex volũtate amici vel conſanguinei:ſecus ſi delictum ſit momentaneum.in.c.conſtitutis.el j.nu.3.de teſti. 80
7 Delictum factũ cum lapide vel ſagitta dicitur proprie factũ cũ manibus.in.c.mulieres.nu.9.de ſentẽ.excom. 180
7 Delictum commiſſum in epiſcopũ vel abbatem ſemper dicitur enorme.in.c.cum illorum.nu.5.de ſen.excom. 189
Delictum vaſalli non debet preiudicare domino.in.c.excommunicamus.el.j.nu.3.de here. 103
3 Delictum notorium dicitur eſſe illud cuius populus eſt teſtis.in.c.cum non ab homine.nu.20.de iudi. 27
3 Delictum nõ preſumitur in rebus modici preiudicij.in.c.cũ eccleſia.nume.51.de cau.poſ.⁊ proprie. 156
6 Delictum prelati ⁊ capituli nocet eccleſie.in.c.quod quibuſdã.nu.6.de fideiuſ. 99
5 Delictum prelati communicato conſilio cum capitulo nocet eccleſie preſertim in iudicio.in.c.reprehenſibilis.nu.21.de appel. 103
5 Delictũ qȯ poteſt eſſe punibile ⁊ nõ punibile ſm̃ exceptionẽ rei preſumitur potius non punibile.in.c.auditis.nu.30.de preſcrip. 35
7 Delicta que cõcernũt vindictam publicam nõ tolluntur mutua compenſatione ſecus ſi cõcernunt intereſſe partis.in.c.j.nu.1.de iniur.166
7 Delicta quedam ſunt que impediunt matrimoniũ contrahendũ:ſed non dirimunt iam contractũ.in.c.j.nu.7.de diuor. 46
7 Delicta plura quandoqꝫ oriuntur ex eodẽ facto ⁊ ambo puniẽda.in c.tranſmiſſe.nu.4.de eo qui cog.con. 29
Delicta ꝙtuncunqꝫ parua ſunt puniẽda.in.c.cũ te.nu.7.de reg. 78
Delicta paria mutua compenſatione tolluntur quando agitur ciuiliter ſecus ſi criminaliter.ibi.nu.25. 79
6 Delicta reiterata grauius puniuntur maxime precedẽte monitione.in.c.graue nimis.nu.5.de preben. 38
7 Delicta ſiue crimina que dicantur leuia ⁊ grauiſſima in.c.tue diſcretionis.nu.3.de penis. 170
4 Delicta duo que habent ſe vt ſpecies ſeparate quãdo ex vno facto inſurgunt de vtroqꝫ poteſt puniri.in.c.literis.nu.2.de preſump. 121
2 Delicta quantuncunqꝫ occulta ligantur ex conſtitutione vel excommunicatione.in.c.ſi ſacerdos.nu.13.de offi.ordi. 111
3 **Delinquens** non poteſt puniri niſi in loco vbi ſortitur forum.in.c.ſi.nu.3.de fo.compe. 88
Delinquens citari an poſſit loco delicti exiſtẽtis in alieno territorio.ibi.nu.6.⁊.7.
Delinquens an poſſit puniri vbi reperitur.ibi.nu.13.
Delinquens an ſit remittendus ad locum vbi deliquit ⁊ an debeat precedere cauſe cognitio.ibi.nu.15.18.⁊.20.
Et quid eſt vagabundus.vide in nu.21.
Delinquens in confinibus ſortitur forum vtrobiqꝫ.ibi.nu.26.
2 Delinquens efficitur ſapiens in pena.in.c.niſi ſpecialis.nu.5.de offi.delega. 106
1 Delinquens aliquando pro eodẽ delicto patitur duplicem penã.in.c.cum in cunctis.§.clerici ſane.nu.2.de elec. 127
6 Delinquens pretextu officij tenetur ſatiſfacere etiam finito officio ſi commoditas peruenit ad eum vel ad aliũ ſi non poteſt eum inducere ad ſatiſfaciendum ſed quid ſi operatur vt ſatiſfaciat,ſed nõ poteſt.in c.aduerſus.nu.9.14.⁊.18.de immu.eccle. 234
3 Delinquẽs in territorio vbi habet bona licet nõ domiciliũ an poſſit puniri per dominũ illiꝰ territorij.in.c.poſtulaſti.nu.12.de fo.cõpe. 81
6 Delinquens nõ poteſt puniri dupliciter de eodẽ delicto:ſed bene punitur in foro anime ⁊ in foro iudiciali.in.c.ij.nu.2.de emp.⁊ vendi.82
7 Delinquens poteſt cogi vt caueat ne in futurum conſimile delictum committat.in.c.grauem.nu.3.de ſen.excom. 196
7 Delinquens debet ſatiſfacere illi reipublice vbi deliquit.in.c.nuper.nume.12.de ſentẽ.excom. 188
3 Delinquens in alterius parochia ſeu territorio quo ad forum penitẽtie illi non ſubijcitur etiam ſi delictũ cadit in notorium,in.c.cum contingat.nu.35.ver.ij.conclu.de foro competẽ. 80
7 Delinquens vel peccans in aliena parochia non tenetur in loco vbi deliquit illud peccatum confiteri.in.c.j.nu.4.de rapto. 118
2 Delinquẽs extra dioceſim a quo iudice debet puniri ⁊ que ſtatuta ſeruantur in puniendo ipſum.in.c.cũ cõtingat.nu.7.⁊.8.de fo.cõpe. 76
7 Delinquẽs ſi ex eodem delicto ledit plures perſonas debet omnibus ſatiſfacere.in.c.j.nu.2.de cri.fal. 131
6 Delinquens an magis puniatur ſi deliquit clam vel palam.in.c.de homine.nu.5.de cele.miſ. 211
4 Delinquens cum pulchra magis excuſatur quam cum deformi.in.c.cum quidam.nu.2.de iureiurã. 136
Denuntiatio de qua.in.c.ſignificauit.de teſti.an perſonaliter an domi ſit fienda.in.d.c.ſignificauit.nu.8. 74
7 A denuntiatione repellitur publicus cõcubinarius conſpirator ⁊ excommunicatus.in.c.cum dilectus.nu.1.⁊.4.de accu. 68
5 Denuntiatio ſola excommunicationis an probat quẽ eſſe excommunicatum.in.c.dilectus.nu.16.de appel. 124
Denuntiatio canonica quos effectus operetur.in.c.qualiter ⁊ quando.el.ij.nu.33.de accu. 16
Denuntiatio euangelica nõ poteſt per iuramẽtum remitti.in.c.tuas.nu.6.de vſur. 114
5 Denuntiatio euangelica poteſt ſemper intentari vbi ſubeſt obligatio naturalis.in.c.fi.nu.22.de preſcrip. 45
Denuntiatio in foro eccleſiaſtico non poteſt intentari quãdo denegatur actio de iure ciuili ob magnam equitatem.ibi.nu.26.
Denuntiatio in foro eccleſiaſtico tunc demum habet locum quando obſeruantia iuris ciuilis induceret peccatum.ibi.nu.27.
3 Denuntiatio euangelica vtrum debeat fieri illi qui habuit pro ſe ſententiam iniuſtam ⁊ iſta denuntiatio fundat ſe tantũ ſuper peccato.in c.nouit ille.nu.20.⁊.32.de iudi. 33
Denuntiatio euãgelica quid ſit ⁊ vnde procedat ⁊ an ſit de precepto vel de cõſilio ⁊ que ſit eius forma ⁊ vnde dicatur.ibi.nu.34.44.47.34.et ſequen.
Denuntiatio euãgelica poteſt fieri per omnes perſonas etiã infames ſecus per criminoſas.ibi.nu.39.45.⁊.57.

Denuntiatio euangelica an habeat locum pꝛo peccatis manifeſtis ⁊ non manifeſtis.ibi.nu.41.

Denuntiatio euāgelica an requirat preſentiā vnius teſtis adeo quod ſufficiat.ibi.nu.43.44.⁊.46.

Denuntiatio iudicialis que ſit ⁊ quid differat ab euangelica ⁊ quare dicitur iudicialis.ibi.nu.48.55.⁊.58.

Denuntiatus ſi negat que ſunt partes iudicis.ibi.nu.53.

Denuntiatio canonica quid ſit ⁊ vnde dicatur ⁊ quis tenetur ad eam obſeruandam.ibi.50.

Denuntiatio regularis quid ſit ⁊ vnde dicatur.ibi.nu.61.

5 Denuntiatio excommunicationis neceſſario nō pꝛobat denuntiatū eſſe excommunicatum.in.c.paſtoralis.§.verum.nu.5.de appella.124

Denuntiare aliquē foꝛe excōicatū an quilibet iudex poſſit.ibi.nu.23.

7 Denuntiatione vel dicto vnius honeſti viri qui defert conſanguinitatē ⁊ de fama vel ſcandalo docet impedire matrimonium contrahēdum.in.c.cum in tua.nu.1.de ſpon. 10

4 Denuntiatus vel inquiſitus de alio crimine an poſſit eſſe teſtis.in.c.nō debet.nu.6.de teſtib. 89

4 Denūtiatoꝛes cōſtituere qui poſſunt.in.c.pterea.nu.6.de teſti.co.92

Denuntiatoꝛibus an plene credatur.ibi.nu.7.

Denūtiatoꝛ an admittatur in teſtē in cauſa quā denūtiauit.ibi.nu.8.

Denuntiatoꝛ nō poteſt denuntiare illas perſonas cōtra quas nō poteſt eſſe teſtis vel illa non poteſt accuſare.ibi.nu.9. 93

Denuntiatoꝛ an compellatur coꝛam alio iudice deponere vel denuntiare.ibi.nu.10.

7 Denuntiatoꝛ ⁊ accuſatoꝛ quādo agitur ad impediendū vel dirimendum matrimonium poſſunt eſſe teſtes.in.c.j.nu.6.de conſan.⁊ affi.31

7 Denuntians aliquod crimen punitur ſi deficiat in pꝛobando.in.c.cū dilectus.nu.3.de calum. 76

Denuntiatoꝛ ſiue agat ad penā ſiue ad denuntiationem ⁊ nō pꝛobet eſt puniendus de calumnia.ibi.nu.8.

7 Denuntiatoꝛ criminis nō ſe inſcribit pꝛout facit accuſatoꝛ.in.c.ſuper his.nu.1.de accu. 64

7 Denūtiās an admittatur ad pꝛobādū ius ſibi eſſe edificādi niſi reducat omnia in ſtatū pꝛiſtinū.in.c.cū ex iniūcto.nu.2.de no.ope.nū.150

7 Denuntiare impedimentum tenetur vnuſquiſq; ſciēs illud.in.c.tua nos.nu.3.de cog.ſpiri. 28

7 Denuntiantes calumnioſe etiam puniuntur.in.c.cū inhibitio.nu.1.de clandeſti.deſpon. 16

7 Denuntiatoꝛ admittitur in impedimento matrimonij etiā poſt terminum pꝛefixum.ibi.nu.4.

Denuntiatoꝛ in impedimēto matrimonij quilibet eſſe poteſt nō criminoſus.ibi.

Denuntiari an certus debeat ⁊ quādo.in.c.fi.nu.9.de emp.⁊ ven. 85

4 Denuntians an ⁊ quando admittatur in teſtem.in.c.omni.nume.4.de teſti. 37

4 Depoſitarius non poteſt opponere compēſationem ſed deponēs ſic.in.c.quemadmodū.§.illud autem.nu.9.de iureiur. 152

6 Depoſitarius quādo teneatur reſtituere res depoſitas deperditas ſiue dolo ſiue culpa ſiue caſu.in.c.bona fides.nu.1.2.3.⁊.4.de depo. 8

Depoſitarius nō pꝛeſumitur in dolo ſi non valēs ſeruare omnes res ſeruauit ſuas etiā viliores ⁊ deſtituit depoſitas pꝛetioſiores.ibi.nu.2.

Depoſitarius regulariter nō tenetur de culpa niſi ſponte obtulerit ſe depoſito vel aliquid receperit pꝛo eo.ibi.nu.3.

Depoſitum ⁊ alij cōtractus pēdētes ex volūtate vnius poſſunt quādocunq; diſſolui.ibi.nu.5.⁊ nume.1.

Depoſitarius quo caſu debet habere tantam vel maioꝛē dignitatem in rebus depoſitis ꝙ in ſuis.ibi.nu.7.

Depoſitarius vel cōmodatarius aſſerētes res depoſitas ⁊ cōmodatas amiſiſſe an ⁊ quo caſu habēt pꝛobare quomodo pdiderūt.ibi.n.8.

Depoſitarius vel cōmodatarius allegantes ⁊ pꝛobātes amiſſionem rei ex aduerſo allegatur dolus vel culpa quis habet pꝛobare.ibi.n.9.

6 Depoſitarius ſi vtitur depoſito cōtra voluntatē domini vel denegat illud reſtituere eſt infamis ⁊ cōmittit furtum.in.c.j.nu.2.de depo.80

7 Deponēs pecuniā apud vnū bāchū vt capitale ſit ſemp ſaluū ⁊ vt lucrū cōiter diuidatur nō eſt vſurarius.in.c.nauigāti.nu.12.de vſur.131

7 Depoſitio apud mercatoꝛem pꝛo lucro acquirēdo quomodo fiat.in c.per veſtras.nu.7.de dona.inter vir.⁊ vxo. 52

2 Deponēs apud aliquē ſaccū ſigillatū ſi re habuerit diſſigillatū ſtatur iuramēto ſuo de pditione aliquarū rerū.in.c.fi.nu.7.qō me.cauſa. 154

3 Depoꝛtatus nō admittit poteſtatem eligēdi.in.c.poſt ceſſionem.nu.19.de pꝛoba. 13

Depoꝛtati quando poſſunt eſſe in iudicio actiue ⁊ paſſiue.in.c.intelleximus.nu.15.de iudi. 24

7 Depoſitus clericus vel irregularis matrimoniū contrahere nō poteſt.in.c.j.nu.6.qui cle.vel vo. 20

Deponit clericus pꝛopter homicidium ⁊ nō actualiter degradatur.ibi.nu.11. 21

Depoſitio poteſt appellari degradatio licet non ſit actualis.ibi.

7 Deponitur tanꝙ ſimoniacus ille qui pecunia accepta eiecit aliquem de eccleſia ſua ſe in ea intrudendo.in.c.qui alium.nu.1.de ſimo. 77

7 Depoſitio vel excōmunicatio iniuſte pꝛolata an liget.in.c.j.nu.4.de cle.excom. 178

7 Depoſitus etiā per homicidiū diſpenſatur per epm quo ad beneficia: quo ad requirit diſpēſatio pape.c.ſuper eo.nu.3.de rap. 119

4 Deponi quis poteſt a beneficio ⁊ ab oꝛdine pꝛopter periurium.in.c.querelam.nu.2.de iureiur. 135

3 Depoſitio epiſcopoꝛum vel alioꝛum eſt perpetua non tempoꝛalis.in c.veritatis.nu.13.de do.⁊ contu. 206

7 Depoſitus a beneficio quia deficit in purgatione ſimonie an poſſit per diſpenſationem epiſcopi ad illud vel aliud admitti.in.c.inſinuatum.nu.7.de ſimo. 80

3 Depꝛehenſio in aliquo crimine an inducat notoꝛietatem vel infamiam ⁊ an ſit ſufficiens ad toꝛturam.in.c.cum non ab homine.nu.19.de iudi. 27

7 Deſponſans duas per verba de pꝛeſenti pꝛimā deſpōſatam habet in vxoꝛem etiam ſi pꝛius ſecundam cognouerit ⁊ non valet conſuetudo in contrarium.in.c.tuac.nu.1.de ſponſa.duo. 18

7 Deſponſatam alterius in vxoꝛem ducens ⁊ cognoſcens nunquam in vxoꝛem eam habere poterit.in.c.accepiſti.nu.1.de ſpon.duo. 17

7 Deſponſatio quid ſit ⁊ differt a matrimonio.in.c.acceſſit.nu.2.de deſponſa.impub. 13

6 Deputatus ponere aliquem in poſſeſſionem vel conferre alicui beneficium non tenetur compellere contradictoꝛes niſi hoc fuerit ſibi mādatum.in.c.pꝛo illoꝛum.nu.11.de pꝛeben. 32

7 Deſponſata inuita ⁊ poſtea ſponte cognita non auditur contra matrimonium.in.c.inſuper.nu.1.qui matri.accu.poſ. 45

7 Detruſio in monaſterium an debeat fieri ad tps an in ppetuū.in.c.tue diſcretionis.nu.7.de penis. 170

Deuotio magis creſcit in ſene quā in iuuene ceteris paribus.in.c.j.nu.7.de renun. 10

7 Deus pꝛoles eſt in matrimonio.in cap.per venerabilem.n.35.qui fil.ſint legi. 44

Deus mutat aliqua ⁊ an incommutabilis ſit.in.c.non debet.nu.5.de conſan.⁊ affi. 33

3 Dies quando incipiat quo ad diuerſas diſpoſitiones.in.c.qm̄.nu.3.de fer. 138

6 Dies interpellat pꝛo homine quo ad moꝛam contrahendam qñ dies imponitur ad aliquid faciendum.in.c.potuit.nu.5.de loca. 88

5 Dies pꝛeſentationis reſcripti an computetur in termino.in.c.ſuper.nume.11.de appel. 96

1 Dieta non computatur a domicilio rei,ſed a ſua dioceſi.in.c.nonnulli.nu.2.⁊.6.de reſcrip. 73

3 Dieta an cōputetur a loco commiſſi delicti vel contractus.in.c.dilecti filij.nu.8.de fo.compe. 84

1 Diete computatio a quo loco debet fieri tam in actione reali quam perſonali.in.c.dilectus filius.nu.3.⁊.6.de reſcrip. 7

3 Diete cōputatio a quo loco ſit in commiſſione cauſe extra pꝛouinciā.in.c.ex parte.B.nu.9.de foꝛo compe. 82

5 Dieta vltra quam pꝛohibetur quis trahi connumeratur a fine dioceſis:nō autem a loco habitationis.in.c.olim.⁊ infra.nu.2.de excep. 13

Dieta an ſit cōſiderāda per aquam an per terram dato quod vna iſtarum viarum ſit bꝛeuioꝛ vel longioꝛ alia.ibi.nu.5.

Dieta an cōſideretur vſq; ad locum vbi cauſa eſt commiſſa vel ad locum ad quem ſe iudices conferunt.ibi.nu.6.

5. Dictiones omnino nullo modo ſi ponātur in aliqua diſpoſitione operātur quod in illo caſu non admittatur diſpēſatio.in.c.non magno.nu.5.ne cle.vel mona. 237

2 Dictiones nullus nulla ⁊c.denotāt omnimodā excluſionē.in.c.graue.nu.8.de offi.oꝛdi. 123

3 Dictiones incerte nō operātur in his in quibus aliquid eſt determinate pꝛobandum.in.c.litere tue.nu.14.de dila. 136

7 Dictio iuxta ⁊ ſecundū equipollēt.in.c.abbate.nu.20.de ver.ſig. 203

2 Dictio intra quid denotet.Anto.in.c.j.nu.1.de auto.⁊ vſu.pal. 20

6 Dictio quondam,⁊ dictio olim poſſunt notare ⁊ pꝛeſens ⁊ futurum tempus.in.c.cum contra.nu.3.de pig. 95

2 Dictio dūtamen facit actum cōditionalem.Ant.in.c.licet.nu.5.⁊.6.de tranſla.pꝛela. 19

4 Dictio maxime amen ⁊ kyꝛie eleyſon.in.c.⁊ ſi Chꝛiſtus.nu.9.de iureiuran. 154

6 Dictio maxime,poteſt exponi pꝛo tātum.in.c.chariſſimus.nu.8.de conuer.coniug. 169

7 Dictio pſertim qūo ſumatur.in.c.cū volūtatis.nu.6.de ſen.excō.196

6 Dictio quaſi,de ſui natura impoꝛtat impꝛopꝛietatem vbi vero reſultaret abſurditas inducit ſimilitudinem ⁊ eſt expꝛeſſiua veritatis.in.c.parochianos.nu.2.de deci. 147

2 Dictio vſq;,poſita iuxta tēpus facit qō pars que tenetur aliqd facere poſſit ante aduentum tēpoꝛis facere:ſecus ſi fuerit tale dictum tali tempo

tempoꝛe quia ante nō poteſt facere.in.c.ſi.nu.22.de fer. 142

7 Dictio omnino vel nullo modo excludit omnem gratiam ꝛ diſpēſationem.in.c.qualiter ꝛ quando.el.ij.nu.18.de accu. 73

1 Dictio quodammodo eſt impꝛopꝛietatis.in.c.dudum.el.ij.nu.19.de electio. 177

2 Dictionis quādoqꝫ reſpicit cōſequentia.in.c.ij.ver.ꝛ not.de offic.cuſto. 70

6 Dictio etiam includit.in.c.vnico.nu.3.de commo. 79

1 Dictio pene fere quaſi ꝛc.diminuit parū de ſigno vel re cui additur.in.c.dudum.el.j.nu.9.de elec. 140

2 Dictio ſemper denotat tempus:dictio vbiqꝫ denotat locū.Anto.in c.ad honoꝛem.nu.1.de auto.ꝛ vſu pal. 20

2 Dictio pꝛeter ſtat incluſiue.Anto.in.c.ij.nu.2.de offi.vica. 71

5 Dictio taxatiua non excludit caſus ſimiles in materia fauoꝛabili ꝛ pia.in.c.cum dilecta.nu.8.de cōfir.vti.vel inuti. 141

Dictio quaſi de ſui natura nō eſt expꝛeſſiua veritatis licet aliquando ſit pꝛopter ſubiectam materiam.ibi.nu.10.

1 Dictio ſicut nō ſemper denotat omnimodam ſimilitudinem.in.c.dānamus.nu.1.de ſum.tri.ꝛ ſi.catho. 14

Dictio maxime quid impoꝛtet.ibi.nu.2.

7 Dictio vix quid ſignificat.in.c.cōtracto.nu.3.de cog.ſpi. 27

7 Dictio tanꝙ quādoqꝫ ponit veritatem nō autem denotat ſimilitudinem ſeu pꝛopꝛietatem.in.c.ex parte.nu.2.de ſpon. 4

3 Dictio omnimoda quid impoꝛtet.in.c.conqueſtus.nume.4.de fo.cōpeten. 83

2 Dictio continue impoꝛtat factum cōtinuum licet habuerit modicū interuallum.in.c.cum cauſam.nu.2.de elec. 147

1 Dictio niſi quandoqꝫ facit poſitionem ſecūdum habitum quādoqꝫ ſecundum actum.in.c.ex parte.nu.2.de elect. 5

Dictio quaſi denotat impꝛopꝛietatem.in.c.ſignificauerunt.nume.5.de iudi. 46

6 Dictio ſuus impoꝛtat dominium quādo pꝛofertur in materia vbi cadit dominium alias impoꝛtat iuriſdictionem.in.c.pꝛo illoꝛū.nu.2.7.et.8.de pꝛeben. 32

7 Dictio pleno iure impoꝛtat omnimodam exceptionem.in.c.cum et plantare.nu.5.de pꝛiuil. 152

4 Dictio incōtinēti quid impoꝛtet.in.c.pꝛeterea.nu.12.de teſtib.cog.93

7 Dictio anteꝙ nō ſemper implicat.in.c.qđ dicitur.nu.1.de ver.ſig.197

Dictiones negātes actum certo tempoꝛe nō ponunt actum alio tempoꝛe.ibi.nu.2.

6 Dictio aliqua denotat certam moderationem.q.d.nō omnia.in.c.relatum.el.ij.nu.8.de teſta. 120

5 Dictiones pꝛeſertim ꝛ maxime impoꝛtāt idem eſſe in caſu contrario.in.c.directe.nu.5.de appel. 108

6 Dictio oblationes cōpꝛehendit omnes redditus cuiuſqꝫ qualitatis.in.c.ad audientiam.nu.15.ꝛ.14.de eccle.edifi. 220

7 Dictio moderatio cōtinet ꝛ denotat diminutionem nō augmētum.in.c.ſi.nu.1.de ver.ſigni. 206

6 Dictio diu quādo ſumatur.in.c.eum pꝛo quo.nu.5.de fideiuſ. 100

5 Dictio ſicut aliquādo ſtat cauſaliter ꝛ aliquādo conditionaliter.in.c.venerabilis.nu.4.de confir.vti.vel inuti. 143

7 Dictio vnius creditur vbi agitur de peccato vitando.in.c.pꝛeterea.nume.4.de ſponſa. 6

6 Dictio plus refertur ad modicam quātitatem.in.c.pernicioſus.nu.2.de cele.miſ. 212

7 Dictio ꝙuis de ſuo pꝛopꝛio ſignificato aduerſatur pꝛecedētibꝰ in iure ꝛ facto licet aliqñ ponat ampliatiue.in.c.poꝛro.nu.2.de pꝛiui. 153

3 Dictiones quaſi,tanꝙ:denotāt impꝛopꝛietatem ſunt tamē aliquādo expꝛeſſiue veritatis.in.c.ſi.§.in alijs.nu.29.vt lite non cōteſt. 119

1 Dictio ex denotat cauſam immediatā.in.c.qualiter.nu.5.de elec. 134

7 Dictio donec nō ſemper implicat quādo ſequeretur aliquid abſonū.in.c.ioſeph.nu.2.de verbo.ſigni. 197

2 Dictio aſſidue exponitur:id eſt hoꝛis ꝛ tempoꝛibus cōgruis.Anto.in.c.j.nu.2.de offi.archipꝛeſby. 67

Dictio collecta quid denotet.ibi.nu.1.

5 Dictio nulla eſt vniuerſalis negatiua excludens omne ſub ea contentum aliquādo ſecus.in.c.ſi.nu.15.ꝛ.35.de pꝛeſcrip. 45

5 Dictio aliquādo ſtat incluſiue aliquādo ſtat excluſiue.in.c.ſuper.nume.13.de appel. 96

☞ Coꝛſe. Adde Cy.Bal.ꝛ alios.in.l.a caligato.C.de nup.ꝛ vide elegantiſſimū cōſiliū Oldra.in oꝛdine quadrageſimumnonū vbi luculenter loquitur.Et adduco glo.in cle.ſicut.in ver.a die.de app.ꝛ ibi do.Abba.in apoſtil.dicit quod dictio a.cōiuncta numero dierū excludit illā diem cui adiungit:ſimile not.in.c.ſtatutum.de pꝛebē. lib.vj.ꝛ pꝛopꝛie denotat excluſionē ſeu ſeparationē.vide plene de hoc per Moder.l.j.in.iij.col.ff.ſi quis cau.ꝛ vide Spe.ꝛ ibi Joan.an.in addi.in tit.de cita.in.§.viſo.ver.pe.ꝛ quod no.ff.de act.emp.l.iij.in ſi.cum ſi.

Dictio ſecus quid impoꝛtet.in.c.j.nu.2.de vi.ꝛ hone.cle.

5 Dictio etiam eſt implicatiua.in.c.cum ſit romana.nu.19.de appel.91

4 Dictio pꝛeter an ponatur incluſiue vel excluſiue.in.c.literas.nu.10.de pꝛeſump. 123

7 Dictio fruſtra quid impoꝛtet.in.c.quia fruſtra.nu.6.de vſu. 128

4 Dictio quaſi denotat cauſam imperfectā.in.c.ad noſtram.el.iij.nu.2.de iureiuran. 141

2 Dictio ex denotat cauſam immediatā:ſed dictio ob denotat cauſam mediatam.in.c.auditis.nu.3.de pꝛocu. 143

5 Dictio cōcoꝛditer poſita vel pꝛolata in materia iuris ꝛ in negotio per vniuerſitatem explicādo verificatur dummodo pars ſufficiens cōſentiat niſi aliud de volūtate pꝛincipis appareat.in.c.cum olim.nu.29.de re iudica. 60

4 Dictio ſuus quādoqꝫ denotat iuriſdictionem.in.c.nullus.nu.1.de iureiuran. 130

6 Dictio ſi quis vel ſi qua nō compꝛehēdit vniuerſitatem vel collegiū in odioſis in fauoꝛabilibus ſic.in.c.nouit.nume.2.de his que ſiunt a pꝛela. 67

7 Dictio diutius quid ſignificat.in.c.j.nu.7.de coniu.lepꝛo. 24

7 Dictio pꝛeſertim quid impoꝛtet.in.c.diſcretionē.nu.9.de eo qui cog.conſan. 30

6 Dictiones incontinēti ſtatim mox ꝛ ſimiles vbi non habēt determinationem tēpoꝛis a iure communi recipiunt interuallum arbitrium iudicis.in.c.an ſit deferēdum.nu.8.de appel. 111

6 Dictio infra quādo iūgitur certo tempoꝛi denotat imperfectionem.in.c.cum virum.nu.2.de regu. 159

7 Dictio pꝛopter eos ꝛ pꝛo eis differūt.in.c.poteſtis.nume.2.de pꝛiuileg. 157

7 Dictio lis quādo ponitur in aliqua diſpoſitione poteſt verificari nō ſolum in cōtentione iudiciali ſed etiam extraiudiciali.in.c.ſepe cōtingit.nu.5.de appel. 113

7 Dictio ſicut denotat omnimodam ſimilitudinem ꝛ aliquādo alios effectus ſm ea ad que referuntur.in.c.inquiſitionis.nu.8.de accu.69

5 Dictio libere denotat quod nō exigatur alterius de cōſenſu.in.c.cum ceſſante.nu.7.de appel. 129

6 Dictiones iſte difficile vix de ſui natura impoꝛtāt difficultatem licet aliquando poſſint impoꝛtare impoſſibilitatem.in.c.cum ſint.nu.9.de deci. 148

1 Dictio quaſi eſt aliquādo veritatis expꝛeſſiua ꝛ aliquādo non.in.c.j.nu.5.de poſtu.pꝛela. 107

3 Dictio quaſi impoꝛtat impꝛopꝛietatem.in.c.cum eccleſia.nu.36.de cau.poſ.ꝛ pꝛopꝛie. 155

2 Dictio maxime quomodo ſumatur.Anto.in.c.ad abolendum.nu.1.de ſi.pꝛeſby. 119

6 Dictio alius nō ſemper facit poſitionem pꝛecedētis qualitatis.in.c.accedens.nu.6.de pꝛeben. 34

2 Dictio pꝛeſertim includit.in.c.tum ex literis.nume.7.de reſtitu.in integ. 159

1 Dictio ſeu quomodo ponatur.in.c.bone memoꝛie.el.j.nu.17.de poſtu.pꝛela. 114

3 Dictio vſqꝫ ponitur excluſiue vt euitetur abſurditas.in.c.cū dilecti.nume.4.de dolo ꝛ contu. 203

6 Dictio pꝛeter ex ſui natura includit.in.c.cum ab omni.nu.5.de vita ꝛ honeſta.cleri. 5

2 Dictio ſemper denotat tempus:dictio vbi locum.in.c.ad honoꝛem.nume.4.de auto.ꝛ vſu pal. 8

2 Dictio quaſi eſt diminutiua.in.c.gratum.nu.9.de offic.deleg. 83

1 Dictio violenter verificatur tam in ſignificatione actiua ꝙ in ſignificatione paſſiua.in.c.dudum.el.ij.nu.37.de elec. 178

☞ Coꝛſe. Et ideo ſi teſtes deponūt qđ titius cognouit ſempꝛoniā violenter ꝛ nō pꝛobāt qđ titius intulerit violentiā mulieri quia illud verbū violēter pōt verificari actiue ꝛ paſſiue:ꝛ ꝓbatio eſt interpꝛetāda cōtra pꝛobantē.in.c.in pꝛeſentia.de pꝛoba.hoc voluit Bar.in.l.ij.ff.de duo.reis.ꝛ idē voluit Bar.in.l.filiuſfa.la.j.ff.de teſt.vbi idē voluit:ꝛ idē in l.ſi vxoꝛ.§.ſi qs vxoꝛē.in ſi.ff.de adul.hāc partē tenet Abb.in.d.c.dudum.de elec.vbi ſupꝛa.ſed reperio do.meū Barb.in.c.quia.de iudi.dicentē qđ cōtra Bar.facit ibi tex.ꝛ.c.vt fame.in verbo violēter.de ſen.excō.ꝛ.c.cū pꝛidē.in verbo violenter.de pact.ꝛ.c.pꝛeſens.xx.qđ.iij.vbi illud verbū capitur in ſignificatione actiua.ꝛ licet capi poſſet in ſignificatione paſſiua:nihilominus attendi debet natura ſubiecta ꝛ illud qđ eſt veriſimile.de pꝛeſump.c.quia veriſimile.l.non eſt veriſimile.ff.quod metus cauſa.nā illud quod nō eſt veriſimile eſt quedā falſitatis imago:vt voluit Bal.in.l.j.alias.in.l.ſi fugitiui.C.de ſeruis fug.facit l.ſi ita quis.verſic.qđ nemo ſanus diceret.ff.de euic.licet enim mulier poſſit inferre vim maſculo vt eā cognoſcat carnaliter vt voluit gloſſ.ſingularis in.l.j.C.de rap.virg.nihilominꝰ iſtud nō eſt veriſimile niſi pꝛobetur qa dictū teſtis debet intelligi ſm cōmunē modū loquendi.vt voluit Jnno.in.c.cū clamoꝛ.de teſti.ꝛ Bar.in.l.ſtipulatio iſta.§.hi quoqꝫ.ff.de ver.obli.ꝛ iſte videtur eſſe cōmunis modus loquēdi ꝛ maxime intelligēti:ꝛ per tex.pꝛeallegatos.ergo Bar.nō bene loquitur et iudicio ſuo nō debet iudex repetere teſtes vt declarat illud verbū violenter vt dixit Ang.in.d.l.ij.ꝛ nō bene quia ſatis recepit declarationē ſm eū a cōmuni vſu loquēdi ꝛ etiā ad diſpoſitionē iuris per ꝓallega-

tos tex.ſed iudicio meo nõ eſt recedendũ ab opi.Bar.quia vbi verbũ eſt equiuocũ ⁊ teſtes ſimpliciter deponũt interpretatio fit cõtra producentẽ teſtes.tex.eſt qui nõ poteſt cauillari.c.in preſentia.de proba. ſecundo.In dubio debemus capere viam vt excludatur delictum.ita dixit Bar.in.l.nõ ſolum.§.ſed vt probari.de noui ope.nuntia.⁊ Inn. in.c.dudũ.ij.de elect.facit.l.merito.ff.pro ſocio.⁊.c.dudũ.de preſump. non ob.de communi vſu loquẽdi quia illud eſt verum niſi agatur ad effectum pene imponẽde quia tunc benigniorem partem ſequi debemus vt pena euitetur per predicta iura.

7 Dictio.vniuerſalis ſi impoſſibile ſit ſtare in ſua vniuerſitate reſoluitur in particularem in interpretatione diſpoſitionũ.in.c.nemo.nu.5. de ſimo. 80

1 Dictio preter an ſtet incluſiue vel excluſiue.in.c.dudum.el.ij.nu.16.de electio. 177

2 Dictio de plano nõ tollit omnem ſolẽnitatẽ ordinis iudiciarij.in.c. nouit ille.nu.31.⁊.56.de iudi. 34

7 Dictio nunc nõ ſemper denotat tempus inſtãs.in.c.j.nume.1.de verbo.ſigni. 197

2 Dictio imo ſtat correctiue aut declaratiue.Ant.de but.in.c.inter corporalia.nu.18.de tranſla.prela. 18

2 Dictio aliqua verificatur etiam in re minima.in.c.paſtoralis.nu.9. de offic.delega. 93

2 Dictio alius alia aliud quid ſignificet.⁊ in.c.officij.nu.2.de peniten. ⁊ remiſ. 113

6 Dictiones meus tuus ſuus denotãt dominium licet large ſumendo denotent ius quod quis habet in re.in.c.ij.nume.6.de his que fiunt a maio.par.capi. 71

7 Dictio exactus quid ſignificat.in.c.fin.nume.5.de eo qui cogno.conſang. 31

3 Dictio vnanimiter innuit quod actus ſit factus nemine diſcrepãte. in.c.cum eccleſia.nu.2.de cau.poſ.⁊ proprie. 154

1 Dictio in capitur multipliciter.in.c.ad noſtram.nu.4.de conſue. 94

3 Dictio maxime exponitur aliquãdo pro tãtum.in.c.fi.§.porro.nu.7. vt lite non conteſt. 115

2 Dictio infra denotat intrinſecitatem eius cui apponitur.in.c.j.nu.2. de auto.⁊ vſu pal. 7

3 Dictio diu verificatur in tẽpore vltra ſex menſes.in.c.cum in eccleſia. nume.50.de cau.poſ.⁊ proprie. 156

2 Dictio quaſi eſt aliquãdo expreſſiua veritatis quãdo dicendo aliud reſultaret abſurditas ⁊ idem de huiuſmodi dictionibus.in.c.prout. nume.6.de do.⁊ contu. 198

3 Dictio ſicut aliquãdo nõ denotat omnimodam ſimilitudinem.in.c. nouit ille.nu.5.de iudi. 32

1 Dictio rite denotat ſolennitatem recte vero cauſam.in.c.j.§.vna vero.nu.1.de ſum.tri.⁊ fide catho. 13

7 Dictio pauci in quo verificatur.in.c.latores.nu.5.de cle.excom. 140

3 Dictio imo venit correctiue ad precedentia.in.c.ij.nume.9.vt lite nõ conteſta. 109

Dictio forte nõ ſemper ſtat dubitatiue.ibi.nu.23.

3 Dictio preſertim quomodo ſumatur.in.c.licet ex ſuſcepto.nu.11.de foro competen. 71

2 Dictio vſq; ſtat aliquando incluſiue ⁊ aliquãdo excluſiue tantũ.in.c. j.nu.6.de ordi.ab epi. 41

1 Dictiones iſte meum ⁊ tuum an importent dominium.in.c.j.nu.26.⁊ nume.30.de poſtu.prela. 109

7 Dictio proprie refertur ad honeſtatem.in.c.j.nume.2.de na.ex libe. ven. 26

1 Dictiones iſte mox ſtatim illico:quãtum tempus demonſtrent.in.c. quia propter.nu.17.de ele. 164

2 Dictio reali quãdo ſtat abundãter aliquando denotat inſtãtiã quandam cum ſolicitudine.in.c.ſuper hoc.nu.5.de renun.fo.12.⁊ nume.37

3 Dictio viciſſim quid importet.in.c.j.nu.6.de mu.peti. 99

Dictio incontinenti quid importet.ibi.nu.15.

1 Dictio alius quas res includat.in.c.ſedes apoſtolica.nume.13.de reſcrip. 59

1 Dictio continuo importat vt nõ fiat temporis interuallum.in.c.ceterum.nu.4.de reſcrip. 45

7 Dictiones olim dudum ⁊ quondam poſſunt ſignificare tempus preteritum preſens ⁊ futurum.in.c.j.nu.3.de cleri.excom. 139

7 Dictio per denotat perfectionem ⁊ augmẽtum rei cui additur.in.c.ſi conſtiterit.nu.13.de accu. 60

1 Dictiones vnanimiter ⁊ cõcorditer important quod nullus diſcrepauerit.in.c.bone memorie.el.ij.nu.2.de poſtu.prela. 113

1 Dictio nulla excludit omnes actus quibus adheret.in.c.cum ad noſtram.nu.5.de elec. 158

6 Dictio cum copulat acceſſorie ⁊ copulat principaliter quod facit ad multa licet aliquando illa dictio cum nõ copulat acceſſorie.in.c.cum marthe.nu.3.de celeb.miſ. 210

3 Dictio ⁊ vltra quid importat.in.c.litere tue.nu.10.de dila. 135

4 Dictio neceſſitas comprehendit de larga ſignificatione vtilitatem.in c.⁊ ſi Chriſtus.nu.1.de iureiur. 153

3 Dictiones olim quondam dudum ſignificant tria tempora.in.c.ex parte b.nu.2.de foro competẽ. 82

3 Dictio maxime denotat idem in caſu contrario.in.c.cum contingat. nume.6.de foro compe. 76

1 Dictio imo eſt correctiua.in.c.innotuit.nu.5.de elect. 137

2 Dictio imo quid denotat.in.c.inter corporalia.nume.13.de trãſlatio. epiſco. 4

6 Dictio pene ⁊ dictio quaſi ſignificant diminutionem.in.c.veſtra.nume.12.de coha.cleri.⁊ mulie. 13

2 Dictio vnanimiter importat quod actus fiat nemine diſcrepãte.in.c. licet.nu.1.de offic.deleg. 107

6 Dictio forte ponitur dubitatiue ⁊ affirmatiue.in.c.ex parte.nume.3. de celeb.miſ. 209

6 Dictio alius alia ⁊c.facit poſitionem eiuſdẽ qualitatis cum precedẽtibus.in.c.ſacris.nu.2.de ſepul. 139

7 Dictio prorſus vel penitus importat actum fieri ipſo iure etiã ſi fuerit iuncta cum verbo futuri temporis.in.c.in quibuſdam.nume.7.de penis. 172

5 Dictio preſertim ponitur pro tantum.in.c.j.nu.15.de excep. 2

5 Dictio tũc denotat extremitatẽ tẽporis.in.c.ſuper.nu.11.de app. 96

Dictio a,quandoq; excluſiua ⁊ quãdoq; incluſiua.ibi.nu.13.

3 Dictio ſicut non ſemper denotat ſimilitudinem.in.c.quia.v.nu.6.de iudi. 29

7 Dictio preſertim ſi ſtat comparatiue ſtat proprie ſi ſtat taxatiue ſtat improprie niſi addantur alia adminicula.in.c.per tuas.el.j.nume.6. de ſimo. 87

6 Dictio in aliquando ſtat augmẽtatiue aliquãdo priuatiue.in.c.j.nume.1.de fideiuſ. 97

3 Dictio preſertim ſumitur diuerſimode.in.c.ij.nu.34.de ordi.cog. 147

2 Dictio item eſt continuatiua ⁊ geminatiua precedentiũ.in.c.paſtoralis.§.item.nu.2.de offi.deleg. 92

2 Dictio infra quid importet.in.c.j.nu.3.de cle.coniug. 13

6 Dictio tanq̃ ⁊ quaſi regulariter nõ ſunt expreſſiue veritatis.in.c.ſolite.nu.5.de maio.⁊ obe. 25

6 Dictio ex eo denotat cauſam immediatam:dictio ob id denotat cauſam mediatam ⁊ remotam.in.c.exhibita.nu.3.de rerum permu. 91

7 Dictio libere importat actum nõ dependere a volũtate alterius.in.c. noſtro.nu.2.de peni.⁊ remiſ. 178

3 Dictio infra circa vel circiter adiuncta tẽpori denotat imperfectionẽ temporis.in.c.ex parte.nu.3.de reſti.ſpo. 183

7 Dictio vel exponitur aliquando pro et.in.c.qualiter et quãdo.el.ij.nu. 30.de accuſa. 74

7 Dictio ⁊ cetera abbreuiate ſcripta comprehendit aliqua vltra precedẽtia.in.c.eſtote.nu.4.de reg.iur. 206

7 Dictiones circa plus ⁊ vltra quid ⁊ quantum importent.in.c.tue nobis.nu.3.de deſpon.impub. 16

6 Dictio preſertim poteſt exponi pro maxime ⁊ pro tãtum.in.c. preterea.nu.4.de cenſi. 201

Dictio preciſe idem importat quod abſolute ⁊ ſine cauſe cognitione. in.c.ij.nu.5.de reſcrip. 45

☞Corlet.Adde Bal.in.d.c.ij.in fi.vbi induxit illũ tex.ad.q.ſtatutũ diſponit quod reformationes debeãt preciſe ſeruari quõ debeat intelligi verbũ preciſe.dicit poſſe argui ex illo text.quod intelligitur ſine cauſe diſcuſſione.ſed hoc eſt falſum ſm eum per illũ text.nam hec dictio preciſe non excludit legitimas defenſiones.vt in.l.ſtipulat9 ſum.ff.de verbo.obli.allegat Iac.de are.ibi.⁊ dictio preciſe recipit determinationẽ legalem.l.ita pudor.C.de adult.⁊ intelligitur verbũ preciſe.i.ad literã. prout iacet:⁊ ſi opus eſt etiã manu militari.Itez et remedio carceris. l.ſacrilegij.§.fi.ff.ad.l.iul.pecu.l.qui reſtituere.ff.de rei vendi.⁊ qd not. in.l.ſed ⁊ he.§.pretor.ff.de procura.⁊ adduco eundẽ Bal. in.c.cũ.M. de conſti.vbi dixit qd verba preciſa pape recipiunt tacitã cõditionẽ ⁊ interpretationẽ alle.d.l.ſi ſtipulatus.⁊ idẽ Bal. in.l.oẽs populi.in vltima charta.ff.de iuſti.⁊ iure.dixit qd male ſtatutũ recipit determinationẽ laudabilem.alle.d.l.ſi ſtipulatus ſum.⁊ verbũ preciſe ſm deriuatores eſt acſi dictum ſit qd illud ſtatutũ p̃cedat oĩa alia q̃ aliter diſponerent.Itẽ exponit̃ p̃ciſe.i.neceſſario allegat.l.ſed ⁊ he.§.pretor. ff. de procura.⁊ adduco eundẽ Bal.in rub.de conſti.qd vbi in ſtatuto apponitur verbũ preciſe debet ad vnguẽ ſeruari.allegat notata in cle.ne romani.de elec.⁊ tñ valet dicere preciſe quãtũ omnimode ⁊ indiſtincte. allegat text.in.l.ſemp.in.§.demonſtrat̃.ff.de iure.immu.reuera tex.ibi vtitur verbo abſciſe.⁊ gl.ibi dicit vel preciſe ⁊ adduco eundẽ Bal.in.l. cauſam.C.de execu.rei iud.in.ij.col.qd virtus horũ verborũ videlicet qd ſtatutũ ſit p̃ciſum hoc eſt qd adeo ſit ſtricti iuris.ſ.firmatũ vt nullo mõ poſſit ab eo recedi allegat no.in.l.placuit.C.de iudi.⁊ adduco eundem Bal.in.l.executionẽ.C.de p̃ba.in vlti.col.ſtatutũ diſponit q̃ accuſatus teneat̃ rñdere preciſe accuſationi:reſeruatis tñ exceptionibus ſibi.iſte opponit exceptionẽ iudicis incõpetẽtis an talis exceptio admittatur ad cõteſtationem litis impediẽdã.rñdet qd ſic per gloſ.in.l.j. de ſeque.poſ.⁊ fruc.facit qd voluit Bal.in.l.cõmiſſorie.C.de pac.inter

emp.⁊

emp.ꝛ ven.vbi dixit ſtatutū diſponit ꝙ iudex ſeruet formā ſtatuti ꝑut iacet ad literā qḋ intelligit̃ ſaluo ſemꝑ intellectu:q꜠ lr̃a occidit ſpiritꝰ aūt viuificat.ꝛ idē Bal.in.l.ij.C.de pa.qui fi.diſtra.dixit gn̄ale ſtatutū diſponit ꝙ ſtatuta debeāt ſeruari ad lr̃am:q꜠ tūc non fit extēſio:q꜠ litera dicit̃ que oculis nō que ſolo intellectu percipit̃.ꝛ ſic Bal.circa hūc paſſum reperitur varius.dn̄s meus do.Barb.in.d.c.ij.conſyderat inquātum Bal.colligit ex illo tex.ꝙ ſi ſtatutū dicat ꝙ reformationes debeāt ſeruari p̄ciſe ꝙ talia verba recipiūt determiatione legalē iudicio ſuo ipſe non pōt hoc colligere ex illo tex.ꝛ mouet̃ hac ratiōe.potētior eſt ꝓuiſio facta ꝑ viā ſtatuti ꝙ̄ prouiſio facta per viā reſcripti.mirabile fuit dictum Inn.in.c.quāto.de cōſuetu.retulit Bal.in.l.j.ff.de cōſtitu.principū. Idē voluit Sali.in.l.fi.C.q̄ ſit long.cōſue.ꝛ.l.fi.C.ſi cōtra ius vel vti.pub.in.l.j.C.de ſer.reipu.ma.modo poſito qḋ ita ſit quod iſtud verbū preciſe appoſitū in reſcripto cōceſſo ad inſtātiam impetrātis recipiat interpretationē iuris vt intelligat̃ ſi preces veritate nitant̃ nō tñ idē erit in cōſtitutione gn̄ali que eſt preceptū virorū prudētū.l.j.de legi.ꝛ ex iſta cauſa ꝛ generali diſponitur.iiij.diſt.erit autē lex.ꝛ ideo ſm eum nō valet iſta argumētatio de illo tex.loquente de reſcripto impetrato ad importunitatem ſupplicātis.vt in.l.j.C.de pet.bono.ſubla.lib.x.ad cōſtitutionez generalē.ꝛ per cōſequēs Bal.nō bene loquitur ſꝫ eū quinimo tex.d.c.ij.ꝓbat ꝙ idē eſt dicere p̄ciſe ꝙ ſine cauſe cognitiōe vt apparet ex illo tex.in verbo nō credimus ita p̄ciſe.ꝛ ita firmant doc.oēs ibi.ꝛ etiā facit tex.in.d.c.ꝫ chriſtianos.ſi ergo hoc militat in reſcripto vt excludat̃ cauſe cognitio nonne multo fortius idem erit in conſtitutione preciſe intelligēda.fatetur tñ ꝙ ſi reſultaret iniquas aut ꝙ aliqs efficeret̃ locupletior cū aliena iactura ꝙ tūc reciperet interpretationē legalē.ar.notatorū in.l.ij. C.de cōdi.inſer.ꝛ in.l.cōuenticulam.C.de epi.ꝛ cl.ꝛ quod no.in.l.ita pudor.C.de adulte.ꝛ ita reſidet in hoc paſſu.Ego dicerē ꝙ lꝫ quelibet diſpoſitio recipiat interpretatiōez a iure cōi vt in reſcripto.p.c.cauſam que.de reſcri.ꝛ.l.falſo.C.de diuer.reſcri.ꝛ idem in ſtatuto.vt in.c.cū dilectus.de cōſue.ꝛ in.l.ſi ſerui noſtri.C.de noxa.ꝛ idem in priuilegio.l.ſi quādo.C.de inoff.te.eccleſia noſtra.de elec.ꝛ idē in indulgētia.vt in.c.dilectio.de ver.ſig.tñ hoc eſt veruꝫ in dubio.ſed vbi in aliqua diſpoſitiōe verbū p̄ciſe apponit̃ debet proprie intelligi ſm naturam ſuā.i.abſolute ꝛ ſine cognitione.nam a propria ſignificatiōe vocabuli nō eſt recedendū.l.ille aut ille.§.cum in verbis.et l.nō aliter.ff.de lega.iij.ꝛ.c.fi.de verbo.ſign.ꝛ hoc ſm rationē recti ſermonis niſi materia ſubiecta aliud requireret.ar.l.ſi vno.ff.loca.Sꝫ ſalua ratiōe recti ſermonis ꝛ maxime in ſtatutis verba proprie accipienda ſunt.l.iij.§.hec verba.ff.de neg.geſt.l.j.§.ſi is qui nauē.ff.de exerci.l.quicquid aſtringēde.ff.de verbo.obliga.c.in noſtra.de iniur.cum ſi.Et adduco ego Ang.de hoc verbo preciſe.in conſi.ſuo.liij.vbi dixit quod verbum preciſe,eſt remotiuum omnis obſtaculi:ſicut dicitur in obligationibus dādi per reſpectū obligationis faciēde in quibus regulariter nō tenetur quis ad factū preciſe.vt in.l.ſtipulationes non diuiduntur.cōiuncta.l.vbi autem nō apparet.in.§.fi.de verbo.obl.ꝛ.ff.de re iudi.ſi quis ab alio.in fi.in vlti.glo.

2 Dictio e,ſtat aliquādo priuatiue.in.c.j.nu.8.de renun. 10
5 Dictio preſertim denotat idem in caſu cōtrario.in.c.veniens.nu.20.de preſcrip. 43
5 Dictio tm̄:eſt taxatiua.in.c.cū eccleſia.nu.9.de cā poſ.ꝛ proprie. 154
7 Dictio fruſtra:denotat quādā annihilationē ꝛ nullitatem actus.in.c.veniens.nu.24.de accu. 63
7 Dictio quaſi de natura ſui diminuit licet aliqn̄ ſit veritatis expreſſiua.in.c.queſiuit.nu.1.de ver.ſig. 199
1 Dictio maxime quomodo ponatur.in.c.auditis.n.9.de elec. 149
2 Dictio e:ponitur priuatiue.Anto.in.c.j.nu.1.de renun. 21
2 Dictio ſepius notat iterationem.Anto.in.c.mandamus.nu.1.de offi.archi. 66
1 Dictiones ſeu:ſiue:nō ſemper inducūt alternatiuam ſed aliqn̄ copulatiuam.in.c.inter ceteras.nu.4.de reſcrip. 46
4 Dictum extraiudiciale ꝛ primū prepōderat ſcd̄o iudiciali et cum iuramēto.in.c.per tuas.nu.5.de proba. 26
3 Dictum alicuius magni vel religioſi viri inducit preſumptionem.in.c.cauſa.licet ipſe nō iurauerit:in teſtem vero nō admittitur ſine iuramēto.in.c.cum olim.nu.5.de do.ꝛ cōtuma. 205
1 Dictum generale debet generaliter intelligi vbi eſt eadem ratio:ſecus vbi diuerſa.in.c.ad noſtram.el.iij.nu.1.de iureiur. 143
1 Dictum vnius inducit iuſtam cauſam credulitatis.in.c.cum cōtingat.nu.5.de reſcrip. 69
1 Dicta ſapiētum poſſunt adduci in deciſionibus cauſarum.in.c.cū omnes.nu.3.de conſtitu. 21
4 Dicta ſanctorum an ſint neceſſario obſeruāda.in.c.ne innitaris.nu.2.de conſtitu. 10
Dicta pontificum ſi diſcordant cum dictis ſanctorum quibus potius eſt ſtandum.ibi.nu.3.
6 Differentia que ſit inter mores ꝛ ritus.in.c.fi.nu.1.de baptiſ. 215
5 Differētia nō eſt inter publicū excōicatū ꝛ occultū niſi in his q̄ gerunt̃ ratione publici officij.in.c.paſtoralis.§.verum.nu.15.de appel. 121
2 Differētia inter iuramentum ꝛ fidei preſtationem.in.c.ad aures.num.3.quod metus cau. 151
2 Differentia q̄ ſit inter ſyndicū ꝛ ꝓcuratorē.in rub.nu.1.de ſyndi. 148
5 Differentia inter appellationem extraiudicialē ꝛ iudicialem.in.c.bone memorie.nu.8.de appel. 118
7 Differētia an ſit inter filium puberem vel impuberez quo ad ſpōſalia per patrem cōtrahenda.in.c.j.nu.3.de deſpon.impub. 12
6 Differentia non eſt inter excōicatum publicū vel occultū in his que nō gerūtur ratione publici officij.in.c.ad probandū.nu.13.de iudi. 80
6 Differentia eſt an alicui prouideatur in eccleſia vel de eccleſia.in ca.fi.nu.2.de preben. 49
4 Differentia inter.c.ſignificauit.de teſti.ꝛ ca.qm̄ frequenter.vt lit.non conteſta.in.d.c.ſignificauit.nu.3 76
9 Differentia lata eſt inter conſilium ꝛ conſenſum.in.c.qua frōte nu.14.de appella. 102
7 Differentia que ſit inter excommunicationem minorem ꝛ maiorem et quare.in.c.fi.nu.2.de cle.excom. 142
3 Differentia inter excommunicationem ꝛ anathema.in.c.cuꝫ nō ab homine.nu.23.de iudi. 27
6 Differentia nulla eſt in materia preſumptionum inter ius canonicum ꝛ ciuile niſi quod de iure canonico nō procedit preſcriptio cum nulla fide.in.c.peruenit.nu.3.de emp.ꝛ ven. 83
7 Differentia que ſit inter manifeſtum ꝛ notorium.in ca.cum olim.nu.1.de ver.ſig. 220
5 Differentia inter interdictum vide vi ꝛ viam attentati.in.c.bone memorie.nu.17.de appel. 119
9 Differentia que ſit inter cauſam ꝛ occaſionem.in.c.vnico.nu.10.vt eccle.benefi.ſi.di.con. 73
3 Differentia inter diſpoſitionem ꝛ ſuſpentionem.in.c.at.ſi clerici.nu.7.de iudi. 11
2 Differentia an ſit inter tranſactionem ꝛ amicabilem compoſitionem.in.c.ſi quādo.nu.3.de offi.deleg. 79
2 Differentia inter rebellem ꝛ inobediētem inter quatuor.nu.3.de maiori.ꝛ obedi. 146
6 Differentia que ſit inter controuerſiam,rixam,ꝛ litem.in.c.j.nu.4.ne cle.vel mona. 235
2 Differentia inter anathema ꝛ excommunicationem.in.c.cum eccleſiarum.nu.5.de offi.ordi. 112
5 Differentia inter priuilegia ꝛ cōfirmationes.in.c.cum inter.nu.20.de re iudi. 61
7 Differentia que ſit inter interdictum ꝛ excommunicationem.in.c.dilectus.nu.3.de exceſ.prela. 147
1 Differentia inter epiſtolam decretalem decretum ꝛ conſtitutionem.in proe.Grego.nu.5. 3
7 Differentia que ſit inter maiorem ꝛ minorem.in.c.ſi quem.nu.2.de ſenten.excom. 196
2 Differentia inter preſens ꝛ preſentaliter.in.c.tue.nu.1.de procu. 142
7 Differentie plures maris ꝛ femine ponuntur in loco de quo remiſſiue in.c.noua.nu.3.de peni.ꝛ remiſ. 175
2 Differentia an ſit inter rebelles ꝛ contumaces.in.c.ſane quia.nu.4.de offi.deleg. 77
5 Differentia inter excommunicationem maiorem ꝛ minorem.in.c.a nobis.nu.5.de excep. 3
1 Differentia que ſit inter conſuetudinem ꝛ preſcriptionem.in.c.fi.num.20.de conſue. 106
1 Differentia que ſit inter mandatum ꝛ preceptum.in.c.eam te.nu.4.de reſcrip. 48
6 Differentia que ſit inter pignus ꝛ hypothecaꝫ.in.c.nulli.nu.12.de rebus eccle.non alie. 75
2 Differentia inter priuilegium ꝛ beneficiū.in.c.inter corporalia.nu.36.de tranſla.epiſ. 5
3 Differentia inter cauſam obligationem ꝛ actionem.in.c.dilecti filij.nu.13.de iudi. 22
6 Differentia que ſit inter manifeſtū,ꝛ notoriuꝫ,ꝛ rumorē,ꝛ indiciū:ꝛ vide diffinitiones iſtorum.in.c.veſtra.nu.12.de coha.cle.ꝛ mu. 12
2 Differentia inter nolle ꝛ non velle.in.c.prudentiam.§.ſexta.nu.5.de offi.leg. 85
2 Differentia que ſit inter laudum ꝛ ſententiam.in.c.cum dilectus.nu.3.in.c.de arbi. 171
5 Differentia que ſit inter appellationem iudicialem ꝛ extraiudicialem.cum I.ꝛ A.nu.19.de re.iudi. 76
5 Differentia eſt magna inter ceſſationem a diuinis ꝛ ſententiam interdicti.in.c.dilectis.nu.18.de app. 125
1 Differentia que ſit inter proficere et ſufficere:naꝫ multa proficiūt que non ſufficiunt.in.c.j.nu.8.de poſtu.prela. 107
1 Differentia an ſit inter expēſas ꝛ damna.in.c.quia nonnulli.n.7.de reſcriptis. 86
Differentia que ſit inter conſenſum ꝛ conſilium.in.c.cum vos.nu.4.de de his que fiunt a prela. 66
2 Differentia inter amicabilem compoſitionem ꝛ trāſactionem.in.c.ſta

tuimus.nu.5.de tranſact. 135
1 Et vide in.c.ſuper eo.nu.2.eo.tit.
Differentia que ſit inter reſcriptum priuilegium ⁊ beneficium. in rub. nu.2.de reſcrip. 43
1 Differentia inter clericos ⁊ laicos circa ſcientiam articulorum.in rub. nu.6.de ſum.tri.⁊ fide catho. 11
2 Differentia inter fictionem ⁊ preſumptionem.Anto.in.c. literas. nu. 4.de tempo.ordi. 39
4 Differentia eſt inter iuramentum ⁊ ſimplicem loquelam inualidã: ſecus ſi loquela eſt valida.in.c.debitores.nu.3.de iureiuran. 131
6 Differētia que ſit inter ſtare ⁊ ſedere.in.c.j.nu.3.de vi.⁊ hone.cleri. 2
4 Differentia inter poſitiones ⁊ interrogationes in.c. quoniam. nu. 15. de probatio. 28
6 Differentia que ſit inter conſenſum ⁊ concilium.in.c.j.nume.5.de his que fiunt a prelato. 65
9 Differentia que ſit inter commode viuere ⁊ ſine penuria viuere.in cap. j.nu.4.de inſti. 51
2 Differentia inter appellationem iudicialem ⁊ extraiudicialem.in.c.dilecti.nu.4.de maio.⁊ obe. 128
Differentia an ſit in aliquo inter ſententiam ⁊ rem iudicatam.in rubr. nu.1.de re iudi. 47
Differentia an ſit inter ſyndicum ⁊ actorem in.c.j.nu.1.de ſyndi. 145
7 Differentia que ſit inter homagium ⁊ fidelitatem.in.c.ex diligenti.nu. 1.de ſimo. 81
1 Differentie inter obreptionem ⁊ ſurreptionem.in.c.cum dilecta.nu.7. de reſcrip. 66
3 **Difficultas** permittit id qđ alias eſt prohibitum in c.ſignificaſti.nu.11.de foro compe. 85
7 **Digitus** an ſit membrum vel pars membri in.c.j.nu. 10. qui cleri.vel vo. 20
Digitum incidens alicui an fiat irregularis.ibid.
Digitus nō eſt mēbrū ſ3 pars mēbri.in.c.ſignificaſti.n.10.de elec. 116
1 **Dignitatē** acceptare nolēs peccat ſi nō reperit alius idoneus.in.c.venerabilem.nu.14.de elec. 155
Dignitas que ſolet auferri per electionem non debet ſemper dari illis quorum anteceſſores habuerunt illam dignitatem.ibi.nu.15.
2 Dignitates que habent annexum ordinem preſbyteratus.Ant.in.c.j. nu.2.de eta.⁊ quali. 42
7 Dignitas ⁊ potentia aduerſarij an ſufficiat ad probandum metu3. in c.inſinuante.nu.8.qui cle.vel vo. 22
6 Dignitates eccleſiaſtice non vadunt per viam conſanguinitatis.in. c. j.nu.1.⁊.3.de preben. 23
7 Dignitas que tribuitur perſone poteſt conferri in mortuū ſed non illa que conſignatur vel tribuitur ſcientie.in ca.a nobis.el.ij.nu.8.nu. 11. et 12.de ſen.excom. 187
4 Dignitas delinquētis an aggrauet delictū:⁊ quis magis puniat maior in dignitate vel minor.in.c.cum quidam.nu.1.de iureiur. 135
6 Dignitas pſonatus ⁊ offm̄ qd ſit.in.c.de mulcta.nu.21.de preben. 38
Dignitates plures non poſſunt eſſe penes vnu3 qñ vnaqueq3 de per ſe requirit exercitium ſeruiendi.ibi.nu.22.
7 Dignitas quantumcunq3 excellens vileſcit qñ ſunt in numero perſone illam habentes.in.c.j.nu.4.de priui. 151
7 Dignitatē quā nō h3 ſi quis ſibi aſcribit ita punit ꝙ nunq3 poterit cōſequi dictam dignitatē.in.c.ex literis.nu.1.de cle.non ordi.mini. 143
1 Dignitas nō debet generare ſuperbiam ſed humilitatem. in proemio Gregorij.nu.2. 6
1 Dignitas non moritur.in.c.ſignificauit.nu.4.de reſcrip. 84
2 Dignus quis non preſumitur ad aliquam dignitate3 niſi probetur.in c.vnico.nu.6.⁊.nu.8.de ſeru.in or.fa. 40
7 **Dilapidatio** que ſit in nobis ex qbus cōiecturis appareat.in.c.licet heli.nu.9.de ſimo. 86
Dilationes dilatorie nō dant reo:eo qr actor declarauit libellu3 ambiguum ſi per expreſſa potuit reus deliberare.in ca.litere tue.numer.1.de dila. 135
4 Dilationes improbe petentes non ſunt admittēdi:vel eis iuramentū eſt deferendum.in.c.nullus dubitat.nu.3.de preſump. 116
4 Dilationes qñ incipiunt currere.in.c.intra tertiā.nu.6.de teſti. 89
Is qui habuit dilationem trium menſiū pro teſtibus in eade3 prouincia exiſtentibus an habebit aliam dilationem ſex vel nouē menſium ꝓ teſtibus in longinquo exiſtentibus.ibi.nu.7.
Dilationi quarte an ſit locus in exceptionibus probandis.ibi.nu.9.
5 Dilationes ſunt minuende maxime qñ cauſa eſt commiſſa breui tēpore terminanda.in.c.ſuper.nu.16.⁊.18.de appel. 97
In ſummarijs etiam cauſis non ſunt dande tam breues dilationes intra quas partes non poſſint docere ius ſum.ibi.nu.19.
5 Dilationes date an poſſint reuocari ſine cauſe cognitione vel qñ.in.c. ſignificante.nu.7.de app. 136
5 Dilatio data ex partium conſenſu non poteſt altera parte inuita reuocari.in.c.ſignificante.nu.4.⁊.7.de app. eo.
Dilatiōe vel termino pēdēte poteſt iudex ſtatuere alium terminum vel dilationem ad alium actum ſucceſſiue explicandum eidem parti vel alteri quia non tendit in preiudicium prime dilationis.ibi.nu.9.
3 Dilationes dilatorie nō dātur qñ reus habuit copiam reſcripti.ſed an in cauſa criminali.in.c.ij.nu.6.de dila. 33.⁊ ſeq.
Dilatio ſolet dari reo pro amicis conſulendis.ibi.nu.11. 13.134
Dilationis quo caſu dantur ad conſulendum aduocatum.ibi.nu.17.
Dilationes deliberatorie nō dātur actori in principio cauſe.ibi.nu.13.
Dilationes an ſint dāde iudice ſedēte pro tribunali.ibi.nu.14.
Dilationes date ſine cauſe cognitiōe an valeāt.ibi.
3 Dilationes nō ſunt abbreuiāde quādo agitur de rebus eccleſiaſticis: ſecus ſi de prophanis.in.c.j.n.4.de dila. 132
Dilatio quid ſit ⁊ quotuplex ſit.nu.15. 133
Dilatio an poſſit dari a iudice parti nō petēti.ibi.nu.16.
4 Dilatio probatoria dicitur perēptoria.in.c.licet.nu.4.de proba. 22
2 Dilationes iuris poſſunt abbreuiari qñ cauſa eſt commiſſa decidi intra breuem terminum.in.c.de cauſis.nu.6.de offi.dele. 74
7 Dilationes poſſunt ⁊ debēt abbreuiari cum cauſe cognitiōe.in ca.qđ ad cōſultationem.nu.17.de re iudi. 64
4 Dilatio debet dari breuis ⁊ cauſa cognita ſuper reprobatione faciēda ⁊ reprobatio eſt cauſa.in.c.licet dilectus.nu.4.de teſti. 82
3 Dilationes dātur reo licet habuerit terminum peremptorium intra quem ob publicam vtilitatem nō potuit intereſſe.in.c.expoſuit nobis. nu.1.⁊.2.de dila. 136
Dilatiōes ſunt dāde ad cōſulēdos eos qui ſunt informati ⁊ quos cauſa tangit.ibi.nu.7.
7 **Dioceſis** dicitur parochia epiſcoporu3.in.c.parochianos. nu.1.de ſen.excom. 181
2 Dioceſis tota de iure ⁊ regulariter ſpectat ad ep̄m ipſius.in.c.graue. nu.2.de offi.ord. 123
6 Dioceſis appellatur parochia epi.in.c.apoſtolice.nu.7.de do. 107
6 Dioceſis eſt parochia epiſcopi.in.c.qm̄.nu.2.de deci. 147
1 **Directe** qui nō poteſt aliquid facere nō poteſt etiam indirecte.in.c.dudum.el.ij.nu.17.de elec. 177
2 **Diſcipulus** debet tueri ⁊ defendere opinionem magiſtri ſui.in.c.omnes.nu.2.de maio.⁊ obe. 125
7 **Diſparitas** diuitiarum ⁊ nobilitas excludit parētes et propinquos a teſtimonio in matrimoniali cauſa.in.c.videtur.nu.6.qui matri.accu.poſ. 45
Diſparitas qualis eſſe debet ſatis remittitur arbitrio iudicis.ibi.
7 **Diſcretio** ſolet peruenire poſt annos pubertatis.in.c.cum virum.nu.2.de regu. 159
Diſſimulatio inducit conſenſum.in.c.qm̄.nu.1.ne prelati vices ſuas. 92
7 **Diſiunctiua** qñq3 capitur ⁊ idē operatur ꝙ copulatiua. in.c.ex literis.nu.7.de ſpon. 4
Diſpenſatus in minori dignitate non videtur diſpēſatus ad maiorem.in.c. cum vintonienſis. nu.8.de electio. 145
2 Diſpenſatio an aliquo caſu late interpretatur.in.c.literas.nu.7. de fil. preſby. 56
7 Diſpenſare poteſt cum homicida circa habentē beneficiū curatū per papam nō curatum vero per epiſcopum.in.c.Henricus.num.3.4.⁊.7. de cle.pug.in duel. 115
6 Diſpenſatus a papa ſuper pluralitate beneficiorum cauſa cognita eſt tutus apud deum:alias ſecus.in.c.extirpande.in repet.§.qui vero.nu. 43.de prebendis. 44
Deſponſari dicitur tam in matrimonio de preſenti ꝙ̄ in matrimonio de futuro.in.c.veniens.el.ij.nu.4.de ſponſa. 7
Deſponſatio ⁊ ſponſus quid ſignificent.ibi.
6 Diſpēſatus vt poſſit ꝓmoueri ad dignitates an poſſit promoueri ad epiſcopatum.in.c.dilectus filius.nu.1.de conceſſ.preben. 62
Diſpenſatio eſt quid odioſum.ibi.
Diſpenſatus vt poſſit eſſe ep̄s nō poterit promoueri ad archiepiſcopatum ⁊ ſic de maioribus.ibidem.
2 Diſpēſatus ad ſacros ordines nō intelligitur diſpēſatus ad beneficiū curatum.Anto.in.c.literas.nu.6.de fil.preſby. 56
☞ Corſe.Iſtud idem voluerūt Jo.mo.Arch.Jo.an.Pet.de anch.Domi.de ſancto Gemi.in.c.j.de fil.preſby.li.vj.idē voluit Domi.in.c.ij.e. tit.⁊ lib.⁊ in.c.licet canō.in prin.de elec.lib.vj.Old.conſi.ccxv.inci.pūcta breuia.in.iiij.col.do.Compo.in.c.cum in cūctis.§.inferiora.de ele. Spe.in tit.de leg.§.fi.in ver.quid ſit diſpēſatum.Fel.in capit.poſtulaſti.in.xviij.co.de reſcri.⁊ vide gl.in cle.generalē.de eta.⁊ quali.⁊ domi. Abb.in.c.pro illorū.de preben.vbi tenet hanc partem gloſſ.⁊ Abb. in cle.vt hi qui.de eta.⁊ quali.Cōtrariū videt ſentire Jo.cal.in.c.j. de fil. preſby.allegās Jnn.in.c.fi.eo.ti.ſed dicas dictū eorū ꝓcedere in beneficio ſimplici.nec obſt.c.accepimꝰ.de etat.⁊ quali. vbi approbatꝰ ad ordinē videt approbatus ad bñficiū ordinis cōſecutiuū qr ſm̄ do. Ant. ibi:illud eſt verū in minori vel ſimili:ſed in maiori vl̄ ſeparato nō:⁊ cōſultus ſeu requiſitus vt cōſulerem nolui:qr cōis opi.eſt vt nō videatur diſpenſatus per rationes alleg.in preallegatis locis.

Diſpenſare

6 Diſpenſare ⁊ authorizare nemo poteſt ſibiipſi ⁊ cũ ſeipſo.in.c.magne.nu.2.de voto ⁊ vo.re. 17

6 Diſpẽſatio ſine iuſta ⁊ legitima cauſa eſt potius quedã diſſipatio ⁊ iurium vulneratio.⁊ ideo nõ valet.in.c.qr in tantum.nu.3.de preben. 24

Diſpenſatio facta ſuper vna re intelligitur facta ſuper omni conſecutiuo ⁊ dependenti ex illa re.ibi.nu.4.

Diſpenſatio facta cum minori vt poſſit habere eccleſiã curatã videtur diſpenſatum vt non teneatur ſe promoueri facere intra annum. ibidẽ.

Diſpenſatus vt habeat plura beneficia curata vr̃ diſpenſatum vt ad libitum ſuum poſſit ex illis interpellatim per ſe vel per aliũ ſeruire. ibi.

6 Diſpẽſatus ad pluralitatem beneficiorum nõ eſt tutus quo ad deũ niſi ſit in euidentem vtilitatem eccleſie vel propter prerogatiuam literarum vel meritorum.in.c.de multa.nu.20.de preben. 38

7 Diſpenſatio ſi in aliquo caſu requiritur nec dicatur per quã poteſt fieri ab epiſcopo.in.c.poſtulaſtis.nu.8.de cle.excom. 141

Diſpenſari quis non poteſt per illum a quo habuit cauſam vt mereretur diſpenſari.ibi. 9

6 Diſpenſatus a papa contra ius diuinum ſine cauſa nõ eſt tutus apud deum.in.c.non eſt.nu.7.de voto ⁊ vo.re. 175

Diſpenſatus a papa ſuper pluralitate beneficiorum non eſt tutus apud deum.ibi.nu.8.

Diſpenſatus a papa in his que ſunt de iure poſitiuo ſine cauſa : an ſit tutus apud deum.ibi.

7 Diſpenſatio non preſumitur niſi probetur.in.c.fraternitatis. nu. 2. de ſchiſmati. 104

Diſpẽſatus vel legitimatus ab aliquo dicẽte ſe habere authoritatẽ debet nõ ſolũ oſtẽdere ipſam diſpẽſationem:ſed etiã copiã authenticam poteſtatis ſibi conceſſe ad ita diſpenſandum vel legitimandum.ibid.

Diſpenſare cenſetur princeps cum inhabili illum promouendo ad dignitatem.ibi.nu.4.

Diſpenſatio quid ſit.ibi.nu.4.

Diſpenſatio non poteſt fieri ſine cauſe cognitione licet aliqñ ſic.ibid.

Diſpenſatus an ⁊ quando poſſit de crimine ſuper quo fuit diſpenſatũ accuſari.ibi.nu.6.

Diſpenſatus in foro anime põt accuſari ſuper illo crimine in foro contentioſo.ibidem.

Diſpenſatio circa ſchiſmaticos qbꝰ caſibꝰ ſit reſeruata pape.ibi.nu.7.

6 Diſpenſandi poteſtas cõceſſa inferiori prelato circa papã intelligitur cum cauſa hoc facere:alias non exiſtente diſpenſatio non valet vel retractatur.in.c.ad monaſterium.nu.17.de ſtatu mona. 172

Diſpenſatio contra ius non poteſt fieri ab inferiore epiſcopo niſi in caſibus expreſſis.ibi.nu.19.

6 Diſpenſatio non poteſt fieri ab aliquo prelato citra epiſcopum niſi in caſibus a iure expreſſis.in.c.j.nu.7.de vo.⁊ voti re. 174

3 Diſpenſatio reſpectu diſpenſationis dicitur fauorabilis.in.c.at ſi clerici.§.de adulterio.nu.6.de iudi. 16

Diſpenſatio conceſſa in vno caſu an extendatur ad alium caſum.ibid.nu.8.⁊.22.

Diſpenſatio facta ſine cauſe cognitione ab inferiore a principe eſt nulla.ibi.nu.12.

Diſpẽſandi poteſtas an trãſeat in capl'm epõ mortuo.ibi.nu.16.⁊.17.

Diſpenſatus ab epiſcopo eo qr commiſit aliquod crimen an videatur diſpenſatus ad beneficia acquirenda.ibi.nu.21.

3 Diſpenſatio gradus non inducitur ex eo qr papa mandat vxorem reſtitui marito quando vxor opponebat conſanguinitatem.in.c.literas.nu.24.de reſti.ſpo. 182

9 Diſpenſatio debet fieri ob publicam cauſam ⁊ non ob priuatam: nam tunc diceretur diſſipatio.in.c.de mulcta.nu.8.de preben. 37

Diſpenſatio quid ſit.ibidem.

5 Diſpenſationem cogitur iudex concedere ſi ſubeſt cauſa legitima concedendi.in.c.paſtoralis.nu.17.de ap. 120

7 Diſpẽſatio in matrimonio circa cognitionem ſpiritualem nunꝙ reperitur ꝙ ab eccleſia romana fuerit obtenta:ſecus in cognatiõe carnali.in.c.accepimus.nu.5.de purga.cano. 165

Diſpenſatio facta ab epiſcopo ſine cauſa rationabili nõ valet.in.c.dudum.el.ij.nu.38.de elect. 179

2 Diſpẽſatio an in dubio preſumatur ex eo ꝙ ſciẽter fuit actum inhabili ad aliquid actum.Anto.in.c.veniens.nu.7.de fi.preſby. 53

Diſpenſatio non preſumitur niſi exprimatur verbum diſpenſo:ſecundum opinionem Hoſtien.

7 Diſpenſatio ſi non concedatur per illum qui habet facultatem diſpenſandi an ipſe peccet.in.c.henricus.nu.3.de cle.pug.in duel. 115

Diſpenſatio conceſſa epiſcopis circa beneficia intelligitur de ſimplicibus quia diſpenſationis verba debent ſtricte intelligi.nu.5.

Diſpenſatio qñ reperitur ſimpliciter conceſſa ſiue permiſſa intelligit̃ conceſſa epiſcopo quia de papa non erat dubium.ibi.nu.6.

Diſpenſatio ſuper etate in dignitatibus eccleſiaſticis eſt reſeruata pape:licet aliquo caſu poſſit eſſe epis.in.c.cũ dilecti.nu.9.de elec. 153

Diſpẽſare cõtra conſtitutionem concilij ſolus papa poteſt.ibi.nu.10.

7 Diſpenſatio fit quandoqꝫ cõtra votum continẽtie.in.c.veniens.nu.4.qui cleri.vel vo. 21

Diſpenſatio contra votũ caſtitatis ex quibus cauſis fiat.ibid.nu.6.

1 Diſpenſatio que proceſſit motu proprio large interpretatur:ſecus illa que venit ad poſtulationem partis ⁊ quare.in.c.cum in cunctis.§.cum vero.nu.7.de elect. 126

Diſpenſatio eſt odioſa niſi veniat motu proprio.ibi.nu.8.

Diſpenſatio ad vnum extenditur ad conſecutiua ad illud.ibi.nu.9.

7 Diſpẽſatio ſuper matrimonio diſpenſatur ſup legitimare filiorũ etiã quo ad hereditatem.in.c.referente.nu.4.qui fil.ſint legi. 41

7 Diſpenſatio facta de contrahendo matrimonio in aliquo gradu intelligitur ꝙ vterqꝫ contrahentium toto gradu diſtet in ſtipite.in.c. quod dilectio.nu.1.de conſangui.⁊ affi. 32

Diſpenſatio late vel ſtricte an ſit interpretanda.ibi.nu.7.

6 Diſpenſatus vt poſſit promoueri ad maiorem dignitatẽ poterit promoueri ad minorem.in.c.ex parte.nu.2.de deci. 151

7 Diſpenſatio fit ex pluribus cauſis.in.c.j.nu.4.qui cle.vel vo. 20

Diſpenſatio non imponitur niſi poſt penitentiam.ibi.nu.5.

1 Diſpenſatio eſt ſtricti iuris in.c.dudum. el.ij.n.15.de elec. 177

6 Quod per diſpenſationem fieri poteſt poſſe nõ dicitur.in.c. quod dei.nu.8.de ſta.mona. 181

6 Diſpenſatio reſpectu illorum quibus cõceditur intelligitur ſtricte:ſed reſpectu illius a quo emanat interpretatur large.in.c.mandato.nume.3.de ſimo. 32

6 Diſpenſatio matrimonialis ex falſa cauſa non valet niſi poſtea confirmetur.c.quia circa.nu.1.⁊.5.de conſan.⁊ affi. 33

Diſpenſatio matrimonialis ex quibus cauſis cõcedatur.ibi.nu.2.

Diſpenſatio eſt nulla ipſo facto non ſolum per ſurreptionem in exprimendo ſed etiam in verum tacendo.ibi.nu.5.

2 Diſpenſatio ſine cauſa contra iuramentum an abſoluat iurãtem quo ad deum.in.c.cum inter.nu.9.de renun. 16

7 Diſpenſationem quandoqꝫ inducit multiplicitas prolis ſiue filiorum.in.c.cum haberet.nu.6.de eo qui dux.in ma. 23

1 Diſpenſatio pape contra ius diuinum non facit tutum diſpenſatum coram deo.in.c.ſignificaſti.nu.6.de elect. 122

7 In diſpẽſatione facienda an ſit mẽtio de affinitate ⁊ publica honeſtate vbi ſimul concurrunt.in.c.non debet.nu.12.de conſangui.⁊ affi. 34

2 Diſpenſari quomodo facilius poſſit in maiori dignitate ꝙ in minori.in.c.fi.nu.14.de tranſla.epi. 6

6 Diſpenſatio dicitur odioſa ⁊ ſtricti iuris qr deueniat diſpoſitione iuris.in.c.cum dilecti.nu.6.de dona. 105

5 Diſpenſatio facta per epm̃ alicui ſcholari per ſñiam fauore ſtudij non poteſt ſine cauſa reuocari.in.c.ſignificante.nu.8.de appel. 137

1 Diſpenſatio non poteſt fieri ſine cauſe cognitione niſi a principe. in.c.innotuit.nu.8.de elect. 137

Diſpenſatio ſuperueniens an habebat confirmare actũ nullũ.ibi.n.11.

Diſpenſatio non eſt conceſſa nulla citra papã niſi ſpecialiter a iure cõcedatur.ibidem.

2 Diſpenſatio non poteſt in non ſubiectum exerceri.in.c.ad extirpãdas.nu.7.de fil.preſby. 55

7 Diſpenſatio ſi ſpecifice nõ reſeruatur pape cenſetur permiſſa epiſcopo in.c.quibuſdam.nu.5.de penis. 172

2 Diſpenſatio impetranda debet omnia clare narrare.in ca.ſponſa. nu.3.de ſponſa. 4

6 Diſpenſatio facta a principe ſine cauſe cognitione valet,facta ab inferiore a principe non.in.c.diuerſis.nu.3.de cle.coniuga. 16

2 Diſpenſatio contra ius non eſt extendenda etiam ad connexa ſi nõ poteſt in principali conceſſo aliquid operari.in.c.ij.nu. 10.12.⁊.13. de eta.⁊ qualita. 42

Diſpenſatus ad etatem an per omnia habeatur pro maiore. ibid. numero.12.⁊.13.

7 Diſpenſatio cum illegitimis non fit niſi ex cauſa.in.c. per venerabilẽ.nu.4.qui fil.ſint legi. 43

Diſpenſatur etiam cum adulterinis.

7 Diſpenſatio non conceditur abbati vel inferiori prelato niſi in caſibꝰ a iure expreſſis.in.c.ij.nu.2.de eo qui fur.ordi.rece. 143

☞ Corſe.Et rõ eſt qr grauiora ſunt reſeruata epĩs.vt in.c.j.de offi.archid.⁊ in.c.ad hec.⁊ in.c.fi.eo.titu.⁊ in cle.j.de priui.ſecundum Hoſt.Inn.⁊ Pet.de anch.in.c.ij.nu.2.de eo qui fur.ord.rece.⁊ ibi do.Abb.dicit ꝙ eſt cõis opi.ꝙ abbas ſeu alius prelatus inferior non diſpẽſat niſi in caſibus a iure expreſſis.⁊ vide plene ꝑ do.Abb.in.c.at ſi clerici.in.§. de adulterijs.nu.1.de iud.⁊ quod no.in.c.cum ex eo.de elec.libr.vj.⁊ dicit ibi Abb.hoc dictum perpetuo menti tenendum:quia ſingulare.

6 Diſpenſatio imminente neceſſitate eſt debita.in.c.conſilium.nu.4. de obſerua.ieiu. 218

1 **Diſpoſitio** c.quanto.de tranſla.prela.loquitur in epõ qui tranſtulit ſe de facto ad alium epiſcopatum.in.c.cum in cunctis.§.cum vero.nu.11.de elec. 126

3 Diſpoſitio.l.fi.ff.de rei ven.habet locum etiam in eo qui negat ſe ſuo nomine poſſidere ⁊ conuincatur de mendacio.in ca.ij.§.in alijs.nume.49.vt lite non conteſta. 121

2 Diſpoſitio.c.j.de conſti.li.vj.loquitur qñ lex ex toto tolleret ſtatutum vel conſuetudinem.c.conſtitutus.nu.9.de reſti.in integ. 163
7 Diſpoſitio.c.omnipotẽs. ſupra eo.loquit̃ qñ pendebat accuſatio ſeu denuntiatio actualiter.in.c.meminimus.nu.9.de accu. 61
6 Diſpoſitio.c.quia propter.de elec.ſolum habet locũ in eccleſijs cathedralibus ⁊ regularibus collegiatis.in.c.vnico.nu.18.in fi.vt eccle.bene fi.ſine di. 71
4 Diſpoſitio.l.in contractibus.C.de non nu.pecu.an habeat locuȝ in eccleſia.in.c.ſi cautio.nu.8.de fide inſtru. 112
7 Diſpoſitio.c.licet.de ſpon.duo.an ad precedentia matrimonia trahatur.ibi.nu.6. 17
5 Diſpoſitio.l.fi.C.de tempo.appel.loquitur in reſtrictione termini ⁊ nõ in prorogatione.in.c.ex ratione.nu.8.de appel. 84
6 Diſpoſitio.c.j.de locato.an habeat locuȝ in omnibus ſtudijs.ibi.numero.10. 86
6 Diſpoſitio.§.nunc videndum.in.l.ſi certo.ff.commo.loquitur qñ recipiens expreſſe promiſit ſe preſtaturum eſtimationem.in.c.vnico.num.24.de commo. 80
1 Diſpoſitio.c.eccleſia veſtra.de ele.an habeat locuȝ in omnibus electionibus:vel in alijs negotijs explicandis per vniuerſitatẽ vt ad illorum validitatem non ſufficiat maior pars comparatione aliarum partium, ſed requiratur maior pars totius vniuerſitatis ſeu capituli.ibidem.numero.4. 170
7 Diſpoſitio.c.ad falſariorũ.de crimine falſi.habet locũ ſi litere papales gratioſe reperiantur falſe.ſi vero ſunt litere de iuſtitia procedit.c.accedens.eo.ti.ibi.in.d.c.accedens.nu.5. 135
1 Diſpoſitio.c.paſtoralis.de reſcrip.habet locum vbicunqꝫ cõtingit dubitatio tam ſuper facto ꝙ ſuper iure.ibi.nu.5. 55
7 Diſpoſitio.c.ſi.qui fil.ſint legi.loquitur qñ ſuberat impedimentum lege canonica tantum.ibi.nu.5. 45
5 Diſpoſitio.c.ſi quis epũs.vj.q.loquitur in epis prouincie cognoſcentibus ordinario iure ⁊ non delegato.in cap.non poteſt.numero.14.de re indica. 50
Diſpoſitio.c.pia.de excep.lib.vj.habet locũ in iudicio agitato coram ordinario.in.c.dilectus filius.nu.9.de reſcrip. 72
2 Diſpoſitio legis fi.C.in quibus cauſis reſti.in integ.non eſt neceſ.non habet locuȝ in preſcriptionibus iudicialibus.in.c.beneficio.nu.3.de reſtitutio.in integ. 164
7 Diſpoſitio.c.quod directio hodie remanet ſi hodie papa diſpẽſaret vt diſtantes a tertio ⁊ quarto gradu poſſint contrahere adinuicem.in.d.c.ꝙ dilectio.nu.8.de conſangui.⁊ affini. 32
4 Diſpoſitio.c.ſicut nobis.de teſti.habet locũ ſiue ſententia ſit talis que tranſeat in rem iudicatam ſiue non.ibi.nu.8.ti.eo. 44
4 Diſpoſitio.c.licet dilectus.de teſt.non ſolum habet locum circa perſonas teſtium ſed etiam circa dicta.ibi.nu.2. 80
4 Diſpoſitio.c.fi.de teſt.an habeat locum in inquiſito denuntiatio.ibi.in.d.c.fi.nu.7. 89
6 Diſpoſitio legis bene a zenone.C.de quadri.preſcri.qñ habeat locum in.c.ij.nu.6.de reb.eccle.no alie. 74
☞ Corſetus. Adde ꝙ dicta lex bene a zenone:que vult ꝙ non habeatur regreſſus ꝯ cõmẽtũ a principe, vel ad habentẽ cãm a fiſco nõ habet locũ niſi in imperatore nõ aũt in inferiore a principe ſꝫ bal.in.c.ad aplice.de re iud.lib.vj.limita niſi princeps in territorio ſuo regalia ⁊ iura fiſcalia a papa vel ab imperatore habeat vel nõ recognoſcat ſuperiorẽ vel poſſediſſet regalia ⁊ iura ſingularia fiſcalia ꝑ tempus cuius initij memoria non extaret.c.ſuper quibuſdam.§.preterea.de verb.ſig.l.hoc iure.§.ductus aque.ff.de aqua quoti.⁊ eſti.faciunt no.per Barto.in.l.ij.C.de inferiori principe non recognoſcente ſuperiorẽ ſicut d imperatore ſm Bar.in.l.infamẽ.ff.de pub.iud.⁊ in.l.hoſtes.ff.de cap.⁊ Bal.in.c.cum veniſſent.de eo qui mit.in.poſ.Inn.in.c.cum.p.tabellio.de fide inſtru.⁊ Abb.in.c.que in eccleſiarũ.de conſtitu.Scdo nõ habet locũ dicta.l.bene a zenone qñ princeps non poſſedit reȝ alienatam ſm Bar.in.l.fi.C.ſi contra ius vel vti.pub.Tertio nõ hȝ locũ.d.l.bene a zenone.qñ princeps eſſet in mala fide,vt qꝛ ſcit rem eſſe alienam.gl.no.in.l.j.C.de ven.re.fiſ.li.x.⁊ in.l.ij.C.de cõ.re.alie.Abb.in.c.ij.de rebꝰ ecc.nõ alie.Quarto modo habet locũ.d.l.bene a zenone.niſi conſtet ꝙ princeps velit vti plenitudine poteſtatis ſm Bald.in proe.decr.refert tamẽ do.meus in c.ij.de reb.eccl.non alie.in ciuitate Mantue ſe conſuluiſſe quod.d.l.bene a zenone.procedit in abſoluta poteſtate imperatoris,⁊ alleg.Ange.formaliter hoc dicentem.in.d.l.bene a zenone.⁊ Bal.in.l.multuȝ.C.de cõ.re.ali.dixit tamen do.meus Barb.in.d.cõſilio ꝙ papa de plenitudine poteſtatis poteſt vti priuilegio illius legis.⁊ olim fecit hoc Gregorius cõtra quoſdã ciues Peruſinos.ita refert Ange.in.l.omnes.C.de quadri.preſcrip.⁊ in.l.item ſi verberatũ.ff.de rei ven.Quinto nõ habet locum dicta.l.bene a zenone.quãdo vẽditur res nomine creditoris ſecundum Bal.in.d.proe.decre.⁊ vide Cyn.in.l.fi.C.ſi aduer.fiſ.Sexto non habet locum.d.l.in rebus eccleſiaſticis ſecũdum Arch.xxiij.q.fin.c.conuenior.Septimo nõ habet locũ in rebus eccleſie alienatis a principe vel fiſco.gloſ.xvj.q.ij.c.quicunqꝫ militum.⁊ in.c.ij.de re.eccle.non alie.⁊ ibi Abb.nu.7.⁊ vide glo.xvj.q.iij.c.placuit.quam alleg.Ioã.de imol.in.d.c.ij.Octauo nõ habet locum in minore qꝛ minor poteſt petere reſtitutionẽ in integ.l.j.C.ſi aduer.fiſ.ſm Ange.in repe.l.j.C.de fide inſtru.⁊ iur.ha.fiſ.lib.x.Nono non habet locũ qñ princeps alienat ante traditionem ſm Bal.in.c.j.§.fi.de no.for.fideli.voluit hoc Marti.laudunẽ.in trac.ſuo de principibꝰ.in.ij.co.voluit Bal.in.l.fi.C.d iure emp.vbi tex.dixit ꝙ ſi emphyteota alienat rem emphyteoticam incõſulto domino ⁊ non tradidit poſſeſſionẽ qd nõ cadit a iure ſuo.voluit idem Bal.in.c.j.in.§.aut ſi bellario.qui.mo.feu.amit.refert do.meus Barb.in.c.epi.de reb.eccle.non alie.dicit tñ do.Abb.in.d.c.ij.vbi.ſ.quod ſpeciale eſt in principe.ſi habet rẽ cõem cum priuato poſſit tunc de illa in totum diſponere ⁊ ſatiſfacere priuato de eſtimatiõe:ergo ſecus vbi nõ datur illa commoditas.alleg.glo.in.d.l.ij.⁊ in.d.l.j.quas dicit eſſe nor.pro intellectu.d.l.bene a zenone.
5 Diſpoſitio.c.fi.de preſcrip.an ſe extendat ad preſcriptiões precedẽtes.ibi.nu.3.6. 46
4 Diſpoſitio.c.decet.de immu.eccl.li.vj.habet locũ in arbitrio.in.c.quintanallis.nu.35.de iureiuran. 147
4 Diſpoſitio.c.verum.de iureiuran.an habeat locum in omni coactiõe ibi.nu.3. 138
2 Diſpoſitio.c.volẽtes.de offi.legat.an habeat locum in legato nõ ratione dignitatis ſue:ſed ratione perſone:vel econtra.ibi.nu.5. 109
7 Diſpoſitio.c.j.habet locum etiam ſi ſit ſeparatio facta quo ad thorum ⁊ mutuam ſeruitutem.in.c.j.nu.2.de don.inter vi.⁊ vxo. 49
1 Diſpoſitio.l.qd meo.ff.de acqui.poſ.loquit̃ qñ ille q tradidit verbo et oculo erat in poſſeſſione.in.c.ex literis.nu.10.de conſue. 47
4 Diſpoſitio.c.dilecto.de teſti.habet locum etiam ſi pars habet duos teſtes.ibi.nu.4. 75
Diſpoſitio.d.c.dilecto.habet locum etiaȝ in cauſa criminali.ibid.nu.5.
Diſpoſitio.d.c.dilecto.habet locum etiam in vno iudice ⁊ in perſona impetrantis.ibi.nu.14.
7 Diſpoſitio ſpecialis non dicitur ſuperflua ex eo qd cõtinuatur ſub generali quia per eam plus tenetur.in.c.ſi aduerſus.nu.1.de here. 102
5 Diſpoſitio nõ ſolum extenditur ex idẽtitate rationis.ſed etiam caſus exceptus.in.c.cum dilecta.nu.6.de confir.vti.vel inuti. 41
2 Diſpoſitio an cẽſeatur realis ex eo ꝙ eſt facta expreſſo nomine dignitatis tantum vel an cenſeatur perſonalis ex eo qꝛ eſt facta expreſſo nomine proprio vel expreſſo tam nomine dignitatis ꝙ̃ nomine proprio.in.c.quoniam.nu.8.⁊ nu.16.de offi.leg. 79
1 Diſpoſitio penalis debet large interpretari ſi aliter nõ haberet effectũ.in.c.bone memorie.el.j.n.3.de poſtu.prela. 111
6 Diſpoſitio penalis debet excedere propriũ caſum.in.c.nõ magno.nu.10.ne cleri.vel mona. 237
In penalibus non eſt recedẽdum a verbis diſpoſitionis maxime quãdo pena imponitur ipſo iure.ibi.nu.10.
7 Diſpoſitio debet intelligi cum aliquali improprietate pro vitãda abſurditate vel dilatione aliarum regularum.in.c.j.nu.5.de clandeſti.deſpon. 16
3 Diſpoſitio generalis non extenditur ad ea que ſpeciali nota ſunt digna.in.c.verum.nu.22.de foro compe. 64
5 Diſpoſitio penalis extenditur ad limites rationis expreſſe. in.c.j.nu.15.de re iudi. 48
6 Diſpoſitio generalis limitatur per ſpecialem.in.c. immunitatem. nu.7.de immu.eccle. 235
2 Diſpoſitio penalis loquẽs de vero extẽditur ad fictũ.An.in.c. literas.nu.2.de tempo.ordi. 39
2 Diſpoſitio an ſit realis vel perſonalis magis attenditur ſubiecta materia quam expreſſio verborum.in.c.quanto.nu.3.de tranſla.epi. 5
7 Diſpoſitio verbalis ab ordine dicitur degradatio:⁊ in ea requirit̃ numerus epõrum:non autem in actuali.in.c.qualiter ⁊ quãdo.el.ij.nu.10.de accuſa. 72
6 Diſpoſitio concernens vniuerſos extenditur ad ſingulos.in.c.interdicimus.nu.2.de decimis. 155
6 Diſpoſitio odioſa ſuper quaſi contractu nõ extenditur ad purũ cõtractum nec econtra in.c.cum eccleſia.nu.7.de immu.eccle.⁊ cemi. 226
7 Diſpoſitio concernens tempus guerre videtur cõcernere tẽpus treuge.in.c.ſignificauit.nu.1.de iude. 97
Diſpoſitio loquens perſonaliter cõcernens actum perſone comprehẽdit nedum facientem ſed etiam mandantem.ibi.nu.2.
1 Diſpoſitio penalis extenditur ex idẽtitate rationis vt ſeruetur diſpoſitio non quo ad penam.in.c.quia nonnulli.nu.10.de reſcrip. 89
2 Diſpoſitio non variatur vbi remanet eadẽ cã in ſubſtãtia licet aliqd accidens varietur.in.c.inter corporalia.nu.12.de tranſla.epi. 4
2 Diſpoſitio vbi non eſt reſeruata quando videatur cõceſſa inferioribꝰ.Ant.in.c.ij.nu.10.de biga. 62
6 Diſpoſita in monachis ⁊ abbatibus cenſent̃ diſpoſita in monialibus ⁊ abbatiſſis ſed non econtra.in.c.ea que.nu.5.⁊.6. de ſtatu monachorum. 183
6 Diſpoſitum in caſu vero non extenditur ad caſum fictũ in penalibus etiam ſi iſta duo aliquando reperiantur parificata.in.c.Ioan.nu.5.de cleri.coniuga. 19

7 **Diſtributiones** quotidiane non dantur reſidētibus ſed intereſſentib⁹ diuinis.in.c.oliʒ. nu.6.de ver.ſigni. 200
4 Diſtrictus quid ſit.in.c.licet.nu.1.de proba. 22
3 **Diues** abundans ſi non ſubuenit pauperi indigēti peccat.in c.ſepe.nu.20.de reſti.ſpo. 192
3 Diues quis in dubio non preſumitur niſi ſemel diuitie fuerint probate.Anto.in.c.vnico.nu.8.de ſeru.in or.fa. 41
7 Diues debet gratis ſuccurre proximo pauperi in ſuis neceſſitatibus. in.c.nauiganti.nu.4.de vſur. 130
5 Diuitie an ⁊ quando poſſunt poſſideri ſine peccato.in.c.cōſtitutis.el ij.nu.12.de appel. 115
6 **Diuiſio** que eſt fienda inter fratres de hereditate paterna an debeat fieri per maiorem natu vel quomodo.in.c.j.n. 4.de parochijs. 141
6 Diuiſio preſumitur facta inter fratres ſi poſſiderūt bona pro diuiſo per decem annos.in.c.peruenit.nu.4.de cenſi. 200
2 Diuiſio inter fratres preſumitur facta ſi poſſiderint pro diuiſo ſpatio. x.anno.in.c.in cauſa.nu.9.de cau.poſ.⁊ proprie. 164
2 **Diuina** ⁊ futura precauere an ⁊ quando quis teneatur.in.c.j. nu.1.de ſer.non ordi. 57
7 **Diuortium** non eſt conceſſum inter virum ⁊ vxorem etiā quod vnus ipſorum communem filium inter fecerit.in.c.intelleximus.nu.1.de his qui fil.occi. 106
2 **Diuturnitas** tpis ꝓbet cām in facilius diſpēſando.Anto.in.c.ex tua.num.2.⁊.3.de fil.preſby. 54
7 Diuturnitas in peccato non minuit ſed augmentat peccatū ⁊ an penā minuat.in.c.cum haberet.nu.4.de eo qui dux.in ma. 23
7 **Doctorem** ſe aſſerens cum non ſit tenetur pena falſi.in.c. j.n.de cle.non ordi.mini. 143
7 Doctorari non poteſt quis poſt mortem.in.c.a nobis.el.ij.nu.8.de ſenten.excom. 187
Doctores in legibus preferuntur medicis propter nobilius ſubiectū. in.c.ceterum.nu.6.de iura.calum. 128
2 Doctor an poſſit allegari ſuſpectus iudex in cauſa ſui ſcholaris.in.c. cuʒ.R.canonicus.nu.3.de offi.deleg. 99
6 Doctores vel ſcholares cōducentes domos alijs doctoribus vel ſcholaribus locatas ante finitum tempus eorum:⁊ ſine eorum cōſenſu ſunt excommunicati.in.c.j.⁊.nu.1.⁊.10.de loca. 86
2 Doctor qui conſulendo per ignorantiam leſit tertium tenetur in foro anime.in.c.ad aures.nu.3.de eta.⁊ quali. 46
Doctor tam in legibus quaʒ in medicina quas partes debeat habere. ibi.nu.4.⁊.9.
7 Doctor conductus ad legendum quas qualitates debeat habere.in.c. j.nu.4.de magi. 93
Doctor poſt ꝓmotionē fact⁹ inutilis dʒ ꝺgradari a doctoratu.ib.n.5.
1 Doctores vel ſcholares poſſunt aliquem ex cauſa priuare collegio.in c.ex literis.nu.3.de conſtitu. 39
7 Doctor poteſt ferre teſtimoniuʒ de vita ⁊ peritia ſcholaris.in.c.nemo. nu 3.de ſimo. 80
Doctores promouentes ſcholarem ſunt idonei teſtes vna cū alijs qui habent ſcholarem examinare.ibidem.
4 Doctor qui promiſit legere ſub certo ſalario:ſi ſibi nō ſoluitur ſalariuʒ poteſt non legere:⁊ ſi non legit an illo tempore debeat habere ſalariū. in.c.peruenit.el.ij.nu.4.de iuretur. 129
4 Doctores non minus ſeptē requirunt̄ in approbatione ſcholaris:etiā in loco vbi toti doctores nō reperiunt̄.in.c.ꝓpoſuiſti.nu.8.de ꝓba.8.
Doctores preſentantes poſſunt computari in numero qui requiritur ad doctorandum ſcholarem.ibi.nu.9.
Doctores examinātes ⁊ preſentantes ſcholarē debent iurare.ibi.n.12.
Sex requiruntur ad magiſteriam dignitatem.ibi.nu.14.
Doctoratus eſt dignitas.ibi.nu.15.
7 Doctor vel aduocatus cuius imperitia cauſa eſt perdita tenetur ad intereſſe.in.c.ſi culpa.nu.3.de iniur. 168
1 Doctores ⁊ ſcholares faciūt vniuerſitatem.in proe.Grego.nu.4. 6
6 Doctor committit vſuram mutuando pecuniam ſcholari vt intret ſecū.alias non intraturo quando ſcilicet ex hac illi doctori augmētatur ſalarium.in.c.j.nu.2.de depoſito. 80
6 Doctoratus a papa precedit alios,licet ante doctoratos.in.c.poſtulaſtis.nu.9.de conceſ.preben. 63
7 Doctor ſi dederit cōſiliū ꝑ impitiā ex quo ſecuta eſt ſnīa tenet̄ parti cōtra quā lata eſt ſententia ad intereſſe.in.c.tua nos.nu.3.de homici. 112
2 Doctor qui dedit malum conſilium ex imperitia:an teneatur parti leſe.in.c.paſtoralis.§.quia vero.nu.7.de offi.delega. 95
4 Doctor ⁊ pbr̄ eſt egregia perſona.in.c.ſi qui teſtiū.nu.5.de teſti. 44
1 Doctor qui promiſit legere ſcholaribus an poſſit aliū eque idoneū ſubſtituere quod recipit diſtinctionem.in.c.j.nu.2.de ſum.tri.⁊ fi.ca. 12
1 Doctor debet in ſuis dictis eſſe breuis ⁊ non ſuperfluus ⁊ idem in aduocato.in proe.Grego.nu.4. 3
7 Doctor mutuans pecuniā ſcholari vt intret ſecū cōmittit vſuras ſi de hoc doctor ſperat aliquid lucrari.in.c.nauiganti.nu.17.de vſur. 131
6 Doctorari quis poteſt in eccleſia.in.c.cum eccleſia.n.9.de immu.eccle. ⁊ cemi. 227
3 Doctores qui preferant̄ an iur.cano.an iur.ciui.an medicine vl̄ theologie aut Utriuſ.Jur.in.c.clerici.nu.3.de iudi. 24
Doctoratus a doctoribus corruptis non gaudet priuilegio doctorū. ibidem.
Doctor qui prefer tur iunior an ſenior.ibidem.
Doctoratus an ſit dignitas.ibi.
7 Doctoratus eſt dignitas quando doctor legit.in.c.quanto.nume.1.de magiſt. 94
Doctor prefertur militi.ibi.nu.2.
1 Doctor recept⁹ in collegio vltra numerū quam vocem habeat in collegio.in.c.cum M.nu.32.de cōſtitu. 30
6 Doctoratus eſt dignitas.in.c.clerici.nu.7.de vi.⁊ hone.cle. 8
5 Doctorum dicta licet nō neceſſitent ad deciſionē cauſe tamen faciunt magnam preſumptionem.in.c.ſicut nobis.nu.8.de iudi. 65
7 Doctor etiam cuiuſcunqʒ facultatis ſemel approbatus reprobari poteſt.in.c.de illis.el.j.nu.8.de deſpon.impub. 41
6 Doctor ſi poſt gradum doctoratus reperitur inſufficiēs pōt reprobari ⁊ gradu doctoratus priuari.in.c.cum ſcd̄m.nu.12.de preben. 28
1 Doctor an poſſit legere per ſubſtitutum.in.c.cum dilecta.nume.10.de reſcrip. 67
2 Doctor an poſſit aduocare vel cōſulere contra ciuitatem a qua eſt ſalariatus.in.c.cum ſacerdotis.nu.3.de poſtu. 139
3 Doctor impeditus legere non poteſt tempore ſequenti remittere.in.c.ſigniſicauerunt.nu.8.de iudi. 46
4 Doctores ſiue magiſtri conducti ad legendū an ⁊ qn̄ poſſint petere ſalarium ſiue a pauperibus ſiue diuitib⁹ ſiue de publico ſalariētur ſiue nō.in.c.quia nonnullis.nu.5.de magiſt. 94
9 Doctor an poſſit per alium eque idoneum legere ⁊ conſequi ſalariuʒ. in.c.extipande.in repeti.§.qui vero.nu.3.de preben. 40
6 Doctores poſſunt interpretari legē dubiā ⁊ ipſorū interpretationi ſtatur ſi aperte non conuincitur de errore.in.c.j. nu. 6.de deci. 143
5 **Dolus** debet probari ab illo qui ipſum allegat.in.c.aduerſario.nu.8.de excep. 19
Dolus probatur ex coniecturis.ibi.
6 Dolus dans cauſam contractui bone fidei annullat ipſum ipſo iure: ſed nō ita in contractibus ſtricti iuris.in.c.cum dilecti.nu.6.de empt. ⁊ vendi. 83
Dolus inducens aliquem ad actum ſpiritualem actus nō annullatur licet dolus interuenerit.ibi.nu.7.
3 Dolus probatur ex indicijs.in.c.paſtoralis.nume.9.de cau.poſſeſſ.et proprieta. 158
2 Dolus non excuſat niſi caderet in conſtantem adeo quod non ſuccurritur dolum paſſo.in.c.cum dilectus.nume.4.ꝙ metus cauſ.fol.149.⁊ nume.12. 153
Dolus an equiparetur culpe.ibi.nu.14.
6 Dolus nō pōt ꝓbari niſi ꝑ ꝯiecturas.in.c.vni.nu.13.de ꝯmodato. 79
7 Doli capax admittitur ad denūtiandum.in.c.ſi.nu.7.qui matri.accuſare poſſunt. 46
6 Dolus reperitur bonus ⁊ malus.in.c.in noſtra.n.7.de ſepul. 137
6 Dolus non poteſt probari niſi ex preſumptionibus ⁊ cōiecturis.in.c. bona fides.nu.2.de depoſito. 81
7 Dolus non preſumitur niſi probetur ⁊ probatur per coniecturas.in.c. quante.nu.8.de ſenten.excom. 194
3 Dolus futurus nō poteſt remitti.in.c.ij.nu.16.de reſti.ſpo. 66
1 Dolus non preſumitur ſed bene probatur ex coniecturis.in.c.ſi autem. nu.4.de preſcri. 50
1 Dolus plus punitur quam negligentia.in.c.nihil.nu.3.de elec. 169
Dolus non preſumitur niſi probetur.nu.5.
Dolus preſumitur ex coniecturis.ibidem.
3 **Domiciliū** vtrū contrahat̄ ratione more vel habitatiōis quam quis facit in alieno territorio.adeo qꝺ poſſit cōueniri de contractibus alibi geſtis.in.c.quod clericis.nu.4.⁊ nu.5.de fo.compe. 68
3 Domicilium originis retinetur etiam quod ibi non habetur.in.c.accedens.el.ij.nu.6.vt lit.non conteſt. 111
3 Domicilium quis ſortitur ratione rei contractus ⁊ delicti.in.c.j.nu.6. de foro compe. 48
Et vide in.c.ſane.
6 Domicilium non conſtituitur niſi cum animo ibi habitādi perpetuo. in.c.in noſtra.nu.11.de ſepul. 138
6 Domiciliū pōt trāſferri ꝑ laicū de vno epatu in aliū nō habita licētia a ſuo epo cuius iuriſdictione liberatur ſed ſubijcitur iuriſdictioni epiſcopi domicilij.in.c.ſi.nu.1.2.4.⁊.6.de parochijs. 142
Domiciliū ſi fuerit mutatū per aliquem adhuc retinet ille iura loci originis nec eximit̄ a iuriſdictiōe naturalis dn̄i et remanet ſubiectus quo ad onera perſonalia adeo qꝺ ſi a loco originis extrahatur ad aliquod officium tenetur illud ſubire.ibi.nu.6.

Domiciliũ cẽſetur quis in alio loco cõſtituere immediate qñ vẽdit bona in loco vbi prius habitabat ⁊ emit poſſeſſiões in loco vbi vult vel incipit habitare ⁊ ſic ex coniecturis apparet.ibi.nu.8.

6 Domiciliũ quis mutãdo eximit ſe a iuribus ſpãlibus in quib' priori eccleſie erat obligatus.in.c.ad apoſtolice.nu.2.de decimis. 148

3 Domicilium vtrum quis ſortiatur ex aſſidua cõuerſatiõe in aliquo loco vel ſi habet maiorem partem bonorum vel ex alijs.de quibus.in.c. ex parte.B.nu.8.de foro compe. 82

Domicilium quis ſortitur ratiõe rei ſite in alio loco reſpectu illius rei idem ratione contractus.ibi.nu.9.

1 Domicilium quis non ſortitur ratione domus quam poſſidet in aliquo loco.in.c.dilectus filius.nu.3.de reſcrip. 76

1 Domiciliũ quis ſortitur ratione beneficij.in.d.c.dilectus filius.n.1.de reſcrip. eo.

2 Dominiũ rei non ſtatim perditur per ſnĩam latã cõtra aliquem.in.c.quanto.nu.14.de tranſla.epiſc. 6

2 Dominium poſitum in libello intelligitur de directo ſiue vtili:ſecus in alijs diſpoſitionibus.in.c.ceterum.nu.18.19.⁊.20.de iud. 20

Dñium vtile vel directum an acquiratur per preſcriptionez.ibi.n.20.

6 Dominium rerum eccleſiaſticarum eſt penes deũ.in repeti.c. cũ eſſes. nu.29.de teſta. 118

6 Dominium non transfertur in emptorez niſi venditor cõſtituit ſe eius nomine poſſidere quo caſu per conſtitutum transfertur dominium. in c.fi.nu.8.de precarijs. 78

8 Dominium rerum eccleſiaſticarum quo caſu dicitur eſſe penes epiſcopum.in.c.olim.el.j.nu.21.de reſti.ſpo. 108

8 Dñium vtile qd habet eccleſia in re quã tenet in emphyteoſim nõ perditur per non ſolutionem canonis.in.c.j.nu.18.de do.⁊ contu. 195

5 Dñium ſemel probatũ preſumit̃ ſemper fuiſſe cõtinuatũ.idẽ eſt de poſſeſſione.in.c.cum eccleſia.nu.19.⁊.20.de cau.poſ.⁊ proprie. 154

3 Dñium nõ probat̃ per famã.in.c.cũ ad ſedẽ.nu.20.de reſti.ſpo. 187

6 Dñium fideicommiſſi vniuerſalis an tranſeat in fideicommiſſariuz citra aliquam reſtitutionem.in.c.raynaldus.nu.26.de teſta. 128

2 Dñium quomodo probetur.in.c.ſuper hoc.nu.26.de renun. 13

2 Dñium transfertur abſq; traditione in ſocietate omnium bonorum in legato.ſecus in legato rerum incorporaliuz.in.c.inter corporalia.n.29 de tranſlat.epiſco. 5

6 Dñium tranſit in eccleſiam ex titulo ſolo ſed poſſeſſio non niſi corporaliter accipiatur.in.c.paſtoralis.nu.4.de priuileg. 93

5 Dominium poteſt transferri in alium citra aliam traditionem ſi cõſuetudo hoc dictauerit.in.c.cum cauſa.nu.16.de re iudi. 56

1 Dominium transfertur abſq; traditione ſi res erat penes contrahentẽ.in.c.ex literis.nu.13.de conſue. 94

6 Dñium difficillimum eſt ꝓbare.in.c.epi.nu.1.de re.eccl.non alie. 74

5 Dominium directum per vſucapionem acquiritur per preſcriptionez vero dic lęte vt in rub.nu.4.de preſcrip. 20

Dñium an acquirat̃ vtile vel directum vel vtrunq; ex preſcriptiõe.ib.

1 Dñium nõ acquirit̃ ſine traditiõe vel vſucapione intelligitur circa tẽporalia:ſecus tñ eſt in ſpiritualibus.in.c.cum AD.nu.31.de conſti. 30

6 Dñium probatur ex eo ꝙ quis ꝓbat ſe percepiſſe fructus tanto tpe ꝙ ſufficit ad preſcribendum.in.c.cum contingat.nu.2.de decimis. 52

5 Dñium rei an perdatur per ſententiam latam ſuper illa re.in.c.cuz aliquibus.nu.13.de re iudi. 54

3 Dñium rei ſi petatur non ſufficit allegare poſſeſſionem.in.c.in cauſa. nu.1.2.3.de cau.poſ.⁊ proprie. 164

Dominus an excommunicetur per contumaciam procuratoris.in.c.j.nu.34.vt lit.non conteſt. 108

4 Dñs cõſtituẽs dotẽ vel donationẽ ꝓpter nuptias ſeruo vel ancille videtur ei conferre libertatẽ.in.c.illud quoq;.nu.11.de preſum.120.

2 Dñs ſemel ſemper preſumitur dñs niſi probetur contrarium.in.c.preterea el.ij.nu.3.de tranſac. 135

2 Dñs illius loci ſi vult locuz ſubijcere alterius dominio poſſunt homines illius loci contradicere.in.c.dilecti.nu.1.de maio.⁊ obe. 128

6 Dñs in dubio preſumitur ille qui poſſidet.in.c.j.nu.2.⁊.4.de religioſis domibus. 183

7 Dñs conſentiens alienationi de re ſua ſibi preiudicat.in.c.nuper a nobis.nu.7.de do.inter vi.⁊ vxo. 51

3 Dñs an cogatur iurare de calumnia ſi ad hoc dedit procuratorem. in c.ceterum.nu.2.de iura.calum. 127

1 Dominis quibus denegetur acceſſus rei ſue licitum eſt frangere oſtia in.c.cum vintonienſis.nu.14.de elect. 145

2 Dñs qui ex facto ⁊ dolo procuratoris ſentit dãnũ põt primo agere cõtra ꝓcuratorẽ,qui ſi extiterit nõ ſoluẽdo reſtituet̃ in integrũ ſecus ſi ꝓcurator fuit negligens.in.c.ij.nu.17.⁊.19.de reſti.in integ. 156

8 Dominio rei ſue quis priuatur propter vtilitatem publicam.in.c.cognoſcẽtes.nu.5.de conſti. 17

3 Dñs tenetur de violentia illata a ſuis hominibus,idem eccleſia a ſuis clericis.in.c.j.nu.3.6.de reſti.ſpo. 175

Dñs an ⁊ quibus caſibus teneatur ex dilecto ſue familie.ibi.nu.6.

3 Dñs vel alius eius loco ſi per ſubditos nõ fuerit amiſſus cenſetur ſua poſſeſſione ſpoliatus.in.c.ſignificauerunt.nu.4.de iudi. 45

2 Dominus rei ⁊ ille qui pretẽdit habere aliquod ius conſuetudine,vel preſcriptione acquiſitum ſi ſimul concurrant ad vſuz illius rei que forte ambobus non ſufficit eſt preferendus verus dominus.in.c.dilecti filij.nu.7.de arbi. 169

4 Dominus pro hominibus ſuis poteſt agere ꝙuis tales homines ſint liberi.in.c.licet.nu.13.de proba. 22

Dominus nõ poteſt agere pro furto commiſſo ſubditis ſuis.ibi.n.14.

5 Dominus an poſſit agere pro iniuria furto vel turbatione illatis ſubditis vel colonis.in.c.dilectus.nu.5.de appel. 123

3 Dominus non habet iuriſdictionem in illos qui ibi ſeruiunt.in.c.cuz contingat.nu.3.⁊.20.de foro compe. 76

1 Dominus ſi ratificauit geſta per falſum procuratorem non poteſt vlterius contradicere.in.c.ex parte decani.nu.8.de reſcri. 81

3 Dominus an quis preſumatur nunc ex eo quia probatur olim dominus tam ſi negat ſe dñm q; ſi aſſerat tam in prophanis ꝙ in beneficialibus.in.c.cum ad ſedem.nu.187.

Domus ſi data eſt in pignus ⁊ ipſam habitauerit creditor: qũo ⁊ qualem penſionem computabit in ſortem.in c.cum contra.nu.10.⁊. c.ſeq.in vlti.no.de pig. 96

3 Dñs feudi habet iuriſdictionem ordinariam in vaſallos.in.c.verum. nu.5.de foro compe. 63

11 Dñs feudi habet iuriſdictionẽ ordinariã in clericos niſi agat criminaliter:nam tunc abſoluere ⁊ condemnare pertinet ad prelatum.ibi.nu.17.

6 Domus cõis ſi ꝓpter vnius delictũ venit in parte dlinquẽtis deſtruẽda an innocẽs habeat aliquod remedium ſi eius pars propter demolitionem alterius venit damnificata.in.c.ſacris.nu.4.de ſepul. 139

6 Donator an ⁊ qñ tenetur de euictione remiſſiue.in.c.inter cetera.nu.8. de preben. 29

3 Donatario an acquiratur poſſeſſio per ſolutionem penſionis rei donate.in.c.cum veniſſent.nu.1.⁊.11.de reſti.ſpo. 173.⁊ ſeq.

6 Donans aliqua bona alicui collegio vel monaſterio ſi inde poſtea exierit an ⁊ quo caſu recuperet bona illa donata.in.c.qd a te.nu.4.de cleri.coniuga. 14

5 Donare prohibitus non cenſetur prohibitus donare animo remunerãdi.in.c.per tuas.nu.6.de dona. 104

In donationibus fit latiſſima interpretatio.in.c.cũ dilecti.nu.1.eo.ti.

4 Donatio alicuius rei multo tempore facta inducit in eccleſiam obligationem in futurum.in.c.veniens ad nos.nu.2.de teſti. 45

6 Donator an ⁊ quo caſu teneatur de euictione.in.c.fi.nu.10.de empt.et venditio. 85

5 Donatur recte aliquid famulo vel alteri nuntio portanti ſignum vel ſigillum alicuius:⁊ ille qui vigore talis ſigni aliquid dat excuſatur intelligere in his que ſunt leuis preiudicij vel niſi talis perſona veriſimiliter ſignuz ſubtraxerit.in.c.ſignificauit.nu.7.de appel. 117

7 Donatio facta eccleſie ſub modo de aliqua re:res donata ſtatim efficit̃ eccleſie nec reuocatur modo non ſeruato niſi in contractu fuerit expreſſum.in.c.verum.nu.1.de condi.appo. 19

Donator poteſt in donatione quam facit eccleſie conditionem ſeu modum apponere etiam contractus reſolutiuum.ibi.nu.2.

Donator laicus an donationem factam eccleſie propria authoritate poſſit reuocare.ibidem.

Donatio facta eccleſie an poſſit reuocari propter conditionem non ſeruatam per prelatum.ibi.nu.3.

4 Donatio cõſtãtini facta eccleſie valet.in.c.inter dilectos.nu.11.de fide inſtru. 103

6 Donatio inofficioſa reuocat̃ tm̃ reſpectu legitime:ſed teſtamẽtum reuocatur in totum.in.c.raynutius.nu.22.de teſta. 126

7 Donatio remuneratoria inter virum ⁊ vxorem valet etiam non expectata morte alterius coniugum quia non eſt ſimplex donatio.in.c.cuz in eccleſie.nu.4.de ſimo. 78

4 Donatio omnium bonorum preſentium ⁊ futurorum facta eccleſie valet.in.c.in preſentia.nu.2.de proba. 14

6 Donatio cauſa mortis in qua eſt poſitum pactũ de nõ reuocando trãſit in vim donationis inter viuos.in.c.fi.nu.4.de preca. 78

6 Donatio facta ſolo prelato de rebus eccleſie an valuerit,attẽditur quãtitas rei ⁊ loci conſuetudo.in.c.ceterum.nu.1.de dona. 104

Donatio facta per prelatum alicui ſuo amico vel conſanguineo valet ſi eſt conſuetudo quod poſſit facere.ibi.nu.3.

5 Donatio facta per epm̃ de bonis eccleſie cum conſenſu capituli valet. in.c.cum inter.nu.19.de re iudi. 61

6 Donatio centiſime vel quinquageſime quã fecit epſ poteſt per ſucceſſorem reuocari ſi ex ea reſultabat eccleſie detrimentum.in.c.apoſtolice.n. 1.de dona. 106

Donatiões plures facte vni quarũ q̃libet nõ excedit ſummã ⁊ ſic nõ requirit inſinuationem oẽs vero ſimul coaceruate excedunt ſummã attẽdetur iſta cumulatio ⁊ requirunt inſinuationem.ibi.nu.5. 107

Donationes plures facte vni quarum oẽs de per ſe non indigent inſinuatione:ſed omnes ſimul ſic an defalcentur omnes vel vna ad hoc vt reducantur ad ſummam iuſtam.ibi.nu.10.

7 Donatio facta mulieri ſeu ſpōſe ante ꝯtū matrimoniū valet dummodo non conferaṫ in tēpus matrimonīj.in.c.j.nu.7.de adul.⁊ ſtu. 116

Donatio ⁊ remuneratoria nō eſt prohibita inter virū ⁊ vxorē.ibi.n.8.

6 Donatio omnium bonorum facta eccleſie poteſt cōtinere etiam bona futura.in.c.cum dilectus.nu.2.de ſuc.ab inteſta. 131

6 Donatio propter nuptias ſoluto matrimonio reuertitur ad heredes viri:ſicut dos reuertitur ad heredes mulieris.in.c.peruenit:num.6.de emp.⁊ ven. 83

Jn donatione propter nuptias non agit mulier niſi ſoluto matrimonio vel viro vergente ad inopiam.ibi.nu.9.⁊.5.

Donatio propter nuptias ad quid fuit inuenta ⁊ in quanta quantitate contineatur.ibi.

7 Donatio inter coniuges facta an ⁊ qñ valeat.in.c.donatio.num.1.⁊.2. de dona.inter.vi.⁊ vxo. 25

Donatio cōfirmatur morte donatoris etiā facta cōſtante matrimonio.ibi.nu.3.⁊.7.

Donatio facta cōſtāte matrimonio tribus caſibus reuocaṫ.ibi. nu. 4.

Donatio inter cōiuges an indiſtincte annulletur.ibi.n.7.⁊.8.

Donatio pura dicitur que nulla ratione cogente fit ſed ſola libertas eſt cauſa donationis.ibi.⁊ nu.3.

Donatio propter nuptias an cōfirmetur iuramēto.ibi nu.9.

Donatio propter nuptias facta a marito quid operetur.ibi.nu.12.

Donatio ſine inſinuatione facta alias non valebat niſi vſqȝ ad trecentos aureos hodie vero valet vſqȝ ad quingentos.ſed nō vltra.ibi.in.d. c.donatio.nu.13.de dona.inter vi.⁊ vxo.

Donatio facta cōcubine an teneat.ibi.nu.14. 54

Donatio facta vxori vbi non eſt verum matrimoniū vel vbi eſt putatiuum matrimonium an teneat.ibi.

Donatio facta vxori de pecunia pro reficiendis edibus dotalibus tenet.ibi.nu.15.

Donatio facta filio per patrem an teneat ⁊ quid ſi filius eſt emancipatus.ibi.nu.16.

Donatio facta filio ſcholari ꝓ libris ⁊ ſumptibꝰ neceſſarījs nunqd in legitima cōputari debeat ⁊ an ſcholaris moriēs poſſit d̄ eis teſtari.ibi.

6 Donatio reuocatur per ingratitudinē ab ipſo donatore non autē ab eius herede ſi donator tacuit vel ſi in pſona heredis ſit cōmiſſa ingratitudo.in.c.propter.nu.1.⁊.4.de dona. 107

Et ratio eſt quare heres nō reuocat qñ in defectum fuit facta ingratitudo.ibi.nu.6.⁊.7.⁊.8. 108

Donatio facta in magna quantitate reuocatur ſi donatarius negligit alere donatorem inopem:ſecus in parua licet de alimentatione nil dicatur in cōtractu donationis.ibi.nu.2.

Donatio an ⁊ qñ reuocetur per ſuperuenientiam filiorū ſiue ſit facta extraneis ſiue ad pias cauſas.ibi.nu.5.

Donatio non reuocatur ipſo facto per ingratitudinem ſed venit reuocanda idem ſi eſt inofficioſa ſecus per ſuperuenientiam filiorum.ibid.

Donatio inofficioſa non poteſt reuocari per heredē illius qui poterat agere de officioſa donatione:licet per ipſum fuerit premiſſa querela ſecus ſi per ſuperuenientiam liberorum reuocaretur.ibi.nu.6.

Donatio quo caſu poſſit reuocari ab herede donatarīj ſi donatarius extitit ingratus contra quem dum viuebat non fuit actum.ibi.num.7.

Donatio quo caſu poſſit reuocari ab herede donatoris ſi cōtra donatorem fuit commiſſa ingratitudo contra quem donator non egit.ibid.

Donatio reuocaṫ ſi donatarius carnaliṫ cognoſcit vxorē donātis.ibi.

Donatio remuneratoria non reuocatur propter ingratitudinem:neqȝ alia donatio que non ſit ſimplex.ibi.nu.11.

Donatio facta alicui monaſterio vel eccleſie non reuocatur per ingratitudinem quam committunt abbas vel prelatus cum capitulo : ſed pſone repelluntur a monaſterio vel capitulo.ibi.n.12.

6 Donatio votū cōfeſſio vel quid ſimile facta calore iracundie nō obligāt apud deū niſi data pſeuerātia.in.c.dudū.nu.8.de cōuer.cōiug. 171

6 Donatio remuneratoria non videtur pura donatio.in.c.per tuas.nu. 6.de dona. 107

6 Donatio facta clerico ſeu concubine non valet ſicut nec facta a milite ſeculari.in.c.j.nu.4.de cleri.egro. 49

6 Donatio omnium bonorum preſentium ⁊ futurorum an valeat:⁊ an firmetur iuramento.in.c.nulla eccleſiaſtica.nu.1.de conceſ.prebē. 55

4 Donatio facta per epiſcopum de bonis ſue menſe capitulo an valeat ⁊ an preiudicet ſucceſſori.in.c.ſicut noſtris.nu.4.de iureiuran. 154

4 Donatio facta per Conſtantinum an valeat.in.c.intellecto.nu.6.de iureiuran. 173

4 Donatio facta vltra legitimum modum ſine inſinuatione non firmatur iuramento.in.c.cum contingat.nume.17.de iureiur. 158

6 Donatio interpretatur ſecundum qualitatem donantis ⁊ donatarīj. in.c.paſtoralis.nu.8.de dona. 106

6 Donatio vltra quingentos aureos facta pio loco nō requirit inſinuationem idem ſi eſſet facta in redemptione captiuorum.in.c.relatum. el j.nu.4.de teſta. 119

2 Donatio ſine venditio facta in fraudem filiorum reuocatur vſqȝ ad legitimam.in.c.de his.n.7.de ſepul. 139

7 Donatio an preſumatur per iſta verba:tolle hanc pecuniam.in.c.et ſi queſtiones.nu.3.de ſimo. 81

6 Donatio non poteſt fieri perſone vel eccleſie que non eſt:legatum vero ſecus.in.c.ad audientiam.el.īj.nu.5.de eccle.edifi. 224

8 Donatio facta eccleſie per cōſtantinum eſt in pluribus locis approbata.in.c.per venerabilem.nu.7.qui fil.ſint legi. 43

3 Donatio facta eccleſie ſub conditione qua nō ſeruata liceat donatori rē propria authoritate accipere an vitietur conditio.in.c.verum.n.26. ⁊.29.de foro compe. 64

4 Donatio facta a ſponſo ſponſe ⁊ collata in tempus matrimonīj valet ſi ſponſus eſt inferior.in.c.ſuper eo.el.īj.nu.4.de teſti. 55

6 Donatio quid ſit.in rub.nu.1.de dona. 103

Donatio rei illicite non valet.ibi.

Donatio rei facta illi cui ciuiliter tm̄ erat debita d̄r donatio.ibi.nu.2.

Donatio rei facta illi cui naturaliter tm̄ erat debita non dicitur ꝓprie donatio:nec requirit inſinuationem.ibidem.

Donatio cauſa remunerationis facta nō dicitur proprie donatio nec requiritur ꝙ inſinuetur.ibi.nu.3.

Donatio inter virum ⁊ vxorem facta nō valet niſi preceſſerit inter eos aliqua obligatio naturalis.ibi.nu.4.

Donare eſt actus notabilitatis.in.c.j.nu.2.eo.ti. 104

7 Donatio facta eccleſie preſumiṫ in dubio facta pro remedio anime nā omnis donatio facta eccleſie dicitur cauſa pia.in.c.iniuſtū.nu.1.de rerum permu. 89

6 Donatio facta ab excommunicato an teneat.in.c.aduerſus.nu.13.de immu.eccle. 229

6 Donatio facta prelato inconſulto capitulo non valet in damnum eccleſie.in.c.fraternitatem.nu.1.de dona. 103

Donatio facta de rebus eccleſie ad hoc vt teneat requiruntur copulatiue duo.primo vt fiat in caſu licito.ſecundo quod fiat cum debita ſolēnitate.ibi.nu.5.

Donatio rei eccleſie que eſt valida poteſt retractari per eccleſiā per reſtitutionem in integrum ſi ſentit ſe enormiter leſam.ibi.

6 Donatio facta a non domino eſt ipſo iure nulla.in.c.quod autem.nu. 6.de iure patro. 191

6 Donatio facta ex ſocījs occaſione ſocietatis cadit ipſi ſoli ⁊ non communiter.in.c.poſtulaſtis.nu.5.de conceſ.preben. 63

6 Donatio rei communis valet facta preſente ⁊ non cōtradicēte illo qui habet in re illam partem.in.c.ſi.nu.9.de his que fi.a prela. 66

6 DOS q̄ ex diſpoſitione ſtatuti lucraṫ p virū mortua vxore,an intelligaṫ de morte ciuili.in.c.cū ſis.nu.6.de quer.conīu. 171

3 Dos conſtante matrimonio reperitur qñ agitur ad ſeparationē thori propter adulterium commiſſum per maritū:⁊ tunc vxor lucratur donatio.non propter nup.in.c.j.nu.2.⁊.6.vt lite non conteſt. 106

7 Dotis reſtitutio an facienda ſit ſeruo vel dn̄o.in.c.propoſuit.nu.7.de coniug.ſeruo. 25

7 Dos non poteſt eſſe vbi non eſt matrimonium.in.c.et ſi neceſſe.nu.4. de dona.inter virum ⁊ vxo. 51

Dotis repetitio ſuper matrimonio nullo modo valet.ibi.

Dotes an perdere debeant ⁊ donationes propter nuptias contrahentes matrimonium contra iuris diſpoſitionem.ibi.nu.7.

7 Dos fuit inſtituta propter onera matrimonialia ſupportanda.in ca. per veſtras.nu.4.de do.inter vir.⁊ vxo. 52

Dos ⁊ donatio propter nuptias hodie ſubīciūtur oneribus matrimonīj.ibi.nu.12.

Dos qñ maritus vergit ad inopiam non aſſignatur vxori:ſed marito pro cautione vxoris:ſed in hoc varia eſt opi.ibi.nu.13.

Dotis repetitio poteſt pertinere ad iudicem eccleſiaſticum.in.c.ex tenore.nu.6.de foro compe. 72

Dos data a marito ipſi vxori ex eo qd̄ ipſam ante euirginauerat ſoluto matrimonio reuertitur ad vxorem.in.c.j.nu.3.de adul.⁊ ſtup. 104

Dos qñ conſtituitur ex eo quia aliquis euirginauit puellā conſtituitur maior quam expoſcat qualitas ſua.ibi.nu.4.

7 Dotium cauſa eſt acceſſoria matrimonīj.in.c.prouidentia.nu.2.de dona.inter vi.⁊ vxo. 50

Dotium repetitio qua actione vel cōditione petatur ⁊ intra qd̄ tēpus debet reſtitui.ibi.nu.5.⁊.6.

7 Dotium conſtitutio per ſtatutum facta valet.in.c.j.nu.8.de ſponſa.2.

Dos ⁊ donatio propter nuptias ſoluto matrimonio an ſit reſtituēda. in.c.dona.nu.1.de dona.inter vi.⁊ vxo. 53

Dos ſoluto matrimonio non indiſtincte redit ad mulierem.ib.nu.10.

Dos an ſoluto matrimonio ſiue vxore mortua ſit reſtituēda illi qui cā dotauit ⁊ diſtinguendū eſt quia aliud in patre ⁊ aliud in extraneo dotente.ibidem.

6 Dos eccleſie que dicatur ſufficiens.in.c.vt quiſqȝ.nu.2.de vita ⁊ hon. clericorum. 3

7 Dos eſt reſtituēda matrimonio licite ſeparato etiā ſi fiat quo ad thorū.⁊ alia dō integre reſtitui.in.c.j.nu.1.2.⁊.3.de dona.inter vi.⁊ vxo.49

7 Dos conſtituta ex pecunia feneratitia:an debeat reſtitui creditoribus vſurarījs.in.c.cum tu.nu.13.de vſur. 125

1 Dotis queſtio eſt vtriuſqꝫ fori:⁊ eſt locus preuentioni.in.c.eccleſia ſancte marie.nu.16.de conſti.fo.32.⁊ in repe.nu.21. 15

3 Dos reſtituitur ſi nullum interuenerit matrimonium vel ſi de facto interuenit ſed non de iure.in.c.ex parte.nu.10.de reſti.ſpo. 283

2 Dotis promiſſio metu facta eſt ipſo iure nulla.in.c.ij.nu.9.quod metus cauſa. 150

7 Dotes viduarum eccleſiam tenentur defendere.in.c.nuper a nobis.n.3.de dona.inter vi.⁊ vxo. 51

7 Dotium cauſa fauorabilis eſt.in.c.j.nu.6.de deſpon.impu. 13

7 Dotalium quid ſit.in.c.plerūqꝫ.nu.8.de dona.inter vi.⁊ vxo. 34

Dotes repetere an poſſit vxor ſeparata propter adulteriū ſi poſtmodū conſtat de aliquo impedimēto propter quod nullum inter eos potuit eſſe matrimonium.ibi.nu.9.

7 **Dubitans** de morte cōiugis certificet̄ 2here nō dꝫ:⁊ ſi 2xit reddat ſed nō exigat debitū ⁊ ſi poſtmoduꝫ ſciat primā viuere dimittat ſcdam.in.c.dn̄s.nu.1.4.5.de ſecū.nup. 54

1 Dubium magnum ſi reſultat ex reſcripto pape eſt recurrendum ad papam.in.c.j.nu.18.de poſtu.prela. 108

6 **In iſtis** duellis q̄ ineunt̄ ob aliquas differētias ſi vnꝰ moriatur nō per hoc creditur ꝙ ille fuerit in culpa ſuper dictis differētijs.in.c.ſignificantibus.nu.2.4.de purga.vulga. 151

7 Si aliquis in duello perdit non habet preſumptionem contra ſe videlicet ꝙ preſumitur conuictus de crimine ſuper quo ipſi adinuicem cōtenderunt.in.c.j.nu.3.de cle.pug.in duel. 114

7 **Duo** vbi purificantur dat potētia exercitij in vno preſumitur in alio in.c.fraternitatis.nu.8.de frig.⁊ maleſi. 36

6 Duo qn̄ ſunt a iure equiparata quicqd poſtea adijcit̄ in vno etiā ſi eſſet pena intelligitur adiectū in alio.in.c.de multa.nu.18.de preben. 37

Corſetus.Adde Lap.in cle.ſtatutū.de elect.vbi voluit hoc ſup verbo conſuetudine.qd not.Car.vbi dicit eſſe ſingulariter notandum qr id ꝙ venit per modū addendi ſit pars illius cui addit̄.l.ſed ſi manēte.ff.de pca.In cōtrariū facit tex.iuncta gl.in cle.ij.in.§.fi.in verbo ſanctioni.de vita ⁊ hone.cler.vbi ſanctio illa eſt penalis ⁊ papa facit additionē illi ſanctiōi.⁊ tn̄ gl.ibi dicit ꝙ illa additio nō erit ſanctio:quaſi velit ꝙ cū ſanctio ſit penalis additio nō erit penalis adeo ꝙ pena appoſita in ſanctione nō videtur habere locū in additione.Cōcorda illā gl.eſſe veraꝫ niſi ſtatuēs apponat aliquod verbū in additiōe qd eſſet repetitiuū oīm exiſtentium in ſtatuto per tex.dicti.c.de multa.in verbo hoc idem in perſonalibus.⁊ ibi do.Ant.facit qd legi.⁊ no.in.l.titia.§.j.ff.de verbo.obli.Et vide omnino in ver.ſtatutum.

1 Duo contraria poſſunt eſſe ſimul vera conſyderatis diuerſis finibus.in.c.fi.nu.6.de conſue. 105

De litera E.

6 **EBrietas** aſſidua ſemper eſt peccatum mortale.in c.j.nu.2.de reli.⁊ ve.ſan. 217

Ebrietas ſola non eſt cauſa ſufficiens ad priuandum ſacerdotem ſua eccleſia.in.c.ſi conſtiterit.nu.3.de accu. 55

Ebrietas rara eſt veniale ⁊ non mortale.ibi.

4 Ebrius delinquens qualr̄ puniat̄.in.c.ſicut nobis.nu.5.de teſt. 44

6 Ebrietas nō eſt peccatum mortale niſi quis aſſidue inebrietur.in.c.crapula.nu.2.de vita ⁊ hone.cler. 7

Eccleſia reſtituit̄ aduerſus ſn̄iam propter neceſſariā ꝓbationem omiſſam perſone vero eccleſiaſtice non in.c.dudum inter monaſterium.nu.13.de re iudi. 75

6 Eccleſie poſſunt preſcribi iure proprietatis cum titulo alias secꝰ.in.c.dudum.nu.4.de decimis. 153

6 Eccleſia debet iterū reconſecrari qn̄ fuit conſecrata per notorie excommunicatum.in.c.conſuluiſti.nu.5.de conſe.eccle.vel alta. 207

7 Eccleſia nullam penam habet maioreꝫ excommunicatione.in.c.mulieres.nu.12.de ſenten.excom. 181

6 Eccleſia an poſſit eſſe patrona ſuīpſius.remiſſiue.in.c.ſignificaſti.nu.2.de iurepatro. 195

6 Eccleſia polluitur ſi in ea ſepeliatur excommunicatus.in.c.cōſuluiſti.nu.1.de conſe.eccle.vel alta. 207

2 Eccleſie vacantis cuſtodia pertinet ad illum qui habet ius inſtituendi in ea.in.c.cum vos.nu.8.de offi.ordi. 113

Eccleſia vacās debet regi per economū donec ſibi prouideatur per patronum vel collatorem intra tempus eis datum.ibi.nu.9.

7 Eccleſia dꝫ reconciliari ſi in ea fuit ſemen emiſſum ⁊ coitus perpetratus ⁊ hoc verum qn̄ eſt publicum :ſi vero occultū nō requiritur recōciliatio que potius ſit ad terrorem quia eccleſia cum ſit ſancta nō polluitur.in.c.ſignificaſti.nu.2.de adul.⁊ ſtu. 116

6 Eccleſia poteſt de nouo edificari intra parochiā alterius eccleſie qn̄ antiqua eccleſia habet parochiā valde amplam ⁊ populus nō pōt de facili conuenire ad illam ⁊ illa eccleſia noua habebit obuentiones ſpirituales ex illa antiqua.in.c.nouum genus.nu.7.de decimis. 144

6 Eccleſia non debet vendere rem pluſq̄ valeat communiter niſi emens ſcienter plus dederit.in.c.j.nu.de emp.⁊ ven. 82

6 Eccleſia vēdens non debet recipere vltra verum pretium ⁊ oblatum.in.c.quia pleriqꝫ.nu.19.de imm.eccle. 233

4 Eccleſia detrahit falcidiam de legato eccleſie.in ca.in preſentia.nu.37.de proba. 16

6 Eccleſia ſi non habet tot facultates ꝙ canonici poſſint cōmode viuere nō tenētur ipſi canonici etiam ad preces pape alium recipere etiā ſi vnus nollet.ſecus ſi facultates ſuppetunt.in.c.ex parte aſtenſis.nu.4.de conceſ.preben. 63

6 Eccleſia vnius dioceſis ſi eſt vnita eccleſie alterius dioceſis ex conſenſu pape nihil preiudicatur epiſcopo eccleſie vnite.in.c.qa monaſteriū.nu.1.de religio.domi. 184

Eccleſia vnita ſi colluctatur an colluctet̄ vbi eſt an in loco vbi eſt vnita.ibi.nu.5.

Eccleſia vnita ſi alienatur quis epiſcopus preſtabit authoritatem an epiſcopus loci vbi eſt ſita an vbi eſt eccleſia cui eſt vnita.ibi.nu.6.

Eccleſia vnita debet conſeruari in ſtatu ſuo.ibi.nu.8.

3 Eccleſia quando reſtituatur in integrum ex male geſtis per procuratorem ⁊ an in tali reſtitutione requiratur libellus.in.c.j.nu.35.vt lite non conteſta. 108

6 Eccleſia ligatur legibus ciuilibus loquentibus de euictione.in.c.fi.nu.4.de emp.⁊ ven. 85

6 Eccleſia ⁊ cetera loca pia reſtituuntur ſi ſe reperiant leſa.in.c.nulli.n.4.de rebus eccle.non alie. 75

Eccleſia non tenetur de euictione.in.c.ſi quis.nu.12.eo.ti. 78

Eccleſia non lucratur cum aliena iactura.ibi.nu.13.

In eccleſia polluta ſanguinis effuſione non debent celebrari diuina.in c.tuarum.nu.2.de priui. 154

Eccleſia quomodo poteſt pollui ⁊ quō debet reconciliari.ibi.

7 Eccleſia nō iudicat de occulto matrimonio approbat tn̄ illud ſi publicatur.in.c.quod nobis.nu.1.de clande.deſpon. 16

6 Eccleſia qn̄ aliquid vendit non debet recipere pretium oblatum vltra valorem.in.c.per tuas.nu.5.de dona. 105

6 Eccleſia non habens populum non habet ius ſepeliendi.poteſt tn̄ ſibi concedi ab omni prelato habente ius ep̄ale cum conſenſu tn̄ capituli.in.c.certificari.nu.89.ſe ſepul. 136

6 Eccleſie bona ſunt deputata vſibꝰ clericorū,⁊ pauperū,proprietas autem eſt ipſius dei.in.c.non minus.nu.6.de immu.eccle.⁊ cemi. 224

Eccleſia an ⁊ ad que onera teneatur.ibi.nu.11.

Eccleſia tenetur ad refectionem vie vel putei vicinalis pontium ⁊ murorum ciuitatis.ibi.nu.16.⁊.18.

4 Eccleſia ratione pacis fracte habet iuriſdictionē in laicos.in.c.ſicut.⁊ infra.nu.1.de iureiuran. 160

6 Eccleſia dicitur ad aliquem petinere pleno iure qn̄ ep̄s nullū ius epiſcopale ibi exercet,⁊ ideo p̄ſentatio inſtitutio ⁊ deſtitutio pertinent ad illum qui eam habet pleno iure.in.c.in lateranenſi.nume.4.de prebendis. 47

5 Eccleſia vna poteſt cum pluribus permutari ſine iure proprietatis vel tituli dummodo ille plures eccleſie tenerentur de iure communi:ſecus ſi cum diſpenſatione:quia diſpenſatio non tranſit in tertium.in.c.cum venerabilis.nu.4.de excep. 9

Eccleſia quādo eſt collegiata electio ſpectat ad collegium,non autem ad ep̄m niſi conſuetudo aliter diſponat.ibi.nu.45. 12

Eccleſia qn̄ eſt ſita in parochia alterius,an ep̄s vel rector parochie in ea preſentabit.ibi.nu.46.

Eccleſiaa ſi aliquid allegat pro ſe non tenetur illud contra ſe acceptare.ibi.nu.53.

Eccleſia an poſſit agere pro iniuria illata clerico.in.c.contingit.nu.9.de ſen.excom. 126

2 Eccleſia parochialis poteſt conferri in titulum non ſacerdoti,ſed non in commenda.in.c.fi.nu.13.de tranſla.epiſ. 6

6 Eccleſia quō dicatur ſubiecta alteri eccleſie pleno iure ⁊ preſcriptione.in.c.communiter.nu.16.de re iudi. 61

6 Eccleſia parochialis vnita prebende vel alteri dignitati pōt per vnū teneri rōne cōnexitatis.in.c.extirpande.§.qui vero.nu.4.de preben.39

7 Eccleſia non dat licentiam tranſeundi ad ſecūda vota niſi certa ſit de morte viri.in.c.in preſentia.nu.6.de ſponſa. 8

6 Eccleſia quo ad ſpiritualia preſumit̄ ſubeſſe ep̄o in cuius dioceſi eſt ſita:ſecus in temporalibus niſi cōtrarium de vtroqꝫ appareat.in.c.cum venerabilis.nu.1.de relig.domi. 189

6 Eccleſia cenſetur habere quoddam ius in predio ex quo debetur decima.in.c.in aliquibus.nu.3.de deci. 154

6 Eccleſia ſita intra parochiam alterius eccleſie an preſumatur ſibi ſubiecta.in.c.dilectus.nu.11.de capel.mona. 188

6 Eccleſia parochialis que ſit vt ſciatur cui parochie debeatur canonica portio:⁊ ſic an ſit illa in qua quis habet domicilium vel habitationem.in.c.in noſtra.nu.10.de ſepul. 137

7 Eccleſia interpretatur ius diuinum.in.c.q̄pto.nu.5.de diuor. 48

Eccleſia exempta non poteſt renuntiare priuilegio libertatis.in.c.cuꝫ tempore.nu.2.⁊.7.de arbi. 171

6 Eccleſia ſi fuerit contemplatione alicuius conſecrata debet per eundē dotari ⁊ eodem modo debet dotari per illuꝫ qui fundauit ⁊ debet dotari ita congrua vt collegiati poſſint commode viuere.in.c.cum ſicut.nu.1.

nu.1.2.3.⁊.5.de conſe.ecc.vel alta. 207
Eccleſias vel capellas fundãtes poſſunt per iudicẽ eccleſiaſticũ ipſas dotare ⁊ iſta obligatio trãſit in heredẽ nec debet agi contra tales fundantes multuz ſeuere, quia talis obligatio venit ex mera liberalitate. ibi.nu.3.⁊.4.
6 Eccleſia etiam non conſecrata in qua diuina officio celebrant gaudet immunitate eccleſiaſtica, quid ſi in dicta eccleſia non celebrantur diuina an gaudeat immunitate.in.c.eccle.nu.1.⁊.5.de immu.ecc. 234
2 Eccleſia dicitur leſa quãdo timet damnum etiã de futuro: puta quia locauit rem alicui potenti.in.c.peruenit.nu.3.de arbi. 165
6 Eccleſia non poteſt edificari intra parochiaz alterius eccleſie ſine magna cauſa.in.c.tua nos.nu.2.de ecc.edifi. 221
2 Eccleſia vna quando dicatur ab alia dependere.in.c. eam te.nu.11.de eta.⁊ quali. 43
Eccleſia maior ſi euincatur an cẽſeantur euicte omnes ab ea depẽdentes ⁊ annexe.ibid.nu.12.
Eccleſia maior ſi nõ ſoluit iura epiſcopalia an ab ea dependentes eccleſie poſſint pignorari.nu.13.
6 Eccleſia patronata non poteſt ſine conſenſu patroni per aliquẽ occupari.in.c.ex inſinuatione.nu.1.de iurepa. 194
2 Eccleſia dicitur viduata dupliciter.in.c.inter corporalia.nume.15.de tranſl.epiſ. 4
6 Eccleſia quomodo ⁊ qualiter cognoſcatur collegiata.in.c.nobis.nu.8.de iurepa. 196
Eccleſia collegiata habet ius ſibi eligendi prelatum.ibi.
1 Eccleſie nõ cathedralis debet in literis nominata ſub nomine illius ſancti ſub cuius vocabulo eſt, al's litere ſunt ſurreptitie, alie vero ſic. in.c.ſacro ſancta.nu.1.de ele. 173
7 Eccleſia feudataria recognoſcit vigore temporalium aliquem dominum temporalem in ſuperiorẽ, al's ſi non ſit feudataria ⁊ poſſideat tẽporalia ſecus.in.c.veniens.nu.4.de accu.. 62
6 Eccleſia non debet de nouo fundari cum preiudicio antiquarum.in ca.cum contingat.nu.8.de dec. 152
6 Eccleſia vna poteſt preſcribere decimas debitas alteri cum titulo vł per tantum tempus de cuius initio non eſſet memoria.in.c.cum in tua.nu.2.eo.tit. 153
6 Eccleſia non poteſt fieri cẽſualis ⁊ facta nõ tenet per ſimplicem conſtitutionem rectoris ſine conſenſu dioceſani quo caſu requiritur rationabilis.in.c.preterea.nu.1.2.⁊.3.de cen. 201
7 Eccleſie edificate ł parochia aliena ſine licẽtia epiſcopi veniũt diſtruẽde ſed cedunt commodo ep̃ali.in.c.cum olim.el.ij.nu.9.de pri. 155
4 Eccleſiam defendere qui iurauit aut teneatur defendere ſine requiſitione.in.c.breui ſciſcitatus.nu.5.de iureiu. 140
Eccleſiam defendere promittẽs an teneatur ſi eccleſia ei fidem nõ ſeruat.ibi.nu.6.
Eccleſiã defendere promittens ſi eccleſia vel prelatus ſibi auferat ſalarium an teneatur defendere.ibi.nu.7.
Eccleſiam iurare promittens an teneatur contra cõſcientiã.ibi.nu.8.
7 Eccleſia p̃ſumitur cõceſſa alicui in perpetuũ nõ aũt ad tẽpus ⁊ dicenti contrarium incũbit onus ꝓbandi.in.c.ſi cõſtiterit.n.2.de accu. 60
Eccleſia poteſt cõcedi alicui ad tẽpus titulo cõmẽde vel ſeruiẽdi etiã ab inferiore a papa, in titulum vero non conceditꝰ niſi a ſolo papa.ibi.
Eccleſia quãdo eſt data in commendam alicui ad certum tempꝰ: tũc ante illud nõ poteſt ex cauſa reuocari, ſecus ſi eſt data ſimpliciter in commodam: quia tunc poteſt ad libitum reuocari.ibi.nu.12.
5 Eccleſia reſtituitur aduerſus preſcriptionem ſicut minor.in.c.j.nu.9. de preſcrip. 21
2 Eccleſie verſio in vtilitatem eccleſie nõ preſumitur niſi probetur.in.c. ſuper hoc.nu.18.⁊.22.de renun. 13
6 Eccleſia dirupta cuius expẽſis debeat refici.in.c.j.n.3.de ecc.edi. 219
6 Eccleſia teneť de ſuis fructibꝰ ſuperabũdãtibꝰ ſubuenire laicis indigẽtibꝰ ⁊ alteri eccleſie indigẽti.in.c.j.n.5.de reb.ecc.non ali. 73
Eccleſia recognoſcit principes ſeculares in temporalibus ⁊ ratione feudi.in.c.ij.nu.2.eo.tit.
Eccleſia non ſolum debet ſubuenire clericis indigentibus ſed etiã laicis.ibi.nu.3.
6 Eccleſia ſecularis quinqꝫ modis poteſt ſpectare ad religioſos ⁊ quo iure poteſt pertinere talis eccleſia ipſis religioſis.in. c. de monachis. nu.5.⁊.10.de preb. 27
1 Eccleſia diues dꝫ alteri eccleſie ſupplere.in.c.cũ.m.n.28.de conſt. 29
6 Eccleſie ratiõe poteſt agere ad decimas rei vẽdicatione.in.c.ex parte. nu.6.de dec. 149
5 Eccleſia vna preſcribit contra aliam etiam iura ſpecialia.in ca.ad aures.nu.2.de preſcr. 26
2 Eccleſia leſa dolo procuratoris hꝫ duplex remediũ vnũ ꝯ ꝓcuratorẽ aliud reſti.contra aduerſariũ.in.c.ij.nu.19.⁊.20.de reſtit.in integ. 156
Eccleſia ſi damnificatur an ſit in eius electione agere cõtra illum qui damnificauit an contra illum qui habeat res ſuas.ibi.nu.20.
5 Eccleſia quando eſt collegiata electio ſpectat ad collegiũ confirmatio vero ad ſuperiorem.in.c.ſignificauerunt.nu.3.de excep. 16
7 Eccleſie inferiores circa ſacramenta debẽt ſe cõformare maioribꝰ ratione metropolitane eccleſie.in.c.tuas.nu.2.de ſpon.duo. 18
6 Eccleſia poteſt preſcribere aliam eccleſiam vt ſubſit ſibi.in.c.paſtoralis.nu.1.de iure pa. 93
Eccleſia ſiue beneficium non poſſunt preſcribi quo ad titulum ſine canonica inſtitutione.ibid.
Eccleſie regimen non eſt committendum incognito nec ſalua cõſciẽtia incognitus eligitur.in.c.j.nu.3.de renun. 10
5 Eccleſia ſecularis etiam collegiata poteſt eſſe pleno iure ſubiecta monaſterio.in.c.cum inter.nu.2.de re iud. 60
Eccleſia quomodo dicatur pleno iure: remiſſiue.ibi.nu.3.12.⁊.16.
7 Eccleſia non poteſt errare ⁊ hereticum eſſet dicere ꝙ eccleſia erret. in c.rurſus.nu.6.qui cle.vel vouen. 22
Eccleſia nõ dꝫ vocare ſuo paſtore vltra tres mẽſes ⁊ nõ eligẽtes intra iſtud tẽpus paſtorẽ puniunť.in.c.ne pro defectu.nu.1.⁊.3.de cle. 161
6 Eccleſia dicitur propria domus orationis.in.c.cum eccleſia.num.1. de immu.eccl.⁊ cemi. 226
Eccleſia poteſt tempore neceſſitatis ad defenſam rerum ⁊ perſonarũ incaſtellari contra hoſtes.ibi.nu.3.
6 Eccleſia in quibus caſibus poteſt eſſe pene exẽpta a iuriſdictione epiſcopi.in.c.cum venerabilis.nu.46.de cen. 205
Eccleſia collegiata debet ſibi ꝓuidere de prelato ⁊ nullus aliꝰ citra papam poteſt hoc facere.in.c.j.nu.1.⁊.2.de ele. 118
Eccleſia quomodo cognoſcatur quod ſit collegiata.ibid.nu.3.
1 Eccleſia regitur non ſolum a iure canonico, ſed etiam a cõſuetudine. in.c.cum conſuetudinis.nu.3.de conſue. 101
Eccleſia ⁊ minor fiſcus equiparãtur.in.c.ex literis.nu.11.de pig. 95
6 Eccleſia parochialis reqrit reſidẽtiã nec in eã regulariter ꝑ alium deſeruitur.in.c.extirpãde.in repe.§.qui vero.nu.2.⁊.46.de preben. 41
1 Eccleſia ſubiecta epiſcopo debet in omnibus actibus conſenſum epiſcopi habere.in.c.cauſam que.nu.7.de elec. 128
6 Eccleſia patronata eccleſiaſtica poteſt cõferri a legato etiam nõ vocato patrono eccleſiaſtico. ſecus ſi laicus eſt patronus.in.c.cuꝫ propter. nu.6.⁊ in.c.ſeq.nu.3.de iurepa. 197
5 Eccleſia quelibet particularis teneť dare epiſcopo ſuo ſingulis annis duos aureos in.c.paſtoralis.nu.7.de dona. 105
Eccleſia non patitur vt quis veniat contra proprium iuramentuꝫ.in c.mulieri.nu.4.de iureiu. 165
4 Eccleſia vacante an ⁊ que bona poſſint alienari ſiue vacet epiſcopatus ſiue alia inferior eccleſia.in.c.j.nu.7.ne ſede va. 65
Eccleſia vel pauperes ſi inſtituantur nõ tenentur vltra vires hereditarias.in repe.c.eccleſia ſancte marie.nu.18.de conſti. 35
6 Eccleſia poteſt dici collegiata etiam qđ in ea non ſit prelatus.in.c.cũ non ignores nu.5.de preben. 28
6 Eccl'ia rõne feudi ſubiacet dño laico ⁊ tp̃ali.in.c.j.nu.9.de cenſi. 199
3 Eccl'ia ſi vacat nõ vacãt eius poſſeſſiões ⁊ ipſas tũc ingrediẽs ẽt inuaſor ⁊ tanꝙ inuaſor expelliť.in.c.cũ ſuper.nu.19.de cau.poſ.⁊ pro. 158
2 Eccleſia preſumitur ſubiecta epiſcopo ex eo qꝛ dat ei aliquid epiſcopale.in.c.cauſa.nu.5.de cau.poſ.⁊ pro. 164
4 Eccleſia poteſt agere triplici via contra illum qui eũ edificauit ⁊ remiſit ius patronatus.in.c.ſignificauit.nu.5.de teſti. 79
2 Eccleſia non vacans nõ poteſt alteri promitti etiam ſi conſentiat rector ipſius.in.c.accepimus.nu.1.de pactis. 133
6 Eccleſie ordinamenta non poteſt ille cuius non intereſt impedire. in c.ex ore ſedentis.nu.1.de his que ſi.a ma.par.ca. 72
6 Eccleſia cathedralis põt hr̃e parochiã ⁊ iura parochialia pertinẽt ad capitulum ⁊ non ad ep̃m.in.c.cum ſuper.nu.3.⁊.4.de ſepul. 136
6 Eccleſia non teneť ex depoſito facto clerico ipſius eccleſie niſi in eius eccleſie vtilitatem conuerſum fuerit.in.c.j.nu.1.⁊.4.de depoſito. 80
Eccleſia tenetur ex depoſito apud eam facto.ibi.nu.3.
Eccleſia quando teneatur de depoſito ⁊ quando cenſeatur factũ depoſitum apud eam.ibi.nu.10. 84
Eccleſia quando teneatur ex delicto prelati vel capituli: remiſſiue.ibi.
6 Eccleſia ſecularis poteſt conferri ⁊ reparari ad ſtatum regularẽ ſine tamen preiudicio clericorũ: ſed non eſt contra niſi in defectum regularium.in.c.ad audientiam.el.ij.nu.1.2.⁊.6.de eccle.edi. 220
7 Eccleſia ſi concedatur in ꝓprios vſus aliquibus religioſis illi non poterunt eius poſſeſſionem accipere ſine licẽtia epiſcopi niſi aliter dicať in conceſſione que intelligetur facta mortuo rectore qui in iſta eccleſia permanet.in.c.paſtoralis.nu.1.2.5.de priuil. 157
Eccleſia poteſt concedi alicui loco religioſo in proprietatem ⁊ in titulum.ibi.nu.3.
Eccleſia quando conceditur aliquibus religioſis in proprios vſus cui cenſetur conceſſum.ibi.nu.7.
Eccleſia cõceſſa alicui proprios vſus non eximitur a iuriſdictione epiſcopali.ibi.nu.8.
Eccleſia ſi cõcedať alicui pleno iure quid intelligať cõceſſum.ibi.n. 9. Et vide in.c.quoniam.in.j.no.eo.ti.
Eccleſia contra eccleſiam an reſtituatur.in.c.j.numero.38.vt lite non conteſta. 105

Eccleſia eſt obligata creditoribus inquantum eſt meliorata licet plus fuerit expenſum.in.c.quod quibuſdam.nu.9.de fideiuſſ. 99

6 Eccleſia an teneať ſoluere collectas ſeu alia onera pro poſſeſſionibus ei collatis pro quibus anteꝗ̃ ad eccleſiam perueniſſent ſoluebātur talia onera.in.c.ex literis.nu.12.de vi.⁊ ho.cler. 9

5 Eccleſia preſcribit rem priuati per ſpatium.xxx.annorum cũ bona fide ⁊ ſine titulo cum titulo vero per ſpatiũ.x.annorum.in.c.ſanctorũ.nu.1.⁊.5.de preſcrip. 23

6 Eccleſia parochialis que dicať ⁊ quis dicať parochianus.in.c.extirpande.in repe.§.qui vero.nu.10.⁊.11.de preb. 40

3 Eccleſiam aliquam fundans ſiue dotans nõ per hoc diciť dominus.in.c.examinata.nu.16.de iudi. 39

6 Eccleſia interdicta gaudet immunitate eccleſiaſtica.in.c.eccleſie.nu.8.de immu.eccle. 234

Eccleſia vſq; ad quãtum circuitum circũcirca gaudeat immunitate eccleſiaſtica.ibi.nu.10.

5 Eccleſia vniuerſalis nõ poteſt errare.in.c.j.nu.14.de iud. 4

Eccleſia parochialis ſiue baptiſmalis poteſt pertinere ad ius monachorum.in.c.tranſmiſſa.nu.2.de preſcrip. 28

6 Eccleſia poteſt inire mutuum ⁊ pro eo pignus capere etiam ceſſante vtilitate eccleſie dummodo inſit neceſſitas illius qui exigit mutuũ.in.c.j.nu.2.de feud. 91

6 Eccleſia debet rñdere epõ in cuius dioceſi eſt de procuratorib⁹ quartarum decimarum ⁊ aliĳs epiſcopalibus.in.c.olĩ.n.1.⁊.3.de cẽſi. 203

Eccleſia ꝙ ſit in dioceſi incumbit onus probandi epiſcopo.ibi.nu.2.

6 Eccleſie poſſunt conſecrari tam diebus feſtis ꝗ̃ nõ feſtis.in.c.tua.nu.1.de conſe.ecc.vel al. 206

6 Eccleſie vni ſi datus fuerit fundus vt ipſa aleret dãtem in vita ſua, lʒ ille fundus caſualiter periret adhuc eccleſia tenetur ad alendum.in.c.exhibita.nu.5.de rerum permu. 81

3 Eccleſia reſtituitur in integrũ corã iudice eccleſiaſtico ſed qd ſi petit reductionẽ ad bonũ virũ.in.c.cũ ſit generale.nu.10.⁊.11.de fo.cõpe. 65

Eccleſia non poteſt punire illũ qui commiſit delictũ in ea:ſecus eſt ſi aliquis rapuit bona eccleſie.ibi.nu.27.

Eccleſia poteſt ſe impedire vbicũq; non reperiť alius iudex.ibi.n.29.

6 Eccleſia poteſt edificari intra parochiam ex cauſa puta quãdo aliqui ſunt nimis diſtantes ab eccleſia parochiali.in ca.ad audientiam.nu.1.de eccle.edifi. 220

Eccleſia parochialis non debet conſtrui intra parochiam alterius eccleſie ſine cauſa.ibi.nu.2.⁊.3.

Eccleſiam fundans poteſt preciſe compelli ad eam dotandã.ibi.nu.5.

Eccleſia poteſt ex magna neceſſitate conſtui ſine dote.ibi.nu.7.

Eccleſia etiam ſita intra parochiã alterius nõ preſumiť ſubiecta niſi eccleſie cathedrali ⁊ aſſerenti cõtrarium incũbit onus ꝓbãdi.ibi.n.8.

Eccleſiam dotãs ex redditib⁹ bñficĳ ſui acquirit ius patronatus illi beneficio ⁊ non conſanguineis ſuis.ibi.nu.12.

2 Eccleſia qñcũq; reſtituitur aduerſus neceſſariã probationẽ omiſſam etiam contra aliã eccleſiam.in.c.auditis.nu.16.18.de reſt.in int. 157

Eccleſia minor ⁊ ciuitas equiparantur ⁊ etiã imperiũ.ibi.nu.10.11.13.

Eccleſia reſtituiť in integrum aduerſus preſcriptionem cõtra eam factam.ibi.nu.12.

Eccleſia reſtituitur aduerſus lucrum ceſſans.ibi.nu.15.

Eccleſia reſtituitur aduerſus delictum prelati.in iudicĳs.ibi.

Eccleſia ſi reſtituitur aduerſus priuatum an priuatus reſtituatur aduerſus eccleſiam.nu.17. 158

5 Eccleſia que ſecũdũ ꝙ fuit reficiť nõ diciť eadẽ eccleſia:⁊ ideo opus eſt ꝙ iterũ reconſecretur.in.c.propoſuiſti.nu.8.de cõſe.ec.vel al. 206

Eccleſia polluta vľ execrata an altare ſit pollutũ vľ execratũ.ibi.n.10.

Eccleſia vel altare quib⁹ modis reconſecretur vel recõciliať.ibi.n.9.

Eccleſie cathedralis neq; inferiores nõ poſſunt ſtatuere neq; ardua explicare ſine conſenſu epiſcopi in concernentibus ſtatum eccleſie ⁊ hoc ꝓpter cõmunionem quam habent adinuicem.in.c.vt requiſiti.nu.10.⁊ nu.11.de teſt. 122

6 Eccleſia ſi vult vti priuilegio legali debet vti cum moderationib⁹ inductis ab ipſa lege,lʒ ſint damnoſe eccleſie.in.c.is q.n.20.de ſo. 103

6 Eccleſia in qua ſunt cõmiſſa homicidia aut vulnera non reconſecrať iterum ſed reconciliatur potius ob terrorem ꝗ̃ ob neceſſitatem.in.c.propoſuiſti.nu.1.⁊.5.de conſe.ecc.vel al. 206

Eccleſia polluitur per homicidiũ ſine ſanguine perpetratũ,puta per ſuſpenſionem ⁊ huiuſmodi.ibi.nu.2.

Eccleſia an polluatur ꝑ homicidium ad defenſam factũ vt per homicidium alicuius ſancti hominis remiſſiue.ibid.

Eccleſia non polluitur propter rixam in ea factã ſine ſanguine ⁊ homicidio.ibi.nu.4.

Eccleſia quãdo preſumatur conſecrata vel non.ibi.nu.6.

Eccleſia recõſecratur qñ ſuperficies parietum eſt cõbuſta,q² in tali ſuperficie conſecratur eccleſia idem ſi parietes corruant.ibi.nu.7.⁊.8.

3 Eccleſia an ⁊ qñ teneať ex facto ꝓlati.in.c.cũ deputati.n.23.de iu. 42

3 Eccleſiaſtica perſona poteſt agere pro iniuria ſibi illata.in.c.j.nu.2.de lit.conteſta. 193

Eccleſia poteſt inducere legem inquantum facit pro ſe ⁊ inquãtũ facit contra ſe non acceptare.in.c.nouit ille.nu.28.de iud. 34

3 Peccator non ſemper punitur.in.c.nouit ille.nu.29.de iu. 34

6 Eccleſia reſtituitur ſi reperit ſe enormiter leſam propter alienationẽ quam etiam cum ſolennitate fecit debet tamẽ reſtituere pretiũ ſi qua ſunt facta melioramenta.in.c.ad noſtram.n.1.⁊.4.de re.ec.nõ alie. 77

Eccleſia reſtituitur in integrum in foro ſuo aduerſus laicum vel vbicunq; vtitur aliquo priuilegio.ibi.nu.2.⁊.6.

6 Eccleſia non vacãs nõ poteſt concedi in beneficium ſed in proprietatem ſic puta ſi cõceditur alicui monaſterio ſine preiudicio tamẽ rectoris q eam tenet dũ viuit.in.c.conſultationibus.n.1.⁊.2.de don. 104

Eccleſia non vacans põt vniri cũ alia etiã rectore non vocato.ib.n.2.

Eccleſia non vacans vel beneficium quare non põt concedi in titulũ ſed in proprietatem ſic.ibi.nu.3.

3 Eccleſia dicitur quid vniuerſale tamen ſucceſſor in eccleſia nõ dicitur vniuerſalis.in.c.quia.v.nu.9.⁊.10.de iud. 29

6 Eccleſia reſtituitur in integrum ſi eſt leſa ex alienatione vel donatiõe rite ⁊ recte facta,ſed ſi eſſet nulla tunc non reſtituitur quia ipſo iure annullatur.in.c.apoſtolice.nu.17.de dona. 106

6 Eccleſia polluta non poteſt per ſimplicem ſacerdotem recõciliari niſi ex commiſſione pape.in.c.aqua.nu.1.⁊.8.de conſe.ec.vel al. 110

6 Eccleſia an ⁊ ꝑ quos poſſit grauari pretextu procurationis ſiẽde.in c.quia plerĩq;.nu.1.de immu.ecc. 230

Eccleſia ſi fuit integraliter exacta per epiſcopũ ex aliqua re vtili hʒ poſtea regreſſum contra alias eccleſias.ibi.

6 Eccleſia collegiata ſi habet preſentandi ius prelatus ꝓſentabit cũ cõſenſu ſaltẽ maioris partis capľi.in.c.ea noſciť.n.1.de his q̃ ſi.a ꝓla. 78

Eccleſia etiã nõ cõſecrata ſi polluať adhuc eſt reconciliãda ſed nõ requirit illã ſolẽnitatẽ ꝗ̃ ſi eſſet ꝯſecrata.i.c.ſi.n.1.⁊.6.de ꝯſe.ecc.vel al. 201

Eccleſia polluitur per immiſſionem ſeminis.ibid.nu.4.

Eccleſia occulte polluta non requiritur ꝙ vlterius recõcilieť.ibi.n.5.

6 Eccleſia poteſt ſubiecta etiam quo ad epiſcopalia inferioribus prelatis epiſcopo.c.procurationes.nu.2.de cen. 207

Eccleſia q̃ põt ĩpẽdere epõ viſitãti debẽt alie cõtribuere.ibi.n.4.⁊.7.

6 Eccleſia vocatur poſt conſecrationem,baſilica vero ante.in rubr.nu.2.de conſe.ec.vel alta. 208

3 Eccleſia quando conſtituit ſyndicum an acquiratur licentia ſuperioris.in.c.imperatorum.nu.7.de iura.cal. 123

4 Eccleſia collegiata nõ põt cõpelli vt recipiat aliquẽ ĩ fratrẽ ſi facultates eccleſie non ſunt ſufficientes.in.c.dudum.nu.3.de preſum. 122

Eccleſia patronata ſi ei⁹ ius patronatus remanet libera.in.c.q² clerici.nu.8.de iurepat. 191

6 Eccleſia debet reſpondere epiſcopo in cuius dioceſi eſt ſita niſi cõtrarium appareat.in.c.conſtitutus.nu.1.2.de rel.do. 185

Eccleſia ſi habet aliquid in emphyteoſim ſi ceſſauerit a ſolutione canonis per biennium vel triennium cadit a iure ſuo.ibi.nu.18.

7 Eccleſia ſi cõcedatur pleno iure vel vtroq; iure idem importat.in.c.quoniam.nu.3.de pri. 158

1 Eccleſia plebanatus an poſſit tenere capellam poſitam in ſuo plebanatu non ponendo ibi rectorem.in.c.ex parte.nu.1.de reſcri. 52

Eccleſia põt priuari feudo ꝓpter feloniã ꝓlati ⁊ priuabiť dum viuit ꝓlatus poſtea recõſolidatur cum eccleſia.in.c.j.n.13.de do.⁊ cõtu. 194

3 Eccleſia cathedralis quando vacat non debet contra eam aliquid ꝓiudiciale intentari.in.c.verum.nu.3.⁊.7.de fo.compe. 63

Eccleſia non priuatur feudo propter delictum ꝙ commiſit clericus niſi in vita clerici.ibi.nu.19.

Eccleſia vſq; ad ꝙ ſpatiũ gaudeat immunitate ſua.in.c.inter alia.nu.30.de immu.ecc.⁊ cemi. 230

6 Eccleſia vna quando vnitur cum alia debent interuenire ſolẽnitates requiſite in aliĳs alienationibus:nã iſta dicitur alienatio ⁊ in ꝑpetuũ.in.c.tua nuper.nu.4.de his que ſi.a prela. 69

Eccleſia reſtituitur ſi eſt enormiter leſa aduerſus alienationem quã fecit etiam cum ſolennitatibus requiſitis ⁊ in caſu licito.ibi.nu.8.

6 Eccleſia non reconſecratur ſi fuerit tectum parietibus ſaluis ⁊ integris remanentibus.in.c.ligneis.nu.1.de conſe.eccl.vel al. 270

7 Edicta publicationis in quibus ⁊ quot locis debeant proponi.in.c.cũ inhibitio.nu.7.de clandeſt.deſpon. 17

7 Edicta ⁊ bannimenta que fiũt in ciuitate afficiũt exiſtẽtes in dioceſi.in.c.ſi.nu.2.⁊.4.qui ma.accu.poſſ. 46

4 Editio quo iure petatur.in.c.j.nu.2.⁊.5.de proba. 3

Editio ſtatutorum qualiter fiat.ibi.nu.34. 4

7 Edictum vbi eſt premiſſiua materia dicitur prohibitorium ⁊ non premiſſorium ⁊ dicitur edictum ad inſtar edicti pretorĳ aliĳ tamen oppoſitum dicunt.in.c.cum apud.nu.2.de ſpon. 9

7 Edificĳ alicuius noua conſtructione prohibita an videatur ꝓhibita reformatio.in.c.conſuluit.nu.1.⁊ ſeq.de iud. 96

☞ Corſe. Adde Bal.in.l.ſi vt ꝓponis.el.ĳ.C.de nup.vbi dixit ſtatuto caueť ꝙ nõ poſſit fieri fortilicitũ aliqd incõſulto romão põtifice quod dã fortilicitũ fuit deſtructũ tẽpore guerre ſuperuenit ſilius ⁊ refecit illud caſtrũ.dicit Bal.ibi ꝙ nõ poteſt incõſulto papa.⁊ hoc modo intelligas

telligas ſcribentes.in.l.j.§.ſi qs ſimplicit.ff.de ver.ob.ꝙ ſi actus eſt annihilatus ⁊ reficit nõ ſoluet noua gabella:qꝛ dꝫ intelligi qñ ĩ totũ nõ eſt annihilat⁹,facit gl.xviij.q.ij.de monachis.⁊ ꝙ no.Hoſt.in ſummati.de eccle.edifi.in fi.⁊ gl.⁊ doc.in cle.ſi.de reſcr.in ꝯriũ facit qđ not. Ang.in aut.de nõ alie.in.§.hoc itaqꝫ.ad fi.colla.ij.vbi dixit ꝙſi dom⁹ emphyteotica cõburit vel aliquo caſu fortuito deſtruit ꝙ nõ dicat in totũ deſtructa ꝓpter ſolũ ꝙ remanet,⁊ ideo periculũ ſpectat ad emphyteotã ⁊ tenet illã reficere ⁊ ſoluere ꝓ ſolo illud ꝙ tenebat ſoluere ꝓ toto edificio,ex q̃ dicto videt poſſe dici ſm Jo.de ana.in.d.c.conſuluit:ꝙ ſi ſynagoga cõburatur poſſit refici ꝓpter areaꝫ que remanet ⁊ non dicat de nouo refici quod dictum Ang.non credo verũ per id qđ no.Bar.⁊ alij in.l.j.C.de iu.emph.⁊ ꝑ no.per doc.in.c.potuit.de loca.
6 Edificare prohibitus non cẽſetur prohibitus edificium reintegrare.c.per tuas.nu.3.de dona. 104
2 Effect⁹ appellatiõis extraiudicialis.in.c.dilecti.n.4.de ma.⁊ obe.128
1 Egrotus licet nõ poſſit euadere tamẽ nõ debet de eius dignitate vel bonis aliquid fieri anteꝙ̃ actualiter moriatur ⁊ ſepeliatur.in.c.bone memorie.el.ij.nu.2.12.de ele. 157
6 Egrotus etiã in maxima infirmitate cõſtitutus põt cõtrahere matrimonium tam carnale ꝙ̃ ſpirituale.in.c.ſicut nobis.n.2.de reg. 162
3 Egritudo ⁊ captiuitas excuſat quem a contumacia vera.in.c.ſi.§.porro.nu.4.vt li.non conteſta. 114
2 Electus nõ eſt ambitioſus ſi cõſenſit electiõi de ſe facte vel proſequit electionem ſuam canonice factam in iudicio.in.c.ij.nu.2.de reſti.in integ. 156
Electio in eccleſijs collegiatis pertinet ad capitulum ſed cõfirmatio ad epiſcopum.ibi.nu.3.
Electio facta lite pendente non retractatur ſed differtur eius executio.ibi.nu.9.⁊.21.
Electus non adhuc cõfirmatus poteſt renũtiare electioni ſue in manibus eligentium ſine ſuperioris licentia.ibi.nu.11.
Electio eſt fructus iuris eligẽdi ẽt añ ꝯfirmationẽ.ibi.nu.21.⁊.22.157
Electio ſiue p̃ſentatio facta ante litem motã ſup iure eligẽdi vel p̃ſentãdi cõfirmat,etiã poſt litẽ motã,qꝛ attendit initiũ habile.ibi.nu.22.
3 Electus etiam ꝙ non petat cõfirmationem vel cõſecrationẽ poſſunt contra eum obijci crimina.⁊ tanquam indignum repellere.in.c.cum dilecti.nu.10.de do.⁊ contu. 203
6 Electus acquirit ius per electionem,per confirmationem vero exercitium.in.c.nobis.nu.4.de iure pa. 196
7 Electus ſimoniace in prelatum eſt deponendus.in.c.de hoc.nu.2.de ſimo. 79
2 Electus an poſſit renuntiare ſue electioni ſine cõſenſu ſui ſuperioris etiam ad ſui preiudicium ſiue electio ſit confirmata ſiue non.in.c.ad aures.nu.7.quod me.cau. 151
7 Electus ⁊ cõfirmat⁹ in archiep̃m vel epiſcopũ ante conſecrationẽ dꝛ electus nõ autem ep̃s vel archiep̃s.in.c.meminimus.n.1.de accu. 60
2 Electi poſſunt eligere prelatum qui ſit de extra capitulum.Ant.in.c.poſt tranſlationem.nu.5.de renun. 30
Eligi vel poſtulari quis debeat.ibi.nu.6.⁊ nu.8.⁊.15. 30
Eligentes indignum non priuantur poteſtate eligẽdi quãdo eſt vitiũ de facili diſpenſabile.ibi.nu.13.
7 Electus ſi fuerit repulſus ob crimẽ contra ipſum probatum efficitur inhabilis ad alias dignitates conſequendas non autẽ priuatus conſecutis ſed ſi talis poterit ſe purgare non repellitur a dignitate conſequenda.in.c.ſuper his.nu.14.⁊.15.de accu. 64.⁊ ſeq.
5 Electus an ⁊ quando ⁊ cuius manibus poſſit renuntiare iuri ſuo.in c.conſtitutus,nu.13.⁊.14.de app. 115
Electio ſecunda an ⁊ quãdo valeat prima non caſſata.ibi.nu.15.
2 Electus in epiſcopum lꝫ confirmatus non dicitur epiſcopus ante cõſecrationem ⁊ idem in archiepiſcopo.in.c.j.nu.4.de tranſla.epi. 2
Electos in archiepiſcopos papa confirmat durante ſuſpicione patriarche.ibi.nu.12. 3
Electus in archiepiſcopum per confirmationem recipit epiſcopalia miniſtrandi.ibi.nu.5. 2
Electus ⁊ confirmatus in archiepiſcopum ⁊ nondum cõſecratum an poſſit confirmare epiſcopos,beneficia conferre iuriſditionalia exercere ⁊ de criminibus cognoſcere.ibi.nu.2.⁊.9.
An poteſt ea que ſunt ordinis committere alteri habenti poteſtatem exercendi ea que ſunt ordinis.ibi.nu.10. 3
6 Electus quo caſu computabit vocẽ ſuaꝫ inter alias.in ca.per noſtras.nu.5.de iurepa. 197
6 Electus in abbatem debet per epiſcopuꝫ cõfirmari.in ca.abbate.nu.3.de ver.ſig. 186
Electio de neceſſitate reſticta ad certam perſonam eſt nulla:ſecus ſi ad incertam de certis.ibi.nu.4.
Electio quando eſt facienda de certo gremio intelligitur ſi ⁊ inquantum ibi reperiatur perſona idonea.ibi.nu.8.
6 Electus lꝫ non ſolenniter non tenetur in foro conſcientie renuntiare: qꝛ electio habuit fundamentum naturale,lꝫ ſolennitates iuris poſitiui defecerint.in.c.quia pleriqꝫ.nu.31.de immu.ecc. 233
1 Electus ante confirmationem nõ poteſt adminiſtrare etiã ꝙ conſuetudo ſit in contrarium.in.c.qualiter.nu.3.de elec. 134
Dilectio nulla propter defectũ ſcientie electi non confirmatur ex ſciẽtia ſuperuenienti.ibi.nu.2.
Electus adminiſtrãs ante confirmationem an perdat ipſo facto ius ꝙ habet per electionem.ibi.nu.4.
Electus adminiſtrans ante confirmationẽ ſi contulit alteri beneficia ſua an caſſata electione irritetur collatio beneficiorum.ibi.nu.7.
Electus ⁊ caſſatus quare ante confirmationem adminiſtrauit an poſſit denuo eligi vel in illam vel aliam eccleſiam.ibi.nu.8.
7 Electus ad aliquã dignitatẽ indiſtincte põt repelli exceptiõe criminis qꝛ adhuc nõ hꝫ ius in re idẽ eſt in electo ⁊ cõfirmat petẽtẽ cõſecrationẽ:qꝛ ꝯ eũ põt opponi exceptio niſi illa fuerit oppoſita ⁊ diſcuſſa tpe electionis nõ tamen fuerit admiſſa.in.c.accedens.n.9.10.de accu. 71
Electus cõnumerat inter eligentes.in.c.cũ ĩ iure.nu.1.⁊.6.de ele. 153
1 Eligendi poteſtatem habentes iure alieno nõ poſſunt in alios cõpromittere ſecus ſi iure proprio.ibi.nu.2. 154
Electus requiritur ꝙ ſit confirmatus,licet aliquando non.ibi.nu.3.
Eligendi poteſtatem habentes poſſunt vnum ex ipſis eligere.ibi.n.4.
Electi ad diſtribuẽdũ inter pauperes xp̃i pñt ſeipſos eligere.ibi.n.4.
Electio dꝫ fieri a maiori ⁊ a ſaniori pte capituli alias nõ valet.ibi.n.5.
Eligẽtes ſcienter indignum an ſint priuati poteſtate eligẽdi.ibi.n.7.
Eligendi poteſtas deuoluitur in ſocios licet numero pauciores.ibi.
7 Electus ſi pecuniam dedit ſue electioni diſſentientibus vt cõſentirẽt ſimoniacus eſt.in.c.mattheus.nu.1.de ſimo. 83
1 Eligi nõ poteſt illegitimus in prelatũ ſed poſtulari ſic.in.c.innotuit.nu.1.de ele. 137
Electores pñt impugnare eorũ electionẽ in cã ſuperueniẽte.ibi.n.12.
Electus non poteſt inuitus conformari.ibi.nu.13.
Electio criminoſi occulti nõ eſt ipſo iure nulla ſꝫ annullãda.ibi.n.20.
1 Electi in vna eccleſia ⁊ propter aliquid remoti an poſſunt iterũ eligi.in.c.conſyderamus.nu.3.de.ele. 129
Electus illegitime gerens ſe pro prelato nõ poteſt ad aliã dignitatẽ promoueri ſine diſpenſatione pape.ibi.
3 Electus ⁊ cõfirmat⁹ dꝫ cõſeq poſſeſſionẽ nõ obſtãte appellatiõe vꝉ electione de alio extraiudicialr̃ facta.i.c.cõſtitutus.el.ij.nu.6.de ap. 115
Electores qui eligũt idoneum an vulnerent conſcientiam eorũ ſi poſſunt idoneiorem eligere.ibi.nu.7.
7 Cõtra electum in ep̃m vel ad aliam dignitatẽ qui admittentur ad excipiendum de crimine ipſius.in.c.ſuper his.nu.21.de accu. 65
6 Electus vel preſentatus ab illo qui eſt in quaſi poſſeſſione p̃ſentandi vel eligendi tenet,lꝫ poſtmodum reperiatur p̃ſentatus non habere illius iuris proprietatem dummodo eſſet in bona fide,alias ſecus.in.c.dilectus.nu.4.de reli.do. 187
Electio vnius actiõis an quo caſu excludat.alias remiſſiue.ibi.nu.8.
Elect⁹ ab vniuerſitate hꝫ iuriſdictionẽ ab ea.in.c.ij.nu.17.de iudi. 9
Electus ⁊ caſſatus ꝓpter defectũ tẽporalẽ põt defectu ceſſante iterũ eligi,ſecus ſi fuit caſſatus propter crimen.in.l.officij.nu.3.de ele. 159
6 Elect⁹ ĩ p̃latũ alicui⁹ eccleſie ĩmediate ſubiecte papa dꝫ ĩmediate poſt cõſenſum electioni p̃ſtitũ ire a papã ad ꝓſequẽdã electionem alias priuat ipſo facto.in.c.extirpãde.in repe.§.qui vero.nu.20.de p̃bẽ. 42
3 Electus ⁊ cõfirmat⁹ ⁊ poſt ſpoliat⁹ nõ reſtituitur ſi electio fuit nulla.in.c.cum ſuper.nu.5.de can.poſ.⁊ proprie. 157
Electio inualida operat ꝙ non poſſit fieri alia ipſa nõ caſſata.ib.n.9.
Electus inualide an poſſit vti fructibus beneficij.ibi.nu.7.
6 Electio duo ad vnam dignitatem ſi cõpromittãt poſſunt arbitri vni⁹ electionem cõfirmare ⁊ alteri de prouentib⁹ dicte dignitatis ꝓuidere ad quos prouentus nõ tenebit ſucceſſor in dignitate neqꝫ ipſe confirmatus ſi remoueat a dignitate vel ex ea non percipiat fruct⁹.in.c.niſi eſſent.nu.1.2.10.de preben. 31
1 Electus ⁊ non cõfirmatus nõ põt conferre bñficia ⁊ alios actus epiſcopales facere ⁊ idem eſt in alijs electis.in.c.noſti.nu.1.de elec. 129
6 Electus caſſatur ſi vnũ ex pluribus oppoſitis cõtra eũ probat qđ tñ ſupprimat eius caſſationem.in.c.cum iandudũ.nu.1.de preben. 29
Electio alicuius ad dignitatem eccleſiaſticã ex quot ⁊ quibus cauſis poſſit caſſari.nu.2. 30
1 Electus debet preſentari patrono ⁊ cõſentiat vel vt poſſit opponere ſi habet iuſtam cauſam opponendi.in.c.ſacroſan.nu.6.de elec. 173
Electio alicuius prelati quare non debet fieri ad preces laicorũ q ſint potentes.ibi.nu.7.
1 Electus ⁊ confirmatus ſi reperit indignus adhuc poteſt caſſari.in.c.nihil.nu.2.de elec. 166
Electi quo caſu poſſunt ante confirmationem adminiſtrare in tẽporalibus ⁊ ſpiritualibus ⁊ quid de poſtulatis.ibi.4.⁊.7.
Elect⁹ cõmiſſus examini vni⁹ ab illo q habebat examinari ⁊ cõmiſſarius minus bñ examinauit an teneat qui cõmiſit examẽ.ibi.nu.5. 167
Electus ⁊ caſſatus nõ propter vitium perſone poteſt ad aliam prelaturam eligi.in.c.ſuper eo.nu.1.4.5.de elec. 130
3 Electus in epiſcopũ nõ poteſt appellari epiſcopus ante cõſecrationem.in.c.quanto.nu.4.de offi.or. 114

Electus tantũ ad epiſcopatum an ad alium epiſcopatum debeat eligi vel poſtulari.in.c.ſi.nu.7.de poſtu.prela. 216
Electus in epiſcopũ poteſt ab initio non acceptare ſed ſi ſemel eſt epiſcopus non habet vlterius voluntatem.ibi.nu.11. 117
1 Electus acquirit plenum ius ⁊ põt facere ſe confirmari.in.c.poſtulationem.nu.4.de poſtu.prela. 115
Electi ad aliquam dignitatẽ an illam conſequantur ſi electores receſſerunt a tali electione.ibi.nu.5.
6 Electus ad vnam dignitatem vel eccleſiam cogit dimittere aliã quã habebat al's nõ recipit.in.c.cũ non ignores.nu.1.2.4.de preben. 27
6 Electus ⁊ cõſecratus non dicitur epiſcopus.in.c.tua nuper.nu.2.de his que fi.a prela. 69
Electus ſolus non poteſt diſponere de rebus eccleſie etiam conſentiẽte capitulo.ibid.
2 Electa ſi eſt induſtria pſone facit ꝙ cauſa non poſſit ſubdelegari.in.c.ſi pro debilitate.nu.4.de offi.deleg. 73
7 Electus pmittẽs dantibus vocem ſue electioni beneficium committit ſimoniam.in.c.cum eſſent.nu. .de ſimo. 79
7 Electus in abbatem dꝫ confirmari per epiſcopum cui ſubeſt ipſum monaſterium.in.c.ſicut tuis.nu.3.de ſimo. 88
1 Electio dꝫ neceſſario confirmari ſi per ſuperiorẽ reperitur idoneus.in.c.poſtquam.nu.1.4.5.8.de ele. 116
Electus non dicitur habere plenũ ius ante cõfirmationem.ibi.nu.2.
Electio facta a ſecularib⁹ an requirat confirmationem ſuperioris.ib.
2 Elect⁹ ante confirmationem an poſſit cedere iudicio:in.c.inter corporalia.nu.33.de tranſla.epi. 5
3 Electus non notat ambitione ſi ſuam electionem querit cõfirmare ⁊ defendere.in.c.exhibita.nu.1.de iudi. 42
4 Electus cõfirmatus ſed nõdũ conſecratus poteſt dici platus ſed nõ epiſcopus.in.c.tam literis.nu.2.de teſt. 65
1 Eligentes ſuſpenſum non ſunt priuati poteſtate eligẽdi:ſꝫ electio ſit nulla.in.c.cum inter.nu.15.de ele. 134
1 Eligẽtes ſcienter indignum ſunt priuati poteſtate eligẽdi ipſo iure alios caſus.in.c.gratum.nu.2.10.14.⁊.16.de poſtu.prela. 106.⁊ ſeq.
1 Eligẽtes debẽt eligere pſonã notã,ignot⁹ nõ põt eligi,niſi ſuper idoneitate recipiant teſtes.in.c.bone memorie.el.ij.n.5.de poſtu.prel.114
Eligi debet potius in loco q peregit vitam ſuam ibi quam ali⁹ extraneus.ibi.nu.16.
1 Eligentes vel poſtulãtes indignum ſunt ipſo iure priuati poteſtate alium eligendi pro prima vice.in.c.j.nu.31.de poſtu.prela. 109
Quod quomodo intelligatur pro prima:vide in.c.cum vintonienſis.nu.11.⁊.31.de ele.ad fi.
6 Eligẽtes abſentẽ in poteſtatẽ vl' cõferẽtes bñficiũ abſenti nõ poſſunt ante ei⁹ acceptationẽ a tali electione retrocedere qñ habẽt tale officiũ nomine alieno,ſecus ſi nomine pprio.in.c.accedẽs.n.3.de preb. 34
3 Eligentes contra formam eis datam priuantur poteſtate iterum eligendi.in.c.ſi.nu.24.de iura.cal. 131
5 Eligẽs indignũ priuatur ipſo facto poteſtate eligẽdi ⁊ talis poteſtas deuoluitur ad ſuperiorem.in.c.ſignificauerunt.nu.5.de excep. 16
6 Eligentes vel preſentantes idoneum an ſint tuti in cõſcientia nõ eligẽdo vel preſentando idoneiorẽ.in.c.quoniam.nu.12.de iurepa. 190
1 Eligẽs ſcienter indignum ſuſpenditur a beneficijs per trienniũ.in.c.per inquiſitionem.nu.1.de elec. 146
3 Eligẽtes poſſunt ab electione recedere ante preſentationem electiõis factam quãdo.ſ.elegerunt iure proprio.al's ſecus.in.c.ex cõqueſtione.nu.12.de reſt.ſpo. 176
Eligentes nõ poſſunt in preiudiciũ electi validitatem illius electiõis compromittere.in.c.cum inter canonicos.nu.3.⁊.5.de ele. 139
Electus poteſt diſſentire ante confirmationem ſine conſenſu ſuperioris poſtea vero non.ibi.nu.4.⁊.11.
1 Eligentes ſcienter indignũ priuant p vna vice poteſtate eligẽdi ⁊ ſuſpendunt per trienniũ a beneficijs q̃ habẽt in illa eccleſia vbi faciũt malam electionem.in.c.cum in cunctis.§.clericis ſane.nu.1.de elec. 127
Eligẽtes indignum priuentur an habeat locum in omnibus electoribus.ibi.nu.4.
1 Eligentes ſcienter indignum ſunt priuati poteſtate eligendi.in.c.cũ vintoñ.nu.1.6.⁊.11.de elec. 144
Eligentes nõ poſſunt comprimere in aliquem eligẽdi ſi vnus diſſentiret.ibi.nu.4.
Electio facta a priuandis an valeat.ibi.nu.13. 145
1 Eligentes ſufficit qđ ſint in quaſi poſſeſſione eligẽdi:licet nullũ aliud ius habeant.in.c.querelam.nu.5.de elec. 143
Eligendi mãdatũ habens intelligitur de idoneo ⁊ quare.in.c.cauſam que.nu.4.de ele. 124
Electio prelati non poteſt committi laico.ibi.nu.5.
Electores an ⁊ quando poſſunt variare.ibi.nu.10.
Et vide in eo.c.cum in terra.in fi.
6 Electores pñt vnũ ex ſeipſis eligere.in.c.cõſuluit.n.4.de iurep. 104
Electores nõ pñt ius eligẽdi aliũ cõpromittere vl' aliquẽ extraneũ admittere niſi oẽs nemine diſcrepãte cõſentiat.l.ſcriptũ.n.3.de ele. 160
Electio ⁊ poſtulatio ſi ſimul concurrunt que prefertur.ibi.nu.7.
1 Electores nõ pñt admittere procuratorẽ abſentis nõ iurantẽ legitimã abſentiam niſi omnes cõſentiant.in.c.qꝛ propter.§.illõ.nu.4.de ele. 165
1 Electores habẽt etiã officiũ poſt electionẽ factam in ea defendenda.in.c.oudum.el.ij.nu.4.de ele. 176
1 Electores imperij ſi eligunt indignum ſcienter electio deuoluitur ad papam.in.c.venerabilem.nu.20.de ele. 156
1 Electores ſi cõpromittunt eligẽdi in alterũ dꝫ oẽs nemine diſcrepãte conſentire.in.c.quia propter.§.vel ſaltem.nu.36.de ele. 154
Electores ſi maior pars eorum eligit ſcienter indignũ an poteſtas eligendi remaneat penes minorem partem etiã ꝙ ſtet in vno.ibi.nu.5.
6 Electores poſtꝙ elegerunt non poſſunt vlterius variare.in.c.cũ ante.nu.3.de iurepat. 196
1 Electus rex ſollicitans pro ſua electione facit ſe indignum ad illam dignitatem.in.c.per inquiſitionem.nu.5.de ele. 146
6 Electores transferũt in electum id qđ non habent.in.c.cura paſtoralis.nu.8.de iurepa. 193
1 Electores an debeãt eligere prelatum de gremio eccleſie.in.c.ne pro defectu.nu.7.de elec. 162
1 Electores nõ poſſunt variare publicato ſcrutinio.in.c.publicato.nu.1.4.5.7.8.de elec. 182.⁊ ſeq.
Electio facta de officiali abſente an poſſit retractari.ibi.nu.3.
6 Electores ſi non eligunt intra tempus ſtatutum eo quare contendit de poteſtate eligendi nõ priuant iure quod habent ad eligẽdum.in.c.quoniam.nu.6.de iurepa. 190
1 Electiõis ius nõ dicit ſcriptũ niſi probet ꝙ interuenerit pluries electioni facte de aliquo plato ⁊ vocẽ dederit.in.c.cumana.nu.3.de ele. 171
5 Habẽs duas voces circa electionem alicuius nõ poteſt illas diuidere: videlicet dare vnam vni: ⁊ aliã alteri.in.c.cum olim.nu.10.de re.iu.59
In electionib⁹ debent vocari etiam abſentes ⁊ ſufficit cõcordia maioris partis exigentium in collegio.ibi.nu.18.
5 Electio facta de excõicato eſt ipſo iure nulla ſi de excõicatio venit poſt electionẽ talis electio poteſt caſſari.in.c.dilecti filij.nu.3.de excep. 13
1 Electio vt valeat an requirãtur omnes de capitulo preſentes.in.c.eccleſia veſtra.el.ij.nu.14.de ele. 181
7 Electio ſecundo loco facta lite pendente ſuper prima an valeat.in.c.cum in apoſtolica.nu.4.de ſpon. 8
7 Electio pape mortuo alio ptinet ad cardinales:ſꝫ ſi papa eſt depoſit⁹ ad quem ſpectet electio dubitatur.in.c.ad petitionẽ.nu.4.de acc.70.
Electo prelati inferioris ſiue alter ſit mortuus vel priuat⁹ ſemper ſpectat ad eundem.ibid.
1 Electio facta poſt appellationem extraiudicialem an ſit ipſo iure nulla.in.c.cum nobis.nu.1.2.7.8.de elec. 135.⁊ ſeq.
1 Electio debet fieri maiori ⁊ ſaniori parte capituli ⁊ habet locũ ĩ omnibus diſpoſitionibus capitularibus vel vniuerſitate ſeculari.in.c.eccleſia veſtra.el.ij.nu.1.7.11.13.de elec. 181
1 Electio facienda de aliquo ſuperiore poteſt compromitti etiam in penitus extraneum.in.c.cauſam que.nu.1.⁊.2.de ele. 128
1 Electio facta a minore parte capituli non poteſt cõfirmari vel ratificari.in.c.auditis.nu.1.5.⁊.6.de elec. 149
Electio non poteſt dici facta communiter ſi omnes de capitulo ſingulariter preſtant conſenſum.ibi.nu.8.
6 Electio clandeſtine facta an ſit nulla.in.c.venio.nu.18.vt eccl.beneſi.ſi.di.con. 73
1 Electiones due quando emanauerunt que dicatur potior ⁊ validior.in.c.auditis.nu.9.de elec. 149
1 Electio canonicorum de conſuetudine poteſt pertinere ad ſolũ capitulum.in.c.cum eccleſia.nu.1.⁊.2.de ele. 151
1 Electio ſiue poſtulatio facta in loco interdicto an valeat.in.c.j.n.33.de poſtu.prela. 107
1 Electio clandeſtina an ſit ipſo iure nulla.in.c.quia propter.§.electiones.nu.2.de elec. 165
Electio clandeſtina an vitietur.ibi.
1 Electio que per vim eſt reſtricta ad certum hominẽ non valet ſecus ſi ad vnum ex certis.in.c.cum terra.nu.3.de elec. 131
Electio nõ facta in loco conſueto valet dummodo aliud nõ deficiat.ibid.nu.5.
1 Electio alicuius caſſata propter contemptum poteſt iterum fieri de illo met ⁊ ab eiſdem.in.c.bone memorie.el.ij.nu.9.⁊.5.de elec. 157
Electio queſita per ambitionem an retractatur.ibi.nu.13.
7 Electio clandeſtina non valet.in.c.j.nu.2.de clandeſt.deſpon. 16
2 Electio facta per habiles ſi vnus erat inhabilis an ſit nulla.in.c.ſi.nu.6.de procu. 147
6 Electio duorum ad vnam prebendam nõ valet intellige qñ pbẽda eſt annexa canonicatui:al's ſecus.in.c.tue fraternitatis.n.1.⁊.3.de pb.31
Electio ⁊ collatio ad beneficia debet eſſe pura.ibi.nu.2.
1 Electio ipſo iure nulla aliquando confirmatur per ſuperiorẽ.in.c.qꝛ diligentia.nu.4.de ele. 122
1 Electio facta ab illis qui veniebant priuandi etiã cõtradicẽte illa parte ad quam poteſtas eligendi erat peruẽtura valet.in.c.qꝛ propter.§.
niſi

nꝰſi.nu.5.de elec. 165
1 Electio prelati ſpectat ad collegium illius eccleſie vbi prelatus eligit.
in.c.cum dilectus.nu.3.de conſue. 96
Electus ⁊ nõ cõſecratus poteſt exercere ea que ſunt iuriſditionis epi-
ſcopalis.nu.17.
6 Electio ſi non ſit facta ab habentibus poteſtatem eligẽdi intra ſex mẽ
ſes trãſit poteſtas eligendi ad proximum ſuperiorem.in.c.cũ noſtris.
nu.3.de conceſſ.preb. 58
6 Electio ⁊ confirmatio poteſt fieri aliquo caſu vnico actu.in ca.dilectꝰ
filius.nu.3.de conceſſ.preb. 62
7 Electio prelatorum vel aliorũ ſimiliũ vt iudicum eſt prohibita fieri
per ſortem inter laicos tamẽ huiuſmodi electio non prohibetur.in.c.
fi.nu.1.3.de ſorti. 134
Electores non poſſunt vnum ex eis eligere.ibi.nu.4.
Electio facta per ſortem eſt nulla.ib.nu.5.
3 Electio facta per procuratorem an debeat approbari per dominiũ.
in.c.cum olim.nu.8.de cau.poſſ.⁊ prop. 63
3 Electio eſt actoris quãdo aliquis poteſt cõueniri in duobus locis.in
c.dilecti filij.nu.10.de fo.compe. 84
1 Electio pape lꝫ nulla põt cõualidari ſi ſupueniũt cõſenſus cardinaliũ
q aſcendãt ad perfectũ numerum.in.c.lꝫ de vitãda.nu.8.de ele. 123
Electio pape vtrũ poſſit per aliquam exceptionẽ elidi.ibi.nu.10. 124
Electus per metum ipſo iure nullum habet iuriſdictionem.ibi.nu.12.
Electus an computet vocem ſuam in numero eligentium.ibi.13.
3 Electio epiſcopi pertinet de iure communi ad canonicos cathedra-
lis eccleſie.in.c.cum eccleſia.nu.5.de cau.poſſ.⁊ prop. 154
Electio facta excluſis vel non vocatis illis ad quos etiã pertinet non
eſt nulla ipſo iure eſt ſed annullanda.ibi.nu.12.
Eligentes non poſſunt admittere forinſecos ad eligendum ſine cer-
tis ſolennitatibus.ibi.nu.43. 156
1 Electio facta a minori parte de digno prefertur electioni facte a ma-
iori parte de indigno.in.c.dudum.el.j.nu.10.de elect. 140
Eligentes indignum ſunt priuati ipſo facto poteſtate eligendi ꝓ pri-
ma vice.ibi.nu.11.
Electus ad aliquam dignitatem eccleſiaſticam an tempore electionis
requiritur ꝙ ſit in ſacris.ibi.nu.12.
6 Electio prelati non poteſt fieri per ſortem.in.c.j.nu.6.ne ſed.va. 74
1 Electio prelatorũ debet fieri ſecũdum formam.in.c.qꝛ ꝓpter.de ele.
que ante ſubſtantia.in.d.c.quia propter.nu.1.⁊.12. 162
Eligere qui non poſſunt.ibi.nu.3.
5 Electio facta de indigno trãſfert poteſtatẽ eligendi in ſuperiorẽ.in.c.
monachi.nu.10.de ſta.mona. 179
3 Electio facta per metum quo caſu eſt ipſo iure nulla adeo geſta ꝑ ita
electum ſunt nulla.in.c.olim inter.n.10.de reſt.ſpo. 190
6 Electio pſentatio,inſtitutio,collatio,inueſtitura quid ſint ⁊ ad quos
pertineant.in.c.autoritate.nu.5.de inſt. 53
3 Electio qualis eſt validior an facta abſente proprietate eligendi ⁊ nõ
poſſeſſione an abſente poſſeſſione non proprietate.in.c.cum eccleſia.
nu.53.de cau.poſſ.⁊ prop. 156
Admiſſus ad electionẽ a toto capitulo vel maiori parte acquirit poſ-
ſeſſionem iuris eligendi,ſecus a minori parte apud quã erat ius eligẽ
di pro illa vice,qꝛ non poteſt preiudicare alijs in futurum.in.c.cum ec
cleſia.nu.35.de cau.poſſ.⁊ prop. 156
6 Electio facta de aliquo contẽptis aliquibus cõfirmatur ſi intra certũ
tempus contẽpti non cõtradicũt.in.c.ij.n.8.de his que fi.a prel. 66
1 Electio ſimoniaca eſt nulla ⁊ nõ poteſt electus ꝑ ſimoniam etiã igno-
rante amplius eligi pro illa vice.in.c.ſi alicuius.nu.1.2.3.de ele. 183
1 Electio quid ſit.in rub.nu.2.de poſtul prela. 107
Electores ideſt qui habẽt poteſtatẽ eligẽdi nõ poſſunt eligere illum
qui ꝑ ſolã poſtulationẽ põt eſſe p̃latus alr̃s electio eſſet nulla.ibi.nu.3.
1 Electioni intereſſe nemo inuitus compellitur niſi multum interſit ec
cleſie.in.c.qꝛ propter.nu.4.de elec. 163
1 Electio epiſcopi in quo loco fieri debeat ⁊ alio loco facta nõ teneat.
in.c.quid ſicut.nu.2.de elec. 148
Electionem poſſunt caſſare contempti etiã poſt confirmationem ⁊
conſecrationem.ibi.nu.3.⁊.15.
Electio nulla non poteſt per ſubuenientes confirmari.ibi.nu.9.
1 Electio facta per metum eſt ipſo iure nulla.in.c.bone memorie.el.j.
nu.11.de elec. 141
1 Electiõi cõſentiens de ſe facte ꝑ abuſum ſecularis ptãtis efficit intel-
ligibilis i alia dignitate ⁊ electio eſt nulla.i.c.qſqs.n.1.3.⁊.5.d ele. 165
Electus ad dignitatem eccleſiaſticam a laico ⁊ eãdem obtinẽs a ſupe-
riore eccleſiaſtico adhuc iniuſte illam tenet ⁊ excommunicatꝰ eſt excõ
municatione minori.ibi.nu.2.7.8. 166
Electio facta per metum eſt ipſo iure nulla.ibi.nu.5.⁊.6.
2 Electio attẽtata poſt mortẽ coelecti eſt ipſo iure nulla.in.c.ex parte.
nu.3.de ar. 176
1 Si vocantur ad electionẽ non vocandi valet electio facta eis nõ expe-
ctatis.in.c.cum inter vniuerſas.nu.11.de elec. 135
Electio ſiue poſtulatio an poſſit fieri de illis q ſint de aliena ꝓuincia.
Anto.in.c.ſi.nu.5.de cler.pereg. 65
2 Electio p̃lati facta ꝑ metũ an teneat.in.c.ij.nu.12.qđ me.cau. 147
1 Electioni cõſentiẽs de eod.fiende incidit in ambitionem.in.c.cũ poſt.
nu.2.3.5.de elec. 169
1 Electio ſiue poſtulatio facta cõtempto ⁊ non vocato illo qui debebat
interuenire venit irritanda.in.c.bone memorie.el.ij.nu.5.6.25.26.27.
de poſtu.prela. 113
Et dꝫ locum in omnibus actibus capitularibus ẜm Panor.in.c.cũ
inter.el.ij.in ver.quo ad tertiam.de elec.
2 Eligi nõ poteſt licite allegatus alteri eccleſie matrimonialiter,ſed dꝫ
poſtulari ⁊ eligentes ſunt priuandi ſeu ſuſpendendi poteſtate eligẽdi.
in.c.quanto.nu.8.de tranſla.epi. 6
1 Eligendi ⁊ cõfirmandi autoritatẽ habens vtrum poſſit ſe vnico actu
expedire.ſ.eligere ⁊ confirmare ſimul.in.c.cauſam q̃.nu.6.de elec. 128
2 Eligendi liberam poteſtatem habens nõ poteſt indignum eligere.in
c.cum olim.nu.13.de arb. 174
6 Eligi non debet in p̃latum exiſtens in peccato mortali ſed electus nõ
deijcitur.in.c.per tuas.nu.6.de voto ⁊ vo.re. 178
Eligẽdi poteſtatem habens vna cum alijs poteſt etiã nõ impeditus
conſtituere ꝓcuratorẽ de cõſenſu aliorũ q poſſunt obſtare vt vnũ ex
ipſis faciat procuratorẽ.in.c.ſcriptum.nu.11.de elec. 190
2 Eligi an debeat ſanctior ⁊ melior.Ant.in.c.ij.in prima oppo.de offi.
cuſto. 70
6 Eligi quis non poteſt in epiſcopum niſi ſaltem ſit ſubdiaconus.in.c.
extirpande.§.qui vero.nu.3.de preb. 39
7 Eligenda eſt pars tutior in dubijs ⁊ precipue vbi periculũ anime ver
ſatur.in.c.iuuenis.nu.1.de ſpon. 3
7 Eligi an poſſit in prelatum conſtitutus in peccato mortali.in.c.ſi.n.
6.de cle.excom. 142
1 Eligendi prelatum poteſtatem habente poſſunt vnum ex eis eligere
etiam quod ſint duo.in.c.j.nu.6.de elec. 118
2 Eligi vel poſtulari qui debeant.c.admonet.nu.2.de renun. 11
5 Eligendus in prelaturam an ⁊ quando ſit potius doctus diues an po
tens ⁊ quando electio facta de aliquo iſtorum caſſet tanq̃ non expe-
diens eccleſie.in.c.cõſtitutus.el.ij.nu.10.⁊.11.de app. 115
1 Eligendi poteſtatem habentes ſi intra tempus prefixum non eligunt
trãſmittunt poteſtatem eligendi in ſuperiorem etiam ſi ſunt diſcordã
tes in eligendo.in.c.cum eccleſia.nu.12.de elec. 152
3 Eligi an poſſint nõ conſtituti in ſacris ad beneficia ſonãtia dignitatẽ
que ſint ſine cura ⁊ que diſpenſatio requiraꝛ.Ant.in.c.preterea.nu.7.
de eta.⁊ quali. 44
2 Eligi vel poſtulari quãdo quis debeat.Ant.in.c.licet.nu.13.de tranſ.
prela. 19
1 Eligẽdi poteſtatẽ habẽs non poteſt ſeipſum eligere.in.c.gratum.nu.
11.de poſtu.prela. 110
Et vide.in.c.j.nu.6.de elec.
7 Eleemoſyna nõ debet recipi a publico peccato ne reci
piẽs videatur ipſum fauere in peccato.in
c.ſuper eo.nu.1.de rapto. 119
6 Eleemoſyna nõ debet fieri de male acquiſitis reſtitutioni ſubiectis.in
c.innouamus.nu.2.de cenſi. 200
6 Eleemoſyne cõſiſtentium in peccato que ſiunt eccleſie ſunt recipiẽde
niſi crimen ſit notorium.in.c.ex tranſmiſſa.nu.4.de decimis. 149
6 Eleemoſynas poteſt facere clericus cõſtitutus in infirmitate de bonis
eccleſie ⁊ de eiſdem poteſt remunerare bñficia acccepta tam a conſan
guineis q̃ ab extraneis.in.c.cum in officijs.nu.6.de teſta. 114
6 Eleemoſyna quãdo ſit dãda ſub ꝓcepto peccati.in.c.auaritie.nu.3.de
preben. 125
6 Eleemoſyna legata vel alia relicta facta vni eccleſie pñt ꝑ aliã eccleſiã
repeti.in.c.qua veriſimilr̃ fuiſſent facta.in.c.cũ liberũ.n.1.d ſepul.135
7 Eleemoſyna de rebꝰ alienis nõ licite ſit.in.c.ſi qs.nu.4.de furtis. 121
6 Eleemoſyna an poſſit fieri ꝑ exiſtentem in peccato mortali ⁊ an ei ꝓ
ſit ad aliquid facere eleemoſynas.in rub.nu.11.de teſta. 110
6 Eleemoſynam facere poteſt clericus de bonis eccleſie dum tamen nõ
immoderatam faciat ⁊ hoc ſiue ſit ſanus ſiue in infirmitate cõſtitutꝰ.
in.c.ad hec.nu.1.⁊.4.de teſta. 114
6 Eleemoſynas nõ poteſt fieri de reſtitutiõi ſubiectis.in.c.quia plerique.
nu.10.de immu.eccl. 230
6 Eleemoſynaꝫ facere cõpellunꝛ tam clerici q̃ laici facultates habẽtes
vbi ſubeſt maxima neceſſitas.in.c.j.nu.9.de emp.⁊ vend. 82
Eleemoſyna eſt precepto tempore neceſſitatis.ibi.
7 Eleemoſyna debet dari concedens non minus recipienti q̃ dãti adeo
ꝙ potiꝰ eſt peccatum dando pauperi cibos delicatos.in.c.ſi ⁊ queſtio
nes.nu.7.de ſimo. 81
7 Eleemoſyna data ad põpaꝫ potius demereꝛ q̃ meretur.in.c.j.nu.4.
de collu.dete. 85
6 Eleemoſyna eſt in precepto etiaꝫ laicis quãdo eſt tãta neceſſitas pau
peris quod fame moreretur.in.c.de monachis.nu.4.de preben. 36
2 Eleemoſyne facte alicui imagini ſituate intra aliquã parochiã cedũt
lucro illius parochie.in.c.nimis.nu.3.de exceſ.prela. 87

4 Eleemoſyna an ſit in precepto.in.c.ſi vero.nu.6.de iurein. 133
6 Eleemoſyna ſiue decima an ⁊ quando ſint ſoluende de illicite queſitis intellige de decima perſonali,predialis vero ſemper ſoluatur.in cap. ex tranſmiſſa.nu.3.⁊.4.de dec. 149
2 Eleemoſyna in caſu neceſſitatis an poſſit recipi ab excōmunicato.in c.cum voluntate.nu.5.⁊.7.de ſen.excom. 134

Emptio preſumitur facta ex pecunia illius cuius noīe cātat inſtrumētum.in.c.preſbyter.nu.3.de pec.cle. 108
6 Emptio alicui⁹ rei cui⁹ īmobilis integre an ſit licita vt eadē res integra maiori ꝑtio vēdat̄.remiſſiue.in.c.paſtoralis.nu.4.⁊.6.de dec. 152
6 Emptio alicuius rei vt carius illa vendatur eſt ꝓhibita tam laicis ꝙ̄ clericis.in.c.j.nu.6.9.⁊.10.ne cle.vel mona. 235
6 Emptio facta de bonis eccleſie dicitur acquiſita per eccleſiā.in.c.relatum.el.ij.nu.3.de teſta. 120
4 Emēdatus ꝙ quis ſit qūo probetur ⁊ cui incūbit onus ꝓbandi emendationem ⁊ ſacerdoti creditur.in.c.teſtimonium.nu.14.de teſt. 88
Emendatus ꝑ diſpenſationez an repellatur a teſtificando.ibi.nu.15.
Emens rem eccleſie a ꝓlato preſcribit ſi credat interueniſſe cōſenſuz capituli ſecus ſi credat prelatum poſſe ſolum vendere.i.c.apoſtolice. nu.12.de dona. 12
3 Emēs in fraudē creditorum item contra interdicta legum ita res rei pub.ſine ſolennitate item emens ꝑ metum,puta qꝛ compellit quem ſibi vēdere tenetur fructus reſtituere perceptos ⁊ qui ꝑcipi potuiſſent: qꝛ reputatur poſſeſſor maleſidei licet habeat titulum.in.c.grauis.nu. 8.⁊.17.de reſt.ſpo. 177
5 Emēs a ꝓdigo aut luxurioſo an poſſit ꝑſcribere.in.c.ſi diligenti.nu. 26.de preſcri. 39
6 Emens rem minus iuſto ꝑtio ꝙ̄ valeat ignorante venditore turpiter acquirit.in.c.j.nu.2.ne cle.vel mo. 235
6 Emens rē eccleſie vel alio modo accipiens vltra modos a iure approbatos nullū ius ſibi acquirit.in.c.epiſcopi.n.1.de reb⁹ eccle.alie. 74
3 Emēs vel alio titulo accipiēs ⁊ ipſe alienans rem litigioſam qua pena puniat̄ etiam ſi eſſet eccleſia.in.c.eccleſia ſancte marie.el.j.nu.10.⁊ 11.vt lit.pen. 218
7 Emens vel vendens rez plus vel minus iuſto pretio non eſt vſurari⁹ ſi huiuſmdi res poterat plus vel minus valere mutato tpe ſecus ſi eſt certū ꝙ nec plus nec minus valeat.in.c.nauigāti.n.1.6.7.de vſu. 130
Emens rē minus ꝙ̄ valeat ſcienter ⁊ venditore ignorante non caret peccato.ibi.nu.19.
6 Emens bona confiſcata propter aliquā ſolēnitatē nō ſeruatā an emat cū bona conſcientia:remiſſiue.in.c.qꝛ pleriqꝫ.n.40.de immu.ec. 234
5 Emens bona fide rem alienam ſi antequā preſcribere finiat ſciat rem fuiſſe alienam ꝙ remedium habebit.in.c.ſi.nu.45.de preſcr. 47
6 Emens vel vendens rem vltra vel intra dimidiā iuſti pretij quo caſu teneatur in foro anime quid autē ſi poſtea ſuperuenit notitia maioris vel minoris pretij.in.c.quia pleriqꝫ.nu.28.de immu.eccle. 233
6 Emēs fructus futuros non tenetur ad pretiū ſi fructus non naſcuntur.in.c.propter.nu.13.de loc. 87
5 Emens rem eccleſie nō ſeruata ſolennitate poteſt conueniri ad ipſam reſtituendā in foro eccleſiaſtico.in.c.cum cauſa.nu.5.de re iud. 55
Emens res eccleſiaſticas ſine debitis ſolēnitatibus nō poteſt pretiū repetere nec fructus lucrari.ibi.nu.17. 57
6 Ementes indebite res eccleſiaſticas tenentur res reſtituere cū fructibus ſi repetantur ⁊ perdunt omnes meliorationes quas fecerunt.in c.ſi quis.n.1.6.13.de reb.ecc.alie. 75
Emens rem eccleſie vel poſſidens ſi eſt in bona fide habet beneficium cedendarum contra vendentem.ibi.nu.11.13.
7 Emere rem an ⁊ quo caſu liceat vt carius vendat̄.in.c.nauiganti.nu. 18.de vſu. 131
7 Emere vel vendere alicui ſoli adeo ꝙ alteri non liceat non eſt licituz. in.c.ſuper quibuſdam.nu.8.de ver.ſig. 203
6 Emptor poteſt emere res incertas vt fructus naſcituros ⁊ ſimilia.in c.preterea.nu.9.de iurepa. 196
6 Emptori decepto vltra dimidiam rei nō dico pretij quomodo ſubuenitur.in.c.perpetuus.nu.4.de dona. 193
6 Emptor non cogitur ſtare locationi facte ꝑ venditorem.in.c.querimoniam.nu.7.de iurepa. 192
6 Emptor cū pacto de retrouendēdo interueniente iuſto pretio lucrat̄ fructus donec retrouendat taz de iure canonico quā ciuili.in.c.ad noſtram.nu.8.de empt.⁊ vend. 84
Emens vltra dimidiam iuſti pretij vel habet ſupplere reſiduū vel rez reſtituere recepto pretio.in.c.cum cauſa nu.1.eo.tit.
6 Emptor moleſtatus in re empta dz denūtiare iudiciū vēditori anteꝙ̄ iudicium finiat̄ al's nō aget de euictione ⁊ nō ſufficit ſimplex denūtiatio,ſed vt veniat ad ſe defendendum.in.c.ſi.nu.2.⁊.3.de em.⁊ ven. 85

Emphyteota eccleſie non pōt vendere melioramenta q̄ fecit in re niſi ſeruata ſolēnitate de qua in.c.potuit.⁊ contrafaciens vel non ſoluens canonē priuatur iure niſi celeriter morā purgauerit etiā interpellatus.in.d.c.potuit.nu. 1.6.12.de loc. 86

Conſet.doctor excellentiſſimus. Utrū emphyteota vadēs vagādo ꝑ mūdum ſi ignorat̄ vbi ſit,⁊ an viuus vel mortuus ſit nullis relictis filiis aut nepotib⁹ dimiſit procuratorem vt ſolueret pēſionem eccleſie: modo eccleſia noluit accipere cēſuz a ꝓcuratore ꝑpter dubiū mortis: ꝓcurator aūt vult ſtare in poſſeſſiōe donec certificat̄ ſit de morte an eccleſia poſſit rem vendicare ſibi: ⁊ arguā ad partes. Et primo ad partem affirmatiuā ⁊ vr̄ ꝙ ſic.ar.ter.in.l.ſi ita pater.⁊ in.l.ſi filius.ff.de ri. nupt.vbi.i.d.l.ſi pater.dicit̄ ꝙ ſi pater abſit ⁊ ignoraret vbi ſit ⁊ an ſi terminus effluxerit ꝙ liberi vtriuſqꝫ ſexus poterunt matrimonium ⁊ nuptias legitimas cōtrahere ſi apertiſſime pater fuit ignorat⁹ vbi degit,⁊ in.d.l.ſi filius.dr̄ ꝙ ſi pater eſt apud hoſtes vel ante trienniū captiuitatis vel abſentie fili⁹ duxit vxorē vel alia nubat,matrimoniū recte ꝯhit̄ dūmodo certus ſit patrē nō repudiaturū cōditionē ei⁹ cū quo ſeu qua matrimoniū cōtrahit̄.ſic ergo in ſimili ſi emphyteota vagat̄ ⁊ ignorat̄ vbi ſit ⁊ an ſit,eccleſia poterit rē emphyteoticā ſibi vendicare ar.illorū iuriū. Scdo cōfirmat̄ ex hoc ꝑ ter.in aut.de nupt.§.ſz etiā.in ver.ſi vero.co.iiij.vbi ſi incertū ſit vtrū alter cōiux ſuperſit vel ne expectādū eſt quinquenniū quo elapſo cōuolabit ad ſecundas nupt.ſine periculo. Tertio adduco ter.ad hoc no.i.l.cū dñi horreoꝝ.ff.loca.vbi dñi horreoꝝ poterūt aperire eorū horrea ⁊ ea que ſunt ibi deſcribere ſi cōductores eorū nō apparuerūt nec eius tpis pēſionē exoluerint ⁊ ſic vr̄ ibi ter.ꝑ hac opi. Quarto adduco gl.ꝙ reputat̄ ſin.i.c.nō opz.el j.de cōſe.di.v.ꝙ dixit ꝙ ſi clericus tādiu abſit dubitetur ꝙ an viuat an mortuus ſit deſinat habere liberam adminiſtrationē.all.ter.inſt.de vſu.§.qō aūt.el.ij.ver.ſi qs locis vacātis poſſeſſionē ꝑpter abſentiam aut negligētiā dñi aut qꝛ ſine ſucceſſore deceſſit ſineui nāciſcat̄ ſine mala fide non poſſedit ſed bona licite rem vſucapit.⁊ illā gl.faciūt ſingulariter doc.⁊ ibi Ab.in.c.ex tue.d cle.nō reſi.⁊ rō ē,qꝛ ꝑſumit̄ mortu⁹. Quinto adduco ter.in.l.libera peculiū adminiſtratio.ff.de pec.vbi dr̄ ꝙ ille q vagat̄ ⁊ neſcitur an viuat vel mortuus ſit perdit liberā peculiū adminiſtrationē ad hoc faciat ter.in.l.ꝙ niſi.§.ex prouincia.ff.de ope.li.vt libertus non tenet̄ inſequi patronū vagabundū ad preſtādū operas.⁊ ibi Nico.de neapo.induci ad vaſallū q tenet̄ ſeruire dño ſz ſi incipit vagare ꝑ mūdum non tenetur,⁊ adduco ꝙ voluit idem Ni. de nea.in.l.itē illa.ff.de conſt.pe.vbi dicit ꝙ debitor non tenet̄ inuenire creditorem vagabundū ⁊ ſoluere ei debitum,lz al'as ſecus vt ibi plene no.⁊ adduco gl.cum ter.de vſur.quā gl.reputauit ibi ſing.do.me⁹ do.An.ꝙ vſurarius teneat̄ preſtare vſuram illi a quo extorſit illō eſt verum ſi nouit ꝑ mūdū,tūc qꝛ non tenet̄ inquirendo vagari.⁊ adduco gl.in.c.vnaqueqꝫ.xrj.q.ij.que dixit ꝙ vxor nō tenet̄ ſequi virū vagabundū.quam gl.facit ſin.do.Jo.de imo.in rub.ff.ſo.ma.lz ꝑ errorē allegauerit gl.in.c.ex hon.ea.cā ⁊ q̄ſtione,ſed ſoleo allegare gl.aliā.in c.de illis.de ſpō.⁊ in.c.ſi quis ineuitabili neceſſitate.xxxij.q.ij.⁊ in.c.j. de coniug.lepro.⁊ in.c.j.qui ma.accu.poſſ.que omnes gl.limitātur niſi ſcienter mulier duxiſſet in virum aliquem hiſtrionē qui ſolet vagari quo caſu tenebitur ſequi virum. Ita dixit gl.in.d.c.vnaqueqꝫ.⁊ in.d.c.ſi quis.facit quod voluit Bar.in.l.Meuia.§.vxorē.ff.de annu.le.⁊ ſcribentes in.d.rub.⁊ Jo.de imo.in.l.ſi cum dotes.§.ſi marit⁹.ff.ſolu.ma. Sexto faciat qꝛ eoipſo ꝙ quis longo tempore abſuit preſumitur ꝙ pro delicto abſuit:tempus enim inducit obliuionē:vt.ff.de damno infec.l.ſi finita.§.nō autem.⁊ no.Bart.in.l.de eo.§.ſi forte.ff.de acqr.poſ.⁊ gloſſ.inſt.de vſucap.§.quod autem.el.ij.in verbo propter abſentiam.hanc partem approbat Spe.in tit.de loca.§.nunc aliqua.verſi.cliiij.⁊ Bal.in aut.qui rem.in ſi.C.de ſac.ſan.ecc.quia in dubio iudicādum eſt pro fauore eccleſie:qꝛ maxima ⁊ ſumma eſt ratio que facit pro religione.l.ſunt ꝑſone.in ſi.ff.de relig.⁊ ſump.fune.licet dicat ibi bal. recurrēdum eſſe in hoc ad coniecturas. Et iudicio meo videtur ꝓbari eius theorica.in.d.l.ſi ita pater.in verſ.poſtꝙ apertiſſime pater fuerit ignoratur vbi degit,hanc etiam opi.ſecutus eſt dominus me⁹ in.d.c.cum tu.⁊ in repe.ru.C.q admit.ab ho.poſſ.co.lxvj.⁊ do.Jaſon mediolanenſis in repe.l.ij.in ver.xxxiiij.qro.in.xxxvij.col.C.de iu.emphyteo.⁊ hoc dicit procedere in dubio per.d.l.ſunt perſone.alias putat veri⁹ ꝙ cum eccleſia fundet ſe ex morte ſi ceſſarent cōiecture mortis alio nō apparente ꝙ eccleſia non poſſunt rem vendicare ab illo ꝓcuratore q ſoluit pro abſente:in priuato tamen putat hoc expeditum ⁊ quo ad ꝑtē affirmatiuam. Capio partem negatiuam ⁊ primo adduco text.in.l. nec nos.C.de capti.⁊ poſtli.reuerſis.vbi ille qui nitit̄ ⁊ fundat ſe ſuper morte alicuius dz eam probare ſaltem per famam al's preſumit̄ in dubio viuere.l.ſi quidem.⁊ ibi no.C.ſol.mat.⁊ in.l.ij.dubitetur.ff.quēadmod.teſta.ape.cū ergo eccleſia fundat ſe ſuper morte ergo eam probare debet per iura preallegata ⁊ vbicunqꝫ tractat̄:de commodo ſeu de hereditate alicuius ſufficit ꝓbare mortem per famam vel ꝙ cōſanguinei fecerunt luctū,preſertim cum tractatur de morte in longinquo loco ſecuta:vt plene ꝑ glo.⁊ Barto.in.d.l.ſecunda.§.ſi dubitetur.⁊ per Bar.in.l.quoties.C.de naufrag.lib.xj.⁊ per gl.in.c.quoniam frequenter.§.ſi vero.in ver.ſi autem.in verſ.preſumitur.vt lite nō cōteſta.⁊ in l.⁊ ſi de ſuo.⁊ ibi no.ff.de acquir.hered.⁊ no.cano.⁊ maxime Anto.de Bu.in.c.in preſentia.de ſpōſa.⁊ per Bartolū in tractatu de teſte.circa tertiam chartam.per gl.Cy.⁊ Bartol.in.d.l.ſi quidem.⁊ Alex.de Jmo.conſi.xxj.incipi.viſo proceſſu cauſe vertentis.in.iiij.vol.Barto. in.l.quod

in.l.quod preſens.C.de muriſleg.lib.xj.maxime cum agatur de magno
preiudicio ſm Ang.in.d.l.quoties.¶Secũdo preſumptio iuris eſt li
quida ꝓbatio.glo.ſingularis in.l.ſi tutor.C.de peri.tuto.⁊ ibi Bald.
⁊ Jo.de Jmo.⁊ no.doc.in.c.cum olim eſſemus.de p̄ulegijs.⁊ Ant.de
But.in.c.veſtra.de coha.cle.⁊ mulierũ.in repetitione facit quod legi
tur ⁊ notat̃ in.l.licet imperator.ff.de legat.j.cum ſimi.ſed preſumptio
iuris eſt quod homo preſumit̃ viuere per centum annos,vt in.l.ſi.C.
de ſacroſan.ecc.⁊ alibi p centum ⁊ viginti.vt in aut.de mona.in prin.
ergo cum preſumptio ſit pro emphyteota non poterit eccleſia rē ſibi
vẽdicare.¶Tertio priuare quē re ſua eſt pena,ita dixit Jo.and.⁊ doc.
ſequunt̃.in.c.ſi.de elec.li.vj.⁊ per do.meum do.And.in cap.ij.de con-
ſtitu.cenſura eccleſiaſtica nõ curat de penis ciuilibus ſed de mera re-
tutione.ita dicit Bal.in.c.ſicut.el.ij.de iureiuran.alleg.gl.in.c.frater
nitas.xij.q.ij.⁊ Abb.in.c.raynaldus.de teſta.⁊ in cap.j.de cõſtitu.⁊ in
c.ſi egreſſus.de iniurijs.⁊ in.c.qꝛ pleruncꝫ.de immu.eccle.⁊ in.c.audi-
uimus.de ſimo.⁊ in rub.de app.in ſi.⁊ in.c.tua.de vſu.in ſi.Bal.in ex-
tractis gl.decreti.do.Ant.in.d.c.quia plericꝫ.⁊ in.c.j.de dolo.⁊ con-
tuma.⁊ in.c.ſi.de preſcr.Pe.de Anch.in.d.c.j.de cõſt.Bal.in.l.ſi nõ-
dum.C.de far.Ludo.Rom.in repe.Rub.ff.de arb.in finalibus verbis.
Preterea vbi pena eſt impoſita a lege vel canone illam imponere nõ
debemus.gl.eſt ſingu.in.c.ſi.de iurepa.ſm Abbatē ibi.ſed ſimilis eſt
eſt gl.ij.xv.q.octaua.⁊ eſt bo.tex.in.l.ac ſi quis.in ver.labeo ait.el.ij.in
verbo diuus.ibi penā tamen in eum ſtatutam non eſſe.ff.de religioſis
⁊ ſum.fune.facit tex.in aut.de non eligen.ſecundo nubentes.in verſic.
non eſt lex tale quid dicēs.⁊.l.ſi ſeruum.verſi.nõ dixit pretor.ff.de ac-
quir.hered.¶Quarto eccleſia non debet locupletari cũ aliena iactu-
ra,quinimo nec etiaꝫ laicus.c.calumniā.de penis.regula locupletari.
de reg.iur.lib.vj.⁊.l.nam hec natura.ff.de condit.indeb.cum ſimilibꝰ.
ſed ſi eccleſia vendicaret ſibi rem ⁊ iſte viueret locupletaretur cũ alie-
na iactura,ergo ⁊c.nā eccleſia dꝫ eſſe cultrix iuſtitie vt eſt bonus text.
in.c.j.de natu.feud.¶Quinto vbicũcꝫ procurator ſoluit nomine em-
phyteote prodeſt emphyteote maxime ad hoc conſtitutus:vt legit̃ ⁊
notatur in.l.ſi procurator.ff.de condit.indeb.⁊ eſt quaſi omnium ſen-
tẽtia:⁊ maxime Ludo.Roma.in cõſi.ciij.incip.viſo q̃ſtionis propoſi-
te themate ceteriſcꝫ deductis ⁊c.⁊ etiam negotiorũ geſtorum:vt in.l.
ſoluendo.ff.de nego.geſto.quinimo in fortioribꝰ terminis vbi tracta
tur de cõſecratione iuris realis vt eſt emphyteoſis nõ refert quomo-
do ſoluat̃ aut a quo ſoluatur aut cuius nomine dummodo ſolutum
fuerit.vt in.l.arboribus.§.quid tamē.ff.de vſufruc.qui rectius proba
tur.ff.quemadmodum ſer.amit.l.q fundũ.Jtem de hoc eſt caſus qua
ſi in terminis ⁊ ſingula.in.l.forma.§.ſi cuꝫ ego.ff.de cenſibus.clare de
terminās ꝙ ſolutio cenſus aut canonis facta p ius non habentem no-
mine ſuo ius habẽti quin ad cõſeruationem emphyteoſis aut fundi cē
ſuarum,hoc aperte decidit And.de iſ.Guli.de cug.⁊ Bald.eos refe-
rens.in.l.ſolennibus.C.de rei vend.idem firmat Spe.in titu.de loca.
§.nũc aliqua.ver.lxxxij.⁊ Lud.Ro.in preallegat.ſuo conſi.⁊ ſic non ob-
ſtat.l.ſi pene.§.j.ff.de condit.indeb.⁊.l.que vtiliter.ad fineꝫ.ff.de neg.
geſto.vbi indebiti ſolutio per aliũ nomine ſuo facta creditori iure de-
benti ſoluere prodeſſe nõ poteſt,cũ ergo in caſu noſtro procurator ſol
uerit nomine emphyteote poterit ꝓ conſecratione cuius iuris realis
rem emphyteoticam retinere,⁊ per conſequēs eccleſia nõ poterit ven
dicare.¶Sexto adduco tex.attenta ſui ratione.in ca.quoniam frequē
ter.§.ſi vero.verſi.ſi autem.vt lite nõ conteſta.vbi ſi coniunx abſit tā-
diu debet expectari donec de ipſius obitu veriſimiliter preſumatur,qꝛ
cũ ſine culpa abſens,⁊ forſan aliqua iuſta cauſa:puta captiuitate egri
tudine vel alio iuſto impedimento detinetur ei preiudicare non debet
cũ ergo in caſu noſtro iſte emphyteota aliquo iuſto impedimento de-
tineri poſſit nec propria voluntate,⁊ ſic non malitioſe vult morari in
alienis partibus ergo ei p̄iudicare nõ debet niſi veriſimiles preſum-
ptiones extent cõtra eum vt ſenectus ſi eſt in acie vel eſt alia veriſimi-
lis p̄ſumptio de morte per famam.¶Septimo ⁊ vltimo validum eſt
argumentũ a ſufficienti partiuꝫ enumeratione.c.venerabileꝫ.de elec.
c.quoniam cõtra.de proba.inſt.de actio.§.actionum.l.patre furioſo.
ff.de his qui ſunt ſui vel alien.iuris.ſꝫ ego habeo tex.in quibus priuat̃
re emphyteotica,vt in.l.ij.⁊.iij.C.de iure emphy.⁊ ca.potuit.de locat.
Jtem habeo caſus in quibꝰ quis priuatur re conducta.l.edē.C.loca.
ca.propter ſterilitatem.eodem.titulo.ergo ex quo iſte caſus reperitur
ponere nos debemus.ar.l.ſi ſeruum.in verſi.non dixit pretor.ff.de ac-
quiren.hered.cum vulga.huius.itacꝫ dubio ad vtrancꝫ partē diſcuſ-
ſo reſpondere conabor ad argumentum deducto pro ⁊ cõtra,vt diſpu
tās defendi ⁊ tutari poſſit.Et primo ad tex.d.l.ſi pater.⁊ ad tex.d.l.ſi
filius.dico,qꝛ illa iura loquuntur in diuerſa materia ⁊ ex diuerſis non
infert̃.l.Papinianus exuli.ff.de mino.cum vulgar.imo ſunt correcta
p textũ in auth.hodie.C.de repud.⁊ lex abrogata ſeu correcta allega-
ri non debet.tex.iuncta gl.in.c.nouit.de iud.⁊ tex.in auth.de nau.vſu
in princi.in verſi.conſtitutionem precedentem in totum eſſe inutileꝫ.
quem tex.allegauit Nico.de Neapo.in preludijs feudorum.⁊ in.l.j.de
coniugē.cum emanc.lib.gl.⁊ doc.in.c.j.de conſt.Archid.in.c.quicun-
que.xj.q.j.doc.poſt gl.in.l.j.C.de lati.liberta.tollen.imo producens
ſcienter ſtatutum correctũ incidit in penam falſi ſm Bal.C.de iuſti.

codi.confir.Uel tertio dicere poſſumus:qꝛ ibi non agitur de magno
preiudicio tertij,nec obſtat ſi dicatur ꝙ imo agitur de preiudicio par
tis,per.l.paulus.alias eum qui.ff.de ſta.ho.vbi cõſenſus patris requi
rit̃ neceſſitate:quia reſpondeo ꝙ parum ⁊ quaſi nullum eſt preiudiciũ
⁊ cõſenſus requirit̃ de iure canonico.⁊ de honeſtate,vt ſunt due gl.in
iure pontificio ſolitarie.in.c.ſufficiat.xxvj.q.ij.⁊ in.c.ſi.xxxij.q.ij.nõ ob
ſtat tex.in auth.de nup.§.ſed etiam.in verſi.ſi autē.nec obſt.tex.in.l.cũ
domini horreorum.ff.loca.qꝛ ſm Rapha.Fulgo.in.d.authē.qui rem
illa.l.nihil facit:qꝛ ibi loquitur quando non tantum erat abſentia,ſed
etiam ceſſatio ſolutionis.Ceterũ ſi eſſet qui pro abſente ſolueret vt in
terminis noſtris nequaꝙ̃ loqueret̃.l.illa.Preterea prout dicit Pau
lus de Caſt.in.d.l.domini.duo requirunt̃ vt fieri poſſit quod ibi dicit̃
ꝙ ſteterit abſens per biennium ⁊ quod per biennium ſoluere ceſſaue-
rit nec videt̃ ſufficere qd ſteterit abſens minori tempore,licet ceſſaue
rit per biennium,⁊ hoc quando conduxerat ad maius tempus,al's ceſ
ſaret practica illius.l.in cõtrariuꝫ facit,qꝛ ſi conſyderant̃ ibi ambo fru
ſtratorie cõſyderaret̃ abſentia:qꝛ ſola ceſſatio ſolutiõis ſuffeciſſet:p.l.
quero.§.inter locatorē.ff.lo.ſed dic verum eſſe hoc quo ad expulſionē
conductoris,quo vero ad practicam illius.l.illa duo ſimul requirunt̃.
Preterea dici poteſt in cõtrarium,amice ſola ceſſatio ſolutionis non fa-
cit illam practicam introduci,qꝛ datur remediũ.d.l.quero.§.iter loca
torem.ff.lo.ſed ſola abſentia biennij,nam cum ibi agat̃ de intereſſe ⁊ p̄
iudicio dñi per ſolā abſentiam biennij iuriſconſultus prouidit duo vt
aperiant̃ horrea ⁊ ea que ibi ſunt deſcriberent̃,eodē modo in caſu no-
ſtro cum agat̃ de p̄iudicio eccleſie non habet aliam emphyteotam da
ta abſentia poterit reuendicare dictam rem emphytheoticā p rõnem
illius.l.ſꝫ tene primam ſolutionē Fulg.⁊ Pau.de ca.nec obſtat gl.in
c.oportet.qꝛ loquit̃ in caſu beneficiali a iure determinato:vt i.d.c.quĩ
frequenter.§.ſi vero.⁊ in.c.ex tue.de cle.nõ reſi.⁊ qꝛ agit̃ de magno p̄-
iudicio eccleſie.qꝛ eccleſia nõ debet eſſe deſtituta miniſtris,vt in.c.pe.
eo.ti.⁊ ſic vertit̃ periculum anime non ſolum beneficiati:ſed aliorum,
⁊ vbi maius periculum vertit̃ ⁊c.vbi periculuꝫ.de ele.li.vj.nec obſt.c.
qd autem.qꝛ loquitur in rebus prophanis mobilibus que p̄ſcribũtur
⁊ vſucapiuntur triennio:ſecus in rebus eccleſie.ca.de quarta.de pre-
ſcrip.aut.quas actiões.C.de ſac.ſanc.ecc.cum ſi.nec obſt.d.l.libera pe
culij adminiſtratio.qꝛ ibi agebatur de magno preiudicio domini quia
propter abſentiā ſerui ne res ſue pereant ⁊ iacturam patiantur iuriſ-
conſultus voluit prouidere indemnitati ſue:expedit eñ ne quis re ſua
male vtat̃.inſtitu.de his qui ſunt ſui vel alien.iuris.§.ſed etiam.Pre-
terea in illo caſu nemo erat qui adminiſtraret in caſu noſtro erat ꝓcu
rator loco emphyteote,qui faciebat incumbentia ei,ergo alia rõ refor
mat pactum.l.interpoſitas.C.de tranſac.⁊ he reſponſiones ſufficiant
quo ad argumēta iſtius partis affirmatiue.¶Quo vero ad argumen
ta partis negatiue,⁊ p̄mo ꝙ ille qui fundat ſe ſuper morte ⁊c.per di-
ctam.l.nec nos.cum alijs ſimilibus,qꝛ illud verum vbi agitur de ma
gno preiudicio vel maximo:ſecus ſi de leuiſſimo ſeu minimo p̄iudicio:
qꝛ tunc leuiſſime probationes ſufficiũt ſecundum doctores in prealle
gatis locis.⁊ do.Machanum de azoguidis.in.l.cum quedaꝫ.§.quod
dicitur.ff.de acqui.here.ſequit̃ Bal.in.l.quoties.C.de naufra.lib.xj.
vnde qꝛ eccleſia eſt fauorabilis ⁊ multa ſpecialia ſunt introducta in fa
uorem eccleſie:vt no.doct.in.c.j.vt lit.non conteſt.⁊ tex.in.c.ſunt qui
opes.xvij.q.iiij.c.ſi.de teſta.do.Ant.⁊ Abb.in.c.j.de proba.Abb.in.c.
in preſentia.de proba.Lud.ro.poſt Bar.in.l.ſtipulatio hoc modo cõ
cepta.de verb.ob.poterit vendicare rem emphyteoticam,⁊ deinde cõ
perto errore potius reſtituere q̃ in dubio ſtare in periculo.arg.inſtit.
de vſuca in princi.preterea dicta iura habent locum niſi aliud reperia
tur de iure expreſſum,ſed ego habeo tex.in.d.l.libera.ꝓ opinio.Spec.
ergo ⁊c.⁊ ad hoc adduco dominum meũ in repe.rub.C.qui admit.in
lxvj.co.¶Tertio dico hoc ꝓcedere niſi doc.⁊ magiſtri aliter īterpre-
tarentur caſum dubium,qꝛ tunc eſt ſtandum eorum interpretationi.
iſte eſt bonus tex.in.c.j.in verſi.arbitrio magiſtroruꝫ.de deci.⁊ hoc ve-
rum niſi conuincatur de errore.pro hoc facit quod habet̃ in.l.vnica.
C.de profeſ.qui in vrb.conſtā.li.x.quia magiſtorum opi.eſt probabi-
lis ⁊ non neceſſaria ſecundum doc.in.l.j.⁊ ibi Bart.ff.de leg.⁊ in.c.ca
pitulum.de poſtu.prela.cum ergo in dubio ita interpretentur commu
niter doc.ergo ⁊c.Nec ob.ſecundo qd preſumptio iuris eſt liquida ꝓ-
batio ⁊c.⁊ ꝙ homo preſumitur viuere per cētũ annos.c.qꝛ licet.iſtud
ſit verũ elidit̃ a diſpoſitione iuris que vult qd in dubijs debemus fa-
uere pie cauſe.c.ex literis.de proba.c.ſi.de re iudica.facit quod voluit
Bal.in.l.ꝓxime.§.ſi.ff.de his que in teſta.delen.¶Uel ſecundo dico
illam legem non procedere in actu preiudiciali eccleſie q̃ eſt fauorabi-
lis ⁊ ſumma eſt ratio ⁊c.l.ſunt pſone.⁊c.¶Uel tertio dico illud veruꝫ
niſi in certis caſibus ius preſumat aliud,vt in.d.l.libera.⁊ vna preſum
ptio eliditur alia validiori preſumptione.ca.literas.de preſum.c.acce
dens.de cri.fal.l.diuus.ff.de in integ.reſti.Jtem in.d.l.ſi.non dicit̃ qd
qd preſumitur ſed quod longiſſimum vite hominis tempus ſunt an-
ni centum.⁊ ibi Bart.nec obſtat tertio ꝙ priuare quē eſt pena ⁊c.qꝛ
actus agentium nõ operantur vltra intētionem eorum,vt legi.⁊ no.
in.l.non omnes.ff.ſi cet.pe.cum ergo eccleſia non intēdat priuare,ſꝫ
ꝓpter dubium mortis reaſſumere ad ſe rem emphyteoticam,ergo ⁊c.

nec ob.ꝙ eccleſia non debeat locupletari cũ aliena iactura:qꝛ hoc caſu
nõ locupletatur attentata ⁊ cõſyderata eius mẽte:imo quoties error
apparebit eccleſia reddet rẽ emphyteoticã ipſi emphyteote ⁊ ſancti⁹
eſt res eccleſie illibatas ſeruari ꝙ in dubio periculi ei ſubijci,nec obſt.
qd ꝓcurator ſoluerit noĩe emphyteote ⁊ ille q dimittet aliquẽ loco ſui
nõ dicit delinquere ſm Pau.de ca.in.l.cũ dñi horreorꝫ.ff.lo.faciũt ea
ꝗ̃ leg.⁊ no.in.c.ſi.de eo q mit.in poſſ.cã rei ſer.⁊ qd voluit Bal.in rub.
C.q admit.⁊ ſi quis incepit vagari ⁊ neſcit vbi poſſunt amici cõparere
⁊ petere decerni bo.poſſ.⁊ facit ꝙ voluit Bal.ꝑ illum tex.in.l.cũ ſci-
mus.C.de agr.⁊ cenſi.li.xj.⁊ Ang.cõſi.clxix.inci.ſtatuto ciuitatis ⁊c.
tex.in.l.j.ff.de procu.qꝛ reſpondet dicta procedere ad hoc vt non ca-
dat a iure ſuo ꝓpter ſolutionem non factam a domino,ſed eius procu
ratorem,⁊ licet nõ dicatur delinquere hoc verum eſt a prin.lꝫ data lõ-
ga abſentia ſeu diutina preſumitur delinquere,vel hoc ꝓcedit fauore
eccleſie ꝓpter dubiũ mortis.nec ob.ꝙ voluntas nõ pſumit mutata.l.
eum q.ff.de prob.c.maiores.de bap.qꝛ tractu temporis preſumit aug
men.c.ad id qd.de ſpon.cum ſi.¶Pro parte negatiua facit ꝙ eccle-
ſia debet facere id qd decet.c.magne.de vo.l.ſemp.ff.de rit.nup.gl.in
l.ſemper.ff.de reg.iur.gl.x.q.ij.c.hoc ius porrectum.cum ſi. Item nõ
debet inhiare commodis alienis.c.ſuam.de pe.c.ex parte.de cenſi.Itẽ
debet facere id quod eſt in vulgi opi.ne iudicetur ⁊ rigida ⁊ aſpera ne
pſumãt aliquod ſiniſtrum ꝑ id qd legitur ⁊ no.in.c.quid ſit fugitiuus.
⁊ ibi Bar.de edi.edi.⁊ ꝑ id ꝙ no.in.c.tua.de iurein.nam aliquando id
qd eſt illicitum iudicat licitũ eccleſia preterea generalis equitas ꝗ̃ eſt
ꝙ quis non locupletet cũ aliena iactura prepõderat culpe ⁊ dolo par-
tis aduerſe,ita dixit Pe.de Anch.⁊ Io.de Imo.ibi per illũ tex.in.c.
ad aures.de reb.ecc.non alie.facit etiam tex.ſing.in.l.ſi.ff.de fun.dot.
ſm Bal.in.l.fiſtulas.§.q fundũ.ff.de cõtrah.emp.¶Pro parte affir-
matiua facit tex.in.l.j.§.illud.iuncta.l.ſꝫ ⁊ ſi certum.§.j.ff.ad ſil.vbi pa
ria ſunt ꝙ cõſtet dominum occiſum ⁊ ꝙ dubitetur vbi ſit ipſe ad hoc
vt torqueant ſerui.facit tex.etiaꝫ in.l.fundi.ff.de cõtrahẽ.emp.vbi pa
ria ſunt aliquid nõ eſſe ⁊ non apparere.Et his omnibus conſyderatis
puta in hoc caſu recurrendum eſſe ad coniecturas,quibus nõ extanti
bus dico de equitate theoricam Spe.in dubio procedere,de iuris ve-
ro rigore cõtrariam partem puto de iure veriorem.¶Laus deo ⁊ glo
rioſe virgini ⁊ toti curie celeſti triumph.amen.

6 Emphyteoticum ius non poteſt alienari in potentiores.in.c.potuit.
nu.10.de loca. 88

6 Emphyteota tenet ſoluere integrum canonem,licet patiatur damnũ
in re emphyteoticaria niſi tota res pereat quo caſu ceſſabit a ſolutio-
ne canonis.ibi.nu.16.

Emphyteota non liberatur a ſolutione canonis propter ſterilitatem
licet maximum.ibi.nu.17.

6 Emphyteota non poteſt renuntiare rei emphyteoticarie domino cõ-
tradicente.in.c.iudicatum.nu.1.de immu.eccle.⁊ cemi. 224

6 Emphyteoſis dicitur perpetua etiam data ad annos.xxx.in.c.nulli.
nu.4.de reb.ecc.alien. 74

4 In emphyteoſi data alicui ⁊ filijs ſuis veniunt naturales ex tacita
mente contrahentis.in.c.in preſentia.nu.24.de prob. 15

Emphyteoſis legari poteſt etiam irrequiſito domino.ibi.nu. 27

Emphyteoſis conceſſio ſimpliciter facta intelligitur vſqꝫ ad tertiam
generationem.ibi.nu.28.

Emphyteoſis eccleſie extenditur in perpetuum vbi alienatio valeret.
ibi.nu.29. 16

Emphyteoſis trãſit in eccleſiã ꝑ igreſſuꝫ niſi dñs reuocet.ibi.n.70. 19

6 Emphyteota ꝓ canone ſoluendo debet ire ad domũ domini ſi vterqꝫ
eſt eiuſdem fori alias ſecus.in.c.ſignificante.nu.10.de pig. 69

6 Emphyteota an teneat illo tpe ſoluere pẽſionem lꝫ fundus emphyteo
ticarius non poſſit coli propter guerram.in.c.potuit.de lo. 91

☞ Corſe.doc.excellẽtiſſim⁹. Et cõis opi.legiſtarũ.in.l.j.C.d iur.empb.
eſt ꝙ non teneat rationibus.de quibus per Abba.in.d.c.potuit.con-
trarium in.q.facti conſuluit do.Frã.zabarellus cardinalis Padue:⁊
idem collegium totum paduanum principaliter motũ.per.l.j.in ſi.C.
de iure emphy.requiritur enim vt ſubſtantia ipſius rei penitus ledat
quod non contingit quãdo non poteſt coli propter timorem hoſtiũ,
nam reperiet eo tempore emptorem,⁊ ſic in cognitionem dominij dꝫ
ſoluere canonem maxime cũ guerra ſit temporalis,⁊ hanc opin.putat
veriorem Abb.in.d.c.potuit.in ſi.hoc intelligens niſi fundus ex toto
eſſet captus ab hoſtib⁹,nec eſſet ſpes de recuperatione.⁊ hoc caſu pu
tat procedere opinionem cõtrariã ꝗ̃ fuit Iacobi de aret.quẽ ſequitur
Cy.Bar.Bal.Ang.⁊ Sal.in.d.l.j.Pe.de Anch.in.d.c.potuit.⁊ Io.
And.in add.Spe.in ti.de loca.§.nunc aliqua.ver.xxvij.⁊ ſequitur do.
Ant.in.c.potuit.niſi modico tẽpore guerra duraſſet:qꝛ tũc nõ fieret
remiſſio,ſꝫ reperio Io.de Imo.in.d.c.potuit.dicere ſe vidiſſe de facto
iſtã.q.⁊ cõſuluiſſe ſm opi.Ia. de Are.⁊ ſequaciũ.⁊ dt ꝙ limitatio dñi
An.non ꝓbat lege:qꝛ pro illo modico tpe nihil potuit ꝑcipere. Nec
ob.d.l.j.qꝛ ſatis dicitur interim perire tota res ex quo ꝓpter vim ho-
ſtiũ nihil põt cõſeq. Nec ob.ſm eũ ſi dicat ꝙ ꝓpter ſterilitatẽ nõ ſit re
miſſio pẽſionis.qꝛ ideo eſt illud ꝙ interim hꝫ patiẽtiã vtẽdi re emphy
teotica:ſꝫ ꝓpter ſterilitatẽ fruct⁹ nõ recipiant ſec⁹ eſt in caſu guerre
⁊ iſtam dicit fore communẽ opi.⁊ ita cõſuluiſſe do.meũ do.Bar.in.d.
c.potuit.adducit Albe.de roſa.dicentem ꝙ ꝓ parte rei emphyteotice
diminuta tenet emphyteota ad integrum canonẽ ⁊ nõ ſit ſibi remiſſio
penſionis,ita etiã ⁊ ſi res emphytyotica eſſet deperdita ꝓ parte tẽpo-
ris ꝓ qua durat guerra.ita dt ſe in arduis cauſis cõſuluiſſe ⁊ obtinuiſ-
ſe facit ꝓ eo ꝙ in ſimili dicitur de colono partiario,quia cenſetur dñs
vna cum ſocio ſuo:qꝛ nõ remittitur ſolutio debita dño:lꝫ ſecus ſit in
colono ſimplici.tex.eſt in.l.ſi merces.§.vis maior.ff.loca.ergo ita ẽ di-
cẽdum in emphyteota. Secũdo facit dictum. Spe.in.d.§.nũc aliqua.
verſi.xxxij.⁊ ideo cõcludit dñs meus ꝙ ſi quãtitas illius canonis eſt
ita magna ꝙ ſi res locaretur de anno in annum non mereret maiores
penſiones tunc procedat cõis opinio,⁊ ideo dicit Bal.in.d.l.j.ꝙ ſi cen
ſus eſt magnus debet fieri remiſſio propter guerram.⁊ ibi Bar.dt qd
proprie nõ eſt cõtractus emphyteoticus qñ dat tanta penſio quanta
daretur pro locatione,ſi vel modica eſſet penſio in contractu emphy-
teotico vt communiter fieri videmus tũc nõ ſit remiſſio mercedis.ar.
d.l.ſi merces.§.vis maior.⁊.l.ex conducto.§.j.⁊.l.ſi vno.ff.loca.⁊ ita ꝓ
cedat conſilium Abb.domini Card.collegij paduani.⁊ do.Abb.ſicu.
facit qd voluit Bar.in.l.interdum.§.j.ff.de acqui.poſſ.⁊ ibi ꝑ Mod.
⁊ ita reſidet do.meus.in.d.ca.potuit.in.xxxiiij.⁊.xv.colũnis.mihi vide
tur opinio Iaco.de are.⁊ ſequaciũ.⁊ etiam Ioã.de Imo.ſit verior.
nam interim ꝓpter guerram fundus non poteſt coli ⁊ cultiuari ſa-
tis grauatur emphyteota ex quo in totum occupat fund⁹ ab hoſtib⁹
⁊ nihil poteſt percipere, vnde ꝓ illo tempore quo durat guerra dicit
res tota perire ⁊ hoc per iura allegata ꝑ eos.⁊ ad hoc adduco Pe.de
Anchar.conſi.lxxxvij.vbi dicit ꝙ ementes paſagium poſſunt cõſequi
remiſſionem mercedis ſi ſuperuenit guerra imo fortius diceret ſi eſſet
timor guerre:qꝛ forte occuparet fundus ab hoſtibus vt nõ poſſet ibi
tutus haberi acceſſus,vt dicit Pe.de Ancha.in preallega. conſilio ⁊
adducit ad illud Senece. in trage.peior eſt bello timor ipſe belli,iõ di
cimus ꝙ terror armorum operatur eundem effectum ꝗ̃ operant ipſa
arma.l.j.§.idem Labeo.ff.de vi ⁊ vi armat. Item ſubito ꝙ appellat a
grauamine comminato.l.ſi quis ꝓuocatione.C.de app.gl.iuncto ter.
c.ad noſtram.in.c.ii ceſſante.eod.ti.⁊ adduco tex.in.l.nouiſſime.§.ſi
quis compulſus.ff.qd fal.au.vnde idem operat terror tormenti quod
ipſum tormẽtũ:facit hon⁹ ter.in.c.j.in verb.timẽtes grauari.de dila
tio.quem ad hoc ponderauit domi.meus Bar.ibi.ꝙ timor grauami-
nis idem operat quod ipſum grauamen.facit quod voluit Domin.in
c.j.de re iudic.li.vj.vbi dicit ꝙ idem operatur premiũ quo ad penam
incurrendam ⁊ expectatio pmij.⁊ vide Abb.in ca.perſonas.de appe.
vbi poteſt appellari a grauamine cõminato vel preparato ⁊ facit ter.
in.l.cum pater.C.de ceſſio.bono.⁊ ter.in.l.quẽadmodum.C.de inoffi.
teſta.⁊ ter.⁊ ibi Ang.facit quod voluit Bal.in.c.j.§.ſi quis iniuria.de
pa.iu.fir.in vſi.feu.⁊ Cy.in.l.j.C.vnde vi.ꝑ Pet.ibi ⁊ Bar.i.l.ſi.ff.
de nora.⁊ Abb.in ca.ſacris.ꝙ metus cauſa.ex quibus infertur ꝙ idem
operatur mortis metus ſicut mors ipſa,⁊ in hoc caſu ſatis bene proce
dit opinio Abb.in.c.potuit.vbi prori.

Emphyteoſis ſi eſt reuerſa per mortem vaſalli debet potius concedi
heredi ipſius vaſalli quam extraneo.in.c.bone memorie.el.ij.nu.28.de
poſtu.prela. 115

6 Emphyteota non ſoluit canonem intra bienniũ non cadit a iure ſuo
ſi ille cui debebat fieri ſolutio erat debitor emphyteote.in.c.bona ſi-
des.nu.11.de depo. 81

6 Emphyteotice rei renocatio de generatione in generationem vel de
tempore in tempus ſit,ne longinquitate temporis aliquis dicat rem
eſſe propriam.in.c.j.nu.5.de preca. 78

5 Emphyteota poteſt exponere ius ſuum venale ſine conſenſu dñi non
tamen poteſt vendere.in.c.potuit.nu.3.de loca. 88

Emphyteota poteſt ius quod habet in re alteri donare vel legare.
ibi.nu.8.

Emphyteota priuari nõ poteſt ius quod habet in re alienare eccleſiã
tanꝗ̃ in potentiorem ſed ſi alienauerit eccleſia non conſequetur tan-
tum pretium illius iuris.ibi.nu.10.

Emphyteota vendens irrequiſito domino vel ceſſans a ſolutione ca
nonis an poſſit propria authoritate expelli a domino.ibi.nu.13.

Emphyteota non ſoluens canonẽ vel alienans irrequiſito domino ꝑ
dit omnes meliorationes quas fecit.ibi.

Dominus rei in emphyteoſim date ſi recepit pretium ab emphyteo-
ta qui ceſſauit ſoluere debito tempore an cenſeatur ipſum in re inte-
grare.ibi.ibi.nu.14.

2 **Epiſcopus** a propria ſede expulſus ſi fuit ad aliã elect⁹
non põt ad illã propria autoritate tranſire.
Ant.de But.in.c.j.nu.4.de tranſla.prela. 17

Epiſcopus electus licet non poſſit conſecrare poteſt tamen alteri epi
ſcopo hoc demendare.ibi.nu.6.

2 Epiſcoporum ceſſio tranſlatio ⁊ depoſitio ſunt de reſeruatis ſedi apo
ſtolice.in.c.inter corporalia.nu.7.de tranſla.epi. 3

6 Epiſcopi autoritas vbi interuenit non preſumit colluſio.in.cum cle
rici.nu.2.de cen. 200

5 Eps cũ capitulo dñt explicare negotia eccleſie nec vni⁹ ſine alio.i.c.cũ
non

non liceat.nu.2.de preſcrip. 30
6 Epiſcopus promotus non perdit ipſo facto beneficia priora ſed poſt conſecrationem vel poſt lapſum tempus prefixum ad conſecrandum. in.c.de multa.nu.12.de preben. 37
5 Ep̃i an poſſint aliquẽ fame reſtituere.in.c.cum te.nu.14.de re iu. 79
Ep̃i diſpenſant a votis iuramentis ꝛ fidelitatibus huiuſmodi.ibi.
Ep̃s nõ diſpenſat cũ patiẽte defectũ in natalibus quo ad ordines.ibi.
6 Epiſcopus poteſt compellere canonicos ad ſubdiaconatum.in.c.extirpande.§.qui vero.nu.39.
Epiſcopus poteſt ex beneficio pingui cõſtituere duo ex cauſa.ibi.n.7.
6 Epiſcopus poteſt conferre beneficium filio ſuo legitimo vel nepoti alias babili ꝛ digno.in.c.qꝛ clerici.nu.6.de iure pa. 191
2 Epiſcopus qui petijt ꝛ obtinuit licentiam de cedendo an poſſit re integra ab ea recedere.Anto.in.c.quidam.nu.2.de renun. 31
5 Ep̃i plures pñt ẽeſſe vni ep̃atui vel ecclie.in.c.fi.nu.12.de re iudi. 84
Epiſcopi in conſilio ſunt tanquam vniuerſitas ꝛ non vt ſinguli reſultate effectus.de quo bic.ibi.nu.13.
2 Ep̃s non poteſt deponi per alium ꝙ per papam ſed cognoſcere an ſit deponendus poteſt ſpectare ad archiepiſcopum vel legatum.in.c.j.n. 5.de offi.leg.fo.106.Et vide in.c.ſeq.n.3.in fi.eo.ti. eo.
6 Epiſcopi non debent conſecrare eccleſiam extra ſuam dioceſim ſine licentia proprij epiſcopi ſi conſecrauerint conſecratio tenet ſed ipſi veniunt puniendi.in.c.tua.nu.3.de conſe.eccl.vel al. 206
2 Ep̃s vel alius p̃latus abſoluẽs ſubditos ab obediẽtia nõ per boc cenſet renuntiare prelature ꝛ quare.Ant.in.c.lecte.n.4.5.6.de renun. 32
2 Epiſcopus an ꝛ quando poſſit extra ſuam dioceſim celebrare.Ant.in c.fi.nu.1.de auto.ꝛ vſu pal. 21
1 Epiſcopus priuatur propter omnimodum defectum ſcientie ꝛ quid de alijs prelatis.Ant.in.c.fi.nu.1.4.5.de eta.ꝛ quali. 48
Epiſcopus ſi priuatur remanet babitus officij ꝛ character.ibi.nu.3.
6 Epiſcopus loci poteſt intromittere ne excommunicati vel vſurarij ſepeliantur etiam in loco a ſua iuriſdictione exempto dummodo locus ille ſit in ſua dioceſi.in.c.ſacris.nu.7.de ſepul. 139
6 Epiſcopus non debet regulares abſoluere:quia boc pertinet ad eorum ſuperiores.in.c.quoniam.nu.5.de vi.ꝛ bone.cle. 5
7 Epiſcopus an poſſit diſpenſare cũ clerico in ſacris q matrimonium cõtraxit an in clerico pcutiẽte aliũ clericũ.in.c.j.n.7.qui cle.vel vo.20
2 Epiſcopus ſi non babet temporalem iuriſdictionem non poteſt babere officiales armatos.in.c.ſignificaſti.nu.10.de offi.deleg. 75
6 Epiſcopus omni die aut audire aut dicere miſſam debet.in.c.j.nu.8. de vi.ꝛ bone.cle. 3
7 Ep̃s ſpectat matrimoniales cauſas decidere ꝛ ideo nullus alius prelatus de eis ſe intromittere babet.in.c.j.nu.12.de conſan.ꝛ affi. 31
6 Epiſcopus cui ex negligentia patroni non preſentantis eſt delata poteſtas conferendi babet ſex menſes ad conferendũ.in.c. tranſmiſſe. nu.7.de iure patro. 199
6 Ep̃s nil dꝫ de relictis monaſterijs.in.c.j.nu.1.ꝛ.4.de ſta.mona. 179
3 Epiſcopus poteſt concedere poſſeſſionem eccleſie pro oratorijs ꝛ boſpitalibus conſtruendis.in.c.olim.el.j.nu.2.de reſti.ſpo. 179
1 Epiſcopus qui renuntiauit epiſcopatui an debeat eligi vel poſtulari. in.c.fi.nu.7.de poſtu.prela. 116
Epiſcopus non poteſt diſpenſare ſuper defectu etatis.ibi.nu.10. 117
Epiſcopus poteſt diſpenſare ſuper omnibus caſibus a iure expreſſis: licet non ſint expreſſi in perſona epiſcoporum ſed generaliter.ibi.
Epiſcopatus tranſlati an vacent a tempore tranſlationis facte per papam an a tempore acceptationis facte per ep̃m in trãſlatũ.ibi.n.13.
1 Ep̃s põt fieri ſolo verbo pape citra aliquas literas nõ tñ põt ille ſe gerere pro ep̃o niſi oſtẽdat per literas.in.c.in noſtra.nu.11.de reſcrip. 81
7 Epiſcopus non ligatur conſtitutione quam fecit.in.c.vniuerſitatis. nu.13.de ſenten.excom. 186
1 Epiſcopus an poſſit libere vicarium remouere.in.c.edoceri.nu.10.de reſcrip. 65
1 Epiſcopus ſine capitulo nec econuerſo non babet poteſtatem in iuriſdictionibus niſi preſcripſerit.in.c.cum inter.nu.1.de conſue. 96
Epiſcopatus vtrum poſſit contra exemptos ferre ſententiam.ib.n.3.
6 Epiſcopus nõ poteſt ſtatuere in preiudicium eccleſiarum inferiorum aliqua cauſa non vrgente.in.c.veſtra.nu.2.de locato. 86
Ep̃s poteſt ſtatuere in dioceſi ſua niſi tãgat iura aliorũ i quorũ preiudiciũ ſtatuere non põt niſi eis cõſentiẽtibꝰ tacite vel expreſſe.ibi.nu.6.
1 Ep̃s nõ põt eligi ſi eſt pſona illiterata.in.c.cõgregato.nu.2.de ele. 175
6 Epiſcopus ꝙ bꝫ de iure ſpeciali põt ſine cõſilio vel cõſenſu capituli explicare vel exercere.in.c.cũ apoſtolica.nu.14.de bis que fi.a prela. 69
6 Ep̃s non põt cõcedere ſine cõſenſu capituli eccleſiã vacãtẽ alteri eccleſie etiam babenti ius patronus in ea.in.c.tua nuper.nu.1.eo.ti. eo.
6 Epiſcopus poteſt agere ꝛ cõueniri reſpectu eccleſie inferioris:lꝫ babeat rectorẽ.in.c.cum dilectus.nu.10.de ſucceſ.ab inteſta. 131
6 Epiſcopus an poſſit emere rem eccleſie ipſo autore.in.c.vnico.nu.20. circa fi.vt eccle.bene.ſi.di.con. 73
2 Ep̃s dimittẽs primã eccleſiã ſine licentia ꝛ trãſiẽs ad aliã ſine licẽtia vtraq; eccleſia priuatur.in.c.quanto.nu.12.ꝛ nu.2.de tranſla.epi.6.

Ep̃s tranſiens ad ſecundã eccleſiã an ſit priuatus ipſo iure.ibi.nu.13.
Ep̃s nõ dicit ille qui lꝫ ſit electꝰ ꝛ cõfirmatus nõ tñ cõſecratꝰ ꝛ appellatione epi nõ venit electꝰ ꝛ cõfirmatus.in.c.eã te.nu.2.de reſcrip.48
1 Epiſcopus vel capitulũ an ꝛ qñ poſſit minuere vel de nouo inducere dignitates in eccleſia.in.c.cũ acceſſiſſent.nu.4.de conſti. 25
Epiſcopus non poteſt diſpenſare contra conſtitutionem beneficij ſine licentia patroni niſi cum cauſa.ibi.nu.5.
Item non poteſt vnire beneficium ſine conſenſu patroni.ibi.
Ep̃s dicit in mora petẽdi cõſecrationem ſi nõ petit poſt tres mẽſes a die cõfirmationis.in.c.cũ in cũctis.§.cũ vero.nu.1.5.de elec.125.ꝛ ſeq.
Epiſcopus electus ꝛ confirmatus põt exercere ea que ſunt iuriſdictionis:ſed non ea que ſunt ordinis ep̃alis ante conſecrationẽ.ibi.n.2.ꝛ.6.
Epiſcopus adbuc conſecratus babet ea que ſunt iuriſdictionis non autem ea que ſunt ordinis ep̃alis.in.c.tranſmiſſam.nu.1.de elec. 132
Epiſcopus vtrum poſſit exercere ſuam plenariam iuriſdictionem ſi non acceperit poſſeſſionem epiſcopatus.ibi.nu.3.
Epiſcopus ante conſecrationem non poteſt clericuꝫ deponere ſed bene poteſt ipſum priuare beneficijs.ibi.nu.4.
Epiſcopus ꝛ capitulum ſi volũt aliquid facere cõtra priuilegia eccleſie poteſt vnus ſolus cõtradicere.in.c.veniens.nu.21.de preſcrip. 43
Epiſcopus non poteſt diſpenſare citra defectum etatis.in.c.cum in cunctis.§.inferiora.nu.7.de elec. 127
Epiſcopus conferendo beneficium ſcienter babili non pro boc videtur ipſum babilitate ſecus in principe.ibi.nu.8.
Ep̃s oportet ꝙ ſit ſubdiaconus tẽpore quo eligitur in ep̃m.ibi.nu.11.
Epiſcopus cũ capitulo babet maiorẽ autoritatẽ in ſua dioceſi reſpectu alienationum rei eccleſiaſtice quam babeat legatus ſolus etiam cum epiſcopo ſine capitulo.in.c.fi.nu.8.de confir.vti.vel inuti. 143
Epiſcopus debet priuari de epiſcopatu ſuo ex eo qd̃ populus de boc ſcandalizatur ſed debet ei papa prouidere de bono cambio.ibi.nu.13.
6 Epiſcopi iurant non alienare vllo modo res eccleſie romano pontifice inconſulto quod iuramentum extenditur etiam ad licitam alienationem ꝛ non poteſt cum conſenſu legati de latere contra tale iuramentum venire.in.c.tua nos.nu.1.ꝛ.10.de eccle.edi. 221
Epiſcopus fundans aliquam eccleſiam de nouo tenetur illam dotare dummodo ex boc eccleſia ſua nimium non grauetur.ibi.nu.14.
7 Epiſcopus debet tractare ſacerdotes nõ vt vaſallos ſed vt fratres.in c.j.nu.1.de exceſ.prela. 144
Ep̃s an poſſit excõicare ꝛ alia exercere iuriſdictionalia ſine conſenſu capituli ꝛ an poſſit predicta preſcribere contra capitulum.ibi.nu.2.
Epiſcopus per ademptionem epiſcopalis dignitatis perdit oĩa beneficia que ante babebat.in.c.eccleſia veſtra.el.ij.nu.3.de elec. 181
6 Ep̃i cõpellunt venire ad cõcilia ꝓuincialia capl'a do eccleſiarũ cathedralium inuitant nõ aũt cõpellunt.in.c.fi.nu.2.de bis q̃ fi.a prela. 70
6 Ep̃s poteſt aliquod ex ſuis canonicis compellere ad ſibi deſeruiendũ vel aſſociandum.in.c.ad audientiam.nu.3.7.de cle.non reſi. 22
Ep̃s cum maiori parte canonicorũ vel ſolus an poſſit ſtatuere vt canonici faciãt reſidẽtiã i eccleſia tollẽdo cõſuetudinẽ cõtrariã.ibi.n.4.
7 Epiſcopus aliquibus caſibus diſpenſat quod inceſtuoſus poſſit matrimonium contrabere.in.c.j.nu.4.de eo qui cog.con. 29
2 Epiſcopus in dioceſi ſua eſt maior quocunque principe ſeculari illius dioceſis.in.c.omnes.nu.1.de maio.ꝛ obe. 125
Et vide in.c.ſolite.nu.7.eo.ti.
7 Epiſcopus poteſt mittere ſuos clericos in exilium ne veniant in eius dioceſim,nam pena exilij eſt approbata a iure canonico.in.c.ad audiẽtiam.nu.3.de cri.fal. 132
7 Epiſcopus ſi ordinauerit aliquem qui non babet vnde poſſet viuere tenetur ad prouidendum ſibi.in.c.per tuas.el.ij.nu.5.de ſimo. 89
Ep̃s põt facere oĩa que ſibi papa ſpecialiter non reſeruauit.ibi.nu.6.
2 Ep̃s delinquens extra ſuã dioceſim poteſt per inferiorem puniri.in.c. cum inferior.nu.1.de maio.ꝛ obe. 129
7 Ep̃s babet iuriſdictionem in laicos ad ipſos cogẽdum obſeruare laudabilem conſuetudinem ꝛ ad cognoſcendum an talis conſuetudo ſit laudabilis vel non.in.c.ad apoſtolicam.nu.3.de ſimo. 90
7 Epiſcopus diſpenſare an poſſit ſuper facultate petendi debitũ in.c. tranſmiſſe.nu.6.de eo qui cog.con. 29
Epiſcopus an poſſit excommunicare religioſos regulares.in.c.nimis prana.nu.4.de exce.prela. 149
6 Epiſcopus poteſt eſſe iudex in cauſa eccleſie ſue vbi non venit commodum ſibi applicandum.in.c.venerabili.nu.4.de cenſi. 205
In expenſis que reficiuntur epiſcopo viſitanti computantur ea que ipſe potuiſſet expendere domi ꝛ idem in ſimilibus.ibi.nu.2.
7 Ep̃s loci ex ſuo mero officio poteſt propter adulterium excõmunicare adulterum ꝛ adulteram.in.c.intelleximus.nu.1.de adul.ꝛ ſtu. 117
6 Epiſcopus an poſſit ex redditibus eccleſie patronate conſtituere prebendas ſine conſenſu patroni.in.c.ſuggeſtum.nu.5.de iure pa. 195
Epiſcopus inſtituendo ſecundo preſentatum a patrono an ſit puniendus.in.c.cum autem.nu.10.de iure pa. 196
2 Epiſcopus quare diſpenſat in criminibus ꝛ non ſuper defectu.An.in c.nimis.nu.4.de fi.preſ by. 57

Epiſcopus qui renũtiauit epiſcopatui retinet ea que ſunt ordinis. Ant.in.c.j.nu.1.2.3.6.de ordi.ab epi. 41

Epiſcopus in dubio renuntians epiſcopatui an cenſeatur renuntiaſſe loco tantum an ordini ⁊ loco.ibi.nu.8.

2 Epiſcopus non poteſt aliquid ſtatuere contra canones.in.c.quod ſuper his.nu.1.de maio.⁊ obe. 127

7 Epiſcopus an poſſit diſpenſare in voto continentie.in.c.veniens.nu.6.qui cle.vel vo. 21

2 Ep̃s cũ viſitat debet predicare populis ⁊ ad eum principaliter pertinet officium predicandi.in.c.inter cetera.nu.1.de offi.ordi. 120

Ep̃i viſitantes per alios an poſſint aliquid exigere a viſitatis.ibi.n.2.

Epiſcopus mittens legatum ad aliqua loca dꝫ ipſe illi prouidere de expenſis niſi expenſa ſit grauis ⁊ mittat pro cõmuni negotio.ibi.n.3.

Epiſcopus non poteſt exigere alia iura ep̃alia niſi illa que ſunt in iure expreſſa niſi neceſſitas aliud ſuadeat.in.c.conquerẽte.nu.1.eo.ti.118

Epiſcopus que iura epiſcopalia habeat in ſua dioceſi.ibi.nu.2.

6 Epiſcopi duo inſolidum poſſunt eſſe in eadem dioceſi ex aliqua maxima cauſa,alias ſecus.in.c.j.nu.2.⁊.3.de parochijs. 141

2 Epiſcopus qui propria autoritate de ſua eccleſia ſe transfert ad aliaꝫ carebit vtraqꝫ.Ant.de but.in.c.quanto.nu.1.⁊.5.de tranſla. 18

Epiſcopus qui propria autoritate ſe transfert ad aliam eccleſiam nõ eſt priuatus prima ipſo iure.ibi.nu.6. 19

2 Epiſcopus an ⁊ quando poſſit diſpenſare ſuper minori etate ad beneficia.Ant.in.c.preterea.nu.4.6.de eta.⁊ quali. 43

7 Epiſcopus vel alius prelatus cui interdicitur ingreſſus eccleſie non per hoc perdit iuriſdictionalia.in.c.ſacro.nu.10.de ſen.excom. 195

7 Epiſcopus ſi dicatur vel petatur maritus alicuius fauebitur in dubio matrimonio ſpirituali.in.c.cum cauſa.nu.6.de rapto. 120

2 Ep̃s p̃t qs fieri lꝫ habeat filios.Ant.in.c.ad hec.nu.2.de fil.p̃ſbyt.55

2 Ep̃s põt alteri cõmittere ea que ſunt cõſecrationis ſeu ordinis ⁊ põt compellere ſubditũ ad acceptandũ ſed aliũ nõ ⁊ põt predicta cõmittere pro libito voluntatis.in.c.qd ſedes.nu.1.2.3.de offi.ordi. 116

7 Epiſcopus an poſſit diſpẽſare cũ inceſtuoſo vt cõtrahat.in.c.veniẽs.nu.3.de eo qui cog.con. 29

6 Epiſcopus concurrit cum quolibet alio prelato in correctione ſubditorũ ⁊ eſt locus preuentioni.in.c.fi.nu.1.de capel.mona. 195

4 Epiſcopus ex officio põt procedere contra hereticos ⁊ multa ponũtur ad intelligentiam capituli.in.c.literas.n.6.de preſum. 122

6 Ep̃s non põt recipere clericos alienos quo ad ordines hiſdandos ſed qui ad beneficia ſic ⁊ poſtꝙ eis dedit beneficia poterit eos ordinare qꝛ incipiunt eſſe ſui ſubditi.in.c.cum iamdudum.nu.7.de preben. 30

2 Epiſcopus ſolus debet deferre annullum inferiores prelati non niſi ex priuilegio.in.c.fi.nu.5.de tranſla.epi. 6

7 Epiſcopus non poteſt diſpẽſare niſi a caſibus a iure expreſſis.in.c.de ſimoniacis.nu.7.de ſimo. 82

2 Ep̃s poteſt ordinare clericos ſuos ſi clerici conſentiant ⁊ ſi cõſentiat dioceſanus loci.in.c.ex tuarum.nu.11.de auto.⁊ vſu pal. 9

1 Ep̃s cõferens beneficiũ indigno priuatᷣ poteſtate conferẽdi ꝓ prima vice ſi ſcienter fecerit.in.c.cunctis.§.clerici ſane.nu.4.de elec. 127

6 Ep̃s inſtituens aliquem ſine preſentatione patroni inſtitutio eſt nulla.c.ex inſinuatione.nu.3.de iure patro. 193

7 Epiſcopus transferens ſe de vno epiſcopatu ad alium ſine licẽtia pape debet vtroqꝫ carere.in.c.illud.nu.11.de cle.excom. 141

2 Ep̃s promouens aliquẽ ad ordines qui nõ habebat beneficium cõpellitur ipſi de beneficio prouidere.Ant.in.c.vel non eſt.nu.4. 38

Epiſcopus an poſſit ſuper omnibus diſpenſare que non reperiuntur expreſſe prohibitia.Anto.in.c.dilectus.nu.5.⁊.6.eo.ti. eo.

Epiſcopus ſuper quibus poſſit diſpenſare.ibi.nu.6.

6 Ep̃s qui reputatur ⁊ non eſt non poteſt conferre ordines ⁊ ſi cõtulerit non valent.in.c.ad apoſtolicam.nu.1.de preſby.non bap. 222

3 Ep̃s loci delicti põt ſentẽtiare cõtra clericũ delinquentẽ ⁊ ſnĩa mãdabitur executioni ab ep̃o loci.in.c.poſtulaſti.n.1.⁊.7.de fo.compe. 80

5 Epiſcopi quot requirãtur ſiue agatur ciuiliter ſiue criminaliter in depoſitione epiſcoporum ſacerdotum diaconorum ⁊ aliorum religioſorum.in.c.non poteſt.nu.4.⁊.11.de re iudi. 50

In depoſitione epiſcopi dum agitur criminaliter requiruntur ad minus duodecim epiſcopi vltra metropolitanum qui habent tantum recognoſcere:diffinite vero ſpectat ad papam.ibi.nu.5.

Ep̃s per ſolum papã remouetᷣ ab epiſcopatu ⁊ nõ per alium.ibi.nu.7.

Epiſcopus poteſt excommunicari ſine alia pena minor puniri per metropolitanum.ibi.nu.8.

In depoſitione epiſcopi electi ⁊ confirmati nondum cõſecrati requiruntur ſex epiſcopi.ibi.nu.9.

Epiſcopi vel alij qui requiruntur in depoſitione epiſcoporũ ⁊ aliorũ a quibus eligendi ſunt.ibi.nu.3.

5 Deputati ad depoſitionẽ epiſcoporũ vel aliarũ ſufficit ꝙ pro parte maiori cõſentiãt.in.d.c.non poteſt.nu.14.⁊.15.de ſenten.⁊ re iudi. 51

Epiſcopi vel alij electi ad deponendum aliquẽ an ſint omnes iudices ibi.nu.1.⁊.8.⁊.20.

Epiſcopi qui deputantur ad aliquem deponendũ debent ire ad locũ iudicij ſuis ſumptibus.ibi.nu.19.

5 Epiſcopus de iure communi eſt ſuperior in omnibus ſpiritualibus exercendis infra dioceſim.in.c.cum olim.nu.1.de preſcrip. 41

Epiſcopus ſolus dicitur dioceſanus in tota dioceſi.ibi.nu.2.

7 Ep̃s nõ põt vẽdere ſuã iuriſdictionẽ ep̃alẽ.in.c.j.nu.1.ne pre.vi.ſu. 92

Et vide in.c.ſeq.eo.ti.

6 Ep̃s ſi non inſtituit preſentatum intra ſex menſes non per hoc priuatur poteſtate inſtituendi.in.c.paſtoralis.nu.6.de iure patro. 198

7 Epiſcopus etiam hereticus non poteſt deponi ab alio quam a papa.in.c.excommunicatus.nu.13.de here. 103

6 Epiſcopus non debet promouere aliquẽ qui non habet vnde viuat ⁊ ſic ordinare aliquem ſine titulo.in.c.ij.nu.1.de preben. 24

6 Ep̃s qui tolerauit ſubditũ in beneficio ſuo non põt ipſum cõpellere ad oſtendẽdum titulum beneficij ſui poteſt tamen ep̃s aſſumere onus probandi cõtra titulum.in.c.dilecto.nu.8.⁊.13.de preben. 35

6 Epiſcopus conſequitur canonicam portionem de relictis factis eccleſijs particularibus ſibi ſubiectis.in.c.apoſtolice.nu.2.de dona. 110

Ep̃s põt in ſua tm̃ dioceſi cõſtruere monaſteriũ ⁊ illud dotare vel aliquam aliam eccleſiam licet exemptam a ſua iuriſdictione magnificare de quadam parte ſui redditus.ibi.nu.3.⁊.7.vbi hoc declaratur.⁊.n.8.

Epiſcopus in vita an poſſit aliquid donare de rebus eccleſie ⁊ unde illis teſtari poſſit.ibi.nu.9.

2 Ep̃s tenetur ſibi vicariũ conſtituere.in.c.qm̃.num.3.de offic.ord.120

Epiſcopi duo an poſſint eſſe in eadem dioceſi ⁊ oĩno pares ex diſpenſatione pape.ibi.nu.4.

2 Ep̃s concurrit in iuriſdictione cũ oĩbus prelatis inferiorib⁹ ſue dioceſis ⁊ eſt locus preuentioni ⁊ forte hoc nõ ꝓcedit in prelatis regularibus vt infertᷣ ex ſequentib⁹.in.c.cũ ab eccleſiarũ.nu.9.de offi.ordi.112

7 Epiſcopus poteſt quis fieri ante collationem ordinis preſbyteralis.in.c.vnico.nu.5.de cle.per ſal.promo. 143

1 Epiſcopus in die conſecrationis non poteſt ordines conferre ſed papa ſic.in.c.quod ſicut.§.ſuper eo.nu.4.de elec. 149

1 Epiſcopus poteſt creare nouum delictũ ⁊ imponere maiorem penam quam imponat ius commune.in.c.cũ dilectus.nu.10.de conſue. 100

Epiſcopus non poteſt ius vnius eccleſie alteri tribuere.ibi.nu.14.

2 Epiſcopus poteſt ad ſe reuocare cauſas vertẽtes coram eius vicario.in.c.vt noſtrum.nu.2.de appel. 124

1 Epiſcopus an transfertur ad alium epiſcopatum niſi primum epiſcopatum renuntiet.in.c.ſcriptum.nu.8.de elec. 160

Epiſcopatus non habet maiorem dignitatem ſupra ſe ſed habet maius officium.in.c.licet de vitanda.nu.6.de elec. 123

7 Epiſcopus qui ſimoniace emit ep̃atũ nõ põt valide clericos ordinare ⁊ ab eo ordinati nõ hñt executionẽ.in.c.p tuas.el.ij.nu.8.de ſimo. 88

6 Epiſcopus non poteſt ſuum epiſcopatum renuere ⁊ aliũ acceptare ſine licentia pape:alias priuabitur vtroqꝫ non ipſo facto ſed per ſententiam etiam ſi fuerit electus vel poſtulatus ab eccleſia vacante ⁊ idem in alijs clericis.in.c.j.nu.1.⁊.2.de cle.non reſi. 17

Ep̃s non poteſt priuari ſuo epiſcopatu niſi a ſolo papa.ibi.nu.6.

Epiſcopus nundum cõſecratus poteſt concedere indulgẽtias.i.c.ſuffraganeis.nu.3.de elec. 130

3 Ep̃s iurat de calũnia ſi per ipſum litigat prepoſitis ſed nõ tactis euãgelijs ſed ſi per alium iurat per illũ.in.c.fi.nu.1.3.de iur.calũ. 130

Epiſcopus poteſt in cauſa pecuniaria per ſe litigare ⁊ idem alie perſone illuſtres licet de honeſtate non.ibi.nu.4.

Epiſcopi ⁊ alij religioſi an teneantur iurare tactis ſcripturis an ſupra pectus eorum.nu.6.

6 Epiſcopus vel alius prelatus non poteſt ad libitum diſponere de rebus ad eius eccleſiã pertinẽtibus.in.c.cũ venerabilis.nu.6.de exce. 9

Epiſcopus vel aliter prelatus poteſt preſcribere vt habeat aliquas eccleſias ſibi temporaliter ſubiectas.ibi.

Ep̃s poteſt dici dñs redditunm eccleſie quo ad adminiſtrationem nõ quo ad hoc vt poſſit fructus in ſuos vſus conuertere.ibi.nu.43. 11

6 Epiſcopus poteſt facere cenſuales eccleſias ex iuſta cauſa alias ſecus in.c.cum clerici.nu.2.de cenſi. 201

2 Ep̃s qui propter crimẽ renuntiauit epiſcopatui nõ poteſt ad illũ amplius aſſumi.Ant.in.c.poſt tranſlationem.nu.1.de renun. 29

Ep̃s ſiue papa an diſpenſet cõtra cõciliũ aut decretũ.ibi.nu.7. 30

Epiſcopus qui tranſiuit ad monachatũ quibus caſibus poſſit ad epiſcopatum reaſſumi.ibi.nu.9.12.⁊.15.

7 Ep̃s nõ põt ſine licẽtia pape ſe de vno ep̃atu ad aliũ trãſferre,nec ſufficit ꝙ petat licẽtiã niſi obtineat.in.c.illud.nu.2.⁊.11.de cle.exc. 140

Epiſcopus non poteſt deſerere epiſcopatum ⁊ tranſire ad vitam ſolitariam vel heremeticam.Ant.in.c.niſi.in prin.nu.1.de renun. 27

Epiſcopus vel alius prelatus aut clericus quibus caſibus habẽt legitimam cauſam cedendi epiſcopatui aut alteri prelature.ibi.nu.3.

Epiſcopus an poſſit abſqꝫ licentia ſuperioris cedere epiſcopatui quãdo illum non retinet cum bona conſcientia.ibi.nu.5.⁊.6.

Epiſcopus infirmus an debeat cedere epiſcopatui an autẽ debeat ſibi dari coadiutor.in.d.c.niſi.§.alia vero.nu.9.eo.ti. 28

Ep̃s an teneatᷣ cedere epiſcopatui ꝓpter defectuꝫ ſcientie.in.d.c.niſi. §.pro

pro defectu.nu.10.eo.ti.fo.eo.

Epiſcopus ſi patiatur perſecutionem aut in bonis aut in perſona an debeat fugere vel reſiſtere ⁊ quomodo.in.d.c.niſi.§.propter.nu.11.eo.

Epiſcopus non poteſt tranſire ad monachatum ſine licentia ſuperioris ſed aliđ prelati.in.d.c.niſi.§.verum.nu.21. 30

6 Epiſcopus ſi ſtruxerit eccleſiam in dioceſi aliena acquirit tantū ius preſentandi.in.c.preterea.nu.1.de iure pa. 190

6 Epiſcopus an poſſit deſerere epiſcopatum ⁊ tranſire ad aliquam religionem:quia vita actiua fructuoſior contemplatiua ſed iſta eſt tutior.in.c.licet.nu.6.⁊.13.de reg. 162

7 Epiſcopus an poſſit diſpenſare cum homicida voluntaria in minoribus ordinibus.in.c.henricus.nu.7.de cle.pug.in duel. 115

7 Ep̄s nō pōt remittere iniuriā cōpetētē eccle.q̄ clericus fuit percuſſus nā videret alienare bona eccl'ie.in.c.cōtingit.nu.11.de ſen.excō. 191

Ep̄s ſolus poteſt repudiare hereditatem vel legatum eccleſie.ibi.

6 Ep̄s ſiue p̄ſbyter parochialis nō exercētes ſp̄ualia per ſe vel p̄ alios nō p̄nt petere decimas ⁊ alia tp̄alia.in.c.ſi.nu.3.de parochiis. 142

6 Epiſcopus preeſt omnibus locis piis que ipſe debet ordinare ad vſuȝ deſtinatum non autem vt diſponat de redditibus ad libitum.in.c.de xenodochiis.nu.1.2.⁊.3.de reli.domi. 184

6 Epiſcopus non poteſt corrigere clericos ſine conſenſu capituli de iure,licet ſecus ſit de conſuetudine.in.c.Joannes.nu.4.de reg. 157

6 Epiſcopus poteſt ſe tranferre cum licentia pape tantum ad alium epiſcopatum.in.c.ex tue deuotionis.nu.8.de cle.non reſi. 20

6 Ep̄s acceptās aliā dignitatē nō priuatur ep̄atu ipſo facto ⁊ collatio ſecūde dignitatis tenet.c.cū noſtris.nu.4.⁊.7.de conceſ.preben. 58

Ep̄s non poteſt deſeri nec renuntiari ſine expreſſa licentia pape.ibi.

Epiſcopus quo caſu poteſt habere aliam dignitatem vna cum epiſcopatu ex diſpenſatione pape vel alterius.ibi.nu.7.

Epiſcopus poteſt ex officio ſuo exigere quo iure teneat duo beneficia incompaſſibilia ⁊ habeat in aliquo beneficio titulum.ibid.nu.24.

6 Epiſcopus non poteſt deponi niſi a ſolo papa,ſuſpendi vero poteſt a concilio prouinciali.in.c.praue nimis.nu.4.de preben. 38

6 Epiſcopus ſi non poteſt exercere epiſcopale officiū p̄pter morbū incurabilem datur ſibi coadiutor.in.c.pe.nu.1.⁊.2.de cle.egro. 50

Epiſcopus electus confirmatus ⁊ nondum conſecratus an poſſit ex toto remoueri per morbum ſuperuenientem.ibi.nu.4.

6 Epiſcopus non poteſt nec ordinare nec iudicare parochianum alterius ſine ipſi⁹ licentia.in.c.nullus ep̄s.nu.1.2.⁊.3.de parochiis. 142

Ep̄s originis vel beneficii pōt promouere quē ad ſacros ordines ſine licentia proprii epiſcopi.ep̄s vero domicilii tm̄ non poteſt.ibid.nu.4.

6 Epiſcopus an poſſit eſſe canonicus in illa eccleſia in qua ipſe eſt epiſcopus.in.c.poſtulaſti.nu.12.de conceſ.preben. 63

Ep̄s quando habet aliquid expedire cum conſenſu vel conſilio capituli debet habere maiorē partem capituli alias nihil agit.ibi.nu.14.

6 Epiſcopus non poteſt votum in totum tollere ſed poteſt ipſum commutare.in.c.propoſuit.nu.12.de conceſ.preben. 56

6 Epiſcopi an ſint magis honorandi ⁊ digniores quam cardinales.in c.cum apoſtolus.nu.1.de cenſi. 200

6 Epiſcopus an debeat examinare clericum ſibi per literas commendatitias preſentatum.in.c.in lateranenſi.nu.6.de preb. 47

6 Ep̄s nō pōt diſpenſare ꝙ quis habeat duas prebendas vel duos canonicatus in eadem eccleſia.in.c.literas.nu.3.de conceſ.preben. 61

Ep̄s poſſit diſpēſare ſup̄ plurib⁹ curatis vel plurib⁹ ſimplicibus vel vno ſimplici ⁊ alio curato ſiue in vna ſiue in diuerſis eccleſiis.ibi.nu.6.

6 Ep̄s nō pōt delegare ea que ſunt ordinis illi qui nō eſt ep̄s ⁊ nō habet ſimilem ordinē.in.c.a qua.nu.2.5.⁊.8.de conſe.eccle.vel alta. 207

Ep̄s p̄t cōmittere poteſtatē excōicandi aliis,licet nō ſint ep̄i.ibi.n.3.

Epiſcopus poteſt delegare quicq̄d habet quod ſit meri imperii.ibid.

Epiſcopatus eſt ordo ⁊ non dignitas.ibi.nu.6.

6 Epiſcopus ordinando aliquem clericum ad preces alterius epiſcopi non debet vel tenetur illum examinare quia preſumit examinatum a preſentante.in.c.cum ſecundum.nu.7.⁊ nu.13.de preben. 28

Epiſcopus tenetur prouidere indigētib⁹ ⁊ maxime clericis.ibi.n.10.

6 Ep̄s diſpēſat in plurib⁹ ſimplicib⁹ vel in vno ſimplici ⁊ alio curato niſi p̄pter vtilitatē ⁊ neceſſitatē eccleſie quo caſu p̄t in duob⁹ curatis diſpēſare niſi ſint in eadē eccleſia.in.c.de multa.nu.19.de preben. 38

2 Epiſcopus ſolus poteſt dare ordinem ſed non poteſt deponere.in.c.inter temporalia.nu.1.de tranſla.epi. 3

Ep̄i non poſſunt a metropolitanis deponi ſine licentia pape.ibi.n.2.

6 Ep̄s non pōt parochiales eccleſias vel earū obuentiones etiam cum cōſenſu patroni conferre alicui monaſterio ſine conſenſu pape vel capituli ſui.in.c.paſtoralis.nu.1.de his que fiunt a prela. 69

Epiſcopus poteſt cum conſenſu capituli imponere penſionem eccleſie abundanti ad ſuſtentationem eccleſie indigentis.ibi.nu.3.

Epiſcopus an poſſit dare alicui eccleſie quinquageſimam vel centeſimam ſine conſenſu ſui capituli.nu.4.⁊.6.

Epiſcopus quando vult de nouo conſtituere aliquam eccleſiaȝ vel reformare in nouam regulam debet habere conſenſum capituli.ibi.

Epiſcopus eccleſiam conſtructam cum conſenſu capituli pōt illam dotare ſine eius conſenſu.ibi.

7 Epiſcopus licet poſſit de iure in aliquibus caſibus diſpenſare nō tm̄ indiſtincte poteſt.in.c.per venerabilem.nu.6.qui fil.ſint legi. 43

Epiſcopi ſunt loco apoſtolorum.ibi.nu.20.

Epiſcopatum diuiſio eſt de iure poſitiuo.ibi.

Ep̄alia iura an poſſint preſcribi per prelatū inferiorē.ibi.nu.37. 44

6 Ep̄s pōt aliquo caſu diſpenſare circa pluralitatē b̄nficiorū curatorū.in.c.extirpande.in repe.§.qui vero.nu.38.⁊.40.de preben. 45

Epiſcopus poteſt diſpenſare ſuper duob⁹ ſimplicibus beneficiis difformibus vel ſuper vno curato ⁊ alio ſimplici in eadem eccleſia ⁊ q̄d in diuerſis.ibi.nu.41.⁊ nu.42. 46

Epiſcopus poteſt diſpenſare ſuper duobus curatis ſi hoc faciat principaliter ob bonum publicum.ibi.nu.26.⁊.29.38.40.⁊ ſeq.

3 Epiſcopus pōt diſpēſare ſuper crimine adulterii ⁊ minoribus adulterio commiſſis a clerico.in.c.at ſi clerici.§.adulteriis.nu.1.de iud. 16

Et in quibus aliis poſſit diſpenſare.ibi.nu.4.

Et an inferioribus ab epiſcopo liceat.ibi.nu.13.

Epiſcopus non poteſt diſpenſare contra ſuam conſtitutionem iuratam vel que tranſiuit in contractum.ibi.nu.10.

Epiſcopus non poteſt ſeipſum abſoluere a iuramento ⁊ autorizare non poteſt quis ſibiipſi.ibi.

Epiſcopus an diſpenſet cum clerico adultero ante depoſitionem,vel poſt.ibi.nu.14.

Epiſcopus non poteſt quem reſtituere fame niſi indirecte.ibi.nu.15.

Epiſcopus an poſſit diſpenſare ſine conſenſu capituli.ibi.nu.16.

Ep̄s nō pōt facere ſine cap̄lo illa q̄ eo mortuo trāſeūt ī capitulū.ibi.

Epiſcopus non tenetur ſequi ſed requirere concilium capituli.ibi.

Epiſcopus an poſſit diſpenſare inuito aduerſario illius cum quo vult diſpenſari.ibi.nu.28.

Epiſcopus vtrum teneatur diſpenſare.ibi.nu.20.

6 Epiſcopus poteſt cum conſenſu capituli ſui concedere iura pertinentia ad dignitatem ſuam ⁊ iſta conceſſio non poteſt per ſucceſſorem retractari.in.c.cum veniſſent.nu.4.de inſti. 53

6 Epiſcopus qui de conſenſu capituli conceſſit eccleſiaȝ alicui loco pio ex qua ipſe ep̄s percipiebat certos fructus cenſetur illos donaſſe ſed quid ſi ipſe nil percipiebat.in.c.paſtoralis.nu.1.⁊ nu.8.de don. 105

Epiſcopus ſi conceſſit alicui monaſterio eccleſiam de conſenſu patroni cenſetur patronus donaſſe ius patronatus.ibi.

Epiſcopus de iure communi nullam portionem percipit de eccleſiis in inferioribus ſed de iure ſingulari percipit.ibi.nu.4.

Ep̄s nō pōt trāſferre ius q̄d habet in aliqua eccleſia inferiori in locū piū ſine conſenſu capituli:q̄ ſapit quandā ſpeciē alienationis.ibi.n.5.

2 Epiſcopus an poſſit diſpēſare ſuper minori etate vt promoueatur ad beneficium ſimplex vel ad aliquid puta dignitatem.An.in.c.ii.n.3.5.9.10.⁊.11.de eta.⁊ quali. 42

7 Epiſcopus non poteſt vnam eccleſiā alteri ſubiectam ⁊ ſeruitio illi⁹ liberare.in.c.ad hec.nu.1.⁊.3.de exce.prela. 144

6 Ep̄i qui aliq̄d exigunt cōtra formā cōſtitutiōis dū ſunt in viſitatiōe debent reſtituere illud duplicatum.in.c.p̄curatiōes.n.1.de cenſi. 805

Epiſcopus dum viſitat non debet ceſſante cauſa vltra vnaȝ diem morari in eccleſia.ibi.nu.3.

Epiſcopus viſitans dioceſim quas expenſas pōt exigere .ibi.num.4.

Epiſcopus pōt exigere expenſas quas facit ratione viſitationis:licet ipſe habeat redditus ſui epiſcopatus.ibi.nu.5.

6 Ep̄s nullam cām audire dȝ ſine ſuo capitulo vbi ſolēnitas iudicii req̄rit̄ al's ſecus.in.c.extirpāde.in repe.§.qui vero.n.25.de preben. 42

3 Epiſcopo dicenti clericum ſuum eſſe crimino ſum,non credit niſi al's legitime conſtat.in.c.cōquerente.nu.2.⁊.12.de reſti.ſpo. 172

6 Ep̄s in tangentibus totum clerum oportet ꝙ habeat conſenſum totius cleri ⁊ non ſufficit conſenſus capituli tantum.in ca.non minus.nu.5.de immu.eccle.⁊ cemi. 224

3 Epiſcopus poteſt diſpenſare cum clericis ſuper crimine adulterii ab ipſis commiſſo.in.c.vt ſi clerici.nu.2.de iudi. 1

Ep̄s electus ⁊ confirmatus non poteſt procedere ſuper degradatiōe.ibi.nu.20.

3 Ep̄s per confirmationem licet ſit non ſit conſecratus acquirit ea que ſunt iuriſdictionis.in.c.verum.nu.14.de fo.compe. 63

7 Ep̄s preſtās cāȝ directe vel indirecte homicidio p̄uat̄ ab officio ſacerdotali ⁊ ab adminiſtratione ep̄atus.in.c.ex l̄ris.nu.1.de exce.prela. 147

Ep̄s vel alter prelatus habens iuriſdictionem temporalem nō debet preſtare preſentiam ſuam quando ſit iuſtitia corporalis ex eo:quia videtur preſtare opem:⁊ ideo incurreret irregularitatem.ibi.nu.2.

Epiſcopus poteſt quis fieri etiam ante acceptatum ordinem preſbyteralem.ibi.nu.4.

4 Epiſcopus vel alius prelatus poteſt alicui honeſte perſone ſigillum ſuum committere.in.c.ii.nu.17.de fide inſtru. 99

6 Ep̄s dȝ habere portioneȝ de relictis factis eccleſie etiā ꝙ aliq̄d fuerit ipſi ep̄o relictum niſi ipſi relinquant̄ vt nō capiat portionē de relictis eccl'ie vel niſi eccleſie ſint exempte.in.c.officii.nu.1.2.⁊.6.de teſta. 121

An autem debeat habere de relictis factis hoſpitali non cōſtructo an

toritate epiſcopi.ibi.nu.7.
Epiſcop⁹ nullam portionem debet habere de bonis teſtatoris niſi de
relictis factis eccleſijs.ibi.nu.7.
4 Epiſcopus an compellatur ferre teſtimonium et an ſolius epiſcopi
teſtimonium ſufficiat.in.c.cum nuntius.nu.5.de teſti. 48
3 Ep̃s non poteſt deponi ab aliquo niſi a papa ſed cognitio depoſitio-
nis poteſt ab alio fieri.in.c.cum ſuper.nu.11.de cau.poſ.⁊ pro. 157
6 Ep̃s non poteſt recipere aliquid de eccleſijs ſibi ſubiectis niſi quo ad
iura epiſcopalia.in.c.de monachis.nu.7.de preben. 27
Epiſcopus an quomodo ⁊ quo iure poteſt concedere eccleſiam ſecula
rem religioſis vel monachis.ibi.n.15.
3 Epiſcoporum depoſitio eſt reſeruata ſoli pape ⁊ non alteri etiam lega
to de latere.in.c.j.nu.18.de iudi. 5
2 Epiſcopus quot ⁊ quas perſonas debet ſecum ducere dum viſitat mo
naſteria vide per totum.in.c.vt iuxta.nu.2.de offi.ordi. 122
3 Epiſcopus ſi recuſatur ſuſpectus a reo poteſt cauſam alteri non ſuſpe
cto delegare:⁊ eius ſententiam executioni mandare.in.c.ſi quis con-
tra.nu.1.10.11.⁊.18.de fo.compe.fo.54.⁊ in repe. 54
6 Epiſcopus efficitur executor teſtamenti negligentibus teſtamenta-
rijs executoribus intra tẽpus illud exequi nõ autẽ epiſcopus ſuccedit
in locũ illius qui non declarat intra tempus illud quod teſtator man
dauit declarandum.in.c.nos quidem.nu.1.8.11.de teſta. 111
Uide tamen quod ponit idem Abb.in.c.ſi heredes.nu.1.eo.ti.
6 Epi clerici ⁊ alij prelati habent tantũ adminiſtrationẽ rerũ eccleſiaſti
carum ⁊ fructuũ ipſarũ adeo ꝙ non poſſunt de ipſis diſponere pro li-
bito voluntatis ſed tm̃ moderate.in repe.c.cũ eſſes.nu.23.de teſt. 117
Ep̃s an poſſit indiſtincte cõpellere executores teſtamẽtorũ ad exequẽ
dum officiũ per eos ſuſceptum tam in legatis pijs ꝙ̃ nõ.ibi.nu.32.125
1 Ep̃s debet habere completum trigeſimũ annum ⁊ debet eſſe natus ex
legitimo matrimonio tamen ex legitima cauſa poteſt circa hoc diſpen
ſari.in.c.cum in cunctis.nu.1.⁊.2.de elec. 125
1 Epiſcopus an poſſit diſpenſare ſuper ſimonia.in.c.ſi alicuius.nu.4.5.
⁊.6.de elec. 184
Ep̃s nõ põt diſpenſare niſi ſuper his caſib⁹ qui a iure exprimũtur.ibi.
6 Ep̃s an poſſit vnire vnã eccleſiã cuius collatio pertinet ad inferiorẽ
prelatum alteri eccleſie.in.c.conſultationibus.nu.4.de dona. 104
Ep̃s põt vnire eccleſiã ſibi ſubiectã,lʒ eius collatio ꝑ eius negligẽtiã
ſit deuoluta ad papã nam alio iure eſt deuoluta ⁊ alio iure venit.ibi.
Epiſcopus vel alius prelatus conferens alicui beneficium quod con
ferre non poterat illo euicto debet ſibi de alio prouidere.in.c.inter ce
tera.nu.1.3.⁊.9.de preben. 29
7 Epiſcopo aſſerenti aliquem criminoſum an credatur.in.c.qualiter ⁊
quando.el.ij.nu.30.de accu. 74
5 Epiſcopus an poſſit cõcedere quod in eccleſia interdicta celebretur.
in.c.ad hec.el.v.nu.4.de appel. 107
Epiſcopus non poteſt ſuſpendere interditum quãdo perſona ob ſuũ
delictum eſt interdicta ſecus ſi ob delictum alterius.ibi.nu.6.
6 Ep̃s non põt corrigere ſubditũ ſine cõſilio capituli.valet tamẽ cõſue
tudo in contrarium.in.c.quanto.nu.6.de his que fiunt a prela. 67
6 Epiſcopus debet ſubuenire de fructibus ſui epiſcopatus clericis nõ
habentibus vnde poſſint viuere.in.c.expoſuiſti.nu.7.de preben. 47
3 Ep̃s põt facere ſtatuta cũ clero ſine conſenſu populi in his que ſpe-
ctant ad iuriſdictionem ſuam in alijs ſecus.in.c.ſi.nu.5.de ferijs. 141
6 Epiſcopus an poſſit deputare fructus beneficijs vacantis in quo qs
habet ius patronatus in neceſſarios vſus irrequiſito patrono.in.c.
vnico.nu.20.vt eccle.benefi.ſine di.con. 73
Epiſcopus an poſſit vnire menſe ſue vel capitulo ſuo vel alijs prebẽ-
dis aliquam eccleſiam.ibi.
5 Epiſcopus poteſt ad hibitum eius vicarium remouere,⁊ ab eo aliquã
cauſam aduocare.in.c.dilecti filij.el.ij.nu.3.de appel. 134
Epiſcopus conuenit ſubditos ſuos coram arbitris iuris a quibus ap
pellatur ad papam.ibi.nu.14.
Ep̃s põt delegare cauſam ſuo vicario quo caſu põt ad ipſum appel-
lari ſed ſi malitioſe hoc facit ep̃s excõicabitur per ſuperiorẽ.ibi.nu.18.
6 Epiſcopus non poteſt diſpenſare circa ea que papa ſtatuit.in.c.ſi.n.3.
de relig.domi. 187
6 Ep̃s an poſſit aliquẽ eccleſiã eximere a iuriſdictione ſua ⁊ q̃ iura poſſit
remittere in eccleſia ſibi ſubiecta.in.c.cõſtitutus.n.10.de reli.do. 185
Epiſcopus vel alius prelatus circa papam quo caſu poſſit concedere
vni eccleſie aliquod ius in preiudicium alterius.ibi.nu.11.
Epiſcopus vel alius prelatus non poteſt inuitus transferri ſine cau-
ſa rationabili.ibi.nu.14.
Epiſcopus habet intentionem fundatam de iure cõmuni in omnib⁹
pijs locis.in.c.q2 monaſterium.nu.5.de reli.do. 184
7 Epiſcopus poteſt adiuuare diſpoſitionem canonis qui dum ſimplici
ter loquatur ipſe poteſt imponere penam contrafacienti.in.c.ſi.nu.2.
de eo qui furti.ordi.rece. 143
6 Epiſcopus non poteſt eccleſiam patronatam alteri conferre ſine pre-
ſentatione patroni ⁊ aliter inſtitutus non obtinet ipſo iure.fallit in.c.
illud preter eundem.nu.2.⁊.8.de iure patro. 192

Epiſcopus non poteſt preſentare aliquem ſine conſenſu patroni niſi
patronus ſit negligens preſentauerit indignum.ibi.nu. 13
6 Epiſcopus non poteſt emittere votum peregrinationis ſine conſenſu
capituli vel pape quando peregrinatio eſſet longa.in.c.magne.nu.9.
10.⁊.15.de voto ⁊ vo.re. 179
Epiſcopus non poteſt ſe abſentare ab eccleſia ſua ſaltem diebus do-
minicis ⁊ ſolennibus quibus debet intereſſe officijs diuinis.ibi.n.11.
6 Epiſcopi non poſſunt conſecrari niſi die dominico ⁊ idem in abbati-
bus beneficiendis.in.c.cum ſis.nu.2.de conſe.eccle.vel alta. 207
3 Epiſcopus ex euidenti ⁊ neceſſaria cauſa poteſt ſtatuere contra ius
commune.in.c.ſi quis contra clericum.nu.23.de. 55
Ep̃s ex cauſa poteſt diminuere penitentiam iniunctam a papa.ibi.
Epiſcopus ordinarius totius dioceſis.ibi.n.41.
3 Epiſcopus non poteſt prorogare ſine licentia pape.in.c.ſignificaſti.
nu.9.de fo.compe. 85
Epiſcopus nullam iuriſdictionem habet in exemptos a ſe.ibi.nu.11.
Epiſcopus non põt prorogare iuriſdictionem in laicos reſpectu cle-
ricorum nec in eccleſiaſticum inuito clerico ſed inuito eo põt tam lai-
co quam eccleſiaſtico cauſas clericorum delegare quia.ibi.nu.25.
Epiſcopus non poteſt clericum inuitum cogere vt accipiat ab alio ſa
cros ordines licet poſſit alium epiſcopum in hoc delegare.ibi.
3 Epiſcopus poteſt donare eccleſiam alicui loco religioſo non in titu-
lum ſed in proprios vſus nõ poteſt tamen rectorem illius eccleſie ſpo
liare.in.c.cum veniſſent.nu.2.8.⁊.9.de reſti.ſpo. 173.⁊ ſeq.
Epiſcopus an ⁊ quando poteſt conſtituere eccleſiam de nouo cenſua
lem.ibi.nu.9.
6 Epiſcopus non poteſt ſine cauſa facere eccleſiam cenſualem,cũ cauſa
vero ſecus.in.c.ſignificauit.nu.1.⁊.3.de cenſi. 202
6 Epiſcopus an poſſit dare capitulo rem deſtinatam menſe ipſius capi
tuli vel econtra.in.c.poſſeſſiones.nu.3.de reb.ecc.non alie. 77
6 Epiſcopus ſi conſecrauerit eccleſiam indotatam poteſt cogi de red-
ditibus ſue eccleſie vel patrimonij ſui illam dotare.in.c.cum ſicut.nu.
4.de conſe.eccle.vel alta. 207
2 Ep̃s non debet appellari ep̃s ante conſecrationem.⁊ idẽ in archiepi-
ſcopo ante pallij receptionẽ.in.c.niſi ſpecialis.nu.7.de au.⁊ vſu pal. 8
7 Ep̃s concurrit cum omnibus curatis in adminiſtrandis ſacramentis
hominibus dioceſis.in.c.nos inter.nu.1.de purga.cano. 161
1 Epiſcopus poteſt eligi aliquis licet non ſit presbyter dummodo tem-
pore debito efficiatur presbyter.in.c.j.nu.4.de elect. 118
7 Epiſcopus an poſſit diſpenſare ꝙ iudeus habeat nutrices chriſtanas
in.c.ad hec.nu.3.de iude. 96
6 Epiſcopus poteſt deputare fructus beneficij vacantis in aliquẽ lau-
dabilẽ vſum eccleſie pro iuſta ⁊ neceſſaria cauſa.in.c.vnico.n.15.20.
vt eccle.bene.ſi.di.con. 73
6 Epiſcopus poteſt iura debita ſibi ex aliqua eccleſia minuere ex cauſa ⁊
conſenſu capituli.in.c.cum venerabilis.nu.1.de cenſi. 204
Epiſcopus poteſt remittere eccleſie inferiori iura que ſuper ea habet
cum conſenſu capituli ⁊ ex cauſa:exceptis octo de quibus.ibi.nu.3.
Ep̃s tenetur ſaltẽ ſemel in anno viſitare ſuã dioceſim ⁊ quomodo de-
beat ſe habere tam circa clerum ꝙ̃ circa populum.remiſſiue.ibi.nu.6.
6 Ep̃s põt inſtituere rectorem ſine preſentatione patroni qñ p̃ſentat⁹
per patronũ nõ poteſt eſſe ſine ſcandalo,⁊ qñ tẽpus datũ patronis ad
preſentandum eſt lapſum.in.c.quoniam.nu.5.de iure pa. 190
6 Epiſcopus an ⁊ quo caſu ſuccedat in executione legatorum ad non
pias cauſas negligentibus executore teſtamentario ⁊ herede.in.c.ſi he
redes.nu.7.de teſta. 113
7 Epiſcopus an poſſit diſpenſare cum clerico in ſacris qui matrimoniũ
contraxit.in.c.ex literarum.nu.5.qui cle.vel vo. 21
6 Epiſcopus an diſpenſat circa omne votum regulariter.in.c.ex mul-
ta.nu.10.de voto ⁊ vo.re. 178
7 Epiſcopus vel alius prelatus an poſſit vti inſignijs dignitatis ſue ex
tra locum ſibi ſubiectum.in.c.antiqua.nu.9.de priui. 158
3 Epiſcopus de iure communi non poteſt tenere officiales armatos.in
c.cum non ab homine.nu.8.de iudi. 26
7 Epi nõ poſſunt exercere iuriſdictionalia ſine capitulo de iure ſed ſe-
cus eſt ſi ipſi preſcripſerunt.in.c.qualiter ⁊ qñ.el.ij.nu.6.de accu. 72
1 Epiſcopus de iure communi habet collationem beneficiorum in dio
ceſi ſua.in.c.abbatem.nu.1.de reſcrip. 87
6 Epiſcopus habet plenam poteſtatem in eccleſijs ſibi ſubiectis.in.c.j.
nu.2.de rebus eccle.alie. 73
Ep̃s ſi edificauit aliquã nouã eccleſiã poteſt illã donare de ſuperabun
dantibus fructibus alteri⁹ dummodo precedant ſolẽnitates.ibi.n.5.
6 Epiſcopi vel clerici quicquid acquirunt ex eorum induſtria acquirũt
ſibi ⁊ non eccleſijs eorum.in.c.cum in officijs.nu.3.de teſta. 113
6 Epiſcopus poteſt tenere matrem vel aliam non ſuſpectam in domo
lʒ honeſtius eſſet vt non teneret.in.c.j.nu.2.de coha.cle.⁊ mu. 10
6 Epiſcopus poteſt quis fieri licet habuerit vxorem vel concubinam ⁊
conſecrabitur.in.c.vidua.nu.4.de reg. 157
2 Epiſcopus electus ⁊ cõfirmatus põt per ſolũ papã transferri.Anto.
de but.in.c.inter corporalia.nu.1.de transla.prela.17.⁊ nu.15. 18
Epiſco

Ep̄s vel archiepiſcopus nō pōt deponi ab inferioꝛe a papa.ibi.nu.5.

Epiſcopus ſolus poteſt ſuſpendere ⁊ ſuſpenſum reſtituere non autē deponere vel contra depoſitionem diſpenſare.ibi.nu.9.

Epiſcopus pōt puniri ab archiepiſcopo non tamen deponi.ibi.n.11.

Epiſcopus poteſt eſſe quis nullatenenſis.i.ſine aliqua adminiſtratione.ibi.nu.16. 18

7 Ep̄s fundat intentionē ſuā de iure cōi ſup inſtitutiōe ⁊ deſtitutione beneficioꝝ in ſua dioceſi ⁊ vendicās hoc dȝ ꝓbare iſta de aliquo iure ſpeciali ſibi competere.in.c.cum ex iniuncto.nu.2.de hereti. 102

2 Epiſcopus an poſſit cognoſcere cauſas ſubditoꝛum p̄latí ipſi epiſcopo ſubiecti.in.c.paſtoꝛalis.nu.6.de offi.oꝛdi. 117

Epiſcopus poteſt diſpenſare quod clericus abſens cauſa ſtudij lucretur fructus etiam de beneficio curato etiam quod non ſit promotus. in.c.tue fraternitatis.nu.5.de cle.non reſi. 21

6 Ep̄s nō poteſt delegare vicario ſuo reſignationem nec collationem certi beneficij vacaturi.in.c.conſtitutus.nu.5.de conceſ.p̄eben. 63

Ep̄i vel clerici ⁊ ſimiles q pn̄t de bonis eccl'ie aliqua donare nō poſſunt de ipſis in teſtamento diſponere.in.c.ad hec.nu.3.de teſt. 116

7 Epiſcopus poteſt diſpenſare ſuper crimine adulterij de quo ſi conſtat per viam inquiſitionis ⁊ ſuper omni crimine quod non impediat oꝛdinis executionem vel beneficij retentionem etiam poſt paratam penitentiam.in.c.qualiter ⁊ quando.el.ij.nu.19.de accu. 73

3 Epiſcopus iurat de cal.ſine licentia pape ſed quid de alijs clericis.in c.j.nu.16.de iur.cal. 123

4 Epiſcopo ſoli non creditur in foꝛo eccleſiaſtico,ſecus in ſeculari.in.c. nuper nobis.n.3.de teſt. 84

6 Epiſcopus non diſpenſat contra ius niſi in caſibus a iure exp̄eſſis.in c. Joannes.nu.7.de cle.coniu. 16

6 Epiſcopus poteſt pro ſeruitijs eccleſie impenſis alicui concedere ad vitam poſſeſſionem eccleſie.in.c.ſi quis.nu.3.de pecu.cle. 111

Epiſcopus p̄op̄ius quis dicatur.in.c.j.nu.6.de fo.compe. 49

7 Epiſcopus quibus caſibus poſſit dare oꝛdinariam iuriſdictionem.in c.quoniam.nu.3.ne p̄ela.vi.ſu. 92

6 Epiſcopus ſi non inſtituit p̄imo p̄eſentatum an ⁊ quo caſu incumbat in penam.in.c.paſtoꝛalis.nu.9.de iure pa. 202

2 Epiſcopus an poſſit promoueri ad inferius beneficium ſi renuntiauit epiſcopatui.Ant.in.c.ad ſupplicationem.nu.6.9.de renun. 27

Ad epiſcopatuȝ an quis poſſit inuictus p̄omoueri.ibi.nu.8.

Epiſcopus nullius ep̄atus vel dioceſis quod p̄iuilegiū habet.ibi.10.

6 Ep̄s oꝛdinās aliquē ſine titulo ⁊ ſic non habētē vn̄ viuere dȝ prouidere de ſuo donec cōſequet̄ aliquē titulum.in.c.ep̄s.nu.1.de p̄eben. 24

3 Ep̄s poteſt agere ⁊ reſpōdere p̄o eccleſijs ſibi ſubiectis an debeat p̄eferri alijs adminiſtratoꝛibus eccleſie in agendo.in ca.cum deputati. nu.12.14.15.⁊.21.de iudi. 40

Epiſcopus non alienat bona eccleſia vacante niſi p̄imo ei det ſpecialem rectoꝛem.ibi.nu.16.

6 Epiſcopus quando venit ad eccleſiam reconciliandam cuius expēſis debet venire.in.c.p̄opoſuiſti.nu.11.de conſecra.eccle.vel alta. 211

3 Epiſcopus qui poſſidet vel quaſi cauſa cuſtodie iura epiſcopalia puta vngere penitentiam dare ⁊ ſimiles actus facere habet iſtoꝝ actuū exercitium.in.c.contingit.nu.12.de do.⁊ contu. 210

3 Epiſcopus quomodo habet punire clericum de crimine quod nō cōſtat niſi ipſi epiſcopo.in.c.conquerente.nu.12.de reſti.ſpo. 173

6 Epiſcopus ſi inſtituit aliquem ſine p̄eſentatione in caſu permiſſo debet oīno inſtitutus p̄eſentare habēti ius patronatus qui dȝ contētari inſtitutione facta ab ep̄o.in.c.ſi vero.nu.4.de iure pa. 196

1 Epiſcopus non poteſt renuntiare epiſcopatui ſine licentia pape.in c.ſi.nu.11.de poſtu.p̄ela. 117

6 Ep̄s cū capitulo poteſt conſtituere eccleſiam collegiatam ⁊ ꝙ clerici ſeculares viuāt in cōi.c.qm̄.nu.2.⁊ nu.6.de vi.⁊ hone.cle. 5

6 Epiſcopus poteſt teſtari de rebus patrimonialibus ſed de rebus eccleſie vel intuitu eccleſie queſitis non poteſt.in.c.j.nu.1.de teſta. 112

Et an habens filios poſſit promoueri in epiſcopum.ibi.nu.2.

5 Epiſcopus poteſt habere p̄ebendam in eccleſia de iure ſpeciali.in.c. cum olim.nu.7.de re iud. 59

Epiſcopus quis poteſt eligi licet non ſit niſi diaconus.ibi.nu.12.

6 Epiſcopus non poteſt explicare ardua ſine conſenſu capituli in alijs vero ſufficit conſilium.in.c.ij.nu.3.de inſti. 52

7 Ep̄s p̄t cū ſoꝛtilegijs diſpēſare.i.c.ex tuarū tenoꝛe.nu.5.de ſoꝛtile. 13

3 Ep̄s ſine capitulo nec cōtra non pōt agere in negotijs oꝛdinis etiam quod bona ſint inter ipſos diuiſa in.c.cauſam que.el.j.nu.5.de iudi. 25

3 Epiſcopus ſi non conſtituit economum in eccleſia ſua ſupplet archiepiſcopo.in.c.imperatoꝛum.nu.8.de iura.cal. 126

6 Ep̄s pōt cōpellere canonicos ad diſtribuēdos ſupfluos reddit⁹ ad neceſſari ī fabꝛicā eccleſie.in.c.ſi.nu.7.de his q̄ ſi.a ma.par.ca. 73

7 Ep̄s diſpēſat cū ſimoniaco ignoꝛāter ad aliud beneficiū cōſequēdū nō aūt ad aliud ꝙ ſimoniace habebat.i.c.ex inſinuatiōe.nu.5.de ſimo. 83

6 Epiſcopus an poſſit concedere eccleſias religioſis vt poſſint conuertere fructus in ſuos vſus p̄op̄ios.in.c.paſtoꝛalis.nu.6.de p̄iui. 142

5 Ep̄s ⁊ quilibet adminiſtratoꝛ nō ſolū dȝ eſſe idoneus ſȝ vtilis.in.c.cōſtitutis.el.ij.nu.2.de appella. 115

6 Ep̄s hȝ totā iuriſdictionē quā explicare dȝ quandoque cum conſilio qn̄qȝ cū conſenſu capituli in.c.ij.nu.3.de his que ſi.a ma.par.capi. 71

3 Epiſcopus non debet ſoluere debita de redditibus epiſcopatus ſui ⁊ an ad ea teneat̄ ſucceſſoꝛ.in.c.cū olim.el.ij.n.4.5.de reſti.ſpo.118.⁊ ſeq.

3 Epiſcopus vel p̄elatus excommunicatus minoꝛi non perdit ea que ſunt iuriſdictionis.in.c.duobus.nu.1.de ſenten.excom. 130

1 Epiſcopi ⁊ alij p̄elati p̄ouiſi per papam videntur electi ⁊ confirmati eodem inſtanti.in.c.noſtri.nu.4.de elec. 129

3 Epiſcopus poteſt celebꝛare in aliena dioceſi etiam in pontificalibus. in.c.j.nu.7.vt lit.peden. 216

7 Ep̄s non poteſt aliquam eccleſiam a ſua iuriſdictione in totum eximere ⁊ cum conſenſu canonicoꝛum.in.c.cum olim.el.ij.nu.4.de p̄iui. 155

7 Ep̄s nō debet appellari dominus niſi de hoc fuerit ſibi p̄eſtitum iuramentum a vaſallis ſuis.in cap.grauem.nume.1.de exceſ.p̄ela. 148

6 Ep̄s tenetur ſubuenire pauperibus.in.c.j.nu.8.de cle.egro. 49

7 Ep̄s an poſſit reſtituere quē fame.in.c.ex diligenti.nu.7.de ſimo. 81

6 Epiſcopus debet eſſe p̄eſbyter.in.c.ſcientes.nu.2.de cenſi. 199

6 Epiſcopus cum capitulo an poſſit deputare fructus beneficioꝛum vacantium p̄o fabꝛica eccleſie.in.c.j.nu.6.de eccle.edifi. 219

2 Epiſcopus depoſitus per ſolum papam diſpenſatur.Ant.in.c.ij.nu. 9.de biga. 62

5 Epiſcopus poteſt eccleſiam a ſe abdicare ⁊ a iuririſdictione ſua ipſam eximere cum ſolennitatibus,de quibus in.c.cum inter.de re iudi.exceptis quibuſdam caſibus.vide ibi.nu.13. 61

4 Epiſcopi non ſeruantes vel ſeruare facientes ſacros canones an incidant in periurium.in.c.ego.nu.3.de iureiu. 130

Epiſcopi tenentur viſitare limina apoſtoloꝛum ſingulis annis et quid veniat nomine liminum.ibi.nu.6.

5 Ep̄s licet non poſſit eſſe p̄ocuratoꝛ tamen admittitur aliquando in cauſa alicuius magni domini.in.c.cum.i.⁊.a.nu.30.de re iud. 77

1 Epiſcopus an ⁊ que poteſt facere ſiue ſtatuere ſine capitulo.in.c.cuȝ conſuetudinis.nu.6.de conſue. 101

Epiſcopus ſi p̄eſcripſit iuriſdictionum contra.c.quod non ſoleat requirere eius conſenſum poterit ſine eo ſtatuere ⁊ quare.ibi.nu.6.

6 Epiſcopus poteſt p̄iuari epiſcopatu p̄opter aliquod ſcandalum imminens licet non p̄oueniat ex defectu ſuo debet tamen ipſe de bono cambio ſuppleri.in.c.queſitum.nu.8.de re.permu. 90

6 Epiſcopus habet iuriſdictionē inter laicos vbi vertitur pia cauſa.in c.j.nu.5.⁊.9.de emp.⁊ vendi. 82

Epiſcopus habet in aliquibus caſibus iuriſdictionem in laicos maxime negligente iudice ſeculari ⁊ notoꝛijs ibi.nu.9.

1 Epiſcopus qui eſt in aliquo collegio non tāꝙ ep̄s ſed tanꝙ vnius de collegio non debet alios p̄ecedere.in.c.auditis.nu.4.de elec. 149

2 Ep̄i ꝑſunt p̄incipib⁹ tp̄alib⁹.in.c.ſolite.nu.7.de maio.⁊ obe. 126

6 Epiſcopus non poteſt eſſe minoꝛ.xxx.annoꝛum.in.c.ſuper inoꝛdinata.nu.11.de p̄eben. 48

7 Epiſcopus ⁊ capitulum faciunt magnam coniunctionē inter eos.in c.c.cum clerici.nu.2.de ver.ſigni. 200

1 Ep̄s per literas iuſtitie non tenetur p̄ouidere habenti perpetuā vicariam nec etiam per illas literas.in.c.poſtulaſti.nu.6.de reſcri. 73

7 Ep̄s an poſſit diſpenſare cum illo qui cum non eſſet oꝛdinat⁹ adminiſtrauit diuina.in.c.ex literis.nu.3.de cle.non oꝛdi.mini. 143

6 Ep̄s non poteſt emittere votum peregrinationis ſeu religionis ſine licentia ſui ſuperioꝛis.in.c.ſcripture.nu.9.de voto ⁊ vo.re. 175

6 Ep̄s poteſt eſſe quis duarum eccleſiarū cathedraliū ex permiſſu pape eas vniendo vel non.in.c.j.nu.1.ne ſed.vac. 64

8 Epiſcopus ſolus an poſſit ad tempus alienare vel concedere aliquaȝ eccleſiam in titulū vel concedere tempoꝛaliter fructus eccleſie. in ca. ſua nuper.nu.5.de his que ſi.a p̄ela. 69

3 Ep̄s a p̄op̄ia ſede expulſus non pōt cedere ſuo epiſcopatui ⁊ trāſire alium ſine autoꝛitate pape.c.j.nu.8.de tranſla.epi. 2

5 Epiſcopus poteſt ſe impedire etiam vt exequantur relicta ad nō pias cauſas.in.c.tua nobis.nu.8.de teſta. 127

2 Epiſcopus depoſitus qui ad hoc appellauit exercet pendente appel. omnia iura ep̄alia ⁊ idem in alijs .in.c.ij.nu.6.vt lit.pen. 217

6 Epiſcopus an poſſit diſpenſare in pluribus curatis beneficijs ꝑpter vtilitatem eccleſie.in.c.extirpande.in repet.§.qui vero.nu.29.⁊.38.⁊ 49.⁊ ſeq.de p̄eben. 43

4 Epiſcopus non poteſt ſtatuere quod ab interlocutoꝛia non appellet. in.c.venientes.nu.4.de iureiu. 142.

1 Epiſcopatum non poteſt quis cogi ad accipiendum vel acceptandū in.c.innotuit.nu.13.de elec. 138

3 Epiſcopus non poteſt ſtatuere contra ius ⁊ ſic nō poteſt inhibere appel.ab interlocutoꝛia nec p̄efigere terminum inſtantie.in.c. venerabilis.nu.8.de iudi. 44

5 Ep̄atus an ⁊ quo caſu poteſt diuidi per papam vel eccleſia parochialis vcȝ parochia per ep̄m.in.c.ad audientiā.nu.16.de eccle.edifi. 220

6 Epiſcopatum nemo poteſt petere ratione ambitionis vitande. in.c. per noſtras.nu.2,de iure pa, 197

6 Epiſcopatus vagantes intra quod tempus debeant conferri.in cap. nulla eccleſiaſtica.nu.4.de conceſ.preben. 55
Et vide in.c.cum noſtris.nu.3.⁊ in.c.dilectus.nu.1.
7 Epiſcopatuū vnio vel ſubiectio pertinet ad ſolum papam citra aliquorum conſenſum.in.c.ſicut venire.nu.1.⁊.2.de exceſ.prela. 145
Epiſcopus poteſt vnire beneficia poſita in ſua dioceſi etiam ꝙ eorum collatio ſit deuoluta ad papam propter eius negligentiam.ibi.nu.6.
Eps an poſſit vnire certū beneficium,ꝙ papa ſibi reſeruauit.ibi.nu.7.
2 Epiſcopatus licet aliqui habent maiores redditus ſunt tamen paris dignitatis.in.c.ſi.nu.16.de tranſ.epi. 7
Epiſcopus cui data fuit indulgentia tranſeundi de vna eccleſia ad aliam debet poſtulari non eligi.ibi.nu.18.
7 Ea que ſunt ordinis epiſcopalis non poſſunt nec cōſuetudine nec preſcriptione acquiri;illa vero que ſunt aut dignitatis aut iuriſdictionis bene poſſunt acquiri.in.c.accedentibus.nu.2.⁊.3.de exceſ.prela. 147
Epiſcopus electus ⁊ confirmatus non tamen conſecratus an poſſit concedere indulgentias maxime ſi non ſit ſacerdos.ibi.nu.4.
4 Epiſtola confeſſata vel cum ſigillo ſcribentis facit fidem.in.c.ij.nu.8. de fide inſtru. 79
6 Epiſtola non debet cantari niſi per ſubdiaconum etiaꝫ in neceſſitate. in.c.quiſque.nu.3.de vi.⁊ hone.cle. 4
7 **Equalitas** eſt ſeruāda in iudicando data perſonarū equalitate:alias ſecꝰ.ī.c.p tuas.el.j.n.8.de ſimo.87
2 Equitas eſt iuſtitia dulcore mīe temperata.in.c.ſi.n.6.de tranſac.134
Equitas in caſu dubio vel pari ſemper eſt preferenda rigori.ibi.nu.9.
6 Equitas eſt iuſtitia dulcore miſericordie temperata.in.c.magne.nu.3. de voto ⁊ vo.re. 177
1 **Equiuocatio** noīs tam actoris quam rei an vitiet reſcriptū.in.c.qꝛ nōnulli.n.2.de reſcri.89
1 Equalitas victus ⁊ veſtitus dꝫ eſſe inter pares clericos ſi vero aliqui ſint digniores talis qualitas nō ſeruať.in.c.cū oēs .nu.9.de conſti.22.
7 **Equus** alicuius vel aliud animal ſi preter voluntatē domini aliquod damnum fecerit non tenetur eius dominus ad aliquid.in.c.dilectus.nu.2.de homi. 111
5 Equus ſi probetur mortuus ⁊ non probetur talis equus talis pilaminis ⁊c.non releuat probantem.in.c.auditis.nu.25.de preſcrip. 35
7 Equus alicuius ſi equitante domino furibundus aliquod damnum alicui intulerit etiam mortem dominus nō tenetur:quare preſumitur ignoraſſe vitium equi.in.c.ſignificaſti.el.j.nu.1.de homi. 111
5 **Error** iuris impedit preſcriptionem error facti non.in ca.cum non liceat.nu.8.⁊.9.de preſcrip. 30
3 Error non dꝫ preiudicare veritati in.c.examinata.nu.20.de iudi. 36
1 Error in expreſſione beneficij an habeat vitiare reſcriptum ſi conſtat de corpore.in.c.ſignificante.nu.5.de reſcrip. 83
2 Error cōis an faciat ius.in.c.gratum.nu.11.de offic.deleg. 83
2 Error ⁊ qñ habeat actū impedire.in.c.p.⁊.g.nu.22.de offi.dele. 104
Error iuris lꝫ noceat ad preſcribendum tamē nō nocet in acquiſitione fructuū ſed in preſcriptione fructuum ſic:⁊ de ratione.in.c.diligenti. nu.24.⁊.25.de preſcrip. 39
Error iuris non preſumitur ſed debet probari per allegantem.ibi.
Errans in iure an preſumatur in mala fide.ibi.nu.31. 41
7 Error iuris ⁊ probabilis non excuſat.in.c.fraternitatis.n.10.de frigi. ⁊ male. 36
7 Error iuris an tollat bonā fidē.in.c.referēte.nu.5.qui fil.ſint legi.40
6 Error communis abſque poſſeſſione iuris non facit ius.in.c.conſultationibus.nu.3.de iure patro. 195
Error communis facit ius ⁊ excuſat quando quis facit actum authoritate publica quam egerit ſecus ſi priuata.ibi.nu.6.
3 Error in confeſſione que petitur reuocari qūo probatur ſiue ſit confeſſio propria ſiue procuratoris.in.c.ſi.nu.21.⁊.23.de confeſ. 229
1 Error iuris indubitabilis impedit preſcriptionem.in.c.cum dilectus. nu.12.de conſuetu. 99
1 Error communis an faciat ius tam in ordinario quam delegato.in.c. cum dila.nu.10.de preſcrip.66.
6 Error cōis non facit valere ea que ſunt ordinis ſed ea que ſunt iuriſdictionis.in.c.ad apoſtolicā.nu.1.de preſby.non bap. 216
6 Errans in iure non preſcribit.in.c.ij.nu.10.de his que ſi.a prela. 66
1 Error communis facit ius quando interuenit etiā autoritas ſuperioris per quam cauſatur communis error.in.c.nihil.nu.11.de elec. 167
3 Error iuris nullo caſu cauſat preſcriptionem ſed bene aliquo caſu acquiſitionem fructuum.in.c.grauis.nu.17.de reſti.ſpo. 178
2 Error cōis in his que geruntur non excuſat.in.c.ſi.nu.12.de ꝑcu. 147
5 Error iuris īpedit ꝑſcriptionē ſꝫ nō error fctī.i.c.ꝺ q̃rta.n.12.ꝺ ꝑſc. 23
6 Error iuris excuſat minores feminas milites ⁊ ſimiles perſonas.in.c. is qui.nu.12.de ſolutio. 102
7 Error iuris an ⁊ qñ excuſet.in.c.perlatum.nu.4.qui fil.ſint legi. 41
7 Error conditionis ſeruilis impedit matrimonium.in.c.propoſuit.nu. 2.de coniug.ſeruo. 25
Error quadruplex eſt conditionis perſone fortune ⁊ qualitatis:⁊ quis eorum matrimonium impediat.ibi.nu.5.

Error extrinſecus matrimonium impedire non videtur ⁊ in dubio iudicatur pro matrimonio.ibi.
6 Error iuris vel facti quo caſu excuſet ementem vel alio modo poſſidentē a perceptione fructuū.in.c.ad noſtrā.nu.9.de reb.eccle.alie.77
6 Error iuris impedit preſcriptionem:error facti non.in.c.ſignificauit. nu.5.de cenſi. 202
6 Errans in iure non poteſt preſcribere,licet habeat putatiuum ⁊ coloratum titulum.in.c.apoſtolice.nu.11.de do. 107
Error iuris dubitabilis puta quando dubitatur probabiliter de intellectu iuris non impedit preſcriptionem.ibi.
Error facti non impedit preſcriptionem licet ius reſiſtet.ibi.nu.12.
7 Errare preſumitur aliquis quando non reſiſtit aliorum errori cū poſſit.in.c.qui alios.nu.1.de here. 99
2 Error cōis nō facit ius quo ad intruſuꝫ.in.c.ij.n.4.de reſt.in inte. 155
6 Error iuris impedit preſcriptionē.in.c.dudū.nu.6.de decimis. 153
6 **Eſtimatio** equi dati ad vecturam quem effectum operetur.in.c.vnico.nu.23.de commodato. 80
Eſtimatio in caſu in quo facit emptionē quid operetur.ibi.
2 Eſtimatio rei an debeat vel poſſit peti ſi res ipſa extat vel non.in.c. ſi.nu.4.quod metus cau. 153
7 **Etas** que requiratur in ingreſſu religionis ⁊ an perueniatur ex diſcretione.in.c.atteſtationes.nu.10.de deſpon.impu. 15
2 Etas habilis ad beneficia curata attenditur tempore impetrationis, ſecus ad prebendas.Ant.in rub.nu.2.de eta.⁊ quali. 42
7 Etas.xviij.an.hoc eſt plena pubertas requiritur in adoptante.in.c. vnico.nu.4.de cogna.lega. 28
7 Etas noſtri tēporis nō patiť rigorē antiquorū iuriū cū nobis defecerint merita ⁊ virtutes corporales.in.c.nō dꝫ.nu.2.de conſan.⁊ affi.33
7 Etas ⁊ diſcretio ſine ſcientia requiruntur in matrimonio.in.c.ex literis.nu.1.de deſpon. 4
7 Etas.xij.annorum in femina.⁊.xiiij.in maſculo eſt apta ad matrimonium.in.c.inſuper.nu.3.qui ma.accu. 45
7 Etas apta requiritur in matrimonio contrahendo ⁊ non ſimpliciter coeundi poteſtas.in.c.de illis.el.j.nu.2.de deſpon.impu. 14
7 Etate ſuperueniēte legitima cōualidanť ſpōſalia cū minore ſeptēnio contracta ſi tacitus ſuperuenit conſenſus,⁊ idē eſt intelligendum in matri.contracto per minores.in.c.literas.nu.4.de deſpō.impu. 13
7 Etas ſuperueniens cum alijs adminiculis validat ſponſalia.in.c.duo pueri.nu.2.de deſpon.impu. 15
6 Etas dꝫ ꝓbari ab illo qui fundat ſe in ea.in.c.nullꝰ.n.5.de regu. 156
1 Etas habilis requiritur tempore collationis aliter collocatio eſt ipſo iure nulla ſed an requiratur in beneficijs non curatis .in.c.cum in cunctis.§.inferiores.nu.13.de elec. 126
7 Etas certa vbi requiritur reſpectu diſcretionis perueniri non poteſt. in.c.iuuenis.nu.5.de ſpon. 3
2 Etas que requiratur ad quecunqꝫ beneficia.Ant.in.c.preterea.nu.5. de eta.⁊ quali. 43
7 Etatem ſupplet potentia coeundi.in.c.continebatur.nu.2.de deſpō. impu. 13
Etate.xj.annorū puella ⁊ qñqꝫ in decennio concipere poteſt.ibi.n.3.
7 Etate nouem annorum quidam nutricem pregnantem reddidit.in.c. puberes,nu.3.de deſpon.impu. 13
Etate habilis ſed impotens ad coeundum matrimonium licet contrahit quamuis nonnulli cōtrarium dicant.ibi.nu.4.
Etas decem ⁊ octo annorum eſt habilis ad coitum.ibi.
Etas que requiriť in dignitatibus quanta eſſe debeat.in.c.cum in cūctis.nu.6.de elec. 125
Etas ſeptennij habilis eſt ad contrahendum ſponſalia de futuro,licet aliqui tenent contrarium.in.c.gemma.nu.6.de ſponſa. 11
Etatis defectus per paucos dies an matrimoniū vitiet ⁊ an illud per ſuperuenientia etatis legitime validetur.in ca.tue nobis.nu.5.de deſpon.impu. 16
6 Etas.xiiij.annorū diciť perfecta reſpectu mr̄imonij cōtrahēdi quo vero ad alia non niſi.xxv.annum attigerit.in.c.j.nu.2.de deſpon.impu.12
7 Etas perueniri non poteſt.in.c.acceſſit.nu.2.de deſpon.impu. 33
7 Etas ad matrimonium non tantum ſecundum canones:ſed etiam ſecundum leges attenditur.in.c.vbi no.nu.2.de deſpon.impu. 13
7 Etas ſeptē annorū quo ad ſponſalia cōis eſt maſculo ⁊ femine ſed reſpectu matrimonij differētia eſt.in.c.vbi non.nu.5.de deſpon.impu.13
Etas quatuordecim annorum requiritur in maſculo:duodecim vero in femina.ibi.
6 **Euchariſtia** eſt maius ſacramentum quam reperiri poſſit.in rub.nu.1.de baptiſ. 213
7 Euchariſtiam conficit ſacerdos etiam celebrans ante digeſtionem.in c.ſi conſtiterit.nu.4.de accu. 60
7 Euchariſtia poteſt confici tempore interdicte ciuitatis pro infirmis. in.c.permittimus.nu.1.de ſen.excom. 196
6 Euchariſtiā ſumēs dꝫ ſtare ieiunus poſt ſumptionē per aliquas horas ne cibus naturalis miſceatur ſacris.in.c.ex parte.nu.5.de cele.miſ.210
Euchariſtia de ſubſtantia non debet ſumi ieiune ſed ob reuerentiam

tamen

men ſacerdos contra faciendo poteſt priuari beneficio.ibi.nu.6.
Corpus chriſti eſt in vtroq; ſacramēto integraliter: ſcȝ tam in hoſtia ꝙ in calice vbi ſit vinum cōſecratum.in.c.cū marthe.nu.4.eo.tit. 221
Sanguis chriſti qui preſentatur per vinum conſecratum euaneſcit ſi in eo apponatur magna quantitas vini vel alterius liquoris.ibi.n.5.
Eucbariſtia ſola quare datur communicantibus:ſacerdotibus vero celebrantibus datur etiam ſanguis chriſti.ibi.nu.6.
Corpus chriſti quomodo contingit ꝙ eodem momento poſſit eſſe in infinitis hoſtijs.ibi.nu.8.
Sanguis chriſti vtrum efficiatur per appoſitionem ſolius aque vel ſo lius vini.ibi.nu.10. 222
1 Eucbariſtiam non poteſt conficere niſi ſacerdos etiam ex permiſſu pa pe.in.c.j.§.vna vero.nu.1.de ſum.tri.ꝛ fi.catbo. 13
6 Eucbariſtia conficitur etiam in pane fermētato:licet ita conficiēs gra uiter peccet.in.c.fi.nu.5.de cle.miſ. 213
6 Ad ſubſtantiam eucbariſtie ſunt tm̃ illa verba boc eſt enī ꝛc.alie vero orationes ſunt de ſolennitate.in.c.de bomine.nu.2.de cele.miſ. 211
3 **Euidenter** dicitur fieri quod fit per veriſimiles coniectu ras.in.c.fi.§.porro.nu.12.vt lit.conteſt. 115
2 Euidenter dicitur conſtare id quod elicitur ex veriſimilibus coniectu ris.in.c.ſuper queſtionum.nu.7.de offi.deleg. 90
7 Euidens dr̃ illud ꝙ ſemp̱ apparet.in.c.euidentia.nu.2.de accu. 58
Euictio an babeat locum in ſententia arbitri.in.c.cum di lectus.nu.3.de arbi. 168
5 De euictione non agitur antequam res euincatur,licet ſciatur quod eſt aliena.in.c.fi.nu.41.de preſcrip. 47
6 Euincere non poteſt ille qui agendo poteſt exceptione repelli.in.c.j. nu.2.de teſt. 110
2 **Examinatus** ſemel an debeat iterum examinari.An. in.c.accepimus.nu.6.de eta.ꝛ qua. 47
2 Examinatio de qua fit mentio in litera fit extra iudicium ſine citatio ne alicuius.in.c.fi.nu.17.de tranſ.epiſ. 7
2 Examen quando requirit̃ an aliquis ſit idoneus nō eſt citanda pars. An.in.c.licet.nu.14.de tranſla. 19
1 Exceptio dilatoria licet non opponatur niſi ante lit.conte.tñ ꝛ poſt poteſt opponi ſi reo proteſtetur ꝙ conteſtando litem non intendebat a dilatorijs recedere.in.c.ex conqueſtione nu.6.de reſti.ſpo. 175
2 Exceptiones dilatorie que vt poteſt preſumi malitioſe opponunt̃ nō ſunt admittēde,ſecus ſi ſint peremptorie niſi ſit maxima preſumptio quod malitioſe opponatur.in.c.ſuſcitata.nu.3.de reſti.in inte. 160
Exceptiones contra ſententiā vel inſtrumenta ſi excluduntur ꝛ ſtatu to ſi incontinenti offeruntur probari debent admitti.ibi.nu.7. 158
5 Exceptiones que erant opponende in prima inſtantia ante lit.cont. nō poſſunt opponi in cā appellatiōis.in.c.per tuas.nu.1.de ap. 125
2 Exceptio tua non intereſt repellit quem ab actione.in rub.nu.1.quod metus cau. 148
3 Exceptio que dicatur emergens ꝛ que incidens.in.c.j.nu.12.de ordi. cogni. 143
5 Exceptio contra teſtes an poſſit opponi in cauſa appellationis ſi in prima non fuit appoſita.c.cum.i.ꝛ.a.nu.13.ꝛ.19.de re iud. 76
Exceptio contra perſonam teſtatorum debet tangere negotiuȝ prin cipale ſaltem per obliquum.ibi.nu.18. 79
4 Exceptio peremptoria debet opponi in vim dilatorie cōtra reſcriptū gratioſum.in.c.fi.nu.4.de preſum. 123
6 Exceptio macedoniani non poteſt opponi quando fuit mutuatum filio ex cauſa neceſſaria in qua patris pietas veriſimiliter non recuſaſ ſet.in.c.quia pleriq;.nu.26.de immu.eccle. 233
5 Exceptiones cenſetur iudex non admittere procedendo ad vlterio riora.in.c.ex parte.nu.2.de appel. 134
3 Exceptio dilatoria proprij debet ante lit.conteſtari.in.c.fi.nu.5.de fo ro compe. 88
5 Exceptio excōicationis nō impedit appellantē quominus poſſit ſuā appellationem proſequi.in.c.ſignificauerunt.nu.1.de excep. 16
Exceptio excommunicationis poteſt in qualibet parte litis opponi etiā poſt ſententiam ad executionem differendam.ibi.nu.17. 17
6 Excipiēs non videt̃ fateri.in.c.cū ſup̱ qōne.nu.8.de cōceſ.preben. 60
2 Exceptio trāſactionis dicitur exceptio litis finite ꝛ poteſt ſemper op poni.in.c.j.nu.3.de tranſac. 134
2 Exceptio excōicationis repellit actorem a limine iudicij tam corā or dinario quam delegato quid autē a reductione ad arbitrium boni vi ri.in.c.prudentiam.§.ſexta.nu.1.de offi.dele.fo.85.Et vide in apoſti.
Exceptio excōicatiōis dȝ ꝓbare p̱ excipientē intra octo dies.ibi.n.2.
Exceptio excommunicationis ſi fuit appoſita coram delegato quid babet facere delegatus.ibi.nu.3.
Exceptio oppoſita ꝛ nondum probata an babeat ſuperſedere proceſ ſum.ibi.nu.6. 63
Exceptiones dilatorie dum opponuntur non debet lis ſuper eis con teſtari iurari de calumnia ꝛ libellus offerri.ibi.nu.7.
3 Exceptio illegitimationis cognoſcitur coram eccleſiaſtico ꝛ dum ipſe cognoſcit petitio here.ſolet.in.c.tuam.nu.1.de ordi.cog. 148
Exceptio peremptoria ſi ex ſui natura examinatur coram alio quam iudice principalis cauſe operatur effectum dilatorium.ibi.nu.4.
Exceptio tu es excōicatus cognoſcitur coram eccleſiaſtico.ibi.nu.9.
5 Exceptio litis pendentie ſi non opponatur non vitiat plures proceſ ſus coram pluribus ſuper eadem cauſa agitatos.in.c.cum ex officij. nu.24.de preſcrip. 37
3 Que exceptiones opponuntur contra agentem interdicto quod vi aut clam.in.c.item cum quis.nu.5.de reſti.ſpo. 171
Exceptio criminis an ꝛ quando repellat agentem poſſeſſorio recupe rande tam in beneficialibus quam prophanis vel agentem petitorio maxime ſi incontinenti poteſt probari.ibi.nu.9.ꝛ.11.
3 Exceptio conſanguinitas oppoſita merito petenti reſtitutionem vxo ris ſue quo caſu ſibi obſtabit.in.c.litera.nu.1.de reſti.ſpo. 181
Exceptio defectus proprietatis non obſtat agenti poſſeſſorio recu perande etiam ſi incontinenti offertur probatura niſi immineat pec catum ſecus in poſſeſſorio adipiſcende.ibi.nu.5.15.ꝛ.18.
5 Exceptio excōmunicationis pōt in qualibet parte litis opponi etiaȝ poſt ſnīam ad executionē differēdā.in.c.ſignificauerūt.n.17.de exce. 17
2 Exceptio dilatoria licet non proponatur niſi ante litem conte.tamen ſi oriatur poſt lit.conteſt.poteſt tunc opponi vel ſi poſt lit.conte.ve niat ad notitiam.in.c.inſinuante.nu.8.de offi.deleg. 89
5 Excipiens non videtur fateri ea que in exceptione includuntur.in.c. cum venerabilis.nu.1.de excep. 9
Exceptio falſi poteſt per ſententiam opponi.ibi.
Ex rei exceptione non fundatur intentio actoris nec declaratur du bia probatio eius.ibi.nu.58. 12
2 Exceptiones in ſpiritualibus non poſſunt concedi per principes ſecu lares.in.c.auditis.nu.9.de reſti.in integ. 157
3 Exceptio dilatoria proponitur poſt lit.cont.quando de nouo perue nit ad notitiam vel de nouo eſt orta.in.c.fi.nu.54.de ordi.cog. 148
Exceptio dilatoria non probatur ſemiplene.ibi.nu.55.
Exceptio dilatoria ſi non fuerit probata intra.xv.dies excipiens cō dēnatur in expenſis.ibi.
Exceptio ſpoliationis non datur cōtra beredes niſi ad eos peruene rit vel dolo fecerit:vel niſi lis fuiſſet conteſtata cū defuncto.ibi.nu.57
Exceptio ſpoliationis an poſſit opponi in ꝑpetuū.in.d.c.fi.n.56.e.ti.
2 Excipere videtur ille qui opponit factum ex quo cauſatur exceptio. in.c.ſuper boc.nu.7.de renun. 13
4 Exceptio peremptoria vel exceptio oppoſita contra perſonas teſtiū poteſt produci ꝛ probari etiā poſt publicatas atteſtationes.in.c.de te ſtibus.nu.5.de teſti. 61
6 Exceptio ineptitudinis libelli quo caſu poteſt opponi poſt ſentētiā. in.c.cū dilecti.nu.3.de emp.ꝛ ven. 85
7 Exceptio firmat regulā in cōtrariū.in.c.quoniā.nu.2.de cōiu.lep. 24
5 Exceptiones q̃ opponuntur in curia an remittantur ad partes pro illarum probatione.in.c.j.nu.9.de appel. 78
Exceptio tu non es clericus a quo debet probari.in.c.ſi diligenti.nu. 28.de fo.compe. 75
6 Exceptio facta in aliquibus caſibus non firmat regulā in nō exceptis etiam quod illi caſus ſint exceptuati per dictionem taxatiuam.in.c. inter alia.nu.15.de immu.eccle. 228
5 Exceptiones modici preiudicij poſſunt ex leui preſumptione p̱ iudicē repelli ſi vero ſunt magni preiudicij debent repelli ſine vebemēti pre ſumptione.in.c.interpoſita.nu.2.de appel. 136
Exceptiones ꝛ earum probationes ſi non ſint admiſſe per iudicē pre bent legitimam cauſam appellandi.ibi.nu.3.ꝛ.4.
7 Exceptio peremptoria probari poteſt etiā poſt publicationē atteſta tionum.in.c.ex literis.nu.5.de cogna.ſpiri. 28
2 Exceptio legitima infringit actionē ſi nō repellatur p̱ legitimā repli cationem.in.c.ſuper boc.nu.13.de renun. 13
1 Exceptio competens poſt litē conte.opponi poteſt lite conte. in. c. cum.m.nu.11.de conſti. 27
4 Exceptionis renuntiatio non numerate pecunie non valet ſi fiat in continenti.in.c.ſi cautio.nu.8.de fi.inſtru. 112
Exceptio non numerate pecunie durat perpetuo eccleſie in caſibꝰ in quibꝰ neceſſe eſt ꝓbare ꝙ pecunia ſit verſa in vtilitatē eccl'ie.ibi.n. 9.
Exceptio non numerate pecunie tunc babet locum quādo interuenit ſcriptura:ſecus ſi non interuenit.ibi.nu.11.
Exceptio doli elapſo biennio in obligatiōe literarum opponi poteſt in.d.c.ſi cautio.nu.10.eo.ti.
Exceptiones miſte poſſunt opponi poſt terminum elapſum ad oppo nendas dilitorias.in.c.paſtoralis.nu.10.de excep. 5
Exceptio dilatoria orta poſt litem conteſtatam ꝛ poſt terminū datū a iudice poteſt opponi.ibi.nu.21. 6
Exceptio dilatoria orta poſt terminum datum a iudice vel veniēs ad notitiam partis poſt litis cōteſtatio.nūquid indiſtincte admittatur. ibi.nu.22.ꝛ.23.
Exceptio dilatoria non oppoſita in cauſa principali nō poteſt oppo ni in cauſa appellationis.ibi.nu.29.
Exceptio dilatoria q̃ poſt lapſuȝ terminū nō pōt opponi pōt tñ pri

oppoſita declarari.ibi.nu.31.
2 Exceptio non veriſimilis an ſit admittenda.in.c.ſupra hoc.n.2.de re nun. 13.ꝛ 31
5 Exceptio aliqua non admittitur contra ordinarium donec toleratur in officio.in.c.de priore.nu.5.de appel. 105
2 Exceptiones ex ſe concludẽtes nõ tñ admittende de facto fuerint per iudicem admiſſe debet iudex ſm illas pronuntiare alias excipiens haberet iuſtã cãm appellandi.in.c.cũ contingat.nu.8.de offic.deleg. 99
Exceptio iniuſtitie nõ dʒ opponi contra ſniam que tranſiuit in rem iudi.tñ ſi fuit de facto oppoſita impedit executionẽ ſententie. ibi.n.9.
4 Exceptio tua non intereſt:eſt dilatoria.in.c.ex parte.n.6.de teſti. 41
7 Exceptio criminis an habeat obſtare proſequenti ius proprium.in.c. quia fruſtra.nu.7.de vſur. 128
Contra vſurarium non poſſunt excipere conuenti ab eo quod non reſtituerit vſura.ibi.nu.8.
Exceptio quam vnus vſurarius opponit contra alium eſt dilatoria ꝛ ante litẽ conteſtatẽ opponenda ꝛ intra octo dies probanda .ibi.nu.9.
2 Exceptio falſi procur.ꝛ oĩs exceptio que reddit iudiciũ retro nullum põt opponi quãdocũqꝫ etiã poſt ſniam.in.c.in nr̃a.n.4.ꝛ.7.de ꝑcur. 141
Exceptio dilatoria opponitur aliquando etiam poſt ſententiã.ibid.
Exceptio tu non potes eſſe procurator an poſſit opponi poſt lit.con. ibi.nu.7.ꝛ.9.
Exceptio que nõ poteſt opponi in prima inſtantia poſt lit.conte.non poteſt opponi in cauſa appel.ibi.nu.8.
1 Exceptio contra aliquam rem oppoſite debent prius examinari anqꝫ illa res mandetur executioni.in.c.venerabilem.n.27.de elec. 156
2 Exceptiones propoſite cenſentur refutare ſi iudex ad vlteriora procedat.in.c.cum ſuper.nu.9.de offic.dele. 87
7 Exceptiones dilatorie poſſunt diſcuti poſt li.conte.ſi iudex ea reſeruauit.in.c.ad diſſoluendum.nu.4.de deſpon.impu. 15
4 Exceptio contra perſonas teſtiuꝫ non eſt dilatoria nec peremptoria. in.c.preſentium.nu.1.de teſti. 62
1 Exceptio intentionis dicitur illa que non excludit ipſam actionẽ quare añ excipitur quam agitur.in.c.dudum.el.ij.n.2.ꝛ.n.29.de elec. 176
5 Exceptio ſpoliationis excludit appellantem ſecus exceptio attentati. in.c.an ſit deferendum.nu.7.de appel. 111
5 Exceptio tu non feciſti reſidentiã in bñficio nõ ꝑt opponi niſi ab illo a quo petunt̃ fructus dicti bñficij.in.c.cõquerẽte.n.4.de cle.nõ reſi.19
6 Exceptio excommunicationis non nocet quin excommunicatus poſſit proſequi appellationem.in.c.dilecte.nu.1.de excep. 15
Excõicatio lata in collegio vel vniuerſitatem an afficiat oẽs.ibi.nu.2.
Exceptio de illegitimatione perſone eſt dilatoria et idẽ in exceptione tua non intereſt:ꝛ ideo debẽt proponi ante lit.conteſt.alias ſecus niſi poſt venerit in notitiam.in.c.j.nu.2.de accu. 1
2 Exceptio non veriſimilis non eſt admittenda per iudicem ſine cauſe expreſſione.in.c.ſuper hoc.nu.20.de renun.fo.13.ꝛ.nu.31.32.36. 14
Exceptio litis finite per iuſiurandum obſtat ſiue iuſiurandum fuerit iudiciale ſiue non.ibi.nu.54.
6 Exceptio concludens intentum excipientis non vitiat per verba inepta.in.c.conſtitutus.nu.32.de religio.do. 186
5 Exceptio recuſationis iudicis an poſſit opponi quandoqꝫ ante litẽ conte.maxime quia fuit legitimum ſuper aliis ꝛ peruentũ ad aliquos actus.in.c.inter monaſterium.nu.5.de re iud. 73
Exceptio falſi procuratoris an debeat opponi primo quaꝫ exceptio declinatoria iudicij.ibi.nu.7.
Exceptio per quam negatur iuriſdictio poteſt ſemper opponi:licet fuerint alie ante ipſaꝫ oppoſite.ibi.nu.12.
Exceptio peremptoria non oppoſita in primo iudicio poteſt opponi cauſa appellationis niſi fuerit doloſe omiſſa in primo iudicio quod probatur ex coniecturis.de quibus.ibi.nu.14.
5 Exceptio alicuius rei non debet opponi ab illo qui in eadem re laborat.in.c.cum eccleſiaſtice.nu.3.4.9.de except. 4
Exceptio tu habes vel queris plura beneficia an poſſit obijci per illũ qui etiam habet plura beneficia.ibi.nu.5.10.11.
Exceptio nõ dʒ opponi ab illo q poſſet eadẽ exceptiõe repelli.ib.n.9.
Exceptio famoſa vel de iure communi notoria admittitur contra illum cui de beneficio eſt prouiſum.ibi.nu.15.
3 Exceptio generaliter propoſita que põt obſtare ꝛ non obſtare:non dʒ reijci ſtatim ſꝫ iudex dʒ inſtare vt pars excipiens declaret ꝛ quatenus cõcludit admittere alios ſecus.in.c.ij.n.2.de reſti.ſpol. 165.ꝛ ſeq.
Exceptio renuntiationis tam in beneficialibus quam in prophanis an ꝛ quando obſtet agenti poſſeſſorio recuperande.ibi.nu.17.
Exceptio non veriſimilis an opponatur contra agentem poſſeſſorio recuperande vel etiam petitorio.ibi.nu.12.ꝛ.13.
3 Exceptio notorie proprietatis an obſtat agenti poſſeſſorio recuperande.in.c.in literis.nu.7.10.27.de reſti.ſpo. 169
Et quando obſtat debet de ea incontinenti fieri fides.ibi.nu.30.
Exceptio defectus proprietatis an obſtet agẽti poſſeſſorio recuperãde vel de retinende vel adipiſcende tã in beneficialibus.qꝫ nõ.ibi.n.27.
Exceptio criminis cum infamia obſtat in beneficialibus.ibi.
Exceptio domini an poſſit opponi a non ſpoliante contra agentem poſſeſſorio recuperande.ibi.33.
Exceptio ſpoliationis non poteſt opponi contra tertiũ agentem.ibi.
7 Exceptio peremptoria poteſt opponi ante.lit.cont.quando notoriũ eſt ipſam competere.in.c.j.nu.11.de no.ope.nun. 150
8 Exceptio contra petentem beneficium an ꝛ quando admittatur.in.c. accedens.nu.8.de accu. 64
1 Exceptio an ꝛ qñ ſit temporalis ꝛ ꝑpetua.in.c.ſi autem.de reſcrip.50
5 Exceptiones quando producuntur non requiritur quod lis conteſtetur.in.c.per tuas.n.5.de appel. 125
Exceptionis diffinitio.in rub.nu.1.de excep. 10
Exceptio actionis que ſit.ibi.
Eceptio intentionis que ſit.ibi.
7 Excipiens de crimine ꝛ non probans punitur extraordinarie.in.c.ſuper his.nu.1.ꝛ.22.de accu. 64.ꝛ ſeq.
Exceptio intentionis vel facti que ſit.ibi.nu.5.
5 Exceptio ſpoliationis obſtat petenti vel imploranti officium iudicis contra tertium.in.c.nouit ille qui.nu.9.de appel. 112
Exceptio nullitatis que incontinenti poteſt probari obſtat executioni ſententie.ibi.nu.18.
4 Excipiẽs de falſitate audit̃ ꝑpetuo.in.c.licet.nu.27.de proba. 24
1 Exceptionem aptam ſi pars omiſerit opponere poteſt iudex ex officio actum irritare ſaltem anteqꝫ ſententia tranſeat in rem iudicatam. in.c.cum dilecta.nu.9.de reſcrip. 66
4 Exceptio falſitatis cum corruptione poteſt opponi poſt publicas atteſtationes ad ſententiam.in.c.licet.nu.5.de proba. 22
3 Exceptio excommunicationis non poteſt opponi vltra duas vices in eadem inſtantia.in.c.paſtoralis.nu.21.de cau.poſ.ꝛ pro. 159
Exceptio delicti non admittitur contra vendicantẽ beneficiũ niſi ſit tale delictum qd inducat priuationẽ beneficij ipſo facto.ibi.nu.29.
6 Exceptionum alia temporalis alia ꝑpetua alia odioſa fauorabilis.ꝛ de pluribꝰ ſpeciebꝰ vide in diſcurſu.in.c.ex his q.n.4.de ſolutio. 102
Exceptio velleiani eſt fauorabilis.Exceptio macedoniani eſt odioſa: ꝛ vtraqꝫ eſt perpetua.ibi.n.9.
Exceptio non numerate pecunie non competit eccleſie nec eius perſonis poſt lapſum biennij.ibi.nu.19.
Exceptio adulterij an ſit peremptoria vel dilatoria.in.c.fin.nu.9.de adul.ꝛ ſtu. 56
5 Exceptio rei iudicate non competit reo abſoluto:quia non poſſidebat ſi poſt ſententiam inceperit poſſidere.in.c.aduerſario.nu.1.ꝛ.3.de excep.fo.19.intellige vt in nu.10. 20
Exceptio rei iudicate obſtat ſi ſit finis agendi,id eſt licet modus agẽdi ſit diuerſus.ibi.nu.33.
Exceptio rei iudicate obſtat tantum in proſecutis,licet petitio fuerit generalis.ibi.nu.14.
3 Exceptio ſpoliationis eſt dilatoria ꝛ opponitur ante lit.conteſt.an autem poſt lit.conte.aliquo caſu opponatur ꝛ debet probari intra xv.dies.in.c.ij.nu.2.6.ꝛ.53.de ordi.cog. 144
Exceptio ſpoliationis an habeat locum contra non ſpoliatorem, videlicet contra eum qui ſucceſſit in re ſpoliata.ibi.nu.12.
Exceptio excõicationis ꝑt opponi poſt cõcluſionẽ in cauſa.ibi.nu.16.
Exceptio ſpoliatiõis non admittitur quando factum eſt notorium vel in obligatione iurata ſed a fideiuſſore ſic.ibi.nu.19. 145
Et in quibus caſibus excep.talis non obſtet.ibi.nu.23.
Exceptio ſpoliationis non admittititur in depoſito.ibi.nu.22.
Exceptio ſpoliationis admittitur in cauſe matrimoniali vel ſpirituali.in.d.c.ij.nu.24.eo.ti.
Exceptio rei iudicate in exceptionibus non admiſſis non obſtat volenti ſuper eadem re agere,ſecus e conuerſo.ibi.nu.26.ꝛ.27.
Exceptio rei iudicate in cauſa criminaliter intentata non obſtat in eadem cauſa ciuiliter intentanda.ibi.nu.30. 146
Excipiens de crimine an ſcribat ſe ad penam talionis crimine non ꝓbato.ibi.nu.25.
Exceptio que nocuit alicui in vno iudicio an noceat in alio iudicio, ibid.nu.30.ꝛ.42.
Exceptio criminis ꝓbata i vno iudicio ñ repellit̃.i alio.ibi.n.29.ꝛ.42.
1 Excipiẽs dʒ ꝓbare exceptiões ſuas.in.c.cum nobis.nu.5.de elec. 135
2 Exceptiões ꝯ ſniam vel inſtr̃a ſi excludũtur a ſtatuto ſi qs incõtinẽti vellet eas probare dʒ admitti.in.c.ſuſcitata.nu.7.de reſti.in.inte.161
☞ Corſe.Limita iſtud dictũ dñi Abb.ẽe verũ niſi ẽet ꝑſumptio ꝯtra eũ qꝫ calũnioſe exciperet:lꝫ offerat ſe ꝓbaturũ icõtinẽti:iſtud voluit gl.qꝫ ad hoc neſcio alibi.in.d.c.ſuſcitata.que gl.limitat dictũ.c.literas.ꝛ iſtud dictũ ſentit.d.Abb.in.d.c.ſup eo.vbi Bal.ſingularit̃ dixit ꝑ illũ tex.iũcta gl.qꝫ a ſummaria cognitiõe ꝑt qs repelli vbi ꝑſupponit̃ qs calũniari:qꝫ dictũ dicit mẽti tenendũ:putat tñ do.Abb.in d.c.ſup eo.illud dictũ gl.ꝛ bal.ꝓcedere vbi opponẽs offerre ſe ꝓbaturũ incõtinẽti:ꝛ ꝑſumptio eſt de malitia:qꝛ ꝑ talẽ obligationẽ nõ purgatur preſumptio malitie:qꝫ dictũ ita limitatũ perpetuo tene mẽti.
3 Exceptio declinatoria opponitur ante litem conte.in.c.ſi.§.in aliis. nu.4.vt lit.non conteſt. 118

4 Exceptio que reddit dubiam petitionem actoris ſi poteſt interuenire delictum eam excludit.in.c.in preſentia.nu.6.de proba. 14
Exceptio reddẽs petitionem actoris equiuocam eam tollit.ibi.nu.8.
5 Exceptiones ſi non admittuntur cenſentur reprobate.in.c.ſuborta.nu.9.de re iudi. 75
3 Exceptio peremptoria oppoſita a reo poſt fundatam intentionẽ actoris ſi non eſt probata cõdẽnatur reus in expenſis vel alio modo ad arbitriuz iudicis ipſo non exiſtẽte ſoluendo:⁊ idem in exceptione dilatoria.in.c.finem.nu.1.⁊.19.de do.⁊ contu. 199.⁊ ſeq.
Exceptio peremptoria quo caſu poteſt opponi poſt publicatas atteſtationes.ibi.nu.3.
Excipiens ſi non probat an cõdemnetur in expẽſis:⁊ an ſtatim vel expectata diffinitiua.nu.6.⁊.11. 200
Exceptio quaſi peremptoria eſt qñ opponiť cõtra teſtes.ibi.nu.11.201
3 Exceptio excõicationis an poſſit opponi contra actorẽ in quacunque parte litis:⁊ ſi malitioſe reus diſtulerit opponere cõdemnetur in expẽſis:⁊ an indiſtincte hoc caſu reus condemnabitur in expẽſis.in.c.exceptionem.nu.1.5.22.23.⁊.24.de excep. 18
Exceptio excommunicationis eſt dilatoria.ibi.nu.2.
Exceptiones dilatorie regulariter opponuntur ante litem conteſt.ibi
Exceptionum quot ſint ſpecies.ibi.nu.9.
5 Exceptio ſpoliationis an retractet executionem ſententie.in.c.nouit ille.nu.8.de appel. 112
2 Exceptiones minus legitimas non teneť admittere iudex ſiue ſit ordinarius ſiue delegatus.in.c.ex parte.el.ij.nu.2.de offi.dele. 77
Exceptiones ſublate per reſcriptum principis an cõprehẽdat omnes exceptiones tam dilatorias ꝙ peremptorias.ibi.nu.5.
Exceptiones ſi per ſtatutũ non poſſint opponi cõtra inſtrumentũ publicum poterit opponi illa qȯ non ſit publicum idem ſi contra ſententiam,ſecus ſi ſtatutum tollat defenſiones.ibi.nu.6. 76
5 Exceptio peremptora poteſt opponi ante lit.conteſt.qñ eſt notoria.in c.ex parte B.nu.13.de fo.compe. 83
3 Exceptiones inhabilitantes perſonam ad agendum poſſunt opponi etiam poſt rem iudicatam.in.c.ſi.nu.16.de iura.calum. 130
5 Exceptio nõ requirens altiorem indaginem impedit actum qui de ſui natura exigit celeritatem:ſecus ſi requirit altiorem indaginem.in.c.cũ dilecta.nu.22.de confirma.vti.vel inuti. 141
Exceptio dicitur requirere altiorem indaginẽ:que licet ab initio videretur facilis tamen propter diſpenſationem vel aliam rem requirit lõgum tractatum.ibi.
6 Exceptio contra perſonas vel dicta teſtium vſqꝫ ad quantuz tempus poteſt opponi.in.c.j.nu.3.7.⁊.10.de excep. 2
Exceptio contra teſtes non eſt peremptoria.ibi.
Exceptio peremptoria vel habens naturã peremptorie poteſt opponi vſqꝫ ad ſententiam.ibi.
Exceptio contra perſonas teſtiũ an ⁊ quo caſu poſſit opponi in cauſa appellationis.ibi.nu.8.
Exceptio que poteſt opponi in primo iudicio ante ſententiam ⁊ litis cõteſta.poteſt opponi in cauſa appellationis.ibi.
Exceptio omnis que malitioſe non fuit oppoſita in prima inſtãtia vel tempore congruo non poteſt vlterius opponi.ibi.nu.9.
Exceptio contra perſonas teſtium an poſſit opponi poſt ſententiã in caſibus in quibus ſententia non tranſit in rem iudicatam.ibi.nu.10.
5 Exceptio peremptoria non oppoſita in cauſa principali non poteſt opponi in cauſa appellationis niſi malitioſe fuerint pretermiſe:dilatorie vero ſecus.in.c.exceptionem.nu.17.de excep. 18
Exceptiones que poſſunt opponi poſt litem conteſtatã poſſunt opponi in cauſa appellationis.ibi.nu.18.
Exceptiones peremptorie concernentes exactionem ſentẽtie poſſunt opponi poſt ſententiam ibi.
Exceptiões anomale perẽptorie ſunt ille que poſſunt opponi vel ante litẽ conteſt.vel poſt ſentẽtiam cõtra naturã perẽptoriarum.ibi.nu.19.
Exceptiones anomale dilatorie ſunt ille que in qualibet parte iudicij poſſunt opponi contra naturam dilatoriarum.ibi.
Exceptio falſi procuratoris reddit iudiciũ retro nullum ⁊ poteſt quãdocunque opponi.ibi.
Exceptio excõmunicatiõis probata vt detecta an proceſſum prius validus remaneat nullus vel ſentẽtia tã reſpectu iudicis actoris aut rei ſiue in cauſa principali vel appellationis:ſiue corã ordinario vel delegato.ibi.nu.21.23.⁊.56. 19
Exceptio excõicationis ſi malitioſe non fuit ꝓpoſita per reum in tẽpore congruo in quibus expenſis condemnabitur.ibi.nu.25.
5 Exceptiones dilatorie cõcernẽtes ipſum iudiciũ non poſſunt opponi poſt litem conteſt.vel poſt terminum datum ad opponẽdum ex ratione niſi de nouo ſuperniant vel ad notitiam deducantur.in.c.exceptionem.nu.10.de excep. 18
Exceptio declinatoria ipſius iudicis eſt apponenda non ſolum ante litem conteſtatam ſed etiam anteꝙ alie dilatorie opponantur quia videtur alias primo proponendo cõſentire iudicez:ſi vero omnes ſimul oppoſuerint cenſetur primo declinatoria propoſuiſſe.ibi.nu.11.
Exceptiones dilatorie concernentes negotium principale poſſunt opponi ante ⁊ poſt lit.conteſt.vſqꝫ ad tempus.ibi.nu.12.⁊.13.
Exceptio dilatoria cõcernens negotiũ principale nota vel nõ nota iudici ſi non ſit oppoſita per partem quid eſt agendum.ibi.nu.14.
Exceptionuz peremptoriarũ alique non poſſunt opponi niſi poſt litẽ conteſt.alique ante ⁊ poſt.de quibus vide exempla.ibi.nu.15.
5 Exceptio excõicationis nõ eliditur ſi contra excipiẽtẽ replicať ꝙ ipſe ſit per participationẽ excõicatus.in.c.a nobis.nu.1.de excep. 3
Exceptio q̃ põt opponi agenti an poſſit opponi ꝑ excipientẽ.ibi.n.17.
Exceptio perẽptoria quo caſu ſit probanda per excipiẽtem.ib.nu.20.
1 Exceptio omnis que poteſt opponi poſt lit.conteſt.poteſt opponi in appellatione.in.c.ad audientiam.nu.9.de reſcri. 79
Exceptio non oppoſita per ignorantiam poteſt iterum opponi.ibidẽ.
5 Exceptiones dilatorie an ⁊ qñ poſſunt opponi poſt elapſum terminũ datum a iudice.in.c.paſtoralis.nu.1.⁊.4.de excep. 4
Exceptiones dilatorie poſſunt opponi vſqꝫ ad litis cõteſt.de iure.ibi.numero.2.⁊.5.
Exceptiones peremptorie poſſunt de iure opponi vſqꝫ ad cõcluſionẽ in cauſa:ſed quid ſi ad eas opponendas fuit ſtatutus per iudicem terminus an eo elapſo poterunt opponi.ibi.nu.6.⁊.9. 5
Utrũ ſteť iuramẽto partis dicẽtis ꝙ poſt terminũ ꝑuenit ad notitiaz ſuã exceptio perẽptoria vel dilatoria quã vult opponere.ibi.nu.6.⁊.8.
Exceptiones perẽptorie poſſunt opponi vſqꝫ ad concluſionem in cauſa:nec oꝫ ꝑfigi terminus ad ipſas ꝓponẽdas ſine cãe cõgnitiõe.ib.n.9
Exceptiones miſte poſſunt opponi poſt lit.ꝯteſt.indiſtincte.ibi.n.10.
Exceptio dilatoria orta poſt concluſionem in cauſa non põt amplius opponi.in.d.c.paſtoralis.un.11.eo.titu. 5
Exceptio excommunicationis poteſt dilatorie opponi etiam poſt terminum.nu.12.
Exceptio tu nõ eras iudex an poſſit opponi elapſo termino quẽ talis iudex dederat ad probandum ⁊ nil fuit probatum.ibi.nu.14.
Exceptio dilatoria quando poſt terminum opponitur que forma ſpectatur.ibi.nu.17.
Exceptiones dilatorie vtrũ indiſtincte nõ opponantur poſt terminũ.ibi.nu.18.
Exceptiones contrarie an poſſunt vno ⁊ eodẽ tpe opponi.ibid.nu.19.
3 Exceptio conſanguiniatis nõ admittiť mulieri agẽti poſſeſſorio ad reſtitutionem mariti ſui:ſecꝰ ſi ageret petitorio.in.c.j.nu.3.de or.co. 124
Exceptio peremptoria poteſt opponi a reo poſt fundatam intentionẽ actoris ſic poſt teſtes productos.ibi.nu.4.⁊.8.
Exceptio peremptoria elidit intentionem actoris.ibi.nu.5.
Exceptio dilatoria an ſoleat proponi ante lit.conteſt.ibi.nu.6.
Exceptio peremptoria non opponitur regulariter ante litem conteſt.niſi ſit notoria vel litis finite ⁊ ſimiles.ibi.nu.8.
Exceptio peremptoria an opponať poſt publicatas atteſtationes vel poſt ſententiam.ibi.nu.9. 143
Exceptio peremptoria quo caſu debet ex iuſſu iudicis proponi poſt litem conteſta.ibi.nu.9.
5 Exceptio dilatoria non poteſt opponi poſt litem conteſtatam.in.c.ſi.nu.7.de ordi.cog. 151
Excipiens de ſpoliatione ⁊ obtinens contra agentẽ petitorio ſi poſtea aget directe de ſpoliatione an teneatur reſpondere ſuper dicta petitione petitoria.ibi.nu.18.
Exceptio ſpoliationis an opponať ꝯ agẽtem vti poſſidetis.ibi.n.19.
3 Excipiens ꝯ electũ vel formã electiõis hꝫ hoc ꝓbare ⁊ iſto caſu electꝰ non cõfirmať niſi ꝓbet ſe idoneũ in.c.cum ſuper.nu.20.de cõfẽſ. 226
Eceptiones dilatorie proponuntur ante litem conteſt.in.c.mandato.nu.4.de procu. 146
5 Exceptio non admiſſa ⁊ ob id fuit appellatum debet coraz iudice appellationis declarari vera.in.c.olim.⁊.j.nu.1.de excep. 12
5 Exceptio ſpoliatiõis ꝯ remediũ attentati nõ obſtat qꝛ talis reuocatio ſit ex mero iudicis officio.in.c.bone memorie.nu.20.de ap. 119
7 Exceptio tu nõ debes audiri eſt dilatoria ⁊ ante litẽ cõteſtatã ꝓponẽda ⁊ intra octo dies probanda.in.c.qꝛ fruſtra.nu.6.de vſur. 128
☞ Corre. Tu adde Bart.in.l.oẽs.C.de fun.patrimo.li.xj.qȯ iſta exceptio introducta ꝑ ſtatutũ qȯ pars nõ debeat audiri impedit litis ingreſſuz ⁊ an valeat lex ſeu ſtatutũ denegans alicui audientiã ꝓpter ſuum delictũ: vide Hoſt.in.c.paſtoralis.de iudi.⁊ Ange.cõſi.ccxxx.in.l.ſi nõ ſpeciali.C.de teſta.⁊ in.l.j.C.de bo.vacã.li.x.Bar.in.l.ſi cũ mulier.ff.ſolu.mat.⁊ ibi ꝑ Nico.de neapo.⁊ And.Barb.in.l.iubemꝰ.§.ſane.C.de ſacroſan.eccl.⁊ in repe.d.l.ſi cum mulier.⁊ in queſtione inci.ſtatuto cauetur.⁊ in.l.j.C.de pat.pote.⁊ in.l.perẽptorias.C.ſen.reſcin.nõ poſ.⁊ in.l.plane.ff.de peti.here.⁊ Ang.in.l.vẽditioni.C.de vſuca.pro emp.plene ꝑ Bar.in.c.ſi.de ord.cog.⁊ in.c.qꝛ fruſtra.de vſu.⁊ ĩ cle.in rubr.de exce.⁊ in.c.paſtoralis.⁊ Roma.in conſi.xx.ĩ ordine meo.vbi cõcludũt oẽs qȯ valet lex ſeu ſtatutũ denegans alicui audiẽtiam:vt ꝓbať in.d.c.ſic fruſtra.⁊ in.d.l.vẽditiõi.⁊ dixi plene in notabilibꝰ meis in dictiõe nullatenus:ſecus ſi ſtatutũ denegaret iuſtitiã qꝛ tũc non valeret:vt ſingu.dixit Inn.in.c.q̃ in eccleſiarũ.de conſti.refert Ang.in.d.conſil.ccxxx.⁊ vide Joan.de ana.in.c.qꝛ fruſtra.an poſſit actori vel reo.audientia de

negari ex quo defenſio nulli aufertur:⁊ ſi ſtatutū vel ius denegat alicui audientiā talis non poterit agere poſſeſſorio recuperāde: qd̄ no. ꝓpter ſtatuta denegātia bānitis audientiam: vide Jo. de ana. in. c. ad abolendā. de here. ⁊ ibi enumerat caſus in quib9 denegatˀ audiētia alicui in iure.
3 Exceptio ſpoliationis nō obſtat actori directe non agenti contra ſpoliatum. in. c. cum eccleſia. nu. 16. de cau. poſ. ⁊ ꝓprie. 154
1 Exceptio facultatis poteſt opponi poſt ſententiam ſi alias non oppoſuit ⁊ non ſuccubuit. in. c. fi. nu. 25. de iur. calum. 32
4 Exceptiōes dilatorias excludit actus factus poſt litis cōteſt. in. c. fraternitatis. nu. 6. de teſt. 52
Excipiens de excommunicatione ſi ſuccubuit poteſt poſtea ꝓbare de publica excommunicatione. ibi. nu. 9.
5 Exceptiones cēſentur reprobate ſi iudex preceſſerit ad vlteriora. in. c. dilecto. nu. 11. de appel. 132
5 Exceptiones calumnie poſſunt per iudicem non admitti. in. c. de cetero. nu. 10. de re iudi. 53
2 Excipiens nō teneť dicere cām ſue exceptiōis iudice cogēte tenetur exprimere cām. in. c. ſuper hoc. nu. 3. ⁊. 9. de renun. fo. 12. ⁊ nu. 16. ⁊. 19. 13
5 Exceptio criminis an tollatur per replicationem eiuſdem criminis:⁊ ſic an paria delicta mutua compenſatione tollantur. in ca. dilecti filij. nu. 7. ⁊. 17. de excep. 13
Si tu excipis ꝙ gabella non eſt ſoluta de contractu in quo me fundo ⁊ ego excipio qd̄ nec tu ſoluiſti tua exceptio non tollitur per meam replicationem. ibi. nu. 8. 14
1 Exceptio legitima ſi non admittatur per iudicem poteſt appellari. in c. fi. nu. 4. de lib. obla. 98
Exceptio que incontinenti poteſt probari per reum non impedit quin adhuc libellus admittatur. ibi. num. 8.
Exceptio perēptoria non admittiť ante lit. ꝯteſt. etiā ſi incōtinēti offeratur probatio niſi ſit notoria ⁊ cōſtet per inſtrumentū. ibi. nu. 9. ⁊. 10.
6 Exceptio adiurationis anteꝙ probetur non obſtat agenti interdicto vti poſſidetis. in. c. cum veniſſent. nu. 19. de inſti. 54
1 Exceptio excōicationis eſt admittenda qñ obijcitur tamen onus ꝓbandi eam incumbit opponenti. in. c. nihil. nu. 14. de elec. 168
5 Exceptiones contrarias ſi quis oppoſuerit videť illas diſiunctiue oppoſuiſſe. in. c. auditis. nu. 26. de preſcri. 35
Exceptio perēptoria quo caſu poteſt opponi poſt fundatā intentionē actoris ⁊ poſt publicatas atteſtatiōes. in. c. accepta. n. 3. de reſt. ſpo. 167
5 Exceptio macedoniani:⁊ velleiani:⁊ ſimiles habent locum in vtroqꝫ foro. in. c. fi. nu. 26. de preſcri. 45
5 Exceptio falſi aliquando poteſt opponi ante lit. conteſt. tantuꝫ: aliqñ poſt ſententiam. in. c. ſuper eo. nu. 10. de appel. 95
2 Exceptiones dilatorie non poſſunt opponi in cauſa appellationis. in c. coram. nu. 7. de reſti. in integ. 162
6 Exceptio ſi euidenter elidit ius actoris poteſt iudex nō audire actoreꝫ tanꝙ notorie iniuſtitiā fouētē. in. c. inter dilectos. nu. 7. de dona. 10
5 Exceptio quelibet maxime declinatoria poteſt dici defenſio. in. c. cū inter. nu. 4. ⁊. 6. de excep. 7
Exceptio cōpetens reo principali cōpetit etiā eius fideiuſſori. ib. n. 26
2 Exceptio ordinatoria poteſt opponi poſt lit. conteſ. quādo eſt nouiter orta. Anto. in. c. j. nu. 5. de obli. ad ratioci. 59
3 Exceptio tu non potes poſſidere rem quam petis eſt exceptio litis finite que poteſt opponi ad merita cauſe ⁊ ad ꝓceſſum. in. c. ex parte. nu. 29. de reſt. ſpo. 185
6 Exceptio non firmat regulam in caſib9 qui aliquo iure non poſſunt eſſe ſub regula. in. c. in noſtra. nu. 1. de ſepul. 137
6 Exceptio rei iudicate eſt exceptio litis finite ⁊ impedit litis ingreſſuꝫ. in. c. ſicut nobis. nu. 3. de re iudi. 67
6 Excipiens poteſt de vna exceptione ad aliam etiam contrariam trāſire. in. c. cum dilectus. nu. 9. de reli. domi. 187
Exceptiones cōtrarie poſſunt diſiunctiue proponi. ibi.
3 Exceptio rei iudicate an obſtet illi qui ſuccubuit in rei vēdi. volēti agere ex noua cauſa:⁊ quid in perſonalibus. in. c. ij. nu. 14. de lib. obla. 95
Exceptio que non tollit ſententiam, ſed modificat executionem poteſt opponi poſt ſententiam. ibi. nu. 26.
3 Exceptiones poſſunt opponi a reo anteꝙ cōueniatur. in. c. ſi quis cōtra. nu. 2. de fo. compe. fo. 51. ⁊ in repe. 53
Executor non poteſt vt ſuſpectus recuſari. ibi. nu. 1.
Executio ſententie late a delegato an fiat ab ipſo vel ab ordinario. ibi. nu. 27. 29. ⁊. 32.
Executio ſententie eſt meri ⁊ mixti imperij. ibi. nu. 30.

7 **Excommunicatio** eſt iuriſdictionis epiſcopalis ⁊ nō ordinis. in. c. canonica. nu. 3. de ſen. excom. 195
2 Excommunicari an poſſit, nō ſubditus ratione iuriſdictionis prorogate. in. c. P. ⁊ G. nu. 3. ⁊. 6. de offi. deleg. 102
Excommunicatio quare nō fertur in vniuerſitatem. ibi. nu. 4.
Excommunicari an poſſit quis ſine precedenti monitione etiaꝫ ex ſuo conſenſu. nu. 7. 103
Excommunicatio pro futuris culpis an poſſit ferri. ibi. nu. 10.
Excommunicatio locata contra nō ſoluētes cēſum nō ligat illos qui per importantiam non ſoluunt. ibi. nu. 11.
5 Excommunicationem nullaꝫ an reddat iniuſtitia notoria. in. c. odoardus. nu. 9. de ſolu. 101
Excōicatio nō dꝫ ferri ꝯtra debitorē notorie exiſtentē nō ſoluēdo. ibi.
5 Excommunicatio lata per errorem cauſe vel facti an teneat. in. c. inter ceteras. nu. 9. de re iud. 56
Excōmunicatio poteſt aliquādo fieri a laicis. in. c. eccleſia ſancte Marie. nu. 5. de conſti. 30
3 Excommunicatio an incurratur per expellētes religioſos de re ipſorū expellentium excedendo vel non excedendo modum. in. c. olim. el. j. nu. 5. 19. ⁊. 22. de reſti. ſpo. 179. ⁊ ſeq.
Excōicatio requirit dolū ſiue ignorātiā craſſam ⁊ ſupinam. ibi. nu. 20.
3 Excōicatio lata ab ep̄o in homines vnius loci non probat poſſeſſionē ep̄i in dicto loco licet aliquibus diebus fuerit obſeruata. in. c. olim inter. nu. 1. 2. 6. 12. ⁊. 17. de reſti. ſpo. 189
Excommunicatio an inducat iuſtum metum qui cadit in conſtantem virum. ibi. nu. 10. ⁊. 11. 190
Excommunicatio eſt maior pena ꝙ ſit in eccleſia. ibi.
7 Excōicatio ſemper fertur propter cōtumaciaꝫ in aliquid non faciēdo. in. c. fraternitati. nu. 1. de cle. excom. 141
6 Excōicationē an incurrat ille q participat cū excōicato mortuo puta ipſum ſepeliendo. in. c. cōſuluiſti. nu. 3. de conſe. eccle. vel alta. 10
Excommunicatus ſacerdos recte conficit euchariſtiam veram que nō indiget alia conſecratione. ibi. nu. 6.
6 Excōmunicatio an irrogetur ipſo iure per iſta verba vitetur ab oībus tanꝙ excōicatus. in. c. ſuper ſpecula. nu. 1. ne cle. vel mo. 246
Excōicatus poteſt eſſe procurator. ibi. nu. 18. 255
7 Excōicatio nō fulminať per iſta verba ſtatuo ſub pena excōicationis ēt ſi proferatur per papam. in. c. ſepe dura. nu. 1. de cri. fal. 132
Excōicatio poteſt pro eodem facto frequenter innouari. ibi. nu. 4.
Excōicatio incurriť ip̄o facto p iſta v̄ba excōicatiōi ſubiaceat. ib. n. 8.
6 Excommunicatio lata a delegato pape vltra contēta in delegatiōe eſt ipſo iure. in. c. fi. nu. 5. de preben. 49
Excommunicatio lata a delegato cōtra intentionem delegātis an ſit ipſo iure nulla. ibi.
Excōicatio lata ſine cauſe cognitione tenet licet ſit iniuſta. ibi.
7 Excōicatio fertur ipſo iure per hec verba noſcant ſe excommunicationi ſubiacere. c. excommunicationi. nu. 1. de rap. 119
6 Excommunicatio nūꝙ fertur niſi pro crimine mortali in rempubl. ca. cum eſſes. nu. 7. de teſta. 116
3 Excommunicatio an inducatur per iſta verba videlicet nullus communicet cum tali. in. c. j. nu. 34. de iud. 7
Excommunicatio iam lata non ſuſpenditur per appellationem. in. c. ad hec. el. v. nu. 1. de appel. 110
Excōicatio ⁊ interdictū in quibus cōueniāt ⁊ in quib9 differāt. ib. n. 3.
7 Excōicatio non impedit monachatū. in. c. veniēs. nu. 4. de ſimo. 82
Excōicatio nō proferť per iſta verba a cōione habeanť alieni:⁊ qd importent iſta verba. in. c. ſi diligenti. nu. 5. 21. ⁊. 22. de fo. compe. 73
Excōicatio ſuperueniens non impedit quin cū tali excōicato participemus in contractu cum eo inito qui nō poteſt ſine communione explicare. in. c. ſi vere. nu. 1. ⁊. 3. de ſen. excom. 190
A debitore excōicato licite exigitur. ibi. nu. 2. ⁊. 4.
Excōicatum an teneamur vitare cum damno noſtro. ib. nu. 7. ⁊. 10.
Excōicatus an poſſit ſibi acquirere ſp̄ualia vel alteri cōferre. ibi. nu. 9.
Cum excōicatis debemus vitare cōionē volūtariā. ibi. nu. 10.
Excommunicatum debemus vitare quo ad ſua commoda. ibi.
Excōicatio ꝓbata per viam exceptionis an faciat qd̄ ille euitetur tanquaꝫ excommunicatus. in. c. ij. nu. 38. de ord. cog. 147
Excommunicatio non probatur ex eo qd̄ quis petit abſolutionem ab excommunicatione. ibi. nu. 39.
Excommunicatus in vno loco reputať excōicatus in omnibus locis ⁊ apud omnes. ibi. nu. 40.
Excommunicatio probata ver viam exceptionis an ſit cauſa priuationis beneficij vel alterius iuris. ibi. nu. 41.
7 Excōicatio facta vel fulminata a non habente autoritatē non requirit aliquā abſolutionē, ſed tm̄ relaxationē. in. c. olim. nu. 4. de accu. 74
Excōicatus nō pōt ferre teſtimoniū ꝓpter periculū cōionis. ibi. nu. 6.
7 Excommunicatio non debet ferre non premiſſa monitione tñ lata tenet. in. c. apoſtolice. nu. 5. de cle. excom. 142
Excōicatus pōt abſolui in morte qñ apparēt ſigna cōtritiōis. ibi. n. 8.
Excōicat9 nō poteſt allegare ꝓbabilem cauſam ignorātie ſi ſcit per famam ſe eſſe excommunicatum. ibi. nu. 9.
7 Excōicatio nō notat excōicatū infamia perpetua ſed eo abſoluto tollitur infamia. in. c. propoſuit. nu. 3. de cle. excom. 141
Excōicatus an p̄ſumať abſolutus eo qd̄ cōicat cū ſuperiore. ibi. nu. 5.
5 Excōicatio tenet lata poſt appellationem qñ cauſa eſt ꝯmiſſa appellatione remota. in. c. paſtoralis. nu. 9. de appel. 120
2 Excommunicatio vel alia ſentētia lata in exempluꝫ eſt ipſo iure nulla. in. c. graue. nu. 3. de offi. ordi. 123

Excom-

Excommunicatus non poteſt abſolui niſi ab habente iuriſdictionem in ipſum.ibi.nu.14.
7 Participãs ſcienter cũ excõicato in diuinis officijs excõicatus eſt ⁊ ꝑ ſolũ papam abſoluitur.in.c.ſignificauit.nu.1.de ſen.excom. 184
Excommunicatio maior ⁊ minor priuat a ſacramentis.ibi.nu.2.
Excõmunicatio per participationem hodie nõ incurritur niſi canonica monitione premiſſa.ibi.nu.3.
5 Excõicatio lata cõtra debitorem ſi non ſoluerit intra mẽſeʒ ⁊ creditor prorogauerit ad alium menſem intra quem non fuit ſibi ſatiſfactuʒ:an dicta excõicatio liget.in.c.preterea.el.ij.nu.4.de appe. 109
Excõicatio lata hoc modo:excommunico te exnunc ſi intra talem terminum hoc feceris:ſuſpẽditur per appellationem.ibi.nu.11. 113
Excommunicatio poteſt ferri in abſentẽ hoc modo ſi non ſatiſfaceris intra menſem cognoſcas te eſſe excommunicatum.ibi.nu.12.
Excommunicatio magis regulatur a mẽte proferẽtis ꝙ a cõceptione verborum.ibi.nu.13.
Excommunicatio lata hoc modo:excommunico te ſi hoc facies:an liget poſt factum:vel quando vult facere.ibi.nu.15.
7 Excõmunicatio durat etiam poſt mortem excommunicati adeo ꝙ aſſocians cadauer vel aliter participãdo cum eo incurrit excommunicationem minorem.in.c.ad hec.nu.2.de priui. 152
Excommunicatus qui fuit in ſacro ſepultus debet dehumari niſi ſteterit per eum quominus in vita abſolueretur.ibi.nu.3.
1 Excommunicatio vnius ex cõpromiſſarijs an vitiet geſtum ab omnibus.in.c.in cauſis.nu.17.de elec. 151
7 Excõicatio lata cõtra ſubditũ quia nõ paret cõtra priuilegiũ ſibi conceſſum non valet.in.c.cũ ad quorũdã.n.1.⁊.2.de exceſ.prela. 145
7 Excõmunicatio quos effectus pariat ſiue iuſta ſiue iniuſta.in cap.ita quorũdam.nu.3.de iude.⁊ ſarace. 96
Excõicatio quo ad eccleſiã triũphantẽ parũ aut nihil operat̃.ibi.n.4.
Excommunicatio euidenter nulla non eſt timenda.ibi.
7 Excõicatio inducit̃ ipſo iure per iſta verba talis ſubiaceat excõmunicationi.in.c.quia in omnibus.nu.9.de vſur. 124
3 Excõicatio non ſuſpẽdit̃ per appellationem ſubſequentẽ ſed deuoluit̃ ad ſuperiorem ⁊ tollitur eius preſumptio.in rub.nu.5.de appel. 86
7 Excõicatio etiaʒ ſi feratur ad tempus requiritur abſolutio:ſecus in interdicto in ſuſpenſione.in.c.non eſt.nu.7.de ſpon. 6
6 Excommunicatio eſt maior pena eccleſiaſtica cuius iudeus non eſt capax.in.c.poſtulaſti.n.5.de iudi. 97
3 Excommunicatio eſt pena cõtumacie non delicti.in.c.cum non ab homine.nu.25.de iud. 27
6 Excõicatio ipſo facto incurritur per iſta verba noueris te excõicatiõi ſubiacere.in.c.non minus.nu.9.de immu.eccle.⁊ cemi. 227
7 Injjciens manus violentas in clericum turbantem diuina officia nõ incurrit excommunicationem.in.c.veniẽs.nu.1.de ſen.excom. 18
6 Excõicatio lata qꝺ debitor ſoluat creditori intra tãtũ tp̃s nõ ligat nõ ſoluentẽ ſi cõſentiẽte creditore non ſoluit.in.c.j.nu.7.de loca. 86
6 Excõicatio põt ferri ſub cõditiõe.in.c.ꝓcuratiões.nu.8.de cenſi. 205
5 Excõicatio ſiue ſuſpenſio non debent ferri niſi prius monitione ꝑmiſſa.in.c.reprehenſibilis.nu.1.2.3.⁊.4.de appel. 103
Excommunicacio non fertur ab homine niſi per contumaciam in nõ parẽdo in iudicio.nu.2.
Excõicatio poteſt ferri ab homine nulla monitiõe premiſſa qñ ius fulminat ipſam ipſo facto propter aliquod delictum.ibi.nu.6.⁊.7.
Excõicatus a iure põt pro eodẽ delicto ab hoĩe pronũtiari excõicatꝰ citra aliã contumaciã:⁊ hoc qꝛ homo eſt merus miniſter iuris.ibi.n.8.
Excommunicatio lata ſine monitiõe an teneat.ibi.nu.13.
4 Excommunicatio cõditionalis ꝙuis non debeat fieri facta tamen tenet.in.c.ſignificauerunt.nu.11.de teſti. 68
6 Excommunicatio nõ fertur niſi pro peccato mortali.in.c.in aliquibꝰ.nu.4.de deci. 154
7 Ab excommunicatione maiori nullus citra epiſcopum abſoluit regulariter.in.c.nuper.nu.6.de ſen.excom. 188
☞ Corſe. An monachꝰ poſſit abſolui a ſuo abbate:⁊ ſi non põt an poſſit abſolui ab ep̃o monachus exẽptus excõicatꝰ a canone:puta qꝛ portauit arma intra ſepta monaſterij:dicas ꝙ nõ põt abſolui ab abbate per regulã que hʒ qꝺ inferiores ꝓlati ab ep̃o nõ poſſunt abſoluere a ſñia canonis niſi in caſibus a iure expreſſis:per.c.nup.de ſen.exc.facit expreſſe cle.j.de priuil.vbi tradit̃ regula qꝺ religioſi etiã exẽpti:vt colligit̃ ex gl.ĩ inci.qui etiã ſuũ monachũ.vt no.ibi in gl.etiam abſoluere nõ poſſunt excõicatos a canone niſi in caſibꝰ permiſſis a iure:⁊ ſic regula traditur negatiue:⁊ exceptio affirmatiue:ſi tñ dictus abbas hʒ ep̃aleʒ vel quaſi iuriſdictionẽ in parochia ſua ⁊ in mẽbris ſibi ſubiectis ex cõſuetudine vel priuilegio vltra illã iuriſdictionẽ quaʒ hʒ de iure cõi in monachos ſuos que nõ eſt ep̃alis ſed propria ⁊ ordinaria:in illo caſu talis poteſt ab abbate abſolui:per.c.abbate.de priuile.lib.vj.⁊ per id qꝺ no.in.c.j.de reb.eccl.non alie.in cle.ita cõcludit Fride.de ſen.cõſi.xiiij.inci.monachus peruſinus.⁊.ſ.in ver.abbas an poſſit abſoluere.
7 Excommunicationis ſentẽtia poteſt ferri ſine aliqua citatiõe licet ita ſit iniuſta.in.c.j.nu.3.⁊.4.de exceſ.prela. 79
Excommunicatio nunꝙ̃ fertur in penam.ibi.nu.4.
Excõicatio nõ fert̃ per iſta v̈ba:ꝑcipio ſub pena excõicatiõis in ꝯfaciẽtes,ſed eſt quedã monitio.in.c.clericis.n.4.ne cle.vel mona. 238
Excommunicatio potius eſt midicina ꝙ̃ pena.ibi.nu.8.
Excommunicatio ipſo iure infertur per iſta verba talis ſubiacet excõmunicationi.ibi.nu.14. 247
3 Excommunicatio minor poteſt etiam ferri ab homine, ſed non eſt in vſu.in.c.ſi diligenti.nu.22.de fo.compe. 74
1 Excommunicatio poteſt ferri per priuatam perſonam ex priuilegio ei conceſſo.in.c.ex parte decani.nu.1.de reſcrip. 81
1 Excõicato dicẽti ſe abſolutum nõ creditur niſi probet per aliquas legitimas probationes.in.c.ad audientiam.nu.1.de reſcri. 52
2 Excommunicatio iniuſta non ligat apud deum.in.c.cum dilectus.nu.6.quod met.cau. 52
1 Excommunicatio licet lata ſine cauſa rationabili tenet.in.c.ab excommunicato.nu.1.de reſcrip. 87
1 Excõicatꝰ põt impetrare reſcriptũ ſub iniuſtitia excõicãtis.ibi.nu.2.
Excommunicatio quando teneat ⁊ quando ſit nulla.ibi.nu.3.
Excõicatio an reddatur nulla ꝓpter notoriã iniuſtitiã.ibi.nu.10. 88
Excõicatio iniuſta licet quo ad hoĩes tñ non quo ad deum.ibi.nu.11.
Excõicatus iniuſte ſi contendat ligatur apud deum ex cõtemptu.ibi.
Excommunicatus appellans an debeat abſolui a iudice ad quem an debeat fieri remiſſio ad iudicem a quo.ibi.nu.14.
Excõicatus an poſſit inuitus vel non petens abſolui.ibi.nu.20.
1 Excommunicatio lata poſt appellationem extraiudicialem eſt nulla.in.c.cõſiderauimus.nu.1.de elec. 129
6 Excommunicationis ſentẽtia eſt iniuſta an teneat.in.c.cum apoſtolꝰ.nu.4.de cenſi. 200
7 Concubans cum femina excommunicata:an incidat in excommunicationem.in.c.ſi concubine.nu.3.de ſen.excom. 196
7 Excommunicatus propter delationem mercium prohibitaruʒ ad infideles a quo poſſit abſolui.in.c.quod olim.nu.3.de iude. 97
1 Excommunicatio impedit promotionem etiam ad ſecularem dignitatem.c.venerabilem.nu.11.de elec. 156
3 Excõicatio nõ poteſt ferri per ſimplicem ſacerdotem niſi habeat aliquam iuriſdictionem in.c.cum cõtingat.nu.30.de fo.compe. 79
Excõicatio eſt maior pena que poſſit reperiri in eccleſia dei.ibi.nu.31.
1 Excommunicatio minor nõ ſemper eſt peccatum mortale.in.c.dudũ.el.ij.nu.24.de elec. 177
7 Excommunicatio lata in illos qui appellauerũt an liget.in.c.ex parte.nu.4.de priuil. 156
5 Excomunicatio debet ferri cum cauſe cognitione tñ lata ſine tenet.in c.ad audientiam.nu.18.de appel. 106
5 Excommunicationis ſententia non ſuſpẽditur per appellationẽ.in.c.conſanguinei.nu.9.de re iudi. 58
7 Excõicatio an inferat̃ ipſo iure per iſta verba:ꝑcipio ſub pena excõicationis:⁊ illi ꝑcepto fuerit ꝯuentum.in.c.vnico.nu.3.de ſagit. 115
6 Excommunicatio lata poſt appellationem etiaʒ extraiudicialem nõ ligat nec tenet.in.c.cum dilectus.nu.2.de reli.domi. 187
Excommunicatio lata contra exemptum eſt ipſo iure nulla.ibid.nu.3.
Excommunicatio lata ab habente bona fide poſſeſſionem tantũ excõmunicandi ⁊ non proprietatem:an valeat.ibi.nu.6.
3 Excõicato eſt iuriſdictionis eccleſiaſtice ⁊ non reperitur maior pena in eccleſia.in.c.cum ſit generale.nu.9.de foro compe. 65
Excommunicatio debet ferri a iudice.ibi.
7 Excõicatio lata ab homine non prouenit niſi ratione contumacie a iure vero prouenit ratione delicti.in rub.nu.1.de ſen.excom. 178
Excõicatio nõ dr̃ ꝓprie nec ſñia diffinitiua nec interlocutoria.ib.n.2.
Excommunicationis diffinitio.ibi.nu.3.
Excommunicatio in dubio intelligitur de maiori.ibi.
Excommunicatio vnde dicatur.ibi.nu.4.
Excommunicatio tam iuſta ꝙ̃ iniuſta quid operetur.ibi.
5 Excommunicatio non eſt ferenda niſi premiſſa monitione.in.c.peruenit.nu.3.de deci. 145
7 Excommunicatio nunꝙ̃ fertur in penam:ſed depoſitio ſic.in.c.ſi quis preſbyter.nu.2.de cle.excom. 139
Excõicatꝰ peccat eccleſiã ingrediẽdo ⁊ alios nõ vitãdo.ibi.nu.9. 140
Excommunicatio iniuſta nõ ligat excommunicatum.in.c.cum in iure.nu.3.de offi.deleg. 96
Excommunicatio iniuſta non eſt nulla.in.c.fi.nu.17.de fer. 141
1 Excõicatio miſſa ab vno iudice alteri vt nõ procedat ſuper cauſa quo caſu ligat.in.c.cum contingat.nu.8.de reſcri. 70
Excommunicatio poteſt ferri in incertam perſonaʒ ratio furti ⁊ ſimilium.in.c.ſacerdos.nu.4.de offi.ordi. 111
6 Excõicatio lata in aliquẽ ſub nomine dignitatis nõ trãſit in ſucceſſorem niſi in eodem delicto repiriatur culpabilis.in.c.aduerſus.nu.10.⁊.17.de immu.eccle. 230
7 Excõicatio in multis caſibus poteſt poſt mortẽ fulminari.remiſſiue.in.c.ſi quis.nu.3.de here. 100
5 Excommunicatio lata poſt appellationẽ iudicialẽ vel extraiudicialẽ

b i

eſt ipſo iure nulla.in.c.dilecti filij.el.j.nu.2.de appel. 119

9 Excōicatio infertur per iſta verba ipſo iure:vcꝫ talis vitetur ab omnibus tanꝙ excōicatus.in.c.nō magno.nu.4.ne cle.vel mona. 237

Excommunicatio quomodo intelligitur qꝺ non tranſit in tertiā perſonam.in.c.cum cauſam.nu.11.de appel. 131

Excommunicatio communicans incurrit minorem tantum per quaꝫ ſolum priuatur a perceptione ſacramentorum.ibi.

Excommunicationem nullam incurrit participans cum illo qui participauit cum excommunicato.ibi.

7 Excōicato canonis incurritur per ſolam manuum iniectionem abſqꝫ violentia in.c.contingit.nu.3.de ſen.excom. 191

Participās in crimine cum excōicato an ſit tūc excōicatus.ibi.nu.7.

7 Excōicatio videt̄ ꝯtēni ſi intra terminū aſſignatū vel intra annum nō fuit facta reſtitutio vel ei paritū.in.c.poſtulaſti.nu.4.de homi. 113

Excommunicatus ſi ſteterit in excommunicatione vltra annum preſumitur hereticus.ibi.

1 Excommunicatio per quas perſonas poteſt fieri.in.c. cum in cunctis. §.inferiora.nu.5.de elec. 126

Excommunicatio facta cum maiori ſolennitate nō plus ligat quo ad deum ꝙ alia ſed fit ad terrorem.ibi.nu.6.

7 Excommunicatio an probari debeat qꝺ ſit emanata poſt appellationem.in.c.per tuas.nu.5.de condi.appo. 19

Excommunicatio non incurritur ſi aliquis participat ignoranter cū excommunicato.in.c.a nobis.nu.2.de excep. 3

Cum excōicatis nō eſt participandū etiā in bonis operibus.ibi.nu.3.

Excommunicatus non poteſt neqꝫ agere neqꝫ accuſare etiam ſuā iniuriam proſequendo.ibi.nu.4.

Excommunicatus minori non repellitur a limine iudicij, ſed tantum a participatione ſacramentorum.ibi.nu.5.

Excommunicationem minorem incurrit quis etiam ex participatione coacta niſi fuiſſet quedam coactio preciſa.ibi.nu.6.

Excommunicato eſt reſeruata omnis exceptio ⁊ defenſio.in.d.c.a nobis.nu.7.⁊.11.de excep.

Excommunicatus minori excommunicato de quo caſu repellatur a limine iudicij.ibi.nu.9.

Excōicatus an admittat̄ ad replicādū ſicut ad excipiendū.ibi.nu.12.

Excommunicationem maiorem incurrit participans cum excōmunicato a papa.ibi.nu.13.

7 Excōicatio non fertur ab hoīe niſi pro ꝯtumacia:a iure aūt fertur aliquando ob delictum nulla premiſſa monitione.in.c.j.nu.2.de rap. 118

Excommunicatus in vno loco eſt vbiqꝫ vitandus.ibi.nu.3.

3 Excommunicatis cōmunicātes non ſemper peccāt.in.c.veritatis.nu.30.de do.⁊ cont. 308

2 Excommunicatus an poſſit alium excommunicare.Anto.in.c.cū clericis.nu.4.de ordi.ad epi. 42

3 Excommunicatus an poſſit impetrare reſcriptum ſuper nullitate ſententie a qua non appellauit tacito de excommunicatiōe.in.c. quod ad conſultationem.nu.35.de re iudi. 65

Excommunicatus contra executorem ſententie poteſt legitimas exceptiones opponere vt euitet grauamen vel facti.ibi.nu.25.

7 Excommunicatus vno loco eſt etiam excommunicatus in omni alio loco.in.c.cum ⁊ plantare.nu.1.de priui. 152

Excommunicatio ſiue interdictum non fertur per iſta verba ſubiaceant excommunicationi vel interdicto.ibi.

6 Excommunicatus toleratus non eſt vitandus in diuinis:ſed in occulto ſic vt erubeſcat.in.c.tanta.nu.4.de ſimo. 69

3 Excommunicatus non liberatur ex ſola ſatiſfactione,ſed requirit̄ abſolutio ſecus eſt in ſuſpenſo.in.c.j.num.6.⁊.23.de iudi. 3

Excommunicatus non priuatur beneficijs ſed eorum redditibus:⁊ an ſtatim vel per ſententiam.ibi.nu.8.9.⁊.24.

3 Excommunicatus an ⁊ quando admittatur ad defenſionem ſue eccleſie.in.c.exhibita.nu.6.de iudi. 42

4 Excommunicati non admittuntur ad teſtimonium licet excōmunicatio ſit nulla niſi abſoluantur.in.c.veniens.nu.5.de teſti. 72

Excommunicatus inductus in teſtem an ⁊ quando debeat abſolui ad cautelam.ibi.nu.18. 73

Excommunicatus propter contumaciam ſi ſteterit in excommunicatione vltra annum an perdat cauſam.ibi.

4 Excommunicatus an poſſit eſſe arbiter ⁊ quis dicatur notorie excommunicatus.in.c.quintauallis.nu.27.de iureiur. 147

3 Excommunicato non interdicuntur ea que ſunt ſibi in commodo.in c.cum cauſam.nu.9.de iura.calum. 128

3 Excommunicatus non deſinit eſſe excommunicatus niſi fuerit abſolutus.in.c.dilectis.nu.10.de appel. 123

Excommunicatus iniuſte non eſt vitandus.ibi.nu.15.⁊.16. 127

Excōicatio non plus ligat ꝙ ipſum peccatum propter qꝺ fulminat̄ quo ad eccleſiam triumphantem:ſed militantem ſic.ibi.nu.33.

7 Excōicatꝰ eſt vitādus ante denūtiationē qñ certū eſt ipm eſſe excōicatū ſecus ſi ſciā ſolꝰ.in.c.cū nō ab hoīe.nu.1.3.4.⁊.7.de ſen.excō. 182

3 Excōicatus non pōt petere executionē ſnīe: ⁊ ſi petat obſtat ſibi exceptio ſpoliationis.in.c.nouit ille qui.nu.9.de appel. 112

3 Excommunicatus an poſſit eſſe in iudicio:⁊ quomodo.c. intelleximꝰ.nu.1.7.9.⁊.12.de iudi. 22

Excōicatus ꝑticipat de oībꝰ illis que pñt eſſe ſibi incōmodo.ibi.nu.4.

Excōicatus maiori excōicatiōe ꝓhibet̄ a cōione hoīm regulariter:excōmunicatione minori ꝓhibet̄ a perceptione ſacramentorū tantū.ibi.

Excommunicatio in dubio intelligitur de maiori.ibi.

Excōicatꝰ pōt cōſtituere ꝓcuratorē ſi vult nō tñ neceſſitatur.ibi.nu.5.

Excōicatus nō perdit remedia quibus pōt ſe defendere ſi vult.ibi.

3 Excommunicatus poteſt appellare ⁊ appellationem proſequi. in ca. intelleximus.nu.5.de iudi. 23

Excommunicatus nō prohibetur participare cum patre:filio: ⁊ alijs ſimilibus perſonis.ibi.nu.6.

Excōicatus ſpoliatꝰ nō audit̄ petēs reſtitutionē regulariter.ibi.nu.8.

Excōicatus an poſſit petere abſolutionē per procuratorē.ibi.nu.10.

Excommunicatus poteſt conſtituere procuratorem in omnibus caſibus in quibus poteſt per ſe ſtare in iudicio.ibi.

Excōicatus ſi fuit de facto admiſſus an valeat iudicium.ibi.nu.13.

3 Excōicatꝰ pōt cōparere per ꝓcuratorē.in.c.paſtoralis.nu.7.de iud. 37

6 Excōicatus dꝛ traditus Satane.in.c.ſi quis.nu.3.de reb.eccl.alie. 75

Excōicatio parū vel nihil operatur quo ad eccleſiam triūphantē.ibi.

6 Excōicatus eſt abſoluēdus ſi illam nō curādo efficeretur deterior ⁊ incorrigibilis.in.c.clericos.nu.5.de coha.cle.⁊ mu. 11

5 Excommunicatus poteſt ſtare in iudicio ſemper ad ſui defenſionē.in c.ſignificauerunt.nu.4.de excep. 16

Excommunicatus iuſte volens litigare ſuper iniuſtitia excommunicationis non auditur niſi petita ſolutione.ibi.nu.14. 17

Excōicatus non debet in ſui fauorem reportare ſententiam.ibi.

Excommunicatus auditur dicendo ſententiam nullam.ibi.nu.20.

Excōmunicatus an poſſit petere qꝺ laudū reducatur ad arbitriū boni viri vel retractari ſnīam que nō trāſiuit in rem iudicatā.ibi.nu.21.

Excommunicatus an audiatur petens ſe reſtitui aduerſus ſententiam a qua non appellauit.ibi.nu.22.

6 Excommunicatus a concilio prouinciali poteſt abſolui ab epo ſuo.in c.graue nimis.nu.13.de preben. 39

Excommunicatus ex cōſtitutiōe alicuius epiſcopi alieni poteſt a ſuo epiſcopo abſolui.ſecus ſi eſſet excommunicatus ab homine quia non poſſet abſolui niſi ab illo vel ſuperiore ipſius.ibi.nu.14.

6 Excōicatus non eſt participans cum aliquo qui in actu participationis incurrit excommunicationem.in.c.j.nu.14.de loca. 86

3 Excommunicatus pro re dubia non abſoluitur niſi preſtet cautionem ſuper illa re.in.c.piſanis.nu.3.de reſti.ſpo. 192

Excōicatus vel abſoluens contra certam formam ſibi datam facit excommunicationem vel abſolutionem nullam.ibi.nu.4.

7 Excommunicatus priuatur communione aliorum actiue ⁊ paſſiue.in.c.illud.nu.6.de cle.excom. 140

Excōicatus priuatur etiam communione excommunicati.ibi.nu.7.

Excōicatus ſi ingerat ſe celebrationi diuinorū quomodocūqꝫ grauiſſime peccat ⁊ irregularitatem incurrit ſecundum aliquos.ibi.nu.8.

Excommunicatio a quocunqꝫ ferenda debet ferri premiſſa monitiōe licet aliter lata liget etiam.ibi.nu.9.

7 Excōicatus nō poteſt ſalua conſciētia retinere beneficium qꝺ acquiſiuit tempore excōicationis.in.c.poſtulatio.nu.2.de cle.excom. 141

Excommunicatus occultus ⁊ manifeſtus non differunt in his que cōcernunt ſuam vtilitatem: ſecus ſi aliquid fecerint ratione officij quia inter vtrunqꝫ eſt differentia.ibi.nu.4.

Excommunicatis an ſint auferenda beneficia que ante excommunicationem habuerunt.ibi.nu.7.

Excōicatio iniuſta ſi cōtēnatur ligat etiam quo ad deum.ibi.nu.12.

7 Excōmunicatus pro manifeſta offenſa non abſoluitur ante ſatiſfactionem niſi ſit in articulo mortis quo caſu ſufficit promiſſio de ſatiſfaciēdo.in.c.in literis.nu.5.de rap. 120

7 Excōicandus debet citari ad dicendum cauſam quare nō debeat excōmunicari.in.c.parochianos.nu.2.de ſen.excom. 181

7 Excōicatus oīs eſt ſuſpēſus vñ abſolutus ab excōicatione cēſet̄ abſolutus a ſuſpēſione niſi fuerit citra excōicationē etiā ſuſpēſus qꝛ atraqꝫ de per ſe requirit abſolutionē.in.c.dura ſepe.nu.9.de cri.fal. 132

7 Excommunicatus in vno loco eſt excommunicatus in omni loco vbi reperitur.in.c.qꝺ nonnulli.nu.2.de priui. 159

5 Excōicatꝰ publice qs dicat̄ ad effectū ꝙ participās cū eo peccat vl̄ ꝙ ipm poſſit iudex a iudicio repellere.in.c.exceptionē.nu.27.de exce. 19

Excōicatus ingerendo ſe cōmunioni hoīm magis peccat.ibi.nu.28.

2 Excommunicatus in vno loco eſt excommunicatus per totum orbeꝫ.in.c.ad reprimendam.nu.2.de offi.ordi. 115

Excōicatus ab epo an ⁊ qñ poſſit per archiepm abſolui.ibi.nu.3.

6 Excōicatꝰ clericꝰ ſi ꝑtinaciter ſteterit in excōicatiōe remouet̄ ab adminiſtratiōe bñficij ⁊ in totā ab eo excluditur ⁊ priuat̄:ſuſpēdit̄ tm̄:ſcꝫ ab adminiſtratione.in.c.ex tue deuotionis.nu.7.de cle.nō reſi. 20

7 Excōicatꝰ nō ligat ſibi nō ſubditos.in.c.a nobis.nu.1.de ſen.exc. 184

Excōicatio fertur ipſo iure per iſta verba excommunicatus ſit.ibi.n.3.

Excōi

Excõicatio non ſolet ferri pro futuris culpis tñ lata tenet.ibi.nu.8.
7 Excõicatꝰ ſi interueniat in actibꝰ vniuerſitatis nõ vitiant̃ geſta reſpectu aliorũ niſi fuerit ſciẽter admiſſus.in.c.nobis fuit.nu.2.de ſimo. 83
4 Excommunicatus repellitur ab officijs ⁊ beneficijs.in. c. poſt ceſſionem.nu.2.de proba. 11
Excõicatus obligat ⁊ obligat̃ ſed exercitiũ non habet.ibi.nu.11. 13
Excommunicatio ſine tempore conſtitutionis ſiue aſſumptionis ſiue vtroqꝫ impedit validitatem procuratoris.ibi.nu.14.
Excõicatus non poteſt eſſe procurator etiã pro cõſorte.ibi.nu.20. 13
4 Excõicatus notorie in vna prouincia ſi in alia gerat officium publicũ geſta cum eo ſunt valida.in.c.ad noſtram.el.ij.nu.6.de iureiuran. 143
7 Excommunicatus a iure poterit excommunicari ab homine.in.c.accuſatum.nu.5.de ſimo. 77
3 Excõicatus ſub cõditione qua pendente mutat domiciliuꝫ adhuc eſt ligatus.in.c.propoſuiſti.nu.10.de foro compe. 87
3 Excommunicare an ⁊ a quibus poteſt preſcribi.in ca. cum contingat. nu.16.de foro compe. 77
Excommunicatio eſt meri imperij.ibi.nu.17.
7 Excommunicati largo modo appellãtur heretici.in.c.firmiſſime. nu. 2.de here. 100
3 Excõicatus nõ ſepelitur in ſacro niſi petierit abſolui vel niſi poſt partem fuerit reſolutus.in.c.literas.nu.20.de reſti.ſpo. 182
Excommunicatio poteſt etiam fulminari in mortuum.ibi.
Excommunicatio iniuſta quo ad deum non ligat.ibi.nu.22.
5 Excommunicatus non eſt ipſo facto ille qui fecit aliquid contra conſtitutionem que precipit aliquid non fieri ſub pena excommunicationis:ſed venit excommunicandus.in.c.j.nu.11.de loca. 89
7 Excommunicatus ſemel an ſemper preſumitur excommunicatus. in c.propoſuit.nu.4.de cleri.excom. 141
Juſte communicatur excommunicato qui ab omnibus habebat̃ pro abſoluto.ibi.nu.5.
1 Excommunicatis licite communicatur propter neceſſitatem.in.c.quãto.nu.14.de conſue. 96
7 Excõicatus an ⁊ qñ poſſit abſolui abſqꝫ eo qđ ſatiſfecerit parti iõ qđ poſſit abſolui p̃ſtita tm̃ cautiõe.in.c.ex parte.nu.2.⁊.6.de ver.ſig. 2
Excõicatio fertur propter cõtumaciã ⁊ pctm̃ inobedientie.ibi.nu.3.
Excõicari nõ debet quis niſi p̃miſſis legitimis citationibus.ibi.nu.5.
7 Excõicatus per canonẽ ſi qs ſuadẽte:põt in articulo mortis a quocunque abſolui dummodo ſi reconualuerit vadat ad ſedem apoſtolicam pro abſolutione.in.c.ea noſcitur.nu.2.de ſen.excom. 182
1 Excommunicato communicans incidit in eãdem excommunicationem.in.c.j.nu.27.de poſtu.prela. 107
2 Excõicatus an quis preſumatur per denũtiationẽ publice factã vel qr iſta eſt publica fama.in.c.prudẽtiam.§.ſexta.nu.10.de offi.deleg. 86
2 Excõicatus qñ abſoluitur debet preſtare iuramẽtum de parendo mandatis eccleſie.in.c.prudentiam.§.ſi vero.nu.1.de offi.deleg. 86
Excommunicatus ab homine non põt abſolui niſi ab illo vel ab eius ſuperiore.ibi.nu.5.
3 Excommunicans aliquem iniuſte an teneatur ad intereſſe.in.c.j.n.34. vt lit.non conteſt. 108
1 Excommunicati vel alias inhabiles eligendo an reddant electionem ipſo iure nullam.in.c.maſſana.nu.3.de elec. 180
7 Excõicatus eſt permittens doloſe clericum percuti cũ poterat prohibere ⁊ non prohibuit.in.c.quante.nu.1.6.⁊.7.de ſen.excom. 194
3 Excommunicati in aliquibus ſunt ſimiles infidelibus:⁊ in aliquibus ſunt deterioris conditionis.in.c.nouit ille.nu.5.de indi. 32
5 Excõicatus põt proſequi appellationẽ lꝫ in reſcripto ad hoc impetrato non fuerit facta mentio de excõicatione.in.c.fi.nu.1.de excep. 20
Excõicatus poteſt appellare ab omni grauamine illato.ibi.nu.2.⁊.7.
Excõmunicatus in ſe defendendo poteſt perſonaliter comparere ⁊ nõ per procuratorem.ibi.nu.2.
Excõicatus dum litigat ſuper validitate vel inualiditate ſue excõmunicationis non auditur niſi primo petat abſolutionem.ibi.nu.6.
2 Excõicare an poſſit qlibet ſacerdos.in.c.ſacerdos.nu.8.de offi.or. 111
Excommunicare poteſt aliquis ratiõe cõſuetudinis.ibi.nu.9.
Excõicatio eſt meri imperij nec dꝫ ferri ſine cauſe cognitiõe. ibi.n.10.
Excõicatio nõ debet fulminari niſi precesserit trina monitio.ibi.n.11.
Excommunicãs ſi intẽdit vnũ ex duobus excõmunicare ⁊ neſcitur qs ſit,quis eorum erit excõmunicatus.ibi.nu.14. 109
5 Excõmunicatus poteſt iterum excõicari,ſed quid operabitur ſecũda excõicatio.remiſſiue.in.c.tua nobis.nu.11.de appel. 133
7 Cum excõicatis non eſt participãdum niſi ſint actualiter abſoluti:nec ſufficit qđ ſint cõtriti.in.c.qđ in dubijs.nu.2.de ſen.excom. 189
Participans cum excõmunicato an incurrat maiorem vel minorem excõicationem.ibi nu.3.⁊.4.
Excõicare aliquem cum ſuis participãtibus quis poſſit.ibi.
7 Cum excõicatis licite participãt familiares ⁊ domeſtici.in.c.inter alia. nu.1.3.5.⁊.6.eo.titu.
Excõicatus non auditur petẽs reſtitutionẽ licet ſpoliãs peccet nõ reſtituendo.ibi.nu.5.
7 Excommunicatus a delegato an poſſit abſolui ab eo.in.c.ad hec. nu. 3.de ſen.excom. 182
Excommunicatus pro iniuria manifeſta non abſoluitur niſi primo ſatiſfaciat.ibi.nu.4.
2 Excommunicatus non poteſt neceſſe procurator nec procuratorẽ conſtituere licet poſtea abſoluatur.in.c.fi.nu.1.de procu. 147
5 Excõicatus non interrũpit preſcriptionẽ cõtra ſe currentẽ per actus ciuiles:ſed naturales ſic.in.c.cum inter.nu.13.de excep. 7
Excõicatus cõtra quem eſt facta miſſio in poſſeſſionem ex cõtumacia auditur poſtea petens poſſeſſionem ſibi reſtitui.ibi.nu.14.
Excõicatus põt indiſtincte appellare ⁊ appellationẽ iudicialẽ proſequi in caſibus in quibus poſſet non excõicatus idem facere.ibi.nu.25.
Excommunicatus appellando ſi non fecerit mentionem de excommunicatione non reddit literas nullas.ibi.
Excommunicatus appellatus an poſſit aduerſario non proſequẽte appellationem interpoſitam proſequi.ibi.nu.16.
Excommunicatus an poſſit appellare extraiudicialiter ⁊ ipſam proſequi.in.c.cum inter.nu.17.eo.titu.
Excõicatus an poſſit appellationem extraiudicialem proſequi ſi poſt appellationem fuit excommunicatus.ibi.nu.18.
Excommunicatus abſolutus an poterit appellare non obſtãte qđ tẽpora ſint decurſa.ibi.nu.19. 8
Excõmunicato non valenti ius ſuum proſequi an currant tẽpora. ibi.
Excommunicato quo caſu poſſit deferri iuramentum.ibi.nu.20.
Excõicatus conuentus non poteſt petere debitũ cõpenſari.ibi.nu.23.
Excommunicatus licet per aduerſarium non repellatur ab agẽdo poterit tamen a iudice ex ſuo officio repelli.ibi.
Excõicatus ſi aliquid ab eo petitur vigore alicuius cõtractus poterit a petente ſibi dari id ad quod tenetur ex eo contractu.ibi.nu.35.
Excommunicatus ſi cõuenitur ab emptore vt tradat ſibi rem emptaꝫ ipſe poterit petere vt pretium det.ibi.
Excommunicatus conuentus ſi non poteſt compenſare poterit eius fideiuſſor hoc facere ſi ipſe conueniatur.ibi.nu.26.
Excommunicatus repellitur a petendo propter communionis periculum vt rubore ſuffuſus citius ad communionem redeat.ibi.
Excommunicatus habens exceptionem non auditur implorans officium iudicis vt vigore dicte exceptionis imponat ſilentiuꝫ actori:nõdum contra eum agenti.ibi.nu.27. 9
Excommunicatus non poteſt ſummariam proſequi.ibi.nu.27.
7 Excommunicatus ſi ſteterit excommunicatione per biennium an ſit ſuſpectus de hereſi.in.c.grauem.nu.3.⁊.7.de penis. 172
Excõicati qui perſeuerãt in excõicatione poſſunt priuari per iudicẽ eccleſiaſticũ bonis ſuis ⁊ poſſunt prohiberi eorũ debitores ne eis ſoluãt imo ibi poſſunt a tali debito liberari.ibi.nu.5.⁊.8.
5 Excõicatus lꝫ appellauerit nihilominꝰ põt denũtiari ⁊ beneficijs redditibus ſpoliari.in.c.paſtoralis.§.verũ.nu.1.9.⁊.17.de app. 120.⁊ ſeq.
Excõicatus etiam non denuntiatus eſt vitandus ab illis qui ſciunt ipſum excommunicatum.ibi.nu.3.
Excommunicatio quare non ſuſpẽditur per appellationẽ.ibi.nu.7.
Excommunicatio lata poſt appellationem an ſit in ſuſpẽſo in euentũ appellationis.ibi.nu.14. 121
Excommunicato nõ debet prouideri de neceſſitatibus nec ei fieri eleemoſyna niſi fame periret.ibi.nu.16.
Excommunicatis interdicitur poteſtas adminiſtrandi etiã in temporalibus.ibi.nu.18. 125
Excõicati non equiparantur in omnibus nec deportatis:nec relegatis:ſed eſt potius quedam ſpecies de per ſe.ibi.nu.19.
Excõicatus in vno loco cenſetur excõicatus in omnibus locis.ibi.
Excõicatus priuatus fructibus ſui beneficij nõ recuperabit illos ſi fuerit abſolutus,ſed conuertentur in vtilitatem eccleſie.ibi.nu.22.
7 Excõicatus ab ep̃o appellãs ad archiep̃m an ⁊ qñ debeat ad excõicãtẽ remitti pro abſolutione.in.c.per tuas.n.1.5.8.⁊ 10.de ſen.excom. 192
Excõicatus dicẽs excommunicationem nullaꝫ auditur etiã ante abſolutionem,ſi vero dicat iniuſtam non auditur niſi primo abſoluat̃ ⁊ tũc poterit agere de iniuſtitia.ibi.nu.3.4.⁊.7.de ſen.excom.
Excommunicatus iniuſte ſi eſt negligens petẽdo abſolutionem ligat̃ ex contemptu quo ad deum.ibi.nu.4.
Excõicatus an ⁊ qñ poſſit appellare ab excõicatione.ibi.nu.7.⁊.3.
Excommunicatio an ⁊ qñ ſit ipſo iure nulla.ibi.nu.11. 192
Excommunicato aſſerenti ſe excommunicatum poſt appellationẽ an ei credatur.ibi.nu.13. 193
2 Excommunicatus iniuſte conquerens de hoc debet abſolui ante pbationem iuſtitie.in.c.cum contingat.nu.1.de offi.deleg. 99
Excõmunicatus nulliter conquerens de hoc non abſoluitur ante probationem nullitatis.ibi.nu.2.
Excõcatus auditur docendo excõicationẽ iniuſtam vel nullã.ib.n.3.
Excommunicatio etiam iniuſta ligat quo ad eccleſiam militantem:ſecus ſi eſt nulla.ibi.nu.4.
4 Excõicatus poteſt appellare ⁊ omnẽ aliam defenſionẽ facere:reconuenire autem non poteſt.in.c.cum inter.nu.14.⁊.11.de excep. 6

Excõicatus cõuentus poteſt per procuratorem rñdere.ibi.nu.2. 7
Excõicatus in caſu in quo poteſt eſſe in iudicio an poſſit petere ſentẽtiam pro ſe ferri.ibi.nu.19.
Excommunicatus cõuentus nõ poteſt cõpellere actorem ad agẽdum ſi actor oblato libello negligit proſequi.ibi.
Excõmunicatus an tanq̃ reus poſſit indiſtincte eſſe in iudicio.ib.n.12.
Excommunicatus põt eſſe in iudicio tanq̃ actor ſi reus eſt fugitiuus vel res eſt tempore peritura:ſed in hoc vltimo aliqui contra.ibi.nu.13.
Excommunicari poteſt non obediẽs iudici ſeculari.in.c.ij.nu.4.de maio.ꝛ obed. 125
Excõicatus ab homine nõ abſoluiꝰ niſi ab epo vel eius ſucceſſore:excommunicatus vero a iure poteſt a quocũq; abſolui regulariter.in ca.paſtoralis.§.preterea.nu.1.de offi.ordi. 118
Excommunicatus põt a quocunq; abſolui articulo mortis.ibi.nu.2.
5 Excõmunicatus quando abſoluitur iurare debet de parẽdo mãdatis eccleſie vel iudicis.in.c.ad hec.el.ij.nu.2.de appel. 100
7 Excõicari poteſt homo mortuus ꝛ operabitur q̃ non ſepeliꝰ in ſacro: vel ſepultus deꝫhumabitur.in.c.mulieres.nu.7.de ſen.excom. 180
Participãs cum excõicato etiam mortuo incidit in excõicationẽ.ibi.
6 Excõmunicatus abſoluitur preſtita cautione de ſatiſfaciẽdo:licet creditores vel alij inſtant qd nõ ſoluatur:ꝛ de ratione.inc.qua fronte.nu.1.2.ꝛ.5.de appel. 121
Excommunicatus qñ abſoluitur debet pars citari ſi ad eius inſtãtiaꝫ fuit excommunicatus:alias ſecus:tamẽ ſi de facto fuit abſolutus ſine citatione partis abſolutio tenet.ibi.nu.6. 102
Et vide in.nu.7.vbi in hoc diſtinguitur.
Excommunicatio nunq̃ fertur ab homine niſi propter cõtumaciam: id eſt aliter corrigi non poteſt.ibi.
Excõicatio poteſt ferri ſine alia monitione qñ preceſſit cõtumacia.ib.
Excommunicatus non debet abſolui niſi prius preſtita iuratoria cautione de parendo mandatis eccleſie:ꝛ hoc regulariter.ibi.nu.17.
6 Excommunicatus debet repelli a limine eccleſie quacunq; cauſa intret.in.c.cum eccleſia.nu.5.de immu.eccle.ꝛ cemi. 226
6 Excõicatus non eſt ipſo facto ille qui tranſgreditur id qđ erat ſibi mãdatum ſub pena excõicationis.in.c.relatum.nu.5.de iure pa. 199
7 Excõmunicatus per participationem ſcienter nõ ſolet abſolui niſi a primo excõicatore ſi vero ignoranter abſoluitur etiam per alium et qñ.in c.nuper.nu.1.de ſen.excom. 188
Excommunicatus a lege poteſt a quocunq; abſolui niſi cõditor legis reſeruauerit ſibi abſolutionem.ibi.nu.5.
Participare cum excommunicato dicitur ille qui dat auxiliũ conſiliũ vel fauorem.ibi.nu.4.8.ꝛ.9.
7 Excõmunicatus dꝫ abſolui etiaꝫ ſi ſatiſfacerit rei pro qua erat excõicatus.in.c.ad aures.nu.3.de ſimo. 83
3 Excõicato cõicans etiã in iudicio nõ euitat pctm̃ mortale ſi excõicatꝰ eſt actor ſi autẽ ſit reus.remiſſiue.in.c.exceptionẽ.nu.3.de excep. 18
2 Excommunicato communicãs quã excõicationẽ incurrit.in.c.ſacris.nu.3.quod met.cau.fo.148.ꝛ.nu.8. 152
Communicãs cum excommunicato propter metum vel neceſſitatem an incurrat excommunicationem.ibi.nu.4.ꝛ.6.
3 Excommunicari an poſſit ſubditus abſens.in.c.cum ſit romana.n.8.ꝛ.28.de appel. 90
Excõicatio an ꝛ quo caſu feratur ꝯ non citatum.ibi.nu.28.ꝛ.39. 93
Excõicatio nunq̃ fertur ab homine niſi ratione cõtumacie.ibi.nu.33.
2 Excõmunicatus in vno loco eſt excommunicatus per totum mũdum.in.c.j.nu.2.de treug.ꝛ pac. 131
3 Cõicantes cum excõicato incurrunt minorem niſi eps dixerit ſi quis participauerit ſit excõicatus nam tunc participans incurrit maiorem.in.c.peruenit.el.j.nu.4.de appel. 96
7 Excommunicatus ob manus iniectionẽ in clericos a ſolo papa abſoluitur niſi in articulo mortis.in.c.nõ dubium.nu.1.de ſen.excom. 180
3 Excommunicatus in cauſa criminali poſt lapſum annũ habetur pro conuicto ꝛ contra eũ feretur ſententia diffinitiua ſecus in ciuilibus.in c.veritatis.nu.21.de do.ꝛ contu. 207
Excõicatus nõ põt eẽ arbiter neq; iudex:põt tñ teſtari.ibi.nu.32. 209
Excõicatꝰ qui cõi reputatiõe habeꝰ ꝓ nõ excõicato qcquid agit valet tam ratione publici officij ſi q̃ habet q̃ priuati niſi ille qui cũ eo ꝯtrahit ſciat quo caſu non valet in eius fauorem vel ſi non credẽtes ipſum excõicatum erat in craſſa ignorantia.ibi.nu.33.42.43.ꝛ.45.
Excõicatus eſt ſuſpẽſus ab adminiſtratione rerũ eccleſie ꝛ quocũq; officio publico ꝛ cõi.hinc eſt qđ nõ poteſt eſſe tutor:arbiter:ꝛ ꝓcurator: ꝛ ſimiles:ꝛ ſi quid ratione iſtorum officiorũ facit eſt nullum.ib.nu.34.
Excõicatus põt emere:vendere:locare:ꝛ alios cõtractus noĩe proprio facere ꝛ procuratorẽ cõſtituere ad negotia etiã ſi non ignoretur ipſum fuiſſe excõicatum ꝛ poteſt ingredi religionem ꝛ contrahentes cum eo an peccent.in.d.c.veritatis.nu.35.ꝛ.39.eo.ti. 209
Excommunicato licite poteſt dari eleemoſyna.ibi.nu.40.
Excõicatus vtrum poſſit agere pro iniuria ſib illata.ibi.nu.41.
Excommunicatus mittẽs aliquem in poſſeſſionem rerũ ſpiritualium non facit actum nullum.ibi.nu.42. 110
Excommunicatus poteſt agere omnia que ſunt meri facti.ibi.
Excommunicatus an poſſit conferre:confirmare:ſententiare ordines vel chriſma dare.ibi.
Excõicatio quo ad deũ nullũ vel minimũ vinculũ inducit quoſdã tñ effectus operatur ꝛ reſpectu dei ꝛ eccleſie militantis.ibi.nu.44.
Excommunicatus ſi in vno loco reputatur excõicatus:ꝛ in alio non: quomodo valebũt per ipſum geſta.ibi.nu.46.
Excommunicatus ſiue publicus:ſiue ſecretus non poteſt eligere neq; reſcriptum impetrare.in.d.c.veritatis.nu.47.eo.ti. 210
3 Excõicatus poteſt iterũ excõicari.in.c.nullus.nu.3.de fo.compe. 48
1 Excõicatus põt iterũ excõicari.in.c.caplm ſancte.nu.1.de reſcri. 78
9 Excõicatꝰ a ſtatuto pape vel inferioris a papa poteſt abſolui a ꝓprio epõ ſi ſtatuens non reſeruauit ſibi abſolutionẽ:excõicatus vero ab homine non poteſt abſolui niſi ab excommunicante vel eius ſuperiore.in ex frequentibus.nu.6.ꝛ.12.de inſti. 52
1 Excõicatus non poteſt impetrare literas vt admittatur ad agendum qñ erit abſolutus.in.c.dilectus filius.nu.8.de reſcrip. 73
1 Excommunicatus poteſt abſolui etiã a nõ ſacerdote dummodo habeat iuriſdictionem.in.c.tranſmiſſam.nu.2.de elec. 132
Excõicatus inuitus poteſt abſolui:ſed non quo ad peccatum.ibi.
Excommunicare eſt meri imperij.ibi.nu.4.
1 Excõicatus ſi aliqua gerit an teneat.in.c.nihil.nu.13.de elec. 168
6 Excõicatus ſi eſt aliquis cũ ſuis fautoribus oportet illos declarare anteq̃ ſint excõicati.in.c.in lateranenſi.nu.7.de preben. 47
6 Excõicatus occulte ſi conferat beneficium ſcienti non valet collatio.in c.dilectus.nu.11.de preben. 36
7 Excõicari nemo poteſt niſi cõpetenti monitiõe premiſſa ꝛ cauſa rationabili ꝛ manifeſta.in.c.ſacro.n.1.2.ꝛ.4.de ſen.excom. 194
Excommunicatio non fertur hodie ſine ſcriptura.ibi.nu.3.
Excõicare non põt platus aliquem ex cã ipſi ſoli prelato nota.ib.n.4.
Excommunicatus non ſolum poteſt cõqueri per viam appellationis: ſed etiam per viam querele.ibi.nu.6. 195
Excommunicatio eſt pena grauiſſima.ibi.nu.7.
Excommunicatio an teneat non premiſſa monitione.ibi.nu.9.
Excõicatus an ſit remittẽdus pro abſolutiõe ad excõicatorem.ibi.n.11.
Excommunicatio ſi iniuſta non requiritur aliqua abſolutio,ſed reuocatio tantum.ibi.nu.12.
Excommunicator poteſt cognoſcere de iuſtitia vel iniuſtitia excõmunicationis etiam parte abſente.ibi.nu.14.
1 Participans cum excommunicato incurrit excommunicationem etiã qđ ſit participans eps vel in alia dignitate conſtitutus.in.c.cum deſideres.nu.2.de ſen.excom. 183
Excommunicatus licet ſatiſfecerit damnuꝫ paſſo adhuc indiget abſolutione.ibi.nu.5.
Habitus pro excõicato per ſolam famam eſt vitandus.ibi.nu.6.
7 Excõmunicatus ſi recipiat ordines ſacros quõ puniatur.in.c.cum illorum.nu.1.ꝛ.2.de ſen.excom. 189
Excommunicatum ob enormen iniuriam factam clerico epiſcopꝰ nõ abſoluit.ibi.nu.9. 190
2 Excommunicari poſſunt etiaꝫ prelati inferiores epiſcopis.in.c.cũ ab eccleſia.nu.3.de offi.ordi. 112
7 Excommunicatus vel ſuſpẽſus ab vno non poteſt niſi per illũ vel eius ſuperiorem abſolui.in.c.tuarum.nu.3.de priui. 154
Excõicatorem ſemper preſumitur iuſta niſi probetur contrarium.ib.n.11.
7 Excõicatus ante legis reuocationẽ indiget abſolutione etiam poſt legẽ reuocatam.in.c.non debet.nu.14.de conſan.ꝛ affi. 34
1 Excommunicatus minori excommunicatione celebrando efficitur irregularis.in.c.quiſquis.nu.7. 166
5 Excommunicatus repellitur tam a petitione iudiciali q̃ extraiudiciali.in.c.cum parati.nu.1.de appel. 99
Excõicationẽ alterius põt etiam tertius denũtiare ꝛ excipere.ibi.n.3.
Excommunicatio fulminata poſt appellationem etiam extraiudicialem non valet.ibi.nu.14.ꝛ.15.
7 Excõmunicare an quis hodie indiſtincte aliquem cuꝫ omnibus fautoribus ꝛ participibus ſuis poſſit.in.c.ſacris.num.1.de ſen.excom. 192
Excommunicatus non preſumitur abſolutus niſi probetur.in.c.ſicut nobis.nu.1.ꝛ.2.eo.ti.
7 Excõicatus pluribus excõicationibus ſiue ab vno vel a pluribꝰ prelatis opꝫ qđ ab oĩbus abſoluatur.in.c.officij.nu.1.de ſen.excom. 193
Excõicatio lata ab homine non fertur niſi per contumaciam.ib.nu.2.
Excõicatus pluribus excõicationibus quõ poteſt vna vice ab omnibus abſolui ſiue ſit ab vno ſiue pluribus prelatis excõicatus.ibid.n.5.
Excommunicatus ab vno prelato non poteſt ab alio abſolui niſi cõmiſerit vices ſuas alteri.ibi.
Uide in.c.ſacro.in.v.nota.
7 Forũ qs põt habere in pluribꝰ locis.in.c.officij.nu.3.de ſen.exc. 193
1 Excõicatus minori excõicatione poteſt eſſe in numero eligentium nõ tamen poteſt eligi.in.c.illa quotidiana.nu.1.4.6.ꝛ.8.de elec. 159
Excommunicati ſi interuenerunt in aliquo actu an ille actus ruat vel ſaltem reſpectu habilium remaneat firmus.ibi.nu.7.

Excõi

Excommunicatio qūo cognoſcatur an ſit maior vel minor.ibid.nu.9.
7 Excommunicatus minori ſi celebret non efficitur irregularis licet pec
cet ꝛ poteſt eligere ꝛ ea que ſunt iuriſdictionis exercere ꝛ ſacramēta cō
ferre non tñ poteſt eligi.in.c.fi.nu.1.de cle.excom. 142
Excōicatus excōicatiōe maiori celebrādo diuina efficitur irregularis
adeo ꝙ amplius ſine diſpenſatione celebrare non poteſt.ibi.nu.2. 142
7 Excommunicatus matrimoniū contrahere poteſt ꝛ matrimoniū te-
net.in.c.ſignificaſti.nu.3.de eo qui du.in ma. 24
Excōicatus profeſſionē emittere pōt ꝛ character imprimit ordinato.
Excommunicati contractus tenet.ibi.nu.4.
Excommunicatus compelli poteſt ad petēdum abſolutionē.ibi.nu.7.
Excommunicatus compelli poteſt ad ſatiſfaciendum de cauſa ꝓ qua
fuit excommunicatus inuocato etiam brachio ſeculari.ibi.
Excommunicatus abſolui poteſt inuitus.ibi.
6 Excommunicare poteſt quis pro manifeſtis exceſſibus puta ꝓ homi
cidio ꝛ ſimilibus.in.c.parochiano.nu.1.de ſepul. 139
Excōicatus tā ab hoīe ꝙ iure pōt in articulo mortis abſolui a quoli-
bet preſbytero etiam qñ abſolutio ſit reſeruanda pape.ibi.nu.2.
Excommunicatus poteſt abſolui in articulo mortis licet nō ſatiſfacit
ſed caueat de ſatiſfaciendo itē abſoluitur etiā citra articulū mortis qñ
ſatiſfactio eligit longum tractum.ibi.nu.3.
7 Excōmunicatus an preſumatur abſolutus ex eo qđ papa participat
cum eo.in.c.cum olim.nu.7.de priui. 154
7 Excōicati ſunt ipſo iure illi q recipiūt aliqd ex eo qđ proponūt aliqđ
negotiū ꝓ aliis apud ſedē apoſtolicam.in.c.cū eſſent.nu.3.de ſimo. 71
7 Excōicat⁹ ſalutat⁹ per papā nō ꝑ hoc eſt abſolut⁹ niſi ex ꝯiecturis ap
pareat papā aliud voluiſſe.in.c.ſi aliqñ.nu.1.3.ꝛ.4.de ſen.excō. 193
Cum excōicato debemus etiam cū literis participare.ibi.nu.2.
7 Excommunicator participās in crimine cuꝫ excōicato incidit in ean
dē excommunicationem.in.c.nuper.nu.10.de ſen.excom. 182
Excommunicari poteſt ſubditus extra territoriū excōmunicantis.ib.
1 Excommunicatus etiam occultus eligens facit qđ electio ſit nulla. in
c.cumana.nu.13.de elec. 172
7 Participās excōicato per metum incidit etiā in excōicationem lꝫ me
tus attenuet culpam.in.c.referēte.nu.4.de deli.pue. 137
5 Excommunicatus appellat iudicialiter,ſed extraiudicialiter nō.in.c.
an ſit deferendum.nu.7.de appel. 111
9 Excommunicatus ratione officii remanet excommunicatus etiaꝫ de-
poſito officio.in.c.aduerſus.nu.8.de immu.eccle. 229
1 Excommunicatus vt contumax ſi non reperitur contumax an ſit excō
municatus.in.c.bone memorie.el.j.nu.20.de elec. 142
1 Excōmunicatus iniuſte poteſt petere vt ante omnia reſtituatur ad pri
ſtinam cōmunionem.in.c. querelam.nu.13.de elec. 144
6 Excōmunicatus an poſſit conferre beneficium vel ordinari ad ſacros
ordines.in.c.pro illorum.nu.16.de preben. 33
5 Excōmunicatus an appellabit extraiudicialiter.in.c.bone memorie.
nu.10.de appel. 118
7 Excōicato cōicās in crimine ꝛ poſt latam ſententiaꝫ incurrit maioreꝫ
excommunicationem.in.c.ſi concubine.nu.2.de ſen.excom. 196
1 Excommunicatus obligatur monaſterio ex profeſſiōe ſua.in.c.officii.
nu.6.de elec. 159
5 Excōicatus qui appellauit pōt interim celebrare diuina ſi apparet euꝫ
legitime appellaſſe.in.c.ad preſentiam.nu.1.ꝛ.2.de appel. 97.ꝛ ſeq.
Excommunicatio poſt appellationem lata eſt nulla.ibi.nu.2.
Excommunicatio nulla an ꝛ quo tempore eſt vitanda.ibi.
Excommunicatus ſi acquitit ius patronatus non acquirit eius exer-
citium:id eſt ius preſentandi.in.c.nobis.nu.3.de iure pat. 196
7 Excommunicari poteſt vnus pro eodem facto:ꝛ alter non.in.c.vniuer
ſitatis.nu.13.de ſen.excom. 186
1 Excommunicatus occultus an que facit recte facit.in.c.venerabilem.
nu.21.de elec. 156
5 Excōicatus ꝛ periurus pñt pro defenſiōe eccleſie ipſoꝝ recipere oppo
nere illa crimina quibus ipſi tenent.in.c.dilecti filii. nu.1.de excep. 13
Excōicati poſſunt electionem de indigno factam incuſare.ibi.
Excōicati ꝛ periuri non ſunt ipſo iure priuati beneficio.ibi.nu.2.
Excōicatus ꝛ periurus an admittuntur tanꝙ rei voluntarii.ibi.nu.6.
5 Excommunicatus appellās ab excommunicatione adeundo iudiceꝫ
a quo ſuper abſolutione an cenſeatur appellationi renūtiaſſe.in.c.que-
ſtioni.nu.5.de appel. 106
Excōicatus pro manifeſta cauſa non abſoluitur niſi prius integre ſa-
tiſfaciat ſi poſſibile eſt aut preſtet cautionem de ſatiſfaciendo.ibi.nu.9.
Excommunicatus iterum pro eodem delicto a quo primo fuerat abſo
lutus non debet abſolui niſi iterum caueat.ibi.nu.10.
7 Excōicatus poteſt abſolui poſt mortem ſi in eo apparent ſigna cōtri-
tionis ꝛ eius heres teneatur ad ſatiſfaciēdum ante tñ ꝙ abſoluatur nō
eſt cum eo communicanduꝫ:ꝛ qūo fiat talis abſolutio.in.c.a nobis.el
ii.nu.j.de ſen.excom. 187
Excommunicari an poſſit mortuus.ibi.nu.8.11.ꝛ.12.
An ſit aliquo caſu pro excommunicato orandum.ibi.nu.6.
7 Eccleſia vniuerſalis nunꝙ fallitur:particularis vero aliqñ ſic.in ca.a
nobis.el.ii.nu.2.de ſen.excom. 187
7 Excommunicati vel interdicti licite poſſunt intrare eccleſias ad audiē
das predicationes.in.c.reſponſo.nu.2.de ſen.excom. 193
Cum excōicato licite participamus ad eius correctionem.ibi.nu.3.
Excōmunicari poſſunt ſimul ꝛ ſemel omnes ciues vnius ciuitatis dū
modo ſint capaces excommunicationis.ibi.nu.4.
6 Excōicati nō debēt intrare eccleſiam tēpore quo celebratur ſecus for-
te ſi non celebratur.in.c.j.nu.9.de vi.ꝛ hone.cle. 3
6 Excōicatus an poſſit abſolui ab inferiore epiſcopo.in.c.ꝙuis.nu.3.de
ſen.excom. 181
Excōicatio in dubio intelligitur de maiori.in.c.ſi quem.nu.1.eo.ti.
Excōmunicatio dicitur potius medicina ꝙ pena.ibi.nu.3.
6 Excōicatus ſi fuerit ſepultus in ſacro debent ei⁹ oſſa exhumari ꝛ ꝓii-
ci ſi diſcernūtur ab aliis:al's ſecus.in.c.ſacris.nu.1.de ſepul. 144
Excommunicati ꝛ ſimiles debent ſepeliri in tanta diſtātia extra eccle
ſiam qđ voces clericorum cantātium non exaudiantur.ibi.nu.3.
7 Excommunicatus a iure poteſt iterum excōicari ab homine.in.c.gra-
uem.nu.5.de ſen.excom. 196
6 Excommunicatus iniuſte non abſoluitur ſed relaxatur.in.c.odoard⁹.
nu.4.de ſolu. 101
7 Excōicati nō ſunt vitādi a domeſticis dom⁹ ſec⁹ ab aliis ꝓuileg[ia]tis
etiā priuilegio pape facto ſine cā.in.c.nulli.nu.1.de ſen.excom. 181
Excommunicatus tenetur vitare alium excōicatum.ibi.nu.3.
Excommunicati non indigerēt alia abſolutione ſi papa tolleret cōſti
tutionem inducentem excommunicationem.ibi.nu.4.
3 Excommunicatio eſt mixti imperii.in repe.c.ſi quis cōtra clericum.n.
35.de foro compe. 56
5 Excōicatus poteſt acquiere ex ꝯctu vel quaſi tñ non poteſt experiri ni
ſi poſt abſolutionem.in.c.ad probandum.nu.3.de re iudi. 99
Excōicatus poteſt eſſe in iudicio niſi repellatur.
Excommunicatus quantumcunꝙ manifeſtus poteſt teſtari niſi forte
contra eius teſtamentum excipiatur.ibi.
Excommunicatus poteſt legare ad pias cauſas.ibi.nu.10.
7 Excommunicatus etiā qđ ſatiſfecerit debet abſolui.in.c.ex tuarū teno
re.nu.3.de ſorti. 134
7 Excōicato cōicans in tendentibus ad ſalutē anime non eſt excōicat⁹
lꝫ interponat alia verba.in.c.cum voluntate.nu.1.ꝛ.4.de ſent.excō. 196
2 Excommunicatus pluribus excōicationibus poteſt vnica abſolutiōe
abſolui.in.c.ex parte.nu.5.de offi.ordi. 113
Excommunicatio lata ex falſa cauſa an liget.ibi.nu.6.
Excōicatio non fertur propter delictum,ſed propter contumaciā ſur-
gentem ex eo.in.c.ſignificauit.nu.1.ꝛ.4.de offi.ordi. 113
Excommunicati ſunt ipſo iure contrahētes matrimonium in gradu
prohibito.ibi.
7 Excōicatus plurib⁹ excōicationib⁹ ſi in abſolutione oēs nō exprimat
habet pro non abſoluto.in.c.cum pro ca uſa.nu.1.de ſen.excom. 186
Excōicatus pluribus excōicationibus vel cauſis:an requirat plures
abſolutiones.ibi.nu.6.
5 Excommunicatus qñ petit abſolutionem debet dare cautionem ſal-
tem iuratoriam de parendo mandatis eccleſie ꝛ de ſatiſfaciendo. in.c.
apoſtolice.nu.19.de excep. 5
7 **Excuſator** admittitur etiam ſine mandato ad excuſandū
inquiſitum qui non poteſt comparere:quia eſt
infirmus vel in carceribus,aut in alio impedimento ineuitabili.in ca.
veniens.nu.21.de accu. 63
Excuſator nō admittit allegando impedimētū rei qđ nō poſſit cōpa-
rere propter inimicitias vel allegādo incompetētiam iudicis.ibi.
2 Excōicat⁹ nō preſumit abſolut⁹ niſi probet literas abſolutiōis quas
debet ad cautelam ſeruare.in.c.cū in iure.nu.11.de offi.deleg. 97
Excommunicatio lata poſt appellationeꝫ legitimam eſt nulla.in.c.cū
olim.abbas.nu.1.ꝛ.12.eo.tit. eo.
2 Excommunicatus etiam abſolutus an a teſtimonio repellatur.in.c.te
ſtimonium.nu.10.de teſti. 87
5 Ab executione ſnīe non appellatur niſi exequendo modus excedatur.
in.c.quo ad conſultationem.nu.1.10.ꝛ.24.de re iudi. 63
Executio ſnīe facta intra tēpora data ad appellandum retractatur tā
in cauſa ciuili ꝙ in criminali.ibi.nu.5.
Executio ſnīe non fit appellatione pendente.ibi.nu.26. 65
Executio ſnīe ſi fiat ordine non ſeruato puta q: primo incepit ab im-
mobilibus ꝙ a mobilibus poteſt a tali executione appellari.ib.nu.27.
Quomodo excedatur modus in exequendo.ibi.ꝛ nu.24.ꝛ ſeq.
Ab iniuſta executione ſententie ad quem appellabitur.ibi.nu.28.
Executio ſnīe eſt miſti imperii ꝛ regulariter non delegatur.ibi. nu.29.
In appellatione ab executione eſt inferenda cauſa ſpecialiter nō in in
re.ibi.nu.30.32.ꝛ.33.
An ꝑ appellationē ab executiōe ſuſpendatur executio in totū.ibi.n.31.
6 **Executor** teſtamenti ſi ſuſcepit illud officiū tenetur ipſum
exequi ꝛ ad hoc poteſt compelli.in ca.Ioannes.
nu.1.de teſta. 129
Executor nō cōpellitur ſuſcipere officium exequēdi etiam in legatis

ad pias cauſas niſi veriſimiliter coniecturetur vel re vel verbo illud acceptaſſe.ibi.nu.3.
Executores an poſſint agere cõtra heredes vt eis tribuãt vnde poſſint exequi voluntatem defuncti.ibi.nu.4. 130
Executor an poſſit vendere bona hereditaria pro executiõe vltime volũtatis.ibi.nu.6.
Executores teſtamentorum a quocunq; factorum poſſunt eſſe etiã clerici ꝛ in relictis ad non pias cauſas.ibi.nu.7.
5 Executor nõ recuſatur nec ab eo appellatur niſi modũ exceſſerit in exequendo.in.c.nouit ille qui.nu.1.de appel. 111
Executor an ꝛ quando poſſit recuſari.ibi.nu.6. 112
Executor deputatus per papam in beneficialibus an ꝛ quo caſu poſſit recuſari.ibi.nu.7.
6 Executio teſtamenti intra quantum tempus deuoluitur ad epiſcopũ executore teſtamentario vel herede negligentibus.in.c.ſi heredes.nu.5.de teſtamen. 149
7 Executor ad iudicia tenetur exequi ſñiam ſiue iuſtã ſiue iniuſtã ſecus in executore extraiudiciali ratione differentie.in.c.vniuerſitatis.nu.7.de ſen.excom. 186
4 Executor ad beneficia poteſt aſſumere partes iudicis.in.c.ſi.nu.12.de preſum. 124
Executor quo caſu tenetur ſumere partes iudicis.ibi.nu.13.
An coram executore ſit lis conteſtanda.ibi.nu.14. 126
2 Executio ſñie an impediatur ſi aduerſus eã petitur reſtitutio in integrũ.in.c.ſuſcitata.nu.8.de reſti.in integ. 161
Executio ſententie non dz fieri poſtquam fuit poſtulata reſtitutio aduerſus eam.ibi.nu.9.
Executio ſententie non retardatur per ſupplicationem factam principi.ibi.nu.10.
3 Executio ſententie an ꝛ quando cum cauſe cognitione fiat.in.c.ſignificauerunt.nu.20.de iudi. 47
Executio facta die feriato in honorem dei tenet licet cõmittatur peccatum.ibi.nu.22.
5 Executio ſententie eſt delegabilis.in.c.decetero.nu.1.de re iudi. 52
Coram illo cui eſt cõmiſſa executio ſñie poteſt allegari nullitas ipſius ſñie ſuper qua ipſe executor non cognoſcet,ſed remittit ſuperiori interim ſuperſedetur in executione.ibi.nu.2.
Executor ſñie non poteſt cognoſcere de fraude vel nullitate que allegatur in dicta ſententia.ibi.nu.3.
Executor criminalium cauſarũ ſi cognoſcit aliquem eſſe iniuſte condẽnatum non debet ipſam ſententiam exequi.ibi.nu.5.
Executor ſñie an poſſit reſiſtenti violentiam inferre quo ad actum executionis explendum.ibi.nu.6.
Executor cui eſt ſcriptũ vt det alicui poſſeſſionẽ remoto quolibet illicito detẽtore an habeat iuriſdictionem.in.d.c.decetero.n.8.de re iudi.
Cui eſt commiſſa executio an poſſit cognoſcere de ſurreptiõe ꝛ falſitate reſcripti vt coram eo opponatur.ibi.nu.9.
Executor an dz exceptiones oppoſitas admittere.ibi.nu.10. 53
Executio ſñie an poſſit cõmitti parti vincenti vt propria authoritate poſſit poſſeſſionem intrare.ibi.nu.11.
6 Executio teſtamẽtorum pertinet ad iudicem eccleſiaſticum.in repet.c.cum eſſes.nu.33.de teſta. 119
Executor teſtamenti ſi fuerit impeditus intra annũ ad exequendũ teſtamentum an ſit priuatus tali officio.ibi.n.34.
6 Executor datus ad faciẽdũ prouidere vel ad faciẽdũ aſſignare an poſſit per ſe prouidere vel aſſignare.in.c.pro illorum.nu.13.de preben. 33
6 Executor qui habet diſtribuere inter pauperes poterit eligere ſuos cõſanguineos.in.c.j.nu.5.de cohabi.cle.ꝛ mul. 10
3 Executio ſñie petitur ſine libello.in.c.j.nu.18.de fo.compe. 94
3 Executio teſtamenti quo caſu poteſt pertinere ad eccleſiaſticuz.in.c.ex tenore.nu.7.de fo.compe. 72
3 Executio ſñie non impeditur per illũ qui dixit ſua intereſſe niſi de ſuo intereſſe ſummarie doceat.in.c.ſi.nu.20.de fo.compe. 90
3 Executio ſñie qñ p appellationẽ ſuperſedet ſit ſequeſtratio illarũ rerũ mobiliũ in quas debebit fieri executio ſecus ſi appellatur a ſñia qz tũc non ſit ſequeſtratio.in.c.dilectus.nu.8.de ſeque.poſ.ꝛ fru. 223
3 Executio ſñie facta intra tps ad appellãdũ retractatur ac ſi eſſet facta poſt appellationem.in.c.tuã.nu.13.de ordi.cog. 150
3 Executor ad cõferedũ an ꝛ qñ poſſit procedere ad collationẽ faciendã parte non citata tam in proprietate quam in poſſeſſione.in.c.conquerente.nu.9.de reſti.ſpo. 173
1 Executor datus ad beneficium põt cõtradicentes excõicare licet in literis nil dicatur de excõicatione.in.c.abbatem.nu.4.de reſcrip. 87
5 Executor ad beneficia ſi non admittit exceptiones legitimas licite ab eo appellat ſiue aſſumpſerit partes iudicis:ſiue non.in.c.dilecto.nu.3.de appel. 135
2 Executor ad eligẽdũ ſi elegerit indignũ poteſt ordinarius loci talẽ electionẽ non admittere.Ant.in.c.eam te.nu.2.de eta.ꝛ quali. 43
5 Executio ſñie põt ferri ſine alia citatione qñ appellans in termino dato ad appellandũ non appellauit.in.c.cum cauſa.nu.14.de re iudi. 55
7 Executor datus ad beneficia vt cõpellat ordinariũ vt cõferat nõ poterit ipſe prouidere ordinario nolẽte conferre.in.c.cũ nris.n.9.de cõceſ.pbẽ. 58
Executio vt mittat aliquem in poſſeſſionem non poterit excõicare cõtradictores.ibi.nu.10.
6 Executio contra doctores nõ poteſt fieri in eorũ ſalarijs:ꝛ idẽ contra milites.in.c.peruenit.nu.11.de fideiuſſ. 101
7 Executor merus ſñiarũ põt admittere exceptionẽ nullitatis oppoſitã cõtra ſñiam ne mandetur executioni.in.c.ſuper eo.nu.2.de cri.fal. 132
6 Executor datus ad beneficia põt primũ vacaturum ſibi reſeruare ꝛ collatori ordinario interdicere ne conferat.in.c.ſi.nu.9.de preben. 49
3 Executio ſñie an differat qñ tertius ſe opponit forte petẽdo intereſſe in re ſuper qua debebat fieri executio.in.c.piſanis.n.14.de reſti.ſpo. 193
5 Executio ſñie an differatur ſi tertius ſummarie docet de iure ſuo.in.c.cũ ſuper.nu.7.ꝛ.31.de re iudi. 67
6 Executio ſñie non poteſt fieri ſuper ſtipendijs nec clericorum:nec militũ ſecularium.in.c.j.nu.4.de cle.egro. 49
3 Executio ſñie late a delegato an fiat ab ipſo vel ab ordinario.in repet.c.ſi quis contra clericum.nu.32.34.36.37.ꝛ.39. 56
Executio ſententie eſt miſti imperij.ibi.nu.38.
6 Executores teſtamẽtorũ poſſunt compelli ab epo ad exequẽdas pias volũtates teſtatoruz etiam qd teſtator hoc probauerit.in.c.tua nobis.nu.1.ꝛ.5.de teſta. 126
Executores teſtamentorum poſſunt eſſe tam laici quã clerici exceptis fratribus minoribus.ibi.nu.2.
Executores teſtamentorum an epiſcopi debent diſtribuere male ablata teſtatoris.ibi.nu.3.
Executores teſtamentorũ non poſſunt cõmutare vſum deſtinatũ per teſtatorem etiam in meliorem vſum etiam ex conſenſu epi.ibi.nu.4.
6 Executor teſtamẽti nõ dicitur ille qui hz declarare id qd teſtator mandauit ab eo declarandũ.in.c.nos quidẽ.nu.12.de teſta. 111
6 Executor teſtamẽti ſi nõ potuit exequi teſtamentũ intra annũ nihilominus deuoluit ptãs ad epm.in.c.qz diuerſitatẽ.nu.3.de cõceſ.pbẽ. 57
2 Executor teſtamẽti ſi non exequitur intra tps datũ a teſtatore nõ põt vlterius exequi.Ant.in.c.literas.nu.3.de ſup.negli.prela. 35
2 Executio laudi nõ poteſt fieri per ipſum arbitrum,ſed per iudicẽ ipſius rei.in.c.per tuas.nu.1.de arbi. 175
6 Executor datus ad dãdũ alicui canonicatũ nõ põt ei cõferre vel prouidere de prebenda vacatura.in.c.propoſuit.n.3.ꝛ.8.de cõceſ.preben. 56
2 Executores teſtamẽtarij ſi ſint plures dati an vno nolente intereſſe vel mortuo poſſit alter exequi.in.c.prudentiam.num.15.de offi.deleg. 85
Executores teſtamenti quod faciunt videtur mandatum ab ipſo teſtatore.in.c.in cauſis.nu.6.de elec. 150
2 Executores alicuius vltime voluntatis poſſunt vnus ab alio exigere quod debeat.in.c.non iniuſte.nu.9.de procu. 146
3 Executorum quot ſint ſpecies tam ad beneficia quam ad alias res ꝛ qualem iuriſdictionez habeant tales executores.in.c.paſtoralis.§.quia vero.nu.3.de offi.deleg. 97
7 Executioni reſiſtentes excommunicari poſſunt etiam per delegatum.in.c.veniens.el.j.nu.7.de ſpon. 6
2 Executor merus an poſſit punire impedientem eius officium.in.c.ex literis.nu.4.de offi.deleg. 95
2 Executor ſiue deputatus ad nudum miniſterium an poſſit tanquam ſuſpectus recuſari.in.c.ſup queſtionum.nu.5.de offi.delega.fo.87.ꝛ in.§.verum.in.ij.nota. 91
Executor qui proprie dicatur.ibi.nu.10.
5 Executio ſententie an ꝛ quo caſu poſſit fieri ſtatim poſt datam ſententiã vel poſt aliquod tempus.in.c.ij.nu.1.de re iudi. 49
4 **Exemplis** principum recte iudicare poſſumus.in.c.afferte.nu.1.de pſump. 115
6 Exemplatum ſi contineat pluſquam originale preſumitur falſum.in.c.cũ marte.nu.1.de cele.miſ. 210
7 Exempla non arctant regulam.in.c.inquiſitionis.nu.5.de accu. 68
9 Exempla ſanctorum poſſunt allegari ꝛ ſm ipſa iudicari poteſt.in.c.verum.nu.4.de conuer.coniug. 166
4 Exemplatio inſtrumenti vel priuilegij qualiter facienda eſt.in.c.albericus.nu.5.de teſti. 78
4 Exemplis principuz recte iudicare poſſumus.in.c.afferte.nu.1.de preſump. 115

☞ Corſe. Et ſic limita.l.nemo.C.de ſen.que dicit legibus nõ exẽplis iudicãdum:vide ad hoc glo.no.in.c.ſi.xx.diſt. Et exẽplis veteris teſtamẽti licite iudicamus:maxime ſi ſint diuina:vt.in.c.qualiter ꝛ qñ.el.ij.de accu.ꝛ.ij.q.j.de9 ops.vt no.Abb.in.d.c.afferte. Adde quo ad primũ dictum Bal.in.d.l.nemo.quod in dubio ſequẽda ſunt exẽpla virorũ magne autoritatis ꝛ ibi dixit gl.quod ex cõſilijs virorũ prudentũ ꝛ ex cõſultationibus principũ naſcit cõſuetudo.qd procedit qñ talia ſunt deducta in notitiã populi.ꝛ ſubdit ibi Bal.quod licet francigene non vtantur legibus tñ vtunt rõnibus legũ.ꝛ vide do.Ant.ꝛ Jo.de imo.in.c.cũ inter vos.de re iudic.vbi dixerunt qd licet exemplis nõ ſit iudicandũ inquãtũ inter alios eſt iudicatum:tamẽ bene videtur poſſe iudicari exemplis inquãtum inter eoſdem eſt iudicatũ:ſed in diuerſa inſtantia,quo vero ad ſecundum

ſm:adde Jo.de ana.ꝛ do.meū Bar.in.c.qualiter.ꝛ Inno.in.c.ne innitaris.de cōſti.ꝛ intellige ſi dicta veteris teſtamenti ſunt approbata per nouum.§.his ita.vj.di.ꝛ Joan.and.in.c.certificari.de ſepul.ꝛ per doc.in.c.cauſam que.de ele.ꝛ vide glo.ſing.in auſ.vt iud.ſine quoquo ſuffra.in.§.quanta.in verſi.ſacri eloquij.quā magnificant doc.in.l.j.ff.ſi cer.pet.probatur in.c.tua.de deci.ꝛ in.c.in omni negotio.ꝛ in.c.licet vniuerſis.de teſta.ꝛ in.c.nouit.de iud.ꝛ in.c.licet heli.de ſimo.ꝛ in c.cum eſſes.ꝛ in.c.relatum.de teſta.cum ſimil.

4 Exemplatio quid ſit.in.c.ſi.nu.1.de ſid.inſtru. 113

Exemplatio inſtrumenti coram quo iudice poſſit fieri.ibi.nu.2.

Exempla ſolenniter reſcripta eandem habent fidem quā habent originalia.ibi.nu.5.

Partes cū autoritate iudicis poſſunt facere quod vna ſcriptura priuata exempletur.ibi.nu.6.

Exēplatio ṗiudicat preſentibus vel cōtumaciter abſentibꝰ.ibi.nu.8.

Exemplatio coram quo iudice eſt petenda.ibi.nu.6.

6 **Exemptio** eccleſie an preſcribatur.in.c.dilectus.nu.18.de capel.monac. 188

7 Exēptio cōceſſa alicui monaſterio nō cēſetur cōceſſa capellis exēptis ipſi monaſterio.in contrarium facit tex.in.c.ex ore.nu.14.de pri. 156

Et vide in.c.quoniam.in eo.tit.

Exemptus ſi deliquit in loco exempto a quo puniatur.ibi.nu.5.

7 Exemptio ſiue immunitas nō preſumitur niſi probetur quare de iure communi quilibet eſt ſubiectus.in.c.accepimus.nu.4.de priui. 153

7 Exemptio ſiue immunitas per que verba concedatur.remiſſiue.in.c.accepimus.nu.2.de pri. 153

3 Exemptus ab epiſcopo ſuo an poſſit ab eo abſolui ꝛ ſue iuriſdictioni ſubmitti ſine licentia pape.in.c.ſignificaſti.nu.10.de ſo.competē. 86

3 Exēptus litigās licet nō opponat nō valet proceſſus nā nec expreſſe poteſt renuntiare exēptionis priuilegio.in.c.ſi.nu.35.de ſo.compe. 91

9 Exemptus ipſo facto eripitur a iuriſdictione ſuperioris.in.c.cum dilectus.nu.3.de rel.domi. 187

2 Exemptio non preſumitur niſi probetur.in.c.j.nu.13.de offic.ordi. 111

2 Exēptꝰ nemo dicit a iuriſdictione pape.in.c.graue.nu.1.de offi.or. 23

Exemptus non poſſet etiā ſi vellet ſubmittere ſe alterius iuriſdictioni ſine licentia pape.ibi.nu.3.

Exempti ſunt ſub iuriſdictione delegati pape.ibi.nu.5.

5 Exemptus non poteſt renuntiare priuilegio exemptionis ſue.in.c.j.nume.19.de re iudi. 49

7 Exemptus ſi committit delictū ex loco exempto in locū exemptum punitur per ordinariū loci exempti.in.c.patentibus.nu.5.de pri. 153

Et vide in.c.ſeq.nu.8.eo.tit.

7 Exempti ratione loci ſi delinquunt vel alio modo ſe obligant in loco nō exempto per quem poſſunt puniri.in.c.tuarum.nu.8.de pri. 154

Exēpti ratione perſone vt ſunt familiares pape ſi in aliquo loco delinquunt vel ſe obligant nō poſſunt conueniri niſi coram papa excepto ꝙ in loco nō contraxerint domicilium.ibi.

7 Exemptus ſiue priuilegiatus ratione certe rei vel loci nō dicitur exēptus reſpectu alterius loci vel rei.in.c.cū capella.nu.1.2.9.de pri. 156

1 Exēptus nō efficit illiꝰ fori vbi deliquit.in.c.cū inter.n.3.de cōſue. 96

6 **Exercitium** vnius iuris ſeu articuli cōtenti ſub vniuerſo inducit ad poſſeſſionem iuris vniuerſalis.in.c.j.nu.3.ꝛ.5.de reli.domi. 183

6 Expectatio calumnioſa quādo preſumatur.in.c.poſt electionē.nu.13.de conceſ.preben. 61

1 **Expendens** pro me aliquid ſimoniace nō repetit etiā ſi ſibi mādaſſem ꝛ quare.in.c.bone memorie.el.ij.nu.14.de poſtu.prela. 114

6 Expenſe indebite facte in lite nō debēt reſici.in.c.odoardus.nu.4.de ſolu. 101

5 Expenſe quādo excedunt valorem rei ſuper qua ſunt fiende nō debēt fieri licet aliquis ratione officij ſit talem rem obligatus facere.in.c.de appellationibus.nu.5.de appel. 95

3 Expenſe facte in lite vel extra quomodo probantur.in.c.dilecti filij.nu.11.de ſo.compe. 84

2 Expenſarum taxatio quādo ſit per iudicem debet iuramētum poſtea preſtari parti ꝛ non ante.in.c.ſi.nu.3.quod me.cau. 153

7 Expenſarum condemnatio poteſt fieri tam in principio ſententie ꝙ in fine.in.c.cumꝰolim.el.ij.nu.2.de pri. 155

3 Expēſe que reſtituuntur propter cōtumaciā an ſtatim debeāt reſtitui vel expectato aliquo tēpore.in.c.ſi.§.in alijs.nu.19.vt lit.nō cōte. 118

3 Expenſarum cōdemnatio nō poteſt fieri per iudicem poſt ſententiam niſi eodem die.in.c.j.nu.22.de ſeque.poſ.ꝛ fru. 221

Expenſarum cōdemnatio valet premiſſo prius iuramento ꝛ taxatione.ibi.nu.29.

3 Expenſarum cōdemnatione non eſt pena ſed potius intereſſe partis.in.c.j.nu.23.vt lit.non cōteſt. 107

7 Expenſarum cōdemnatio quomodo ſit quādo fertur ſententia in fauorem abſentis ꝛ contumacis.in.c.calumniam.nu.3.de pe. 169

7 Expenſe ꝛ damna an idem ſint.in.c.in noſtra.nu.7.de iniu. 168

7 Expenſe ſiue damna quo caſu remittātur iuramento damnum paſſi.in.c.ſacro.nu.16.de ſen.excom. 195

1 Expenſe que ſiunt in negotio electionis debent reſtitui poſtea ab ea elec.in.c.vt preterite.nu.13.7.de elec. 168

Expenſe que ſiunt in funeralibus prelatorū an ſiant de bonis prelature vel de patrimonio defuncti.ibi.nu.6.

3 Expenſarum condēnatio nō ſit poſt ſententiā niſi principaliter petantur.in.c.j.nu.10.de plus pet. 152

3 Expenſarū cōdēnatio an debeat fieri ſi nō precedat taxatio iudicis ꝛ iuramētum partis.in.c.cum veniſſent.nu.7.de eo qui mit.in poſ. 214

3 Expenſarum condēnatio euitatur propter legitimam cauſam nō cōparendi.in.c.j.nu.14.de dila. 133

2 Expenſe tantum facte in aliqua repetuntur licet res ſint plus melioꝛate ꝙ ſint expenſe:ſi autē plus ſunt expēſe ꝙ melioramentum attendatur:illa melioratio ꝛ fructus percepti extenuant expēſas factas.in c.j.nu.4.de reſti.in integ. 154

2 Expenſas quas quis facit principaliter pro negotijs ſuis licet in cōſequentiam pro alienis non poteſt repetere.in.c.cum pro cauſa.nu.2.de procura. 142

2 Expenſarum taxatio a quo debeat fieri ꝛ qualiter ſiat.in.c.j.nu.26.de ſequeſt.poſ.ꝛ fru. 222

3 Expenſarum condemnatio tam reſpectu cōtumacie ꝙ victorie ꝙ exceptionis nō probate an fieri poſſit etiam poſt latam diffinitiuam.in c.ſinem.nu.35.de do.ꝛ contu. 202

Expenſe facte quomodo probabuntur.ibi.nu.36.

3 Expenſarum cōdemnatio ſit etiā in cauſa criminali.in.c.cum dilecti.nume.17.de do.ꝛ contu. 203

3 Expenſarum cōdemnatio indiſtincte ſit propter contumaciam non comparētis etiam ꝙ iuſtam cauſam habuerit litigandi.in.c.ſinē.nume.14.de do.ꝛ contu. 200

Expenſarum cōdemnatio an ſiat indiſtincte ratione cōtumacie,ſiue procedatur ſiue non contra ipſum cōtumacem.ibi.nu.18.

Cauſa abſolutionis ab expenſis an debeat poni in ſententia.ibi.numero.22. 202

Expenſarum condēnatio habet etiā locum dum agitur criminaliter.ibi.nu.24.

Expenſarum cōdemnatio quomodo ſiat ſi in parte quis obtineat et in parte nō tam in prima cauſa ꝙ in cauſa appellationis.ibid.nu.27.

Condemnatus in expēſis quas expenſas tenetur reſtituere.ibi.nu.28.

Condemnatus in expēſis quādo teneatur reficere illas expēſas quas feciſſet aduerſarius ſi non habuiſſet aduocatū grauis vel ſi nō ligaſſet per ſe an teneatur preſtare expenſas cibariorum.ibi.nu.28.29.30.ꝛ.31.

Quo iure vel actione petuntur tam expenſe facte ante vel poſt litē cōteſtatam ꝙ etiam expenſe contumacie.ibi.nu.32.

6 **Expreſſio** nominis proprij vel dignitatis an ꝛ quando cēſetur facta contemplatione perſone vel dignitatis.in.c.requiſiſti.nu.8.24.ꝛ.25.de teſt. 122

1 Expreſſio ſpecialis obtentorum requiritur in reſcripto.in.c.in noſtra.nu.4.de reſcrip. 80

2 Expreſſio nominis non facit diſpoſitionem perſonalē in materia dignitatem concernente.Anto.de But.in.c.j.nu.1.de tranſla.prela. 16

2 Expreſſio aliquarū rerum cum clauſula generali an comprehēdat maiores expreſſis.Anto.in.c.ſi.nu.2.de off.arch. 67

1 Expreſſio eorum que tacite inſunt quando aliquid operetur.in.c.ſignificaſti.nu.6.de elect. 122

Corre.Adde ꝙ vbi requiritur expreſſa mentio verba vniuerſalia illuc caſum nō includūt.ad hoc tex.in.c.ij.de preb.li.vj.tex.ꝛ ibi Gemin.in c.quia periculoſum.de ſen.excom.eo.lib.Adde Bar.in.l.j.ff.ſi quis in ius vo.nō ierit.ꝛ Bar.in.l.j.in.§.co.ff.de vul.ꝛ pup.vbi dicit ꝙ expreſſum dicitur tribus modis.Primo modo expreſſum,id eſt illud qđ in genere dicitur.vt in.l.ſi.in ſi.C.quod cum eo.ꝛ ibi no.Secūdo modo dicitur expreſſuȝ ꝙ ſpecialiter exprimit.vt.ff.ad leg.Cor.de fal.l.j.§.inter filium.ꝛ in.d.l.ſi.C.quod cum eo.ſm aliam expoſitionē.Tertio modo illud dicitur expreſſum ꝙ ſingulariter ꝛ per propriū nomen exprimitur.vt in.l.quod in rerū.§.ſi.de leg.j.ꝛ ibi gl.parua.ꝛ vide gl.in.l.negotiū.in verbo,ſpecialiter.C.de neg.ge.ꝛ in.l.ſi.in ver.ſpecialiter.C.eo.ꝛ vide do.Gemi.in.c.dudū.de preb.li.vj.dixit ar.illius tex.ꝙ vbi requiritur ſpecialis mentio non ſufficit generalis.ꝛ adduco Joan.de ana.in.c.qualiter ꝛ quādo.el.j.in ver.vltimo nota.de accu.ꝙ illud ꝙ vitiat omiſſum nō vitiat inutiliter expreſſum,quia expreſſa nocēt que omiſſa nō nocent.l.nonnunꝗ.ff.de colla.bono.alꝰs.ff.de cond.ꝛ demon.ꝛ facit.l.expreſſa.ff.de regu.iu.

3 Expreſſio verborum in commiſſione que inſunt ex natura rei non inducit nouam formam.in.c.exhibita.nu.8.de iudi. 42

6 Extenſio in penalibus ſit ex identitate rationis.in.c.ſi.n.5.de cler.nō reſid. 25

6 **Extenſio** eſt licita ex identitate rationis etiā in iure ſingulari.in.c.Raynutius.nu.15.de teſt. 125

3 Extenſio ex maioritate vel identitate rationis non ſit in penalibus.in c.at ſi clerici.nu.40.de iud. 15

6 Extenſio in penalibus nõ fit vbi nõ eſt eadem ratio.in.c.extirpande. in repe.§.qui vero.nu.48.de preben. 45

6 Extenſio in penalibus aliquando fit ad caſum non habentem per omnia identitatem rationis.in.c.dilectus.nu.6.de preben. 36

1 Extenſio de caſu ad caſum nõ debet fieri niſi militet omnimoda ratio.in.c.coram.nu.4.de elec. 157

1 Extẽſio nõ dicitur id quod deprehẽditur ex tacita ⁊ cõiecturata mente alicuius quod eſt notãdum pro ſtatutis.in.c.ſuper queſtionũ.nu.7. de offi.delega. 90

7 Extenſio de vno caſu ad alium non fit in exorbitãtibus.in.c.tua.nume.4.de ſentẽ.excom. 184

1 Extenſio quomodo ⁊ quãdo fiat in penalibus.in.c.j.nu.31.de poſtula.prela. 109

6 Extenſio fit de caſu ad caſum ex idẽtitate rationis in fauorabilibus. in.c.j.nu.15.de his que fi.a ma.par.cap. 71

1 **Extranei** nõ vocati veniẽtes ad aliquod collegiũ poſſunt per vim repelli.in.c.cũ vintoniẽ.nu.14.de elec.14

1 Extranei poſſunt admitti ad eligendũ niſi alij volũt.in.c.cũ vintoñ. nume.3.de elec. 144

7 Extranei quo ad dotandũ mulierẽ intelligitur quilibet qui non habet mulierem in poteſtate.in.c.donatio.nu.10.de do.inter vi.⁊ vxo.53

4 Exterminatores qb⁹ penis ſubijciant.in.c.ex literis.nu.13.de ꝓba. 8

4 Extrauagans quãdo dicitur iure communi diſſona.in.c.paſtoralis. nume.3.de fid.inſtru. 105

1 Exules ſi nõ poſſunt eſſe in ciuitate propter partialitatem nõ poteſt cõtra eos ⁊ eorũ preiudicium aliquid ordinari ⁊ poſſunt interpellare ſtantes in ciuitate vt conſtituant eis locum tutum in expediendis negotijs ciuitatis.in.c.bone memorie.el.j.nu.1.⁊ nu.10.de elec. 141

¶ De litera F.

7 **FActum** legitime non retractatur licet caſus poſt eueniat a quo inchoari non potuit.in.c. ſignificauit.nu.6.de eo qui du.in ma. 23

7 Factum ipſum magis conſyderatur ꝙ iuris effectus.in.c. ad audientiam.nu.6.de ſpon. 3

5 Facta extraiudicialia nõ tranſeunt in rem iudicatam.in.c.cum ſit ro. nume.19.de appel. 91

2 Facto ſuo contrauenire an quis poſſit.Anto.in.c.veniens.nu.10.de fil.preſby. 53

5 Factũ aliquid eſſe ex certa ſciẽtia principis quomodo probetur ⁊ cui incumbat onus probãdi.in.c.porrecta.nu.5.de confir.vti.vel inu.142

2 Facta nõ preſumũtur niſi probent.in.c.cũ in iure.nu.2.de offi.del.96

5 Factum quãdo eſt punibile certo loco vel tempore debet exprimi locus ⁊ tempus alias dubia probatio nõ releuaret.in.c.auditis.nu.26. de preſcrip. 35

7 Factum ipſum magis cõſyderatur ꝙ iuris effectus.in.c.iuuenis.nume.3.de ſpon. 3

6 Facto proprio an quis cõtrauenire poſſit.in.c.diuerſis.nu.6.de cleri. coniug. 15

6 Facto proprio quo caſu quis autorizare poteſt.in.c.vnico.nu.20.vt eccle.benefi.ſi.di.conſe. 71

3 Facta ad que quis tenetur ex obligatione iuris.in.c.literas.nu.29.de reſtitu.ſpo. 183

Item obligationes iudiciales nõ recipiũt obligationem ad intereſſe ſed debẽt preciſe adimpleri.ibi.

2 Factum a papa dicitur factũ a deo.in.c.inter corporalia.nu.5.de trãſla.epi.fo.3.Et in.c.quanto.nu.4.eo.tit. 6

6 Factum ſiue cõſuetum aliquid fieri in etate vel tẽpore ſi reperitur factum illud preſumitur in illa etate loco vel tẽpore ⁊ alleganti contrarium incumbit onus probandi.in.c.cum virum.nu.4.de regu. 159

1 Facto proprio cõtrauenire licitum eſt quãdo illud factum non tenuit ex defectu poteſtatis.in.c.noſti.nu.3.⁊.5.de elec. 129

☞ Corſe.Et an qs poſſit venire cõtra factũ ꝓpriũ.vide glo.in.c.cũ laici. de iurepa.⁊ ibi Jo.an.⁊ Jo.cal.in.c.ſi qs preſbyter.de re.ec.nõ alie.et ibi per Jmo.⁊ per eũdẽ in.c.diuerſis fallacijs.de cle.cõiu.⁊ ibi Abb. in fi.⁊ per eundẽ in.d.c.cũ laici.in.c.fi.de iurepa.⁊ per Abb.in.c.cũ ſuper.de cõceſ.ꝓbẽ.⁊ Bar.in.l.poſt mortẽ.ff.de adop.⁊ in.l.qui ea mẽte. ff.de fur.⁊ per Cy.in.l.ſi quis nõ dicã rapere.C.de epiſc.⁊ cle.vbi tractat an ſit locus penitẽtie in delictis ⁊ aliqd per Abb.in.c.j.de eo qui mit.in poſ.⁊ licet quis regulariter nõ poſſit venire contra factũ ſuum. Fallit primo vbi vertit periculũ anime ⁊ ſi cõſtiterit eccleſiã fuiſſe deceptã.vt no.in.c.cõſanguinei.⁊ in.c.lator.⁊ in.c.tenor.de re iud.Scdo fallit in iudice qui iudicauit a cui⁹ ſentẽtia eſt appellatũ qui poſtea ſi ſucceſſit appellãti poterit dictã appellationẽ proſequi ⁊ venire cõtra ſentẽtiã a ſe latã.voluit Jo.an.in addi.Spe.in ti.de ſen.prola.§.quoniã.ver.qd ſi procurator.referũt do.Ant.⁊ Jmo.in.c.j.de re iud.Ego adduco glo.⁊ ibi Archi.in.§.itẽ ſi cõtra patrẽ.iij.q.vij.⁊ qd no.in.l.j. ff.de exce.rei iudi.Tertio fallit in eo qui tanꝙ arbiter tulit ſententiã quoniã ſi illa cauſa eſt ſibi delegata poterit iudicare cõtra id quod iudicauit tanꝙ arbiter.Jta dixit Archi.in.d.§.itẽ ſi cõtra.quẽ refert ⁊ ſequitur Bal.in.l.creditoribus.C.de ſe.pigno.dato manumiſſo.

7 Factum legitime retractari non debet licet caſus ſequatur a quo non potuit inchoari.in.c.diſcretionem.nu.11.de eo qui cog.con. 30

5 Factum nõ preſumitur aliquid ex certa ſciẽtia niſi hoc exprimatur.in c.cum inter.nu.8.de excep. 7

2 Factores eccleſiarum corã quo iudice cõueniuntur.in.c.nullus.nu.6. de foro competen. 48

5 Facto aliquid explicare plus eſt ꝙ verbo.in.c.dilecti filij.el.j.nu.4.de appella. 119

6 Facto proprio autorizare nemo poteſt.in.c.poſſeſſiones.nu.3.de reb. eccle.alie. 77

2 Factum quod epiſcopus ſit trãſmiſſus ad aliam eccleſiam nõ poteſt eſſe connotorium.in.c.quanto.nu.6.de tranſla.epi. 6

2 Facere an quis poſſit illud quod tendit in commodum ſuum ⁊ nocet alteri.in.c.ſpecialis.nu.8.de au.⁊ vſu pal. 8

6 Facto proprio quod viribus nõ conſiſtit licitum eſt contrauenire.in c.tranſmiſſe.nu.3.de iurepa. 198

5 Facilitas que conſyderatur in vno caſu preſumitur in alio ſimili niſi probetur cõtrarium.in.c.conſtitutus.nu.4.de appel. 114

5 **Falſitas** poteſt allegari vſqꝫ ad viginti annos.in.c.cum venerabilis.nu.42.de excep. 11

4 Falſitas poteſt accuſari poſt ſententiam ⁊ regulariter probatur indirecte niſi ſuper falſitate ſit mota lis in prima inſtãtia nam tũc requiritur appellatio.in.c.licet.nu.21.de proba. 23

2 Falſum non preſumitur committi a magno viro.Ant.in.c.fi.nu.2.de cle.pereg. 65

7 Falſum nõ cõmittit qs ſi vtatur inſtrumento falſo in iudicio niſi ipſe falſauerit inſtrumẽtũ vel ſciẽter ipſo vtatur nõ preſumitur ignorãtia ſi deſiſtit ab eius vſu.in.c.inter dilectos.nu.4.de exceſ.prela. 147

7 Falſum narrare peius eſt ꝙ verum tacere.in.c.quia circa.nu.5.de conſan.⁊ affi. 33

Falſa cauſa expreſſa qualis eſſe debet ad implendum reſcriptum vel legatum.ibi.nu.6.

7 Falſum committit teſtis nõ ſolũ ſi dicit mendacium,ſed etiam ſi veritatem occultat ſi ſuper ea fuit interrogatus vel iurauit dicere veritatem in tota cauſa.in.c.j.nu.1.3.4.de cri.fal. 131

7 Falſantes literas papales per ſe vel per alium ſunt excommunicati ſi vero ſint clerici degradantur vel curie ſeculari traduntur etiam nõ expectata incorrigibilitate.in.c.ad falſariorum.nu.1.⁊.2.de cri. 133

Falſis literis vtentes laici excõmunicantur clerici deponuntur et beneficijs priuantur ⁊ quando.ibi.nu.6.⁊.10.

Falſans literas apoſtolicas efficitur de foro eccleſiaſtico.ibi.nu.4.

Falſarius an incurrat penas de quibus.in.d.c.falſariorum.ſiue cũ eo agatur ciuiliter ſiue criminaliter.ibi.nu.8.

Falſantes literas ⁊ ſcripta principũ puniuntur vltimo ſupplicio.ibidem.nume.9.

7 Falſitas an preſumitur cõmiſſa per officialem pape an per impetrãtem.in.c.fi.nu.4.de cri.fal. 133

7 Falſitas literarum apoſtolicarum ex quot ⁊ quibus ſignis apparere poteſt.in.c.licet.nu.1.de cri.fal. 132

Et vide in.c.ſeq.eo.tit.

Falſe preſumuntur litere papales ſi in eis epiſcopus vocatur fili⁹ vel inferior fratre vel ſi vni ſcribit ĩ plurali.in.c.quã graui.n.1.2.3.4.eo.ti.

Falſe preſumuntur litere apoſtolice quãdo emanent preter vel contra ſolitum ſtylum curie.ibi.nu.2.

6 Falſitatis preſumptionem preſentia preſbyteri in aliquo actu tollit. in repe.c.cum eſſes.nu.12.de teſta. 116

1 Falſificãs literas principis etiam iniuſtas debet puniri.in.c.olim ex literis.nu.6.de reſcrip. 71

4 Falſa latinitas ſi reſultat ex appoſitione vnius litere loco alterius nõ vitiat reſcriptum.in.c.ex parte.nu.3.de fide inſtru. 110

3 Falſa latinitas nõ vitiat,qñ põt ꝑ figurã ſaluari.in.c.j.nu.13.de iudi.4

1 Falſa latinitas vitiat reſcriptũ pape niſi poſſit aliquo modo vel per figuram ſaluari vel niſi ſurgat ex modico defectu.in.c.ob audiẽtiam. nume.2.de reſcrip. 51

Falſa latinitas non vitiat inſtrumenta notariorum ⁊ an vitiet literas aliorum principum.ibi.nu.3.

6 **Falcidia** debetur ex hereditate exhauſta legatis vel occaſione pene inflicte per teſtatorem.in.c.raynaldus.nume.12.⁊.13.de teſta. 127

Falcidia detrahitur cõtra volũtatem teſtatoris tacitam ſed non expreſſam.ibi.nu.16.

Falcidia ⁊ trebellianica nõ detrahunt de relictis ad pias cãs.ibi.n.8.

6 Falcidia tunc detrahitur de legatis ad pias cauſas quando eſt inſtituta eccleſia heres.in.c.cum cauſam.nu.2.de preben. 48

4 Falcidiam poteſt detrahere eccleſia inſtituta heres de legatis alij eccleſie vel ad pias cauſas.in.c.in preſentia.nu.36.de proba. 17

☞ Corſe,doc.excel.vide doc.⁊ Raph.cu.in.l.j.§.ad municipium.ff.ad.l. fal.⁊ Albe.de roſ.in.l.ſi quis ad declinãdũ.C.de epiſ.⁊ cle.⁊ Ludo.ro. in repe.aut.ſimiliter.in.lxxvj.⁊.lxxvij.co.⁊ per.d.meũ Barb.in.d.c.in preſentia.⁊ in.c.fi.de or.cog.⁊ per Abb.in.c.cũ pro cauſa.nu.3.de ſen. excom.

excõ.⁊ in.c.cũ cauſam.nu.2.de p̄bẽ.⁊.d.c.fi.de or.cog.⁊ in.c.ad aures. de p̄ſcri.⁊ cõſuluit ſuper hoc quidã ſolẽnis doc.Frã.de albergo.facit qđ not.in.c.ſi pater.de teſt.lib.vj.⁊ iſtã.q.publice Bononie diſputaui dũ eſſem ſcholaris.cõis opi.eſt ꝙ eccleſia poterit hoc caſu detrahere falcidiã ſm Dy.Ang.Rap.⁊ Abb.in.d.c.in preſentia.vbi.S.⁊ Sali. in aut.q res.de ſa.ſan.ec.⁊ durũ eſſet in practica obtinere cõtra autho ritates doctorũ predictorũ ſm do.Alex.in.d.ſ.ad municipiũ.et in.l. marcellus.ſ.res que.ff.ad treb.ſed opi.ꝙ nõ detrahit falcidia in pun cto iuris magis ſibi placet ꝑ tex.in.l.fi.ff.ex qui.cau.maio.⁊ ꝑ not.⁊ ꝑ Bar.in aut.quas actiones.C.de ſac.ſan.ec.⁊ cũ iſta opi.trãſiuit Lud. in.d.aut.ſimiliter.⁊ do.meus Barb.in.d.c.in p̄ſentia.vbi dicit infini tis vicibꝰ ſe cõſuluiſſe cõtra Frã.⁊ Abb.in iudicãdo tũ ⁊ cõſulẽdo ad herẽs cõi opi.doctorũ ꝓpter rationes eorũ vrgẽtes ⁊ ſatis militãtes.

6 Falcidia an debeatur heredi in foro anime.in.c.quia pleriq3.nu.15. et.17.de immu.eccle. 232

7 **Fama** quid operetur in probãda filiatione.in.c.tranſmiſſe.nu me.10.qui fi.ſint leg. 38

4 Fama an ⁊ quãdo facit plenam vel ſemiplenam probationem ⁊ quã do nil probet.in.c.veniens ad nos.nu.8.de teſt. 45

4 Fama in minus ſe habet ꝙ notoriũ.in.c.ex literis.nu.2.de iureiur.163

Fama etiam diuulgatiſſima nõ facit plenam probationem.ibi.nu.3.

7 Fama quid ſit.in.c.ſuper eo.nu.3.de eo qui cog.con. 29

7 Fama vicinie pro filiatione nõ attẽditur alio nec apparẽte vbi dictũ parentum eſt in contrariũ.in.c.tranſmiſſe.nu.3.8.10.qui fi.ſint leg. 38

6 Fama cauſata a fidedignis preſtat iuſtã cauſam credulitatis ⁊ bone fidei ⁊ ſic preſcribendi.in.c.cura paſtoralis.nu.6.de iurepa. 163

7 Fama probatur per duos teſtes ſe ita audiuiſſe apud bonos ⁊ graues viros:idẽ in infamia.in.c.inquiſitionis.ſ.queſiuiſti.nu.4.de accu.69

Fama non poteſt habere originem a duobus tantum.ibi.

7 Fama poſito ꝙ aliquibus caſibus faciat aliqualem probationem ta men quãdo eſt cauſa ꝙ inquiratur cõtra aliquem tũc nil probat quia non poteſt tenere locũ accuſatoris ⁊ teſtis.in.c.qualiter ⁊ quãdo.el.ij. nume.27.de accu. 73

4 Fama vel cogitatio an probent matrimonium carnale vel ſpirituale. in.c.illud quoq3.nu.7.de preſump. 119

Fama cum actis proportionalibus an probet matrimoniũ.ibi.nu.8.

1 Fama ſola ſufficit ad ſciendũ edictũ eſſe promulgatum.in.c.j.nu.17. de poſtu. 108

Fama facit plenã probationem vbi agitur de modico preiudicio.ibi.

7 Fama non ſemper ſemiplenam facit probationem.in.c.quod nobis. nume.5.de clande.deſpon. 16

4 Fama ⁊ notorium totius vicinie probatur per teſtes.in.c.tertio loco. nu.2.de preſum. 121

5 Fama preſtat iuſtã cauſam credẽdi.in.c.de quarta.nu.10.de p̄ſcri. 23

5 Fama ſola non ſufficit ad aliquem cõdemnandum niſi cum vno teſte vel alijs adminiculis.in.c.j.nu.8.de appel. 87

7 Fama in cõcernentibus fauorem anime inducit plenam probationẽ. in.c.cum deſyderes.nu.6.de ſen.excom. 183

3 Fama non eſt ita potens ꝙ auferat legitimã exceptionẽ.in.c.ij.nu.15. de reſti.ſpo. 166

Famã ſuã q negligit eſt crudelis.in.c.magne.nu.13.de vo.⁊ vo.re. 173

7 Fama probat impedimentum ⁊ quãdoq3 facit plenam probationem ſed non vbi agitur de maximo preiudicio.in.c.ſuper eo.nu.4.7.de con ſan.⁊ affi. 31.⁊ ſeq.

1 Fama inducit iuſtã credulitatẽ.in.c.cũ contingat.nu.4.de reſcrip. 69

5 Famam reſtituere non poſſunt prelati inferiores epiſcopo.in.c.cũ te. nume.16.de re iudi. 79

4 Fama cum adminiculis que faciant ſemiplenam probationem in fa ctis antiquis probat.in.c.inter dilectos.nu.6.de fi.inſtru. 102

7 Fama ſi ſolũ eſt nota iudici ⁊ que ⁊ qualis matrimonium impedit cõ trahendum.in.c.cum in tua.nu.6.de ſpon. 10

Fama probatur etiam per duos teſtes.ibi.nu.8.

7 Fama habet ſe ad bonum ⁊ malum ⁊ differt a clamore.in.c.qualiter ⁊ quando.el.ij.nu.5.de accu. 72

4 Fama tota vicinie non probat copulam carnalem.in.c.preterea.nu.3. de teſt. 59

4 Fama publica excuſat accuſatorem a calumnia.in.c.iuramẽtũ.nu.17. de iureiur. 168

7 Fama per ſe non ſufficit ad dirimendũ matrimonium niſi cum alijs concurrat adminiculis.in.c.ſuper eo.nu.6.de eo qui cog.con. 30

7 Fama maiorem fidem facit ꝙ vnus teſtis de auditu ⁊ alius ſine iura mento.in.c.j.nu.3.de con.⁊ affi. 31

5 Fame reſtituere hodie non poteſt ſenatus romanus quia apud eum nulla iuriſdictio remanſit.in.c.cum te.nu.18.de re iudi. 81

Fame reſtituere non poſſunt inferiores principes niſi in quandã con ſequentiam.ibi.nu.22.

Fame reſtituere poſſunt principes ⁊ ciuitates ſuperiorẽ nõ recogno ſcentes.in.c.cum te.nu.19.de re iudi. 81

7 Fama in caſu de quo.in.c.illud.facit plenã probationem.in.d.c.illud. nume.4.de cleri.excom. 140

2 **Familiaris** nõ põt aliquẽ cõuenire corã ſuo p̄rono q eſt ſuſpectus.in.c.inſinuãte.nu.5.de offi.dele.89

4 Familiares repelluntur etiam ad faciendã qualemcunq3 preſumptio nem.in.c.in literis.nu.3.de teſt. 57

Familiares qui dicuntur ⁊ domeſtici ⁊ an indiſtincte admittantur in teſtimonium.ibi.nu.5.

Idem ſi tempore cõtractus non erant familiares ſed tempore depoſi tionis ſic.ibi.nu.6.

7 Familiares inimicorum meorum repelluntur ab accuſatione mea ac ſi eſſent mihi inimici.in.c.repellantur.nu.1.de accu. 58

6 Familiares cardinaliũ habẽtur pro preſentibus quo ad perceptionẽ fructuum ſuorũ beneficiorũ.in.c.cũ dilectus.nu.8.de cleri.non reſi.22

7 Familiaris alicuius prelati ſi inſeruit ei pro beneficio obtinendo cõ mittit ſimoniam.in.c.cum eſſent.nu.4.5.de ſimo. 21

7 Familiaris a primeua etate nutritus in domo alicuius non poteſt ipſum accuſare alias ſecus.in.c.nulli epiſcoporum.nu.6.de accuſa.57

1 Familiaritas nimia parit cõtẽptũ inter fatuos.in proe.grego.nu.2.6

2 Familia epi an gaudeat priuilegio epi.Ant.in.c.fi.nu.5.de offi.ar.68

7 Famulo conſueto alicuius creditur ⁊ aliquid ſibi reſtituitur vt patro no ſuo reddat qui ſi commiſerit fraudem talis tradens nõ tenetur.in c.ex literis.nu.9.de fur. 122

6 Famulus per quem remittitur ſpecies vel quãtitas commodata vel mutuata ſi cum dictis rebus diſcedat cuius periculo cedit.in.c.ſigni ficante.nu.8.de pigno. 96

Famulus miſſus ad recipiendum mutuum ſi cũ quantitate ſibi data diſceſſerit periculum eſt mittentis.ibi.

3 Famuli clericorum non gaudent priuilegio fori:familia epiſcopi ſic. c.nullus.nu.6.de fo.compe. 48

7 Famulus non tenetur obedire domino in rebus illicitis nec excuſabi tur de mandato.c.vniuerſitatis.nu.3.de ſentẽ.excom. 185

6 Famulus ſi infirmatur eſt alẽdus a domino,⁊ an dominus teneatur ad omnes expenſas.in.c.j.nu.7.de cle.egro. 49

5 **Fatalia** que ſint ⁊ que dicantur.in.c.ex ratione.nu.8.de ap pella. 94

2 **Fauor** non debet redundare in aliũ quãdo eſt conceſſus mo tu proprio ſecus ad inſtantiam partis.in.c.prudentiã. nume.7.de mu.pe. 103

2 **Femina** que de conſuetudine vel de iure cõmuni habet iu riſdictionem poteſt in iuriſdictione ſua iudicare et ſententias ferre.in.c.dilecti filij.nu.1.3.4. 109

Femina non poteſt eſſe arbitrix:ſed bene arbitratrix ⁊ amicabilis cõ poſitrix.ibi.nu.2.

Femina nõ poteſt vel d3 exercere officia virilia nõ propter incapacita tẽ ſed ꝓpter honeſtatũ:cõſuetudo cõtra honeſtatẽ non valet.ibi.nu.3.

Femina quando dicitur habere iuriſdictionem de conſuetudine vel de iure communi.ibi.nu.4.⁊.11.

7 Femina citius pubeſcit ꝙ maſculus ⁊ vnde hoc procedat.in.c.vbi nõ. nu.5.de deſpon.impu. 13

7 Femina poteſt eſſe teſtis in codicillis.in.c.forus eſt.nu.4.de ver.ſi.198

7 Femina ex ſpeciali priuilegio poteſt habere iuriſdictionem cõtentio ſam.in.c.noua.nu.1.de peni.⁊ remiſ. 174

Femina ſi de facto ordinaretur non recipit characterem.ibid.

6 Femina habens ius patronatus habet ius preſentãdi.in.c.ex literis. nu.4.de iurepa. 91

2 Femina coniugata ⁊ iuuenis ⁊ habẽs paruulum filium ſi ingrediatur religionem preſumitur ꝙ metu fecerit ⁊ poteſt reuocari:licet maritus conſenſerit.in.c.j.nu.3.⁊.11.quod me.cau. 149

1 Femina nõ ſuccedit in feudum in dignitatem vero ſic.in.c.ſignificauit. nu.3.de reſcr. 85

Femina poteſt deputari executrix teſtamentorũ.in.c.tua nobis.n.2. de teſta. 126

2 Femina non poteſt habere iuriſdictionem niſi ratione dignitatis quã habet.in.c.dilecta.nu.1.de maio.⁊ obed. 128

Femina ſuccedit in comitatibus ⁊ regnis deficientibus maſculis.ibi.

4 Femina eſt capax iuris cõferendi prebẽdas etiam ſacerdotales ex pri uilegio.in.c.dilecto.nu.1.de teſt. 75

Femina eſt capax iuris preſentandi.ibi.nu. 2

7 Femina poteſt profiteri religionem maſculorum ⁊ morari in domo ꝓ pria.in.c.inſinuante.nu.4.qui cle.vel vo. 22

6 Femina ſuccedit in ius patronatus ſicut maſculus.in.c.cum ſeculum. nu.4.de iurepat. 194

4 Femina poteſt eſſe arbitratrix ⁊ non arbitra.in.c.Quintaualiis.nu.2. de iureiur. 145

3 Opus agriculture poteſt fieri tempore feſtiuo propter neceſſitatẽ im minentem.in.c.licet tam.nu.9.de fer. 134

Et vide in.c.fi.nu.14.

3 **Ferie** non obſtant in executiõe ſententie.in.c.ſignificauerũt. nu, 1.16.⁊.20.de iud. 45

Ferijs introductis in fauorem hominum poteſt renũtiari:ſecus in ho norem dei.ibi.nu.16.

Ferie non obſtãt quando partes nõ tenerentur litigare.ibi.nu.18.
Ferie an currant in cauſis eccleſiaſticis.ibi.nu.19.
Ferie nõ habent locum vbicunq; periculum eſt in mora.ibi.nu.24.
3 In ferijs in honorem dei licitum eſt operari propter neceſſitatẽ alimentorum ⁊ in rebus tẽpore perituris.in.c.licet tam.nu.1.de fer. 139
Et vide in.c.fi.nu.14.
3 Feria vnde dicatur ⁊ quibus modis ſumatur.in rubri.nu.1.de fe. 137
3 Ferie ſi reperiuntur diuerſe in foro actoris iudicis ⁊ rei attendũtur ferie in loco iudicis.in.c.fi.nu.23.de fer. 142
Ferie vindemiarum ⁊ meſſium an habeant locum ⁊ currant ſi non recolligitur vinum vel granum.ibi.nu.24.
3 Ferijs meſſiũ an gaudeant milites ⁊ doctores ⁊ ſimiles.in.c.fi.nu.25.de fer. 142
Ferijs inductis in honorem dei non poteſt renuntiari nec proceſſus aut ſentẽtia valebit niſi ex neceſſitate vel pietate alijs vero ſic indiſtincte.in.c.fi.nu.2.3.⁊.9.de fer. 140
Ferie fiũt in criminalibꝰ ꝑ tẽpus quadrageſime de iure ciuili.ibi.n.7.
Feriarum ſpecies que ſint.ibi.nu.8. 141
Ferie ſi veniunt in termino quo caſu pars reſtituitur.ibi.
Ferijs repentinis nõ eſt licitum renuntiare.ibi.nu.11.
Ferijs renuntiari poteſt adeo ꝙ nõ poſſit penitere.ibi.nu.12.
Feriarum tempore iudicium an ſit indiſtincte interdictum.ibi.nu.13.
Feriarũ tpe appellatio põt interponi nõ tñ põt fieri eiꝰ ꝓſecutio.ibi.
Feriarũ tpe in vtilitatẽ hominũ ſentẽtia põt mandari executioni.ibi.
Ferie non obſtãt in omnibus cauſis pijs ⁊ neceſſitatem vel celeritatẽ habentibus alijs.de quibus in.d.c.fi.nu.14.eo.tit.
Feriato die in honorem dei tutor poteſt dari ⁊ preſtari alimenta pupillis.ibi.nu.15.
Feriatis diebus in honorem dei decretum nõ interponitur in alienatione rerum minoris.ibi.
Ferie non obſtant actibus extraiudicialiter factis.ibi.nu.16.
Feriato die in honorem dei excommunicare licet.ibi.nu.17.
Feriato tpe in honorẽ dei an poſſit fieri executio perſonalis.ibi.n.19.
6 **Feſtiuitas** noua poteſt induci ad honorem dei cum cõſenſu epiſcopi citra conſenſum pape.in.c.quoniã.nume.2.de fer. 138
Et vide in.c.fi.nu.4.
6 **Feudatarius** nõ poteſt alienare feudũ irrequiſito domino directo ſed poteſt alteri dare in feudum eo irrequiſito.in.c.cũ apoſtolica.nu.10.de his que fi.a prela. 68
Feudum rei eccleſiaſtice quod eſt penes laicum poteſt per ipſum alienari in alienam eccleſiam irrequiſita prima a qua ipſe habet.ibi.
3 Feudi qũo debẽt terminari ꝑ dñm feudi ſiue laicũ ſiue eccleſiaſticũ et ſi ſunt plures vnus nõ põt ſine alio.in.c.verũ.nu.1.⁊.4.de fo.cõpe. 63
Feudum conceſſum eccleſie poteſt a domino feudi propria authoritate tolli nõ ſeruata conditione ſecus fructus feudi.ibi.
4 Feudum nõ tranſit in monaſterium ſi ſeruitiũ eſt incertum alias ſemper tranſit.in.c.preſentia.nu.69.de proba. 19
Feudum receptum pro ſe ⁊ filijs non tranſit in monaſteriũ.ibi.nu.71.
2 Feudum an ⁊ quãdo venit in feminã.in.c.dilecti filij.nu.11.de arb. 170
5 Feudalis res poteſt preſcribi contra dominum non tamen per vaſallum.in.c.ſi diligenti.nu.8.de preſcri. 39
3 Feudum nõ poteſt tolli vaſallo etiam per principem niſi vaſallus ſit culpa cõuictus.in.c.j.nu.5.de cau.poſ.⁊ prop. 153
6 Feudũ ſi fuerit datũ in pignus dño directo nõ cõputãtur fructus in ſortem ſiue dominus fuerit laicus ſiue eccleſia.in.c.j.nu.1.5.de feu. 91
3 Feudalis cauſa debet cognoſci ⁊ ventilari coram dño feudi qui ſuper hoc habet ordinariã iuriſdictionem.in.c.ceterũ quia.nu.1.de iudi. 18
Sed qui ſi alius ſententiauit ſuper hoc.ibi.nu.9.
Feudatarius negãs feudũ ſpectare ad dominũ quo caſu cadat a feudo.ibi.nu.21.
3 Feudũ eccleſiaſticum regulatur ẜm cõſuetudinem feudi laicalis non autem ẜm iura canonica.in.c.quod clericis.nu.7.⁊.15.de fo.cõpe. 68
1 Feudum ſi habetur per clericum a laico tũc clericus recognoſcit laicũ in ſuperiorem.in.c.eccleſia ſancte marie.nu.23.de conſti. 32
Feudum nõ dicitur quod vniuerſale quãdo conſiſtit in vno predio.ſecus ſi cõſiſtit in villa vel caſtro.in.c.cum ſeculum.nu.1.de iurepa. 193
2 Feudum nõ poteſt inuito vaſallo in alium transferri per ipſum dominum infeudantem.in.c.dilecti.nu.1.de maio.⁊ obe. 128
5 Feudũ an qs poſſit ꝑſcribere reſpectu vtilis dñij ꝙ eſt penes vaſallũ directo remanẽte penes dñiũ.in.c.ad audiẽtiã.nu.14.⁊.16.de ꝑſcri. 32
Feudum poteſt quis preſcribere poſſidẽdo per triginta annos ⁊ ſeruitia preſtando.ibi.⁊ nume.15.
Feudum ſi fuerit perditum ⁊ dominus recuperauerit non tenetur illud vlterius vaſallo reſtituere.ibi.nu.15.
3 Feudalis cauſa ſuper poſſeſſorio ⁊ quãdo agũt miſerabiles perſone cognoſcit eccleſia alias ſecus.in.c.ex parte.b.nu.11.de fo.compe. 82
7 Feuda vel iuſpatronatus an veniãt in confiſcatione bonorũ.in.c.vergentis.nu.4.de here. 102
2 Feudum pignoratũ domino non computat fructus in ſortem.c.licet ex ſuſcepto.nu.16.de fo.compe. 72
7 Feudum alienari ⁊ in dotem dari poteſt.in.c.nuper a nobis.nu.6.de dona.inter vi.⁊ vxo. 51
3 Feudi queſtio debet terminari per dominum a quo habetur feudum etiam ꝙ ⁊ inter clericos ⁊ domino negligente cognoſcit iudex eccleſiaſticus.in.c.ex tranſmiſſa.nu.1.de fo.compe. 62
Feudalis iuriſdictio non poteſt prorogari per vaſallum ſine conſenſu domini feudi.nu.2.⁊.3.
Feudum poteſt dari ab vno vaſallo alteri qui recognoſcit primũ vaſallum immediate ⁊ eo negligẽte cognoſcit primũ dominũ.ibi.nu.4.
Feudũ prouenieñs ab eccleſia in laicum vel a laico in eccleſiam an dicatur eccleſiaſticum vel ſeculare.ibi.nu.6.
3 Feudalis queſtio non dicitur quando agitur poſſeſſorio ſuper feudo.in.c.ij.nu.6.de iur.cal. 135
4 Feudum receptũ pro ſe ⁊ filijs nõ tranſit in monaſterium.in.c.in preſentia.nu.71.de proba. 20
☞ Corſe. Adde nunqd epõs poſſit ſuccedere in feudũ.glo.⁊ Bal.in.c.j.de benefi.femine.dicit ꝙ ſic ⁊ ibi dixit ꝙ cardinalis ſuccedit in feudũ et voluit Bal.in.l.nullꝰ.C.de male.⁊ mathe.⁊ mouet̃ ꝑ.l.qſquis.⁊ per.l.ad ſimilitudinẽ.C.de epi.⁊ cle.⁊ an papa ſuccedat i feudũ.⁊ vide Bal.in aut.niſi rogati.C.ad treb.vbi dicit ꝙ ſic ⁊ preſtabit ſeruitiũ ꝑ ſubſtitutũ ⁊ ita cõſuluit do.meꝰ Bart.prout ipſe refert in.d.c.in ꝑſentia.
3 Infeudator primus recognoſcitur in ſuperiorem in cauſa appellationis.in.c.verum.nu.25.de fo.compe. 64
2 Feudum datur vaſallo anteq̃ idoneo ſi poſtea inueniatur improbus non poteſt illo priuari.Anto.in.c.fi.nu.9.de eta.⁊ quali. 48
6 Feudũ laici poteſt donari eccleſie dummodo eccleſia poſſit explorare honeſte ad id quod laicus tenebatur.in.c.fin.nu.7.de reb.eccle.alie. 77
6 Feudum perſonale reuertitur ad dominũ directum mortuo vaſallo vel ſi acceperit pro ſe ⁊ filijs ⁊ moriatur filijs maſculis:femina vero nõ ſuccedit niſi expreſſe dicatur.in.c.ex parte.nu.2.de feu. 92
Feudum poteſt dari in dotem in vita feudatarij.ibi.nu.6.
Feudum acquiſitum pro ſe ⁊ filijs an perdatur propter delictũ patris etiam reſpectu filiorum.ibi.nu.9.
Feudum an veniat in publicatione bonorũ vel remaneat penes deſcẽdentes vel conſanguineos illius cuius bona ſunt publicata.ibi.
5 Feudum an preſcribatur eo ſolo ꝙ quis preſtiterit ſeruitia domino per plura tempora.in.c.fi.nu.33.de preſcri. 46
Feudũ ꝙ habetur in eccleſia a dño ſeculari dicit̃ feudũ ſeculare ⁊ habet naturã feudi ſecularis.in.c.dilectus filius.nu.4.⁊.5.de preben. 47
7 **Fictio** iuris eſt quando ius certum de aliquo facto fingit ſtatuendo oppoſitum.in.c.is qui.nu.6.de ſponſa. 12
6 **Fideicommiſſarius** decedens ante diem fideicommiſſi reſtituendi nil tranſmittat ad ſuos heredes.in.c.raynaldus.nu.22.de teſta. 128
6 **Fideiubere** in caſu in quo poteſt clericus tenetur ſatiſfacere de patrimonio ſuo vel de redditibus beneficij deputatis ad vſum ſuum:de alijs nõ.in.c.j.nu.2.de fideiuſ. 97
Fideiubere ſi clericus generaliter non poſſet pro laicis tamen poteſt pro laico multum indigenti.ibi.nu.3.⁊.4.
Fideiuſſor ſi poteſt eſſe clericus pro laico in cõtractu tamen nõ poteſt eſſe de iudicio ſiſti.ibi.nu.5.
4 Fideiuſſor clerici poteſt conueniri corã iudice ſeculari.in.c.ex reſcripto.nu.2.de iureiur. 134
6 Fideiuſſor ⁊ principalis ſi ſunt abſentes quo remedio ſubuenitur ſibi creditori.in.c.peruenit.nu.8.de fideiuſ. 101
Fideiuſſor ſi pro debito pro quo fideiuſſit ſoluerit vſuras an reſpectu vſurarum habeat principalem obligatum.ibi.nu.99.
2 Fideiuſſores nõ offendendo poſſunt dari officio iudicis vbi timetur ſcandalum.in rubri.nu.2.de treu.⁊ pa. 131
6 Fideiubere poteſt clericus indiſtincte pro clerico.in.c.peruenit.nu.1.de fideiuſ. 67
Fideiuſſor qui ſoluit illud pro quo fideiuſſerat habet regreſſum principalẽ etiã nõ ceſſit ſibi actionibus de oĩbus dãnis ⁊ intereſſe.ibi.nu.2.
Fideiuſſores plures inſolidum diuidunt debitũ inter eos ſi ſunt preſentes ⁊ ſoluendo ⁊ hoc poſtulauerunt ante litem conteſt.ibi.nu.5.
Fideiuſſor non cogitur ſoluere principali debitore indiſcuſſo etiã qđ conſtiterit ſe principaliter debitorem niſi ſpecialiter renuntiet beneficio.aut.preſente.C.de fideiuſ.ibi.nu.6.
Fideiuſſor qui ſoluit id pro quo fideiuſſerat habet beneficium cedendarum actionum aliter denegare poteſt ſolutionem.ibi.nu.7.
Quis prius cõueniatur an fideiuſſor an debitor principalis.ibi.n.8.
Fideiuſſor conuenitur ante debitorem principalẽ ſi notoriũ ſit ipſum non eſſe ſoluendo vel non poſſe facile conueniri quia eſt potens.ibi.
6 Fideiuſſor an teneatur ſi debitum eſt augmentatum ex mora principali.in.c.conſtitutus.nu.7.de fideiuſ. 98
Fideiuſſor qui fideiuſſit pro eo qui erat obligatus ad certũ tẽpus an teneat pro rogato tempore principali.ibi.nu.11.
7 Fideiuſſor poteſt repetere a principali ſi ipſe cum non haberet de ſuo accepit pecunias ſub vſuris.in.c.j.nu.6.de vſur. 123

7 Fideiuſſorem idoneam preſtare obligatus ⁊ illam preſtare nõ poteſt iuratoriam cautionem preſtabit ⁊ aliam cum poterit.in.c.per veſtras.nu.5.de dona.inter vi.⁊ vxo. 52
6 Fideiubere tenetur clericus pro laico multum indigẽti,inter ſe vero poſſunt indiſtincte.in.c.quod quibuſdam.nu.11.de fideiuſ. 99
Fideiuſſor obligatus ex cõtractu nõ liberatur ſi debitor differat ſolutionem vel ſi creditor nõ petat niſi ſit obligatus de iudicio:ſiſti nam tunc liberatur tempore.in.c.eum pro.nu.1.eo.tit.
Fideiuſſor in aliquibus caſibus poteſt agere anteꝙ̃ ſoluat pro debitore vt liberetur ab eo.ibi.nu.2.
Fideiuſſor ſi denuntiauit creditori vt ageret cõtra debitorem incipiẽtem male vti ſubſtãtia ſua,an teneatur creditori ad ſui petitionẽ agere alias ꝙ liberetur fideiuſſor.ibi.nu.3.
Fideiuſſor qui habet proficiſci in longinquas partes vel ad ſtudium poteſt petere vt liberetur a debitore.ibi.nu.4.
Fideiuſſor an poſſit agere vt liberetur a debitore ſi inter ipſos ſuperuenit inimicitia.ibi.
6 Fideiuſſor non poteſt interuenire in cauſa criminali vbi veniret imponenda pena corporalis.in rubri.nu.1.de fideiuſ. 96
Fideiuſſor nõ poteſt ſe obligare ex contractu ad penam capitalẽ.ibi.
6 Fideiuſſor qui moleſtaẗ a creditorib⁹ põt ꝑ eccleſiaſticã diſtinctionẽ cõpellere principalẽ vt ipſuʒ abſoluat.in.c.cõſtitut⁹.n.1.de fideiuſ. 98
Fideiuſſor poteſt moleſtare principalem vt eũ liberet etiam ante tempus ſi ipſe moleſtatur a creditoribus.ibi.nu.2.
Fideiuſſorius cõtractus nõ liberatur tempore ante ſatiſfactionẽ niſi ſit de iudicio ſiſti.ibi.nu.3.
2 Fideiuſſor idoneus ſi recuſatur poteſt agere actione iniuriarũ.in.c.legebatur.nu.1.de maio.⁊ obe. 125
4 Fideiuſſor ſi ſe obliget ad plus ꝙ̃ principalis tenetur.in.c.cũ contingat.nu.28.de iureiur. 160
7 Fidei in dilatione verſaẗ publica vtilitas.in.c.fi.nu.2.q fi.ſint legi. 45
7 Fidem ſuam frangens poteſt ſua eccleſia priuari.in.c.querelam.nu.3.ne prela.vi.ſu. 92
6 Fides nõ ſeruatur non ſeruanti.in.c.propter.nu.10.de loc. 89
4 Fidẽ non ſeruans an efficiatur infamis ⁊ priuetur beneficio.in.c.querelam.nu.5.de iureiur. 135
2 Fidem violãs an priuetur beneficio ſicut violans iuramẽtum.in.c.ad aures.nu.4.quod me.cau. 151
Fidem ſuã violãs eſt infamis ſicut eſt violans iuramentum.ibi.nu.6.
7 Fides eſt de re non viſa ⁊ dicitur fides quare fiet vel a firmitate.in.c.j.nu.2.de ſpon.du. 17
7 Fidẽ dare nõ debet alicui mulieri de ducẽdo eã in vxorẽ poſt mortem vxoris ⁊ faciẽdo grauiter peccat.in.c.fi.nu.2.⁊.3.de eo q du.in ma. 24
1 Fides an in dubio preſumatur bona vel mala.in.c.bone memorie .el ij.nu.21.de poſtu.prela. 114
1 Fides qd eſt ⁊ qũo differat a ſpe.in rub.nu.1.de ſum.tri.⁊ fi.catho. 10
2 Fidei p̃ſtatio an ſit ꝓprie iuramẽtũ.in.c.cõſtitut⁹.nu.4.de trãſac. 135
6 Fideles debẽt adiuuare dominum eorum etiam infidelem.in.c.quod ſuper.nu.15.de vo.⁊ vo.re. 183
7 Filij ſeruorum an patrem vel matrẽ ſequantur.in.c.j.nu.5.de cõiug.ſeruo. 25
7 Filij aliquando puniuntur propter delicta parentum ſcilicet temporaliter nõ autem eternaliter.in.c.vergentis.nu.3.de he. 102
Filij hereticorũ ſi ſint beneficiati an propter delictum parentum priuentur beneficio.ibi.nu.4.
7 Filius illegitimi licet ſit legitimus excludiẗ a ſucceſſione aui ⁊ aliorũ aſcẽdẽtiũ ⁊ ſimiliter eius deſcẽdẽtes.in.c.lator.nu.2.qui fi.ſint leg. 39
Filius ex maſculo ⁊ femina ſimul habitãtibus natus an preſumatur legitimus.ibi.nu.6.
6 Filius primogenitus ſuccedit in regno quo defuncto ſine ſobole ſuccedit ſecũdo genitus ⁊ ſic deinceps.in.c.licet.nu.6.de vo.⁊ vo.re. 175
Filius primogenitus ſuccedit in regno ⁊ alijs dignitatibus ſecularibus ⁊ nõ ſecundo genitus etiã ſi fuerit natus viuente auo ⁊ ſic anteꝙ̃ pater eſſet effectus rex.ibi.nu.7.8.⁊.9. 185
Filius primogenitus qui ſuccedit in regno vel alia dignitate debet conſignare fratribus tãtum ꝙ poſſint commode viuere.ibi.nu.19.
Filius principis maior natu quis dicatur ad hoc vt ſuccedat natus ante regnum adeptum an natus poſt regnum adeptum.ibi.nu.11.
Filius tenetur adimplere votum paternum etiam ꝙ pater nõ mãdauerit quare adeundo hereditatẽ cenſetur ad hoc ſe obligare.ibi.nu.15.
Filius hereticus poteſt a patre exheredari.in.c.Quintauallis.nu.4.de iureiur. 145
2 Filius ſacerdotis quo caſu poteſt de iure retinere beneficiũ olim paternum.Anto.in.c.veniens.nu.5.de fi.preſby.fo.50.⁊ nume.11. 53
7 Filij naturales etiam ex illicito coitu ali' debent a parentibus.in.c.cũ haberet.nu.5.7.9.10.de eo qui du.in ma. 23
Filia etiã ſpuria ali ⁊ dotari debet a parẽtibus etiã in teſtamẽto.ibi.
Filij minores triennio ali debent apud matrem:maiores vero expenſis patris,⁊ quid de legitimis ⁊ ſpurijs filijs ſit.ibi.nu.9.
Filij in quibus caſibus nõ debent alimentari a parẽtibus.ibi.nu.10.
Filij ſpurij nõ ſuccedũt parẽtib⁹ licet eis decernanẗ alimẽta.ibi.nu.11.
Filij ſacerdotum nõ poſſunt ſuccedere patri vel matri.ibi.
Filij illegitimi naturales tamẽ quãdo nõ ſunt nati ex coitu ita damnato ſuccedunt matri etiam cũ filijs legitimis niſi mater ſit illuſtris: patri vero vel alijs cõiunctis per lineam paternam non ſuccedũt.ibi.
Filij illegitimi naturales tamen nõ dicuntur agnati.ibi.
Filij ex cõcubina in domo detenta cum qua poterit eſſe matrimoniũ ſuccedunt patri ab inteſtato in duabus vncijs hereditatis non extantibus filijs legitimis nec coniuge.ibi.nu.12.
6 Filius in dubio nõ preſumitur heres patris.in.c.j.nu.5.de ſolu. 100
7 Filius nõ poteſt iurare de veritate ſe eſſe filium talis ſed de credulitate ſic.in.c.accedens.nu.5.de purga.cano. 164
Filiatio preſumitur aut probatur ex eo ꝙ quis fuit habitus ⁊ reputatus filius talis licet fama ſequatur poſtea contraria.ibi.nu.6.
Filius preſumiẗ ex eo ꝙ qs eſt natus ex vxore licet maritus neget eũ eſſe filiũ ſuũ niſi maritus ꝓbaret ſe tp̃e cõceptionis fuiſſe abſentẽ.ibi.
Filius preſumitur quis alicuius licet eius mater dicat ipſum natum ex alio ꝙ̃ ex marito ⁊ licet etiam probetur tẽpore conceptionis matrem habuiſſe cõcubitum cum alio.ibi.
6 Filius poteſt grauari reſtituere omnia bona paterna ſed non poteſt grauari ſuper quartis ſibi debitis.in.c.raynaldus.nu.2.de teſt. 116
☞ Corſe.Adde nũquid pater poſſit grauare filiũ in his que debenẗ ſibi ex legitima ſibi debita vel ex trebellianica.Bar.Bal.Sali.⁊ alios in l.quoniã in prioribus.C.de inoffi.teſt.Bar.in cõſi.iiij.incipiẽte factũ tale eſt.Ja.poli.in cõſil.xxxiij.inci.factũ tale eſt maſius Martini de aſſio.in ver.ad fi͂m Ang.de peru.cõſil.cclxij.incip.ſuper pũcto primo nullũ eſt dubiũ ꝙ dicta filia.glo.in.l.ſuus quoqꝫ.ſuper ver.conſtat.ff.de here.inſti.⁊ ibi doc.⁊ no.in.l.ſi pater.C.de inſti.⁊ ſubſti.ſub cõdi.fa.⁊ vide in.l.ex tribus.⁊ in.l.ſi pater.C.de inoffi.teſta.⁊ in.l.coheredi.§.cũ filie.ff.de vulg.⁊ pup.Lud.Ro.cõſi.clxxxv.inci.pro deciſione queſitorũ.in propoſito themate.Alex.de imo.in cõſil.lvj.inci.proſpectis his.in ver.circa ſecundũ dubiũ.in quarto ſuo volu.⁊ cõcludit ꝙ nõ ⁊ intantũ lex defert filio iſtã legitimã in bonis patris ꝙ priuat patrem teſtandi poteſtate de illa portione etiã ad pias cauſas.ita dixit Abb.conſil.lxiij.in.ij.col.ꝙ legitima filiorũ tanꝙ̃ es alienum detrahitur de hereditate anteꝙ̃ ſoluantur legata etiam ad pias cauſas.ita dicit Gaſpa.de cal.in titu.de teſt.conſil.xxxij.in preallega.d.l.quoniam in prioribus.⁊ ad predicta adduco Anchar.cõſil.cxx.inci.domina Antonia quondam Blaſij iacopelli vbi tenet hanc partem.
7 Filij duorũ cõpatrũ per quorũ alterũ ad cõpaternitatẽ deuentũ eſt ſi matrimoniũ cõtrahunt ſeparanẗ.in.c.tua nos.nu.1.de cogna.ſpir. 28
6 Filius rogatus reſtituere ſub cõditione detrahit duas quartas vnam nature ⁊ aliam Trebellianicam in quam computãt fruct⁹ perceptos poſt litem conteſtatam.in.c.raynutius.nu.1.de teſt. 127
Filius licet aliquando denominetur a matre tamen eius vera denominatio venit a patre ⁊ ponitur cauſa demonſtrationis.ibid.nu.2.
Filius grauatus reſtituere in diẽ vel ſub cõditiõe detrahit duas quartas ſi pure vnam,ſed ſi filius eſt inſtitutus in re certa ⁊ grauatus indiſtincte detrahit vnam quartam.ibi.nu.26.⁊.27 32
Filius ſiue ex teſtamẽto ſiue ab inteſtato non poteſt partem hereditatis adire ⁊ partem relinquere etiam in legitima.ibi.nu.28. 133
7 Filij geniti vel concepti ante ſententiaʒ ſeparationis matrimonij ſunt legitimi ſi bona fides preceſſit.in.c.cum inter.nu.1.qui fi.ſint leg. 38
Filij concepti habentur pro natis.vbi de fauore filiorum agitur:ſecus ſi de odio agatur.ibi.nu.3.
Filij concepti lite pendẽte ſuper impedimẽto matrimonij dummodo ſint concepti ante ſententiam diuortij ſunt legitimi.ibi.nu.4.6.
Bona fides cõiugũ ſiue alterius eorũ facit filios legitimos etiã ſi poſtmodũ tale matrimonium ꝓpter aliqđ impedimẽtũ ſeparatur.ibi.n.2.
7 Filij nati ex clandeſtino matrimonio per eccleſiam approbato ſunt legitimi.in.c.quod nobis.nu.1.⁊.6.qui fi.ſint legi. 41
Filius preſumitur heres.ibi.nu.3.
Filij nati ex cõiugibus qui poſt per aliud impedimentum ſeparantur an ſint legitimi.ibi.nu.4.
Filij nati ex cõiugib⁹ inter quos aliqđ impedimẽtũ eſſe dr̃ tñ poſtmodum pronũtiatur nullum eſſe impedimentum an ſint legitimi.ibi.n.5.
7 Filij comitum etiam in vita parẽtum dicuntur comites.in.c.tanta.nu.10.qui fi.ſint leg. 40
Filij tantum naturales dicũtur largo modo omnes nati ex illicito coitu,ſed proprie dicũtur nati ex concubina in domo detenta ⁊ iſti in aliquo parentibus ſuccedũt:ſed diuerſa eſt opinio.ibid.nu.12.
2 Filius ſacerdotis nõ poteſt immediate promoueri ad eccleſiam paternam:niſi ex diſpenſatione ſolius pape:⁊ an legatus poſſet.An.in.c.dilectus.n.1.2.⁊.3.de fi.preſby. 57
7 Filiuſfamilias obligatur ex dicto ſicut illi qui ſunt ſui iuris.in.c.mulieres.nu.6.de ſen.excom. 180
7 Filij legitimantur per ſubſequens matrimonium etiam ſine dote ⁊ dotalibus inſtrumentis ⁊ preferũtur patruo in hereditate paterna.in.c.j.nu.3.qui fi.ſint leg. 38
7 Filij illegitimi legitimanẗ ꝑ ſubſequẽs matrimoniũ inter parẽtes,ſpu

rij vero nō.in.c.tanta.nu.1.qui fi.ſint leg. 39
Filij nati ex illo qui ignorāter cōtraxit matrimonium cum cōiugata ſunt legitimi.ibi.nu.8. 40
Filij ſpirituales ſacerdotis dicūtur omnes de ſua parochia.ibi.nu.11.
Filij ſpirituales pape dicuntur omnes chriſtiani.ibi.
Filij ſpirituales epiſcopi dicūtur omnes de eiꝰ ciuitate ⁊ dioceſi.ibi.
Filijs illegitimis an poſſint aliquid legari per parētes.ibi.nu.13.
Filius illegitimus quādoq̧ ſuccedit matri:niſi ſit illuſtris.ibi.
Filij illegitimi nō legitimātur per ſequens matrimonium.ibi.nu.14.
Filij ex chriſtiano ⁊ infideli an legitiment̄ ꝑ ſequēs matrimoniū.ibi.
7 Filij ſecūde vxoris viuente prima vel illius cui fidem dedit nati ſi de fide probari nō poteſt an cum alijs legitimis filijs ſuccedant.in.c.veniens.nu.5.de eo qui du.in ma. 24
6 Filij matrimonio non obſtāte impedimēto cōtracto duobus modis ſunt legitimi,primo ſi diſpēſatur ſuper matrimonio.ſecundo ſi matrimonium fuit ignorāter cōtractū.in.c.referente.nu.5.qui fi.ſint leg. 40
7 Filius clerici legitimus nō poteſt immediate cōſequi eccleſiam ſi fuit beneficiū paternū,nepos vero poteſt.in.c.accedens.nu.2.de accu. 71
7 Filij hereticorū ſunt liberati a patria poteſtate.in.c.fi.nu.3.de he. 104
2 Filius ſacerdotis etiam legitimus repellitur ab eccleſia in qua pater immediate miniſtrauit etiam tanq̄ vicarius perpetuus ſecus ſi non immediate.Anto.in.c.ad extirpandas.nu.1.4.5.de fi.preſby. 55
Et vide in.c.ſeq.
Filiꝰ ſacerdotis quare prohibet̄ intitulari in eccleſia paterna.ibi.n.2.
7 Filius nō eſt in poteſtate patris quo ad ſpiritualia poteſt etiā nonnulla alia agere ſine cōſenſu patris.in.c.non eſt.nu.1.de ſpon. 6
Filius poteſt in ſpiritualibus agere cōtra patrē ⁊ ecōuerſo.ibi.nu.2.
2 Filiuſfamilias poteſt eſſe procurator etiam in iudicio ſi eſt maior nec requiritur patris cōſenſus.in.c.non iniuſte.nu.1.de procu. 146
2 Filius ſacerdotis poteſt preeſſe illi eccleſie in qua pater ſine titulo miniſtrauit.Anto.in.c.cōſtitutus.nu.1.de fi.preſby. 54
Et vide in.c.ex tua,in.ij.no.eo.tit.
7 Filius natus ex libero ⁊ ancilla liber eſt ſi cōſuetudo loci extat quod partus ſequatur cōditionem patris ⁊ vt liber matrimoniū cōtrahit.in.c.licet.nu.1.de coniu.ſer. 25
2 Filius ſacerdotis quo caſu poteſt promoueri ad eccleſiam olim patris ſui.Anto.in.c.ex tranſmiſſa.nu.25.de fi.preſby. 54
7 Filius natus ex vxore alicuius intantum preſumitur filius mariti vt nō credatur matri aſſerenti cōtrarium etiam ſi probetur adulterium vel fuerit natus in loco ſuſpecto.in.c.officij.nu.3.de pe.⁊ remiſ. 174
Filius cui mater dixerit ipſum nō eſſe filiū ſui mariti an debeat ei credere adeo ꝙ reſtituat bona alijs ꝗ erāt ſucceſſuri ab inteſtato.ibi.n.4.
7 Filius nō preſumitur licet fuerit nutritus in domo.in.c.trāſmiſſe.nume.2.qui fi.ſint leg. 38
Filij non ſemper nutriuntur in domo.ibi.
Filiationis in poſſeſſione exiſtēs nō debet excludi ab hereditate nec a iure filiationis ex ſola negatione parentum.ibi.nu.4.
Filius non tenetur credere verbis parentum ex quo eſt in poſſeſſione filiationis.ibi.
Filius poteſt legitimā petere parente intrāte monaſterium.ibi.nu.6.
Filius de vxore natus preſumitur filius mariti ⁊ de legitimo matrimonio natus.ibi.nu.9.10.
Filiatio nō pōt probari ex parte patris ⁊ qūo probetur.ibi.⁊ nu.10.
Filius cōcubine que in domo tenetur preſumit̄ filiꝰ cōcubinarij.ibi.
7 Filij duorum compatrum quorum neutrum deuentum eſt ad cōpaternitatem ad inuicem matrimonium contrahere poſſunt cōſuetudo tamē cōtraria ſeruanda eſt.in.c.ſuper eo.nu.1.⁊.4.de cogna.ſpi. 26
Filij leuātis ⁊ baptizātis nulla ratione poſſunt inter ſe matrimoniū contrahere.ibi.nu.3.
5 Filij nati ex matrimonio ꝙ vir ⁊ vxor credebat fore legitimū ⁊ in rei veritate nō erat,ſunt legitimi ſi fuerunt nati vel ſaltē cōcepti ante ſententiā ⁊ poſſunt ſuccedere a parētibus.in.c.Quis.nu.29.de re iud. 84
6 Filius potius tenetur patrie q̄ patri adeo ꝙ licite occidit patrem bānitum.in.c.peruenit.nu.2.de immu.eccle.⁊ cemi. 222
6 Filius rogatus reſtituere hereditatem retinet ⁊ legitimam ⁊ trebellianicam de quibus poteſt ad ſuum libitum diſponere.in.c.raynaldus.nu.1.de teſt. 127
Filius poteſt grauari reſtituere omnia bona paterna ſed ſuper quartis ſibi debitis grauari non poteſt.ibi.nu.2.
6 Filiuſfamilias recipiēdo mutuū eſt ciuiliter ⁊ naturaliter obligatus ⁊ idem in femina fideiubēte tamen habent exceptiones perpetuas.in c.is qui.nu.9.de ſolu. 102
7 Filius illegitimus nō poteſt cōtrahere matrimonium cum filia adoptata patris ſui.in.c.vnico.nu.7.de cog.leg. 28
7 Filius nō ſemper ſuccedit matri in dote.in.c.donatio.nu.10.de donatio.inter vi.⁊ mu. 53
6 Filiuſfamilias obligatur voto dum tamē tale votū nō preiudicet patrie poteſtati.in.c.ſcripture.nu.7.de voto ⁊ vo.re. 175
6 Filius poteſt offerri religioni vel a patre vel a matre quādo ſcilicet filius eſt impubes ſi vero pater ⁊ mater diſcordāt potior eſt cōditio prohibentis.in.c.ſi quis autem.nu.5.⁊.6.de reg. 156
6 Filius nō implendo volūtatem defuncti in preſtādis legatis ſiue ad pias cauſas ſiue non licet priuetur ſucceſſiue tamē priuatur ſua legitima licet de hoc fuerit opi.in.c.ſi heredes.nu.8.de teſt. 113
6 Filius poteſt petere legitimam ſuam a monaſterio quādo eius pater ſe ⁊ ſua obtulit monaſterio.in.c.cum ſcimus.nu.1.⁊.3.de regu. 160
Filius oblatus monaſterio a patre nō cōpellitur ibi ſtare niſi vſq̧ ad annos diſcretionis.ibi.nu.2.
Filius epiſcopi etiam legitimus nō poteſt habere etiam ab epiſcopo beneficium paternum.in.c.j.nu.5.de prebē. 23
6 Filij ex marito ⁊ vxore poſtq̄ vouerūt cōtinentiam ſunt illegitimi.in c.chariſſimus.nu.7.de conuer.coniug. 168
6 Filiuſfamilias an ⁊ quo caſu teneatur in foro cōſcientie reſtituere pecuniā quā mutuo accepit.in.c.qr pleriq̧.nu.26.⁊.18.de immu.ecc. 233
6 Filius legitimus licet alibi natus cōſequitur ciuilitatē ex origine patris.in.c.fi.nu.7.de paro. 142
4 Filij legitimati ſuccedūt vna cū legitimis ex alia vxore poſtea natis.ſic nota ꝙ legitimatio nō vitiatur per ſuperueniētiam filiorum.in.c.j.nu.11.de iureiur. 126
7 Filius ſacerdotis non poteſt ſuccedere in eccleſia paterna etiam cum diſpenſatione epiſcopi ne notetur quedam ſucceſſio in eccleſia dei.in c.ex diligenti.nu.7.de ſimo. 81
6 Filij communes ſi vnus ex cōiugibus infidelibus cōuertitur ad fidē aſſignantur cōuerſo.in.c.ex literis.nu.1.7.8.de conuer.infi. 173
7 Filiuſfamilias obligatur ex cōtractu ⁊ delicto.in.c.referente.nu.5.de delic.pue. 137
7 Filij ex matrimonio cōtracto in liberū ⁊ ſeruam quā putabat eſſe liberā an ſint legitimi ⁊ ingenui.in.c.ex tenore.nu.7.qui fil.ſint leg. 144
Filij ſequuntur ventrem.ibi.
Filij ex mrīmonio putatiuo ſūt legitimi etiā quo ad ordines.ibi.n.8.
7 Filij duorum compatrum per quos neutrum deuentum eſt ad cōpaternitatem licite inter ſe cōtrahunt niſi conſuetudo repugnet.in.c.j.nu.1.de cogna.ſpi. 26
Filius compatris per quem ad compaternitatem deuentum fuit nō poteſt cōtrahere cum filijs alterius compatris.ibi.⁊ nu.4.
7 Filius illegitimus licet ipſe ſit legitimus excluditur tanq̄ illegitimꝰ quo ad ſucceſſionē aui ⁊ aliorum aſcendētium ⁊ ſic ſucceſſiue eius deſcendentes.in.c.cauſam que.nu.3.qui fi.ſint legi. 39
7 Filij nati ante publicationē matrimonij cēſentur legitimi.in.c.quod nobis.nu.4.de clan.deſpon. 16
1 Filius in multis fert delicta patris.in.c.venerabilē.nu.12.de elec. 155
3 Filiuſfamilias qui accepit mutuū tenetur naturaliter ⁊ tamē non eſt obligatus in foro cōſcientie.in.c.nouit ille.nu.33.de iudi. 34
6 Filius licet aliqñ denominet̄ a matre tñ eius vera denominatio venit a patre ⁊ ponit̄ cauſa demōſtrationis.in.c.raynutiꝰ.nu.2.de teſt. 124
Corre.Adde ad Abb.qō leg.⁊ not.in.l.nullꝰ.C.de decu.li.x.⁊ ibi vide Bar.ꝙ in honoribus ⁊ dignitatibus ſequit̄ patrē ⁊ nō matrē:qr nemo pōt habere ab ipſa matre qō mater nō habet.⁊ vide gl.in.c.dicat aliquis.xxxij.q.iiij.⁊ Bal.in.l.fi.C.de ſer.fugi.ꝙ filiꝰ nō nobilis quāuis mater ſit nobilis qr cū nobilitas ſit quedā dignitas a parentibus deriuata que dominat̄ a potētiori cauſa ⁊ certū eſt qr potētior eſt forma q̄ materia cū forma ſit agēs ⁊ materia patiēs ⁊ omne agēs ſit nobilius patiēte.de quo vide per doc.in.d.c.ij.alibi tñ dicit̄ ꝙ ieſus chriſtus denominatus eſt a matre qa dictꝰ eſt de ſtirpe Dauid.⁊ in.c.nouit.de iudi.potes dicere qō negari no pōt quin natus ex nobili muliere nō dicat̄ nobilis ⁊ ſi participet aliqd de nobilitate cū omne cōpoſitū participet de materia ⁊ forma.xxxij.q.iiij.c.fi.⁊ Spe.ī ti.de feu.§.quoniā.ver.v.Ita dicit Bal.in.d.l.fi.vide gl.no.in.d.c.dicat.que ponit tres caſus in qbus filiꝰ ſequitur patrē ⁊ vnū in quo ſequit̄ matrē.
Filij naturales nati ex alia q̄ ex concubina nullo caſu poſſunt patri ſuccedere.in.c.innotuit.nu.17.de elect. 132
Filij naturales proprie dicuntur illi qui ſunt nati ex cōcubina retēta loco vxoris.ibi.nu.18.
Filij preſbyterorum ſunt in ſucceſſibiles quia nō dicuntur naturales ſed ſpurij.ibi.nu.19.
7 Filij nati ex clandeſtino matrimonio in gradu prohibito vel contra modum ibi expreſſum cōtracto etiam per ignorātes de impedimēto ſunt illegitimi.in.c.cum inhibitio.nu.1.⁊.4.de clan.deſpon. 16
Filij nati ex publico matrimonio in gradu prohibito cōtracto ſi ambo parentes ſciunt impedimentum matrimonij ſunt illegitimi.ibi.
7 Filius dicitur diues ſi eius pater eſt diues ⁊ tantum habere in bonis q̄tum habet eius pater.in.c.j.nu.1.de magi. 93
4 Filius vel nepos rogatus reſtituere pure non tenetur reſtituere ſi habeat poſtea filios.in.c.in preſentia.nu.30.de proba. 16
4 Filius ingreſſus monaſteriū propter ingratitudinē cōmiſſam in ſeculo nō poteſt a patre exheredari.in.c.teſtimonium.nu.13.de teſtib. 88
7 Filiuſfamilias cuius pater eſt abſens poteſt patre non expectato agere.in.c.parochianos.nu.3.de ſen.excom. 182
5 Filiuſfamilias non tenetur reſtituere mutuum etiam in foro anime.in.c.fi.nu.29.de reſcrip. 46

Filij ex

7 Filij ex ſecundis nuptijs hodie licite cōtrahunt cū cognatione prioris viri.in.c.nō debet.nu.1.de conſan.⁊ affi. 33

7 Filij poſt prohibitionem eccleſie geniti an ſint legitimi.in.c.per venerabilem.nu.36.qui fi.ſint leg. 44

7 Filij liberte liberi ſunt.in.c.j.nu.7.de na.ex li.vendi. 26

7 Filius illegitimus de adulterio natus nō legitimatur per ſequēs matrimonium.in.c.tanta.nu.8.qui fi.ſint leg. 39

1 Filius ſacerdotis natus in ſacerdotio priuatur ab eccleſia, nec ſuccedit in eccleſia paterna etiam quod eſſet legitimus.in.c.inter ceteras.nume.1.de reſcri. 46

4 Filius naturalis nat⁹ in ſeruitute in forma matrimonij excludit ſubſtitutum.in.c.in preſentia.nu.13.de proba. 14

Filius nō poteſt relinquere pro anima ſua ſine cōſenſu patris.ibi.nume.55. 18

Filius per ingreſſum monaſterij perdit medietatē vſuſfructus in aduentitijs.ibi.nu.56.

4 Filiusfamilias iurās in renuntiatione macedoniani an renūtiatio teneat.in.c.cum contingat.nu.22.de iureiur. 159

7 Filius preſumitur ille qui eſt natus in domo in qua vxor ⁊ maritus ſimul cohabitant etiam ſi probetur q tempore cōceptionis adulterabatur.in.c.intelleximus.nu.7.de adul.⁊ ſtu. 117

2 Filius ſacerdotis non poteſt promoueri in eccleſia in qua eius pater adminiſtrauit.Ant.in.c.ad preſentiam.nu.1.de fi.preſby. 52

Et vide per totum.in.c.ſeq.⁊.c.conquerente.⁊.c.ſeq.eo.titu.

2 Filius ſacerdotis nō debet beneficiari in eccleſia patris.Anto.in.c.cū decorem.nu.1.de fi.preſby. 56

Et vide per totum.in.c.ſeq.eo.tit.

6 Filius non querit vſumfructum patri in ſpiritualibus.in.c.cōſuluit.nu.3.de iurepa. 164

7 Filius ex ſpōſa de futuro legitimus eſt de aliquo impedimēto nō apparente.in.c.per tuas.nu.4.qui fi.ſint leg. 42

3 Filius ſacerdotis an poſſit per epiſcopum diſpēſari vt teneat eccleſiā paternam.Anto.in.c.per tuas.n.1.de fi.preſby. 54

2 Filius epiſcopi legitimus poteſt ad ordines promoueri ⁊ in paterna eccleſia beneficiū obtinere.Anto.in.c.ad hec.nu.1.⁊.3.de fi.preſby. 55

2 Filia que nupſit inuito patre an poſſit compellere patrem ad eā dotandam.in.c.accedēs.nu.7.de procu. 144

7 Filia ſi contrahit ſpōſalia etiā illicito amore ducta parētibus ignorantibus tenēt.in.c.veniens.el.j.nu.3.de ſpon. 6

7 Filia innupta etate.xxv.anno ſi peccat in corpus ſuū nō poteſt a patre exheredari:quia videtur quod pater fuerit in culpa differēdo nuptias tanto tempore.in.c.ex literis.nu.8.de diuor. 47

7 Filia que inſcio patre matrimonium contraxit an vitium ingratitudinis incurrat ⁊ propterea poſſit a patre exheredari.in.c.j.nume.5.de deſpon.impube. 12

7 Filia de honeſtate nō contrahit etiam ſponſalia ſine patris conſenſu ſed ad ſubſtātiam matrimonij ⁊ ſponſalium non requiritur parētum conſenſus.in.c.ex parte.nu.2.de ſpon. 5

7 Filia obligatur ex ſpōſalibus contractis per parētes ipſa preſente et non cōtradicente.in.c.j.nu.2.de ma.contra.cōtra interdi. 37

4 Filia quam penituit luxuriaſſe debuit a patre ali ⁊ dotari.in.c.Quintauallis.nu.5.de iureiur. 145

2 Filiatio quomodo ⁊ ex quibus cōiecturis probatur.in.c.michael.nume.1.de fi.preſby. 55

6 **Fiſcus** reperitur etiam penes eccleſiam.in.c.quia diuerſitatem.nu.14.de conceſ.preben. 57

Fiſcus clericorum eſt penes epiſcopū ⁊ non penes papam.in.c.ſancto.nu.1.de ſucceſ.ab inteſt. 131

6 Fiſcus ⁊ eccleſia equiparantur.in.c.ij.nu.5.de preca. 80

6 Fiſcus ⁊ eccleſia equiparātur priuilegijs alteri conceſſis.in.c.potuit.nume.8.de loca. 78

5 Fiſcus habēs rem communem cum priuato poteſt totam vendere et priuatus nō poteſt vēditionem reuocare ſed bene partem precij repetere:rem autem priuati totam nō poteſt vēdere nec etiam imperator niſi reputet ſuam ratione poſſeſſionis quo caſu valet vēditio ⁊ preciū ſibi reſtituitur.in.c.q̄uis.nu.13.de re iudi. 82

3 Fiſcus ⁊ eccleſia equiparantur.in.c.venerabilis.nu.12.de iudi. 45

2 **Forma** quando cōcernit actum ad priuatam vtilitatem poteſt per partes ei renuntiare:ſecus ſi cōcernat publicam vtilitatem.in.c.fi.§.is autem.nu.5.de offi.deleg. 105

2 Forma certa procedendi vbi datur proceſſus corruit nō ſolum quando eſt attētatum contra formam,ſed etiam citra vel preter formam.in c.prudentiam.nu.5.de offi.delega. 84

2 Forma data debet ſeruari.in.c.j.nu.1.de au.⁊ vſu pal. 7

1 Forma quotieſcunq nō eſt ſeruata actus eſt ipſo iure nullus.in.c.cū poſt.nu.1.de elec. 169

6 Forma dat eſſe rei ⁊ eius omiſſio inducit nullitatem actus.in.c.nulli.nume.7.de reb.eccle.alie. 57

6 Forma nō ſeruata nō vitiat actum ex quo quis ſoli deo obligatur.in c.porrectum.nu.13.de regu. 160

1 Forma nō ſeruata in vna parte actus vitiat totum actum.in.c.publicato.nu.9.de elect. 183

1 Forma dat eſſe rei.in.c.fi.nu.15.de conſue. 106

6 Forma ſubſtantialis debet ſeruari:alias actus eſt nullius etiam q ex neceſſitate non poſſit ſeruari.in.c.dudum.nu.2.de bap. 115

2 Forma certa vbi datur paria ſunt aliquid facere cōtra.preter,vel citra formam.in.c.ſuper queſtionum.§.verum.nu.4.de offi.deleg. 61

2 Forma ſi non ſeruatur an reddat actum nullum.in.c.cum olim.nu.6.de arbi. 170

2 Forma tradita ab aliquo priuilegio in impetratione reſcriptorū debet ſeruari in reſcriptis aliter nō valent.in.c.cum ordinem.nu.2.de reſcrip. 47

3 Forma vbicunq requiritur in aliquo actu fundans ſe ſuper alio actu debet probare formam preceſſiſſe.in.c.nouit illē.nu.4.de iudi. 32

7 Forma abſolutionis ab excommunicatione canonis ſi quis ſuadēte.in.c.ex tenore.nu.1.de ſen.excom. 182

7 Forma quādo dat eſſe rei illa nō ſeruata inualidat actum.in.c.vnico.nu.3.de cog.leg. 28

7 **Fornicatio** eſt a iure diuino prohibita ⁊ eſt peccatum mortale.in.c.inter opera.nu.4.de ſpon. 9

4 Fornicatio ſubſequēs diſſoluit ſponſalia de futuro q̄uis iurata.in.c.quemadmodum.§.illud autem.nu.4.de iureiur. 152

7 Fornicatio generale nomen eſt ⁊ cōprehēdit omnem illicitū coitum.in.c.plerunq.nu.2.de dona.inter vi.⁊ vxo. 50

7 Fornicarius ⁊ fornicaria efficiuntur vna caro.in.c.de illo.nu.2.de eo qui cog.conſan. 29

Fornicatio poteſt eſſe notoria.ibi.nu.3.

3 Fornicatio an ſit cauſa depoſitionis clerici.in.c.at ſi clerici.nu.35.de iudic. 15

2 Fornicatores an poſſint promoueri ad ordines ⁊ per quos poſſunt diſpenſari.Anto.in.c.quia circa.nu.5.de biga. 64

3 **Forum** non ſui iudicis licet clericus ſecularis ratione delicti vel cōtractus ſortiatur religioſus tamen coram ſuo abbate indifferēter cōueniendus eſt niſi viarum longa diſtātia aliud ſuadeat.in.c.cū cōtingat.nu.33.ver.quinta concluſio.de foro cōpe. 80

3 Forum quis ſortitur ratione rei vbi ſita eſt.in.c.ſane.nu.1.de fo.cōpe.fo.50.⁊ in repe. 61

2 Forum nō ſortitur quis ratione delicti in penitentialibus.in.c.quod antem.nu.6.de pe.⁊ remiſ. 112

1 Forum nō ſortitur de proximo receſſurus.in.c.cū ſuper.nu.8.de cau.poſſ.⁊ prop. 157

1 Forum quis ſortitur ratione delicti contractus vel rei,nō tamē efficit̄ ſubditus illius iudicis.in.c.dilectus filius.nu.5.de reſcr. 77

Forum quot modis quis ſortitur.in.c.fi.nu.2.de fo.compe. 88.

Forum ratiōe delicti qs ſortitur ⁊ quis effectus ſequat̄ ex hoc ⁊ quo modo proceditur.ibi.nu.6.

Forum qs ſortit̄ ratione contractus largiſſime etiā ſumpti.ibi.nu.29.

Forum quis ſortitur ratione domicilij tā de contractibus alibi geſtis quā de delictis de re alibi ſita.ibi.nu.38.

Forum quis ſortitur in loco vbi eſt ſita res que litigatur ſiue ſtabilis ſiue mobilis in loco permanſura.ibid.nu.43.

3 Forum quis ſortitur ratione delicti.in ca.poſtulaſti.numero.2.de foro compe. 80

3 Forum quid ſit ⁊ quid veniat eius appellatione.in rubr.n.1.⁊.2.de fo.compe. 47

3 Forum quis ſortitur ratione rei mobilis vel immobilis alibi ſite.in.c.fi.§.in alijs.nu.22. 119

3 Forus vbi litigatur attenditur in iudiciorum preparatorijs.in.c.quod clericis.nu.10.de fo.comp. 68

7 Forus quādo eſt maſculini generis vel neutri qd ſignificet.in.c.forus eſt.nu.1.de ver.ſig. 198

6 Forum quis ſortitur ratione delicti.in.c.ſuper ſpecula.nu.3.ne cler.vel mona. 242

7 Forum quis ſortitur ratione delicti vel contractus.nō tamen efficitur ſubditus illius loci:nec venit appellatione ſubditorū.in.c.nuper.n.11.de ſen.excom. 188

3 Forum quis ſortitur ratione delicti.in.c.ſane.nu.5.de fo.compe. 48

3 Forum quis ſortitur ratione delicti vel contractus.in.c.diligenti.n.27.de fo.compe. 75

7 Forum ſortitur clericus coram illo epiſcopo a quo ſuſcepit ordines.in c.ex ore.nu.7.de pri. 157

7 Forum ſortitur quis ratione delicti quando imponitur pena temporalis:ſecus ſi pena penitentialis.in.c.j.nu.1.4.⁊.6.de rap. 118

7 **Forenſes** in aliquib⁹ locis nō admittūtur ad matrimoniū contrahendū niſi habeant literas teſtimoniales quod vtile eſſet ſi vbiq obſeruaretur.in.c.cum exhibitio.nu.8.de clād.deſpon. 17

7 Forenſes an teneant̄ ſeruare cōſuetudinē loci.in.c.j.nu.10.de ſpon. 2

7 **Fratres** ſancti Antonij vel ſancti ſpiritus an licite poſſint petere eleemoſynas.in.c.tuarum.nu.1.de pri. 154

7 Fratres vel ſorores ſancti Franciſci an ſi ſint excōicati abſoluātur ab epiſcopo vel eorū generali.in.c.de monialibus.nu.6.de ſen.excō. 190

6 Fratres minores non ſoluunt decimas hortorum quos habent ad ipſorum vſus,ſecus de illis ex quibus exponunt fructus venales.in.c.cum dicat.nu.5.de eccle.edi. 219

6 Fratres mendicantes non poſſunt recipere aliquem ad profeſſionē ante annum ⁊ aliter receptus nō obligatur illi religioni in ſpecie,ſed poteſt intrare quam vult:ſecus in alijs religioſis nō mendicātibus.in c.ad apoſtolicam.nu.5.de reg. 161

1 Fratres mēdicantes citati coram epiſcopo nō tenentur comparere,⁊ ſic non dicuntur cōtumaces.in.c.cum ordinem.nu 6.de reſcri. 48

7 Fratres minores ⁊ predicatores debent viuere in arctiſſima paupertate adeo quod nil poſſunt poſſidere,nec annui redditus eiſdē relinqui.in.c.nimis praua.nu.2.de exceſ.prela. 149

Fratres minores ⁊ predicatores ⁊ alij omnes tenentur ire ad proceſſiones dummodo non fiat ex leui cauſa.ibi.nu.3.⁊.5.

4 Fratres predicatores ⁊ alij qui nō ſunt aſtricti tante mēdicitati poſſunt capere bona ingredientiū ⁊ ea ad victum pendere.in.c.in preſentia.nu.63.de proba. 19

2 Frater pro fratre,ſocius pro ſocio,ſcholaris pro ſcholari,poteſt teſtificari.in.c.cum.R.canonicus.nu.4.de offi.deleg. 99

2 Frater etiā ſi ſit clericus tenetur dotare ſororē ſuā ⁊ ſi nō habeat aliunde poteſt ex redditibus ſui beneficij.in.c.peruenit.nu.1.de arbi. 169

7 Frater non poteſt aliquem adoptare in fratrem vel ſororem.in.c.vnico.nu.1.de cogna.leg. 28

5 Fratres mendicantes poſſunt tranſigere ad religionem ſancti benedicti ex regula quam habēt:ſed non ex conſtitutionibus quas poſtea fecerunt quibus ſtatur.in.c.ad noſtram.nu.6.de appel. 88

4 Frater an ſit idoneus teſtis pro ⁊ cōtra fratrem ⁊ an poſſit cōpelli.in c.literas.nu.1.⁊.8.de preſump. 122

6 Fratres mendicantes poſſunt adire confeſſionē aliorum parochialium etiam ſine licentia proprij preſbyteri,ſed alia ſacramēta nō poſſunt dare.in.c.vt dominicis.nu.1.de parochia. 141

6 Fratres predicatores de obſeruantia nō poſſunt tranſire ad monaſterium monachorum.in.c.ſane.nu.5.de reg. 159

6 Fratres minores quibus eſt aliquid relictum quod tenere non poſſunt debent illud vendere vel mutare vel in eleemoſynam erogare.in c.recolentes.nu.4.de ſta.mo. 186

6 Fratres minores pro nulla re poſſunt eſſe in iudicio:hinc eſt ꝙ eis relicta ipſi non poſſunt petere ſed iudex etiā ſecularis ex officio ſuo poteſt cogere debētē exequi ad ſaluandū.in.c.nos quidē.nu.5.de teſt. 111

7 Fratres conuerſi ſiue oblati alicui monaſterio an gaudeāt priuilegio immunitatis perſone vel fori.in.c.vt priuilegia.nu.3.de priui. 150

7 Frater promittēs alicui ſibi ſororē in vxorē dare obligatur ad inducēdum illam vt cōtrahat.in.c.j.nu.5.de matri.contract.inter eccle. 37

7 Fratris relictā in vxorem ducere non licet.in.c.ſi.nu.1.2.4.de di. 40

Fratris relicta in vxorem poteſt duci ſm legem moyſi frater ſine prole deceſſit ⁊ ſi ducatur ad ſuſcitandum ſemen fratris,⁊ tunc filij dicūtur filij defuncti.ibi.nu.3.

5 Fratres duo vterini ⁊ conſanguinei cōtraxerunt matrimonium cum duabus ſororibus vterinis ⁊ cōſanguineis:ſi ſententia feratur cōtra vnum de impedimēto matrimonij non preiudicat alteri per rationes de quibus.in.c.ꝙuis.nu.27.de re iudi. 83

7 Fratri carnali heretico potius ſubueniendum eſt ꝙ extraneo catholico.in.c.ſi quis.nu.2.de here. 100

Et vide in.c.ſeq.eo.tit.

7 Fratres tertij ordinis ſancti Franciſci non gaudēt eccleſiaſtico priuilegio.in.c.cum ⁊ plantare.nu.4.de pri. 152

2 Frater poteſt eſſe teſtis in cauſa fratris.in.c.inſinuante.nu.6.de offic.delega. 89

6 **Fraus** a nemine debet adhiberi in contractibus maxime ab eccleſia.in.c.per tuas.nu.5.de dona. 104

6 Fraus an preſumatur ex eo ꝙ clericus ſenex permutauit ſuum beneficium magnum cū vno paruo quod habebat eius nepos.in.c.j.nu.5.de cleri.non reſi. 17

7 Fraus ⁊ dolus probantur per coniecturas.in.c.nobis fuit.nu.4.de ſimo. 83

7 Fraus ⁊ dolus non preſumitur cōmitti pro rebus modicis.in.c.accedens.nu.2.de cri.fal. 133

Fraus ⁊ dolus non debēt alicui patrocinari.in.c.ſi vir vel mulier.nume.5.de cogna.ſpi. 27

6 **Frequentatio** ex quot vicibus inducatur.in.c.monaſteria.nu.5.de vi.⁊ hone.cle. 5

4 **Fructus** poſſunt peti in genere ſi acceſſorie petuntur.in.c.inter dilectos.nu.7.de fi.inſtru. 102

2 Fructus decimarum licet poſſint vendi ⁊ locari non tamē poſſunt in dotem concedi.in.c.peruenit.nu.2.de arbi. 169

6 Fructus an ⁊ quo caſu dicantur deductis expēſis,ſiue proferantur a lege,ſiue ab homine.in.c.paſtoralis.nu.9.de deci. 152

Fructus ſi legauit teſtator alicuius predij alij cum viueret nō tenetur heres reficere ſeu colere ipſum predium.ibi.

Fructus an poſſint peti vna cum ipſa re principali in eodem libello.in.c.grauis.nu.8.de reſti.ſpo. 178

Fructus qui veniunt acceſſorie ad rem ſi non ſint petiti non poſſunt amplius peti finita lite ſuper principali.ibi.nu.20.

Fructus quando petuntur quo caſu in libello debeat exprimi eorum quantitas ⁊ eo caſu quo quātitas nō exprimitur debet in proceſſu declarari vt ſententia exinde ferenda ſit certa.ibi.nu.21.

Fructus qui debētur ſi extant petuntur ipſi ſi nō extant petitur eorū eſtimatio ſi dubitatur petuntur alternatiue ſcilicet vel fructus ſi extāt ſi non eorum eſtimatio.ibi.nu.22.

6 Fructus rei pignorate cōputantur in ſortem principalem.in.c.ad noſtram.nu.1.de emp.⁊ vendi. 84

6 Fructus terre reſpectu dei dicūtur naturales ſed reſpectu culture hominis dicuntur induſtriales.in.c.cum non.nu.2.de deci. 154

3 Fructus dilapidare quando quis dicatur ad effectum inducende ſequeſtrationis.in.c.ſi.nu.8.de ſequeſt.poſ.⁊ fru. 223

7 Fructus rei pignorate cōputantur in ſortem niſi creditor habeat in re pignorata directū dominium.in.c.conqueſtus.nu.1.4.⁊.5.de vſu. 126

6 Fructus dicuntur deductis expenſis.in.c.propter.nu.13.de loc. 87

7 Fructus eccleſie ſi ſuperexcreſcunt debent conuerti in vtilitatē eccleſie donec de eis aliter fuerit diſpoſitum.in.c.ſi.de verbo.ſigni. 206

7 Fructus beneficij prouenientes poſt mortem ⁊ ante collationem reſeruantur ſucceſſori.in.c.querelam.nu.7.ne prela.vi.ſuas. 93

6 Fructus rei pignorate deductis expenſis debent cōputari in ſortem alias eſſet vſura.in.c.j.nu.1.⁊.2.de vſu. 110

Fructus rei pignorate computantur in ſortē quādo ſunt cōſumpti ſi autem nō ſunt conſumpti debet reſtitui vna cum pignore.ibi.nu.3.

Fructus percipiēdi vel qui percipi potuerunt an ⁊ quando computentur in ſortem.ibi.nu.5.

3 Fructus induſtriales qui ſint.in.c.grauis.nu.3.de reſti.ſpo. 177

6 Fructus rei pignorate ad hoc vt creditor cogatur computare in ſortē aditur etiam a laicis iudex eccleſiaſticus quia nō computare fructus in ſortem ſapit vſuram.in.c.ſignificante.nu.2.de pig. 65

9 Fructus rei cuius lis pēdet an interim poſſint peti.in.c.ex literis.nume.6.⁊.9.de iure pa. 191

Fructus alij ſunt ciuiles alij naturales alij induſtriales.in.c.grauis.nume.3.de reſti.ſpo. 181

7 Fructus beneficiorū que ſunt vacatura licite impetrantur ab epo ad tēpus pro debitis eccleſie ſoluēdis.in.c.tua nobis.n.1.de ver.ſig. 206

7 Fructus quantuncunq; modici ⁊ ex vilibus arboribus nati computantur in ſortem.in.c.quoniam.nu.3.de vſur. 123

2 Fructus beneficij in quo non eſt facta reſidentia per propriū clericū quomodo diſtribuentur.Anto.in.c.ſi.nu.1.de offi.vica. 72

Fructus eccleſie vacantis debent conuerti in vtilitatē eccleſie vel ſeruantur pro futuro rectore.in.c.cum vos.nu.2.de offic.ordi. 112

6 Fructus beneficij vacātis poſſunt deputari per epiſcopū cū capitulo in ſoluēdis debitis que epiſcopus cōtraxit noīe eccleſie.ſecus nomine ſuo qr eccleſia tūc nō tenet.in.c.vnico.nu.20.vt eccle.benefi.ſi.di.cō. 73

4 Fructus rei pignorate nō computantur in ſortem quādo debitor iurauit non moleſtare niſi prius ſortem ſoluerit.in.c.ad noſtrā.el.j.nu.2.de iureiur. 132

6 Fructus rei pignori date computantur in ſortem nō ſolum percepti,ſed qui percipi potuiſſent.in.c.cum contra.1.⁊.9.de pigno. 95

3 Fructus rerū feudaliū quas habet pignori directus dñs nō cōputantur in ſortē licet ſecus ſit in alijs reb⁹.in.c.at ſi clerici.nu.23.de iudi. 13

3 Fructus decimarum poſſunt locari laico.in.c.ij.nu.11.de iudi. 8

5 Fructus quo caſu poſſunt peti re perempta.in.c.aduerſario.nu.12.de excep. 19

5 Fructus perceptos ex contractu inito contra ius nunꝙ quis lucratur.in.c.cum cauſam.nu.17.de re iudic. 55

6 **Fugiens** ad eccleſiam quomodo punietur in pena aliqua ſi eſt in eccleſia vel quomodo fiat cōtra ipſum executio.in.c.inter alia.nu.9.de immu.eccle.⁊ cemi. 227

Fugiēs ad eccleſiā nō poteſt per iudicē eccleſiaſticū puniri.ibi.nu.11.

6 Fugiens manus iudicis vt euitet penam legitime inferendā peccat.in.c.ex parte.nu.2.de ſepul. 138

6 Fugiens ad eccleſiam ſi fuit inde violēter extractus potes eccleſia cōpellere extrahentem ad reſtitutionem.in.c.inter alia.nu.26.de immu.eccle.⁊ cemi. 228

Fugiens ad eccleſiam a quo debet alimentari.ibi.nu.28.

7 Fuga quādo timetur poteſt huiuſmodi ſuſpectus in carceri mancipari.in.c.vt fame.nu.2.de ſentē.excom. 191

4 Fuga ſola vel contumacia an ſufficiat ad cōdēnationem.in.c.nullus.nu.2.de preſum. 114

☞ Corſetus.Adde Bar.in.l.iij.C.de aſſeſ.vbi dixit ibi eſſe caſum ſingu.in quo fuga facit quem haberi pro confeſſo.

3 Fuga inducit ſemiplenā probationē.in.c.ſi.nu.16.de foro compe. 90

3 Fuga non probat delictum niſi cōtra officiales inculpatos de aliquo delicto.in.c.veritatis.nu.30.de do.⁊ contu. 207

Si per fugam quis poteſt euadere percuſſionem non tenetur fugere ſe ⁊ poteſt impune offendere.in.c.olim.el.j.nu.17.de reſti.ſpo. 180

Fundans ſe ſuper paupertate vel diuitijs debet illas probare.in.c.bone memorie.el.j.nu.15.de elec. 142

Fundus ſterilis eccleſie poteſt dari in emphyteoſim vt reducat̃ ad culturam.in.c.ad aures.nu.1.⁊.2.de reb.eccle.alie. 75

Fundus ſterilis reductus ad culturā non poteſt dari in emphyteoſim niſi illi qui ipſum meliorauit vel eius heredibus.ibi.nu.5.

1 Fundare an quis poſſit ſe ſuper eo quod alias impugnauit.in.c.ex parte decani.nu.5.de reſcrip. 81

7 **Furioſus** matrimonium contrahere non poteſt.in.c.dilectus.nu.1.⁊.3.de ſpon. 9

Furioſus non poteſt contrahere ſeu actum a conſenſu dependentem excercere.ibi.nu.3.

6 Furioſus non preſumitur ſane mentis etiam in ſe obligando deo.in.c.ſicut tenor.nu.3.de reg. 161

6 Furioſus ſemel ſemper preſumitur furioſus niſi probetur cōtrarium.in.c.cum dilectus.nu.20.de ſuc.abinteſta. 132

Furor quomodo probetur.ibi.

Si multi probant furem ⁊ multi ſanam mentem que iſtarum probationum preualet.ibi.

6 Furnum vel molendinum ſi quis dederit in emphyteoſim cum conditione vt gratis vel dato aliquo pretio poſſit ibi cū ſua familia coquere vel molere an aucta familia poſſit iſta facere vel gratis vel pro eodem pretio.in.c.quanto.nu.11.de cenſi. 202

3 **Furtum** committit qui reperit rem alienam ⁊ eam non reſtituit.in.c.ſepe.nu.7.de reſti.ſpo. 191

3 Furtum rei proprie ab alio poſſeſſe non obligat furantem ad reſtitutionem licet committat peccatum.in.c.olim.el.j.n.23.de reſti.ſpo.181

7 Furtum aſcendēs ſummam quinqꝫ ſolidorū puniatur furca:intellige quando etiam ex tali furto rumpitur pax:alias ſecus.in.c.tua nos.§.vltimum.nu.8.de homi. 113

2 Furari licitum eſt in foro anime tantundem quantum ſibi furatum fuit.in.c.j.nu.7.quod me.cau. 149

3 Furtum incontinenti in hoſpicio factum an preſumatur factum per familiam hoſpitis an per viatores.in.c.j.nu.7.de reſt .ſpo. 165

7 Fures poſſunt impune occidi ſi non poſſunt aliter capi intellige ab illis quibus ſit furtum in.c.interfeciſti.nu.1.de homi. 107

3 Fur non euitat penam ſi reſtituat rem furatam.in.c.j.nu.6.de dolo et contu. 194

1 Fur quo caſu excuſetur dicendo credebam dominum permiſſurum.in c.dudum.el.ij.nu.18.de elec. 177

Fur non excuſatur etiam ſi dominus diceret poſtea fuit factum ex cōſenſu meo niſi concurrant alique veriſimiles coniecture.ibi.

7 Furtum vnum an puniatur pro pluribus ex multiplici contrectatione.in.c.j.nu.11.de rapto. 118

5 Furem licitū eſt occidere pro recuperanda re ſua de iure ciuili,de iure vero canonico omnia licent preter cedem.in.c.ij.n.3.de preſcrip.22

2 Fures famoſi tm̄ poſſunt furca ſuſpēdi alij aliter puniuntur,lȝ ſtatuta aliter diſponant.in.c.inter alia.nu.31.de immu.eccle.⁊ cemi. 243

2 Fures ſi ſint nobiles decapitantur ⁊ non ſuſpenduntur.in.c.paſtoralis.nu.5.de offi.deleg. 93

2 Fur preſumitur furaſſe res que die antecedenti fuerunt viſe in domo in quam fur intrauit.in.c.ſi.nu.9.quod me.cau. 153

In furtis tantū punitur qui non indicat furē tanq̄ particeps quātum ille qui actualiter furatur.in.c.qui cū fure.nu.1.2.⁊.3.de fur.59.

Furem tenetur quis indicare alias poſſet excommunicari.ibi.nu.2.

Furem indicare nemo tenetur niſi ad inſtantiam iudicis hoc precipiētis ſub pena excommunicationis.ibi.nu.5.

3 Fur an ⁊ quo caſu pōt intentare actionem furti contra illum qui ſibi rem furtiuam furatus eſt.in.c.in literis.nu.8.de reſti.ſpo. 169

7 Fur ſuſpenditur ꝓ tertio furto licet alia duo alibi commiſerit que nō poterant in loco tertij furti puniri.in.c.j.nu.2.de cle.per.u. 137

4 Furto recuperare rē meā licitū eſt mihi no per mendaciū ſi aliter illaȝ recuperare non poſſum.in.c.ſicut.⁊ infra.nu.15.de iureiur. 161

6 Furtuȝ quo caſu connumeretur inter caſus fortuitos.in.c.vnico.nu.16.de commodato. 60

7 Furans ex magna neceſſitate nullū incurrit peccatum,ſed ſi neceſſitas nō fuit multū vrgens leuem penā incurrit qr tempore neceſſitatis omnia ſunt communia.in.c.ſi quis.nu.1.⁊.2.de fur. 121

Furans tempore neceſſitatis debet illud reſtituere ſi quando habuerit modum.ibi.nu.5.

Furans ob neceſſitatem vrgentem non punitur,nec in foro contentioſo nec in foro anime.ibi.nu.6.

7 Furtum non eſt punibile quando quis credit tollere rem ſuam vel q̄ dominus veriſimiliter erat permiſſurus.in rub.nu.1.de fur. 121

7 Furta cōmiſſa in alijs territorijs aggrauāt furtū poſtea alibi cōmiſſum,non tñ pōt ex illis ſpecialiter puniri.in.c.j.nu.4.de penis. 168

6 Furtiua res vel alio mō indebite recepta dȝ actualiter reſtitui,nec ſufficit penitere de peccato.in.c.qr plerīqꝫ.nu.8.de immu.eccle. 231

7 Pro inuenienda re furtiua an poſſum perquirere domum alterius.in c.qui cum fure.nu.6.de fur. 122

Fur occultus pōt ꝓmoueri ad ſacros ordines poſt pnīam ⁊ rei furate reſtitutionē ſine aliqua diſpēſatiōe.in.c.ex literis.nu.1.5.⁊.6.e.ti. 122

Furans ſimpliciter res eccleſie non eſt excommunicatus ipſo iure,ſecus ſi fregit oſtia ⁊ rapuit.ibi.nu.2.

Fur conuictus non poteſt promoueri ad ſacros ordines ſine diſpenſatione.ibi.nu.3.

Inueniens nūmos vel alias res que veriſimiliter nō erant habite ꝓ derelicto non cōmittit furtum ſi habuit animum reſtituendi ſi patronus appareat qui ſi non reperit̃ debet erogare in pauperes.ibi.nu.4.

Fur qua pena puniatur ſecundum vtrunqꝫ ius ⁊ quibus modis agatur contra furem.ibi.nu.10.

Furtū quinqꝫ ſolidorū punit̃ morte ſi ex hoc ſequat̃ fractio pacis.ibi.

2 Fur ſemꝑ eſt in mora reſtituēdi.Ant.in.c.niſi .in prin.n.5.de renū. 27

6 Fur non tenetur in foro anime reſtituere rem cum pena duplici ſed ſatis eſt ſatiſfacere de delicto.in.c.quia ingredientibus.n.5 de teſt.111

7 Furem indicare ⁊ etiam furtum commiſſum poteſt quis compelli.in c.dilectus.nu.1.de exceſ.prela. 147

51 **Futurum** exponitur pro preterito quando materia hoc requirit.in.c.ad probandum.nu.20.de re iudi. 81

De litera G.

6 **Gabella** que non ſoluitur ab aliquo domino de aliqua re an ſit ſoluēda ⁊ illa res perueniat ad alium.in.c.ex parte.nu.5.de deci. 146

3 Gabella que venit ſoluenda pro contractibus debet ſolui ab vtraqꝫ parte.in.c.ſi.nu.12.vt lit.non conte. 113

6 Gabellam fraudantes non tenentur in foro conſcientie ⁊ omibus eſt licitum fraudare niſi illis qui communi conſilio impoſuerunt.in.c.innouamus.nu.5.de cenſi. 201

1 Gabellas fraudans tenetur in foro conſcientie ſi fuerunt licite impoſite.in pro.Grego.in ver.rex pacificus.nu.5. 9

6 Gabella non debet ſolui ab eccleſijs clericis niſi fuiſſet impoſita pro oneribus ad que tenetur eccleſia.in.c.non minus.num̄.21.de immu.eccle.⁊ cemi. 2.6

6 Gabella non ſoluitur de bonis eccleſijs que ad alium locum portantur.in.c.ex literis.nu.10.de vi.⁊ ho.cle. 9

1 **Generi** per ſpeciem an ⁊ quando derogetur.in.c.j.nu.10.de reſcriptis. 44

5 Generi per ſpeciem non derogatur quando ſpecies eſt de per ſe ⁊ nō poteſt inferri ad genus.in.c.cum olim.nu.4.de re iud. 59

1 Generi per ſpeciem an ⁊ quando derogetur.in.c.ſedes apoſtolica.nu.12.de reſcrip. 58

6 Generalitas debet referri ad ſimilia.in.c.ad queſtiones.nu.6.de re.permu. 90

7 Generali petitione nō tenet̃ quis diſtinguere omnes caſus qui poſſunt ſub genere comprehendi.in.c.de muliere.nu.1.de deſpon. 4

1 Genitiuus an importet dn̄ium.in.c.j.nu.26.⁊.30.de poſtu.prela.109

1 Genus poſitum poſt ſpeciem reſtringitur ad ſpecies pares expreſſis.in.c.ſedes apoſtolica.nu.2.de reſcrip. 57

5 Genus quod non poteſt verificari niſi in vna ſpecie non inducit aliquam incertitudinem.in.c.ij.nu.8.⁊.10.de appel. 87

2 Genus quod non poteſt verificari niſi in vna ſpecie erit potius ſpecies quam genus.in.c.ex parte.el.j.nu.6.de offi.deleg. 77

1 **Geſta** a prelato nō vero an teneant tā reſpectu fori tēporalis quā penitentialis.in.c.dudum.el.ij.nu.20.de elec. 77

3 Geſta contra formam mandati ſunt nulla ⁊ etiam ſi mandatum non fuit plene adimpletum.in.c.piſanis.nu.5.de reſti.ſpo. 192

1 Geſta coram aliquibus ex iudicibus delegantis non valent.in.c.olim.ex literis.nu.12.de reſcrip. 71

6 Geſta ratiōe cōſuetudinis que reputat̃ irrationabilis ſunt tolerāda ſaltem ex miſericordia.in.c.aqua.nu.7.de conſe.eccle.vel alta. 208

3 Geſta ab inualide electo tenent ratione publici officij.in.c.cuȝ ſuper.nu.6.de can.poſ.⁊ proprie. 157

6 Geſta per occulte excommunicatum non valent in fauorem ſcienter coram eo litigantis.in.c.dilectus.nu.11.de preben. 36

6 Geſta per excōicatū toleratum tenent qn̄ facit ratione publici officij:ſecus facit tanq̄ priuatus.in.c.conſultationibus.nu.7.de iure pa.195

6 Geſta per excommunicatum medio tempore quo appellauit ⁊ ſic dum eſt in ſuſpenſo an valeat excommunicatio vel non an teneat.in.c.paſtoralis.§.verum.nu.15.de appella. 121

1 Geſta ab illo qui ſe gerebat pro prelato an teneant ſi ille deijcitur a prelatura.in.c.nihil.nu.11.⁊.17.de elec. 167

5 Geſta per excommunicatum qui cōmuni opinione non reputabatur excommunicatus ſunt valida licet poſtea appareat excommunicatus ⁊ idem de alio inhabili.in.c.ad probandum.n.2.3.7.⁊.11.de re iudi.80

Geſta per prelatum intruſum qui communi opinione reputabatur prelatus an teneant.ibi.nu.16.

7 Geſta per anteceſſorem legitime facta extendūtur ad ſucceſſorem.in c.quia circa.nu.2.de priui. 158

1 Geſta poſt appellationem aliquando ſunt nulla: aliquando ſunt annullanda. in. c. conſideravimus. nu. 1. de ele. 129

Geſta contra ius ſunt ipſo iure nulla: ſecus ſi ignorātia iuris. ibi. n. 2.

4 Geſta cum procuratore excommunicato ſunt nulla. in ca. poſt ceſſionem. nu. 17. de proba. 11

6 Geſta in aliquo conſilio ⁊ ſcripta manu publica ſemper faciunt fidez. in. c. ij. nu. 2. de cle. non reſi. 17

2 Geſta per vicarium cenſentur geſta per illum cuius vicem gerit. Ant. de but. in. c. inter corporalia. nu. 7. de tranſla. prela. 17

1 Geſta per habentes autoritatem valent etiam non vocatis illis qui erant inhabiles. in. c. gratum. nu. 15. de poſtu. prela. 110

1 Geſta a non habente authoritatem non valet. in. c. venerabilem. nu. 26. de elec. 156

2 Geſta per falſum procuratorem non tenent in preiudicium domini: ſed in preiudicium ipſius ſic. in. c. j. nu. 2. de procu. 138

6 Geſta per officialē rōne publici officij poſt interdictā ſuperioris ſunt nulla niſi quo ad ignorantes in. c. ſicut te. nu. 11. ne cle. vel mona. 245

1 Geſta a capitulo ad hoc vt valeant oportet quod ſciant collegialiter ⁊ in ipſo collegio. in. c. geneſi. nu. 4. de elec. 179

5 Geſta per excommunicatum coram ordinario valent antequam repellatur ſed coram delegato dubitatur. in. c. cum inter. nu. 13. de excep. 7

Gloſſe opinio nec etiam communis que eſt falſa ⁊ euidenter non eſt ſequenda. in. c. capellanus. nu. 3. de fer. 139

☞ Corſetꝰ doctor excellentiſſimus. Adde qd̄ gl. ceteris opinionibꝰ preponēda eſt per id ꝙ voluit Iac. bu. in. l. j. C. qui pro ſua iuriſ. vbi dixit iudicādū eē ſm opi. gl. niſi cōſuetudo eſſet in cōtrariū vt pulchre dixit Cy. in. l. j. C. de ac. ⁊ ob. ꝙ eſt iuris idolū. ⁊ Bal. in peculio ſuo referēs Cy. in. l. nō moriturū. C. de contrahen. ⁊ commit. ſtipu. dixit loqui aduocato. ⁊ dic audi idolū tuū. ⁊ Bar. in cōſi. inci. Andriolꝰ dixit ſequere gl. or. que melius pre ceteris intellexit Bal. in. l. cū hereditas. C. de poſi. dixit ꝙ autoritas gl. oēs alios antecellit. ⁊ idē Bald. in. l. fi. §. neceſſitate. C. de bo. q̄ li. adhereas Odof. veritati in gl. ⁊ imperpetuū nō errabis. ⁊ Bal. in. c. j. de na. ſuc. feu. ꝙ in cōſulēdo multū ſequit̄ gl. or. qr nō pōt adherere meliori itē dixit in. l. precibꝰ. C. de impu. ⁊ in. l. j. ff. de vul. ⁊ pup. ⁊ in aut̄. ceſſante. C. de legi. here. ⁊ in. l. ij. C. de ſen. q̄ ſine cer. quā. Bal. in. l. fi. C. de pe. iud. qui male iud. ꝙ nō debemꝰ recedere ab opi. ſapien. ⁊ maxime gloſſarū, nec preſumit̄ ꝑ ſnīa iudicis qui ſolitus eſt ſeq opi. inſolitas, ⁊ idē Bal. in. c. cōtingit. de do. ⁊ cōtu. dixit ꝙ Bar. ſomniauit in quodā paſſu de quo ibi ꝙ dicit accidere doctoribꝰ volentibꝰ infringere opi. gloſſarū. ⁊ idē Bal. in. c. j. §. iudices. de pac. iur. fir. ꝙ ꝓpter opi. doct. nō debemus recedere ab opinionibꝰ approbatis. alle. Io. mo. in. c. cupientes. de elec. li. vj. dicit etiā ꝙ nō debemꝰ recedere a tex. ⁊ regulis. facit ꝙ voluit Bal. in. c. infirmitas. de cōſti. ⁊ in. l. obſeruare. §. ꝓficiſci. ff. de offi. ꝓcon. ⁊ Ang. in. l. ij. ff. de accu. dixit nō eſſe tutū recedere ab opinionibꝰ gloſſarū. ⁊ adduco Sali. in. l. traditionibꝰ. C. de pac. dicentē ꝙ ita debemus inherere opinionibꝰ gloſſarū, ſicut Bononienſes carotio de quo dixit gl. fi. eſſe. in. l. oīs diffinitio. ff. de re. iu. ſed illa gl. dicit ſtādū eſſe regule ſicut bononiēſes ⁊c. ⁊ idē Sali. dixit in. l. ij. C. de ſen. que ſine cer. quā. profe. ꝙ ille qui neſcit equitare teneat ſe ſup arzone. ita dixit de iudice q neſcit iudicare vt ſe quat̄ opi. gloſſarū. ⁊ adduco Io. de imo. in. c. paſtoralis. in prin. de offi. ord. ꝙ potius eſt ſtandū opinioni gl. quā dicto Inn. ⁊ idē Imo. in c. cū cōtingat. de iureiur. dixit nō eſſe tutuz iudici recedere ab opi. gl. facit ꝙ voluit Matthe. mathe. in celebri trac. ſuo de eligē. opi. hanc partē tenuit. d. meus barb. in. d. c. capellanus. de fer. ⁊ Bar. in. l. j. ff. de iuſti. ⁊ iur. ꝙ autoritas gl. oēs antecellit. ⁊ ibi vide. d. Iaſ. may. Bald. in. c. j. in prin. in ti. imperator lotharius. in vſi. feu. Bal. in aut̄. ceſſante. in. ij. col. C. de legi. here. Io. de imo. in. l. j. in. ij. col. de vul. ⁊ pup. In cōtrariū facit gl. in. l. ſed licet. ff. de offi. preſi. que dixit no. arg. contra eos qui in defectū legū ꝓbationē gloſſarū inducāt. reſpō. gl. ꝓcedere niſi opiniones doctorū moueant̄ melioribꝰ ⁊ ſubtilioribꝰ rationi. ar. opti. in. d. c. capellanꝰ. ⁊ ibi Abb. vel qn̄ loquit̄ ſine lege: qr intātū creditur gl. ⁊ doctori inquātū mouet̄ lege vel rōne vt eſt ho. tex. in. c. ego ſolis. x. di. ⁊ ideo pulchre dixit Bal. in. l. reſpublica. C. qui. ex cau. ma. in integ. reſti. ꝙ gl. nihil allegās loquit̄ ex capite ſuo, ⁊ ſtādū ſit gl. ad de Bar. in conſi. inci. teſtator in ſuo teſtamento. Pau. de ca. in conſi. lix. inci. ad primū videtur dictas ſorores. circa fi. ⁊ Io. de imo. in. l. centurio. in. v. col. ff. de vul. ⁊ pup.

7 **Graduum** cōputatio quomodo fiat. in. c. quod dilectio. nu. 2. ⁊. 6. de conſan. ⁊ affi. 32

Gradus remotior a ſtipite attenditur ⁊ ideo ambo in remotiori gradu eſſe dicuntur. ibi.

2 Gradus conſanguinitatis ⁊ affinitatis prohibitus ab eccleſia non poteſt diſpenſari niſi per ſolum papam. in. c. quod tranſlationem. nu. 9. de offi. leg. 107

7 Gradus ſecundus in linea equali prohibitus eſt de iure diuino, ſed in linea inequali prohibetur tātum a iure canonico. in. c. gaudemus. nu. 11. de diuor. 49

2 Gradus ſecundus in linea equali eſt diſpenſalis per ſolum papam ex maxima cauſa, in. c. fi. nu. 8. de tranſac. 13

7 Graduum computatio etiam in linea inequali quomodo fiat. in cap. fi. nu. 3. de conſan. ⁊ affi. 34

3 Gradus conſanguinitatis prohibitus a lege diuina circa matrimonia. in. c. literas. nu. 16. de reſti. ſpo. 182

6 Gratia quibus modis ſumatur. in. c. vnico. nu. 2. de commo. 79

1 Gratia non preſumitur. in. c. in cauſis. nu. 12. de ele. 150

6 Gratia ſurreptitia non dicit̄ ſi omnia non exprimatur dum tamē ſint expreſſa illa que ſi non eſſent expreſſa aut gratia non concederet̄ aut cum maiori difficultate. in. c. conſtitutus. nu. 5. de reli. do. 185

Gratia eadem non eſt indifferenter omnibus concedenda. in. c. venerabilem. nu. 8. qui fil. ſint legi. 42

2 Gratia conceſſa alicui per principem, an expiret morte principis ſi ille cui eſt facta conceſſio cepit vti illa gratia in vita concedentis. Ant. in. c. ex tua. nu. 4. de fil. preſby. 55

1 Gratia ſemel conceſſa non poteſt amplius reuocari ſi eſt alterius queſitum. in. c. cum inter vniuerſas. nu. 12. de elec. 136. 136

1 Gratia ſi eſt iuſta princeps pōt compelli ad ipſam faciendā. in. c. bone memorie. el. j. nu. 13. ⁊. 14. de poſtu. prela. 112

Grā expirat ſi morit̄ cōcedēs reintegra. in. c. lr̄is. nu. 4. de reſcrip. 87

1 Grā in dubio nō eſt preſumen. in. c. congregato. nu. 4. de elec. fol. 175

7 Grā cōceſſa per ſedē apoſtolicā nō pōt ꝓbari niſi ꝑ lr̄as ⁊ nō ꝑ teſtes: excepto qn̄ ſcriptura ſit deperdita. in. c. ex diligenti. nu. 3. de ſimo. 181

1 Gratia an poſſit probari ſine literis. in ca. in noſtra. nu. 11. de reſcri. 181

1 **Grauatur** quis dum beneficia confert. in cap. mandatum apoſtolicum. nu. 3. de reſcrip. 86

Collatio beneficiorum computatur inter fructus. ibi.

6 Grauamen impoſitum a ſuperiore debet eſſe moderatū alias debet reduci ad debitum moderationem. in. c. preterea. nu. 7. de iurepa. 195

2 Grauamen extraiudiciale nunquam tranſit in rem iudicatam. Anto. in. c. ad aures. nu. 1?. de tem. ordi. 37

1 Grauare non debet eccleſiam ille qui miſit executorias ſed ille qui primo miſit monitorias. in. c. literis. nu. 1. de reſcrip. 86

5 Grauamen ob quod fuit appellatum diſcutitur coram iudice ad quē etiam parte contumace ⁊ lite non conteſtata etiam in prima inſtātia. in. c. interpoſita. §. ſane. nu. 1. ⁊. 2. de appel. 138

6 Grauamen quod imponitur non debet excedere curſum ſolutum. in c. cum apoſtolus. nu. 3. de ſen. 200

2 **Grecus** preſbyter ordinatꝰ a latino an poſſit accipere vxorem. Ant. in. c. ꝙ tranſla. nu. 3. de tempo. ordi. 38

1 Greci preſbyteri habent vxores. in. c. licet de vitāda. nu. 4. de elec. 123

1 Greci an teneant̄ ad obſeruationē canonū. in. c. 1. nu. 8. de conſti. 16

2 Grecus p̄ſbyter qui licite retinet vxorem ſi veniat inter latinos an cogatur dimittere vxorē. in. c. cum ſecundum. nu. 2. de tempo. or. 38

1 **Gregorius** idē eſt qd̄ vigilans ⁊ fuit p̄ſpicaciſſimi īgenij ⁊ eminentis ſciētie. in proe. Grego. nu. 7. 6

3 **Guelfi** dicunt̄ illi q adheſerūt ecclīe. Gibellini dicunt̄ q adheſerūt imperatori tēpore quo inter eccleſiam ⁊ Fridericū imperatorē fuit diſcordia. in. c. piſani. nu. 13. de reſti. ſpo. 193

7 **Guerra** exiſtēte inter chriſtianos ⁊ infideles nō ſolū eſt excōicatus deferens arma ⁊ alias merces prohibitas ſed etiam deferens quaſcunq̄ merces. in. c. quod olim. nu. 1. de iude. 87

¶ De litera H.

7 **Habitus** ſuſceptio inducit tacitam profeſſionē. in c. inſinuāte. nu. 4. qui cle. vel vo. 22

Habitus ſuſceptio ſine profeſſione impedit mr̄imoniū ɔ̄hēdū: ſʒ nō dirimit ɔ̄ctū. in. c. ɔſuluit. nu. 1. ⁊. 3. q cle. vel vo. 21

Habitus ꝓfeſſorū ſuſceptio extra religionē a nō habēte ptātē īcorporādi religiōi impedit mr̄imoniū cōtrahēdū ſʒ nō dirimit cōtractū. ibi.

Habitus probationis vel profeſſionis an ⁊ quando matrimoniū impediat ⁊ dirimat. ibi. nu. 3.

Habitꝰ ꝓbatiōis delatio ꝑ annū extra religionē an obliget. ibi. nu. 4.

7 Habitus religionis ſuſceptio an votum ſolennizet. in. c. meminimus. nu. 4. qui cle. vel vo. 21

6 Habitus nō facit monachū. in. c. porrectū. nu. 1. 4. ⁊. 8. de regu. 160

6 Habitus ſolus an ſufficiat ad profeſſionem. in. c. ſicut nobis. nu. 4. de regu. 62

7 Habitus facit preſumere quem eſſe qualis eſt habitus. in. c. ſi vero. el ij. nu. 3. ⁊. 6. de ſen. excom. 179

6 Habilitatus ad ſtudēdum in aliqua facultate, an cenſeatur habilitatus vt poſſit in ea doctorari vel legere. in. c. j. nu. 2. de magi. 93

7 **Heres** mariti tenetur alere vxorem mariti defuncti donec reſtituerit dotem ſi nō habet vnde aliunde ſe alat: alias ſecus. in. c. ſalubriter. nu. 6. de vſur. 129

7 Heres contumax in non ſatiſfaciendo facit preiudiciū defuncto q in vita fuit negligens in reſtituendo. in. c. in literis. nu. 2. 4. de rap. 120

Heres an ⁊ quando teneatur ex delicto defuncti etiam vltra vires hereditarias. ibi. nu. 3.

Heres cēſetur tacite grauatus per defunctū vt reſtituat male ablata ſi defunctum in vita penituit ⁊ in forma eccleſie abſolutus fuerit. ibi.

6 Heres ſi nō cōficit inuētariū non poteſt detrahere falcidiā etiā de iure canonico

canonico.in.c.raynaldus.nu.13.⁊.14.de teſta. 127
Heres nõ cõficiẽs inuẽtarium teneť creditoribus vltra vires hereditarias etiam de iure canonico ſed non in foro penitentiali.ibi.n.14
6 Heres qui probabiliter põt ignorare factũ defuncti poteſt preſcribere.in.c.cura paſtoralis.nu.5.de iurepa. 193
6 Heres qui ſoluit legata integra nõ põt petere ſi credebat ꝙ nõ detraheretur falcidia: ſi vero ſoluit quia credebat hereditatem ſufficere et nõ ſufficit põt repetere.in.c.is qui.nu.11.de ſolu. 102
6 Heres nõ adimplens voluntatẽ defuncti nõ ſolum circa legata ſoluẽda:ſed etiã circa votũ exequendũ ⁊ alia onera extrinſeca mãdata a defuncto perdit ſucceſſionem etiam ſi defunctus deceſſerit ab inteſtato ⁊ quando.in.c.licet.nu.4.⁊.15.de voto ⁊ vo.re. 176
5 Heres an poſſit appellare ſi fuit actum contra eum ex cõfeſſione defuncti.in.c.cum ſpeciali.§.porro.nu.7.de appel. 130
7 Heres nõ tenetur vltra vires hereditarias etiã nõ confecto inuentario ad reſtituendas vſuras defuncti.in.c.tua nos.nu.10.de vſur. 127
Heres non confecto inuẽtario non teneť in foro penitentiali.ibi.n.11.
7 Heredes non tenentur de delicto defuncti niſi in vita ipſe defunctus inciderit in penam delicti.in.c.ſi.nu.4.de here. 104
7 Heres non poteſt declarare animum defuncti.in.c.cum ad ſedem.nu.16.de reſti.ſpo. 187
7 Heres tenetur reſtituere vſuras quas ſuus defunctus extorſit licet ad ipſum nihil peruenerit:q: conuenitur ex quaſi contractu defuncti cõditione indebiti.in.c.michael.nu.4.de vſu. 129
6 Heres pro parte in qua eſt inſtitut⁹ tenetur approbare alienationem quam fecit teſtator in vita ſua de bonis ipſius heredis.in.c.j.nu.3.de teſta. 111
7 Heres vſurarij compellitur ad reſtituendas vſuras per eaſdem penas per quas poterat ipſe vſurarius compelli.in ca.tua nos.nume.4.de vſuris. 127
Heredes vſurarij teneňt ad reſtituendas vſuras pro portionibus hereditarijs:ſed ſi vnus effectus eſt nõ ſoluẽdo alter tenetur inſolidum.ibi.nu.6.⁊.10.
3 Heres ſuccedit in vitiũ ſui authoris.i.teſtatoris etiam qđ ipſe ſit in bona fide.in.c.grauis.nu.10.de reſti.ſpo. 177
6 Heres a quo aliquo reſpectu aufertur ſibi hereditas non perdit nomen heredis.in.c.raynaldus.nu.15.de teſta. 127
6 Heres tenetur ex delicto defuncti de iure canonico.in.c.cum ſecundũ nu.11.de preben. 128
6 Heres q nõ implet iuſſa teſtatoris põt cogi ab epiſcopo ne capiat bona ſibi ab ipſo teſtatore relicta.in.c.ſi heredes.nu.1.⁊.2.de teſt. 113
Heres ſi negligit adimplere voluntatẽ teſtatoris põt tã eccleſiaſticus quam ſecularis iudex etiam circa legata ad pias cauſas officium ſuũ impartiri ⁊ eſt locus preuentioni inter ipſos.ibi.nu.3.
Heres intra quantum tempus debeat ſoluere legata que ſi non ſoluerit intra illud incurrat penam ⁊ quaꝫ.ibi.nu.5.
Heres negans legata ad pias cauſas ⁊ vſque ad ſententiam perſeuerans in negatione punitur pena dupli.ibi.
6 Heres tenetur pro mala adminiſtratione rectoris eccleſie.in.c.ex preſentium.nu.3.⁊.8.de pigno. 93
6 Heres debitoris põt allegare contractum ſui autoris eſſe feneratitium:licet autor ſuus tacuerit.in.c.ad noſtram.nu.6.de empt.⁊ ven.86
2 Heres an poſſit capi in caſibus in quibus defunctus capi poterat.in c.compromiſſum.nu.3.de arbi. 88
7 Heres vſurarij ſiue filius ſiue extrane⁹ tenetur vſuras reſtituere ⁊ ad hoc poteſt compelli quaſi ex contractu inito cum defuncto in.ca.tua nos.nu.1.⁊ nu.9.de vſur. 126.⁊ ſeq.
1 Heres an teneatur ex delicto defuncti ⁊ quid tam de iure ciuili quam de iure canonico.in repe.c.eccleſia ſancte marie.nu.23.de conſti. 36
6 Heres non conficiens inuentarium non tenetur in foro conſcientie vltra vires hereditarias.in.c.q: plerique.nu.41.de immu.eccle. 232
Heres an teneatur in foro conſcientie ſoluere legata in minus ſolenni teſtamento relicta.ibi.nu.42. 234
7 Heres non tenetur exonerare conſcientiam defuncti non penitentis: alias ſecus.in.c.a nobis.el.ij.nu.5.⁊.13.de ſen.excom. 187.⁊ ſeq.
3 Heres ante acceptam poſſeſſionem non poteſt intentare contra inuaſorẽ rerum hereditariarum interdictum recuperande.in.c.cum ſuper.nu.19.de cau.poſ.⁊ proprie. 158
3 Heres tenetur de delicto defuncti indiſtincte de iure cano.in.c.ij.nu.56.de ordi.cog. 148
5 Heres teneť exonerare cõſciẽtiã defuncti.in.c.ij.nu.8.de preſcrip. 22
6 Heres etiam laicus poteſt compelli ad ſatiſfaciendũ ꝓ defuncto per iudicem eccleſiaſticum ⁊ quid de iure ciuili vel canonico.in.c.parochiano.nu.4.de ſepul. 140
Heres non poteſt conueniri corã iudice eccleſiaſtico vigore iuramenti preſtiti ab eius autore.ibi.
Heres non conficiens inuentariũ an teneatur vltra vires hereditarias ex delicto defuncti.ibi.nu.7.
Heres tenetur exonerare conſcientiam defuncti.in.c.cũ ſit generale.nu.22.de foro compe. 66
6 Heres non omne votuꝫ defuncti tenetur adimplere.in.c.licet.nu.12.de voto ⁊ vo.re. 176
2 Heredes vni⁹ dñi habentis iuriſdictionem an ipſi habebũt inſolidũ an debeant ſimul cõuenire.in.c.prudentiam.nu.12.de offi.deleg. 84
6 Heres an naturaliter ſit obligatus ad ſoluenda integra legata.in.c.qui plerumq;.nu.16.de immu.eccle. 232
4 Hereditas non adita per monachum tranſmittitur in monaſteriuꝫ.in.c.in preſentia.nu.77.de proba. 21
7 Hereticus nõ eſt ille q errat in fide tñ illum credit errorem eſſe fidẽ ⁊ paratus eſt ſe corrigere ſi aliud tenet eccleſia.in.c.j.nu.2.de here. 98
1 **Hereticus** ſi aliquis dãnať nõ ꝑ hoc dãnanť eius opera.in.c.damnamus.nu.4.de ſum.tri.⁊ ſi.ca. 14
3 Hereſis crimen eſt mere eccleſiaſticum.nec iudex laicus poſſet nouas penas introducere.in.c.cum ſit generale.nu.19.⁊.31.de foro cõpe. 66
7 Heretici an ſint ſtatim tradendi curie ſeculari,an vero ſit eorum conuerſio expectanda.in.c.excommunicamus.el.j.nu.10.de here. 103
1 Hereticus preſumitur qui ſuſtinet excommunicationem multo tempore.in.c.ab excommunicato.nu.21.de reſcrip. 85
7 Cum heretico non licite contrahimus ⁊ quare.in.c.ſi vere.nuñ.3.de ſen.excom. 190
Hereticus omnis eſt excommunicatus.ibi.nu.5.
7 Heretici dicuntur non ſolum qui male ſentiunt de articulis fidei ſed etiam de ſacramentis eccleſie.in.c.ad abolendam.nu.2.de here. 101
Hereſis dubia remittitur cognoſcenda ad ſolum papam ſed quando eſt clara ipſam punit epiſcopus loci.nu.3.
Heretici vt euitent penam qua forma ſeruata debeant reuerti ad fidem.ibi.nu.6.
Hereſis eſt crimen mere eccleſiaſticum ſuper quo non cognoſcit iudex ſecularis niſi exequenda ſentẽtia ab eccleſiaſtico lata.in.n.7.2.12.
Contra ſuſpectum de hereſi quomodo procedatur.ibi.nu.8.
Heretici puniuntur pena ignis.ibi.nu.13.
2 Hereſis eſt crimen omnino ſpectans ad iudicem eccleſiaſticum adeo vt nec indirecte poteſt laicus cognoſcere.in.c.j.nu.12.de offi.or. 110
7 Heretici vel alij infideles etiam ſi ſint coniuncti non poſſunt heredes inſtitui ⁊ ſi eos inſtituent aliqua perſona religioſa erit excommunicata etiam poſt mortem.in.c.ſi quis.nu.1.de here. 100
7 Hereticus preſumptus ſi ſtat per annum in excommunicatione preſumitur verus hereticus.in.c.inſinuatum.nu.4.de ſimo. 80
7 Hereticis ſeu paganis non debẽt aliquid relinqui in teſtamento.in.c.ſi quis.nu.1.⁊.2.de here. 100
☞ Corſetus. Adde quod collegio iudeorum non poteſt aliquid in teſtamento relinqui,⁊ per conſequens collegio illicito nec ſingulis iudeis.gl.eſt in.c.iudei.ſup verbo permittãtur.de iude.⁊ quid in alijs.vide Jo.de ana.ibi.⁊ vide gl.in.c.ſane.xxiiij.q.ij.⁊ in.c.ſi quis epiſcopus.de here.⁊ Ang.in.l.j.C.eo.poſt gl.ibi que tenet quod licet nõ poſſit legari collegio iudeorum tamen vni vel ſingulis legari poteſt.⁊ illam gl.ſequitur ibi Butrig.⁊ Bar.
7 Hereticus ſi ſuum errorem non extirpauerit impoſſibile eſt quod vitam eternam poſſit conſequi etiaꝫ ſi fecerit omnia bona opera in hoc mundo pro nomine chriſti.in.c.firmiſſime.nu.1.de here. 100
Hereſis ⁊ ſchiſma fraternizant licet in aliquo diſcrepent.ibi.nu.2.
Hereticus eſt credens poſſe fieri duos papas veros.ibi.
Heretici vnde dicantur.ibi.nu.3.
6 Hereſis eſt delictum mere recognoſcendum per iudicem eccleſiaſticum ⁊ non per ſecularem cui nuda executio tantum committitur.in c.ea que.nu.14.de ſta.mona. 183
5 Hereticus eſt priuatus omnibus iuribus ⁊ bonis ⁊ eſt excõmunicatus.in.c.cum non liceat.nu.5.de preſcrip. 30
Tanquam hereticus punitur ille qui credit eccleſiam non habere poteſtatem canones condendi.ibi.nu.6.
7 Heretici omnes ⁊ cum eis quomodocunq; participantes ſunt excõmunicati.in.c.nouerit.nu.1.de ſen.excom. 195
7 Hereticus eſt ille qui credit papam non habere poteſtatem legis cõdende.in.c.j.nu.3.de apoſta. 105
7 Heretici licite poſſunt omnibus eorũ bonis ſpoliari:quia magis delinquunt cum fidem aliquando cognouerint.in.c.quod ſuper.n.11.de voto ⁊ vo.re. 77
Hereticus rediens ad fidem an recuperet que prius habebat.in.c.q: diligentia.nu.9.de elec. 123
7 Hereſis probatur non ſolum per criminoſos ſed per excommunicatos,ſimonia vero non probatur per excommunicatos niſi in vno caſu,de quo in.c.licet heli.nu.21.de ſimo. 86
Hereticum eſt habere in terris duos vicarios chriſti ⁊ ſic duos pontifices.in.c.nouit ille.nu.12.de iudi. 32
5 Heretici excommunicati non poſſunt teſtari.in.c.ad probandũ.nu.10.de re iud. 80
Hereticus non dicitur ille qui errat in articulis fidei niſi pertinaciter ſuum errorem defendat.in rub.nu.5.⁊.7.de ſum.tri.⁊ ſi.catho. 11
3 Hereticus quis non preſumitur ex preſumptiõe facili.in.c.j.nu.26 de iudi. 6

Heremita poteſt nomine vniuerſalis eccleſie votum continentie recipere.in.c.veniens.nu.3.qui clerici vel vo. 21

Heremita non dicitur religioſus licet gaudeat priuilegio eccleſiaſtico,⁊ non habet ſuperiorem heremitam.in.c.cum monaſterium.nu.2.de elec. 131

6 Heremite non appellantur perſone religioſe ⁊ non renuntiant proprio ⁊ ſunt ſicut locuſte ſine rege ⁊ dubitatur an gaudeant priuilegio eccleſiaſtico.in.c.ex parte.nu.10.de regu. 169

3 Heremite vtrum ſint perſone eccleſiaſtice ⁊ gaudeant priuilegio fori.in.c.nullus.nu.10.de foro cõpe. 49

7 **Hiſtriones** an peccent ⁊ ipſi ⁊ illi qui dant eis pecuniã.in.c.j.nu.1.de cle.vena. 137

6 Hiſtriones ſeu buffones non poſſunt promoueri ad clericatum etiaꝫ peracta penitentia dummodo exercuerint eorum artem cauſa queſtus.in.c.cum doctorem.nu.2.de.vi.⁊ hone.cle. 7

7 Hiſtriones tenentur ad reſtitutionem illorum que lucrati ſunt vigore talis exercitij.in.c.cum ſit.nu.5.de iude. 98

Hypothecaria actio competens in bonis alicuius trãſit cũ trãſlatione bonorũ in tertiã facta etiam cum autoritate iudicis.in.c.ex literis.nu.3.de pig. 95

Hypothecaria agens excluditur ſi ſibi auferatur debitum cuius vigore habet hypothecam.ibi.nu.4.

6 Hypocrita ſi quid acquirit cõtẽplatione boni chriſtiani debet in pauperes erogare vel eccleſie reſtituere in.c.plerique.nume.36.de immu.eccle. 234

Homagium vel fidelitas an licite preſtentur circa periculum ſimonie pro beneficio conſequendo.in.c.j.ex diligenti.nu.4.de ſimo. 22

7 Homagium quid ſit ⁊ vnde dicatur ⁊ pro quibus rebus preſtetur.in c.ſi.nu.2.de regu.iur. 208

7 Homagium preſtans ſiue tributum alicui cenſetur illum in ſuperiorem recognoſcere.in.c.veniens.nu.3.de accu. 62

3 **Homicidium** computatur inter grauiora ⁊ horribiliora peccata.⁊ idem eſt furtum ⁊ rapina.in.c.cum contingat.nu.22.de fo.compe. 78

7 Homicidium neceſſariũ non priuat ſpe cõiugij.in.c.j.n.1.de diuor. 46

7 Homicida poteſt cum epiſcopo diſpenſari.in.c.ex literis.nu.2.de cle.non ordi.mini. 143

7 Homicida occidens aliquem vt liberet ſe ⁊ ſua non punitur vel etiaꝫ vt liberet res tantum,⁊ hoc vltimo caſu non punitur.ſ.in foro contẽtioſo,ſecus in foro anime.in.c.interfeciſti.nu.2.de homi. 107

7 Homicida dicitur non ſolum ille qui interfecit,ſed ille qui ligauit hominem vt facilius interficeretur.in.c.ſuſcepimus.nu.2.de homi. 110

6 Homicida non poteſt eſſe maritus illius mulieris cuius virum ipſiꝰ mulieris contemplatione interfecit,ſecus ſi ſine dolo ⁊ fraude interfecerit.in.c.j.nu.1.4.6.⁊.7.de conuer.infi. 172

7 Homicidium quo ad peccatum remittitur per ſimplicem ſacerdotẽ.in.c.perpendimus.nu.4.de ſen.excom. 185

7 Homicida eſt qui dat cauſam abortioni quando ſcilicet conceptum erat viuum alias ſecus ⁊ de iure ciuili capite punitur.in.c.ſicut.el.ij.nu.1.2.3.⁊.8.de homi. 113

☞ Corſetus Adde quod mulier faciens abortiuum punitur vt homicida de quo in.l.diuus.ff.de extraor.cri.vbi habetur quod mulier que data opera fecit abortiuum danda eſt temporali exilio.⁊ ſubdit ibi litera.Indignum enim videri poteſt impune cauſa maritũ liberis fraudaſſe,pondera illam rationem,vtrum illa.l.cum ſimi.habeat locũ in muliere non pregnante ex marito ſed ex altero.gl.ibi dicit quod illa l.procedit ſi non erat grauida per.xv.dies:quia poſt.xl.dies tenetur de homicidio ſecũdum legem Moyſi vel pompeiam de parricidijs:quia tunc partus erat animatus.Bar.ibi in illa.l.diuus.dicit etiaꝫ ꝙ nõ erat animatus.ſi fecit per pecuniam capite punitur.per.l.cicero.ff.de penis.que.l.dicit ꝙ grauius punit̃ illud ꝙ fit p pecuniã quã ſine.⁊ ſic facit ſm Bar.cõtra aſſeſſores qui pretio accepto aliquid faciũt.⁊ ſubdit in.l.diuus.ꝙ qñ dicatur partus animatus vel non relinquendum eſt naturalibus.⁊ remittit ſe ad notata in.d.c.ſicut.el.ij.Ange.vero in.d.l.diuus.primo colligit ꝙ mulier ſtudioſe faciens abortiuũ relegatur,⁊ ꝙ partus maſculus citius viuificatur in vẽtre quã femineus.qꝛ maſculus p.xl.dies format̃ in ventre.femina poſt.lxxx.Etiõ poſt iſta tpa tenet̃.l.põpeia.⁊.l.cornelia.⁊ vult etiã allegare.d.c.ſicut.Adde etiã predictis ꝙ habet̃ in.l.pe.C.de ſica.vbi dicitur ꝙ ſi quis necandi infantes piaculũ aggreſſus eſt capitali ſupplicio punit̃.⁊ eſt ibi caſus ſm Bal.ꝙ nõ eſt neceſſe ꝙ offenſus reuocet ibi ad iniuriam ⁊ animum.⁊ ꝙ mulier faciens inſultum cauſa occidẽdi punitur vt maſculus.But.ibi dicit ꝙ illa litera põt intelligi de infante nato ⁊ de exiſtente in ventre,⁊ ideo facit ad queſtionem ſtatuti cauentis quod occidẽs hominem capite puniat̃.quidã percuſſit pregnãtem ⁊ fecit abortiuum vtrum debeat capite puniri percutiens.quidã dicunt quod nõ:qꝛ aut accuſatur.l.cornelia.de ſica.⁊ illa requirit dolum.ſed iſte non eſt in dolo,ergo ⁊c.aut.l.municipali.⁊ idem quia dicit hominem ſed iſte nõ eſt homo anteq̃ naſcatur:vt in.l.pe.C.de poſthu.here.inſt.vnde dicitur eſſe in ſpe ⁊ nõ in re:⁊ minꝰ eſt eſſe in ſpe q̃ in re vt in.l.minus.ff.de reg.iur.Alij diſtinguunt aut erat ante xl.dies aut poſt ⁊ dicvt.ſ.⁊ iſtud ſcietur ſi extrahatur de vẽtre ſm philoſophos.Bu.dicit ꝙ in.l.cornelia.ipſe diſtingueret an homo eſſet i dolo:ſecꝰ in.l.municipali.vt ibi per eũ.Ang.ibi dicit ꝙ inquantũ ibi probatur in text.et gl.quod percutiens mulierem pregnãtem capite punitur procedit ſi ſciebat pregnantẽ ⁊ ſic ſi fuit in dolo ⁊ ꝙ partus fuerit animatꝰ.Sed iſtis duabꝰ ceſſantibꝰ nõ põt puniri pena capitis ſꝫ alia pena.de quo remittit ſe ad notata p.l.plagij.C.de plagia.Sali.ibi credit qd̃ p deciſione huius dubij ſit recurrendũ ad materiã illam quando quis delinquit vltra cogitatũ an ⁊ qualiter puniatur:quam materiã ipſe poſuit in.l.qñ multa facinora.C.ad le.iul.de vi publi.⁊ aliquid tãgit in c.ſicut dignũ.de homi.⁊ ſubdit ibi Sal.ꝙ illa.l.penul.poteſt intelligi quando ſciebat pregnantẽ.⁊ ſic habebat animum occidendi ventrem ⁊ nõ putat verum quod dicit Butrig.videlicet ꝙ ſtatutũ non requirit dolum:quia ſtatuta penalia recipiũt interpretationẽ reſtrictiuam ſm ius commune.de quo remittit ad notata per ſe in.l.ij.C.de n oralibus.facit quod not.in.c.cum dilectus.de conſue.⁊.in.l.ſi.§.in cõputatione.C.de iure delibe rãdi.Et ſic no.ꝙ licet ſtatutum puniat factum conſummatũ ⁊ nõ animũ prout facit ius cõmune tamen debet eſſe factum dolo conſummatum.Mihi placet opi.Ang.ꝙ dicta.l.diuus.p cedat in ſciente pregnantẽ,⁊ ſic ſi fuit in dolo pro quo pondero tex.in d.l.diuus.in ver.data opera.⁊ ſic preſupponit ſtudiũ ⁊ ſcientiaꝫ optime facit.l.data opera.⁊ ꝙ ibi no.C.qui accu.nõ poſ.⁊ ꝙ voluit Ang.in.l.j.C.de theſau.lib.x.in ver.ſtudio.⁊ aut.de nuptijs.in.§.ſi vero ab initio.⁊ in aut.vt exac.inſtan.do.in.§.ſi.⁊ Bal.in.l.j.C.de lati.liber.tol.⁊ in.l.j.§.huiꝰ ſtudij.ff.de iuſt.⁊ iu.vbi dixit ſtatuto cauet̃ ꝙ ſi quis fecit maleficiũ ſtudioſe puniatur ꝙ intelligitur voluntarie cum applicatione animi.⁊ vide glo.ordinariam.l.j.C.de his qui ſe defe.cum ſimi.Item placet mihi illa opinio,aut corpus erat animatũ vel non animatũ pro quo dico eſſe caſum in indiuiduo.in.c.quod vero.xxxij.q.ij.⁊ ita intelligatur ſtatutum ſecundum ius commune.prout dicit Sali.que omnia perpetuo no.

7 Homicidiuꝫ caſuale non imputatur ei qui non occidit nec fuit in culpa.in.c.exhibita.nu.1.de homi. 113

Homicidium caſuale non impedit quiſquis poſſit promoueri.ibidẽ.nu.2.⁊.4.

7 Homicida põt per papam diſpenſari vt poſtea promoueatur ad ſacros ordines lꝫ hoc cũ difficultate concedat̃,in minoribus autem per epiſcopũ diſpenſat̃.in.c.ſicut dignum.nu.12.de homici. 109

Et in.c.ſeq.in vlti.nota.eo.titu.

7 Homicidium caſuale non imputat̃ ei qui dat operaꝫ rei licite nec fuit in aliqua culpa.in.c.dilectus.nu.1.de homici. 111

Homicidium caſuale ⁊ ſine culpa non facit quem irregularẽ.ib.nu.3.

7 Homicidium licet nõ proceſſerit ex culpa tamen qꝛ ille qui fuit cauſa dabat operã rei illicite.nõ excuſat̃.in.c.tua nos.nu.4.de homici. 112

Homicida licet penitens nõ poteſt adminiſtrare ſine peccato.in.c.ſciſcitatus.nu.14.de reſcrip. 54

2 Homicidia etiam per acta penitentia prohibetur in ſacris adminiſtrare.in.c.ſi.nu.3.⁊.5.de tempo.ordi. 40

7 Homicidiũ coniugis non impedit matrimonium contrahi niſi hoc propoſito factum fuerit.in.c.ſuper hoc numero.4.de eo qui du.in matri. 23

7 Homicida dꝛ etiã ille qui dat ſortilegia ſiue malias vel venena ad bibẽdum ad hoc ne ſoboles naſcatur.in.c.ſi aliquis.nu.1.de homici. 108

Homicida eſt ille qui dat bibendũ pocula amatoria ſi illa que ſumpſit mortua eſt:licet preter intẽtionem dãtis.ibi.nu.2.

7 Homicidiũ caſuale nõ imputatur ei qui non fuit in culpa.in.c.lator.nu.1.de homici. 110

6 Homicida põt retinere beneficia ſi nõ priuatur nã ipſe nõ eſt priuatꝰ ipſo iure.in.c.cum noſtris.num.22.de conceſ.preben. 59

Homicida qualificatus grauius punitur quã ſimplex homicida.in.c.at ſi clerici.nu.39.de iudi. 15

7 Homicidium caſuale imputatur ei qui dedit cauſam rei illicite vel licite:dummodo diligentiam nõ adhibuerit.in.c.cõtinebatur.nu.1.de homici. 109

Homicida caſualis nõ diſpẽſatur niſi per papam ſi culpa pceſſerit caſum intellige in ſacris ordinibus ſecus in minoribus.ibi.nu.2.⁊.4.

7 Homicidium caſuale nõ eſt punibile.in.c.ſignificaſti.el.j.nu.2.de homici. 111

7 Homicida qui interfecit aliquem ob neceſſariã offenſionẽ ſui vel ſuarum rerum nõ comprehẽditur ſub ſtatuto loquẽte de homicidio.in.c.ſi perfodiens.nu.1.de homici. 107

7 Homicidium caſuale nõ imputatur ei qui dedit operam rei licite:nec fuit in culpa.in.c.ioannes.nu.1.de homici. 113

7 Homicida eſt ille ſacerdos qui dũ vult penitere cauſa diſcipline adeo modum exceſſit quod ex verberibus ille mortuus eſt,in.c.preſbyterũ.nu.1.de homici. 109

Homicidiũ ⁊ aliud delictũ vel dãnum datum ſi fuerit cõmiſſum ſine dolo

dolo non ſunt punibilia in foro penitentie.ibi.nu.4.
7 Homicidium vel alia delicta commiſſa ⁊ lata culpa non puniuntur in foro contentioſo.in.c.queſitum.nu.2.de peniſ.⁊ remiſ. 173
7 Homicidia non tenetur de homicidio quod dolo non commiſit.in.c.j.numero.8.de iniur. 166
7 Homicidiũ caſuale imputatur ei qui licet dederit operam rei licite: tamen non adhibuit diligentiam.in.c.ad audientiam.n.1.de homi. 10
Homicida diſpenſatur in ſacris per ſolum papam:in minoribus vero per epiſcopum.ibi.nu.3.⁊.4.
7 Homicida ſine aliter debilitans aliquem adeo qđ tempore vite ſue remanebit debilitatus tenetur ad omnia ⁊ ad quicquid ille potuiſſet lucrari.in.c.j.nu.6.de iniur. 166
7 Homicidium cauſa defenſionis non imputatur ad culpam etiam quo ad penitentiam imponendam.in.c.j.nu.2.de diuor. 46
Homicidium in vxorẽ vel alias perſonas in quibus caſibus priuat homicidam quod non poſſet contrahere matrimonium.ibi.5.
7 Homicide omnes cenſentur quando non apparet ex quo vulnere ille mortu⁹ fuerit.in.c.ſignificaſti.el.ij.nu.13.de homici. 112
1 **Homines** vnius prouincie preſumuntur ſcire edictum promulgatum in vna parte illius ꝓuincie ſi edictum concernebat totam prouinciam: ſecus ſi partem tantum.in c.j.nu.17.de poſtu.prela. 104
7 **Honeſtas** ſemper conſideratur in matrimonijs contrahendis.in.c.ad audientiam.nu.6.de deſpon. 3
7 Honeſtas in contrahendo matrimonio magis attenditur quam rei veritas.in.c.iuuenis.nu.2.de deſpon. 3
4 Honor quid ſit.in.c.licet.nu.1.de proba.
2 Honorandus eſt magis qui recipit poteſtatem a maiore quam a minore.in.c.per tuas.nu.1.de maio.⁊.obe. 126
6 Hortus cenſetur legatus legata domo ſi hortus erat cõtiguus:alias ſecus.in.c.raynutius.nu.4.de teſta. 122
3 **Hoſpitalia** a quibus recipiunt rectorem ab epiſcopo vel a patrono.in.c.olim.el.j.n.3.de reſti.ſpo. 179
6 Hoſpitale non preſumitur religioſum ex eo qđ in eo interdũ celebretur niſi actus celebrandi ſit publicus ad quem omnes indifferenter dimittantur.in.c.fi.nu.2.de cenſi. 206
6 Hoſpitale non probatur eſſe religioſum.i.conſtructũ autoritate epiſcopi ex eo quod epiſcopus vnum ius epiſcopale in eo exercuerit.in c.j.nu.5.⁊ nu.6.de religio.domi. 174
3 Hoſpitalium rectores ⁊ alij laici deferentes ad ſpecialem habitũ non gaudent priuilegio iſtius decre.nec alio priuilegio clericali.in.c.j.nume.22.de iura.calum. 125
6 Hoſpitalarij ⁊ conuerſi alicuius monaſterij non ſunt perſone mere laicales.in.c.dudum.nu.3.de deci. 153
6 Hoſpitalia gaudent priuilegijs conceſſis eccleſijs.in.c.accedentibus.nume.3.de priui. 156
6 Hoſpitalia viſitare qualiacunque ſint an poſſint archiepiſcopus vel epiſcopus.in.c.ſopite.nu.5.de cenſi. 203
6 Hoſpitalia preſumuntur publica ⁊ autoritate epiſcopi conſtructa ſi in eis eſt cãpana ⁊ publice celebratur.in.c.pa ẽtio⁹.n.1.de priuile. 153
6 Hoſpitalia preſumunt religioſa in dubio qñ habent cãpanile cũ campana ⁊ ibi publice celebratur quotidie.in.c.ſopite.nu.5.de cenſi. 292
6 Hoſpitalia quo caſu gaudeant immunitate eccleſiaſtica.in.c.eccleſie.numero.7.de immunitate eccleſia. 234
6 Hoſpitale poteſt fundari ſine autoritate epiſcopi ⁊ ita fundatũ dicitur priuatũ:⁊ epiſcopus nil habet facere niſi qꝛ habet in eo ius viſitandi ⁊ videndi an omnia procedant ſecundum voluntatẽ illius qui mandauit conſtrui.in.c.inter dilectos.nu.2.de dona. 106
1 Hoſpitalia ⁊ alia loca religioſa gaudent priuilegijs eccleſiarum.in.c.ex literis.nu.2.de conſue. 92
2 Hoſpitalium rectores non poſſunt renuntiare adminiſtrationi ſine autoritate epiſcopi.in.c.admonet.nu.6.de renun. 11
3 Hoſpitalia habent illa priuilegia que habet eccleſia.in.c.cum ſit generale.nu.3.de foro compe. 65
6 Hoſpitale non conſtructũ autoritate epĩ in quo tamen habitant infirmi an dicatur locus religioſus ⁊ pius.in.c.officij.nu.7.de teſta. 122
3 Hoſpitalium rectores quo caſu gaudent priuilegio fori.in.c.nullus.nu.11.de foro compe. 49
6 Hoſpitalia fundata autoritate epiſcopi dicuntur religioſa ⁊ illis preeſt epiſcopus,ſi vero non ſunt fundata tali autoritate non dicuntur religioſa ⁊ eis non preeſt epiſcopus niſi quo ad curam.in.c.de xenodochijs.nu.3.de relig.domi. 184
Hoſpitalium rectores an poſſint eſſe religioſi vel clerici ſeculares vel laici.ibi.nu.4.
Hoſpitale dicitur religioſum quando eſt fundatũ autoritate epiſcopi.in.c.ad hec.⁊ infra.nu.2.eo.ti.
Hoſpitale fundatum autoritate prophana poteſt redire ad prophanos vſus ante mortem fundantis:ſecus poſt mortem.ibi.nu.4.
Hoſpitale etiam cum oratorio poteſt fundari a laico ſine pontificis autoritate.ibi.nu.6.
2 **Humilitas** contra obedientiam eſt potius peccatum.Ant.in.c.niſi.in prin.nu.2.de renun. 27

De litera J.

3 **Iconomus** ſpecialis equiparatur procuratori in.c.imperatorum.nu.7.de iura.cal. 127
1 Idone⁹ quomodo quis probetur.in.c.j.nu.35.de poſtu.prela. 108
Idoneus ad aliquod officium quomodo quis preſumatur.in.c.poſtquam.nu.5.de elec. 119
Idoneum quem eſſe ad quem ſpectat probatio.ibi.nu.7.
Idoneus non eſt ille qui aliqua exceptione ſubmoueri poteſt.in.c.vt debitus.nu.24.de appel. 127
1 Idoneus requirit,quod ſi quis ſit tempore quo eligitur ſed ſi poſtea efficiatur idoneus non releuat.in.c.dudum.el.j.nu.8.de elec. 140
4 Idoneitas extrinſeca an preſumatur ⁊ ſi non preſumatur cui incumbit onus probandi illam.in.c.fi.nu.6.de preſum. 124
7 **Ignis** quem poſui in agro meo ſi ex vi ventorum vel alio caſu dederit damnum in re vicini,an ego tenear ad dicti damni eſtimationem.in.c.ſi egreſſus.nu.1.de iniur. 167
7 **Ignorantia** iuris non excuſat contrahentes.in.c.ex literis.nu.4.de ſpon. 4
7 Ignorantia preſumitur ex coniecturis.in.c.cum illorum.num.15.de ſen.excom. 190
2 Ignorantia an ſit peccatum.Anto.in.c.niſi.§.pro defectu.nu.10.de renun. 28
7 Ignorantia in aliquo excuſat.in.c.ex lr̃is.nu.3.de eo qui cog.con. 31
7 Ignorantia probatur per iuramentum.in.c.ſi vero.el.ij.nu.1.⁊ nu.14.de ſen.excom. 179
1 Ignorantia vel dolus in dubio an preſumatur.⁊ in.c.ſuper literis.nu.1.⁊.7.de reſcrip. 62
6 Ignorantia craſſa ⁊ ſupina equiparatur dolo.in.c.fi.nu.3.de celebra.miſſa. 213
7 Ignorantia iuris excuſat moniales ⁊ etiam monachos qui clauſtra non exeunt.in.c.quoniam.nu.4.de ſimo. 90
Iuris ignorantia an excuſet clericos quia ⁊ ipſi ſunt milites celeſtis militie.ibi.
7 Ignorantia nõ cadit in factum proprium niſi ſit multum antiquum ⁊ tunc non admittetur ſi illud factum antiquum eſſet notabile.in.c.cum illorum.nu.7.de ſen.excom. 189
7 Ignorantia quãdocunqꝫ preſumitur de his que palam fiunt in ciuitate.in.c.fi.nu.3.qui matri.accu.poſ. 46
7 Ignorantia in facto alieno non excuſat illum qui ex officio ſibi iniuncto tenebatur perquirere.in.c.quamuis.nu.1.de re.iu. 207
7 Ignorantia iuris poſitiui admittit in his q ſunt minores,ſecus ignorãtia iuris diuini vel naturalis.in.c.ex literarum.nu.4.de apoſta. 105
3 Ignorantia non admittitur de facili ſuper factis notabilium perſonarum.in.c.tuam.nu.2.de ord.cog. 148
7 Ignorantia alterius coniugum ſufficit ad legitimationẽ prolis etiã ſi extat impedimentum ⁊ oportet quod ipſa ignorantia non tantum in contractu matrimonij ſed tempore conceptionis fuerit.in.c.ex tenore.nu.3.qui fil.ſint leg. 44
Ignorantia parentum an ⁊ quando filios legitimos faciat.ibi.nu.9.
2 Ignorantia craſſa ⁊ ſupina que dicat.Ant.in.c.j n.7.de or.ab epi. 40
1 Ignorãtia in facto alieno non preſumitur ſi aliquis ex officio ſibi iniuncto tenetur inquirere.in.c.innotuit.nu.9.⁊.21.de elec. 137
Ignorantia poteſt probari per proprium iuramentum.ibi.nu.22.
5 Ignorantia preſumitur niſi probetur ſcientia.in.c.paſtoralis.nu.8.de excep. 3
5 Ignorans non habet nec bonam nec malam fidem.in.c.fi.nu.40.de reſcrip. 46
7 Ignorantia iuris an excuſet.in.c.⁊ ſi neceſſe.nu.7.de dona.inter virũ ⁊ vxo. 51
1 Ignorantia priuilegiorum eſt probabilis,ſecus ignorantia iuris.in c.conſiderauimus.nu.2.de elec. 129
6 Ignorantia iuris non excuſat mulierem niſi in caſibus a iure expreſſis.in.c.j.nu.9.de conuer.coniug. 165
7 Ignorantia preſumitur in facto.in.c.fi.nu.6.de coniu.ſer. 26
2 Ignorantia an ſcientia in dubio preſumatur.Ant.in.c.veniens.nu.12.de fil.preſby.
7 Ignorãtia facti an iuris excuſet.in.c.referente.num.5.qui filij ſint legiti. 41
6 Ignorantia craſſa ⁊ ſupina non liberat quem a pena.in.c.ſuper ſpecu.nu.4.ne cle.vel mona. 242
4 Ignorantiam allegans contra preſumptionem ſcientie ob vicinitatem an admittatur.in.c.quoſdam.nu.3.de preſump. 117
7 Ignorantia vel ſcientia preſumitur ex cõiecturis ⁊ ꝓbatur ipſa ignorantia per iuramentum.in.c.a nobis.nu.10.de ſen.excom. 185
6 Ignorantia iuris toleratur in religioſis ſicut in ruſticis.in.c.ex multa.nu.5.de vo.⁊ vo.re. 177

7 Ignorantia iuris non excuſat quem a delicto licet mitius puniatur ſi ex propoſito peccaret.in.c.per tuas.el.ij.nu.3.de ſimo. 89

6 Ignorantiam iuris incurrere iuriſperitus non preſumitur.in.c.cū ſie.nu.2.de conuer.coniu. 166

6 Ignorantia iuris diuini vel naturalis neminem excuſat.in.c.cū ſa cauſa.nu.13.de emp.ꝛ ven. 85

2 Ignorantia circa ſcientiam literalem preſumitur ex eo quod probat quod aliquis non habuit libros ꝛ quod nunquā intrauit ſcholas vel doctorem audiuit.Ant.in.c.ſi.nu.2.de eta.ꝛ qua. 48

5 Ignorans an reſtituatur aduerſus preſcriptionem.in.c.vigilanti.nu.3.de reſcrip. 25

7 Ignorantia quomodo probetur.in.d.c.de his.nu.9.de accu. 58

7 Ignorantia probabilis excuſat aliquem alia nō,nec requiritur quod quis ſit multum curioſus in ſciendo dummodo non ſit nimis deſidioſus .in.c.apoſtolice.nu.2.de cle.excom. 142

Ignorantia craſſa ꝛ ſupina que ſit ꝛ que dicatur.ibi.nu.3.

Ignorantia craſſa ꝛ ſupina ꝛ latiſſima culpa equiparatur ſciētie etiā in penis delictorum.ibi.

Ignorantia ab errore quomodo differat.ibi.nu.4.

3 Ignorantia toleratur in facto proprio de longinquo,ſecus in nō intrincato,ſed diuturno.in.c.litere tue.nu.11.ꝛ.13.de dila. 135.ꝛ ſeq.

1 Ignorantia non preſumitur in facto proprio.in.c.ab excommunicato.nu.4.ꝛ nu.18.de reſcrip. 87

7 Ignorantia dicitur mater omnium errorum.in.c.cum ex iniūcto.nu.1.de here. 102

6 Ignorantia probatur per iuramentum illius qui illam allegat.in.c.quia diuerſitatem.nu.7.de conceſſio.preben.fo.57.ꝛ in.c.ex parte.nu.13.eo.ti.

6 **Ieiunium** quid ſit ꝛ quotuplex ſit.in rubri.nu.1.de obſer.iein. 217

Ieiunans qua hora debet comedere,an peccet tranſgrediendo illam horam.ibi.nu.2.

Ieiunium non rumpitur per totum ꝛ collationē moderate ſumptā.ibi.nu.3.

Ieiunium non rumpit medicina neceſſaria.ibi.nu.4.

Ieiunans quo caſu ꝛ in quib⁹ tēporib⁹ poteſt vti lacticinijs.ibi.n.5.

Ieiunium quibus temporibus debet fieri ſub precepto.ibi.nu.6.

Ieiunare nemo cōpellit̃ ſub ꝑcepto ante.xx.annos poſt ſic.ibi.nu.7.

Ieiunare an cogantur mulieres coniugate.ibi.nu.2.18.

Ieiuniū eccleſie pōt cū cauſa diſpēſari per epos ſine cauſa vero a ſolo papa ieiunium vero volūtariū etiam ſine cauſa poteſt per epm̄ diſpēſari dum tamen commutetur in melius.ibi.nu.9.

Ieiunium pōt trāſferri in alium diem ex aliqua iuſta cauſa.ibi.n.10.

Ieiuniū tranſgrediēs quo caſu obliget̃ ad mortale peccatū.ibi.nu.11.

6 Ieiunia iniuncta ab eccleſia non poteſt epiſcopus ſine cauſa commutare.in.c.magne.nu.16.de voto ꝛ vo.re. 177

7 Ieiunare non valens vna die an ꝛ quo caſu poſſit ꝛ teneatur alio die ieiunare.in.c.ex parte.nu.1.de obſer.ieiu. 2.6

7 Ieiunium improbatur ſi ex eo timeatur infirmitas vel mors.in.c.cum infirmitas.nu.3.de peni.ꝛ remiſ. 177

Ieiunium non impedit medicina.c.ex parte.nu.2.de cele.miſ. 222

7 Ieiunium ſi eſt impoſitum alicui in pane ꝛ aqua poteſt adimpleri in alijs cibarijs deficiente pane.in.c.13.nu.1.2.de peni.ꝛ remiſ. 173

Ieiunium ſiue votum an poſſit commutari ſine ſuperioris authoritate.ibi.nu.3.

6 Ieiunia indicta ab eccleſia non poſſunt mutari nec redimi ſine cauſa exiſtēte:ieiunia vero inducta per penitentiā poſſunt arbitrio imponētis commutari ſine arbitrio eius ſecus.in.c.j.numero.5.de voto.ꝛ vo.re. 172

7 Ieiuniū impoſitū vt fiat tanto tp̄e non intelligit̃ ꝙ fiat oībus diebus illius temporis ſed quibuſdam a iure determinatis.idem in alijs pertinentijs.in.c.accuſaſti.nu.3.de accu. 58

6 Ieiuniorum conſuetudo relaxatiua an valeat.in.c.conſilium.nu.5.de obſer.iein. 218

6 Ieiuniorum conſuetudo relaxatiua quo caſu valeat.in ca.fin.nu.3.de obſer.ieiu. 219

2 **Illegitimus** an ꝛ quo caſu poſſit per epiſcopum diſpenſari ad beneficia.Anto.in.c.ad abolendam.nu.4.de fil.preſby. 56

Et vide in.c.nimis.in prin.ꝛ in ver.quero.eo.tit.

2 Illegitimus non ordinatur ad ordines niſi ingrediatur religionem regularem.Anto.in.c.j.nu.1.de fil.preſby. 51

Illegitimus eſt irregularis:illegitimi repelluntur a dignitatibus eccleſiaſticis ſeu a ſecularibus.ibi.nu.3.ꝛ.6.

Illegitimus promotus ꝑ ignorantiā an recipiat caracterem.ibi.n.4.

Illegitimus factus monachus an poſſit eſſe abbas.ibi.nu.6.

6 Illegitimus qui poteſt ex diſpenſatione promoueri ad clericatū intelligitur vt promoueatur ad minores.in.c.ij.nume.5.de cohabi.clerico et mulierem. 10

7 Illegitimatio eſt ignominia licet non ſit peccatū.in.c.per venerabilē nu.2.qui fi.ſint legit. 43

Illegitimi quare non poſſunt promoueri.ibi.

Illegitimi ex diſpenſatione non ſolū poſſunt ꝓmoueri in epos:verū etiam in ſummos pontifices.ibi.nu.5.

Illegitimi filij inceſtuoſi ꝛ adulterini ꝛ ſimiles etiam dicūtur naturales licet proprie naturales dicantur ex concubina nati:ꝛ quid requiratur vt naturales omnino dicantur.ibi.nu.31. 44

Illegitimi nobilium filij an dicantur de domo parentum ꝛ an eorum arma ſiue inſignia deferri poſſint.ibi.nu.34.

2 Illegitimi quibus rationibus non poſſunt promoueri ad ordines.Ant.in.c.preſentium.nu.2.de fil.preſby. 51

Illegitimus eſt regularis ad ordines ꝛ dignitates.Anto.in.c.niſi.§.perſone.nu.14.de renun. 28

Illegitimus promotus ad ordinem poteſt diſpenſari ꝛ diſpenſatio retrotrahitur.ibi.nu.16.

Illegitimorū filiorū ſpecies quot ſint.ibi.nu.20. 29

2 Illegitime natus qn̄ diſpenſetur per ep̄m ſiue per papaꝫ ad beneficia.Anto.in.c.nimis.nu.2.de fi.preſby. 56

2 Illegitimus poteſt quis eſſe ꝛ natus ex vxore legitima ꝛ de veritate.Anto.in.c.literas.nu.1.2.4.de fil.preſby. 55

Illegitimus per ſolum diſpenſatur.ibi.nu.3.

2 Illegitimus habetur pro legitimo in eo quod eſt diſpēſatum:in alijs remanet illegitimus.in.c.fi.nu.21.de tranſla.epi. 7

7 Illegitimationē probat probās parentes illius fuiſſe concubinarios per maiorem partem vicinie.in.c.per tuas.nu.2.qui fil.ſint legi. 42

6 **Immunitate** eccleſiaſtica an gaudeat palatiū epi.in.c.inter alia.n.30.de immu.ec.ꝛ cemi. 229

6 Immunitate quo caſu gaudeat fugiens ad eccleſiam.in.c.inter alia.nu.23.de immu.eccle.ꝛcemi. 228

Immunitas onerum conceſſa aliquibus an operetur vt onus incumbens immineat inſolidū reliquis.in.c.accedentes.n.8.de preſcrip. 29

6 Immunitas ex actionibus eſt conceſſa eccleſijs clericis eorum bona a iure diuino.in.c.non minus.nu.17.de immu.eccle.ꝛ cemi. 225

6 Immunitas eccleſiaſtica videlicet vt ad eam fugientes non poſſint puniri,non cenſetur conceſſa ipſis clericis ꝛ religioſis.in.c.cum inter alia.nu.12.de immu.eccle.ꝛ cemi. 227

6 Immunitate eccleſiaſtica gaudet fugiens ad locum vbi eſt corpus chriſti etiam quod non ſit in eccleſia puta quando portatur per ſacerdotem.in.c.ſane.nu.1.de cele.miſ. 212

6 Immunitate eccleſiaſtica nō gaudet qui deliquit ī eccleſia ſub ſpe immunitatis ſecus ſi extra eccleſiam.in.c.inter alia.nu.17.18.de immu.eccl.ꝛ cemi. 228

Immunitate eccleſiaſtica quare nō gaudent famoſi latrones ꝛ quidā alij.de quibus in.d.c.inter alia.nu.20.eo.ti.

Immunitate eccleſiaſtica an gaudeat delinquens ex propoſito.ibidē.ꝛ nume.25.

Immunitate gaudet fugiens ad eccleſiam pro debito vt inde nō poſſit inuitus extrahi niſi propter tale debitum haberet alteri ſeruire vel eſſet pro debito tributorum ꝛ quomodo proceditur contra tales debitores.ibi.nu.22.24.

2 Immunis ꝛ collectis ſi ſemel ſoluit ſibi preiudicat in futurū niſi fuerit proteſtatus.in.c.cum acceſſiſſent.nu.7.de cōſtitutionibus. 26

Immunis a muneribus vel honoribus an vnum acceptando ſibi ꝑiudicet in alijs.ibi.nu.8. 27

6 Immunitas conceſſa vni per ſuperiorem an operabitur vt totū onus immineat reliquis.in.c.peruenit.numero.6.17.18.20.de immu.eccle.ꝛ cemi. 223

Immunitas conceſſa nō valet niſi concedat̃ motu proprio vel niſi in priuilegio ponatur non obſtante tali lege.ibi.nu.19.

Immunitas quo caſu poteſt concedi per ciuitatem vel decuriones ciuitatis.ibi.nu.21.

Immunitas in genere conceſſa nō facta ſpeciali mentiōe a quib⁹ muneribus neminem excuſat maxime ab oneribus ordinarijs.ibi.nu.23.

Immunitas conceſſa aliquibus venientibus de nouo ad habitādū in aliquā ciuitatē non poteſt amplius reuocari qꝛ tranſiuit in ſpeciē contractus.ibi.nu.24.

Immunitas cōceſſa alicui an per ipſum cenſeat̃ reuocata ſi fecit actū contrarium immunitati puta ſoluenda.ibi.nu.25. 224

6 Immunitatem eccleſiaſticam violans qua pena puniatur tam de iure ciuili ꝙ canonico.in.c.eccleſie.nu.11.de immu.eccle. 235

6 Immunitate nō gaudet eccleſiaſtici qui pretextu immunitatis an delinquunt in eccleſia etiā ſi nō deliquerit reſpectu immunitatis an autem habeat locum in omni delicto cōmiſſo pretextu immunitatis.in ca.immunitatem.nu.1.8.ꝛ.9.eo.tit. 235

Immunitatē eccleſiaſticā violat ille q extrahit quē ab eccleſia ꝑ partē mentali que erat extra eccleſiam niſi ille ſponte iuerit.ibi.nu.10.

Immunitate eccleſiaſtica gaudet ille qui ſtans in eccleſia ꝑcutit aliuꝫ alibi exiſtentem.ibi.nu.11.

Immunitate eccleſiaſtica an gaudeat ille qui mādat delictuꝫ fieri in eccleſia ad quā poſtea ipſe aufugit vel ſtans in eccleſia mandauit delictum alibi

ctum alibi committit.ibi.nu.12.
7 Immunitate eccleſiaſtica non gaudent illi qui in eccleſia propꝛia cōmiſeruntdelictum pꝛetextu habende immunitatis.in.c.j.num.1.de homici. 107
7 Immunitas conceſſa eccleſie cenſetur etiam conceſſa clauſtro dicte eccleſie.in.c.cum pꝛo cauſa.nu.4.de ſen.excom. 186
Immunitateʒ violens eccleſie an incurrat excōicationem.ibi.nu. 5.
7 Impedimentum pub.bone.iuſtitie non oꝛitur ex ſponſalibus conditionalibus ante conditionis euentum.in.c.de illis.nu.2.de condi.appo. 18
4 Impedimentū iuris diuini vbi in matrimonio contrahendo vel diſtrahendo allegatur ⁊ pꝛobationes rei vel actoꝛis ſunt dubie ſententia ferenda eſt pꝛo reo.in.c.licet ex quadam.nu.5.de teſti. 80
Impedimenta tria ponuntur matrimonij.in.c.j.num.3.de eo qui du. in matri. 23
1 Impedimentū non ſufficit allegare niſi pꝛobet quod tempoꝛe impedimenti volebat agere ⁊ non potuit.in.c.plerunq̨.nu.6.de reſcri. 68
7 Impedimentū publice honeſtatis ꝙ acceſſoꝛie pꝛocedit ex ſecundo ⁊ tertio genere affinitatis hodie ſublatū eſt ſec⁹ de alijs.in.c.nō debet.nu.11.de conſan.⁊ affi. 34
Impedimentum pub.bone.ex ſponſa de futuro ⁊ de pꝛeſenti oꝛitur. ibi.nu.13.
5 Impedimentum an pꝛobetur per iuramentum.in.c.ex ratione.nu.11.de appel. 93
7 Impedimentum pub.ho.iu.an ex nullo matrimonio oꝛiatur.in.c.cū in apoſtolica.nu.5.de ſpon. 8
2 Impedimentum an pꝛobetur per ſimplex iuramentuʒ.in.c.ex literis.nu.14.de teſti. 158
7 Impedimentum parentele obſtat matrimonio quo ad carnalem copulam non auteʒ quo ad mutua ſeruitia.in.c.poꝛro.n.9.de diuoꝛ. 47.
7 Impedimentum naturale irreparabile arte medicoꝛum matrimoniū impedit.in.c.ex literis.nu.1.⁊.4.de frigi.⁊ male. 35
Impedimentum ſuperueniens poſt matrimonium contractum licet nondum conſummatum non ſoluit matrimonium.ibi.nu.3.
Impedimentum accidentale idem operatur quod naturale.ibi.
7 Impedimentum publice hone.iuſtitie ex ſponſalibus oꝛitur ⁊ vnde hoc pꝛocedat ⁊ quid impoꝛtet quando ſponſalia fuerunt contracta inter maioꝛes vel minoꝛes ſeptennio ⁊ inter maioꝛem ⁊ minoꝛem.in c.iuuenis.nu.4.de ſpon. 3
7 Impedimentum matrimonium contrahendi quilibet allegare poteſt ⁊ vnus in hoc caſu poteſt eſſe denuntiatoꝛ ⁊ teſtis.in.c.ad audientiam.nu.1.de ſpon. 3
Impedimentum publi.bone.iuſti.oꝛit̄ etiā ex ſpōſalibus oīno nullis que pꝛopter aliquod impedimentum de iure non ſubſiſtunt.ibi.nu.2.
Impedimentum pub.honeſtatis iuſtitie non oꝛitur ex ſponſalibus conditionaliter contractis ante conditionis exiſtentiam.ibi.nu.4.
7 Impedimentum publi.bone.oꝛitur etiam ex ſponſalibus cum minoꝛe ſeptennio contractus que poſtmodum ſuperueniente etate conualeſcunt.in.c.duo pueri.nu.2.de deſpon.impube. 15
Impedimentum publice honeſtatis oꝛtum ex ſponſalibus durat ēt illis diſſolutis.ibi.nu.3.
Impedimentum publice honeſtatis nedum impedit matrimonium ſed etiam dirimit licet carnali copula ſit conſummatum.ibi.nu.4.
5 Impedimentum non ſufficit pꝛobare niſi pꝛobetur quod fuit cauſa impeditiua quod pꝛobatur ſi ipſe fuit ſolicitus non tamē potuit agere.in.c.ex tranſmiſſa.nu.6.de pꝛeſcrip. 28
7 Impedimentum etiaʒ poſt multos annos allegari poteſt.in.c.fraternitatis.nu.2.de frigi.⁊ male. 36
Impedimentum viri vel mulieris quod facto humano ſine coꝛpoꝛali periculo remoueri non poteſt reddit quem inhabilem ad contrahēdum ſecus ſi reuocari poteſt.ibi.nu.6.
Impedimentum vbi per teſtes pꝛobari poteſt pꝛopinquoꝛum iuramentum non eſt neceſſarium.ibi.nu.11.
Impedimentum quomodo pꝛeſumatur pꝛeceſſiſſe.ibi.nu.16.
2 Impedimētū ſi alleget̄ licet non ſit ⁊ ſi fuerit pꝛonuntiatū impedimētum eſſe pꝛonuntiatio valet.in.c.pꝛudentiā.nu.22.de offi.deleg. 84
7 Impedimentum pub.ho.iu.non oꝛitur ex ſponſalibus nullis ex defectu conſenſus ſecus ex ſponſalibus veris licet illa poſtmodum diſſoluantur.in.c.acceſſit.nu.1.⁊.4.de deſpon.impu. 13
Impedimentum pub.ho.durat vt ſponſalia diſſoluantur.ibi.nu.4.
Impedimentum pub.ho.vnde ſit cauſatum.ibi.
5 Impedimentum iuſtum inducit inopia ad appellationem pꝛoſequēdam.in.c.ex ratione.nu.5.de appel. 93
1 Impedimentuʒ nō ſufficit allegare niſi ꝓbet ꝙ tpe impedimenti volebat agere ⁊ non potuit.in.c.ſciſcitatus.nu.4.⁊.5.de reſcrip. 53
Impedimentum ſuperueniens pendente iudicio an tollat iuriſdictionem.ibi.nu.6.
Impedimentum quod tollit iuriſdi.ſublato impedimēto an reſtituatur iuriſdictio.ibi.nu.10.
Impedimentū notoꝛiū lʒ occultū ibi vbi actus celebꝛatur an vitiet ctum.ibi.nu.13.
7 Impedimentū mr̄imonij ꝓbans nō ſufficit ad docēdū ꝓlē illegitimā ſi mr̄imoniū fuit in facie eccl̄ie ꝯctū.in.c.puenit.nu.1.q ſi.ſint leg. 41
7 Impedimentū pub.ho.iuſtitie non oꝛitur ex ſponſalibus ꝯctis cū minoꝛe ſeptennio ſecus ſi cū maioꝛe vel minoꝛe conſentiente poſt ſeptennium.in.c.literas.nu.2.de deſpo.impu. 13
6 Impedimentū pu.ho.iu.oꝛit̄ inter ſponſam ⁊ conſanguineos ſponſe impediens ⁊ dirimens matrimoniū ⁊ habet locū in ſponſalibus de futuro.in.c.ſponſam.nu.1.de ſponſa. 4
Impedimentum publi.ho.quandoque oꝛitur ſine affinitate ⁊ quandoque cum affinitate.ibi.nu.2.
Impedimentum pub.bone.extenditur ad conſanguineos vſque ad quartum gradum.ibi.nu.4.
7 Impedimentum ſi per alterum coniugum confitetur altero negante qd agendum ſit.in.c.litere.nu.2.de frigi.⁊ male. 37
Impedimentum pꝛeſumitur pꝛeceſſiſſe ſi matrimonium non eſt conſummatum ⁊ illo pꝛobato ſeparatur matrimonium.ibi.nu.3.
Impedimentum cauſam ſpecificans ⁊ ſuccumbens non poterit poſtmodum aliud impedimentū allegare.ibi.nu.4.
5 Impedimentū abſentie an ꝓbetur per ſimplex iuramentū vel quo.in ca.cum Bertoldus.nu.16.⁊.36.de re iudi. 70
7 Impedimentum pub.ho.ſolum oꝛitur ex ſponſalibus cū puella poſt ſeptimū annum cōpletum.in.c.fraternitati.nu.2.de eo qui cog.cō. 30
7 Impedimentum pub.ho.oꝛitur ex ſponſalibus contractis cum maioꝛe ſeptennio.in.c.continebatur.nu.1.4.de deſponſ.impu. 13
Impedimentū pu.ho.extendit̄ vſq̨ ad quartū graduʒ inter ſponſum ⁊ cōſanguineos ſponſe ⁊ inter ſponſam ⁊ cōſanguineos ſponſi.ib.n.4.
7 Impedimentū nō pꝛobat̄ ſufficienter etiam ad matrimoniū impediendum per vnum teſtem de auditu ⁊ alium ſine iuramento.in.c.j.nu.2.3.de conſan.⁊ affi. 31
6 Impedimentum iuſtum pꝛoueniens poſt iniuſtam abſentiaʒ excuſat.in.c.inter quatuoꝛ.nu.3.de cle.non reſi. 20
7 Impedimentuʒ ſi quis credat quando tamen non eſt in matrimonio contrahendo quo ad deum contrahit licet verba pꝛoferat apta ad cōtrahendum.in.c.cum in apoſtolica.nu.6.de ſponſa. 8
7 Impedimentū inter ſe ſcientes eſſe ſi matrimonium contrahant ꝓles exinde ſecuta illegitima eſt.in.c.referente.nu.1.qui fil.ſint legi. 41
Impedimentum pub.bone.impedit ⁊ dirimit matrimonium ⁊ filij exinde nati ſunt legitimi.ibi.nu.2.
7 Impedimentum pub.ho.non oꝛitur ex illicito coitu ſed affinitas oꝛitur.in.c.tue fraternitatis.nu.3.de eo qui cog.conſan. 31
1 Implicite ⁊ explicite quid ſignificet.in rub.nu.4.de ſum.tri.⁊ ſi.catho. 11
7 Imperitia equiparatur culpe.in.c.ſi culpa.nume.3.de iniur. 168
7 Imperatoꝛi reſeruata que ſint.in.c.per venerabilem.n.10.qui fil.ſint legi. 43
Imperatoꝛ ⁊ eius comites palatini an poſſint legitimare in terris eccleſie.ibi.nu.23.⁊.26.
Imperatoꝛ non poteſt legitimare in ſpiritualibus.ibi.nu.26.
1 Imperatoꝛ ſiue rex ex quibus cauſis poſſunt deponi.in.c.venerabilē.nu.7.de elec. 156
3 Imperatoꝛ poteſt ſtatuere in fauoꝛem eccleſiarum.in.c.ſi diligenti.nu.26.de foꝛo compe. 75
6 Imperatoꝛ nil habet facere in bonis etiam tꝑalibus ipſius eccleſie.in c.j.nu.3.de rerum permu. 89
1 Imperatoꝛ pōt tollere actionē q̄ eſt de iure ciuili.ſed nō poſſet facere quin adminiſtraret̄ iuſtitia ex obligatione quam non pōt tollere.in.c.que in eccleſiarum.nu.13.de conſt. 24
4 Imperatoꝛ an iuſte poſſit indicere bellum contra papam.in.c.ſicut.⁊ infra.nu.11.de iureiuran. 161
1 Imperatoꝛ an liget per leges ſuos non obedientes ei de facto.in.c.j.nu.8.de conſti. 16
1 Imperatoꝛ nō eligitur a papa ſed confirmat̄ ſiue appꝛobat̄:nam eius electio ſpectat ad certos pꝛincipes alamanie.in.c.venerabilem.num.1.de elect. 154
1 Imperatoꝛ aſtringitur canonibus in concernentibus animum.in.c.j.nu.6.de conſtitu. 16
2 Imperatoꝛ lʒ ſit dn̄s mundi tn̄ non poſſet auferre rem pꝛiuati ſine cauſa.in.c.que in eccleſiarum.nu.11.de conſti. 24
5 Imperatoꝛ p̄t imperio ſuo ſubiectos fame reſtituere ⁊ aliter reſtituti citra aliam diſpenſationem poſſunt pꝛomoueri ad ſacros oꝛdines.in c.cum te.nu.17.de iudi. 79
1 Imperatoꝛ electus pōt tunc ante coꝛonationem adminiſtrare.in ca.venerabilem.nu.26.de elect. 156
1 Imperatoꝛ obligatur iure naturali ⁊ obligatur ex contractu iuris cū ſubdito.in.c.j.nu.7.de conſti. 16
7 Imperatoꝛ non habet facultatem interdicendi matrimonium etiam ad tempus.in.c.ſi.nu.3.de ſecun.nup. 55
6 Imperatoꝛ nō pōt ſtatuere contra legem dei.in.c.nō minus.n.17.de

immu.eccle.& ec. 225
4 Imperator nõ tenet probare oĩa contenta in reſcripto ſi habet intentionẽ fundatã iuris preſumptione.in.c.ſi.nu.5.de preſump. 123
7 Imperatori omnes tenentur obedire dummodo huiuſmodi obedientia non veniat contra libertatem eccleſiaſticam vel contra iuſtitiã & ſuã ꝓpriã libertatẽ.in.c.ſignificauit.nu.3.de peni.& remiſ. 172
7 Imperator non poteſt ligare papam ſed bene poteſt ligari a papa.in c.j.nu.2.de no.ope.nuntia. 150
3 Imperator eſt ſubiectus in ſpiritualibus etiam ſuo preſbytero parochiano.in.c.nouit ille.nu.8.de iudi. 32
6 Imperator ſi donauit rem alterius ignoranter non poteſt moleſtari poſt quadriennium ante ſic ad eſtimationem, donatarius vero nunquam.in.c.ij.nu.6.de reb.eccle.alie. 74
Imperator rem quam habet communem cum priuato poteſt diſponere ad libitum ſuum & priuato de pretio ſatiſfacere.ibi.
1 Imperator recognoſcit imperium a papa.in.c.venerabilem.nu.18.de elec. 156
1 Imperator etiã ante confirmationem de conſuetudine adminiſtrat.in.c.nihil.nu.10.de elec. 167
7 Imperator poteſt filios naturales habilitare ad hereditatem per eius reſcriptum & legem.in.c.tanta.nu.12.qui fil.ſint legi. 40
4 Imperator põt cõueniri a ſubdito ſuo coram papa.in.c.j.n.2.de ꝓba. 2
Imperator habet imperium a papa.ibi.nu.3.
Imperator non poteſt aliquem priuilegiare in preiudicium canonũ.in.c.nuper nobis.nu.2.de teſti. 82
6 Imperator nõ poſſet concedere priuilegiũ oĩmodo exemptionis:quia eſſet lacerare imperium.in.c.cũ nõ liceat.nu.16.de preſcrip. 30
2 Imperator non poteſt laicum ſuo patrimonio ſine cauſa priuare,ita nec papa clericum.in.c.cum dilectus.nu.5.de iurepa. 197
2 Imperium merum & mixtũ penes quos iudices eſt.in.c.quod ſedes.nu.7.de offi.or. 113
2 Imperium ſubeſt ſacerdotio & ei obedire tenetur.in.c.ſolite.nu.1.de maio.& obe. 125
1 Impetrans aliquid dicendo eſſe dignitatem cũ ſit officium non committit ſurreptionem.in.c.ſuper literis.nu.6.de reſcript. 63
Impetrans beneficium vacatum a renuntiatione cum ſit vacatum a morte committit ſurreptionem.ibi.
5 Impetrans iudicẽ non poteſt vlterius illum accuſare.in.c.inter monaſterium.nu.11.de re iudi. 73
1 Impetrans debet in reſcripto facere mentionem de penſione annua quam habet & de literis alias obtentis licet eis renuntiauerit.in.c.ad audientiam.nu.1.& 4.de reſcrip. 78
6 Imperator facta de beneficio in quo ipſe impetrans fuit inſtitutus viuente primo rectore eiuſdem vel quod violenter occupauerat eſt ſurreptitia ſi de predictis in ea nõ fiat mentio.in.c.j.n.3.de conceſ.preb. 54
1 Impetrans beneficium debet aſſerere ſe eſſe clericum.in.c.cum adeo.nu.2.de reſcript. 59
6 Impetrans beneficiũ debet facere mentionẽ de primo obtento etiam minimo.in.c.extirpande.in repe.§.qui vero.nu.28.de preben. 42
6 Impetrare poteſt literas ad beneficia pater pro filio & etiam quilibet extraneus pro alio.in.c.ex ore ſedentis.nu.2.de his que fiunt a maio.par.c. 72
6 Impetrans prebendam poteſt conuinci quod non ſufficiũt redditus & vnus poteſt hoc opponere etiam aliis inuitis.in.c.quoniam.num.4.de vi.& hone.cle. 5
2 Impetrans reſcriptum ad delegatum poteſt conueniri & preueniri a legato tanquam ordinario nec proderit ſibi reſcriptum quia non fuit preſentatum ante citationem.in.c.ij.nu.4.de offi.leg. 106
1 Impetrans aliquod beneficiũ debet facere mẽtionẽ de dignitate quã obtinet alias non valet reſcriptum etiam quod papa dixerit non obſtante quod habeat aliud beneficium.in.c.ad aures.nu.1.de reſcrip. 49
Impetrans aliquid a papa an debeat de nobilitate & diuitiis facere mentionem.ibi.nu.2.
Impetrans aliquod beneficium an teneatur mentionẽ facere de qualitatibus beneficij impetrandi & illius quod habet.ibi.nu.3.6.9.
7 Impetrans reſcriptum vel offerens libellum an teneatur probare cãm expreſſam in reſcripto vel libello.in.c.ex parte.nu.8.de priui. 155
1 Impetrans diuerſas literas an debeant facere mentionem ſecunde de prioribus.in.c.in noſtra.nu.5.de reſcrip. 80
3 Impetratione ſecunda facta ad eoſdem an ſint eligendi arbitri.& debeat procedi ſecundum formam ca.paſtoralis.& ca.cum contingat.de reſcript.ſi cui.quando ſit impetratio ad diuerſos.in.c.audita.nu.17.de reſtitu.ſpoliato. 168
1 Impetrans dignitatem cum ſit officium: non committit ſurreptionem.in ca.ſignificante.nu.6.de reſcript. 83
Impetrans beneficium vacatum per mortem committit ſurreptionem ſi fuit vacatum per renuntiationem.ibi.
1 Impetrare literas in cauſa appellationis & arripere iter ad principem habet vim appellationis.in.c.dilectus filius.nu.2.de reſcrip. 76
Impetrans ſecundas literas ſurreptitias & eis vtatur ex nullis conſequetur ex primis validis non:quia videtur renuntiatum:ex ſecundis nõ quia ſunt ſurreptitie.in.c.in noſtra.nu.8.de reſcript. 80
Impetrans beneficium debet facere mentionẽ.de beneficio quo ipſe fuit ſpoliatus.ibi.nu.10.
Utrũ ſit facienda mentio in reſcripto de literis que poſſunt annullari.ibi.nu.9.
1 Impetrans in eadem eccleſia beneficium,vno recepto alter excluditur in.c.capitulum ſancte.nu.2.de reſcrip. 77
1 Impetrans beneficium ſi non facit mentionẽ de illo quod habet licet ſit nimium committit ſurreptionem.in.c.ſi proponente.nume.1.de reſcript. 84
1 Impetrans per ſurreptionem poteſt etiam criminaliter puniri.in.c.quia nonnulli.nu.18.de reſcript. 91
5 Impetrans reſcriptum in vna cauſa appellatio.remo.vtrum appellabit in alia cã quã hẽ cum tertio.in.c.prudentiã.nu.11.de mu.peti. 103
4 Impetrans ſi nõ exprimit verum valorem beneficij gratia eſt ipſo iure nulla & ipſe tenetur probare valorem.in.c.ſi.nu.9.de proba. 124
6 Impetrãs papa beneficiũ tenetur obſeruare ſtatuta & conſuetudines eccleſie vel loci vbi impetrauit.in.c.ex parte aſtenſis.nume.14.de conceſ.preben. 61
6 Impetrans reſcriptum ad beneficia nõ tenetur facere mentionẽ de euidenti iuſta poſſeſſione alterius in dicto beneficio.in.c.cum noſtris.nume.13.de conceſ.preben. 59
7 Impotentia coeundi ex quibus arguatur et quando probatur ſeparatio propter impotentiam poſt longum tempus petita.in.c.j.nu.5.de frigi.& male. 54
7 Impotens ad copulam eſt impotens ad matrimoniũ contrahendũ ſiue impedimentum etatis ſit ſiue nature.in.c.quod ſedem.nu.1.de frigi.& male. 35
7 Impotẽtiã allegare ſufficit etiã ſi qualis non ſpecificetur.ibid.nu.3.
Impotentia temporalis & perpetua an idem operentur.ibi.nu.4.
Impotentia coitus non oĩs matrimonium impedit niſi ſit talis quod arte medicorũ reparari non poſſit & intellige de reparatione que ſine periculo corporis fieri poſſit.in.c.ex literis.nu.2.de frigi.& male. 35
1 Impotentia an includat voluntatẽ.in.c.ſciſcitatus.nu.3.de reſcri. 53
2 Impotentia non includit voluntatẽ.in.c.corã.nu.4.de offi.dele. 98
7 Impotentia viri & mulieris an idem operetur.in.c.fraternitatis.nu.14.de frig.& male. 36
2 Importunitas repellenda eſt.in.c.j.nu.5.de renun. 10
2 Impoſſibilitas quotuplex ſit & an & quãdo vitiet diſpoſitionẽ.in.c.fina.numero.1.de pactis. 134
6 Impoſſibile reputatur illud quod per ſolum principem fieri põt.in repeti.c.cum eſſes.nu.19.de teſta. 117
7 Improprietates ſunt excuſande & fugiende.in.c.veniẽs.nu.25.de accuſatio. 63
7 Improprietates ſunt fugiende.in.c.per tuas.el.j.nu.13.de ſimonia. 87
1 Impubes non poteſt fieri monachus.in.c.officij.nume.2.de elect. 159
Impubes doli capax obligatur omni voto excepto voto religiõis.in.c.ſcripture.nu.7.de voto & vo.re. 175
7 Impubes doli capax obligatur ex iuramento.in.c.ex literis.nu.6.de ſpõſa. 5
6 Impubes doli capax licet obligetur ad matrimoniũ carnale tñ ad matrimonium ſpirituale nõ.in.c.ſignificatum.nu.4.de regu. 159
7 Impuberes ante pubertatẽ ſeparari nõ debẽt ſed poſt pubertatẽ poſſunt ſi contradicunt niſi carnalis copula interueniat vel tacitus cõſenſus poſt pubertatẽ.in.c.a nobis.nu.1.de deſpon.impub. 14
3 Impubes facit iudicium.in.c.cum cãm.nu.12.de iura.cal. 128
5 Impubes maior ſeptẽnio licet ſponſalia contrahere poſſit tamen nõ obligatur priuſquam ad etatẽ peruenerit legitimã.in.c.de illis.el.j.nu.4.de deſpon.impub. 14
6 Impubes factus monachus & ingreſſus monaſterium ſi intra annũ non fuerit reuocatus a parentibus poſt annum amplius nõ reuocatur.in.c.ſi.ſi quis aũt.nu.1.& 2.de regu. 156
7 Impuberes ambo vel alter niſi pro bono pacis cõiungi nõ debent.in c.vbi nõ.nu.1.& 6.de deſpõ.impu. 13
7 Impubes minor ſeptennio adueniente etate legitima poteſt ſine aliqua cã a ſponſalibus & matrimonio reſilire licet mulierem ſepe nixus fuerit corrumpere.in.c.atteſtationes.nu.5.de deſpon.impu. 15
Impubes factus pubes ſi vult a ſponſalibus reſilire concedenda eſt licentia ambobus.ibi.nu.6.
7 Impubes deſponſata & traducta ſi petit licẽtiã pubes facta alteri nubendi nõ auditur ſi vir iurat eã cognouiſſe nec etiã auditur proxima pubertati ſi probetur cognita.in.c.cõtinebatur.nu.1.2.5.de deſpon.impu. 13
Impuberes licet matrimonialiter coniungi non debeant tamẽ ſi cõiunguntur & puella appareat cognita tenet matrimonium.ibi.nu.2.
3 Incantatores poſſunt puniri in vtroque foro.in.c.cum ſit generale.nu.26.de ſo.compe. 67

Incantatores an poſſint puniri ꝑ inquiſitores heretice prauitatis. ibidem.

1 Incapax patiẽdo ſe eligi ad dignitatem an puniatur.in.c.ſciſcitatus. nu.4.de reſcrip. 54

7 Incendiarius an ſit ipſo facto excommunicatus ⁊ an poſſit abſolui ab epiſcopo.in.c.tua.nu.2.de ſen.excom. 184

7 Inceſtus inhabilitat aliquem ad matrimonium contrahendũ.in.c.j. nu.2.de eo qui cog.con. 29

Inceſtus proprie committitur cum conſanguineis propriĳs vel vxoris.ibi.

7 Inceſtuoſus non poteſt petere debitum lȝ exigere poſſit.in.c.veniẽs. nu.6.de eo qui cog.con. 29

7 Inceſtus proprie nõ cõmittitur niſi cũ affinibus vel conſanguineis. in.c.veniens. nu.4.de eo qui cog.con. 29

8 **Incorporalia** an poſſidentur vel quaſi.in.c.j.nu.9.de cau.poſ.⁊ pro. 152

3 Incorporalia iura quaſi poſſidentur.in.c.cum eccleſia.nu.36.de cau. poſ.⁊ pro. 155

3 Incorporalia nõ preſcribunt non data patientia illius de cuius preiudicio agitur.in.c.cum contingat.nu.11.de fo.compe. 77

Incorporalia proprie non poſſidentur q̃z.in.c.conqueſtus.nu.5.de foro compe. 83

6 Incorporalia prout eſt iuriſdictio ⁊ ſimilia nõ poſſunt in alium tranſferri niſi cũ conſcientia ⁊ patientia poſſeſſoris.in.c.cum dilectus.nu. 7.de reli.do. 187

3 Incorporalia quaſi poſſidentur tamen procederet libellus loquens de poſſeſſione licet non dicat quaſi.in.c.ſignificauerunt.numero.5. de iudi. 46

6 Incorporalia vendicantur ratione iuris qð quis habet in eis.in.c.cũ venerabilis.nu.2.de reli.do. 186

5 Incorporalia quaſi poſſidentur ⁊ poſſunt quaſi poſſideri per alium. in.c.ſi diligenti.nu.5.de preſcri. 39

6 **Indebitum** ſi fuerit ſolutum vigore ſententie indebite late an poſſit repeti.in.c.ſuborta.nu.10.de re iudi. 75

6 Indebitum ſi quis ſoluerit ad hoc vt repetat habet hoc probare.in.c. is qui.nu.1.⁊.2.de ſolu. 101

Indebita repetitio quo caſu competat reſpectu obligationis antidoralis.ibi.nu.13. 102

Indebitum ſoluens ſcienter non repeti, q̃z videtur donare.ibidem nu.15.

Indebite abſolutus a iudice ſi abſoluat an repetat.ibi.nu.17.

Indefinita non ſemper equipollet vniuerſali.in.c.auditis.nu.16.de preſcrip. 34

7 Indefinita diſpoſitio an equipolleat vniuerſali.in.c.quia circa.nu.5. de priui. 158

☞ Corſe.doc.excellẽ.Adde ſi in aliqua diſpoſitione dicat antiani vel domini ſexdecim hoc fecerũt:an intelligat collegialiter vel ſingulariter ⁊ videt ſingulariter ⁊ nõ collegialiter ꝑ id qð voluit Spec.in titu. de ſyndico.§.ſi.vbi voluit ꝙ ſi reperiat in aliquo inſtrumẽto qð canonici ita fecerũt qð nõ colligitur capitulariter.hãc partẽ tenuit Old. lau.conſi.cccxv.vbi dixit qð in aliquo reperit ſcriptum canonicos ita depoſuiſſe qð nõ videtur qð capitulariter illud depoſuerint.hãc partem tenuerãt ſcribẽtes.in.c.quãto.de his que ſi.a prela.ſine conſenſu capituli.⁊ adduco qð pulchre voluit Jo.an.i.c.requiſiſti.de teſta.vbi per ea que dicta ſunt dixit qð ſi teſtator aſcripſit legatum canonicis qð non intelligitur quod capitulariter eis reliquerit.⁊ ideo tale legatum non tenet communicare eccleſie.⁊ vbi videas Abb.⁊ adduco eũdem Abb.in.c.ĳ.in gl.pe.de coniugio lepro.vbi refert Gaſpar.Cald. ponentẽ vnum verbũ ſatis no.Old.dicentis qð aut diſpoſitio cõcipitur ꝑ nomina collectiua.⁊ tunc indefinita equipollet vniuerſali exemplum:ſi dicit capitulum aliquid feciſſe.perinde eſt enĩ ac ſi fuiſſet dictũ omnes de capitulo.ad hoc.c.capitulũ ſancte crucis.de reſcri.aut concepit per noĩa ſingularia vt puta canonici talis eccleſie hoc fecerũt ⁊ tunc equipollet vniuerſali:imo verificat in duob⁹ canonicis q̃z pluralis locutio verificat in duob⁹ vt in regula pluralis.de regu.iur. lib.vj.⁊ in.l.vbi numer⁹.ff.de teſta.canonizata.iĳ.q.iĳ.vbi numerus qð facit ad inſtrumenta ꝓcurationum:ſi tantum dicitur quod canonici talis eccleſie fecerunt talẽ procuratorem certe non probat qð capitulum fecerit rõne predicta pro quo vide no.in.c.vnico.de ſyndico. ⁊ in.l.ſi.ff.de albo ſcri.in ꝯtrarium adducit tex.in.c.ſi canonici.cõiuncta doctrina Lapi.⁊ Domi.de ſancto Gemi.ibi.de offi.ord.lib.vj.⁊.c.ad decimas.de reſti.ſpo.lib.vj.⁊ ibi per Lap.⁊ Dominũ.vbi vtrobiqȝ per illos duos tex.dicunt cõfundi doctrinã Spec.⁊ Old.qð vbi verbum canonici,exprimitur in aliquo actu intelligit qð capitulariter ⁊ collegialiter interuenerint.Et adduco do.Abb.in.c.tertio loco.de ꝓba.in verbo fratres:vbi dixit qð illi fratres ſeu monachi ſtabãt collegialiter.⁊ adduco do.meum Barba.in.c.cum omnes.in verbo canonici.de conſti.⁊ in.c.q̃ in eccleſiarũ.in verbo ciues triuiſini.⁊ in rep.c.cũ M. Ferrarieñ.de conſti.⁊ in.c.cũ eccleſia ſutrina.de cauſa poſſeſſio.⁊ proprieta.⁊ in capi.tertio loco.de proba.in.xiiĳ.vbi ſecutus eſt doctrinã Lapi ⁊ Domi.in preallegatis locis.ſoleo pro cõcordia dicere qð aut ſumus in actu q ſolet fieri capitulariter,⁊ collegialiter,⁊ tũc illð verbum canonici ſeu antiani,intelligit capitulariter ⁊ collegialiter ⁊ ita ꝓcedunt iura preallegata in dicto.c.ſi canonici.d.c.ad decimas.dicto c.cum omnes.cum aliĳs ſimilib⁹.aut actus ſolet fieri ſingulariter ⁊ ꝑ ſingulos:⁊ tũc tale verbum debet intelligi ſingulariter.⁊ ita ꝓcedat doctrina Spec.⁊ Oldra.Joã.and.⁊ Abb.in preallegatis locis quod indefinita tali caſu non equipollet vniuerſali ex quo exprimit ꝑ verba ſingularia ⁊ nõ collectiua vt ſentit Abb.in.d.c.ĳ.de cõiug.lepro. Itẽ indefinita non equipollet vniuerſali in teſte.ita ſingulariter dixit Abb.in ca.auditis.in.v.colum.de preſcrip.⁊ cõſuluit Alexã.de imo. conſi.ccx.incip.viſis acutiſſimis.in primo volumi.conſi.⁊ ratio eſt: q̃z teſtis neceſſario ⁊ non preſumptiue deponere debet.in.c.in preſentia. de proba.

7 Indefinita an ⁊ quãdo equipolleat vniuerſali.in.c.quoniam.nu.6.de coniu.lepro. 25

1 Indefinita an ⁊ quãdo equipolleat vniuerſali.in.c.in geneſi.nu.1.de elect. 179

7 Indefinita an equipolleat vniuerſali.in cap.tua nobis.nu.5.de verbo. ſigni. 206

7 Indefinita an equipolleat vniuerſali. in.c.quia circa.numero.5.de priuileg. 158

6 **Indicia** poſſunt eſſe adeo vrgentia vt ſufficerent ad ferẽdã ſentẽtiam etiã in criminalibus.in.c.veſtra.nu.13.de coha.cle.⁊ mu. 12

2 Indicia ſi nõ purgantur per reum habetur pro conuicto.in.c.ex parte.nu.2.7.de offi.ord. 113

7 Indicia ſufficientia ad probationem filiationis.in ca.tranſmiſſe.nu. 10.qui fil.ſint legi. 38

4 **Indictio** debet poni in inſtrumen.in.c.inter dilectos.nu. 13.de fide inſtru. 103

Indictio quid ſit ⁊ quando probetur falſitas per indictionẽ ⁊ annos domini.ibi.

7 **Inducie** breuiantur vel dilatantur ſm cõſuedinem loci.in c.dilectus.nu.6.de procu. 145

3 Inducie deliberatorie quomodo dant reo conuẽto ⁊ actori reconuẽto coram eo iudice.in.c.j.nu.8.de mut.petit. 99

3 Inducta in odium alicuius non debent in eius fauorem redundare ⁊ e contra.in.c.intelleximus.nu.3.de iudi. 23

3 Inducie quo caſu dantur propter abſentiam aduocati.in.c.j.nu.11.vt lite non conteſt. 105

Inducie tam iuris ꝙ hominis duplicantur propter petitionẽ ⁊ cõſyderantur a tempore quo petuntur non a tempore quo fuerũt date. in c.j.nu.13.⁊.14.de plus peti. 152

2 **Indignus** faciẽs ſe promoueri quomodo puniat. Anto. in.c.poſt tranſlationem.nu.19. 31

7 **Indulgentie** conceſſe pro recuperatione terre ſancte cẽſentur conceſſe inquiſitoribus heretice prauitatis.in.c.excommunicamus.el.j.nu.4.de here. 103

7 Indulgẽtie proſunt non ſolum quo ad penas purgatorĳ:ſed etiã quo ad penitentiam hic iniunctam adeo quod tenetur perficere penitẽtiã qui habuit indulgentias.in.c.cum ex eo.numero.4.⁊.6.de peniten.et remiſ. 177

Indulgentie vſqȝ ad quantam quantitatem poſſunt cõcedi. ibidem numero.3.

Indulgentie nõ poſſunt concedi a prelato inferiore epiſcopo. ibidẽ.

Indulgentia ſine ieiunium conceditur vſqȝ ad annum an ille annus ſit vtilis an cõtinuus.ibi.nu.6.

Indulgẽtia cõceſſa vltra quantitatẽ dierũ permiſſum corruit quatenus exceditur numerus dierum.ibi.nu.8.

Et vide in ca.ſeq.eo.tit.

2 Indulgẽtie conceſſe per nõ ſuum prelatũ nõ proſunt non ſubditis.in c.quod autem.nu.1.de peni.⁊ remiſ. 173

Indulgẽtie ad quid ⁊ quando proſunt.ibi.nu.8.

2 Indulgentie priuilegia pene que inducuntur per legatum an durẽt finito tempore legationis.in.c.ſi.nu.9.de offi.lega. 109

Indulgẽtie cõceſſe per epm vnius dioceſis nõ ꝓſunt aliĳs alterius dioceſis licet ſint in dioceſi epiſcopi cõcedẽtis ⁊ ibi exerceant acta ꝑ que huiuſmodi indulgẽtie ſunt conceſſe.in.c.quod autẽ.nume.4.de peniten.⁊ remiſ. 158

7 Indulgentia conceſſa vere penitẽtib⁹ ⁊ cõfeſſis an proſit illis q ſunt confeſſi ſemel in anno ⁊ habẽt propoſitum confitẽdi.in capitu.omnis vtriuſqȝ.nu.21.de peni. 146

6 Indulgentie vſqȝ ad quantã quantitatẽ poſſunt concedi.in cap. cum ex eo.nu.5.de peni.⁊ remiſ. 177

☞ Corſe.Adde qð abſolutio a pena culpa ſic vulgariter dicta eſt illa pleniſſima peccatorum remiſſio que cõceditur cruce ſignatis pro ſubſidio vltra marino de quo plene not.per docto.in ca.ad liberandum. de iude.vbi gl.iuncto textu in clemẽ.ĳ.ſuper verbo a pena ⁊ culpa.de

peni.⁊ remiſ.Et nota bene eam in fi.quatenus dicit qd hanc pleniſſimã indulgẽtiã ſeu remiſſionẽ ſolus papa concedit.intelligit enim qd gloſſa intẽdit excludere alios plãtos inferiores per.c.cum ex eo.in fi. de peni.⁊ remiſ.Non autem cõſiliũ vniuerſale.nam concilium vniuerſale põt tales remiſſiones facere cũ repreſentet totam eccleſiam per ea que no.Inno.in.c.qd autem.eo.tit.eccleſia enim eſt illa que principaliter recepit ligandi ⁊ ſoluendi poteſtatẽ vt dicit Hiero.in.c.omnibus.⁊ Ang.in.c.quodcũq;.⁊ Cy.in.l.loquitur.xxij.qõne.j.que repreſentatur per ſacrum conciliũ legitime congregratum ⁊ omnb⁹ apoſtolis ſimul collectis fuit p Chriſtum dictum.Quecunq; ligaueritis ſuper terram erunt ligata ⁊ in celo.⁊ quecũque ſolueritis ſuper terrã erũt ſoluta ⁊ in celo.Matth.xviij.c.ita concludit Abb.in.d.clemen. ij.in apoſt.ſuis ⁊ dicit ſe alibi hunc articulum plene examinaſſe.

2 Indulgentia an ſit latiſſime interpretanda.Anto.in.c.licet.nu.9.de tranſla.prela. 19

2 Indulgentia cõtra ius ſtricte intelligenda eſt ſ; late interpretatur cõtra concedentem dignitatem.in.c.fi.nu.7.de tranſla.epi. 6

Indulgentia ad tollendũ impedimẽtum fauorabile ſtricte intelligitur ſecus ad tollendum impedimentum odioſum.ibi.nu.19. 7

2 **Induſtria** perſone vbi eſt electa non poteſt actus per aliũ explicari.in.c.fin.§.is autem nume.3.de offi.delega. 105

☞ Corſetus.Adde qd induſtria perſone videt electa per principe; qñ cõmittit cauſa; alicui cum aduerbio perſonaliter,qd qualificat,⁊ dat formã commiſſioni,idem ſi dicatur confidẽtes de induſtria ⁊ circunſpectione tua,⁊ in tali caſu non põt cõmiſſarius cauſam alij cõmittere qd intellige quando negotium non eſt expedibile per alias perſo-
6 nas.qd ſentit Inno.⁊ Abb.in.d.c.fi.nu.6.§.is autem.l; aliter dicat ibi Abb.propter verbum perſonaliter,⁊ adducit gl.ſingu.in cle.j.in verbo perſonaliter:de vita ⁊ hone.cler.⁊ ibi plene p dominum meum Barba.tu adde qd idem eſt ſi ſtatuto caueatur quod principalis citatus teneatur reſpondere alias habeatur pro confeſſo qd tale ſtatutũ non habebit locum in procuratore contumace ſm Barto.in.l.neq; infantes.ff.de fideicom.lib.idem ſi dicatur ppriis manibus ſm Joan.and.in.c.ſicut dignum.de homi.Sequit Domi.in.c.ſi quis viduam.l.diſtinctio.Jaco.de bel.quem ſequitur Bal.in.c.j.§.vel furtum.de pace iuramẽ.firman.in vſibus feu.⁊ in.c.periculoſe.de peni.diſtinctio.j.⁊ in.c.j.de verborum ſignificatio.libro.vj.idem ſi dicatur p manus noſtras:ſm domi.Card.in.clemen.j.de iureiuran.per tex.ibi per manus noſtras referens ſe in contingẽtia facti ita conſuluiſſe:⁊ vide tex.in.l.probatorias.in verbo noſtras.C.de diuer.offi.lib.xij.⁊ ibi Bart.induxit illum textum ad queſtionem ſtatuti loquẽtis de inſtrumẽto facto manu publici notarij:idem ſi dicatur per ſe tex.eſt in.l.per hanc.C.de erogatione mili.anno.lib.x.vbi habetur quod militantes pro republica debẽt recipere ſtipendia per ſe.ergo nõ per ſubſtitutum.⁊ Bal.inducit ad queſtionẽ doct. legẽtis ⁊ ſalariati de publico vt non poſſit recipere ſalarium ſuum per ſubſtitutũ:ſ; manu ſua illud recipiat,⁊ adduco textum in.l.ſeruus ſi heredi.ff.de ſtatuliber.in verbo pſone q̃ demonſtratur adheret,per quem textum pulchre dicit Bald.in.c.j.§.iniuria.de pace iuramen.firman.ſtatuto cauet licere offenſo aſſumere vindictam de offenſore qd non poterit mãdare illam vindictam aſſumi per alium:q; videtur electa induſtria perſone ipſius offenſi:quo caſu dicit qd poterit ipſe aſſumere vindictam cum complicibus non autem mandare alijs:idem voluit Bal.in.l.accuſationis.ff.quod metus cauſa.⁊ in.l.vt vim.ff.de iuſti.⁊ iure.⁊ in.c.ad noſtram.de pba.⁊ in.c.decetero.de re iudi.⁊ in.c.fina.de iuramento calũ.⁊ in.c.que in eccleſiarum.de conſtitutio.licet contrarium dixerit in.l.gracchus.C.de adulter.ſed re vera loquitur in adulterio.quo caſu pater poteſt occidere adulterum.l.nec in ea.ff.de adult.⁊ maritus occidere adulterum vt in dicta.l.gracchus.quo caſu poteſt mandare filio vt occidat adulterum.illud procedit cauſa intolerabilis doloris:q; deterius ſibi reputat maritus adulterium q̃ occiſionẽ filij ſui vt eſt celebris tex.in.l.codicillis.§.matre,alias inſtituto filio.ff.de lega.ij.de quo tex.fecit feſtũ Bal.in.l.athletas.§.calumniator.ff.de his qui no.infa.⁊ in.c.fina.de conſue.⁊ ſic erit caſus ſpecialis in adulterio,facit quod voluit Bart. in conſi.lxxxij.incip.Factum ſic ſe habet:vbi conſuluit qd per illa verba ipſis filijs imputatur induſtria perſone,quod not.per.c.mulieres. cum ibi no.de ſenten.excom.⁊ in.c.ſi quis ſuadente.xvij.queſtione.iiij. ⁊ vide textum in.c.in criminali.v.qd.iij.⁊ ibi Domi.quod ſi mãdatur actum fieri per ſe non poterit fieri per ſubſtitutũ.facit.l.ſingulos.ff.d teſta.in verbo proprio chirographo:vbi gl.colligit quod non poterit ſcribere per alium. facit.c.fina.in verbo proprio iuramento,quod metus cauſa.vide domi.Ant.in.c.licet ex quadam.de teſti.Archi.⁊ Jo.and.in.c.vt circa.de elec.lib.vj.vide Ludo.roma.in notabili.ix.incip. an iuramentum.Sed quid ſi dicatur tuam cõſcientiã oneramus.vide Archidia.Joan.and.⁊ Domi.in.c.ij.de teſta.libro.vj.⁊ Bal.in.l.nulli.C.de epiſco.⁊ cleri.Abba.in.c.cum in veteri.de elec.⁊ in.c.fina.§.is autem.de offic.delega.⁊ ibi per dominum meũ Barba.Ange.in aut. ad hec.C.de iudic.Barba.in.c.fin.de dila.Bal.in.c.j.§.notandum.in fi.in tit.de no.feu.⁊ inquantum dicit de verbo per ſe,vide tex.in.l.ſepe audiui ceſarẽ.ff.de offi.preſi.in verbo ipſe facit qd voluit Bar.in.l.fin. cum miles.ff.de aliena.iudi.mu.cau.fac.Abbas.in conſi.xciij.Bal.in l.vnica.§.ne autem.C.de cadu.tollen.facit gl.ſingul.in.l.j.alias.in.ij. quoties.ff.de vi ⁊ vi arma.Oldr.conſi.xliij.quod voluit Bal.in.l.j.in vltima queſtione.ff.de rer.diui.vbi loquit de iuramẽto fidelitatis qd debet preſtari per vaſallum in propria perſona.⁊ vide eũdem Bal.in fi.C.de condi.inſer.quod vaſallus tenet ire ad domum domini ad preſtandum fidelitatem domino l; aliud ſenſerit.in.d.l.vnica.§.ne aute;. per tex.in.c.j.§.perſonam.in titu.per quos fiat inueſti.tamen primu; dictũ eſt verius ſecundum dominum meum.in.d.c.fin.de dila.Item vbi papa in commiſſione tacite vel expreſſe eligit induſtriam perſone non poteſt commiſſarius aliu; ſubrogare vt eſt bonus tex.in.c.is cui. de offic.delega.libro.vj.tex.⁊ ibi Abb.in.d.c.fin.in.§.is autem.vbi.ſ̃.

¶ Item ſi in commiſſione apponatur verbum precipio.videtur electa induſtria perſone.gl.eſt ſing.in.l.ſepe audiui.ff.de offi.preſi.ſcdm Jo. de imo.in cle.ſepe.de verbo.ſigni.Item ſi eſt electa fides alicuius:q; tunc videtur inhibita ſubrogatio.tex.⁊ Abb.in.d.§.is autem.vbi.ſ̃.⁊ no.de verbo fidem,quod ponitur ibi pro legalitate.an autem in alijs officijs poſſit quis per ſubſtitutum ſeruire:vide tex.⁊ Bar.in.l.pe.C. de agen.in reb⁹.li.xij.⁊ quomodo cognoſcetur vtrum committens videatur elegiſſe induſtriam pſone.Abb.in.d.§.is autẽ.Item videt eligere induſtriam pſone qñ negotium cõmiſſum non eſt pariter expedibile per alios,qd ſentit Inn.in.d.c.is autem.⁊ pro hoc tex.in.c.is cui. de offi.deleg.lib.vj.vbi non apponitur aliquod verbum quod denotat induſtriã perſone,ſed ſolum ex materia ſubiecta papa ibi dicit quod videtur electa induſtria pſone,⁊ eſt ille tex.ſemper menti tenend⁹:q; multum declarat dictũ.§.is autem.qui loquitur quãdo fuit appoſitũ verbum pſonaliter.niſi velis dicere qd ille tex.loquitur quando committitur nudum miniſterium ſine iuriſdictione.vt in.§.ceterum.ca.fi. ſecus aũt vbi committitur negotiũ cum cauſe cognitione:q; tunc quãtumcunq; ſit arduum non videt tunc papa eligere induſtriã perſone niſi exprimat expreſſe vel tacite ſm Abb.in.d.§.is autem.Item videt electa induſtria perſone ſm Inn.quãdo negotium cõmiſſum eſt magnum ſecus ſi paruum,q; licet tunc dicatur perſonaliter exequaris nihilominus poteſt alteri ſubdelegare vices ſuas niſi ſit dictum confidẽtes de induſtria tua:⁊ cum hoc dicto tranſit do.Ant.in.d.§.is aute;. l; aliter velit ibi Abb.Item videtur etiam electa induſtria perſone ſi nudum miniſterium exequẽdum committit ſine iuriſdictione.tex.⁊ ibi Abb.in.d.c.fin.§.ceterum.Item fallit ſi videtur electa induſtria perſone in exactore tributorum q nõ poteſt alteri delegare officiũ ſuũ vide Alb.de roſa.in.l.⁊ q;.ff.de iuriſdi.om.iudi.vbi alleg.tex.in.l.j.in princ.cum.l.ſeq.C.de cano.ſacra largi.lib.xj.⁊ eſt ratio iudicio meo, q; habet nudum miniſterium.⁊ ſic videt electa induſtria perſone.argumen.d.§.ceterum.Item videtur electa induſtria pſone ſi executor alicuius vltime voluntatis relictus eſt in teſtamento:q; non poteſt executionem alteri committere niſi eſſet perſona illuſtris,puta epiſcop⁹ vel cardinalis ſecundum Bal.in.l.ſi nullus.C.de accu.lib.x.p illũ tex. Sed an facientes artem per ſubſtitutum gaudeãt priuilegio immunitatis,vide Bar.in rub.C.de naui.lib.xj.in ver.circa iſtam rubricam.⁊ Ludo.ro.in nota.ſuis;vbi in contrarium allegat tex.a nemine ſponderatum.in.l.fi.circa princ.ff.de excu.tuto.Itẽ videtur electa induſtria perſone quando in cõmiſſione dicat ſecundum Bal.⁊ do.Card.in.d. c.fi.licet aliter velit ibi.Jo.de imol.vt ibi per doct.meũ Barba.⁊ hec omnia tene menti de induſtria perſone,q; alibi non habes hec in vnũ faſciculum collecta.

6 **Infamis** nõ põt eſſe tabellio niſi roget a partibus pcurator ſic eſt.in.c.ſicut te.nu.4.ne cle.vel mo. 239

5 Infamia facti eſt illa que obuenit ex communi hominum oblocutiõe que non poteſt aboleri niſi cõtrario facto videlicet qd cõtrarium dicatur.in.c.cum te.nu.9.de re iudi. 78

Infamis eſt forma alicuius ſtatuti poteſt reſtitui fame per principes ⁊ ciuitates ſuperiorem non recognoſcentes.ibi.nu.20. 81

3 Infamis exiſtens in poſſeſſione beneficij ſuſpenditur donec ſe purgauerit.in.cum olim.nu.16.de cau.poſ.⁊ pro. 163

1 Infamia vtrum naſcatur per crimen probatũ per exceptionem.in.c. ſuper eo.nu.2.de elec. 131

Infamis infamia facti ſuſpendit a beneficio donec ſe purgauerit.ibi.

Infamia priuat iudicem ipſo facto iuriſdictione.in.c.ſciſcitatus.nu. 7.de reſcri. 53

7 Infamare aliquem eſt grauiſſimum delictum.in.c.cum dilectus.nu. 9.de calumn. 76

7 Infamatus non ſolum ſuper cauſa criminali ſed ⁊ ſuper defectu ⁊ inhibilitate debet priuari.in.c.accedens.nu.1.de pur.cano. 164

Infamatus non admittitur ad purgandum quando ei⁹ infamia põt per teſtes probari.ibi.nu.4.

6 Infamati infamia generãte ſcãdalum debent purgari alias habent pro conuictis.in.c.tua nos.nu.5.⁊.6.de coha.cle.⁊ mu. 13

7 Infamatus ſi ſe non purgauerit habetur pro conuicto.in.c.accedẽs. nu.14.15.de accu. 71

Infamatus ſi eſt in poſſeſſione beneficij ⁊ non ſe purgauerit non per

hoc priuatur beneficio ſed ſi tantum petebat,⁊ nõ ſe purgauerit priuatur beneficio.ibi.nu.7.

7 Infamis tam infamia iuris quam facti repellitur ab accuſando ſecũdum canones:ſed ſecũdum leges tãtum repellitur infamis infamia iuris.in.c.j.nu.7.de accu. 55

7 Infamia oꝛta ex non pꝛobabilibus coniecturis ⁊ ab emuliseſt nulliꝰ effectus.in.c.c'um in iuuentute.nu.1.de pur.cano. 163

3 Infamis an ſufficiatur damnatus per inquiſitionem.in.c.ij.nu.36.de oꝛdi.cog. 147

7 Infamatus de graui delicto poteſt incõtinenti ſuſpendi ab adminiſtratione diuinoꝛum ſi delictum eſt enoꝛme alias ſecus.in.c.ex tuarũ.nu.1.⁊.3.de pur.cano. 162

Et vide.in.c.inter.eo.tit.

Infamia ſemel purgata non debet amplius purgari niſi de nouo oꝛiatur.ibi.nu.2.

Infamia facti in crimine ſucceſſiuo tollitur per contrarium factum.ibi.nu.4.

Infamatus ſi ſe purgauerit an poſtea poterit de illomet crimine accuſari.ibi.nu.5.

1 Infamia facti nõ ſolum priuat quem a beneficijs obediendis ſed obtentis.in.c.per inquiſitionem.nu.11.de elec. 146

Infamia facti debet purgari contra infamatum.ibi.

1 Infamis an quis efficiatur pꝛopter extraiudiccalem cõfeſſionem criminis.in.c.olim ex literis.nu.9.de reſcrip. 71

Infamis an priuetur beneficijs.ibi.

3 Infamiam euitat damnatus per inquiſitionem ⁊ mitius punitur quã damnatus per accuſationem.in rub.nu.5.de iudi. 2

7 Infamia in dubio intelligiꝛ de infamia iuris.in.c.ſuper his.nu.2.de penis. 170

Infamis efficitur quis abſqꝫ alia condemnatione ſi delictum erat tale quod irrogabat infamiam ſi de eo fuiſſet condemnatus.ibi.nu.3.

7 Infamia facti tollitur per cõtrarium factũ.in.c.ex diligenti.nu.6.de ſimo. 81

Infamia canonica que irrogatur pꝛo peccato moꝛtali tollitur per penitentiam.ibi.

Infamia iuris tollitur per ſolum pꝛincipem.ibi.

7 Infamia an ⁊ quãdo debet pꝛecedere ad inſtantiam inquiſitionis ſiue fiat per oꝛdinarium ſiue p delegatum.in.c.qualiter ⁊ quando.el.ij.nu.14.de accu. 73

7 Infamia vtrum tollatur ſi infamatus fuit abſolutus.in.c.qꝛ diligentia.nu.9.de elec. 123

3 Infamatus non poteſt eſſe iudex nec pcuratoꝛ.in.c.cuꝫ deputati.nu.4.⁊.6.de iudi. 40

7 Infamia quomodo purgeꝛ.in.c.ſi quis.nu.4.de pur.cano. 161

Infamis nõ poteſt petere purgationẽ quando delictum eſt pꝛobabile.in.c.ſi quis de gradu.nu.1.eo.tit.

7 Infamia ſufficiens ad inquirenduꝫ nõ poteſt cauſari ex dictis paucorum ſed ſufficiens ad denuntiandum.in.c.ſi.nu.2.de accuſa. 79

7 Infamatus de aliquo enoꝛmi crimine lꝫ ſe purgauerit tamen tempoꝛaliter ab adminiſtratione officij ſuſpenditur.in.c.inter.nu.1.de purga.cano. 162

Infamatus ex eo:qꝛ ipſe dedit cauſam infamie lꝫ ſe purgauerit nõ tamen eſt ſopita infamia ſecus ſi ipſe non dediſſet cauſam.ibi.nu.3.

Contra infamatum quomodo pꝛocedatur.ibi.nu.4.

4 Infames de iure vel de facto quibꝰ caſibus admittantur ad teſtificãdum ⁊ quibus repellantur.in.c.teſtimoniũ.nu.6.de teſti. 87

7 Infamia a maliuolis oꝛta an ⁊ quo caſu debeat per taliter infamatũ purgari.in.c.qualiter ⁊ quãdo.el.ij.nu.28.30.de accu. 73.⁊ ſequen.

3 Infamia oꝛta ex cõfeſſione illius qui non debeat examinari quo caſu eſt purganda per infamatum.in.c.j.nu.10.de confeſ. 225

3 Infamia oppoſita agẽti poſſeſſoꝛio recuperande an inducat ſuſpẽſionem ne interim obtineat ⁊ inducat ſuſpenſionem beneficij.in.c.item cum quis.nu.10.de reſti.ſpo. 178

1 Infamia quotuplex eſt.in.c.dudum.el.ij.nu.5.de elec. 178

7 Infamia nõ naſcitur a turpibus ⁊ vilibus perſonis ſed a grauibꝰ et honeſtis.in.c.inquiſitiones.§.quiſiniſti.nu.5.de accu. 70

Infamia ſiue fama quomodo inducatur ex maioꝛi parte vicinie vel vniuerſitatis ſiue alicuius magni viri ſiue non.ibi.nu.6.

4 Infamia nũquid ipſo iure priuet quẽ titulis ſui beneficij dignitatibꝰ ⁊ honoꝛibus.in.c.querelam.nu.3.de iurein. 135

6 Infamia nõ ſemper eſt ſufficiens indicium ad toꝛturam.in.c.j.nu.6.de depo. 80

3 Infamia que multum grauat opinioneꝫ infamati eſt omnino purgãda vndecunqꝫ ipſa pꝛoceſſerit.in.c.at ſi clerici.nu.10.de iudi. 11

Infamis diciꝛ ille qui eſt damnatꝰ ex crimine publico,lꝫ ſit dãnatus ciuiliter.ibi.nu. 26.

Infamis an dicatur ille qui eſt confeſſus crimen non tamẽ eſt condẽnatus.ibi.nu.27.

Infamis infamia iuris eſt priuandus vel priuatur beneficij ⁊ debet deponi in infame infamia facti aliud eſt.ibi.nu.31. 14

7 Infamia tollit exercitium cuiuſcunqꝫ dignitatis ⁊ queſitum ⁊ querẽdum ⁊ operatur quod nõ habet amplius exercitium oꝛdinuum.in.c.licet heli.nu.19.de ſimo. 86

Infamia vitiatur ſi dubitans ſentẽtiam infamiã inductiuã ante eius pꝛobationem ſoluat.ibi.

7 Infamis pꝛomouẽs ex calumnioſa accuſatiõe an ſit purgãda.in.c.veniens.nu.27.de accu. 63

4 Infamis infamia facti nõ excluditur a teſtimonio in cauſa ciui.in.c.licet.nu.7.de pꝛoba. 22

7 Infamis apoſtaſie vel alioꝛum criminũ debet ſe purgare.in.c.tue.nu.1.de apo. 105

5 Infamia notoꝛia puniꝛ citra aliam pꝛobationẽ ſecus ſi non eſt notoꝛia:nam tunc requirit pꝛobationem duoꝛuꝫ teſtium.in.c.qꝛ nos.nu.1.de appel. 105

Infamia purgatur per iuramentũ infamati ⁊ alioꝛũ ⁊ credulitate deponentium.ibi.nu.2.

Infamia an ſit ſufficiẽs ad ſuſpenſionẽ epiſcopi donec veritas diſcutiatur.remiſſiue.ibi.nu.4.

7 Infamatus de crimine ſimonie ſi nõ purgauerit deponitur lꝫ cõtra eum nõ pceſſerit certus modus agẽdi pꝛout ſit in alijs criminibus.in c.inſinuatum.nu.3.de ſimo.

Infamatus de aliquo crimine ſi de eo non purgatur punitur tanquã conuictus.ibi.nu.4.

Infamia lꝫ teneat locum accuſatoꝛis tamen facit aliqualem gradum pꝛeſumptionis.ibi.nu.5.

7 Infamatus de excommunicatione eſt vitandus donec ſe purgauerit.c.cum deſideres.nu.1.de ſen.excom. 183

Infamis eſt idoneus teſtis in cauſa in qua non deferꝛ ſolennitati iuris ciuilis etiam die feriata.in.c.dilecti.filij.nu.6.de iudi. 21

7 Infamatus deficiens in purgatione punitur vt conuictus.in.c.cũ.p.nu.1.de pur.cano.. 162

Infamatus quomodo dicatur in purgatione deficere.ibi.nu.3.

7 Infamis an ⁊ quomodo admittatur ad iurandum ſiue ad eius cõmodum vel alterius.in.c.j.nu.4.de purga.cano. 161

3 Infamis an poſſit eſſe pꝛocuratoꝛ.in.c.imperatoꝛum.nume.9.de iura.calum. 127

Infamis etiam infamia facti non eſt capax officioꝝ ſpiritualiũ.ibi.

7 Infamatus de crimine notoꝛio non poteſt ſe purgare ſed debet cõdẽnari.in.c.cum dilectus.nu.1.de purga.cano. 164

Infamatus quomodo purgatur quando nulla pꝛeceſſit inquiſitio cõtra ipſum nec cauſa.ibi.nu.8.

5 Infamis ⁊ crimino ſus poſſunt repellere ſuum accuſatoꝛẽ regulariter in.c.nobis.nu.11.de except. 3

3 Infamatus aliquo crimine tenetur ſe purgare adeo quod ſi ſe nõ purgauerit regulatur conuictus.in.c.cum ſuper.nu.17.de confe. 226

7 Infamis matrimonium contrahere poteſt.in.c.ſi.n.3.de eo qui du.in matri. 24

Infans furioſus ⁊ infidelis ſunt incapaces excommunicationis.in.c.ab excommunicato.nu.9.de reſcri. 88

6 Infans vſqꝫ ad triennium debet lactari a matre niſi ſit aliqua nobilis nam tunc tradidit alendus alteri expẽſis patris ſi eſt locuples aliter matris ſi eſt diues.in.c.ex literis.nu.4.de conuer.infi. 173

6 Infans vſqꝫ ad quod tempus dicitur.in.c.nullus.nu.3.de reg. 156

6 Infantes decedẽtes ſine baptiſmo priuanꝛ viſione dei:aliã vero penã actualẽ nõ patiũtur.in.c.maioꝛes.in.§.ſed adhuc.nu.2.de bap. 119

7 Infantia eſt inhabilis ad matrimonia ⁊ ſponſalia contrahenda.in.c.gemma.nu.6.de ſpon.

6 **Inferioꝛ** nõ poteſt tollere legem ſuperioꝛis maxime in pꝛeiudiciũ tertij.in.c.j.nu.2.de conceſ.pꝛeben. 54

4 Inferioꝛ an poſſit relaxare ſuſpenſionẽ vel excommunicationem factam a papa.in.c.tam literis.nu.3.de teſti. 65

Infideles non ligantur canonibus ſaltem in ſpiritualibꝰ.in.c.j.nu.5.de conſti. 15

7 Infidelis ſimul ⁊ eodem tempoꝛe de iure diuina plures nõ poteſt habere vxoꝛes.in.c.gaudemus.nu.3.12.de diuoꝛ. 49

Infideles ex quibus per iudicem eccleſiaſticum vel ſeculareꝫ puniri poſſunt.ibi.nu.13.

Infideles ſi dicat pluribus mulieribus ego duco vos in vxoꝛes ⁊ ille pariter rñdeant ad ille ſint eius vxoꝛes vel ſaltẽ aliqua earũ.ibi.n.18.

7 Infidelium filij etiam qui matrimonium contraxerunt in caſu a lege canonica pꝛohibito poſt baptiſma ſunt legitimi.in.c.gaudemus.nu.11.de diuoꝛtijs. 49

Infidelium matrimonia contracta in caſibus a lege canonica pꝛohibitis tenent.ibi.nu.3.

Infideles non aſtringuntur lege canonica ſed diuina ſic ibi.

Infidelium filij ad fidem cõuerſi nati poſt repudium ex ſecunda vxoꝛe pꝛima viuente:an ſint legitimi ⁊ an ſecũda reputetur vxoꝛ.ibi.n.4.

7 Infideles ad fidem conuerſus ⁊ eius cõiunx noluit ſibi cohabitare vel ſine peccato ſoluiꝛ cõiugiũ ⁊ conuerſus cõtrahere poterit.in.c.quãto.

nu.1.2.⁊.5.6.7.de diuor. 48
7 Infideles cōiūcti in gradu prohibito a lege canonica poſt baptiſmū non ſeparantur.in.c.de infidelibus.nu.1.de conſan.⁊ affi. 32
Infidelis nō compellitur baptizari ſed ſi fuerit baptizatus poteſt cō pelli in baptiſmate remanere.in.c.quidam.nu.1.de apoſta. 106
Infideles minus peccāt,q2 nō agnouerūt chriſtum quam qui agno uerunt ⁊ dereliquerunt.ibi.nu.2.
7 Infidelis vel hereticus dici nō pōt ille qui aliquando ſuper fide du bitans non perſeuerat in illa cogitatione.in.c.j.nu.1.de hereti. 99
Infideles non poſſunt eſſe teſtes contra chriſtianos.ibi.nu.3.
6 Infideles nouiter redeuntes ad fidem ſunt tolerandi in moribus ⁊ riti bus eorum dummodo nō ſint tales quod offendatur deus.in.c.ſi.nu. 2.de baptiſ. 215
7 Infidelis conuerſus ad fidem poteſt vti matrimonio cū relicta fratris prius per ipſum cōtracto.in.c.ſi.nu.2.de diuor. 49
7 Infideles ſunt incapaces excommunicationis.in.c.relatum.nu.1.de ſenten.excommu. 192
Infidelis percutiens clericum non eſt excōicatus ſed aliter punit̄.ibi.
6 Infideles non infeſti a chriſtianis ⁊ recognoſcētes dominium eccleſie non ſunt moleſtādi ⁊ licite retinēt principatus ⁊ dominia.in.c.quod ſuper.nu.10.de voto ⁊ vo.re. 177
Infideles ſi delinquunt poſſunt puniri per papam qui eſt ganeralis vicarius dei in terris vel per imperatorem.ibi.nu.12.⁊.14.
Infideles ⁊ iudei an poſſint expelli a chriſtianis.ibi.nu.15.
Infideles poſſunt vocari in auxilium a chriſtianis in bello licito.ibi.
7 Infidelis cōuerſus ad fidē poteſt cohabitare cū vxore infideli ex quo vult ſecum cohabitare ſine peccato.in.c.quāto.nu.2.de diuor. 45
Infidelis qui ad fidem nō vult conuerti eius cōiuge cōuerſa relictus non eſt ſed reliquit coniugem.ibi.nu.6.
7 Infideles quo ad prohibitionem matrimonij ⁊ alia ſpiritualia nō in cluduntur lege canonica:lege autē diuina ſic.in.c.gaudemus.nu.2.⁊ 12.de diuor. 49
Infideles delinquentes cōtra ius diuinum puniri poſſunt ſecus ſi de linquunt contra ius canonicum.ibi.nu.3.12.
7 Infidelium cibis non licet veſci regulariter.in.c.quam ſit.nume.2.de iude. 97
1 Infideles non poſſunt ſine cauſa priuari bonis ſuis nec a papa nec ab imperatore.in.c.que in eccleſiarum.nu.12.de conſti. 24
6 Infideles non poſſunt cogi ad fidem ſuſcipiendam.in.c.maiores.§. item queritur.nu.2.de baptiſ. 215
5 **Infirmitas** grauis excuſat quem a contumacia ſecus ſi eſt leuis.in.c.tenor.nu.1.de re iudi. 57
Infirmitas quomodo probatur.ibi.nu.2.
6 Infirmitas corporis non impedit votū nec relicta depēdētia ex volū tate ſed infirmitas animi ſic.in.c.porrectum.nu.2.de regu. 160
2 Infirmitas tam ſua quam ſuorū an ſit legitima cauſa nō comparen di in iudicio.in.c.ij.nu.1.de procu. 140
Infirmitas quomodo probetur.ibi.nu.5.
7 Infirmitas ſuperueniens quantumcunq; grauis nō ſoluit matrimo nium conſummatum.in.c.j.nu.4.de coniu.lepro. 24
7 Infirmitas ſuperueniens quātumcunq; grauis non ſoluit matrimo nium etiā quo ad torum ⁊ mutuā ſeruitutem ſiue furor ſit vel demen tia etiam ſi clauda efficiatur mulier.in.c.qm̄.nu.3.de cōiug.lepro. 24
Infirmitas non impedit matrimoniū contrahēdum.ibi.nu.4.
2 Infirmitas non facit aliquem actum nullum dūmodo non excludat mentem actum facientis.Ant.in.c.ex tranſmiſſa.nu.2.de renun. 21
1 Infirmitas impediens eſt cauſa ne aliquis promoueatur in prelatū. in.c.cum inter canonicos.nu.2.de elec. 139
7 Infirmi non obedientes medicis non incurrunt crimē inobedientie. in.c.tua nos.§.ad vltimum.nu.5.de homi. 113
Infirmitas que prouenit ex defectu infirmi cauſat peccatum.ibi.
6 Infirmus in extremis conſtitutus preſumitur ſane mentis niſi cōtra rium probetur.in.c.dilectus.nu.9.⁊.13.de ſucceſ.ab inteſta. 131
5 **Ingenium** ſupplet tempus in bene ſtudentibus.in.c.fin. nu.5.de magi. 95
5 **Ingenuus** ſimpliciter pronuntiatus an habeatur pro in genuo quo ad omnes.in.c.quamuis.nu.19.de re iudi. 83
2 **Ingratitudinem** committunt aduocatus ⁊ pcura tor exercendo officium cōtra illū a quo fuerūt beneficiati.in.c.cum ſacerdotis.nu.2.de poſtu. 139
6 **Ingreſſus** religionis metu vel imperio ſuperioris puta patris an teneat,in.c.cum virum.numero.8.de regula. 150
6 Ingreſſus religionem ſeductione an poſſit allegare ſeductionē ad in ualidandum ingreſſum.in.c.ad noſtram.nu.3.de regu. 158
6 Ingreſſus religionem per vim ſi intra annum non reclamauerit vlte rius non auditur cum cēſeatur conſentire.in.c.ſi quis autē.nu.1.⁊.4. de regu. 156
7 Ingreſſus religionis nō vitiatur ſi fiat per excommunicatum.idē de matrimonio.in.c.cum illorum.nu.4.de ſen.excom. 189
4 Ingredi monaſterium volēs poteſt vt miles.in.c.in preſentia.nu.49. de proba. 18
Aſcēdentes ⁊ deſcendentes qui debent aliquid capere debēt expecta re mortem ingreſſi monaſteriū quod poteſt habere bona ſed ſi nō po teſt ſtatim debent conſequi.ibi.nu.58. 18
7 Ingreſſus religionem nō tollit defectus contractus cum peccato in gredientis ſecus ſine peccato.in.c.ex tue.nu.4.de ſimo. 82
3 Ingreſſus religionis remouet omnem defectū quē habet ingrediēs. in.c.cum deputati.nu.5.⁊.7.de iudi. 40
6 Ingreſſus religionis dolo factus tenet ſed bona ingreſſi non acqui runt̄ monaſterio ſi auiditate patrimonij fuit dolo inductus ad religio nem.in.c.noſtra.nu.7.de ſepul. 137
2 Ingreſſus religionis dolo factus non vitiatur.in.c.cum dilectus.nu. 12.quod met.cau. 153
6 Ingreſſus religionis per dolum factus nō vitiatur.in.c.veniēs.nu.2. de conuer.coniu. 170
2 **Inhabilis** cenſet̄ habilitatus ſi epſ eū ſciēter promouit. Ant.in.c.veniēs.nu.1.2.3.6.7.de ſi.pſby. 51
Inhabilis an cēſeatur habilitatus ſi cum eo fuit p ſuperiorem ſciēter aliquid actum.ibi.nu.7.
2 Inhabiles an vitient actum per ipſos ⁊ habiles celebratum.in.c.fin. nu.4.7.de procu. 147
1 Inhabilitas vnius vtrum ſuppleatur per habilitatem alterius.in.c. illa quotidiana.nu.7.de elec. 159
2 Inhabilis promotus ad officium nō pādens ſuū defectum punitur. in.c.ſi.nu.13.de procu. 147
6 Inhabilis ad pugnandum non dicit̄ ille qui inhabilis eſt corpore ſed conſilio pollet.in.c.ex multa.nu.7.de vo.⁊ vo.re. 178
2 **Inhibitio** iudicis cōtra ius facta non inducit nullitatem actus geſti.contra illā inhibitionem etiā quod pars nō appellauerit.in.c.ij.nu.5.⁊.12.de reſti.in integ. 156
3 Inhibitoria ſi non eſt miſſa ad aliquem iudicem qui ſuper cauſa pceſ ſit an valeat proceſſus.in.c.tuam.nu.11.de ordi.cog. 149
Inhibitoria quādo mittitur an requiratur cauſe cognitio.ibi.
5 **Inimicus** preſumitur aliquis ſi alium non ſalutat.in.c.cū ceſſante.nu.8.de appel. 128
5 Inimicus an poſſit putari ille qui reſiſtit alicui ne faciat aliquid con tra iuris ordinem adeo vt repellatur a teſtimonio.in.c.cum.i.⁊ a.nu. 22.de re iudi. 77
7 Inimicus manifeſtus debet repelli ex iudicis officio.in.c.meminim9. nu.4.de accu. 61
2 Inimicus quomodo quis pbet̄.in.c.cū ſuper.nu.4.de offi.dele. 87
7 Inimicus preſumitur ille qui vult teſtificari cōtra aliquē in cauſa cri minali ⁊ ideo ab eius accuſatione repellitur.in.c.cum.p.manconella. nu.2.de accu. 59
Inimicitia contracta cum vno ex attinentib9 tranſit in alios propin quiores in gradu.ibi.nu.3.
4 Inimicus non preſumit̄ plures in eadem cauſa ſi vnus pducitur cō tra alium.in.c.cum cauſam.cl.ij.nu.2.de teſti. 77
7 Inimicus cenſet̄ ille qui aſſerit aliquem non diligere.in.c.inquiſitio nis.§.tertie.nu.6.de accu. 99
Aſſerenti ſe inimicum alterius creditur abſq; eo quod nullam inimi citie cauſam alleget.ibi.nu.7.⁊.10.
7 Inimicus preſumitur quis ex eo quod non ſalutat illū quem ſolitus erat ſalutare.in.c.olim.nu.6.de iniur. 167
7 Inimicitia cauſatur ſiue proceſſerit iuſta vel iniuſta cauſa.in.c.memi nimus.nu.8.de accu. 61
Inimicitia conſideratur etiam quod habuerit originē ex iuſta cauſa. in.c.j.nu.2.de iudi. 3
Inimicitia capitalis ſolet oriri propter contentionem omnium bono rum vel maioris partis.ibi.nu.3.
7 Inimicitie capitales oriuntur ex accuſatione.in.c.de his.nu.8.vel de accu. 58
3 Inimicitia capitalis tantū eſt cauſa recuſandi iudicem.in.c.accedēs. cl.ij.nu.3.vt lit.non conte. 111
Inimicitia quot modis dicatur capitalis.ibi.
7 Inimicitie capitales quomodo oriantur.in.c.cum oporteat.nu.4.de accu. 67
Inimicitia an ſit legitima cauſa repellendi aliquem a teſtimonio:re linquitur arbitrio iudicis dummodo inimicitia non ſit capitalis.ibi.
7 Inimicitia ⁊ amicitia probat̄ ex coniecturis.in.c.repellantur.nu.2.de accu. 58
Inimicitia probat̄ ex hoc quod aliquis multum familiariter conuer ſatur cum inimicis meis.ibi.
Inimicitia capitalis dicitur qn̄ quis minatus eſt mortem vel accuſat criminaliter vel qn̄ eſt contentio de maiori parte bonorū.ibi.nu.4.
Inimicitia capitalis tantum repellit quem ab accuſatione.ibi.
Inimicitia capitalis cauſatur ſiue quis habeat iuſtā cauſam litigādi vel non.ibi.nu.5.

Quis

Quis poteſt excipere cōtra inimicum lʒ inimicitia ſit cauſata culpa piſius excipientis niſi in hoc commiſerit dolum.ibi.

3 Inimicitie oriſitur inter ſpoliantem ⁊ ſpoliatum habiles ad recuſandum nō ſolum eorū teſtimoniū ſed etiam eorum cōſanguineorum.in c.item cum quis.nu.2.de reſti.ſpo. 171

7 Inimicitia nō repellit teſtem inimicum quando coacte venit, ſecus ſi ſponte.in.c.cum.p. manconella.nu.13.de accu. 59

7 Inimicitia accuſatur nō inſpecta cauſa vnde proceſſerit iuſta vel iniuſta fuerit.in.c.licet heli.nu.15. 86

7 Inimicitie graues oriuntur inter denuntiatum ⁊ denuntiantem.in.c.olim.nu.7.de accu. 74

7 Inimicitie dicūtur iuſtum impedimentum ad eūdem ad aliquem locum.in.c.decetero.nu.1.de ſen.excom. 182

7 Inimicitia quelibet an repellat accuſantē.in.c.j.nu.8.de accu. 55

7 Iniurie inferēde proximo an quis teneatur obuiare.remiſſiue.in.c.quante.nu.8.de ſen.excom. 194

Iniuriam adinuicem dicētes poteſt alter alterum accuſare.in.c.cum te.nu.25.de re iudi. 79

Iniurioſum verbuʒ eſt dicere alicui tu es baſtardus animo iniuriādi.ibi.nu.27.⁊.28.

2 Iniuria fit alicui cuiꝰ verbo credi debebat ſi ab eo exigitur ſcriptura.in.c.legebatur.nu.1.de maio.⁊ obe. 125

4 Iniuriam propriam ⁊ ſuorum etiā criminaliter quis licite proſequit etiam de iure canonico.in.c.decetero.nu.8.de teſti. 49

7 Iniuria enormis dicit̄ illa que eſt facta in loco notorio lʒ ſanguis ex percuſſione nō exiuerit.in.c.cū illorū.nu.9.⁊.10.de ſen.excom. 19

Iniuria facta cum pugno in naſo vnde multum ſanguinis exiui non dicitur atrox.ibi.nu.10.

Iniuria facta clerico an ſit leuis vel enormis relinquit̄ arbitrio epī vt ſi ſit leuis ipſe abſoluat: ſi vero enormis remittet ad papā.ibi.n.10.

7 Iniuriam clerico inferēs tenetur ſatiſfacere nedum etiam clerico ſed eccleſie.in.c.poſtulaſti.nu.3.de iude. 97

Cognoſcēs de iniuria criminaliter pōt ex officio compellere iniuriātem ad ſatiſfaciendum leſo.ibi.nu.4.

2 Iniuria non committitur ab illo qui vtitur iure ſuo.in.c.cū eccleſia.nu.11.de elec. 152

3 Iniuriam tenetur quis remittere ſed non eius ſatiſfactionem.in.c.cōqueſtus.nu.3.de fo.compe. 83

5 Iniuria fit alicui etiam ſi ei dicis veritatem dūmodo animo iniuriandi dicas.in.c.cum te.nu.1.⁊ nu.26.de re iudi. 78

2 Iniuria enormis dicitur omnis iniuria habēs in ſe membri mutilationem.Ant.in.c.expoſuiſti.nu.2.de corpo.viti. 62

7 Iniuria illata clerico parit actionem iniuriarum.⁊ ſibi ⁊ eccleſie ſue ēt ſi habeat plures nec vnus in preiudicium alterius remittit.in.c.parochianos.nu.4.de ſen.excom. 182

Iniuriās clericum conuenitur coram iudice eccleſiaſtico.ibi.nu.5.

7 Iniuria leuis mediocris vel enormis que ſi ſtatur arbitrio iudicis.in c.peruenit.nu.3.de ſen.excom. 183

5 Iniuriam committit qui habet animum iniuriandi lʒ erret in perſona.in.c.illud autem.nu.9.de preſcri. 26

7 Iniuria nō eſt alicui inferenda ratiōe cauſe fauorabilis.in.c.nuper a nobis.nu.3.de dona.inter vi.⁊ vxo. 51

7 Iniuria an fiat volenti.in.c.contingit.nu.2.de ſen.excom. 191

1 Iniuria debet fieri quādo non conceditur ſucceſſori id qd erat cōceſſum predeceſſori.in.c.bone memorie.el.ij.nu.28.de poſtu.prela. 115

7 Iniuria tanto dicitur atrocior q̄to coram pluribus facta eſt.in.c.j.nu.2.de maledi. 138

Iniuriatus ſi fuit ſuperior an poſſit ipſe iniuriātem punire.ibi.nu.5.

Iniurie ſatiſfactionē nemo tenetur remittere ſed rācorem ſic.ibi.n.7.

Iniuriatus ſi dixerit ſacerdoti remitto iniuriam intelligit de odio nō ſatiſfactione.ibi.

7 Iniuria ſi irrogatur epiſcopo cēſetur irrogata omnibus eccleſijs ſibi ſubiectis adeo quod poſſunt pro tali iniuria agere.in.c.olim.nu.2.de iniur. 167

Iniuria illata clerico poteſt per ipſuʒ eſtimari ⁊ pena applicatur ſibi.ibi.nu.3.

Iniuriarum eſtimatio ⁊ condemnatio quando fiat.ibi.nu.4.

Iniuriatus an cēſeatur remiſiſſe iniuriam ex eo quod ſalutat iniuriātem.ibi.nu.6.

7 Iniuriās clericū cōuenitur coram iudice eccleſiaſtico, quia cōmiſit ſacrilegium.in.c.cum ab homine.nu.2.de ſen.excom. 167

7 Iniurians aliquem verbaliter an teneatur ſi dixerit veritatem.in.c.ſi culpa.nu.5.de iniur. 168

2 Iniuriatus ſi remiſerit iniuriam nō cēſetur remiſiſſe ſuum intereſſe ſʒ tantummodo rancorem.in.c.j.nu.7.de iniurijs. 160

Iniuriatus nō tenetur remittere iniuriam niſi ab eo petatur.ibi.

Iniuriatus poteſt agere cōtra iniuriātē criminaliter ⁊ ciuiliter non tamen ſimul.ibi.nu.9.

5 Iniuriantes ſe adinuicem nō compēſant imo alter alterum accuſat.c.an ſit deferendum.nu.4.de appel. 111

4 Iurians licite iurat ſtare mandato iniuriati pro ſatiſfactione iniurie ⁊ cum agitur de crimine criminaliter nō poteſt cōpromitti.in.c.quintauallis.nu.1.de iureiu. 147

7 Iniurians tenetur iniuriato ſatiſfacere de iniuria ſm qualitatē perſone iniuriate.in.c.ea noſcitur.nu.3.de ſen.excom. 182

4 Iniuriata pars nunquid poſſit ignoſcere gratis parti iniuriāti.in.c.veniens.nu.1.de iureiu. 138

2 Iniuſtitia notoria quando dicat̄.in.c.ij.numero.17.de dilatio. 134

2 Iniuſtitia cōtinet in ſe nullitatem qd facit ad multa ſed nō econtra.in.c.cum contingat.nu.5.de offi.deleg.fo.69.⁊ nu.15. 99

3 Iniuſtitia nō debet alteri fieri pretextu miſerabilis perſone.in.c.ex tenore.nu.4.de fo.compe. 72

7 Innocentia accuſati quod interfecerit bannitū poteſt per quemcunqʒ allegari ⁊ probari.in.c.illa prepoſitorum.nu.4.de accu. 56

7 Innocentia inquiſiti poteſt per quecūqʒ allegari.in.c.veniēs.nu.22.de accu. 63

Inobedientia eſt peccatum mortale.c.ex parte.nu.3.de ver.ſigni. 201

Inops dicitur ille qui viuit ex proprio artificio.in.c.qd ſuper.nu.4.de vo.⁊ vo.red. 177

3 Inopia oppoſita cōuento impedit executionem ſentētie etiam in interdicto poſſeſſorio.in.c.olim.el.ij.nu.1.de reſti.ſpo. 188

Inopia differt ſolutionem in ciuilibꝰ ſed nō in criminalibus nam tūc ſuccedit pena coporalis.ibi.nu.2.

Inopia ſeu paupertas an impediat executioneʒ ſententie vel proceſſum iudicij.ibi.nu.6.

Inquiſitio ſemper debet cōtinere qualitatem criminis ⁊ circūſerantias qn̄ ſit ad penam imponēdam, alias forte ſecus.in.c.accepimus.nu.7.de pur.cano. 150

6 Inquiſitio pōt iterari ex noua infamia vel indicijs nouis.in.c.ſi.nu.2.de celeb.miſ. 212

7 Inquiſitio cōtra prelatum nō debet fieri niſi precedente infamia ſcādaloſa aut periculoſa.in capitulo in tantum.numero.2.⁊.6.de collu.dete. 136

7 Inquiſitio nō requirit vnā ſolā clamoſam inſinuationem ſed plures quod tn̄ remittitur arbitrio iudicis.in.c.lʒ heli.nu.5.de ſimo. 86

7 Inquiſitio ſiue gn̄alis ſiue ſpecialis dūmodo nō fiat ad penā imponēdam ſed tm̄ ex debito officij nō requirit quod precedat infamia.in.c.qualiter ⁊ qn̄.el.ij.nu.11.de accu. 72

4 Inquiſitio non eſt facienda propter infamiā a maliuolis ortā niſi de fama requiratur.in.c.cū in iuuentute.nu 1.de preſum. 123

7 Inquiſitio facta ex officio ⁊ facta ad inſtātiā alterius differūt in multis.de quibus in.c.qualiter ⁊ qn̄.el.ij.nu.17.de accu. 73

Inquiſitus ex officio non poteſt producere probationes ſuper bona fama ſed ſi eſt inquiſitus ad inſtātiā alterius poteſt qꝛ nō ita preſumit̄ contra iudicem ſicut contra partem.ibi.

7 Inquiſitio pōt fieri contra ſuſpectum que prius debet fieri ſuper infamia q̄ ſuper veritate criminis.in.c.ſi quis.num.1.de purg.cano. 146.

7 Inquiſitio qn̄ ſit ad denuntiationem alterius puta publici officialis vt ſunt ſyndici caſtrorum non requirit qd precedat infamia.in.c.qualiter ⁊ qn̄.el.ij.nu.12.de accu. 72

7 Inquiſitio fieri nō debet niſi infamia precedat.in.c.qualiter ⁊ quādo.el.ij.nu.1.de accu. 72

1 Inquiſitio afficit mitiori pena inquiſitū q̄ accuſatio accuſatū.in.c.ꝑ inquiſitionem.nu.14.de elec. 146

6 Inquiſitio generalis poteſt fieri aliqua fama nō precedēte: ſpecialis vero: id eſt quando ſit contra certam perſonam nō pōt fieri aliqua fama non precedente.in.c.graue nimis.nu.9.de preben. 38

In inquiſitione generali ſi nominetur certa perſona contra q̄ poſtea ſpecialiter inquiratur depoſitiones facte in inquiſitione generali non facient fidem in inquiſitione ſpeciali.ibi.

7 Inquiſitio ad dicta paucorum denuntiantiū cōmittitur.in.c.fin.nu.2.de accu. 75

☞ Correctus. Hoc tenuit Hoſt.in.c.inquiſitionis.in fi.de accu. Jo.an.in d.c.ſi.eo.ti.tenet contrarium.nam Hoſtien.ibi dixit quod licet dicta paucorum non infament per tex.in.d.c.inquiſitionis.in fin.tamen cōmittitur inquiſitio qd non placet Joan.and.in.d.c.ſi. per text.ibi qui dicit inquiratis veritatē.ſed opi.Hoſti.magis placet Abb.qꝛ ex quo papa nō expreſſit quod iſtum haberet pro infamato commiſſa ſimpliciter inquiſitio veritatis videtur tanq̄ preambulum ⁊ antecedēs cōmiſſum negotium ſuper infamia quod nō eſt veriſimile quod in ſimplici commiſſione papa voluerit violare regulas iuris.per hoc videtur tex.cū ibi not.ſm eum in.c.cum oporteat.de ac.⁊ ita reſidet Abb.in.d.c.ſi.ſed iudicio meo opi.Jo.an.videtur verior quia in caſu.d.c.ſi.non erat neceſſe prius inquirere de infamia prout dicebat Hoſtienſis quia papa ibi non dubitabat de infamia.⁊ ad hoc pōdero mihi verba ibi: fame ſue prodigus ⁊ ſalutis.nam reſponſio debet congruere petitioni.l.vt reſponſuʒ.C.de tranſactio.l.ſi defenſor.§.qui interrogatus.

ff.de ſinterro.act.c.de muliere.de ſpõ.c.inter dilectos.§.ceterũ.de fide inſtru.vel poſſumus ſaluare abb.qd cum fuerit dictũ qd erat prodig⁹ rerum ⁊ fame,⁊ papa mãdet inquiri de veritate qd intelligatur ſuper vtroqꝫ.Nec ob.qd fuerit dictũ fame ſue ꝓdignus:qr illa verba ſunt nãrratiua que non inducunt iuris miniſteriũ.gl.eſt ſing.in.l.vnica.C.qñ nõ peten.partes.voluit Jo.an.in.c.dilecta.de preben.gl.in.c.abbate ſane.in ver.iudicio.de re iudi.lib.vj.⁊ in cle.diſpendioſam.de iudi.⁊ in c.auditis.de elec.cum ſimi.

7 Inquiſitio generalis ſi fuit facta ⁊ fuit repert⁹ aliquis culpabilis an poſſit puniri vigore probationũ in generali inquiſitione ꝓductaruꝫ.in.c.ad petitionem.nu.2.de accu. 70

Contra inquiſitionẽ formatam contra aliquod collegium vel vniuerſitateꝫ poſſunt omnes ſingulariter contradicere:quia ſingulariter omnium intereſt.ibi.nu.3.

Inquiſitio an ſit iudicium extraordinarium vel ordinarium.in rubri.nu.3.de iudi. 2

7 Inquiſitio ſuper fama poteſt formari etiã nõ precedẽtibus legitimis indicijs.in.c.licet in beato.nu.7.de accu. 61

Inquiſitus reſpondendo ſe non feciſſe ſi poſtea cõuincatur qd fecit poteſt dicere ſe feciſſe,qr licuit ſibi.in.c.is qui.nu.3.de ſolu. 102

7 Inquiſiti accuſati vel denuntiati debent habere copiam teſtificatorũ ⁊ nomina teſtium.in.c.olim.nu.8.de accu. 75

Inquiſitiones que nõ tendũt ad penã poſſunt fieri nulla precedente infamia,ſecus ſi tendunt ad penã:qr dꝫ precedere infamia.ibi.nu.9.

7 Inquiſitor heretice prauitatis an habeat ordinariam vel delegatam poteſtatem ⁊ ab ipſo ad quem appellatur.in.c.excommunicamus.nu.13.de here. 103

7 Inquiſitus licet abſoluatur:qr cõtra eũ nil extitit ꝓbatũ oĩno dꝫ purgari ꝓpter aliqualem infamiã.in.c.cũ oporteat.nu.2.de accu. 67

Inquiſitio ſi fuit cõmiſſa alicui ſimpliciter a papa an poſſit vl'debeat prius inquirere de fama.ibi.nu.7.

Inquiſitio ſuper veritate criminis non facta prius inquiſitiõe ſuper fama an valeat ſiue ſit facta per ordinarium vel delegatũ ſiue opponatur ſiue non.ibi.nu.8.

Inquiſitus contra quem eſt probata infamia per teſtes an poſſit probare per alios teſtes ſe eſſe bone fame ⁊ ſic repellere inquiſitionẽ ſup veritate.ibi.nu.10.

3 Inquiſitus miti⁹ punitur ꝙ accuſat⁹.in.c.at ſi clerici.nu.34.de iudi. 14

5 Inquiſitores poſiti ad reqrendũ de aliquo crimine pñt repertũ culpabilem priuare officio ⁊ bñficio.in.c.cum.1.⁊ 2.nu.2.⁊.3.de re iudi. 76

Inquiſitores an poſſint dici iudices ⁊ in quibus differãt a iudicibus.ibi.nu.4.⁊.8.

Inquiſitores deputati ſup aliquo crimine ⁊ in certo loco nõ poſſunt de alio crimine ⁊ in alio loco inquirere.ibi.nu.7.

Inquiſitor deputatus ſuper pluribus criminib⁹ ⁊ cõtra plures pſonas non tenetur ſuper oĩbus ⁊ contra oẽs ſimul ꝓcedere.ibi.nu.8.

Inquiſitores habẽt delegatã nõ aũt ordinariã iuriſdictionẽ.ibi.n.9.

7 Inquiſitor heretice prauitatis an ⁊ quãdo poſſit cognoſcere vtrũ aliquod crimen ſapiat hereſim.in.c.j.nu.4.de ſorti. 134

7 Inquiſitus accuſatus vel denũtiatus an poſſit eligi ad dignitates.in c.omnipotens.nu.4.de accu. 57

1 Inquiri de fama alicuius debet in loco vbi eſt conuerſatus.in.c.poſtquam.nu.6.de elec. 119

3 Inquiſitus nõ tenetur reſpõdere niſi fuerit citatus ⁊ crimina expoſita,ſecus in ciuilibus.in.c.j.nu.15.de iudi. 4

7 Contra prelatos ⁊ alios ſuperiores nõ inquiritur niſi precedẽte infamia que ſcãdalũ ⁊ periculũ poteſt afferre ſed cõtra alios ſufficit ſimplex infamia ⁊ quãdo.in.c.qualiter ⁊ quando.nu.9.de accuſa. 72

7 Inquiſitus quando citatur an debeat in citatione poni tenor inquiſitionis.in.c.licet.in beato.nu.3.de accu. 61

5 Inquiſitores heretice prauitatis dicuntur delegati ad vniuerſitatem cauſarum ⁊ fauore fidei habent iuriſdictionẽ inſolidum.in.c.ſi.nu.19.de re iudi. 85

4 Inquiri poteſt ad vtilitatem eccleſie nulla precedẽte infamia.in.c.ſicut noſtris.nu.2.de iureiur. 154

7 Si cõtra prelatum infamatum de dilapidatione inquiratur intra interdicitur ſibi omne genus alienãdi exceptis bonis que ſeruando ſeruari non poſſunt.in.c.ſi.nu.6.de accu. 75

7 Inquiſitus mitius punitur de iure canonico ꝙ accuſatus nam punitur extraordinarie niſi crimen ſit cõfeſſatum vel notoriũ quo caſu punietur pena ordinaria de iure ciuili tantum punitur inquiſitus ꝙtum accuſatus.in.c.qualiter ⁊ quando.el.ij.nu.20.de accu. 73

Inquiſitio proprie eſt illa que ſit ex officio iudicis puro ⁊ mero nemine differente vel impetrante.ibi.nu.21.

Inquiſitio nõ debet fieri contra aliquem ex ſola infamia a maliuolis orta.ibi.nu.29. 74

7 Inquiri non debet cõtra aliqueꝫ de veritate niſi precedat infamia.in c.inquiſitionis.§.tertie.nu.1.2.⁊.3.de accu. 69

7 Inquiſitus ſi nõ probatur cõtra eum niſi per famam vel teſtium credulitatem nõ punitur ſed requiruntur probationes clare.in.c.inquiſitionis.§.queſiuiſti.nu.1.⁊.2.de accu. 69

4 Inquirendo nõ proceditur ſuper iuribus ſingularium perſonarũ niſi ſint miſerabiles perſone.in.c.ad noſtrã.el.ij.nu.9.de iureiu. 143

7 Inquiſitores generales poſſunt procedere ad inquirendum nõ receptis teſtibus ſuper infamia dummodo de eis conſtet per freqũẽtẽ clamorem ſecus ſi eſſet deputatus ad vnam cauſam tantum.in.c.cum dilecti.nu.2.de accu. 66

7 Inquiri poteſt etiã contra prelatum ad denuntiationem vnius.in.c.cum dilectus.nu.1.de calum. 76

7 Inquiſitus ſi pendente inquiſitione efficiatur epiſcopus an ab inquiſitione ſit deſiſtendum.in.c.per tuas.el.j.nu.14.de ſimo. 87

7 Inquiſitus mitius punitur quaꝫ accuſatus.in.c.inquiſitionis.nu.1.6.de accu. 68

Inquiſitus nõ incurrit infamiaꝫ ſed accuſatus ſic quando eſt tale crimen quod ſoleat irrogare infamiam.ibi.nu.2.

2 Inquiſitores heretice prauitatis habent delegatam nõ ordinariã poteſtatem.in.c.cauſa reſtitutionis.nu.1.de reſti.in integ. 123

5 Inquiſitores heretice prauitatis an poſſint ĩquirere poſt quinquẽniũ a morte heretici ad effectum cõfiſcationis bonorum.in.c.cum nobis.nu.8.de preſcri. 33

2 Inquiſitio generalis poteſt fieri nulla precedẽte infamia:ſpecialis vero non.in.c.j.nu.6.de offi.ordi. 110

4 **Inſcriptionibus** monumẽtorum librorũ ⁊ inſcriptionib⁹ columnaruꝫ an credatur.in.c.quanto.nu.10.de iureiur. 141

7 Inſcriptio quam faciũt accuſatores nil aliud eſt niſi ꝙ ipſi ſe obligẽt ad penam talionis.in.c.ſuper his.nu.7.de accu. 64

Inſcriptio ad penã taliõis nõ eſt neceſſaria:qr licet nõ fuerit facta nihilominus ad eam tenetur ſi in accuſatiõe defecerit accuſator.ibi.nu.8.

7 **Inſignia** an quis poſſit portare ⁊ ex cuius priuilegio.in.c.dilecta.nu.3.de exceſ.prela. 148

Inſignia aliquorum nõ eſt licitum facere ſiue portare.ibi.nu.4.

2 Inſignia denotantia iuriſdictionẽ nõ poſſunt portari extra limites ſue prouincie.c.j.nu.4.de aut.⁊ vſu pal. 7

3 Inſignia denotãtia ſuperiorem poſſunt ex priuilegio vel cõſuetudine vel preſcriptione portari vbiqꝫ alias nõ niſi in quibuſdam ſpecialib⁹.vtrũ autẽ ſufficiat alterum iſtorũ ad portãda inſignia predicta.in.c.j.nu.3.7.⁊.9.vt lit.pend.nihil inno. 116

Inſignia nõ denotãtia ſuperioritatem:ſed dignitatem inſigniti pñt vbiqꝫ portari.ibi.nu.7.

Inſignia pontificalia an poſſint per inferiorem epo preſcriptione acquiri.ibi.nu.10.

5 Inſignia que dantur abbatib⁹ potius ſunt ad decorem ꝙ ad ſubſtãtiam.in.c.inter monaſterium.nu.25.de re iudi. 75

7 **Inſinuatio** eſt deſcriptio donationis in actis publicis coram iudice ⁊ inuẽta fuit ne fiat fraus.in.c.donatio.nu.13.de do.inter vi.⁊ vxo. 53

4 Inſinuatio quid ſit.in.c.ſi.nu.1.de ſi.inſtru. 113

5 **Inſtantia** nõ poteſt per partes prorogari.in.c.ex ratiõe.nu.8.de app. 93

3 Inſtantia non poteſt conſenſu partium prorogari.in.c.j.nume.12.de lib.obla. 94

Inſtantia tam iuris ꝙ ſtatuti ſi eſt perempta an valeant acta poſtea facta.in.c.de cauſis.nu.10.de offi.dele. 74

5 Inſtãtia ſi eſt perempta res inducitur fere ad illum ſtatũ in quo res erat prius.in.c.illud autem.nu.20.de preſcrip. 26

4 Inſtantia an currat coram arbitro vel arbitratore.in.c.quintauallis.nu.22.de iureiu. 147

2 Inſtãtia quãto tempore perit coram iudice tanto tempore perit corã arbitro.in.c.cum dilectus.nu.21.de arbi. 173

2 Inſtantia finita an pereant acta poſtea facta.in.c.ſignificaſti.nu.2.de offi.dele. 76

3 Inſtãtia in quibus caſibus durat minori tempore.in.c.venerabilis.nu.13.de iudi. 44

Inſtantia durat per.xx.dies tantum quãdo officiales ſyndicãtur.ibi.

In notorijs perempta inſtãtia poteſt ferri adhuc ſnĩa.ibi.nu.8.

3 Inſtãtia incepta cum vno clerico ſuper vna eccleſia non trãſit in ſucceſſorẽ in illa eccleſia ſecus ſi inſtantia eſſet incboata ſuper eccleſia:qr dignitas nõ moritur.in.c.quia.v.nu.9.⁊.10.de iudi. 29

Inſtantia non trãſit niſi in ſucceſſores vniuerſales.ibi.

Inſtãtia incboata contra vnum an ⁊ quãdo tranſeat in ſucceſſorem.ibi.nu.11.

3 Inſtantia iudicij nõ perit lapſu triennij.in.c.venerabilis.nu.1.4.⁊.5.de iudi. 44

Inſtantia perempta non expirat iuriſdictio delegata.ibi.nu.3.

Inſtãtia qñ eſt perẽpta per ſubterfugia partis vel ex defectu iudicis an detur reſtitutio vel qño ſuccurratur illi qui nõ eſt in culpa.ib.n.9.

Inſtãtia certi temporis nõ currit quãdo iudex eſt legitime impeditus.ibi.nu.10. 45

Inſtrumenta nõ perit lapſu triennij qñ in foro ſeculari agitatur cã eccleſia

cleſiaſtica.ibi.nu.12.
Inſtantia in criminalibus durat biennio.ibi.nu.13.
Inſtantia perempta que acta pereunt.ibi.nu.4.
Inſtãtia vtrũ prorogeť per cõpromiſſum ſicut per appellationẽ.ibi.
Inſtãtia non poteſt conſenſu partium prorogari etiã ſi iurauerunt. ibi.ꝛ nu.15.
Inſtantia finita non debet iudex ſentẽtiam ferre etiam qđ aperte nõ opponatur.ibi.nu.16.ꝛ.17.
Inſtantia currit arbitro ſicut iudici,ſecus arbitratori.ibi.nu.21.
Inſtantia etiam habet locum in cauſis ſummariis.ibi.nu.22.
Inſtantia perit quando iudex procedit per inquiſitionẽ.ibi.nu.23.
5 Inſtãtia quare de iure canõico nõ perit.in.c.ſuper.nu.5.de ap. 87
3 Inſtantia quando eſt periura iudex ex officio poteſt venire ad diffinitiuam.in.c.ſignificauerunt.nu.23.de iudi. 48
2 Inſtãtia incboata trãſit in heredẽ.in.c.ex parte.nu.2.de arbi. 176
7 Inſtantia de iure canonico nõ perit per lapſum trienniĳ.in.c.cũ oliʒ. el.ĳ.nu.3.de priui. 155
1 **Inſpirati** a deo dicuntur illi omnes qui nemine diſcrepãte aliquid faciunt in bonum.in.c.qꝛ propter.§.niſi. nu.12.ꝛ.13.de elect. 164
6 **Inſtitutio** beneficiorum ſpectat ad epiſcopos vel eorum officiales adeo qđ clerici ꝓpria autoritate vel ſine ipſorum licentia inſtitui non poſſunt,ad alios autem nõ ſpectat niſi de iure ſpeciali.c.ex frequentibus.nu.1.2.ꝛ.9.de inſti. 51
Nec valeret conſuetudo in contrarium.ibi.nu.3. 54
5 Inſtitutio facta per epiſcopum in eccleſia patronata anteꝙ patron⁹ ſit in mora preſentandi an cõualeſcat ſi patronus in termino nullum preſentauit.in.c.cum bertoldus.nu.14.de re iudi. 70
6 Inſtitutus in re certa nõ per omnia habeť loco legatariĳ.in.c.raynutius.nu.13.de teſta. 125
6 Inſtituere nemo poteſt ſeipſum.in.c.ſi.nu.1.de inſti. 54
6 Inſtitutio facta de patre ꝛ filiĳs nõ cẽſetur facta ordine ſucceſſiuo ſed qđ pater vocetur pro dimidia ꝛ filiĳ collectiue vocati in alia dimidia. in.c.raynaldus.nu.11.de teſta. 127
6 Inſtitui nemo debet vltra facultates eccleſie inuitis clericis qui iſto caſu nõ tenentur aliquem recipere ad mandatum cuiuſcunqꝫ.in.c.autoritate.nu.1.ꝛ.2.de inſti. 52
7 Inſtitutio vel deſtitutio in eccleſia nõ ſpectãte ad aliqueʒ pleno iure pertinet ad epiſcopum ꝛ nõ ad alium nec valet cõſuetudo in contrarium.in.c.cum ꝛ plantare.nu.2.de priui. 152
7 Inſtitutio bñficiorũ ad quẽ ꝑtinet:ad illũ ꝑtinet ad quẽ ꝛ deſtitutio niſi habuerit ius inſtituẽdi ex cõſuetudine vľ ꝓſcriptiõe:qꝛ ſi vnũ ꝓſcripſit,nõ ſequiť ꝓſcripſit aliud.in.c.cũ ex iniũcto.nu.3.ꝛ.4.de here. 102
Inſtitutio ꝛ collatio confunduntur adeo qđ nõ vitiareť libellus vel reſcriptum.in.c.poſt electionem.nu.10.de conceſ.preben. 59
6 Inſtitutio in beneficiĳs ꝛ cuſtodia beneficiorũ vacãtiũ ꝑtinet ad epm loci de iure cõmuni.in.c.cum veniſſent.nu.2.ꝛ nu.10.de inſti. 54
2 **Inſtructus** quoties quis tenetur ꝛ potuit comparere in termino nõ auditur petens vlteriorem terminum ad inſtruendum.in.c.coram.nu.3.de reſti.in integ. 161
4 **Inſtrumenta** communia ratiõe proprietatis ſunt edẽda.in.c.j.nu.7.de ꝓba.fo.3.ꝛ.nu.28. 4
Inſtrumẽta communia ex natura negotiĳ vt ſunt ſcripta ab exercẽte aliquod officium ſunt edenda.ibi.nu.8.
Inſtrumenta originalia ꝛ communia inter partes ratione materie que in eis continetur ſunt edenda.ibi.nu.11.
Inſtrumẽta nõ originalia ſed exemplata pecunia partis nõ ſunt edẽda.ibi.nu.12.
Inſtrumenta propria petẽtis debent edi ꝛ poſſunt vẽdicari.ibi.nu.13.
Inſtrumenta quod debeant edi.ibi.nu.26.
Inſtrumẽta integraliter ſunt edẽda a perſona publica ratione intereſſe petentis.ibi.nu.27. 4
Inſtrumẽta integraliter ſunt edẽda vt falſitas redarguatur circa diẽ ꝛ conſulem ſecus circa contenta in inſtrumentis.ibi.nu.29.
Inſtrumẽti editio debet fieri ſine die ꝛ cõſule niſi editio nihil prodeſſet ſine die ꝛ conſule.ibi.nu.30.
Nomẽ pape ꝛ imperatoris apponiť in inſtrumẽtis hodie.ibi.nu.33.
7 Inſtr̃m perditũ ꝛ eius tenor probatur ꝑ teſtes qui illud perlegerũt ſi deponũt de tenore ꝛ ꝙ erat ſine vitio.c.cum olim.nu.3.de pri. 154
Inſtrumẽtum quod fuerit deperditum an ſtetur iuramẽto perdentis.ibi.nu.10. 55
4 Inſtrumẽtum an ꝛ quãdo dicitur falſum debeat iurari de calumnia vel malitia.in.c.accepimus.nu.7.de ſi.inſtru. 101
4 Inſtrumẽtum nõ dicitur cõmune ex ſola oſtẽſione facta iudici abſqꝫ productione inſtrumenti.in.c.imputari.nu.1.de fide inſtru. 110.
Inſtrumẽta cõtraria directe vel indirecte ſibi inuiceʒ fidem derogãt. ibi.nu.2.
5 Inſtrumẽta ſiue priuilegia poſſunt ſcribi ꝛ publicari tam in charta ꝑgameni quam bumbicina.in.c.cum dilecta.nume.9.de cõfirma. vtili vel inuti. 141
4 Inſtrumenta in quibus caſibus poſſunt produci poſt cõcluſioneʒ in cauſa.in.c.cum dilectus.nu.3.de ſi.inſtru. 104
Inſtrumẽta producere an pars poſſit ante cõcluſionẽ ſi intra temp⁹ ſtatutũ a iudice ad producenda inſtrumenta non produxit.ibi.nu. 4.
Inſtrumenta in quibus adhibetur,fides ex conſuetudine faciunt fidẽ in foro eccleſiaſtico ꝛ in negotiĳs eccleſiaſticis.ibi.nu.5.
Inſtrumentum confectum per notarium infamem an ſit ipſo iure nullum.ibi.nu.7. 105
4 Inſtrumentum ad hoc vt ſit publicum que requirantur.in.c.j.nu.3. de fide inſtru. 95
Inſtrumentum facit fidem in fauorem alterius ex mandatorib.ibi. nu.5. 96
4 Inſtrumentum ſi conſtat de errore an poſſit aliquid abradere.in.c.ex literis.nu.3.de ſi.inſtru. 98
6 Inſtrumenta guarentigiata non habent locum contra clericos nec eos ligant.in.c.ſicut te.nu.17.ne cle.vel mona. 246
4 Inſtrumenta producta in iudicio nõ ſunt de actis ſed productio ſic. in.c.quoniam.nu.8.de proba. 27
6 Inſtrumenta guarentigiata ſtante ſtatuto de eorum executione mãdať executioni nõ ſolum circa ea que directe continentur ſed que indirecte.in.c.cum olim.nu.10.de cenſi. 204
Inſtrumentum vel ſentẽtia ſi producitur ab vno productus teneatur contra ſe recipere.ibi. nu.11.
4 Inſtrumentum non infirmatur ſi poſt reperiatur inhabilitas teſtiuʒ ꝛ idem in ſententia.in.c.ſuper eo.el.j.nu.1.de teſti. 46
2 Inſtrumentum publicũ habet preſumptionem pro ſe ꝛ cõtrariũ allegãti incumbit probatio.in.c.vnico.nu.9.de ſyndico. 148
Inſtrumenta falſificans vel acta in aliqua cauſa an debeat ꝑdere illã cauſam vel aliter puniatur.in.c.cum venerabilis.nu.30.de excep. 11
Inſtrumentum continẽs factum indiuiduum non poteſt ꝓ parte acceptari ꝛ pro parte non,alias ſecus.ꝛ idem in confeſſione.ibi.nu.40.
4 Quando agitur de reprobatione inſtrumenti an admittantur due reprobationes vel plures.in.c.licet dilectus.nu.3.de teſti. 92
6 Inſtrumentũ poteſt loqui per verba preteriti temporis licet act⁹ fiat in preſenti.item poteſt loqui in tertia perſona ꝛ in prima.in.c.qđ autem.nu.4.de iurepa. 191
4 Inſtrumentum producens cenſetur tacite confiteri omnia cõtẽta in eo.in.c.cum ſuper.nu.7.de offi.deleg. 87
5 Inſtrumẽta ſi penes aliquẽ ſunt aliqua ſibi inutilia ſed alteri preiudicialia poteſt cogi ad illa lacerãda.in.c.cum dilecta.nu.5.de confirma. vti.vel inuti. 141
6 Inſtrumẽtum redditur ſuſpectum ex raſura ſeu ſuperlineari ſcriptura.in.c.cum venerabilis.nu.6.de reli.domi. 186
Inſtrumentum locationis non probat neqꝫ dominium neqꝫ poſſeſſionem eſſe penes locantem.ibi.nu.7.
4 Inſtrumentum an poſſit fieri circa conſanguinitatem probandam. in.c.ſeries.nu.2.de teſti. 58
Inſtrumenta poſſunt produci vſqꝫ ad concluſionem.ibi.nu.4.
4 Inſtrumentũ ſolum dotis vel donationis propter nuptias an ꝓbet matrimonium.in.c.illud quoqꝫ.nu.7.de preſump. 119
6 Inſtrumentum factum ab excõmunicato an valeat.in.c.aduerſus.n. 13.de immu.eccle. 230
7 Inſtrumentum reprobari poteſt per aliud inſtrumentum dignius.in c.j.nu.5.de na.ex liber.ven. 26
4 Inſtr̃a producẽs non põt illa reprobare.in.c.pñtiũ.nu.9.de teſt. 63
Inſtrumentum ſi arguitur de falſo an poſſit producens vt euitet penam falſi dicere ſe nolle vti illo inſtrumento.ibi.nu.10.
6 Inſtrumẽtum ſi vitietur poteſt notari⁹ aliud conficere qđ non vitiabitur ſi ſit factum ſuper codeʒ facto licet cãtet in alia perſona.in.c.dudum.nu.5.de conuer.coniug. 171
Inſtrumentum poteſt loqui in prima vel in tertia perſona.ibi.nu.6.
Inſtrumento illud cẽſetur fuiſſe actũ qđ reperitur reſcriptũ.ibi.n.7.
4 In inſtrumento publico non eſt neceſſe qđ teſtes ſe ſubſcribãt. in.c. cum ioannes.nu.5.de fide inſtru. 107
4 Inſtrumentum exemplatum a notario ſine autoritate iudicis cõſenſu partium facit fidem.in.c.albericus.nu.7.de teſt. 78
6 Inſtrumentum impugnans perdit commodum quod poteſt habere ex eo.in.c.cum olim.nu.6.de cenſi. 204
4 Inſtrumentum producens cenſetur fateri omnia contenta in eo et pars aduerſa poteſt ex ipſo tueri ſi vult.ibi.nu.7.
1 Inſtr̃m cõfectũ a notario excõicato eſt nullũ.in proe.Greg.n.17. 7
4 Inſtrumentum nõ facit fidẽ niſi de eo qđ potuit interuenire illo quo factum fuit inſtrumentum.in.c.quoniam.nu.27.de proba. 30
An inſtrumenta ſemel producta ꝛ exemplata iudicio ſint iterum ꝓducenda.ibi.nu.36. 30
4 Inſtrumentorum vitia viſibilia impediunt exemplationem,inuiſibilia non.in.c.ſi.nu.3.de ſid.inſtru. 114
7 Inſtrumẽtũ ſi in vno capitulo vel parte reprobeť vel reddať falſum an cenſebitur totum falſum.in.c.fraternitatis.nu.4.de here. 100
4 In inſtr̃o duo ſunt deſcripti expreſſo eorũ nomine ꝛ cognomine qui

negant ſe interueniſſe in illo inſtrumento an tale inſtrumentū valeat in.c.cum ioannes.nu.16.de fi.inſtru. 109

☞ Corſe.doc.excel. Uide ꝙ ſi inſtrumēta duo mādati reperiunt ſub eo dē tēpore ꝛ loco ꝛ vnū ē diuerſū ab altero nec cōſtat qd̄ prius fuerit factū ſtabit illi in quo minor ballia continet. alle.l.ſempronius pculo. ff.de le.ij. Ita ſignāter dixit Bal.in.l.falſus.in.xiij.co.C.de fur.qd̄ dictū verificari pōt per tex.in.l.j.§.ſi ſtipulāti.ff.de ver.ob.ſm Alex.ibi. p quo vide etiā Bal.in.d.l.ſcripture.C.de fi.inſtr.ꝛ in.l.cū pponeret.ad fi.ff.de leg.ij.ꝛ in.l.imperatori.in pe.col.ff.de ſta.ho.qd̄ intelligeverum ſm Alex.in prealle.loco vbi ſit diuerſitas in quātitate.ſecus ſi in qualitate mādati ſm eundē ibi.in.ij.fallē. Et ita apud forliuiū in facti cōtingentia cōſului vbi erāt duo inſtrumēta facta ab vno ꝛ eodē notario ꝛ in ꝗtitate diſcordabāt,dixi ſtādū eſſe vtriqꝫ in ea parte in qua conueniebāt per.d.l.ſempronius pculo.ꝛ adduxi Bald.in.d.l.ſcripture.in ver.nunc iſtam materiam cōcludo.ibi.aut ſunt compaſſibiles.

4 Inſtrumēti pductio poſtꝙ eſt cōcluſum in cauſa an releuet.in.c.quoniam.nu.17.de proba. 28

5 Inſtrumenti dubia probatio non releuat niſi factum aliter artificet. in.c.auditis.nu.3.de preſcri. 34

7 Inſtrumentum notarij mortui exemplatum an ꝛ quādo faciat fidez. c.abbate.nu.14.de verbo.ſig. 203

Inſtrumentum quādo exemplat debet citari pars cuius intereſt.ibi.

4 Inſtrumentū an probet ſi tempore rogationis ptbocollum nō fuit lectum coram partibus.in.c.cum.p.nu.4.de fi.inſtru. 113

3 Inſtrumētum crediti ſi fuit redditum debitori preſumitur liberatus a contentis in eo vel ſolutione vel remiſſione.idem ſi fuit traditū vnū ex inſtrumentis idem cōtinentibus ꝛ quādo.in.c.eccleſia ſancte Marie.el.ij.nu.10.13.ꝛ.16.vt lit.pen. 219

Inſtrumentū emptionis aliquarū rerum ſi fuerit ab emptore donatum vel legatū preſumitur donaſſe illas res vel legaſſe.ibi.nu.11.ꝛ.12.

Inſtrumentū crediti vel pignoris ſi fuerit redditum in dubio nō preſumitur donatio ſi ex alia cauſa pōt preſumitur fuiſſe redditū.ibi.n.13.

Inſtrumentū in quo erant mihi plures obligati ſi vni reddidi an ſibi ſoli preſumatur donatum an etiam alteri.ibi.nu.14.

Inſtrumentū crediti ſi reddidi debitori meo ꝛ ipſe reddiderit mihi an preſumatur in perſona mea facta donatio.ibi.nu.15.

Inſtrumentum crediti ſi reperitur cancellatum an preſumatur facta ſolutio.nu.17.

Conditiones ꝛ circunſtātie pſonarum multum operantur circa iſtas preſumptiones bonas vel malas.ibi.

2 Inſtrumenti tenor ſcriptus apud acta ita demum probat ſcilicet inſtrumentū eſſe talis tenoris ſi fuit ſcript⁹ volūtate partiū alias ſecus in.c.cum in iure.nu.6.de offi.deleg. 96

6 Inſtrm̄ non vitiat ſi dicat Aeneas fili⁹ Mariani ꝛ nō fuit appoſita dictio quōdā,ꝛ cū Marianus ſit defunctus idē ſi eſſet poſita dictio quondā ꝛ pater nō eſſet mortuus.in.c.cum contra.nu.2.de pig. 95

2 Inſtrumentorum traditio vel donatio vel legatum an inducat traditionem vel donationem vel legatum rerum in eis contentaruz. Ant. in.c.ſane.nu.4.de renun. 26

1 Inſtrumentum tranſſumptum ſine ſolēnitate non facit fidem.in.c. ſcriptum.nu.10.de elec. 161

☞ Corſe.doc.exce. Adde qd̄ reſpectu hore cenſet aliquid poſterius ꝛ anterius.gl.ē ſing.in.l.ſi ex pluribus.§.ſi.ff.de ſol.ꝛ an ſit de iuris ſolēnitate vt hora apponat in inſtrumentis,dic qd̄ nō eſt iure cautū vnde nō vitiabit inſtrumentum de defectu hore. Ita elegāter dixit Jo.an. in addi.Spe.in ti.de inſtru.edi.in prin.in.iij.col.adduco Bal.in.l.imperator.ff.de ſta.ho.ꝛ in.l.preſcriptiōe.C.ſi cōtra ius vel vti.pub.ꝛ in l.ſi.C.de edi.diui adri.tol.ꝛ in.l.cum pponas.C.de interdi.matri.ꝛ in c.quoniā contra.de proba,ꝛ in.c.ego.N.de iureiu.in quibus locis reputat illā gl.ſing.ꝛ in.c.ij.de confeſ.ꝛ in.c.licet cauſaz.de proba.dicit idem Bal.per illam gl.qd̄ nihilominus iudex ex officio ſuo poteſt interrogare teſtes de hora.ꝛ ad hoc alle.tex.ho.in.l.ſi prius.ff.ad ſille.

7 Inſtrumenta confecta a notarijs ſuſpenſis non tenent.in.c.ſi aduerſus.nu.3.de here. 102

5 Inſtrumenta quibus caſibus habeāt maiorem fidem quam teſtes.in c.ad audientiam.nu.8.de preſcri. 31

7 Inſtrumentuz redditur dubiū propter raſuras ꝛ propter ſubſcriptiones plurium vna manu factas.in ca.cum olim.el.ij.numero.18.de priuile. 156

5 Inſtrumentum an cenſeatur reprobatum ex eo quod contra ipſum feratur ſententia.in.c.ſuborta.de re iudi. 75

4 **Intellectus** ad.c.cum contra.de teſti.ibi.nu.1. 93

6 Intellectus implicantes contrarietatem vel repugnantiam nō ſunt admittendi.in.c.maiores.§.ſed adhuc.nu.3.de baptiſ. 214

6 Intellectus iurium non ſunt trahendi ad gratiam.in.c.cura paſtoralis.nu.3.de iurepa. 193

Intellectus alicuius legis vel ſtatuti euidens dicitur ille qui extrahitur p aliquē ſubtiliter intelligentez licet nō omnes ſcirent extrahere. Anto.in.c.literas.nu.1.de tempo.ordi. 38

6 Intellectus impropriantes vel violantes verba diſpoſitionum ſunt minime recipiendi.in.c.ad audientiam.nu.2.de deci. 146

2 Intellectus plures ſi iura habēt debent intelligi ſecundum intellectū magis dubitabilem.in.c.ſuper queſtionum.§.ſi vero.nume.7.de offi. deleg. 89

3 Intellectus verus ad.c.ſuſceptum.de reſcrip.lib.vj.in.c.ſignificante. nu.7.de reſcrip. 83

7 Intellectus continēs abſurditatem eſt vitandus.in.c.ex ore.nu.2.de priui. 157

6 Intellectus capitur in odioſis minus iuri exoſus ꝛ contrarius.in.c. de mulcta.nu.4.de preben. 36

1 Intellectus iuris non debent trahi ad gratiam.in.c.eam te.nu.11.de reſcrip. 48

2 Intellectus ad.l.annua.§.j.ff.de an.leg.in.c.quoniaz.nu.7.verſi.vnde aduerte.de offi.dele. 78

7 Intellectus plures ſi poſſunt dari ad aliquem textum ille eſt dand⁹ q continet dubitationem.in.c.peruenit.nu.1.de ſen.excom. 183

5 Intellectus ad.§.hoc quoqꝫ.aut.vt ſpon.larg.in.c. ex ratione.nu.6. de appel. 93

7 Intellectus ad.l.ſeruum quoqꝫ.§.publice.ff.de procura.in.c.veniens. nu.19.de accu. 93

2 **Inſufficientia** alicuius eſt cauſa legitima ipſum remouendi ab officio. Ant.in.c. fin.nu.1. de renun. 33

3 **Interlocutoria** an poſſit reuocari p iudicem non citata parte in cuius fauorē fuit lata in.c.finem.nu.36.de do.ꝛ contu, 202.

5 Interlocutoria poteſt reuocari per illū qui dedit taz ſi eſt ordinarius quam delegatus etiam ſi ab ea fuerit appellatum.in.c.cum ceſſante. nu.2.ꝛ.4.de appel. 128

Interlocutoria an tranſeat in rem iudicatam tā reſpectu partis quā reſpectu iudicis.ibi.nu.9.ꝛ.17. 127

Interlocutoria poteſt p iudicem qui tulit reuocari regulariter.fallit in caſibus de quibus.ibi.nu.10.

Interlocutoria habēs vim diffinitiue an poſſit amplius reuocari vel ſi per eam finiatur officium iudicis.ibi.nu.11.ꝛ.12.

Interlocutoria non pōt amplius reuocari ſi fuerit ab ea bis appellatum ſemper fuerit confirmata.ibi.nu.13.

Interlocutoria non reuocatur ſi eſt lata ex conſenſu partiū.in.d.c.cū ceſſante.nu.14.de appel. 132

Interlocutoria nō reuocatur ſi iudex qui tulit detulit appellationi. ibi.nume.15.

Interlocutoria an reuocetur ſi ab ea fuit appellatum ꝛ iudici qui tulit fuit inhibitum.ibi.nu.16.

Interlocutoria poteſt per iudicem reuocari vſqꝫ ad diffinitiuam ex officio ſuo ſed ad petitionem partis vſqꝫ ad.x.dies.ibi.nu.17.

In reuocatione interlocutorie an debeat iudex qui tulit adhibere cauſe cognitionem vel partis conſenſum.ibi.nu.8.

6 Interlocutoria data ex cōſenſu partium nō poteſt per ipſum iudicem qui tulit amplius reuocari.in.c.ſignificante.nu.4.ꝛ.7.de appel. 136

4 **Interdicto** ſubijci poteſt terra ſua propter delictum domini.in cap. ſicut. ꝛ infra. numero.3. de iureiur. 160

6 Interdicto vti poſſidetis ſufficit probare poſſeſſionē:vtile tamē eſſet pbare dominium,qꝛ ſi vterqꝫ probat de poſſeſſione prefertur ille qui probat etiam titulum.in.c.veniens.nu.8.de preſcrip. 42

Interdictum recuperande ꝛ retinende ſi ſimul cumulent vnuz ab actore aliud a reo in reconueniendo quomodo deſententiabit ꝛ quomodo procedetur.ibi.nu.24. 43

In interdicto recuperande debet probari poſſeſſio tēpore cōteſtationis ꝛ turbationis.ibi.

Interdictum vti poſſidetis datur non ſolum contra poſſidere contēdentez ſed etiam contra illū qui turbat licet poſſidere non contēdat. ibi.nu.27.

7 Interdictum generale dicitur etiam ſi ſit emanatum in vna villa.in c.cum in partibus.nu.1.de verbo.ſigni. 200

4 Interdictum vnde vi datur heredi.in.c.ſignificauerūt.numero.2.de teſti. 68

Interdictum pape violās non poteſt poſtulari ad prelaturam.in.c.j. nu.1.de poſtu.prela. 107

7 Interdictum iudicis vel eccleſie an ꝛ quando matrimoniū impediāt. in.c.j.nu.4.de ma.contra.inter.eccle. 37

3 Interdictum recuperande non datur contra illum qui non ſpoliauit nec mandauit nec ſpoliationem ratum habuit.in.c.cum ad ſedez.nu. 1.de reſti.ſpolia. 185

Interdictum vnde vi datur contra ſingularem ſucceſſorem ſuccedentem in vitium.ibi.nu.23. 188

Interdictum poſſeſſorium vtile competit contra illū qui poſſidet: cuius familiam ſine eius conſenſu ſpoliauit.ibi.nu.29. 189

3 Interdictū vti poſſidetis intentatur etiā ab habente malā fidē,ſecus

interdictum de itinere ⁊c.⁊ de aqua quoti.⁊ eſti.in.c.cum eccleſia.nume.26.⁊.32.de cau.poſ.⁊ proprie. 155
1 Interdictum vnde vi licet non detur niſi ad immobilia tamen datur ad mobilia venientia acceſſorie.in.c.querelam.nu.15.de elec. 144
Interdictum vnde vi aliud eſt directum ⁊ aliud vtile.ibidem.
3 Interdictum vti poſſidetis concludit vt aduerſarius ceſſet a turbatione ⁊ vt ſatiſfaciat de damnis.in.c.cõqueſtus.nu.3.de fo.compe.84
Interdictum vnde vi vel vti poſſidetis non competit pro incorporalibus ſed interdictũ quaſi vnde vi vel quaſi poſſidetis.ibi.nu.5.
3 Interdictum quorum bonorũ datur bonorum poſſeſſoribus.in.c.paſtoralis.nu.12.de cau.poſ.⁊ proprie. 158
Interdictum quorũ legatorum datur heredibus contra legatarium.ibi.nu.13.
Interdictum ſaluianũ datur pro rebus quas intulit colonus vel inquilinus in rem cõductam ne dominus perdat penſionem.ibi.nu.14.
3 Interdictum retinende an detur pro omni moleſtia etiam iniuſta.in c.audita.nu.8.de reſti.ſpo. 167
7 Interdictum vnde vi ⁊ actio de dolo nõ dantur contra cõſiliũ dantem niſi principali non exiſtente ſoluendo vel ſi cõtra eum non poteſt agi.in.c.dignum.nu.15.de homi. 98
3 Interdicta ſiue remedia poſſeſſoria an ſint perpetua vel annalia.in.c.ij.nu.14.de reſti.ſpo. 166
3 Interdictum vnde vi tranſit in ſucceſſorem vniuerſalem.in.c.quia.v.nume.7.8.⁊.11.de iudi. 29
3 Interdictum vnde vi:directũ competit pro rebus ſoli ſed vtile pro rebus incorporalibus.in.c.cũ eccleſia.nu.37.de cau.poſ.⁊ proprie. 154
5 In interdicto vnde vi licet alias debeat probari ꝙ ſpoliatus poſſidebat ⁊ ꝙ fuerit ſpoliatus tamẽ quando intentatur a peregrinantibus ſufficit probare ꝙ tempore itineris arrepti ille poſſidebat ⁊ ꝙ nũc reperitur penes alium.in.c.j.nu.5.de cle.pere. 139
4 Interdictum latum pro pecuniario debito eſt nullum.in.c.ex reſcripto.nu.3.de iureiur. 134
3 Interdicta vnde vi ⁊ ſimilia requirunt libellum.in.c.j.nume.14.de libel.obla. 94
3 Interdictum vnde vi datur contra mãdantem vel ratum habentẽ.in c.ex parte.b.nu.6.de fo.compe. 82
2 Interdici poteſt tota dioceſis ob delictum ſiue contumaciam epiſcopi.in.c.ſane quia.nu.6.⁊.7.de offi.deleg. 77
5 Interdici poteſt citans per prelatum interiorẽ epiſcopo ex conſuetudine.in.c.dilectis.nu.17.de appel. 123
6 Interdici quo caſu poteſt eccleſia pro delicto vnius nam regulariter non poteſt.in.c.ij.nu.8.de his que fi.a ma.par.capituli. 71
2 Interdicta omnia quaſi ſunt in rem ſcripta.in.c.ſuper hoc.nume.40.de renun. 14
Interdictum vnde vi eſt mere perſonale adeo ꝙ non datur in ſucceſſorem in re vitioſa etiam ſcienter.ibidem.
4 Interdictum vti poſſidetis datur quandoqꝫ contra poſſidentẽ ⁊ moleſtantem.in.c.licet.nu.35.de proba. 25
Practica pronuntiandi ſuper interdicto vti poſſidetis.ibi.nu.36.
6 Interdicere eccleſiã non ſpectat ad canonicos ſed ad epm̃ cum capitulo.in.c.ij.nu.1.3.⁊.7.de his que fi.a ma.par.capituli. 71
Interdictum latum contra aliquam eccleſiam ab habente poteſtatẽ interdicendi an debeat obſeruari ab epiſcopo loci.ibi.nu.16.
7 Interdictum eccleſie ex impedimẽto non perpetuo dirimit matrimonium poſtea contractum.in.c.ex literis.nume.3.de ma.contrac.contra inter.eccle. 37
5 In interdicto vnde vi debet ꝓbari ſpoliatio ⁊ poſſeſſio.in.c.bone memorie.nu.16.de appel. 118
7 Interdicti tẽpore intelligũtur excepta quatuor ſacramenta que etiam tunc confici poſſunt vꝫ baptiſma: penitẽtia:confectio chriſmatis:⁊ etiam matrimonium:dubium tamen eſt de nuptiarum ſolẽnitate ⁊ ordinum collatione.in.c.non eſt.nu.8.de ſponſa. 6
Interdictũ quandoqꝫ ponitur in perſona quandoqꝫ in loca.ibidem.
2 Interdictum vti poſſidetis competit pro controuerſia iudiciali.Anto.in.c.ij.nu.4.de renun. 21
5 Interdicto quando agitur vnde vi in beneficialibus oportet colorare ⁊ iuſtificare poſſeſſionem.in.c.bone memorie.nu.21.de appel. 118
3 Interdictum retinende non ſolum datur inter duos cõtendentes poſſidere ſed ſi vnus poſſidet ⁊ alter moleſtet.in.c.audita.numero.4.de reſtitu.ſpolia. 167
2 Interdictum vti poſſidetis datur pro controuerſia iudiciali.in.c.cum inter.nu.7.de renun. 10
6 **Intereſſe** quod variatur variato tẽpore quomodo eſtimabitur.in.c.vnico.nu.21.de commodato. 80
3 Intereſſe quomodo probetur.in.c.dilecti filij.numero.12.de foro cõpetenti. 84
3 Intereſſe non venit in obligationibus facti promiſſi in iudicio ſiue in factis:in iudicio explicandi vt melius loquar.in.c.ſignificaſti.nu.3.de foro compe. 85
6 Intereſſe cadit etiam ſuper ſpiritualibus.in.c.accedens.nu.4.de conceſſio.preben. 63
2 Intereſſe proueniens ex contractu debet per teſtes probari ſed ſi ꝓuenit ex maleficio probatur iuramento damnum paſſi.in.c.j.numero.2.de reſtitu.in integ. 154
6 Intereſſe ſi ſoluitur ab vno ceteri liberantur nõ autem ſic in pena ad quã omnes inſolidũ tenenẽ.in.c.ſi quis.nu.10.de reb.eccle.nõ alie. 75
2 Intereſſe quomodo conſideretur ⁊ ad quid quando poteſt peti in aliqua cauſa.in.c.per tuas.nu.17.de arbi. 176
7 Intereſſe an poſſit peti ſi ſponſalia fuerint contracta per ſtipulationẽ.in.c.gemma.nu.11.de ſponſa. 11
6 **Interpretatio** longa an fiat in beneficialibꝰ.in.c.pro illorum.nu.8.de preben. 32
5 Interpretatio iudicis aliquorũ iurium facit ius quo ad cauſam coram eo vertentẽ ſꝫ interpretatio imperatoris facit ius quo ad omnes.in.c.cum ſpeciali.nu.7.de appel. 129
Interpretatio alicuius iuris dubij debet fieri per ipſum principem.ibidem.nu.8. 133
7 Interpretatio reſcriptorũ vel priuilegiorum vel ſententie qñ fit an debeat citari pars cuius intereſt.in.c.olim.nu.2.de verb.ſigni. 183
3 Interpretatio eſt conceſſa iudici quo ad vnam cauſam.in.c.j.nume.2.de iuramen.calum. 122
7 Interpretatio in dubijs ſemper fieri debet que tendat in mitiorẽ partem.in.c.eſtote.nu.1.3.6.⁊.7.de reg.iur. 190
6 Interpretatio ſtatutorũ vel conſtitutionũ vel mẽtis teſtatoris debet fieri prout apparet de mente ipſoruꝫ vt de rõne expreſſa vel tacita aut ſecundũ alias diſpoſitiones aut ſcõm conſuetudinem aut ſecundum ſimilia quibus deficientibus recurritur ad interpretationem principis ⁊ ſic eius qui fecit.in.c.ad audientiam.nu.2.de deci. 146
7 Interpretatio ſententie debet declarari diffinitiue ⁊ partibus preſentibus quando fit iudicialiter ſecus extraiudicialiter.in.c.in his.nu.3.de verb.ſigni. 183
1 Interpretatio principis ſuper aliqua lege dubia omnes ſtringit ſecus interpretatio inferioris.in.c.ſi.nu.7.de conſti. 41
1 Interpretatio larga quomodo fiat in penalibus. in.c.j.nume.27.de poſtu.prela. 109
2 Interpres an dicatur corrigere.in.c.ſuper queſtionum.numero.8.de offi.delega. 91
3 Interpretari reſcripta ⁊ priuilegia pertinet ad papam.in.c.j.nume.9.de ſeque.poſ.⁊ fruc. 221
6 Interpretatio plena fit in contractibus:in teſtamentis plenior:in beneficijs pleniſſima.in.c.cum dilecti.nu.4.de dona. 105
6 Interpretationi ſummorũ pontificum potius ſtatur ſuper lege diuina quam ſanctorum patrum.in.c.tua.nu.5.de deci. 150
7 Interpretari ius dubium pertinet ad principẽ ⁊ illa interpretatio faciet fidem quo ad omnes:iudex vero poteſt etiaꝫ ſed ſua interpretatio facit fidem tantum quo ad cauſam coram ſe vertentem.in.c.inter alia.nu.2.de ſenten.excommu. 124
6 **Inteſtati** proprie dicuntur illi qui cum alias poſſint teſtari ⁊ non teſtantur.in rubri.numero.1.de ſucceſſio.ab inteſtato. 130
2 **Intitulatus** qñ aliquis dicaẽ in aliquo bñficio. Anto.in.c.conſtitutus.nu.5.de fil.preſby. 53
2 **Intruſus** poſſeſſor quis dicatur.Anto.in.c.cum ſatis.nu.1.de offi.archi. 97
3 Intruſus in aliqua dignitate exercebit iura dignitatis excluſo vero domino.in.c.olim inter.nu.17.de reſti.ſpo. 190
6 Intruſo in aliqua dignitate reuerentia ſeu obedientia preſtita nõ facit illum legitime eſſe in dicta dignitate.in.c.ex ore ſedentis.nu.6.de his que fiunt a ma.par.capi. 72
2 Intruſus appellatur ille qui habuit dignitatem a non habente poteſtatem ⁊ quicquid agit nulliter agit.in.c.ij.numero.4.de reſtitutio.in integrum. 155
6 Intruſus in aliquod beneficium non habet poteſtatem abſoluendi.in c.cum noſtris.nu.17.de conceſ.preben. 58
6 Intruſus in bñficio dr̃ ille qui ſine autoritate illius ad quẽ ſpectat collatio illud tenet.in.c.qr diuerſitatem.nu.2.de conceſ.preben. 57
7 **Interpellatio** extraiudicialis requiritur quando debitor tenetur ſine adiectione diei alias ſi creditor citauerit reum non premiſſa dicta monitione tenebitur ei ad expenſas:alias ſecus ſcilicet ſi eſt debitor cum adiectione diei niſi ſint diuerſi fori.in.c.licet heli.nu.13.de ſimo. 77
3 **Interrogatio** poteſt fieri per iudicẽ ante vel poſt litẽ conteſta.vt equitas iudicis ſuadebit.in c.cum cauſam.nu.13.⁊.15.de iura.calum. 128
Interrogationes an fiãt officio iudi.an iure actiõis.ibi.nu.19. 128
6 **Inuentarium** ſi heres non conficit non tenetur in foro anime vltra vires hereditarias.in.c.j.nu.4.de ſolutio. 100
Inuentarium ſi filius heres patris non conficit non tenentur ſatiſfacere creditoribus de legitima ſua.ibid.nu.5.

6 Inuētarium licet non conficiant eccleſia ⁊ fiſcus non tenetur vltra vires hereditarias.in.c.j.nu.6.de ſolutio. 100

6 Inuentarium ſi eccleſia heres inſtituta non confecit nō tenetur vltra vires vt alias.in.c.j.nu.6.de ſolu. 100

5 Inuentarij confectionem poteſt remittere iudex ex cauſa puta ſi expediat pupillo ne ſecreta ſui patrimonij reuelentur.in.c.ex parte.in.nu.7.de appel. 135

6 **Inuadens** rem alterius ex titulo euidenter inualido dicitur illam rem rapere.in.c.ij.numero.4.de rebus eccle.alie. 74

1 **Inuentor** rei aliene quo caſu pōt euitare ſuſpicionē furti.in.c.dudum.el.ij.nu.18.de elect. 178

6 **Inueſtitura** non trāſfert in inueſtitū poſſeſſionem corporalez intellige quando inueſtitura fit in abſentia rei inueſtite.in.c.propoſuit.nu.4.⁊.22.de conceſ.preben. 56

6 Inueſtituram non petens a nouo domino vel renouationem cadit a iure ſuo.in.c.j.nu.5.de precarijs. 78

2 Inueſtitura beneficij videtur transferre quaſi poſſeſſionem beneficij.in.c.cum inter.nu.5.de renun. 10

6 Inueſtitura quando transferatur collatio vel infirmatio vel poſſeſſio.in.c.autoritate.nu.9.de inſti. 52

2 Inueſtitura beneficij tranſfert quaſi poſſeſſionem ipſius.Anto.in.c.ij.nu.3.de renun. 21

6 Inueſtitura que fit in preſentia rei hʒ inſtar traditionis ⁊ per ipſam transfertur poſſeſſio.in.c.per tuas.nu.10.de dona. 104

5 Inueſtitura alicuius beneficij preſumitur facta in preſentia iudicis.in.c.tenor.nu.11.de re iudi. 57

6 Inueſtitura beneficij poteſt fieri per annuli immiſſionem.in.c.ex ore ſedentis.nu.4.de his que fi.a ma.par.capi. 72

7 **Inuitus** dicitur qui voluntatē oſtēdit ſuā cū alio ſigno quā voce.in.c.veniens.el.j.nu.4.de ſponſa. 6

1 **Inuitatus** debet vocari per inuitantem hora prandij vt veniat ad prandium ſi inuitatus fuerit forenſis vel mulier ſed alij non niſi eſſent graues perſone.in.c.cum inter vniuerſas.nu.13.de elect. 135

☞ Corſetus.Ego adduco do.Anto.de but.in.c.quidā.de renū.in fi.vbi dicit ꝙ ſi aliquis inuitat aliquē ad comedendū ꝙ debet mittere ꝓ eo hora debita.per tex.xxiij.q.iiij.diſplicet.ſm Jo.de deo diſputātē hūc paſſum.⁊ ſubdit etiā ibi ꝙ ſi ad inſtantiā ſcholaris doctor ꝓmiſit ſecū comedere ſi ille poſtea dare licentiā nō curet cōpellēdus erit ꝑ.d.c.quidā.⁊ inquantum dicebat vxor Calde.eſſe mittēdū ꝓ mulieribꝰ forēſibus ⁊ grauibꝰ ꝑſonis ⁊ nō ꝓ alijs:dico indiſtincte ꝓ oībus eſſe mittēdum ꝑ tex.in.d.c.diſplicet.in fi.indiſtincte loquentē ibi miſit ad inuitatos.nā lex indiſtincte loquēs indiſtincte dʒ intelligi.l.iij.ff.de offic.preſi.l.de ꝑtio.ff.de publi.c.ſi romanorū.xix.diſt.c.q̃ circa.de priuile.contra Calde.⁊ Abb.ꝙ intelligo niſi aliter ſe haberet loci cōſuetudo q̃ illa eſt ſeruāda.c.illa.xij.diſt.Inuitās tenet ad intereſſe inuitato niſi adimpleat ꝙ eſt pollicitus ſi inuitatus prandiū acceptauerit.lʒ Joā.and.cōtrariū ſenſerit in proemio Grego.in.c.rex pacificus.ſuper verbo per fratrem raymundum.cuius ſententia reprobatur per Abb.in d.c.cum inter vniuerſas.circa fi.ibi.⁊ faciunt ad queſtio.vbi.ſ.

6 Inuitatus ab aliquo ſi poſtea repellatur poteſt agere contra inuitantem actione de dolo.in.c.fi.nu.13.de precarijs. 81

7 **Irregularis** non efficit ille qui interrogatus reſpondit ꝙ pro tali delicto eſt pena mortis niſi tunc immineret caſus ⁊ ob hoc cōſilium ille mortuus eſt nā iſto caſu incurritur irregularitas.in.c.j.nu.3.de furtis. 109

7 Irregularitatem nec peccatum incurrit preſbyter interficiēdo aliquē ad neceſſariam defenſionem ſui corporis ſecus rerum ſuarum.in.c.interfeciſti.nu.3.de homici. 97

7 Irregularis efficitur clericus in ſacris matrimonium contrahens ita quod ad maiores ordines non poteſt promoueri nec in ſuſceptis miniſtrare.in.c.j.nu.3.qui cle.vel vo. 21

Irregularis non cauſatur ex ſanguinis effuſione niſi mors ſequatur.ibidem.nume.8.

7 Irregularitatē an incurrāt illi clerici qui exercēt aliqua officia in eccleſia ad que non ſunt ordinati.in.c.tanta.nu.5.de exceſ.prela. 134

Irregularitatem an incurrat qui audit diuina ab irregulari vel ille qui facit irregularem celebrare.ibid.nu.6.

7 Irregularitatem non incurrit quis ex eo ꝙ agit contra aliquem ciuiliter ille vero punitur poſtea in ſanguine.in.c.poſtulaſti.numero.1.de homici. 102

7 Irregularitas incurſa per clericum inducit diſpoſitionem.in.c.latores.nu.2.de cle.excom. 125

2 Irregularitas non priuat quem ipſo iure beneficio.Anto.in.c.niſi.in prin.nu.4.⁊.6.de renun. 27

Irregularitas an oriatur ex peccatis occultis adeo ꝙ requirat diſpēſationem.in.d.c.niſi.§.perſone.nu.15. 28

Irregularitas quare ita dicatur ⁊ quotuplex ſit ⁊ de quo iure ſit introducta.ibidem.nu.17.18.19.

5 Irregularitatem incurrit ſacerdos etiam forēſis ſi celebrat in loco interdicto.in.c.dilectis.nu.18.de appel. 123

Irregularitatem non incurrit ille qui celebrat in ciuitate:vbi ceſſatur a diuinis.ibidē.nu.19.

Irregularitatem nunquam quis incurrit niſi in caſibus a iure expreſſis.ibidem.nume.20.

7 Irregularitatē quis incurrit ⁊ ꝙ bono zelo accuſet aliquē qui ex hoc patitur penā corporis afflictiuā.in.c.accuſaſti.nu.1.de accuſa. 53

Irregularitas incurritur ſine peccato.ibidem.

7 Irregularis non eſt ille qui ad nutum poteſtatis dedit ſignaa alicuius latronis qui ab ipſo poteſtate ⁊ eius curia mortuus eſt.in.c.tua nos.§.ad vltimū.nu.1.de homi. 101

Irregularitatem quis incurrit ex ſola mēbri debilitatione vel abſciſſione.ibidem.nu.7.

3 Irregularitatem incurrūt prelati quando faciunt mori ſuos clericos in carceribus forte quia non faciunt de victu.in.c.cum nō ab homine.nu.31.de iudi. 28

7 Irregularitatem non incurrit homicida mentalis.in.c.ſi aliquis.numero.3.de homi. 97

7 Irregularitatem incurrit clericus vel alius ſi clamauit cū viderit furem vnde vicini venerunt ⁊ furem occiderunt.in.c.ſignificaſti.el.ij.nu.12.de homi. 101

7 Irregularis efficitur quis ob membri detrūcationem ſiue mutilationem.in.c.j.nu.1.de cle.pug.in du. 103

Irregularis an efficit qs ex ſola mēbri debilitatione remiſſiue.ibidē.

Irregularis ob homicidium vel membri truncationem non diſpēſatur per epiſcopum.ibid.nu.2.

7 Irregularitatem incurrit clericus ſiue alter ex delicto cōmiſſo etiā ex lata culpa.in.c.queſitum.nu.2.de peni.⁊ remiſ. 159

Irregularitas non incurritur ex delicto cōmiſſo ex ſola culpa leuiſſima.ibidem.nu.3.

2 Irregularitas inducit ex omni graui et notorio delicto quo ad alios ſed quo ad ſe ex omni peccato.Anto.in.c.fina.nu.2.⁊ nume.4.de tempo.ordi. 40

Irregularitas impedit ſuſceptos ordines miniſtrare ⁊ prohibet ſuſcipiendis.ibidem.

Irregularitas an ⁊ qñ ꝓueniat tam ex peccatis magnis paruis occultis ſiue publicis adeo ꝙ impediat ſuſceptos miniſtrare ⁊ ꝓhibeat ſuſcipiēdos etiā peracta pnīa vſq; ad finē.ibid.nu.5.

6 Irregularitatē incurrūt teſtes iudices ⁊ officiales preſtātes aliquam opē vel adminiculū ſnīe cōtinētis ⁊ ſanguinē adeo ꝙ nō poſſent promoueri ad ſacros ordines.in.c.ſententiaz.nu.2.ne cle.vel mona. 241

2 Irregularitatem an inducant delicta occulta.Anto.in.c.queris.nu.1.de eta.⁊ qualita. 44

7 Irregularitatem an incurrat ille qui celebrat in eccleſia interdicta ſiue interdicto iuris vt pollutione ſiue interdicto hominis.in.c.tuarum.nu.5.de priuile. 139

Irregularitatem an incurrat clericus celebrādo ſi hoc fuit ſibi interdictum per epiſcopum.ibidem.

2 Irregularitatem an incurrat criminoſus celebrando.Anto.in.c.j.nu.4.de cleri.peregri. 64

6 Irregularitas ſemper incurritur a clerico aliū offendente ⁊ quando.in.c.ij.nu.2.⁊ nu.3.de vita ⁊ hone.cle. 3

Irregularitatē incurrūt iudex ſiue teſtis in cauſa criminali.ibi.nu.4.

2 Irregularitatem an ⁊ quando quis incurrat per homicidiū vel vulnera alteri illata.Anto.in.c.j.nu.2.de corpo.viti. 60

7 Irregularitatem poteſt incurrere infans doli capax.in.c.j.nu.5.⁊.6.de delic.pue. 121

Irregularitatem incurrit iudex ſi facit aliquem decapitari etiā iuſte.ibidem.nume.6.

3 Irregularitatem incurrit clericus ſi ſe defendēdo vel res ſuas excedit modum.in.c.olim.el.j.nu.19.de reſti.ſpo. 180

7 Irregularitatē an incurrat clericus ſi interfuit alicui homicidio non tñ ipſe dedit cām ipſi homicidio.in.c.pñtiū.nu.13.de cle.percuſ. 123

Irregularitatem ⁊ non peccatum incurrit quis interficiendo aliquem ad defenſam ſui conſanguinei.ibi.nu.2.

Irregularitatē an incurrit aliqs ſi interfuit in aliquo cōflictu in quo ſit cōmiſſum homicidiū in quo neq; verbo neq; facto nō preſtitit opē adeo ꝙ ſine alia diſpēſatione poterit promoueri.in.c.fi.nu.1.eo.titul.

6 Irregularis nō eſt priuatus ipſo iure beneficio ſed venit priuādus.in c.clericis.nu.2.ne cle.vel mona. 238

Irregularitatē nō icurrit clericus ex ſola debilitatione mēbri.ibi.n.3.

Irregularitatē non incurrit prelatus:ſi ſuus officialis puniuit quem pena ſanguinis ex generali mandato ipſius prelati.ibidem.nu.12.

Irregularitas incurritur ex ſolo conſilio.ibidem nu.10.

Irregularitatem incurrunt clerici bellantes etiam in bello iuſto de conſenſu pape.ibidem.nu.13.

7 Irregularitatem incurrunt ſuſpenſi ſi adminiſtrant.in.c.ſi quis preſbyter.nu.4.de cle.excommuni. 124

Irregularis per quem poteſt diſpenſari.ibidem.nu.11.

Irregularitas incurritur ipſo facto citra aliam ſententiam.in.c.clerici.nu.1.eo.tit. 140

Irregularis ex eo quod ſuſpenſus celebrauit an poſſit diſpenſari per epiſcopum.ibi.nu.2.

7 Irregularitatem incurrunt prelati ſi permittunt mori carceratos in carceribus ſcilicet attenuando cibum ⁊ victum.in.c.a nobis.nume.1.de apoſta. 106

☞ Corſe. Adde nunquid pena perpetui carceris impoſita per epiſcopũ valeat ſi in ſentẽtia reſeruauit ſibi poteſtatẽ minuẽdi dictã penã, vide Jo.de ana.in.c.qualiter ⁊ quãdo.el.ij.in.§.fi.in.ij.col.in ver.nunquid autẽ epiſcopus.de accu.vbi alle.Guil.de cug.in aut.interdicimus.C.de epiſ.⁊ cle.dicere ꝙ ſic per tex.in.l.ſi quis in prin.teſtamẽti.ff.de leg.iij.Bald.ibi dicit ꝙ cõtra naturam pene declarate in ſentẽtia nõ poteſt fieri reſeruatio quia eſſet implicare cõtraria.argu.no.in.l.ſeruum.ff.de vſu ⁊ habi.fallit forte ſecũdum Joã.de ana.in ſentẽtia epiſcopi quia mitius debet agi cũ eo ꝙ cũ alio.ar.d.aut.interdicimus.ſi vero reſeruatio quam faciũt iudices in ſentẽtia nõ eſſet cõtra naturã pene, puta quia pena eſſet arbitratoria vel quia reſeruatio tedij ad aliquid declarandũ nõ ad perimendũ iam pronũtiatũ vel nõ reſeruatũ ſuper ſubſtãtialibus ſed ſuper accidẽtalibus:⁊ tũc valet per id quod no.gl.in.l.itẽ labeo.§.i.ff.fa.erciſ.facit quod plene not.maxime per Inno.in.l.iudex poſtquam.ff.de re iudi.mihi placet hec diſtinctio Bal.ſed opinio Guli.eſt equior q̃a iudex poteſt alterare penã ex cauſis emergentibus,vt ſingulariter voluit Innocẽ.in.c.j.de cõſtitu.quem refert Bald.in.c.j.§.iniuria.de pace iur.fir.⁊ in.l.⁊ ſi ſeuerior.C.ex qui.cau.infa.irro.⁊ facit etiã quia ſanctitas vite dedit ei gloriam ignoſcendi.vt eſt tex.in.l.ſi quis in hoc genus.C.de epiſ.⁊ cleri.

7 Irregularis eſt ille qui dat cauſam homicidio.in.c.decetero.nu.1.de homi. 110

3 Irregularitas impedit executionem ordinis etiam peracta penitẽtia niſi papa diſpenſet.in.c.veritatis.nu.24.de do.⁊ contu. 207

2 Irregularitatem nõ inducit homicidium caſuale.Ant.in.c.ad aures.nume.2.de etate ⁊ qualita. 44

7 Irregularitatem non incurrit clericus ſi preſentiam ſuã exhibuit alicui homicidio.in.c.ex literis.nu.2.de exceſ.prela. 147

Irregularitatem an quis incurrat per iſta verba,talis meretur decapitari ob crimen quod commiſit.ibi.nu.5.

7 Irregularitatẽ incurrit aliquis ex ſolo conſilio propter qđ ſecutũ eſt homicidiũ ſiue directe ſiue indirecte niſi forte conſuleret quis rem licitã puta mori pro fide ⁊ ſimilia.in.c.ad audiẽtiã.nu.5.de homicid. 110

7 Irregularitatem incurrit prelatus qui facit clericos carceratos mori in carceribus propter extenuationem victus.in.c.nouimus.nu.4.de verbo.ſigni. 204

7 Irregularitas an tollatur per ingreſſum religionis.in.c.ex literarũ.nume.5.de apoſta. 105

7 Irregularitatem an ⁊ quo caſu incurrat clericus qui cũ inciperet aliquam rixam ſuperuenerunt eius affines ⁊ interfecerunt vnum.in.c.petrus.nu.1.de homi. 111

Irregularitatem an inccurrat clericus ſi ſcit aliquem tractatum ⁊ nõ releuat.ibi.nu.2.

Irregularis eſt ille qui vulnerauit aliquẽ qui mortuus eſt licet ignoretur an ex illo vulnere vel habuit animum ipſum occidendi vel letaliter vulnerauit idem ſi nõ letaliter tamen propter illud vulnus non potuit fugere ideo ab alijs occiſus.in.c.ſignificaſti.el.ij.nu.1.6.8.10.⁊.11.eodem titulo. 111.⁊ ſeq.

Irregularitatem incurrit clericus vel alius ſi clamauit cum viderit furem:vicini venerũt ⁊ furem occiderunt.ibi.nu.12.

2 Irregularitas nõ incurritur per clericum ſi teneat plures cõcubinas.Anto.in.c.quia circa.nu.2.de biga. 64

7 Irregularitatem nõ incurrit clericus ſi commiſit homicidium caſuale ſine ſua culpa.in.c.lator.nu.4.de homic. 110

7 Irregularitatem incurrit clericus ex ſolo conſenſu ⁊ auxilio preſtito ad homicidium licet ipſe manum nõ iniecerit.in.c.ſicut dignum.nume.10.de homic. 108

Irregularitatem nõ incurrit clericus ſi aliquẽ interfecit ne interficiatur ſecus ſi ad defenſionem alterius vel rerum ſuarum vel vbi neceſſitas fuit euitabilis.ibi.nu.14. 109

7 **Itinerans** per predium alienum poteſt ibi paſcere iumẽtum ſuum ſi hoc facit ſine damno domini.in c.ſi leſerit.nu.2.de iniu. 166

7 **Italie** ciuitates que nõ recognoſcunt ſuperiorem in temporalibus poſſunt exercere ea que ſunt reſeruata imperatori.in.c.per venerabilem.nu.10.⁊.26.qui fi.ſint leg. 43.⁊ ſeq.

6 Iteratio debet fieri quotieſcunq; dubitatur an quid ſit factum.in.c.veniens.nu.2.de preſby.non bap. 216

7 **Iudei** poſſunt emere iura ⁊ introitus alicuius prouincie tamẽ procis exigendis eligitur aliquis chriſtianus nõ ſuſpectus per que ipſi iudei cõſequentur dicta iura:qui tamen chriſtianus non eſt per ipſos iudeos eligendus.in.c.ex ſpeciali.nu.1.de iud. 99

Iudei habẽt filios in poteſtate quia ſunt ſub romano imperio ⁊ legitimas nuptias contrahunt.in.c.ex literis.nu.3.de conuer.infid. 173

Iudeus conuerſus ad fidem debet habere omnia bona niſi ſint queſita per vſurariam prauitatem.ibi.nu.9.

7 Iudei debẽt diſcerni a chriſtianis in qualitate habitus nedum de nocte ſed etiam de die.in.c.in nonnullis.nu.1.de iud. 98

7a Iudei compelluntur ſoluere decimas de poſſeſſionibus ſuis ⁊ oblationes eccleſie dare.in.c.quando.nu.1.5.de vſu. 130

Iudei compelluntur reſtituere vſuras quas extorſerunt.ibi.

Iudei ratione vſurarie prauitatis ſortiũtur forũ eccleſiaſticũ.ibi.nu.3.

Iudei poſſunt acquirere rerum dominia.ibi.nu.4.

Iudei coguntur reſtituere vſuras coactione cauſatiua videlicet quia priuantur mercimonijs ⁊ communione fidelium.in.c.poſt miſerabilem.nu.1.de vſu. 127

Iudei ⁊ chriſtiani licite cõuerſantur in mercimonijs dummodo non ſit nimia familiaritas inter eos.ibi.nu.3. 128

Iudei excommunicãtur indirecte inquãtum priuantur communione chriſtianorum.ibi.nu.4.

Iudei poſſunt compelli in vtroq; foro reſtituere.ibi.nu.6.

Iudei committẽtes contra eorum legem in moralibus ſubiacent iudici eccleſiaſtico.ibi.nu.7.

7 Iudeus percutiens clericum temporaliter punitur ⁊ ſi de facto puniri nõ poteſt interdicitur ei chriſtianorum commercium.in.c.poſtulaſti.nu.2.de iudi. 97

Iudeus de iure communi temporaliter nõ eſt ſubiectus iuriſdictioni eccleſie.ibi.nu.2.

Iudei vel aliter infideles nullum officium poſſunt habere inter chriſtianos vel dignitatem ſed inter ipſos bene poſſunt.in.c.cum non ſit.nume.1.de iude. 98

Iudeus nõ poteſt aſſumi ad doctoratum:quia doctoratus eſt dignitas.ibi.nu.2.

7 Iudeus nõ poteſt doctorari.in.c.quanto.nu.1.de mag. 94

7 Iudeus ſiue alius infidelis ſi cõmiſerunt aliquod maleficium an per aſſumptionem baptiſmatis poſſit de illo vlterius puniri.in.c.de his.nume.5.de accu. 58

6 Iudei peccantes in mortalibus debent puniri per eccleſiam vel per imperatorem.in.c.quod ſuper.nu.13.⁊.14.de vo.⁊ vo.re. 197

1 Iudeus factus Chriſtianus eſt capax beneficiorum.in.c.eam te.nu.7.de reſcrip. 48

6 Iudei tenẽtur ſoluere decimas de predijs vel predia dimittere ⁊ idẽ de alijs infidelibus.in.c.de terris.nu.1.⁊.5.de deci. 147

Et quid de decimis perſonalibus.ibi.nu.6.

Iudei ⁊ infideles alij poſſunt poſſidere immobilia inter chriſtianos.ibi.nu.2.

7 Iudei ad fidem cõuerſi non tenẽtur dimittere bona iuſte acquiſita ante cõuerſionem:ſecus ſi eſſent acquiſita ex vſuraria prauitate.in.c.iudei.nu.1.de iude.⁊ ſarra. 95

Iudei cõuerſi ad fidem non perdunt ius ſuccedendi inter ſe.ibi.nu.2.

6 Iudeus anteq̃ recipiatur ad baptiſmum debet omnia reſtituere que extorſit per vſurariam prauitatem:illa vero que licite queſiuit non.in c.debitum.nu.4.de baptiſ. 215

7 Iudei inuiti nec baptizandi nec ſine iudicio puniendi ſunt nec rebus ſuis ſpoliandi nec in feſtiuitatibus moleſtãdi nec eorũ cemiteria violanda ſunt.in.c.ſicut iudei.nu.1.de iude. 96

Iudeus fugiens ad chriſtianos ⁊ petens baptiſmũ non debet incontinenti baptizari.ibi.nu.2.

Iudei non compelluntur ſuſcipere fidem chriſtianam.ibi.nu.3.

7 Iudei non aſtringuntur legibus canonicis circa ſacramẽta ideo licite cõtrahunt matrimonia contra legem humanã.in.c.de infidelibus.nume.2.de conſan.⁊ affi. 32

Iudeorum geſta ſecundũ legem antiquam nõ mutantur poſt baptiſma.ibi.nu.3.

Iudeus poteſt cõpelli per papam ad obſeruantiam legis diuine.ibi.

Iudeus an poſſit matrimoniũ contrahere cum pacto quod liceat dare libellum repudij.ibi.

3 Iudei ⁊ alij infideles appellantur proximi.in.c.nouit ille.nume.3.de iude. 32

7 Iudei ſcholares non prohibentur intrare ſcholas cum chriſtianis.in c.j.nu.1.de iude.⁊ ſarra. 95

Iudeus non poteſt doctorari.ibi.nu.2.

7 Iudei an poſſint habere nutrices chriſtianas extra domum.in.c.ad hec.nu.2.de iude. 96

6 Iudeus fugiendo ad eccleſiam an gaudeat immunitate ne poſſit vlterius ſuper illo delicto corporaliter puniri.in.c.inter alia.nu.6.⁊.23.de immu.eccle.⁊ cemi. 227

3 **Iudex** poteſt conſenſu partium cauſas ſummarie diffinire.in c.j.nu.15.de libel.obla. 64

3 Iudex ex officio poteſt procedere contra excommunicatũ.in.c.ij.nume.40.de ordi.cogni. 147

5 Iudex ad euitãdum ſcandalum poteſt ſe intromittere vbi non habet iuriſdictionem.in.c.conſtitutus.nu.9.de appel. 114

5 Judex a quo poteſt ſe intromittere ad faciliorem exitum appellationis ex officio tamen ſuo videlicet vt hoc ab eo geſtum teneat:nõ autẽ quod pars teneatur ſue citationi parere.ibi.nu.11.
Judex nõ debet ferre ſentẽtiam cõtra cõtumacem niſi ſibi conſtet de meritis cauſe ſaltem vnius partis ſi illa eſt contumax.in.c.dudũ.el.j.nume.4.de elec. 140
4 Judicis relationi creditur vbi datur poteſtas iudici vel arbitro vt procedat ſine ſcriptis.in.c.quoniam.nu.3.de proba. 27
7 Judex eccleſiaſticus poteſt iure proprio exercere ſuã iuriſdictionem etiam in laicos exercẽtes deteſtabile vitium maledicte ſodomie.in.c.in archiepiſcopatu.nu.7.de rap. 119
Judex eccleſiaſticus habet iuriſdictionẽ in laicum vt ſatiſfaciat que debebat eius autor defunctus.in.c.in literis.nu.1.eo.titu. 120
7 Judex appellationis nõ habet iuriſdictionẽ in cauſa principali niſi poſt iuſtificatã appellationẽ.in.c.per tuas.nu.6.⁊.10.de ſen.excõ. 19
5 Judex a quo an poſſit appellanti prefigere terminum breuiorem termino iuris ad proſequendum nõ autem ad finiendum appellationẽ.in.c.cum ſit romana.nu.3.12.⁊.17.de appel. 90
Judex ad quẽ poteſt ex cauſa reſtringere terminũ datum ad appellationem.ibi.nu.17.
1 Judex poteſt cognoſcere an ſua ſit iuriſdictio.in.c.ex parte decani.nume.3.de reſcrip. 81
1 Judex nõ facit litem ſuã iudicando pro vna parte in caſu multũ dubio.in.c.j.nu.16.de conſti. 17
3 Judex debet prouidere vt ſolẽnitates ſeruentur in iudicijs.in.c.cauſam que.el.j.nu.1.3.⁊.4.de iudi. 24
4 Judex videns teſtes vacillare debet facere ſcribere in actis quanta fides ſit eis adhibenda.in.c.quoniam.nu.34.de proba. 31
6 Judex volens clericos ſub ſe litigare ⁊ ſic impediens iuriſdictionem epiſcopi an ſit excõmunicatus.in.c.aduerſus.nu.15.de immu.eccle. 230
3 Judex ſi arbitratur penã arbitrio ſuo poteſt ab eius ſentẽtia appellari ⁊ poteſt vt ſuſpectus recuſari.in.c.cum veniſſent.nu.9.de iudi. 31
Judex cui impeditur iuriſdictio an ipſe poſſit procedere ⁊ quid ſi eſt iudex delegatus.ibi.nu.11.
3 Judex qui arctauit terminũ ſine cauſe expreſſione facit quod ad hoc poſſit appellari ſi cauſa exprimatur ⁊ quando.in.c.j.nume.8.⁊.10.de dila. 132
Judex moderando terminum iuris preſumatur facere cũ cauſa.ibidem.nume.11.
3 Judicẽ alias ſuũ declinãs ex cauſa vel ex priuilegio debet ſaltẽ verbo cauere de reſpõdẽdo corã alio iudice ſuo ſi ſit abſens alias non requiritur cautio aliqua ſi eſt preſens.in.c.prout.nu.10.de do.⁊ contu. 198
6 Judex tam eccleſiaſticus quam ſecularis poteſt compellere coniuges ad reddendũ cõiugale debitũ.in.c.ex publico.nu.3.de conuer.coniu. 167
Judex eccleſiaſticus iudicat de cauſa temporali laicorum ſi venit acceſſorie ad cauſam eccleſiaſticam ⁊ ſimiliter de incidẽti tẽporali queſtione.in.c.prudentia.nu.2.de dona.inter vi.⁊ vxo. 48
Judex ſecularis non iudicat de incidenti queſtione ſpirituali ſed remittit ad iudicem eccleſiaſticum.ibi.
Judex eccleſiaſticus eſt iudex competens in dotium reſtitutione etiã ſi principaliter de ea ſine matrimonio agatur,varia tamen eſt doctorum opinio.ibi.nu.7.
Judex lata ſententia ſuper principali an poſſit ſe poſtmodum de acceſſorio intromittere.ibi.nu.8.
1 Judex nõ poteſt eſſe aliquis qui ſit vel ſeruus vel infamis.in.c.ſciſcitatus.nu.2.de reſcrip. 53
Judex non repellitur ſi cõtra eum obijciatur aliquod crimẽ ſecus eſt in teſte.⁊ que eſt ratio differentie.ibi.nu.8.
Judex an poſſit ſe excuſare quod ſit infamis.ibi.nu.14.
Judex illiteratus cui eſt commiſſa cauſa poteſt repelli.ibi.nu.15.
5 Judex a quo nõ poteſt ſtatuere terminum ad finiendam appellationẽ ⁊ ſi ſtatuerit intelligetur de proſequenda.in.c.ex inſinuatione.nu.1.2.⁊.4.de appel. 117
Judex poteſt procedere parte abſente quãdo certũ eſt parti non competere aliud ius niſi illud quod iudex habet in manibus.ibi.nu.6. 121
1 Judex etiam delegatus pape perperam procedit ſine citatione.in.c.venerabilem.nu.5.de elec. 154
5 Judex poteſt terminum a iure ſtatutum abbreuiare ſi ſibi videbitur.in.c.paſtoralis.nu.2.de excep. 4
Judex de cuius incompetentia eſt oppoſitum non poteſt ſe in cauſa intromittere donec de ſua iuriſdictione ſit iudicatum ⁊ interim ſuper illa cauſa non eſt ei parendum.ibi.nu.13.
Judicis incompetentia poteſt allegari etiã poſt ſententiã.in.c.paſtoralis.nu.6.de excep. 5
Judex poteſt opponere dilatorias poſt lapſum terminum ex officio ſuo in caſibus in quibus poteſt ex officio ſupplere.ibi.nu.31. 6
7 Judex vnius loci patiẽdo vel ſuſtinẽdo iudicẽ alienũ procedere nõ per hoc prorogat eius iuriſdictionẽ.in.c.ad petitionẽ.nu.7.de accuſa. 70
7 Judex qui aliquẽ licet iuſte ad mortẽ cõdẽnauit non poteſt promoueri ad ſacros ordines ſine diſpẽſatione.in.c.dilectus.nu.3.de homi. 111
5 Judex poteſt cõdemnare ad intereſſe vel eſtimationem licet nõ fuerit petitum a parte in obligationibus rem dari vel tradi.in.c.olim cauſam.nu.5.de cenſi. 204
Judei ratione humanitatis a chriſtianis ſunt fouẽdi.in.c.iudei.nu.2.de teſti. 55
Judeus an poſſit excipere chriſtianos nõ repellendo a teſtimonio ⁊ ab accuſatione.ibi.nu.3.
Judeus non poteſt eſſe doctor.ibi.nu.4.
7 Judex poteſt ex officio inueſtigare innocentiam ipſius rei inquiſiti.in.c.veniens.nu.19.⁊.22.de accu. 63
7 Judex an ex officio poſſit reijcere accuſationem ob turpem cauſam factam.in.c.ſignificante.nu.4.qui matri.accu.poſ. 46
3 Judex eccleſiaſticus poteſt procedere contra laicum peccatorem ⁊ periurum.in.c.nouit ille.nu.1.de iudi. 31
2 Judex ſecularis poteſt compellere partes ad pacem.ibi.
Judex eccleſiaſticus non poteſt cognoſcere an res ſuper qua litigatur ſit de ſuo foro.ibi.nu.19.
Judex eccleſiaſticus cognoſcit de pace ⁊ iuramento.ibi.nu.49.
Judex eccleſiaſticus nõ ſolũ eſt iudex cõpetẽs in cauſa matrimoniali ſed etiã vbi agitur de cõſecutiuis ad ipſum matrimoniũ ⁊ per cõſequẽs occaſione pene in eo promiſſe ⁊ de dote.in.c.gemma.nu.5.de ſpon. 11
Judex impetratus per ſcriptum ſurreptitium cognoſcet ſuper validitate reſcripti,quod ſi inueniet ſurreptitium cõdemnabit impetrantem in expenſis.in.c.vt debitus.nu.6.de appe. 126
Judex ad quem ſi nõ cõdemnabit in expenſis friuole ab interlocutoria appellantem iudex a quo reſeruabit cõdemnationem expẽſarum in fine litis.ibi.nu.7.
Judex ad quem ſuccedit in loco iudicis a quo iuſtificata cauſa appellationis ⁊ procedet ſuper cauſa principali ſicut fuiſſet proceſſurus iudex a quo.ibi.nu.8.
Judex a quo non deferens appellationi vel deferẽs appellationi friuole venit puniendus.ibi.nu.27. 127
Judex poteſt leges interpretari quo ad cauſas per eum decidendas.ibi.nu.28.
Judex poteſt iudicare contra communem opinionem ſi viderit illam notorie falſam vel poſſe cõuinci pluribus rationibus.ibi.nu.25.
Judex a quo debet deferre appellationi quãdo dubitat an cauſa appellandi ſit legitima vel non.ibi.nu.30.
Judex poteſt allegari ſuſpectus etiam quod ſuſpicio prouenerit culpa illius qui allegat ipſum ſuſpectum.ibi.nu.32.
Judex a quo nõ poteſt allegari ſuſpectus per appellantem niſi poſſet probare iudicem fuiſſe ſibi comminatum.ibi.
3 Judex eccleſiaſticus nõ debet ſeruire in clericos pena laicali niſi prius fuerit vſus pena eccleſiaſtica.in.c.cũ nõ ab homine.nu.7.de iud. 26
Judex ſecularis non poteſt cognoſcere an clericus qui dicitur depoſitus ſit de foro ſuo ſi talis clericus obiecit de priuilegio ſuo ⁊ ſi aliter nõ fuit declaratum per iudicem eccleſiaſticum.ibi.nu.29.
3 Judex an poſſit condẽnare in fructibus ſi non ſint petiti in libello.in c.grauis.nu.19.de reſti.ſpo. 178
7 Judex ordinarius poteſt inquirere de fama contra aliquẽ ſimpliciter ⁊ de plano ſine ordine.in.c.cum in tua.nu.5.de ſpon. 10
5 Judex delegatus non põt ſe intromittere in cauſa ſi pars aduerſa ante notitiam cõmiſſionis miſerit ſuper dicta cauſa nuntium ad ſuperiorem.in.c.ad hec.el.iiij.nu.1.de appel. 105
2 Judex non ſolum debet cauſas decidere ſecundũ ius ſed etiã eas concordare ſi poteſt.in.c.ex parte.nu.2.de tranſac. 134
Judex debet ſemper inclinare ſe in partẽ equiorem ⁊ habere equitatẽ pre oculis.ibi.nu.4.
Judex an poſſit cũ bona conſcientia reducere partes ad cõcordiã quãdo iura partium ſunt clara ipſi iudici.ibi.nu.7.
5 Judex ſi nõ admittat tacite vel expreſſe exceptiones licite ab eo appellatur.in.c.ex parte.m.nu.2.de appel. 135
Judex nõ admittendo vel reſpuẽdo exceptiones propoſitas,an ⁊ quo caſu poſſit ab ipſo appellari.ibi.nu.3. 136
Judex eccleſiaſticus põt impedire circa delicta notoria laicorum quãdo iudex ſecularis eſt negligens ad puniendũ.in.c.parochiano.n.1.de ſepul. 139
Judex ſentẽtiã ferre poteſt ſine teſtibus de eo quod eſt ſibi notũ vel notoriũ.in.c.de illo.nu.4.de eo qui cogn.con. 29
Judex non debet impendere officiũ ſuuz ad priuatam vtilitatem niſi parte petente.in.c.prout.nu.19.de do.⁊ contu. 199
Judex nõ admittẽdo exceptionẽ legitimam grauat partes ⁊ poſſunt appellare.in.c.ſignificante.nu.2.de reſcri. 83
Judex ex quibus cauſis poſſit recuſari.in.c.cum ſuper.n.3.de offic.de leg. 87
Judex poteſt recuſari vt ſuſpectus etiam poſtquã eſt cõcluſum in cã.in.c.j.nu.10.de mut.pe. 99
Judex vtrũ poſſit partes ad concordiã conſtringere.ibi.nu.26.
Judex ſi timetur de violentia etiam parentum debet puellã ſurripere ⁊ in loco tuto ponere.in.c.cũ locum.nu.5.de ſpon. 6

Judex

3 Judex datus ſuper proprietate an poſſit cognoſcere ſuper cauſa poſſeſſoria.in.c.paſtoralis.nu.10.de cau.poſ.⁊ pro. 158
7 Judex an poſſit ſupplere illud quod non poteſt facere pars vigore forte alicuius ſtatuti.in.c.nulli epiſcoporum.nu.3.de accu. 57
1 Judex excommunicatus minori poteſt abſoluere excommunicatũ.in c.ab excommunicato.nu.15.de reſcrip. 88
Judex licet nõ ſit ſacerdos poteſt quẽ ab excõmunicatione abſoluere.ibi.nu.16.
4 Judex ex officio poteſt prouidere quãdo debitores iurant nõ repetere vſuras.in.c.ad noſtram.el.ij.nu.3.de iureiur. 145
Judex vbicunqꝫ equitas ſuggerit ⁊ pars non poteſt agere poteſt ex officio prouidere parti.ibi.nu.4.
Judex ex officio an poſſit inquirere de aliquo impedimẽto canonico ante coniuges.ibi.nu.5.
Judex ex officio poteſt inquirere de iuribus principis.ibi.nu.6.
Judex regulariter ex officio nõ inquirit de crimine cum agitur penã temporalem.ibi.nu.7.
Judex poteſt procedere ex officio ſuper iuribus eccleſie ⁊ in actu pio.ibi.nu.8.
2 Judex cui fuit cõmiſſa cauſa vt eam cognoſcat cũ cõſilio aliquorum poteſt dictam cauſam alteri delegare ⁊ delegatus debet cognoſcere cum dicto conſilio ſapientis.in.c.cum in veteri.nu.3.de elec. 173
☞ Corſe. Adde quod voluit Bal.in.l.ſi puellã.C.ſi mãci.ita fuerit alie. vbi dixit:teſtator mãdauit executori ꝙ diſtribuat bona ſua in pauperes ſm cõſiliũ guardiani ſancti Franciſci.ipſe executor fuit negligẽs intra annũ ad exequendum volũtatẽ teſtatoris deuoluta eſt poteſtas ad epiſcopũ per.l.nulli.C.de epiſ.⁊ cle.c.nos quidẽ.de teſt.⁊ qđ vtrobiqꝫ no.tñ epiſcopus tenetur ſeruare formã quia debet exequi ſecũdũ cõſiliũ guardiani:quia licet ſit receſſum a perſona executoris tamẽ nõ eſt receſſum a forma.pro quo dicto do.meus dicit eſſe caſum.in.c.dura.in ver.ſic iuxta preſcriptã formã de cri.fal. Ego adduco text.in cle. vna.de ſup.negli.prela.⁊ Jo.and.⁊ Abb.in.c.publicato.de elect.nu.5.
3 Judex ſuſpectus nõ poteſt cognoſcere an ſua ſit iuriſdictio.in.c.conquerente.nu.11.de reſti.ſpo. 173
Judex delegatus qui habet cognoſcere de cauſa ſpoliationis poteſt cognoſcere de cauſa reſtitutionis quia videtur hoc ſibi tacite cõmiſſum.ibi.nu.14.
3 Judex vnius territorij non poteſt mãdare executioni ſententiã ſuam in alieno territorio.in.c.poſtulaſti.nu.3.de fo.compe. 80
Judex poteſt priuare delinquẽtem etiam in bonis ſitis in alieno territorio.ibi.nu.7.
Judex nemo poteſt eſſe in cauſa propria nec cõſuetudo aliter dicens valeret.ibi.nu.14.
4 Judex poteſt ex officio publicatis atteſtationibus teſtes recipere nõ ad petitionem partis ⁊ ſi nõ vult repetere nõ cogitur licet obſcure deponat.in.c.cum clamor.nu.1.de teſti. 85
2 Judex minor an poſſit iuriſdictionem exercere in preſentia maioris iudicis.in.c.volentes.nu.4.de offi.leg. 109
3 Judices deputati in certa cauſa poſſunt illã delegare.in.c.ceterum.nu.15.de iudi. 20
2 Judex poteſt recuſari pro cauſa etiam modica.in.c.cum ſcilicet canonicus.nu.5.de offic.deleg. 99
7 Judex nõ recuſatur ſi ab eo non appellatur.in.c.qualiter ⁊ quãdo.el ij.nu.15.de accu. 73
Judex ordinarius non poteſt repelli vel recuſari per exceptionẽ criminis:quid autem de delegato.remiſſiue.ibi.nu.16.
6 Judex quãdo procedit ex preſumptionibus debet multum temperare ſentẽtiam ſuam vt modice vel raro penam imponat.in.c.ij.nu.3.de coha.cle.⁊ mu. 10
5 Judex an teneatur in ſyndicatu ſi iudicauit ſecundum opinionẽ multorum que tamen non eſt vera.in.c.j.nu.10.de re iudi. 48
Judex non ſequendo communem opinionẽ eſt in culpa niſi ſit falſa vel poſſit probabilibus rationibus conuinci.ibi.
5 Judex poteſt ex officio libellum lacerare ſi videt ius non competere actori maxime in ſpiritualibus in quibus regulariter iudex ſupplet ex offici.in.c.cum eccleſiaſtice.nu.8.de excep. 4
7 Judex eccleſiaſticus poteſt inter laicos de cauſa dotis iudicare.in ca. propoſuit.nu.4.de coniu.ſer. 25
3 Judex eccleſiaſticus poteſt coercere iudicem ſecularẽ non adminiſtrãtem iuſtitiam preſentibus.in.c.cum deputati.nu.3.de iudi. 40
Judex non debet procedere ad miſſionem bonorum propter cõtumacem vnius quando plures erunt vocandi.ibi.nu.10.⁊.18.
6 Judex appellationis quando ſententia eſt nulla quia fundata ſuper nullo proceſſu habet tantum pronunciare ſententiã nullam ſed ſi ſententia licet nulla vel iniqua ſit formata ſuper proceſſu valido ipſe haberet formare ſententiam.in.c.cũ dilecti.nu.4.de emp.⁊ ven. 47
4 Judex poteſt iterum ex officio interrogare teſtes obſcuros:ſecus ad petitionem partis.in.c.in preſentia.nu.35.de proba. 17
3 Judex poteſt recuſari ſi eſt dominus aduerſe partis.in.c.j.nume.6.de offic.iudi. 124
Judex poteſt recuſari ſuſpectus ex quibuſdam cauſis.de quibus vſqꝫ in finem.ibi.
1 Judex excommunicatus nõ poteſt alium excõmunicare.in.c.ab excommunicato.nu.7.de reſcrip. 88
Judex occulte excõmunicatus an poſſit aliquẽ excõicare.ibi.nu.8.
2 Judex dubitans an exceptio ſit admittenda vel ne qualiter debeat eã admittere.in.c.cum contingat.nu.12.de offi.deleg. 100
2 Judices plures vbi reperiuntur,electio eſt actoris coram quo velit reum conuenire.in.c.j.nu.4.de offi.leg. 106
7 Judex poteſt in arbitrarijs imponere penam corporalem.in.c.accepimus.nu.8.de pur.cano. 165
5 Judex a quo extitit appellatũ an poſſit per appellantem in alia cauſa recuſari vt ſuſpectus.in.c.ad hec.el.j.nu.2.4.⁊.5.de appel. 91
Judex de imperitia vel negligentia tenetur ad intereſſe parti licet a ſua ſententia non prouocauerit.ibi.nu.6.
Judicis ſuſpicio an poſſit de vtroqꝫ iure allegari tam reſpectu delegatorum ꝙ ordinariorum tam cum expreſſione cauſe quam ſine.in.c. ad hec.el.j.nu.1.⁊.4.de appel. 93
6 Judex poteſt ſupplere defectum allegationum partis ideo poteſt allegare illud quod non allegatur per partẽ ⁊ ex ipſo cauſam decidere.in c.ex parte aſtenſis.nu.11.de conceſ.preben. 61
Judex ſecularis non debet cognoſcere quoties oritur dubium ſuper iuramento.in.c.cum contingat.nu.15.de iureiurã. 157
Judex ſecularis lite pendente nõ exercet officium ſuum contra eccleſiaſticas perſonas etiam in cauſis incidentibus.in repe.c.eccleſia ſancte Marie.nu.9.de conſti. 34
Judex poteſt procedere ad diffinitiuam ex preſumptione violenta.ibi.nu.12.
Judex debet attendere ad ſtatuta ⁊ conſuetudines litigantium.ibi. nume.41.44.⁊.52.
4 Judicis recuſatio dãda eſt in ſcriptis.in.c.quoniã.nu.13.de proba. 18
Judex dicens in ſententia per.A.⁊ B.fuit bene probatum preſumitur pro eius ſententia ſi non retulit ſe ad acta.ibi.nu.21.
Judex debet ſententiã retractare cõſtito ſibi de iniuſtitia etiã ſi iniuſtitia fuit detecta per vnũ admiſſum de facto ad reſpõdẽdũ.ibi.n.22.
Judex an ⁊ quando poſſit venire cõtra ſententiã ſuã.in.c.noſti.nu.5. de elec. 129
Judici aſſerenti ſe delegatũ ⁊ habere commiſſionem an ⁊ quãdo credatur.in.c.ſicut nobis.nu.21.de re iudi. 66
Judicis incompetentia non poteſt allegari poſt litem conteſta.vel poſtꝙ ſententia tranſiuit in rem iudicatam.ibi.
Judex non tenetur ſequi conſilium ſapientis niſi ſit iuridicum etiam quod ex forma ſtatuti teneatur requirere.ibi.nu.17. 67
6 Judex ordinarius non poteſt regulariter petere expenſas cum proficiſcitur extra domicilium occaſione cauſe ſibi delegate.in.c.cum ab omni.nu.12.de vi.⁊ hone.cle. 6
7 Judex poteſt procedere ex officio ſuo per inquiſitionẽ ſi accuſator vel denuntiator deſiſtat.in.c.licet heli.nu.7.de ſimo. 86
3 Judex non cogitur citare aliquẽ extra prouinciam.in.c.cauſam.nu.4. de do.⁊ contu. 196
5 Judex ſi non admiſit appellationem non poteſt appellanti prefigere terminum ad proſequendum.in.c.peruenit.el.j.nu.3.de appel. 97
7 Judex eccleſiaſticus eſt iudex competens inter laicos in cauſa peccati.nedum poſt peccatum ſed etiã ante vt peccatum euitetur.in.c.ex literis.nu.9.de ſpon. 5
2 Judex ſi vnus ex iudicibus datis requiratur vt interſit ⁊ nõ cõpareat in termino preſumitur non poſſe vel nolle intereſſe.⁊ ideo tota iuriſdictio conſolidatur in collegam.in.c.cum cauſa.nu.5.de offi.delega. 87
6 Judex eccleſiaſticus aditur contra laicum nolentem exhibere cõiugi affectum in maritalem.in.c.chariſſimus.nu.3.de cõtra.coniu. 168
Judex poteſt ex officio etiam parte non excipiẽte perſonas indignas a teſtimonio repellere.in.c.dilecti filij.nu.12.de excep. 14
Judex poteſt allegare pro vtraqꝫ parte ⁊ aperire dubia proceſſus.in c.bone memorie.el.j.nu.7.de poſtu.prela. 111
Judex an ⁊ quando poſſit ex officio ſuo ſupplere.ibi.nu.9.
3 Judex poteſt lacerare libellum ſi ineptitudo ſit notoria licet nõ cõſtet ex libello.in.c.ſi clericus.nu.4.de fo.compe. 60
Judex an poſſit cognoſcere an ſua ſit iuriſdictio.ibi.nu.8.
Judex procedendo ſuper certa qualitate que ſi eſt vera licet ſibi non conſtet valet proceſſus.ibi.nu.12.
6 Judex poteſt repellere exceptiones partis aduerſe quãdo calumnioſe proponit.in.c.poſt electionem.nu.13.de conceſ.preben. 60
6 Judex in notorie iniuſtis poteſt extraiudicialiter ⁊ de facto ſe intromittere.in.c.quia clerici.nu.4.de iure pa. 191
7 Judex precipiendo alicui ſub pena ſi ille contrafecerit non incidit in penam ipſo iure ſed venit puniendus.in.c.vnico.nu.3.de ſagit. 115
7 Judex in inquiſitionibus non tenet locum partis quia talem locum tenet diffamatio que eſt cõtra inquiſitum.in.c.qualiter ⁊ quãdo.el.ij. nume.7.de accuſa. 72
Judex debet eſſe oĩbus,idẽ ⁊ nemini cõplacere cõtra veritatẽ.ibi.n.8.

3 Iudex non ſupplet officium ſuum ad vtilitatem priuatam niſi vertatur periculum anime.in.c.in literis.nu.1.de reſti.ſpo. 169
5 Iudex an debeat pronuntiare ſuper replicatione videlicet an obſtet vel non.in.c.a nobis.nu.21.de excep. 3
Iudex procedendo ad vlterioꝛa cenſetur pꝛonuntiare exceptiones nō obſtare.ibi.
2 Iudex qui male tulit ſentētiam ſiue ab ea fuerit appellatum ſiue nō adhuc tenetur in ſyndicatu ad intereſſe partis.in.c.paſtoꝛalis.§.quia vero.nu.5. 94
Iudex an debeat iudicare ſecūdū allegata ꝛ acta ſi repugnat cōſcientia ſua vide pleniſſime.ibi.nu.7. 62
3 Iudex ſecularis non debet ſe intromittere inter perſonas eccleſiaſticas etiā in cauſis incidentibus.in.c.eccleſia ſancte Marie.nume.2.de conſtitu. 30
5 Si vnus ex iudicibus datis allegetur ſuſpectus vel moꝛiatur expirat iuriſdictio omnium quia cenſetur talis iuriſdictio data pro parte ſecus ſi inſolidum.in.c.cum inter.nu.3.de excep. 7
Iudices ſuſpecti vtrū poſſint dari per papā ex certa ſciētia.ibi.nu.9.
5 Iudex non debet ad vtilitatem priuatam ſuū officium non petitum interponere.in.c.apoſtolice.nu.1.de excep. 14
2 Iudices plures ſi dantur in aliqua cauſa an poſſit vnus ſine alio ſententiare etiā interlocutoꝛie.in.c.cauſam.nu.3.7.ꝛ.8.de offi.deleg. 81
4 Iudex an poſt litis cōteſtationem teneatur docere de ſua iuriſdictione vel an pꝛocuratoꝛ de mandato.in.c.quoniam.nu.37.de pꝛoba. 32
5 Iudex qui remittit negotiū ad ſuperioꝛē poteſt cuilibet partium dare atteſtationes ſuas ipſi ſuperioꝛi deferenda ꝛ ſtatuere vtrique parti terminum peremptoꝛium ad cōparendum ꝛ ſuperioꝛ poteſt pꝛonuntiare abſque alia citatione.in.c.cum bertoldus.nu.4.de re iudi. 69
Iudex an poſſit reſtituere quē etiam maioꝛem aduerſus ſententiam quam ipſe iudex tulit.ibi.nu.18.
Iudex poteſt pꝛocedere ad deciſionē cauſe per iura partis pꝛeſentis: ſi credit illa ſufficere ad ipſam deciſionem.ibi.nu.32. 73
Iudex oꝛdinarius qui tulit ſententiā licitam per obꝛeptionē vel dolum malum poteſt eundem reuocare.ibi.nu.33.
2 Iudex delegatus ſi in eadem cauſa fuerit electus arbiter an poſſit vti vtraque iuriſdictione.in.c.innotuit.nu.7.de arbi. 177
2 Iudex an ꝛ quādo poſſit cogere partes ad pacem vel concoꝛdiā tam in ciuilibus quam in criminalibus.in rubꝛi.nu.1.ꝛ.3.de treu.ꝛ pa. 131
Iudex poteſt cogere partes ad faciendam treugam.ibi.nu.2.
7 Iudex contra iudicem non ita de facili pꝛeſumitur ſicut contra aliū. in.c.qualiter ꝛ quando.el.ij.nu.31.de accu. 74
4 Iudex poteſt vſque ad ſententiam ꝛ poſt cōcluſionem in cauſa interrogare circa merita cauſe.in.c.cum Ioannes.nu.8.de fid.inſtru. 107
2 Iudex eccleſiaſticus poteſt cogere partes ad treugam.in.c.j.nu.1.de treuga.ꝛ pa. 131
5 Iudex nō poteſt recuſari ſine cauſa rationabili.in.c.ſuper.nume.1.de appel. 95
Iudex commiſſarius ſi reperit ſe legatum tempoꝛe quo ſibi pꝛeſentatur reſcriptum an tempus in reſcripto contentū recurrat a die pꝛeſentationis.ibi.nu.15. 96
Iudex cui eſt commiſſa cauſa terminanda intra bꝛeuioꝛem terminū termino iudicis an poſſit bꝛeuiare dilationes ꝛ in ipſis non ſeruare ius commune ad hoc vt in termino ſibi pꝛefixo poſſit cauſam terminare.ibi.nu.16.
Iudex non reſtituit quē ad ſuas defenſiones finito officio ipſius iudicis.ibi.
Iudex cui fuit mandatum vt intra certum tempus cauſam inſtruat ꝛ inſtructam remittere mandanti poteſt cauſam remittere non inſtructam quia ex defectu partiū non potuit hoc facere.ibi.nu.22.
7 Iudex ex officio pꝛouidere debet quod coniuges iuuenes non ſtent ſeoꝛſum pꝛopter periculum adulterij.in.c.j.nu.1.de coniu.lepꝛo. 25
Iudex non compatitur quod coniunx ſit cū lepꝛoſo coniuge niſi peꝛat.ibi.nu.9.
5 Iudex licet poſſit bꝛeuiare terminos tamen non tenetur.in.c.perſonas.nu.3.de appel. 89
Iudex delegatus poteſt terminum appellanti pꝛefigere ad pꝛoſequēdam appellationem.ibi.nu.5.
1 Iudex delegatus an debeat dari de cōſenſu vtriuſque partis.in.c.ceterum.nu.11.de reſcri. 46
5 Iudex delegatus qui recuſatur vtetur ſua iuriſdictione ſi cauſa recuſationis non ſit legitima de qua cognoſcent arbitri ad hoc eligendi: ſi vero fuit pꝛonuntiata legitima remittet cauſam ad ſuperioꝛem ꝛ an debeat alteri committere de conſenſu recuſatoꝛis.in.c.cum ſpeciali. nu.1.4.11.ꝛ.13.de appel. 129
Iudex non poteſt recuſari de iure canonico niſi ex cauſa allegata et pꝛobata ſecus de iure ciuili.ibi.nu.2.
Iudex poteſt de iure canonico in totum recuſari ſed de iure ciuili datur adiunctus.ibi.
Iudex poteſt allegari ſuſpectus ex multis cauſis que iure non expꝛimūtur que arbitrio iudicis de hoc cognoſcētis relinquūtur.ibi.nu.7.
5 Iudex ex officio ſuo poteſt actoꝛem repellere quādo notoꝛie cōſtat quod nulla competit ſibi actio.in.c.ad aures.nu.9.de pꝛeſcrip. 25
5 Iudex an poſſit eodem tempoꝛe dare diuerſas dilationes ad diuerſos actus.in.c.ſignificante.nu.10.de appel. 136
3 Iudex datus alicui nō poteſt tranſire ad illum qui nō erat in rebus humanis tempoꝛe dationis iudicis puta ad eius heredem.in.c.qꝛ.v.n.5. de iudi. 29
Iudex an ꝛ quando poſſit ferre ſententiam poſt terminū elapſum.in c.venerabilis.nu.17.de iudi. 45
Iudex qui tenetur aliqd facere ſub certa pena incidit in eam niſi pars inſtiterit vt illud faciat.ibi.nu.19.
Iudex quando videt inſtantiam perire poteſt ex officio venire ad ſententiam.ibi.nu.20.
7 Iudex ex officio poteſt inquirere de impedimento matrimonij ſi fama refert illud exiſtere.in.c.poꝛro.nu.1.ꝛ.4.de diuoꝛ. 49
Iudex ex officio ſi impedimentum eſt notoꝛiū poteſt matrimoniū ſeparare.ibi.
5 Iudicis ſuſpicio ſemper poteſt allegari licet ab eius pꝛonuntiatione poſſit appellari.in.c.pꝛopoſuit.nu.6.de appel. 136
2 Iudex ſuſpectus debet recuſari qui ſi non admiſerit recuſationem tūc poteſt ab eo appellari.in.c.ſuper queſtionū.nu.12.de offic.dele. 88
Et vide in.§.fi.in pe.no. 93
Iuex appellationū non poteſt de iure ciuili cauſas ſubdelegare ſecus de iure canonico.ibi.nu.15.
Iudex oꝛdinarius an poſſit cauſas ſubdelegare reſeruata ſibi ſentētia. ibidem.nu.16.
5 Iudex appellationis an cenſeatur tacite cōdēnare vel abſoluere ſi pꝛonunciauerit male vel bene ſententiatum ꝛc.in.c.cum cauſa.nume.7.de re iud. 55
Iudex a quo qui pꝛefixit terminum ad appellationem pꝛoſequendā ꝛ aliter non detulit appellationi non poteſt termino pendente pꝛocedere contra appellantem.ibi.nu.11.
7 Iudex an debeat ſupplere.in.c.ex literis.nu.9.de diuoꝛ. 47
7 Iudex eccleſiaſticꝰ inter laicos nō cognoſcit de cauſa ciuili cognoſcit tamen an quis ſit de legitimo matrimonio natus.in.c.cauſam.nu.1.q fil.ſint legi. 39
5 Iudex appellationis videns appellationem friuolam ꝛ iniuſtā debet appellantem remittere ad iudicem a quo.in.c.cū in eccleſia.num.1. de appella. 111
4 Iudex pōt pꝛocedere ad diffinitiuam ex pꝛeſumptione violēta nō pꝛobata nec allegata.in.c.afferte.nu.3.de pꝛeſum. 115
Iudex an poſſit ex pꝛeſumptionibus infligere penam coꝛpoꝛalē vel pecuniariam ꝛ quando agitur ciuiliter vel criminaliter.ibi.nu.6.
Iudex an teneatur cōſulere ſuperioꝛem.in.c.paſtoꝛalis.nu.3.de fi.inſtru. 105
7 Iudex a quo poteſt omnia facere que tendūt in facilioꝛem exitū appellationis.in.c.ſacro.nu.8.de ſen.excom. 195
Iudex a quo poteſt abſoluere excommunicatum licet appellauerit quando periculum eſt in moꝛa.ibi.
Iudex ad quem an ꝛ quo caſu debeat citare iudicem a quo ad defendendum ſententiam quam tulit.ibi.nu.15.
4 Iudex poteſt committere examinationem teſtium etiam in cauſa matrimoniali ꝛ quo nomine appelletur ille cui eſt commiſſa talis examinatio.in.c.j.de teſti.cog. 90
3 Iudex quot modis recuſatur ſuſpectus.in.c.accedēs.el.ij.nu.2.vt lit. non conteſt. 111
Iudex poteſt fauoꝛe vni parti dummodo nō excedat modum nec reputabitur ſuſpectus.ibi.nu.8.
Iudex loquens ſecrete cum vna partium dicitur ſuſpectus.ibi.
5 Iudex poteſt in vna re ex pluribus petitis pꝛonunciare ſi iudex viderit illam claram ꝛ ſuper alijs pꝛocedere.in.c.cum inter.nume.24.de re iudica. 62
4 Iudices an poſſint dilationes dilatas a iure abbꝛeuiare vel pꝛoꝛogare.in.c.vltra tertiam.nu.4.de teſti. 89
4 Iudex eccleſiaſticus compellit laicum relaxare iuramentum turpiter receptum in omni materia.in.c.ſicut.ꝛ infra.nu.2.de iureiur. 160
3 Iudex in quibus caſibus cognoſcit ꝛ nō decidit.in.c.cum ſuper.nume.11.ꝛ.13.de cau.poſ.ꝛ pꝛo. 157
2 Iudex pꝛopꝛius nō poteſt pꝛecipere ſubdito ne litiget coꝛā alieno iudice.in.c.p.ꝛ.g.nu.19.de offi.deleg. 104
7 Iudex eccleſiaſticus cognoſcit de legitimatione inter laicos.in ca.j. nu.2.qui fil.ſint legi. 38
2 Iudex appellationum poteſt de iure canonico cauſas ſubdelegare.in c.paſtoꝛalis.nu.4.de offi.oꝛdi. 117
6 Iudex eccleſiaſticus quando potius debeat imponere penā pecuniariam quā ſpiritualem.in.c.poſtulaſti.nu.6.de iude. 88
5 Iudex qui tulit ſententiam nullam an poſſit ſuper eadem cauſa iterum pꝛonuntiare.in.c.j.nu.25.de re iudi. 50
Iudex delegatus qui pꝛobabili erroꝛe ductus tulit aliquā ſentētiam poteſt illam reuocare,ꝛ ſuper cauſa iterū pꝛonuntiare quod an pꝛoceda

cedat.ibi.nu.26.⁊.28.

5 Judex poteſt ex officio publice excommunicatũ a iudicio repellere. in.c.exceptionem.nu.1.de excep. 18

Judex ex officio ſuo poteſt ſupplere in multis caſibus vt iudicare in notorijs inhabilem a limine iudicij repellere etiam ſi non repellatur a parte ⁊ alia ſimilia facere.ibi.nu.7.

Judex poteſt repellere actorem quando conſtat ſibi ꝙ nullũ ius habet.ibi.nu.14.

Judex in notorijs nõ debet pati cauſam decidi in iudiciũ.ibi.nu.16.

Judex tenetur ex officio ſuo inquirere de habilitate actoris vel accuſatoris etiam ſuper hoc examinare.ibi.nu.28.

3 Judex an debeat perquirere ex officio ſuper ſpoliatione ad vtilitatem priuatam.in.c.ij.nu.4.de reſti.ſpo. 166

7 Judex vbi proceditur ex preſumptione debet multum temperare ſententiam ſuam:intellige de preſumptione hominis nõ iuris.in.c.accedens.nu.5.⁊.6.de accu. 71

6 Judex impetratus per literas nullas vel iudex alias incompetẽs poteſt pronuntiare ſe nõ eſſe iudicem ⁊ quo ad iſtã pronũtiam habet iuriſdictionem ordinariã ⁊ nõ delegatã ⁊ poteſt condẽnare partẽ in expenſis tamẽ per iſtã pronuntiã nõ deſinit eſſe iudex adeo quod cauſa poteſt ſibi committi.in.c.dilectus filius.nu.1.⁊.2.de preben. 47

7 Judex an poſſit corrigere errorem ſuũ ſiue factum in proceſſu ſiue extra iudicium ſiue in iudicio aut in parte aut in toto an in diffinitiua aut interlocutoria.in.c.qualiter ⁊ quando.nu.4.de accu. 65

Judex poteſt interpretari ſententiam quam tulit capiendo ſcilicet interpretationem pro congrua verborum diſpoſitione.ibi.

7 Judex ex officio ſuo poteſt procedere ſi reo obſtet aliqua diſpoſitio ſtatutaria ſeu legalis.in.c.nulli.nu.5.de accu. 57

Corre. Adde Pet.de ancha.in.c.cũ inter.de excep.vbi alle.Oldra.et Jac.de are.in.l.apud labeonẽ.§.itẽ ait pretor.ff.de iniur.⁊ Bal.in rubri.C.de manu.vin.⁊ in.l.cũ lege.⁊ ibi Jo.de imo.ff.de teſta.⁊ Bal.in quadã ſua diſpu.inci.ſtatuto cauetur ꝙ fenerator.⁊ Joã.de imo.in.l.de pupillo.§.ſi procurator.ff.de no.ope.nun.omnes in.l.j.§.ſublata.ff.ad tre.Bal.in.c.j.de reſcri.lib.vj.ita cõcludit Ange.in.l.pe.⁊ in.l.fi.ff.de peti.here.Ant.in.c.cũ dilectus.de conſue.⁊ in.c.bone.el.j.de poſtu.prela.vbi alleg.Jnno.in.c.cũ olim.alias in.c.cum venerabilis.de cenſi.⁊ in.c.cũ venerabilis.de excep.facit quod voluit idẽ Ant.in.c.j.de iudi.⁊ in.c.cũ Joãnes eremita.de fi.inſtru.⁊ in.c.vnico.de lit.cõte.⁊ facit quod voluit Do.de ſancto Gemi.in.c.identitatibus.§.ſane.de elec.lib.vj.⁊ Bar.in cõſi.ſuo inci.dominico de Bononia.in cõtrariũ videtur facere quod not.Bar.in.l.nõ ſolũ.§.fi.ff.de iniur.vbi tenet ꝙ ſi alicui denegatur audientia vigore ſtatuti non poteſt iudex ex officio procedere cõtra offenſorem illius.do.meus Barba.viua voce in cathedra dum legeret dicebat hãc cõcordiam dari poſſe ꝙ aut quis eſt prohibitus facere aliquid ex diſpoſitione legis:⁊ tũc iudex nõ poterit quia lex omnino prohibet.⁊ ita procedat.d.l.non ſolũ poterit.§.fi.quod voluit ibi Bart.aut quis eſt prohibitus facere aliquid ex facto ⁊ diſpoſitione ſua:⁊ tunc procedãt alia dicta in contrarium.hanc partẽ tenuit domi.meus in.d.c.nulli.⁊ in rubri.eo.tit.⁊ vide Bal.in.l.j.§.ſi tutor vel cura.non geſ.Ego intelligerẽ dictũ domini mei procedere quãdo lex intẽderet denegare preciſe audiẽtiã ⁊ tollere omnimodam facultatem audiẽdi.alias ſecus.Abb.tamẽ in.d.c.nulli.videtur illã doctrinã Bar.nõ procedere debere ſed magis ſibi placet opi.glo.ibi que opinio cõmuniter ob omnibus approbatur.⁊ iudex procedit ex officio ſuo quãdo delictũ eſt euidens ⁊ notoriũ.Abb.in.c.euidentia.de accu.nã tunc iudex hoc poteſt ex officio ſuo licet non iudicet de eo quod eſt ſibi notũ vt notoriũ.⁊ ſic intelligitur gloſ.ſing.in.l.j.§.qui ⁊ aduer.quos.Abb.in.d.c.euidentia.in fi.

6 Judex poteſt decidere cauſam ex ratione non allegata per partes.in c.peruenit.nu.6.de emp.⁊ ven. 83

3 Judex vnius artis non poteſt eſſe iudex alterius artis penitus ſeparate etiã cũ conſenſu partium.in.c.ſignificaſti.nu.16.de fo.compe. 86

5 Judex poteſt ſupplere ex officio allegando falſitatem inſtrumẽti quãdo falſitas eſt euidens.in.c.cum venerabilis.nu.8.de excep. 9

5 Judex an ⁊ quando poſſit cognoſcere de exceptione oppoſita contra eius perſonam.in.c.ſecundo requiris.nu.13.de appel. 111

Judex ſi fuerit remotus tanq̃ ſuſpectus quis cognoſcet de cauſa in qua ipſe a principio erat iudex.ibi.nu.15.

5 Judicis nomẽ a quo fuit appellatũ nõ eſt neceſſe apponere in literis que impetrantur in cauſa appellationis.in.c.oblate.nu.1.de ad. 124

Judex a quo poteſt reſtringere terminum ad proſecutionem appellationis ſed iudex ad quem non.ibi.nu.6.

5 Judex an aliquis poſſit eſſe in cauſa quando eius commodum ſaltẽ in conſequentiam venit applicandũ ipſi iudici.in.c.ad audientiã.nume.8.⁊.10.de appel.

Judex nõ poteſt cognoſcere an ſua ſit iuriſdictio quãdo ſi eſſet iudex in illa cauſa poſſit cõſequi magnum emolumentum ſecus ſi paruum.ibi.nu.10.

Judex a quo poteſt cognoſcere de iuſtitia appellationis ad hoc vt ſciat an debeat deferre vel non.ibi.nu.11.

7 Judex potius debet admittere ⁊ audire probationes ſuperfluas defectiuas vbi agitur de periculo anime.in.c.j.nu.5.de frigi.⁊ male. 34

2 Judex poteſt prefigere terminum partibus abſq̃ alia citatione.in.c.quoniam.nu.2.de offi.delega. 78

Judices plures ſi ſunt dati cum clauſula ꝙ ſi non omnes ⁊c.poteſt vnus ſine alio facere:ſecus ſi nõ eſt appoſita quia non poteſt etiã mortuo collega.ibi.nu.5.

Judex cui fuit intimatum a parte vel ab alio iudice quod non procedat quid habet facere.in.c.cum contingat.nu.6.de reſcrip. 69

2 Judex electus de conſenſu partium nõ poteſt niſi ex noua cauſa recuſari.in.c.ſuper queſtionum.§.verum.nu.2.de offic.delega. 91

Judicis inferioris manus ligantur per reuocationem alicuius negotij ad ſedem apoſtolicam adeo vt poſtea nil valide coram eo attentetur.in.c.vt noſtrum.nu.1.de appel. 127

2 Judex dicitur functus officio ſuo poſtq̃ tulit ſententiã ⁊ ipſam mãdauit executioni.in.c.in literis.nu.2.de offi.deleg. 76

Judex ſiue ordinarius ſiue delegatus an dicatur functus officio ſuo ſiue validam ſiue nullam ſententiã tulerit.ibi.nu.3.

7 Judex ſi dubitatur an mulier ſit cõgnita vel ne quid agere debet.in c.atteſtationes.nu.8.de deſpon.impu. 16

5 Judex a quo cognoſcit de cauſa ſi appellans nõ proſecutus eſt in termino ſuam appellationem.in.c.ad hec.el.ij.nu.4.de appel. 103

Judex recuſatus poteſt cauſam alteri committere.ibi.nu.3.

5 Judex a quo eſt appellatum ſi reuocauit grauamen poteſt ſuper cauſa principali procedere niſi detulerit appellationi quo caſu nõ poteſt reuocare.in.c.cum ceſſante.nu.1.⁊.15.de appel. 128

Judex an poſſit recuſari ſuſpectus aliquo verbo quod protulit minatorie.ibi.nu.8.

Judex nõ poteſt accuſari ſuſpectus ſi grauamen quod intulit poſtea reuocauit.ibi.nu.19.

1 Judices poſſunt interpretari iura in cauſis vertentibus coram ipſis.in.c.quoniam.nu.6.de conſti. 41

3 Judex appella.poteſt condemnare in plus q̃ condemnauerit iudex a quo.in.c.ij.nu.39.de lib.obla. 67

5 Judex a quo ſi non admiſit appellationẽ iuſtam qua pena puniatur.in.c.de priore.nu.7.de appel. 105

7 Judex vel teſtis debet dicere veritatem etiã ꝙ per hoc eſſet vẽturum aliquod ſcandalum.in.c.officij.nu.6.de peni.⁊ remiſ. 174

3 Judex negligens facit litẽ ſuã dummodo fuerit interpellatus a parte ⁊ ſic iudex in omittendo non incidit in penam niſi interpelletur.in c.cum ſit generale.nu.5.de fo.compe. 65

Judex cognoſcit an ſua ſit iuriſdictio ⁊ conſtito ꝙ non ſua condemnabit actorem in expenſis ⁊ mittit ad ſuum iudicem.ibi.nu.14.

3 Judex ſecularis in terris eccleſie recuſabitur ſm canones non ſm leges.in.c.licet ex ſuſpecto.nu.17.de fo.compe. 72

1 Judex an ⁊ quãdo poſſit cogere partes ad concordiam.in.c.cũ inter R.nu.9.de elec. 133

2 Judex qui cognoſcit cauſam tanq̃ ipſe ⁊ tanq̃ fungens perſonã alterius nõ poteſt in illa cauſa diuerſas ſentẽtias facere.in.c.q̃uis.nu.2.de offi.deleg. 75

Judices plures ſi ſint dati in cauſa omnes habent iuriſdictionẽ inſolidum ſed exercitium pro parte.ibi.nu.3.

7 Judex delicti puniet delinquẽtem ſm ſtatuta loci vbi eſt ipſe iudex.in.c.j.nu.7.de rap. 118

Judex originis an puniet ſubditum alibi delinquentem ſm ſtatuta ſua.ibi.nu.8.

Judex originis vel domicilij cognoſcit de crimine alibi cõmiſſo vel de contractu alibi geſto per ſuum ſubditum.ibi.nu.9.

Judex qui non poteſt cognoſcere de aliquo delicto debet delinquentem ad ſuum iudicem dimittere.ibi.nu.10.

Judex an poſſit cogere partes ad tranſigendum.in.c.ſi quando.nu.3.de offi.deleg. 76

Judex cui eſt commiſſa cauſa appellationis in vno articulo illo finito an poſſit recognoſcere de cauſa principali.in.c.vt debitus.nu.34.de appel. 127

Judex ad quem poteſt de conſenſu partium vel ſolius appellati cognoſcere prius de negotio principali q̃ de articulo ſuper quo fuit appellatum.ibi.nu.35. 137

7 Judices poſſunt deponere ſuper geſtis coram eis ⁊ credetur eis depoſito officio ſed an faciant plenam probationem ⁊ quid de inquiſitoribus.in.c.cum dilecti.nu.7.de accu. 66

4 Judex ex officio tenetur compellere reum ad edendum actori ex magna cauſa puta ſi originalia ſunt deperdita.in.c.j.nu.21.de proba. 3

5 A iudice ſuſpecto nõ poteſt recedi per appellationem niſi acceptauerit recuſationem quã fecit de eo.in.c.nouit ille qui.nu.3.de appel. 112

Judex an ⁊ quo caſu poſſit cognoſcere an ſua ſit iuriſdictio.in.c.licet.nu.4.de regu. 162

7 Judices poſſunt deponere tanq̃ teſtes coram alijs iudicibus de geſtis coram ſe.in.c.inter dilectos.nu.3.de exceſ.prela. 146

6 Judices quãdo ſunt in peccato mortali non prohibentur iudicare ex

poteſtate officij.in rubri.nu.2.de vita ⁊ hone.cle. 2

Judex qui eſt in peccato magis peccat alios iudicando.ibi.

2 Judex eccleſiaſticus poteſt ſe intromittere in criminibus ſecularibus data negligentia iudicis ſecularis.in.c.j.nu.7.de offi.ordi. 110

Judex an debeat iudicare ſm conſcientiam ſuam an ſecundum acta.ibi.nume.8.

Judex iudicans iniuſte per errorem non committit peccatum.ibidē nume.9.

4 Judex vel notarius ex licentia eis data ꝙ poſſint extendere inſtrumē tum non poſſint addere iuramentum vel ſtipulationem.in.c.clericus.nume.4.de iureiur. 166

Judex quotieſcunqꝫ procedit cōtra abſentem debet pro ipſo ex officio ſupplere.in.c.per tuas.nu.8.de appel. 125

7 Judex debet habere pre oculis ⁊ miſericordiam ⁊ ſeueritatem ſimul ⁊ non vnum ſine alio.in.c.eſtote.nu.3.de reg.iur. 206

5 Judex nō admittendo exceptionem partis non dicitur illam grauare niſi forte quia putabat illā falſam vnde debet expectari donec probetur veritas.in.c.interpoſita.nu.2.de appel. 136

3 Judicem non declinare promittens nō poteſt ipſum amplius penitere.c.j.nu.15.16.⁊.17.de iudi. 3

Judex nō debet interponere officium ſuum ad priuatam vtilitatem.ibi.nu.4.

Judex poteſt circa tendentia ad deciſionem cauſe interrogare partē ante ⁊ poſt lit.conteſt.ibi.nu.5.

Judex poteſt mulctare contumacem etiam parte non petente.ibidē nume.7.

Judex poteſt recuſari ſi eſt ſuſpectus etiam ciuitas poteſt recuſari et quodcunqꝫ tribunal illius ciuitatis.ibi.nu.14.

Judex quoties poteſt quem mulctare ſuper eadem re.ibi.nu.32. 7

2 Judex poteſt cogere partes ad cōpoſitionem.in.c.cum pridem.nu.8.de pac. 133

4 Judex an teneatur mittere ad examinādas egregias perſonas.in.c.ſi qui teſtium.nu.4.de teſtib. 43

4 Judex qui de per ſe nō poteſt inſtrui de cauſa vel poteſt ſed honeſtas non patitur debet recurrere ad iudicium petitorium.in.c.propoſuiſti.nume.3.de proba. 7

3 Judex debet ex offi.declarare proceſſum eſſe nullum quando etiam parte nō petente.in.c.j.nu.4.vt lit.non conteſt. 103

2 Judex quādo poſſit cogere partes ad compoſitionem faciendam.in c.ſi.nu.2.de malo.⁊ obe. 130

3 Judex recuſatur vt ſuſpectus in cauſa ſui ſuperioris vel vt familiaris.in.c.ij.nu.8.vt lite non conteſt. 109

Judex non reputatur ſuſpectus ſi cognoſcit inter duos inter quos cadit par cauſa affectionis.ibi.nu.21.

1 Judex poteſt ferre ſententiam ⁊ conſilium ſapientis.in.c.ad noſtram.nume.3.de conſue. 94

3 Judex poteſt iudicare in notorijs abſqꝫ alia probatione.in.c.dilecti filij.nu.3.de iudi. 21

Judex non poteſt iudicare de eo quod conſtat ſibi vt priuato ⁊ nō vt iudici.ibi.

Judex debet ex officio ſuo prouidere parti quādo aduerſarius lucratur cum ſua iactura.ibi.nu.17.

7 Judex ⁊ qualis eſſe debeat ⁊ precipue in matrimoniali cauſa.in ca.j.nume.7.de conſan.⁊ affini. 31

Judex ordinarius delegare poteſt.ibi.nu.8.

2 Judex poteſt ex officio ſupplere in tangentibus publicam vtilitatē.Anto.in.c.tuam.nu.2.de eta.⁊ quali. 46

2 Judex poteſt ſupplere ex officio quando in iudicio ſibi cōſtat de iure tertij funditus excluſiui intentionis agentis.Anto.in.c.licet.nu.3.de ſupplen.neg.prela. 35

Judex poteſt ex officio ſupplere in tangentibus publicam vtilitatem.ibidem.

5 Judices ordinarij habent iuriſdictionem inſolidum.in.c.ſi.nume.9.de re iudi. 85

Ordinarius ⁊ delegatus pape electi iudices in vna cauſa ſi diſcordāt recurritur ad papam:idem ſi vnus vno modo ⁊ alter alio modo ſententiauerit.ibi.nu.14.

4 Judex poteſt ſe gerere tripliciter circa recipiendos teſtes probatorios ⁊ reprobatorios.in.c.cum cauſam.el.j.nu.1.de teſti. 69

Judex ſm qualitatem cauſe poteſt quandoqꝫ plures quādoqꝫ pauciores teſtes admittere.ibi.nu.3.

Judex omittens interrogare teſtes in cauſa ſcientie tenetur parti ad intereſſe.ibi.nu.7.

Que ſint circunſtantie de quibus iudex interrogat vltra cauſam ſcientie.ibi.nu.10.

Judex inferior a papa an poſſit alteri committere examinationē teſtium.ibi.nu.22. 71

4 Judex poteſt ex officio ſtatuere terminum ⁊ ſi nō petatur ⁊ nō ſtatuit non tenetur in ſyndicatu.in.c.licet.nu.15.de proba. 22

7 Judex qui tulit ſententiā non poteſt ipſam reuocare nec eius ſucceſſor.⁊ que ſit ratio.in.c.ſignificantibus.nu.6.de pur.cano. 166

4 Judicis in arbitrio eſt an primo admittat teſtem an exceptionem teſtium exceptis quatuor caſibus.in.c.ex parte.nu.8.de teſti. 40

5 Judex non incurrit excommunicationem ſi ex iuſta cauſa carcerat clericum.in.c.j.nu.7.de depo. 80

5 Judex a quo ſi ſemel detulit appellationi non poteſt vlterius cauſam reaſſumere in ſe quia iuriſdictio eſt tranſfuſa in ſuperiorem.in.c.delictis.nu.12.de appel. 123

2 Judex appellationis cōfirmans ſententiā debet appellantem in expenſis condemnare ⁊ iſtam condemnationē poteſt vterqꝫ iudex exequi.in.c.paſtoralis.§.preterea.nu.8.de offi.delega. 94

4 Judex quid debeat facere ſi mulier petat poni banna.vt in.c.ſi.de clā de.deſpon.in.c.mulieri.nu.11.de iureiur. 165

7 Judex ſecularis non eſt cōpetens in cauſa ſeparationis matrimonij.in.c.plerunqꝫ.nu.3.de dona.inter vi.⁊ vxo. 50

5 Judex a quo poteſt ſtatuere terminum appellanti quando contra eū eſt preſumptio quod calumnioſe appellauerit.in.c.peruenit.nume.5.de appel. 104

6 Judex appellationis poteſt de nouo condemnare quādo condemnatio ad ipſum tranſmiſſa ſit iuridica etiam ꝙ non dicat male appellatum ⁊ bene ſententiatum.in.c.raynutius.nu.10.de teſta. 124

Et in.c.raynaldus.in.x.not.

Judex appellationis poteſt formare ſententiam licet per partem nō allegetur vel petatur.ibi.

Judex poteſt ⁊ debet ex officio ſuo ſupplere illud quod ſibi eſt notū etiam ꝙ a partibus non petatur vel allegetur.ibi.nu.11.

5 Judex ordinarius vel appellationis nō poteſt a ſe abdicare onus iudicandi.in.c.accepta.nu.1.de appel. 106

3 Judex poteſt interpretari legem ſeu canonem circa cauſam coram eo vertentē.in.c.capellanus.nu.3.de fer. 140

4 Judex eccleſiaſticus ⁊ ſecularis eſt competens iudex ad compellendum coniuges ad cohabitandum.in.c.tua nos.el.ij.nume.2.de iureiuran. 151

3 Judex cui eſt commiſſum vt citet aliquem in ſuo territorio debet hoc facere alias punitur maxime ſi non remittit.in.c.ſi.nu.8.9.⁊.16.de fo.compe. 89

Judex qui non poteſt cognoſcere de aliquo delicto poteſt tamen delinquentem remittere ligatum ad iudicem qui poteſt cognoſcere.ibidem.nume.17.⁊.11.

Judex puniens delinquentē in foro delicti poterit punire ſm ſtatuta loci vbi delictum eſt commiſſum.ibi.nu.24.⁊.39.

Judex habet omnimodam iuriſdictionē in rem ⁊ perſonaȝ illius qui contrahit in loco ſue iuriſdictionis licet non poſſit ipſum extra territorium citare niſi quo ad miſſionem bonorum in loco contractus.ibi.numero.36.

Judex non tenetur regulariter remittere contrahentem ad iudicem loci vbi contraxit.ibi.nu.37.

7 Judex eccleſiaſticus poteſt adiri principaliter in dotis reſtitutione matrimonio prius ſeparato.in.c.ſignificauit.numero.2.de dona.inter virum et vxorem. 50

5 Judices plures delegati non cenſentur in dubio habere iuriſdictionē inſolidum ſed pro parte omnibus competentem.in.c.ad probandum.nu.4.2.1.de re iudi. 80

1 Judex an ⁊ quando teneatur defendere ſententiam quam dedit.in.c.dilectus filius.nu.6.de reſcrip. 27

3 Judex an poſſit dari altera parte abſente vel inuita.in.c.j.nu.4.de foro compe. 48

4 Judex habet neceſſe deferre iuramentum neceſſarium.in.c.iuramentum.§.ſane.nu.3.de iureiur. 168

5 Judex delegatus an poſſit facere quem abſolui ad cautelā.in.c.ad preſentiam.nu.3.de appel. 98

Judices ſiue auditores dati in curia an habeāt ordinariam.ibi.

Judices plures vel habent aliquam poteſtatem an poſſint illam exercere omnes inſolidum vel debeant inſimul conuenire.in.c.prudentiaȝ.nu.6.de offi.deleg. 84

5 Judex a quo non habet ſuſpenſam iuriſdictionē in his que tendūt in faciliorem exitum appellationis.in.c.queſtioni.nu.7.de appel. 101

2 Judex extra territoriū pōt cognoſcere inter ſubditos ſuos ex eorū nō ſenſu ⁊ conſenſu iudicijs territorij.in.c.nouit.nu.4.de offi.leg. 101

4 Judicis admonitio habetur pro trina citatione.in.c.ij.nu.2.de teſtibus. 35

Judex pōt facere ad inſtantiam partis vt teſtes examinētur clandeſtine:quando timetur potentia aduerſarij.ibi.nu.6.

5 Judex appellationis ex quo recipit appellationem emiſſam ex ꝓbabili cauſa poteſt inhibere iudici a quo ne procedat ſuper principali.in.c.ſuper eo.nu.5.de appel. 95

Judex poteſt abſoluere ⁊ punire ſubditum delinquētem extra territorium.in.c.excommunicatis.nu.6.de offic.leg. 106

Judex habet iuriſdictionē in non ſubditum ratione delicti cōmiſſi in ſuo territorio ⁊ poteſt ipſum aut abſoluere aut condemnare.ibi.nu.7.

Judex

Judex an habeat iuriſdictionē in aliquem ratiōe domicilij ad ea que prius fuerunt commiſſa.ibi.

Judex ex officio ſuo poteſt repellere non habentem mandatum.in.c. innotuit.nu.10.de elec. 137

2 Judex poteſt ex officio ſupplere vbi tangatur publica vtilitas vel peccatum.Anto.in.c.conquerente.nu.1.de ſi.preſby. 51

2 Judex ex officio nō tenetur condemnare partem in expenſis niſi fuerint petite.in.c.auditis.nu.11.de procu. 143

2 Judex ordinarius ita demum tenetur obedire delegato ſi delegatus oſtendit ſuum mandatum in.c.cum in iure.nu.1.de offi.deleg. 96

Judicis incōpetentia non poteſt opponi poſt lit.conteſt.ibi.nu.7.

Judicis incompetentia an poſſit opponi per contumacem vel abſentē poſtea comparentem.ibi.

1 Judex cui reſcribitur poteſt cognoſcere de ſurreptione reſcripti.in.c. ſuper literis.nu.3.de reſcriptis. 62

Judex an poſſit cognoſcere de ſua iuriſdictione ſi contra eum opponitur.ibi.nu.10.

7 Judex in notorijs poteſt procedere ſine accuſatiōe intellige in notorijs facti permanentis ſecus facti tranſeuntis vſq͂ ad finem.in.c.euidētia. nu.1.⁊.2.de accuſa. 58

5 Judex tenetur in ſindicatu de peritia etiam ꝙ pars appellauerit ⁊ deſeruerit.in.c.ſepe contingit.nu.17.de appella. 113

Judex appellationis an pronuntiabit ſuper expenſis ⁊ qn̄.ibi.nu.19.

Judex a quo prefigendo terminum ad appellationem proſequendam non cenſetur per hoc deferre appellationi.ibi.nu.22.

Judex appellationis poteſt condemnare in expenſis factis nō ſolū in ſecundo iudicio ſed in primo. item poteſt reuocare condemnationem expenſarum factā a primo iudice ⁊ addere ⁊ detrahere ſententie prime. ibi.numero.23.

Judex poteſt ex ſuo officio condēnare partem in expenſis factis nō ſolum poſt ſed etiam ante litem conteſt.ibi.nu.24. 117

Judex an ⁊ qn̄ poſſit per partes pronuntiare.i.pronuntiare ſuper vno articulo ⁊ ſuper alio ſuperſedere.in.c.cum dilectus.nu.8.de cōſue. 99

2 Judex habens ordinariam ⁊ delegatam an in dubio procedat tanꝙ ordinarius an tanꝙ delegatus.in.c.licet.nu.6.de offi.ord. 118

1 Judices diuerſi impetrati a diuerſis pſonis ſuper pluribus reſcriptis ſi nō concordāt in cā eſt eligendus tertius arbiter ⁊ ſi aliter eſt factum an vitietur proceſſus.in.c.paſtoralis.nu.1.⁊.6.de reſcriptis. 55

3 Judex poteſt ex officio ſuo ſtatuere terminum partibus ad pronuntiādos teſtes.in.c.finem.nu.2.de dolo ⁊ contu. 199

Judex poteſt ſimul contumacem condemnare in expenſis ⁊ contra eū miſſionem facere.ibi.nu.6. 201

Judex non tenetur victum condēnare in expenſis niſi fuerit petitum a parte pōt tamē ex officio ſi vult ⁊ ſi iudex nō cōdēnauerit pars qui hic non petijt non poterit appellare.ibi.nu.34. 203

1 Judicis datio non valet ſi eſt mortuus ante dationem ille cōtra quem datur.in.c.ſignificauit.nu.5.de reſcrip. 85

7 Judex eccleſiaſticus poteſt precipere ſponſo ne contra promiſſionem ſuam ad alia vota tranſeat etiam ſi ſponſalia non fuerint iurata.in.c.ex literis.nu.2.de matri.contrac.contra inter.eccle. 38

5 Judex ad quem an ⁊ quo caſu poſſit abbreuiare terminū datū a iudice a quo.in.c.perſonas.nu.12.de appel. 89

Judex appellationis pendente dilatione data a iudice a quo non eſt iudex.ibidem.

6 Judex non tenetur impendere officium ſuum non imploratū ad vtilitatem priuatam niſi eſſent miſerabiles perſone.in.c.ſi heredes.numero.7.de teſta. 113

4 Judex quis eſt competēs a relaxatione a iuramento.in.c.peruenit.el j.nu.3.de iureiuran. 128

7 Judex non multum doctus quomodo mouetur.in.c.per tuas.nūm.6. qui fili.ſint legi. 42

1 Judex pōt iudicare ſuper notorio licet non fuerit in actis deductū.in c.dudum.el.j.nu.6.de elec. 140

5 Judex a quo non habet ſuſpenſam iuriſdictionē quin poſſit fauere ipſi appellationi interpoſite.in.c.cum teneamur.nu.1.de appellatio. 190

Et vide late in nu.4.⁊.5. 99

3 Judex qui miſit plura p̄cepta penalia ⁊ non fuit eis obeditū an poſſit exequi oēs penas,⁊ quid ſi vltimo p̄cepto fuit obeditū an petet penā aliorum bonorum.in.c.tue fraternitatis.nu.5.vt lite non conteſt. 111

7 Judex poteſt ſuū officiū nobile impertiri ad vtilitatē priuatam,vbi vertitur periculum animarum.in.c.tuas.nu.4.de vſur. 128

6 Judex poteſt ex officio ſuo cōcedere reſtitutionem eccleſie vel minoribus etiam non petentibus.in.c.cum veniſſet.nu.9.de inſtitu. 53

3 Judex poteſt ex cauſa interpretari legem dubiam.in.c.licet tam.nu.3. de ferijs. 138

7 Judex eccleſiaſticus vbi pronunciat quē eſſe legitimum:pōt etiam ſimul pronūtiare eū heredē.in.c.qō nobis.nu.3.qui filij ſint legitimi. 41

7 Judex eccleſiaſticus ſe intromittit de dotis reſtitutione maxime cum difficultat diſſolutionē illiciti matrimonij.in.c.⁊ ſi neceſſe.n.6.de dona.inter virum ⁊ vxo. 51

6 Judex nō debet ſeruire in oēs delinquētes ſimul.ſed incipere a principalioribus vt alij perterriti arceantur.in.c.clericos.nu.4.de coha.cle.⁊ mu. 11

3 Judex debet cognoſcere de perēptoria exceptione ante ſnīam ⁊ de ea ſuper principali pronuntiare.in.c.j.n.1.de ord.cog. 141

Judex procedens ſuper dilatoria ⁊ principali ſimul,vel proceſſus erit nullus vel appellabitur.ibi.nu.7.

Judex an habeat pronunciare ſuper exceptione emergente vel incidēti.ibi.nu.11.

Judex ordinarius an ⁊ quando poſſit committere vel cognoſcere cauſam extra ſuam dioceſim.in.c.nonnulli.nu.4.⁊.7.de reſcrip. 73

Judex poteſt iudicare de eo qō eſt ſibi notum vt notorium ⁊ extra iudicium.in.c.ad noſtrā.el.iij.nu.5.de iureiu. 144

Judex ſi proceſſit tanquā ſuper notorio ⁊ ſibi non conſtabat an proceſſus valeat.ibi.nu.7.

Judex an notorijs ⁊ ſummarijs poſſit inuitis partibus vel conſentientibus procedere iuris ordine ſeruato an poſſit iuramento ſe aſtringere ad hoc.ibi.nu.8.

3 Judex debet attendere ſtatuta ⁊ conſuetudines litigantium.in.c.quod clericus.nu.21.27.⁊.37.de foro compe. 68

7 Judex eccleſiaſticus debet eſſe talis vt ſciat diſtinguere inter leprā ⁊ lepram.in.c.per venerabilem.nu.38.qui fi.ſint legi. 44

3 Judex poteſt cōtumacē in expenſis condemnare ⁊ contra eū miſſionē facere vno ⁊ eodem tempore.in.c.ij.num.17.de dolo ⁊ contumacia. 196

6 Judex procedens ex preſumptione debet multum temperare penam vel ſententiam ſuam vt modice vel raro penam inferat.in.c.ij. numero 3.de coha.cle.⁊ mulie. 10

☞ Corſe.Tu adde eundem Abba.in.c.afferte.nu.8.de preſumptio.poſt Hoſti.⁊ Innocen.in.c.quia veriſimile.de preſum.hoc voluit Abb.antiquus.in.c.afferte.voluit Roma.in.l.lege cornelia.ff.ad ſille.Bald.in l.ſciant cuncti.C.de probatio.⁊ dominus mēus Barba.in rub.de probati.⁊.in.d.c.afferte.⁊ vide gl.in.c.inter.de purga.cano.⁊ Spe.in ti.de preſumptio.in.§.ſi.ver.in ſumma.licet aliter voluerit Hoſ.in.d.c.inter. per tex.in.c.de hoc.de ſimo.Sed iudicio meo ille text.facit pro Inno. ⁊ alijs.pondero mihi dictionem tāꝙ:que de ſui natura importat ſimilitudinē per no.in.c.cū ꝓ cauſa.de ſenten.excōmu.adde ad hoc ſing.dictū Bal.ꝙ refert ibi Sali.in.l.is qui cū telo.C.de ſica.quod iudex hoc caſu ſi vult pōt temperare penam ſed non neceſſitatur.allegat tex.ſing. in.l.aut facta.§.euentus.ff.de penis.Limitarem tamen hoc dictuȝ Inno.Hoſt.Abb.antiqui ⁊ aliorum ſequacium niſi preſumptiōes eſſent ingentiſſime ⁊ indubitate quia tūc poſſet puniri criminaliter.l.ſciāt cūcti.C.de probatio.hoc videtur ſentire Abba.in.c.communicamus.§. credentes.nu.2.de here.Jo.an.in additio.Spec.in ti.de probatio.§.ſi. verſi.iij.Bal.in.d.l.ſciant.⁊ Bald.in.c.j.§.furtum.de pa.iuramen.ſi.⁊ in.c.j.qui ſucce.tenean.vbi dicit valere ſtatutum quod ex contumacia nō aliter probato delicto quis cōdēnetur ad mortem.alleg.Joan.and. in.c.veritatis.de dolo ⁊ contu.Spec.in ti.de fideiuſ.§.j.ver.ſed pone.⁊ Ro.in.d.l.lege cornelia.

Judex licet conſtet ſibi actorem qui tamen nihil probauit ex confeſſione rei habere iuſtitiam debet eū abſoluere ab inſtantia.in.c.ex conqueſtione.nu.15.⁊.16.de reſti.ſpo. 176

Judex an poſſit eſſe carens aliquo ſenſu corporeo.in proemio Grego. nume.17. 4

Judex dicitur iudicare ſecundum conſcientiam infirmatam iuribus partium.ibi.nu.18.

3 Judex eccleſiaſticus debet preſtare auxiliū iudici ſeculari ⁊ econtra in c.at ſi clerici.nu.12.de iudi. 11

Judex habet poteſtatem eligendi penam pro vno delicto pro quo reperiuntur plures pene ⁊ diuerſe in iure.ibi.nu.36.

5 Judex poterit ſuper vna ex rebus petitis pronuntiare ſi viderit eā claram:ſuper reliqua vero maturius procedere.in.c.ſuborta.nume.7.de re iudicata. 75

5 Judex ſi viderit excipientem ꝙ malitioſe excipiat non debet talē exceptionē admittere nec de appellatione curare.in.c.ſuper eo.numero.13. de appella. 95

5 Judex a quo nō eſt citandus in diſcuſſione appellationis.in.c.interpoſita.§.ſane.nu.4.de appel. 138

2 Judex debet procedere.ſecundum equitatē iure informatam non autē debet:ſpreta forma iuris equitatem amplecti.in.c.ex parte.el.ij.nu.3.de offic.delega. 77

Judicem propiciū in caſu dubio propter doctorum varietatem bonū eſt habere.in.c.j.nu.15.de conſti. 17

6 Judex ſecularis an poſſit priuare laicum iure patronatus eccleſie.in.c. ex parte.nu.9.de feudis. 92

2 Judicem fauorabilem habere quando prodeſt.in.c.conſuluit.nu.2.de offic.deleg. 88

5 Judex a quo fuit appellatum poteſt contumacem excommunicare nō obſtante eius friuola appellatione.in.c.ſolicitudinem.nume.1.de appellatio. 122

Judex non poteſt cognoſcere an ſua ſit iuriſdictio quoniā propter hoc

poſſet iudicari ſuſpectus.ibi.nu.7.

2 Iudici iniuſte aliquid facienti an poſſit impune reſiſti.in.c.cū cauſa.nu.4.de offi.deleg. 87

☞ Corſe. Adde ſi aliquis dat vnā alapā poteſtati alicuius terre propter ſingularem inimicitiā quā habet cū eo an poſſit capitaliter puniri reperio Bald.in.c.j.§.iniuria.de pace iura.fir.in vſi.feu.determinantem ꝙ ſic propter atrocitatem facti nam pene arbitrarie extenduntur vſqꝫ ad mortē incluſiue propter exceſſum facinoris. Iſta eſt gl.ord.inſti.de iniur.§.in ſum.ꝛ dicit Inn.ꝙ propter emergentes cauſas licitū eſt legem tranſgredi vt ipſe no.in.c.j.de conſti.

5 Iudex appellatiōis pōt reformare ſupplere ꝛ ꝑ parte approbare ꝓut melius videt̃ ſniam a qua extitit appellatū.in rub.nu.8.de app. 76

Iudex appellationis ſi nō reperiatur in loco appellatur ad ſuperiorez loci.ibi.nu.10.

Iudex tenetur parti in ſindicatu reſpectu inique ſnie ſiue pars non appellauerit ſiue appellauerit ꝛ ſuccubuerit.ibi.nu.14.

5 Iudex cui eſt data certa forma in pronūtiando ſi illam excedat reddit actum nullum.in.c.cauſam.nu.10.de re iudi. 63

Iudex ad quem poteſt ſe informare ex actis factis in prima inſtantia ſi in iudicio appellationis nil adducatur.ibi.

7 Iudex delegatus pōt ꝓcedere nō ſeruato tenore reſcripti qñ reſcriptū cōtinet monitionē potius ꝙ cōditionē.in.c.illud.nu.10.de cle.exc. 140

5 Iudex an poſſit delegare cauſam poſt litem conteſtatam.in.c.cum cauſam.nu.10.de appel. 131

2 Iudex ex officio ſuo vbicūqꝫ ꝑt ſupplere nō arctat̃ ad ſupplendū nec pōt appellari ſi nō ſuppleat.in.c.ſuper hoc.nu.10.de renū. 13

5 Iudicis recuſatio eſt de iure naturali.in.c.cū inter.nu.9.de exce. 7

3 Iudex ſecularis condēnās clericū ſua autoritate excōicat̃.in.c.nullus.nu.1.de foro compe. 48

Iudex in dubio an intelligatur de eccleſiaſtico vel de ſeculari.ibi.n.4.

5 Iudex an teneatur cōdēnare victū in expenſis ſi non fuerūt petite ꝛ ſi nō cōdēnauerit an ꝑs appellare poſſit i.c.ſignificauerūt.n.9.de exce. 15

Iudex quotieſcunqꝫ pōt facere aliquid ex officio ſuo ꝛ non facit non poteſt ab hoc appellari.ibi.nu.10.

Iudex nō tenet̃ impartiri officiū ſuū ad ꝯmodū priuatū niſi petat̃.ib.

Iudex ſi omiſit condemnare partē in expenſis petitis tenetur reſarcire de ſuo alias ſecus.ibi.

Iudex appellationis poteſt habere conſiderationem expenſaruꝫ licet non fuerint petite in primo iudicio.ibi.nu.11.

Iudex appellationis ſuccedit in locū primi iudicis.ibi.

Iudex appellationis ſi videt appellantem fouere iuſtitiam ꝛ eſſe excōmunicatuꝫ an debeat pro appellante excommunicato pronuntiare an expectabit ipſum abſolutum.ibi.nu.15. 17

9 Iudex in concernentibus vtilitatem publicam ſupplet ex officio.in.c.ſi conſtiterit.nu.15.de accu. 60

Iudex eccleſiaſticus pōt inhibere iudici laico ne procedat ſuꝑ cā pēdēte ex ea quā ipſe cognoſcit.in.c.tuā.nu.5.ꝛ.11.de ordi.cog. 149

Iudex ſecularis quo caſu pōt cognoſcere de cauſa ſpirituali incidēter ꝛ iudex eccleſiaſticus de cauſa laicali.ibi.nu.7.ꝛ.9.

Iudex poteſt abſque requiſitione aliqua procedere in concernentibus preiudicium anime. ibi.nu.12.

Iudex ſecularis non poteſt ſtatuere terminum iudici eccleſiaſtico intra quem haberet terminare queſtionem ſpiritualem quam ei remiſit ipſe iudex laicus.ibid.nu.14. 150

1 Iudex qui ſtat extra territorium poteſt delegare cauſam ſubdito qui ſtat in territorio.in.c.quoniam.autem.nu.3.de reſcrip. 57

Iudex qui habet iuriſdictionem habito reſpectu perſonarum non poteſt ipſas citare antequam exprimantur.ibi.nu.4.

Iudex delegatus ſuper pluribus cauſis poteſt primo diffinire vnam ꝛ poſtea aliam.ibi.nu.6.

1 Iudex non debet pronunciare ſuper non petito.in.c.cum.inter.nu.4.de conſuetu. 96

Iudex non tenetur pronuntiare ſuper exceptione peremptoria ſed poteſt ſi vult.ibi.nu.5.

Iudex poteſt ſupplere ex officio ſuo quando defectus conſiſtit in iure. ibidem.nu.6.

4 Iudex ordinarius poteſt eſſe arbitrator ꝛ non arbiter.in.c.quintauallis.nu.146.

7 Iudex ad quē ſi reuocat priorē ſniaꝫ ex nouiter actitatis dꝫ cām exprimere vt ſeruet̃ honor primi iudicis.in.c.cū olim.el.ij.nu.11.de pri. 156

5 Iudex ſi partes non concordant in ſeruatione puncti ꝗd agere debeat. in.c.intimaſti.nu.3.de appel. 136

Iudex quando habet mittere cauſam ad conſilium ſequentis non debet facere punctum ex ſe qꝛ tunc nulla adhibetur fides ſed debet interuenire conſenſus partium que ſi nolunt conſentire ſer.ibi.nu.3.ꝛ.4.

3 Iudex qui habet cognoſcere ſuꝑ pluribus articulis poteſt ſi vult vnū expedire ꝛ poſtea reliquos quid enim ſi cognouit ſuper omnibus an poſſit per partes ſententiare ꝛ quid ſi fuit vnicus articulus.remiſſiue. in.c.j.nu.5.de ſequeſt.poſ.ꝛ fruc. 220

Iudex dicitur functus officio ſuo in ſententiando qñ ſententiauit ſuꝑ toto ſecus ſuper parte.nu.11. 221

Iudex qui pronunciauit ſuper proprietate non poteſt amplius cognoſcere ſuper poſſeſſorio qꝛ petitorium abſorbet cauſam poſſeſ.ſed non econtra.ibi.nu.12.

Iudex poteſt cognoſcere de multis caſibus ſibi non commiſſis.remiſſiue.ibi.nu.15.

Iudex vtrum poſſit reſeruare cōdēnationē expēſarū ſicut pōt taxationem.in.d.c.j.nu.22.ꝛ.25.de ſeque.poſ.ꝛ fruc. 221.ꝛ ſeq.

Iudex poteſt per ſniam reſeruare parti ius ꝛ facultatē petendi expēſas abſqꝫ eo quod iudex in eis condemnet.ibi.nu.21.ꝛ.24. eo.

Iudex non debet dicere partibus quaꝫ ſentētiam habet ferre.ibidem. nume.20. 222

2 Iudex delegatus non poteſt eſſe quicunqꝫ maior.xx.ann.maior vero.xviij.ex conſenſu partium minor.xviij.datur a principe tantū dūmodo ſit maior.xiiij.in.c.cum viceſimū.nu.1.ꝛ.2.de offi.deleg. 104

Iudex an ꝛ quando poſſit dari inuitus ꝛ inuitis partibus.ibi.nu.5.

Iudex delegatus cuius etatis eſſe debeat.ibi.

6 Iudex a quo non pōt eſſe teſtis coram iudice ad quem ſuper rectitudine proceſſus.in.c.vnico.nu.6.vt eccle.bene.ſi.di.con. 73

3 Iudex ſecularis negligentia an ꝛ quādo tranſmittat cognitionē in iudicem eccleſiaſticum.in.c.licet ex ſuſcepto.nu.9.de foro cōpeten. 71

2 Iudices plures dati non poſſunt vnus ſine alio procedere. in.c.cum cauſa.nu.1.ff.de offi.deleg. 87

Iudex non iudicialiter procedēs preſumitur perſona priuata.ibidem. numero.4.ꝛ.5.

Iudici iniuſte aliquid facienti poteſt impune reſiſti.ibi.

3 Iudex poteſt recuſari ex omni cauſa per quam veroſimiliter preſumitur inclinare in fauorem alterius partis.in.c.cauſam que.el.ij.nu.1.de iudi. 42

Iudex delegatus pōt quandocunqꝫ reuocari licet honeſtum ſit allegare cauſam reuocationis.ibi.nu.2.

5 Iudex debet ſequi in ſentētiando opinionem ſuam ꝛ non voluntatem. in rub.nu.2.de re iudi. 47

5 Iudex commiſſarius deputatus vt iudicet ſub commemoratione loci vbi reſidet non poteſt illum locum iudicare.in.c.olim.ꝛ infra.nu.6.de exceptioni. 13

Iudex appellationis ſi ad ipſum fuit appellatum circa vnum articulum an debeat vel poſſit ſe intromittere ſuper tota cauſa.ibi.nu.7.

1 Iudex quid habet facere quando repetit caſum dubium ꝛ opiniones doctorum contrarias.in.c.j.nu.14.de conſti. 17

6 Iudex non debet cōſulere vni cum graui preiudicio alterius.in.c.quāto.nume.10.de cenſi. 202

1 Iudex ſi non ſeruat formam reſcripti proceſſus eſt ipſo iure nullus.in c.cum dilecta.nu.4.de reſcrip. 66

3 Iudex an ꝛ quo caſu poſſit libellum ineptum ex quo officio reijcere.in c.examinata.nu.21.de iudi. 40

7 Iudex eccleſiaſticus iudicat de cauſa tꝑali laicorū ſi venit acceſſorie ad cām eccleſiaſticam ꝛ ſimiliter de incidenti tꝑali qōne nā acceſſoria cauſa commiſſa videtur ſi principalis eſt commiſſa.in.c.de prudentia.nu.1.ꝛ.3.de dona.inter virum ꝛ vxo. 50

☞ Corſetus doctor excellentiſſimus. Facit in ſimili tex.aureus ꝛ celebris in.l.interdū.§.qui furē.ff.de fur.vbi licet iudex maleficiorū principaliter non poſſit cognoſcere de cauſa ciuili tñ acceſſorie ꝛ in conſequentiā poterit cognoſcere quod eſt valde ſingulare ſm Bart.ibi.ꝛ tene menti pro limitatione.l.ſolemus.§.latrunculator.ff.de iudicijs.

1 Iudex poteſt interpretari leges quo ad cauſas decidēdas per eum.in c.j.nu.29.de poſtu.prela. 109

7 Iudex poteſt nuntium conſtituere ad citandum etiam conſanguineū citandi.in.c.prelatum.nu.3.qui filij ſint legi. 41

Iudex eccleſiaſticus vbi de legitimatiōe cognouit poteſt ꝛ debet ſe interponere ne is quem legitimum pronuntiauit ab hereditare excludatur.ibidem.nu.4.

5 Iudex qui non poteſt aliquem condemnare aliquo reſpectu an poſſit pronuntiare condemnandum.in capi.non poteſt. numero.6.de re iudicata. 50

1 Iudex poteſt facere ſequeſtrari fructus rei petite ſi reus eſt contumax. in.c.olim ex literis.nu.1.ꝛ.4.de reſcrip. 70

Iudices poſſunt eſſe teſtes in cauſa coram eis agitata ſi illa cauſa agatur coram alio iudice.ibi.nu.7.

6 Iudex ex officio ſuo poteſt ſupplere quando partes delinquunt in iudicio.ibidem.nu.11.

7 Iudex eccleſiaſticus quando imponit penam ꝛ publicam ignominiā. in.c.cum haberet.nu.3.de eo qui du.in ma. 25

7 Iudicis arbitrio relinquuntur illa que ſunt dubia.in.c.ſuper ſpecula. nu.5.de priuileg. 160

3 Iudex ordinarius poteſt vt ſuſpectus recuſari de iure canonico ꝛ deputabitur alius iudex.in.c.ſi quis contra.nume.6.8.ꝛ.9.de foro competenti. 56

Iudex electus ex conſenſu partium non poteſt recuſari ſine legitima cauſa.ibi.nu.9.

Iudex

Judex poteſt ſuam iniuriam vindicare.ibi.nu.11.⁊.17.
Judex recuſatus vt ſuſpectꝰ an indiſtincte det in cauſa delegatū ⁊ an in tali delegatione requiratur cōſenſus partis ⁊ an remittat cauſaȝ ad ſuperiorem.ibi.nu.12.13.14.⁊.18.
Judex committens cām alteri an videatur ſuſpectus.ibi.n.22.
3 Judex condemnans aliquem propter eius contumaciaȝ debet primo ipſam contumaciam patefacere.in.c.cum dilecti.nu.8.de dolo ⁊ cōtuma.in repeti. 203
Judex qui ſine indicijs inquiſiuit cōtra aliquē ſi poſtea abſoluat reuȝ tenetur ſibi in expenſis.ibi.nu.17. 205
2 Judex poteſt allegari ſuſpectus etiam ſi habeat plures collegas.in ca. cauſam que.nu.1.de offi.deleg. 79
1 Judex quomodo iurabit de calumnia.in.c.j.numer.11.de iuramen.calum. 123
1 Judex appellationis an debeat ſtatim mittere inhibitoriam iudicis a quo.in.c.dilectus filius.nu.7.de reſcrip. 77
2 Judex recuſatus vt ſuſpectus non poteſt cognoſcere de cauſa ſuſpicionis.in.c.ſuſpicionis.nu.2.de offi.leg. 101
1 Judex a quo poteſt prefigere terminū ad appellationem proſequendā ſiue ex officio ſiue ad partis inſtantiā.in.c.cum ſpeciali.§.porro.nu.2. de appel. 130
Judex a quo qui procedit ex officio ⁊ ab eo fuit appellatum dȝ citari per iudicem ad quem alias proceſſus eſſet nullus ſed an idem quando proceſſit ad inſtantiam partis.ibi.nu.8. 133
3 Judex denegans iuſtitiam clericis qua pena venit puniendus.in.c.ſi diligenti.nu.6.de foro compe. 73
Judex cuius iuriſdictio eſt prorogata poterit inquirere ꝯ illū qui prorogauit etiā ſuper illo caſu ſup quo eſt iuriſdictio prorogata.ibi.nu.15.
Judex qui non poteſt cognoſcere ſuper principali aliquādo cognoſcit ſuper acceſſorio quod procedit in caſu poſito.ibi.nu.13.20.
Judex aliquis non ſit dummodo poſſit eſſe poteſt punire cōtumacem in ſuo tribunali ſecus ſi non poteſt eſſe iudex.ibi.nu.33.
7 Judex cui eſt commiſſum vt ſe informet ⁊ referat poteſt citare partes vt ſe preſentent coram iudice ad quem ſit remiſſio niſi ab eo fuerit appellatum.in.c.ſi.nu.7.⁊.8.de accuſa. 75
Judex a quo poteſt ſtatuere terminum intra quem appellans compareat ad iudicem ad quem.ibi.
Judex qui cognoſcit ſuper ſurreptione vel obreptione poteſt condemnare partem in expenſis pronuntiando literas ſurreptitias.ibi.
Judex a quo licet non detulerit appellationi tamen poteſt ſtatuere terminum ad appellationem.ibi.nu.8.
5 Judex ordinarius ſi eſt delegatꝰ pape pōt ꝓcedere vtraqȝ autoritate ⁊ tūc ab eiꝰ ſnīa appellat̄ ad papā.in.c.cū ex officij.nu.18.⁊.25.de pſc. 37
Judex ordinarius ⁊ idem ⁊ delegatus poteſt vti in eadē cauſa partim ordinaria partim delegata iuriſdictione.ibi.
Judex vel tutor qui in veritate habent officiū ſi ipſi ignorēt ⁊ ꝓcedūt circa aliquem actum explicandum annullant illum.ibi.nu.28. 38
Judex ordinarius ⁊ idē delegatus ꝓcedēdo in cā ſimpl'r nō exprimendo ptātem cenſet̄ procedere eo iure quo proceſſus valideȝ.ibi.n.31. 38
7 Judex a quo licet appellationi deferat poteſt tamē precipere parti ne attentet id propter quod appellatur.in.c.ex literis.nu.4.de matri.con trac.contra inter.eccle. 38
Judex a quo poteſt attentare omnia tendentia ad faciliorem exitū cāe appellationis non tamen de iuribus appellationis cognoſcendo.ibi.
8 Judex an poſſit mittere actorem in poſſeſſionem ⁊ reum contumacem alia pena multare.in.c.ſi.§.in alijs.nu.8.vt lite non conteſt. 117
Judex ordinarius poteſt commutare penas delegatus vero non.ibid. numero.34.
Judex poteſt ex cauſa abbreuiare tempus a iure ſtatutum.ibi.nu.43.
7 Judex eccl'iaſticus lȝ de incidenti qōne coram ſeculari iudice oppoſita cognoſcere habeat tñ de principali corā eodē ſeculari iudice cepta ſe intromittere non poteſt.in.c.lator.nu.5.qui filij ſint legi. 39
Judex eccl'iaſticus ſi de legitimatiōe principaliter qō corā ipſo fuerit propoſita poterit acceſſorie de principali cognoſcere.ibi.⁊.nu.7.
Judex eccleſiaſticus cognoſcit de incidenti queſtione temporali coraȝ ipſo oppoſita.ibi.nu.7.
5 Judex nō pōt tanꝙ ſuſpectus recuſari niſi ex cā legitima ⁊ que ſiūt cāe legitime remiſſiue.in.c.inter monaſterium.nu.2.de re iudi. 73
Judex dȝ allegari ſuſpectus ante litem conteſta.quia exceptio iudicis recuſatorie eſt exceptio dilatoria.niſi ſuſpicio vel euenerit vel detecta fuerit poſt litem conteſt.ibi.nu.3.
Judicis perſona an cēſeatur a partibꝰ approbata ꝑ aliquā prouinciā quā ad partiū inſtantiam ipſe iudex ante liteȝ conteſtatā tulit adeo ꝙ non poſſit vlterius opponi exceptio declinatoria iudicij.ibi.nu.7.⁊.8.
Judex recuſatus ſuſpectus non poteſt cognoſcere de cauſa ſuſpiciōis ſed ad ipſam cognoſcendam eliguntur arbitri.ibi.nu.10.
3 Judex poteſt circa tendentia ad deciſionem cauſe interrogare partem ⁊ poſt litem conteſtatam.in.c.j.nu.5.de iudi. 3

☞ Corſe. Adde do. Ant. in.d.c.j.de iudi.⁊ in.c.cum Joannes.de fide inſtr.⁊ in.c.j.de litis cōteſ.vbi voluit iudicē poſſe in qualibet ꝑte litis interrogare partē ad veritatē facti eliciendā ⁊ etiā ad fundādā ꝓbationē poſt cōcluſionē in cā per.l.generaliter.§.j.C.de reb.cre.⁊ per gl.d.l.vbi cūqȝ.refert ⁊ ſequitur Jo.de imo.pro quo dicto.d.Ant.vr̄ optimꝰ tex. in.d.c.cū ioannes.⁊ adduco And.de iſer.in.c.j.§.ſi quis hoiem.de pace tenen.⁊ vio.eius.vbi voluit quod iudex poſt cōcluſum in cauſa pōt interrogare partes ſi ſemel vel pluries factꝰ fuit inſultꝰ.⁊ allegat in argumē.dicti.c.cum Joānes.⁊ Spe.in tit.de renū.⁊ conclu.in prin. ver. ⁊ ſcias. Bal.in.l.j.C.ſenten.reſcind.nō poſſe.⁊ facit glo.in clemen.ſepe. in verbo interrogabit.de verbo.ſigni. Bal.in.l.j.C.vt que deſunt aduoca.in.j.col.⁊ in.iij.col.⁊ Bal.in.l.accuſator.C.de accuſatio.⁊ in.l.in bone fidei.C.de rebus credi.⁊ iureiur.vbi dixit qō ſepe defertur iuramentum parti poſt cōcluſum in cauſa ad declarationem actitatorum.allegat ad hoc dictum in.c.cum Joannes.quod dictum videtur eſſe ꝯtra communem doctrinam doc.nam Bar.⁊ Bal.in.l.admonendi.ff.de iureiur.⁊ Bal.in.c.j.§.item ſi vaſallus.in tit.de controuer.inueſti.tenuerunt iuramentum eſſe deferendū ante cōcluſum in cauſa poteſt dici qō communis opinio procedit regulariter ſed dictū Bal. procedat quando equitas hoc ſuadet quod tunc licet pars ſit excluſa ad petēdū iuramentū deferri propter cōcluſum in cauſa qō nihilominꝰ equitate ſuadente poterit iudex ex officio ſuo deferre.facit ſimile ꝙ voluit.d.Ant. in.c.cum dilectus.de cōſuet.⁊ in.c.bone.el.j.de poſtulatio.prelato.vbi dicit ſe de facto dixiſſe quod licet pars nō poſſit opponere obſtāte ſtatuto tamen poterit opponere iudex equitate ſuadente.facit gl.in.c.nulli.de accuſatio.

4 Judex ⁊ notarius poteſt quis eſſe in cauſis modicis.in.c.ex literis.n. 11.de probatio. 7
6 Judex non poteſt ſentētiare ſuper re in futurum debita vel debēda niſi ius ſit in preſenti fundatuȝ licet habeat tractū in futurū.in.c.noſtra. nu.6.de ſepultu. 137
4 Judex delegatus q iurat ſe nihil ſcire in cā a qua petit̄ remoueri nō remouetur a teſtimonio dicēdo.in.c.dilecto.nu.6.de teſti. 75
Judex impetratus qui volebat eſſe meus aduocatus nō remouet̄.ibi. numero.7.
Judex delegatus ſi anteꝙ incipiat cognoſcere committat totā cauſaȝ an teneat commiſſio ⁊ an poſſit teſtificari in cauſa coram ſuo ſubdelegato.ibi.nu.8.
Judex a quo ſi efficiatur iudex ad quem committit alteri cauſam.ibi. numero.9.
Judex maior falſum deponens an poſſit a minore iudice puniri.ibid. numero.12.
An aduerſarius poſſit opponere contra iudiceȝ remotū qñ ipſe impetrauit iudicem.ibi.nu.13.
Judex nō dȝ ſuū officiū non poſtulatū impartiri ad vtilitatē priuatā in.c.ea que nu.2.de re iud. 51
Judex appellatiōis debet ꝓcedere iuris ordine ſeruato ⁊ iudicialiter niſi fuerit papa qui extraiudicialiter poteſt ſuper hoc cognoſcere.ibi. numero.6.
3 Judex quando procedit contra aliquem per viam inquiſitionis poteſt imponere mitiorem penā tñ ad hoc non aſtringitur ⁊ poteſt ex cauſa imponere maiorē.in.c.cum ſuper.nu.10.de conceſ. 225
3 Judex appellationis pōt retractare ſnīam iudicis a quo quia non ſuſtentatur ex actis factis in prima inſtātia ⁊ poteſt ſequi dicta teſtium que iudex a quo noluit ſequi ⁊ ideo non fecit ſcribi in actis.in.c.cū ad ſedē.nu.6.de reſti.ſpo. 186
7 Judex dȝ interdicere matrimoiniū ſi de impedimento ſuſpicatur.in.c. ij.nu.2.de matri.contrac.contra inter.eccl. 38
5 Judex tam delegatus ꝙ ordinariꝰ pōt recuſari ſi eſt aut affinis aut cōſanguineus alterius partis aut ſi fuit aduocatus in illa cauſa vel qr ꝓ eo cōſuluit.in.c.poſtremo.nu.2.⁊.3.de appel. 106
Judex an poſſit allegari ſuſpectus ſi eſt cōſanguineꝰ impetrātis tñ cā non eſt impetrantis ſed alterius.ibi.nu.6. 110
7 Judex in penis arbitrarijs hȝ conſiderare qualitatē perſone ⁊ exceſſus in.c.inquiſitionis.nu.4.de accuſa. 68
Judex in penis arbitrarijs nō dȝ excedere penas ordinarias nec ſcōȝ eas punire ſed ipſas diminuere vel ſm̄ conſuetudinē taxare alias dicetur grauaſſe partes.ibi.nu.9.
7 Judex quando cognoſcit vt bonus vir ab eo non appellatur idē quando committitur conſcientie ſue.in.c.ſuper his.num.16.de accuſationibus. 65

☞ Corſetus. Adde ꝙ in cōmiſſis arbitrio iudicis ſi iudex cognouit vt iudex poterit ab eo appellari ⁊ ſic procedit gl.in dicto.c.ſuper his.de accuſationibus.⁊ probatur per textū in.l.ſi qua pena.iuncta.l.illud.§.inter.ff.de verborū ſignific.vbi multa imponitur arbitrio iudicis:tamen poterit appellari ſi modus excedatur.⁊ hoc ſentit glo.in dicta.l.ſi qua. ⁊ ibi Bar.in ſi.q.dicens quod ſi pena debet imponi ad arbitrium iudicis poterit ab eo appellari.ſecus ſi aliquid cōmittitur arbitrio iudicis libere in argumen.l.nunquid.ff.de iud.⁊ in.c.cōſuluit.de officio deleg. nam tunc non poterit ab eo appellari.ad hoc quod not. Joan.andr.in additio.Specula.in titu.de citatio.§.ſequitur.verſicu.ſed nunquid credetur. Abb.in.c.ſuper his.in.iij.colum.de accuſa.ego adduco eundem

Abb.in.c.ex parte ade.in.vij.co.de teſt.⁊ in.c.quod ad cõſultationem.de re iudi.Pe.de anch.in.c.fi.de eo qui fur.or.rece.⁊ in.c.fi.de tranſla.⁊ in.q.ſua incip.C.laicus.Inno.in.c.ad petitionẽ.de accu.Bar.in.l.admonendi.ff.de iureiuran.d.Abb.in.c.preterea.de teſt.d.Bar.in.d.c.ex parte.⁊ pleniſſime per eum.in.c.j.de dila.Inn.in.c.fi.de fer.⁊ hanc opi.ſequere:lʒ Bar.mutauerit opi.in.l.j.ff.de lega.ij.alleg.Inn.in.c.ſtatutum.de reſcrip.lib.vi.tñ Jo.de imo.⁊ Mod.tenerent ibi contrarium ⁊ iudicio meo caſus eſt pro iſta.q.recte intuẽti.in.c.j.de dila.vbi dilatio eſt arbitraria ⁊ ſi iudex arbitratur paruam dilationem ⁊ nimis breuez appellatur vt ibi eſt caſus.

5 Judex a quo non deferens appellationi lʒ al's puniatur tamẽ qñ cã eſt commiſſa appella.remota non puniretur.in.c.paſtoralis.nu.10.de appella. 120

4 Judex poteſt in primo precepto imponere multam contumaci.in.c.ij.nu.2.de teſti.cog. 90

Judex excõicauit teſtes non comparentes in termino prefixo ⁊ teſtes in dicto termino fuerunt impediti nũqud ſint excõicati.ibi.nu.6.

5 Judex dʒ facere ſcribi in actis quando examinat teſtes ſi perpẽdit eos vacillare vel cum trepidatione loqui.⁊ ſi habet eos ſuſpectos.in.c.conſtitutus.nu.5.de fideiuſ. 98

Judex quando malitioſe videt partes exceptiones opponere:poteſt ipſas non admittere.ibi.nu.9.

2 Judex põt legitime vt ſuſpectus recuſari quãdo aliqd agit ex quo cõcluditur nimis fauere alteri parti.in.c.ij.nu.6.de reſti.in integ. 155

7 Judex qñ cognoſcit vt bonus vir ab eo non appellatur.idem quando committitur conſcientie ſue.in.c.ſuper his.nu.16.de accu. 65

Judex in commiſſis arbitrio ſuo debet ſeruare equitatem vbi ius ſcriptum non eſt.ibi.nu.18.

1 Judex poteſt parte citata procedere quando notorium eſt ipſam nullam habere defenſionem.in.c.cauſam que.nu.3.de reſcrip. 60

7 Judicis arbitrio relinquuntur multa.in cap.cum in tua.numero.9.de ſponſa. 10

6 Judex ſi dixerit ſe nõ habere iuriſdictionẽ nõ põt poſtea illã ẽt partiũ cõſenſu reaſſumere.in.c.ſignificantibus.nu.1.⁊.7.de offi.deleg. 101

1 Judex vtruʒ poſſit interpretari ſententiam ſuam poſtquam tulit.in.c.j.nu.22.de poſtu.prela. 109

7 Judex poteſt repellere illegitimũ accuſatorem ex officio ſuo licet non petatur a parte quia concernit non ſolum commodum priuatum ſed etiam honorem ſuum.in.c.j.nu.13.de accu. 56

Judicium agitatum cum illo qui poterat exceptione repelli ⁊ nõ fuit repulſus valet ⁊ tenet.ibi.nu.14.

3 Judex eccleſiaſticus debet laicis conquerentibus de clericis iuſtitiam facere.in.c.qualiter ⁊ quando.nu.1.de iudi. 42

Judex eccleſiaſticus ſupplet defectum iudicis ſecularis ſed non econtra.ibid.numero.7.

5 Judex a quo etiam ꝙ ſit delegatus poteſt prefigere terminum ad proſequedam appellationem quo elapſo reaſſumit iuriſdictionem ⁊ ꝙ appellationi detulerit.in.c.ad aures.nu.1.de appel. 105

3 Judex qui non condemnauit partem recuſantem iurare de calumnia an teneatur alteri parti.in.c.fi.nu.23.de iura.cal. 131

1 Judex põt ex officio ſuo annullare ꝓceſſum factũ ſup lr̃is ſurreptitijs ⁊ ꝙ non ſit ſurreptio oppoſita.in.c.ad audientiam.nu.11.de reſcrip. 79

5 Judex qui non poteſt aliquem condemnare ex aliquo reſpectu an poſſit pronuntiare condemnandum.in.c.non poteſt.nu.6.de re iud. 51

☞ Corſe.Adde ꝙ abſoluere aliquẽ qñqʒ nõ põt iudex poteſt tamen pronuntiare abſoluendũ:vt in.l.j.in princip.⁊ ibi Ang.areti.in ver.no.qd aliud eſt aliquẽ actualiter deportare ⁊ aliud pronuntiari deportandũ.ſimile habetur in.l.ſi quis filio.§.eius qui.ff.de iniuſt.teſta.⁊ facit in fi.l.j.cũ ibi no.per Bar.Bal.Sali.⁊ Ang.C.ſi aduerſus libe.⁊ qñ cõſultor conſuluit titium condemnandum ⁊ iudex pronuntiat ſecundũ formam concilij an ſit condemnatus quod etiã facit ſm Bal.⁊ Joan.de imo.in.d.§.eius qui.ſi ſtatuto cauet vt eſt mirſie qd poteſtas vltimo mẽſe ſui regiminis non poſſit aliquem abſoluere poterit tamen pronũtiare abſoluendũ fore ſed hoc non eſt dictum ipſorum ſed fuit dictũ Bar.ad literam.in.l.ſolent.in prin.ff.de offi.procon.⁊ per iſta putarẽ veras ⁊ ſaluarem gl.ij.q.v.biduum.⁊ in.c.frater noſter.xvj.q.j.quas videt ſic qui Archidia.in.c.accuſatus.iij.q.vj.⁊ licet metropolitanus nõ poſſit epiſcopum deponere põt tamen eum pronuntiare deponendum.ſicut preſes prouincie licet nõ poſſit in inſulã deponere pronuntiat tamẽ aliquem deportandum.vt.d.c.biduum.⁊.l.relegatorũ.ff.de interdi.⁊ relega.quod non placet do.Abb.in.c.nõ poteſt.num.6.de re iud.qꝛ ſecundum eum non ſolʒ depoſitio reſeruatur pape ſed ipſius cauſe deciſio ſeu diffinitio.vt in.d.c.accuſatus.patet in.c.quis.⁊.c.dudũ.eadeʒ cauſa.⁊.q.nec ob.ſimile.de preſide quia preſes habet poteſtatẽ deportandi ſi habet inſulã in quã vult deportare ſubiectam.vt in.d.l.relegatorum.vel ꝓnũtiat deportandũ ⁊ expectat vt princeps aſſignet ſibi inſulã vt ibi ⁊ ſic ideo deficit ſibi iuriſdictio ſed in caſu noſtro deficit poteſtas in decidendo non tamẽ in exequendo tantũ ꝙ ſecundum eſt tenendũ ſed iudicio meo do.Abb.non recte reprehẽdit illas gl.quia licet archiepiſcopus non poſſit deponere tñ bene poteſt pronuntiare deponendum per papam ad quem ſpectat epõrum depoſitio.argu.preallegatorum iuriũ nec eſt verũ ꝙ preſidi prouincie nõ deſit poteſtas deportandi:qꝛ gl.⁊ doc.loquũtur qñ deficit ſibi poteſtas:pterea archiepiſcopi ⁊ ſimiles equiparentur preſidibus vt not.gl.in.c.ij.de offi.lega.lib.vj.in ver.proconſulũ.⁊ gl.in.l.vnica.ſuper ver.iudica.turus.ff.de offi.prefec.preto.cum ergo preſides poſſint hoc facere ergo ⁊ archiepi:quia vbi duo equiparantur iure depoſitũ in vno habet locũ in reliquo.vt eſt gl.in.c.ſi poſtqȝ.de ele.lib.vj.cũ vulg.nec obſt.iura allegata per Abb.quia ꝓcedunt in diffinitione ſeu cognitione cum effectu ſubſequente ſed ſola ꝓnũtiatio non intelligitur archiepõs prohibita ex quo executio nõ ſit per eos.facit ad hoc quod legitur ⁊ not.per Abb.in.l.poſtulaſti.de foro compe.nu.1.⁊.7.cum ſimi.

Judices diuerſi non debent impetrari contra eundem ſiue ſuper vno negocio vel pluribus.in.c.qꝛ nonnulli.nu.5.9.10.⁊.13.de reſcrip. 87

Judex qui pronuntiat reſcriptum non valere vel ſe non eſſe iudiceʒ poteſt condemnare partem in expenſis.ibi.nu.14.

Judex non tenetur aliquem condemnare in expenſis niſi fuerit petitũ.ibi.nu.15.

Judex non impartit officium ſuum ad vtilitatem priuatam niſi petatur.ibidem.

Judex delegatus delinquẽs an poſſit puniri per ordinarium loci.ibi.numero.17.

Judicis incompetentia poteſt allegari etiam poſt ſententiam.in.c.paſtoralis.nu.16.de excep. 5

☞ Corſetus doctor excellentiſſimus.Adde ꝙ incompetẽtia fori ſemper allegari poteſt.gl.eſt ſing.in clemen.j.de ſeque.poſ.⁊ fruc.ſecundũ doc.ibi ⁊ Ang.in conſi.cxc.tex.⁊ gl.in.l.nõ erit.§.dato.⁊ ibi Ang.ff.de iureiuran.tex.in.l.fideiuſſor.§.ptor ait.ff.qui ſatiſda.cog.⁊ ibi Bal.⁊ illum tex.allegauit pro ſingu.do.Cardi.in.d.clemẽ.vnica.tex.⁊ ibi Ang.in l.j.de his qui notan.infa.tex.in.l.qui teſtamenta.⁊ ibi Bal.C.de teſta.tex.in.l.ij.§.fi.ff.de penis.text.in.l.ſcire oportet.ff.de excuſatio.tutorũ.⁊ ibi Bal.tex.in.l.ſi quis.ff.de iniuſt.rup.teſtamẽ.⁊ ibi Bal.dicit ꝙ ſi iudex ſecularis propter delictum condemnat clericum ⁊ mittit ad furcas qd nõ perdit teſtamẽti factionem.⁊ vide Bal.in.l.fi.C.de exce.⁊ in l.fin.C.de iudi.⁊ in.l.licet.de procur.⁊ in.l.j.C.de iur.⁊ fac.ign.Ang.in l.j.C.ſi a non compe.iudi.¶ Et limita hoc nõ habere locũ in ſuſpecto de fuga.ſcdm do.meum Bar.in.c.et ſi clerici.de iud.vbi dicit ſe vidiſſe dubitari de facto:ſuſpectus captus fuerat per incõpetentẽ iudicem petebatur illũ relaxare tanqȝ captũ a non iudice ſuo conſuluit qd vbi eſt periculũ more propter fugã nunqȝ admittit exceptio incompetentie:allegauit elegans conſilium Pe.de ancha.conſi.clxxx.facit glo.ſing.in.l.nullus.C.de iude.⁊ quod habetur in.l.ait pretor.§.ſi debitorem.ff.que in frau.credi.¶ Limita ſcdo ꝙ nõ habet locũ exceptio incõpetentie fori ſi iudex eſt incõpetẽs ſuper principali:quia ſuper incidẽti bene poterit pronuntiari ⁊ valebit pronũtiatio ſuper incidẽti.Jſtud voluit gloſſ.in.c.fi.de reſcrip.probatur in tex.meliori de iure in cle.j.de reſcr.⁊ in.c.ſuſpẽdia.eo.ti.lib.vj.facit quod voluit Spe.in ti.de exce.§.iuxta.ver.ix.cuius dictum non procedit per.c.cũ appellationibus.de app.lib.vj.⁊ per.l.penul.ff.de re iud.⁊ per.c.vt debitus.de app.⁊ damnauit do.Abb.in.c.fi.ad fi.de reſcrip.Jo.de imo.in.l.iudex.ff.de re iud.¶ Limita tertio niſi iudex pronuntiaſſet ſe cõpetentẽ:nec fuiſſet ab eo appellatum:qꝛ actus poſtea ab eo geſtus valebit.Non obſt.incõpetẽtia ſingulare fuit dictũ Jnn.in.c.ſuper literis.de reſcrip.voluit Lap.Abb.in.c.j.eo.ti.lib.vj.quod Domi.ibi reputat ſing.voluit Ang.in.l.j.ff.ſi quis in ius voc.nõ ie.⁊ in.l.ij.C.ſi a non compe.iud.⁊ do.meus Barb.in.d.c.ſuper lr̃is.¶ Limita quarto non habere locum in electione romani pontificis:qꝛ ſi electus eſt a duabus partibus cardinaliuʒ remouet exceptio incompetentie contra eius electioneʒ.Jta ꝓbatur.in.c.licet.de elect.vide ibi do.Anto.idẽ voluit Bal.in addi.Spe.in ti.de exce.⁊ eſt ratio:qꝛ in illo actu procedit ſcdm merum ius nature:nec ex toto ſubijcit iuri poſitiuo:ſecus ſi opponeret exceptio nature.ſ.ꝙ cardinales nõ cõſenſerunt.¶ Limita quinto ſi non eſſet perſona cũ qua iudiciuʒ nullitatis intentari poſſet:vt in papa cui oĩs creatura ſubdita eſt vt dixit Jnno.in.c.j.de conſti.facit.c.cũcta per mundũ.ix.q.iij.ideo non poſſet opponi ꝙ papa ſit incõpetẽs.¶ Limita ſexto niſi eſſet talis actus qui non tẽderet ad preiudiciũ vocati:qꝛ licet quis nõ erat ſubditus iudicis eũ vocantis tñ actus valebit.tex.eſt in.l.non tantũ.§.ſenatus.in verbo preſides prouincie cognoſcũt.ff.de fideicõ.liber.vbi eſt caſus mirabilis ſm vnũ intellectũ.vbi dicit Ang.qd nullo modo ſubditus iuriſdictiõi vocãtis vocari poteſt per iudicẽ ordinariũ ⁊ actus per eũ geſtus tenet ⁊ ratio eſt ſm eum:qꝛ actus ille nõ tendit ad preiudiciũ vocati:⁊ per cõſequens non obſtabit exceptio fori incõpetẽtis.¶ Limita ſeptimo.nã iudex ſecularis quo ad clericũ eſt incõpetens.c.ſi diligenti.de foro cõpeten.tamen ſi ſecularis iudex citat clericum vt compareat corã eo ad videndam confectionẽ inuentarij ꝙ talis citatio valet:⁊ tenet:nec põt infringi tanqȝ facta fuerit ab incõpetenti.ita pulchre dixit Ang.in.l.j.§.hec ſtipulatio.ff.ſi cui pluſqȝ per.l.falci.dicit tamen ibi qd ſi de facili poſſet haberi copia ſuperioris ipſius clerici qd iudex laicus corã quo debet confici inuentarium deberet ſcribere illi ſuperiori quod moneat clericum ſi ſua putauerit intereſſe vt compareat coram dicto iudice laico

laico ad videndū confici inuentarium:⁊ eſt via tutior ſm euʒ.tamē prima practita valida eſt ⁊ ꝓcedit de iure ſʒ eū.ſequit̄ ibi Jo.de imo.⁊ vide Pe.de ancha.in.c.ſignificaſti.de foro cōpe.vbi querit.quidā petit ſe mitti in poſſeſſionē ex edicto diui adri.de quo.in.l.ſi.C.de edi.di.adri.tollē.facit ꝓclama quicunque putauerit ſua intereſſe compareat vt voluit glo.ſing.in.l.ea quidē.C.ſi.manci.ita fu.alie.modo comparet clericus:dubitat̄ ſi proceſſus corā eo factus valeat.refert quādā ſolēnē doctorē cōſuluiſſe in cōtingētia facti proceſſuʒ nō tenere per dictū.c.ſi diligenti.nō tñ cō memorat nomē indiuiduum cōſulētis.ipſe vero diſtinguit.aut clericus poſſidebat res hereditarias:⁊ ſic cēſeretur reus ⁊ iſto caſu proceſſus non teneat per.d.c.ſi diligenti.aut nō poſſidebat ⁊ tunc cenſeretur actor,⁊ valeret ꝓceſſus per.c.ſi clericus laicū.e.ti.⁊ dicit eſſe dictū ſuum nouum.qd̄ dictum magnificauit Joā.de ana.in.d.c.ſigniſicaſti.⁊ vide eundem Pe.in repe.c.ea que.de reg.iur.li.vj.in.xvij.q.vbi format eandem qōnē.⁊ dicit ꝙ ille doct.cōſulēs fuit do.Ray.de mōte vbiano egregius aduocatus Peruſij.ita refert ibi in.lviij.colū.⁊ vide Bar.in conſi.incipien.Diambra porrexit.vbi tāgit an clericus poſſet a laico iudice citari qñ qs mittit̄ in poſſeſſionē ex edicto diui adriani vide Bal.C.de teſta.in.l.publicati.al's in.l.teſtamēta.vbi dicit ſtatuto cauetur ꝙ legata nō valeant niſi inſinuentur capitaneo populi modo quidā clericus fuit inſtitutus in teſtamento in quo fuerant legata relicta quibuſdā laicis qui petunt inſinuationem legatorum ⁊ fecerūt citari ipſum clericū heredeʒ corā vicario capitaneo:quo nō cōparente iudex pronūtiauit dicta legata inſinuata eſſe:q2 clericus nō potuit trahi directe vel indirecte ad forū ſeculare.per.d.c.ſi diligēti. ¶ In cōtrariū videt̄.nā ſi hoc eſſet ſequeretur ꝙ dicta legata non valerēt cū inſinuari non poſſent:alius eniʒ ꝙ̄ iudex citare non poſſet.Nō obſt.quod iudex laicus debet ſcribere iudici eccleſiaſtico vt citet ſuū clericū vt cōpareat ad opponendū de inſinuatione.nā aut citabit ꝙ cōpareat in curia epāli.⁊ hoc eſt impoſſibile:q2 nec per formam ſtatuti nec de iure cōi habēt hanc iuriſdictionē cognoſcendi ſuper hac inſinuatiōe.vt in.d.l.teſtamēta.⁊ in.l.cōſulta.eo.ti.⁊ in.l.repetita.de epiſco.⁊ cle. aut citabit clericuʒ vt comparet cora iudice ſeculari.⁊ hoc videt̄ impoſſibile.p.d.c.ſi diligenti.dicidit ꝙ dicta inſinuatio valet quia ſuper talibus eſt iudex competens ſecularis nō autē aliquis iudex eccleſiaſticus.ſi ergo erit iudex cauſe:⁊ per cōſequens omniū que dicte cauſe debent adeſſe ⁊ quilibet volens opponere ſiue ſit clericus ſiue laicus oportet qd̄ opponat coraʒ eo q eſt iudex cauſe.l.a diuo pio.§.ſi ſup reb⁹.ff.de re iudi.citatio que ſit de herede non eſt ſimplex nec abſoluta citatio ſed potius cōditionalis in effectu.ſ.ſi vult ſe opponere:ſi autem non opponit nō eſt aduerſarius:vt.d.l.ea quidē.in gl.ideo talis citatio oēs attingit.c.ſi.qui mat.accuſ.poſ.c.ſi.de elec.li.vj.⁊ potius vr̄ eſſe citatus ad veritatē exquirēdam ꝙ̄ ad cauſam.Idem ſi citatus eſſet forenſis:quia iudex bene pōt citare forēſem intra ſuum territorium.Ita dicit fuiſſe cōſultū Peruſij per antiquos ſapiētes.do.meus Barb.in rub.de foro compe.dicit pro hoc dicto fore caſum meliorem de iure.in.d.l.non tantuʒ.§.ſenatus.ff.de fideicom.liber. ¶ Limita octauo niſi eſſent tres ſnīe vniformiter late q2 tūc nō poſſet opponi exceptio incompetēti:propter autoritatē illarum trium ſnīarū.gloſſ.eſt ſingu.in cle.j.de re iudi.de quo dicendum vt ibi no.niſi ſentenitia lata a non ſuo iudice fuiſſet cōfirmata per ſuperiorem ex certa ſcientia.q2 tūc non poſſet opponi nullitas incōpetētie.allegatur ſing.dictum Inn.in.c.j.de confirma.vti.vel inuti.ſed Bal.in l.j.C.ſi a nō cōpe.iudi.ad ſi.querit an ſentētia lata a falſo iudice delegato poſſit ratificari per ordinarium cuius nomine exercitata eſt.⁊ dicit ꝙ non per glo.ord.in.l.inſtar.C.de iure fiſ.lib.x.q2 hoc negotiū ſpectat ad ratificātem:ideo oportet precedere delegationem ⁊ dicit ideʒ eſſe in iuriſdictione ordinaria ſuperuenięti nō habenti: quia initiū debet ſpectari:ideo non firmatur ſecundū eum actus iam geſtus.Sed cōtra dictū Bal.allegat gl.in.l.j.C.q pro ſua inriſdictione.facit qd̄ voluit ideʒ Bal.in.l.falſus.C.ð fur. ¶ Limita nono niſi iudex a principio eſſet incompetens ſed pendēte ꝓceſſu eſſet adeptus iuriſdictionem:quia tunc proceſſus confirmabitur:nec obſtabit exceptio incōpetētie.Iſta eſt gl.ſing.in.l.j.C.qui ꝓ ſua iuriſdictione.vide ibi doc. ¶ Limita decimo niſi iudex incompetens delegaſſet cauſam cuidam habenti iuriſdictionē ordinariam non tamen in illa cauſa ⁊ partes ſcienter litigauerunt qd̄ nihilominus valet iudiciuʒ.ita dixit gl.in.l.j.C.qui pro ſua iuriſdictione.q2 valet tanꝙ̄ factū coraʒ ordinario:de quo vide ibi per ſcribentes. ¶ Limita vndecimo niſi inferior epiſcopo haberet iuriſdictionē in clericos vel ex preſcriptione vel priuilegio vel conſuetudine ⁊ clericus ille fuiſſet cōuentus vel inquiſitus coram proprio epō ⁊ nō coram illo iudice inferiori:nec oppoſuiſſet incompetentiaʒ:q2 valeret proceſſus ꝯ illū clericū factus coram epiſcopo:nec obſtaret ꝙ nō interuenerit conſenſus illius iudicis.iuxta.c.ſignificaſti.de foro compe.quia nō requiritur quādo aditur ſuus iudex naturalis:q2 res de facili reuertit̄ ad naturam ſuam.c.ab exordio.xxxv.diſti.l.ſi vnus.§.pactus ne peteret.ver.ꝙ in ſpecie.ibi: forme ſue redditur.ff.de pac.Ita cōſuluit Abb.in cōſilio incipien.Attingam predicta dubia concluſiue. ¶ Limita duodecimo non habere locum in epiſcopo expulſo a propria ſede:q2 tunc in foro alieno poterit expulſores ⁊ fautores eorū citare ⁊ excōmunicare.nec poterit opponi exceptio fori incompetētis.tex.eſt ſing.in cle.j.de foro compet. ¶ Limita tertiodecimo non habere locum in epō expulſo.q2 in alieno foro poterit reddere ſubditis proprijs ius.tex.ſing.in.d.cle.j. ¶ Limita quartodecimo nō habere locū in ſtatuto populi poterit eñ ſtatuere populus ꝙ reus ſequatur formam actoris.ita ſing.dicit Bal.in.l.iuris ordinem.C.de iuriſd.om.ind. ¶ Limita.xv.non habere locū in vagabūdo.quia poterit puniri in foro in quo deprehendit̄:nec poterit petere ſe remitti ad forum ad ſe ſpectātem.gl.eſt in.l.eius.ff.ad munici.⁊ in.l.iiij.§.pretor ait.de dam.infe.⁊.l.j.C.vbi de cri.agi opo.⁊ in.l.heres abſens.ff.de iudi.⁊ ibi dicit Bar.qd̄ multi ribaldi ſuſpendūtur in ciuitatibus alienis.ſequitur Jo.Cal.in.c.j.de rap.aliter tñ ſentit ibi Inn.vide domi.meum in.c.ſi.de foro compe. ¶ Limita.xvj.niſi iudex pronuntiaſſet territorium eſſe ſuum:quia tunc preiudicaret iudici illi⁹ territorij quia nō fuit appellatum poterit ibi cōueniri nec admittetur exceptio incompetentie.Elegans fuit dictum Inn.in.c.ſuper literis.ð reſcript. ¶ Limita.xvij.niſi iudex citaret in alieno territorio.eſt tñ dubium egens declaratione.Ceſaris:vt per Ang.in.l.ſi.de iuriſ.om.iudi.Bar.in.l.j.de requi.reis.ſcriben.in cle.paſtoralis.de re iud.⁊ in.c.romana.§.contrahentes.de foro compe.li.vj.⁊ in.c.ij.de conſtit.eo.libr.cum ſimi. ¶ Limita.xviij.niſi partes prorogaſſent expreſſe quod delegatus in vno loco cognoſceret in alio quia tunc non poſſet opponi incompetentia.ſingu.eſt tex.in.c.ſtatutum.§.in nullo.de reſcrip.in.vj.in ver.expreſſus ad id partium conſenſus ſecundum Ang.in.l.ſi.de iuriſdi.om.iudi.aliter tamen dixit do.Abb.in.c.cum olim.nu.5.de offi.dele. vide ibi per dominum Barba. ¶ Limita.xix.niſi eſſet iudex ordinarius q2 poſſent partes prorogare iuriſdictioneʒ in alieno territorio.ita voluit Cy.⁊ alij in.l.ſi quis ex conſenſu.C.de epiſc.audiē.vide plene per Bal.in.l.ſi.ff.de iuriſ.om.iud. ¶ Limita.xx.non habere locum in abſolutoria ab excommunicatione propter eius magnum preiudiciū quod pateretur extra proprium territorium.ita dixit Inn.per verbum forte:in c.nouit.de offi.leg.ſequitur Ang.in.d.l.ſi.ff.de iuriſd.om.iud.vide que dixit domi.meus in.d.c.nouit. ¶ Limita.xxj.ſi preſes duarū ꝓuinciarum abeſt ab vna prouincia ⁊ adeſt in alia:quia in eadem poterit expedire negotium vtriuſqꝫ prouincie.ita voluit Inn.in.d.c.nouit.Ange.in.d.l.fin.facit qd̄ habetur in.l.ſi vt proponis.C.quomodo ⁊ qñ iudex. ¶ Limita.xxij.nō habere locum ſi propter partiū conſenſum iudex dimittat ſolitum locum cauſarū ⁊ cognoſcit in alio loco.ita dicit Bal.in l.ſi.ff.de iuriſ.om.iud.alleg.d.l.ſi vt proponis.⁊ ſufficit ſcd̄m eum tacitus partium conſenſus. ¶ Limita.xxiij.niſi eſſet clericus cōmuni opi.reputatus laicus:q2 citatus corā iudice ſeculari cōparuit ⁊ cōfeſſus eſt debitum ⁊ recepit preçeptum a iudice ſeculari de ſoluendo ꝙ tale ꝓceptū valet ⁊ tenet ⁊ illa confeſſio preiudicat ſibi ſaltē vt extraiudicialis.ita pulchre cōſuluit in cōtingētia facti.Gaſpar.de cal.in ſuis conſi.in ti.de foro compe.ꝯſi.xij.ꝙ addes ad ea que dixit do.meus in.c.at ſi clerici.ð.de iudi. ¶ Limita.xxiiij.non habere locū qñ emittit̄ edictuʒ per plebanū pro factis eccleſie cathedralis de eccleſia poſita in ſuo plebanatu ſine licētia ſui epī.potuit enim cōmitti edictuʒ in foro alieno:nec admittitur exceptio in foro competentie.ita pulchre conſuluit do.Domi.quod conſilium inuenit̄ inter ꝯſilia Jo.cal.in ti.de ele.cōſilij. ¶ Limita.xxv.nō habere locū in cā recōuētionis cū iudex in ea ſit cōpetēs.l.cum papinianus.aut.⁊ cōſequenter.C.de ſen.⁊ interlo.om.indi.c.j.de mu.peti.gl.in.c.at ſi clerici.de iude.vide plene dicta ibi licet ergo requiratur ꝙ forus ſit cōpetēs per iura allegata ſuperius.Ad vnum tamen aduerte qd̄ poſito ꝙ ſit iudex cōpetēs tñ ſi modus procedendi eſt incōpetēs poteſt opponi de incompetentia modi.ita dicit Jac.but.quē refert ⁊ ſequit̄ Bal.in.l.licet.C.de procu.Pone exemplum qñ in iudicio non ſunt oēs perſone que ad iudicis inſtantiā requirūtur iſta exceptio opponi pōt qñcūqꝫ q2 reddit iudiciū retro nullum. ¶ Limita.xxvj.niſi incidenter eſſet iudex incōpetēs:q2 eſſet cōpetens ſuper principali negotio ⁊ ſuper incidēti eſſet incōpetens qd̄ nihilominus poteſt principaliter pronūtiare ſup principali ⁊ ſuper incidenti exēplū in iudice maleficiorū qui dūtaxat poteſt cognoſce de crimine ſed non de cā ciuili qd̄ nihilominus cognoſcēdo de crimine ꝓnūtiat ſuper cauſa ciuili incidēter vt fur reſtituat rem quā furatus eſt.tex.eſt ſing.in.l.interdum.§.qui furē.ff.de fur.qd̄ no.pro limitatione.l.ſolem⁹.§.latrūculator.ff.de ind.facit.l.iiij.§.ſi dicant̄.ff.de reg.facit qd̄ voluit Cy.in.l.ſi quis ad ſe fundum.C.ad leg.iul.de vi pub.⁊ ibi per Bar.Bal.⁊ alios.lʒ Sali.aliter ibi loquat̄.vide Bal.in.l.ſi.C.vbi cā fiſ.Inno.Jo.and.⁊ alios in.c.cuʒ oporteat.de accu.Bal.in.l.is apud queʒ.C.de eden.facit tex.in.l.quot.C.de iudi.vide Ant.in.c.qualiter.el.ij.in ſi.de accuſa.Bal.in.l.ij.C.ſi a non cōpe.iu.vbi dicit ꝙ fur in eadē ſnīa mittit̄ ad furcas ⁊ cōdemnat̄ ad rē reſtituendā.⁊ dicit ſe ponere vnū nouū ꝙ vbi imponit̄ pena mortis pōt accumulari ciuilis ⁊ criminalis cauſa.⁊ vide Bal.in rub.de iu.vbi limitauit hanc doctrinā non habere locum in iudice delegato.⁊ ratio eſſe poteſt q2 eius iuriſdictio eſt ſtricti iuris.vt no.glo.in.c.j.de reſc.li.vj.⁊ in cle.ij.de offi.ord.voluit Abb.in.c.cum dilectus.de cle.nō reſi. ¶ Limita.xxvij.per gl.in.d.l.interdū.§.qui furē.ſed illa gl.cōiter damnat̄ ſcʒ qñ quis daret ſe torquendū paſſo furtū q2 tūc paſſus furtū poſſet torquere ⁊ nō eſſet incōpetēs. ¶ Limita.xxviij.niſi laicus occupaſſet rē eccleſie q2 nihilominus poſſet conueniri corā eccleſiaſtico licet regulariter ſit incōpetens reſpectu laici:⁊ addi poſſunt omnes caſus qui

enumerantur per gl.⁊ doct.in.c.cum ſit generale.de for.cõpe. ¶ Limita.xxix.vbi quis eſſet priuatus homo ⁊ ꝯſuetudo daret ſibi iuriſdictionẽ:qꝛ licet eſſet priuatus nõ tñ poſſet opponi incõpetẽtia iudicis.nam conſuetudo dat iuriſdictionẽ homini priuato iſta eſt glo.ſing.in.l.fi.C.de emã.libe.ſm Ang.in.l.imo.ff.de leg.⁊ vide bo.text.in.c.cũ ꝯtingat.de fo.compe.quẽ Jo.and.ibi dicit eſſe meliorẽ de iure. ¶ Limita.xxx.vbi iudex haberet territoriũ ⁊ haberet iuriſdictionẽ in perſonas vt eſt rector ſcholariũ vt in aut.habita.C.ne fil.pro patre. ¶ Limita.xxxi.ꝙ lꝫ iuriſdictio diuidaṫ ꝑ partes,vel ꝑ quarteria ⁊ vnus iudex vni⁹ quarterij nõ poſſet ſe impedire de quarterio alterius:tñ ſi eſſet peſtis in ciuitate ⁊ iudex vni⁹ quarterij ſeu porte abſentaret ſe nihilomin⁹ iudex alterius quarterij ſeu porte poterit impedire.ita pulchre dixit ang.in repe.l.ſi vacantia.C.de bo.vacan.li.x.⁊ refert ⁊ ſequiṫ do.meus Barba.in rub.de foro cõpe.ex quo infero ꝙ hec regia ciuitas Bononie q̃ regitur per quarteria qꝛ quodlibet quarteriũ habet ſuũ tribunum plebis.i.cõfalonerium populi:qđ ſi vnus aliqua de cã abſentaret ſe alter poſſet impedire ſe de quarterio illius.arg.l.ſi hoiem.ff.mãd. Regiṫ etiaꝫ per dominos.xvj.inter quos inuictiſſimus ⁊ glorioſiſſim⁹ armorũ capitaneus ⁊ ſtrenuus miles auratus dñs Jo.bentiuolus reſplendet quẽ immortalis deus cũ glorioſa familia ſua ſempiterno euo conſeruet ſecundet fortunet ac proſperet.beniuolus eſt princeps ⁊ ideo beniuolus.nomen enim eſt conſequẽs rei.inſt.de do.§.eſt ⁊ aliud,c.cũ ſcđm apoſtolũ. ¶ Limita.xxxij.non habere locũ in foro penitentiali:vt in.c.j.de rap.⁊ in.c.fi.de fo.cõpe.qꝛ in tali foro non attenditur forũ delicti ſed attẽditur dũtaxat ꝓprij ſacerdotis ⁊ ideo iniungitur ſibi penitẽtia ſacerdote proprio parochiali.gl.eſt vnica ⁊ ſing.in.c.placuit.el.j.xvj.q.j.quam gl.magnifaciũt doc.⁊ ibi Abb.in.c.cũ cõtingat.de foro compe.⁊ ſic in vno foro delinquit ⁊ in alio imponitur penitentia.⁊ eſt rõ:qꝛ offendiṫ deus ⁊ in foro penitentie ⁊ deus eſt vbiqꝫ:ergo iudex eſt ille qui eſt in loco dei ⁊ hmõi eſt propri⁹ ſacerdos:qꝛ iura parochialia nõ cõcernũt locũ aut territoriũ ſed perſonas.facit.c.ſuper eo.de parochi.⁊ ſi aliter diceremus ſequereṫ qđ cõfeſſio fieret per partes qđ nõ eſt dicendũ vt voluit gl.in.c.nõ tibi dico.de peni.di.j. ¶ Limita.xxxiij.nõ haberet locũ vbi delictũ eſſet factũ in exercitu huius ciuitatis que eſſet cõtra Mutinã in territorio mutinẽ.⁊ in tali exercitu vnus forenſis occideret aliũ forenſem:qꝛ tunc poteſtas hui⁹ ciuitatis põt illũ, homicidã punire qꝛ ex quo ciuitas iſta habet ibi exercitiũ vŕ habere territoriũ ibi:ideo delictũ ibi factum vŕ factũ in territorio huius ciuitatis.pulchrũ dictum Martini de fili.quod ſequiṫ Jac.but.Bart.Bal.⁊ alij.in.l.cũctos populos.C.de ſum.trini.⁊ moueñ per.l.pupillos.§.territoriũ.ff.de verb.ſig.⁊ eſt cõe dictum oĩm.ſed do.meus Bar.in.d.rub.de fo.cõpe.in fi.dicit ꝙ ſi ſubtiliter põderetur tex.d.§.territoriũ.cõfunditur per illũ tex.dictũ eorũ.nam ibi dꝛ qđ ptãs cuius eſt territoriũ hꝫ poteſtatẽ terrẽdi ergo ſequitur qđ non alius.nã territorium eſt vniuerſitas agrorũ.ergo ad locũ referṫ ⁊ nõ ad gentes loci:⁊ maxime ſi iuriſdictio adhereat loco:vt ꝑ Bar.in.l.j.ff.de iuriſd.om.iud.facit etiã in qꝛ territorio hoſtiũ dꝫ ſeruari ius cõe.l.qui a latronib⁹.in prĩn.ff.de teſt.⁊ per cõſequẽs nõ recte loquuñ doc.ꝯ eũ.Ego dicerẽ cõe dictũ doct.poſſe ſaluari qꝛ eo tpe quo exercitus eſt in alieno territorio ⁊ diciṫ ibi terrere.qꝛ bona efficiuñ capientiũ in bello vel ſaltẽ publicañ ſi ſunt bona immobilia:vt no.ꝑ Bar.in.l.ſi qđ in bello.⁊ in.l.ſi captiu⁹.§.j.⁊ in.l.hoſtes.ff.de cap.⁊ no.Abb.in.c.ſicut.el.ij.de iureiu.iij.col.vñ negari non põt quin ille locus in quo eſt exercitus nõ ſit ipſorũ capiẽtiũ vñ qui ibi deliquit iuris fictiõe dꝛ delinquere in territorio eoꝝ ⁊ per cõſequẽs tolliṫ motiuũ dñi mei. ¶ Limita.xxxiiij.nõ habere locũ in ciuitatibus ⁊ pulchre dixit Bar.in.l.cũctos populos.C.de ſum.tri.⁊ in.l.nõ dubito.ꝑ illũ text.ad hoc ſingularem.ff.de capti. ¶ Limita ſeu amplia.xxxv.ꝙ forꝫ capitur pro mari.nã ſi capiṫ ꝓ territorio vt dicũt doctores ꝙ eodẽ mõ cõprehendit mare adherens territorio ⁊ ad hoc adduco Bar.in.l.inſule.ff.de iudi.vbi per illũ tex.dixit ſe ſemel dixiſſe Piſis ꝯtra quoſdã piratas qui derobabant in mari ⁊ reducebant ſe in quãdã inſulã ꝓpe Piſas:ꝙ licet dicaṫ qđ mare eſt cõe ⁊ ſic ibi nõ poſſint cõueniri tñ ipſe dixit ꝙ illa inſula eſt pars illius cui adheret.facit gl.valde ſingularis.in c.licet.de fer.vbi mare cenſeṫ eſſe eiuſdẽ iuriſdictionis cuius eſt territorium adiacẽs ⁊ vide gl.in.c.vbi periculũ.§.porro.de elec.li.vj.⁊.tex.in l.j.C.de claſſi.li.xj.quẽ tex.reputat ſing.Ang.in.d.l.inſule.⁊ vide gl.inſti.de actio.in.§.rurſus.⁊ Bal.in.l.fi.C.de teſta.⁊ in.c.lꝫ.de fer.⁊ in.c.accedẽs.el.ij.vt lit.non ꝯte.⁊.c.ex literis.⁊ in.c.licet cãm.de prob.⁊ in.l.ij.ff.quẽad.teſt.ape.⁊ in.l.j.C.vbi de cri.agi opoꝛ.⁊ per do.meum Bar.in rub.de foro cõpe.⁊ in.d.c.licet cauſam.

7 Judex eccleſiaſticus poteſt impedire de dote.in.c.per veſtras.nu.2.de dona.inter vi.⁊ vxo. 52

Judex eccleſiaſticus eſt iudex competens etiam inter laicos pro miſerabilibus perſonis.ibi.nu.3.

7 Judicandum an ſit ſm romanã eccle.in.c.conſultationi.nu.4.de frigi.⁊ male. 35

Judex poteſt ex officio ſuo teſtes indignos repellere.c.cũ.J.⁊ A.nu.21.de re iud. 128

7 Judex dꝫ vitare nimiã familiaritatẽ cũ ſubditis ne eius autoritas cõtemnatur.in.c.dilectus.nu.2.de penis. 171

Judex non poteſt illũ qui ipſum iniuriat punire niſi iniuria ſit notoria.ibi.nu.3.

5 Judex eccl'iaſticus põt ius dicere in eccl'ia:iudex ſecularis nõ ⁊ ſi ſec⁹ fecerit reddit iudiciũ nullũ.in.c.qua fronte.nu.2.⁊.13.de ap. 101

Judex ad quem an eligatur ad electionẽ appellãtis. an appel.ibi.numero.11. 102

3 Judices ſi litigant ſuper limitibus prouinciarum quid fiet.in.c.ſane.nu.7.de foro compe. 30

7 Judex ex officio ſuo procedere poteſt ꝯtra vſurarios.in.c.cũ in dioceſi.nu.3.de vſur. 129

7 Judex ordinarius poteſt de iure canonico in totũ recuſari.in.c.j.n.6.de maledi. 138

4 Judicibus an ſit credendũ.in.c.qm̃.nu.29.de pro. 36

Judex poteſt deputare notarium ad recipiendos teſtes.ibi.nu.30.

5 **Judicium** an poſſit concipi in perſonam ſolius tutoris tutorio nomine ⁊ qñ poſſit etiam cõcipi cõtra pupillum.in.c.tua nobis.nu.1.de appel. 133

6 Judicium qđ ſit pro pupillo vel contra eũ poteſt fundari in pſona tutoris quando ſolus agit vel in perſona pupilli ſi cum autoritate tutoris agit.in.c.raynutius.nu.8.de teſt. 124

3 Judiciũ trãſeundo de vno in aliam perſonam alteratur:nã alio modo proceditur contra vnam ⁊ alio contra aliam.in.c.qꝛ.nu.2.de iudi. 28

5 Judicium ceptũ corãm vno iudice non poteſt finiri corãm alio etiam ſi ſit legatus.in.c.cum in eccleſia.nu.5.de appe. 108

6 Judicio alicuius ſi quid cõmittitur videtur commiſſum tanquam in diſcretum ⁊ bonum virum.in.c.cum autem.nu.6.de iure pa. 196

3 Judicium an dicatur criminale quando imponitur pena pecuniaria.in rub.nu.5.de iud. 2

☞ Corſe. Adde ꝙ cõis opi.eſt qñ pena pecuniaria applicaṫ fiſco dꝛ iudiciũ criminale: vt eſt gl.in.d.l.ij.§.diu⁹.in ꝯtrariũ facit tex.in.l.caius.ff.ad ſille.ſm do.meũ.in.d.rub.vbi agebaṫ ad penam delicti applicandaꝫ fiſco ꝓ delicto.⁊ dꝛ ibi ꝙ cã eſt ciuilis ꝑ quẽ tex.cõfundiṫ ꝯ eũ cõis doctrina doc.ego dico ꝙ ille tex.non facit ꝯ qꝛ ibi agebaṫ actione petitionis hereditatis ad vindicandã necem defuncti.⁊ hoc ſentit ibi Bart.⁊ gl.in.l.j.C.de his qb.vt indi.⁊ qđ hoc ſit verũ internenit ibi procurator qui nõ interueniſſet ſi cã fuiſſet criminalis:⁊ ſic ciuilis agebatur.ibi.

6 Judicium agitatũ ſuper rebus eccleſie vacantis non tꝫ.in.c.fi.nu.1.ne ſede vacan.65.⁊ in.c.j.in fi.eo.titu.

Judiciũ nõ ſolũ nõ põt intẽtari ſede vacãte cõtra eccleſiã ſed etiã intẽtatum non põt cõtinuari ſiue eccleſia ſit atrix ſiue rea niſi periculuꝫ ſit in teſtibus habendis:per mortem vel alio modo.ibi.nu.3.

3 Judicium redditur notorium ex confeſſiõe extraiudiciali coadiuuata alijs indicijs.in.c.fi.nu.19.de confeſ. 228

3 Judiciũ an ſit indiuiduum.in.c.ſignificauerũt.nu.14.⁊.15.de iud. 47

2 Judicium agitatum cum illo qui nõ poterat ſtare iudicio an teneat ſi non fuit oppoſitum.in.c.non iniuſte.nu.6.de procu. 146

2 Judicium ceptum corãm vno ex ordinarijs parem iuriſdictionem habentibus non poteſt corãm alio finiri niſi dato impedimẽto primi.in c.prudentiam.nu.11.de offi.deleg. 84

Judicia eccleſiſtica ſunt regenda ſecundum canones etiam qđ agitentur corãm iudice ſeculari nam tũc deciduntur ſecundum canones licet ſecundum eos non tractẽtur ⁊ quare.in.c.canonum.nu.3.de conſti. 15

2 Judiciũ vniuerſale ⁊ ꝑticulare qđ ſit.i.c.cõquerẽte.n.3.de offi.or. 121

7 Judiciũ dꝫ finiri vbi eſt inchoatũ ⁊ qñ.i.c.poſtulaſti.nu.2.de homi. 113

☞ Corſe.doc. excellẽtiſſim⁹.do.tibi pulchras limitatiões ad.l.vbi ceptũ.ff.de iudi.quã allegat Abb.in.d.c.poſtulaſti.vbi ſupra.⁊ primo limitaeum ſm eodẽ.in.c.poſtulaſti.vbi dicit per illũ tex.ex quo ibi ceptũ fuit iudiciũ corãm eccleſiaſtico ⁊ finitũ corã laico. ꝙ.d.l. vbi ceptũ hꝫ locũ qñ corã primo iudice cõtrouerſia põt habere finẽ al's ſec⁹:nã in caſu.d.c.poſtulaſti.cõtinebaṫ excõ.⁊ ſic nõ poterat finiri iudiciũ ꝑ eccl'iaſticũ iudicem.⁊ fuit recurſum ad ſecularẽ iudicem.Scđm limita regulã ſm Bal.in.l.imperialẽ.§.preterea.de prohi.alie.feu.per Fri.vbi dicit qđ d.l.vbi ceptũ.nõ habet locũ vbi agiṫ de preiudicio alterius iuriſdictionis.nã ſi vaſallus litigat ſuper feudo ⁊ nõ recurrit ad dñm feudi ſed vadit ad aliũ:tũc dñs feudi poteſt mandare ſub pena ꝙ amplius non cõpareat corã eo. ⁊ ſubdit ꝙ Joan.mo.in.c.accuſatus.de here.li.vj.dixit hic.Tertio limita ꝑ id qđ voluit Bar.i.l.ſepulchri.ff.de ſepul.vio. vbi querit formata eſt inqſitio ꝯ aliquẽ in marchia ille abſentat ſe ⁊ vadit ad ducatũ dux incipit inqrere ꝯ eũ ⁊ dixit ꝙ iudiciũ eſt ceptũ:⁊ ſic nõ poteſt amplius inchoari.dicit ibi Bar.ꝙ regula.d.l.vbi ceptũ nõ poteſt allegari ꝑ eũ ⁊ dicit ſepenumero cõſuluiſſe ſuper hoc. Quarto adduco illud quod dicunt doc.in.c.cũ plures.de offi.deleg.lib.vj.qđ.d.l.vbi ceptum.hꝫ locũ reſpectu perſone ⁊ nõ reſpectu loci.nam ſi cõmiſſa ſit cauſa mihi ⁊ incepi iudicium in iſto loco poſtea cõittitur duobus alijs qui potuerunt finire in loco vbi voluerũt:⁊ non obſtat.d.l.vbi ceptum qꝛ vt dixit habet locũ reſpectu perſone ⁊ nõ reſpectu loci. Quinto adduco ꝙ volunt docto.in.c.vt debitus.de appel.vbi dicũt iudiciũ principale eſt inceptum ab vno iudice principale appellaṫ ab vno articulo ad aliquem iudicẽ poteſt proſequi ⁊ decidi ille articulus corã eo ⁊ ſic non habet locum.d.l.vbi ceptum.Sexto adduco tibi Bald.in aut.

ſed nouo.

ſed nouo iure.C.de ſer.fugi.vbi dicit duo ſunt in ciuitate q̄ habēt equa lʒ iuriſdictionē:puta poteſtas ⁊ capitane⁹:inchoatur iudiciū ab vno nunq̄d poſſit recurri ad alium:qꝛ locus eſt preuētioni:dicit aut opponitur ⁊ tūc pōt:aut nō opponitur ⁊ nō pōt:⁊ dicit fuiſſe ſingulare dictū Inno.in.c.cū M.ferrarienſis.de ꝯſti.vide ibi do.Abb. Septimo adduco Abb.in.c.cū in eccleſia.d appel.vbi dixit qḋ lʒ legatus poſſit adire per viā querele:vt in.c.j.de offi.leg.tñ corā ordinario loci nō pōt adire:qꝛ vbi ceptū eſt iudiciū ⁊c.d.l.vbi ceptū.Octauo adduco.d.Ab. in.c.ex tenore.de teſt.vbi ꝑ illā gl.iūcto tex.dicit ꝙ faciēs citare aduerſariū corā diuerſis iudicib⁹ nō dʒ regulariter ꝑdere cām:ſʒ ſatis eſt ꝙ reo excipiēte cōdēnet̄ in expēſis ſcdi iudicij:⁊ dicit ſic eſſe intelligendā d.l.vbi ceptū.⁊ dicit fallere fauore libertatis ꝙ autor tūc perdat cām:⁊ ſic intelligit̄.l.j.C.de aſſer.to.Ex quo no.ꝙ qñ inceptū eſt iudiciū vigore lr̄arū q̄ nulle erāt corā delegato ſi inde emanāt ſcde lr̄e ⁊ inchoat̄ idē iudiciū corā iudice ſecundarū literarū non pōt opponi de.l.vbi ceptū.ex quo primū iudiciū erat nullū:⁊ ſic.d.l.vbi ceptū.nō hʒ locū vbi iudiciū eſſet nullū.nec ſcde lr̄e dicunt̄ facere mētionē de primis nullis. Abb.in.c.oblate.nu.4.de ap.Ang.⁊ Imo.in.c.tenor.de re iud.doc. in c.bone.de ꝯfir.vti.vel inuti.Nono adduco Ab.in.c.dilecti.de foro compe.vbi dixit ꝙ data negligentia iudicis ex ꝯtumacia rei non obſtante diſpoſitione.l.vbi ceptū.poteſt adiri alius iudex ⁊ remittit ſe ad not.ꝑ Bar.in.l.ꝙuis.ff.de dā.infe.⁊ in.d.l.ſepulchri.⁊ ad tex.iūcta glo.⁊ qḋ voluit ibi Inn.in.c.ꝯqueſtione.de reſt.ſpo.⁊ has celebres limitatiōes ad.d.l.vbi ceptū.per me in vnuʒ faſciſculū collectas perpetuo notabis.

3 In iudicijs vniuerſalibus venit illud ꝙ reperit̄ reus poſſidere tp̄e ſententie ſecus in generalibus.in.c.ij.n.21.⁊.25.de libel.obla. 96

Iudicium quid ſit ⁊ quomodo diffinitur.in rub.nu.1.de iudi. 2

Iudicium non dicitur proprie ante litem conteſtatam.ibi.nu.2.

3 Iudiciū nō dr̄ poſtꝙ eſt cōcluſum in cā.in.c.j.nu.13.de mu.peti. 99

4 Iudicium extraordinarium quid ſit.in.c.qm̄.nu.7.de proba. 27

1 Iudiciū dʒ fieri vbi eſt ceptū ꝙ intellige ſi excipiat̄ ſecus ſi nō excipiatur nam tunc valet proceſſus vtriuſꝙ.in.c.cum.m.n.35.de conſtitu. 29

4 Iudicium vel quaſi nullum eſt coram arbitratore.in.c.preſentata.nu.6.de teſti. 83

3 Iudicium agitatū etiā cum notorie excōicato valet anteꝙ ſibi interdicat̄ vel repellatur ab agendo.in.c.veritatis.nu.36.de do.⁊ contu. 208

3 Iudicium vniuerſale dicit̄ quando petitur eccleſia quia veniunt omnia pertinentia ad eam.in.c.cum ad ſedem.nu.9.de reſti.ſpolia. 186

2 Iudicium aliquando ſumitur pro diſcretione animi quod eſt not.pro compromittentibus.Anto.in.c.ex parte.nu.4.de corpo.vitia. 91

2 Iudicia agitata per tyrannos ſunt iure nulla.in.c.p.⁊.g.nu.22.de off.deleg. 101

3 **Iuramentum** habet vim clauſule ſi nō valet quod ago vt ago ⁊c.in.c. ſi diligenti.nu.10.de foro compe. 73

7 Iuramentum exigi poteſt a reo lʒ actor nihil probauerit vbi vertitur periculū anime.in.c.continebatur.nu.8.de deſpon.impu. 14

7 Iuramentum non recipitur contra iuris preſumptionem.in.c.fi.nu.9.qui matri.accu.poſ. 46

2 Iuramentum ſemper ſeruandum ſi non contineat in ſe peccatum quātuncunque tale iuramentum prohibeatur interponi tam a lege diuina quam humana.in.c.ij.nu.8.de arbi. 197

4 Iuramentum acceſſorium an valeat ſi non valet id ſuper quo eſt interpoſitum iuramentum.in.c.debitores.nu.2.de iureiur. 131

3 Iuramentum intelligitur ⁊ regulatur ſm naturam contractus ſuper quo interponitur.in.c.j.nu.21.de iudi. 5

7 Iuramentum non eſt de ſubſtantia matrimonij tamen addit fortius vinculum.in.c.ſuper eo.n.5.de conſan.⁊ affi. 32

7 Iuramentū in defectum probationis plene non datur denuntiatoribus vel accuſatoribus.in.c.cum dilectus.nu.4.de calum. 76

2 Iuramentum affectionis poteſt preſtari ante ⁊ poſt taxationem factā per iudicem.in.c.fi.nu.3.quod me.cau. 153

Iuramētum quod preſtatur pro rebus amiſſis requirit duo.primum difficultatem probandi res amiſſas.ſcdm odiū violentie.ibi.nu.5.⁊.8.

Iuramētum quod preſtatur pro rebus amiſſis an habeat locū in omni ſpecie violentie.ibi.nu.6.

7 Iuramentum contra bonos mores non eſt obligatorium.in.c.donatio.nu.9.de dona.inter vi.⁊ vxo. 53

6 Iuramentum ⁊ votum faciunt laicum eſſe de foro eccleſiaſtico.in.c.licet.nu.3.de voto ⁊ vo.re. 176

2 Iuramentum calumnie non preſtat procurator ſine ſpeciali mandato ſyndicus vero ſic.in.c.quia.nu.2.de procu. 142

3 Iuramentum vt ſeruetur poteſt eſſe cognitio ſecularis.in.c.cum ſit generale.nu.18.de foro compe. 66

7 Iuramentum ⁊ carnalis copula nihil addunt ad ſubſtantiam matrimonij.in.c.ſi inter virum.nu.4.de ſponſa. 12

6 Iuramentum tollit beneficium velleiani.in.c.ex reſcripto.nu.9.de iureiuran. 135

3 Iuramentū calūnie non preſtatur per collegiū ſeu vniuerſitatē ſed per eorum adminiſtratorem.in.c.imperatorum.nu.1.⁊.5.de iura.cal. 126

2 Iuramētū ſuper re turpi an ⁊ qñ valeat.in.c.ſi.nu.2.de pactis. 134

7 Iuramētū generaliter preſtitū debet reſtringi ꝙtum poteſt vt minus obliget iurantē.in.c.cū clerici.nu.4.de verb.ſig. 200

7 Iuramentū preſtandū per religioſos debet preſtari tactis ſcripturis.in.c.quoties.nu.1.de purga.cano. 161

Iuramentum de veritate vel credulitate qñ admittitur in facto alieno.ibid.nu.2.

7 Iurās aliquā in vxorem accipere ſi centum ſibi donauerit non tenetur illam in vxorem accipere niſi poſtea pure conſenſerit vel eam cognouerit.in.c.de illis.nu.1.⁊.3.de condi.appo. 18

Iuramento notorie illicito cōtrauenire licet propria autoritate alias debet adiri ſuperior.in.c.venerabilem.nu.24.de elec. 156

Contra iuramentum licitum poteſt quis venire propria autoritate ex magna neceſſitate.ibi.

7 Iurans cum aliqua contrahere impedimento ceſſante cōtrahere cogitur per eccleſiam.in.c.ex literis.nu.1.de ſpon. 5

Iurans cōtrahere cum vna ex filiabus alicuius ⁊ deinde cum aliqua ex eis coeat an teneatur illam ducere.ibi.nu.7.

6 Iuramentum contra vtilitatem eccleſie non ligat iuramentum.in.c.ſi quis.nu.7.de rebus eccle.alie. 75

Iuramentum non ligat iurantem ad iniquitatem.ibi.

Iuramentum non ligat adminiſtratorem eccleſie quominus petat reſtitutionem in integrum.ibi.

7 Iuramētum non eſt de ſubſtantia matrimonij licet fortius obliget. in c.licet.nu.3.de ſponſa.du. 17

Iuramentū an ſit licitū vel nō:ſpectat ad papam vel ep̄m nō autē ad iudices ſeculares.in.c.venerabilem.nu.13.⁊.24.de elec. 155

7 Iuramentū in defectum ſemiplene probationis an deferatur in cauſa matrimonij.in.c.mulieri.nu.6.de iureiur. 165

Iuramentum in defectum ſemiplene probationis an deferatur ſtanti contra matrimonium.ibi.nu.7.

Iuramentum in defectum ſemiplene probationis an deferatur in cauſa monachatus.ibi.nu.8.

6 Iuramentum preſtitū ꝯ legem emanantē principaliter in fauorem publicum non tenet.in.c.ex tenore.nu.3.de conceſ.preb. 62

6 Iuramentum non datur in defectum probationis in cauſis magnis etiā ſi ille qui vellet iurare eſſet aliquis prelatus ⁊ ſic egregia perſona.in.c.cum dilectus.nu.21.de ſucceſ.ab inteſta. 132

6 Iuramētū nō obligat vltra ꝯceſſum.i.c.vnico.n.19.de ꝯmodato. 80

6 Iuramentū intelligit̄ ſm intētionē iurātis in foro ꝯſciētie ſed in foro iudiciali ſm intentionem dantis.in.c.ex literis.nu.6.de ſpon. 4

3 Iuramentum de calumnia non preſtatur in cauſis mere ſpiritualibus nec in eis annexis.in.c.quanto.nu.3.⁊.4.de iudi. 9

7 Iuramentum metu preſtitum non eſt obligatorium. in.c.ſignificauit.nu.3.5.de eo qui du.in ma. 23

Iuramentum contra bonos mores non valet.ib.

Iuramentum contra ſubſtantialia matrimonij non tenet.ibi.

Iuramentum metu extortum non tribuit libertatem conſenſus.ibid.

4 Iuramentum an ſit deferendum in cauſa criminali in defectum probationis.in.c.tam literis.nu.6.de teſti. 63

4 Iuramentum non obligat iurantem in preiudicium iuris ſuperioris dummodo iuret ſuper re pertinente ad ſuperiorem.in.c.veniētes.nu.2.de iureiur. 142

3 Iuramentum calumnie an poſſit explicari per vniuerſitatem.in.c.paſtoralis.nu.6.de iudi. 37

Iuramentum calumnie poteſt per alium ſubiri dummodo habeat ſpeciale mandatum.ibidem.

6 Iuramentum non ligat coniuges de ſe adinuicem dimittēdo.in.c.veniens.nu.4.de regu. 63

3 Iuramentum vbicunꝙ exigit tacturam euangeliorum nō ſufficit tangere aliam ſcripturam.in.c.ſi.nu.3.⁊.9.de iura.calum. 130

Iuramentum de cōſuetudine preſtatur ſuper quacūꝙ ſcriptura.ibid.

Iuramētum calumnie quibus caſibus remittitur.ibid.nu.5.

Iuramentum calumnie preſtatur a ſyndico abſꝙ alio mandato ſecus a procuratore.ibid.nu.10.

Iuramentum calumnie ſi fuerit ab aliqua partium recuſatum poſtea poterit preſtari vſꝙ ad ſententiam.ibidē.nu.19. 131

Iuramentum calumnie non poteſt expreſſe remitti.ibi.nu.20.

Iura.cal.ſi nō p̄ſtat̄ a tutore vel cu.nō nocet pupillo vel adul.ibi.n.21.

Iura.calum.ſi nō p̄ſtat̄ a prelato vel ſyndico an preiudicet eccleſie.ibi.

4 Iuramentum de nō teſtificādo etiam in cauſa criminali nō tenet.in.c.conſtitutis.el.j.nu.2.de reſti. 80

Iurans temerarie an admittatur in teſtem.ibi.nu.4.

Iuramentū poteſt quis exigere per procuratorem.in.c.ſignificaſti.nu.1.de electio. 119

In iuramento excipitur autoritas ſuperioris:hoc qūo intelligit̄.ibid.

7 Iurans cum aliqua cōtrahere moueri potius debet quam compelli.in c.requiſiuit.nu.1.de ſponſa. 7

4 Iuramentum ſi non poteſt ſeruari in forma ſpecifica debet ſeruari eo modo quo poteſt.in.c.quāto.nu.2.de iureiu. 140

6 Juramentum de non alienando intelligitur de alienatione illicita.in c.tua nos.nu.3.⁊.5.de eccle.edifi. 229
Juramētū operatur vim clauſule ſi nō valet qd ago vt ago ⁊c.ibi.n.4.
Juramentum debet intelligi vt aliquid operetur.ibi.
Jurans permanere in aliquo loco pōt iuramento nō obſtāte ſe abſentare ex neceſſitate vel vtilitate illius loci.ibi.nu.5.
Juramentū de nō alienando non extenditur ad alienationez modice rei.idem credo in prohibito alienare.ibi.nu.9.
Jurans nō alienare vel pignorare bona eccleſie ſue poteſt fructus poſſeſſionum vendere vſq; ad.xx.annos.ibi.nu.11.
7 Juramentum obediētie preſtitum alicui intelligitur ꝙ obediet in his que ſpectant ad officium illius qui recipit tale iuramentum.in.c.ſuper quibuſdam.nu.5.de verb.ſig. 187
1 Juramētum calumnie exigitur in ſpiritualibus.in.c.dudum.el.ij.nu.30.de elec. 178
6 Juramentum calumnie non poteſt per conſuetudinem tolli.in.c.conſtitutus.nu.4.de fideiuſ. 98
4 Juramentum malitioſe toties eſt preſtandū quoties viſum fuerit iudici.in.c.preſentium.nu.11.de teſti. 63
Jurans ſe malitioſe non opponere ſi deficit in probationibus an excuſetur ab expenſis.ibi.nu.13.
2 Juramentum metu preſtitum an liget.in.c.cum dilectus.nu.10.quod metus cauſa. 153
7 Jurans non accuſare aliquem repellitur ab accuſatione ſi ipſum accuſauerit.in.c.veniens.nu.1.⁊.15.de accuſa. 56
7 Juramentū non eſt exigendum a reo in cauſa clandeſtini matrimonij etiam actore non probante tamen diſtinguendū eſt.in.c.quod nobis.nu.2.de clandeſti.deſponſa. 16
4 Juramentum an extendatur ad actus futuros.in.c.clericus.nu.1.de iureiurando. 166
Juramentum eſt ſtricti iuris ⁊ ſtricte interpretatur propter periculum anime.ibi.nu.2.
Juramentum non extenditur ad alia ex conuentione partium quā ad ea ſuper que fuit interpoſitum.ibi.nu.3.
4 Juramēti exceptio eſt exceptio litis finite.in.c.ſi Chriſtus.nume.2.de iureiur. 153
Ad iuramenti ſubſtantiam non eſt de neceſſitate verbū iuro ſed ſatis eſt ꝙ interponat deum implicite vel explicite.ibi.nu.3.
Jurare per crucem per euangelium per angelum ⁊ per ſalutem principis:an ſit licitum.ibi.nu.6.
3 Juramentū calumnie nō excuſat victum a condēnatione expenſarū.in.c.finem.nu.21.de dolo ⁊ contu. 201
3 Juramentū non ligat quando quis iurauit nolle aliquid facere quod eſt bonum.in.c.nouit ille.nu.40.de iudi. 35
1 Jurās obſeruare fidelitatem alicui tanquam imperatori ſi declaratur quod non eſt imperator non tenetur iuramentum obſeruare.in.c.venerabilem.nu.2.17.⁊.25.de elec. 155
7 Juramentum quatenus venit in degradatione iuris cōis vel iuris alterius eſt ſtricte interpretandum.in.c.in noſtra.nu.4.de iniur. 153
6 Juramentum quod preſtant prelati de non alienando bona eccleſie an extendatur ad bona omnium eccleſiaruz ſue dioceſis.in.c.tua nos.nu.15.de eccle.edifi. 224
Juramentum debet ſtricte intelligi.ibi.
3 Juramentum calumnie quando defertur an poſſit peti terminus ad deliberandum.in.c.cum cauſam.nu.6.de iura.cal. 128
Juramentum calumnie vtrum preſtetur ab excommunicato.ibi.nu.9.
Juramentum calumnie preſtatur a tutore ⁊ curatore ⁊ patre quando eſt legitimus adminiſtrator.ibi.nu.10.
Juramentum calumnie preſtatur per illum qui reſpondet ad interrogatoria.ibidem.nu.17. 129
Juramētum calumnie ſi eſt preſtitum ſuper tota cauſa an ſit amplius preſtandum de nouo.ibi.
6 Juramentū confirmatorium contractus alias prohibiti vel permiſſi nullā producit actionem ſed agitur vigore contractus ⁊ actione deſcēdente ex eo.in.c.cum veniſſent.nu.25.de inſti. 54
Juramētū appoſitū ſuper aliquo ꝯctu nō facit mutare forū ſz accumulare forū foro ⁊ eſt in optione actoris coram quo iudice velit agere.ibi.
Juramentum obligationis inductorium poſitum ſuper obligatione naturali precedente producit actionē ſecundū vtrunq; ius.ibi.nu.26.
6 Juramētū de nō infeudādo de nouo nō extēditur qñ p̄latus vult integrare vaſallū in mēſura deceptum.in.c.ꝑ tuas.nume.1.⁊.3.de dona. 104
3 Juramētū in litē ꝓcedit qñ doloſe reſtituit̄ res vel qñ dolo nō poſſidetur ⁊ pōt excedere valorē rei.in.c.fi.§.in alijs.nu.26.vt lite nō cōte. 119
6 Juramentum non ligat iurantem in preiudicium eccleſie.in.c.grauis.nu.2.de cenſi. 220
2 Juramentum etiam temerarium eſt obligatorium.Anto.in.c.ij.nu.6.de renun. 21
Juramentum tranſactio ⁊ reſcriptum:nō extenduntur ad incogitata ⁊ ad poſtea ſuperuenientia.ibi.nu.7.⁊.9.
4 Ex iuramento ſuper vſuris ſoluēdis preſtita obligatio ſaltem ſecundaria acquiritur parti ſuſcipienti.in.c.j.nu.1.de iureiu. 126
Ex iuramento puro orit̄ ꝑti ſuſcipiēti obligatio ſaltē naturale.ibi.n.2.
Juramentum continens turpitudinem ex parte ſuſcipientis tantū eſt obligatorum.ibi.nu.3.
Jurans alia abſolutione non indiget ſi ille in cuius fauorem iuratur obligationem remittit.ibi.nu.4.
Juramentum vbi validat contractum ſublato iuramento non propterea reſcinditur contractus.ibi.nu.12. 128
4 Judex ex officio ſuo poteſt occurrere peccato futuro.in.c.j.nu.5.de iureiuran. 127
7 Juramentum in ſupplementum ſemiplene probationis non defertur in cauſis preiudicialibus vel grauiſſimi preiudicij.in.c.cum cauſa.nu.7.de rapto. 180
7 Juramentū nō eſt fortius vinculum voto vnde nō valet iuramentum contra votum.in.c.rurſus.nu.3.qui cle.vel vou. 22
6 Juramentū qd p̄ſtatur a ſingulis ligat ipſos ſingulariter cōtrauenientes non antē collegialiter.in.c.j.nu.7.de his que fi.a ma.par.ca. 70
Juramentum tendens cōtra vtilitatem eccleſie nō eſt ſeruandum imo dicitur potius periurium.ibi.nu.9.
Juramentum temerariū quos effectus producat.ibi.nu.10.⁊.7.
7 Juramentum de non repetendis vſuris nō efficit quin vſurarius poſſit compelli ipſas reſtituere.in.c.tuas.nu.1.de vſur. 114
Juramentum de non repetendis vſuris non inducit liberā remiſſionē vſurarum.ibi.nu.2.
Jurans non repetere vſuras poteſt abſolui a iuramento ⁊ ipſas poſtea repetere.ibi.nu.5.
3 Juramentū calūnie preſtatur per generales adminiſtratores notitiam habentes de cauſa ⁊ tunc iurant in animam propriam alias in animā domini.in.c.in pertractandis.nu.1.2.⁊.4.de iura.calum. 126
7 Juramentū a reo exigi poteſt in cauſa matrimoniali etiā ſi actor nihil probauerit.in.c.atteſtationibus.nu.11.de deſpon.impube. 15
4 Juramentum non defertur reo quando actor nil probauit.in.c.iuramentum.§.ſane.nu.1.de iureiur. 168
An ſemper recurrendum ſit ad iuramentum dato aliquo gradu probationis.ibi.nu.8.
Juramētum cui ſit deferendū in defectum ſcilicet an actori an reo.ibidem.nume.9. 169
Juramentum an ſit deferendum quando actor plene probauit ⁊ reus ſemiplene ⁊ cui ſit deferendum.ibi.nu.10.
Juramentum iſtud vt deferatur an pars petere debeat.ibid.nu.15. 170
6 Juramentum non eſt deferendum illi contra quem preſumitur de trāſgreſſione.in.c.clericos.num 2.de coha.cleri.⁊ mu. 11
4 Juramento alicuius ſtandū eſt in dependentibus a conſcientia ſua.in c.preſentium.nu.3.de teſti. 62
6 Juramentum non eſt preſtandum quando timetur de contrauētione.in.c.ex parte.nu.2.de cle.non reſi. 21
Juramentum debet verificari in caſu vero ⁊ non ficto.ibi.nu.3.
Juramentum regulatur ſecūdum naturam actus vbi interponit̄.ibi.numero.4.
Juramentum extenditur ad connexa non ad extranea.ibi.
3 Juramētū calūnie non dz nec pōt p̄ſtari a clerico ſine licentia ſuperioris ⁊ pōt per clericū alteri committi.in.c.j.n.1.⁊.16.de iura.cal. 122
Juramētū calūnie preſtat̄ poſt litis cōteſtationē ⁊ aliqñ ante.ibi.nu.4.
Juramentum calumnie ſi non eſt preſtitum nō vitiatur proceſſus.ibi.
Juramentum calumnie quid debet continere.ibi.nu.10.
Juramentum nunquam debet ab aliquo peti quando veriſimiliter dubitatur de tranſgreſſione.ibi.
Juramentum calumnie an preſtetur in cauſis criminalibus.ib.nu.12.
Juramentum calumnie preſtatur qñ redarguitur inſtr̄m de falſo.ibid.
Juramentum calumnie in quibus caſibus ſubeatur.ibi.nu.13.
Juramentum calumnie preſtatur etiam in cauſis modicis.ibi.nu.14.
4 Juramentum contra iuramentum an valeat.in.c.intellecto.num.8.de iureiuran. 164
Jurans non alienare ſi locauit per centum annos an efficiatur periurus.ibi.nu.10.
3 Juramentum non poteſt preſtari a clericis ſine licentia ſui ſuperioris.in.c.ſignificaſti.nu.8.de foro compe. 85
4 Juramentum quid ſit:quid ſacramentum:⁊ quid iuſiurandum in rubri.nu.1.de iureiuran. 126
Super quo eſt iurandum.ibidem.nume.2.
7 Juramentum non inualidat actum ſpiritualem ſuperuenientem.in d.c.de illis.nume.3.de ſponſa. 3
3 Juramentum calumnie an preſtetur in cauſis ſpiritualibus vel annexis.in.c.ij.nu.1.4.⁊.5.de iura.calum. 125
Juramētū calūnie qd differat a iuramēto de veritate dicēda.ibi.n.10.
Juramentū calūnie eſt iterum preſtandum quando dicetur melius cognoſcere veritatem licet ſemel ſit preſtitum.ibid.nu.11.
Per iuramentum de veritate dicenda non rñdetur per verbum credo ſecus in iuramento de calum.ibidem.nu.10.⁊.12. 124
4 Juramentum non eſt ſeruandum quando ſine interitu ſalutis eterne vel corporalis

corporalis ſeruari non poteſt.in.c.ſi vero.nu.2.de iureiur. 132
2 Iuramentum tendens in diſpendium ſalutis an ſit ſeruandum ⁊ qualiter dicatur tendere in diſpendium.ibi.nu.3. 133
Iuramentum quod nunquam erit epiſcopus vel clericus an ſit obligatorium.ibi.nu.4.
Iuramentum quod quis preſtat de non fideiubēdo pro aliquo an valeat.ibi.nu.5.
Iuramento ⁊ confeſſio facta dolore iracundie an valeat.ibi.nu.7.
Iuramentum ſeruare debet is qui iurauit redire ad carcerē.ibi.nu.8.
Iuramentum metu extortum an obliget ⁊ in foro penitentiali.⁊ in foro fori.ibi.nu.9.
Iuramentum metu extortum an obliget contra venientem ad peccatum mortale an ad veniale.ibi.nu.10.
4 Iuramentum metu extortum an obliget.in.c.cum contingat.nu.3. de iniur. 155
Iuramentum an valeat ⁊ obliget contra legem interpoſitū.ibi.n.4.
Iuramentum eſt validum factum contra legem humanam ſuper fauore vel odio priuato fundatam.ibi.nu.6. 156
Iuramentum temerarium ſi non eſt contra bonos mores ⁊ ex eius obſeruantia non ſequitur peccatum eſt ſeruandum.ibi.nu.7.
Iuramentum an excludat ſimulationem contractus.in.d.c.cum contingat.nu.158.
Iurans obſeruare id quod ſit contra legem vel ſtatutum,an audiatur petendo abſolutionem.ibi.nu.21.
Iuramentum operatur quod ſi actus non valet eo modo quo agit, valeat quo valere poteſt.ibi.nu.25. 160
Iuramentum ſupplet defectum ſolennitatis formalis.ibi.nu.27.
Iuramentum non validat contractum ratione rei ſeu materie prohibitum.ibi.nu.29.
Iuramentum ſuper ſtipulatione facta alteri an operetur obligationem.ibi.nu.31.
Iuramentum an obliget fideiuſſores dotare ⁊ an firmet pactum de nō cedendo bonis.ibi.nu.32.
3 Iuramentum contraueniens non facit actum nullum licet ſit periurus.in.c.veritatis.nu.38.de do.⁊ contu. 28
Iurans ſoluere excommunicato intra certum tempus an teneatur adimpleri.ibi.nu.39.
Iuramentum non obſeruans ex legitima cauſa nō eſt periurus.ibi.
Iuramentum interpoſitum ſuper aliqua re intelligitur ſi illa res in eodem ſtatu permanſerit.ibi.
Iuramentum contra iuris diſpoſitionem non obligat.ibi.nu.40.
Iuramentum ſine altero ex ſuis comitibus eſt ſeruandum ſi eſt honeſtum.ibi.nu.8.
4 Iurandi modus diuerſus.in.c.⁊ ſi chriſtus.nu.10.de iurein. 153
Iurare an indiſtincte prohibitum ſit ceſſante vtilitate vel neceſſitate.ibi.nu.12.
Iurans ſine cauſa ⁊ iocoſe qualiter peccet.ibi.nu.15.
3 Iuramentum illicite extortum non impedit petitionem iuſti debiti. in.c. nouit ille.nu.52.de iud. 36
4 Iuramentum de non loquendo vel de non preſtando officiū charitatis an ſit obligatorium.in.c.cum quidam.nu.6.de iurein. 137
7 Iuramentum de veritate nunq̄ quis tenet nec debet ſubire quando non poteſt haberi vera ſciētia.in.c.accedens.nu.5.de purg.cano. 164
7 Iuramentum qd preſtat abſoluendum ab excōicatione an ſit de ſubſtantia abſolutionis.in.c.cum deſyderes.nu.4.de ſenten.excom. 183
4 Iuramentum non creditur ſi ex aduerſo contrarium probatur.in.c. propoſuiſti.nu.1.de proba. 7
4 Iuramentum an ſit de ſolennitate teſtimonij.in.c.tuis queſtionibus. nu.2.de teſti. 74
An iuramentum quod defertur teſtibus vt remittatur a partibus requirat conſenſum iudicis.ibi.nu.3.
In remittendo iuramento teſtibus requiritur cōſenſus vtriuſq; partis.ibi.nu.4.
An partes in cā criminali poſſint remittere iuramētū teſtib⁹.ibi.n.5.
Iuramentum calumnie poteſt tacite a partibus remitti ſed non expreſſe.⁊ que ſit ratio differentie intra iuramentum calumnie ⁊ illud quod preſtatur teſtibus.ibi.nu.6.
Si non appareat an iuramentum fuerit remiſſum nec preſtitum an preſumatur preſtitum.ibi.nu.8. 75
3 Iuramentum quod vertit circa opus pietatis poteſt dari diebus feſtis.in.c.j.nu.3.7.9.de ferijs. 137
3 Iuramentum calumnie preſtatur hodie etiam in ſpiritualibus.in.c.literas.nu.19.de reſti.ſpo. 182
Iuramentum quo quis ſe aſtrinxit ſtare mandatis eccleſie non ligat in his que ſunt contra deum vel animum.ibi.nu.20.
Iuramentum quo ad deum intelligitur ſecundum intentionem iurātis.ibi.nu.21.
Iuramentū non dʒ quis ſeruare licet ſit conſcius ſolus ipſe de cauſa nō ſeruandi iuramentū ⁊ licet habeat periurus ab eccleſia.ibi.nu.26.
3 Iuramentū an ſit ſernādū,eſt cognitio eccleſiaſtica.in.c.cū veniſſent. nu.4.de iud. 30
2 Iuramentum deciſorium ⁊ ſuppletiuum defertur illi qui pro ſe habet vnum teſtem.in.c.ex inſinuatione.nu.2.⁊.6.de procu. 140
Iuramentum ſuppletiuū datur etiā in cauſis non leuibus.ibid.nu.3.
Iuramentum ſuppletiuum datur etiam quod femina ſit adducta in teſtem.ibi.nu.7. 141
3 Iuramentum operatur vt quis cōueniatur coram iudice eccleſiaſtico.in.c.cum contingat.nu.23.de foro compe. 178
7 Iuramentum preſtatur tactis ſacroſanctis ſcripturis ⁊ ſi non tangantur non valet in.c.laudabilem.nu.3.de frigi.⁊ male. 35
4 Iuramentum clerici preſtitum laico in dependentibus a poteſtate ſua eſt obligatorium.in.c.petitio veſtra.nu.1.de iureiur. 16
Iuramentum extortum an obliget.ibi.nu.3.
Iuramentum generale de non eſſendo contra aliquem an extendatur ad cauſas ſuas conſanguineorum eccleſie ſue vel patrie ſue.ibi.nu.4.
4 Iuramentum non exigitur in purgatione facienda.in.c.literas.nu.9. de preſum. 123
3 Iuramenti poſiti in cōtractu vigore pōt principalis cōueniri in foro eccl'iaſtico ſed an eius heres.in.c.cū ſit generale.n.22.de foro cōpe.66
4 Iuramentū in foro penitentiali interpretatur ſecundum intentionē iurantis ſed in foro iudiciali interpretatur ſecūdum ius.in.c.veniens. nu.4.de iureiur. 138
Per ſecundum iuramentum non tollitur promiſſum alteri factum ſolenniter.ibi.nu.6. 139
Iuramento ſe obligans ad factum compellitur preciſe nec ſuccedit obligatio ad intereſſe.ibi.nu.7.
Iurans ſeruare laudum intelligitur iurare de ſoluenda re laudata vel de ſoluenda pena.ibi.nu.8.
4 Iuramentū appoſitū ſuper actu intelligit cū oībus cōditiōībus ⁊ limitationib⁹ illi⁹ act⁹.in.c.quēadmodū.§.illud aūt.nu.5.de iurein.152
Iurans non accuſare an poſſit denuntiare : iurans non denuntiare ſi denuntiat an incurrat periurium.ibi.nu.7.
Multe cōditiōes generales q̄ ſubintelliguntur in iuramento.ibi.n.8.
Iuramentum contra legem non tenet ſi iuramētum eſt reprobatum per ius canonicum.ibi.nu.11.
Iurans non accuſare an obligetur ⁊ quomodo.ibi nu.14.
4 Iuramentum de veritate dicenda poteſt deferre iudex in cauſa vſurarum ⁊ in cauſa qua imminet peccatum deficientibus alijs probationibus ⁊ eminentibus iudicijs.in.c.ex literis.nu.4.de iurein. 163
Iuramentum de veritate dicenda hodie a parte exigi poteſt in omni cauſa indirecte mediantibus poſitionibus.ibi.nu.5.
Si probetur cōtrahētē eſſe vſurarium ⁊ per famā probet quoſdā ſuos cōtractus vſurarios eſt locus delationi iuramenti in defectū.ibi.nu.6.
Iuramentū in defectū defertur repetenti vſuras qui probabit aduerſarium ſuum fuiſſe vſurarium ante poſt ⁊ tempore cōtractus.ibi.n.7.
Si per iuramentum de veritate non poteſt de vera ſorte liquere iudex ex coniecturis iudicabit.ibi.nu.8.
In iuramento de calumnia reſpondetur per verbum credo ⁊ non credo in iuramento veritatis per verbum ſcio ⁊ neſcio.ibi.nu.10.
6 Iuramentum de non infeudando non obſtat quin aliquo caſu poſſint res infeudari.in.c.ex parte.nu.1.⁊.3.de feudis. 92
Iuramentū de non infeudando roma.ponti.inconſulto comprehendit res quarū eccleſia habet vtrunq; dñium nō aūt res infeudatas vel emphyteoticarias ſi aliquo caſu vel tempore reuertantur.ibi.nu.3.
6 Iuramentū quando concernit vtilitatem iurantium non poſſunt illi contrauenire q̄ nemo poteſt ſeipſum abſoluere ſed concernens fauorem tertij poteſt per ipſum remitti.in.c.dilecto.nu.21.de preben.34
Contra iuramentum poteſt venire ſubſiſtente cauſa maxime fauorem publicum concernente.ibi.
2 Iuramentum calumnie ſufficit tantum ſemel preſtari in cauſa.in ca. prudentium.§.ſexta.nu.8.de offi.deleg. 86
5 Iuramentum honoris regulariter eſt interdictum periuro:ſed iuramentum oneris quod tendit ad ipſum obligandum non eſt ſibi interdictum ſi dubitetur ne deijceret.in.c.queſtioni.nu.21.de appel. 103
7 Iuramenta licita ſubire non eſt peccatum.in.c.⁊ ſi queſtiones.nu.2.de ſimo. 81
6 Iuramentum ſi requiritur cum tactura ſcripture non valet ſi ſcriptura non tangatur.in.c.nullus.nu.2.de regu. 155
3 Iuramentum calumnie preſtatur poſt litis conteſtat.immediante.in rubr.nu.1.de iur.cal. 122
1 Iuramentum delatum a parte parti non admittit poſtea probationem in contrarium.in.c.q̄ propter.§.illud.nu.1.de elec. 165
4 Iuramentum ſubditi de preſtando obedientiam illi cui non debet eſt illicitum.in.c.ea te.nu.3.de iureiur. 144
Iurās fidelitatē p ſyndicatu archiepo an ſit feudo priuādus. ibi.n.5.
6 Iuramentum quo caſu poſſit ſubiri in his que dependent ex animo ⁊ conſcientia noſtra.in.c.vidua.nu.5.de reg. 157
5 Iuramentum non impedit validitatem actus licet attentans ſit periurus.in.c.ſi diligenti.nu.7.de preſcrip. 39
7 Iuramētū ad cōmodum partiū preſtitum per partē remitti pōt.in.c.

I

pretere.nu.3.§.de ſpon. 3
Iuramentum ſponſalium per ſponſos poteſt remitti.ibi.nu.4.
Iuramētū qñq̃ principaliter dirigitur deo ⁊ quādoq̃ non.ibi.nu.6.
8 Iuramentum non requirit neceſſario tacturam alicuius rei.in.c.ad aures.nu.3 quod met.cau. 151
Iuramentum magis eſt obſeruandum quando interponitur ſuper corpore chriſti quam ſi ſuper alia creatura.ibi.nu.3. 3
4 Iuramēta teſtiū debent ſcribi ꝑ notariū.in.c.qm̃.nu.33.de proba. 31
5 Iuramentum non eſt deferenduz illi qui eſt ſuſpectus deierare.in.c. paſtoralis.nu.6.de exce. 5
2 Iuramentum quando interuenit cōpromiſſo tunc poteſt peti executio laudi nec requiritur alia emologatio nec ſuccedit obligatio ad intereſſe.in.c.ꝑ tuas.nu.13.de arbi.fo.175.De quo vide in nu.19. 175
Iuramentum habet vim clauſule rato manente pacto.ibi.nu.14.
7 Iuramentum vbi interuenit in ſponſalibus facit quod maiores cōpelli poſſunt ad contrahendum matrimonium.in.c.de illis.el.j.nu.4. de deſpon.impu. 14
6 Iuramentum preſtituz per prelatū in alienatione iuriū eccleſie preiudicat ſibi ſed non eccleſie.in.c.cum veniſſent.nu.14.de inſti. 54
Iuramentum primum preiudicat ſecundo.ibi.
Iuramentum litis deciſorium quod preſtatur in ſupplementum probationis parit actionem ſecundum vtrunq̃ ius.ibi.nu.24.
Iuramentum non petitur quando veriſimiliter timetur de non obſeruatione illius.in.c.ceterum.nu.4.de iur.cal. 127
Iuramentum calumnie poteſt omitti etiam parte preſente.ibi.nu.8.
Iuramentum calumnie poteſt ex aliqua cauſa rationabili remitti ex conſuetudine.ibi.nu.9.
Iuramentum calumnie poteſt per principis reſcriptuz tolli per aliū non etiam ſi eſſet legatus principis.ibi.nu.10.
6 Iuramentum receptum ab vſurario inducit magnam preſumptionem contra eum.in.c.vos.nu.6.de pigno. 94
2 Iuramento contrauenire volens ex noua cauſa ſuperueniente an audiatur.in.c.cum inter.nu.8.de renun. 10
6 Iuramentum an ligauerit iurantem ſpectat ad iudicez eccleſiaſticū. in.c.ſignificante.nu.2.de pigno.
Iuramenti dubij interpretatio nō ſpectat ad ſecularē ſed ad eccleſiaſticū iudicem ibi.iuramentum poſitum in caſu a lege prohibito obligat iurantem ſi prohibitio legis manauit in odium alicuius ⁊ in fauorem iurantis.non tamen tale iuramentū firmat contractum.ibi.n.4.
4 Iuramentum iudiciale neceſſarium quid operetur:⁊ iudiciale ſimplex ⁊ quid voluntarium.in.c.iuramentum.nu.1.de iurein. 166
Ex quolibet iuramento licito naſcitur actio de iure canonico dummodo materia ad hoc ſit apta.ibi.nu.2.
Iuramentū iudiciale quando defertur neceſſe hȝ pars vel iurare vel referre ſi iuſſa eſt a iudice aut iurare aut referre:ſecus ſi non.ibi.nu.4.
Iuramētū iudiciale vel neceſſariū recuſandi q̄ ſit iuſta cauſa.ibi.n.5.
An poſt iuramentum preſtitum poſſit recedi per nouas probationes in contrarium repertas.ibi.nu.7. 167
8 Iuramentū nō defert in ſupplemētū ſemiplene probationis qñ agitur de titulo beneficij.in.c.cū ſuper.nu.10.de cau.poſ.⁊ pro. 157
7 Iuramentum quantuncunq̃ generale non comprehendit illicita.in c.cum iuramento.nu.1.de homi. 108
6 Iuramentum eſt perſonale ex parte iurantis ⁊ facit mutare forum. in.c.parochiano.nu.4.de ſepul. 140
5 Iuramentum ſiue cautio iuratoria non ſunt exigenda ab illis qui preſumuntur peierare.in.c.qua fronte.nu.10.de appel. 103
4 An pro iuramento temerario princ quis beneficio vel inhabilitetur ad promotionez vel deponatur.in.c.tua nos.el.j.nu.3.de iurein. 136
Iuramētū licitū trāſgrediēs vel temere iurās qualiter peccat.ibi.n.4.
Iuramenti forma quod preſtatur a clerico epiſcopo.ibi.nu.5.
5 Iuramētū generaliter preſtitū dȝ intelligi ciuiliter ⁊ reſtringi ad cām honeſtā ⁊ veriſimiliter excogitatam.in.c.ad hec.nu.5.de appel. 110
4 Iuramētū iudiciale retractat ꝑ nouas ꝓbationes vbi vertit periculū anime nō remiſſibile ꝑ partes.in.c.iuramentū.nu.8.de iurein. 167
Iuramētū referre quare nō eſt licitū in actionibus famoſis.ibi.nu.12.
Iuramentum deferre indiſtincte nunquid licituȝ ſit in actionibus famoſis ⁊ alijs criminibus.ibi.nu.13.
An per nouos teſtes poſſet recedi a iuramento iudiciali.ibi.nu.10.
Iuramentum operatur quod valeat ſtipulatio alteri facta.in proe. Gre.nu.25. 8
4 Iuramentum an ſit obligatorium quando interponitur ſuper rebus iurantis metu.in.c.peruenit.el.j.nu.2.de iurein. 128
Iuramētū p̄lati an preiudicet eccleſie ⁊ an p̄latus obliget.ibi.nu.4.
Iuramentum emanatum calore iracundie non obligat.in.c.ſicut ex literis.nu.2.de iurein. 137
7 Iuramentum calumnie non excuſat a condemnatione expenſarum. in.c.calumniam.nu.4.de penis. 169
4 Iuramentum de redeundo ad carcerem an ſit obligatorium.in.c.ſicut infra.nu.4.de iurein. 160
Iurans an obliget ſi nō conſentiat ille cui ſit iuramentum.ibi.nu.5.
Si duo inuicem iurant ⁊ alter iuſte impediatur adimplere ſecundo iurans non obligatur.ibi.nu.6.
7 Iuramentum ⁊ ſimplex promiſſio differunt ⁊ facilius permittitur contrauentio contra promiſſionem quam contra iuramentum.in.c. preterea.nu.7.de ſponſa. 6
6 Iuramentū extraiudiciale quod ſit inter partes nulla inter eas interueniente obligatione ſaltē nuda eſt ſufficiens ſecundū vtrunq̃ ius vt ex eo agatur ad eius obſeruantiā.in.c.cū veniſſent.nu.26.de inſti. 54
Iuramentuȝ poteſt remitti a parte parti.ibi.nu.27.
7 Iuramentū de parendo mandatis eccleſie non habet vim abſolutionis.in.c.quod in dubijs.nu.1.⁊.2.de ſen.excom. 169
4 Iuramenti illiciti relaxatio eſt neceſſaria.in.c.ſi.nu.3.de teſt.cog. 94
4 Iuramentum metu mortis vel rerum amiſſione interpoſitū eſt obligatorium quo ad eccleſiam militātem.in.c.verum.nu.1.de iurein. 138
Iuramentum vano metu interpoſitum an ſit obligatorium.ibi.nu.2.
4 Iuramentum nunquid ſit remiſſum debitoribus per illa verba teſtatoris vt heredes reſtituerent vſuras qui probarent ⁊c.in.c.ad noſtrū. el.ij.nu.11.de iurein. 143
7 Iuramentum non impedit matrimoniuȝ ſequens licet tranſgrediēs ſit periurus.in.c.ſicut.nu.3.de ſponſa. 9
Iuramentum an ⁊ quando inualidet actum ſpiritualem ⁊ temporalem ſubſequentem.ibi.nu.4.
Iuramentū nō valet contra ſimplicē promiſſionē alteri factā.ibi.n.8.
4 Iuramentum malitie ſemper poteſt exigi quāuis iuratum ſit de calūnia.in.c.vltra tertiam.nu.3.de teſti. 85
4 Iuramēto cōtrauenies reſpectu quātitatis reatꝰ magis peccat ꝙ q venit contra ſimplicem loquelaȝ.in.c.clericus.nu.5.de iurein. 166
7 Iurās temere mortaliter peccat.in.c.ad audiētiā.nu.6.de ſpon. 3
4 Iurans alicui ⁊ ſucceſſoribus vel iurans alicui tantum expreſſo nomine proprio vel nomine dignitatis an teneatur ſucceſſoribus iurare.in.c.veritatis.nu.2.de iurein. 137
Iuramentum non ligat heredes iurantis ⁊ ſic obligatio circa ſpiritualia non tranſmittitur ad heredes.ibi.nu.3.
7 Iuramentum non ire niſi facta pace ſi vadit facta tñ treuga an incidat in penā excōicationis ſeu periurij.in.c.ſignificauit.n.3.de iud. 97
3 Iurare de calumnia recuſans ſi non eſt condemnatus ⁊ iterum incipiat agere an poterit repelli.in.c.ſi.nu.23.de iura.cal. 131
7 Iurans non releuare ſecretum ſi adducatur in teſtem poteſt ipſuȝ reuelare ſine metu periurij.in.c.dilectus.nu.5.de exceſ.prela. 148
Iurare nemo pt̄ nolle teſtificari ⁊ ſi iurauerit iuramētū nō valet.ibi.
6 Iurans ſtare in aliquo loco ſi pro intereſſe dicti loci aliquando ſe abſentet incurrit periurium.in.c.ex parte.nu.1.de cle.non reſi. 21
7 Iurans vigore alicuius rei ceſſante illa re abſolutus eſt a iuramento. in.c.cum ex iniuncto.nu.6.de no.ope.nun. 151
Iurans obedire ſuperiori ſi ille non erit amplius ſuperior cenſetur abſolutus.ibi.
7 Iurans contrahere cum aliqua ſi vult religionē ingredi debet prius contrahere ⁊ poſtmodum religionem poterit ingredi.in.c.commiſſum.nu.1.de ſponſa. 7
4 Iurans non diuertere an ex cauſa poſſit diuertere ⁊ non incurrere periurium.in.c.tua nos.el.ij.nu.7.de iurein. 151
Iurans non redire ad maritum an obſtante iuramento poſſit redire. ibi.nu.8.
9 Iurans alienare nolle bona eccleſie non poteſt alienare illa de quibus dubitat an ſit eccleſie.in.c.vt ſuper.nu.1.de reb.eccle.alie. 76
Iuramentum de non alienando bona eccleſie non extenditur ad bona que tempore iuramenti non ſunt de menſa capituli.ibi.
Iuramentum de non alienando an extendatur vt non poſſit alienare in vtilitatem eccleſie vel rem modici valoris.ibi.nu.15.18.
Iuramentū ſimpliciter preſtitū intelligit ſm materiā ſubiectam.ibi.
Iuramentum eſt ſtricti iuris.ibi.
Iurans non alienat in conſulto papa vel ſine licentia ſuperioris non poterit etiam licitam alienationem facere.ibi.nu.16.17.
4 Iurans alicui non reuelare ſecretum ſi producitur in teſtem debet reuelare ⁊ non peccat.in.c.intimauit.nu.3.de teſti. 53
3 Iurare recuſans ex aliqua obſtinatione damnabili preſumitur hereticus.in.c.j.nu.8.de ferijs. 138
4 Iurans per metum obſeruare id ad quod tenebatur de iure ſi cōtrauenit incidit in periuriū ſed poteſt petere abſolutionem a tali iuramento.in.c.ad noſtram.el.iij.nu.3.de iureiur. 143
3 Iurans de ſtando ⁊ parendo iuri vel mādatis eccleſie nō prohibetur appellare ex legitima cauſa ſecus ex friuola.in.c.prout.nu.11.de do.et contu. 198
Iuramentum quantuncunq̃ generale non extenditur ad illicita.ibi.
Iurans non recuſare iudicem non prohibetur ipſum recuſare ex cauſa legitima ſuperuenienti.ibi.nu.12.

Ius tertij an ⁊ quando liceat opponere ad excludendū ius agentis.in.c.veniens.nu.25.de preſcrip. 44
6 Ius conferendi habens poteſt beneficium recipere a papa.in.c.ſi.n.6. de inſti. 54

Ius

7 Jus ciuile non dicitur preiudiciale eccleſijs quando poteſt ſe habere ad preiudicium ⁊ fauorem.in.c.j.nu.4.de no.ope.nun. 150
Jus canonicum ſeruatur in vtroq; foro in cõcernentibus animã vel interpretationem iuris diuini in quibuſdã alijs.de quibus in.d.c.j.n.5.
Jus canonicum ſeruatur in vtroq; foro in caſu in quo ius ciuile non prouidet.ibi.nu.5.
Jus canonicum ⁊ ciuile ſi diſcordat ⁊ vtrunq; ſit rationabile vtrunq; ſeruabitur in foro ſuo.ibi.nu.7.
Jus ciuile an ⁊ quando ſeruabitur per clericos.ibi.nu.8.
1 Jus eligendi ſiue preſentandi deuoluitur ad eum qui habeat electum vel preſentatum confirmare ſi omnes de collegio vel patronus ſine heredibus mortui ſunt.in.c.j.nu.10.de elec. 118
6 Jus quod quis non habet quo caſu poteſt in alium transferre.in.c.cura paſtoralis.nu.8.de iure patro. 193
7 Jus canonicum in omnibus in quibus contrariatur iuri ciuili obſeruatur in terris eccleſie.in.c.peruenit.nu.1.de adul.⁊ ſtu. 116
Jus ciuile ſeruatur in terris imperij indiſtincte vbi eius obſeruantia non inducit peccatum.ibi.nu.2.
2 Jus eligendi quomodo ⁊ quibus interuenientibus acquiritur.in.c.ij.nu.23.de reſti.in inte. 157
5 Jus canonicũ ſeruatur in terris eccleſie vbi diſcordat a iure ciuili etiã in non concernentibus animam.in.c.ſi duobus.nu.6.de appel. 92
6 Jus inſtituendi preſentatum vel confirmandi electum an transeat in alium ſi epiſcopus eſt negligens in inſtituendo vel confirmando.in.c.nulla eccleſiaſtica.nu.12.de conceſ.preben. 55
5 Jus ſuum dicitur proſequi ille qui non vult ſuperiorem non idoneũ.in.c.dilecti filij.nu.6.de excep. 13
7 Jus legitimandi poteſt preſcribi per inferiorem a principe.in.c.ſuper quibuſdam.nu.2.de verb.ſig. 203
6 Jus inſtituendi tranſit in capitulum ſede vacante ſed non ius conferendi.in.c.ex frequentibus.nu.8.de inſti. 52
5 Jure ſuo nõ priuatur quis ex ſola contumacia ſed debet ꝓcedi cõtra ipſum alijs remedijs oportunis.in.c.cum ſuper.nu.22.de re iu. 68
6 Jus in re acquiritur in ſpiritualibus ex ſolo titulo citra aliquam traditionem.in.c.inter cetera.nu.5.de preben. 29
2 Jus decimandi eſt quid ſpirituale nec poteſt cadere in laicuʒ.in.c.peruenit.nu.2.de arbi. 168
1 Jus diuinũ põt limitari minui ⁊ augeri vel diſtingui ſi ratio ſuadet ab ipſa lege poſitiua,ſecus ſi ratio nõ ſuadet.in.c.ſi.nu.3.de cõſue.103
7 Jus percipiendi oblationes in alterius eccleſia quomodo ⁊ quanto tẽpore preſcribatur.in.c.cum inter vos.nu.1.de ver.ſig. 204
6 Jus preſentandi habens poteſt preſentare filium alias idoneuʒ.in.c.ex ore ſedentis.nu.2.de his que ſi.a ma.par.cap. 72
7 Juri canonico ſtatur in matrimonijs contrahendis.in.c.ſi.nu.2.de rapto. 121
7 Jus quando aliquid inducit ex preſumptione certa ſeu ex aliquo facto non ſatiſſit iuri niſi factum ſit perfectum ⁊ non ſufficit inchoaſſe.in.c.adoleſcens.nu.2.de ſponſa. 12
6 Jus accreſcendi non habet locum in feudis neq; in emphyteoſi niſi expreſſe fuerit dictum.in.c.ex parte.nu.8.de feudis. 92
5 Jus decimandi an habeat cauſam continuam.in.c.de quarta.nu.13.⁊ 21.de preſcrip. 23.⁊ ſe.
1 Jus habere in aliqua re an ſignificet reſpectu proprietatis an reſpectu poſſeſſionis.in.c.bone memorie.el.ij.nu.7.de poſtula.prela. 113
2 Jus eligendi eſt ꝑſcriptibile.in.c.cũ eccleſia.nu.5.de can.poſ.⁊ p.154
Jus eligendi an perdatur ex eo:quia in actu electionis aliquis non fuit vocatus.ibi.nu.11.
Jus decimandi ſi fuerit habitũ in perceptione certe ſpeciei fructuum ſufficit ad preſcribendum ius decimandi quo ad quoſcunque fructus illius fundi.ibi.nu.54. 156
6 Jus baptizandi pertinet ad eccleſiam cathedralem alio non conſtito.in.c.j.nu.1.de relig.domi. 183
7 Jus patronatus non poteſt vendi hoc modo,vendo tibi villam cum iurepatronatus quod habeo in ea ſed iſto alio modo ſic:vt vẽdo villã cum iure patronatus:quia primo caſu venit principaliter ſecundo acceſſorie.in.c.querelam.nu.6.de ſimo. 80
6 Jus conferendi beneficia eſt preſcriptibile:ius vero inſtituendi an preſcribatur:remiſſiue.in.c.ex frequentibus.nu.3.de inſti. 52
3 Jus conferendi tranſit gradatim in ſuperiores ipſo iure ſi illi ad quos ſpectabat fuerunt negligentes.Ant.in.c.literas.nu.2.de ſup.neg.prela.fo.34.Et.in.c.ſeq.in.ij.no. 110
7 Jus canonicum attenditur in materia ſpirituali.in.c.propoſuit.nu.3.de comu.ſeruo. 25
2 Jus canonie ⁊ acceſſoria ad illud vt eſt ſtallus in choro ⁊ locus in capitulo dicuntur ſpiritualia iura.in.c.cum inter.nu.1.de renun. 10
1 Jus naturale ⁊ eius conſtitutio quomodo extenditur ad preterita.in c.ſi.nu.8.de conſti. 42
6 Jus humanum quotieſcunq; eſt fundatũ ſuper preſumptione nõ eſt obſeruandum in foro anime ſi veritas eſt in contrarium.in.c.raynaldus.nu.14.de teſta. 127
7 Jus accreſcendi habet locum in iuriſdictionalib⁹.in.c.ad abolendã.nu.10.de here. 101
3 Jus funerandi eſt conceſſum laicis quo ad poſſeſſionem non quo ad dominium.in.c.quanto.nu.10.de iud. 10
Juris funerandi cognitio ad quem iudicem ſpectet.ibi.nu.11.
4 Jus diuinum allegari poteſt in deciſionibus cauſarum.in.c.licet.el j.nu.3.de teſti. 56
Jus diuinum poteſt limitari per ius poſitiuum.ibi.nu.3.
3 Jus patronatus participat de ſpiritualitate ⁊ temporalitate.in rub.nu.4.de iud.2. 2
6 Jus excommunicandi non poteſt preſcribi a non habente aliquaʒ iuriſdictionem vel prerogatiuam,prout eſt capitulum,prepoſitus vel archidiaconus.in.c.ij.nu.7.de his que ſi.a ma.par.ca. 71
7 Jus conferendi beneficia habens non poteſt illa pro ſuo vſu retinere ſiue ibi conferre.in.c.ad aures.nu.1.⁊.2.de exceſ.prela. 144
7 Jus percipiendi fructus ad tempus beneficijs vacaturis pro debitis eccleſie ſoluendis a quo concedi poteſt.in.c.tua nobis.nu.1.de verbo.ſignifi. 206
6 Jus inſtituendi poteſt pertinere ad non epiſcopum de iure ſpeciali.in.c.cum veniſſent.nu.1.⁊ nu.10.de inſti. 53
3 Jus conferendi vel eligẽdi acquirit̃ per vnicã collationem vel electionem non autem proprietas.in.c.cum olim.nu.5.de can.poſ.⁊ pro.193
4 Jus canonicũ poteſt dici ius diuinum.in.c.nimis.nu.3.de iureiu.162
6 Jus decimandi eſt quid ſpirituale nec poteſt concedi in perpetuum ſed ad tempus ſic.in.c. exhibita.nu.4.de renun. 62
7 Jus ad rem acquiritur per electionem ſed per collationem acquiritur ius in re.in.c.ſuper his.nu.3.de accu. 64
6 Jus funerandi ſi eſt conceſſum alicui eccleſie cenſetur cõceſſum cum clauſula quod non intelligatur derogatum quin eccleſie parochiali debeatur canonica portio.in.c.certificari.nu.10.de ſepul. 137
6 Jus cõferendi vel inſtituendi habens poteſt etiam mittere in corporalem poſſeſſionem.in.c.ex parte aſtenſis.nu.2.de conceſ.preben. 61
6 Jus diuinum non poteſt tolli ſed bene limitari diſtingui vel interpretari.in.c.ſignificatum.nu.3.de reg. 159
6 Jus inſtituendi vel confirmandi tranſit in capitulum ſede vacante, ſed non ius libere conferendi quando collatio ſpectabat ad ſolum epiſcopum.in.c.autoritate.nu.8.de inſti. 52
☞ Adde ꝙ capitulum ſede vacante,licet nõ ſuccedat in libera collatione beneficiorũ tranſit tñ in eũ ius inſtituendi preſentatum per patronos que eſt collatio neceſſitatis ⁊ non libera,nã ex quo preſentat⁹ eſt idoneus debet inſtitui ꝑ ſuperiorem.de iure patro.c.nobis.libera eñ collatio dicitur quedam donatio que nõ trãſit in capitulũ:nec etiã in vicarium epi ſine ſpeciali mandato:vt in.c.ſi.de offi.vica.lib.vj.ꝙ aũt ius inſtituẽdi tranſeat ad capl'm:licet nõ ius cõferẽdi ſede vacãte.facit.c.cum olim.de maio.⁊ obe.⁊.c.vnicum.ne ſede vacãt.lib.vj.⁊ vide no.per Bar.in l.oẽs populi.ff.de iuſti.⁊ iur.⁊ Jo.cal.in.c.ſi.de cle.non reſi.no.Abb.in.c.ex frequẽtib⁹.de inſt.n.8.⁊ optime facit in.c.j.de inſti.lib.vj.Adde Lu.in ſing.ſuis.ſing.ccccccxj.inci.fundatores.vbi dicit ꝙ lʒ vicarius epiſcopi gñalis nõ poſſit cõferre beneficia:vt in.d.c.ſi.põt tamen inſtituere preſentatum per fundatorem.caſum dicit eſſe rotondũ.in.d.c.ex frequentibus.⁊ adde eũdẽ Lu.ſingu.dccij.inci.de longeua.vbi dicit ꝙ ſi eps abeſt in remotiſſimis partibus ad quẽ impoſſibile eſt habere recurſum:an eo caſu vicarius poſſit conſiliũ preſtare in eccleſijs cõferẽdis ſeu locis alijs:videt̃ dicendũ ꝙ nõ per.d.c.ſi.ſed dicit Arc.in curia romana obtinuiſſe ꝯtrariũ:prout ipſe refert in.c.rebatina eccleſia.lxiij.diſt.p tex.ſing.in.d.c.ex frequentib⁹.ſʒ Roma.tenet cõtrarium per caſum in.c.j.in ſi.ne ſede vacã.lib.vj.vbi dicit qð in hoc caſu valet collatio etiã ſi nullũ cõſiliũ vel cõſenſus acceſſit.ſecundo alleg.Fede.de ſe.conſi.cclxviij.vbi firmat qð cõſenſus epi requiſitus ad validitatẽ ſtatuti facti per capl'm non põt preſtari per generalem epi vicariũ.⁊ eſt ratio ſm eum:q2 eſt voluntarie iuriſdictiõis:vt in.d.c.ſi.de offi.vica.li.vj.ſed pondera:q2.d.c.vnicũ.in ſi.ne ſede vacã.⁊.d.c.ſi.loquuntur in collatione beneficiorũ:⁊.c.ex frequẽtib⁹.loquit̃ in inſtitutione quo caſu vicari⁹ epi nõ põt ex officio ſuo inſtituere.et alibi non ita bñ probat̃ ſm Abb.ibi ⁊ proprie inſtitutio ſit de ꝑſentato per patronum:⁊ ſic eſt quedam collatio non libera:q2 ex quo ꝑſentatus eſt idoneus debet inſtitui per ſuperiorem.xvj.q.vij.decernim⁹.de iure patro.c.nobis:ſed locatio eſt libera qñ ſcʒ ſine preſentatiõe alicuius prouidet alicui de beneficio:iſta enim cũ ſit quedaʒ donatio nõ trãſit donatio in vicariũ per generalẽ cõceſſionem per.d.c.ſi.credo tñ in caſu.d.c.vnici.in ſi.per illum tex.romanum fuiſſe bene locutum.
6 Jus preſentandi habens poteſt preſentare clericum per literas.in.c.ea noſcitur.nu.3.de his que ſi.a prela. 68
3 Jus canonicum in cõcernẽtibus materiã eccleſiaſticã ſeruat̃ vbiq;:in alia materia ſecus q2 ſeruatur in terris eccleſie ⁊ ius ciuile in terris imperij,in.c.clerici.nu.2.de iud. 24
Jus preſentãdi clericũ in aliqua eccleſia an ſit preſcriptibile.in.c.querelam.nu.9.de elec. 143
6 Jus primogeniture eſt trãſmiſſibile in heredẽ.in.c.licet.nu.8.de voto ⁊ vo.re. 176

Repertorium ſingularium materiarum

6 Ius eligendi habentes ſi non eligunt intra ſex menſes vel tres hodie transfertur ius eligendi in proximum ſuperiorez.in.c.dilectus filius.nu.2.de conceſ.preben. 62

2 Ius portandi inſignia extra prouinciam poteſt habere quis ex priuilegio vel conſuetudine.in.c.ad honorem.nu.7.de auto.⁊ vſu pal. 8

5 Ius decimandi preſcribitur in aliena parochia ſpacio quadraginta annorum.in.c.ad aures.nu.1.de preſcrip. 25

Iura ſpiritualia non poſſunt poſſideri per laicum etiam per tantum tempus de cuius initio non eſt memoria in contrarium.ibi.nu.2.

5 Ius põt alicui cõpetere vt nõ vendant victualia in alio loco niſi in ſuo vel vt nõ cogat panis vel non molet granũ in alio furno vel molendino,⁊ hoc q̃ volẽtes alibi exercere fuerũt prohibiti ⁊ prohibitioni acquieuerunt per tp̃s longũ.in.c.ſignificante.nu.1.de appel. 136

5 Ius canonicum ſeruatur vbiq; in his que concernunt animam.in.c.ſepe.nu.4.de reſti.ſpo. 191

4 Ius quod procedit limitatiue a regulas iuris poteſt extendi data paritate rationis.in.c.iurauit.nu.3.de proba. 10

7 Ius canonicum habet dependentiã a iure diuino in multis ⁊ in multis a iure ciuili.in.c.qualiter ⁊ quando.el.ij.nu.3.de accu. 72

2 Iura perſonalia nõ poſſunt ad alios transferri.in.c.ij.nu.2.de auto.⁊ vſu pal. 7

6 Iura epiſcopalia petens cenſetur petere tam ea que competunt de iure communi quam ea que de iure ſpeciali.in.c.conſtitutus.nu.24.de reli.domi. 189

2 Iura epiſcopalia poſſunt preſcribi per inferiorem prelatum.in.c.conquerente.nu.8.de offi.ordi. 121

6 Iura epiſcopalia vel parochialia poſſunt cum titulo preſcribi.c.cum ſint.nu.8.de deci. 148

5 Iura ⁊ bona ſpectantia ad papam poſſunt preſcribi etiam per eccleſiam inferiorem ſed eius ſuprema poteſtas non preſcribitur.in.c.ſi diligenti.nu.11.de preſcrip. 39

6 Iurium correctionem non debent inducere intellectus ſubauditi ⁊ ſuppleti.in repe.c.cum eſſes.nu.13.de teſta. 117

6 Iura epiſcopalia poſſunt preſcribi in aliqua eccleſia poſita in aliena dioceſi ſiue cum titulo ſiue per tantum tempus de cuius initio non eſt memoria.in.c.ſuper eo.nu.6.de paro chijs. 142

6 Iura loquentia de electione non habent locum in poſtulatione.in.c.quia ingredientibus.nu.4.de teſta. 111

2 Iura perſonalia non transferuntur etiam per contractum commodati.An.in.c.ad hoc.nu.1.de auto.⁊ vſu pal. 30

5 Iura reſeruata imperatori in ſignum ſupreme poteſtatis preſcribuntur tanto tempore de cuius initio non ſit memoria.in.c.cum nobis.n.3.de preſcrip. 32

5 Iura epiſcopalia que ſint preſcriptibilia.in.c.cum ex officijs.num.6.de preſcrip. 37

6 Iura epiſcopalia poſſunt preſcribi contra epiſcopum.in.c.cum venerabilis.nu.5.de cenſi. 105

2 Iura ſunt conſyderanda ſm̃ ſenſum qui cadit in intellectu periti et ſubtiliter intuẽtis.in.c.inter corporalia.nu.14.de tranſla.epi. 4

6 Iura ſpiritualia an ⁊ quo caſu tranſeant cũ vniuerſitate ſi ipſa vniuerſitas alienetur in qua continebantur dicta iura ſpiritualia.in.c.ad queſtiones.nu.6.de rerum permu. 90

5 Iura ⁊ etiam regule poſſunt limitari per ſolam rationem naturalem.in.c.vt debitis.nu.36.de appel. 128

6 Iura epiſcopalia poſſunt acquiri per inferiorem prelatum forte per preſcriptionem.in.c.j.nu.3.de reb.eccle.alie. 73

5 Iura licite deducuntur in argumentum ⁊ hoc quando aperte non probat intentum allegantis:in.c.ſecundo requiris.nu.4.de appel. 110

6 Iura ſpũalia ⁊ eccleſiaſtica pñt vẽdicari rei vẽdicatione vtili.nam directa datur vero ⁊ ñõ.in.c.cum venerabilis.nu.2.de religi.domi. 186

5 Iura epiſcopalia poſſunt pleno iure preſcribi ſed non illa que ſunt ordinis in.c.auditis.nu.4.⁊.2[illegible].de preſcri. 34

Ius excommunicandi vel viſitandi poteſt eſſe apud plures inſolidum ⁊ locus eſt preoccupandi.ibi.n.14.⁊.17.

3 Iuriſdictionem cõtentioſam in perſona duntaxat obtinentes eam in tota dioceſi etiã extra loca ꝓpria exercere poſſunt ſecus ſi habẽt iuriſditionẽ in territorio limitatã:iuriſdictionẽ vero penitẽtialẽ etiã extra territoriũ dicere poſſunt.in.c.cũ contingat.n.33.ver.viij.cõclu.de fo.cõpe.fo.18.⁊ in repe.c.ſi quis contra clericum.nume.54.eo ti. 60

1 Iuriſdictio ex q̃bus actibus perpetuet.in.c.q̃m aũt.nu.5.de reſcri. 57

2 Iuriſdictio delegata non perpetuatur per ſubdelegationem.in.c.paſtoralis.nu.3.de offi.deleg. 93

6 Iuriſdictio data a lege dicitur ordinaria.in.c.in ſingulis.nu.2.de ſta.mona. 182

Iuriſdictio delegata cenſet illa q̃ dat ꝑ iſta verba vice noſtra.ibi.n.7.

1 Iuriſdictio ſi dat alicui reſpectu certe qualitatis euaneſcit ꝓ tũc ſi negatur illa qualitas in.c.ſi clericus.nu.6.8.9.de ſo.compe. 60

3 Iuriſdictio non perpetuatur ex actu nullo que perpetuatur ex citatione.in.c.ſignificauerunt.nu.17.de iud. 47

6 Iuriſdictio in genere an cenſeat ad vnũ ꝑtinere ꝑ exercitiũ vni⁹ act⁹ vel articuli in iuriſdictione.in.c.j.nu.3.⁊.5.de reli.domi. 184

2 Iuriſdictio prorogata in aliquẽ cõſtitutũ in dignitate an tranſeat in ſucceſſorem illo remoto a dignitate.in.c.nouit.nu.6.de offi.leg. 128

2 Iuriſdictio ſi fuerit preſcripta in tantum eſt penes preſcribentem inquantũ ipſe eſt ſolicitus in ea exercẽda alias poteſt ordinarius ſupplere.in.c.irrefragabili.nu.1.⁊.2.de offi.ordi. 119

3 Iuriſdictio delegata vtrum duret poſt abſolutionem ab inſtantia iudicij.in.c.examinata.nu.22.de iudi. 40

6 Iuriſdictionis quaſi poſſeſſio iniuſte habita non cauſat actum validum.in.c.cum dilectus.nu.4.⁊.5.de relig.domi. 187

5 Iuriſdictio iudicis a quo non ſuſpenditur in his que tendunt in faciliorem exitum appellationis.in.c.qua fronte.nu.16.de appel. 103

2 Iuriſdictionem ordinariam dant lex princeps ⁊ conſuetudo.in.c.duo ſimul.nu.2.de offi.ordi. 116

5 Iuriſdictio vicarij eſt ſuſpenſa ſuſpenſo vel excommunicato epiſcopo.in.c.dilecti filij.el.ij.nu.3.de appel. 135

3 Iuriſdictio epiſcopalis etiam cum territorio poteſt preſcribi.in.c.j.nu.10.vt lit.pen. 216

7 Iuriſdictio temporalium cauſarum ſpectat ad regem in regno ſuo.in.c.cauſam.nu.3.qui fi.ſint legi. 41

3 Iuriſdictionem prorogantes an teneantur ſtare ſententie late a tali iudice.in.c.ſignificaſti.nu.22.de fo.compe. 88

2 Iuriſdictio delegata durat tãto tp̃e quãto durat actio ante ſniam niſi contrario reſcripto ſit ſublata.in.c.querenti.nu.7.de offi.deleg. 90

2 Iuriſdictio epiſcopalis an poſſit acquiri per alium circa epiſcopum in aliena dioceſi,⁊ poſito quod ſic an ſit totaliter acquiſita an vero ſit locus preuentioni.in.c.paſtoralis.nu.7.de offi.ordi. 114

Et vide.in.c.irrefragabili.in no.eo.ti.

2 Iuriſdictio tam ordinaria q̃ delegata perpetuatur per lit.conteſta.⁊ per citationẽ in delegatis.in.c.relatũ.n.1.2.⁊.4.de off.dele. 112

Iuriſdictio in dubio preſumit cõceſſa ordinaria nõ delegata.ibi.n.5.

3 Iuriſdictio ꝓrogat ꝑ actũ aliũ circa litis conte.in.c.j.nu.18.de iud. 5

3 Iuriſdictio non poteſt prorogari ad aliam iuriſdictionis ſpeciem omnino ſeparatam.in.c.ſi diligenti.nu.20.de fo.compe. 75

3 Iuriſdictio ordinaria confertur per legem.in.c.ceteruz quia.nu.2.de iudi. 18

Iuriſdictio conceſſa alicui reſpectu certe rei durat quantum ille vult ⁊ poteſt.ibi.nu.5.

Iuriſdictio deuoluitur ad ordinarium quando ille qui primo habebat non poteſt vel non vult vti.ibi.

Iuriſdictio poteſt preſcribi.ibi.

Iuriſdictio domini ſuper feudo non poteſt prorogari a vaſallo ſine licentia domini.ibi.nu.9.

Iuriſdictio ſi fuerit alicui interdicta adhuc valent acta facta niſi talis iuriſdictio ſit alteri tributa.ibi.nu.10.

Iuriſdictio deuoluitur ad alium proximum ſuperiorem ſi ille qui eaz habebat erat negligens.ibi.nu.12.

Iuriſdictio data pluribus intelligitur data non omnibus inſolidũ.ſed omnibus ſimul.ibi.nu.15.

6 Iuriſdictio tota an cenſeatur preſcripta per preſcriptionem vnius actus iuriſdictionis.in.c.dilectus.nu.19.de capel.mona. 188

7 Iuriſdictio ordinaria non extinguitur per mortem illius qui dat.ſecus iuriſdictio delegata.in.c.ad abolendam.nu.15.de here. 101

6 Iuriſdictio voluntaria poteſt exerceri in extraneos conſentientes.in.c.ſicut te.nu.14.⁊.13.ne cle.vel mona. 240

3 Iuriſdictionem fori penitentialis duntaxat obtinẽtes excommunicationem in parochianos etiam indeterminate proferre nequeunt in habentibus vero iuriſdictionem etiam ſi epiſcopo inferiores exiſtant aliud eſt ſentiendum in.c.cum contingat.n.33.ver.vj.conclu.de fo.com.fo.81.⁊ in repe.ſi quis contra clericum.nu.54.eo.ti. 60

3 Iuriſdictio data alicui per primas literas tollitur per ſecundas ipſo facto.in.c.ij.nu.4.de do.⁊ contu. 195

2 Iuriſdictio delegata perpetuatur per citationem.in.c.ſi.nu.1.⁊.n.5.de offic.lega.fo.106.⁊ nu.10. 110

2 Iuriſdictio pluribus ſimpliciter delegata expirat mortuo vno ex delegatis.in.c.vno delegatorum.nu.1.de offi.deleg. 104

2 Iuriſdictio perpetuatur etiam per ſimplicem commiſſionem citationis licet non peruenit ad citandũ.in.c.ſi.nu.11.de offi.leg. 110

5 Iuriſdictio delegata poteſt peruenire per ordinarium anteq̃ litere delegationis preſententur.in.c.vt debitus.nu.4.⁊.21.de appel. 126

2 Iuriſdictio poteſt eſſe penes aliquem abſque exercitio.in.c.volentes.nu.1.de offi.lega. 105

2 Iuriſdictio vſque ad certum tempus data finito tempore an expiret.in.c.de cauſis.nu.1.9.de offi.dele. 72

2 Iuriſdictio delegata poteſt per partes prorogari.ibi.nu.2.

2 Iuriſdictio prorogata eſt eiuſdem nature cuius erat prima.in.c.prudentiam.nu.4.de mut.peti. 103

Iuriſdictio poteſt acquiri ex conſuetudine.in.c.ex parte decani.nu.2.de reſcrip. 68

Iuriſ

2 Iuriſdictio merum ⁊ mixtum imperium quid ſit ⁊ eorum ſpecies ⁊ an
2 delegētur.in.c quod ſedes.nu.5.de offi.ordi. 116
6 Iuriſdictionem prelatorum turbantes ⁊ moniti non deſiſtentes ſunt ipſo facto excõicati.in.c.non minus.nu.8.de immu.eccle.⁊ cemi. 224
5 Iuriſdictio cenſetur vniuerſaliter preſcripta:lʒ ſit preſcriptus tãtum actus illius iuriſdictionis.in.c.cum in tua.nu.5.de decimis. 153
2 Iuriſdictio que competebat vni ſoli an ſit indiuidua reſpectu pluriũ ſucceſſorum.in.c.prudentiam.nu.13.de offi.deleg. 84
7 Iuriſdictio non debet vendi:q2 ementes vt aliquid lucrent̃ vltra pecunias ias datas per phas ⁊ nephas inducuntur ad extorquendum.in.c.j.nu.5.ne prela.vi.ſu. 92
Et vide in.c.ſeq.in.j.no.
1 Iuriſdictio que habetur habitu tantum an poſſit delegari.in.c.quoniam autem.nu.2.de preſcrip. 57
7 Iuriſdictio iudicandi cauſas matrimoniales ex conſuetudine ſeu preſcriptione acquiri poteſt.in.c.j.nu.11.de conſan.⁊ affi. 31
5 Iuriſdictio ordinaria non cenſetur reuocata per delegatum.in.c.cũ officij.nu.19.20.21.⁊.23.de preſcrip. 37
Iuriſdictio ordinaria cenſetur tunc reuocata per delegatum quando princeps delegat ex certa ſcientia.ibi.nu.22.
Iuriſdictio ſi perueniat illi coram quo partes ceperunt litigare an cõfirmet acta iam facta.ibi.nu. 34
5 Inquiſitor heretrice prauitatis non perdit officiũ per mortem committentis.in.c.cum ex officij.21.de preſcrip. 37
2 Iuriſdictio ordinaria ⁊ delegata an poſſint ſimul concurrere.Ant.in c.ſignificauit.nu.1.de corpo.viti. 61
3 Iuriſdictio eſt indiuidua ſed eius exercitium eſt diuiduum.in.c.cum ſicut.nu.6.de eo qui mit.in poſ. 214
3 Iuriſdictio quam quis habet ſolo habitu operatur effectus.de quibus.in.c.cum contingat.nu.19.de fo.compe. 77
Iuriſdictionem quam habent pater:dominus maritus in filiũ,ſeruũ ⁊ vxorem.ibi.nu.20.
2 Iuriſdictio certo tpe terminata expirat finito tpe:lʒ cã fuerit cepta secꝰ ſi terminꝰ eſt ꝑfixus iudicij.in.c.ſignificaſti.nu.2.de offi.dele. 75
2 Iuriſdictio delegata an perpetuetur per ſubdelegationem alteri facta.in.c.venerabili.nu.6.de offi.deleg. 100
2 Iuriſdictio ordinaria ⁊ delegata ſi ſimul cõcurrãt an cẽſeatur dignior delegata.in.c.ſuper queſtionum.§.ſi vero.nu.5.⁊.8.de offi.dele. 92
5 Iuriſdictio epiſcopi propter eius delictum non deuoluitur ad archiepiſcopum ſed ad papam.in.c.veniens.nu.10.de preſcrip. 42
5 Iuriſdictio tota non preſcribitur ſi qs exercet in certis caſibus ⁊ hoc ſi aliter poſſidet vniuerſaliter alias secꝰ.in.c.cũ olim.n.6.de reſcri. 41
2 Iuriſdictio collata alicui in certo loco ex priuilegio non põt exerceri in alio loco etiam in ſubditos.in.c.excõicatis.nu.5.de offi.leg. 109
2 Iuriſdictio data a lege vel ſtatuto an ſit ordinaria.in.c.ſuſpicionis.nu.9.de offi.dele. 101
2 Iuriſdictio delegata non poteſt prorogari ad perſonas non expreſſas in reſcripto.in.c.p.⁊.g.nu.5.⁊.13.de offi.dele. 102
Iuriſdictio in quibus caſibus poſſit prorogari,videlicet an de re ad rem de tempore ad tempus de perſona ad perſonam ⁊ de loco ad locũ de caſu ad caſum.⁊ de cauſa ad cauſam.ibi.nu.12. 103
Iuriſdictio per quos poſſit prorogari.ibi.nu.16.
2 Iuriſdictio nõ põt ꝓrogari in cauſa feudali ſine cõſenſu dñi.ibi.n.18.
Iuriſdictio delegata expirat re integra morte mandantis.in.c.licet vndiqꝫ.nu.1.de offi.dele. 95
Iuriſdictio delegata nõ ꝑpetuat̃ niſi ꝑ actũ iuriſdictionalẽ.ibi.n.4.
Iuriſdictio perpetuatur per ſolam citationem.ibi.nu.5.
Iuriſdictio delegata ad diuerſas cauſas an perpetuetur per citationem ad vnam cauſam.ibi.⁊ nu.6.
Iuriſdictio delegata an extinguatur morte vel diſpoſitione delegati an vero tranſeat in ſucceſſorem.ibi.nu.7.
Iuriſdictio delegata an ſuſpendat̃ ꝑ excõicationẽ delegãtis.ibi.n.8.
Iuriſdictio vicarij ſuſpenditur ſi epiſcopus excommunicatur.ibi.
2 Iuriſdictio delegata põt prorogari tacito conſenſu partiũ de re ad rem vel de tempore ad tempus ſed de loco ad locuꝫ requiritur expreſſus conſenſus.in.c.cum olim abbas.nu.3.9.10.de offi.dele. 97
3 Iuriſdictionem prorogans an ⁊ quando ⁊ vſqꝫ ad quod tempus põt ipſum penitere.in.c.j.nu.19.de iudi. 5
7 Iuriſdictio in penitentialibus non poteſt prorogari ſed in iudicialibus ſic.in.c.quod autem.nu.6.de peni.⁊ remiſ. 173
3 Iuriſdictio ordinaria cõpetit illis q ſunt electi a collegio vel vniuerſitate vel per ſuperiorẽ.in.c.cũ ab eccleſiarũ.nu.5.⁊.7.de offi.ord. 108
2 Iuriſdictio quando petitur prorogari que requiruntur ad hoc vt talis prorogatio fieri poſſit.in.c.p.⁊.g.nu.20.de offi.dele. 104
Iuriſdictio metu prorogata eſt ipſo iure nulla.ibi.nu.22.
2 Iuriſdictio eccleſiaſtica an poſſit prorogari per perſonas eccleſiaſticas.in.c.duo ſimul.nu.5.de offi.ordi. 116
5 Iuriſdictio iudicis magis ſuſpẽditur per reuocationẽ cauſe quã facit ſuperior ꝙ per appellationẽ.in.c.vt noſtrum.nu.3.de appel. 124
2 Iuriſdictio delegata ꝑpetuat̃ ꝑ citationẽ.in.c.gratũ.n.1.de off.de. 83
Et per que citatio requiratur.ibi.nu.3.
Iuriſdictio delegata nõ ꝑpetuat̃ ꝑ ſimplicẽ ſubdelegationẽ ibi.nu.5.
Iuriſdictio delegati re integra finit̃ ꝑ mortẽ delegãtis necvꝫ ꝓceſſus poſtea agitatus lʒ delegatus ignorauerit mortẽ delegantis.ib.nu.10.
7 Iuriſdictio alteriꝰ iudicis ꝓrogat̃ ex tacito partiũ cõſenſu litigando corã ipo ſiue in cã ciuili ſiue criali i.c.ad petitionẽ.n.7.8.9.de accu. 70
Iuriſdictio iudicis delegati pt vitiari ſi partes volũt corã alio litigare ſiue cã ſit ciuilis ſiue criminalis intellige corã alio.ſ.cumulatiue ſʒ non priuatiue.ſ.ꝙ in totũ velint a iudice delegato recedere.ibi.n.8.9.
3 Iuriſdictio illorum qui preſunt alicui collegio poteſt prorogari.in.c.ſignificaſti.nu.2.de fo.compe. 85
Iuriſdictio nõ prorogat̃ in nõ habentem alias iuriſdictionẽ.ibi.nu.5.
Iuriſdictio eſt inſolidum penes vnũquẽqꝫ ex iudicibꝰ datis.ibi.n.16.
Iuriſdictio poteſt prorogari etiã ex tacito conſenſu.ibi.nu. 18
Iuriſdictioni alicuius preſentis ⁊ acceptantis ſe ſubmittens non poteſt amplius ipſum penitere.in.d.c.ſignificaſti.ibi.nu.3.
3 Iuriſdictionem alicuius iudicis poſſunt prorogare partes ex ſola litis conteſtatione ⁊ ſic ex tacito cõſenſu nec requiritur expreſſus.in.c.vt debitus.nu.12.de appel. 127
2 Iuriſdictio an trãſferat̃ intercedẽte metu.in.c.ij.n.12.ꝙ me.cau. 150
6 **Iuriſperitus** non preſumitur decipi.in.c.ſuper eo.nu.5.de regu. 158
1 **Ius patronatus** qui habet in aliquo beneficio an debet grauari ſi alius vult tale beneficium conferri.in.c.abbatem.nu.2.de reſcrip. 87
1 Ius patronatus non dicitur quid ſpirituale ſed annexum ſpiritualitati.in.c.ſacroſancta.nu.4.de elec. 173
6 Ius patronatus an probetur per preſentationem factam longiſſimo tempore.in.c.j.nu.4.de religi.domi. 184
6 Ius patronatus ⁊ ius preſentandi põt eſſe penes feminã conſtitutaꝫ in dignitate vel non conſtitutã.in.c.fi.nu.2.7.⁊.9.de cõceſ.preben. 63
Ius patronatus an tranſeat in maritum quando mulier dedit in dotem rem vbi eſt ius patronatus.ibi.nu.8.
3 Ius patronatus in pignus habens preſentare non poteſt.in.c.examinata.nu.15.de iudi. 39
7 Ius patronatus tranſit cum vniuerſitate vendita:q2 participat de tẽporalitate:ius vero mere ſpirituale non tranſit cum vniuerſitate.in.c.querelam.nu.4.de ſimo. 80
6 Ius patronatus non poteſt adiudicari vni ex heredibus: quia penes omnes debet eſſe inſolidum.in.c.querimoniam.n.3.de iure patro. 193
Ius patronatꝰ nõ põt cedi ꝑ creditores nil in bonis habẽtes.ib.n.4.
6 Ius patronatus acquiritur ex cõſtitutione eccleſie cum conſenſu epiſcopi alias ſecus.in.c.nobis.nu.2.de iure patro. 196
Ius patronatꝰ non quiritur per iudeos hereticos ⁊ ſimiles.ib. nu.3.
Ius patronatus tranſit cum confiſcatione bonorũ.ibidem.
1 Ius patronatus dicitur quid ſpirituale ⁊ quare acquiratur.in.c.querelam.nu.9.de elec. 143
6 Ius patronatus quo caſu poſſit concedi alteri ſine conſenſu epi tam inter viuos ꝙ in vltima voluntate ſiue cõcedat̃ laico ſiue loco religioſo ⁊ q̃re reqrit̃ cõſenſus epi.in.c.illõ ꝑtereũdũ.n.3.⁊.6.de iure pa. 192
Ius patronatus quando alienatur cum vniuerſitate non requirit̃ autoritas epiſcopi.ibi.nu.4.
Ius patronatus non tranſit cum vniuerſitate quando dicitur vendo villam vel caſtrum cum iure patronatus.in eis exiſtente.ibi.
6 Ius patronatus licet non poſſet vendi in ſpecie tamen tranſit cum vniuerſitate.in.c.tua.nu.9.de decimis. 150
5 Ius patronatus nõ põt per laicum ꝑſcribi.in.c.cãm.nu.4.de ꝑſcri. 26
6 Ius patronatus tranſit in heredes etiam extraneos.in.c.j.n.2.de iure patrona. 189
Ius patronatus nõ tranſit nec in filios vel filias ſiue alios in certa re heredes inſtitutos dato alio herede vniuerſali.ibi.nu.192.
Ius patronatꝰ tranſit nõ ſolũ in maſculo ſed etiã in feminas.ib.nu.3.
Ius patronatus ſi cõpetit infanti an preſentabit tutor vel pupillus: remiſſiue.ibi.nu.4.
Ius patronatus tranſit in heredes vel ſucceſſores in ſtirpes nõ in capita.ibi.
Ius patronatꝰ eſt indiuiduũ etiã penes plures heredes.ib.nu.6.⁊.7.
Ius patronatus eſt apud quemlibet heredum inſolidum etiam ſi ſint heredes pro inequalibus.ibi.nu.7.
2 Ius patronatꝰ põt ꝑſcribi ꝑ laicũ.in.c.dilectus.n.3.de offi.le. 108
Ius patronatus quando competit laico non poteſt papa illud beneficium conferre non facta mentione de tali patronatu laici.ibi.num.4.
6 Ius patronatus qd ſit eius diffinitio.in rub.nu.3.de iure patro. 189
Ius patronatus acquiritur aut q2 quis donauit eccleſiam aut cõſtruxit aut conceſſit locum pro ea edificanda.ibi.nu.6.
Ius patronatus poteſt eſſe penes plures dotantes vel fundantes vel conſtruentes eccleſiam.ibi.
Ius patronatus non acquirit ille qui modicum dat pro dote eccleſie niſi concurrat cum alijs inſimul dotantibus quo caſu tam ille qui modicum quam ille qui multum dat efficitur patronus.ibi.

Jus patronatus ſemel acquiſitum tranſmittitur ad heredes.ibi.n.7.

2 Jus patronatus cauſa ſubijcitur cognitioni eccleſiaſtice.in.c.quãto.nu.1.⁊.4.de iudi. 9

Jus patronatus non poteſt vendi niſi cum vniuerſitate ſecus ius me re ſpirituale.ibi.nu.5.7.9. 10

Jus patronatus tranſit ad heredes etiam extraneos.ibi.nu.8.

Jus patronatus quod eſt in vniuerſitate ſuper qua iudicabit laicus an iudicium annullet reſpectu ipſius iuris patronatus.ibi.nu.9.

Jus patronatus an conficitur per crimen leſe maieſtatis.ibi.nu.11.

Jus patronatus ſi fuit donatum vel aliter alienatum iudex eccleſiaſticus cognoſcet ſuper validitate talis alienationis.ibi.nu.11.

6 Jus patronatus quando confertur extraneo requirit cõſenſus epiſcopi ſecus ſi cõfertur cõpatrono.in.c.ex inſinuatione.nu.4.de iure pa. 194

Jus patronatus nõ tranſit niſi in ſuccedẽtes in hereditate.ibi.nu.6.

Jus patronatus ſi donetur alicui in perpetuum poteſt donatarius donatorem preſentare ſecus ſi concedatur ad tempus.ibi.nu.7.

6 Jus patronatus vt poſſit preſentare quez vult debet eo priuari etiã emẽs ipſum cum vniuerſitate.in.c.qꝛ clerici.nu.1.⁊.5.de iure pa. 191

7 Jus patronatus non poteſt vendi niſi cuz vniuerſitate nec poteſt diffiniri in iudicio ſeculari.in.c.conſulere.nu.4.de ſimo. 89

6 Jus patronatus ſi fuerit donatum a patrono ſiue etiã eccleſia cũ cõſenſu epiſcopi an videatur donatũ non ſolum reſpectu preſentandi ſed etiam quo ad temporalia.in.c.de monachis.nu.11.de preben. 27

Jus patronatus nõ poteſt concedi laico ſine conſenſu epiſcopi ſi vero cõcedatur loco religioſo tũc nõ requiritur cõſenſus epi.ibi.nu.13.

6 Jus patronatus laicorum datum eccleſie vel alicui religioſo aſſumit naturam iuris patronatus quod habent religioſi.ibi.nu.6.⁊ nu.14.

6 Jus patronus poteſt eſſe penes eccleſiam.in.c.ſignificaſti.num.1.de iure patro. 195

6 Jus patronatus cõſiſtens in aliqua vniuerſitate temporalium tranſit cum dicta vniuerſitate niſi ſpecie fuerit exemptus.in.c.ex.literis.nu.1.2.⁊.10.de iure patro. 191

Jus patronatus põt eſſe acceſſorium rebus temporalibus.ibid.nu.2.

Jus patronatus non tranſit cum villa pignorate:ſed locata ſic quando locatio eſt ad longum tempus ſecus ad modicum.ibi.nu.5.

Jus patronatus dꝫ tranſire cũ vniuerſitate qñ vẽdit villa vel caſtrũ in quorũ vniuerſitate ineſt ius patronatus ſecus ſi qs vẽdat iura que quis hꝫ in aliqua villa quo caſu nõ venit ius patronatꝰ.ibi.nu.10.⁊.11.

Jus patronatus venit appellatione bonorum.ibi.nu.12.

Jus patronatus tranſit cum hereditate vendita.ibi.nu.13.

Jus patronatusquod quis habet in aliquo loco ad quem itur per palatium non transfertur vendito dicto palatio.ibi.nu.14.

5 Jus patronatus nõ tranſit in creditorẽ qui hꝫ in pignus locũ vbi eſt eccl'ia patronata.in.c.cũ bertoldus.nu.2.36.38.de re iudi. 69.⁊ ſeq.

Jus patronatus tranſit in emptorem ⁊ conductorem.ibi.

6 Jus patronatus non queritur in eccleſia per dotationẽ factam:licet vnꝰ minꝰ dederit in dotẽ ꝙ aliꝰ.in.c.ad audiẽtiã.nu.4.de ecc.edi. 220

Jus patronatus nõ requiritur ex nõ ſufficienti dotis cõſtitutiõe ad ꝙ integrã poteſt patronus cõpelli ſi vult ius patronatus exercere.ib.

Jus patronatꝰ an habere põt vna eccleſia in aliam.ibi.n.6.10.⁊.n.11.

6 Jus patronatus conſiſtens in re feudataria an alienato feudo alienetur ius patronatus.in.c.cum ſeculum.nu.2.de iure pa. 193

Jus patronus tranſit in heredes etiam extraneos.ibi.nu.3.

Jus patronatus non tranſit in filiam dotatam que renuntiauit hereditati paterne.ibi.nu.4.

Jus patronatus non tranſit in filios non heredes.ibi.nu.5.

Jus patronatus poteſt trãſferri titulo particulari ſiue regulari in laicos cum conſenſu epi:in clericos vero etiã ſine conſenſu epi.ibi.nu.6.

6 Jus patronatꝰ acquiritur propter reedificationem eccleſie.in.c.quoniam.nu.8.⁊.11.de iure patro. 190

Jus patronatus an ⁊ quomodo queratur ex noua cõſtitutione dotis facta eccleſie iam ſimulate.ibi.nu.9.

Jus patronatus eſt ſpecies ſeruitutis ipſius eccleſie.ibi.

Jus patronatus non queritur ex ſola datione rei eccleſie ſed oportet dicere ratione dotis vel animo querendi ius patronatus.ibi.nu.10.

Jus patronatus quod queritur ex ſola cõſtructione eccleſie perditur ſi eccleſia ruat ſecus illud qđ acquiritur ex datione feudi vel alterius loci vbi conſtruitur eccleſia vel illud ꝙ queritur ex dotatiõe.ibi.nu.11.

7 Jus patronatus nõ requiritur in eccleſia edificata ſine licentia epiſcopi.in.c.cum olim.nu.9.de priui. 155

5 Jus patronus non requiritur niſi ex conſtructione ⁊ edificatione.in c.cum venerabilis.nu.46.de excep. 12

Jus patronatus nõ acquirit pplo ſi eccl'ia nõ hꝫ patronũ.ibi.nu.74.

Jus patronatus an acqrat ppl's ex conſuetudine vel pſentatione.ibi.

6 Jus patronatus titulo ſingulari vendi nõ poteſt ſed titulo vniuerſali ſic.in.c.de iure patro. 194

Jus patronatus dicitur res ſpiritualitati annexa ⁊ nõ recipit eſtimationem.ibi.nu.2.

3 Jus patronatus queritur per traditionem fundi in quo habet edificari eccleſia.Anto.in.c.propoſuit.nu.1.de fil.preſby. 52

4 Jus patronatus quod tranſmittitur in heredes acquirit ex ſola fundatione eccleſie.in.c.ſignificauit.nu.1.de teſti. 76

7 Jus patronatus contra patronum eſt preſcriptibile ſecus contra eccleſiam.in.c.ſane.nu.2.de priui. 153

6 Jus patronatus non poteſt concedi inter viuos ſine autoritate epiſcopi alias ſecus.in.c.quod autem.nu.1.9.⁊.11.de iure patro.190.⁊ ſe.

6 Jus patronatus an publicetur publicatis bonis alicuius delinquentis.in.c.ex parte.nu.9.de feudis. 92

6 Jus patronatus poteſt donari a patrono vno loco religioſo ſine licẽtia prelati.in.c.conſultationibus.nu.4.de dona. 104

6 Jus patronatus confiſcatur cum alijs bonis ⁊ tranſit in fiſcum.in.c.cum laici.nu.3.de iure patro. 193

7 **Juſtitia** non debet preuaricari reſpectu cõſanguinitatis vel amicitie.in.c.nemo.nu.4.de ſimo. 80

7 Juſtitie miniſtri an peccent exercendo officium ſuum.in.c.perpendimus.nu.5.9.⁊.11.de ſen.excom. 185

Et vide que habentur.in.c.ſe.eo.ti.

2 Juſtus ſiue religioſus ſi deliquerit mitius punitur quam laicus propter merita precedentia.in.c.niſi ſpecialis.nu.2.de offi.leg. 106

1 Juſtum ⁊ honeſtum ſi concurrunt prefertur honeſtum.in.c.bone memorie.el .ij.nu.17.de poſtu.prela. 113

5 **Juſſus** iudicis de mittendo aliquem in poſſeſ.durat biennio, poſtea vero requiritur nouus proceſſus niſi creditor ex rationabili cauſa fuerit impeditus quo caſu habetur pro poſſeſſore.in.c.cum aliquibus.nu.7.de re iudi. 53

De litera. L.

4 **Laborans** eodez vel ſimili aut diſſimili delicto repellitur a teſtimonio.in c.perſonas.nu.1.de teſti. 54

Teſtis an poſſit teſtificari ſi habet conſimilẽ cauſam illi in qua teſtificatur.ibi.nu.2.

6 Laicus non tenetur obedire pape in temporalibus.in.c.veniens.nu.4.de voto ⁊ vo.re. 174

6 Laicus nõ põt prebendari in eccleſia vt ſit ibi tanꝙ canonicus ſed vt habeat prebẽdam in ſtipendiũ ſic.in.c.ea que.nu.11.de ſta.mona. 183

3 Laicus cõuenit a clerico corã iudice laico põt etiã cõueniri corã eccleſiaſtico niſi ſuſpectus.in.c.ſi clericus.nu.1.de fo.compe. 60

Laicus ex conſuetudine poteſt conueniri coram iudice eccleſiaſtico,licet non agatur de re gaudente priuilegio fori.ibi.nu.5.⁊.7.

Laicus regulariter non conuenit laicum coram eccleſiaſtico nec de hoc papa concedit literas.ibi.nu.7.

6 Laici non poſſunt in canonicos inſtitui quia ius ſpirituale non cadit in laicos,poſſunt tamen habere prebendas ſimplices quia conſiſtunt in temporalitate.in.c.ij.nu.1.⁊.4.de inſti. 51

Laici non poſſunt eſſe vel interuenire in electiõe alicuius prelati etiã de cõſuetudine niſi eſſent laici habitu ⁊ profeſſione,prout ſunt monachi laici vel conuerſi alij ſecus.ibi.nu.6.

Laici non poſſunt preſcribere iura ſpiritualia niſi ſint laici conuerſi, qꝛ iſti nõ ſunt ſimpliciter laici.ibi.n.7.

1 Laici an poſſint ſtatuere etiam in fauorem eccleſiarum.in.c.eccleſia ſancte marie.nu.4.9.⁊.12.de conſti. 30

Laici nõ poſſunt ſtatuere ſuper bonis patrimonialibus.ibi.n.21. 32

Laicis nõ poſſunt committi cauſe clericorum niſi a papa.ibi.nu.5.

4 Laici admittuntur in teſtes quando contra clericos agitur ciuiliter vel de crimine ciuiliter.in.c.ex parte.nu.2.de teſti. 41

5 Laici etiam cum clericis nõ habent electionem prelati niſi ex conſenſu ſolius pape.in.c.nobis.nu.9.de iure pa. 196

Laicus poteſt conueniri pro pace rupta coram iudice eccleſiaſtico.in c.ſuper quibuſdam.nu.10.de ver.ſig. 203

7 Laici publice delinquentes poſſunt puniri a iudice eccleſiaſtico vel ꝑ excõicationẽ vel ꝑ aliã penã.in.c.excõicationẽ.nu.3.de rap. 119

7 Laicus põt adire eccleſiaſticũ iudicẽ vt cõpellat ſpõſaz ad cõtrahẽdũ an aũt poſſit adire iudicẽ ſecularẽ ⁊ qñ.in.c.ex literis.nu.4.de ſpon. 5

4 Laici non admittuntur in teſtes in cauſa criminali contra clericos in.c.decetero.nu.2.de teſti. 48

Laicus admittitur in teſtem contra clericum vbi crimen clerici non poteſt probari niſi per laicum.ibi.nu.3.

Laicus admittitur in teſtem contra clericum quod eius delictum eſt notorium.ibi.nu.4.

Laicus teſtificãs cõtra clericũ de crimine ſaltez facit indiciũ.ibi.n.5

Laicus admittitur in teſtem contra clericum quando agitur de crimine ciuiliter ⁊ in exceptis criminibus.ibi.nu.6.

Laicus non poteſt habilitari ad ius ſpirituale tenendum niſi a papa.in.c.ſacroſanc.nu.2.de elec. 173

3 Laicus non poteſt vigore preſcriptionis conferre beneficia ſed ex priuilegio poteſt.in.c.nouit ille.nu.22.de iudi. 33

Laicus vtrum poſſit eſſe notarius in cauſis ſpiritualibus.in.c.innotuit.nu.1.de elec. 138

1 Laicus ex priuilegio poteſt habere ius eligendi ſecus ex cõſuetudine.in.c.quiſquis.nu.4.de elec. 165

Laici

3 Laici admittuntur in teſtes contra clericos in ſpiritualibꝰ ⁊ in aliĳs ciuilibꝰ ſecꝰ tñ in criminalibꝰ.in.c.cũ olim.nu.4.de do.⁊ cõt. 204
6 Laici etiam reges non poſſunt donare nec eccleſias nec decimas nec huiuſmodi donatarĳ ex titulo poſſunt preſcribere.in.c.dudum.nu.1.5.⁊.6.de decimis. 153
6 Laicus de conſuetudine an poſſit habere ius conferendi,remiſſiue.in c.quod autem.nu.12.de iure pa. 191
6 Laici imponẽtes collectas clericis vel eccleſĳs vel eorũ iuriſdictionẽ vſurpantes ſi non deſiſtunt ſunt excommunicati cum eorum fauoribus.in.c.non minus.nu.1.7.de immu.eccle.⁊ cemit. 224
3 Laici poſſunt prorogare iuriſdictionez ſui iudicis ſine eius conſenſu ⁊ aliorum ſuperiorum ⁊ loquitur tam in temporalibus quam in ſpiritualibus.in.c.ſignificaſti.nu.4.7.⁊.15.de foro compe. 85
2 Laicus conuentus coram ſuo iudice ſeculari ſi poſtea efficiatur clericus an queſtio ſit terminanda coram ſeculari an coram eccleſiaſtico iudice.Ant.in.c.j.nu.4.de obli.ad ratioci. 58
7 Laicus poteſt teſtificari contra clericuz quando crimen eſt notoriũ.in.c.cum dilectus.nu.5.de purga.cano. 164
3 Laicus eſt incapax proprietatis ⁊ poſſeſſionis iuri ſpiritualis ſecus nude detentionis.in.c.ĳ.nu.6.9.de iura.cal. 125
Laicꝰ cognoſcit de iniuria illata ecclīe vel ecclīaſtice pſone.ibi.nu.8.
3 Laicꝰ vtrũ poſſit habere prebẽdá.in.c.cũ.m.nu.21.23.de conſti. 28
3 Laici non poſſunt cognoſcere de cauſis connexis ſpiritualibus.in.c.quanto.nu.1.de iudi. 9
3 Laicus poteſt ſtatuere circa clericos in eorum fauorem citra pape voluntatem.in.c.j.nu.3.de iura.cal. 122
6 Laici quo caſu poſſunt eccleſias conducere ſaltem quo caſu redditus ſuos.in.c.ſecundum.nu.2.ne cle.vel mona. 238
5 Laicus poteſt ſtatuere ſuper rebus eccleſie ipſas priuilegiando.in.c.cum nobis.nu.1.de reſcrip. 32
2 Laicus non poteſt etiam cum clerico cognoſcere de rebus ſpiritualibus nec tanquam iudex nec arbiter aut arbitrator vel amicabilis cõpoſitor etiam per viam reconuentionis niſi ex iuſſu pape ſolius.in.c.contingit.nu.1.de arbi.fo.174.⁊ nu.3.⁊.4. eo.
Laicus poteſt eſſe aſſeſſor iudicis eccleſiaſtici.ibi.nu.4.
3 Laicus an ⁊ quo caſu poteſt prorogare iuriſdictionem ſui iudicis.in c.ſi diligenti.nu.14.de fo.compe. 74
7 Laicus ſubiacet iuriſdictioni eccleſiaſtice ratione peccati.in.c.a nobis.el.ĳ.nu.5.de ſen.excom. 187
6 Laicus poteſt interuenire aliquo caſu in concilio generali quo facere ſolet archiepiſcopus maxime quando tractantur negotia pertinentia ad laicos quo caſu vocantur non ſolum vt audiant ſed vt iudicẽt.in.c.ſi.nu.5.de his que ſi.a prela. 70
3 Laicus ſpoliatus iure decimandi an poſſit intentare poſſeſſorium.in c.ex parte.nu.19.de reſti.ſpo. 184
6 Laicus poteſt habere prebendam quando nõ eſt annexa canonicatui: canonicus vero non poteſt eſſe.in.c.maioribus.nu.4.de preben. 25
7 Laicus propter adulterium ſubĳcitur foro eccleſiaſtico.in.c.ſignificaſti.nu.2.de eo qui du.in ma. 24
7 Laici qui in clandeſtinis matrimonĳs interuenit peccant ⁊ an puniri debeant.in.c.cum inhibitio.nu.5.de clandeſti.deſponſa. 17
1 Laici in concernentibus peccatum habent iudices papam ⁊ imperatorem.in.c.ex parte.nu.5.de conſue. 103
3 Laicus non poteſt declinare forum pape etiam conuentus a clerico.in c.cum cauſam.nu.29.de iura.cal. 129
6 Laicus cõmittens ſacrilegiũ decapitatur ⁊ bona applicantur monaſterio cui intulit iniuriá.in.c.monaſteria.nu.6.de vi.⁊ honeſta.cleri. 5
7 Laicus baptizans etiam efficitur pater ſpiritualis ⁊ per hunc actum oritur cognatio ſpiritualis:prout in aliĳs dictum eſt.in.c.ex literis.nu.8.de cogna.ſpiri. 28
2 Laicus an poſſit ſemper conueniri ex quacunqꝫ cauſa coram iudice eccleſiaſtico ſi non reperiatur iudex ſecularis vel nolit iuſtitiam facere.c.ſignificantibus.nu.5.de offi.deleg. 101
1 Laicus licet poſſit eſſe procurator in ſpiritualibus non tamen poteſt eſſe arbiter.in.c.cauſam que.nu.5.de ele. 128
1 Laicus non poteſt eſſe canonicus.in.c.bone memorie.el.j.num.4.de poſtu.prela. 10
7 Laici capere poſſunt clericos ex voluntate epiſcopi ſine metu excommunicationis ⁊ quare.in.c.vt fame.nu.1.4.7.de ſen.excom. 191
1 Laicꝰ nunq̃ pt pſcribere actũ ſpũalẽ.in.c.quanto.nu.2.de cõſue.94
Laicus de mandato pape an poſſit dare chriſma.ibi.nu.8.
Laici an ⁊ que ſacramenta poſſunt miniſtrare tempore neceſſitatis.ibi.numero.12.
1 Laicus ex permiſſu pape poteſt excommunicare.in.c.ab excommunicato.nu.6.de reſcri. 87
6 Laicus poteſt excommunicare ⁊ eſſe commiſſarius in cauſa ſpirituali ex permiſſu pape.in.c.ſi.nu.2.de cle.egro. 51
1 Laicus non poteſt cognoſcere cauſas ſpirituales niſi ex commiſſione pape.in.c.maſſana.nu.2.de elec. 183
Laici eligendo reddunt electionem ipſo iure nullam.ibi.nu.3.⁊.5.
4 Laicus etiam femina admittitur in teſtem contra clericum quando de crimine agitur ciuiliter.in.c.quoniam.nu.1.de teſti. 3
3 Laici poſſunt eſſe teſtes contra clericum infamatum ſed regulariter non.in.c.cum non ab homine.nu.20.⁊.22.de iudi. 27
Laicꝰ dr miniſter eccleſie ⁊ dz eaz iuuare in occurrentibus.ibi.nu.42.
6 Laicus eſt incapax iuris ſpiritualis.in.c.quãuis.nu.2.de deci. 148.
Laici conuerſi ſunt capaces ſpiritualitatis ⁊ poſſunt eis concedi decime ⁊ oblationes eccleſiaſtice ⁊ poſſunt habere eccleſias in quibus tamen debent ſeruire per clericos.ibi.nu.3.
2 Laicus an poſſit cognoſcere ſpiritualia vna cuz clerico.in.c.per tuas.nu.3.de arbi. 175
3 Laicus poteſt eſſe aſſeſſor iudicis eccleſiaſtici.in.c.decernimꝰ.nu.13.de iudi. 9

☞ Corſetus doctor excellentiſſimus.Hoc idẽ tenet Hoſti.ibi alle.c.cõtingit.de arb.qr aſſeſſor nõ iudicat nec hz iuriſdictionẽ.vt i.l.j.de offi.aſſeſ.nec hz aliquã poteſtatẽ niſi officiũ cõſulẽdi nec poteſt ſibi cõmitti facultas dictandi ſententiã in ſpiritualibus.qḋ dictũ Hoſt.ſequũtur.d.Anto.⁊.d.Abb.⁊ ibi ſequit̃ Bal.qui dicit ꝙ aſſeſſor hz potius ↄſulere q̃ iudicare,vt i.l.metũ.§.⁊ lz.ff.ꝙ me.cau.qr aſſeſſor hz aſſiſtere ⁊ cõſulere nõ pronũtiare niſi ſit interlocutoria iuris,puta talis libellꝰ eſt ineptus ꝑ certo videt̃ ꝙ nõ ſit vera doctrina ẜm do.meũ.d.Barb.in.c.decernimus.lz hodierni epi cõiter habuerint aſſeſſores laicos verſutos ⁊ teneant vicariũ qui ſepenumero eſt vnũ pecus ⁊ literas ignorat ⁊ illi aſſeſſores laici quo ad effectũ iudicãt.⁊ mouet̃ his rationibꝰ ꝙ laicus nõ poſſit eſſe aſſeſſor epi.Primo ex tex.d.c.decernimus.vbi dicit̃ ꝙ non poteſt laicus tractare cauſas eccleſie coniuncto c.tua.de his que ſi.a prela.cum gl.ſua vbi ẜm eũ videt̃ cauſas contra cõmunẽ opi.Secundo adducit tex.in.c.in noua.xvj.q.vĳ.dicit̃ ꝙ laici non poſſunt tractare negotia eccleſiaſtica.Tertio ꝙ prelati nõ poſſunt diſponere cauſas eccleſiaſticas iudicio laicorũ.Quarto ſi aliter diceremus ſequeret̃ ꝙ iſtud verbum tractare,apponeret̃ ſuperflue in d.c.decernimus.Quinto ꝙ laici cõiter ſunt ignari circa cauſas eccleſiaſticas vel melius,prelati ſunt ignari circa cauſas decidẽdas ⁊ conſtituũt laicos aſſeſſores quorũ cõſilia decidũt cauſas cõtra diſpoſitionẽ.d.c.decernimus.⁊ poſito ꝙ cõis opi.eſſet vera tñ procedet qñ nõ eſſent clerici ſufficientes ad conſulendũ.ar.d.c.relatum.ne cle.vel mona.Sed melius arg.in.c.inter quatuor.de relig.do.Iudicio meo iſte rationes nõ militãt nec ſtringũt:qr ex quo aſſeſſor nõ iudicat nec exercet aliquã iuriſdictionẽ,ſed tm̃ cõſuluit ꝙ hec iura nõ ꝓbẽt cũ a peritioribꝰ habendũ ſit cõſiliũ per tex.celebrẽ.in.l.ſi alia.C.de inge.⁊ ma.in ver.ſi tractatũ cũ peritioribꝰ habuiſſes facile cognoſceres.nec ob.d.c.decernimus.qr cõſulendo ꝓprie quis nõ dicit̃ iudicare ⁊ tractare,prout capit̃ in.d.c.decernimus.qr illud verbũ ibi poſitũ hz importare actũ iudicĳ ad hoc vt ille tex.cõgruat rubro.ar.l.imperatores.ff.de in di.adie.⁊ gl.in.c.tibi qui.de reſcrip.lib.vj.⁊ in.c.cũ monaſteriũ.de elec.⁊ in.c.bone memorie.de confir.vti.vel inuti.⁊ in.c.ſi ſuper gratia.de offi.deleg.lib.vj.⁊ in cle.j.de offi.deleg.Et adde ꝙ ſi reperiat̃ ſcriptũ ꝙ eps cõſtituit laicũ vicariũ ſuũ improptiabunt̃ verba ⁊ intelliget̃ de aſſeſſore per.l.pater ſeuerinam.§.conditionum verba.ff.de cõdic.⁊ demon.l.⁊ puto.ff.fami.erciſ.l.proculus.ff.de vſufruc.cõſtitutꝰ.cõiuncta gl.de relig.do.ita cõcludit Bald.in.c.decernimus.de iudi.ꝙ non placet domino meo ibi qr interpretatio cadit ſuper re dubia,vt in.c.cũ cõtingat.de reſcrip.⁊ in.l.ĳ.C.de leg.ſed in caſu noſtro nulla eſt dubitatio ergo ceſſat interpretatio vt in.l.ille aut ille.§.cũ in verbis.ff.de leg.iĳ.Itẽ qr interpretatio ſit contra proferentẽ,vt in.l.veteribus.C.de pactis.nec ob.d.§.conditionum.quia concurrebant verba ⁊ mens in genere ⁊ fauor vltime volũtatis ſed iudicio meo magis placet dictũ Baldi quia ſemper debemus capere intellectum vt res potius valeat q̃ pereat.l.quoties.ff.de rebꝰ dub.c.abbate.de ver.ſigni.cum ſimi.nec ob.l.veteribus.qr illa.l.loquit̃ in contractibus ſeu in materia p̃iudicialis ſz in creatiõe vicarĳ ſeu aſſeſſoris fauorabilis ⁊ nemini preiudicialis.nec eſt veriſimile qḋ epiſcopus ignoret laicũ non poſſe eſſe vicarium vnde debemus mẽtem ſuam coniecturare in ſaniorem partez ⁊ improptiare ne actus remaneat inualidus:per.d.§.conditionum verba.cum aliĳs iuribus preallegatis.

7 Laicus non poteſt accuſare clericum criminaliter.in.c.nulli epiſcoporum.nu.8.de accu. 57
6 Laicus non poteſt habere beneficium eccleſiaſticum in titulum.in ca.ioannes.nu.7.de cle.coniug. 16
6 Laici reſpectu pie cauſe conueniunt ⁊ conueniuntur a iudice eccleſiaſtico.in repe.c.cum eſſes.nu.33.de teſta. 119
6 Laicus poteſt decimas quas habet in feudum ab vna eccleſia alteri donare cum conſenſu ſolius dioceſani.in.c.cum apoſtolica.nu.1.⁊.7.de his que ſi.a prela. 68
3 Laicus poteſt deprehẽdere clericum in facinore.in.c.cum non ab homine.nu.10.11.⁊.12.de iudi. 26
3 Laici etiam in temporalibus conueniuntur coram legato pape in terris ſubiectis eccleſie quo ad temporalem iuriſdictionem,alias ſecus etiam vacante imperio.in cap.cum veniſſent.nume.2.de eo qui mit.in poſ. 114

Laicus etiam ex conſuetudine non habet ius eligendi: quia eſt quid ſpirituale. in. c. querelam. nu. 6. de elec. 143
Laicus an preſcribat ius patronatus. ibi. nu. 9.
Laicus non poteſt nec poſſidere nec preſcribere ius patronatus. ibi.
3 Laicus non poteſt excipere contra clericum qui vult teſtificari corā eo. in. c. at ſi clerici. nu. 21. de iudi. 17
1 Laicus non poteſt eſſe vicarius. in. c. cum cauſam. nu. 9. de elec. 147
7 Laici ſiue inimici non poſſunt accuſare clericos criminaliter etiam ſi de crimine ſint infamati. in. c. cum. p. manconella. nu. 1. 5. 6. de accu. 59
7 Laicus an poſſit relinquere aliquid eccleſie cum onere vt dicantur ſingulis menſibus tot miſſe vel huiuſmodi. in. c. quoniam. cl. ij. nu. 2. ne prela. vi. ſu. 92
3 Laici nullo modo poſſunt tractare negotia eccleſiaſtica. in. c. ij. nu. 1. 3. 4. 5. 7. 9. 10. ⁊ 19. de iudi. 8
Laicus nō pōt excōmunicare niſi ex permiſſu ſolius pape. ibi. nu. 5.
Laicus non poteſt eſſe vicarius epiſcopi. ibi. nu. 9. ⁊ 12.
Laicus an poſſit eſſe notarius in cauſis eccleſiaſticis. ibi. nu. 14. 9
Laicus an poſſit preiudicare. ibi.
Laici poſſunt neceſſitatibus baptizare ⁊ cōfeſſionē audire. ibi. n. 19.
7 Laicus efficitur de foro eccleſie propter adulterium. in. c. j. nu. 6. de cō iu. lepro. 24
3 Laici vſurpantes bona eccleſie puniuntur per iudicem eccleſiaſticū. in. c. conqueſtus. nu. 1. de fo. compe. 83
3 Laicus habet iuriſdictionem in clericos qn̄ habet iuriſdictionem reſpectu certe cauſe que viget in clericis. in. c. ceterum. nu. 6. de iud. 9
1 Laici neq; preſcriptione neq; conſuetudine acquirunt ſpiritualia. in c. ſi. nu. 15. de conſue. 106
6 Laici valde honeſte poſſunt appellari religioſi. in. c. abolende. nu. 4. de ſepul. 139
6 Laicus non poteſt preſcribere res ſpirituales quia eas nō poteſt poſſidere. in. c. cum apoſtolica. nu. 12. de his que ſi. a prela. 70
Laicus non acquirit titulum rei eccleſiaſtice etiam quod eam detinuerit tanto tempore de quo non extat memoria in contrarium. ibi.
6 Laici nō poſſunt diſponere etiam ſuper rebus tpalibus eccleſie nec ſuper ſpiritualibus ⁊ annexis. in. c. ſi. nu. 4. 5. de reb. eccle. alie. 78
Laici poſſunt ſtatuere in ampliandis vel reſtringendis pompis exequialibus dūmodo nō concernant animas defunctorum puta ꝙ nō celebrent̄ niſi tot miſſe quo caſu credo ꝙ nō poſſint ſtatuere. ibi. n. 6.
5 Laici non poſſunt preſcribere ius decimandi: quia cum ſit quid ſpirituale non poſſunt illud poſſidere. in. c. cauſam. nu. 1. de preſcrip. 26
Laici conuerſi qui poſſunt dici religioſi poſſunt ſpiritualia preſcribere: quia non ſunt ſimpliciter laici. ibi. nu. 5.
2 Laicus eſt incapax vniuerſalis adminiſtrationis bonorum eccleſie. Ant. in. c. ij. nu. 2. 8. de eta. ⁊ quali. 42
7 Laicus ex permiſſu pape poteſt excommunicare ſed non ex permiſſu epiſcopi. in. c. canonica. nu. 3. de ſen. excom. 195
6 Laicus poteſt eſſe procurator eccleſie ſed non generalis economus. in. c. ſacerdotibus. nu. 5. ne cle. vel mona. 217
3 Laicus an habet iuriſdictionem in clericos ratione feudi etiaȝ in eos manus iniiciendo. in. c. verum. nu. 23. de fo. compe. 66
3 Laicus nō pōt laicū conuenire in foro eccleſiaſtico niſi in defectū iuſtitie vel ex conſuetudine. in. c. 13 ex ſuſcepto. nu. 1. de fo. compe. 70
3 Laici conueniuntur corā pape vel eius delegato quando ſunt de terris ſubiectis pape, vel qr inuadūt res eccleſiaſticas vel ex conſuetudine vel quia laicus non excepit. in. c. ij. nu. 46. de ord. cog. 147
3 Laicus non poteſt preſcribere poſſeſſiones audiendi nec animas abſoluendi ⁊ ſimilia. in. c. olim inter. nu. 18. de reſti. ſpo. 190
6 Laicus non poteſt pignorare decimas quas detinet ſiue ſine titulo ſiue cum titulo niſi iſto vltimo caſu pignoret clericis ⁊ cum conſenſu dioceſani. in. c. interdicimus. nu. 1. 3. ⁊. 4. de decimis. 155
7 Laicus patronus non poteſt clericum criminaliter accuſare ſecus ciuiliter. in. c. cum. p. monconella. nu. 6. de accu. 59
Et in. c. illo. nu. 5. 7. eo. ti.
Laicus accuſat clericum criminaliter ſi vult aut ſuam aut ſuorum iniuriam proſequi. ibi.
Laici an indiſtincte vnus accuſet alium. ibi. nu. 12.
6 Latro nocturnus ⁊ depopulator agroruȝ qui ſint. in. c. inter alia. nu. 5. de immu. eccle. ⁊ cemi. 227
5 **Laudum** latum contra formam iuris vel compromiſſi etiā confirmatum per papam in forma communi eſt nullum. in. c. examinata. nu. 1. de confir. vti. vel inuti. 142
2 Laudum latum contra vnum mandatur executioni contra eius heredem. in. c. ex parte. nu. 2. de arbi. 176
2 Laudum emologatum habet executionem tam de iure ciuili quaȝ canonico. in. c. per tuas. nu. 4. de arbi. 175
Laudum etiam nullum poteſt per partes emologari. ibi. nu. 5.
Laudum dicitur emologari non ſolum per partium ſubſcriptionem ſed etiam per aliam approbationem ſine ſubſcriptione. ibi. nu. 9.
Laudum ſequutum ex compromiſſo ſine iuramento tamen penali an poſſit tacite vel expreſſe emologari. ibi. nu. 15. 106
2 Laudum non poteſt emologari antequam feratur. in. c. cum dilectus. num. 15. de arbi. fo. 169 ⁊ nu. 19. 174
2 Laudum dolo arbitri datuȝ an ſit exequendū. in. c. ij. n. 9. de arbi. 167
Laudum ſiue arbitrium iniquum debet per ſuperiorem retractari intra. x. dies. ibi. nu. 14. 168
Laudum continens peccatum vel notoriam iniquitatem an ſit ipſo iure nullum. ibi.
1 Laudum ipſo iure nullum non reducitur ad arbitrium boni viri: ſecꝰ ſi eſt iniuſtum. in. c. cauſam que. nu. 8. de elec. 128
2 Laudum arbitrorum non dicitur propria ſententia. in. c. irrefragabili. §. ceterum. nu. 3. de offi. ordi. 119
2 Laudum penale non emologatur taciturnitate decem dierum. in. c. dilecti filij. nu. 17. de arbi. 170
2 **Laudare** ⁊ ſeipſum commendare an ⁊ quando ſit licitum. Anto. in. c. niſi. §. verum. nu. 22. de renun. 29
5 **Lecture** plures vbicunq; poſſunt elici ex vno textu illa eſt amplecteda que magis cōuenit rubrice vbi eſt poſitus ille textus. in. c. bone. nu. 5. de confir. vti. vel inuti. 140
5 **Legatus** qui nō eſt de latere non habet collationem beneficiorum. in. c. j. nu. 3. de appella. 87
6 Legatus de latere non poteſt venire contra priuilegia conceſſa eccleſie. in. c. pro illorum. nu. 15. de preben. 33
2 Legatus etiam de latere non poteſt epiſcopos transferre epiſcopatus vnire vel vnum diuidere. in. c. niſi ſpecialis. nu. 1. de offi. leg. 106
Legatus de latere poteſt excommunicatum ob manuuȝ iniectionem abſoluere. ibi.
Legatus etiam de latere nil poteſt attentare contra canones vel generalem conſuetudinem. ibi. nu. 3.
Legatus non poteſt cauſam committere ſimpliciter de plano ⁊c. ibi.
Legatus non poteſt venire contra ſtatutum pape maxime in preiudicium priuatarum perſonarum. in. c. autoritate. nu. 2. de inſt. 53
2 Legatus natus dicit̄ ille qui ſtatim quod promotus eſt ad aliquam dignitatem eſt ipſo iure legatus. in. c. j. nu. 1. de offi. lega. 106
Legatus pape concurrit cum quolibet ordinario in prouincia ſua ⁊ habet poteſtatem conferre beneficia ad eorum collationem ſpectantia. ibid. nume. 2.
Legatus pape dicitur habere ordinariam poteſtatem. ibi. nu. 3.
Legatus pape habet illam iuriſdictionem quam oliȝ habebant proconſules. ibidem.
Legatus pape non poteſt a ſe auocare cauſam motam ſeu mouendā coram iudice competenti. ibi. nu. 4. ⁊. 6.
Legatus non poteſt compellere appellantem ad papam litigare corā ſe. ibi. nu. 6.
Legati de latere tantum habent iuriſdictionem in exemptos. ibi. n. 8.
Legati de latere qui dicantur. ibi.
7 Legati de latere dicuntur ex eo quia mittūtur de latere pape ex eo ꝙ ſemper aſſiſtant lateri pape. in. c. ad eminentiam. nu. 1. de ſententia ex com. 184
7 Legato vel cōmiſſario vel alteri aſſerenti ſe venire mandato ſuperioris an credat̄ ſi non oſtēdāt cōmiſſionē. c. cum olim. n. 9. de priuil. 155
6 Legatus de latere poteſt eccleſiam patronatam eccleſiaſtice cōferre ſine patroni licentia niſi in illa eccleſia habeat ius patronatus laicus. in. c. tranſmiſſe. nu. 9. de iure patrona. 202
2 Legatorum plures ſpecies ⁊ eorum autoritates. in. c. excommunicatis. nu. 1. 2. ⁊. 3. de offi. lega. 109
Legatus pape ad certam prouinciam poteſt vti inſignijs legationis etiam dum eſt in itinere ad illam prouinciam. ibi. nu. 4.
Legatus pape equiparatur pro conſulibus. ibi.
Legatus an poſſit abſoluere ſubditos extra prouinciam. ibi. nu. 5.
3 Legatus pape non poteſt alienare bona ſpectantia ad eccleſiā romanam etiam in terris ſubiectis eccleſie quo ad temporalia. in. c. cum veniſſent. nu. 2. de eo qui mit. in poſ. 214
7 Legatus etiam de latere non diſpenſat contra concilium. in. c. qd dilectio. nu. 5. de conſan. ⁊. affi. 32
5 Legatus principis ſecularis poteſt eſſe etiam prelatus vel epiſcopus. in. c. cum parati. nu. 3. de appel. 99
Legatus pape eſt tanquam papa. ibi. nu. 7.
7 Legatus ſedis apoſtolice an poſſit vti veſtibus ⁊ inſignijs pape. in ca. antiqua. nu. 3. de priuil. 158
6 Legato pape debent ſubuenire etiam clericis in eius neceſſitatibus. in. c. quia plerique. nu. 2. de immu. eccle. 231
6 Legatus pape non poteſt conferre beneficia niſi habeat ex indulgentia pape. in c. dilecto. nu. 4. de preben. 34
Legatus pape non poteſt diſpenſare contra conſilia nec contra cōſtitutionem pape niſi in caſibus in quibus poteſt epiſcopus. ibi. nume. 5.
7 Legatus antequā ingrediatur prouinciam non poteſt cauſas delegare: ⁊ idem in quolibet alio officiali. in. c. a nobis. nu. 7. de ſen. excō. 184.
2 Legatus de latere poteſt omnia diſpenſare que non ſit expreſſe. reſeruata pape. in. c. ſi. nu. 4. de tranſac. 137
Legatus in prouincia eſt maior omnibus ordinarijs citra papā. ibid.

Legatus

6 Legatus apoſtolicus nec alius citra papam pōt diſpēſare contra cōſtitutionem conſilij.in.c.nō magno.nu.5.ne cle. vel mona. 237

1 Legatus de latere pōt dare p̄latis exemptis licentiam tranſeundi ad alias dignitates.in.c.cum venerabilis.nu.3.de conſue. 95

1 Legatus de latere nō pōt cōmittere cauſam appellatione remota nec committere cām ſimpliciter ⁊ de plano.in.c.j.nu.1.de reſcript. 42

Legatus de latere pōt cōferre beneficium patronatum inuito patrono eccleſiaſtico ſecus ſi ſit laicus vel laicꝰ ⁊ clericus.in.c.dilectus.nu.1.4.5.de offi.leg. 108

Legatus de latere concurrit in collatione beneficiorū cum quolibet ordinario prouincie.ibi.nu.2.

4 Legato cardinali vni nō creditur in preiudiciū tertij,pape vero ſic.in c.cum a nobis.nu.1.de teſti. 56

6 Legati ſedis apoſtolice ⁊ eorū nūtijs nō ſolū ſtātes ī loco deſtinato ſʒ ēt trāſeuntes licite petūt ꝓcurat iōes ab oībus eccleſijs ⁊ monaſterijs ⁊ nō obſtāte aliqua p̄ſcriptiōe.in.c.cū inſtātia.n.1.2.⁊.3.de cēſ. 203

6 Legatus hʒ maiorē iuriſdictionē ī ꝓuincia ꝙ̄ habeat archieps.in.c.noſtro.nu.4.de peni.⁊ remiſ. 178

Legatus pōt adiri ſine appellatioue per quēlibet de prouincia.ibi.

2 Legatus nō pōt ſe intromittere in cauſa alteri ſpecialiter cōmiſſa niſi ex aliqua cauſa vrgentiſſima.in.c.j.⁊.ij.nu.1.⁊.2.de offi.deleg. 106

6 Legatus de latere non pōt diſponere circa ea que ſibi ſpecialiter papa reſeruauit.in.c.tua nos.nu.10.de eccle.edifi. 221

Legatus de latere cōcurrit cū quolibet p̄lato ꝓuincie ſue,non aūt cū alio niſi quo ad bona poſita in ſua prouincia.ibi.

Legatus de latere remittit iuramētū preſtitū inferiori prelato qui ſit de prouincia ſua alias ſecus.ibi.

5 Legatus de latere nō pōt tollere appellationē.in.c.paſtoralis.n.7.de appel. 120

7 Legatus apoſtolicus matrimoniales cauſas in ſua prouincia audire poteſt ⁊ matrimonium ſeparare in caſibus a iure permiſſis.in.c.fi.n.2.de coniu.ſeruo. 25

Legatus in ſua ꝓuincia cōcurrit cū epiſcopo in his que pertinent ad dignitatem epiſcopalem.ibi.nu.4.

3 Legatꝰ de latere nō pōt cōmittere cām cognoſcēdā ſimplicitᵉ ⁊ de plano ordine iudiciario ſeruato.in.c.dilecti filij.nu.5.de iudi. 21

2 Legatus pluriū prouinciarū an poſſit reddere ius hominibꝰ vnius prouincie in alia prouincia.in.c.nouit.nu.2.⁊.de offi.lega. 108

Legatus vel alius iudex exiſtens extra territoriū an poſſit exercere ea que ſunt volūtarie vel cōtētioſe iuriſdictionis in ſubditos.ibi.n.3.⁊.5.

7 Legatus de latere an poſſit vnire bñficia poſita in ſua legatione lʒ in alterius dioceſi.in.c.ſicut vnire.nu.5.de exceſ.prela. 145

5 Legatus pape hʒ ordinariā iuriſdictionē iō pōt cauſam iure legationis ſibi cōpetentem delegare.in.c.cum bertoldus.n.6.de re iudi. 69

2 Legatus an ⁊ qn̄ poſſit ſtatuere cōtra ius cōe.Ant.in.c.fi.nu.2.de off.archipreſby. 70

2 Legatus vnius prouincie non cēſeᵗ reuocatus per aduētum alterius.in.c.volentes.nu.2.de off.leg. 108

2 Legatus de latere hʒ poteſtatem in exēptos ⁊ nō alius niſi ſibi ſpecialiter papa cōcedat.in.c.qꝺ traſlationem.nu.10.de offi.leg. 107

Legatus de latere an poſſit alienare illa q̄ ſunt de tēporali dominio eccleſie.ibi.

6 Legatus pōt edere ſtatuta in legatione ſua p̄ter iuris cōis diſpoſitionē q̄ durat etiā finito tempore legationis.in.c.j.nu.2.de locato. 86

2 Legatus an poſſit extēdere manū ad bñficia quorū collatio ſpectat ad aliquē de iure ſpeciali.in.c.dilectus.nu.6.de offi.lega. 108

☞ Corſe.doc.excel.Tu dic ꝙ ꝯcluſio eſt qꝺ legatus de latere nō pōt coferre bñficiū patronale laicorū niſi ſit ius patronale laicorū acquiſitū p̄ſcriptione cōſuetudine ⁊ cōmodo poſſeſſionis ſm̄ Frid.de ſe.conſil.lxv.⁊ ſm̄ Ant.de but.⁊ Abb.in.d.c.dilectus.de off.le.lʒ Jmo.teneat ibi ꝯriū.ſʒ Mar.laudē.defendit Frid.⁊ ſequaces,qm̄ ſubrogatum ſapit naturā eius in cuius locū ſubrogaᵗ.§.fuerat.inſt.de act.ſed laicus q p̄ſcripſit ius preſentādi cōtra ep̄m ſubrogaᵗ loco epi:ergo cēſeᵗ ius patronale eccleſie rōne originis,ſcꝺo moueᵗ qm̄ ius p̄ſcriptiōis eſt reſtringibile tāꝙ̄ odioſum.no.in.c.fi.de p̄ſcri.⁊ in.l.fin.de edi.di.adria.tol.nec ob.c.cū dilectꝰ de iure pa.allegatū ab Jo.qꝛ loquiᵗ in iure patronatꝰ laicorū rōne fundatiōis vel donationis.nec ob.rō Jmole,qꝛ laici retraherenᵗ a bñfaciēdo eccleſijs:qꝛ cū reuerētia hec ratio facit cōtra eū:nā laicus preſcribens eccleſiam ius patronatus non bene facit eccleſia ⁊ iō rō doctoꝝ loquiᵗ qn̄ laicꝰ bñ facit eccl̄e dotādo vl̄ fundādo eccl̄aʒ ſm̄ do.de ro.in.ij.deci.ī fi.do.meꝰ Barba.in.c.dilectꝰ.tenet opi.Jmo.adde do.Car.ſequētem Frid.in.d.c.dilectꝰ.in cle.j.vt lite pen.in.vij.q.⁊ do.Alex.de imo.cōſ.lxxiij.inci.viſo pūcto.in.iiij.vo.cōſi.adde etiā qꝺ voluit ro.cōſi.ccclxj.inci.in caſu ꝓpoſite cōſultationis.vbi dixit qꝺ legatꝰ de latere pōt cōferre beneficium ſituʒ in ſua ꝓuincia qꝺ vacat ſi ille ad quē ſpectat p̄ſentatio vl̄ collatio ipſiꝰ bñficij ſtat extra illā ꝓuinciā dicto legato cōmiſſaʒ ex quo ē ſitū ī ſua dioceſi ſʒ hoc dictū Ro.nō attingit,q.noſtrā:tn̄ voluit hic interſerere,qꝛ nota his ſed videreᵗ qꝺ op.Jmo.⁊ Barb.ſit de iure verior,nā habeo regulā qꝺ legatus de latere nō pōt cōferre ius patronatus laicorū quomodocunꝗ ergo acquiraᵗ ſtabimus regule ex quo iure aliud nō probaᵗ qꝛ lex indiſtincte loquēs indiſtincte dʒ intelligi.c.ſolite.de ma.⁊ob.p̄terea laicꝰ p̄ſcribēs ius patronatꝰ laicorū ſuccedit in illꝺ ius qꝺ habebāt laici veri patroni,ergo eo iure vti dʒ vt gaudeāt eodē ꝑuilegio,ꝑ regulā Mar.qꝛ ſubrogatꝰ ⁊c.tn̄ iudicādo ⁊ cōſulēdo nō eſt tutū recedere ab opi.Frid.⁊ ſequacium que eſt communis.

7 Legati de latere non coguntur oſtēdere mādatū in his que veniunt iure legatiōis,in alijs vero ſecus.in.c.ad eminētiā.n.2.ꝺ ſen.excō. 184

Legatus de latere pōt abſoluere excōicatos vigore canonis ſi qs ſuadente:etiam de enormiſſima iniuria.ibi.nu.3.

5 Legati nati dicūtur illi qui habent legationis officiū vigore dignitatis cui legationis officiū indultum eſt priuilegio apoſtolico.in.c.cū in eccleſia.nu.4.de appel. 111

1 Legatus pape pōt cōfirmare electionē factā de ꝓmouendo in ep̄m tn̄ nō pōt diſpenſare ſchiſmaticū.in.c.qꝛ diligētia.nu.7.de elec. 123

6 Legatus nō hʒ poteſtatē cōfirmādi collationē factā de prebēda vacatura.in.c.conſtitutus.nu.3.de conceſ.preben. 62

2 Legatus non poteſt contra concilium diſponere.ibi.

7 Legatus pape pōt abſoluere a ſententia canonis ſi qs ſuadēte.in.c.ꝙ̄ uis.nu.1.de ſen.excom. 196

5 Legatus etiam de latere nō pōt cōcedere eccleſiā alicui in p̄iudiciū iuriū que debentur dioceſano loci.in.c.fi.nu.1.de cōfir.vti.vel inuti. 143

Legatus etiam cardinalis nō pōt eximere aliquā eccleſiā a iuriſdictione ſui ordinarij.ibi.

Legatus nō pōt cōmittere cauſam cognoſcēdā ſimpliciter ⁊ de plano ſine ſtrepitu ⁊ figura iudicij.ibi.

Legatus de latere nō pōt aliquid facere qꝺ tendat ad violationē iuris communis.ibi.nu.2.

Legatꝰ de latere an poſſit autoritate ſue legatiōis vnire eccleſias vel vnam alteri concedere.ibi.nu.4.

Legatus in legatione ſua cōcurrit cū quolibet ordinario qcūꝗ ſit vel epiſcopus vel abbas ⁊c.ibi.nu.5.

Legatus de latere nō pōt eccleſiā ſecularē facere religioſam.ibi.nu.6.

Legatus non pōt alienare rē ſpectātem ad romanū pontificē nec ſupprimere aliquam dignitatem.in.c.eccleſia.ibi.nu.7.

Legatus q nō eſt legatus de latere nō habet collationē beneficiorū,legatus vero de latere ſic in aliquibus eccleſijs.ibi.nu.8.

1 Legatus nō pōt cōmittere cauſam ſimpliciter ⁊ de plano:qꝛ non pōt tollere ſubſtantialia iuris.in.c.officij.nu.5.de elec. 159

2 Legatus de latere hʒ magnā poteſtatē ⁊ eſt ps corporis pape.Ant.in.c.dilectus.nu.3.de fil.preſby. 50

Legatus de latere nō pōt cōtra canonē cōcilij diſpēſare.ibi.nu.4.

4 Legatus ex quo gerit vices pape an poſſit extēdere manus circa que pōt papa.in.c.mandata celeſtia.nu.2.de preſump. 117

2 Legatus pape hʒ ordinariā iuriſdictionē.in.c.fi.nu.3.de offi.leg. 109

Legatus an poſſit facere ſtatuta ſolus ſine cōſenſu aliorū.ibi.nu.67.

Legatus non poteſt derogare canonibus ⁊ iuribus generalibus.ibi.

1 Legatus pōt interpretari reſcriptū pape.in.c.j.nu.19.de poſtu.prelato. 108

6 Legatus de latere pōt eccleſiā patronatā eccleſiaſticā etiā nō vacāteʒ ſue collationi reſeruare:ſecus ius patronatus erat laici.in.c.cum dilectus.nu.1.2.3.11.de iure pa. 197

7 Legatus pape pōt abſoluere ab excōicatiōe lata vigore canonis ſi qs ſuadente.in.c.qꝺ de his.nu.1.de ſen.excō. 186

5 Legatus generalis pape nō impedit ſe de cauſa alteri ſpecialiter cōmiſſa.in.c.dilecti filij.el.ij.nu.2.de appel. 135

7 Legatus de latere poteſt conferre beneficia vacantia in ſua legatione in.c.propoſuit.nu.1.de cle.excō. 141

7 Legatus de latere nō pōt ſe impedire in ſpecialiter cōmiſſis per papā.in.c.ad petitionē.nu.1.de accu. 70

2 Legatus pape habet ordinariā iuriſdictionē.in.c.cum in iure.n.8.de offi.deleg. 96

2 Legatus de latere tm̄ ⁊ nō alter legatus habet ius conferēdi bñficia.Ant.in.c.literas.nu.4.de ſup.neg.prela. 35

6 Legatus de latere nō pōt dare alicui ius ad vacaturum beneficium licet poſſit reſeruare ſibi collationē beneficij vacaturi etiā reſpectu certe perſone.in.c.dilectus filius.n.3.de prebē. 30

3 Legatus principis nō pōt tollere ſubſtantialia iudicij.in.c.ceterū.nu.10.de iur.calum. 127

6 **Legatū** relictū vni vt reſtituat alteri ſi ille alter an̄ reſtōnē moriaᵗ remanet penes ꝑmū.i.c.roā.n.5.de teſt. 129

6 Legatū nudis verbis relictū debet legatario preſtari nec ſit differentia an ſit ad pias cauſas vel nō nā ſufficit probari per teſtes.in.c.indicāte.nu.1.⁊.2.de teſta. 112

Legata ad pias cauſas an debeant ex teſtō nō ſolēni.ibi.nu.3.

Legata ad pias cauſas nō vitiātur reſpectu incertitudinis perſonarū vel locorū quibus fuit legatū.ibi.nu.4.

Legati dubij electio ſiue optio an ꝑtineat ad hr̄dē vl̄ legatariū.ib.n.5.

Legatū ad pias cauſas indefinite ⁊ generaliter factū interpretatur ꝙ̄ debeatur de meliori re.ibi.nu.6.

Legatarius an ⁊ quo caſu debeat conſequi rē legatā expenſis heredis vel teſtatoris.ibi.nu.7.

6 Legatū ad pias cauſas factū de iure aliena an valeat etiā reſpectu eſtimationis.in.c.filius noſter.nu.1.de teſta. 13

Legatū rei aliene ſiue in totū ſiue in partē an ⁊ qn̄ valeat.ibi.nu.4.

Legatū rei aliene ignorāter factū eccleſie an valeat tanq̄ eccleſia habeatur pro coniuncta perſona.ibi.nu.5.⁊.6.

6 Legās ſcienter rē alienā cēſetur legaſſe eſtimationem rei ſi vero habebat aliquod ius illud cenſet legare.in ca.paſtoralis.numero.6.de donatio. 105

6 Legatū factū camillo filio Pellini ſub cuius eſt poteſtate nō cēſetur factum cōtemplatione patris.c.raynutius.nu.2.de teſta. 124

6 Legatus ſi fuerit calix intelligitur de argēto ſecus:forte ſi debet fieri ab illo qui venit.c.ex parte.nu.4.de cenſi. 202

7 Legatū relictū ꝓ male ablatis incertis diſtribuendis inter pauperes chriſti per executores teſtamēti an debeat diſpēſare ꝑ epſcopū.in.c.cū ſit.nu.6.de iudeis. 98

Legatū factū ꝓ reſtitutione male ablatorum cōuertitur ad pias cauſas ſi male ablata non reperiuntur.ibi.

6 Legata res ſi eſt patrimonio teſtatoris debet ſine mora preſtari,alias heres tenet ad preſtationem cum omni fructu ⁊ intereſſe.in.c.ſi heredes.nu.4.de teſta. 113

Legata pia nullo alio dato executore exequit epiſcopus de legatis vero ꝓ male ablatis ſe remittit,ſi vero executor eſt negligēs epiſcopus ſuccedit in exequendo legata ad pias cauſas.ibi.nu.6.

6 Legatū vel quodcūq; relictū factū eccleſie cū aliquo onere ſi illud onus excedat lucrum pōt etiā ex poſtfacto tale relictū repudiari.in.c.j.nu.4.de teſta. 111

5 Legatū factum pro anima dicitur ad pias cauſas.in.c.ij.nu.10.de preſcri. 23

4 Legatum qn̄ petitur ⁊ non apparēte teſtamento defertur iuramētuʒ pōt a tali iuramēto recedi ſi poſtea reperiatur iuramentū.in.c.iuramentum.nu.9.de iureiur. 167

6 Legatari⁹ pōt aſſiſtere heredi litiganti in iudicio ſuꝑ validitate teſtamenti pro intereſſe ipſius legatarij.in.c.ex parte.n.6.de deci. 149

6 Legatū rei aliene ſcienter factū an de iure canonico valet vt poſſit peti eius eſtimatio.in repe.c.cum eſſes.nu.18.de teſta. 117

7 Legata ad pias cauſas poſſunt peti coram iudice ſeculari qui habet terminare ſm̄ canones ⁊ non ſʒ leges tā in terris eccleſie q̄ in terris imperij.in.c.relatum.el.j.nu.2.⁊.8.de teſta. 119

Legata ad pias cauſas debētur etiam non adita vel repudiata hereditate.ibi.nu.6.

Legata ad pias cauſas dicuntur omnia illa que relinquuntur pro anima.ibi.nu.7.

6 Legata ad fabricam non debent conuerti in ornamenta eccleſie.in.c.de his.nu.2.de teſta. 130

Legatuʒ factum quolibet anno de certa re dāda eccleſie an duret perpetuo.ibi.nu.5.

6 Legatum cenſetur ademptū ſi fuit adēptū omnes propter quod fuit factū legatum.vel p̄ſumatur factum.in.c.in noſtra.nu.4.de ſepu. 137

6 Legatum factum pauperibus talis loci vel tali loco ſemper cenſetur legatum factum loco.in.c.dudum.nu.4.de conuer.coniu. 171

6 Legatum poteſt fieri monaſterio conſtruēdo ſʒ nō donatio.in.c.nos quidem.nu.2.de teſta. 111

Legatum poteſt fieri incerte perſone,donatio non.ibi.

Legatum factū in diē debet legatario adueniēte die cum fructib⁹ interim perceptis ſi dies fuit apposit⁹ in fauorē legatarij.ibi.nu.7. 112

Legatum qd a principio tenuit ſi ex poſtfacto deficiat an ⁊ quo caſu remaneat penes grauatum.ibi.nu.14.

Legatum factum ꝓ maritanda tali puella ſi illa moriat an remaneat penes grauatum vel conuertetur in maritanda alia.ibi.

Legatū factum filie de mille ſi nuberet ⁊ ſi monaſterium ingrediatur qd habeat quinquaginta valet ⁊ habebit mille.in repe.c.eccleſia ſancte marie.nu.35.de conſti. 37

3 Legatum factum de omnibus rebus que ſunt in domo nō extenditur ad illas que ſunt cauſa vendendi.in.c.ſi.nu.44.de fo.compe. 92

6 Legās aliquā rem cenſet legare ius quod habet in ea.in.c.raynaldus.nu.4.de teſta. 127

Legatari⁹ nō pōt petere legatū niſi hereditas adeat ⁊ ſufficit q̄ adeat ab vno herede vt ab illo partem legati poſſit petere.ibi.nu.10.

Legata ad pias cauſas debentur ex teſtamēto non ſolēni etiā ſi nō ſit appoſita clauſula codicillaris.in.c.raynaldus.nu.24.de teſta. 138

7 **Legere** ⁊ cātare ponūtur vt diuerſa ⁊ facit ꝓ ſtatutis.in.c.q̄ in te.nu.6.de peni.⁊ remiſ. 175

1 Legere an dicatur ille qui mēte legit vel qui nō intelligit qd facit ad multa,in proe.Sre.ibi.nu.13. 4

6 **Legitima** non ꝑ omnia ſuccedit loco alimentorum.in.c.raynaldus.nu.2.de teſta. 127

Legitima debet filio in oībus bonis paternis ⁊ pōt detrahi de ſingulis rebus niſi teſtator vel officiū iudicis aliud diſpoſuerit.ibi.nu.8.

6 Legitima an ſit debita filio ſi pater ſuus eſt monachus.in.c.cū ſcim⁹.nu.4.de regu. 161

Legitima non debetur filio niſi poſt mortem patris.ibi.nu.6.

5 Legitima filiorum poteſt diminui per cōſuetudinem.in.c.raynutius.nu.12.de teſta. 175

Statutum vel conſuetudo poſſunt in totum tollere legitimam filijs quando habent vnde viuere poſſunt:alias ſecus quo caſu in totū tolli non poteſt legitima ſed minui ſic.ibi.

4 Legitima debetur filio ſtatim quod eius pater eſt ingreſſus monaſterium.in.c.in preſentia.nu.59.de proba. 19

6 Legitima debetur filio in bonis patris ⁊ matris ⁊ ante nec in illa poteſt grauari.in.c.raynutius.nu.1.de teſta. 124

Que imputentur in falcidiam que in trebellianicaʒ ⁊ que in legitimā ⁊ que ſit ratio quod diuerſa computātur in vnam ⁊ diuerſa in aliam.ibi.nu.23. 126

Legitima non debetur filio viuo patre etiam ſi pater fuerit ingreſſus monaſterium.ibi.nu.29.

1 Legitima an poſſit tolli vel minui per ſtatutum.in.c.ſi.nume.23.de conſue. 107

☞ Corſe Adde Dy.in regula indultū.de re.iur.li.vj.⁊ ibi Bal.i apoſtillis.⁊ Cy.in.l.ſancim⁹.C.de nup.Bar.⁊ Moder.in.l.titio centum.§.titio genero.ff.de condi.⁊ demon.Bar.in conſi.inci.ex facto ꝓponit qd nobis.Bal.in.l.j.§.ius naturale.ff.de inſti.⁊ iu.⁊ in.l.cunctos populos.C.de ſum.tri.in ver.ſubſequenter queritur.Bal.⁊ Sali.in auf.noviſſima.C.de inof.teſt.in.l.ſancim⁹.preal.Old.in cōſ.lxxvij.lxxviij.⁊.ciij.⁊.cxiij.Sali.in.l.ſcimus.C.de inof.teſt.Bal.in.l.tali.§.ſocer.ff.de iure do.⁊ in repe.c.ſi pater.de teſta.li.vj.in.vij.co.⁊ in.l.ſi.C.de fru.⁊ lit.expen.⁊ in.l.maximū vitiū.C.de lib.prete.Alb.de ro.in.ij.pte ſtatutorū.q.ciij.⁊.q.ciiij.⁊ in.l.qm̄ in priorib⁹.C.de inof.teſta.⁊ in pemio ffor.⁊ Ange.in.l.papinian⁹.in.§.quāta.ff.de inof.teſt.⁊ in cōſ.clxxix.alias.ccciij.inci.in dei nomine cōſultatio.⁊.l.qd de bonis.in.§.fin.ad le.fal.⁊ in auf.de here.⁊ fal.in prin.⁊ Pau.de ca.in.d.auf.noviſſima.⁊ Ro.in cōſi.cxxxiij.inci.ꝓ declaratione pme dubitationis.⁊ i cōſi.cxxij.circa ſi.inci.viſa municipali cōſtitutione.⁊ in.l.ſequens.ad ſi.Jo.an.Ant.⁊ Jmo.in.d.c.raynutius.Jo.an.in addi.Specu.in ti.de ſucceſ.ab inte.in rub.in addi.inci.ſed reducit in queſtionē.in.v.col.Joā.cal.in conſi.xv.inci.an ſtatutū augeat.in ti.de cōſti.⁊ in cōſi.xxiiij.⁊ in cōſ.xxxij.in tit.de teſt.ꝑ domi.de Ro.in nouis deciſio.xviij.vbi Abb.antiquus i.d.c.raynutius.ꝑ do.meū Barb.in.d.c.ſi.⁊ i.d.c.raynutius.in repe.Ang.in.l.j.§.ius naturale.ff.de inſti.⁊ iur.Dy.in.l.cū ratio.de bo.dā.Ricbar.malū.diſputauit hanc queſtionem,vt refert Cy.in.d.l.ſancimus.⁊ cōis opi.doc.eſt qd lʒ ſtatutū ſeu conſuetudo nō poſſit in totū tollere legitimā,pōt tn̄ eā minuere ⁊ facere qd filia debeat ſtare cōtēta dote ſibi aſſignata vel aſſignanda.⁊ idē in filio vide qd dixi.ſ.in ver.conſuetudo.Abb.in conſi.lxiiij.in.iiij.col.⁊ in cōſi.lxxvj.in.ix.col.

5 Legitima an minuat filio ex eo qd eius pater confiteatur debitum abſorbens totum patrimonium.in.c.quis.nu.33.de re iudi. 84

7 **Legitimus** quis eſſe quomodo ꝓbetur.in.c.lator.nu.6.qui ſi.ſint legi. 39

5 Legitimatus ſi impetrat beneficium nō tenetur de priori defectu ſeu legitimatione prius facta diſpenſationem facere.in.c.veniens.nu.14.de preſcrip. 42

7 Legitimatio quomodo probat ⁊ ſimiliter cōtra eam quomodo probatur.in.c.peruenit.nu.4.qui ſi.ſint legi. 42

1 Legitimatus ꝑ reſcriptuʒ pape poteſt in epiſcopum promoueri.in.c.cum vinton.nu.5.de elec. 144

Legitimatus per papam an ſuccedat in temporalibus.ibi.

Legitimari an poſſit per papam natus ex fratre ⁊ ſorore.ibi.nu.8.

Legitimatus an ſuccedat in feudo.ibi.

7 Legitimati per ſubſequēs matrimonium an ſint vere legitimi vel habeantur tanquam legitimi ⁊ an veniant in diſpoſitione ſtatuti loquētis de legitimis.in.c.tanta.nu.3.qui ſi.ſint legi. 40

Legitimati ꝑ ſequēs mr̄imoniū nō excludunt ab hereditate pr̄na.ibi.

Legitimati ꝑ ſequēs matrimoniū an ſuccedat patri in feudo ⁊ quid de legitimis per reſcriptum principis.ibi.

Legitimatus per ſequens matrimonium poteſt eſſe epiſcopus.ibi.

Legitimi filij tantum dicuntur adoptiui ⁊ ſi ſunt emācipati nō ſuccedunt patri.ibi.nu.9.

Legitimi ⁊ naturales dicūtur filij nati ex vero matrimonio vel putatiuo ⁊ iſti excluſis alijs ſuccedunt parētibus ⁊ ſunt quaſi domini illis viuentibus.ibi.nu.10.

Legitimi ⁊ ſpirituales filij dicuntur ſuſcepti in baptiſmate vel cōfirmatione ⁊ iſti in nihilo parentibus ſuccedunt.ibi.nu.11.

7 Legitimandi ſpurios poteſtatem habēs item inceſtuoſos an poſſit legitimare ſpuriū ⁊ inceſtuoſum ſimul.in.c.mādato.nu.5.de ſimo. 92

7 Legitimū ſe pronūtiari an quis petere poſſit.in.c.cauſam.nu.7.qui ſi.ſint legi. 41

Et vide in.c.quod a nobis.nu.2.eo.ti.

2 Legitimatus ꝑ ſubſequēs matrimoniū nō pōt ꝓmoueri ad ep̄atum ſine diſpēſatiōe.Ant.in.c.ad extirpendas.nu.11.de ſi.preſby. 54

Et vide

Et vi⸗de in.c.ſeq.in.ij.no.

7 Legitimare an poſſit princeps ex certa ſcientia non vocatis agnatis. in.c.per venerabilem.nu.24.qui fi.ſint legi. 43

☞ Corſe.do.excellentiſſimus. Vide Bar. Bal.⁊ alios in.l.gallus.§.qd ſi tm̄.de lib.⁊ poſth. Jo.an.in titu.de ſuc.ab inte.§.j.ver.ſed ex facto. Abb.cōſi.lxxxv.inci.illō in ſumma.in.iiij.col. Jo.de ana.conſi.xxix.in ci.viſa imperiali ⁊ apoſtolica ⁊c.in ver.circa quintū. Dy.in cōſ.inci.in xp̄i noīe amē Jo.habuit duos filios. Ja.bu. Cy.⁊ Bal.in.l.nā diu⁹.ff. de ado. Pau.de ca.cōſ.ccxxv.inci.in xp̄i noīe ſuper p̄mo dubio vr̄ dicē dum. Alex.de imo in cōſi.ij.inci.viſis codicillis legitimatiōe ⁊ alijs in j.vol.coſiliorū ſuorū.in.viij.col. Bal.in.c.guerrā.in prin.ī pe.co.in ti. hic finit lex cōradi.facit ꝙ voluit Bal.in.l.fi.ī fi.C.de iu.⁊ fac.igno.⁊ in.l.reſcripta.C.de preci.impe.off.⁊ in.l.deo nobis.C.de epiſco.⁊ cle.⁊ Pau.de ca.cōſi.xxij. Jo.cal.in ti.qui fi.ſint legi.in cōſi.v.inci.legitimatio facta ⁊c.⁊ cōis concluſio eſt quod ſic ⁊ ita conſului apud mantuā.

1 Legitimatus ad vnā dignitatē nō eſt capax alterius dignitatis maioris.in.c.innotuit.nu.4.de elec. 137

Legitimatus per ſubſequēs matrimonium dicitur etiam ille qui nō eſt natus ex concubina ſed ex alia.ibi.nu.17. 128

Legitimatus ꝑ ſubſequens matrimonium dicitur vere legitimus etiā in materia ſtricta ⁊ ſuccedit in feudo paterno.ibi.

3 Legitimantur oēs filij naturales ſi pater vnū ex eis appellauit ſimpliciter filium in teſtō.in.c.prudentiam.nu.10.de mut.peti. 102

1 Legitimatus per ſequēs matrimoniū poteſt eſſe epiſcopus.in.c.cum in cunctis.nu.3.de elec. 125

7 Legitimum ſe probare quis pōt per matrimoniū inter eius parētes contractum in facie eccleſie.in.c.peruenit.nu.2.qui fil.ſint.legi. 41

Petere debet ab eccleſia pronūtiare ſe legitimum ille contra quem de illegitimate agitur.ibi.nu.3.

3 Legitimandi poteſtas vel tabelliones creandi an poſſit preſcribi.in.c. cum contingat.nu.15.de fo.compe. 77

8 Legitimatio eſt decor ⁊ honor.in.c.ꝑ venerabilē.n.3.q fi.ſint.leg. 41

Legitimare eſt iuriſdictionis.ibi.nu.11.

Legitimatio eſt quedam diſpenſatio.ibi.nu.11.

Legitimatus in ſpiritualibus videtur legitimatus ad alios honores ⁊ dignitates ſeculares.ibi.nu.21.

Legitimatus in ſpiritualibus cēſeatur etiam legitimatus in temporalibus quo ad ſucceſſionem.ibi.nu.22. 24

Legitimatio ꝓprie ad quem ſpectat ⁊ an papa indiſtincte poſſit vbiqꝫ legitimare etiam quo ad temporalia.ibi.nu.22.⁊.25.

Legitimati per comites palatinos an ſuccedant cum p̄iudicio agnatorum.ibi.nu.24.

Legitimatus nō extantibus filijs legitimis ſi poſtmodū filij legitimi naſcant̄ an ſuccedere habeat vel talis legitimatio euaneſcat.ibi.n.30.

5 Legitimare ⁊ fame reſtituere procedunt a pari.in.c.cum te.nu.11.de re iudi. 78

5 Legitimatus ſimplicirer an habeatur ꝓ legitimo ad omnes effectus. in.c.quamuis.nu.18.de re iudi. 83

6 Legitimare quis poteſt filios ſuos non tanquam pater ſed tāquā habēs autoritatē legitimādi.in.c.nouum genus.n.5.de deci. 143

6 Legitimatus nō deſinit ſuccedere per ſuperuenientiam filiorum ex legitimo matrimonio.in.c.ſuggeſſum.nu.5.de deci. 146

7 Legitimatio pſonarū añ oīa diſcutit̄ in iudicio.in.c.j.n.1.de accu. 55

6 Legitimatus ab imperatore vel ab alio ſeculari principe an poſſit ꝓmoueri ad ſacros ordines vel alia ſpūalia.in.c.tua.n.3.de deci. 151

7 Legitimandi multi ſunt modi.in.c.per tuas.nu.7.qui fi.ſint leg. 42

2 Legitimare ſpurios reſtituere fame creare tabelliones,lꝫ ſint de reſeruatis imperatori tñ qlibet ſuperior non cognoſcēs ſuperiorem poteſt iſta attentare.in.c.quod tranſlationem.nu.1.de offi.leg. 107

7 Legitimationem ſatis ꝓbat probās per maiorē partē vicinie parētes illius fuiſſe legitime coniunctos.in.c.per tuas.n.2.qui fi.ſint legi. 42

7 Exprimenda que ſunt in legitimatione.in.c.per venerabilem.nu.27. qui fi.ſint legi. 43

Leproſi debēt habere propriam eccleſiā ⁊ preſbyterum nec ſe cū alijs cōicare nec debēt ſoluere decimas de eorum hortis ad vſum ſuū deſtinatis alias ſecus.in.c.cum dicat.nu.1.⁊.5.de eccle.edifi. 219

Leproſi debent ſepeliri cum alijs chriſtianis.ibi.nu.2.

Leproſi non dicuntur facere collegium religioſum.ibi.nu.6.

6 Leproſi nō ſunt ſepeliendi in cemiterio vbi alij ſepeliūtur.in.c.ſacris. nu.6.de ſepul. 139

7 Leproſo cōiugi vel alias infirmo an poſſit cōpelli ſanus ad reddendū debitum ⁊ quid iuris ſi infirmitas illa eſt cōtagioſa.in.c.qm̄.n.5.de cō iu.lepro. 25

6 Leproſo pōt interdici ingreſſus eccleſie ſi nō pōt ingredi ſine ſcādalo aliorum etiam ſi clericus ſit leproſus.in.c.de rectoribus.nu.3.⁊.4.de cle.egro. 50

7 Lepra ſupra ſuperueniens matrimoniū nō ſoluit nec eius effectū,ideo coniuges debēt ſe adinuicē maritali affectiōe tractare aut ad ꝑpetuā continentiam induci.in.c.j.nu.4.de coniu.lepro. 24

Leproſi licite excluduntur a communione fidelium.ibi.nu.2.

2 Leſio nō preſumitur in contractibus ad modicū tēpus factis. in.c.j.nu.5.de reſti.in integ. 154

2 Leſio magna vel parua per quem conſyderabitur.in.c.j.nu.8.de reſtit. in integ. 154

2 Leſio an preſumatur an vero debeat probari.c.auditis.nu.7.de reſti. in integ. 157

Letanijs cātādis que perſone dicuntur intereſſe ⁊ ad quē locum.in.c.cum inter.nu.4.de re indi. 61

7 Leuans in batiſmate filiū vnius ⁊ credit alterius an contrabat compaternitatem.in.c.ſi vir vel mulier.nu.4. de cogna.ſpi. 26

4 Lex que prohibet actū fieri apponēdo penam an videatur actū etiam annullare.in.c.ij.nu.5.de teſti. 34

1 Lex poſitiua ſiue eccleſiaſtica ſiue ciuilis an ⁊ qñ liget in foro conſciētie.in.c.j.nu.9.de conſti. 16

Lex fundata ſuper preſumptione que non eſt vera non ligat contrafacientem in foro anime.ibi.nu.10.

7 Leges ciuiles ⁊ preſertim in ſpiritualibus ſubijciūtur apoſtolorū dictis ⁊ canonicis.in.c.fi.nu.1.de ſecun.nup. 54

Leges que in aliquibus matrimonia ꝓhibent correctionē percipiunt a canonibus.ibi.nu.2. 55

1 Leges vel ſtatuta an preſumātur quis ſcire poſt duos menſes.in.c.cognoſcentes.nu.8.de conſti. 18

6 Lex generalis pōt a certo genere perſonarum recipi ⁊ a certo nō ⁊ nō recipientes non peccant.in.c.cum olim.nu.4.de cle.conin. 16

6 Leges vel ſtatuta canonibus nō cōtraria ſunt ſeruanda in vtroqꝫ foro niſi ſint eccleſijs vel eccleſiaſticis perſonis dānoſa quo caſu ad eorū valitatem requiritur ſpecifica approbatio a papa.in.c.nō minus.nu. 20.de immu.eccle.⁊ cemi. 226

1 Legem aut canonē male intelligere nō eſt peccatū.in.c.cū poſt.nu.4. de elec. 169

7 Legum autoritas in matrimoniali cauſa attenditur.in.c.vbi non.nu. 2.de deſpon.impu. 13

6 Leges ciuiles quo caſu ſunt obſeruande in foro cōſcientie.in.c.qr plerīqꝫ.nu.7.de immu.eccle. 331

5 Lex cōis reuocat aliā licet de ipſa mētionē non faciat.in.c.veniēs.nu. 11.de preſcri. 42

7 Lex ciuilis pōt in argumētum allegari in deciſionibus cauſarum ſpiritualium.in.c.in audientia.nu.6.de ſen.excom. 186

5 Lex noua vel ſtatutū licet cōcernat futura tñ quādo habet omnimodam dependentiam a preteritis non cōcernit ea.in.c.paſtoralis.§.verum.nu.2.de appel. 22

2 Lex ciuilis dubia an deferatur per cōſuetudinem ⁊ per ius canonicū. in.c.cum tempore.nu.6.de arbi. 171

2 Lex noua corrigēs recipit extenſionem ad cōſequentiā antique legis. Ant.in.c.a multis.nu.1.de eta.⁊ quali. 45

7 Legis finis eſt inuariabilis lꝫ cōſtitutiones mutētur.in.c.nō debet.n. 2.de conſan.⁊ affi. 33

Legum correctio vt euitetur debet fieri ſtricta interpretatio.in.c.eccſia veſtra.el.j.nu.6.de elec. 181

6 Lex ciuilis fouēs luctum proximo odioſum non debet ſeruari in foro anime.in.c.filius noſter.nu.3.de teſta. 113

6 Lex ciuilis nō ligat eccleſiam niſi approbet̄ ⁊ acceptata fuerit.in.c.inter alia.nu.6.de immu.eccle.⁊ cemi. 228

Lex ſi reperit̄ multū dubia excuſatur quis a iuris ignorātia.in.c.quoniam.nu.2.de conſti. 41

Lex vel ſtatutū debēt cōcernere futura ⁊ non preterita niſi exprimat̄. ibi.nu.3.4.⁊.9. 36

Lex vel ſtatutū ſimpliciter loquēs an ⁊ qñ extēdat̄ ad p̄terita.ibi.n.11.

7 Legis finis cōcernit neceſſitatem vel vtilitatem ſubditorū.in.c.nō debet.nu.3.de conſa.⁊ affi. 33

5 Legis auxiliū fruſtra inuocat qui in legem cōmittit ⁊ quando.in.c.an ſit deferendum.nu.5.de app. 111

Lex illa dr̄ p̄iudicialis clericis vel eccleſijs q̄ eſt apta afferre ſemper in cōmodū ſecus ſi pōt habere aliqñ cōmodū aliqñ incōmodū.in repe.c. eccleſia ſancte marie.nu.17.de conſti. 35

Lex ciuilis in materia ſpectāte ad eccleſiā dato ꝙ de illa principaliter nō diſponat ſed procedat tollēdo lucrū quod alias dederat,nō valet. ibi.nu.19.⁊.20.

Leges ꝓhibentes matrimoniū inter certas perſonas non prohibitas ī iure canonico,puta īter tutorē ⁊ pupillā ⁊ ſimiles pſonas nō valēt.ib.

Lex noua q̄ venit ad corroborationē legis antiqꝫ nō videtur eā corrigere.ibi.nu.32. 36

Legis inducētis peccatū ꝓmulgator tāq̄ cōtra ius diuinū diſponēs conuincitur potius errare q̄ legem condere.ibi.nu.16.

2 Lex ciuilis q̄ pōt ſe habere ad lucrū ⁊ ad dānū ē ſeruāda etiā ꝯ eccleſiā maxime cū eccleſia illa lege vtit̄ ꝓ ſe.in.c.j.nu.13.de reſti.in inte. 154

2 Lex ꝓhibitiua non ſolū cōprehendit caſum expreſſum:ſed etiam extēditur ad oēs caſus qui ſequuntur ex illo.in.c.nā cōcupiſcentiaꝫ.nu.1. de conſti. 20

Legi vel regule cōtrauenieſs an ⁊ q̄n incurrat peccatū mortale ⁊ po nit perfectam diſtinctionem.ibi.nu.2.

4 Lex canonizata cōtraria canonibus nō eſt ſeruāda.in.c. ſuperior.el.j. nu.4.de teſt. 48

7 Lex debet cōuenire tp̄i.in.c.non debet.nu.2.de conſan.⁊ affi. 33

Lex proditur vt apetitus noxius ſub iuris regula limitetur.ibi.

Lex debet eſſe rationabilis ⁊ deſeruit fini.ibi.

Leges ſummorum pontificum ⁊ conſiliorum appellātur ſtatuta hu mana ⁊ ſic non poſſunt dici ius diuinum.ibi.nu.4.

7 Cōtra legē facit ille q̄ cōmittit nō ſolū cōtra verba legis ſed etiā cōtra eius mentem.in.c.quanto.nu.2.3.⁊.4.de p̄ini. 139

3 Lex ciuilis non aſtringit clericos.in.c.verū.n.22.de fo.compe. 64

5 Preter legē vel contra legē an idem ſit.in.c. cauſam.numer.7.de re iudica. 63

3 Lex abrogata an ⁊ quando poſſit allegari.in.c.nouit.nu.23.⁊ nu.27. de iudi. 33

☞ Corſe.do.excel. Adde ꝙ abrogare eſt deſtruere vel in totū delere, vn de dicitur lex abrogata.i.in totū ſublata vel deſtructa, ſed derogaꝛ ei q̄n i parte tolliꝛ vel ei detrahiꝛ.ff.de verb.ſig.l.derogare.⁊ no.gl.in.§. leges.iiij.di.⁊ etiā iterdū abrogare eſt addere aliquid. Et ſeptē de cau ſis aliquid abrogaꝛ, vt no.in.iiij.di.§.hec ⁊ ſi legib⁹.primo ꝯria cōſuetu dine q̄ nota eſt principi.vt in.d.§.leges.⁊.ff.de leg.l.de quibus. ſecun do ꝯria cōſtitutione.xxxj.di.ante trienniū.tertio cauſe ceſſatiōe.lxj.di. c.neophitus.quarto loco⁊ varietate.c.aliter.xxxj.diſ.q̄nto nimio rigo re cononico.xxxiiij.di.fraternitatis ſexto ſi p̄cibus occaſione malignā di habeat.xvj.q.j.legi.ſeptimo ꝓpter malum inde ſequēs.lxiij.diſt.§. verum. Sed an abrogata lex poſſit allegari.gl.in.c.nouit.ſuper ver.q cunq̄ꝫ.de iudi.concludit qȝ ſic, nō vt faciat ius ⁊ vt cā decidatur ſecū dū illā ſȝ vt habeaꝛ ipſius notitia.⁊ pōt allegari ꝓpter rōnē ſui, q̄ꝛ rō nō tolliꝛ:vt in.l.eas.ff.de cap.di.⁊ has rōnes ſentit Inn.in.d.l.nouit. vel ſ̄ꝫ Jo.an.ibi bene pōt princeps arguere per.l.abrogatā.l.ij.§.⁊ ne mini.C.de conſt.pe.nō aūt inferior a principe. Vel ſm̄ Inn.princeps nō poteſt abrogare ⁊ in totū tollere legē in preiudiciū eccleſie cui fuit aliquod priuilegiū conceſſum.ita refert do.Abb.in.d.c.nouit.in gl.ſu per ver.quicūq̄ꝫ.in.vj.co.vbi eſt ſingulare:videlicet ꝙ priuilegiū cōceſ ſum non ſubdito nō pōt reuocari.⁊ vide do.Abb.in.c.j.de conſti.vbi exponit abrogata.i.ſublata ꝑ aliam legem vel conſtitutionē.⁊ querit an conſtitutiones vt leges poſſunt abrogari, remittit ſe ad no.in.d.c. nouit. Ego adduco gl.in.c.canonū ſtatuta.de cōſti.ſuper verſi.ſtatu ta.q̄ vult ꝙ ſtatuta canonū abrogata nō ſunt ſeruāda. Q̄ gl.⁊ ſupradi cta limitabis niſi ſtatuta eſſent abrogata in parte ⁊ in parte nō.iſte eſt caſus ſing.⁊ ibi Bal.i.l.j.C.de lati.liber.tol.⁊ ibi dixit gl.ſing.ſm̄ Bal. ꝙ lex ꝑ parte tenet ⁊ ꝑ parte nō.ſcdo limitabis hoc ꝓcedere quando cōſtitutio corrigens tenuit ſed ſi de iure nō tenuiſſet tūc prima cōſti tutio tȝ ⁊ obſeruaꝛ.caſus eſt celebris.in.c.cum oēs.de conſtit.vbi non fuit ſublata antiqua cōſuetudo ꝑ nouā conſtitutionē nullā ⁊ iniquā. Tertio limitabis niſi quis iuraſſet ſeruare cōtēta in ſtatuto, q̄ꝛ lȝ caſſe tur ⁊ abrogeꝛ ſtatutū nō liberaꝛ iurās:ſec⁹ ſi iuraſſet ſeruare ſtatutū, vt no.in.c.j.de his q̄ ſi.a maio.par.ca.⁊ ibi Abb.⁊ no.in.c.ꝯſtitutus. de reſcrip.⁊ Abb.in.c.dilecto.in prin.iiij.col.in ver.ſȝ aduerte.de pre ben.⁊ Pau.in cle.j.de reg.⁊ ibi alij.faciūt enim doc.differētiam vtrū iureꝛ obſeruātia legis vel obſeruātia eorū que cōtinenꝛ in lege.primo caſu annihilata lege annihilaꝛ iuramētū tāq̄ eius acceſſoriū.ſcdo ca ſus ſecus, q̄ꝛ nō depēdet iuramētū ⁊ ſtatuto. Simile habes in alia ma teria vtrū vitiato ingreſſu vitietur oblatio bonorum:nā diſtinguitur vtrū bona ſint ablata per ſe an ſint ablata ꝑ accidēs ſeu acceſſorie, vt no.C.de ſac.ſan.eccle.in aut.ingreſſi.ita dixit Bal.in p̄ludijs fendo.in vij.co. Quarto limita nō habere locū regulā in habēte poteſtate legis cōdēde:q̄ꝛ per eū allegari poterit lex abrogata ita habeꝛ in.d.c.nouit. ⁊ in.c.quicūq̄ꝫ.xj.q.j.⁊ in.c.raynutius.de teſta.vbi papa allegauit.l.lō bardā.que tñ eſt ſublata.⁊ nō ſolū princeps poteſt allegare leges cor rectas ſituatas in corpore iuris ſȝ etiā eas que non ſunt in corpore iu ris clauſe ſm̄ do.meum do.And.bar.in.c.canonum ſtatuta.in.vij.co. Quinto limita niſi lex vel ſtatutū trāſiſſet priuilegium vel cōtractum cū nō ſubdito:q̄ꝛ tūc allegari poterit:licet ſit abrogata vl̄ abrogatū, q̄ꝛ nō potuit abrogari ⁊ tolli in p̄iudiciū iuris queſiti non ſubdito.ita pulchre dixit Inn.in.c.nouit.de iud.⁊ in.c.dilectus.de temp.ordina. Jo.an.in addi.Spe.in ti.de cēſi.§.nunc dicendū.⁊ in ti.de inſtr.edi. §.nunc vero aliqua.in.c.cōſtitutus.de reli.do.⁊ do.Anto.in.d.c.cano num.⁊ in.d.c.nouit.⁊ in.d.c.dilectus.⁊ in.c.cū omnes.alias cū.M.fer ra.de cōſti.Bar.in.l.oēs populi.ff.de iuſti.⁊ iur.⁊ in.l.ei qui.ff.de iure iur.⁊ in.l.qȝ ſemel.ff.de decre.ab or.faci.Arch.in.d.c.quicūq̄ꝫ.⁊ bene facit qȝ voluit in.l.priuilegia.C.de ſac.ſan.eccle.Bal.in.l.q̄ ſe partis. C.vnde li.⁊ in.l.princeps.ff.de legi.⁊ in.l.j.⁊ ſi.ff.de conſti.prin.⁊ in.l. ſi cū mihi.ff.de dolo.⁊ i.c.j.de ꝓba.⁊ ibi oēs in.c.j.de nat.feu.⁊ i.c.j.de natura feu.ſine culpa nō amit.⁊ in.l.nupte.ff.de ſena.Jo.de ſan.⁊ o mnes in.c.j.de cōſt.li.vj.Pe.de anc.in cōſi.ſuo.iiij.al's.vj.⁊ per Cyn. Bal.⁊ alios in.d.l.digna vox.C.de legi.⁊ plene per do.meum do.An dre.in.d.c.canonū.⁊ in.d.c.nouit.cū alijs concor.tamen priuilegium vel ſtatutū trāſiēs in quaſi contractum cum ſuo ſubdito poteſt bene per principē ex iuſta cauſa reuocari ſingulare fuit dictum Inno.in.c. in noſtra.⁊ ibi doc.de iniurijs ⁊ dam.da.ꝑ quo eſt tex.valde ſing.in.l. Titius.ff.de obſe.⁊ alibi illuꝫ tex.allegauit ꝑ ſing.ad hoc Lu.ro.in.l. ſi vero.§.de viro.ff.ſo.ma.⁊ in ſing.ſuis ſing.cccclxvij.ici. An dux me diolani.⁊ do.me⁹ do.And.in.d.c.nouit.facit.c.pe.de cle.nō reſi.⁊ ca. ſuggeſtū.de deci.⁊.l.ex facto.ff.de vulga.⁊ pup.⁊ qȝ no.in cum oēs.⁊ in.c.que in eccleſiarum.de conſtit.⁊ in.d.c.dilectus. Sexto limita niſi lex abrogata allegaretr quo ad ſui ratione vt dictū eſt.⁊ hoc voluit Bal.in.c.tranſlato.de conſti. Septimo limita niſi allegaretur quo ad ipſius notitiam, vt dictum eſt per gl.⁊ doc.in.d.c.nouit. Et ſic habes regulā qȝ ex legib⁹ abrogatis nō debēt ſumi argumēta in cauſis ꝑ tex.coniuncta gl.C.de no.co.confir.§.hunc igitur.ſuper verſi.neceſſe. ⁊ per.d.l.j.cōiuncta gl.ſuper ver.imaginē.C.de lati.lib.tol.⁊ Bal.col ligit ex illo tex.qȝ reuocatis ſtatutis reuocare ſunt oēs reformatiōes facte circa ſtatuta, fallit in caſib⁹ p̄dictis:in contrarium facit tex.in aut.de nau.vſu.in ver.aliā rurſus negotiatorib⁹ ⁊c.col.ix.vbi in totū tolliꝛ ⁊ eſt inutilis conſtitutio p̄cedēs, quē tex.allega.Nico.de nea.in preludijs feu.⁊ in.l.j.ff.de coniūgen.cū emanci.libe.ipſe reſpondet qȝ hoc intelligiꝛ quo ad negotium principale, ſec⁹ quo ad rationē ⁊ quo ad argumētum. Et cōcludedo hac materia, vt per Jo.de imo.poſt.d. And.in.d.c.canonū.⁊ ibi plene per do.meum.⁊ vide Hoſt.in ſumma. de immu.eccle.§.inquantum.ver. nec credendū eſt. Archi.in.c.ſi.de off.le.li.vj.doc.poſt gl.in.d.c.nouit.⁊ in dict.c.quicunq̄ꝫ.⁊ ibi Archi. gl.⁊ do.in.d.§.nunc igiꝛ.⁊ gl.⁊ doc.in.d.l.j.do.in.l.ſi.ff.de fal.⁊ in.c.in p̄mis.ij.q.j.⁊ i.c.fuerūt.vij.diſt.Nic.de nea.i p̄ludijs feu.⁊ in.d.l.j.ff.de cōiungē, cum eman.li.⁊ de allegantibus apoſtillas aliquorum quoruꝫ non fuerunt per Bar.in.d.l.ſi.vnū tñ non omittā.nam Bald.in.d.§. hunc igitur.in ver.neceſſe.dixit qȝ ꝓducēs inſtrumētuꝫ correctū ſciē ter incidit in penā falſi.qȝ dicit eſſe verū ſi ſtatutū nō facit ad cauſaꝫ: puta qȝ terminaꝛ per ſtatutū vetus nō per nouū eo qȝ agitur ď nego tio veteri qȝ ꝑtinet ad legē antiquam ⁊ non ad nouā ⁊ iſtud nō eſt pe nale.imo licitū eſt ꝓducere tale ſtatutū cū vigore eius quantū ad cām illā nō ſit ſublat⁹, vt in auꝛ.vt cū de ap.cogn.in prin.niſi lex noua cor rigeret legē veterē in preteritū ⁊ in futurū, q̄ꝛ tunc nullo modo poſſet allegari in iudicio.in argumentū tñ allegaꝛ ex quo reperiꝛ in corpore iuris clauſa.vt voluit gl.⁊ Bald.in.d.l.j.ff.de coniung.cū eman.li.lȝ enim lex tollaꝛ non tolliꝛ eius ratio ſi expreſſe per legē corrigentē nō tollatur.d.l.eas.ff.de capi.dimi.

1 Lex etiam penalis recipit interpretationē extenſiuam ex ſimilitudine rationis vel connexitate negotij.in.c.tranſlato.nu.1.de conſti. 19

Lex ſtatutū vel cōſuetudo extenduntur ad caſum ſimilem niſi ille ca ſus ſimilis decidatur per aliam legem.ibi.nu.4.

7 Legem vel canonem male intelligere non eſt peccatuꝫ niſi ex hoc ma lo intellectu comittatur aliquod peccatum.in.ca.per tuas.el.ij.nu.9. de ſimo. 89

5 Geſta contra legem ſunt nulla niſi lex vltra procedat ipſa confirman do.in.c.ꝙ ad conſultationem.nu.2.de re iudi. 164

6 Lex imperialis fauens eccleſie ipſo facto videtur approbata ab eccle ſia niſi contradicat, ſi vero eſt dannoſa eccleſijs videtur reprobata niſi expreſſe approbetur.in.c.is qui.n.20.de ſolu. 103

Lex cōtinens in ſe peccatum etiam veniale eſt ipſo iure nulla.in.c.ſi nu.2.de preſcrip. 44

Lex vel alia diſpoſitio non exprimens cauſam dȝ conſyderari quod ſit fundata in ratione naturali ⁊ iuxta illam rationem debet interpreta ri.in.c.ſuggeſtum.nu.2.de app. 97

4 Lex ſi facit mentionē de pena capitis intelligitur de pena deportatio nis.in.c.quanto.nu.7.de iurein. 140

6 Lex vel ſtatutum emanatum ob aliquam iuſtam cauſam an dicta cā ceſſante debeant obſeruari.in.c.q̄ꝛ pleriq̄ꝫ.nu.38.de immu.eccle. 234

1 Lex extenditur tantum ad futura niſi expreſſe caueatur vt extēdatur ad preterita.in.c.cognoſcentes.nu.1.⁊.4.de conſti. 17

Lex loquens per verba preſentis temporis non extenditur ad futura quod habet locum ſi per hoc daretur materia delinquendi.ibid.nu.2.

Lex vel ſtatutum an ⁊ quando liget ignorantes.nu.6.

Lex diuina poteſt allegari in deciſionibus cauſarum.in.c.cum cauſaꝫ. nu.5.de elec. 147

1 Lex poſitiua an debeat obſeruari in foro conſcientie.in proe.Gregor. in ver.rex pacificus.nu.4.⁊.6. 9

1 Lex principis preiudicialis eccleſijs nō extenditur ad eccleſias niſi ex preſſe approbetur ꝑ papā.in.c.eccleſia ſancte marie.n.9.de conſti. 31

Lex ciuilis ſpecifice diſponens ſuper eccleſijs an ſit ſeruanda in foro canonico ſi non reperitur canō contradicens.ibi.nu.10.

Lex ciuilis que non poteſt ſeruari ſine peccato in nullo foro eſt ſeruā da.ibi.nu.11.

Lex ciuilis ſi generaliter loquitur nec canoni contradicit an ſit cleri cis ſeruanda.ibi.nu.13.

Lex ciuilis rationabilis ⁊ deuians a canone eſt ſeruanda in foro ſuo, ſȝ ſi ſum⁹ in terris ſubiectis eccleſie etiā tēporaliter ſeruaꝛ canō.ib.14.

Lex ciuilis nullo modo poteſt diſponere contra libertatem matrimo nij imponendo penam.ibi.nu.15.

Lex ciuilis q̄ vnum preſumit ⁊ lex canonica aliud cui ſtandum eſt. ibi.nu.17. 32

7 Legis noue ſuperuentione non debet mutari id quod geſtum eſt ſecūdum legē antiquā.in.c.de infidelibus.nu.3.de conſan.⁊ affi. 32

7 Legē in ſui fauorē ad actū inualidandū allegare nō pōt qui ſcienter cōtra legem venit.in.c.j.nu.2.de eo qui du.in ma. 22

2 Lex poſitiua vtrū obliget cōtrauenientē ad peccatū.in.c.j.n.4.de treu. ⁊ pa. 131

Lex vel ſtatutum an ⁊ q̄n tollatur per diſſuetudinem.ibi.

Lex deciſa ſine reſecata ⁊ an quādo poſſit allegari.in pro.Gre.in ver. rex pacificus.nu.7.⁊.10. 9

7 Leges ciuiles in fauorē fidei ſunt approbate p papā.in.c.excōicam⁹. nu.12.de here. 103

6 Leges ciuiles cōferūt multū ſcientie theologice canonice ⁊ in ſtudio camerario poſſunt a religioſis videri.in.c.ſuper ſpecula.nu.12.ne cle. vel mona. 243

1 Lex etiam correctoria extenditur vbi ratio legis correctorie militat. c.nihil.nu.9.de elec. 63

Lex correctoria ⁊ penalis extenditur fauore eccleſiarum.ibi.

3 Leges ciuiles penales generaliter loquētes habēt locū etiā in rebus eccleſiaſticis ex quo canones non cōtradicūt.in.c.eccleſia ſancte marie.el.j.nu.4.vt lit.pen. 217

1 Lex q̄n aliquid ꝓhibet ſuper pena ⁊ cōueniatur actus remanet validus lꝫ pena cōmittatur.in.c.veritatis.nu.37.38.de do.⁊ contu. 28

1 Lex canonica an liget delictum omnino occultum.in.c.j.nume.12.de conſtitu. 16

6 Legis ratio dominatur legi,ſicut an'ma corpori ⁊ in qualibet lege poteſt cōſyderari aliqua ratio ſaltem naturalis.in.c.ad audientiam.nu. 2.de deci. 146

6 **Libellus** generalis admittit ſuper acceſſorijs.in.c.dilect⁹. nu.1.de capel.mona. 194

5 Libellus a quo petit reuocatio attentatorum per appellationem quo modo formabit ſiue pēdēte appellatione iudiciali ſiue extraiudiciali. in.c.conſuluit.el.ij.nu.7.de appel. 98

3 Libellus nō vitiat ſi primo ponit cōcluſio quā narratio.in.c.literas. nu.3.de reſti.ſpo. 181

3 Libellus eſt attendendus in ſua cōcluſione nō aūt in modo narrandi. in.c.litere tue.nu.2.de dila. 134

Libellus dubius q̄n interpretatur pro libellante.ibi.nu.12. 135

Libellus quando eſt generalis nō tenetur reus reſpondere.ibi.

5 Libellus in interdicto vti poſſidetis,debet cōcludere vt reus nō impediat per ſe vel per alium quominus actor libere ⁊ quiete valeat poſſidere.in.c.veniens.nu.1.de preſcri. 42

6 Libellus an admittat in appellatione a diffinitiua vel interlocutoria. in.c.raynaldus.nu.27.de teſta. 128

3 Libellus in actione perſonali debet continere cauſam,alias reus nō tenet reſpondere ſed ſi reus nō opponit iudicium procedit.in.c.ſi.nu.1. ⁊.2.de lib.obla. 98

Libellus ſi eſt ineptus dꝫ reus dicere nolo reſpondere,q2 cauſa non exprimitur,⁊ ita debet iudex pronuntiare.ibi.nu.3.

Libellus ſi continet cauſam ineptā nō poterit poſt lit.conte.declarari ſicut ſi nullam cauſam continet.ibi.

Libellus in perſonali quam cauſam conſtituere debet.nu.5.

Libellus ſufficit quod concludat inſpecto iure communi.ibi.nu.6.

Libellus notorie iniuſtus eſt lacerandus per iudicem.ibi.nu.10.

3 Libellus ſuper poſſeſſorio ſi in eo eſt narratio proprietatis non aggrauat libellantē in probatione proprietatis.in.c.ex parte.B.nu.3.⁊.12. de fo.compe. 82

Libellus alternatiuus an ⁊ quando valeat ⁊ ibidem de reſcripto.ibi. nu.4.⁊.7.

Libellus nō vitiatur licet nō cōcludat in iure cōi vel municipali ſed in iure ſpeciali quod poſtea probatur.ibi.nu.5.

5 Libelli concluſio ſemper attenditur ⁊ ſine concluſione libellus ruit. in.c.j.nu.22.de lit.conte. 105

Libellus cōtinēs concluſionem iuris ſine alia narratione valet.ibi.

Libellus in quo petitur executio ⁊ nō condēnatio valet.ibi.nu.23.

Libellus in quo petitur condemnatio ⁊ non executio condēnationis valet ⁊ concludit.ibi.nu.24.

2 Libellus eſt largiſſime interpretandus in fauorem libellantis.in.c.auditis.nu.2.de reſti.in integ. 157

5 Libellum famoſum ſi quis repererit ⁊ in eo cōtenta ꝓpalauerit grauiter punitur.in.c.cum te.nu.30.de re iudi. 80

3 Libellus cōtinens plus debito an poſſit totus negari.in.c.j.nume.15. de plus peti. 152

4 Libellum fundans ſuper confeſſione probatiua obligationis vel inducta an debeat obtinere.in.c.ſi cautio.nu.2.de ſi.inſtru. 111

7 Libellus ⁊ ordo iudiciarius an ſit ſeruādus ſuper incidenti q̄one ad eccleſiaſticum forum delata.in.c.lator.nu.8.qui fil.ſint legi. 39

5 Libellus in quo quis petit ſubiectionē aliquorum ⁊ ſic in generali vel vniuerſali iudicio pōt eſſe generalis ⁊ ꝓceſſu ſufficit deuenire ad particularia ⁊ illa probare.in.c.cum inter.nu.5.de re iudi. 61

3 Libellus quibus caſibus reddatur dubius ⁊ incertus.in.c.ij.nu.47. de ordi.cog. 147

Libellus obſcurus ſi fuit admiſſus an ſequatur condēnatio ſi res non fuerit declarata,⁊ licet nō ſoleat admitti tn̄ admiſſus 3.ibi.n.48.⁊.51.

Libellus generalis admittitur ſuper acceſſorijs rei ſpecialiter petite. ibi.nu.50. 148

Libellus ſi pōt ex eius narratione cōtinet aptā ⁊ ineptē actionē videt intentata apta virtute dicte clauſule:ſecus ſi ineptam tm̄.ibid.nu.52.

3 Libellus q̄n non porrigitur iudex pōt ex officio ſuo ſupplere licet non petatur a parte.in.c.j.nu.2.de lib.obla. 63

Libellus eſt offerendus in ſcriptis.ibi.nu.4.⁊.8.

Libellus debet eſſe clarus nec alternatiuus nec conditionalis ⁊c.ibi. nume.5.

Libellus quo caſu debet ſubſcribi ab offerente.ibi.nu.6.

Libellus an offeratur iudici vel parti.ibi.nu.7.

Libelli oblatio interrumpit preſcriptionem.ibi.nu.9. 94

Libellus vtrum ſit de ſubſtantia iudicij.ibi.nu.10.

Libellus an requiratur in denūtiationibus vel inquiſitionibus.ibid. nume.13.

Libellus requiritur in actione damni infecti.ibi.nu.18. 95

Libellus cuius expenſis debet dari reo.ibi.nume.20.⁊ vide in ſeq.c.in nume.3.

Libellus pōt cōtinere plures petitiones contra eundē reū.in.c.cū eccleſiam.nu.4.de elec. 151

Libellus in poſſeſſorio licet faciat mētionē de ꝓprietate tn̄ nō extenditur iudicium proprietatis.in.c.ex parte.nu.2.de reſcr. 52

Libellus debet extēdi in cōcluſione nō autem in enarratione.ibi.n.3.

3 Libellus videtur confiteri contenta in libello.in.c.examinata.nume. 4.de iudi. 38

Libellans ſemper debet interpretari pro libellante.ibi.nu.18.

2 Libellus alternatiuus admittitur q̄n quis eſt incertus de actione vel remedio ſibi competente.in.c.conſtitutus.nu.9.de reſti.in inte. 163

3 Libellus q̄n eſt ineptus poteſt iudex ex officio ſupplere.in.c.dilecti.ſi ij.nu.2.de iudi. 21

Libellus cuius ineptitudo ex intrinſeco venit non debet a iudice lacerari.ibi.

Libellus ſine cauſe expreſſione non debet a iudice recipi.ibi.nu.17.

2 Libellus continens notoriam iniuſtitiam pōt repelli tanq̄ ineptus. Ant.in.c.j.nu.2.de offi.vica. 71

6 Libellus generalis in acceſſorijs procedit ⁊ etiā incertus.in.c.cum venerabilis.nu.5.de reli.do. 186

2 Libellus eſt latiſſimi iuris ⁊ ſemper debet interpretari quātū fieri poteſt in fauorem libellantis,licet contineat verba impropria.in.c.ij.n. 10.de reſti.in integ. 156

3 Libelli cōtrarij ſuper eadē re ⁊ eodē iudicio admittuntur dati ex parte actoris ⁊ rei.in.c.cum eccleſia.nu.6.de cau.poſ.⁊ pro. 154

3 Libellus defectiuus pōt ſuppleri ex officio iudicis.in.c.cauſam que. el.j.nu.3.de iu. 25

6 Libellus ꝓcedit ſi dicatur peto talem compelli ad ſolutionem,licet non petatur primo ipſum condemnari.in.c.olim cauſam.nume.3.de cenſibus. 203

3 Libellus interdicto recuperande procedit ſine cōcluſione.in.c.in literis.nu.2.de reſti.ſpo. 169

Libelli diffamatorij clam producti an ⁊ quando poſſunt eſſe cauſa inquirendi cōtra illum in eis infamatum.in.c.inquiſitionis.§.tertie.nu. 4.de accu. 6.2

3 Libellus an requiratur q̄n tranſmittitur reo copia reſcripti.i.c.ij.nu. 7.de dila. 133

Libellus vel citatio criminalis an debeat continere tenorem inquiſitionis.ibi.nu.9.

Libelli copia tranſmiſſa reo non ſufficit ad lit.conteſtandā.ibi.n.10.

Libellus poteſt offerri etiam die feriato.ibi.

3 Libellus debet interpretari vt cōueniat perſone iudicis ⁊ iuri actoris. in.c.ſi clericus.nu.10.⁊.14.de fri.⁊ male.de fo.compe. 61

7 Libellus quomodo formatur propter impotentiam mariti.in.c.j.nu. 4.de fri.⁊ male. 34

6 Libellus cōtrarius ſubſtētatur ex idonea cōcluſione.in.c.ſicut tenor. nu.2.de reg. 161

3 Libellus ſuper rei vendicatiōe ſufficit q dūtaxat cōcludat ſe ꝓnūtiari dominum.in.c.ij.nu.17.vt lite non conteſt. 109

5 Libellus ſuper appellatione dꝫ cōcludere ſententias latas poſt ⁊ cōtra appellationem legitimam declarari irritas ⁊ inanes.in.c.dilecti ſi lij.el.ij.nu.2.⁊.5.de appe. 135

7 Libellus pōt cōtinere plures articulos cōtra eundē qui poſſunt eadē ſentētia terminari.in.c.cum olim.el.ij.nu.1.de priui. 155

Libellus alternatiuus ꝓcedit quando dubietas nō reſultat ex facto libellantis.ibi.nu.10.

3 Libellus an ⁊ q̄n poſſit emēdari tā in ciuilibus quam in criminalibus. in.c.ij.nu.24.de lib.obla. 96

Libellus an ⁊ quando poſſit mutari.ibi.nu.27.

Libellus appellationis an poſſit minui ſuper quãtitate in eo poſita. ibi.nu.29.

3 Libellus alternatiuus admittitur rõne incertitudinis rei petite.in.c. grauis.nu.22.de reſti.ſpo. 179

6 Libellus alternatiuus ꝓcedit quando vnum eſt in obligatiõe ⁊ aliud in ſolutione.in.c.ex literis.nu.4.in fi.de pig. 94

Libellus nõ cõtinẽs in ſe actionem ſed officiũ iudicis valet.ibi.nu.5.

5 Libellus aut ſententia quomodo formatur quãdo prelatus vult vẽdicare aliquam eccleſiam.c.cum dilecta.numero.14.de confir.vti.vel inutil. 141

6 Libellus alternatiuus ⁊ incertus tunc valet:quando incertitudo nõ reddet rem dubiam alias regulariter non procedit.in.c.cũ cauſa.nu. 2.de emptio.⁊ vendi. 84

4 Libellus cõcipitur cõtra monaſteriũ nõ cõtra monachũ.in.c.in preſentia.nu.78.de proba. 12

Libellum ſuſcipiens in rei vendicatione an videatur ſe offerre liti adeo quod victus teneatur licet non poſſideret.in.c.examinata.nu.11. de iudi. 38

7 Libellus vnus põt formari ſuper eodẽ crimine cõtra plures,ſecus ſuper diuerſis criminibus.in.c.ſignificantibus.nu.1.de pur.vul. 165

3 Libellus vel citatio quo caſu poſſunt fieri vel dari tẽpore feriarum.in c.ſignificauerunt.nu.17.de iudi. 47

2 Libellus in quo petuntur debita alicui dignitati an includat debita tam iure cõi ꝙ ſpeciali.Ant.in.c.fi.nu.3.de offi.arch. 68

Libellus in iſtis vniuerſalibus quomodo concipiatur.ibi.nu.4.

2 Libellus in poſſeſſorio non vitiat̃ ſi in eo aliquid de proprietate tãgatur.Ant.in.c.conſtitutus.nu.2.de fil.preſby. 53

7 Libellus plura poteſt cõtinere ⁊ pars inepta nõ põt vitiare modum aptum.in.c.ad diſſoluendum.nu.6.de deſpon.impu. 15

3 Libellus generalis in iudicijs vniuerſalib⁹ admittitur ſecus in ſingularib⁹.itẽ admittitur in acceſſorijs rei petite ⁊ i interdicto vnde vi in quo veniũt omnia acceſſoria ad rem principalem.in.c.cũ ad ſedẽ.n.8. ⁊.10.de reſti.ſpo. 186

Libellus ambigu⁹ interpretat̃ pro libellante qñ verba patiunt̃ iſtam interpretationem.ibi.nu.14.

Libellus generalis in iudicio vniuerſali ſufficit ꝙ declaretur in executione ſnĩe ⁊ in iudicio particulari debet declarari in proceſſu.ibi.

6 Libellus vniuerſalis procedit ſuper vniuerſalib⁹ abſq; eo qȯ in ſpecie aliquid exprimatur.in.c.conſtitutus.nu.3.de reli.do. 185

3 Libelli copia ſi vna cum citatione fuit tranſmiſſa reo cum termino competenti non debet ei vlteri⁹ dari terminus deliberatorius.in.c.j. nu.13.de dila. 132

4 In eodem libello quis poteſt plura ⁊ diuerſa petere.in.c.cũ ioannes. nu.1.de fi.inſtr. 10

3 Libellus eſt largiſſime interpretandus vt comprehendat omnia que poſſunt adaptari ad cauſam deductam in iudicio niſi expreſſe illa ſint excepta etiam oblat⁹ coram arbitro.in.c.cum eccleſia.nu.13.38.⁊.39. de cau.poſ.⁊ proprie. 134.⁊ ſeq.

2 Libellus criminalis intentatus ciuiliter debet continere locum ⁊ tempus prout ſi intentaretur criminaliter.in.c.tue.nu.2.de procu. 141

5 Libellus poteſt dirigi contra ſubditos abſq; eo ꝙ prius dirigatur cõtra illum qui ſubiectionis poſſeſſionẽ pretendit.in.c.cum ſuper.n.2.⁊ 7.de re iudi. 67

2 Libellus in vniuerſalib⁹ vel generalibus non eſt neceſſe qȯ contineat vel exprimat ſpecialiter cõtenta in petitione.in.c.conquerente.nu.4. de off.ordi. 121

3 Libelli forma quo petitur aliquem fore illegitimum.in.c.tuam.nu.8. de ordi.cog. 148

2 Libellus non cõtinẽs certã ⁊ determinatam cauſaʒ an admittatur.in c.ſuper hoc.nu.22.de renun. 13

2 Libellus ſuper reſtitutione in integrum debet continere leſionẽ enormen nõ autẽ leſionẽ in quẽ.in.c.ex literis.nu.1.de reſti.in inte. 159

Libellus in reſtitutione in integrum quomodo formatur.ibi.nu.4.

5 Libellus cõtinens plura in ſe copulatiue procedit ad victoriã,lʒ vna vel alique tantũ probentur.in.c.ſignificante.nu.6.de appell. 136

6 Libellus quotieſcunq; eſt ineptus,qꝛ non concludat ius agẽdi totus proceſſus ⁊ ſententia ſunt nulla.in.c.cum dilecti.nume.4.de emp.⁊ vendi. 83

3 Libelli ineptitudo in quacũq; parte iudicij appareat abſoluitur reus ab inſtantia iudici.in.c.examinata.nu.12.de iudi. 38

☞ Corſe.Adde ꝙ abſoluit̃ reus qñcũq; cõſtat de ineptitudine libelli ⁊ ſuſcipiẽs libellũ in rei vendicatione etiã ſi litẽ conteſtet̃ ⁊ cauſam ꝓſequat̃ non vr̃ ſe liti offerre vt teneat̃ ſi non reperit̃ poſſidere,ideo dʒ abſolui qñ cõſtat eũ nõ poſſidere ⁊ illi⁹ actoris intẽtionẽ eẽ ineptã:ita ſing.dicit tex.in.c.examinata.de iudi.qȯ ſing.no.pro limitatione.l.ſi q ſe obtulit.ff.de rei ven.qui tex.intelligitur qñ interrogat⁹ an poſſideret,rñdet ꝙ ſic:ſec⁹ ſi ſimpliciter cepit libellũ ⁊ lis cõteſta.ẽ vt eſt tex.in.d.c.examinata.de quo Bar.facit magnũ feſtum in.l.ſi a te.§.ſi quis.ff.de excep.rei iud.dicẽs qȯ ille tex.eſt ſcribendus literis aureis. Ex quibus no.ꝙ ſemper dʒ ſequi abſolutio qñcũq; ⁊ in quacũq; parte iudicij cõſtat de ineptitudine libelli hoc idem no.Pe.de anch.Jo. de imo.in.c.dilecti.de emp.⁊ vẽd.q dicũt qȯ etiã poſt ſentẽtiã põt opponi de ineptitudine libelli.qȯ limitat ibi Abb.qñ ineptitudo concernit ipſam ſentẽtiã qȯ eſt no.⁊ vide Ro.⁊ Mode.in.l.ſi ſe nõ obtulit. que eſt.l.iij.ff.de re iudi.in.ij.col.

3 Libellus continens notoriũ peccatũ debet dẽtibus lacerari.in.c.parte.nu.23.de reſti.ſpo. 185

6 Libellus qñ agitur cõtra monachũ an ſit cõcipiẽdus in pſona ſua vel monaſterij.in.c.dudum.nu.2.de conuer.coniu. 171

5 Libellus põt formari generalis in acceſſorijs.in.c.cum venerabis.nu. 2.de accep. 9

3 Libellus debet continere rem certam que petitur non autem ſub genere.in.c.ij.nu.1.de lib.obla. 95

Libellus non debet continere obſcuritatẽ ⁊ reus tunc non tenetur reſpondere.ibi.nu.4.

Libellus generalis non vitiatur qñ genus eſt reſtrictũ ad vnã ſpeciẽ. ibi.nu.5.8.10.⁊.19.

Libellus in actione reali quid debet continere.ibi.nu.6.

Libellãs põt iurare ſe ignoraſſe circũſtãtias rei petite in libello ⁊ ſtatur ſuo iuramento.ibi.nu.7.

Libellus in quo petuntur fructus nõ expreſſa certa quãtitate valet,ſecus in ſententia.ibi.nu.11.

Libellus incertus quo caſu non vitietur.in.d.c.ij.nu.11.de libel.obla.

Libellus an debeat continere cauſam.ibi.nu.12.⁊.13.

Libellus in quo quis petit rem iure dominij vel quaſi quomodo procedit.ibi.nu.16.

Libellus in vniuerſalib⁹ ⁊ generalibus iudicijs an valeat abſq; eo ꝙ in eo exprimantur res ſigulares.ib.nu.18.

Libellus in quo petitur villa cũ pertinentijs valet ſed quid ſi petant̃ omnia bona que ſunt in tali loco.ibi.nu.19.

Libellus in generali iudicio debet in ꝓceſſu cauſe declarari,lʒ non ita in vniuerſali ⁊ de ratione diuerſitatis.ibi.nu.20.⁊.22.

Libelli forma in repetitione hereditatis.ibi.nu.23.

1 Libellus ineptus non vitiat proceſſum ſi in cauſa illa nõ ſolebat dari libellus.in.c.bone memorie.el.j.nu.9.de elec. 141

2 Libellus alternatiuus an ⁊ quando ſit admittendus.in.c.cũ contingat.nu.14.de offi.deleg. 99

6 Libellus qui neceſſario nõ concludit contra reum debet incontinenti per iudicem rejici.in.c.j.nu.5.de depo. 80

2 Libellus quo petitur vt aliquis inducatur ad ſubiectionẽ alteri⁹ quomodo formabitur.in.c.inter quatuor.nu.6.de maio.⁊ obe. 126

3 Libellus ſuper incorporalibus cõcludẽs in poſſeſſione an vitietur.in c.conqueſtus.nu.5.de fo.compe. 83

Libellus largiſſime interpretatur vt cõcludat intẽtionẽ agentis.ibid.

3 Libellus eſt late interpretãdus in fauorem actoris.in.c.ceterũ.nu.18. de iudi. 30

3 Libellus cõtinẽs narrationẽ nõ oſtẽdit an actor velit agere petitorio vel poſſeſſorio.in.c.paſtoralis.nu.2.de cau.poſ.⁊ prop. 138

Libellus generalis quã actionẽ contineat.ibi.nu.3.

Libellum ſi eſt datus ſuper petitorio iudex nõ poteſt pronũtiare ſup poſſeſſorio.ibi.nu.11. 159

3 Libellus quid ſit ⁊ vnde dicatur.in rub.nu.1.3.de lib.obla. 93

Libellus debet dari in ſcriptis.ibi.nu.2.

6 Libellus in quo petitur aliqua res ſolita habere vel habẽs pertinentias nulla facta mentione de pertinẽtijs cõprehẽdit etiam pertinentias ⁊ ſuper eis etiam ſi eſt ferenda ſententia.in.c.inter dilectos.nu.3. de dona. 160

1 Libelli verba intelliguntur late in fauorem libellantis.in.c.cumana. nu.4.de elec. 170

1 Libere põt illud fieri quod non dependet ex cõſenſu vel licentia alterius.in.c.ſtatuimus.nu.12.de reg. 178

1 Libere quis põt facere aliquem actum qñ non requirit cõſenſum alterius.in.c.fi.nu.3.de poſtu.prela. 116

3 Libere qui põt aliquid facere non tenetur exigere voluntatẽ alterius in.c.accepta.nu.7.de reſti.ſpo. 167

7 Libere dicitur quid fieri poſſe qñ non dependet ex alieno arbitrio.in c.omnis vtriuſq;.nu.15.de peni.⁊ remiſ. 176

6 Libere dicitur quis poſſe facere aliquem actum qñ non requirit̃ conſenſus alterius.in.c.illud preterenndum.nu.5.de iure pa. 192

Libere dicimur aliquid poſſe facere qñ nõ indigem⁹ alterius auxilio. in.c.lator.nu.4.de homi. 99

3 Liberũ arbitriũ qñ eſt conceſſum alicui in iudicando quid videtur ſibi conceſſum.in.c.dilecti filij.nu.7.de iudi. 21

2 Libera poteſtas data alicui nõ extenditur qȯ aliquid faciat cõtra ius. in.c.j.nu.4.de offi.ordi. 110

7 Libertatis cauſa fauorabilis eſt ⁊ in dubio pro ea iudicatur.in.c.licet. nu.4.de coniu.ſer. 26

7 Libertas an ſit res ſpũalis.in.c.cũ ſit ꝓpriũ.n.5.de cõdi.appo. 18

7 Libertas in matrimonijs ⁊ ſpõſalibus dʒ eſſe vñ ꝓmiſſio pene in eis non

non obligat.in.c.gemma.nu.1.⁊.4.de ſpon. 11
Libertas non ſolum requiritur in matrimoniis tpe pmiſſionis de eo contrahendo ſed etiam tempore contractus.ibi.nu.4.
6 Liber feudorum eſt approbatus.in.c.ex parte.nu.11.de feu. 92
7 Liber homo qui ſe vendi permiſit an ⁊ qñ ſeruus efficiatur.in.c.j.n.6. de nat.ex lib.ven. 26
5 Liber cẽſualis alicuius eccleſie repertus in loco nõ ſuſpecto facit fidem.in.c.ad audientiam.nu.4.de preſcrip. 31
Libri antiqui probant diuiſionem dioceſum.ibi.nu.11.
Libris extractis ex archiuo publico habentibus teſtimoniũ notarii archiui datur fides.ibi.
3 Libri mercatorum faciunt fidem pro eis parua quantitate.in.c.bone memorie.el.ij.nu.30.de poſtu.prela. 110
4 Liber rõnum nõ facit fidem pro ſcribente ſed cũ adminiculis facit pſumptionem.in.c.ij.nu.9.de fide inſtru. 98
Liber rationum an faciat fidez contra ſcribentem ⁊ quid ſi aliquid cõtineat pro ſcribente ⁊ aliquid contra ſcribentem.ibi.nu.10.
Liber rationum an faciat fidem contra tertium.ibi.nu.11. 97
Liber rationum an debeat habere diem ⁊ conſulem.ibi.nu.12.
4 Libris antiquis,hiſtoriis,chronicis,ſcriptis in lapidibus vel ſcripturis in archiuo publico productis an credatur.in.c.cum cauſam.nu.1. de proba. 32
2 Librum rationum ſi aliquis nixus eſt vitiare non poteſt poſtea ipſum reprobare.in.c.cum olim.nu.3.de offi.deleg. 98
7 Libris ⁊ ſcripturis hereticorum non datur fides aliqua.in.c.fraternitatis.nu.1.de here. 100

Licentiatus põt dũ aſſumit gradũ doctoratus pbari etiã ſi paruo interuallo poſt licẽtiã doctoretur rationibus de quibus.in.c.cum ſecundum.nu.14.de preben. 28
6 Licentia vel conſenſus non ſufficit qð petatur ſi non cõcedatur.in.c. tue fraternitati.nu.3.de cle.non reſi. 21
6 Licentia vel conſenſus qui debent requiri in aliquo caſu debent ante actum ⁊ non poſt interuenire.in.c.licet.nu.11.de regu. 163
2 Licentia que datur religioſo vt ingredia alind monaſterium ſufficit quod preſtetur a prelato ſolo nec requiritur ꝙ preſtetur a capitulo. Ant.c.poſt tranſlationem.nu.16.de renun. 31
6 Licentia ſuperioris ſi debet adhiberi in aliquo caſu eſt petenda etiam ſi ille actus ſit licitus,qꝛ ſuperior cẽſet ſibi reſeruaſſe cognitionem an caſas ſit licitus aut non.in.c.vt ſuper.nu.17.de reb.ecc.non alie. 76
6 Licẽtia debet precedere actũ qui ſine ea nõ poteſt expedire.in.c.tua nos.nu.7.de eccle.edi. 221
6 Licentia non intelligit regulata nuda voluntate ſed regulata ratione.in.c.cum ad monaſterium.nu.23.de ſta.mona. 82
2 Licentia ſiue conſilium ſufficit qð petatur lʒ non obtineatur.in.c.ad monet.nu.4.de renun. 11

Limitatio ad.c.paſtoralis.de offi.ord.⁊ ad cap.venerabilibus.de ſen.excõ.li.vj.in literis.nume.5.de offi. deleg. 76
1 Limitatio ad .l.arrianus.ff.de act.⁊ obli.⁊ ad.c.ex literis.de pba.c.cũ contingat.nu.9.de reſcrip. 70
4 Limitatio ad.c.j.de pac.in.c.ſi cautio.nu.2.de fi.inſtru. 111
5 Limitatio ad.c.porrecta.de confir.vti.vel inuti.ibi.nu.4. 142
6 Limitatio ad cle.ij.de reb.ecc.nõ alie.in.c.vnico.nu.20.in fi.vt eccle. benefi.ſi.di.con. 73
6 Limitatio ad.c.admonet.de renun.in.c.ex ore ſedenti.nu.10.de his q̃ ſi.a ma.par.ca. 72

Limites ſiue cõfinia nõ pñt pſcribi ſed bene que ſunt intra cõfinia.in.c.cũ inter vos.nu.1.de ver.ſig. 204
6 Limites ⁊ cõfinia nõ poſſunt preſcribi nec eis adherẽtia.in.c.cũ ſint. nu.8.de deci. 148
5 Limites eccleſiarum vel prouinciarũ quo caſu preſcribantur.in.c.qꝛ iudicante.nu.11.de preſcri. 27
6 Limitibus coherentia quo caſu poſſunt preſcribi.in.c.cuʒ contingat. nu.4.de deci. 152

2 **Lite** pẽdẽte ſi qd fuerit intẽtatũ pẽdet quo ad eius validitatem ex futuro euentu.in.c.ij.nu.21.de reſti.in integ. 155
Lite pendẽte nõ prohibetur poſſeſſor percipere fructus rei litigioſe niſi ad ſcandalum vitandum.ibi.
5 Litis cõteſtatio nõ requirit ſolẽnem interrogationẽ aut reſponſionẽ, imo poteſt conteſtari per reſpõſionem aduocati ſi reus ipſam approbat.in.c.cum cauſam.nu.1.de appel. 131
Litis conteſtatio nõ inducit per obiectionem ſolam exceptionũ peremptoriarum.ibi. nu.9.
3 Lis dicitur pendere etiam quando pendet appellatio.in.c.ſi.nu.4.de ſeque.poſ.⁊ fruc. 224
3 Lis in quibus caſibus non conteſtatur.in.c.ſi.numero.4.vt lite non conteſta. 112
7 Litis pẽdẽtia ſuper matrimonio nõ impedit ſecũdũ matrimoniũ cõtrahi ſi primũ erat nullum.in.c.cum apoſtolica.nu.1.de ſpon. 8
6 Lis ſi recuſetur conteſtari põt fieri immiſſio in poſſeſſionem rerum recuſantis ex primo ⁊ ſecundo decreto.in.c.inter alia.nu.10.de immu. eccle.⁊ cemi. 227
5 Lite pẽdẽte non poteſt quis impediri in poſſeſſione ſua.in.c.ex tuarũ. nu.3.de pur.cano. 147
7 Lite pedente ſuper matrimonio non licet tranſire ad aliud matrimonium.in.c.tua fraternitas.nu.3.de ſpon.duo. 18
2 Litis conteſtatio vbi non requiritur tunc primus actus q ſolet fieri poſt lit.conteſt.operatur effectus litis conteſtationis.in.c.inſinuãte. nu.9.de offi.deleg. 89
7 Liti quibus modis quis poſſit renũtiare ⁊ qñ non.in.c.j.nu.5.de.collu.dete. 135
3 Lis dʒ decidi ſecũdum iura exiſtẽtia tpe quo mota fuit nõ ſecũdũ priuilegiũ lit.pẽ.impetratũ niſi de litis pẽdẽtia ſit in eo mẽtio expreſſe vel niſi fuerit emanatum motu proprio.in.c.ſi.nu.1.4.8.vt lit.pen. 219
Lis nõ terminat ſecũdum puilegiũ ea pẽdẽte impetratũ ⁊ conceſſuʒ: ſed vide an hoc ſit verũ a quocũqʒ priuilegiũ concedatur.ibi.nu.9.
3 Litis conteſtatio excludit omnes dilationes.in.c.ſi clericus.nu.17.de foro compe. 62
3 Litis conteſtatio cauſatur etiam per reſponſionem factã ad narrata in libello:licet,non ad concluſionem libelli.in.c.cum ad ſedẽ.nu.4. de reſti.ſpo. 186
Litis conteſtatio inducitur per iſta verba non credo narrata eſſe vera.ibi.nu.5.
7 Lite pendente reus non priuatur re ſua puta beneficio niſi pendeat lis ſuper aliquo graui crimine quo caſu quis ſuſpendit a re ſua donec cauſa finiatur.in.c.accuſatum.nu.3.de ſimo. 77
3 Lite pendente ſuper cõiugio vel adulterio nõ interdicit copula carnalis quãdo maritus vel vxor ſunt in poſſeſſiõe ſecꝰ ſi matrimoniũ eſſet contractum lite pen.quo caſu copula interdicitur.in.c.ij.nu.1.2.3.4. vt lit.pen. 217
3 Lite pendente ſine cauſe cognitiõe reus nõ priuat cõmodo poſſeſſionis etiã ſi princeps reſcripſerit nõ cõſyderato an iuſte vel iniuſte poſſideat.in.c.j.nu.1.vt lit.pen. 216
Lis quando dicatur pendere,vide remiſſiue ibi.⁊ etiã quedam que lite pendẽte reuocantur.ibi.nu.11.
5 Liti ſe offerre quomodo quis dicatur ad hoc vt non vitet penam offerentis ſe liti.in.c.aduerſario.nu.9.de excep. 20
3 In cauſis electionũ vel puiſionũ eccleſiarũ pceditur ſine conteſtatione litis. Idẽ in poſſeſſoriis.in.c.j.nu.20.de lit.conteſt. 105
Lis conteſtatur etiã ſi reus reſpondeat negando ius tantũ vel cauſaʒ ibi.nu.25. 106
Lis non cõteſtatur per iſta verba volo litigare vel nõ cõfiteor nec nego.ibi.nu.29.
Lis ad hoc vt ſit conteſtata an ſufficiat reſpõdere per verbũ credo vel dubito.ibi.n.27.
Lis cõteſtatur ſi reus reſpondeat per verba iniurioſa:videlicet tu mẽtiris.ibi.nu.28.
Litis conteſtatio probatur ſi in actis dicitur.ibid.nu.29.
3 Litis cõteſtatio an fiat abſqʒ eo ꝙ pars dicat animo litem cõteſtãdi. in.c.cũ cauſam.nu.5.de iur.cal. 128
Litis cõteſtatio etiam facta non inducitur ſi reus nõ vult reſpondere libello.ibi.nu.27. 130
Litis cõteſtatio ſi nõ ſit:qꝛ reus nõ vult reſpõdere libello iudex procedet cõtra eũ ad miſſionem ex primo decreto abſqʒ alia citatione. ibid.
2 Litis conteſtatio an proprie fiat corã arbitro.in.c.ſuper queſtionũ.n. 6.de offi.dele. 90
3 Litis cõteſtatio nõ ſit in cã ſummaria.in.c.venerabilis.n.22.de in. 46
1 Litis conteſtatio nõ ſit ſi reus cõfitetur ante oblationem libelli.in.c. dudum.el.ij.nu.25.de elec. 178
1 Litis cõteſtatio an requiratur in ſpiritualibus.in.c.dudũ.el.ij.n.11.de elec. 176
2 Lis dicitur proprie poſt lit.conte.ea vero q̃ pcedũt litis cõteſta. ſunt potiꝰ quedã pparamẽta.in.c.ſuper queſtionũ.nu.13.de offi.dele. 91
7 Lite pendente ſuper impedimento,cõiuges debẽt ſibi debitũ reddere. in.c.porro.nu.8.de diuor. 47
6 Litis conteſtatio an requiratur quando agitur ſuper nullitate ſentẽtie vel an requiratur libellus.in.c.per tuas.nu.9.de appel. 126
Litis conteſtatio nõ requiritur in notoriis.ibi.nu.19.
Litis conteſtatio requiritur quãdo aliquis petit reſtitutionẽ in integrum.ibi.nu.11.
Ubi non eſt neceſſaria litis conteſtatio,non requiritur libellus.ibi.
1 Litis cõteſtatio ſit per rñſionẽ rei petitioni actoris niſi reus pteſtet ꝙ nõ intendit litem cõteſtari.in.d.c.dudũ.el.ij.nu.10.de ele. 176
5 Litẽ eſſe motã nõ ſufficit ſcire ad hoc vt ſcienti piudicet niſi ſciat ſibi ius in illa re cõpetere.in.c.ꝗuis.nu.11.de re iu. 28
4 Litis cõteſtatio corã arbitro interrumpit preſcriptionẽ ſecus coram arbitratore.in.c.quintauallis.nu.21.de iureiu. 147
7 Lite pendẽte ſuper primo matrimonio vxor ſecunda nõ debet de ſua poſſeſſione amoueri ⁊ interim licite debitũ petit ⁊ exigit.in.c.veniẽs. nu.4.de eo qui du.in ma. 24

2 Litis cõteſtatio an requirat̃ in beneficialibus. Ant. in. c. accepimꝰ. n. 9. de etate. ⁊ quali. 48
3 Lis cõteſtat̃ per ſolam reſponſionẽ factã in libello nec opus eſt alia expreſſione verbali. in. c. j. nu. 4. vt lit. non conteſt. 106
Lis non conteſtatur per contumaciam rei quia in hoc requiritur verus conſenſus. ibi. nu. 5.
7 Lite pendente exercitium matrimoniale ſuſpendi nõ debet. in. c. cũ inter. nu. 4. qui fi. ſint legi. 38
5 Litis conteſtatio an inducatur per exceptionem factã a parte. in. c. cũ venerabilis. nu. 13. de excep. 9
5 Lite pendẽte nõ debet reus ſpoliari vel ꝓhiberi vti iure ſuo alias a lege nõ improbato, licet illud ius ſit cõtra intentionẽ actoris. in. c. ſignificante. nu. 3. de appe. 136
7 Litis conteſtatio an ⁊ qñ requirat̃ in inquiſitionibus. in. c. cũ dilectus. nu. 3. de pur. cano. 164
1 Lis põt eſſe iter epiſcopũ ⁊ capitulũ abſq3 eo ꝙ capitulũ habeat curatorem ad litem. in. c. cum eccleſia. nu. 3. de ele. 151
7 Lis dicitur mota cum fuerit conteſtata. in. c. ex parte. el. ij. n. 1. 3. de verbo. ſig. 205
5 Litis conteſtatio ſit coram papa ꝑ narrationẽ facti ⁊ verbalẽ contradictionẽ ⁊ ſine libello. in. c. in cauſis. nu. 6. de re iudi. 72
3 Litis conteſtatio põt fieri iubente iudice ne partes diſcedant anteꝙ̃ lis cõteſtetur ⁊ ſi vna pars diſcedit mulctat̃ ⁊ alia mittit̃ in poſſeſſionem. in. c. ſi. in aliis. nu. 9. vt lite non conteſ. 117
7 Lite pendente ſuper matrimonio ex cauſa ſeruilis erroris an debitũ ⁊ alia preſtanda ſint. in. c. propoſuit. nu. 6. de coniu. ſer. 25
6 Lis nõ conteſtatur qñ examinatur aliquis clericus. in. c. cũ ſecundu3. nu. 8. de preben. 28
3 Litis conteſtatio an inducat̃ per reſponſionẽ indirectam vel opponẽdo exceptionem peremptoriã. in. c. prout. nu. 5. de do. ⁊ cõtu. 198
Litis cõteſtatio inducit̃ etiam per reſponſionẽ rei factã ſine iuſſu iudicis. ibi. nu. 9. ⁊. 13.
Litis cõteſtatio non inducit̃ per reſponſionem ad petitiones ſed ad petitionem etiam quod reſponſio ſiat ex interuallo. ibi. nu. 14.
Litis conteſtatio non põt fieri ſine libello. ibi. nu. 15.
2 Litis conteſtatio an requiratur qñ implorat̃ officium iudicis. in. c. iudicis officium. nu. 3. 6. 9. 10. de offi. iudi. 124
7 Litis conteſtatio inducitur per actum qui poteſt fieri poſt lite3 cõte. ad hunc effectũ. ſ. ꝙ non admittãtur exceptiones que ſolent admitti ante lit. conte. tantum. in. c. cum oporteat. nu. 9. de accu. 67
4 Litis conteſtatio conſtituit in mala fide reum ⁊ actorem reſpectu fructuum. in. c. ſignificauerunt. nu. 6. de teſti. 68
3 Lis habetur conteſtata quando ventum eſt ad actum qui debet celebrari poſt litem conteſt. in. c. ij. nu. 19. de dila. 134
3 Lis dicitur mota poſt eam conteſtatam. in. c. j. nu. 4. de iur. cal. 122
Litis exordium eſt poſt lit. conte. ibi.
5 Litis conteſtatio ſit etiam in cauſa appellationis. in. c. per tuas, nu. 2. de appel. 125
Et vide plene in nu. 3. vbi ponitur an requiritur libellus.
2 Litis conteſtatio ⁊ alia que conſiſtunt in facto debet fieri ab ipſa parte principali ⁊ non ab aduocato niſi aduocatus reſpondeat parte preſente ⁊ tacente. in. c. paſtoralis. nu. 1. 4. 5. de iudi. 37
5 Litis conteſtatio non requirit̃ in cauſis ſummariis ⁊ parui preiudicii. in. c. cum dilecta. nu. 21. de confir. vti. vel inuti. 141
Litis conteſtatio non requiritur quando agitur ſub renouatione vel tranſumptione inſtrumenti. ibi. nu. 23.
3 Lis quãdo dicatur pendere ad hoc vt priuilegium ea pendente impetratum non habeat vires. in. c. ſi. nu. 12. vt lit. pen. 219
☞ Corſe. Adde Bal. in. l. j. C. de rel. ꝙ vbi impetrat̃ reſcriptũ non d3 ſolũ fieri mẽtio litis pendentia ſed de ſtatu cauſe. ⁊ dicit ſe audiuiſſe qꝺ curia romana hoc ſeruat. allegat. c. inter monaſteriũ. de re iudic. dicit tñ Lap. ⁊ Abb. alleg. lxxix. qꝺ iſta regula limitat̃ in cauſa matrimoniali ꝙ valet reſcriptum in cauſa matrimoniali, l3 non faciat mẽtionẽ de litis pẽdentia: hoc voluit idẽ Bal. in. l. deo nobis. C. de epiſc. ⁊ cle. ⁊ hoc fauore matrimonii. Limita ſecũdo niſi reſcriptum eſſet gratioſu3 ⁊ princeps concederet gratiam lit. pen. q2 tunc non eſt opus qꝺ faciat mentionẽ de litis pẽdẽtia: ita dixit do. Ant. in. c. ij. de in integ. reſti. alle. Inn. in. c. dudũ. de elec. Limita tertio vbi lis non teneret. ꝓbatur in. c. bone. de confir. vti. vel inutil. doc. Hoſ. in. c. dilecte. de except. do. Ant. ⁊ Jo. de imo. in. c. tenor. de re iudi. Pe. de anc. cõſi. xv. a's. xvj. ⁊ vide eundẽ in. c. nõnulli. de reſcri. vbi apponit rationẽ quare debeat fieri mentio de litis pendẽtia. do. meus Barba. in. d. c. cauſam. dicit ſe cõſuluiſſe qꝺ ſi fuit impetratũ reſcriptũ lit. pen. ⁊ non fuit facta mentio de ſtatu cauſe dixit qꝺ erat ſurreptitium. ꝑ id qꝺ habet̃ in. c. inter dilectos. de ſid. inſtru. facit qꝺ voluit Jo. de imo in. d. c. inter monaſteriũ. qꝺ vbi ſecũde litere non faciunt mentionẽ de priuilegio ꝑ primas conceſſo vel de ꝓceſſu habito ꝑ illas non valeat, adducit ꝙ habetur in. c. ceterum. de reſcri. ⁊ in. c. dilectꝰ. el. ij. ⁊ in. c. ſuper eo. de coha. cle. ⁊ mu. facit qꝺ voluit Abb. in. c. oblate. de app. nu. 4. in verſ. vlti. no. fo. 13. vbi dicit ꝙ ſecũde litere valẽt non faciẽtes mentionẽ de prioribus dummodo priores ſint non legitime impetrate. De literis ergo ſurreptitiis non eſt neceſſe in ſecundis facere mentionem: ita colligit ibi in argumentum a contrario ſenſu. ⁊ vide gloſſam expreſſam. in ca. ex tenore. de reſcrip. in. c. cũ noſtris. de conceſ. prebẽ. ⁊ in. c. ſuggeſtum. de iure pa. qꝺ procedit etiã in beneficialibus, vt no. in ꝑalleg. gl. ⁊ hec bene no. in practica.

3 Litis conteſtatio inducit̃ ꝑ petitionem ⁊ reſponſionẽ factã in iudicio que ſi omittitur proceſſus eſt nullus. in. c. j. nu. 1. ⁊. 5. de lit. conte. 103
Litis conteſtatio an inducatur ꝑ reſponſionem ad poſitiones. ib. n. 6.
Litis conteſtatio vtrũ poſſit fieri vna parte abſente ⁊ ſic ſine verbis. ibi. nu. 7. 104
Litis conteſtatio an inducatur per reſponſionem factam ex interuallo. in. d. c. j. nu. 7. de lit. conte. 104
Litis conteſtatio quid ſit. ibi. nu. 9. ⁊. 10.
Litis conteſtatio perpetuat actionem vſq3 ad. xxx. annos. ibi. nu. 11.
Litis conteſtatio verum inducat̃ per cõfeſſionem factã a reo. ibi. n. 13.
Litis cõteſtatio inducit̃ per confeſſionem aduocati animo litigãdi ſi non reuocetur confeſſio. ibi. nu. 14. 105
Litis conteſtatio inducitur licet in reſponſione nõ dicatur animo litem conteſtandi. ibi. nu. 5.
Litis conteſtatio an inducatur licet reus dixerit reſpondeo non tamẽ animo litem conteſtandi. ibi. nu. 16.
Litis conteſtatio an inducatur per obiectionẽ exceptionũ. ibi. nu. 18.
Lis an conteſtetur per reſponſione3 factam libello in quo ſimpliciter ponitur narratio ⁊ non petitio. ibi. nu. 19. ⁊. 21.

Litigioſa res vel actio: ſiue vniuerſalis ſiue particularis qñ dicatur que an poſſit cedi ſine vel cũ vitio litigioſi ſiue qñ agitat̃ ꝑſonali vel reali vel mixta ſiue ad corporalia ſiue ad incorporalia. in. c. eccleſia ſancte marie. el. j. nu. 7. vt lit. penden. 217
3 Litigioſam rem locans quo caſu incidit in vitiũ litigioſi contractus. in. c. eccleſia ſancte marie. el. ij. nu. 9. vt lit. pen. 218
3 Litigioſa res ſi vendat̃ debet in eius locum altera equiualẽs ſurrogari. in. c. eccleſie ſancte marie. el. ij. nu. 2. vt lit. pen. 218
5 Litigioſa nõ efficitur proprietas ſi queſtio eſt ſuper poſſeſſione mota. in. c. j. nu. 5. de confir. vti. vel inuti. 140
3 Litigioſe rei legatũ ſideicõmiſſum ⁊ trãſactio an valeat. in. c. eccleſia ſancte marie. el. j. nu. 8. vt lit. pen. 117
Litigioſa res non poteſt ſine vitio litigñ pignorari obligari vel alienari nec locari ad longum tempus ſed ad modicum ſic. ibi. nu. 9.
3 Litigioſi vitium non habet locũ ſuper incorporalibus, de quo remiſſiue. in. c. ſi. nu. 7. vt lit. pen. 219
4 Litigioſam rem an faciat ſola cõmiſſio cauſe vel notificatio vel citatio vt priuilegium lite penden. valeat vel non valeat. in. c. cauſam. el ij. nu. 5. de teſt. 54
2 **Litigator** qui recedit a lite dicit̃ cõſequi magnũ cõmodũ. in. c. j. nu. 2. de tranſa. 134
5 Litigans corã iudice nõ ſuo an cẽſeat̃ in ipſum conſentire adeo ꝙ nõ poſſit ipſius incõpetẽtiã allegare. in. c. paſtoralis. nu. 16. de excep. 5
5 Litigare coram iudice periculoſum eſt. in. c. cum inter. nu. 5. de exce. 7
7 Litigator q temere ꝯtradicit iudici corã quo litigat punitur arbitrio ſuperioris. in. c. dilectus. nu. 1. 4. de pe. 171
5 Litigans coram iudice quem accuſauit ſuſpectu3 cẽſet̃ exceptioni renuntiaſſe. in. c. inter monaſterium. nu. 3. de re iudi. 72
3 Litigans periurus etiam in ſpiritualibus non perdit cauſam. in. c. prout. nu. 6. de do. ⁊ con. 198
7 Litigans temere vel calumnioſe ſi ſuccubuerit condẽnatur in expenſis. in. c. calumniam. nu. 1. de pe. 169
☞ Corſe. Adde ꝙ licet in expenſis debeat condẽnari victus victori vt in. d. c. calumnia. ⁊ in. l. ſancimus. C. de iudi. ⁊ in. l. properãdum. §. ſi autẽ alterutra. C. e. tñ ſi ſtatutũ dictaret victũ victori in expenſis cõdemnari habebit locũ etiã in habẽte iuſtã cauſam litigandi. licet ſecꝰ ſit de iure cõi: ⁊ hoc vt ſtatutũ aliqd addat iuri cõi. Ita ſin. dixit Bar. ĩ. l. iij. §. ſi rem. ff. de leg. iij. quã opi. Bar. ĩ. d. §. ſi rẽ. expſſe tenet Ang. in aut. de exhi. re. in prin. ad hoc põderãs gl. ibi in v̇. cam. quã dicit ſing. no. ⁊ idẽ no Ang. ĩ. l. nõ ſolũ. ff. de rei ven. facit ꝙ voluit Bar. in. l. iiij. §. pretor. in ver. quero qd ſi ſtatuto. ff. de dã. infec. ⁊ ĩ. l. ij. ff. de vſuca. l3 ꝯtrã ſentiat Bal. in. l. terminato. ad ſi. C. de fru. ⁊ li. expẽ. ⁊ ĩ. l. eos. §. ĩ cautione. C. de app. in ſi. pe. col. vbi ꝓ hoc alle. no. ꝑ gl. ĩ. §. tripli. inſt. de ac. bene facit ꝙ no. gl. in aut. gñaliter. C. de epiſ. ⁊. cle. ĩ v̇bo iniuſte. vbi notat̃ an ſtatutũ debeat interpretari ſecundũ ius cõe hic nõ examino. dicã plene. j. in verbo ſtatutũ: teneas tñ ꝙ ſi ſtatutũ diſpõat victũ victori ⁊c. habebit locũ ẽt in habente iuſtã cauſam litigandi. ⁊ dicitur iuſta cã qñ quis h3 pro ſe opiniones doctorũ. Ita dicit Pet. de anc. in cle. ne romani. poſt antiquos. de elec. ꝑ cõſilia docto. per. l. in bonorũ. ⁊ ibi no. Bar. ff. de bo. poſ. ti. generali. ⁊ Moder. in. d. §. ſi autẽ. Limita vt ꝑ Bar. ⁊ plenius per Bal. in. l. iuris. in. ij. q. C. qui admit. ⁊ ibi Bald. qꝺ nõ ſufficit cõſiliũ vnius periti: ſ3 requirũtur duo ſi haberi poſſunt. vt in aut. de nõ alie. §. qꝺ autẽ. per Bar. in ꝓemio. ff. ĩ ſi. prin. ⁊ in. l. j. §. ſi. ff. de verbo. ob. ⁊ ibi Moder. doc. ⁊ Abb. in. c. propoſuiſti. n. 5. de ꝓba. Item vbi opiniones aliquorum doctorum eſſent ꝓ vna parte Jo. an. in. c. vt

in.c.vt debitus.de app.ꝓ quo vide ibi gl.in ꝟbo rationabili.⁊ Spe.in ti.de expen.§.nūc videndū.in.j.col.⁊ Joā.and.in.c.j.de poſtu.p̄la.in prin.in nouel.Bal.in.d.aut.generaliter.Jmol.in.l.qui ante kalendas.de verb.obli.Limita niſi cōis opinio eſſet in contrarium.do.Ant.in.c.finem litibus.de dolo ⁊ contu.Jtē iuſta cā p̄ſumit̃ in eo qui hz ſemiplenam probationē Ant.⁊ Pet.de anch.in.d.c.finē litibus.Bal.in.l.qui nō probaſſe.C.de calū.⁊ in.l.j.C.de aduoca.diuer.iudicuz.Jtē ſi aliter de bona fide litigantis cōſtat:quia ſuccūbēs eſt religioſa perſona.Hoſti.⁊ Jo.an.in.d.c.finē litibus.Ant.⁊ Petrus in.c.ij.de no.oper.nun.Facit qđ voluit Anto.in.c.poſtremo.de appel.⁊ Ang.in.l.ſi a bone fidei.ff.de rei vend.Jnno.⁊ doctores in.c.niſi eſſent.de preben.Jtem ille qui probauit per teſtes qui poſtea fuerūt reprobati reſpectu pſone.Jta notat Bal.in aut.generaliter.⁊ limita prout dicunt Moder.in.d.l.ꝓperandum.§.ſinautem.vbi etiam per do.Alexā.de imo.⁊ per do.meuz Barb.in.d.c.finem litibus.in apoſtillis ſuis.

5 Litigator poteſt in quacunq; parte iudicij petere ſe remitti ad iudicez eccleſiaſticum cum munimentis cauſe ⁊ hoc ex ſpeciali priuilegio eccleſie.in.c.ſuper.nume.4.de appel. 95

5 Litigatores non tenentur ius alterius allegare ne pars aduerſa efficiatur inſtructior niſi forte doloſe tacuiſſet quia tunc non valeret proceſſus.in.c.ſi duobus.nu.10.⁊.17.de appel. 92

Litigans ſcienter coram excommunicato tolerato non debet reportare aliquod commodum ⁊ talis proceſſus retractatur quatenus venit in ſui fauorem.ibi.nu.15.

7 Litigans eoipſo quod ſuccumbit in cauſa preſumitur calumnioſe vel temere litigaſſe.in.c.calumniam.nu.2.de penis. 169

Litigans cum conſilio aduocati ⁊ ſuccubuerit an ⁊ quando condemnetur in expenſis.ibi.nu.5.

Litigans pro vna opinione alicuius queſtionis multum dubitabilis ſi ſuccubuerit non condemnatur in expenſis.ibi.nu.6.

Litigans cum conſilio alicuius acutiſſimi doctoris ⁊ ſuccubuerit non condemnatur in expenſis.ibi.

2 Literis creditur in preiudicium ſcribentis.An.in.c.fi.nu.12.de cleri.pereg. 65

4 Litere ordinariorum ſigillate autentico ſigillo cum teſtiū ſubſcriptione probant indiſtincte.in.c.poſt ceſſionem.nu.5.de proba. 11

Litere ordinariorum ſigillate ſine ſubſcriptione teſtium probant in leuibus cauſis.ibi.nu.6. 12

Litere delegatorum in remiſſione cauſe ſibi commiſſe probant vt ſuperior poſſit procedere.ibi.nu.7.

Litere delegatorū quod fuerit proceſſum ſic ⁊ ſic non probāt.ibi.nu.8.

Litere delegatorum ſigillate autentico ſigillo probant de modico preiudicio.ibi.nu.9.

Litere arbitrorum non probant.ibi.nu.10.

5 Litere ſecunde valent licet non faciant mentionem de primis literis ſi ille vel erant nulle vel exceptione elidibiles.in.c.bone.nu.2.de confir.vti.vel inuti. 140

Litere ſecunde non tollūt primas de quibus facta eſt generalis mētio ſed requiritur quod fiat ſpecialis.ibi.nu.3.

5 Litere ſecunde tunc demū reuocant primas ſi de primis ⁊ de toto ꝓceſſu ſuper ipſis fundato fuerit facta mentio in ſecundis aľs ſecus.in.c.inter monaſterium.nu.4.de re iudi. 72

2 Literis teſtimonialibus prelatorum an ⁊ quando credatur.Ant.in.c.in preſentia.nu.5.de renun. 25

5 Litere commiſſarij in cauſa ſibi cōmiſſa non plene probant licet faciāt adminiculū.in.c.cum dilecta.nu.20.de cōfir.vti.vel inuti. 141

4 Literam ſcriptam quis lacerans in preſentia iudicis contra ipſum latam tenetur ad intereſſe partis ⁊ punitur arbitrio iudicis.in.c.accipimus.nu.4.de fide inſtru. 100

3 Litere ſecunde primarum reuocatione dicuntur ſpecialiter facere mentionem de primis ⁊ de omni notabili clauſula in eis contenta.in cap.ex conqueſtione.nu.4.de reſti.ſpo. 175

2 Litere an poſſint impetrari per vnum de vniuerſitate.in.c.fi.nu.14.de procura. 148

3 Litere ſecunde nō reuocant primas a tempore date:ſed tempore preſentationis niſi dicatur quia tempore date.⁊c.in.c.audita.num.6.11.⁊.13.de reſti.ſpolia. 168

1 Litere executoriales vel monitorie non faciunt acquirere ius in beneficio ſed colllatio ſic.in.c.literis.nu.5.de reſcrip. 87

3 Litere ſecunde ſi non faciant mētionem de primis ſunt nulle ⁊ primas non reuocant.in.c.ij.nu.2.5.6.7.⁊.8.de dolo ⁊ contu. 95

2 Litere monitorie an acquirant aliquod ius parti.in.c.veniens.nu.13.de renun. 33

5 Litere emanate de curia propter ſolitum ſtylum curie preſumuntur ſurreptitie aut nulle.in.c.ad noſtram audientiam.nu.3.de confir.vtili vel inuti. 141

6 Literas recipiens cenſetur in eis cōtenta approbare.in.c.Joannes.nu.3.de teſta. 126

7 Litere alicuius faciunt fidem in pertinentibus ad officium mittentis illas.in.c.ſicut nobis.nu.3.de ſen.excom. 192

3 Literis prelatorum adhibetur fides quādo ſunt ſine contradictione ⁊ non continent damnum alterius ⁊ preiudicium.in.c.cum olim.nu.2.⁊ 8.de dolo ⁊ contu. 204

6 Litere cōmēdatorie ſiue monitorie nō acquirūt aliquod ius illi ꝓ quo fuerunt ſcripte tn̄ ſi illis non paretur poteſt implorari officiū ſuperioris vt mandentur executioni.in.c.dilectus.nu.2.de preben. 34

6 Litere impetrate tacita veritate vel facti ſerie nō valent.in.c.ſuper eo.nu.1.de coha.cle.⁊ mul. 11

6 Litere cōmendatitie prelatorum faciunt plenam fidem in his que ſunt modici preiudicij puta quando commendat clericum eorum alteri prelato.in.c.in lateranenſi.nu.5.2.⁊.6.de preben. 46

4 Literas falſificantes qualiter puniantur.in.c.tam literis.numero.48.de teſti. 65

5 Litere ſecunde nunquam reuocant primas niſi in ſecundis fiat expreſſa mentio de omni notabili clauſula poſita in primis.in.c.vt debitus.nu.15.de appel. 127

3 Litere impetrate ab actore ſi ipſe inceperit eis vti efficiuntur communes etiam reo.in.c.j.nu.7.de ſequeſt.poſ.⁊ fruc. 220

2 Litere obtente preter ſtylum curie preſumuntur ſurreptitie.Ant.in.c.tua nobis.nu.1.de offi.vica. 71

2 Literas accipiens preiudiciales cenſetur fateri contenta in eis niſi cōtradixerit.in.c.non iniuſte.nu.7.de procur. 146

5 Litere ſurreptitie non conualidantur etiam ſi aduerſarius conſentiat quia hoc non dependet ex voluntate ſua.in.c.cuz olim.nu.17.de re iudic. 50

4 Litere impetrate preter ſtylum curie ſunt de falſitate vel ſurreptiōe ſuſpecte.in.c.quod ſuper.nu.2.de fide inſtru. 104

1 Litere executoriales valent etiam qđ non procedant monitorie.in.c.ex inſinuatioue.nu.1.de reſcrip. 85

1 Litere ad beneficia an requirant inſertionem patrimonij impetrantis.in.c.poſtulaſti.nu.3.de reſcrip. 75

6 Literis alicuiꝰ adhibetur fides in preiudicium ſuum.in.c.ſi quorūdā.nu.6.de ſolu. 100

2 Literas alijs deſtinatas aperiens qūo punitur.in.c.cū olim.nu.2.⁊.4.de offi.dele. 98

7 Literas falſas habens ⁊ ipſas intra viginti dies non deſtruat vel reſignet incurrit excommunicationem cuius abſolutio reſoluatur ſoli pape.in.c.dura ſepe.nu.10.de cri.fal. 135

5 Literis epiſcopi an credatur.in.c.ad probandum.nu.19.de re iudi. 81

4 Literas vitioſas reddit expreſſum omne quo tacito gratia non fuiſſet obtenta ſaltem ita faciliter.in.c.fi.nu.1.de preſump. 123

8 Literas apoſtolicas non poteſt quis recipere in curia ab alio q̄ a papa vel eius officialibus ad hoc deputatis ſub excom.pena que incurritur ipſo facto.ſi vero extra curiam tunc ſecus.in.c.dura ſepe.nu.2.⁊.7.de cri.fal. 118

7 Literas ad lites non poteſt vnus pro alio impetrare niſi habeat ſpeciale mandatum idem ad beneficia.in.c.dura ſepe.nu.6.de cri.fal. 132

5 Litere propter ſolitū ſtylum curie impetrate preſumuntur falſe niſi fuerit poſitum ex certa ſcientia ⁊ portantes hmōi literas preſumuntur falſarij.in.c.porrecta.num.4.de confir.vti.vel inuti. 42

3 Litere prelatorum ſiue ſcribant pro:ſiue contra vnum multum operantur:⁊ licet non faciant plenam fidem faciunt tn̄ preſumptionez.in.c.veritatis.nu.10.de do.⁊ cōtu. 206

2 Litere prelatorum an ⁊ quando probent.in.c.cum in eccleſijs.nu.3.de maio.⁊ obe. 127

6 Litere commendatitie dimiſſorie poſſunt recipi a quolibet prelato reſpectu ſubditi ſui ⁊ etiam a capitulo ſede vacante.in.c.fraternitati.nu.5.⁊.6.de cle.non reſi. 19

Litere commendatitie ad ordines.i.vt clericus poſſit recipere ordines ab epō alieno poſſunt concedi a proprio epiſcopo vel ſede vacāte a capitulo.ibi.nu.6.

Litere dimiſſorie ad tēpus puta cauſa ſtudij ab omni prelato reſpectu ſui beneficij concedantur.ibi.

Literis credentie an ⁊ quando ſit adhibenda plena fides.ibi.nu.7.

7 Litere pape etiam ſi nunquam fuerunt exhibite probantur per teſtes ſi fuerint deperdite.in.c.cum olim.nu.11.de priui. 155

2 Litere ad beneficia dicuntur priuilegium.i.beneficium principis.in.c.ex parte.el.j.nu.8.de offi.deleg. 77

7 Litere de ſimplici iuſtitia non preſumuntur falſarij nec quis punitur ſi illis non vtatur.in.c.accedens.nu.1.de cri.fal. 133

Litere papales gratioſe ſi reperiantur falſe habet locum diſpoſitio.c.ad falſariorum.eo.ti.ſi vero ſunt litere de iuſtitia procedit.d.c.accedēs.ibi.nu.8.

5 Litere ſolius prelati an faciant fidem.in.c.ea noſcitur.nu.7.de his que fiunt a prela. 98

3 Litere credentie non probant aliquem eſſe aſſumptum ad aliquod officium.in.c.coram.nu.10.de offi.deleg. 64

2 Litere impetrate per excommunicatuz indiſtincte ſunt ipſo iure nulle.in.c.fi.nu.11.de procur. 147

3 Litere ſecunde non facientes mentionem de prioribus nō legitime im-

petratis valent ⁊ idem eſt in reſcripto.in.c.oblate.num.8.de appel. 125

5 Litere ſurreptitie ad lites tribuunt iuriſdictionem licet elidibilem: vñ opus eſt appellatione.in.c.ij.nu.14.vt lite non conſt. 109

1 Litere teſtimoniales faciunt magnam preſumptionem licet non plenā in.c.cum inter R.nu.4.de elec. 13

6 **Locatio** ad longū tempus non poteſt fieri per eccleſiam inferiorem ſine cōſenſu epi ad modicū tēpus ſic puta ad nouem vel decem annos.in.c.requiſiſti.nu.11.de teſta. 122

6 Locare perpetuo operas ſuas nemo poteſt qa eſſet ſpecies ſeruitutis poteſt tamen quis ſe obligare perpetuo ſeruire alicui hoſpitali etiā priuato:quia ineſt fauor ſpiritualitatis.in.c.inter dilectos.nume.11.de donatio. 106

6 Locatio facta ad certum tempus vel canonicum vel vſufructuarium expirat eis mortuis. in.c.ad audientiā.n.2.de reb.eccle. 76

Locare in perpetuum non poteſt prohibitus alienare.ibi.nu.3.

Locatio ad maximum tempus non transfert dominium vtile.ibi.

6 Locatio ad modicum tempus non transfert poſſeſſionem in cōductorē ſed ſimplicem detentationem.in.c.ex literis.nu.5.de iure pat. 191

6 Locatio predij ſi eſt facta rectori eccleſie ſucceſſor tenetur ſtare colono ſecus ſi fuit facta a canonico vel fructuario.in.c.nouum genus.n.6.de decimis. 144

8 Locatio non probat poſſeſſionem reſpectu locantis quando poſſideret alias ſecus.in.c.cum veniſſent.nu.12.de reſti.ſpo. 174

8 Locatio preſumitur renouata tranſacto anno.in.c.in cauſa.num.10.de cau.poſ.⁊ proprie. 164

7 Locator pōt inquilinū repellere de domo ante finitū tempus cōductionis ſi peruenerit ipſi aliqua neceſſitas vel inquilinus male verſetur vel penſionem non ſoluat.in.c.propter.nu.2.6.⁊.10.de locato. 87

Locator expellens conductorē peruerſe habitantē in domo ante finitū tempus an remittet ſibi penſionem pro rata tēporis.ibi.nu.16. 91

6 Locare an poſſit quis in perpetuum operas ſuas.in.c.iudicatum.nu.2.de immu.eccle.⁊ cemi. 224

6 Locare quis tenetur domos ſcholaribus.in capi.j.numero.6.de emp. et vendi. 82

6 Locatio ad longum tempus an dicatur alienatio.in.c.nulli.num.13.de rebus eccle. 75

4 **Locum** famoſum proponens in aliquo feſto ratione ludi nō excuſatur a pena.in.c.j.n.4.de preſumpt. 114

6 Religioſus locus non ex hoc ſolo preſumitur ꝙ ibi aliquando celebrētur miſſe niſi probaretur quod omnes ibi admittebantur ad dicendū ⁊ audiendum miſſam ⁊ quod haberet campanam eleuatam in campanili.in.c.inter dilectos.nu.8.de dona. 106

Locus religioſus nō preſumitur de neceſſitate licet cognominetur ab aliquo ſancto.ibi.nu.9.

7 Locus totus aſſignari debet puelle ſi timetur de violentia.in.c.cum locum nu.1.⁊.5.de ſponſa. 7

6 In loco iterdicto hodie licite celebrāf ſubmiſſa voce ⁊ clauſis ianuis. in.c.queſitum.nu.5.de coha.cle.⁊ mu. 13

4 Locus religioſus de quibus religioſis reformari debeat.in.c. inter quatuor.nu.1.de reli.domi. 184

3 Locus an attendatur in delictis vbi fuit factū vulnus an locus ex quo fuit emiſſum telum ad vulneradū.in.c.ſi.nu.25.de foro compe. 90

6 Locus an efficiatur religioſus propterea qd ibi ſit aliquis ſepultus ſine autoritate pontificis.in.c.abolende.nu.4.de ſepul. 139

6 Locus deputatus autoritate epi ad fundandum hoſpitale vel eccleſiā eſt effectus ſacer adeo qd nō debet redire ad vſus prophanos.in.c.ad hoc.⁊ infra.nu.1.de reli.domi. 184

9 Locus religioſus non efficitur ex eo qd laicus ſepelierit cadauer in eo. in.c.ad hec ⁊ infra.nu.3.de reli.domi. 184

Religioſus locus non efficitur per laicos.ibi.

6 Loca pia non dicuntur oratoria priuata.in.c.ſi.nu.1.de cenſi. 206

Loca pudibunda olim inſpiciebantur hodie vero non.in ca.puberes. nu.2.de deſpon.impub. 13

7 Loca vicina que dicantur.in.c.ſuper ſpecula.nu.5.de priui. 160

6 Loca pia que dicantur.in.c.de his.nu.3.de teſta. 120

7 **Locupletior** ⁊ pauperior quādo dicatur fieri donator vel alius.in.c.donatio.nu.8.de dona.inter virum ⁊ vxo. 53

7 **Lucrum** iniuſte extortū an ſit reſtituendū pauperibus Chriſti:an vero alijs.in.c.cum ſit.nu.8.⁊.9.de iude. 98

Lucrū queſitū ex cōmercio dānato ſubiacet reſtitutiōi ſimiliter acquiſitum per excommunicatum.in.c.ad deliberandam.nu.1. eo.tit.

7 Lucrum honeſtū prouenire poteſt ex pecunia.in.c.per veſtras.nu.6. de dona.inter virum ⁊ vxo. 52

6 **Ludi** inhoneſti non debēt exerceri in eccleſijs neqꝫ a clericis.in c.cum decorem.nu.1.de vi.⁊ hone.cleri. 6

7 Ludus noxius eſt in culpa.in.c.exhibita.nu.5.de homi. 113

7 Ludus an ſit prohibitus clericis cum laicis.in.c.continebatur.num.3. de homi. 109

7 Ludus ſolatioſus nō eſt clerico interdict9.in.c.lator.n.2. de homi. 110

6 Ludens ⁊ vincens an ⁊ quo caſu ſit obligatus ad reſtitutionem in foro anime ⁊ in foro fori.in.c.quia pleriqꝫ.nu.35.de immu.eccle. 232

6 Ludum illud qd vincitur in ludo ſcachorum vel in ludo q conſiſtit et ſit gratia virtutis experiende nō ſubiacet reſtitutioni niſi quis principaliter ludat cauſa ſpoliandi proximum vel vincendi.in.c.clerici.nu.12.de vi.⁊ hone.cle. 8

Illud quod vincitur in ludo fortune vel ingenij ⁊ fortune non habētibus adminiſtrationē puta filio ⁊c.debet reſtitui patri ⁊ ſimilibus. ibi. numero.13.

Quod vincitur cum fraude in ludis habenti adminiſtrationē an ſubiaceat reſtitutioni ⁊ quid ſi ſine fraude.ibi.

Conſuetudo quod illud quo vincitur in ludo non reſtituatur nō valet licet aliqui contra.ibi.nu.14.

Ludenti pecuniam mutuans non poteſt repetere ſecus ſi alteri9 nō ni ludenti licet in ludo mutuet.ibi.nu.15.

Tranſactio facta in ludo non valet.nu.16.

Vendens rem in ludo an teneatur de euictione.nu.17.

5 Ludendo ſi vnus vendit alteri emens non preſcribit et venditor nō tenetur de euictione ſecus ſe vendit alteri.in.c.ſi diligenti.nu.27.de preſcrip. 39

7 Ludentes ſi ex cōſtitutione epi ſunt excōicati incurrunt excōicationē etiam ſi ludant cum ipſo epō:licet eps non incurrat quare non poteſt ligari ſua conſtitutione.in.c.j.n.9.de ſimo. 77

7 **Luere** in corpus in defectū pecunie habet locū in penis p maleficio ſecus ſi eſt obligatus ex cōtractu.in.c.ſtatuimus. nu.2.de maledi. 136

De litera.M.

7 **Machinatio** in mortē coniugis priuat quē ſpe coniugij ſi aliquod ſequatur homicidium.in.c.j.nu.1.⁊.3.de diuor. 46

Machinatione mulieris in mortē viri an vir poſſit eā deſerere ⁊ econtra.ibi.nu.4.

7 Machinatio vnius tantum in mortem coniugis non ſufficit ad impediendum matrimonium niſi adulterium preceſſerit.in c.ſuper hoc.nu.4.de eo qui du.in ma. 23

7 Machinatio in mortem vxoris,vxore mortua non poteſt in vxorē ducere ⁊ an impediat ⁊ dirimat matrimonium.in.c.j.nu.3.de eo qui dux. in ma. 22

7 Machinatio in mortem coniugis ſufficit ad impediendum matrimoniū vbi adulteriū interceſſit ⁊ dirimit iam cōtractū.in.c. ſuper hoc. nu.3.de eo qui du.in ma. 23

7 Machinatio mortem coniugis adhibibita ab adultero vel adultera dirimit matrimonium poſt cum tali contractum.in.c.ſignificaſti. n. 9 de eo qui du.in ma. 24

7 **Magiſtri** qui cōducuntur docere in aliqua eccleſia collegiata an debeāt pcipere de pbēdis ſingulorū ſi nō vacat alia que ſit ſibi aſſignāda.in.c.qꝛ nōnullis.nu.4.de magi. 94

6 **Maior** pars omnium qui ſunt in aliquo cōcilio attenditur licet ibi ſint due partes diuerſarū factionū ⁊ ſic nō attenditur maior pars cuiuſlibet factionis,ſed maior pars omniū ſimul in concreto.in.c.j.nu.5.de paro. 141

5 Maiori pti vniuerſitatis ſtat in his q̄ gerunt p ipſam vniuerſitatē niſi minor ps aliqd rōnabile opponat in ꝯtū.in ca.ſi. nu.13.de re iudi. 85

1 Maior pars intelligitur de maiori parte preſentium in concilio. in.c. licet de vitanda.nu.4.de elec. 124

7 Maiores ſeptennio ſi contrahant ſpōſalia neuter ante pubertatē reſilire poteſt.in.cum illis.el.j.nu.1.⁊.5.de deſpon.impu. 14

Maior ſi cū minore contrahit contractus claudicat qꝛ maior obligatur ⁊ minor non,ſaltē priuſqꝫ ad etatem peruenerit legitimam.ibi.n. 1.

5 Maior cenſetur ille indignitate qui eſt in honorabiliori loco.in.c.antiqua.nu.2.de priui. 158

2 Maior pars dicitur ⁊ conſideratur non ſolum reſpectu numeri ſed dignitatis.in.c.prudentiam.nu.10.de offi.deleg. 83

6 Maior pars canonicorum poteſt facere etiam alia parte inuita quod omnes teneātur certam partem ſuorum redituum ad opus fabrice cōferre.in repe.in.c.cum eſſes.nu.22.de teſta. 17

2 Maioris partis iudicium nō tenef ſequi minor pars cōtra conſcientiam.in.c.bone memorie.el.ij.nu.24.de poſtu.prela. 108

1 Maior pars non poteſt aliquid ſtatuere ſuper cōmuni omnibus vt ſingulis quibus ſit preiudicium.in.c.cum omnes.nu.5.de conſtitu. 21

Maior pars poteſt aliquid facere qn̄ illud factum ſit ex neceſſitate,ſecus ex voluntate.ibi.

7 Item queritur qui vocentur abſentes.ibi.

5 Maior an quis ſit minor habitu ⁊ ex reſpectu cognoſcitur.in.c.puperes.nu.3.de deſpon.impu. 14

1 Maior pars duplo importat duas partes totius.in.c.ſcriptum.nu.7. de elec. 160

1 Maior ⁊ ſanior pars copulatiue requiritur in electionibus. in cap.qꝛ propter.nu.7.de elec. 162

6 Maior pars canonicorū nō poteſt facere ſine epiſcopo ꝙ bona eccle-

ſie in

ſie in cõi ponant ⁊ qđ ipſi cõiter viuãt.in.c.qm̃.nu.8.de vi.⁊ ho.cle. 5
6 Maior pars re quiritur reſpectu collegij qñ per collegiũ aliquid explicatur.ſi vero aliquid explicatur reſpectu ſingulariũ perſonarũ.tũc ſufficit maior pars reſpectu ipſarum in.c.qm̃.n.13.de iure pat. 190
1 Maior pars id qđ facit in delictis vr̃ factũ ab oĩbus ſi illi alij expreſſe ꝯdicũt ſecus ſi tacẽt ⁊ quare.in.c.gratũ.nu.6.de poſtul.prela. 100
1 Maior pars intelligitur numero ⁊ autoritate ⁊ iſta copulatiue requiruntur.in.c.coram.nu.2.de elec. 156
Maior pars poteſt renuntiare honori introducto in fauorem totius collegij.in.c.cum inter canonicos.nu.9.de elec. 133
1 Maior pars in electionibus conſideratur reſpectu capituli.non autez reſpectu aliarũ partium.in.c.eccleſia veſtra.nu.1.2.⁊.4.de elec. 169
6 Maior ⁊ ſanior pars requiritur copulatiue in negotijs eccleſie explicandis.in.c.fi.nu.3.de his que fi.a maio.par.ca. 72
Maior pars non poteſt diſponere ſuper rebus ſpectãtibus ad omnes vt ſingulos ſi illi non habent iure proprio ⁊ illud quod diſponit eſt diſtribuendum in pios vſus alias ſecus.ibi.nu.4.5.⁊.7.
3 Maior nõ debet ſe ſubijcere iuriſdictioni minoris qñ per hoc derogatur honori ac priuilegio ſuperioris.in.c.ſi clerici.n.25.de iudi. 14
6 Maior pars capituli vel collegij qđ facit non impeditur a minore parte niſi aliquod rationabile alleget ⁊ probet.in.c.j.n.1.⁊.5.de his que fi. a maio.par.ca. 70
Maior ⁊ ſanior pars copulatiue requiritur in negotijs eccleſie explicãdis.ibi.nu.3.⁊.11.
Maiori parti qñ minor pars cõtradicit hʒ cauſam ꝯdictionis ꝓbare coram ſuperiore ipſorum:non autẽ coram ipſa maiori parte.ibi.nu.12.
7 Maior cuʒ minore contrahens tenetur expectare minorẽ donec ad etatem peruenerit legitimã.in.c.ex literis.nu.4.de deſpon.impu. 15
1 Maior numerus habet preſumptionem pro ſe.in.c.eccleſia veſtra.el.ij.nu.4.de elec. 179
2 Maioritas in ordinibus quos effectus pariat.in.c.ſtatuimus.nu.1.de maior.⁊ obe. 130
2 Maior pars ſi elegit indignũ ſtatim minor pars hʒ eligẽdi poteſtatez.in.c.congregato.nu.3.de ele. 175
6 Maior vel ſanior pars collegij requiritur in explicandis negotijs pertinentibus ad collegiũ.in.c.ea noſcitur.nu 5.de his que fi.a prel. 68
2 Maior ſi concedatur an cenſeatur conceſſum minus vel equale.Ant.in.c.licet.nu.8.de tranſla.prela. 10

Malefidei poſſeſſor non facit fructus ſuos.in.c.cũ eccleſia.nu.26.de cau.poſ.⁊ pro. 154
5 Malafides an ⁊ quo caſu interrumpat preſcriptionẽ.in.c.illud autem.nu.8.de preſcrip. 26
Malafides preſumitur ex coniecturis.ibi.nu.16. 26
Malafides preſumpta non impedit preſcriptionem.ibi.nu.20.
5 Malefidei poſſeſſor non poteſt nominare autorem ſuum in iudicio.in c.ſepe.nu.19.de reſti.ſpo. 192
5 Malefidei poſſeſſor dicitur ille qui habet ſcientiam rei aliene.in.c.vigilanti.nu.1.de preſcrip. 25
Malafides an indiſtincte vitiet vel impediat preſcriptionem.ib.nu.5.
5 Malafides predeceſſoris in beneficio non nocet ſucceſſori habenti bonam fidem.in.c.de quarta.nu.9.de preſcrip. 24
5 Malafides ex quibus cõiecturis probetur.in.c.ſanctorum.num̃.24.de preſcrip. 23
5 Malafides p̃ſumit̃ ſi fuit denũtiatũ emptori ne emeret q2 res erat alterius ſecus ſi ex poſtfacto.in.c.ſi diligenti.n.22.de preſcrip. 39
Malafides preſumitur ſi res fuit acquiſita contra ius vel non ſeruata iuris ſolennitate niſi longo tempore quis poſſederit.ibi.nu.23.
Malafides autoris an noceat ſucceſſori i bona fide ſiue ſit ſucceſſor vniuerſalis vel particularis.ibi.nu.29.⁊.30. 40
5 Malafides poteſt ⁊ debet probari per illum qui dicit non fuiſſe in preſcriptione vel quia preſcribẽs confeſſus fuit iudicio ꝙ res erat aliena.in.c.fi.nu.5.de preſcrip. 44
Malafides interueniſſe in preſcriptione probatur quia fama erat in loco quod res erat alie.ibi.nu.6.
Malafides probatur ex coniecturis vel qñ preſumptio iuris eſt cõtra poſſidentem ⁊ ex alijs.de quibus.ibi.nu.46. 47
Malafides purgatur ex diuturnitate tp̃is vel ex iuſto colore.ibi.
6 Male vel bonefidei poſſeſſor qũo quis dicatur vel cognoſcatur eſſe.in c.conſultationibus.nu.5.⁊.8.de iure pat. 194.⁊ ſeq.
7 Maleficiatus ſi triennio habitauit cũ vxore ⁊ non potuit conſummare ipſis cum ſeptima propinquorum manu hoc iurantibus matrimonium paratur ⁊ idẽ de frigido.in.c.fi.nu.1.⁊.6.de frigi.⁊ malefi. 37
2 Maleficium in quo loco dicetur commiſſum ſi proijciens lapidem ex vno loco ⁊ offendat vnum qui erat in alio loco.in.c.cum inter.nu.3.de conſue. 96

7 Malitia ſupplet defectũ etatis quo ad matrimoniũ ꝯtrahẽdum ſed non in alijs rebus agẽdis ⁊ qđ ſit iſta malitia ⁊ eius diffinitio.in.c.de illis.el.ij.nu.3.de deſpon.impub. 14
7 Malitia licet ſoleat dici quod ſuppleat etatem tñ non habet locũ quo ad teſtamenti factionez et quo ad hoc vt eximatur a tutela.in.c.raynutius.nu.7.de teſta.
6 Malitia ſupplet etatem in matrimonio carnali.ſed in ſpirituali ſecus.in.c.virum.nu.7.de repu. 159
5 Malitia probatur ex coniecturis id eſt ꝙ pars aliquid fecerit malitioſe.in.c.ſuggeſtum.nu.9.de appel. 97
2 Malitioſe quid actum non preſumitur niſi probetur.in ca.paſtoralis.nu.6.de offi.deleg. 90
6 Malum an ſit committẽdum pretextu boni futuri.in.c.nõ magno.nu.12.ne cle.vel mona. 237
7 Malum pleriq; non faciunt quia non poſſunt.in.c.ſignificante.num.3.qui matri.accu.poſ. 45
7 Minus malum tolerandum eſt vt maius euitetur.in.c.requiſiuit.nu.3.de ſponſa. 7

Mandatum iniuſtum non eſt executioni mandatum.in c.vniuerſitatis.nu.8.de ſen.excõ. 186
6 Mandatum ſpeciale requiritur in beneficialibus ⁊ alijs ſpiritualibus nec ſufficit generale.in.c.accedens.nu.5.de preben. 33
1 Mandato ſuperioris qui non obedit ſine cauſa peccat.in.c.eam te.nu.4.de reſcrip. 48
Mandata diuerſa ⁊ diuerſe forme ſi emanant a principe agitur ex primo ante receptionem ſecundi licet ſecundum mandatum emanauerit antequam actus expediretur ex primo.in.c.bone memorie.el.ij.n.8.de poſtul.prela. 107
1 Mandatũ licet generale de eligendo intelligit̃ de idoneo al's elect⁹ nõ idoneus non eſt recipiendus.in.c.cauſam.que.nu.4.de elec. 128
7 Mandatũ ad delictũ inducitur per iſta verba nunquam reuertaris domum niſi aliud ſentiam de te.in.c.ex literis.nu.3.de exceſ.prela. 146
Mandans verberari aliquem ſi ſequatur mors tenet̃ de homicidio.ib.
7 Mandatuʒ generale non extenditur ad actus iniquos.in.c.grauem.n.5.de ſen.excom. 196
2 Mandatum ſpeciale ſufficit comprehendi ſub generalitate verboruʒ.c.coram.nu.5.de reſti.in integ. 162
Mandatum ſpeciale vbi requiritur ſufficit qđ preſtetur cautio de rato.ibi.nu.6.
2 Mandatum ſiue procuratorium probatur per teſtes vel per vnum cuʒ iuramento partis.in.c.cum pro cauſa.nu.3.de procur. 142
1 Mandatum non ſolum continet expreſſa ſed etiam vicina expreſſis.in c.in cauſis.nu.10.de elec. 150
3 Mãdatũ ſcđm reuocat primũ.in.c.expoſuit nobis.nu.16.de dila. 136
3 Mandatum factũ cum certa forma continens duo ſi non poſſunt illa duo ſimul adimpleri valet ſi factum eſt quod fieri potuit in. c.piſanis.nu.6.de reſti.ſpo. 192
1 Mandatum factum alicui vt executori ⁊ delegato nõ expirat per creationem ordinarij.in.c.eam te.nu.10.de reſcrip. 48
2 Mandarũ an ⁊ qñ quis preſumitur habere ad hoc vt admittatur cum cautione de rato.in.c.coram.nu.9.de offi.deleg. 98
Mandatum factum in longinquis partibus in quo dicitur ꝙ Aemilius facit Aeneam procuratorem ⁊ negetur iſtum eſſe illum Aeneaʒ facit preſumere pro eo.ibi.nu.11.
2 Mandatum procuratoris non extenditur vltra comprehenſa in eo.in c.cum olim abbas.nu.4.de offic.deleg. 96
1 Mandatũ nõ requirit̃ qñ qs agit noĩe capituli qñ capitulũ tacet ⁊ tractatur res ſibi fauorabilis.in.c.q2 propter.nu.11.⁊.13.de elec. 163
2 Mandatum ſpeciale vbi requiritur admittitur quis cũ cautione de rato.in.c.j.nu.7.de procu. 140
1 Mandatum factũ capitulo de conferendo non extenditur ad ſingulares canonicos habentes poteſtatem conferendi alio modo ꝙ̃ capitulari.in.c.eam te.nu.8.de reſcrip. 48
1 Mandatum non requiritur qñ quis impetrat literas ad beneficia ꝓ alio ſecus ad lites.in.c.ad aures.nu.10.de reſcrip. 50
3 Mandatum preſumitur quoties quis agit nomine alicuius ipſo preſente ⁊ non contradicente.in.c.ceterum.nu.11.de iudi. 19
6 Mandatũ nõ dʒ eſſe fruſtratoriũ.in.c.cũ olim.nu.6.de preben. 49
1 Mandatũ ſpeciale requiritur in impetranda diſpenſatione ſecus in impetrando beneficio.in.c.innotuit.nu.10.de elec. 137
2 Mandatum extinguitur morte naturalis mandantis non ciuili.in.c.licet vndiq;.nu.8.de offi.deleg. 96
2 Mandatũ factũ an expiret re integra morte mãdãtis qñ eſt factuʒ ſub nomine dignitatis mandantis ⁊ quid ſi ignoretur mors mandãtis.in c.relatum.nu.3.9.⁊.10.de offi.deleg. 83.⁊ ſeq.
2 Mandatũ ſpeciale tunc inducitur per promiſſionem de rato qñ fuit data in procuratorio libera poteſtas omnia faciendi que poteſt ipſe conſtituens.in.c.per tuas.nu.7.de arbi. 175
6 Mandatum ad contrahendum matrimonium quale debet eſſe.remiſſiue.in.c.accedens.nu.7.de preben. 33
2 Mãdatũ delegationis qual'r proben.in.c.in iure.nu.6.de offi.dele. 96
1 Mandatum requiritur in impetratione literarum ad lites ſecus ad beneficia.in.c.nonnulli.§.ſunt ⁊ alij.nu.1.de reſcrip. 74
Mandatum qđ interceſſerit vel non quis habet probare,procurator an dominus.ibi.nu.8.

3 Mandatum an requiratur clericis volentibus agere vel defendere ꝓ ſua eccleſia etiam ſine cautione.in.c.j.nu.10.de reſti.ſpo. 165

3 In generali mandato veniunt ea que ſunt de natura actus.in.c.j.nu.28.vt lite non conteſt. 108

3 Mandatum an preſumatur ex quo res de qua litigatur reperitur penes illum de cuius mandato ⁊ conſenſu dubitatur.in c.cum ad ſedem.nu.29.de reſti.ſpo. 189

5 Mandatum procuratoris non extēditur ad illicita.c.cuꝫ venerabilis.nu.8.de excep. 9

5 Mandatum procuratoris non reuocatur re integra per mortē domini ſi in procuratorio dominus cauit pro procuratore.in.c.mādato.nu.6.de procura. 143

2 Mandatum non tenetur quis oſtendere niſi petatur.in.c.cum in iure.nu.4.de offi.deleg. 96

7 Mandatū cōmitti delictum in vno loco punitur in eo loco nō aūt in loco vbi factū eſt mandatū.in.c.parentibus.nu.5.de priui. 153

4 Mandans tenetur de caſu fortuito de quo veriſimiliter erat cogitandum.in.c.ſicut ⁊ infra.nu.17.de iureiur. 162

4 Mandans in loco vt fiat delictum in alio loco debet cōueniri vbi delictum fuit commiſſum.in.c.j.nu.2.de preſump. 114

7 Mādās an teneať de delicto.in.c.ſicut dignum.nu.11.de homi. 108

☞ Corſe.vide Nico.de neap.in.l.ſi qs mihi bona.§.ꝙ ſi mandauit.ff.de acqui.here.vbi ꝑ tex.in.l.certe.§.j.ff.de precario.in ver.me mādāte vel ratū habēte.dixit ꝙ ſtatutū loquēs de faciēte hꝫ locū in mādante ꝙ eſt illud barbadoro quē ibi Cy.⁊ Bar.dicit fuiſſe decapitatū florentie:lꝫ eſſet de nobili domo.⁊ reputat.d.l.certe.§.j.vnicā ⁊ ſingulareꝫ ad hoc quē tex.nō allegauit Bar.in.l.quēadmodū.C.de agri.⁊ cenſi.li.xi.ꝙ ſtatutū loquēs de faciēte hꝫ locū in mādante per gl.ſing.vbi quaſi voluit ꝙ lꝫ ſtatutū ſit penale tñ ſi emanauit ad publicū fauorē dꝫ extēdi qꝛ cenſeť fauorabile ⁊ nō penale qđ eſt bene no.ꝓ eo ꝙ dicit Bar.in ru.ff.de oper.no.nun.in ꝯriū poſſet adduci ꝙ voluit Bal.in.l.illud.de ſacroſan.eccl.vbi dixit ꝙ vbi conſtitutio fauorabilis apponit penam ſemꝑ dꝛ odioſa.⁊ per tex.d.l.certe.§.j.dixit Bal.in.l.j.C.de acqui.poſſ.qđ hec eſt veritas ꝙ modus ille acquirendi eſt fictus ⁊ ciuilis.ſed illud ꝙ acquiriť eſt materia ſubiecta.ad hoc allegat.d.l.certe.§.j.⁊ ſic appet ꝙ eſt trāſlata vera poſſeſſio ꝑ actū fictū:ſed apponi poſſet illū tex.non ꝓbare hāc doctrinā eo qꝛ alterať ſignificatꝰ illiꝰ verbi ꝓprie:qꝛ ſubdit ibi tex.dico ꝓprie poſſidere.Nā illud verbū ꝓprie denotat actū ꝓprie perſone per id ꝙ voluit Jo.and.in.d.c.ſicut dignū.§.fi.⁊ Do.in.c.ſi qs viduā.l.di.re vera tñ fuit dictū Jac.de bel.quē refert ⁊ ſequiť Bal.in.c.j.§.vel furtū.de pace iura.fir.in vſi.feu.⁊ eſt tex.in.c.periculoſe.in verbo proprijs manibus.de pe.diſt.j.et in.c.vniuerſitatis.in verbo in ꝓpria perſona.de ſen.excō.⁊ in.c.quicūqꝫ.in verbo ꝓprijs manibus.de here.lib.vj.⁊ in.l.ſingulos.in verbo proprio chirographo.ff.de teſta.coniūcta glo.⁊ tex.in.c.de his.in verbo proprias ꝑſonas.de ſent.excō.⁊ facit in.l.j.in verbo proprie nō per cōiecturas.ff.ſi tab.teſt.nul.extā.ergo iuriſcōſultꝰ nō potuit dixiſſe ibi qđ ꝓprie poſſidet ille qui per aliū poſſidet qꝛ illud repugnat materie ſubiecte.dic ꝙ iuriſcōſultus nō permanſit in illo verbo ꝓprie.ſed alterauit naturā eius per verbum dicor.nā aliud eſt eſſe ⁊ aliud dici eſſe:vt in.l.j.§.hec autē.ff.qđ qſqꝫ iur.in ꝟbo pro nullo hř ac eſt.⁊ per ꝯñs eſt differentia inter eſſe ⁊ dici.l.inter eos.ff.de verb.ſig.⁊ pro certo Bar.poſuit verba ſua nō cōformia illi litere:qꝛ dicit ꝓprie ego poſſideo.⁊ tñ text.dicit dicor poſſidere.⁊ ſic licet verbū ꝓprie importet veritatē nō tñ illud importat ꝟbū dicor.⁊ ideo tex.in.d.c.ꝑiculoſe.dicit ꝙ iudei hora nona ꝓprijs manibꝰ occiderūt.Chriſtū.⁊ nō dicit tex.dicunť occidiſſe.⁊ ſic loquiť ꝑ verbū veritatis ⁊ actus corporalis facit ꝙ hř in.c.ſi cupis eſſe ꝙ dicetis.xvj.q.j.vbi ꝓbať formaliter ꝙ aliud eſt eſſe ⁊ aliud dici.poſſet tñ ꝓ ꝯcordia dici aut dñs eſt preſens qñ vendiť ⁊ cōſtituit ſe poſſidere noīe titij ꝓcuratoris talis dñi ⁊ tūc dicēdū qđ dñs vere poſſit.⁊ ita ꝓcedat dictū Bar.⁊ Bald.⁊ Angel.in locis prealle.⁊ ad hoc allego.l.iij.§.ſi iuſſerim.ff.de acqui.poſſ.⁊ Bal.cōſi.ciij.incip.in qōne ꝓpoſita.vbi etiā cōſuluit ꝙ paria ſunt numerare pecuniā in manu tua.vel numerare in manu alteriꝰ te pͥſente et mandante.per.d.l.iij.§.ſi iuſſerim.facit qđ pulchre voluit Bal.in.l.ceſſante.C.qñ ⁊ qñ iud.vbi ſi citatio facta eſt ab iſto iudice ꝑſonaliter hꝫ vim peremptorij.de quo in.c.cōſuluit.de offi.dele.nā dicit Bal.in.d.l.ceſſante.pone qđ nūtius citat iudice preſente ⁊ manifeſte dicit ꝙ perinde eſt ac ſi iudex citaſſet per id ꝙ hř.in.l.ſi procuratori pͥſenti.ff.de ver.obl.aut dñs eſt abſens ⁊ nō pͥſens:⁊ tūc dicať ficta poſſeſſio ex quo nō apprehēdiť ab ipſo dño.⁊ iſto mō ꝓcedat doctrina Guil.de cu.in.l.ab emptione.ff.de pac.vbi dixit ſi aliqs dixit.cōſtituo me pͥcario poſſidere noīe titij procuratoris Andree:ꝙ penes Andreā nō eſt vera poſſeſſio ne duplex fictio ꝯcurrat circa idē.ſꝫ dici pōt ꝙ nō eſt niſi vna fictio qꝛ proprie ego poſſideo ⁊ ſuꝫ verus poſſeſſor.ita dicit Bar.in.d.l.certe.§.j.vbi dicit illū tex.apponere in profundo illud dictū Gul.de cu.in.d.l.ab emptione.⁊ idē ſequiť ibi An.tñ pōt cōcordari vt dixi.⁊ vide plene de hoc ꝑ do.meū Barb.in repeti.rub.de cā poſ.⁊ proprie.circa fi.facit bonus tex.in.c.mulieres.de ſen.excō.vbi hř ꝙ ſi mādo alicui vt ꝑcutiat clericū qui mādato meo percutit dꝛ ibi qđ vere crimen cōmittit is cuius autoritate vel mādato cōmiſſum eſt delictum.⁊ loquiť ibi tex.de actu corporali ſi quis iniecerit manus violentas in clericuꝫ.de quo habeť in.c.ſi qs ſuadente.xvij.q.iiij.⁊ emanauit.d.c.mulieres.ad declarādum.d.c.ſi quis ſuadēte.⁊ ſic poteſtas legis tanta eſt qđ vbi requiritur actus corporalis operať actū verū per modū fictū ⁊ ſicvť ille tex.declarare tex.d.l.certe.§.vt potiꝰ attēdať verbū proprie ꝙ̄ verbū dicor.Aduertas tñ qđ.d.c.mulieres.vtiť illo verbo cōmittit ꝙ ille qui mādat fieri crimē vere cōmittit crimen ꝑm do.meū in.d.rub.vbi dicit ſe ita cōſuluiſſe:⁊ adducebat Albe.de roſ.i trac.ſtatutorū.vbi dicit de illo verbo cōmittit:⁊ allegat Jac.but.in.l.nō dubium.C.de leg.idē dicit Sali.in l.non ideo minus.C.de accu.que oīa perpetuo memorie māda.⁊ de natura huius verbi cōmitto:dixi in notabilibus meis in verbo committo.et quo ad primū dictū vide plene ꝑ Bal.in.d.c.mulieres.vbi de mādante includatur ex interpretatione an ex proprio intellectu verboruꝫ.

6 Mandās aliquem verberari vel vulnerari ſi ille mandatarius occiderit mandans tenetur de homicidio.in.c.ſententiam.nu.20.ne cleri.vel monachi. 141

Mandans famulo vt non reuertatur niſi ipſe ſentiat aliquid de tali re tenetur mandans de omni eo quod fecit dictus famulus.ibi.

6 Mandans aliquod delictum punitur abſqꝫ eo quod mādatum conſequatur effectum.in.c.non magno.nu.9.ne cleri.vel mona. 237

6 Mandans non dicitur facere per ſe in materia priuilegij.in.c.licet.nu.3.de decimis. 146

3 Mandans maleficiū in aliquo loco cōmittendū an puniať in loco conmiſſi delicti an in loco mandati.in.c.fi.n.27.de foro compe. 90

1 Mandare videtur ille qui patitur aliquem agere in cauſa ſua et nō contradicit.in.c.ex parte decani.nu.9.de preſcrip. 81

7 Mandans clericum percuti eſt excommunicatus ſicut percutiens.in c.mulieres.nu.1.de ſen.excom. 180

Mandans dicitur vere committere delictū etiam in materia penali et odioſa.ibi.nu.4.5.9.⁊.11.

Mandans an debeat puniri tanquam principalis tam de iure cōmuni quam ſtatutario.ibi.nu.9.

7 Mandans non cenſetur vere facere veritate inſpecta niſi quo ad peccatum.in.c.Henricus.nu.1.de clec.pug.in duel. 115

7 Mandatarius vt committeret maleficium ſi fuerit in illo interfectus an mandans in aliquo tenetur maxime quo ad irregularitatem mādātis.in.c.ad audientiam.nu.6.de homi. 110

Mandatarius ſi poſt longū tꝑs vltra determinatū interfecerit aliquē mandans tenetur ſi mandatum non reuocauit.ibi.nu.7.

4 **Manifeſtum** eſt id ꝙ a pluribus predicatur:de quibus in.c.tertio loco.nu.3.de preſump. 121

7 Manifeſtum quandoque capitur pro notorio ⁊ quid operatur.in.c.ſuper eo.nu.6.de conſang.⁊ affi. 32

7 Manifeſtū dicitur illud ꝙ conſtat per cōfeſſionē vel legitimā probationem vel facti euidentiam.in.c.cum olim.nu.1.de verb.ſig. 220

Manifeſtum in dubio quomodo ſumatur.ibi.nu.2.

6 Manifeſte ⁊ euidēter dicitur fieri illud quod fit ex veriſimilibus coniecturis.in.c.j.nu.3.de cle.non reſi. 17

7 **Marito** ⁊ vxori quo ⁊ quando credatur quo ad copulam.in c.duo pueri.nu.6.de deſpon.impu. 15

6 Maritus habens alia bona per que pōt eſſe cōſultum vxori poteſt vēdere rem vxoris ⁊ emptor qui ſaltem rem poſſedit longo tēpore nō poteſt ab ipſa moleſtari.in.c.peruenit.nu.1.de emp.⁊ ven. 83

6 Maritus interficiens vxorem ſuam cauſa aliaꝫ rehabendi priuatur ꝙ non poteſt vlterius contrahere matrimonium.in.c.j.numero.8.de conuer.infi. 173

7 Maritus ⁊ vxor poſſunt ſe ad inuicē vēdicare ⁊ quā poteſtatem habet alter in alterum.in.c.atteſtationes.nu.3.de deſpon.impu. 14

2 Sine maritorum an inducant iuſtum metum vxoribus.in.c.cauſam.nu.5.de offi.deleg. 81

7 Maritus propter onera matrimonialia non poteſt niſi fructus dotis lucrifacere.in.c.j.nu.3.de do.inter vi.⁊ vxo. 49

7 Marito repetenti vxoreꝫ an poſſit opponi exceptio excommunicationis.in.c.inter alia.nu.5.de ſen.excom. 189

6 Maritus qui de licentia vxoris intrauit religioneꝫ ſi vxor eſt ſuſpecta de incontinentia reſtituetur ſibi maritus.in.c.j.nu.1.4.⁊.8.de conuer.coniug. 165

Maritus vel vxor an ⁊ quādo ambo vel vnꝰ ſine altero vľ vtroque cōſentiēte vel altero tantū poſſint intrare religionem.ibi.nu.5.

Maritus vel vxor vouens caſtitatem tenetur reddere debitum,ſed nō exigere.ibi.nu.9.

7 Maritus vel alia coniectura perſona ludens cū muliere cū ludo honeſto ⁊ dediſſet cauſam abortioni nō imputareť ſibi mors:ſecus ſi fuiſſet aliqua perſona cum qua non licebat ludere etiam quod mulier concepiſſet ex ea.in.c.ſicut.nu.6.de homici. 113

7 Maritus vel vxor nō poteſt etiam de conſenſu alterius intrare religionem quādo.ſ.remanens in ſeculo ſit iuuenis ⁊ de cōtinentia ſuſpectus.in.c.cum cauſa.nu.3.de rapto. 126

7 Maritus qui ſcienter contradixit cū imponēte ad coitū etiā ꝙ cū alia contrahat teneť neceſſaria ſubminiſtrare illi impotenti mulieri.in.c.cōſultationi.

ſultationi.nu.2.de frigi.⁊ maleſi. 35

7 Maritus poteſt cõpelli non tantũ ad vxoꝛem redire,ſed etiam ꝙ eam maritali affectione tractet.in.c.ex parte.nu.5.de ſpon. 5

Maritus nõ poteſt pꝛopꝛia autoꝛitate vxoꝛem dimittere:alij tñ aliter ſentiunt.ibi.nu.9.

7 Maritus ⁊ vxoꝛ an poſſint ſimul aliquem de ſacro fonte leuare.in ca. martinus.nu.8.de cogna.ſpiri. 27

7 Maritus ⁊ vxoꝛ ſi efficiuntur compatres ſpirituales per talem cõpaternitatem non diſſoluitur matrimonium ⁊ tenentur debitum reddere ⁊ exigere,ſed diſtinguitur ⁊ eſt varia opinio doctoꝛuꝫ.in.c.ſi vir vel mulier.nu.5.de cogna.ſpiri. 27

7 Maritus compellitur redire ad vxoꝛem ⁊ ſic vxoꝛ ad virũ.in.c.j.nu.6. de ſponſa. 2

6 Maritus poteſt emittere votũ vltramarinum ꝓ ſubſidio terre ſancte ſine conſenſu vxoꝛis.in.c.ex multa.nu.2.⁊.8.de voto ⁊ vo.re. 186

7 Maritus exactus verbo vel ſigno tenetur reddere debitum. in.c.ſi.nu. 5.de eo qui cog.conſang. 30

7 Maritus ⁊ vxoꝛ qui negat aliquem filiũ ſtatur eoꝛum verbo niſi teſtibus vel indicijs pꝛobetur contrarium.in.c.trãmiſſe.nu.1.3.⁊.4.qui filij ſint legi. 38

6 Maritus non cogitur reconciliare vxoꝛẽ ſuã adulterã etiaꝫ poſt penitentiam peractã que tñ debet poni in aliquo monaſterio ad agendũ penitentiam poteſt tamen maritus ipſam reconciliare ſi vult etiam inuitã.in.c.gaudemus.nu.1.3.⁊.4.de cõuer.coniug. 171

Maritus poteſt relinquere ſuam vxoꝛem adulterã non expectata alia ſententia quando adulterium eſt notoꝛium.ibi.nu.5.

6 Maritus aut vxoꝛ ſi altero ignoꝛante pꝛofiteatur religionẽ ⁊ ob hoc de monaſterio educitur non cogitur illud reingredi illo moꝛtuo:ſi vero moꝛiatur anteꝙ̃ egrediatur monaſteriũ non poterit amplius ad ſeculũ redire.in.c.placet.nu.1.3.⁊.6.de conuer.coniug. 169

Maritus ⁊ vxoꝛ an poſſint votum continentie vel abſtinentie inuito altero emittere.ibi.nu.2.

Maritus ⁊ vxoꝛ ſi ſunt iuuenes non poteſt vnus ſine altero religionẽ pꝛofiteri.in.c.ad apoſtolicam.nu.1.eo.titu.

Maritus an poſſit ingredi monaſterium quando vxoꝛ eſt ſuſpecta de alio crimine circa continentiam.ibi.nu.2.

6 Maritus qui inuita vel ignoꝛãte vxoꝛe fecit ſe pꝛomoueri ad ſacros oꝛdines tenetur ea moꝛtua continentiam ſeruare.in ca.placet.nume.7.de conuer.coniug. 169

Maritus factus monachus nõ poteſt reuocari a coniuge adulterata. in.c.conſtitutus.nu.1.⁊.4.⁊ in.c.ſeq.nu.7.eo.ti. 178

Maritus poteſt inuita vxoꝛe adulterata ingredi religionem ⁊ pꝛomoueri ad ſacros oꝛdines.ibi.nu.5.⁊.4.

Maritus ſi efficitur compater ex tali actu vxoꝛ efficitur cõmater.ibi. numero.9.

Maritus qui cognouit ſcienter vxoꝛem ſuam adulteratã an poſſit amplius pꝛomoueri ad ſacros oꝛdines.ibi.nu.7.

6 Marito lepꝛoſo non eſt ſubtrahenda vxoꝛ nec econtra ſine eoꝛum conſenſu.in.c.de rectoꝛibus.nu.4.de cle.egro. 50

7 Maritus ⁊ vxoꝛ an poſſint vel debeant poſt alterius moꝛtẽ aliquid lucrifacere.in.c.nuper nobis.nu.9.de dona.inter virum ⁊ vxo. 51

7 Marito ad inopiam vergente peti poteſt ſatiſdatio pꝛo dote.in.c.per veſtras.nu.1.12.13.14.⁊.15.eo.titu. 52

Maritus repellere poteſt vxoꝛem ſi dos pꝛomiſſa ſibi non ſoluitur et illa expulſa dotem petere.ibi.nu.49.

Maritus non tenetur ad onera matrimonialia dote non ſoluta.ibid.

Maritus non tenetur ad traducendum vxoꝛem dote non ſoluta.ibid.

Marito ad inopiam vergente poteſt vxoꝛ dotem repetere ⁊ idem eſt ſi male incipit vti ſubſtantia ſua etiam agere poteſt ad donationem ſibi factam pꝛopter nuptias.ibi.nu.12.13.14.⁊.15.

Maritus quam cautionẽ pꝛeſtare tenetur vxoꝛi pꝛo dote ⁊ an ſufficiat pꝛeſtare iuratoꝛiam cautionem.ibi.nu.13.

7 Maritus quandoq; dotat mulierem ⁊ hoc ſeruatur in Hiſpanijs ⁊ an poſt contractuꝫ matrimonij hoc facere poſſit.in.c.⁊ ſi neceſſe.nu.2.de dona.inter virum ⁊ vxo. 51

7 Maritus ⁊ vxoꝛ non tenentur adinuiceꝫ ad debitũ reddendum ſi ſciũt aliquod impedimendum matrimonij.in.c. inquiſitioni.n.1.de ſenten. excom. 193

7 Maritus ⁊ vxoꝛ efficiuntur vna caro.in.c.de illo.nu.2.de eo qui cog. conſang. 29

6 Maritus qui intrauit monaſterium an poſſit licite relinquere habitũ pꝛopꝛia autoꝛitate et exire monaſterium. in.c.accedens.n.3.de conuer. coniuga. 173

7 Maritus poteſt ſeparationem matrimonij petere etiã ex impedimẽto pꝛopꝛio.in.c.j.nu.1.de frigi.⁊ maleſi. 34

Maritus dicitur caput vxoꝛis.ibi.nu.3.

6 Maritus pꝛofeſſus religionem vxoꝛe ſciente non poteſt ea moꝛtua redire ad ſeculum.in.c.conſuluit.nu.1.de conuer.coniug. 168

Maritus qui intrauit religionẽ inuita vxoꝛe an cenſeatur ratificare ingreſſum poſt moꝛtem vxoꝛis qñ maritus ignoꝛet moꝛteꝫ.ibi.numer.2.

Maritus conſentiens vxoꝛi vouenti continẽtiam an cenſeatur ⁊ ipſe vouiſſe.in.c.chariſſimus.nu.5.eo.ti. eo.

Maritus ⁊ vxoꝛ vouentes continentiam ad tempus lapſo tẽpoꝛe non obligantur.ibi.nu.6.

Maritus ⁊ vxoꝛ qui vouerunt continentiam poſſunt compelli ꝑ iudicem eccleſiaſticum ad obſeruandum votum.ibi.nu.7.

Marito mulier debet lauare caput ⁊ pedes ⁊ opera obſequalia facere quod intellige inſpecta conditione mulieris.in.c.literas.n.27. de reſti. ſpo. 182

Coꝛſe. Adde nũquid maritus teneꝰ vxoꝛẽ ſuam vocare dominã pone exemplũ in vxoꝛe alicuius militis aut doctoꝛis que recipit pꝛiuilegiũ a marito vt vocetur dñą:per no.in.l.ij.C.de digni.lib.xij.⁊ vr̃ ꝙ maritus nõ tenetur eã vocare dominã.l.poſt moꝛtẽ.§.ſi.ff.de bo.poſ. cõtra tabu.vbi ita tenet Bar.arg.illius tex.in verſ.itẽ facit ad queſtionẽ.⁊ in l.amiciſſimos.§.ſi.ff.de excu.tut.⁊ in.l.petẽde.C.de tẽpo.in integ.reſti. ita cõcludit do.meus Barb.in.c.ſi.de oꝛdi.cogni. In cõtrariũ facit. l. vxoꝛe.in verbo domina vxoꝛ.ff.de leg.iij.⁊ in.l.titia.§.q marco.in verbo:ſanctiſſima dña.ff.de ann.leg.⁊ adduco.l.medico.§.vxoꝛi.ff.de aur. et arg.leg.vbi maritus appellat vxoꝛẽ dominã.⁊ ꝙ voluit ibi Afflico.de neap.ſi ergo eo caſu quo vxoꝛ nõ eſt pꝛiuilegiata vt appelleꝰ dña,⁊ maritus eã appellat dominã ergo multo foꝛtius appellabit eã dominam eo caſu quo hꝫ pꝛiuilegiũ vt dña dicatur:nec obſtat ſi dicatur qᵭ vxoꝛ eſt famula ⁊ ſubdita marito.c.hec imago.xxxiij.q.v.et irradiat radijs maritalibus.l.ſi taꝫ anguſte.ff.de leg.ij.⁊ pꝛiuilegiatus ab alio non dꝫ poſſe vti pꝛiuilegio cõtra eũ a quo eſt pꝛiuilegiatꝰ.ſed poſſet dici qᵭ licet vxoꝛ acquirat tale pꝛiuilegiũ a marito nihilominꝰ acquirit mediãte diſpoſitiõe legis.ergo efficiꝰ pꝛiuilegiũ ꝓpꝛiũ vxoꝛis.⁊ adduci poſſit argumentũ illud qᵭ voluit Inno.in.c.nouit.de iudi.vbi dicit ꝙ lex imperialis pꝛiuilegians eccleſiã non poteſt ab imperatoꝛe reuocari in pꝛeiudiciũ eccleſie:lꝫ habuit oꝛtũ ab ipſo imperatoꝛe.ita dicamꝰ in ꝓpoſito vt maritus teneaꝰ vocare vxoꝛẽ dominã cũ nõ poſſit illud pꝛiuilegiũ reuocare:ex quo mediante lege illud acquiſiuit. Itẽ quia vxoꝛ eſt pars coꝛpoꝛis mariti:ita ꝙ nõ debẽt ad imparia iudicari.c.gaudemꝰ. de diuoꝛ. Concluderẽ qᵭ ex neceſſitate maritus nõ teneꝰ vocare vxoꝛẽ dñam ſi a marito cõſequiꝰ illud pꝛiuilegiũ.arg.l.qᵭ fauoꝛe.C.de legi.⁊ c.qᵭ ob gratiã.de reg.iur.lib.xj.⁊ cũ ſit ſubdita viro nõ dꝫ eſſe ſupꝛa virũ nec ꝑdominari viro cũ ei dictũ fuerit:ſub ꝑtãte viri eris ſecꝰ de honeſtate.⁊ ita cõiter videmus de cõſuetudine ſeruari vt maritus nõ vocet vxoꝛẽ ſuã dominã faterer tñ ſi vxoꝛ ex gñe ſuo eſſet magnifica et nobilis qᵭ tũc poſſet vocari dña.⁊ ita poſſent ꝓcedere tex.allegati in cõtrarium. Sed conſuetudo in vtroq; caſu erat in cõtrariũ que ſeruãda eſt.l.minime.ff.de legi.⁊ no.in.l.quibꝰ.ff.eo.⁊ illud qᵭ eſt cõſuetudinarium non eſt arbitrarium.ita dixit Bal.in.l.quicũq;.C.de ſer.fugi.

7 Maritus poteſt conſtituere dotem vxoꝛi ſue quãdo illa eſt de nobilioꝛi genere quam ſit ipſe ⁊ talis conſtitutio valet.in.c.j.nume.8.de adult. et ſtup. 116

6 Maritus ſicut nõ poteſt intrare monaſterium vxoꝛe recuſante ita etiã non poſſunt fieri fratres hieroſolymitani.in.c.vxoꝛatus.n.1.de cõuer. coniug. 168

Maritus ſi de licentia vxoꝛis intrauit religionẽ poteſt officio iudicis reuocari ⁊ vxoꝛi reſtitui illa non obſeruante cõtinentiam,ſed ſi vxoꝛ vouerit continentiam compellitur intrare monaſterium.ibi.nu.5.⁊.6.

Maritus ⁊ vxoꝛ quando volunt pꝛofiteri non requiritur de neceſſitate conſenſus epiſcopi.licet de iuſtitia ⁊ honeſtate ſic.ibi.nu.7.

Maritus qui intrat clauſtruꝫ vel extra facit pꝛofeſſionem ⁊ vxoꝛi fuerit reſtitutus ea moꝛtua non poterit cum alia contrahere,ſed compellitur intrare monaſterium.in.c.ex parte.nu.1.eo.titu.

Maritus poteſt ſe obligare religioni etiam viuente vxoꝛe qua moꝛtua tenetur votum adimplere.ibi.nu.2.

Maritus an de neceſſitate requirat conſenſum vxoꝛis quando vult ingredi monaſterium:pꝛofeſſio tamen non debet fieri ſine licentia vxoꝛis tamen facta tenet.ibi.nu.3.⁊.5.

7 Maritus et vxoꝛ quandoque iudicãtur ad imparia.in. c.gaudemus. nu.14.de diuoꝛ. 49

Maritus reuocat votum vxoꝛis ſed non econtra.ibi.

Maritus accuſat vxoꝛem criminaliter ſed non econtra.ibi.

6 Maritus quando abeſt pꝛeſumitur fraudulẽter abeſſe ⁊ eſt in magna culpa.in.c.ex tue deuotionis.nu.11.de cle.non reſi. 20

2 Maritus qui vult ingredi religionem non eſt oꝛdinandus ad ſacros oꝛdines niſi vxoꝛ pꝛomittat continentiam.in.c.coniugatus.nu.1.de cõuer.coniug. 166

Maritus vel vxoꝛ non poſſunt vouere in pꝛeiudiciuꝫ iuris maritalis. ibi.nume.2.

Maritus an poſſit oꝛdinari ad aliquos oꝛdines etiã minoꝛes.ib.n.13.

Maritus ad ſacros oꝛdines oꝛdinatus an poſſit habitare cum vxoꝛe. ibi.nume.5.

Maritus ſiue vxoꝛ poteſt ante matrimonium conſummatum intrare religionem altero inuito alter remanens poteſt tranſire ad ſecunda vota.in.c.verum.nu.1.⁊.2.de conuer.coniug. 166

Maritus ſi acceperit ſacros oꝛdines poteſt cõpelli retinere vxoꝛẽ.ibi.

nu.2.⁊.3.

Maritus ⁊ vxor non ſunt vna caro ante conſummationem matrimonij.ibi.nu.5.

Maritus qui vxore inuita ingreſſus eſt religionem ſi fuerit aliquo caſu ipſi vxori reſtitutus non poteſt cogi ea mortua ingredi monaſteriū licet non debeat cum alia contrahere.in.c.quidam.nu.1.eo.ti.

Maritus ⁊ vxor non habent plenam ſui corporis poteſtatem:nam vnus dependet ab alio.ibi.nu.2.

Maritus vel vxor qui vouit continentiam poteſt exigi ſed nō exigere.ibi.nu.4.

7 Maritus non lucratur de dote vxoris nec vxor de donatiōe mariti ſoluto matrimonio ſed dos reſtituitur vxori ⁊ donatio marito.i.c.donatio.nu.5.de dona.inter virum ⁊ vxo. 53

Maritus propter adulterium vxoris lucratur dotem.ibi.nu.12.

7 Maritus compelli poteſt per excommunicationem ad recipiēdū vxorem incaute dimiſſam.in.c.porro.n.3.de diuor. 47

6 Maritus an poſſit intrare religionem inuita vxore.in.c.veniēs.num.8.de regu. 165

4 Maritus ſi tenet vxorem extra lectum ⁊ menſam nō tractat eā vt vxorem.in.c.illud quoq;.nu.5.de preſump. 119

Maritus pōt vēdicare vxorē adiecta cā;de iure canonico ⁊ de iure diuino ⁊ datur etiā ei officium iudicis ⁊ interdictum ⁊c.ibi.nu.110. 118

6 Maritus nō poteſt ordinari in preiudiciū vxoris etiā qō vxor adhuc non ſit cognita.in.c.maiores.§.item queritur.nu.7.de baptiſ. 214

7 Maritus nō lucrat̄ dotē ſeparato matrimonio propter adulterū per ſecularem iudicē.in.c.plerūq;.nu.3.de dona.inter virū ⁊ vxo. 50

Maritus an poſſit propria autoritate vxorem adulterā expellere.ibi.numero.4.

Maritus adulter perdit donationem propter nuptias quā facit vxori.ibi.num.6.

Maritus ⁊ vxor ad paria iudicantur.ibidem.

7 Marito licet credatur ſuper copula cōtra mulierē negantem,ſecus tñ eſt circa eſſentiam matrimonij.in.c.j.nu.3.de clande.deſpon. 16

7 Maritus ⁊ vxor ad paria iudicātur.in.c.diſcretionē.num.5.de eo qui cogno.conſang. 30

Maritus ⁊ vxor ſi affines ſunt matrimoniū exercent ad petitionē illius qui non fuit affinitatis conſcius.ibi.nu.6.

Maritus an poſſit obijcere vxori adulterium de quo ipſe fuit cauſa ⁊ que cauſa ſit ſufficiens.ibi.nu.8.⁊.9.

7 Maritus ⁊ vxor vltra debitū tenētur ſibi ad mutua obſequia ⁊ ſeruitia neceſſaria etiam infirmis.in.c.j.nu.5.de coniug.lepro. 24

8 Mariti ⁊ vxoris ſeuitia aduerſus alterū ex cauſa ſeparatiōis thori qñ eſt magna quod relinquitur arbitrio iudicis.in.c.literas.nu.7.de reſtitu.ſpo. 181

Maritus poteſt agere poſſeſſorio recuperande contra vxorem etiā ſi ipſe expulerit eam.ibi.nu.9.

Mariti etiam ſeuitia proueniens ex facto vxoris eſt cauſa vt maritus preſtet cautionem vxori de non offendendo.ibi.nu.23. 182

8 Maritus non agit poſſeſſorio recuperande ad vxorem nō precedētibus ſponſalibus legitimis ⁊ alijs.de quibus.in.c.ex parte.nu.1.de reſt.ſpo. 183

Vide latius in nu.22.⁊ ſequen.

Maritus poteſt agere poſſeſſorio ad vxorem quam ſimpliciter carnaliter cognouit non interueniētibus ſponſalibus.ibi.nu.27.

6 Maritus regulariter nō intrat religionem niſi ⁊ ipſa etiā intret.in.c.cum ſis.nu.1.3.⁊.4.de conuer.coniu. 166

Maritus poteſt in omnem caſum intrare religionem ſi vxor ſua commiſit adulterium.ibi.nu.4.

8 Maritus petens reſtitutionem vxoris ſue debet primo oſtēdere ipſam deſponſaſſe ⁊ agnouiſſe.in.c.ex tranſmiſſa.numero.1.⁊.5.de reſtit.ſpoliato. 173

6 Maritus ⁊ vxor non poſſunt emittere votū abſtinētie ſine licentia et cōſenſu alterius.in.c.ſcripture.nu.8.de voto ⁊ vo.re. 175

Maritus ſi cōſentit vxori vouenti abſtinentiam poteſt poſtea reuocare licet male faciat.ibidem.

7 Maritus tenetur ad prouidēdum vxori de neceſſarijs etiam ſi dotem nō habuit.in.c.ex literis.nu.3.⁊.4.de diuor. 47

Maritus poteſt accuſare vxorē de adulterio.ibi.nu.4.

6 Mariti exilium eſt iuſta cauſa vt vxor repetat dotē.in.c.ex literis.n.6.de pigno. 94

7 Maritus ignobilis ſi aliquid dat vxori nobili in recōpenſationem parentele licite dat huiuſmodi donatio valet.in ca.cum in eccleſia.nu.3.de ſimo. 78

7 Marito ⁊ mulieri aſſerentibus matrimonium creditur acſi matrimonium eſſet in conſpectu eccleſie ab initio cōtractum.in.c.quod nobis.nu.3.de clandeſti.deſpon. 16

7 Maritus ⁊ vxor quō communiter acquirant bona.in.c.ſignificauit.n.3.de dona.inter virum ⁊ vxo. 50

7 Maritus excommunicatur ſi abſq; iuſta cauſa vxorem dimitti.in.c.ſignificaſti.nu.2.de diuor. 47

Marito non creditur de adulterio vxo.ibidem.

2 Maritus poteſt agere pro vxore abſq; aliquo mandato.in.c.cōſtitutum.nu.1.⁊.5.de procur. 145

3 Maritus in lucranda dote attendit ſtatuta domicilij ſui nō vxoris ſue.in.c.fi.nu.30.de foro compe. 91

4 Maritus an poſſit caſtigare vxorem ſuā ⁊ inuinculare.in.c.quemadmodum.§.illud autem.nu.15.de iureiur. 152

7 Maritus ⁊ vxor quomodo habeant poteſtatē alter alterius corporis ⁊ ad quid tenetur vxor marito.in cap.non decet.nume.6.de cōſang.et affini. 34

7 Maritus accuſans vxorem de adulterio an ſubſcribet ſe ad penā talionis ⁊ an ſit neceſſarius libellus.in.c.maritus.nu.2.de adul.⁊ ſtup. 116

7 Maritus nō dꝫ vxori fornicāti neceſſaria miniſtrare nec cū ea habitare alſ erit particeps criminis.in.c.ſi vir.nu.1.⁊.2.de adul.⁊ ſtup. 116

6 Maritus ⁊ vxor an dicantur ante matrimonium conſummatum.in.c.ex publico.nu.6.⁊.9.de conuer.coniug. 167

7 Maritus poteſt ſe abſentare ab vxore dommodo diutius nō ſtet abſens.in.c.j.nu.7.de coniug.lepro. 24

7 Maritus non tenetur fructus ꝓ dote promiſſa in ſortem computare:ſecus eſt in ſuo herede.in.c.ſalubriter.nu.1.2.⁊.4.de vſur. 129

3 Maritus excuſat vxorem criminaliter de adulterio et nō econtra ſed quo ad thori ſeparationem vnus accuſat alterum.in.c.j.n.3.vt lite non conteſta. 106

3 Maritus eſt legitimus procurator ſue vxoris ſine mandato niſi cōſtet de contraria voluntate vxoris.in.c.fi.nu.2.de confeſ. 226

7 Maritus poteſt propria autoritate negare debitum coniugale ⁊ vxorem expellere qñ ſcit ipſam adulterantem dotem vero non lucratur niſi ſecuta ſententia.in c.fi.nu.6.de adul.⁊ ſtup. 117

Maritus ſi adulteram vxorem cognouit cenſetur reconſiliatus cū ea adeo qō non poteſt vlterius ex preterito adulterio niti.ibi.nu.7.

6 Maritus qui eſt factus infideli ſi poſtea reuertitur ad fidem pōt ſuā vxorem repetere que tñ cogitur redire ſi vult ingredi monaſteriū alias ſecus.in.c.mulier que.nu.1.de cōuer.coniug. 172

Maritus aut vxor ſi efficiuntur infideles perdūt dotem ⁊ donationē propter nuptias ⁊ debet eſſe remanentis in fide.ibi.nu.3.

Maritus an poſſit ingredi monaſterium inuita vxore iuuene que cōmiſit adulterium ⁊ ita vxor marito adulterante.ibi.nu.3.⁊.4.

1 **Maſculinum** cōcipit femininū in reſcriptis.in.c.ſignificauit.nu.2.de reſcrip. 84

6 Maſculinum an concipiat femininum ex interpretatione ex propria ſignificatione.in.c.mulieres.nu.15.de ſen.excom. 181

6 Maſculinum concipit femininum ſed non econtra.in.c.ſuper ordinata.nu.8.de preben. 48

1 **Materia** poſita in diuerſis locis inducit difficultatem ſtudētibus.in proe.Greg.nu.3. 2

2 Materia permiſſiua ⁊ ꝓhibitiua quomodo cognoſcat̄.in.c.inter corporalia.nu.38.de tranſla.epi. 5

2 **Mater** eſt legitima teſtis quo ad legitimitatē vel illegitimitatem filiorum.Anto.in.c.j.nu.5.de fil.preſby. 51

7 Mater eſt certa.in.c.tranſmiſſe.nu.9.qui fil.ſint legi. 38

7 Matrem ſponſe cognoſcēs nec matrem nec filiam habere poterit.in.c.veniens.nu.6.de eo qui cog.conſang. 29

3 Mater non poteſt eſſe tutrix filiorū niſi renūtiauerit ſecundis nuptijs ⁊ velleiano.in.c.ex parte M.nu.5.de appel. 136

Mater relicta tutrix teſtamentaria debet ſeruare ſolennitates de quibus in aut.matri ⁊ auie.ibi.nu.9.

Mater non ſolum poteſt eſſe tutrix filiorum ſed etiam curatrix:idē in auia ibi.nu.16.

7 Matrem ſponſe qui in vxorem ducit ⁊ eam cognoſcit nec matrem nec filiam habere poterit.in.c.literas.nu.1.de deſpon.impu. 13

4 Matri aſſerenti filium nō eſſe natum ex ſuo marito non creditur.in.c.per tuas.nu.4.de proba. 26

4 Mater admittitur in teſtem pro filijs vbi agitur de matrimonio ꝯtrahendo vel vbi reuocatur in dubium matrimonium contractū vbi eſſet equalitas ⁊c.in.c.ſuper eo.el.ij.nu.1.⁊.8.de teſti. 55

Mater an ſit idonea teſtis vbi filia ſua excellit in vno ⁊ vir in alio.ibi.nume.9. 56

Matris teſtimonium non eſt ita ſuſpectum in ſponſalibus ſicut in matrimonio.ibi.nu.10.

7 Matres tenent̄ lactare filios proprijs vberibus cauſa legitima ceſſante aliter earum expenſis ablactentur.in.c.cum haberet.nu.8.de eo qui du.in ma. 23

7 Mater ſponſe ſiue vxoris poteſt accuſare ſeu denuntiare matrimoniū.in.c.ſignificante.nu.2.qui matri.accu.poſ. 45

6 Mater priuatur tutela filiorum nō ſolū ſi trāſiuerit ad ſcōas nuptias ſed etiā ſi incōtinēter vixerit.in.c.vxoratus.nu.2.de cōu.coniu. 168

Matricidium in foro anime eſt minus peccatum ꝙ interficere vxorē.in.c.at ſi clerici.nu.8.de iudi. 11

6 **Matrix** eccleſia aliqñ intelligit̄ de romana et aliqñ de cathedrali.in.c.venerabili.nu.1.de verb.ſigni. 133

Et vide

Et vide per totum.

7 Matrimonium contrahere nõ poteſt ille qui nõ poteſt ſemen emittere licet habeat virgam erectam.in.c.qđ ſedem.nu.5.de frigi.⁊ maleſi. 35

7 Matrimonium propter fornicationem etiã inter infideles nõ ſoluitur quo ad vinculum.in.c.gaudemus.n.8.de diuor. 49

7 Matrimoniũ ſeparat̃ ſtatim ſi cõſtat de impotẽtia coeũdi alias cohabitabũt ſimul per trienniũ:⁊ ſi ꝓbabitur ꝙ operã dederũt carnalẽ ⁊ nõ potuerũt cõiungi ſeparãtur.in.c.laudabilẽ.nume.1.de frigi.⁊ maleſi. 35

7 Matrimoniũ non poteſt contrahere cum filia ſpirituali patris ſui. in c.vnico.nu.7.de cogna.lega. 28

7 Matrimoniũ nõ poteſt ſubſiſtere inter adoptatum ⁊ filiũ adoptantis adoptione durante.in.c.vnico.nu.1.5.⁊.6.de cogna.lega. 28

7 Matrimonialis cauſa ſummaria eſt:vñ teſtes poſſunt recipi ex officio etiã poſt publicationẽ ⁊ renuntiationẽ.in.c.ſicut.n.7. de ſponſa. 9

7 Matrimonialis cauſa ſecũdũ canones ⁊ nõ ſecũdũ leges terminatur. in ca.j.nu.4.de deſponſa.impu. 12

7 Matrimoniali in cauſa vbi de federe matrimonij agitur reo cõtumaciter abſente poſſunt teſtes recipi ⁊ ſententia ferri.in.c.j.nu.1.3.⁊.6. qui matri.accu.poſ. 45

7 Matrimonialis cauſa fauorabilis eſt ⁊ ſemper in dubio pro matrimonio iudicatur.in.c.ex literis.nu.7.de ſpon. 5

7 Matrimonialis cauſa delegari poteſt etiam non epiſcopo.in.c.j.n.10. de conſang.⁊ affini. 31

Matrimonialis cauſa non tranſit in rem iudicatam.ibi.nu.12.

7 Matrimonialis prohibitio hodie eſt reſtricta ad quartum graduʒ.in c.j.nu.12.de conſang.⁊ affini. 31

7 Matrimonialis cauſa agitari poteſt coram vicario epiſcopi.in.c.ex literis.nu.4.de cogna.ſpiri. 28

7 Matrimonium contrahens ſub conditione non improbata non compellitur illud conſummare.in.c.ſuper eo.nu.1.de condi.appo. 19

Matrimonio contracto per verba de preſenti poteſt alter coniugum compelli ad conſummandum.ibi.nu.2.

Matrimonium poteſt conferri in alterius arbitrium ⁊ non ſolum parentum ſed etiam alterius.ibi.nu.3.

Matrimonium etiam de preſenti ſub conditione contractũ non habet effectum de preſenti ſed ſuſpenditur in euentum conditionis.ibi.nu.5.

Matrimonium ſpirituale contrahi non poteſt ſub cõditione ſecus eſt in matrimonio carnali.ibi.nu.6.

Matrimonium pure contractum poſt matrimonium conditionale ante conditionis euentum an teneat.ibi.nu.7.

Matrimonium conditionale habet vim ſponſaliorum de futuro.ibi.

Matrimoniũ cõtractum inter quos extat impedimentum ſub conditione ſi papa diſpenſauerit vel demum papa diſpenſauit vtrum ſit matrimonium ſine alio conſenſu vel contractu.dic ꝙ non.ibi.nu.8.

6 Matrimoniũ quo ad legitimationẽ filiorũ an ſit neceſſe.ꝙ fuerit cõtractum premiſſa denuntiatione.in.c.cum inter.nu.5.qui fil.ſint legiti. 38

6 Matrimonium conſummatum non diſſoluitur per ingreſſum religionis.ſecus ſi non eſt conſummatum quo caſu ſtatim per ingreſſum ſoluitur.in.c.verum.nu.1.2.6.⁊.8.de conuer.coniug. 165

7 Matrimonium contrahere non poteſt inceſtuoſus ſed ſi contrahit tenet videlicet cum extraneis ſed nõ cum propinquis.in.c.ex literis. nu. 3.de eo qui cogno.conſang. 31

7 Matrimonium metu contractum eſt ipſo iure nullum nec eſt opus ꝙ petatur reſciſſio actione quod metus cauſa.in.c.ſignificauit.num.2.de eo qui dux.in mat. 22

Matrimonij exiſtentia ſola etiam ante carnalem copulam cauſat impedimentum perpetuum contrahendi matrimonium cum qua cõſummauit viuente prima vxore.ibi.nu.4.

5 Matrimonij ſeparatio non poteſt fieri per ſolam coniugum confeſſionem.in.c.lator.nu.4.de re iudi. 54

7 Matrimonium contrahere non poteſt perſona per quam deuẽtum eſt ad compaternitatem cum filijs baptizantis ſeu leuantis ſiue ſint ante ſiue poſtea geniti.in.c.j.nu.4.de cog.ſpiri. 26

7 Matrimonium metu contractum eſt ipſo iure nullum.in.c.cum olim. el.ij.nu.14.de priuile. 156

7 Matrimoniũ de facto contractum per aliquem religioſum an teneat. in.c.vt priuilegia.nu.3.de priuile. 159

7 Matrimonij impedimenti denunciatio qũo fiat.in.c.ad diſſoluendũ, nu.7.de deſpon.impu. 15

2 Matrimonij ſpũalis vinculũ poſt cõfirmationẽ efficitur indiſſolubile qđ ante erat ſolubile.in.c.inter corporalia.nu.39.de tranſla.epiſ. 5

7 Matrimoniũ contrahentes in gradu ꝓhibito ſunt hodie ipſo facto excommunicati.in.c.fi.nu.3.de matri.contrac.contra inter.eccle. 35

6 Matrimoniũ contractum per filium ſine patris cõſenſu ſꝫm leges non tenet ſecus eſt ſꝫm canones.in.c.videtur.nu.4.qui ma.accu.poſ. 44

3 Matrimonij contractus põt fieri omni tpe:copula carnalis non vel ſolennitates in contrac.in.c.capellanus.nu.2.⁊.4.de ferijs. 140

7 Matrimoniũ contrahentes in impedimẽto pub.honeſtatis an penas incurrãt impoſitas contra leges contrahentibus.in.c.neceſſe.nu.11.de dona.inter vi.⁊ vxo. 51

7 Matrimonij forma dicuntur ipſa verba vel equipollentia ſigna.in.c. tua nos.nu.10.de ſponſa. 10

4 Matrimonium licet ſit fauorabile non tamen ſup eius cõtractu ſtatur ſoli iuramento.in.c.mulieri.nu.1.de iureiur. 165

7 Matrimoniũ cum alienigena cõtractũ valet etiam nõ ſeruata conſuetudine patrie dummodo ſit eiuſdem fidei.in.c.j.nu.1.de ſponſa. 2

Matrimonialis cauſa in conſilio tractari poteſt.ib.nu.4.

7 Mrĩmoniũ cũ infideli vel heretico ɔctũ eſt nullũ.nã opʒ ꝙ ſint eiuſdẽ ſecte vel fidei de heretico tñ dubitat̃.in.c.fi.nu.5.de condi.appo. 20

Matrimoniũ ꝓfeſſio ⁊ ordo an principaliter dirigant̃ deo.ibid.nu.7.

7 Matrimonium cõtrahere poteſt cũ matre minoris ſeptẽnio quã quis prius deſponſauerat:ſecus ſi tẽpore ſponſaliũ erat maior vel ſi tũc erat minor.⁊ in eadem voluntate permanens facta ſit maior.in.c.literas.n. 1.de deſpon.impu. 13

Matrimoniũ ɔctũ metu an valeat.in.c.cũ terra.nu.4.de elec. 131

2 Matrimonium ſpirituale contrahitur inter electum ⁊ eccleſiaʒ mediãtibus eligentibus.in.c.licet.nu.3.de tranſla.epi. 6

Matrimonium ſpirituale poteſt diuidi in tres partes.ibi.nu.4.

Matrimonium ſpirituale habet partes quatuor in ſe.ibi.nu.10.

Matrimonium carnale per copulam ⁊ ſpirituale per conſecrationem recipiunt conſummationem.ibi.nu.11.

7 Matrimoniũ metu contractũ ſi poſtea in eum non conſentit nõ tenet ⁊ ſi alteri poſtea nubit valet.in.c.veniens.el.j.nu.1.5.⁊.8.de ſpon. 6

Matrimonium contractum propter parentum reuerentiam etiam ſi alias non contraxiſſet dummodo metus qui caderet in conſtantẽ non interueniat:tenet.ibi.nu.5.

Matrimonium metu contractum an ſit ipſo iure nullum vel annullãdum.ibi.nu.8.

7 Matrimonij virtutem non poteſt inferior a papa impedire ex aliquo temporali impedimento.nam ⁊ in ipſo papa dubium eſt.in.c.ad diſſoluendum.nu.10.de deſpon.impu. 16

Matrimoniũ cõtractũ per verba de preſenti cũ impubere in qua malicia non ſupplet etateʒ non matrimoniũ ſed ſponſalia ſunt:etiam ſi ſubarrhatio interceſſerit.in.c.tue nobis.nu.1.de deſpon.impu. 16

Matrimonialis cauſa fauorabilis eſt ⁊ in dubio pro matrimonio iudicatur.ibi.nu.7.

7 Matrimonium ex alterius coniugis delicto ſeparatur etiaʒ hereſi nõ ſeparatur.in.c.ij.nu.1.de diuor. 47

Matrimonij ſeparatio ſit propter adulterium ⁊ crimen ſodomiticum a marito commiſſum.ibi.

Matrimonij ſeparatio fieri poteſt ſi maritus conatur vxorẽ ducere ad aliud delictum preter hereſim.ibi.nu.3.

7 Mrĩmoniũ nõ ſeparat̃ ad cõfeſſionẽ ɔiugũ q dicit affinitatẽ preceſſiſſe etiã ſi rumor ſit vicinie.in.c.ſup eo.nu.1.⁊.2 de eo q cog.conſan. 29

Matrimoniũ nõ ab hoĩe ſed ab ipſo deo depẽdentiam habet.ib.nu.2.

Matrimonium ſeparatur propter affinitatem precedentem etiaʒ ex illegitimo.coniu.ibi.nu.4.

Matrimonium ex quoruʒ dicto ſeu confeſſione impediatur ⁊ dirimatur.ibi.nu.2.⁊.5.de eo qui cog.conſang. 29

7 Matrimonium etiam contractum dirimitur ſi extat impedimentũ publice honeſtatis iuſtitie.in.c.ſpõſam.nu.5.de ſpon. 4

Matrimoniũ de preſenti contractũ eſt ſi vir ⁊ mulier ſibi promittũt ꝙ ab eo tempore ſe loco coniugis habeat.in.c.ex parte.nu.1.eo.titu.

Matrimoniũ de preſenti qñqꝫ ɔhitur per verba futuri tẽporis.ibi.n.3.

Matrimonium non diſſoluitur quo ad vinculum propter adulteriuʒ ſed quo ad ſeparationem thori.ibi.n.4.

7 Matrimonium ſeparatur etiam propter ſpiritualem fornicationem. in.c.de illa.nu.3.de diuor. 48

Matrimonium nõ ſoluitur altero coniuguʒ in hereſim lapſo.in.c.quãto.nu.1.eo.titu.

Matrimonium verum ⁊ conſummatum ſoluitur in caſu iſto.ibi.nu.2.

Matrimonium non poteſt eſſe inter chriſtianum ⁊ infidelem niſi infidelis conuertatur ⁊ eius vxor remaneat in infidelitate.ibi.

Matrimonium etiam eſt inter infideles.ibi.nu.3.

Matrimoniũ conſummatũ inter xp̃ianos nũꝙ põt diſſolui.ibi.nu.4.

Matrimonium quare inter conuerſum ad fidem ⁊ infidelem ſolui poſſit ⁊ non inter chriſtianos.ibi.nu.5.

Matrimonium claudicare nõ poteſt quo ad ſubſtantiaʒ ſecus eſt quo ad debitum reddendum.ibi.nu.6.

6 Matrimonium poteſt inter abſentes per nuncium cõtrahi.in.c.ex parte.nu.2.de conuer.coniug. 169

Matrimoniũ ɔctũ per verba de preſenti:licet nõ ſit carnali copula cõfirmatum non poteſt per papam ſine iuſta cauſa diſſolui.ibi.nu.3.

Matrimonium poſſet diſſolui ſi eccleſia ſtatueret altero coniugum labente in hereſim ⁊ qđ poſſet alter tranſire ad ſecunda vota.ibi.nu.7.

7 Matrimonium metu contractum an ipſo iure ſit nullum.in.c.cum locum.nu.6.de ſponſa. 7

Matrimonium eſt ſacramentum ⁊ ſignificat vnionem inter chriſtum ⁊ eccleſiam in quo requiruntur fides ⁊ proles.ibi.nu.7.

Matrimonij ſcḋa inſtitutio facta fuit vt euitetur fornicatio.ibi.nu.8.

5 Matrimoniū pōt peti ſeparari ab altero cōiugū ꝓpter cōſanguinita-
tem licet ipſam ab initio ſciuerit.in.c.literas.nume.2.de reſti.ſpo. 181

6 Matrimonium contractum dolo nō vitiatur.in.c.cum dilecti.num.7.
de emp.⁊ vendi. 83

2 Matrimonium nō poteſt diſſolui ab alio quam a deo.Ant.in.c.licet.
nu.2.de tranſla.prela. 19

1 Matrimonium non contrahitur nutu ⁊ non compellitur quis contra
here matrimonium niſi prius preceſſerint ſponſalia.in.c.publicato.n.
2.de electio. 182

7 Matrimonium habet eſſentiam a iure diuino ⁊ ſicut deus eſt immuta
bilis ita ⁊ matrimonium.in.c.tuas.nu.6.de ſpon.duo. 18

7 Matrimonium non conſummandi propoſitum nō impedit vires ma
trimonij dummodo in peccatum non deducatur.in.c.commiſſum.nu.
2.de ſponſa. 8

Matrimonium verū fuit inter beatam virginem ⁊ Joſeph.licet omni
no beata virgo in copulam non conſenſerit.ibi.nu.2.

Matrimonium contractum cum concubina in mortis articulo cauſa
prolis legitimande an verum ſit.ibi.nu.3.

4 Matrimoniū an per hoc ꝓbet̃ ſi per duos teſtes probet̃ ꝙ vir iacuit
cū vna muliere ⁊ vir intēdat cōſeruare poſſeſſionem iuris matrimonia
lis ⁊ hoc intendat mulier.in.c.illud quoque.nu.9.de preſump. 120

Matrimonium an preſumatur ſi probatur ꝙ maritus dederit annulū
mulieri.ibi.nu.12.

Matrimonium an preſumatur ſi probatur tantū quod mulier portet
annulum.ibi.nu.13.

7 Matrimonium ſoluit ſola mors naturalis.in.c.in preſentia.nu.2.de
ſponſali. 8

Matrimoniū de preſenti nō diſſoluitur per abſentiam quātumcunq̄
mariti etiam ſi de vita vel de morte ignoretur.ibi.n.3.

7 Matrimonij ſeparatio propter adulterium facta eſt penalis ſententia.
in.c.porro.nu.8.de diuor. 47

1 Matrimonium carnale requirit mandatum de certa perſona faciens
mentionem.in.c.in cauſis.nu.15.de elec. 151

7 Matrimonium ſcienter contrahens cum impotente ad copulam nō ſe
paratur.in.c.conſultationi.nu.1.2.de frig.⁊ maleſi. 35

Matrimonium verum eſſe non poteſt cum impotente ad coitum nam
deſinit cauſa inſtitutionis matrimonij.nu.2.

Matrimoniū inſtitutū eſt ꝓpter ſpem ſobolis vt euitet̃ fornicatio.ibi.

Matrimonium ſecundo loco contractum per potentem cū potente te
net non obſtante ꝙ prius ſcienter cum impotente contraxerit.ibidem.

Matrimonium ſcienter contrahens cum impotente tenetur cum ea ca
ſte morari tanq̄ cum ſorore.ibi.nu.3.

7 Matrimoniū etiā in mortis articulo cōtrahi pōt ⁊ filij ante geniti per
contractum hm̄ōi legitimantur.in.c.qm̄.nu.4.de coniu.lepro. 24

7 Matrimonium de preſenti nō cōſummatū per carnalem copulam nō
ſoluitur ſuperueniente lepra.in.c.literas.nu.3.de coniu.lepro. 25

Matrimonium de preſenti etiam nō conſummatum non ſoluitur niſi
per ingreſſum religionis.ibidem.

7 Matrimonium de preſenti dicitur conſummatum per conſenſum quo
ad ſui eſſentiam.ibi.

7 Matrimonium in cauſa vbi ſuper vero matrimonio fundatur petitio
actor probando matrimoniū preſumptum preſumptione iuris ⁊ de iu
re obtinet acſi verum probaſſet matrimonium.in ca.per tuas.nu.2.de
condic.appo. 19

Matrimonium poteſt conferri in arbitrium etiam extranei.ibi.nu.3.

Matrimonium pure contractum poſt matrimonium cōditionale pre
iudicat primo vnde conditio poſtea adimpleta non releuat.ib.num.8.

1 Matrimonium ſpirituale contrahitur inter eccleſias ⁊ prelatos.in.c.
dudum el.ij.nu.3.de elec. 178

7 Matrimonium de preſenti nō cōtrahitur per verba de futuro.in.c.de
illis.nu.1.de ſponſa. 3

Matrimoniū cōtractū cōtra iuramētū tenet licet periurus ſit.ibi.n.3.

7 Matrimonium prius cōtractū nō ſoluit inceſtus.in ca.tranſmiſſe.nu.
3.de eo qui cog.cōſang. 29

7 Matrimoniū ſeparatum propter impedimētū re integratur ſi poſtea
appareat eccleſiam fuiſſe deceptam.in.c.fraternitatis.nu.1.⁊ nu.13.de
frigi.⁊ maleſi. 36

Matrimonium nullum tractu temporis nō formatur.ibi.nu.2.

Matrimonialis cauſa per inferiorem epiſcopo cognoſcitur quādoque
iudex ex officio allegato impedimēto poteſt imponētes inſpici facere.
ibi.nume.3.

Matrimoniū ſeparatū propter impotētiam ex maleficio prouenientē
nō reintegratur ſi poſtea aliam ducat ⁊ cognoſcat.ibi.nu.13.

Matrimoniū ſeparatur etiā propter precedēs impedimētū.ibi.nu.15.

In dubio nō ſemper iudicatur pro matrimonio.ibi.nu.16.

7 Matrimoniū cōtrahētes cōtra preceptum iudicis ex eo quod conſan-
guinei dicebātur debet ſeparari donec de cauſa cognoſcatur.in.c. fi.n.
1.de matri.cōtrac.cōtra inter.eccle. 38

Matrimonium cōtractum cōtra interdictum ſi cauſa impedimēti eſt
perpetua eſt nullum:ſecus ſi ſit temporalis.ibi.nu.3.

Matrimonium cōtractum cōtra interdictum propter ſuſpicionem cō
ſanguinitatis ſi cōſanguinitas nō reperitur tenet.ibi.

7 Matrimoniū qn̄ ſeparat̃ quo ad thorum ſi ex delicto mulieris vir lu-
cratur dotem ſi ex delicto viri vxor lucratur donationem propter nu-
ptias ⁊ iſto caſu vterque debet ſeruare cōueniētiā alias vnus reſtitue
tur alteri.in.c.fi.nu.3.de adul.⁊ ſtup. 117

7 Matrimonium poſt copulam carnalem ex nulla cauſa poteſt diſſolui.
in.c.cū cauſa.nu.2.de rapto. 120

7 Matrimonij prohibitio vſq̄ ad quartum gradum reſtricta intelligi-
tur de collateralibus quia talis ꝓhibitio inter aſcēdētes ⁊ deſcēdētes
durat vſque ad infinitum.in.c.nō debet.numero.8.de cōſanguini.⁊ af-
finita. 34

Matrimonialis prohibitio ex q̄bus cauſis hodie ſit reſtricta ad quar
tum gradum tantum.ibi.nu.9.

7 Matrimonij inſtitutor an fuerit adam.in.c.fina.numero.8.de frigi.⁊
maleſi. 37

7 Matrimonium cum illa quis cōtrahere nō poteſt quam vxore viuēte
cognouit ſi machinata fuit in mortem cōiugis.in.c.ſuper hoc.nu.1.de
eo qui.du.in ma. 23

7 Matrimonium ſi cōtrahatur cum alia mortua vxore nō obſtāte fide
preſtita ⁊ matrimonio cōtracto cum alia an teneat.in.c.j.nume.3.de eo
qui du.in ma. 22

Matrimonium cōtra impedimēta predicta cōtractum ad cuius peti-
tionem poſſit ⁊ valeat ſeparari.ibi.nu.4.

Matrimonium non poteſt claudicare.ibi.

2 Matrimonium nō preſumitur niſi probetur.Ant.in.c.quia circa.nu.
4.de biga. 64

3 Matrimonium ſeparatur quo ad thorum propter nimiam ⁊ irrepara
bilem ſeuitiam mariti.in.c.ex tranſmiſſa.nu.4.de reſti.ſpolia. 173

7 Matrimonio ſoluto cogit̃ vir dotē reſtituere ⁊ bona diuidere que cōi
ter obuenerūt eis.in.c.ſignificauit.nu.1. de doñ.inter vi.⁊ vxo. 49

7 Matrimonium licet ſit inductum cauſa ſobolis procreāde ⁊ inconti-
nentie euitāde:tamen ſi ob aliam cauſam cōtrahatur tenet.in cap.tua
nos.nu.4.de ſpon. 10

Matrimonium per dolum vel deceptionem cōtractum ſi in veritate
nō cōſenſit nō tenet quo ad deum:ſecus eſt quo ad eccleſiam in foro iu
diciali.ibi.nu.6.

6 Matrimoniū cōtractū cū ſecūda viuēte prima ⁊ vxore nō recōualida-
tur moriēte ipſa prima vxore.in.c.cōſuluit.nu.2.de cōuer.cōiug. 168

7 Matrimonium nō dirimitur ex eo qḋ cōiuges aſſerant aliqḋ impe-
dimentum ſanguinis.in.c.nos inter.nu.2.de purga.cano. 162

7 Matrimoniū ſecundum lite pēdente ſuper primo cōtractū tenet ſi pri
mum erat nullum ⁊ an idem ſit in ſpirituali matrimonio.in.c.cum in
apoſtolica.nu.3.de ſpon. 8

7 Matrimoniū debet eſſe liberū ex eo quo infertur qḋ qui ſpōſalia cōtra
xit de futuro ſi cōpellatur ad matrimonium cōtrahendū de preſenti
qḋ tale matrimonium non teneat.in.c.requiſiuit.nu.2.de ſpon. 8

7 Matrimonium cum ſerua ignoranter contractum ſi poſtq̄ liber ſciuit
non ſenſit ſeparatur ⁊ cum alia contrahere poterit.in.c.fi.nu.1.de con-
iug.ſeruo. 25

Matrimonialis cauſa eſt dignitatis epiſcopalis.ibi.nu.3.

7 Matrimoniū non ſeparatur ad dictū vnius aſſerentis affinitatē in-
ter cōiuges preceſſiſſe.in.c.illo.nu.1.de eo qui cog.conſang. 29

6 Matrimonium factum contra interdictum eccleſie tenet licet cōtrahē
tes veniant puniendi.in.c.quia in inſulis.nu.5.de regu. 158

6 Matrimonium non poteſt cōſiſtere inter illos qui ſunt diuerſe fidei ni
ſi ex poſtfacto in eadē fide reperiantur.in.c.j.nu.3.de cōuer.infi. 172

6 Matrimoniū nō debet ſeparari quo ad thorū ſine licētia epiſcopi tn̄
ſine licentia ſeparatum tenet.in.c.j.nu.3.de conuer.coniu. 165

7 Matrimonium an poſſit pluries accuſari de impedimēto.in.c.cū in
hibitio.nu.10.de clandeſti.deſpon. 17

6 Matrimonium dirimitur ſi coniuges religionem profitētur.in.c.ve-
niens.nu.1.6.7.8.de regu. 163

Matrimonium ſi ſeparetur ex communi cōſenſu ſemper poteſt reinte
grari ſi alter coniugum petat ⁊ ſi non admittantur poterit agere tanq̄
ſpoliatus poſſeſſorio recuperande.ibi.nu.5.

Matrimonium poteſt ſeparari quo ad thorum propter cōtinentiā ſer
uandam.ibi.nu.6.

5 Ad matrimonium accuſandū vel impediēdum vel ad ipſum reintegrā
dum ſi eſt indebite ſeparatū admittitur quilibet de populo.in.c.teneor.
nu.7.de re iudi. 57

Et vide in.c. ſeq.in primo no.eo.ti.

Licet in dubio preſumatur pro ſententia ⁊ interim mandetur executio
ni tn̄ ſecus eſt in cauſa matrimoniali in qua nil innouatur pendēte liti
gio ſuper nullitate prime ſententie.ibi.nu.9.

Matrimoniū cōtrahēs poſt votū ſimplex peccat ſed eccleſia permittit
vt euitetur maius malum.in.c.veniens.nu.6.qui cle.vel vo. 21

Matrimonium cōtrahendi licentia non datur poſt votū ſimplex ſed
non prohibetur contractum.ibi.

Matri-

7 Matrimoniū non impedit diſpar cōditio inter ſcientes ⁊ hoc de iure canonico: ſecus de iure ciuili. in. c. propoſuit. nu. 3. de coniug. ſeruo. 25
6 Matrimoniū metu factū poteſt retractari intra annū a minore. xxv. a maiore vero quam citius poteſt. in. c. ſi quis autē. nu. 4. de regu. 156
7 Matrimoniū contrahere poteſt diſtans a ſtipite quarto gradu vel citeriori cū diſtante quinto vel vlteriori. in. c. fi. nu. 1. de conſang. ⁊ affi. 34
7 Matrimonium verum eſt inter iudeos ⁊ alios infideles. in. c. de infidelibus. nu. 4. ⁊. 5. de conſan. ⁊ affi. 32
Matrimonij in gradu prohibito cōtracti ſeparatio nō ſeparat quos deus cōiūxit: q: deus nō cōiungit prohibitos lege canonica. ibi. nu. 5.
5 Matrimonium eſt magnū ſacramentum in eccleſia dei. in. c. cōſuluit. el. j. nu. 1. de appel. 97
7 Matrimonium inſtante vxore ſeparatur propter viri adulterium. in c. plerunqꝫ. nu. 6. de do. inter vi. ⁊ vxo. 50
7 Matrimoniū ignorāter cōtractū ꝑ liberū cū ſerua ſeparaṫ niſi poſtea hoc ſciēs illā cognouerit. in. c. propoſuit. nume. 1. de coniu. ſeruo. 25
Matrimonium poteſt eſſe inter liberum ⁊ ſeruam. ibi. nu. 3.
7 Matrimonium de preſenti etiā non conſummatum non ſoluitur niſi per ingreſſum religionis. in. c. ex literis. nu. 3. de frig. ⁊ malefi. 35
7 Matrimoniū non poteſt cōtrahere inceſtuoſus. in. c. duo pueri. nu. 7. de deſpon. impu. 15
Matrimonium cōtrahere an inhibeat perpetuo vel ad tempus inceſtus. ibi.
Matrimonium non poteſt accuſari quod non eſt vt ſi cum minori ſeptennio ſit cōtractum: denuntiari tamen poteſt impedimentum ne in poſtremum cōtrahatur. in. c. ad diſſoluendū. nu. 1. ⁊. 3. eo. titu.
Matrimonium contractum cōtra interdictum pape etiā cum clauſula decreti irritantis tenet alio nō obſtāte impedimento: in hoc tamē varia eſt opinio. ibi. nu. 6.
7 Matrimoniū cōſummatum fortius eſt ꝙ nō conſummatū: quia non ſoluitur per ingreſſum religionis. in. c. licet. nu. 4. de ſpon. duo. 17
6 Matrimonium factū ex voluntate coacta non tenet. in. c. maiores. §. item queritur. nu. 4. de baptiſ. 214
7 Matrimonium alleganti incumbit onus probandi illud. in. c. j. nu. 1. ⁊. 4. de clande. deſpon. 16
3 Matrimonium quibus temporibus nō poteſt contrahi. in. c. capellanus. nu. 7. de ferijs. 139
Matrimonium cōtractum cum ſecunda viuente prima poſt mortem etiam prime nō tenet nec conualeſcit niſi nouo interueniente cōſenſu. in. c. veniens. nu. 2. ⁊. 3. de eo qui du. in ma. 25
7 Matrimoniū cōtractū cōtra interdictū iudicis vel eccleſie ꝓpter hoc ſolū nō dirimitur penitētia tñ cōtrahētibus imponitur ⁊ ſeparanṫ do nec de cauſa interdicti cognoſciṫ. in. c. j. nu. 1. de matrimo. cōtracto. 37
Matrimoniū poſt ſponſalia de futuro cōtractum non tenet obſtante receptione munerū: amplexibus: oſculis: ⁊ nixu ante copulā. ibi. nu. 3.
7 Matrimonium cōtrahens cum aliqua viuente prima vxore peccat ⁊ efficitur infamis. in. c. fi. nu. 3. de eo qui du. in ma. 24
7 Matrimonium preſumptum habet tantum vim quantam verum, ex hoc infertur quod diſpoſitum in caſu vero habet locū in preſumpto. in. c. veniens. el. ij. nu. 6. de ſponſa. 7
Matrimonium metu cōtractum eſt ipſo iure nullum. ibi. nu. 7.
7 Matrimoniū negās qḋ ab altero clā cōtractū eſſe dicitur nō cōpellitur ſi aliter probari nō poteſt. in. c. qḋ nobis. nu. 1. de clāde. deſpon. 16
Matrimonij clandeſtini publicatio qualiter fiat. ibi. nu. 4.
Matrimoniū publicum preiudicat clandeſtino: ⁊ quid iuris ſit ſi per vnum teſtem ⁊ famam pro clandeſtino iudicatur. ibi.
7 Matrimonium cōtractum cum ea quam viuente vxore ſine fidei donatione cognouerat tenet dummodo in mortem defuncte non fuerit machinatus. in. c. ſignificaſti. nu. 1. de eo qui du. in ma. 24
Matrimonium cōtrahi poteſt cum poluta per adulterium alio non interueniente. ibi. nu. 4.
1 Matrimonium in ſtatutis intelligitur de carnali non ſpirituali. in. c. cum inter canonicos. nu. 10. de elec. 139
7 Matrimonium poteſt eſſe inter fideles ⁊ infidelem ſi ante conuerſionem contractum fuit: alias ſecus: quia nō poteſt eſſe inter diſpares fidei. in. c. gaudemus. nu. 5. de diuor. 49
7 Matrimonium ad ſui eſſentiam duo requirit. in. c. tuas. nume. 10. de ſponſa. 10
8 Matrimonium nō vitiat clandeſtinitas ſolus enim conſenſus ſufficit licet clam ſit preſtitus peccant tamen ſic contrahentes. in. c. j. nu. 2. de clandeſti. deſpon. 16
7 Matrimoniū inter certas perſonas ⁊ ad certū tēpus ꝑ leges cōtrahi prohibetur: ſed talis prohibitio nō valet. in. c. fi. nu. 2. de ſecū. nup. 55
6 Matrimonium contractum a clericis in minoribus ordinibus cōſtitutis tenet ⁊ ipſi dimittunt beneficia ipſo iure: ſi vero fuerit in ſacris matrimonium nō tenet. in. c. j. ⁊. iij. de cle. coniu. 14
6 Matrimonium nō ſoluitur propter adulterium niſi reſpectu ſeruitij quod coniugi debet. in. c. cōſtitutus. nu. 8. de conuer. coniu. 170
7 Matrimonium ſecundum contrahens viuente vxore cogi poteſt per eccleſiam ad agendum penitētiam ⁊ puniri de delicto. in. c. cum haberet. nu. 3. de eo qui du. in ma. 23
7 Matrimonium publicum contrahendi datur modus ⁊ forma. in. c. cum inhibitio. nu. 1. de clande. deſpon. 16
Matrimonia clandeſtina cōtrahentes puniendi ſunt. ibi.
Matrimoniū quādo contrahitur preſbyter debet venire vel ſaltē de eius ſcientia cōtrahitur. ibi. nu. 3. 17
Matrimonia clandeſtina pluribus modis cōtrahuntur: ⁊ quot ſunt eius ſpecies. ibi. nu. 9.
Matrimonium clādeſtinum an dicatur ſi modus. de quo in. d. c. cum inhibitio. non ſeruatur. ibi.
Matrimoniū quomodo dicatur contrahi in faciē eccleſie. ibi. nu. 10.
Matrimonialis ſentētia non tranſit in rem iudicatā. ibi.
7 Matrimoniū cōtrahere non poteſt inceſtuoſus. in. c. veniens. nu. 1. 2. ⁊. 3. de eo qui cogno. conſan. 29
7 Matrimonium eſt ſacramentū. in. c. j. nu. 6. de ſecun. nup. 54
7 Matrimonium vt contrahatur non ſufficit proximitas etatis: ſed oportet quod ſit talis quod carnaliter cōiūgi poterit. in. c. de illis. el. ij. nu. 2. ⁊. 4. de deſpon. impub. 14
Proximitas etatis ⁊ potentia coeundi an ſimul requirātur in matrimonio cōtrahendo vel vnum de per ſe ſufficiat. ibi. nu. 4.
7 Matrimonium nō ſoluitur propter captiuitatem etiam apud infideles: ⁊ hoc de iure canonico: ſecus ſi de iure ciuili. in. c. dominus. nu. 2. de ſecun. nup. 54
Matrimonium ſola morte ſoluitur. ibi.
7 Matrimoniū cōtrahere nō debet inceſtuoſus ſed ſi contrahit tenet ⁊ tūc tenetur reddere debitū. ſed nō petere ⁊ nihilomin⁹ teneť vxori neceſſaria miniſtrare. in. c. trāſmiſſe. nu. 1. 2. ⁊. 3. de eo qui cog. conſan. 29
7 Matrimonium preſumptū tenet: licet ſecūdum verum matrimoniū ſuperueniat. in. c. is qui. nu. 3. ⁊. 4. de ſpo. 12
Matrimonium ſecūdum cōtractum poſt primū preſumptum eſt de iure nullū. ⁊ hoc an ſit verum in foro penitentiali. ibi. nu. 5.
2 Matrimonium ſpirituale an ſit fortius ꝙ carnale. in. c. inter corporalia. nu. 31. de tranſla. epi. 5
7 Matrimonium ſolus cōſenſus facit. in rubri. nu. 4. de ſpon. 2
2 Matrimoniū dolo factū tenet niſi eſſet tam magnus dolus qui tolleret conſenſum. in. c. cū dilectus. nu. 13. quod me. cau. 153
5 Matrimoniū an faciat conſenſus preſtitus circa finē impubertatis vel principiū pubertatis. in. c. atteſtationes. nu. 7. de deſpon. impu. 16
7 Matrimoniū contractū ex mulieris pulchritudine ſeu appetitu copule extorquende valet. in. c. j. nu. 4. de ſpon. duo. 17
Matrimoniū abſqꝫ annulli traditione ⁊ ſolennitate ſm loci conſuetudinē tenet. ibi. nu. 5.
6 Matrimoniū contractū cū moniali ex diſpenſatione pape tenet propter bonā fidem contrahentis cum moniali: ne decipiatur ex licentia principis ſed illa profeſſa nō debet exigere debitum. ſed reddere. in. c. cū ad monaſteriū. nu. 22. de ſtatu mona. 182
6 Matrimonium ſumpſit cognomē a matre potius ꝙ a patre propter maiora onera que ſuſtinet mater. in. c. ex literis, nu. 2. de conuer. 173
Matrimonium ſi propter adulteriū ſit ſeparatū quo ad thorū apud quem filij ſint alendi ⁊ cuius expenſis. ibi. nu. 10. 182
7 Matrimonium nullū ex defectu etatis ratione metus conualidatur ⁊ ſpōtanea cohabitatione: ⁊ maxime ſi interuenit copula carnalis. in c. inſuper. nu. 2. qui mat. accu. poſ. 45
7 Matrimonij prohibitio nunc nō excedit quartū gradum. in ca. non debet. nu. 1. ⁊. 8. de conſan. ⁊ affi. 33. ⁊ ſeq.
4 Matrimonij ſeparatio quo ad thorū propter adulteriū vel inceſtum poteſt fieri. in. c. literis. nu. 3. de preſump. 121
7 Matrimonium eſt vnū de ſeptē ſacramentis ⁊ an per illud cōferatur gratia. in. c. ſignificante. nu. 6. qui matri. accu. poſ. 46
6 Matrimonium factū per profeſſum vel ſacerdotes dirimitur. in cap. clericus. el. ij. nu. 3. de vita ⁊ hone. cleri. 4
7 Matrimoniū metu cōtractū ſpōtanea cohabitatione conualeſcit: ſed dic qḋ cōualeſcit vt ex nūc nō vt extūc. in. c. ad id qḋ. nu. 1. de ſponſa. 8
3 Matrimonium an teneat vel nō ſeruatur vſquequaqꝫ iuris ordo. in. c. j. nu. 6. vt lit. nō conteſta. 106
7 Matrimonium per verba de preſenti per impuberes cōtractū iuris interpretatione ſponſalia ſunt de futuro ⁊ ab eis ante pubertatem reſilire nō poſſunt. in. c. a nobis. nu. 2. de deſpon. impu. 14
7 Matrimonium cōtrahere poteſt omnis cui expreſſe nō prohibetur. in. c. inter opera. nu. 2. de ſpon. 8
7 Matrimonium nō facit cōtractus ante pubertatem. in. c. atteſtationes. nu. 1. de deſpon. impu. 14
5 Matrimonium nō facit nixus ad copulam. ibi.
7 Matrimonium ſeparatur propter adulteriū vxoris ⁊ ſi vir poſtea fornicatur reintegratur. in. c. ex literis. nu. 1. ⁊. 6. de diuor. 47
Matrimonium nō ſeparatur propter adulterium niſi quo ad thorū ⁊ mutuam cohabitationem. ibi. nu. 5.
Matrimoniū reintegratur propter viri incōtinētiam. ibi. nu. 6. ⁊. 11.
7 Matrimonium quod per duos teſtes probari poteſt valet. in. c. cōſultationi. nume. 3. de ſponſa. 10

¶Matrimoniū nō preſumitur etiam probata cohabitatione.ibi.nu.5.

7 ¶Matrimonio ſeparato quo ad thorū propter adulteriū remanet nihilominus matrimoniale vinculum etiam ſi adultera intrauerit monaſterium.in.c.ex literarum.nu.2.de eo qui du.in matrimo. 21

¶Matrimoniū ꝯtū ꝛ cōſummatū nō ſoluitur niſi morte naturali.ibi.

¶Matrimonū ſecūdi cōtract⁹ cū adulterio ſecuto nō impedit quominus mortua legitima cōiuge poſſit adulter cū alia cōtrahere.ibi.nu.3.

6 ¶Matrimonium nō dicitur cōfirmatum niſi interueniat copula carnalis.in.c.ex publico.nu.5.de cōuer.coniug. 169

¶Matrimoniū ad ſui eſſentiā nō requirit cōmiſtionē carnalē.ibi.n.12.

¶Matrimonium fuit inſtitutum a deo in ſtatu innocentie.ibi.

¶Matrimonium per copulam carnalē cōſummatum eſt indiuiduum ꝛ inſeparabile:ante vero copulam carnalē,ſecus licet etiā tunc ſit verum matrimonium quo ad ſui eſſentiam.ibi.nu.13.

¶Matrimonium ante ſui cōſummationem ex conſenſu vtriuſqꝫ poteſt papa diſſoluere etiā ſine cauſa de poteſtate abſoluta.ibi.n.14.ꝛ.16.176

7 ¶Matrimonium propter impedimentū ſeparatur non obſtante lapſu multorum annorum.in.c.fi.nu.2.de frigi.ꝛ malefi. 37

¶Matrimonium fuit inſtitutū a deo ꝛ in ſtatu innocentie in paradiſo: ꝛ alia excellit ſacramenta propter multa.ibi.nu.5.ꝛ.8.

¶Matrimoniū ſeparatur propter impedimētum tam frigiditatis ꝙ maleficiū.ibi.nu.6.

7 ¶Matrimonium debet differri ꝛ impeditur cōtrahendū ad ſolam famam deferentē impedimētū.in.c.cū in tua.nu.4.ꝛ.6.de ſponſa. 10

3 ¶Matrimonium poteſt cōtrahi cum cōſenſu ſine verbis.in.c.ex parte.nu.8.ꝛ.28.de reſti.ſpol. 283

4 ¶Matrimoniū de preſenti inducitur per iſta verba promitto quod tenebo te in vxorē.in.c.quēadmodū.§.illud autem.nu.2.de iureiur. 152

3 ¶Matrimoniū metu factū eſt ipſo iure nullū.in.c.ij.nu.8.qđ me.cau.150

7 ¶Matrimonium quomodo dicatur eſſe contractum in facie eccleſie.in c.ex tenore.nu.4.qui filij ſint legi. 44

¶Matrimonio ſcienter cōtracto nō obſtante impedimento an filij ſint legitimi etiam ſi in facie eccleſie fuerit contractum.ibi.nu.5.

7 ¶Matrimonium quid ſit:vnde:vbi:ꝛ per quem fuit inſtitutum:ꝛ cauſe inſtituendi:ac eius impedimentum.in rubri.nu.2.de ſponſa. 2

7 ¶Matrimonium ſubſequens legitimat filios naturales ex ſoluto ꝛ ſoluta genitos etiā quo ad hereditatē.in.c.j.nu.1.ꝛ.3.qui filij ſint legi.38

6 ¶Matrimonium an ſoluatur per mortē ciuilem.in.c.cum ſis.nu.5.de conuer.coniug. 166

7 ¶Matrimonium impeditur cōtrahendū ſi non ſit iuratū dicto vnius.in.c.preterea.nu.1.ꝛ.8.de ſponſa. 6

6 ¶Matrimonij tāta eſt virtus qđ filios illegitimos legitimat etiā qđ cōtrahatur ſine dotibus inſtrumētiſqꝫ dotalibus:de hoc eſt verū de iure canonico ſed legiſte tenēt cōtrariū.in.c.tāta.nu.2.qui fil.ſint legi.36

¶Matrimonium ſi aliud contrahatur intermediū an filij illegitime legitimentur per aliud matrimonium.ibi.nu.3.

6 ¶Matrimonium cōtractum cū conſtituto in ſacris eſt nullū ſecus ſi eſt conſtitutus in minoribus.in.c.vt clericorū.nu.2.de vita ꝛ hone.cle. 7

4 **Mediatores** vel proxenete quo caſu compellantur ad teſtificandum.in.c.dilectorum.nume.3.de teſt.cogen. 94

7 **Medicus** ſemel approbat⁹ reprobari poteſt.in.c.de illis.el.j.nu.8.de deſpon.impu. 14

6 ¶Medici an efficiātur irregulares ex eo qđ aliqui infirmi in manibus eorum moriantur.in.c.ſententiā.nu.21.ꝛ.23.ne cleri.vel mona. 241

7 ¶Medici vocati ad infirmos debent ante omnia inducere ipſos ad cōfeſſionem ſub precepto peccati:nec valet cōſuetudo in contrariū.in.c.cum infirmitas.nu.1.ꝛ.6.de peni.ꝛ remiſ. 177

7 ¶Medicus ſi promiſit aliquem ſanare ab infirmitate ſua qui ſanatus ad aliquot dies reincidit in infirmitatem an dicatur ſanaſſe vel nō ad hoc vt poſſit petere pretium ſibi promiſſum.in.c.preſ byterum.nu.5.de homici. 109

7 ¶Medicus ſiue alius artifex qui per imperitiam aliquod damnū commiſit tenetur ad intereſſe.in.c.ſi culpa.nu.3.de iniu. 188

7 ¶Medicus quādo eſt peritus ꝛ in nulla culpa reperitur nō imputatur ei mors infirmi.ſecus ſi nō eſt peritus vel dedit medicinas malas.in ca.tua nos.§.ad vltimum.nu.4.de homici. 113

2 ¶Medicus qui aut ex negligētia aut imperitia non ſanauit infirmum nō pōt ſine diſpēſatione promoueri.ſecus ſi mors infirmi nō pōt aliquo modo medico imputari.in.c.ad aures.nu.1.ꝛ.2.de eta.ꝛ quali.43

¶Medicus tenetur infirmum pauperē gratis curare.ibi.nu.7. 44

¶Medicus medicans qui pro danda ſanitate pretium recipit an euitet crimen ſimonie.ibi.

¶Medicus de publico ſalariatus pōt a ſano ſalariū accipere.ibi.nu.8.

5 **Medium** preſumitur extremis probatis.in.c.accedēs.nume.4.de conuer.coniug. 17

6 **Meliorationes** facte per beneficiatum in beneficio ſunt ſue etiā ſi dimittat beneficium vel eo priuetur propter delictum de illis tamē teſtari nō poteſt.in.c.ſi quis.nu.1.ꝛ.4.de cleri.pecu. 910

¶Meliorationes facte per prelatum in eccleſia de patrimonio ipſius prelati poteſt ipſe vel eius heres repetere.ibi.nu.2.

7 **Membrum** proprie ꝙ dicatur.in.c.cum illorum.nu.8.de ſen.excom. 189

¶Membri mutilatio ꝛ truncatio differunt.ibi.

2 ¶Membri difformitas an ꝛ quando impediat aliquē promoueri.ant.in.c.j.nu.3.de corpo.vitia. 60

2 ¶Membri mutilatio enormis impedit quem promoueri ad ordines.Ant.in.c.expoſuiſti.nu.2.de corpo.vitia. 61

7 ¶Mēbri mutilatio an intelligatur eſſe quando membrum debilitatᷣ vt inutile ſit:ꝛ an ex hoc ſequatᷣ irregularitas.in.c.j.n.9.q cl.vel vouē.20

¶Membrum quid dicatur.ibi.nu.10.

2 **Mendacium** vel ſimulatio an aliquando ſit permiſſa.in.c.j.nu.7.qđ metus cauſa. 143

7 ¶Mendacium inductum ad matrimonium cōtrahendū non impedit eſſentiam matrimonij.in.c.cum in apoſtolica.nu.2.de ſponſa. 8

7 ¶Mendaciū non debet quis dicere ad hoc vt proximus euitet iniuriā ſuam.in.c.qui ſcandalizauerit.nu.1.de reg.iur. 206

2 ¶Mendacium an in aliquo caſu ſit permiſſum.Ant.in.c.niſi ſpecialis.nu.1.de auto.ꝛ vſu pal. 20

5 ¶Mentiri eſt peccatū mortale.in.c.eum ceſſante.nu.20.de appl 120

2 **Mendicare** non eſt licitū epiſcopis vel clericis quia tendit in vituperiū ordinis eccleſiaſtici.Ant.in c.ad ſupplicationem.nu.3.de renun. 27

2 **Mens** contrahentium colligitur ex tenore ꝛ ſerie inſtrumēti:ꝛ in omnibus diſpoſitionibus dubijs recurritᷣ ad mentem diſponentium.in.c.cum dilecti.nu.2.ꝛ.3.de dona. 140

2 **Menſis** ex quot diebus conſtat ꝛ qūo ſit ipſorum computatio.Ant.in.c.licet.nu.6.de ſup.neg.prela. 35

6 **Menſuras** ꝛ pondera fraudans qua pena venit puniendus.in.c.ij.nu.3.de emp.ꝛ vend. 82

7 **Mentio** an fieri debeat in reſcripto ad lites de ſnīa ꝛ ꝓceſſu nullo.in c.ꝑ vr̄as.n.11.de do.inter vi.ꝛ vxo. 52

6 **Mercator** volēs trāſportare ſuas merces ad aliū locū vbi carius venduntᷣ ꝛ alius anteꝙ mercator portet illas ad locū offert id qđ poterat ibi carius vēdere non incurrit crimē vſure ſi talis mercator ſibi vendat.in.c.nauigāti.nu.15.de vſur. 131

7 ¶Mercator poteſt agere contra debitorem ad intereſſe qđ veriſimiliter fuiſſet lucratus.in.c.per veſtras.nu.6.de do.inter vi.ꝛ vxo. 52

2 ¶Mercator vilis nō preſumitur habere res pretioſas:idem de paupere.in.c.ſi.nu.11.quod met.cau. 153

7 **Mercimoniam** prohibitū eſt clericis exercere:ſi tamen indigent poſſunt aliquam honeſtam negotiationē facere vt emere chartas:ꝛ ſcribere libros ꝛc.in.c.nauiganti.nu.10.de vſuris. 130

7 **Meretricem** in vxorem ducere que vult ſe corrigere piū eſt:ꝛ ad remiſſionem proficcit peccatorum.in.c.inter opera.nu.1.de ſponſa. 8

¶Meretriciū quātuncūqꝫ publicū nō prohibet matrimoniū.ibi.nu.2.

¶Meretrix dicitur publicum queſtum facere:que queſtus cauſa duos admittit.ibi.nu.5.

6 ¶Meretrix ꝛ hiſtio licet turpiter querant tamen licite retinent,an autē ſit peccatum dare talibus pecunias remiſſiue.in.c.ex tranſmiſſa,nu,3.ꝛ.4.de deci. 149

6 ¶Meretrix nō tenetur ad reſtitutionem turpis queſtus:ſed bene debet penitentiā agere tam ipſa ꝙ illi qui dāt.ſimile in iſtis mathematicis qui non tenentur etiam in pauperes erogare.in.c.quia pleriqꝫ.nu.12.ꝛ.13.de immu.eccle. 232

¶Meretrix poteſt facere eleemoſynam de pecunijs quas acquiſiuit nec eas tenetur reſtituere:ſecus illa que non eſt meretrix.ibi.nu.14.

¶Meretrix licite poteſt petere quod ſibi promiſſum eſt:ſecus ſi non eſt meretrix.ibi.

3 **Merum** ꝛ miſtum imperium an poſſit preſcribi:maxime per inferiorem epiſcopo cum territorio.in.c.cum cōtingat.nu.10.ꝛ.18.de fo.compe. 77

7 ¶Merum ꝛ miſtum imperium an poſſint preſcribi.in.c.ſignificātibus.nume.3.de purga.vulga. 165

3 **Metus** purgatur ſi poſtea promiſſio facta metu fuerit ratificata.in.c.ij.nu.8.de reſti.ſpo. 166

7 ¶Metus diſponentis colligitur ex cauſe expreſſione.in.c.quod dilecto.nume.7.de conſan.ꝛ affi. 32

7 ¶Metus ſed nō omnis excuſat matrimonium:videlicet ille qui poſſit cadere in conſtantem.in.c.conſultationi.nu.4.de ſponſa. 10

¶Metus minus excuſat mulierem ꝙ virum.ibi.

¶Metus licet annullet ipſo facto matrimonium tamē per copulā ſubſequentem conualeſcit niſi etiam copula fuerit per metum.ibi.nu.7.

¶Metus conditionis an excuſet.ibi.

7 ¶Metus ſiue promiſſio facta metu tollitur per ſpontaneam ſolutionē ſubſequentem.in.c.ſi.nu.1.de rapto. 120

6 ¶Metum iuſtū an inducat reuerentia paterna vel dominica.in.c.cum

virum

virum.nu.8.de regu. 160
Metum iuſtũ inducunt mine ⁊ verbera.ibi.
1 Metum iuſtum regulariter preces principis non inducunt.in.c.cum inter R.nu.8.de elec. 133
7 Metus non vitiat actum ipſo iure quando qualitas libertatis nõ eſt de ſubſtãtia actus.in.c.cum olim.el.ij.nu.14.de priui. 156
7 Metus etiam pecunie ſoluende impedit libertatem conſenſus:et an metus perditionis alicuius rei faciat matrimonium eſſe nullũ.in.c. gemma.nu.2.de ſponſa. 11
8 Metus ſeuitie ſponſi nõ habet dirimere ſponſalia niſi maxima ſit ſeuitia.in.c.veniens.nu.2.qui cle.vel vouen. 21
7 Metus an requiratur etiã ex parte viri ⁊ qualis.in.c.cũ locum.nu.6. de ſponſa. 7
Metu ⁊ violentia facta que ⁊ quãdo teneant.ibi.nu.7.⁊.9.
7 Metum iuſtum mine parentum inducunt:⁊ maxime in muliere.in.c. ex literis.nu.4.de deſpon.impub. 15
7 Metus ſine reuerẽtia paterna non facit matrimoniũ nullũ niſi ſit talis metus qui poſſit cadere in cõſtãtẽ.in.c.j.nu.4.de deſpon.impu. 12
5 Metus qualiter probetur quod quis propter ipſum nõ poſſit appellare tam reſpectu iudicis ꝙ aduerſarij ꝙ ſtatuti.in.c.ſi iuſtus.nu.4. de appella. 139
2 Metus nõ preſumitur interueniſſe in actibus factis coram iudice.in ca.ſuper hoc.nu.29.de renun. 14
Metus quomodo probabiliter nõ interueniſſe vel interueniſſe in aliquo actu.ibi.nu.34.⁊.35. 15
Metus ⁊ violẽtia ſi probẽtur non admittuntur teſtes volentes probare voluntatem liberam.ibi.nu.34.
Metus vel violẽtia purgantur per ſolutionem poſtea ſpontanee factam.ibi.nu.43.
2 Metus nõ excuſat niſi fuerit talis qui caderet in cõſtantem virum.in c.cum dilectus.nu.1.⁊.3.quod met.cau. 153
Metus qui cadit in conſtantẽ virum eſt metus mortis vel corporis cruciatus.ibi.nu.2.
Metus iuſtus an cauſetur propter timorem excõicationis.ibi.nu.6.
Metus nõ excuſat quem qui ſua culpa ſentit.ibi.
Metus iuſtus an inducatur ex precibus alicuius tyranni.relinquitur arbitrio iudicis.ibi.nu.8.
Metus nõ excuſat iurantẽ niſi caderet in cõſtãtem virum.ibi.nu.10.
Metus an dicatur inferri per iudicem.ibi.nu.11.
2 Metus iuſtus.an ⁊ quãdo cauſetur ex minis aliorum.in.c.j.nume.3. de offic.delega. 72
7 Metus ſufficiens impedit matrimonium cõtrahi etiam ſi interueniat iuramentum.in.c.ſignificauit.nu.5.de eo qui du.in mat. 22
7 Metus an ſequatur ex regis ſiue principis imperio.in.c.inſinuante. nu.7.qui cle.vel vouen.
2 Metus minor attenditur in mulieribus:ꝙ in maſculis.in.c.cauſam. nume.2.de offi.deleg. 80
Metus non preſumitur in muliere in preſentia mariti.ibi.nu.5.
2 Metus iuſtus infertur ex euaginatione gladij.in.c.j.nu.1.quod metus cauſa. 149
Metus ſemel illatus per tyrannum potẽtem preſumitur durare dum viuit ille tyrannus.ibi.nu.2.⁊.12.
Metus excuſat licet non fuerit de eo poteſtatum ob aliquam iuſtam cauſam.ibi.nu.6.
2 Metus iuſtus infertur ex amiſſione omnium bonorum vel maioris partis.in.c.ij.nu.1.⁊.6.quod met.cau. 150
Metus iuſtus infertur etiam ex precibus alicuius tyranni.ibi.nu.4.
Metus an vitiet actum ipſo iure.ibi.nu.5.⁊.7.
Metus nõ excuſat quando venit culpa multum paſſi.ibi.nu.7.
Metus vitiat cõſtitutionem procuratoris.ibi.nu.18. 151
Metus nõ vitiat actum qui imprimit characterem vt in baptiſmo. ibi.nu.20.
Metus in actu meritorio vitiat ipſo facto.ibi.
3 Metus quo caſu annullat actum ipſo iure.in.c.olim inter.nume.10. de reſti.ſpo. 190
7 Metus ⁊ violentia excludit cõſenſum ⁊ per cõſequens annullat actũ in ſpiritualibus vbi requiritur conſenſus liber:in alijs autem non.in c.cum locum.nu.2.de ſponſa. 7
2 Metum paſſo que remedia dantur.in.c.ad audientiã.nu.1.quod metus cauſa. 151
Metus an preſumatur durare ſi poſtea appareat aliquid voluntarie factum.ibi.nu.3.
5 Metus excuſat aliquẽ licet peruenerit culpa ſua.in.c.vt debitus.nume.32.de appel. 128
7 Metus ita ſponſalia ſicut matrimonium nõ impedit.in.c.ex literis. nume.2.de deſpon.impube. 15
4 Metum vel dolum non facit preſumere reuerentia maritalis vel clericalis.in.c.cum contingat.nu.1.de iureiur. 155
7 Metus qui non cadit in conſtantẽ non impedit actũ etiam ſummã libertatem requirentem:nec etiam libertas per eum excluditur.in.c. veniens.el.ij.nu.5.de ſponſa. 7
Metus a iure approbatus an excuſet vt ſi comminata fuerit alicui mors qui inuentus fuerit cum aliqua in actu venereo.ibi.nu.8.
2 Metus non vitiat actum ipſo iure regulariter:ſed venit reſcindẽdus per actionem quod metus cauſa.in rubri.nu.1.quod me.cau. 148
2 Metus preſumitur in perſona carcerati aliquid promittẽtis.in.c.accedens.nu.1.⁊.3.de procu. 144
6 **Miles** ſeculi non poteſt conueniri niſi inquantum facere poteſt deducto ne egeat nec debet cedere bonis.in.c.odoardus.nu.3.de ſolu. 101
Miles non eſt licentiandus durante bello.in.c.j.nu.6.de renun. 10
2 Milites noſtri temporis an gaudeant priuilegijs militaribus per legem inductis.in.c.in noſtra.nu.8.de procu. 141
Milites celeſtis militie ſunt digniores militibus ſeculi.in.c.nicolao. nu.1.de appel. 136
Militare nemo cogitur ſtipendijs ſuis.in.c.cum ex officij.nume.8.de preſcrip. 36
2 **Miniſter** iuſtitie non peccat imo meretur.in.c.j.nu.6.de ferijs. 137
Miniſterium nudum cõpetens alicui iure proprio poteſt per alium exerceri.in.c.cum bertoldus.nu.8.de re iudi. 69
Minor non reſtituitur aduerſus dolum niſi dolus ſit preſumptus.in.c.j.nu.9.de dolo ⁊ contu. 194
5 Minor ⁊ eccleſia equiparantur in materia reſtitutionis in integrum. in.c.j.nu.9.de preſcrip. 22
7 Minor ex defectu etatis excuſatur de ignorantia.in.c.fi.nu.6.qui matri.accuſa.poſ. 46
Minor cuius etatis poſſit accuſare vel denuntiare.ibi.nu.7.
7 Minores apti ad matrimonium ex contractu matrimonij obligantur niſi violentia intercedat.in.c.de illis.el.ij.nu.1.de ſponſa. 14
7 Minus valet quod nihil valet.in.c.licet heli.nu.14.de ſimo. 86
7 Minor etas non excuſat in delictis ſed alleuiat penam ſi eſt doli capax.alias ſecus.in.c.j.nu.2.⁊.5.de ſenten.excom. 178
7 Minor.xxv.⁊ maior.xiiij.poteſt eſſe in iudicio in omnibus cauſis ſpiritualibus.in.c.ex parte.nu.7.de reſti.ſpol. 183
Minor.xxv.⁊ maior.xiiij.poteſt inuito patre intrare religionem ⁊ in ea profiteri ⁊ aduerſus eam nõ reſtituitur quia cõſuluit anime ſue:ſecus ſi eſt minor.xiiij.ibi.nu.11.⁊.16.
Minor ſi ledatur circa ſpiritualia,an ⁊ quo caſu reſtituatur.ibidem nume.12.
Minor nõ reſtituitur ſi credebat accipere vxorem diuitẽ ⁊ erat pauper.ibidem.
Minor an ⁊ quo caſu reſtituitur aduerſus ſententiã latam cõtra matrimonium.ibi.nu.13.
Minor renuntians beneficio eccleſiaſtico quod habet an poſſit illud repetere vigore reſtitutionis in integrum.ibi.nu.14.
Minor reſtituitur aduerſus damnum etiam re nõ integra,ſed aduerſus lucrum ⁊ tũc cum res eſt integra.ibi.nu.15.
Minor in caſu in quo reſtituitur ad beneficium qua renuntiauit non requirit nouam collationem.ibi.nu.18.
7 Minor non poteſt ſe obligare ante pubertatem voto continentie:ſed alijs votis ſic,ſi eſt doli capax.vt in.c.vnico.nume.3.de cleri.per ſal. promo. 143
2 Minor.xxiiij.anno.non poteſt diſpenſari niſi a papa.Ant.in.c.indecorum.nu.3.de eta.⁊ quali. 43
Minor.xiiij.anno.nõ poteſt diſpenſari a papa.ibi.
7 Minor an reſtituatur ex eo quod proceſſus fuit factus contra ipſum minorem licet ſententia ſit lata contra ipſum maiorem.in.c.quanto. nume.4.de priuile. 159
2 Minor vel eccleſia leſi reſtituuntur aduerſus alienationes etiam ſolenniter ⁊ iuris ordine ſeruato factas.in.c.conſtitutus.nu.8.de reſtit. in integ. 163
2 Minor vel eccleſia an reſtituãtur aduerſus eorum contumaciam.in.c. auditis.nu.14.de reſti.in integ. 157
6 Minor nõ obligatur ad votum religionis niſi factus maior ratificet. ſed minor doli capax poteſt ſe obligare diabolo.in.c.poſtulaſti.nu.1. ⁊.3.de regu. 164
9 Minor.xiiij.nõ obligatur neq matrimonio ſpirituali id eſt monaſterio,nec matrimonio carnali.in.c.ad noſtram.nu.2.de regu. 158
2 Minor.xv.anno.nõ poteſt eſſe de cõſilio ⁊ regimine ciuitatis niſi cõſuetudo aliter obſeruet vel neceſſitas ſuadeat.in.c.cũ viceſimũ.nu.4. de offic.delega. 104
6 Minor.xiiij.etiam profitendo nõ obligatur religioni,niſi maior habuerit ratum.in.c.ſignificatum.nu.1.de reg. 165
Minor.xiiij.oblatus a parentibus monaſterio dz ibi permanere vſq ad annos pubertatis ⁊ poſt exire ſi vult,ſi vero non fuit oblatus poteſt ante pubertatem ad libitum exire.ibi.nu.1.
Minor.xiiij.oblatus monaſterio cenſetur tacite profiteri ſi poſt pubertatem ſtetit per annum in religione.ibi.nu.5.
9 Minor.xiiij.vel.xij.ſi eſt femina oblatus monaſterio ſi poſt puberta-

tem accipit habitum profeſſorum ad ſeculum nō poteſt amplius redire.in.c.cum virum.nu.1.de regu. 159

Minor.xv.ann.nunꝙ̄ reſtituitur aduerſus religionis ingreſſum, ſed aduerſus alia etiā circa beneficia in quib⁹ reperitur leſus ſic.ibi.nu.6.

6 Minor reſtituitur aduerſus alienationem licet interuenerit decretū iudicis ⁊ autoritas tutoris.in.c.cum cauſa.nu.6.de emp.⁊ vendi. 64

Minor ſi iurauit de nō cōtraueniēdo licet nō poſſit reſtitui tamē poteſt ſi fuit deceptus vltra dimidiā vti beneficio.d.c.cū cauſa.ibi.nu.11.

Minor ex aliquo cōtractu iurato per ſe facto ſi ſenſerit ſe enormiter leſum poteſt petere abſolutionem a iuramento.ibi.nu.13.

Minor ſemper preſumitur deceptus.ibi.

1 Minor pars ſi pretendat ius deuolutionis ex electione maioris partis facta ſcienter de indigno an poſſit procedere ad electionem ex primo ſcrutinio.in.c.cōgregato.nu.6.de elec. 175

Minor.xxv.anno.an reſtituatur aduerſus cōfeſſionem factam in iudicio in caſibus in quibus poteſt eſſe.in.c.fi.nu.8.de cōfeſ. 226

Minor.xxv.anno.nō poteſt iurare de veritate credenda:ſed bene de veritate dicenda.ibi.nu.9.

Minor poteſt eſſe teſtis,⁊ reſpondere ſine autoritate curatoris.ibi.

4 Minor.xxv.anno.alienat bona ſine curatore ⁊ decreto intrādo monaſterium.in.c.in preſentia.nu.11.de proba. 14

Minor nō poteſt alienare in pias cauſas ſine decreto.ibi.nu.12.

Minor qui diſpēſatiue ob defectum etatis eſt promotus ad aliquam dignitatem an habeat vocem in capitulo.Anto.in.c.ij.nu.9.⁊.13.de eta.⁊ quali. 4

7 Minor.xx.annis nō repellitur ab accuſando,licet repellatur a teſtificando in criminalibus.in.c.j.nu.10.de accu. 56

6 **Miraculum** dicitur illud ꝓprie qd̄ cōtingit cōtra naturam.in.c.cū marthe.nu.7.de cele.miſ. 210

6 Miracula poſſunt fieri ab eo qui nō eſt ſanctus.in.c.j.nu.4.de reli.et vene.ſan. 217

3 **Miſerabiles** perſone que dicātur.in.c.nouit ille.nu.51.de iudi. 316

5 Miſerabiles perſone que ſint que poſſunt adire iudicem eccleſiaſticū immediate.in.c.licet ex ſuſcepto.nu.7.de fo.compe. 70

7 Miſerabiles perſone vt vidue,⁊ pupilli ſunt ſub protectione eccleſiaſtica ⁊ cōueniunt laicos coram iudice eccleſiaſtico,licet cauſa in ſe ſit prophana.in.c.ſuper quibuſdam.nu.4.de ver.ſigni. 203

2 Miſerabiles perſone que dicantur ⁊ quibus reſpectibus.in.c.ſignificantibus.nu.6.de offi.delega. 101

5 Miſerabilis perſona poteſt cōuenire laicū interdicto vnde vi corā eccleſiaſtico etiā in cauſa feudali.in.c.ex parte.B.nu.1.de fo.compe. 81

6 Miſerabiles perſone ſi grauentur in collectis poſſunt implorare auxilium ab eccleſia.in.c.licet.nu.2.de cenſi. 199

2 Miſerabiles perſone ſunt ſub protectione eccleſiaſtica,⁊ cōueniunt ſuos reos coram iudice eccleſiaſtico.in.c.ceterum.nu.16.de iudi. 20

2 Miſerabiles perſone ſunt ille que actu:⁊ nō habitu tantū oſtendunt miſeriam.in.c.j.nu.2.de poſtu. 138

1 **Miſſa** an ſit de ſubſtātia collationis ordinum.in.c.quod ſicut.§.ſuper eo.nu.12.de elec. 148

6 Miſſa nō poteſt celebrari in locis priuatis etiam ſuper altari viatico ſine licentia epiſcopi.in rubri.nu.1.de conſe.eccl.vel alta. 205

6 Miſſe due poſſunt celebrari eodem die ab eadē ob cauſam:puta per aduentum alicuius epiſcopi,vel alterius magni viri.in.c.conſuluiſti.nu.3.de cele.miſſa. 209

7 Miſſa ſi andiatur vt facilius quis poſſit feminas videre potius eſt peccatum ꝙ̄ meritum.in.c.j.nu.4.de collu.dete. 135

6 Miſſa integra debet audiri diebus dominicis ⁊ feſtis ſub precepto peccati mortalis.in.c.vt dominicis.nu.3.de paro. 141

6 Miſſa debet audiri diebus feſtis ſub precepto peccati mortalis.in.c.j.nu.8.de vita ⁊ hone.cle. 3

Miſſam audire ſingulis diebus nō tenētur ſacerdotes nō curati.ibi.

6 Miſſa nō poteſt nec debet dici in loco nō conſecrato niſi cum altari viatico.in.c.fi.nu.3.de conſe.eccle.vel alta. 208

6 Miſſa nō eſt audienda vt quis habeat meliores ſegetes:ſed ob deuotiones.in.c.quidam.nu.1.de cele.miſſa. 209

6 Miſſa nō poteſt celebrari ſine igne:aqua:vel cum pane fermentato, vel vaſe ligneo,⁊ ſi quis iſto modo celebrauerit deponitur ꝑpetuo de beneficio.in.c.fi.nu.1.de cele.miſſa. 212

3 **Miſſus** in poſſeſſionem ex primo decreto poſt annum efficitur verus poſſeſſor.licet reus intra annum voluerit cauere ſed nō cauit.in.c.j.nu.1.de eo qui mit.in poſ. 212

Miſſio in poſ.per cōtumaciam partis habet locum etiam in religioſis tam circa res ſpirituales ꝙ̄ temporales.ibi.nu.2.⁊.3.

Miſſio in poſſeſſionem cauſa rei ſeruande habet etiam locum in interdictis in rem.ibi.nu.4.

Miſſus in poſſeſſionem ex ſecundo decreto lucratur fructus ⁊ preſcribit ſed ſi per potentiam aduerſarij non admittitur:tunc ſolū non preſcribit.ibid.nu.91.

Miſſio in poſſeſſionem ipſarum eccleſiarum poteſt fieri quando ipſe petuntur.in.d.c.j.nu.17. 214

Miſſio in poſſeſ.debet fieri in noīa debitorū qn̄ non reperit̄ aliud que reuocabitur qn̄cunqz debitor veniat ⁊ offerat velle ſtare iuri.ibi.nu.18.

Miſſio in poſſeſ.qn̄ nō pōt fieri vel nō habet locuz quomodo ꝓcedet contra contumacem quomodo ſuccurretur actori.⁊ emiſſiue.ibi.nu.9.

Miſſio in poſſeſ.qn̄ fuit actū actione in rem ſcripta vel actione ex empto fit in rem que petitur:⁊ ſi aliquid plus debetur ratione intereſſe fit in alia bona.ibi.nu.20.

Miſſio in poſſeſ.pro rebus ſpiritualibus:an fiat in ſubſidiuz in bona temporalia vel econtra.ibi.nu.21.

3 Miſſus in poſſeſ.etiam in reali ex primo decreto nō poſſidet intra annum,ſed poſt annū ſic:abſqz alio decreto reo in contumacia permanēte.in.c.j.nu.2.de do.⁊ contu. 193

Mittendus in poſſeſ.⁊ nō admiſſus quo caſu habetur ꝓ admiſſo quo ad iuris effectu:de quibus ibi.nu.8. 195

3 Miſſus in poſſeſ.an poſſit compellere reum ad recuperandum eam.in c.ij.nu.18.de dolo ⁊ contu. 196

5 Miſſio ex primo decreto poteſt fieri cōtra abſentem etiā cā reipublice ſi non ſit qui eum defendat.in.c.vt debitus.nu.19.de appel. 327

3 Miſſio in poſ.cauſa rei ſeruande nō habet locum quādo agitur de beneficio obtinendo.in.c.ij.nu.7.de iura.calum. 125

5 Miſſus in poſſeſ.in reali poſt annū eſt incōmutabilis poſſeſſor.⁊ qd in perſonali.in.c.ij.§.in alijs.num.11.20.21.⁊.24.vt lit.non conteſt. 117

Miſſus in poſſeſ.rei hypothecarie excludit reum volentem comparere intra annum ſi miſſus vult probare incontinenti de iure ſuo.ibidē numero.13.

Miſſus in poſſeſ.cauſa rei ſeruande quomodo tedio afficit reum.ibi.numero.14.

Mittendus in poſſeſ.ex perſonali non dz capere omnia bona ſed pro quantitate debiti.ibi.nu.35.

Miſſus ex perſonali ex primo decreto an admittat reum veniētē non reſtituta prius re in quam fuit miſſus.ibi.nu.36.

Miſſus ex primo decreto nec poſt annū facit fructus ſuos:nec relenat ab onere probādi:ſed requiritur ſecundū decretum.ibi.num.38.⁊.40.

Miſſio in poſſ.an fiat ſine trina peremptorie citatione.ibi.nu.45.

Miſſio ſi eſt facta contra plures non auditur vnus volens recuperare pro rata ſua.ibi.

3 Miſſio in poſſeſſionem reuocat̄ ſi non ſtetit per reum quominus intra annum caueret.in.c.cum ſicut.nu.1.⁊.5.de eo qui mitt.in poſ. 214

Miſſio in poſſeſ.in eccleſiam habet locum quando eccleſia petitur vt proprietas alias ſecus.ibi.nu.2.

Miſſio in poſſeſ.in reali efficitur poſſeſſor verus poſt annum etiam in ſpiritualibus.ibi.nu.3.

Miſſio in poſ.reuocatur intra annum ſi eſt oblata cautio etiam vni ex pluribus iudicibus qui cognoſcebant in cauſa.ibid.

3 Miſſionem paſſus ex eius cōtumacia ante li.conteſt.recuperatur intra annum contumaciam purgando:ſecus ſi contumax eſt poſt lit.conteſ.nam tunc non auditur niſi supereſt proprietatem.in.c.prout.nu.6.de dolo ⁊ contu. 198

7 Miſſio in poſ.cauſa rei ſeruande habet locum etiam inter religioſos.in.c.querelam.nu.3.de ſimo. 80

3 Miſſio in poſſeſ.propter cōtumaciam quo caſu habet locum etiam quādo petuntur res eccleſiaſtice.in.c.ij.nu.2.⁊.3.de do.⁊ contu. 165

Miſſio ex primo decreto poteſt reuocari oblata cautione intra annū de iudicio ſiſti que nō poteſt prohiberi a iudice.ibi.nu.13. 196

Miſſio in poſſeſ.fit reo citato abſente vel ante vel poſt citationem et indefenſo:ſecus ſi aliquis amicus vel procurator compareat pro eo.in.c.fi.nu.1.3.⁊.5.de eo qui mit.in poſſeſ. 215

Miſſio cauſa cuſtodire nō explicatur officio iudicis:ſed pars debet petere ⁊ iudex cōcedere alias appellabit.ibi.nu.4.

Miſſio ex primo decreto fit etiā in abſentem cauſa reipublice:ſed reſtituitur abſens reuerſus preſtita cautione de iudicio ſiſti:⁊ nō reficit expenſas quas miſſus fecit niſi fecerit circa fructus.ibi.nu.7.⁊.8.

1 Miſſio in poſſeſſionem cauſa rei ſeruande nō fit in beneficialibus.in c.olim ex literis.nu.5.de reſcrip. 68

3 Miſſus in poſſeſſionē reuocata miſſione recuperat tam expenſas litis quā factas in re.in.c.cū veniſſent.nu.11.de eo qui mit.in poſ. 214

7 Miſſus in poſſeſſionem cauſa rei ſeruande nō tenetur reſtituere reo etiam parato ſatiſdare poſſeſſionem talis ſi miſſus eſt abſens ex cauſa neceſſaria.in.c.dilecto.nu.1.de verbo.ſigni. 204

Miſſus in poſſeſſionē debet citari antequam cogatur reſtituere poſſeſſionem.ibidem.

3 Miſſio in poſſeſſionē in eccleſiam fit quādo ipſa petitur ratione proprietatis ⁊ non tituli.in.c.dilectus.nu.2.de ſeque.poſ.⁊ fru. 222

Miſſus in poſſeſſionem ex primo decreto nō facit fructus ſuos ⁊ tenetur ipſos cōſeruare niſi ex nimia cōtumacia rei iudex miſſo adiudicauerit fructus.ibi.nu.3.

Miſſus in poſſeſſionem ex primo decreto ſi eſt ſuſpectus de diſſipatione fructuum cauebit de reſtituendo in tēpore:ſed ſi diſſipat ſequeſtrabuntur fructus miſſio autem nō reuocabitur.ibi.nu.6.10.13.⁊.19.

Miſſus

5 Miſſus in poſſeſſionem ex pꝛimo decreto nō poſſidet.in.c.cōtingit. nume.2.⁊.5.de dolo ⁊ contu. 209
Miſſus in poſſeſſionē ex pꝛimo decreto in reali nō efficitur poſſeſſoꝛ niſi poſt annum quo caſu nō requiritur ſecundū decretū.ibi.nu.3.⁊.4.
Miſſus in poſſeſſionem in reali efficitur poſſeſſoꝛ ipſe excluſo reo.ſed reſtituit rem cum fructibus reo intra annum comparēti.ibi.nu.5.
Miſſus in poſſeſſionē ex pſonali nō efficitur poſſeſſoꝛ in tātū ꝙ reus poſſidet quo ad culturā agri:ipſe vero cuſtodit ne fruct⁹ diſſipent̄.ibi.
Miſſus in poſſeſſionē ex ſecūdo decreto in perſonali vel in reali poſt annū ex pꝛeſumpta cōtumacia rei qui in veritate nō eſt cōtumax pꝛopter iuſtā cauſam abſentie:vel audiet reū reſtitutū ꝓbata cauſa abſentie vel audiet qꝺ nō ſit reſtitut⁹ ſm diuerſos caſus.de qbus.ibi.nu.6.
Miſſus in poſſeſſionem ex pꝛimo decreto in vna re an pꝛohibeatur vendere aliam.in.d.c.cōtingit.nu.8.de dolo ⁊ contu. 210
Miſſus in poſſeſſionem in reali ex pꝛimo decreto poſt annū efficitur verus poſſeſſoꝛ citra alium iuſſum iudicis:ſecus quādo eſt miſſus ex perſonali.ibi.nu.10.
Miſſio in poſſeſſionē tam ex pꝛimo ꝙ̄ ex ſcꝺo decreto an habeat locum in ſpiritualibus vel beneficialibus:ſiue petātur ratione tituli:ſiue pꝛopꝛietatis ⁊ tam in beneficio obtinēdo ꝙ̄ obtento.ibi.nu.11.
Miſſio in poſſeſſionem ex pꝛimo decreto non poteſt fieri in his rebus in quibus habet exerceri iuriſdictio.ibi.nu.17.
Miſſus in poſſeſſionem ex pꝛimo decreto non facit fructus ſuos niſi fuerit cōſtitutus in magna contumacia.ibi.nu.18.
Miſſus in poſſeſſionem ex carboniano,vel vētris nomine facit fructus ſuos quo ad alimēta tantum.ibi.
Miſſus in poſſeſſionem ex pꝛimo decreto ſi deijciatur vel moleſtetur an habeat interdictum retinēde ⁊ recuperande.ibi.nu.19. 211
Si vendicatur res in quam eſt facta remiſſio an agetur cōtra miſſum vel miſſionem paſſum.ibi.nu.21.
Miſſio in poſſeſſionem tam ex pꝛimo ꝙ̄ ex ſecūdo decreto a quo debet fieri ab oꝛdinario an a delegato.ibi.nu.22.
2 Miſſus in poſſeſſionē ex decreto iudicis poteſt pꝛeſcribere.quia decretū dat ſibi titulū.in.c.paſtoꝛalis.§.pꝛeterea.nu.4.de offic.oꝛdi. 118
2 Miſſio in poſſeſſionem cauſa rei ſeruāde cōceditur etiam religioſis. in.c.j.nu.8.de ſeque.poſſe.⁊ fru. 220
Miſſus in poſſeſſionem debet reſtituere ipſam etiam ſi fuerit oblata cautio de ſtando iuri iudici ⁊ nō parti.nu.20.
Miſſus in poſſeſſionem pꝛopter cōtumaciam rei realiter cōuenti nō facit fructus ſuos intra annum niſi ex magna cōtumacia.in.c.fi.§.in alijs.nu.5.⁊.17.vt lit.nō conteſt. 117
5 Miſſio in poſſeſſionem nō reuocatur niſi pꝛius pꝛeſtita cautione fideiuſſoꝛia vel pignoꝛatitia.in.c.qua fronte.nu.17.de appel. 102
3 Miſſio in poſſeſſionem ex pꝛimo decreto an poſſit fieri per contumaciam pꝛocuratoꝛis.in.c.cum deputati.nu.10.de iudi. 40
2 Miſſio in poſſeſſionem anteꝙ̄ fiat an ſint requirēdi amici abſentis. in.c.cōſultationibus.nu.4.de offi.deleg. 76
3 Miſſio bonoꝛū nō fit in cauſa criminali niſi pꝛo ea agatur ciuiliter et quibus caſibus nō fiat.in.c.tue fraternitatis.nu.6.vt lit.nō cōteſt. 111
3 Miſſio ex pꝛimo decreto fit cōtra quemlibet abſentē ex iuſtam cauſa: quia eſt modici pꝛeiudicij.in.c.cōſultationibus.nu.2.de offi.deleg. 76
Miſſio in poſſeſſionem ex pꝛimo decreto poteſt reuocari ſeruato tamen iuris oꝛdine.vt lit.nō cōteſt.⁊ ſimilibus.ibi.nu.7.
6 **Miſtum** an veniat ſub ſimplicibus.in rubꝛi.nu.4.de vi.et hone.clerico. 2
3 Miſtū ſequitur naturā ſimplicis dignioꝛis.in.c.quā.nu.2.de iudi. 9
3 **Modus** ſi nō ſit ſeruatus an reſoluat rem ipſo iure.in.c.verum.nu.29.de fo.compe. 64
4 Modus largo modo poteſt appellari cōditio.in.c.cū Joānes.nu.3. de fide inſtru. 105
6 **Molendinum** cōſuetus petere ad molendum vel ad furnum venire ad coquendum panem per.xl.annos nō per hoc aſtringitur in futurū cōtinuare.in.c.ex parte aſtenſis.nu.7.de cōceſ.pꝛeben. 61
7 Nō cogitur quis ire ad molēdinū alterius ex eo qꝺ multo tēpoꝛe per pꝛius iuerit:ſecus ſi iuit de neceſſitate etiā qꝺ extraiudicialiter fuerit domino molēdini obtēperatū.in.c.abbate.nu.10.⁊.11.de ver.ſig. 202
6 Molēdinum licet fuerit per me frequētatū per multos annos nō per hoc pꝛohibeoꝛ ire ad aliud ſi volo.in.c.qm̄.nu.7.de vita ⁊ hone.cle. 5
7 Molendinarij vel foꝛnarij mutuantes ad hoc vt veniāt ad molendinum vel furnum ſuum committunt vſuram que eſt reſtituenda pauperibus.in.c.nauiganti.nu.17.de vſu. 131
1 **Moleſtare** quid impoꝛtet.in cap.in noſtra.nume.3.de reſcrip. 80
6 **Monachus** fugitiuus ſi non mutat ſtatum quicquid acquirit:acquirit pꝛioꝛi monaſterio:⁊ qd ſi mutauerit ſtatum.in.c.fi.nu.3.de regu. 165
6 Monachus vel religioſus alicuius oꝛdinis ſtricti non poteſt quis fieri:niſi ſit annoꝛū.xviij.in.c.quia in inſulis.nu.1.2.3.de regu. 157
4 Monachus an poſſit eſſe arbiter vel arbitratoꝛ.in.c. quintauallis. nu.13.de iureiuran. 145
6 Monachi ⁊ alij religioſi an poſſint emittere votum pꝛo ſubſidio terre ſancte ſine licentia abbatis vel alterius ſuperioꝛis.in.c.fi.n.2.de voto ⁊ voti redemp. 178
Monachus nō poteſt eligi in papā ſine cōſenſu abbatis.ibi.nu.3. 188
Monachus qui non poteſt creari in illo monaſterio in quo pꝛo tunc non eſt abbas.in.c.officij.nu.7.de elect. 159
5 Monachus nō poteſt iurare ſine licentia abbatis.in.c.cum cōtingat. nume.23.de fo.compe. 78
Monachus qui eſt in ſtudio poteſt monaſterium obligare vſq; ad pꝛobabilem ſummam.ibi.nu.24.
4 Monachus poteſt agere pꝛo abbate incarcerato vt liberetur.in.c.cū olim.nu.5.de teſti. 66
6 Monachus poteſt pꝛomoueri in epm̄.in.c.licet.nu.6.de regu. 192
1 Monachus nō pꝛofeſſus nō poteſt exigi ad aliquod officium adminiſtrationis.in.c.cum in magiſtrum.nu.3.de elect. 170
1 Monachus poteſt eſſe cum licētia abbatis vicarius epiſcopi.in.c.cū cauſam.nu.9.de elec. 147
3 Monachi ſunt exempti a decimis perſoluēdis.in.c.fi.nume.6.vt lit. pendente. 219
5 Monachi poſſunt exercere curam animarum vbi de hoc eſt cōſuetudo.in.c.cum non liceat.nu.17.de pꝛeſcri. 30
6 Monachus aſſumptus ad epiſcopatum vel ad aliam dignitatem ſecularem an ⁊ quo caſu aſtringatur ſeruare regulam pꝛout ſeruabat in monaſterio.in.c.deus qui.nu.1.de vita ⁊ hone.cleri. 6
6 Monachi nō ſunt ſub iuriſdictione epiſcopi niſi in defectū abbatis. in.c.ea que.nu.1.de ſtatu mona. 183
Inter monachos debet ſeruari equalitas ⁊ in cibis:⁊ in penis:⁊ ſimilibus:niſi ſint multū delicati ⁊ male complexionati.ibi.nu.13.
7 Monachi adinuicem ſe percutientes abſoluuntur per eoꝛum abbates quibus deficiētibus per epiſcopū loci:⁊ ibidem in alijs religionibus.in.c.monachi.nu.1.4.5.de ſen.excom. 179
Monachoꝛum coꝛrectio pertinet ab abbatem vel ad epiſcopū eo negligente aut deficiente.ibi.nu.2.
5 Monachi ⁊ alij religioſi poſſunt habere aliquā pēſionē ex permiſſione abbatis que pōt eis auferri niſi habuerint cōfirmationē a papa nō tamē debet illud tenere vt pꝛopꝛiū.in.c.niſi eſſent.nu.12.de pꝛeben. 31
Monachi pn̄t ſtatuere vt eis debeatur certa pēſio quolibet anno.ibi.
3 Monachus vel alter religioſus nō pōt per ſuperioꝛē poni in aliqua adminiſtratione quo advixerit:imo papa nō poſſet cōcedere niſi hoc faciat ex certa ſciētia.in.c.poꝛrecta.nu.1.⁊.4.de cōfir.vti.vel inuti. 141
Monachus vnius monaſterij poteſt eligi in abbatem alterius monaſterij.in.c.cum monaſterium.nu.1.⁊.3.de elec. 26
7 Monachus quis nō efficitur ex eo quod deferat habitum ſi ipſe non intendebat pꝛofiteri.in.c.tuarum.nu.6.de pꝛiuile. 154
Monachus qui iocoſe ſimulat ſe monachum nō obligatur ad monachatum.ibi.nu.7.
Monachus qui fecit pꝛofeſſionē in monaſterio monialium nō valet pꝛofeſſio ⁊ cōpellit̄ illud exire ⁊ monaſteriū monachoꝛū intrare.ibi.
7 Monachus an ſibi poſſit reſeruare pꝛopꝛium ex pacto.in.c.inſinuante.nu.6.qui cleri.vel vouen. 22
7 Monachus etiam baptizans efficitur pater ſpiritualis.in.c.ex literis.nu.2.de cogna.ſpiri. 38
7 Monachus an poſſit aſſumi in magiſtrum.in.c.quia nōnullis.nu.1. de magiſtra. 94
Monachus pꝛomotus ad eccleſiam ſecularem nō tenetur obſeruare auſteritatem regule ſue religionis.ibi.nu.2.
3 Monachi vel moniales an ſubſint pꝛeſbytero parochiali quo ad ſacramenta recipiēda.in.c.dilectus.nu.16.⁊.17.de capel.mona. 188
Monachus an debeat poſtulari an eligi.in.c.licet.n.2.de offi.dele. 14
4 Monachus clauſtralis vnius monaſterij ſi efficitur pꝛioꝛ alterius monaſterij acquirit pꝛioꝛatui.in.c.in pꝛeſentia.nume.67.de pꝛoba. 20
4 Monachus ⁊ fratres minoꝛes an poſſint teſtificari ſine licentia ſuperioꝛum.in.c.cum nuncius.nu.4.de teſti. 47
Monachus an poſſit perpetuo manere in pꝛioꝛatu manuali de licentia ſuperioꝛis.in.c.inſinuante.nu.6.qui cle.vel vouen. 22
☞ Coꝛſe. Adde qꝺ abbas pōt ad libitū ſuū remouere pꝛioꝛē manualem vt ſint cōmēdatoꝛes:inſtitoꝛes:⁊ pꝛeceptoꝛes.de qbus in.c.cū deputati.de iudi.⁊ eſt tex.in.c.cū ad monaſterium.§.tales.ver.nec alicui.de ſta.mo.⁊ vide doc.in.c.ij.de ſta.mo.facit qꝺ not.Bart.in aut.ingreſſi. C.de ſacroſan.eccl.vbi ſentit hoc licet nō alle.gl.⁊ Inn.in.d.c.inſinuāte.⁊ facit ad hoc gl.in cle.⁊ ſi pꝛincipalis.ſup ver.electionē.de reſcrip. Secus eſt ſi pꝛioꝛ qui cōſueuit ꝑ electionē aſſumi:vel ſi eſt ꝑpetuus:qꝛ talis nō pōt ad nutū reuocari ſine cauſa ⁊ inſtitutionibus regule ſeruatis vt in.d.c.ij.§.pꝛioꝛes.ſed an pꝛioꝛ monialis poſſit ſine iuſta cauſa remoueri:cōcluſio eſt qꝺ ſic:vt ꝑ Jo.an.in nouel.inci.cū ſingula.de pꝛebē.li.vj.⁊ ibi plene ꝑ Domi.de ſan.Gemi.in ver.ſed circa pꝛemiſſa dubitat̄.⁊ ꝑ doc.in.d.c.inſinuāte.⁊ in.d.c.ij.§.pꝛioꝛes.ad vnū tn̄ aduertas ꝙ papa pōt pꝛioꝛatū monialē ſeu clauſtralē cōcedere religioſo ab eo toto vite ſue tēpoꝛe poſſidēdū:qꝺ ſecus eſt in abbate.per.d.c.cū ad

monaſterium.§.tales.ver.nec alicui.ſentit Jnno.in.c.ſi.qui cle.vel vouen.⁊ Fede.de ſe.cõſi.cclix.incip.caſus talis eſt poſito pro cõſtanti ⁊c. vbi latiſſime de hoc.⁊ qđ papa poſſit hoc facere adduco tex.apertiſſimum.in.c.cũ inter.R.ibi dum viueret poſſidendos.de elec.⁊ ibi cõſiculus mens Abb.in.ij.not.nu.2.colligit hoc.quẽ tex.diligenter notabis pro limitatione.c.porrecta.⁊.c.ad noſtrã.de confir.vti.vel inuti. vbi habetur qđ nõ poteſt religioſo confirmari prioratus ad vitã.procedunt illa iura:⁊ ſimilia:niſi papa illud faciat ex certa ſcientia.vt in c.cũ inter R.quod tenet etiam Jnno.ibi.⁊ not.in.c.niſi.de preben.⁊ ſi abbas valet iſtum remouere ſine cauſa:non poſſet.quia quo ad iſtum prioratũ eſt obedientiarius pape ⁊ nõ abbatis ſed remanebit in alijs ſubiectus abbati.ita dicit Vincẽ.in.d.c.cum inter R.quem refert ibi Abb.nu.10.ver.in glo.ij.remanet in alijs ſubiectus abbati.⁊ not.hoc dictũ Vincen.ſingulariter.⁊ de materia vide plene Abb.in.d.c.ad noſtram audientiã.⁊ in.c.porrecta.nu.2.⁊.4.⁊ in.c.niſi.prealleg.⁊ docto. in cle.quia regulares.de ſup.negli.prela.cum ſimi.

9 Monachus vel alius religioſus effectus epiſcopus quicquid acquiſiuit cedit epiſcopatui.in.c.j.nu.5.de teſta. 110

Monachus nouitius nõ poteſt eligi in abbatẽ ⁊ talis electio eſt ipſo iure nulla poteſt tamẽ poſtulari:⁊ ita poſtulatus dicitur tacite profiteri.in.c.quia ingredientibus.nu.4.eo.tit.

7 Monachi an teneantur obedire pontifici cõtra eorum regulam:⁊ an papa poſſit diſpẽſare cum religioſo vt ducat vxorem.in.c.ne dei eccleſiam.nu.2.de ſimo. 91

6 Monachus ex diſpẽſatione pape an poſſit habere propriũ.in.c.propoſuit.nu.15.de cõceſ.preben. 56

7 Monachus excommunicatus quo caſu poſſit per abbatem abſolui. in.c.cum illorum.nu.3.de ſentẽ.excom. 189

2 Monachus poteſt ſtipulari monaſterio abſq; alio mãdato.in.c.quãto.nu.2.de offi.ordi. 114

Monachus an equiparetur ſeruo.ibi.

Monachus delinquendo non obligat monaſterium.ibi.

Monachus qui de licẽtia abbatis eſt in ſtudio poteſt monaſterium pro ſuis neceſſitatibus obligare.ibi.nu.5.

6 Monachi poſſunt licite habere eccleſias parochiales eis ſubiectas quo ad tẽporalia ſuper quibus nõ habent ius inſtituendi ſed tantum preſentãdi:inſtitutio vero pertinet ad epiſcopum.in.c.de monachis. nu.1.2.⁊.8.de preben. 26.⁊ ſeq.

Monachi vel alij religioſi qui habẽt eccleſias ſeculares quod ad titulum collatorum poſſunt in eis inſtituere rectores,nõ autẽ aliquid de fructibus percipere idem ſi haberent quo ad titulum.ibi.nu.7. 127

Monachi vel alij religioſi qui habẽt eccleſias ſeculares quo ad temporalia ⁊ ſpiritualia quam iuriſdictionẽ in his habent.ibi.nu.9.⁊.12.

Monachi vel religioſi fundãtes aliquam eccleſiã quo iure, habuerũt illam.ibi.nu.16.

5 Monachi ⁊ alij religioſi appellãt a correctione ſuperioris qui in corrigendo excedit modum.in.c.ad noſtram.nu.1.de appel. 88

Et vide in nume.7.vbi ponit quid ſit agẽdum in tali appellatione.

Monachi delinquẽtes circa regulam ⁊ ipſius ordinationes ſunt plectendi per abbatem.ſi vero delinquunt circa alia crimina ob que venit formãda contra eos inquiſitio.remiſſiue.ibi.nu.2.⁊.3.

Monachi ⁊ alij religioſi vel clerici ſeculares an poſſint poſt profeſſionem aſtringi vt viuant ſub ſtrictiori regula quam in ingreſſu inuenerunt.ibi.nu.4.⁊.5.

6 Monachi ſub precepto peccati mortalis obligãtur tantum ad tria. ſcilicet caſtitatem:obedientiam:⁊ paupertatem.circa que papa nõ poteſt diſpẽſare cetera cõtẽta in regula nõ obligant ad mortale niſi trãſgrediantur ex contemptu vel niſi regula preceptiue prohibeat.in.c. deus qui.nu.1.de vita ⁊ honeſta.cleri. 6

Monachi poſſunt comedere carnes ſi nõ eſt memoria in contrariũ: maxime papa ſciente ⁊ tolerante.ibi.

Monachi propter ſcandalum vitãdum nõ poſſunt mittere ſubſtantialia regule.ibi.

Monachus vel alius regularis portãs habitum religionis inferius: exterius vero nõ:non incidit in penam.ibi.nu.4. 7

Monachus poteſt promoueri ad eccleſiam curatã,⁊ fieri canonicus in eccleſia ſeculari ratione cure animarum:alias ſecus.ibi.

7 Monachi denuntiãtes abbatem ⁊ denũtiationem proſequentes debent habere expẽſas a monaſterio:⁊ eas propria autoritate accipere. in.c.olim.nu.3.de accu. 74

Monachi ⁊ alij regulares licet nihil poſſideãt tamẽ poſſunt poſſeſſorium recuperande aliquo caſu intẽtare.ibi.nu.11.

Monachus vel alius regularis ſpoliatus per ſuum ſuperiorẽ aliqua dignitate an poſſit agere poſſeſſorio recuperande ad ipſam dignitatem.ibi.nu.12. 75

6 Monachus poteſt profiteri abſq; eo quod ſuſcipiat habitum.in ca. porrectum.nu.1.⁊.7.de regu. 160

6 Monachus nõ poteſt qs fieri ex volũtate niſi acceptetur.ibi.nu.10.

6 Monachus habens peculium ſine licentia abbatis priuatur fratrũ communione ⁊ ſepultura.in.c.monachi.nu.1.de ſtatu mona. 179

Monachus ſi dederit pecuniam pro habẽdo aliquo officio in monaſterio ⁊ ipſe decipiens deponitur.ibi.nu.2.

Monachus qui prefert alicui eccleſie parochiali tanq̃ ſimplex clericus nõ habet vlterius aliquã cõmunionẽ cũ ſuo monaſterio.ibi.nu.2.

Monachus nõ poteſt habere proprium etiam ex conſenſu pape niſi pro alendo ſeipſum quo caſu ſufficit cõſenſus abbatis.ibi.nu.4.

Monachus nõ poteſt inuito abbate tenere aliquam adminiſtrationem.ibi.nu.11.

7 Monachus poteſt promoueri ad rectoriam eccleſie ſecularis vel ad epiſcopatum.an autem poſſit promoueri ad inferiores eccleſias.remiſſiue.in.c.ſicut tuis.nu.2.de ſimo. 88

7 Monachi poſſunt deputari legatis ſedis apoſtolice.in.c.cũ dilecti. nu.1.de accuſa. 66

Monachus poteſt accuſare abbatem ⁊ expẽſas quas facit in accuſa. debet ſoluere monaſterium:quia verſatur vtilitas etiam monaſterij. in.c.ex parte.nu.1.⁊.3.de accu. 59

Dic vt in nume.9.eo.tit.

Monachi nõ veniũt cõtra obediẽtiã quãdo accuſant eorũ prelatum minus idoneum quia in illicitis nõ debent ei obedire.ibi.nu.2.4.⁊.5.

Monachi tenẽtur vendẽte accuſã.abbati obedire dummodo ex hoc accuſa.nõ turbetur.ibi.nu.4.⁊ in.c.cum dilectus.in ſi.eo.titu.

Monachus an ⁊ quando admittatur ad accuſandum abbatem proprium vel alios.ibi.nu.6.⁊.9.

Monachus poteſt accuſare abbatem nõ petita venia.ibi.

Monachi nõ poſſunt aliquam rẽ etiam peculiarem obligare:ſed eleemoſynam competentem facere ſic.ibi.nu.7. 60

Monachi an ⁊ quãdo poſſint obligare monaſterium pro eorũ propria neceſſitate.ibi.nu.8.

3 Monachi eccleſie cathedralis quãdo poſſunt vocari canonici poſſunt eſſe cõmiſſarij ſedis apoſtolice.in.c.cãm que.el.j.nu.9.de iudi. 25

6 Monachus poteſt eſſe laicus ⁊ intereſſe ſingulis tractatibus monaſterij vna cum alijs qui ſunt clerici.in.c.ij.nu.9.de inſti. 51

6 Monachus per profeſſionem factam in vno monaſterio deſinit eſſe monachus primi:nã nemo poteſt eſſe monachus plurium monaſteriorum etiã cõſentiẽtibus prelatis.in.c.preterea.nu.2.⁊.3.de prebẽ. 27

2 Monachi nigri habẽt ſtrictiorem regulam q̃ albi.Ant.in.c.ex parte.nu.2.de tempo.ordi. 38

6 Monachus ſi reperitur habere proprium ⁊ nolit dimittere eſt priuãdus eccleſiaſtica ſepultura:⁊ ſi ibi fuerit ſepultus debet exhumari.in c.nu.1.de ſtatu mona. 180

6 Monachus an poſſit ad aliud monaſterium trãſire temere ⁊ an poſſit aliquid habere.in.c.Joannes.nu.1.⁊.6.de regu. 157

Monachus ex cõceſſione abbatis poteſt habere adminiſtrationem aliquarum rerum ſpectantium ad monaſterium in ſuas neceſſitates conuertendam.ibi.nu.6.

Monachus an poſſit eligi in papam inuito abbate ſuo.ibi.nu.7.

7 Monachus ſimoniace receptus eſt priuãdus illo monaſterio et eſt in arctiori detrudẽdus:in illo vero non niſi diſpenſatiue.in.c.dilectus filius.el.ij.nu.4.de ſimo. 85

6 Monachi ⁊ canonici regulares in quibus caſibus equiparẽtur.in.c. quod dei.nu.2.de ſta.mona. 180

Monachi vel canonici regulares an ⁊ quo caſu poſſunt promoueri ad dignitatem epiſcopalem aut ad eccleſiã inferiorẽ.ibi.nu.5. 181

Monachus vnius monaſterij nõ poteſt eligi in abbatẽ alterius habitus vel religionis.ibi.nu.6.

Monachus vel alius religioſus an poſſit preſentari per patronum ad eccleſiam parochialem.ibi.nu.7.

Monachus diſpenſatus ad curam alicuius eccleſie parochialis eſt ſolutus ab obedientia ſui monaſterij niſi illa eccleſia ſit ſub protectione ⁊ obediẽtia ipſius monaſterij.ibi.nu.9.

Monachus promotus ad curã alicuius eccleſie an ⁊ quo caſu debeat habere conſocium.ibi.

Monachus non poteſt promoueri ad aliquam dignitatem etiam in papam ſine licentia ſui abbatis qui compellitur conſentire ſi vtilitas vel neceſſitas ſuggerit ad promouendum.ibi.nu.12.

6 Monachus nõ eſt recipiendus citra ſuum monaſterium in aliquo loco vt ibi diu moretur.in.c.nõ eſt.nu.5.de regu. 158

Monachus electus in papam nõ poteſt conſentire papatui quia nõ habet nec velle nec nolle ⁊ habet abbatẽ ſuper caput ſuũ vice dei.ibi.

Monachus an ⁊ quãdo poſſit tranſire de vna religione in aliã:ſiue ſtrictiorem:ſiue equalem,ſiue laxiorem.⁊ an requiratur licentia pape vel alicuius prelati.ibi.nu.6.

3 Monachus remanet ciuis ſue ciuitatis quo ad commoda.in.c.poſtulaſti.nu.5.de fo.compe. 80

Monachus poteſt ordinari ab epiſcopo originis licet monaſterium ſit in alia dioceſi.ibi.nu.6.

7 Monachus ſtans in ſtudio vel cuius prelatus abeſt poteſt agere ex preſumpta voluntate ⁊ licentia ſuperioris.in.c.parochianos.nu.3.de ſenten.excom. 182

7 Monachus nunq̃ deſinit eſſe monachus.in.c.cũ ſit ꝓpriũ.nu.7.de condi.

condi.appoſi. 18
1 Monachus tenetur magis obedire abbati ſuo ꝙ epiſcopo loci.in.c. ne pro defectu.nu.5.de elec. 161
6 Monachus an poſſit ex diſpoſitione pape accipere vxorem ad tempus donec accipiat filium:⁊ poſtea ingrediatur monaſterium.in.c.ex publico.nu.15.de conuer.coniug. 161
6 Ad monachatum ⁊ ad aliam religionem poteſt quis adduci blãdis verbis dummodo ei dicantur omnia dura regule.in.c.ad noſtrã.nu.3. de regu. 358
Monachus vel alius religioſus poteſt eſſe epiſcopus vel prelatus cum diſpenſatione:beneficia vero ſimplicia vel canonicatus habere non poteſt etiam diſpẽſatiue.in.c.ſuper eo.nu.3.eo.ti. 158
Monachus vel alius religioſus qui intrauit monaſterium in quo tẽpore ingreſſus nõ obſeruabatur quedam rigoroſitas que iam erat in obſeruantia:ſi poſtea ſuperior vult dictam antiquam rigoroſitatem obſeruari an poſſit predictus religioſus cogi ad obſeruãdum an poſſit inde exire.ibi.nu.4.
7 Monachus acquirit monaſterio ſi perſeuerat in illo: ſecus ſi tranſit ad aliud monaſteriũ vel eccleſiam.in.c.cũ olim.el.ij.nu.6.de priui. 155
Monachus factus epiſcopus nõ ſoluitur a nexibus regule in ſubſtãtialibus in ceteris cõcernentibus ſolẽnitatem ſecus.ibi.nu.7.
6 Monachus profeſſus poteſt extrahi de monaſterio ⁊ epiſcopatui prefici.fauore publico.in.c.per tuas.nu.5.de voto ⁊ voti redemp. 178
Monachus electus in epiſcopũ abſoluitur ab obediẽtia abbatis et nullam amplius habet cõmunionem cũ primo monaſterio.ibi.nu.7.
6 Monachus ſi ante profeſſionem mortuus eſt an ſuccedat ei monaſterium an heredes ſanguinis.in.c.quod a te.nu.6.de cle.coniu. 15
Monachus fugitiuus quicqd acquirit:acquirit monaſterio de quo aufugit ⁊ abbas põt ipſum vẽdicare cũ omnibꝰ bonis q̃ſitis.ibi.nu.7.
Monachus ingrediẽs religionem ſtrictiorem vel factus epiſcopus alterius eccleſie recuperat bona patrimonialia in primum monaſterium tranſlata ⁊ alteri acquirit.ibi.nu.8.
2 Monachus an poſſit agere pro monaſterio ſine mãdato.in.c.j.nu.3. de offi.iudi. 123
6 Monachi de iure communi non habẽt parochiam:ſed ex priuilegio ſic.in.c.in noſtra.nu.5.de ſepul. 157
6 Monachus dicitur habere peculium quando aliquid tenet abbate ſciente ⁊ patiente.in.c.quod quibuſdam.nu.10.de fideiuſ. 99
6 Monachus de licentia abbatis poteſt procurare negotia laicorum amicorum monaſterij ſi in cõſequẽtia poteſt redundare in vtilitatem monaſterij.in.c.ſacerdotibus.nu.2.ne cle.vel mona. 236
6 Monachus nõ poteſt eſſe minor.xiiij.annorum.in.c.ſuper inordinata.nu.10.de preben. 48
6 Monachus nõ poteſt fieri aliquis furioſus niſi poſt furorem habeat ratam profeſſionem expreſſe vel per delationem habitus per annum poſtꝙ furor deceſſit.in.c.ſicut tener.nu.1.⁊.4.de regu. 61
6 Monachi corriguntur per epiſcopum loci quãdo abbas eſt vel negligens vel diſſolutus.in.c.relatum.nu.2.ne cle.vel mona. 238
Monachi ⁊ alij religioſi male viuentes in monaſterio ⁊ incorrigibiles ſunt remouẽdi a monaſterio ⁊ alij in locum eorũ ponẽdi.ibi.nu.2.
6 Monachus aſſumptus ad regimen alterius eccleſie eximitur ab obediẽtia abbatis ſi illa eccleſia nõ erat ſubiecta monaſterio:alias ſecus. in.c.fi.nu.2.de capel.mona. 189
6 Monachus cogitur quis fieri qui habitum monachalem portat vel illum deſinit portare.in.c.vt clerici.nu.1.⁊.3.de reg. 156
Monachus qui ingreſſus eſt religionẽ vt efficeretur abbas licet non cõſequatur intẽtum ſuũ nihilominus remanet monachus.ibi.nu.2.
1 Monachus nõ debet quis fieri vt poſtea creetur abbas.in.c.cum ad noſtram.nu.3.de elec. 158
Monachi poſſunt habere dignitates ſeculares curatas:ſed nõ curatas non.ibi.nu.4.
1 Monachus vnius monaſterij electus abbas in alio monaſterio non habet amplius vocem in primo monaſterio etiam ſi ex cõſenſu capituli hoc ſibi reſeruauerit.in.c.conſtitutus.nu.1.⁊.2.de elect. 169
Monachus nõ poteſt habere locum in duplici monaſterio.ibi.nu.3.
1 Monachus nõ poteſt acceptare epiſcopatum ſine licẽtia abbatis.in c.eccleſia veſtra.el.ij.nu.19.de elec. 182
6 Monachus nõ acquirit ſibi relicta vel legata:ſed requirũtur monaſterio.in.c.cum ad monaſterium.nu.2.de ſta.mona. 181
Monachus effectꝰ eps an poſſit comedere carnes.remiſſiue.ibi.nu.3.
Monachus nõ dicitur habere proprium quãdo adminiſtrat vel expendit aliqd ex permiſſu.puta ſi eſt in ſtudio vel alio modo.ibi.nu.9.
Monachus ex cõſenſu abbatis põt comedere carnes quoniã ex cauſa poteſt comedere.ibi.nu.16.
Monachi qui reperiũtur comedere carnes qr diu in ipſorũ monaſterio vſus carniũ fuit in vſu preſumiť licite carnes comedere.ibi.nu.18.
5 Monachus põt cõueniri de geſtis ante monachatũ nec liberať ꝑ ingreſſum monaſterij:⁊ ſi cõdẽnať debet ſentẽtia ferri in ꝑſonã vtriuſqꝫ: videlicet ⁊ monachi ⁊ monaſterij.in.c.cũ.J.⁊.A.nu.27.de re iudi. 29
Monachus poteſt eſſe procurator alicuius laici quãdo ex hoc poſſet reſultare vtilitas monaſterij.Itẽ ex alijs cauſis de quibus.ibi.nu.29.
Monachus non poteſt recipere literas quãtũcũqꝫ priuatus ſine licẽtia ſuperioris.ibi.nu.31.
6 Monachi retinẽt iura ſanguinis ⁊ ſuccedũt proximioribus ſed acquirunt monaſterio.in.c.quia nos.nu.2.de teſta. 159
5 Monachus proſequendo cauſam propriã ⁊ cõtumax nõ cõdẽnať in expenſis quia nihil habet:ſed conſydera qũo monachus poteſt proſequi cauſam propriam.in.c.nicolao.nu.3.de appel. 133
6 Monachus põt fieri maſculus in etate.xiiij.anno.femina vero in etate.xij.an.in.c.nullus.nu.4.de regu. 156
4 Monachus an obligetur naturaliter ⁊ cum cõſenſu abbatis an obligetur ciuiliter.in.c.ex reſcripto.nu.1.de iureiur. 154
3 Monachus hꝫ interdictũ recuperande:quia poſſidet nomine monaſterij:per ſe autez nihil poſſidet etiam cappam quam habet.in.c.cũ veniſſent.nu.5.de reſtitutiõe ſpolia. 184
2 Monachus an poſſit eſſe aduocatꝰ in cauſa que in cõſequẽtia poteſt eſſe vtilis monaſterio.in.c.ij.nu.3.de poſtu. 138
Monachus poteſt aduocare pro amico monaſterij cum licẽtia abbatis.ibi.nume.3.
5 Monachus alicuius monaſterij quo caſu poſſit preeſſe cure animarũ ⁊ remaneat ſub obedientia abbatis.in.c.j.nu.5.de capel.mo. 187
1 Monachus electus in abbatẽ an ⁊ qñ requirit conſenſum in electiõe a ſuperiore.in.c.cum dilectus.nu.2.de cõſue. 98
Monachus in cauſa monaſterij nõ agit ſine mandato.ibidẽ.nume.9.
3 Monachus an poſſit eſſe in iudicio ſine licẽtia abbatis.in.c.intelleximus.nu.16.de iudi. 24
5 Monachus factus dolo ⁊ matrimonium cõtractum dolo nõ vitiať. in.c.cum dilecti.nu.7.de emp.⁊ vẽdi. 83
4 Monachi vel moniales defendũtur per ſyndicum monaſterij. in cap. cauſam.nu.3.de proba. 33
7 Monachi magis tenẽtur obedire abbati quam epõ.in.c.j.nu.2. de ſtatu monacho. 179
6 Monachus promotus in epm vel cardinalẽ nõ mutat habitũ monachorum neqꝫ regulã quo ad illa tria ſubſtãtialia ⁊ nõ acquirit ſibi ſed eccleſie cui preeſt.in.c.clerici.nu.5.⁊.19.de vita ⁊ honeſtate cle. 8
7 Monachus per ingreſſum religiõis nõ liberatur a cõtractu vel delicto ante ingreſſum perpetrato.in.ca.j.nume.3.de eo qui furtim ordinẽ rece. 141
1 Monachus hodie non poteſt eſſe delegatus niſi papa ex certa ſciẽtia ſibi deleget.in.c.per inquiſitionem.nu.3.de ele. 146
2 Monachi an poſſint preſentare monachum ad eccleſiam ſubiectam monachis que cõſueuit regi per clericos ſeculares.Anto.in.c.ij.nu.4. de ſup.negli.prela. 35
4 Monachus magis debet obedire abbati quã epiſcopo.in.c.ij.nu.6. de appel. 88
6 Monachus qui de cõſenſu abbatis ⁊ capituli ſtat in ſtudio cenſetur habere licentiam faciẽdi eleemoſynas cõgruentes de ſibi conceſſis a ſuperiore.in.c.nouum genus.nu.3.de deci. 143
3 Monachus debet magis obedire abbati ꝙ epiſcopo in cõcernentibus regulam.in.c.ceterum.nu.8.de iudi. 19
2 Monachus vnius monaſterij promotus abbas ad aliud monaſterium ſi poſtea renuntiauit an poſſit repetere locum in primo monaſterio.Anto.in.c.ex tranſmiſſa.nu.7.de renun. 22
6 Monachus transfert in monaſterium omnia bona ⁊ iura ⁊ realia et perſonalia.in.c.veniens.nu.5.de conuer.coniug. 170
6 Monachi diuerſorũ habituũ licet ſint eiuſdẽ ordinis nõ poſſunt ſtare in eodem monaſterio ſed in diuerſis.in.c.ex parte.nu.1.de deci. 146
2 Monachus ſi vocatur ad aliquam dignitatem quis diſpẽſabit cum eo.Anto.in.c.poſt tranſlationem.nu.14.de renun. 31
Monachus an impediatur eligi ad illam dignitatem quam dimiſit vt efficeretur monachus.ibi.nu.22.⁊.24.
5 Monachi nõ perdunt ius ſuccedendi.in.c.relatũ.nu.6.de ſepul. 134
2 Monachi magis tenẽtur obedire eorum abbati quam epiſcopo.in.c. cum ab eccleſiarum.nu.10.de offi.ordi. 112
6 Monachi clerici ⁊ prelati non deſinunt eſſe ciues loci originis licet efficiantur ciues locorum vbi habitant ⁊ vbi habẽt dignitates ⁊ prelaturas.in.c.fi.nu.7.de paro. 142
6 Monachus religioſus poteſt ſine licentia ſui abbatis ſe defendere et eleemoſynam facere in caſu neceſſitatis ⁊ ſi nõ poteſt licentiam cõmode petere.in.c.ij.nu.9.de vita ⁊ hone.cle. 3
Monachus nõ habeť ꝑ mortuo circa ea que ſunt iuris naturalis.ibi.
6 Monachus poteſt fieri quis poſt.xiiij.anno.inuitis parẽtibus.in.c. ſi quis autem.nu.2.de regu. 156
Monachus habetur pro mortuo ⁊ liberatur a patria poteſtate.ibi.
Monachus nõ poteſt quis fieri inuitus etiã oblatus a patre nec monaſterium debet recipere.ibi.nu.9.
Monachus impubes oblatus a patre non obligatur perpetuo monaſterio:ſed vſqꝫ ad etatem annorum.xiiij.⁊ tunc poteſt remanere vel exire prout vult.ibi.nu.10.
6 Monachatus eſt antiquior quã inſtitutio aliorũ religioſorum.in.c.

auaritie.nu.5.de preben. 25

4 **Monaſterium** habet dominium ⁊ poſſeſſionē bonorū ſtatim cum quis eſt factus monachus.in.c.in preſentia.nu.74.de proba. 20

¶Monaſterium non venit iure heredis in bona ingreſſi.ibi.nu.75.

6 ¶Monaſterium quod venit fundandum ex diſpoſitione teſtatoris nō poteſt eius adminiſtratio vel ſubiectio relinqui alteri ꝙ epiſcopo.in c.requiſiſti.nu.22.de teſta. 123

6 ¶Monaſterium vnicum cum alio debet retinere abbatē.in.c.quia monaſterium.nu.7.de reli.domi. 184

3 ¶Monaſterium poteſt pretendere ſubiectionem vel ius eligendi actiue ⁊ paſſiue in alio monaſterio.in.c.inter monaſterium.nu.1.de re iud.72

¶Monaſteriū ſi ſubiacet epō electio abbatis ſpectat ad ipſum vel ad alterū ſuperiorē cui ſubiacet.in.c.monachi.nu.10.de ſta.mona. 182

6 ¶Monaſterium nō acquirit bona ingreſſi quando doloſe propter eius bona circunuenit illum vt ingrederetur ſecus ſi vt ſeruiret deo.in.c.dudum.nu.9.de cōuer.coniu. 171

¶Monaſterium non debet damnificari ex delicto particularis monachi niſi omnes delinquerent.ibidem.

5 ¶Monaſteriū pōt habere pleno iure eccleſiā inferiorē ſubiectā aut ex priuilegio aut ex preſcriptione.in.c.auditis.nu.4.de preſcriptio. 34

6 ¶Monaſteriū non mutat ſtatū ſuū reſpectu exēptionis vel nō ſi mutat ſtatum reſpectu habitantium.in.c.dilectus.nu.9.de capel.mona. 188

6 ¶Monaſterīj tota poteſtas eſt penes abbatem.in.c.ioannes. nume.4. de regu. 157

6 ¶Monaſterium eſt obligatum ad ſuſtentandum monachos.in cap.ſuper inordinata.nu.10.de preben. 48

8 ¶Monaſterium poteſt habere clericos ſeculares ibi beneficiatos qui tamen non facient vnum corpus cum monachis.in.c. quoniam.nu.1. de priuile. 158

6 ¶Monaſteriū curā animarū ſi habet debent clerici ſeculares huiuſmodi cure preeſſe quorum inſtitutio vel depoſitio pertinet ad epiſcopum loci cum conſilio monaſterīj.in.c.j.nu.1.2.⁊.6.de capel.mona. 187

6 ¶Monaſterio vacāte ob depoſitionem abbatis:vel aliter:an ſuccedat capitulum tam in temporalibus ꝙ in ſpiritualibus.in.c.ea que.nu.8. de ſtatu mona. 183

2 ¶Monachus an poſſit de licentia ſolius abbatis ad aliud monaſteriū tranſire.Anto.in.c.ſi.nu.2.de renun. 34

6 ¶Monaſterium ſubiectū eſt epiſcopo in cuius dioceſi eſt ſitū niſi probetur exemptum.in.c.cum dilectus.nu.1.de reli.domi. 186

5 ¶Monaſterium obligatur ex facto monachi quo caſu omnia concipiuntur in perſonam monaſterīj.in.c.cum.J.⁊ A.nu.28.de re iud.77

7 ¶Monaſterium exemptum dicitur eſſe in dioceſi epiſcopi.in.c.de monialibus.nu.4.de ſen.excom. 190

3 ¶Monaſterium ſtatim ꝙ apprehēdit poſſeſſionē alicuius tanꝙ monachi apprehēdit etiam abſqꝫ apprehenſione reali poſſeſſionē omniū que habebat ingreſſus.in.c.cum ad ſedem.nu.13.de reſti.ſpo. 186

6 ¶Monaſterium non poteſt per epm ſine cauſa ſpoliari monachis vt alīj alterꝰ ordinis apponant in eo.in.c.relatū.nu.4.ne cle.vel mo.138

¶Monaſterium ſi habet monachos incorrigibiles an ⁊ quo caſu poſſint in eo clerici ſeculares poni.ibi.nu.5.

6 ¶Monaſterium poteſt erigi in eccleſia cathedrali ſi papa mandat.in c.j.nu.1.ne ſede vacan. 64

¶Monaſteria tenentur ad eleemoſynas faciendas ⁊ ad hoſpitalitatem tenendam:⁊ ad religionem ſeruandam.ibi.nu.2.

2 ¶Monaſteria poſſunt habere iuriſdictionem temporalem ⁊ epiſcopalem in ſubditos.in.c.dilectus.nu.1.de offi.ordi. 122

¶Monaſteria an ⁊ in quibus ſubſint iuriſdictioni epiſcopali:⁊ in quibus ſint exempta.vide per totum.ibi.nu.4.

¶Monaſteria an ſint obligata ad decimas prediales.ibi.

4 ¶Monaſterio poteſt quis donare ſe ⁊ ad omnia bona ſua vt efficiatur conuerſus ⁊ nō monachus.in.c.in preſentia.nu.1.de proba. 13

6 ¶Monaſteria monialium frequētans ſi eſt clericus ſuſpenditur:ſi eſt laicus excommunicatur niſi ex iuſta cauſa ⁊ manifeſta.in.c.ex monaſterio.nu.1.2.⁊.3.de vita ⁊ honeſta.cleri. 4

5 ¶Monaſteria ſubſunt epiſcopo loci de iure cōmuni.in.c.ex parte.nu.2. de regu. 164

6 ¶Monaſterium non poteſt grauari per epiſcopū nouo cenſu.in.c.ſcientes.nu.1.de cenſi. 199

¶Monaſteria debent eſſe exempta ab omnibus oneribus ⁊ preſtationibus.ibi.nu.3.

5 ¶Monaſterium cōdemnatur in expēſis ex cōtumacia abbatis ⁊ capituli.in.c.nicolao.nu.3.de appel. 133

6 ¶Monaſteria non ſubiacent epiſcopo niſi in cauſa correctionis.in.c.j. nu.1.2.3.5.⁊.6.de ſta.mona.

¶Monaſteria an teneantur cōtribuere quādo epiſcopus vadit ad aliquem locum pro vtilitate dioceſis.ibi.nu.6.

¶Monaſteria an teneantur epiſcopo ad charitatiuum ſubſidium ſicut alie eccleſie.ibi.nu.7.

6 ¶Monaſteria tenentur cōtribuere in viſitationibus quas facit archiepiſcopus.in.c.ſopite.nu.1.2.⁊.4.de cenſi. 202

6 ¶Monaſterio alicui poteſt quis ſe ⁊ ſua dedicare abſqꝫ eo quod efficiatur monachus.in.c.cum dilectus.nu.2.de ſucceſ.ab inteſt. 136

6 **Moneta** debet ſolui illius valoris cuiꝰ erat tēpore quo fuit promiſſa.in.c.olim cauſam.nu.4.de cenſi. 204

7 ¶Monetam falſam ſcienter expēdens nō punitur pena falſi regulariter.in.c.ad falſariorum.nu.5.de cri.fal. 135

4 ¶Moneta falſariꝰ qua pena puniatur.in.c.quāto.nu.4.de iureiur.240

¶Monetam falſam ſcienter expendēs qua pena puniatur.ibi.nu.5.

¶Monetam cudere an licitum ſit inferiori a principe.ibi.nu.6.

An inſcribēs nomē alterius in moneta incurrat falſum.ibi.nu.9. 141

¶Monetam cudendi ius habēt quot modis princeps vel alius dicatur eam fraudare.ibi.nu.11.

¶Monete valor quia erat tēpore teſtamenti attenditur ſi in teſtamento relinquitur pecunia.ibi.nu.13.

¶Moneta que currebat tempore ſtatuti an attēdatur in ſtatutis mandatis gratīs:an que currit poſt cōditum ſtatutum.ibi.nu.14.

1 **Moniales** habent electionem.in.c.cum dilectus.nu.19. de conſue. 100

7 ¶Moniales excōmunicare abſoluūtur per epiſcopū loci etiā quod exceſſus ſit enormis.in.c.de monialibus.nu.1.4.⁊.5.de ſenten.excō. 190

¶Moniales gaudent priuilegio canonis ſi quis ſuadente.ibi.nu.2.

6 ¶Monialis profeſſa poteſt cōtrahere matrimoniū ſi ex hoc poteſt venire magna vtilitas reipublice Chriſtiane.in.c.cum ad monaſterium. nu.21.de ſtatu mona. 182

7 ¶Monialis gaudet priuilegio canonis ſi quis ſuadente.in.c.veniens. nu.2.de ſenten.excom. 183

6 ¶Monialis que ante aſſumptionē habitus fuit corrupta nō conſecratur.electus vero in epiſcopū cōſecratur licet ante habuerit vxorem de ratione differentie.remiſſiue.in.c.tua.nu.3.de cōſe.eccle.vel alta. 206

7 ¶Moniales quādo recipiūt aliquā in ſororē nō debēt ab ea vel eius cōſanguineis aliqd petere,ſed vel ipſi cōſanguinei aliquid ſpōte offerāt monaſterio:vel qd ipſi dicāt volēti intrare vt aliqd portet pro victu: nō autē paciſcātur:quia eſſet ſimonia.in.c.nō ſatis.nu.6.de ſimo. 78

6 ¶Monialis poteſt ingredi aliud monaſteriū ſtrictius.in.c.ea que.nume.7.de ſtatu mona. 183

7 ¶Moniales etiam pretextu paupertatis non debent recipere aliquid ab intrare volētibus monaſteria:quia debent tot recipere quot poſſunt ex redditibus viuere niſi hoc faciant per viā proteſtationis ſimplicis.in.c.quoniam.nu.5.de ſimo. 96

6 ¶Moniales tenentur deferre habitum ſecularem ⁊ ſm cōſuetudinem loci illū portare ⁊ ſi nō fecerint nō per hoc iudicātur ſeculares ſi ſe monaſterio dedicauerūt.in.c.quia ingrediētibus.nu.1.2.3.de teſta. 111

5 ¶Monialem carnaliter cognoſcens cōmittit tria delicta:adulterium: ſacrilegium ⁊ inceſtum.in.c.cum dilectis.nu.2.de purg.cano. 149

1 ¶Moniales nō poſſunt clauſtrum exire:ſed poſſunt procuratorē conſtituere.in.c.cum dilecta.nu.1.de reſcrip. 66

3 ¶Moniali vitiata committuntur tria crimina adulterium ſacrilegiū ⁊ inceſtus.in.c.at ſi clerici.nu.35.de iudi. 15

6 ¶Moniales vtrum de iure debeāt tonſurari.in.c.vxoratus.nume.4.de conuer.coniug. 168

6 ¶Monialem violans incurrit plura peccata:de quibus.in.c.monaſteria.nu.6.de vita ⁊ hone.cleri. 5

¶Moniales poſſunt cōpromittere electionem abbatiſſe in maſculum. in.c.cauſam que.nu.3.de ele. 128

6 ¶Moniales ⁊ conuerſi nō debent habere clericam:ſed caput tonſum. in.c.ſi quis ex clericis.nu.2.de vita ⁊ hone.cleri. 4

Monitio iudicis ſedētis ꝑ tribunali hꝫ vim trine admonitionis.in.c.eccleſia ſancte marie.n.8.de cōſti.31

2 ¶Monitio nō requiritur quādo certum eſt illū cui debet fieri nō habere facultatem aliquid faciendi vel in aliquo actu interueniendi.in.c. extirpande.in repe.§.qui vero.nu.22.⁊.19.⁊ ſeq.de preben. 41

6 ¶Monitio ſi nō procedat clericus non priuatur beneficio propter nō reſidentiam.in.c.vnico.nu.18.vt eccle.benefi.ſine dimi.confe. 54

¶Monitio iudicis facta in preſentia partis habet vim trine citationis.in.c.conſuluit.nu.12.de offi.delega. 76

7 ¶Monitio an requiratur quādo agitur ciuiliter de crimine vel quādo agitur in cauſis mere ciuilibꝰ.in.c.ſi quis epiſcopus.nu.4.de accu.56

2 ¶Monitio quātūcūqꝫ extraiudicialis debet eſſe trina qñ requirit ſuperior de cōuincēda eius negligētia.Ant.in.c.j.nu.1.de ſup.neg.pla. 34

1 ¶Monitio vna regulariter requiritur in actibus extraiudicialibus.in c.ex literis.nu.8.de conſti. 40

7 ¶Monitio de qua.in.c.ſi quis epiſcopus.de accu.non eſt neceſſaria in accuſationibus.ibi.nu.6. 56

6 **Morbus** ſuperueniens alicui animali empto an preſumatur antiquus vel nouus.in.c.iniuſtum.nu.6.de rerum permuta. 89

7 ¶Mors tribus modis probatur:⁊ que probatio excuſet vxorem ſi ad ſecunda vota tranſeat.in.c.in preſentia.nu.6.de ſponſa. 8

¶Mors quomodo probetur.in.c.ſi.§.porro.nu.12.vt lit.nō cōteſt. 115

3 Mors non eſt alicui danda diebus feſtinis vbi aliqui excipiuntur qui poſſunt condemnari.in.c.j.nu.2.de fer. 137
6 Mors ciuilis an ꝛ quibus caſibus equipararetur morti naturali.in.c. cum ſis.nu.5.de coniug. 166
7 Morti pena quando reperitur in canonibus intelligitur de excommunicatione.in.c.j.nu.4.de furtis. 121
Mortuus in aliquo facinore preſumitur mortuus in peccato mortali niſi appareant aliqua ſigna contritionis.c.fores.nu.1.eo.ti.
7 Mors vbicunq; in canonibus nominatur intelligitur de ciuili.in.c.j. nu.2.de homi. 107
7 Mortuus reſuſcitatus an recuperet vxorem filios ꝛ alia bona.in.c. fraternitatis.nu.22.de frig.ꝛ male. 36
Mortuus reſuſcitatus an ſit batizandus vel iterum ordinādus ꝛ an ſoluatur religio.ibi.
7 Mortuus quis non preſumitur licet habita diligenti inquiſitione ignoratur vbi ſit.in.c.in preſentia.nu.4.de ſponſa. 8
3 Mori melius eſt ꝙ peccare.in.c.literas.nu.25.de reſti.ſpo. 18
7 Mora vltima nocet.in capitulo ſignificaſti.numero.8.de diuor. 47
5 Mora interpellat pro homine in foro contentioſo ſed non penitentiali.in.c.ſi.nu.19.de preſcrip. 45
2 More purgatio non committitur vbi eſt facta executio a iure.Ant.in c.licet magiſter.nu.2.ꝛ.5.de ſupplen.neg.prela.fo.25.ꝛ vide in.c.ſi.in ſi.nota.eo.tit.
7 Mora vltima nocet quando prima eſt purgata:alias ſecus.in.c.conſtitutus.nu.4.de penis. 170
2 More quando eſt periculum multa conceduntur que alias non concederentur.in.c.ad reprimendam.nu.3.de offi.ordi. 115
6 Mora poteſt incontinenti purgari in diſpoſitione penali ſi in ipſo iure poſt lapſum temporis non committitur:alias ſecus.in.c.potuit.n. 6.de locato. 88
Mores alicuius ſunt inquirēdi in loco vbi diu ille fuit verſatus.in.c.
1 ſcriptum.nu.2.de elec. 159
5 Moratoria facta alicui vt intra tantum tempus non moleſtetur habet incluſam conditionem ſi interim caueat de ſoluendo in termino niſi ille qui obtinuit poſſideat immobilia.in.c.quod ad cōſultationē. nu.23.de re iudi. 64
6 Motus proprius principis tollit omnem ſurreptionē.in.c. cum noſtris.nu.19.de conceſ.preben. 58
7 Motus proprius pape an tollat ſurreptionem ꝛ obreptionem.in.c. quia circa.nu.7.de conſan.ꝛ affi. 33
1 Motus proprius principis non confirmat gratiam contra intentionem principis.c.per inquiſitionem.nu.7.de elec. 46
1 Motus proprius principis ad reſcribendum excludit ſurreptionem. in.c.ad aures.nu.5.de reſcrip. 49
2 Motus proprius cadit in inferiorē a papa.An.in.c.tuā.n.1.de eta. ꝛ quali. 46
5 Motus proprius principis non firmat gratiam contra preſumptam intentionem concedentis.in.c.cum olim.nu.15.de re iudi. 60
2 Multa ſine pena eſt applicanda fiſco ꝛ nō iudici imponenti. in capitu.irrefragabili.§.ceterum.numero.1.de offici. ordi. 119
6 Multa que imponitur clericis pro delicto an applicetur mulctanti. in.c.quia diuerſitatem.nu.14.de conceſ.preben. 57
3 Multa.i.pena quam imponit iudex an habeat locum de iure canonico.c.j.nu.3.4.5.6.7.ꝛ.9.de do.ꝛ contu. 193
3 Multa an poſſit imponi per iudicem delegatum vel ſubdelegatum. in.c.de cauſis.nu.12.de offi.deleg. 74
Multa quid eſt ꝛ quando imponatur.ibi.
2 Multa permittuntur incidenter que alias non permitterentur. in.c.cū reſtitutionis.nu.3.ꝛ.7.de reſti.in integ. 163
6 Multi verificantur in duobus plures vero nō.in.c.ad noſtram.nu.5. de rebus eccle.alie. 77
6 Multa licent que tamen non decent.in.c.magne.nu.3.de vo.ꝛ vo. redemp. 176
7 Multitudo hominū ſi cōmiſerit aliquā coniurationem facit quod delictū mitius propter ſcandalū vitandum puniatur principales vero grauiter puniuntur.in.c.latores.nu.9.de cle.excom. 140
7 Mulier pauper ꝛ pupillus regulariter non admittūtur ad accuſandum niſi forte proſequendo iniuriā propriam. in.c.j.nu.9.ꝛ.10.de accu. 15.ꝛ ſeq.
7 Mulier per quantum tempus matrimoniū differre debeat poſt mortem viri ſaltem de honeſtate.in.c.ſi.n.3.de ſecū.nup. 55
1 Mulier trāſiens ad ſecunda vota poſt paucos dies a morte primi mariti an puniatur propter ſanguinis cōmiſtionem.in.c.eccleſia ſancte marie.nu.15.de conſti. 31
3 Mulier committens adulterium perdit dotem ſuam.in.c.j.nu.3.vt lite non conteſta. 106
7 Mulier tēpore appropinquitatis partus an poſſit petere ꝛ accipere corpus chriſti ſi eſt ciuitate interdicta ꝛ ſic an aſſimiletur morientibꝰ.in c.quod in te.nu.8.de peni.ꝛ remiſ. 15
7 Mulieri an ſit credēdū de copula videlicet an fuerit ante vel poſtꝙ conditio defecit.in.c.per tuas.nu.5.de condi.appo. 19
6 Mulier tuta exceptione velleiani non tenetur in foro anime.in.c.quia plerique.nu.27.de immu.eccle. 233
4 Mulier non admittitur in teſtem de iure canonico qū de crimine agitatur criminaliter.in.c.quoniam.nu.1.de teſti. 37
4 Mulieres due ſufficiūt ad perhibendum teſtimonium ſuper cōtrahēdo vel diſſoluendo matrimonio.in.c.ſuper eo.el.ſi.nu.2.de teſti. 55
Mulieres nobilitantur ex perſonis virorum ſuorum ꝛ talem honorē retinent etiam in viduitate.ibi.nu.3.
7 Mulier ſuperinducta a tertio viro an poſſit contra aliam opponere de iure ſuo.in.c.veniens.el.j.nu.9.de ſponſa. 7
6 Mulier que prohibetur contrahere ſine certa ſolennitate non ꝓhibetur adire hereditatem etiam ſine illa ſolēnitate.in.c.cum eccleſia.n.7. de immuni.eccle.ꝛ cemi. 227
6 Mulier que ſine cauſa incidit ſibi capillos eſt excommunicanda.in.c. ſi quis ex clericis.nu.1.de vi.ꝛ ho.cle. 4
4 Mulier nundum a viro cognita an ſit viro reſtituēda ceſſante cauſa monachatus.in.c.cauſam.nu.1.de proba. 35
7 Mulier effici poteſt mater ſpiritualis ſed non legalis.in.c.veniēs.n. 3.de cogna.ſpiri. 27
Mulier adoptare non poteſt nec arrogare.ibi.
7 Mulier ſi ꝑ iudiciū eccleſie ſeparata a primo viuente illo contrahit cū ſecundo legitima erit proles quam ex illo ſuſcepit.in.c.perlatum.nu. 1.4.ꝛ.5.qui fil.ſint legi. 41
7 Mulier non excuſatur a fornicatione etiam propter paupertatē.in.c. ſignificaſti.nu.3.de diuor. 47
7 Mulieri aſſerenti ſe cōmiſiſſe adulterium cum aliquo nō creditur.in c.ſignificaſti.nu.4.de adul.ꝛ ſtu. 116
7 Mulieris inſpectio quomodo ꝑ matronas fiat.i.c.fraternitatis.n.4. de frigi.ꝛ male. 36
4 Mulier poteſt intrare religionē inuito marito:ſi matrimoniū nō eſt conſummatum.in.c.propoſuiſti.nu.16.de proba. 8
5 Mulier non poteſt regulariter eſſe ꝓcuratrix aut arbitrix aut iudex. in.c.cum dilecta.nu.17.de confirma.vti.vel inuti. 141
Mulier poteſt habitare iuriſdictionem quando ſuccedit in aliquo regno vel comitatu.ibi.
Mulier regulariter non eſt procuratrix ad iudicia ſed ad negotia ſit. de quo vide remiſſiue.ibid.
Mulier an poſſit renuntiare velleiano.in.c.ſi diligenti.nu.7.de fo. competen. 73
3 ☞ Correctꝰ. Adde qd cōis opi. que ſeruatur eſt hec. qd pōt dūmodo mulier fuerit certificata.ꝛ vide do.Ant.ꝛ Io.de imo.i.c.ſi diligēti.in gl.ꝛ vide do.Alex.poſt Bar.in.d.l.ſi.ꝛ Bar.in.l.ſi quis in cōſcribendo.C.de pac. Adde tū ſingulariter qd licet mulier renuntiauerit cū iuramento velleiano:nihilominus non intelligitur renuntiaſſe noue cōſtitutioni:que mulierē ipſo iure releuat.de quo in aut.vt nulli iudicū. §.ſed illud.ver.ita modo voluit Bal.in.l.j.C.ne vxor ꝑ mari.ꝛ in.l.j. C.ad velleianum.ꝛ an requiratur certioratio.Bal.tenuit qd nō.in.l. ſi mulier.ꝛ ad velleia.ſed Ioā.an.in.c.cū cauſam.de emptio.ꝛ vendi. tenet quod requiratur.allegat gl.in.l.ſi.§.pe.ff.ad velleia.ꝛ ibi per gl. an preſumatur certioratio ad quod vide Alexā.de imo.in.l.ſi.de reſciu. vendi.ꝛ predicta intelligit Io.an.etiā ſi iurauit.ſed do.Ant.in.c.cū contingat.de iureiur.dicit ꝙ ſi interueniat iuramentum preſumitur certioratio.vide Bar.in.l.ſi quis pro eo.ff.de fideiuſſo.
7 Mulier cogitur ex officio iudicis donata ſibi a viro ꝓpter nuptias ꝑ conſecrationē illiciti matrimonij relaxare ſi talis donatio preſtat impedimentum diſſolutioni talis matrimonij.in.c.ꝛ ſi neceſſe.nu.1.de dona.inter vi.ꝛ vxo. 51
7 Mulieri que negat in matrimonio conſenſiſſe nō creditur ſi maritus probat contrarium:ſecus ſi probat ſe per metum conſenſiſſe qui pōt cadere in conſtantem.in.c.conſultationi.nu.1.de ſponſa. 10
Mulier poteſt inuita cognoſci.in.c.diſcretionē.nu.3.de eo qui cog. conſan. 30
7 Mulier ſi eſt arcta ꝛ non appareat quod abſq; periculo corporali habiles reddi poſſit ſeparatur matrimonium.in.c.fraternitatis.nu.1.ꝛ 6.de frig.ꝛ male. 36
Mulier ab vno cognita preſumitur qd ſit cognoſcibilis a quocunq; ibidem.nu.7.
Mulier impotēs ſeparata a primo viro ſi poſtea ab alio cognoſcitur an ſit reſtituenda primo.ibi.nu.19.20.ꝛ.37.
6 Mulier que tranſiuit ad ſecunda vota dicitur caſte viuere.in.c. vt clericorum.nu.5.de vita ꝛ hone.cleri. 7
4 Mulieres due contendentes de filio ſi decedant an vtriq; vel neutri vel cui ſuccedere debeat iſte filius. in capitu. afferte. nume.7. de preſumptio. 117
Mulier petens ſeparari propter impotentiam non tenetur ſpecificare cauſam impotentie.in.c.ſi.nu.4.ꝛ.7.de frig.ꝛ male. 37
7 Mulier aſſerens ſe concepiſſe ex aliquo ſi ille dicat contrariū cui eſt

credendum,remiſſiue.in.c.ſicut.nu.4.⁊.5.de homi. 113
6 Mulier non excuſatur ab ignorantia iuris in aliquo caſu.in.c.veniēs. nu.3.de conuer.coniu. 170
7 Mulier ſi corrumpatur inuita non dicitur corrupta quo ad deū.in c.ſuper ſpecula.nu.4.de priui. 160
3 Mulier poteſt vendicare maritum ſuum.in.c.j.numero.1. de ordi. cog. 141
6 Mulier pro dote ſibi reſtituenda agit contra quencunqȝ bona mariti poſſidentem.in.c.ex literis.n.1.de pig. 94
Mulier an preferatur in dote repetenda creditoribus habētibus expreſſam hypothecam.ibi.nu.8. 99
Mulier an habeat obligata bona mariti reſpectu donatiōis propter nuptias ⁊ an in ea preferatur anteriorib⁹ creditorib⁹.⁊ quid in bonis paraphernalibus.ibi.nu.9.⁊.10.
Mulieres nō pn̄t inducere cōſuetudinē.in.c.ſi.nu.8.de conſue. 100
6 Mulieres quo caſu peccāt mortaliter in colorando earum facies.in c.j.nu.11.ne cle.vel mona. 253
7 Mulier non excuſatur per coactionem modicam.in.c.inſinuante.n. 3.qui cle.vel vo. 22
7 Mulier nō reclamans contra matrimoniū poſt.xij.annum non auditur poſtea.in.c.inſuper.nu.4.qui matri.accu.poſ. 45
7 Mulier nubens intra annum lugubrem hodie infamiā nō incurrit. in.c.ſuper illa.nu.1.de ſecun.nup. 54
Mulier debet lugere virum defunctum per annū ⁊ veſtes lugubres deferre ſed hodie aliud eſt.ibid.nu.2.
7 Mulieres cuiuſcūqȝ gradus ⁊ generis ſint ſi percutiant clericos poſſunt abſolui ab epo loci.in.c.mulieres.nu.2.de ſentē.excom. 180
4 Mulier ſine iuramento nō obligatur etiam naturaliter vendendo rē dotalem nec eius fideiuſſor.in.c.cū contingat.nu.2.de iureiur. 155
3 Mulier etiam maritata dicitur in poteſtate patris niſi ſit emancipata.in.c.literas.nu.27.de reſti.ſpo. 183
5 **Munera** que dicantur tam realia quam perſonalia vel mixta ⁊ ſimilia ⁊ qui teneatur ad ea.in.c.non minus. nu.11.de immu.eccle.⁊ cemi. 234
Munera perſonalia ſunt que labore corporis explicantur ſine rerum detrimento.ibi.nu.12.
Munera perſonalia iuriſdictionem nō habentia nō poſſunt ſubire femine alias ſecus.ibi.nu.13. 225
6 Munera ordinaria ſunt illa que imponuntur a lege vel a principe.in c.licet.nu.4.de cenſi. 199
7 Munera an inducant ſimoniam conſideretur perſona dantis ⁊ recipientis qualitas ⁊ quantitas muneris.in.c.⁊ ſi queſtiones.numero.1. de ſimo. 81
7 Munera receptio amplexus oſcula ⁊ nixus ad copulā niſi plene cognoſcatur non faciunt tranſire ſponſalia in matrimoniū.in.c.j.nu.3. de ma.contrac. 37
2 Mutatio pallij cum tempore iuuentutis diſcriminis periculi ſeu belli videtur periculoſa.in.c.j.nu.2.de renun. 10
6 Mutuum factum ſine temporis prefinitione non poteſt incontinenti reuocari.in.c.ſi.nu.17.de precarijs. 78
6 Mutuum acceptū p religioſum ſi non ſit verſum in vtilitatē eccleſie non tenetur eccleſia.in.c.quod quibuſdam.nu.1.de fideiuſ. 99
4 Mutuū vel depoſitum pecuniarum an debeat reſtitui in eadem forma ⁊ materia vel an poſſit reſtitui diuerſa forma vel in diuerſa materia.in.c.quanto.nu.15.de iureiur. 141
6 Mutuans ad hoc vt tali tempore recipiat frumētum debet fieri eſtimatio frumenti ſecundum tempus ſolutionis.in capitulo.j.nu.3.ne cleri.vel mona. 235
7 Mutuum probatur ſi teſtis dixerit vidi pecuniā ſibi numerari licet non dicat nomine mutui.in.c.ſi queſtiones.nu.3.de ſimo. 81
7 Mutuarius ſi fuit in mora reſtituendi mutuatam pecuniam poterit conueniri ad intereſſe ſine metu vſure.in.c.nauiganti.numero.14.de vſuris. 131
Mutuans frumētū qđ valebat tūc decē ſi tempore receptionis valet viginti an poſſit cum conſcientia recipere ſi plus valet.ibi.nu.20.
7 Mutus ſine verbis poteſt contrahere matrimonium.in.c.tue fraternitati.nu.3.de ſponſa. 9
7 Mutus ⁊ ſurdus ⁊ quicunqȝ qui expreſſe non prohibetur matrimonium contrahere poteſt.in.c.cum apud.nu.1.de ſponſa. 9
Mutus ⁊ ſurdus poſſunt explicare omnem contractum qui ſolo cōſenſu contrahitur.ibi.nu.4.
Mutus ⁊ ſurdus ⁊ cecus ſimul nunquid poſſint matrimonium contrahere.ibi.nu.6.

¶ De litera.N.

7 **Narrata** in impetratione probari debent per impetrantem ⁊ opponēs ea probare non tenet. in.c.quia circa.nu.3.de conſan.⁊ affi. 33
Narratorum veritas cōſideratur ſecundum tēpus impetrationis:q2 nō ſufficeret quod eſſent vera ante vel poſt.ibi.nu.4.
Narrata ſuperflue in libello vltra eius cōcluſionē nō ſubijciūtur neceſſitati probandi.in.c.j.nu.22.de lit.conteſt. 105
Naturalis excludit ſubſtitutum quando perſona inſtituta non pōt habere filium legitimū.in.c.in preſentia.nu.14.de proba. 15
Naturalis nō excludit ſubſtitutum ſi teſtator erat honeſte vite.ibidē. numero.18.
Naturalis an excludatur a ſucceſſione matris per ſubſtitutū.ibi.n.21.
7 Natus ex libera vel liberta liber eſt.in.c.j . numero.1.de natis ex lib. vendi. 26
Natus ex ciuibus in comitatu dicitur eſſe ciuis.in.c.rodulphus.n.8. de reſcrip. 84
Natus ex parentibus per aliquem locum tranſeuntibus nō dicitur ciuis illius loci.ibid.nu.9.
4 Natus ex adultera preſumitur natus ex legitimo patre nō adultero. c.per tuas.nu.1.de proba. 25
Natus ex concubina preſumitur natus ex concubinario.ibi.nu.2.
7 **Nepos** legitimus filius illegitimi non ſuccedit auo.in.c.ex tenore.nu.2.qui ſi.ſint legi. 44
7 Nepos proprie dicitur filius ex filio vel filia:ex fratre vero vel ſorore dicitur nepos etiam ſed improprie.in capitulo accedēs.nu.2.de accuſatio. 71
2 Nepotes ex filio preſbyteri an poſſint intitulari in eccleſia auita.Ant. in.c.extirpandas.nu.8.de fil.preſby. 54
6 **Neceſſitas** quando imminet periculū eſt in mora poteſt actus explicari ſine ſolēnitate alias requiſita. in.c.non minus.nu.19.de immu.eccle.⁊ cemi. 226
6 Neceſſitas facit ceſſare iuris ſolennitates.in.c.tua nos.nu.8.de eccle. edifi. 221
7 Neceſſitas excuſat quem a furto tam reſpectu pene ꝙ culpe.in.c.quoniam.nu.5.de ſimo. 99
Neceſſitatis tempore omnia ſunt communia.ibi.
7 Neceſſitas aliquando neceſſitat ſi ſubiecta materia nō patiatur.in.c. inter alia.nu.4.de ſenten.excom. 189
1 Neceſſitas facit aliqua que citra neceſſitatem non eſſent faciēda.in.c. venerabilem.nu.4.de elec. 154
7 Neceſſitate vrgente vel propter euidentem vtilitatem recedendū eſt a diſpoſitione iuris cōis.in.c.nō debet.nu.3.de cōſan.⁊ affi. 33
7 Neceſſitas nō ſubiacet legi ⁊ peccatum commiſſū tempore neceſſitatis nō eſt punibile.in.c.quod nō eſt.nu.1.de regu.iu. 207
3 Neceſſitas ſi cogit aliquem ad rem alias illicitam debet ille in recōpēſationem facere aliquā eleemoſynam.in cap.licet tam.numero.4.de ferijs. 138
7 Neceſſitate vrgente vel pro bono pacis poteſt quandoqȝ recedi a iuris diſpoſitione.in.c.vbi non.nu.3.de deſpon.impu. 13
6 Neceſſitas ⁊ vtilitas equiparant in iure.in.c.vt ſuper.nu.15.de rebus eccle.non alie. 78
4 **Negatiua** que habet incluſam affirmatiuam non eſt proprie negatio.in.c.quoniam.nu.1.de proba. 26
Negatiua an poſſit probari.ibi.nu.2.
4 Negatiua quomodo probetur qñ eſt ꝓbata affirmatiua ⁊ quomodo admittatur huiuſmodi probatio.in.c.ad noſtram.nu.3.de proba. 32
7 Negatiua coarctata loco ⁊ tempore poteſt per teſtes ꝓbari.in.c.de teſtibus.nu.1.de purga.cano. 164
7 Negatiua nō adſtricta loco ⁊ tempore licet nō probetur per teſtes tn̄ aliqñ ꝓbatur per iuramentū partis negantis qñ nō apparet aliud in contrarium.in.c.accedens.nu.3.de purga.cano. 164
4 Negatiuā debet probare fundans ſe ſuper illa.in.c.ſi.numero.12.de preſum. 124
1 Negatiua an ⁊ quando poſſit probari.in.c.bone memorie.el.j.nu.13.⁊ 16.de elec. 142
Negatiua an ⁊ quando transferat onus probandi in aduerſarium vel negantem.ibi.nu.4.
3 Negatiua prepoſita verbo poteſt: importat neceſſitatem.in.c.ſi quis contra.nu.15.de foro compe. 55
3 Negatiua coarctata loco ⁊ tempore poteſt probare.in.c.cum eccleſia. nu.28.de cauſa poſ. 155
4 Negationes due quando faciant affirmatiuam,⁊ quando negent.in c.⁊ ſi chriſtus.nu.5.de iureiu. 153
2 Negatiua que habet implicitā affirmatiuam eſt probabilis.in.c.ſuper hoc.nu.6.de renun.fo.12.⁊ nu.15. 13
5 Negatiua quomodo probatur.in.c.cōſanguinei.numero.6.de re iudicata. 58
3 Negatiua probatur quando eſt coarctata ad certam qualitatem.in c.j.nu.3.de lit.conteſt. 103
6 **Negotiatio** ab initio iuſta ex poſtfacto vero non,an ſit licita.in.c.j.nu.11.ne cle.vel mona. 236
Negotiatio in veneno vendendo eſt licita idem in armis.ibid.
7 Negotiorum geſtor vel factor alicuius ſi fuerit cōdemnatus pōt dn̄s per ſe vel per procuratorem comparere vt differatur executio donec reddat rationes.in.c.veniens.nu.13.de accu. 62

Negotia

6 Negotiatores qui ſint ꝛ qui artifices.in.c.ex literis.nu.14.de vita ꝛ bone.cleri. 10
6 Negotiorū geſtor nō acquirit dominium abſenti anteꝗ illi ratificet. in.c.accedens.nu.4.de preben. 33
Negotiorum geſtor poteſt interuenire etiam in ſpiritualibus.ibi.
Negotiorū geſtor nō acquirit neque dominiū neque poſſeſſionem illi cuius negotia gerit ante eius ratibabitionem.ibi.nu.4.ꝛ.8.
7 Negligentia prelati eſt peccatum mortale.in.c.illa prepoſitorum.nu.3.de accu. 56
3 Negligentia vnius iudicis facit tranſire iuriſdictionem in alium.in c.ex tranſmiſſa.nu.7.de foro compe. 62
1 Negligentia non preſentis literas ad beneficia quādo incipit currere ſiue babeatur coimpetrator ſiue nō.in.c.capitulū ſancte.nu.5.ꝛ.7.de reſcri. 78
7 Negligentia prelati vel alterius officialis in adminiſtrando iuſtitiam an ſit aliquo caſu punibilis.in.c.dilecti.nu.2.de priui. 152
3 Negligentia iudicis eccleſiaſtici in non cognoſcendo an transferat iuriſdictionem in iudicem laicum.in.c.verū.nu.16.de foro compe. 63
7 Negligentia vel ignorātia in prelato imputatur culpe.in.c.quamuis.nu.2.de reg.iur. 207
7 Negligentia alicuius anteꝗ accuſetur debet precedere monitio.in.c.probibeas.nu.3.de magi. 94
7 Negligentia affectata equiparatur dolo.in.c.queſitum.nu.2.de peniten.ꝛ remiſ. 173
6 Negligentia ſuperioris poteſt aliquo caſu per inferiorem ſuppleri.in c.nulla eccleſiaſtica.nu.6.de conceſ.preben. 55
5 Negligentia in prelato eſt peccatum mortale.in.c.ij.numero.4.de preſcript. 22
5 Negligentia non cadit ignorantem.in.c.j.nu.2.de preſcri. 22
2 Negligentia eſt delictū in prelato.Anto.in.c.ea que.nu.1.de offi.archid. 66
6 Nemo poteſt in facto proprio autoritatem interponere.in.c.fi.nu.5.de inſti. 54
3 Nemo pōt ſibiipſi ius dicere niſi quando non inueniat iuſtitiam ab alio.in.c.qualiter ꝛ quando.nu.2.de iudi. 41
7 Nigrus ad copulā nō facit ſponſalia de futuro trāſire in matrimoniū.in.c.adoleſcēs.nu.1.de ſponſa. 12
6 Nobiles literate ꝛ ſublimes perſone magis bonorātur ab eccleſia ꝛ prelatis quam alie.in.c.de multa.nu.5.ꝛ nu.7.de preben. 36
7 Nobilitas quid ſit ꝛ an tollatur per ingreſſum religionis.in.c.j.nu.1.ꝛ 5.de pur.cano. 161
7 Nobilitas ſiue cingulum militie pōt dari per principem etiam alicui mortuo.in.c.a nobis.el.ij.nu.7.de ſen.excom. 187
2 Nobiles mitius puniuntur quam plebeij in penis inferendis in perſona.in.c.paſtoralis.nu.5.de offi.deleg. 92
6 Nobilis quis dicatur.in.c.j.nu.3.de dona. 103
6 Nobilis ꝛ plebeius ſi ſint pares virtutibus quis preferatur.remiſſiue.in.c.venerabilis.nu.8.de preben. 49
1 Nobilitas attendit in clericis ſecularibus,ſecus in religioſis ꝛ vox nobilium eſt maioris autoritatis alijs.in.c.dudum.el.j.numero.2.de electionib. 139
7 Contra nobiles mitius proceditur quam contra alios etiam de iure canonico.in.c.grauamen.nu.4.de penis. 172
1 Nolo boc facere non importat nolle facere in futurum in preſenti.in.c.ab excommunicato.nu.17.de reſcrip. 88
2 Nolens non dicitur non poſſe.in.c.prudentiam.§.adijcimus.nu.2.de offi.delega. 84
3 Nomine ſententie venit diffinitiua.in.c.fi.nu.10.de ſequeſt.poſ.ꝛ fruc. 213
4 Nomine diſtinctionis eccleſiaſtice quid veniat.in.c.j.nume.14.de iureiuran. 128
1 Nomine religioſorum que perſone veniāt.in.c.eccleſia ſancte marie.nu.3.de conſtitu. 30
4 Nomine inſtrumentorū an veniant teſtes.in.c.peruenit.el.j.nu.1.de teſt.cog. 91
2 Nomine filiorū nō venit nepos de cōi vſu loquendi licet de proprio ſignificatu veniat.in proe.Grego.nu.9. 3
Nomine nepotis venit nepos ex ſorore vel fratre de cōi vſu loquendi etiam in odioſis licet ſecus ſit de proprio ſignificatu.ibi.nu.10. 4
7 Nomine ſponſe an veniat vxor ꝛ contra.in.c.ſi inter virum.num.2.de ſponſa. 13
7 Nomine beneficiorum veniunt etiam maiora beneficia puta epiſcopatus ꝛ ſimilia.in.c.tua nobis.nu.2.ꝛ.3.de verbo.ſig. 206
4 Nomine filiorū veniūt naturales ſi expreſſe vel tacite apparet de voluntate teſtatoris in preſentia.nu.17.de proba. 15
Nomine filiorum non veniunt naturales in emphyteoſi eccleſiaſtica.ibi.nu.25.
Nomine beredum in re tranſmiſſibili veniūt extraneis niſi aliqua iniquitas reſultaret.ibi.nu.26. 16
6 Nomine doctorum ꝛ magiſtrorum non veniunt ſcholares.in.c.j.nu.5 de locato. 86
Nomine magiſtrorum veniunt doctores cuiuſcūqꝫ facultatis.ibi.
Nomine ſcholarium an veniant doctores.ibi.nu.6.
6 Nomine beneficij non venit dignitas vel rectoria nec beneficium curatum niſi reperiretur aliud beneficium quam curatum.in.c.fi.nu.1.3.6.ꝛ.7.de preben. 51
Nomine ciuium an veniant comitatiui vel econuerſo.remiſſiue.ibid.nume.18.
Nomine ciuitatis veniunt ſuburbia.ibi.
Nomine notorij venit notorium facti ꝛ non iuris.in.c.dudum.el.j.nu.7.de elec. 140
7 Nomine beneficij venit feudum precarium ꝛ ſimilia.in.c.ad aures.nu.2.de penis. 171
2 Nomine partis venit dimidia niſi fuerit adiecta dictio aliqua.in.c.paſtoralis.nu.9.de offi.deleg. 93
1 Nomine iuris an veniant ſtatuta ꝛ conſuetudines.in rubri.nume.2.de conſue. 91
3 Nomine iuris an veniat cōſuetudo,ꝛ idem ſtatutū ſaltem iuri cōtrariū.in.c.cum veniſſent.nu.4.de eo qui mit.in poſ. 214
6 Nomine domus non venit nec area nec ortus.in.c.j.numero.3.de cenſibus. 199
2 Nomine matricis eccleſie cōtinetur catbedralis nō plebanalis.Ant.in.c.fi.nu.1.de offi.archipreſ. 70
7 Nomine filij in lata ſignificatione veniunt omnes deſcendētes,in ſtricta autem ſecus.in.c.nam ꝛ ex.nu.3.de verb.ſig. 197
7 Nomine matrimonij quid veniat.in rub.nu.4.de ſponſa. 2
6 Nomine dioceſani veniunt inferiores babētes in loco iura epiſcopalis prout ſunt abbates quando ſumus in materia vbi veriſimiliter pōderatur potius iuriſdictio epiſcopi quam officium epiſcopi.in.c.ioannes.nu.2.de teſta. 129
6 Nomine clericorū non veniunt epiſcopi in materia odioſa ſꝫ ſecus in materia fauorabili.in rub.nu.4.de vita ꝛ bone.cle. 2
Nomine eccleſie parocbialis non venit illa que eſt parocbia ꝛ collegiata.ibidem.
7 Nomine vxoris an veniat ſponſa in materia odioſa.in.c.ſi vero.el.j.n.9.de ſenten.excom. 179
Nomine patris non veniunt alij aſcendentes in odioſis.ibi.
Nomine filiorum non veniunt nepotes in materia ſtricta.ibi.
1 Nomine ſcholarium,rector venit.in proe.Grego.nu.21. 8
Nomine capituli prelatus non comprebenditur.ibidem.
7 Nomine monacborum in materia mere penali ꝛ odioſa veniunt conuerſi ſecus im materia ſimul ꝛ fauorabili ꝛ odioſa.in.c.nō dubiuꝫ.nu.3.de ſenten.excom. 180
Nomine eccleſie parocbialis non venit eccleſia que ſit collegiata ꝛ parocbialis in materia odioſa.ibi.
2 Nomine dignitatis an veniat epiſcopatus.in.c.ſolite.nu.6.de maio.ꝛ obedien. 126
6 Nomine monacborum in odioſis non veniunt canonici regulares.in c.quod dei.nu.2.de ſta.mona. 180
Nomine canonis venit omnis conſtitutio eccleſiaſtica.in.c.canonum.nu.1.de conſti. 15
2 Nomine nepotis venit etiam filius fratris etiam in materia odioſa ꝛ boc propter cōem vſum loquendi.in.c.ij.nu.1.de arbi. 167
1 Nomine beneficij an veniat prebenda vel beneficium curatum.in.c.poſtulaſti.nu.2.de reſcri. 72
2 Nomine filiorum non veniunt nepotes in materia odioſa.Ant.in.c.ſi ad extirpandas.nu.8.de fil.preſby. 54
5 Nomine capelle venit etiam eccleſia parocbialis.in.c.expoſuiſti.nu.6.de preben. 47
2 Nomine ſecularium non veniunt clerici ſeculares.in.c.licet.nu.5.de offi.ordi. 118
1 Nomine bononienſium vel buiuſmodi an ꝛ quando veniant comitatēſes.in proe.Greg.nu.27. 8
4 Nomine ſuorum qui veniant.in.c.decetero.nu.7.de teſti. 77
1 Nomine filiorum non venit nepos de communi vſu loquendi licet de proprio ſignificatu veniat.in proe.Greg.nu.6. 3
3 Nomine dioceſis non venit ciuitas in materia odioſa alias ſecus.in.c.cum contingat.nu.2.de foro compe. 76
6 Nomine populi non veniunt clerici in materia ſtricta,ꝛ quid in materia priuilegiata.in.c.j.nu.1.de vita bone.cleri. 2
Nomine laicorum veniunt femine.ibi.nu.4.
Nomine laicorum an veniant clerici coniugati.ibi.nu.6.
Nomine religioſorum venit abbas.in.c.de vxo.nu.5.de ſepul. 136
6 Nomine bonorum veniunt mobilia immobilia iura actiones ſeu nomina debitorum.in.c.relatum.el.ij.nu.2.de teſta. 120
Nomine eccleſie non ſemper venit ipſum corpus inanimatum ipſius eccleſie ſed aliquando capitulum aliquando ſucceſſor.ibi.nu.4. 127
Nomine capituli non venit epiſcopus ex ꝓpria ꝛ ſtricta ſignificatione.in.c.eam te.nu.13.de reſcri. 49

n ij

Repertoꝛium ſingularium matreiarum

Nomine pene ſtricto modo ſumpte nõ venit niſi pena coꝛpoꝛalis.in c.inter alia.nu.4.de immu.eccle.⁊ cemi. 22

2 Nomine heredis an veniant heredes heredis.in.c.cõpꝛomiſſum.nu. 10.de arbi. 179

1 Nomine iuris regulariter venit ius commune licet aliquãdo veniat ius ſpeciale venit etiam conſuetudo.in capitulo cumana.nume.11.de electionib.. 172

6 Nomine pꝛopꝛietatis venit aliquãdo plenum dominiũ.in.c.cum ad monaſterium.nu.1.de ſta.mona. 181

Nomine poſſeſſionis venit aliquando plenum dominium.ibi.

6 Nomine diſtrictionis quid veniat.c.pꝛo illoꝛum.nu.2.in.ĳ.no.verb. no.ĳ.de pꝛeben. 31

6 Nomine populi non venit clerus.in.c.j.nu.2.de pꝛeben. 23

4 Nomine exceptionũ venit recuſatio ſtricte ſed large ſic.in.c.quoniã. nu.14.de pꝛoba. 28

4 Nomine oꝛdinarĳ venit non ſolũ epiſcopus ſed quilibet alius habẽs oꝛdinariam poteſtatem.in.c.cum olim.nu.2.de pꝛeſcrip. 41

1 Nomine eccleſie venit capitulum ⁊ nõ epiſcopus.in.c.eam te.nu.3. de reſcriptis. 48

6 Nomine bonoꝛum venit ius patronatus.in.c.ex literis.nu.12.de iure patro. 191

6 Nomine eccleſiarũ venit eccleſia cathedralis qñ iura indiſtincte loquũtur de eccleſĳs ⁊ hoc in fauoꝛabilib⁹ ſecus in odioſis.in.c.cum ſuper. nu.2.de ſepul. 136

2 Nomine moꝛtis venit excommunicatio.in.c.ĳ.nu.4.de maioꝛitate ⁊ obedi. 125

2 Nomine electionis an veniat poſtulatio.Ant.in.c.poſt tranſlationẽ. nu.5.de renun. 30

7 Nomine partis venit medietas.in.c.ſuper eo.nu.3.de eo qui cogno. conſan. 29

7 Nomine clericoꝛum veniunt canonici.in.c.cum tibi.n.1.3.4.5.de ver. ſigni. 200

7 Nomine clericoꝛũ venit omnis perſona in totũ trãſlata in obſequium diuinum.in.c.de monialibus.nu.2.de ſenten.excom. 190

Nomine monachoꝛum veniunt moniales.ibi.

2 Nomine comitum an veniant comite palatini.in.c.legebatur.nu.3.de maio.⁊ obe. 125

2 Nomine pꝛelatoꝛum veniũt abbates.in.c.ĳ.nu.2.de iudicĳs. 8

6 Nomine ſacerdotis in materia odioſa venit tm̃ pꝛeſbyter,in materia vero fauoꝛabili veniũt omnes conſtituti in ſacris.in.c.ĳ.nu.2.de coha.cleric.⁊ mulier. 10

Nomine clericoꝛum veniũt in quacũq; dignitate cõſtituti in materia fauoꝛabili.ibi.nu.5. 5

6 Nomine beneficioꝛum in materia ſtricta compꝛehendunt tantum beneficia ſimplicia ⁊ nõ curata vel dignitates.in.c.fina.nu.4.de cõceſ. pꝛeben. 63

2 Nomine clericoꝛum veniũt omnes in oꝛdinibus ſacris cõſtituti.An. in.c.clericos.nu.1.de offi.vica. 71

7 Nomine monialium nõ venit abbatiſſa vel pꝛioꝛiſſa vel aliter pꝛelata. in.c.quoniam.nu.1.de ſimo. 89

Nomine monialium nõ veniunt monachi.ibi.nu.2.

3 Nomine populi nõ veniunt clerici.in.c.cum non ab homine.nu.21.de iudi. 27

2 Nomine ſententie venit etiam interlocutoꝛia vbi nõ ſurgit abſurditas.in.c.cauſam.nu.3.de offi.deleg. 81

3 Nomine fructum veniũt penſiones domoꝛum.in.c.grauis.nu.3.de reſti.ſpo. 177

1 Nomine eccleſiarũ an veniãt monaſteria vel alia loca pia.in.c.ĳ.n.1. de conſuetu. 92

☞ Coꝛſetus.Uide pleniſſime per dominuz meum Barb.⁊ Abb.in capitulo finali.de teſt.⁊ Jo.an.in capitulo pꝛimo ⁊ ſecũdo.de in integ. reſtitutio.li.vj.⁊ in.c.grãdi.de ſupplẽ.negligẽ.pꝛelatoꝛum.eodem.li. ⁊ ibi Jo.de fantu.⁊ alios:ꝑ docto.in.l.omnia pꝛiuilegia.C.de epiſcopis ⁊ clericis.⁊ Hoſtien.in ca.conqueſtus.de foꝛo competenti.Abbas in capitu.accedẽtibus.de pꝛiuileg.ſcribẽtes in capitu.de quarta. de pꝛeſcrip.Bald.in aut.li.ẽtia.C.de epiſcopis ⁊ cleri.Ang.in aut.de ali.⁊ emphy.⁊ ſi nũc quidam.Bal.in.l.ſi quis ad declinãdam.C.de epiſcop.⁊ cleri.Archidia.xvĳ.q.iiĳ.c.diffiniuit.⁊ Bal.i aut.hoc ius poꝛrectum.ſ.de ſacro ſanc.eccle.Inno.in.c.cũ ad ſedẽ.de reſtitu.ſpolia.⁊ ibi abbas.⁊ vide eũdem Abba.in.c.cum ſit generale.de foꝛo competẽ. Pet.de ancha.in clemẽ.diſpẽdioſam.de iudi.⁊ i cle.j.de in inte.reſti.⁊ in cle.cãm.de cle.Pau.in.d.clemẽ.diſpẽdioſam.⁊ in dicta clemẽtina cõſtitutionem.Lap.i.c.j.§.hec autem.de electio.lib.vj.Domi.de ſan. Gemi.in.d.c.grãdi.⁊ in.c.ſciãt cuncti.⁊ in.c.generali.de electio.lib.vj.⁊ ſuper hoc diſtinguas hoc modo aut materia in qua ꝓfert eſt pꝛopoꝛtioabilis alteri eoꝛum ⁊ tũc id compꝛehenditur cui pꝛopoꝛtionat vnde appellatione monaſterĳ compꝛehẽdit eccleſia ſecularis tantum, vt eſt caſus ſecundum intellectũ gl.in.c.memini.xvj.q.vĳ.⁊ no.gl.pe. in cle.j.de elec.⁊ ſic econuerſo appellatiõe eccleſia cõpꝛehendit monaſterium tm̃.vt eſt tex.de cẽſi.quãto aut materia eſt equaliter ꝓpoꝛtionabilis ⁊ tũc aut pꝛofert in materia ſtricta ⁊ appellatiõe eccleſiarũ nõ includuntur monaſteria:q2 de pꝛopꝛia ſignificatione vocabuli vnum differt ab altero ⁊ iõ monaſterioꝛũ appellatione in materia ſtricta nõ cõpꝛehẽdunt eccleſie ſeculares:vt no.glo.in.d.clemẽ.j.in ver.monaſterĳs.q2 pꝛopꝛie ſumẽdo monaſterium nõ includit ſecularem eccleſiaz, vt no.Archid.x.q.j.ſic appellatione eccleſiarũ nõ cõpꝛehẽdũtur monaſteria.⁊ ita poſſet intelligi tex.in.d.c.grandi.⁊ in.d.c.ĳ.de cõſue.⁊ de elec.c.ſciant cuncti.aut pꝛofert in materia larga,⁊ tunc appellatione eccleſiarum compꝛehendunt etiam monaſteria:⁊ ita poſſent intelligi iura que allegat Jo.an.in.c.Jo.de reg.⁊ in.d.c.grãdi.vbi ita diſtinxit Domi.de ſancto Gemi.poſt alios.

6 Nomine eccleſiarum pꝛouincie veniũt eccleſie exempte.in.c.pꝛo illo. nu.6.de pꝛeben. 32

6 Nomine moꝛtis an veniat ciuilis an naturalis.in.c.niſi eſſet.nu.11.de pꝛeben. 31

5 Nomine rei vel bonoꝛum veniunt iura ⁊ actiones.in.c.fi.nume.17.de pꝛeſcri. 45

7 Nomine nepotum veniunt filĳ fratris vel ſoꝛoꝛis.in.c.tua nos.nu.2. de conſan.⁊ affi. 33

5 Nomine pꝛoceſſus an veniat ſententia.in.c.cum.J.⁊.A.nu.5.de re iudicata. 76

4 Nomine partium veniũt teſtes ⁊ cõfeſſiones legitimoꝛũ decumẽtoꝛum.in.c.quoniam.nu.38.de pꝛoba. 31

7 Nomine clericoꝛum veniũt canonici.in.c.ad abolendam.nume.9.de here. 101

2 Nomine monachoꝛum an veniũt canonici regulares.Ant.in.c.ĳ.n.1. de ſup.negli.pꝛela. 34

6 Nomine alienationis quid contineatur.in.c.nulli.nu.1.4.⁊.13.de rebus eccle.alie. 74

Nomine immobiliũ venit res mobilis deſtinata ꝓ immobili.ib.nu.2.

Nomine mobiliũ vel immobiliũ an veniant iura ⁊ actiones.ibi.nu.9.

Nomine rerũ mobiliũ vel immobiliũ an veniant ſeruitutes.ibi.n.10

Nomine rerum immobilium veniunt annui redditus.ibi.

6 Nomine vxoꝛis cõtinet illa cum qua facta eſt copula carnalis,⁊ illa q̃ per verba de futuro eſt deſponſata.in.c.j.nu.5.de cleri.coniuga. 14

7 Nomine diuinoꝛum officioꝛum venit baptiſma ⁊ penitentia.in.c.nõ eſt.nu.5.de ſponſa. 6

7 Nomine monachoꝛum venit abbas q2 per abbatiam non deſinit eſſe monachus ⁊ hoc pꝛocedit in fauoꝛabilibus:ſecus in odioſis.in.c.mãdato.nu.1.⁊.2.de ſimo. 91

Nomine ſcholarium venit rectoꝛ,quia per rectoꝛatum nõ deſinit eſſe ſcholaris ſecus in materia odioſa.ibi.

Nomine beneficioꝛum non veniunt dignitates vel rectoꝛie.ibid.nu.2.

Nomine eccleſie parochialis in materia odioſa non venit eccleſia parochialis collegiata.ibi.nu.4.

6 Nomine regularium vel religioſoꝛũ nõ veniũt fratres vel ſoꝛoꝛes tertĳ oꝛdinis ſancti Frãciſci ⁊ hoc in odioſis.ſecus in fauoꝛabilibus.in rubri.nu.2.de reg. 155

Nomine religioſoꝛum an veniant rectoꝛes hoſpitaliũ poꝛtãtes certũ habitum vel veſtem certi coloꝛis ⁊ gaudent pꝛiuilegio foꝛi.ibi.nu.4.

6 Nomine clericoꝛum veniunt monachi in fauoꝛabilibus:ſec⁹ in odioſis.cõuerſi vero nũquã veniũt.in.c.j.nu.7.ne cle.vel mona. 235

Nomine eccleſiarum an veniant monaſteria remiſſiue.ibid.

Nomine ſcholarium nõ cõpꝛehenduntur doctoꝛes etiam in materia fauoꝛabili,ſecus in actu indiuiduo.in pꝛoe.Greg.nu.4.3.9. 9

Nomine clerici quandoque intelligitur de capitulo eccleſie cathedralis.in.c.cũ apoſtolica.nu.13.de his que fi.a pꝛela. 70

Nomine epiſcopi nõ venit capitulum.ibi.nu.14.

Nomine ſacerdotum veniunt omnes habentes ſacrum oꝛdinem.in.c. cum paſtoꝛalis.nu.5.de poſthu. 139

Nomine fratris venit frater iunctus vinculo ſanguinis nõ autẽ vinculo ciuili.in.c.licet.nu.2.de offi.lega. 107

Nomine dignitatis non venit epiſcopatus in odioſis.in.c. venerabilis.nu.5.de pꝛeben. 48

Nomine bladi vel tritici venit omne id quod in terra vel in agro cõteritur.in.c.multiplici.nu.3.de decimis. 140

Nomine frumenti venit omne id quod habet ariſtam ſed de communi vſu loquendi venit granum ſolum.ibi.

Nomine ſuoꝛum an veniant adherentes.in cap.j.num.28.de poſtula. pꝛela. 109

5 Nomine clericoꝛum ⁊ eccleſiarum non veniunt monachi nec monaſteria.in.c.j.nu.3.de inſtitu. 51

Nomine ſacerdotum veniunt epiſcopi ſed non in materia penali.in c.non poteſt.nu.2.de re iudi. 50

Nomine pꝛeſbyteroꝛum veniunt clerici inferioꝛis oꝛdinis.in.c.j.nu.2. de pigno. 92

4 Nomine ſocioꝛum in materia odioſa nõ veniunt ſcholares ſtantes in eadem domo:ſecus in materia fauoꝛabili.in.c.inter dilectos.nu.18.de fide inſtru. 104

Nomine pꝛeſbyteri venit aliqñ ep̃s.in.c.ſcientes.nu.2.de cenſi 199

Nomine

7 Nomine heredis qñqꝫ veniũt filij legitimi tantũ.in.c.nuper a nobis.nu.4.de dona.inter vi.⁊ vxo. 51

4 Nomine legitimorum documentorũ veniũt teſtes ⁊ cõfeſſiones partium.in.c.quoniam.nu.38.de proba. 32

☞ Corſetus. Adde quod acta poſſunt probari ꝑ teſtes vt dicit gl.in.l.quoties.§.ſi.ff.de proba.idem gl.in.l.etiã.C.de teſtibus.⁊ gl.in.l.quoniam.C.de here.Pau.de caſt.conſi.ij.idem tenet.allegat Inn.⁊ Jo.an.in.d.c.quoniam contra falſam.de prob.idẽ tenet Ang.in.l.teſtiũ.C.de teſti.dummodo acta fuerint deperdita ⁊ qđ interfuerint actis.⁊ ita dicit intelligendas eſſe preallegatas gl.idem Bald.in.l.geſta.C.de re iud.⁊ in.l.ſcire oportet.§.oportet.ff.de excuſa.tuto.Bar.in.l.ẽt.⁊ in.l.ne in arbitris.C.de arbi.do.Abb.⁊ do.meus do.Andr.in.c.qm̃ contra falſam.prope finem.

2 Nomine heredis,an veniant vſqꝫ in infinitum.Ant.in.c.ex trãſmiſſa.nu.4.de fil.presby. 53

1 Nomine ſuſpenſionis an intelligatur de maiori.in.c.cum dilectus.nu.18.de conſu. 100

1 Nomine dioceſis an veniat ciuitas.in.c.rodulphus.numero.1.⁊.5.de reſcrip. 83

Nomine comitatinorum an veniant illi de comitatu.ibi.nu.7. 78

Nomine comitatinorum an veniant ciues.ibi.nu.7.

3 Nomine clericorum an veniant monachi.in.c.j.nu.9.de iuramẽto calumnie. 123

Nomine eccleſiarum aliquando veniunt monaſteria ⁊ non econtra.ibidem.

6 Nomine locationis nõ venit niſi locatio cõſtituta in pecunia in materia ſtricta.in.c.propter.nu.16.de locato. 87

7 Nomine oblationum quid veniat.in.c.cum inter vos.nume.3.de ver.ſignifi. 204

6 Nomine ville aliqñ cõprehenditur ciuitas licet nõ ex proprio ſignificato vocabuli.in.c.venerabili.nu.1.de cenſi. 205

6 Nomine penitentiarum quid veniat.remiſſiue.in.c.cum venerabilis.nu.5.de relig.domi. 186

4 Nomine neptis venit filia fratris ex vſu loquẽdi qui prefertur proprie ſignificationi vocabuli.in.c.per tuas.nu.6.de proba. 26

7 Nomine heredum veniũt extranei niſi aliud voluerit teſtator vel qñ ſumus in materia non trãſmiſſibili ad extraneos.in.c.in quibuſdã.n.3.de penis. 172

2 Nomine prepoſiti qui comprehendantur.Ant.in.c.ad aures.nu.4.de tempo.ordi. 37

6 Nomine membri venit omne membrum habens officium diſtinctum.in.c.clericis.nu.3.ne cle.vel mona. 238

1 Nomine dignitatis nõ venit dignitas epiſcopalis in materia ſtricta.in.c.cum vintoñ.nu.8.de elec. 145

2 Nomine dioceſis an veniat ciuitas.in.c.j.nu.2.de off.ordi. 110

2 Nomine monachorum veniũt omnes religioſi regulares etiã canonici regulares niſi ex aliqua qualitate appareat qđ intelligat̃ de monachis tantum.in.c.ij.nu.1.de poſtu. 138

6 Nomine domus an veniat porticus.in.c.j.nu.4.de deci. 143

1 Nomine ſtudentium comprehenditur doctor in fauorabilibus: ſecus in odioſis.in proe.Grego.nu.6. 3

3 Nomine cauſe ſpiritualis nõ venit ius patronatus in odioſis,ſecus in fauorabilibus.in.c.ij.nu.5.⁊.7.de iura.calum. 125

2 Nomine famulorum comprehenduntur ſerui.Ant.in.c.de famulis.nu.1.de ſer.non ordi. 58

Nomine eccleſie continetur prelatus.ibi.nu.2.

2 Nomine religioſorum an veniant clerici ſeculares.in.c.dilecta.nu.4.de maio.⁊ obe. 128

2 Nomine religioſorum an veniãt iſti milites gaudentes ⁊ iſti de tertio ordine ſancti Franciſci.Anto.in.c.j.numero.6.de obligatis ad ratiocinia. 59

3 Nomine cautionis quid veniat ſiue ſimpliciter ſiue ſufficienter fuerit poſtulata.in.c.ex tranſmiſſa.nu.6.de reſti.ſpo. 173

6 Nomine capituli an ⁊ quãdo veniat prelatus.in.c.poſt electionem.n.8.⁊ nu.9.de conceſ.preben. 59

6 Nomine ſacerdotis an veniãt clerici in ſacris vel minoribus cõſtituti.in.c.clericis.nu.8.ne cle.vel mona. 238

6 Nomine obuẽtionũ vel oblationum quid veniat.in.c.ad audiẽtiã.nu.14.⁊.15.de eccle.edificandis. 220

1 Nomine bñficiorũ nõ veniũt ſtricte habentes canonicatus ſine prebenda.in.c.in noſtra.nu.1.de reſcrip. 80

9 Nomine agricultoris venit etiam hortulanus.in.c.ex parte.nu.2.de decimis. 149

1 Nomine clericorũ regulariter nõ veniunt canonici.in.c.bone memorie.el.j.nu.2.de poſtu.prela. 111

3 Nomine mercatorum qui veniant.in.c.j.nu.28.de iudi. 7

2 Nomine exceſſus continetur delictũ in committendo.Ant.in.c.ij.n.3.de ſup.negli.prela. 34

6 Nomine dignitatis nõ venit epiſcopatus in odioſis,ſecus in fauorabilibus.in.c.dilectus filius.nu.1,de conceſ.preben. 62

5 Nomine ſanguinis venit modicũ ſanguinis niſi dicat̃ effuſio ſanguinis.in.c.propoſuiſti.nu.3.de cõſe.eccle.vel al. 207

3 Nomine officij ordinarij non venit inquiſitio in materia ſtricta.in rubri.nu.3.de iudi. 2

Nomine fratrum an veniat prior.in.c.cum olim.numero.5.de re iudicata. 59

6 Nomine eccleſie venit illa que nõdum eſt cõſecrata.in.c.eccleſie.nu.2.⁊.4.de immu.eccle. 234

5 Nomine ciuiũ veniũt clerici ⁊ ibi bñficiati ⁊ omnia collegia ciuitatis.in.c.cum cauſa.nu.4.de re iudi. 55

7 Nomine legis venit conſuetudo.in.c.j.nu.2.de ſponſa. 2

6 Nomine rei nõ veniũt iura ⁊ actiones.in.c.qr monaſteriũ.nu.3.de religi.domi. 184

3 Nomine fratrum nõ veniũt monachi in ſtatutis odioſis.in.c.cauſam que.el.j.nu.2.de iudi. 23

6 Nomine armorum non venit cultellus paruus aptus ad incidendum panem ⁊ moderandum pennas.in.c.ij.nume.7.de vita ⁊ honeſtate clericorum. 3

☞ Corſetus. Que veniant appellatione armorum.vide tex.in.l.armorum appellatione.ff.de verb.ſignifi.⁊ inſti.de interdi.in.§.qui antẽ et quod no.in.c.quorundam.de iude.⁊ in.c.ſi perfodiens.de homi.⁊ qđ no.Paulus ⁊ docto.in clemẽ.in in agro.de ſtatu mona.⁊.ff.de publi.in.l.item.l.cornelia.⁊ de vi publi.l.armatos.de vi ⁊ vi arma.l.idem.§.ij.C.que res expor.non poſſunt.l.ij.⁊ ibi per Albe.de ro.conclude qđ appellatione armorum veniũt fuſtes ligna ⁊ lapides.⁊ ita procedunt glo.in.d.capi.ſi perfodiens.⁊ in dicto.c.ita quorũdam.quod intellige larga ſignificatiõe prout habetur in dicta.l.armorum appellatio.ſtricte vero nõ veniũt niſi ea que naturaliter ſunt inuenta ad offendẽdum.caſus eſt in.l.ſi pignore.§.furẽ.de furtis.⁊ ibi per Bartol.⁊ Ang.Areti.inſtitu.de publi.iudi.§.item lex cornelia.Barto.in.l.j.ff.ad legem iuliam.de vi publi.dixit quod appellatiõe armorum nõ venit gladius ad preparãdas pẽnas.glo.eſt ſingu.in aut.de arm.in.§.peñ.columna vj.de qua Ange.fecit feſtum in.d.l.ſi pignore.⁊ ĩ dicto.§.penultimo.⁊ in dicta.l.j.nec venit etiã pelta id eſt bucculerium.Bart.in loco extraneo.ĩ.l.pediculis.§.argẽto.ff.de auro ⁊ argẽto legato.vbi dicit qđ vbicũqꝫ quis vteretur armis defenſibilibus ad offendendum venirent appellatione armorum ⁊ ſic pelta,quod tene mẽti pro limitatione limitationis ſcilicet quod appellatione armorum nõ veniũt arma defenſabilia,quia illud verum niſi vtaris eis ad nocendum.ſecus ſi ad defendendum vt dicit Bar.in dicta.l.prima.⁊ in.l.ſi ſeruus.C.de his qui ad eccleſi.confu.Guli.de mõte laud.in dicta clemen.ne in agro.in verbo arma.dixit qđ prohibitum eſt monachis portare arma.monachi in porta tenent lapides ⁊ gladium attendi debet ſecundum eũ ad quam fidem tenent ibi an ad pennas ⁊ pro defenſione an ad aliud et alio modo.Adde Flo.de ſancto Petro.in.l.ſi ſeruus ſeruum.ff.ad legem aquil.referentem Lu.ro.dicẽtem quod Joan.in ſuis reportatis glo.dicte clemen.ne in agro.in ver.arma.ſingulariter notabat qđ illud quod dicitur appellatione armorum cõtinentur lapides ⁊c.illud procedit poſt factum maleficium.ſecus autem dicit eſſe ante factũ ⁊ commiſſum:quia tunc non continentur quod facit ad ſtatuta faciẽtia mentionem de armis puta ſi quis fuerit inuentus cũ armis:⁊ ſubdit do.Flo.quod ſtatutum non habet locum in paruis armis puta in moderatorio.per gl.in rubri.C.de fabri.lib.xj.⁊ in aut.de ar.§.penul.facit qđ voluit Bal.in.l.penul.alias fina.C.de edi.ad.⁊ do.Flo.in.l.ex hac lege.ff.ſi quadru.pau.feciſſe dicatur.Item predictum ſtatutum nõ habet locum in calcaribus.textus eſt notabi.in clemẽ.ne in agro.§.j.iũcto.§.prefate.⁊ ibi gl.de ſtatu monacho.nam appellatione armorum calcaria non cõtinentur:vt ibi maxime quãdo quis venit de foris ad clauſtrum non animo tenẽdi.Adde etiam quod appellatione armorum continentur dentes:vt eſt tex.notabi.in.c.noli.de pen.diſt.pma.ſed Bar.conſuluit in conſilio ſuo incipiẽ.ſtatuto ciuitatis cauet̃.vbi dicit quod ſtatutum puniens vulnerantem cum armis nõ habet locũ in vulnerante cum dentibus quia armorum appellatione dentes non continentur.Sed ſalua ipſum quia loquitur de communi vſu loquendi qui ſemper debet inſpici.vt in.l.labeo.§.idem tubero.ff.de ſup.leg.⁊ in capi.ex literis.el.j.de ſponſa.cum ſimil.de quo vſu.non videtur ꝙ appellatione armorum cõtineantur dentes.ſecus autem ſi de iure cõmuni.vt in capi.noli.vel dic hoc procedere in larga ſignificatiõe:ſecꝰ in ſtricta:quo caſu procedit doctrina Barto.⁊ qualiter puniatur ruſticus.vide textum in capi.j.§.ſi quis ruſticus.de pace tenenda ⁊ vio.eius.vbi etiam notatur per illum textum:an licitum ſit equitãti per ciuitatem arma ad ſellam equi portare:⁊ ibi glo.dicit quod ille qui portat arma vetita debet perdere arma.⁊ ille qui portat arma preſumit̃ habere animum malum niſi portaret ea alligata.⁊ ibi Bal.dicit illam glo.eſſe in.§.ſeq.Item not.quod licitum eſt portare arma vt qs defendat ſe a latrone,vt ibi dicit Bal.⁊ glo.in.d.c.clerici.Item not.quod ad palatium communis Florentie quod eſt in italia magne excellẽtie:nemo poteſt portare arma ſicut nec ad palatium comitis ita cõcludit Bal.in.d.§.ſi quis ruſticus.⁊.§.ſi quis alium eiuſdem.c.tene mẽti tex.quod quis pilans capillos ponitur pena.x.librarum applicandarũ de

iure cōmuni parti offenſe ⁊ in.xx.libris auri applicādis fiſco.ita ſingu lariter dixit do.Floria.in.d.l.ſi ſerus ſeruum.⁊ quo ad primū vide gl. in.c.clerici.xxiij.q.vl. Jo.de lig.⁊ alios in.d.cle.ne in agro.⁊ an cleric⁹ debeat iuuare papā cū armis.vide do.Abb.in.c.ego.N.de iureiurā.⁊ vide gl.in.c.ſciſcitaris.vij.q.j.⁊ vide Jo.de ana.in.d.c.ita quorūdam. in gl.ij.⁊ in.ij.col.de inde.
7 Nomine rerū veniūt ēt incorporalia.in.c.j.nu.1.de reg.iu. 206
Nomine cōtractus an veniat cōtractus matrimonij.ibi.nu.4.
7 Nomine monachorum an veniat abbas.in.c.vniuerſitatis.nu.12.de ſenten.excom. 186
4 Nomine vxoris an veniat illa cū qua cōtractum eſt matrimonium ꝑ verba de pſenti ⁊ nō eſt traducta ad domū nec carnaliter cognita.in c.tertio loco.nu.5.de preſum. 121
6 Nomine liberorum an veniant baſtardi.remiſſiue.in.c.raynaldus.nu. 21.de teſta. 128
4 Nomine romane eccleſie an veniant cardinales ⁊ papa.in.c.ego.N. nu.1.de teſta. 129
Nomine membri quid veniat.ibi.nu.2.
7 Nomine degradationis venit aliquādo diſpoſitio.in.c.ad audientiā. nu.2.de cri.fal. 132
6 Nomine laicorum veniūt reges ⁊ imperatores.in.c.tua.nu.2.de deci mis. 150
1 Nomine beneficij nō venit annua penſio.in.c.ad audientiam.nu.1.de eſ criptis. 78
2 Nomine prelatorum etiam comprehēdūtur inferiores epiſcopo.An. in.c.ſi.nu.1.de cleri.pere. 65
4 Nomine ſententie venit diffinitiua.in.c.cum olim.nu.8.de teſti. 66
6 Nomine clericorū quid veniant.in rubri.nu.4.de vita ⁊ honeſtate cle ricorum. 2
Nomine vrbis qnq; ſola comprehendit̄ ciuitas ⁊ appellatione paro chie dioceſis.Ant.in.c.j.nu.2.de offi.archi. 63
7 Nomine prelatorum venit archidiaconus.in.c.j.nu.2.de eo qui furt. ordi.rece. 143
2 Nomine arbitrorū veniūt etiā arbitratores niſi in eis detur ratio di uerſitatis.in.c.vno delegatorum.nu.4.de off.deleg. 104
1 Nomine iuris venit conſuetudo ſtatuta.in.c.cum nobis.nume.6.de electio. 135
6 Nomine legentium an veniant ſcholares.in.c.non magno.nu.3.de cle ri.vel mona. 237
2 Nomine prelatorū veniūt nō ſolum ſuperiores ſed etiā inferiores ha bētes iuriſdictionē.in.c.cū ab eccleſiarū.nu.1.de offi.ordi. 111
7 Nomine patris veniūt omnes aſcēdētes in lata ſignificatione nō autē de propria ſignificatione.in.c.nam ⁊ ex.numero.1.3.⁊.4.de verbo. ſignifi. 197
2 Nomine paruulorū comprehēdūtur minores.xiiij.ann.Ant.in.c.in decorum.nu.1.⁊.2.de etate ⁊ qualita. 43
7 Nomine fratris veniūt omnes chriſtiani ⁊ vnū partē habēt.ſ.deum, in.c.gaudemus.nu.4.de diuor. 49
2 Nomine ſacerdotū an veniāt clerici vel ecōtra.An.in.c.ſi.nu.1.de tem po.ordi. 40
2 Nomine eccleſie an ⁊ qn̄ veniat alia eccleſia vltra cathedralem.An. in.c.j.nu.1.de autho.⁊ vſu pal. 21
6 Nomē matrimonij aliqn̄ intelligitur de cōſummato ⁊ aliqn̄ non ſecū dū ſubiectam materiam.in.c.verum.nu.7.de conuer.coniu. 165
6 Noīe presbyteri an veniat eps.in.c.presbyter.nu.2.de pecu.cle. 109
2 Noīe eccleſie an veniat cathedralis tm̄.in.c.j.nu.3.de au.⁊ vſu pal. 7
Nomine dioceſis an comprehendatur prouincia.ibi.nu.9.
6 Nomine eccleſie venit in materia fauorabili baſilica que eſt eccleſia non conſecrata.in.c.ſi.nu.2.de conſecra.eccle.vel alta. 208
4 Nomine actorum venit ſententia.in.c.quoniam.nu.5.de proba. 27
6 Nomine clericorum veniūt clerici cuiuſcunq; ordinis in fauoribus in odioſis ſe remittit.in.c.ij.nu.2.de preben. 23
6 Nomine dignitatis nō venit epiſcopatus in materia odioſa.in.c.cum noſtris.nu.4.de conceſ.preben. 58
1 Nomine ſententie non venit laudū in materia reſtringibili.in.c.j.nu. 2.de arbi. 167
2 Nomine eunachi veniūt tā caſtrati a natiuitate ꝙ non a natiuitate. Ant.in.c.ex parte.nu.3.de corpore vitiatis. 61
1 Nomina verbalia habēt duplicē ſignificationē.ſ.actiuam ⁊ paſſiuam.in rubri.nu.2.de elec. 117
2 Nomina debitorū an poſſint emi minori pretio ꝙ ſit in ipſorū exactio ne.in.c.ex parte.nu.6.de alie.iudi.mut.cau.fac. 166
1 Nomina propria deberent emi magno pretio ſi venderentur.in proe. Grego.nu.7. 6
Nominis proprij mutatio voluntaria in ſeruo prohibetur in libero ſe cus ceſſante dolo.ibi.nu.9.
Nomē appellatiuū ſeu ipoſitū ab euētu durat durāte potētia ab ha bitu non omnino remoto.ibi.nu.11.⁊.12. 6
6 Nomina verbalia ex quot actibus verificētur.in.c.clerici.nu.11.de vita ⁊ honeſta.cleri. 8
Nomē ꝓpriū alicuius ſi requirit̄ in aliquo actu ſufficit ꝙ exprimat̄ ꝑ euidēs appellatiuum maxime qn̄ propriū ſciri nō poteſt.in.c.ij.n.49. de ordi.cog. 148
Nomē pape in terris eccleſie ⁊ imperatoris in terris imperij ⁊ in tēpo ralibus ſi nō inferatur in inſtrumento inſtrumentū corruit niſi aliud inducat conſuetudo.in proe.Greg.nu.14.15. 7
7 Nomē ſi dolo mutatur per cōtrahētē in propria perſona nō vitiat cō tractus ex quo de corpore cōſtat.in.c.tua nos.nu.3.6.de ſponſa. 10
Nomē collectiuum pōt adiūgi verbo pluralis numeri.in.c.ſignificaue runt.nu.2.de excep. 16
6 Nominatim expreſſi in penalibus dicūtur illi qui nomine proprio vel per indubitatas circunſtantias exprimūtur ſcilicet qn̄ pena incurrit̄ ipſo iure,ſecus quan io incurritur pena ipſo facto.in ca.in lateranēſi. nu.7.de preben. 46
4 Nominatio ⁊ cōis reputatio excludūt nominātē dicentē cōtrariū ēt cum iuramento.in.c.per tuas.nu.9.de proba. 26
Nominatio nō requirit aliquod ius nominato ⁊ quotuplex ſit.i.c.qđ ſicut.§.ſuper eo.nu.1.de elec. 148
1 Nominatio nō acquirit aliquod ius nominato.in.c.auditis.nume.1. de elec. 149
1 Nominatus primo preſumitur dignior.in.c.cū dilecta.numero.4.de reſcrip. 66
3 Nominatus in iudicio debet citari.in.c.verum.numero.4.de foro cō petenti. 63
5 Nominatus in iudicio ſi in termino ſibi dato nō cōparet nō ꝑ hoc pri uatur iure ſuo.in.c.cum.ſuper.nu.23.de re iudi. 68
Iudicium cōtra aduocatum an pıudicet parti principali vocate ⁊ ꝑ ſenti.ibi.nu.24.
2 Nominis proprij expreſſio in materia cōcernēte dignitatem facit di ſpoſitionem realem priuilegia cōceſſa prelato acquiruntur dignitati. in.c.j.de transla.epiſco. 2
1 Primo nominatus preſumitur magis dilectus ⁊ dignus.in.c.ſedes apoſtolica.nu.5.de reſcrip. 57
Nominatio ſola incidēter facta an cōſtituat quē in quaſi poſſeſſione fi liationis donec ɔ̃rium probetur qn̄ ſit in actu qui magis cōuenit filio quam extraneo.in.c.per tuas.nu.6.7.8.de proba. 26
☞ Corſe.doctor excel. Tu aduerte quod Bar.in.l.j.§.iulianus.ff.de li. agno.notāter tenet quod ſic etiam in nato extra domū.ar.l.quidē.ff. de ꝓbati.⁊ videtur eum ſequi do.Anto.in.d.c.per tuas.de probatio. quod tamē dictum Abb.in.d.c.per tuas.vbi ſupra nō credit procede re.per tex.in cle.ſi ſummus pontifex.in.ij.reſpōſo.de ſentē.excō.opi. Abb.videtur ſequi do.meus Barba.in.d.c.per tuas.ſed do.Frā.are. ibi videtur ſequi opi.Bar.⁊ domini An.per tex.in.l.j.§.ad queſtionē. ff.de queſtio.nō obſtat tex.in.d.cle.ſi ſumus.quia nominatio cum tra ctu probat in preiudicium tranctantis ſed non ad preiudicium tertij. nam ſi ex aſſertiōe ſummi pōtificis ꝓbaretur aliquis eſſe prelatus hoc pıudicaret eccleſie vel tertio,vnde dicit tex.in ca.ex ore.de his que ſi.a ma.par.capi.vbi no.qđ ſi aliquis tractat aliquem vt prelatum preſu mit cōtra ipſum pro prelatura.pōderat etiam tex.in cap.licet ex qua dam.de teſta.qđ quamuis tractatus duorum qui ſe habent pro cōſan guinis prebet ad eorum preiudicium tamen non ꝓbat preiudicium deſcendentium ex eis niſi aliud cōcurrat.⁊ ſic cōcludit quod ſi aliquid nominatur filius in actu ꝓportionabili ſoli filio tunc per talem nomi nationem probat̄ filiatio.per.d.l.j.§.ad queſtionem.⁊ ita ibi reſidet in vij.co.Ego ꝑ opi.Abba.adduco tex.inſti.de adop.in fin.vbi ſi domi nus actis interuenientibus nominauerit ſeruum filium ſuum lʒ cōſti tuat̄ liber tamen per hoc non acquirit ius filiationis nec ſufficit hoc ad accipiendum ius filij.⁊ tamen prima facie videretur qđ illa verba ꝓlata in iudicio, venit huc fili mi.deberent operari omneʒ effectū nō ſolum libertatis ſed etiam filiationis.⁊ tamen contrarium ibi dicidit̄ tamen iudicio meo opi.Bar.⁊ Anto.poſſet procedere vbi ex euiden tiſſimis cōiecturis apparet teſtatorem ſeu nominātem hoc voluiſſe in tali actu ꝓportionabili magis filio quam extraneo per iura allegata per eos.⁊ ar.eorum que no.in.c.per tuas.qui filij ſint legi.alias in du bio ꝓcederet opi.Abb.quia verba generalia ⁊ ſimpliciter prolata nō obligāt.c.cū veniſſent.de inſt.⁊ no.in.l.ſi ruffinus.C.de teſt.mili.cū ta lia verba aliqn̄ dicant̄ ad cōplacentiā.Nec ob.d.§.ſi.q꞉ cuʒ ibi poſſet agi de preiudicio aliorū debemus interpretari verbū vt minus ledat ⁊ ſufficit vt aliquid operet̄.ſ.libertatē ⁊ nō ius filiatiōis.Itē q꞉ ibi nō ſumus in actu proportionabili magis filio ſecundum opi.Bar.
3 Nominatio facta in iudicio de domino habet locum etiam ſi ſit petita res mobilis.in ſi.§.in alijs.nu.22.vt lit.non conteſt. 118
Nominatio an poſſit fieri in iudicio de domino ſi nominans habet ali quod ius in re.ibi.nu.23.
Nominatio debet fieri ante litem conteſtatam.ibi.nu.24. 119
Nominatio ſi eſt facta in iudicio valet proceſſus contra illum qui nō nominauerit non contra dominum.ibi.nu.25.
Nominatio per quem debet notificari nominato.ibi.nu.27.
Nominās aliquē in iudicio nō iurat de calūnia.ibi.nu.32. 120
Nominans aliquem in iudicio an debeat probare ſe poſſidere nomi

ne nomi

ne nominati.ibi.nu.46.
Nominatio nõ habet locum in iuribus incorporalibus.ibi.nu.50.
Nominatio habet locum etiam qñ agitur poſſeſſorio.ibi.nu.51.
3 Non refert an aliquid publice vel occulte fiat in his q̃ concernũt publicã vtilitatem.in.c.intelleximus.nu.13.de iudi. 23
4 Notarius an poſſit per aliũ ſcribere inſtrumentũ ⁊ poſtea ſe ſubſcribere.i.c.iter dilectos.n.7.de fi.iſtr. 103
6 Notarius nõ debet ſe rogare de aliquo qd̃ venit in cõmodũ ſuũ.in.c.fraternitati.nu.8.de cleri.non reſi. 19
4 Notarius tenetur edere inſtrumẽta cõia propter materiam que in eis continetur.in.c.j.nu.10.de proba. 3
3 Notarij habent iuriſdictionem ordinariam inter conſentientes tantũ inde eſt ꝙ precipiũt per guarentigiam ⁊c.in.c.P.⁊ G.n.14.de offic.delega.
1 Notari⁹ põt alteri ſtipulari ⁊ ei acquirere citra aliquam ceſſionem licet in vno caſu ſecus ſit in proe.Greg.nu.22. 8
7 Notarius dãnatus de falſo an ⁊ qñ poſſit ſe rogare de inſtrumẽtis.cõficiendis.in.c.fraternitatis.nu.5.de here. 100
Notarius excõicatus an poſſit conficere inſtrumenta ⁊ ab eo cõfecta an teneant.ibi.
4 Notarius a quibus debet eſſe rogatus vt inſtrumentum valeat.in.c.j.nu.4.de fide inſtru. 95
Notarius qualiter debeat eſſe rogatus.ibi.nu.5. 96
Notarius an teneatur ſcire iura.ibi.nu.7.
4 Notarius vnus ſufficit ꝙ exemplet ⁊ non requiruntur plures.in.c.fi.nu.4.de fide inſtru. 114
6 Notario aſſerenti inſtrumento aliquid ſe feciſſe nõ creditur ei.nã creditur notario in eo quod eſt geſtum corã eo non id quod ipſe geſſit.in c.cum cauſam.nu.12.de emp.⁊ vendi. 85
5 Notarius ſi cõdemnatur de falſo inſtrumento non preiudicat illi ad cuius inſtantiam fuit factum inſtrumentum.in.c.quamuis.nu.26.de re iudicata. 83
6 Notarius cauſa delegante debet habere ſalariuʒ,ſecus ſi eſt notarius ordinarij cui eſt delegata cauſa.in.c.cum ab omni.nu.15.de vita ⁊ bone.cleri. 6
7 Notarius ſiue ſacerdos qui ſemper ꝓ talibus habiti ſunt ſi moueatur queſtio ꝙ non ſit notarius vel ſacerdos quid agendum.in.c.fi.n.6.de eo qui fur.or.rece. 143
5 Notarius preſumitur bene ⁊ diligẽter exercere officium ſuum ⁊ non preſumitur aliud ſcribere niſi id quod teſtes dicant.in.c.ad audientiã.nu.9.de preſcri. 31
6 Notario aſſerenti hoc eſſe factum nomine vniuerſitatis ei an credat.in.c.quanto.nu.7.de his que fi.a prela. 66
Notarius inſcribens inſtrumenentum falſum quo caſu puniatur pena falſi.ibi.nu.8.
4 Notarius atteſtatur tantũ de duobus de viſu ⁊ auditu.in.c.cũ cãm.el j.nu.11.de teſti. 70
Notarius non poteſt cõficere inſtrumentũ de facto ſuo:ſed de eo ꝙ faciunt partes.ibi.nu.12.
5 Notarius qui in depoſitione teſtiũ ſcripſit talis iuratus ⁊c.facit fideʒ quod talis iurauit.in.c.ſicut nobis.nu.18.de re iudicata. 66
1 Notarius in actib⁹ ſpiritualibus non requiritur ꝙ ſit clericus:niſi in aliquibus.in.c.qr propter.nu.10.de elec. 163
6 Notarius cõſtitut⁹ per ſtatutũ loci põt inter ſubditos in alio territorio inſtrumenta conficere.in capitu.ſicut te.numero.14.ne cleri.vel mona. 240
6 Notarius ſi inſtrumẽto aſſerit quid fore factũ ab omnibus de collegio creditur ſibi,dicenti cõtrarium incũbit onus ꝓbandi.in.c.inter dilectos.nu.2.de dona. 106
7 Notarius epiſcopi an licite accipiat aliquid tẽporale citra peccatũ ſimonie eo ꝙ ſcribit clericos ordinatos.in.c.j.nu.3.de ſimo. 76
6 Notarius creatus a laico ſaltẽ de conſuetudine poteſt cõficere inſtrumẽta in terris eccleſie etiã in ſpiritualibus.in.c.ſicut te.nu.12.ne cle.vel mo. 240
4 Notarius vnus ad hoc vt publice inſtrumentũ de quo fuit rogatus alius notarius que requirantur.in.c.cum.P.nu.1.de fide inſtru. 112
Notarius quomodo publicabit rogationes mortui ſi abbreuiate ſunt ſcripte per dictionem ⁊c.ibi.nu.5. 113
Notarij ſubſcriptionis forma qui publicat rogationes alterius.ibid.nume.6.
Notarius an poſſit cõficere inſtrumentum extra territorium illius q ipſum conſtituit notarium.ibi.nu.9.
Notarius an per aliũ poſſit conficere inſtrumentum.ibi.nu.10. 112
2 Notarius debet deponere de his que ꝑcipit ſenſu corporeo non antẽ iudicio intellectus,⁊ idem in teſte.in.c.vnico.nu.8.de ſyndi. 148
4 Notarius an poſſit abradere inſtrumentũ.in.c.ex literis.nu.3.de fide inſtrumen. 99
4 Notarius mandato iudicis debet ſcribere vacillationẽ.in.c.quoniaʒ.nu.36.de proba. 31
2 Notarius nõ poteſt facere fidem de eo de quo nõ eſt rogatus : ſʒ de ꝓductione corã eo facta ſic.in.c.cũ in iure.nu.6.de off.deleg. 95
Notario aſſerenti in actis talem eſſe procuratorẽ talis nõ adhibet fides niſi de mandato ipſe fuit rogatus.ibi.nu.9.
7 Notoria ponuntur nulla monitione promiſſa.in.c.illud.n.3.de cle.excom. 140
3 Notorium facti fit per confeſſionem vel probationes in iudicio admiſſas.notorietas iuris que ſit.in.c.in literis.nu.29.de reſtitutione ſpoliatorum. 171
1 Notorium põt appellari poſtquam eſt cõcluſum in cauſa.in.c.duduʒ.el.j.nu.7.de elec. 140
6 Notorium iuris vel facti an requirat probationem an quam.in.c.veſtra.nu.19.de coha.cle.⁊ mu. 13
5 In notorijs quis poteſt eſſe iudex in facto proprio quãdo pena venit.terminanda iure.ſecus ſi ab ipſo iudice.in.c.propoſuit.numero.8.de appel. 101
2 Notoriũ dicitur omne id quod eſt in iudicio probatum.in.c.fi.nu.7.de tempo.ordi. 41
7 Notoriũ ꝓbatur ex eo quod omnes de vicinio ſciunt.in.c.cũ dilectus.nu.6.de purga.cano. 164
3 Notoriũ non inficitur ex ſola negatione.in.c.ſi clericus.nu.4.de foro compe. 60
Notorium poteſt opponi a iudice licet opponatur a parte.ibi.
Notorietas excuſat quem ab onere probandi.ibi.nu.11.
) Notoriũ vel publicũ preſumitur ꝙ quis ſciat niſi ille probet ſe in tali loco fuiſſe quod veriſimiliter potuit ignorare.in.c.paſtoralis.n.7.de exceptio. 5
5 Notoria non debet iudex pati deduci in iudiciũ.in.c.interpoſita.nu.6.de appel. 137
2 Notoria non exigunt cauſe cognitionem.in.c.nouit.nume.3.de offic.lega. 108
3 Notorium facti permanentis non requirit etiam probationem vel ſolennitatem in procedendo.in.c.item cum quis.numero.10.de reſtitu.ſpolia. 172
7 Notorium facti permanentis ⁊ facti interpellati procedunt a pari.in c.cum in dioceſi.nu.5.de vſur. 129
7 Notoriũ quare ſufficiat ad diſſoluendũ matrimoniũ.in.c.porro.nu.9.de diuor. 47
4 Notoriũ nõ inficitur licet pars aduerſa negauerit factũ.in.c.ſuper eo.nu.1.de teſti.cog. 91
7 Notorium quãdo dicatur eſſe crimen adulterij vel inceſtus.in.c.cum dilectas.nu.4.de purga.cano. 164
6 Notorium illud dicitur quod fit coram papa.in.c.j.num.1.ne cleri.vel mona. 225
7 Notorium facti permanentis non requirit aliquam probationem:ſed notorium iuris vel facti tranſeuntis ſecus.in.c.licet heli.nu.10.12.de ſimonia. 86
7 Notorium dicitur illud quod fit in iudicio.in.c.cum olim.nu.2.de ver.ſigni. 202
Notorium inducitur per probationes in iudicio factas poſt tamen cõcluſionem in cauſa.ibi.nu.3.
Notorium aliquo caſu poteſt offuſcari.ibi.nu.3.
Notorium iuris poteſt reprobari per contrarium notorium.ibi.
Notorij circunſtantie licet non ſint notorie nõ impediunt effectũ notorij.in.c.quanto.nu.11.de tranſla.epi. 6
4 In notorijs an requiratur citatio vel ſententia.in.c.ad noſtram.el.ij.nu.4.de iureiu. 98
3 Notoria non debent venire in iudiciuʒ.in.c.fina.nu.10.de libel.oblatio. 98
6 In notorijs non requiritur ordo iuris.in.c.ex parte.nu.4.⁊ in.c.qualiter.nu.6.de cle.non reſi. 20
5 Super notorijs non eſt de facili procedendum anteꝙ̃ conſtet an ſit in veritate notorium.in.c.conſuluit.el.j.nu.2.de appel. 97
Super notorio non debet pati iudex quod fiat proceſſus.nu.3.
5 Notorium inſurgit ex ſententia ex confeſſione iudicio facta ⁊ operis euidentia.in.c.veſtra.nu.3.de coha.cleri.⁊ mu. 12
Notorium iuris inducitur ex ſpontanea confeſſione in iure facta ꝓbatione ⁊ ſententia.ibi.nu.14. 13
Notorium preſumptionis eſt quoties ius aliquid indubitanter preſumit.ibidem.
Notoriũ facti eſt q̃dã clamoſa locutio ex euidentia rei prouenĩes.ibi.
Notorium facti permanentis facti tranſeuntis ⁊ non redeuntis ⁊ facti interpellati quid ſit.ibi.nu.15.
Notorium inducitur ex ſcientia ad minus decem hominum ⁊ res debet fieri in loco non ſecreto de die:⁊ alijs modis prout diligentia iudicis conſiderabit.ibi.nu.16.
Notorium probatur per duos teſtes ſicut fama.ibi.nu.17.
Notoriũ iuris vel facti an requirat ordinẽ iuris in eo ꝓ hãdo.ib.n.18.
3 Notorium dicitur illud eſſe iudici quãdo perfecta eſt ꝓbatio ⁊ in cauſa concluſum.in.c.ij.nu.5.vt lit.pen. 217
2 In notorijs nõ requirit diſcuſſio iudicij vel ꝓbatio teſtium ſec⁹ i ma-

nifeſtis.Anto.in.c.quoniam.nu.1.2.⁊.3.de fil.preſby. 54

5 Notorium inducit̃ ex priuilegio aliquo impetrato vel indulto item ex probationibus factis in iudicio.in.c.inter monaſteriũ.nu.21.⁊.23. 77

5 Notoria licet excuſent ab onere probandi tamẽ nõ releuant ab onere proponendi.in.c.vt debitus.nu.1.de appel. 126

7 Notoriũ ⁊ fama ꝓbat̃ ꝑ duos teſtes.in.c.cũ olim.n.8.de priui. 154

6 Notoriũ illud cenſetur quod conſtat ex inſtrumento.in.c.cum olim.n.9.de cenſi. 204

5 Notorium dicitur illud qđ conſtat ex tenore bullarũ pape.in.c.j.n.9.de confirma.vti.vel inuti. 140

3 In notorijs non requirit̃ accuſator vel teſtis ſed iudex ex officio põt punire.in.c.veritatis.n.9.18.⁊.25.de do.⁊ contu. 206

1 Notorium de neceſſitate an recipit probationes.in.c.bone memorie.el.j.nu.4.de elect. 141

Notoria an ⁊ quando indigeant citatione.ibi.nu.5.

Notoriũ lʒ aliquid ſit ſi tamen nõ conſtat iudici debet ipſe ſuper hoc accipere probationes.ibi.nu.12.

6 Notoriũ creditur dubiũ ſi negetur.in.c.tua nos.n.4.de cohabi.cleri.⁊ mu. 13

5 Notoriũ cauſatur ex atteſtationibus factis ſi contra eas oppoſitum ſit.in.c.cum ſpeciali.§.porro.nu.4.de app. 130

3 In notorijs ordo eſt ordinem non ſeruare.in.c.conquerente.nu.2.de reſtitu.ſpo. 172

7 Notoriũ inducitur per probationes in iudicio factas poſt tamẽ cõcluſionem in cauſa.in.c.cum olim.nu.3.de verb.ſig. 202

☞ Corre.Adde ad Abb.gl.reputatã ſing.in.c.ſignificauerũt.in ver.liquere.de teſte.Ang.in.l.ſi vnus.§.pactus ne peteret.circa ſi.ſuper gl.in opponẽdo.ff.de pac.vbi allegat dictũ Inn.in.c.ex iſinuatiõe.⁊ bal.in aut.ad hec.C.de vſur.in.iiij.col.vbi pro hoc dicto Inn.allegat etiã tex.in.l.ꝓ ſententia.C.de penis.facit gl.in.c.bone.de poſtu.prela.⁊ in c.euidentia.de accu.Omnia enim que conſtant ex actis dicuntur notoria ⁊ in oĩa notorio iudex de facto ſupplet ⁊ ꝓcedit iuris ordine non ſeruato,qꝛ in notorijs iuris ordo nõ requiritur.in.c.iij.de teſti.cogẽ.c.ad noſtrã.el.iij.de iureiu.c.bone memorie.el.j.de elec.no.gl.in.l.j.C.q ⁊ aduerſus quos.ꝑ Inn.in.c.cũ in tua.q matri.acc.poſ.⁊ adduco Angel.in cõſi.cclix.li.ij.vbi dicit qđ acta faciũt rem notoriam ⁊ poſſunt acta principalis cauſe ꝓduci notario cauſe appellationis,⁊ ita ſeruat communis conſuetudo mundi,vt ibi per eum.

7 In notorijs licet non ſeruetur ordo iuris tamen qñ factũ põt eſſe notorium ⁊ nõ poteſt tunc ſecus idem ſi aliqua facta ſint notoria:aliqua non.in.c.olim.nu.5.de iniur. 167

3 Notoria non requirunt ſententiam vel minus ſolennem.in.c.cum veniſſent.nu.8.de iudi. 31

5 In notorijs in quib⁹ nulla põt cõpetere defenſio põt deueniri ad ſentẽtiã ſine citatione alias ſecus.in.c.cũ olim.nu.20.de re iudi. 60

In notorijs põt ferri ſententia ſine libello ⁊ litis conteſtatione.ibid.nume.21.

6 Notoriũ inducitur etiã per inſpectionem actorũ.in.c.ex inſinuatiõe.nu.5.de appella. 118

7 **Nouum** nõ dicitur eſſe aliquid poſt annũ.in.c.ſi.nume.1.de priuile. 161

7 Noua non dicitur res niſi ſit tota noua nec ſufficit quod aliqua pars ſit noua.in.c.j.nu.2.de ver.ſigni. 197

3 Nouatio tollit omnia priuilegia actionis precedẽtis ⁊ fideiuſſores ⁊ pignora ſi eſt voluntaria,ſecus ſi eſt neceſſaria.in.c.examinata.nu.14.de iudi. 38

7 **Noualia** que dicantur.in.c.quid per nouale.nu.1.de verbo.ſigni. 201

6 **Nouitius** debet ſtare ꝑ annum ante ꝓfeſſionem tamen vt ipſe experiatur auſteritateʒ monaſterij ⁊ monaſterium mores ſuos.in.c.ad apoſtolicã.nu.3.de regu. 161

Nouitius põt ꝓhiberi facere poſſeſſionem ſi mores eius nõ placẽt monaſterio.ibi.

Nouitius nõ põt de iure aliquando profiteri ante triennium.ibi.n.8.

Nouitius qui ſtat in religione ꝑ ſex mẽſes ⁊ poſtea exiuit ⁊ ex interuallo redijt ⁊ ſtetit ꝑ ſex alios mẽſes nõ dicit̃ feciſſe ꝓfeſſionem.ibi.nu.9.

6 Nouitius põt intra annũ ꝓbatiõis ad ſeculũ redire niſi appareat voluiſſe omnino mutare vitã.⁊ que ſint ſigna ꝙ voluerit mutare vitã.in c.conſuluit.nu.1.2.⁊.6.⁊ in.c.ſtatuimus.in ſi.de regu. 164

Nouitius ſiue receperit habitum nouitiorũ ſiue profeſſorũ qui intra annum ꝓbationis erit monaſterium an poſſit contrahere poſtea matrimonium ⁊ an licite poſſit ſtare in ſeculo.⁊ an ſit obligatus alicui religioni in genere.ibi.nu.3.⁊.4.

Nouitij qui exiuerũt religionẽ non ꝓhibentur reaccipere veſtes quibus intrauerũt niſi ſint nimis laſciuie quis nõ debent portare inſignũ antique religionis.ibi.nu.5.

Nouitius q intra annũ ꝓbationis redit ad ſeculũ põt licite ad beneficia ⁊ ad ordines promoueri.in.c.poſtulaſti.nu.1.⁊.2.eo.ti.

6 Nouitius nõ debet ꝓfiteri ante annũ tamẽ profeſſus tenetur ſtare licet abbates hoc permittentes puniantur.in.c.quia in inſulis.nu.4.de regul. 157

6 Nouitius ſponte ſe gerens in actibus profeſſorum cẽſetur profeſſus poteſt retrocedere aſſerens ſe non feciſſe animo profitẽdi.in.c.vidua.nu.1.2.6.⁊.7.de reg. 156

Nouitij nõ debent intereſſe.in.c.cum profeſſis.ibi.nu.7.

6 Nouitius maior.xiiij.ann.ſi acceperit habitum profeſſorum ⁊ in ea triduo perſeuerauit obligatur poſſeſſioni.in.c.ad noſtram.nume.1.5.de regu. 158

6 Nouitius cenſet̃ profeſſus ſi vltra annum portat habitum monachalem.in.c.ex parte.nu.1.de reg. 164

Nouitius inter annum probationis poteſt liberare redire ad ſeculum niſi appareat vitam mutare voluiſſe vel tacite vel expreſſe.in.c.ſtatuimus.nu.1.⁊.3.eo.ti.

Nouitius qui exiuit intra annũ monaſterio,an recuperaret bona donata vel aliter alienata.ibi.nu.4.

6 Nouitius accipiens habitũ nouitiorũ poteſt intra tempus ad ſeculũ redire,ſi vero acceperit habitum profeſſorum compellitur ibi ꝑ munera vel ad aliam religionem trãſire etiam laxiorem.in.c.ſuper eo.n.1.⁊ 2.de reg. 158

Nouitius poteſt probare regulã alicuius religionis etiã in habitu ſeculari licet de hoc ſit ſtandum conſuetudini.ibi.nu.7.

7 **Nox** quando dicatur eſſe ad hoc vt ſciatur quando delictum ſit commiſſum de nocte vel de die.in.c.ſi perfodiens.nu.2.de homici. 107

1 **Nullum** ⁊ minus vtile quando equiparantur.in.c.ſi proponente.nu.2.de reſcrip. 83

Nullum dicitur illud quod põt annullari,ſʒ largo modo.in.c.ceterũ.nu.8.de reſcrip. 46

7 **Numerus** pluralis quãdoqʒ ponitur ad excluſionem maioris ⁊ quandoqʒ minoris numeri.in.c.gaudemus.nu.15.de diuor. 49

3 **Nuntij** miſſio ad ſuperioreʒ an aliquid operetur.in.c.audita.nu.10.de reſti.ſpo. 168

7 Nuntiatus nõ põt etiã ꝓſtita cautione de demoliendo interim edificare ſi denũtians nõ vult.in.c.ſignificantibus.n.1.de no.ope.nunti. 151

Et vide in.c.ſeq.eo.ti.

Nunciãs nouũ opus tenetur intra tres mẽſes docere de iure ſuo alias nuntiatus edificabit data cautione de opere demoliendo.ibi.nu.2.

6 Nuntij miſſi ad vocandum aliquos poſſunt teſtificari ſuper vocatiõe facta.in.c.dilectus.nu.6.de cape.mona. 188

Nuntians miſſus pro pallio ſi moriatur in via vel infideliter agit an ſufficiat ad penã euitandam quod nuntium ſemel miſit.in.c.ad honoreʒ.nu.9.de auto.⁊ vſu pal. 8

Nũtius miſſus pro pallio quid debet habere.in.c.mandatis.ibi.n.10.

3 Nuntius miſſus a iudice vt ponat creditorem in poſſeſſionem bonoꝝ ⁊ ipſe aſſignauit vnam ꝓ alia nõ transfert poſſeſſionem in ipſuʒ creditorem.in.c.cum aliquibus.nu.8.de re iudi. 53

4 Nuntio publico ⁊ iurato creditur.in.c.qm̃.nu.10.de proba. 27

5 Nuntij accedẽtes pro alijs ad ſedẽ apoſtolicã gaudẽt ne interim a partibus moleſtentur.in.c.j.nu.5.de cle.pere. 139

2 Nuntijs an ⁊ quando detur fides.in.c.prudentiam.numero.21.de offi.deleg. 84

5 Nuntijs vel alijs creditur non ſolum ſi aſſerant aliquem citaſſe,ſʒ etiã ſi aſſerant aliqua que ſint vicina ⁊ ꝓxima ipſi citationi.in.c.cũ parati.nu.4.⁊.12.de appe. 99

Cui magis credatur nuntio pel parti vel nuntio vel notario ⁊ quãta fides adhibeatur iſtis nuntijs.ibi.n.12.

3 Nuntius ſi dixerit ſe citaſſe ad domũ nõ intelligitur quod prius perquiſiuerit ꝑſonam.in.c.cauſam.nu.8.de do.⁊ contu. 197

5 Nuntius ſi fuerit miſſus ad ſuperiorem an operetur aliquos effectus.in.c.vt debitus.nu.18.de appel. 127

7 Nuntio an ſit credendũ.in.c.in preſentia.nu.6.de ſponſa. 8

Nũtijs publicis credit̃ ſine literis.in.c.ſciſcitatus.n.16.de reſcri. 49

3 Nũtiatio noui operis ſufficit ſi fiat vni ex plurib⁹ dominis.in.c.cum deputati.nu.10.de iud. 40

7 Nũtiatio noui operis habet locũ ẽt qñ eccleſia edificatur ⁊ opus poſt denũtiationem cõſtructũ debet deſtrui expenſis edificãtis.in.c.j.nu.1.de noui ope.nun. 149

Nũtiatio noui operis nõ operatur quod edificium poſtea conſtructũ deſtruat̃ quando notorium eſt nũciantem nullum ius habere ſecus ſi dubitatur.ibi.nu.10.

7 Nũtiatio noui operis nõ debet nec põt fieri illi q eſt in aliqua dignitate vel magiſtratu niſi dignitas vel magiſtrat⁹ ſint perpetui.in.c.cũ ex iniuncto.nu.1.de noui ope.nun. 150

Nũtiatus ſi velit oſtendere ſibi eſſe ius edificandi põt nuntians excipere ꝙ non audiatur niſi demolitio edificio quod eſt verum ſi excipitur ante litẽ cõteſtatã:poſt vero nõ admittitur talis exceptio.ibi.nu.3.

Nuntiatio noui operis an trãſeat in ſucceſſorem nũtiati.ibi.nu.8.

Nuntiatio noui operis nõ habet locũ in operis ruſticanis: vel vbi in dilatione eſſet periculum.ibi.nu.9. 151

Nupt

6 **Nuptie** ſimulate tenent in foro iudiciali: quia ibi iudicatur ſecundum extrinſeca, ſecus in foro penitentiali. in.c. tua nos.nu.8.de ſpon. 10

7 Nuptie inuite multa procreãt mala. in.c. requiſiuit.nu.4.de ſpon. 38
Nuptie ſecunde non benedicuntur ⁊ benedicens puniendus eſt. in.c. j.nu.1.⁊.3.de ſecun.nup. 54

7 Nutritor non tenetur nutritium vt filium inſtituere. in.c. tranſmiſſe. nu.2. qui fil. ſint legi. 38

De litera. O.

3 **Obedientia** an ⁊ q̃n ⁊ in quib⁹ eſt pſtanda per ſubditos plãtos vel aliter ſuperiori. Ant. in.c. ad aures. nu.1.de tempo.ordi. 37
Obediens alicui an preſumatur facere tanquam ſuperiori an ex timore vel quo modo. in.c. olim inter. nu.9.de reſti.ſpo. 190

5 Obedientia propter que crimina eſt deneganda prelatis. in.c. cũ nõ liceat. nu.2.de preſcrip. 29

6 Obedientia ſolius prelati vel abbatis exempti preſtita ſuperiori non preiudicat ad transferendum ſubiectionis poſſeſſionem niſi interueniat conſenſus capituli. in.c. cum dilectus. nu.7.de reli.domi. 187

2 Obedientia non eſt preſtanda ſuperiori mandanti id ſuper quo ipſe poteſt diſpenſare. Ant. in.c. dilectus. nu.3.de tempo.ordi. 39

3 Obedire eccleſie quis non cogitur nec debet quando ex tali obedientia reſultaret peccatum. in.c. literas. nu.25.de reſti.ſpo. 182

4 **Obligatio** etiam naturalis non naſcitur ex ſimplici promiſſione de ſoluendis vſuris. in.c. debitores. nu.1.de iureiu. 131

3 Obligatus ad aliquid ſi in termino dato nõ facit q̃ impeditus tenet̃ poteſt terminum facere. in.c. cũ dilecti. nu.8.⁊.12.de do.⁊ contu. 203

5 Obligatio iurata queſita alteri non poteſt etiam per papam tolli. in c. cum parati. nu.6.de appel. 99

5 Obligatio bonorum ſi ſit facta primo vni ſub conditione ⁊ poſtea alteri pure veniente conditione prefertur prima. in.c. preterea. nu.6.de appel. 109

6 Obligatio ſuccedit ad intereſſe in obligationibus facti etiam de iure canonico. in.c. accedens. nu.4.de conceſ.preben. 62

7 Obligatio non inducitur ex illicito geſtis. in.c. quod latenter. nu.1.de reg.iur. 207

2 Obligatio nulla poteſt eſſe inter monachum ⁊ abbatem vel dominũ ⁊ ſeruum. in.c. preterea. el.ij.nu.4.de tranſac. 127

7 In obligatione generali de cõtrahẽdo matrimonio ſubintelligit̃ niſi quicque turpe ſuperueniat. in.c. literas. nu.2.de coniug.lepro. 25

6 Obligatio non ſuccedit ad intereſſe in obligationibus facti quando eſt electa induſtria perſone. in.c. lator. nu.2.de pigno. 45

5 Obligatio ſi nõ fuit p vnã ex partib⁹ adimplenda altera nõ tenet̃ etiã adimplere intellige q̃n vna iſtarũ obligationũ eſt reſpectiua ad alterã alias ſi ſunt ſeparate: ſecus in.c. an ſit differendũ. nu.6.de appel. 11

6 In obligatione generali non veniunt ea que ſpeicaliter quis non fuiſſet obligaturus. in.c. j.nu.4.de pignoribus. 92

5 Obligatio bonorum ſimpliciter facta intelligitur de futuris ⁊ preſentibus. in.c. cum aliquibus. nu.4.de re iudi. 53

6 Obligatio cõditionalis vel in diẽ nõ eſt ſufficiẽs ad agendũ añ diẽ vel cõditionẽ niſi talis obligatio a principio eſſet pura: ſed in ea ſubintelligeret̃ tacite dies vel cõditio. in.c. cũ ſup q̃one. nu.6.de cõceſ.prebẽ. 60

7 Obligatio omnium bonorum indefinite facta concernit etiam bona futura. in.c. quia circa. nu.5.de priuileg. 158

5 Obligatio naturalis nõ oritur ex ſnia iniuſta a qua nõ extitit appellatum. in.c. quo ad conſultationem. nu.7.de re iudi. 64

5 In obligationibus facti quare ſuccedit obligatio ad intereſſe ⁊ in obligationibus dandi non. in.c. cum venerabilis. nu.18.de excep. 10
In obligationibus facti poſt moram intereſſe eſt in obligatione ſecus in obligationibus dandi. ibi. nu.19.

2 Obligatio defuncti an tranſeat in heredem. in.c. compromiſſum. n.2. de arbi. 168
In obligationibus facti an ſuccedat obligatio ad intereſte quando interuenit iuramentum. in.c. per tuas. nu.12.de arbi. 171

6 Obligatio naturalis oritur ex contractu ipſo iure nullo ratione ſolennitatis non ſeruate. in.c. quia plerique. nu.31.de immu.eccle. 2

6 Obligatio an ⁊ quomodo querat̃ ex diuturna proteſtatione alicuius rei. in.c. peruenit. nu.2.de cenſi. 203

7 Obligatio non oritur ex facto a iure improbato. in.c. ſuper eo. nu.8.de conditio appoſi. 10

6 Obligatio: promiſſio: ſtipulatio incerta vʒ de equitate canonica ⁊ erit taxanda arbitrio boni viri. in.c. ex parte. nu.5.de cenſi. 213

4 Obligatio ad intereſſe an ſuccedat in obligationibus facti quando factum poteſt adimpleri. in.c. veniens. nu.9.de iureiur. 139

6 Obligatus rẽ reſtituere illi qui põt in integrũ reſtitui an teneat̃ in foro anime illã rem reſtituere. in.c. q̃ pleriq̃. nu.28.de immu.eccle. 233

4 Obligaui me ſub certa conditione vel ſub ſpe aliquid cõſequẽdi ſi mihi non ſeruatur fides ego non teneor alteri ſeruare. in.c. peruenit. el.ij. nu.3.de iureiur. 129

9 Obligatus naturaliter tantum peccat, niſi adimpleat quod promiſit. in.c. quia pleriq̃. nu.11.de immu.eccle. 23
Obligatus ciuiliter tantum pura in chirographo vltra biennium nõ tenetur in foro anime. ibi. nu.18.

3 Obligatus ad aliquã rẽ tradẽdã tenet̃ illã tradere liberam ⁊ a nemine occupatã. in.c. eccleſia ſancte marie. el.ij.nu.4. vt lit.pen. 218

6 Obligans ſe deo ſponte magis meretur quam ille qui neceſſitatus ſe obligat. in.c. magne. nu.5.⁊.6.de voto ⁊ voti redemp. 177

6 Obligans ſe ad faciendũ aliquod opus pro certa mercede quo tẽpore poteſt petere illam mercedem. in.c. q̃ ppterea. nu.19.de locato. 87

6 Obligatus ad ſeruiendum aliquibus ſub nomine collectiuo puta vni collegio debet ſecũdum quod numerus creſcit vel decreſcit. in.c. quãto. nu.5.⁊.9.de cenſi. 202

7 Obligare poteſt ſe quis ad perdendũ cauſam vel beneficium ſi aliqd non facit. in.c. ſi. nu.3.de cri.fal. 133

2 Obligatus ad aliquid faciendum ſi ingrediatur religionem quomodo ſuccurretur creditori. Anto. in.c. vnico. nu.2.de obli.ad ratio. 59

6 Obligare ſe an ⁊ quando poſſit quis non emere vel non vendere. in.c. nuper. nu.2.de decimis. 155

1 Obligare ſe q̃s non poteſt ad penam beneficij perdendi. in.c. cum dilecti. nu.14.de elec. 153

6 Obligatus ad dandum fideiuſſorem non liberatur dando clericum. in.c. j.nu.6.⁊.5.de fideiuſſo. 97

2 Obligatus ad certam quantitatem certo die ſub pena ſoluenda ſi partem intra terminum ſoluerit non tenetur ad integram penam. in.c. tuam. ad nu.1.de penis. 110
Obligatio diuidua vel indiuidua que dicatur. ibi. nu 5.

6 Obligatus ratione oneris realis poteſt ſe exonerare dimittendo ipſam rem oneratam. in.c. de terris. nu.4.de decimis. 147

6 Obligatus qui põt per ſe vel per alium obligationẽ expedire ſi non poteſt per ſe tenet̃ per aliũ. in.c. licet. nu.13.de vo.⁊ voti redemp. 176
Obligationes facti tranſmittunt̃ ad heredes ⁊ executores ipſarũ. ibi.

6 **Oblationes** que fiunt imagini depicte in muro alicuius parochie cedunt eccleſie parochiali. ⁊ idem ſi fiant capelle exiſtenti intra parochiã. in.c. paſtoralis. nu.2.de his que fiunt a prela. 69

7 Oblationes alicuius eccleſie debite alicui ex preſcriptione nõ faciũt quod ille teneatur ad onus fabrice illius eccleſie. in.c. cũ inter vinos. nu.5.de ver.ſig. 204

6 Oblationes vel eleemoſyne facte alicui imagini vel picture exiſtenti intra limites parochie licet in domo alicuius priuati cedũt lucro preſbyteri parochialis. in.c. quoniam. nu.1.de decimis. 147

6 Oblationes facte alicui capelle cedunt lucro eccleſie parochialis ſub qua eſt capella. in.c. j.nu.4.de ſta.mo. 179

6 Oblationes que fiunt imagini que eſt intra limites parochie cedunt̃ lucro preſbyteri parochialis idem ſi fiant capellis vel altaribus fundatis intra parochiam. in rubri. numero ſecundo ⁊ quarto. de parochijs. 141

6 Oblationes facte in aliqua eccleſia cenſentur facte contemplatione eccleſie ⁊ non celebrantis in ea. in.c. paſtoralis. nu.2.de his que fiunt a prela. 69

7 Oblationes que ſint que proprie dicantur de quibus rebus ⁊ a quibus debeant fieri ⁊ quando debeant fieri. in.c. cauſa. nume.1.de verbo. ſignifi. 199

5 Oblationes que fiunt capellis ſitis intra aliquaʒ parochiam cedunt de iure eccleſie parochiali ſub qua ſunt ſite. in.c. tranſmiſſa. nu.3.de preſcrip. 28

6 Oblati alicui monaſterio dicuntur illi qui ſe ⁊ ſua obtulerunt habitu non mutato. in.c. non eſt. nu.2.de reg. 158

7 Oblati non tamen plene alicui religioni nõ gaudent priuilegijs illius religionis. in.c. cum ⁊ plantare. nu.4.de priuileg. 152

6 Oblatus alicui monaſterio dando ſe ⁊ ſua intantũ efficitur ſeruus illius monaſterij vt non poſſit tranſire ad ſtrictiorem religionem. in.c. quod a te. nu.5.de cle.coniug. 15

6 Oblationes facte in aliquo altari cenſentur facte contẽplatione eccleſie. ſecus preſumuntur facte contemplatione ipſius altaris. ⁊ idem in alijs relictis. in capitulo primo. nume.3.de ſucceſſio.ab inteſtato. 150

2 **Obliuio** cadit etiam in papam. in.c. ex parte. el.j. num.3.de offi.deleg. 77

1 **Obreptio** vitiat proceſſum ipſo iure. in.c. cuʒ dilecta. n.7. de preſcrip. 66

4 **Obſes** Laici an poſſint dari in obſides. in.c. ex reſcripto. nu. 7.de iureiur. 134
Monachi ⁊ clerici an ⁊ quando poſſint dari in obſides. ibidem numero.8.

7 **Occaſio** captande mortis dari non debet tã in matrimonio quam in promiſſione beneficiorum ante vacationem. in.c. ſi. nu.2.de eo qui du.in ma. 24

7 **Occidens** illuʒ qui de iure poſitiuo veniebat occidẽdus tenetur in foro anime. ſecus ſi de iure vel natu

rali vel diuino quia in nullo foro punitur.in.c.interfeciſti.nu.2.de homici. 107
7 Occidens parentem vel filium punitur ſecundum leges etiam in terris eccleſie quia ſecundum canones non reperitur in hoc aliqua pena.in.c.j.nu.3.de his qui filios occiderunt. 106
7 Occidere non eſt licitum alicui ſeipſum ex aliqua cauſa etiam ad vitã dum peccatum.in.c.ex parte.nu.2.de ſepulturis. 138
7 Occidere an poſſit pater inuentum cum filia in actu venereo.in.c.veniens.el.ij.nu.8.de ſpon.7. 7
3 **Occultans** ſe vt impediat citationẽ quo caſu habetur pro peremptorie citato.in.c.fi.§.porro.nu.6.⁊.11.vt lit.non conte. 115
7 Occultum dicitur aliquid eſſe etiam quod aliquibus ſit notum.in.c.queſitum.nu.4.de peni.⁊ remiſ. 174
3 **Odium** ſi concurrit cum fauore conſideratur fauor.in.c.in literis.nu.34.de reſti.ſpo. 171
4 Odium priuatum ⁊ non publicum repellit quem a teſtimonio.in.c.quoties.nu.4.de teſti. 38
6 In odioſis centum ⁊ centum non faciunt.cc.in.c.ad apoſtolicam.nu.9.de regu. 161
3 **Offenſio** licita eſt propter defenſionem perſone alterius iniuriate in perſona vel rebus.in.c.olim.el.j.nu.18.de reſti.ſpo. 180
6 **Officiales** vel conſiliarij an teneantur potius dimittere officium quam aliquid conſtituere vel conſentire quod non ſit bonum.in.c.aduerſus.nu.19.⁊.21.de immunitate eccleſiarum. 230
6 Officialis an ⁊ quo caſu teneatur finito officio de geſtis in officio ⁊ vſq; ad q̃tũ tẽpus.i.c.aduerſus.nu.14.de immunitate eccleſiarũ. 230
2 Officiales ſi capiuntur clericum violenter de mandato epiſcopi non incurrunt excommunicationem.in.c.j.nu.5.de offi.or. 110
6 Officiales poſſunt puniri ⁊ inquiri de male geſtis etiam finito officio.in.c.ea que.nu.4.de ſtatu mona. 183
7 Officialis iniiciens manus in clericum incidit in excommunicationẽ.in.c.ſi vero.el.j.nu.1.3.⁊.6.de ſen.excom. 179
Officialis capiens clericum de nocte ⁊ illum ducens ad curiam epiſcopi non incurrit excommunicationem vel ſi fecerit mandato epiſcopi.ibi.nu.6.⁊.7.
7 Officialis capiens clericum euntem de nocte non incurrit excommunicationem.in.c.vt fame.nu.6.de ſen.excom. 191
7 Officiales an licite poſſint aliquod munus accipere.in.c.⁊ ſi queſtiones.nu.8.de ſimo. 81
2 Officiales non poſſunt cognoſcere inter ſuos ſubditos in alieno territorio niſi conſenſu partium expreſſo,⁊ de licentia iudicis illius territorij.in.c.P.⁊.G.nu.15.de offi.deleg. 103
6 Officiales non debent habere aliquod premium ſi capiunt exbannitos quia ratione officij tenentur licet capienti ſit ſtatutum certum premium.in.c.eccleſijs.nu.2.de cenſi. 201
9 Officialis vltra debitum exigens tenetur in foro conſcientie reſtituere.in.c.quia plerũq;.nu.31.de immu. 238
2 Officiales an poſſint per ſubſtitutum ſeruire remiſſiue.in.c.fi.§.is autem.nu.4.de offi.deleg. 105
2 Officialis an poſſit conueniri tam ciuiliter quam criminaliter donec eſt in officio.in.c.legebatur.nu.3.de maio.⁊ obe. 125
3 Officialis electus antequam accipiat poſſeſſionem officij non adminiſtrat idem extra territorium.in.c.ſignificauerunt.nu.6.de iudi. 46
Officialis electus ad aliquod officium ſi non exercet ex aliqua cauſa an currant ſibi tempora.ibi.num.8.
Officialis cui aliquid opponitur interim non adminiſtrat.ibi.nu.10.
2 Officiali iniuſte exequenti an ⁊ quando licitum ſit reſiſtere impune ſiue pars grauata appellet ſiue non.in.c.ſi quando.nu.2.de offi.dele. 75
2 Officialis negligens deponitur ab officio.Anto.in.c.j.numero.1.de offi.cura. 70
6 Officialis excommunicatus volens conſtringere clericum etiam in minoribus legere vel dictare ſententiam ſanguinis vel vt ſit miniſter iuſtitie.in.c.ſententiam.nu.9.ne cle.vel mona. 241
5 Officialis an teneatur dimittere officium ſi non poteſt li cui iniuſte rei obuiare remiſſiue.in.c.conſuluit.nu.6.de appel. 104
7 Officialis ſecularis ſi condemnauit clericũ ⁊ ex hoc ipſe clericus paſſus fuerit damna tenetur ipſe officialis reſarcire omnia damna ⁊ ei de iniuria ſatiſfacere.in.c.olim.nu.1.de iniur. 167
2 Officiales ſi ſunt ſimul extranei quis eorum preferetur.in.c.j.nu.4.de maio.⁊ obe. 124
2 Officiali iniuſte exequenti poteſt reſiſti etiam per tertium.in.c.ex literis.nu.2.⁊.5.de offi.dele. 95
5 Officium iudicis datur contra quemlibet poſſeſſorẽ ex naturali equitate.in.c.bone memorie.nu.16.de appel. 119
7 Officio duplici incompaſſibili nemo poteſt fungi.in.c.qualiter ⁊ quãdo.el.ij.nu.7.de accu. 72
2 Officium iudicis ⁊ actio an ſint idem.in.c.iudicis officium.nu.2.de offi.iudi. 124
Officium iudicis quando imploratur an requiratur in libello concluſio ⁊ quomodo ibi.nu.6.
Officium iudicis extẽditur ad acceſſoria que venerunt poſt litem conteſt.ſecus ante.ibi.n.4.
Officium iudicis nobile ⁊ mercenarium ꝙ ſit ⁊ ius exempla.ibi.nu.5.
Officium iudicis nõ perpetuatur per litis conteſtationem.ibi.nu.8.
7 Officium chirurgie eſt interdictum omnibus clericis ⁊ peccãt exercendo etiam intuitu pietatis.in.c.tua nos.nu.2.⁊.5.de homi. 112
7 Officium ſi qs non põt habere qr fuit ad hoc inhabilitatus põt tñ ad illud eligi vel ſic ẜm aliam literã q non poteſt habere vnũ officiũ:qr inhabilitatus põt eligi ad aliud.in.c.excõicamus.ibi.nu.5.de here. 103
5 Officium iudicis an poſſit implorari ante lit.conteſt.in.c.ſignificante.nu.6.de appel. 136
3 Officium iudicis multum conſyderatur circa ſpiritualia ⁊ beneficialia.in.c.veritatis.nu.9.de do.⁊ contu. 206
6 Officia diuina poſſunt celebrari etiam in eccleſia non conſecrata cum autorite epiſcopi.in.c.eccleſie.nu.3.de immu.eccle. 234
3 Officium aduocatorum eſt reſpondere de iure.in.c.paſtoralis.nu.9.de iudi. 37
6 Officium dignitatis ſiue iuriſdictio an expirẽt mortuo illo a quo iſta habenẽ.in.c.j.nu.5.ne ſede vaca. 64
2 Officium iudicis reſcindens clauditur quadriennio.in.c.tum ex literis.nu.21.de reſti.in integ. 159
7 Officiũ quod non ſpectat ad aliquẽ ſi ille exercet an ſibi imputeẽ ſi ex hoc aliquod ſcandalum oriatur.in.c.Ioannes.nu.3.de homi. 114
5 Officia aſſumentes contra iuris vel ſtatutorum diſpoſitionẽ qua pena puniantur.in.c.cum ſit.nu.3.de iudi. 88
Officialis depoſitus propter baratariam debet tantum habere ſalarium pro tempore preterito ⁊ tenetur conducenti ad intereſſe.ibi.
6 **Oleum** nõ cõſecratũ ſi miſceaẽ cũ oleo cõſecrato totũ ſit ꝯſecratũ.in.c.cũ in dubijs.n.1.⁊.2.de ꝯſe.ecc.vł al. 206
2 **Omiſſum** in materia prohibitiua cenſeẽ ꝓhibitũ:in materia ꝓmiſſiua quod non eſt prohibitum cenſetur premiſſum.in.c.inter corporalia.nu.37.de tranſla.epi. 5
2 Omiſſum habetur pro prohibito in materia prohibitiua.in ca.inter corporalia.nu.21.de tranſla.epiſcopi. 4
5 **Onus** probãdi incũbit ei q aſſerit ſe eſſe talẽ niſi multo tpe ꝓ tali habitꝰ fuerit.in.c.ſicut nobis.n.23.de re iud. 66
1 Onus ꝓbãdi ꝙ vnus actus preceſſerit aliũ incũbit allegãti actũ ꝑceſſiſſe.in.c.conſtitus.nu.2.de reſcrip. 61
4 Onus probandi cui incũbit ſi fuit exceptum de inſufficiẽtia facultatũ alicuius eccleſie.in.c.fi.nu.10.de preſum. 124
1 Onus probandi incũbit gratiã allegãti.in.c.bone memorie.el.ij.nu.10.19.de poſtu.prela. 113
4 Onus probandi cui incũbit quando aliqua opponunẽ contra reſcriptum vel contra gratiam.in.c.fi.n.8.de preſum. 124
5 Onus probandi in cauſa appellationis cui incumbit.remiſſiue.in ca.cauſam.nu.11.de re iudi. 64
6 Onus impoſitum ſuper aliqua re facit illam rem minus valere.in ca.in aliquibus.nu.2.de decimis. 154
7 **Opem** dicitur p̃ſtare qui põt delicto obuiare ⁊ nõ obuiat.in c.quante.nu.4.de ſen.excom. 194
7 **Opinio** euidẽter falſa põt appellari temeritas ⁊ p̃ſumptio quedam.in.c.quante.de ſen.excom. 194
7 Opinio cõis doctorum ſeruari debet ⁊ in iudicando vel cõſulẽdo graue eſt ab ea recedere.in.c.fi.nu.4.de ſecun.nup. 51
3 Opiniones qñ ſunt dubie in aliquo caſu an ſtetur determinationi eccleſiaſtice.in.c.licet ex ſuſpecto.nu.10.de fo.compe. 71
2 Opinio in quã cõcurrũt plures doctores eſt tenẽda niſi probabilibꝰ rationibus conuinci poſſit.in.c.prudentiam.nu.4.de offi.deleg. 83
7 Opinio cõis eſt tenẽda.Abb.in.c.tua nos.de vſu.⁊ in.c.prudentiã.de offi.deleg.⁊ in.c.querenti.eo.ti.in prin.⁊ in.c.nouimus.de verb.ſign.⁊ in.c.cũ ſint.de deci.⁊ in.c.ij.de cogna ſpi.⁊ in.c.veniẽtes.de cẽſi.⁊ in.c.j.poſt Io.an.de conſti.vide oĩno eum in dictis locis:an ⁊ qñ ſit ſequẽda opi.communis ⁊ quando non.
4 Opinio quid ſit.in.c.quanto.⁊ infra.nu.2.de preſum. 116
7 Opinio equior eſt ſequẽda vbi varij ſunt doctores ⁊ ſi vtraq; eſt rationabilis ſequendum eſt plurimorum iudicium ⁊ quando.in.c.ij.n.3.de cogna.ſpiri. 27
☞ Corſe.Adde ꝙ quãdo iuriſcõſultus refert diuerſas opiniones ⁊ nõ eligit aliam ex illis in dubio videtur ſequi illam quam vltimo loco retulit Cy.in.l.j.C.de ſacroſan.eccle.legitur ⁊ notatur in.l.qui filiũ.§.ſabinus.ff.ad trebel.ſimiliter dicimus de Innocen.quod illa opinio dicatur teneri ab eo quã vltimo loco refert.ita dicit Ioan.an.in.c.j.de priuileg.lib.vj.⁊ Bal.in aut.ex teſtamẽto.C.de col.⁊ Barba.in repetitione.c.raynaldus.de teſtamen.in.lij.charta.⁊ vide gl.in.l.ea lege.C.de condi.ob cauſam.que dicit altera pars eſt vera que eſt vltima.optime facit text.⁊ in.l.bona fides.ff.depoſi.⁊ in.l.ſi.idem.de iuriſdictiõe om.iudi.⁊ in.l.damni infec.§.ſabinus.ff.de dam.infect.niſi doctor aliquam

quam deliberate videat tenere:puta qꝛ repetijt in pluribus locis per tex.in.l.diui fratres.ff.de iure patronat⁹.⁊ vide Jo.and.in.c.fi.ſuper glo.vt qꝛ.de ſenten.excom.lib.vj.⁊ in.c.pe.eo.lib. Bal.dicit ꝙ illa p̄ſumitur eſſe opi.doc.vel iuriſconſulti que reperitur vltima in ſcriptura: vt ipſe not.in tit.an apud do.queſtio ſen.ter.de vſi.ſeu.⁊ preſumit queſtio determinata pro illa parte ⁊ opinione ſi aliter nõ cõſtat de expreſſa deciſione vt no.per eũ.in.d.l.bona fides.vbi ergo in gl.reperiuntur cõtrarie opi.vltima tenẽda eſt:vt ipſe not.in.l.ſi materterata.C.ne de ſtatu defunc.quare in dubio vltima opi.magiſtrorum videtur approbata:vt ibi no.per eum.in.l.j.in fi.ff.de conſti.princ.⁊ glo.in.d.l.qui filium.in.§.ſabinus.

1 Opinio cõmunis doctorũ inducit probabilẽ errorẽ ⁊ iudicans ſecundũ eam non tenetur ad penam.in.c.j.nu.24.de poſtulatio.prela. 108

3 Opinio gloſſe nec etiam communis que eſt falſa euidenter non eſt ſequenda.in.c.capellanus.nu.2.de ferijs. 139

De autoritate glo.vide ſupra.in ver.in litera.G.

6 Opinio communis non eſt tenenda ſi apparet euidenter falſa.in.c.ſcientes.nu.4.de cenſi. 199

Opiniones diuerſe quando ſunt inter doctores eſt tenenda opinio media.ibi.

3 Opiniones plures ſi reperiuntur in aliquo precepto non peccat qui non ſeruat illud preceptum.in capitu.capellanus.numero ſexto.de ferijs. 140

6 Opiniones doctorum quotieſcunqꝫ reperiuntur cõtrarie difficile eſt proferre ſententiam.in.c.cum ſint.nu.3.de decimis. 143

Opinio communis doctorum ſi eſt euidenter falſa poteſt contemni ⁊ contra eam debet iudex iudicare.ibi.

2 Opinio communis doctorum inducit iuſtam cauſam litigandi.item opinio ſingularis alicuius doctoris que ſit probabilis.in.c.finem.nu.23.⁊.26.de do.⁊ contu. 201

4 Opinio leuis que ſit.in.c.licet.nu.7.de proba. 22

7 Opinio communis doctorum ſi eſt falſa non eſt admittenda ⁊ contra ipſam legitime pronuntiatur.in.c.tua nos.nu.9.de vſur. 127

7 Opinio a pluribus approbata in dubio eſt ſequenda.in.c.nouimus.nu.1.de ver.ſig. 204

1 Opinio communis doctorum eſt ſeruanda ſi non eſt euidenter falſa.in.c.j.nu.15.de conſti. 16

1 Opponens aliquas ſolennitates defuiſſe in aliquo actu habet probare.in.c.cum dilecti.nu.13.de elec. 153

3 Optio an det iudici vel parti in remedijs alternatiue a iure inductis.in.c.prout.nu.22.de do.⁊ contu. 199

Oratio gñalis q̄ fit ꝑ mortuis an tãtũ ꝓſit defunctis quãtũ oratio ſpãlis.in.c.fraternitatem.nu.4.de ſepul. 114

Oratio que fit pro defunctis ſi eis non prodeſt:prodeſt ſaltem alijs defunctis vel facienti.ibi.

7 Oratoria priuata non gaudent priuilegio eccelſiarum.in.c.parentib⁹.nu.3.de priuileg. 153

6 Oratorium ab eccleſia quomodo differat ⁊ in quibus.in.c.fin.nu.3.de cenſi. 206

Oratorium nõ gaudet immunitate eccleſiaſtica niſi ſit conſtructum pontificis autoritate.ibi.nu.4.

Oratorium conſtructum autoritate pontificis non poteſt vlterius ad humanos vſus deputari:ſecus ſi autoritate priuata.ibi.

4 Ordinarius an poſſit produci in teſtem coram ſuo vicario vel officiali vel iudice foraneo.in.c.dilecto.nu.11.de teſti. 75

4 Ordinaria autoritas an ſit ſemper neceſſaria in publicatione per alium notarium facienda.in.c.cum.P.nu.2.de fide inſtru. 112

3 Ordinarius an poſſit recuſari ſi aſſeſſor eſt ſuſpectus.in.c.j.nu.14.de iudi. 4

4 Ordinarij appellãtur epiſcopi ⁊ etiam inferiores.in.c.poſt ceſſionem.nu.1.de proba. 10

1 Ordinarius ex quibus impedimentis priuetur iuriſdictione.in.c.ſciſcitatus.nu.7.de reſcrip. 53

7 Ordinarius poteſt interdicere ſponſalia clandeſtina.in.c.cum inhibitione.nu.6.de clande.deſponſa. 17

3 Ordinarius poteſt quando vult commiſſam iuriſdictionem reuocare.in.c.accedens.el.ij.nu.9.vt lit.non conteſt. 112

4 Ordinarius põt iudicare vltima die ſue iuriſdictionis ſi ſucceſſor non venit:delegatus vero indiſtincte poteſt.in.c.ſi xp̃s.nu.7.de iurein. 153

2 Ordinarius cenſetur effectus delegatus ſi papa ſibi reſcribat tanquã cuilibet extraneo.in.c.graue.nu.5.de offi.ordi. 123

7 Ordinarius habet poteſtatẽ ligandi ⁊ ſoluendi in habitu nõ in actu.in.c.j.nu.7.de ſimo. 77

7 Ordo iuris non requiritur in notorijs:⁊ ideo accuſans notorie criminoſum non ſe inſcribit nec requiritur clamoſa inſinuatio.in.c.licet heli.nu.3.de ſimo. 86

2 Ad ordines quilibet preſumitur idoneus niſi probetur contrarium. Anto.in.c.ex parte.el.ij.nu.2.de corpo.viti. 61

2 Ordines ſacri poſſunt per ſolum epiſcopum conferri non tamen tolli. Anto.de but.in.c.inter corporalia.nu.3.⁊.4.de tranſla.prela. 18

Ordines ſacri conferuntur per ſolum epiſcopum intellige remotis alijs epiſcopis non tamen remoto conſenſu ſui capituli.ibi.nu.8.

2 Ordo iudiciarius poteſt remitti in totum conuentione partiũ ⁊ tũc pronuntiatio facta per iudicem valebit in vim pacti.in parte vero nõ poteſt remitti.in.c.de cauſis.nu.8.de offi.deleg. 174

2 Ordines ſacri intra quod tempus poſſunt vel debent accipi.An.in.c.preterea.nu.3.de eta.⁊ quali. 44

6 Ordines plures ſacri non poſſunt vni eadem die conferri.in.c.cum ſis.nu.1.de conſe.eccle.vel alta. 207

2 Ordines non poſſunt conferri in die natiuitatis domini.Ant.in.c.j.nu.2.de tempo.ordi. 35

Ordinatus non congruo tempore licet recipiat characterem non tamen recipit ordinis executionem.Ant.in.c.ij.nu.2.eo.ti. 35

Ordinans extra tempora ordinandi priuatur poteſtate ordinandi.ibi.nu.3.

3 Ordines iudiciarij amiſſio reſpiciens nullitatem ſententie an reſpiciat probationem contrariam.in.c.cum ad ſedẽ.nu.32.de reſti.ſpo. 188

2 Ordo ſubdiaconatus eſt ordo ſacer.Ant.in.c.j.nu.4.de or.ab epi. 42

2 Ordines ſacri an ⁊ quibus caſibus liberent filios a patria poteſtate. Ant.in.c.indecorum.nu.4.de eta.⁊ quali. 43

1 Ordines ſacri non debent conferri extra quatuor tempora.in.c.quod ſicut.§.ſuper eo.nu.12.de elec. 148

3 Ordo iudiciarius quo ad forum laicorum non poteſt tolli a papa.in c.quod clericis.nu.9.de fo.compe. 68

7 Ordines plures ſacri citra quatuor minores non poſſunt eadem die conferri.in capitulo cum.M.lator.numero primo.de eo qui ordi.recep. 143

2 Ordo clericalis an ſit dignitatis.Ant.in.c.eo libẽtius.nu.1.de fer.nõ ordi. 58

Ordinari an debeant ad ordines ſacros adminiſtratores bonorum alterius.Ant.in.c.j.nu.1.2.3.7.9.10.de obli.⁊ ratioci. 58

2 Ordo epiſcopalis an imprimat characterem.Ant.in.c.poſt tranſlationem.nu.25.de renun. 32

5 Ea que ſunt ordinis epiſcopalis non preſcribuntur.in.c.veniẽs.nu.4.de preſcrip. 42

Ordo epiſcopalis qui ſit.ibi.nu.5.

Ordines ſacri etiam prima tonſura nõ debent capi niſi a proprio epiſcopo,niſi in caſibus de quibus.ibi.⁊ nu.6.

1 Ordo abſolutionis ab excommunicatione.in.c.ab excommunicato.nu.19.de reſcrip. 79

7 Ordines ſacri non debent recipi a prelato ſimoniaco.in.c.per tuas.el ij.nu.1.de ſimo. 88

Ordines ſacri non ſunt recipiendi a ſimoniaco prelato vel excommunicato aut depoſito ⁊ ſuſpenſo.ibi.nu.10. 89

6 Ordines ſacri dicuntur a ſubdiaconatu ſupra per excellentiam.alij etiam ſunt ſacri ſed non illo modo.in capitu.primo.numero.2.de clericis coniugatis. 13

7 Ordo ſi non ſeruetur in aliquo actu an reddat actum nullum.in cap.vniuerſitatis.nu.10.de ſen.excom. 186

2 Ordines ſacri quando ⁊ quibus diebus conferantur:⁊ an omnes ſimul poſſint conferri.Anto.in capitu.de eo autem.numero.1.de tempo.ordina. 36

3 Ordo iudiciarius ſeruatur in modo ſententiandi quando etiam inter certas perſonas quis habet iuriſdictionem,licet in decidendo ſeruetur conſuetudo rei ſuper qua litigatur.in.c.ceterum.numero.24.de iudi. 20

3 Ordo iudiciari⁹ quotuplex ſit ⁊ quo caſu in eo requiritur libellus.in c.veritatis.nu.17.de do.⁊ contu. 206

1 Ordo iuris appoſitus in reſcripto an inducat nouam formã.in.c.cũ dilecta.nu.11.de reſcrip. 67

6 Ordines ſacri quo caſu poſſunt conferri infanti.in.c.nullus.nu.3.de regu. 156

Ordines plures vni eadem die conferri non poſſunt etiam de conſenſu metropolitani.Anto.in capi.dilectus.numero primo.de tempori.ordina. 39

5 Ordo iudiciarius an ſit ſeruandus quando agitur de nullitate.in.c.inter ceteras.nu.12.de re iudi. 156

3 Ordinis omiſſio in proceſſu an vitiet proceſſum.in cap.cum dilectus.nu.8.de cau.poſ.⁊ proprie. 161

5 Ordo iudiciarius ſeruatur in interdicto vnde vi etiam contra contumaciam.ſecus ſi agitur via attentati.in cap.bone memorie.numero 17.de de appel. 118

Ordines ſacri non poſſunt recipi ab alieno epiſcopo niſi obtenta licentia a proprio.in.c.fi.nu.1.de eo qui fur.ordi.rece. 143

Ordines plures ſacri nõ poſſunt eadem die vni conferri tamẽ collati tenent licet eorum adminiſtratio ſit prohibita ⁊ quando.in.c.fi.nu.3.4.5.de eo qui furti.ordi.rece. 143

7 Ordo ſacer habet annexum votum continentie.in.c.vnico.n.3.de cleri.per ſal.promo. 143

3 Ordo procedendi in cauſis ſpiritualibus vẽdicat ſibi locum in cauſis

ipſis connexis.in.c.quanto.nu.2.⁊.6.de indi. 10
3 Ordo iuris ſi in aliquo caſu remittitur non cenſetur remiſſa citatio. in.c.j.nu.4.de cau.poſ.⁊ proprie. 153
1 Ordines reſeruari epiſcopis.in.c.quanto.nu.3.de conſuetu. 95
2 Ordo iuris ſeruandus eſt in quolibet poſſeſſorio.in.c.conſultationibus.nu.9.de offi.deleg. 76
2 Ordinatus ad ordines nullum beneficium habens poteſt agere cõtra ordinantem vt ſibi de beneficio prouideatur. Anto.in.c.veniens.n.5. de fil.preſby. 12
2 Ordinatus a papa an poſſit per inferiorem deponi.in.c.per tuas.n.3. de maio.⁊ obe. 126
3 Ordinatus extra quatuor tempora recipit characterem non tamen executionnem ordinum niſi fuerit cum eo per epiſcopum diſpenſatũ. Ant.in.c.conſultationi.nu.1.2.⁊.3.de tempo.ordi. 40
7 Ordinat⁹ a ſchiſmatico eſt ab officio repellendus niſi ꝓbauerit fuiſſe cũ ipſo poſtea diſpenſatum.in.c.fraternitati.nu.1.de ſchiſma. 104
7 Ordinatus ſi fuerit aliquis ſub promiſſione de non petendo ab ordinatore prouiſionem per aliquod tempus vterq; an puniatur ad tempus ⁊ preterquam a papa non reſtituitur.in.c.ſi quis.numero.1.⁊.2. de ſimo. 91
2 Ordinatus ab excommunicato recipit characterem ſed nõ executionem. Anto.in.c.cum clericis.nu.1.⁊.3.de ordi.ab epiſ. 42
Ordinatus ab excommunicato a quo diſpenſabitur.ibi.nu.2.
7 Ordinatus ſine examinatione ⁊ conſenſu ſuperioris recipit veros ordines tamen non habet eorum executionem ſiue diſpenſationem.in.c. j.nu.de eo qui furti.rece. 143
6 Ordinatus in aliqua eccleſia debet cõſequi alimẽta in illa eccleſia etiã ſi ſint plures ordinati.in.c.poſtulaſti.n.2.⁊.n.3.de iure patronat⁹. 198
Ordinari poſſunt plures in eadem eccleſia non tamen poſſunt eſſe omnes rectores eiuſdem eccleſie.ibi.nu.3.
2 Ordinatus ſi non habet beneficium poteſt ordinantem compellere ad prouidendum de beneficio ⁊ eius ſucceſſorem. Anto.in.c.accepimus.nu.1.3.⁊.4.de eta.⁊ quali. 48
2 Ordinatus contra mandatum apoſtoli recipit characterem ⁊ habitũ ordinis. Ant.in.c.ij.nu.2.⁊.5.de biga. 60
7 Ordinatus ad titulum eccleſie alterius clerici cum conſenſu tamen ſuo debet viuere ex redditibus ipſius eccleſie dummodo ibi in diuinis ſeruiat alias ſecus vel facultates eccleſie non ſufficerent.in.c.per tuas.el.iij.nu.1.⁊.2.de ſimo. 89
2 Ordinatus a papa non poteſt per inferiorem promoueri ⁊ licet habeat multa priuilegia tamen non eximitur a poteſtate ſui epiſcopi.in c.cum in diſtribuendis.nu.1.de tempo.ordi. 38
Ordinatus ab vno citra papam poteſt per alium promoueri.ibi.n.2.
Ordines ſacri quibus diebus conferendi ſint. Ant.in.c.literas.nu.3. eo.titu. 39
Ordinans puerum ad ordines priuatur poteſtate conferendi ordines non tamen ipſo iure ſed per ſententiam. Ant.in.c.vel non eſt.nu. 1.⁊ nu.2.eo.ti.
Ordinatus in inhabili etate ad ordines ſacros recipit ordines ⁊ eorũ executionem niſi ſuſpendatur.ibi.nu.3.⁊ nu.9.
2 Ordinati primo preferẽdi ſunt ceteris paribus.in.c.j.nu.1.⁊.3.de maio.⁊ obe. 124
6 Ordinatus ad maiores ordines non eſt obligatus ſeruire in minoribus niſi ex neceſſitate.in.c.vt quiſq;.nu.4.de vita ⁊ hone.cle. 4
4 Ordinandus tenetur omnino prodere ea que impediunt ordinis executionem.in.c.cum cauſam.el.j.nu.14. 70
2 Ordinatio alicuius in preſbyterum quomodo ⁊ cum qua ſolennitate fieri debeat. Ant.in.c.nec archiepiſcopi.nu.2.de tempo.ordi. 37
Ordinans ⁊ ordinatus extra tempora punitur. Ant.in.c.cum quidã. nu.1.eo.ti. 38
Ordinatus extra quatuor tempora caret executione niſi per papam diſpenſetur.ibi.nu.2.3.4.5. 37
2 Ordinatio preſbyteri cum qua ſolennitate fieri debet vel aliorũ. An. in.c.fi.nu.2.de ſacra.non ite. 51
7 Ordinatio vel conſecratio non cenſetur ſimoniaca ſi ordinatori aliquid fuerit donatum non tamen ex pacto.in.c.⁊ ſi queſtiones.num. 1.⁊.4.de ſimo. 81
4 **Originale** oſtenditur iudici vt videat ſufficit tamen ꝙ copia remaneat in iudicio.in.c.j.nu.32.de ꝓba. 4
5 Ad originale recurritur ſi tranſumptum diſcordat cum originali.in c.cum venerabilis.nu.7.de excep. 9

¶ De litera P.

7 **PActum** apponi an poſſit in contractu matrimonij quod vxor non tenetur ſequi virum ⁊ quod vir teneatur ſtare certo loco.in.c.j.nu.5.qui matri.accu.poſ. 45
7 Pactio ⁊ promiſſio poteſt appellari fides ⁊ veniens contra promiſſionem dicitur venire contra fidem preſtitam.in.c.j.numero.2.de ſpõſa.duo. 17
6 Pactũ cõtra accidẽtalia cõtractus valet, cõtra ſubſtãtialia vero nõ in.c.vnico.nu.6.de commodato. 79
Pactum appoſitum contra naturam contractus poſſibile eſt quod faciat ipſum tranſire in vim alterius contractus.ibi.nu.10.
6 Pactum de futura ſucceſſione an ⁊ quando valeat ⁊ an firmetur iuramento.in.c.nulla eccleſiaſtica.nu.10.de conceſ.preben. 56
7 Pactum licite fit de eo quod a lege permittitur.in.c.de infidelibus. nu.6.de conſan.⁊ affi. 32
4 Pactum nudum ſine cauſa an valeat.in.c.ſi cautio.nu.2.de fid.inſtrumen. 111
7 Pactum quod periculum ſpectat ad recipientem pecunias an ſit feneratitium.in.c.per veſtras.nu.8.de dona.inter vi.⁊ vxo. 52
3 Pactũ de nõ petẽdo factũ inter maritũ ⁊ vxorẽ nõ impedit reſtitutionis petitionem: ſcilicet quando vnus diuertit ab alio.in.c.literas.nu. 10.de reſti.ſpo. 181
3 Pactum de non diuidenda ſocietate non valet.in.c.ſi diligenti.nu.8. de foro compe. 73
2 Pactum nudum ligat de iure canonico.in.c.j.nu.1.⁊.5.de pactis. 132
Pactũ nudũ quid ſit ⁊ quibus modis veſtiatur.ibi.nu.4.
1 Pactum poſitum in compromiſſo vt eligatur vnus nõ valet.in.c.quia propter.§.vel ſaltem.nu.3.de elec. 164
6 Pactum de non petendo ius ſibi in futurum competiturum valet.in c.ex multiplici.nu.7.de decimis. 144
7 Pactum quod monachus habeat proprium an valeat.in.c.in ſinuante.nu.6.qui cle.vel vo. 22
Pactum contra naturam contractus quid operetur.ibidem.
6 Pactum vel conſuetudo contra naturam contractus non valet niſi per appoſitionem pacti ille contractus tranſeat in vim alterius contractus.in.c.fi.nu.4.de precarijs. 78
7 Pactum de lucranda dote ⁊ donatione propter nuptias ſoluto matrimonio valet dummodo ſit equale ⁊ quomodo fieri debeat.in.c.donatio.nu.11.de dona.inter vi.⁊ vxo. 53
7 Pactum de reuendendo facit preſumi contractum vſurarium coniunctum cum modicitate pretij ⁊ emptor conſueuit vſuras exercere.in.c. conqueſtus.nu.7.de vſur. 136
6 Pactum de lucrandis fructibus poſitum in cõtractu emptionis reddit ipſum ſuſpectum quia natura talis cõtractus eſt lucrari fructus. in.c.illo.vos.nu.6.de pigno. 94
1 Pactum de futura ſucceſſione iuratum quo caſu valeat.in.c.venerabilem.nu.24.de elec. 156
6 Pactum legis commiſſorie an habeat locum in pignore.in.c.ſignificãte.nu.1.⁊.6.de pign. 95
Pactum legis commiſſori quare regulariter improbatur in pignore ſed non in contractu emptionis.ibi.nu.7.
3 Pactum nudum eſt efficax ad agendum nec valet ſtatutum in cõtrarium.in.c.dilecti filij.nu.9.de iudi. 21
6 Pactũ de retrouendẽdo cũ modicitate pretij an faciat ꝓſumi cõtractũ feneratitiũ.in.c.ad noſtram.nu.4.8.9.10.11.⁊.12.de emp.⁊ vẽ. 84
3 Pactum nudum ⁊ iuramentum non producũt actionem.in.c.nouit ille.nu.50.de iudi. 36
Pactum vel iuramentum de non cedendo bonis an valeat.in.c.fi.n. 3.de pactis. 134
7 Pacta per diſſolutionẽ matrimonij non tenent.in.c.⁊ ſi neceſſe.nu.2. de dona.inter vi.⁊ vxo. 51
7 **Pagani** coniuncti in gradu prohibito lege canonica tantũ cõuerſi ad fidem non ſeparantur.in.c.gaudemus. nu.1.de diuor. 48
Paganus cõuerſus ad fidẽ qui plures pri⁹ habebat vxores adhereret prime ⁊ ſi repudiata vxore cũ ſcda cõtraxit ſcdm dimittat ⁊ adhereat repudiate etiã ſi repudiata cũ alio cõtraxiſſet ſec⁹ ſi eſſet fornicata.ib.
6 **Palatium** epiſcopi gaudet immunitate eccleſiaſtica etiã ꝙ ſit extra circuitum eccleſie.in.c.eccleſie.nu. 9.de immun.eccle. 234
2 **Palleum** quid ſit.in rubrica.numer.2.de autoritate.⁊ vſu pal. 7
Palleum ſcribendum per e: ⁊ vnde dicatur.ibi.nu.4.
Pallei forma quomodo debet eſſe.ibi.nu.5.
Palleũ habẽt concedere patriarche archiepĩs ſibi ſubiectis.ibi.nu.3.
Qui deſignant cruces in palleo.ibi.nu.6.
2 Palleum ſignificat plenitudinem pontificalis officij.in.c.ad honorẽ. nu.2.de au.⁊ vſu pal. 8
Palleum inſtanter eſt petendum ⁊ debet peti intra tres menſes a die conſecrationis de iure niſi fuerit impeditus.ibi.nu.8.
2 Palleum an poſſit accommodari.in.c.ij.nu.6.de au.⁊ vſu pal. 8
Ante traditionem pallei non transfertur plenitudo pontificalis officij.in.c.niſi ſpecialis.nu.1.eo.titu.
Que poteſt archiepĩs cõfirmatus ante acceptionem pallei.ibi.num.2.
2 Palleum quid ſit a quo concedatꝛ ⁊ vnde dicatur ⁊ que ſit eius forma. Anto.in rub.nu.1.⁊.2.de autori.⁊ vſu pal. 20
9 **Papa** ſiue cardinalis ſi reperiantꝛ hr̃e vxores facere debẽt vt intrẽt monaſteriũ.in.c.ſane.nu.3.de conuer.cõiu. 166

Papa

9 Papa vel princeps ſecularis an poſſit ius vnius eccleſie alteri conferre.c.conſtitutus.nu.12.⁊.15.de reli.domi. 191
Papa non eſt dominus rerum eccleſiaſticarum niſi quo ad adminiſtrationem tantum.ibi.nu.13.
Papa incurrit vitium ſimonie ſi pro iuribus ſpiritualibus recipit aliquod temporale.ibidem.
Papa illud ius habet in bonis clericorum quod habet imperator in bonis laicorum.ibi.
Papa non poteſt priuare aliquem ſuis beneficiis ſine cauſa rationabili.ibidem.nu.14.
Papa preſumitur quod facit faciat cum cauſa.ibi.nu.15.
Papa dādo conſanguineis bona eccleſie vt ipſos diuites faciat peccat mortaliter:ſecus pro ſuſtentatione.ibi.nu.16.⁊.17.
5 Papa interrumpit preſcriptionem etiam per proteſtationem extraiudicialem quia non habet maiorem iudicem coram quo querelam exponat:alius vero non.in.c.ſi.nu.9.de preſcrip. 22
6 Papa non diſpenſat communiter ꝙ inhabilis poſſit eſſe cardinalis ſꝫ poteſt ſi vult.in.c.dilectus filius.nu.1.de conceſ.preben. 63
5 Papa ſi mandet vt ꝓuideat᷑ titio reperto habili de bñficio ſi fiat collatio ⁊ poſtea appareat inhabilis an valeat.in.c.j.nu.29.de re iudica. 49
1 Papa ſi aliquid facit ex plenitudine poteſtatis non preſcribit.in.c.bone memorie.el.ij.nu.22.de poſtu.prela. 113
Papa habet cardinales coadiutores ſine qbus nō explicat ardua vel condit legē vniuerſalē ſuper ſtatu orbis lꝫ penes ipſum ſit omnimoda iuriſdictio.in.c.ij.nu.3.de his que ſi.a ma.par.ca. 73
6 Papa poteſt ex aliqua magna cauſa diſpenſare quod monialis poſſit contrahere matrimonium.in.c.j.nu.8.de voto ⁊ vo.re. 179
Papa poteſt ex cauſa diſpenſare contra votum continentie ⁊ alius citra papam non poteſt diſpenſare.ibi.nu.8.⁊.9.
6 Papa non poteſt eligere ſibi ſucceſſorem in vita.in.c.apoſtolice.n.9.de dona. 107
6 Papa nō pōt tollere obligationē vel cōtractū initū inter partes ſuper iure priuato ſed obligationē initā ſuper iure eccleſiaſtico pōt ad libitū tollere idē in imperatore.in.c.ex multiplici.n.6.de decimis. 150
Papa in clericis habet plenitudinem poteſtatis.ibidem.
3 Papa indiſtincte cōcedit literas clericis vt trahāt laicos ad forū eccleſiaſticum etiam iudice ſeculari non negligente niſi in cauſa feudi.in.c.ſi clericus.nu.7.de fo.compe. 60
2 Papa an poſſit eſſe iudex in laicos ſibi temporaliter non ſubiectos.in.c.expoſita.nu.2.de arbi. 176
7 Papa debet ordinem iudicarium ſeruare de potentia ordinaria:ſecus de abſoluta.in.c.accuſatum.nu.2.de ſimo. 77
1 Papa habet ſubditas oēs creaturas ⁊ nemo poteſt declinare a ſua iuriſdictione.in.c.quoniam.nu.1.de conſti. 41
Papa habet iuriſdictionem etiam in infideles.ibi.nu.5.
2 Papa ſi mādat ꝓuideri in aliqua eccleſiarū dioceſi an poſſit ꝓuideri in eccleſia cathedrali.Ant.in.c.accepimus.nu.7.de eta.⁊ quali. 47
7 Papa ſolus diſpēſat contra canones niſi in caſibus in quibus tacite vel expreſſe diſpēſatio permittitur inferiori.in.c.ſi.n.3.de apoſta. 106
1 Papa nō pōt eligi a laicis etiā ꝙ cōſuetudo ita ſe habeat:ſed laici bñ poſſunt cum clericis interuenire.in.c.maſſana.nu.1.⁊.2.de ele. 180
6 Papa mandans prouideri alicui de beneficio eccleſiaſtico non intelligitur de beneficio ſolito gubernari per regulares.in.c.poſſeſſiones.nu.4.de rebus eccle.alie. 79
Papa in dubio non preſumitur velle derogare cōſuetudini loci.ibi.
7 Papa non diſpenſat contra diſpoſitionem veteris ⁊ noui teſtamenti niſi in caſu neceſſitatis qui tamen caſus neceſſarius non ſit de ſui natura prohibitus.in.c.ſuper eo.nu.2.de vſur. 124
6 Papa poteſt conferre beneficium iuris patronatus laicorum duꝫ tamen in collatione fiat mētio quod erat ius patronatus laici alias collatio eſſet ſurreptitia,legatus vero pape hoc non poteſt.in.c.dilectꝰ filius.nu.5.de preben. 48
1 Pape ſalutatio remittit peccata venialia niſi adſit mortale.in proemio Grego.nu.6. 6
6 Papa poteſt dare licentiam clerico pugnandi in bello iuſto ſine metu irregularitatis.in.c.ij.nu.5.de vi.⁊ hone.cle. 3
4 Papa ſi nominet quem clericum in collatione beneficij non eſt ſufficiens probatio clericatus.in.c.ſi.nu.7.de preſum. 124
3 Papa nec alius non poteſt contra partem non citataꝫ pronuntiare.in.c.j.nu.4.de cau.poſ.⁊ prorie. 152
Pape poteſtatis plenitudo eſt ſupra omne debitum papalis dignitatis.in.c.vnico.nu.11.vt eccle.benefi.ſi di.con. 73
7 Papa mādans aliquam ſententiam ferri an cenſeatur ipſe ferre.in.c.nouit ille qui.nu.5.de appella. 112
6 Papa pōt diſpenſare contra votum religionis ex magna cauſa.in.c.cum ad monaſterium.nu.20.de ſta.mona. 182
Papa non poteſt diſpenſare ſine cauſa contra ſubſtantialia regule ⁊ ſi diſpenſauerit non valet.ibi.nu.22.
5 Papa dicitur habere poteſtatem temporalium ſaltem habitu adeo quod deficiente ſuperiore ad ipſum recurritur.in.c.ſi duobus.nu.5.de appella. 62
2 Papa incidens in hereſim poteſt corrigi alias non ⁊ hic poteſt deponi per concilium generale.in.c.quanto.nu.10.de tranſla.epi. 6
1 Papa non poteſt ſe ſponte ſubijcere iuriſdictioni imperatoris ⁊ non poſſet cauſas clericorum committere laicis adeo vt iudicio ſuo iudicent clericos.in.c.eccleſia ſancte marie.nu.6.de conſti. 30
Papa poteſt delegare cauſas laicis.ibi.
7 Papa an poſſit ſtatuere quod tollatur primū matrimoniū nō cōſummatum per ſcdm cōſummatum.in.c.tuas.nu.5.de ſpon.duo. 18
Papa ampliſſimā habet facultatē in matrimonijs cōſummatis.ibi.
1 Papa poteſt delegare collationem ordinum licet confeſſionem euchariſtie non.in.c.quanto.nu.6.de conſue. 95
Papa vtrum poſſit prohibere epiſcopis ne conferant ſacramenta.ibidem.nu.11.
Pape nō eſt obediēdū ſi attētat cōtra vniuerſale ſtatutū eccleſie.ibi.
5 Papa poteſt reſtituere fame tam laicos,quam clericos ſibi ſubiectos alios vero non.in.c.cum te.nu.10.de re iudi. 78
Papa non legitimat alteri ſuppoſitum.ibi.
1 Papa reſcribit pro indigno an ſit ei obediendum.in.c.cum adeo.nu.4.de reſcrip. 56
7 Papa non legitimat in temporalibus aliene iuriſdictionis ſubiectos niſi ex magna cauſa.in.c.venerabilem.nu.1.qui fil.ſint legi. 42
4 Papa iuſte poteſt priuare imperatorem ⁊ alios reges.in.c.ſicut ⁊ infra.nu.12.de iureiur. 161
6 Papa poteſt in vno epiſcopatu conſtituere duos epōs,alius citra papam non poſſet.in.c.tue fraternitatis.nu.4.de preben. 31
6 Papa ſubiacet confeſſori ſuo quo ad illum actum.in.c.ſi.nu.6.de inſtitu. 54
6 Pape in illicitis an ſit obediendum.in.c.cum ad monaſterium.nu.6.de ſtatu mona. 181
1 Papa non poteſt alienare bona eccleſie ſine magna cauſa.in.c.dudū.el.ij.nu.27.de elec. 178
5 Papa ⁊ imperator licet ſint domini in vniuerſo non tamen rerum particularium.in.c.ſi diligenti.nu.2.de preſcrip. 38
5 Papa qñ reſcribit ex certa ſciētia cēſet᷑ perinde ac ſi papa diceret ſe velle facere ex plenitudine poteſtatis.in.c.inter.nu.8.de excep. 7
5 Papa ⁊ imperator poſſunt eſſe iudices in cauſa propria.in.c.cum dilecta.nu.19.de confir.vti.vel inuti. 141
2 Papa non poteſt ſibi eligere poſſeſſorem in papatu.in.c.accepimus.nu.2.de pactis. 133
6 Papa an teneatur confiteri peccata ſua proprio ſacerdoti.remiſſiue.in.c.ſi.nu.3.de cle.egro. 51
6 Papa non ſuccedit in iuriſdictione imperatoris qui nō eſt negligēs.in.c.quod ſuper.nu.13.de voto ⁊ vo.re. 177
Papa debet iuuare imperatorem ad domandum rebelles.ibi.
7 Papa diſpenſat vbicunqꝫ in iure poſitiuo etiam ſine cauſa ⁊ an peccet hoc faciendo.in.c.per venerabilem.nu.2.4.qui ſi.ſint legi. 43
Papa gerit vices dei ⁊ debet ſe quantum poteſt conformare.ibi.
Papa habet commodam poteſtatem in terris eccleſie.ibi.nu.7.
Papa in terris alienis regulariter non poteſt exercere iuriſdictionē temporalem ſed caſualiter ſic.ibi.nu.15. 43
Papa ex cauſa deponit regē francorum ⁊ alios principes.ibi.nu.16.
Papa appellatur ſacerdos ⁊ imperator in ſpiritualibus.ibi.nu.17.
Papa an debeat ardua negotia explicare de concilio cardinaliū vel epiſcoporum.ibi.nu.20.
Papa eſt loco Petri.ibi.
Papa ex cauſa diſpēſat in caſibus diuina lege prohibitis.ibid.nu.21.
Papa poteſt diſpenſare cum religioſo ⁊ cōtrahat matrimoniū.ibid.
Papa an poſſit legitimare prolem ſuſceptam ex matrimonio per clericum in ſacris contracto.ibi.n.22.
Pape poteſtas contra ius poſitiuum maxima eſt ⁊ tollere poteſt cōſtitutiones quo ad effectus preteritos ita quod excommunicatꝰ illarum vigore non indigebit aliqua abſolutione.ibi.
Papa adeundus eſt vbicunqꝫ aliquo dubium ſeu ambiguum oriat᷑.ibi.nu.38. 44
6 Papa nō vr᷑ velle tollere ꝓuilegiū ſi ſemel mandat aliqd cōtra illud nec obedientes vident᷑ illi renūtiare.in.c.pro illorū.nu.14.de preb. 33
6 Papa ſolus ſine concilio non poteſt ſtatuere contra vniuerſalem ſtatum eccleſie.in.c.maiores.nu.2.de baptiſ. 214
5 Pape certa ſciētia colligit᷑ qñ confirmat aliquam rem cuius tenorē inſerit in confirmatione.in.c.ſi.nu.9.de confirma.vti.vel inuti. 143
Papa an poſſit priuare aliquem epiſcopum ſuo epiſcopatu ſine cauſa.ibi.nu.10.
Papa habet plenam poteſtatem in eccleſia militante ⁊ omnes recipiunt poteſtatem ab eo.ibi.
Papa non poteſt obligationem iure diuino contractā ſine cauſa diſſoluere.ibi.nu.11. 144
Papa omnia poteſt claue non errante.ibi.nu.21.
Papa non poteſt ſine cauſa epiſcopo inuito dioceſim ſuam in duas diuidere ⁊ duos ponere epiſcopos.ibi.

Papa nõ poteſt cauſa ceſſante trãſferre epm̃ inuitum de vno epatu ſui alium ſed cum cauſa poteſt.ibi.nu.13.
1 Papa nil poteſt diſponere cõtra euangelium.in.c.ſignificaſti.n.2.de elec. 119
Papa qñ eſt ꝛ in quibus caſibus cõtra cõciliũ ꝛ in quibus concilium contra papam.ibi.nu.3.
Papa qui eſt in notorio ꝛ incorrigibili peccato ꝛ in eo perſiſtit põt tanquam hereticus puniri.ibi.nu.4.
Papa nõ põt quẽ abſoluere a iuramẽto ſine legitima cauſa.ibi.nu.9.
6 Papa ſolus põt cõferre beneficia vacatura licet de honeſtate nõ dꝫ facere.in.c.propoſuit.nu.5.de conceſ.preben. 56
Papa poteſt diſpenſare cõtra cõcilĩj generalis.ibi.nu.6.
Papa in quibus caſibus non diſpenſat.ibi.nu.9.
Papa nõ diſpẽſat in cõcernẽtibꝰ fidẽ.ibi.nu.10.ꝛ.20. 56.ꝛ ſequen.
Papa in totũ põt tollere votũ ex cã alꝰ nõ,epũs vero nõ poteſt tollere in totũ ſed poteſt ipſum commutare.ibi.nu.12. 56
Papa poteſt facere oĩa q̃ põt ipſe deus:claue tñ non errante.ibidem.
Papa ſine cauſa non poteſt quem abſoluere a iuramẽto neqꝫ ſeipſuꝫ.in.d.c.propoſuit.nu.13.de conceſ.preben.
Papa non poteſt diſpenſare circa vniuerſum ſtatũ eccleſie niſi ex aliqua iuſta cauſa.ibi.nu.14.
Papa non poteſt dare poteſtatem principi ſeculari vt poſſit iudicare inter clericos niſi ex magna cauſa.ibi.
Papa non diſpenſat in ſecundo gradu in linea inequali ſed in linea equali ſic.ibi.nu.16. 57
Papa non poteſt iudicari nec ab imperatore nec a toto clero nec populo niſi de ſola hereſi quo caſu eſt deponendus non a ſemetipſo ſed ab alio.ibidem.nu.17.
Papa exiſtẽs in peccato mortali debet moueri ſm̃ denũtiationẽ euãgelicã ꝛ ſi erit peccatũ notorium per quod eccleſia ſcandalizabitur ꝛ monitus non deſtiterit poterit priuari quia ſapit hereſim.ibi.nu.18.
Pape eſt obediendum circa omnia illa que precipiet niſi contineant peccatũ mortale.ibi.nu.19.
Papa in omnibus poteſt diſpenſare preterquam in articulis fidei vel preter ea que ſui natura ſunt mala.ibi.nu.20.
6 Papa ſolus poteſt diſpenſare circa plures dignitates perſonatus ꝛ beneficia curata quando iſta principaliter conceduntur in honorem perſone quo caſu legatus de latere non poteſt.in.c.extirpande.in repe.§.qui vero.nu.38.ꝛ.39.ꝛ ſeq.de preben. 44
Papa licet poſſit tollere ius poſitiuum pro libito voluntatis procedit quoad eccleſiam militantem ſed quo ad deum non poteſt quando eſt fundatum ſuper bono ꝛ equo.ibi.nu.44. 45
Papa de ſola hereſi poteſt iudicari de alĳs vero non quia papa iudicat omnes ꝛ a nemine iudicatur.ibi.
Papa committit ſimoniã recipiendo pecuniam de beneficĳs vel de titulo ipſorum.ibi.nu.53.ꝛ.58.qꝛ gratis ſunt conferenda ad pecuniam etiam conuertendam in vſus pios.ibi.nu.54. 46
Papa peccat ſi cõmittit aliquid ꝙ ſit cõtra dei inſtituta.ibi.num.54.
Papa nõ poteſt facere ea per que denigrat̃ ſtatus eccleſie.ibi.nu.56.
7 Papa hꝫ iuriſdictionẽ in terris imperĳ rõne delicti eccleſiaſtici ꝛ eius vigore imponere poteſt penam confiſcationis bonorum.in.c.vergentis.nu.2.5.de here.fo.101.ꝛ ſeq.Et vide in.c.ſeq.in.iĳ.no.eo.ti.
3 Papa non diſpenſat vel non eſt conſuetus diſpenſare in gradibus cõſanguinitatis diuina lege prohibitus:ſecus ſi humana.in.c.literas.n.4.ꝛ.12.de reſti.ſpo. 181
Papa tenetur legem diuinaꝫ vſqꝫ ad aĩam ꝛ ſanguinẽ defenſare.ibi.
Papa nõ diſpenſat contra precepta moralia negatiua.ibi.nu.4.ꝛ.12.
Papa non poteſt diſpenſare circa vniuerſum ſtatum eccleſie ſine rationabili cauſa.ibi.nu.13.ꝛ.14. 182
Papa an poſſit ardua attentare ſine concilio cardinalium.ibi.
Papa non poſſet concedere principi ſeculari poteſtatem iudicandi ꝛ condemnandi clericos ſue prouincie.ibi.nu.14.
Papa non poteſt diſpenſare in ſecundo gradu aſcendentium ꝛ deſcendentium ſed in ſecundo gradu collateralium ſic dummodo ſit in linea equali.puta inter filios duorum fratrum non autem inter neptẽ ꝛ patruum.ibi.nu.17.
Papa dato quod poſſit diſpenſari in ſecundo gradu diuina lege prohibito diſpenſat prout ex nunc non prout ex tunc adeo quod filĳ ante nati erunt legitimi.ibi.
6 Papa poteſt eccleſiam vni epiſcopo ſubiectam exemptam facere ꝛ illam ita eximendo cẽſetur priuare epiſcopum omnibus iuribus epiſcopalibus quo ad illam eccleſiam.in.c.cum inter.nu.15.de re iud. 62
7 Papa condens conſtitutionem contra legem diuinam dicitur potiꝰ errare quã legẽ condere.in.c.qualiter ꝛ qñ.el.ĳ.nu.2.de accu. 72
1 Papa non habet dominium rerum eccleſiaſticarum ſed bene habet liberam adminiſtrationem.in.c.conſtitutus.nu.9.de reſcrip. 62
Papa vacante regno in quo habet proprietatem ipſe ſuccedit,ꝛ ſuccedit in iura vaſalli rebellis vel ſchiſmatici.in.c.cum inter vniuerſos.nu.7.de elec. 134
7 Papa quare appellat epiſcopos fratres,alios vero filios.in.c.quam graui.nu.3.de cri.fal. 133
Papa ſcribens cardinalibus epiſcopis appellat ipſos fratres alios vero filios intellige de illis epiſcopis prout eſt ſabinenſis portuenſis ꝛ ſimiles.ibi.nu.4.
Papa reſcribens infidelibus an appellet eos filios.ibi.nu.5.
Papa reſcribens pro notorie indigno an ſit obediendũ ei.in.c.ſi quãdo.nu.3.de reſcrip. 47
Papa non habet poteſtatem peccandi.ibi.
6 Papa non poteſt facere quin clerici dicant officium ſed bene poteſt dare facultatem mutandi officium.in.c.j.nu.3.de celebra.miſ. 209
6 Papa poteſt inſtituere ſtrictiorem vitam in religione quam eius regula expoſcat,puta quod religioſi non exeant clauſtrum ꝛ ſimilia.in c.ſuper eo.nu.6.de regu. 159
6 Papa diſpenſat ſuper re inducta a iure diuino ꝛ talis diſpenſatio dicetur facta autoritate diuina quia papa tenet locum dei.in.c.non eſt.nu.5.de voto ꝛ vo.re. 175
1 Papa debet eligi ſaltem a duabus partibus cardinalium alias electio eſt nulla.in.c.licet de vitanda.nu.1.ꝛ.5. 123
Papa poteſt facere conſtitutionẽ ſuper electione ſui ſucceſſoris quẽ tamen non poteſt eligere ipſe.ibi.nu.2.
Papa ſi reperitur tempore ſue electionis erat vxoratus tamen debet remanere in papatu.ibi.nu.4. 117
6 Papa non arctatur ſeruare formam iuris.in.c.peruenit.num.14.de fideiuſ. 98
1 Papa quo caſu debet vel poteſt vti plenitudine poteſtatis.in.c.illa quotidiana.nu.2.de elec. 159
7 Papa non videtur vti poteſtate abſoluta niſi expreſſe dicat.in.c.ſi.n.6.de matri.contracto contra inter.eccle. 38
3 Papa ꝛ imperator debent ſe adinuicem in neceſſitatibus adiuuare.in.c.nouit ille.nu.2.de iudi. 32
Papa habet iuriſdictionem in infideles peccantes contra legem naturalem vel contra eorum legem.ibi.nu.3.
Papa an habeat poteſtatem in temporalibus ꝛ ſpiritualibꝰ.ibi.n.11.
Papa ſemp eſt adeũdus in neceſſitatibꝰ ſiue facti ſiue iuris.ibi.n.16.
Papa ſuccedit deficiente imperio.ibi.
Papa criminoſus debet denũtiari denũtiatione euãgelica.ibi.n.38
3 Pape non eſt obediendum in concernentibus peccatum.in.c.ſignificauit.nu.3.de offi.ordi. 114
3 Papa vel alius prelatus an poſſit eſſe iudices in cauſa propria vel eccleſie vel poſſint eſſe teſtes ꝛ quibus caſibus papa habeat iudicem.in c.cum veniſſent.nu.6.de iud. 30
Papa non poteſt accuſari niſi de crimine hereſis vel de delictis notorie ſcandaloſis.ibi.nu.7.
Papa non eſt dominus rei eccleſie adeo quod non eſt ei licitum alienare ſine cauſa.ibi.nu.8.
Papa in dubio quicqd facit preſumit̃ facere ex cã rationabili.ibid.
1 Papa non poteſt aliquid facere contra diſpoſitionem diuinam.in.c.j.§.vna vero.nu.1.de ſum.tri.ꝛ ſi.catho. 13
2 Papa non poſſet clericos ſubĳcere poteſtati laicali.in.c.ĳ.num.2.de maio.ꝛ obe. 125
2 Papa ſi reſcribit epiſcopo fulgitani vt prouideat alicui de beneficio poterit epiſcopus ſibi prouidere de beneficio alias exempto a iuriſdictione epiſcopi.in.c.graue.nu.1.de offi.ordi. 123
7 Papa ſñiam p̃deceſſoris ſui reuocare põt ꝛ cõtrariã cõſtitutionẽ facere ꝛ ius diuinum interpretari.in.c.licet.nu.5.de deſpon.duo. 17
1 Papa non poteſt committere non ſacerdoti vt conficiat corpus chriſti.in repe.c.eccleſia ſancte marie.nu.6.de conſti. 34
Papa poteſt ſe ſubĳcere iudicio ſimplicis ſacerdotis in conceſſionis actu.ibi.nu.7.
Papa an dicatur precipere illud quod precipit eius legatus.Anto.in.c.dilectus.nu.5.de ſi.preſby. 56
5 Papa quando reſcribit pro aliquo beneficiando an admittantur exceptiones propoſite contra executorem contra beneficiandum ꝛ contra reſcriptum.in.c.decetero.nu.4.de re iud. 52
6 Papa ſolus poteſt diſpenſare ſuper non reſidentia imperpetuum beneficio ſed ad tempus ex cauſa quilibet ſuperior poteſt.in.c.extirpande.in repe.§.qui vero.nu.2.de preben. 39
3 Papa eſt iudex ordinarius oim ꝛ nullus poteſt eius forum declinare in ſpiritualibus idem in imperatore.in.c.ſi.nu.4.de fo.comp. 92
6 Papa an poſſit ſolus diſpenſare contra conſtitutionem conſilĳ.remiſſiue.in.c.ex parte tua.nu.3.de capel.mona. 188
1 Papa non cognoſcit ſuperiorem ad que recurratur.in.c.poſtulationem.nume.4.de poſtu.prela. 116
3 Papa poteſt committere cauſam iudici ſuſpecto ꝛ precludere viam recuſandi.in.c.ex tranſmiſſa.nu.5.de fo.compe. 62
6 Papa non poteſt tollere obligationem alteri queſitam.in.c.veniẽs.nu.4.de voto ꝛ vo.re. 76
3 Papa legatur cõſtitutione capituli oĩs vtriuſqꝫ ſexus.de peni.ꝛ remiſ.qꝛ eſt de iure diuino.in.c.ſignificaſti.nu.13.ꝛ.14.de fo.compe. 86
3 Papa an ex neceſſitate ſubmittat ſe iuriſdictioni alterius.ibi.

Papa

1 Papa nõ ligatur conſtitutionibus per ipſum vel predeceſſores ſuos factis.in.c.j.nu.5.de conſti. 15
7 Papa ratione delicti eccleſiaſtici habet iuriſdictionem in laicos etiã temporalis iuriſdictionis alterius ⁊ in eorum bona.in.c.excommunicamus.el.j.nu.2.de here. 103
Papa quibus caſibus poteſt indicere iuſte bellum in principes ſeculares.ibi.nu.8.
6 Papa ſi reperiatur ante papatum habere vxorem tenetur vel ei reddere debitum vel renuntiare papatui.in.c.vxoratus.nu.8.de conuer. coniug. 168
7 Papa habet iuriſdictionem in laicos in concernentibus decorem fidei.in.c.ita quorundam.nu.2.de iude.⁊ ſarra. 96
4 Papa in concernentibus decorem chriſtiane religionis habet in laicos iuriſdictionem.in.c.iudei.nu.1.de teſti. 55
5 Papa an committat cauſas temporales clericorum vel laicorũ ipſis laicis,⁊ ſic an laicus poſſit eſſe delegatus pape.in.c.tua nobis.nu.4. de appel. 134
7 Papa diſpenſat ſuper impedimento publice hone.eo quia de iure poſitiuo eſt.in.c.referente.nu.3.qui fi.ſint legi. 41
Papa diſpenſat cum laicis ſuper legitimatione vbi ſuper matrimonio diſpenſauit.ibi.nu.4.
6 Papa ſi appoſuit in aliquo decreto clauſulam irritum ⁊ inane non poteſt contra illud contrauenire etiam per illos in quorum fauorem fuit factum.in.c.dilecto.nu.14.de preben. 34
5 Pape non eſt obediendũ qñ ex tali obedientia vero ſimiliter timetur ſcandalum vel aliquod malum futurum vel ſi precepit contra ſtatum vniuerſalis eccleſie.in.c.cum parati.nu.9.de appel. 99
Papa in dubio preſumitur moueri ex iuſta cauſa.ibi.nu.11.
7 Pape conſenſus an requiratur ſaltem tacitus in conſuetudine.in.c. vir autem.nu.5.de ſecun.nup. 54
3 Papa an preſcribat imperium eo vacante.in.c.cum contingat.nu.11. de fo.compe. 77
1 Papa non poteſt tollere quod eſt iure diuino ⁊ iurando obligatur. in.c.j.nu.7.de conſti. 16
Papa electus non poteſt confirmari quia non habet ſuperiorẽ a quo confirmetur.in.c.nihil.nu.10.de elec. 167
7 Pape non eſt obediendum contra legem conſcientie vel contra legẽ poſitiuam.in.c.inquiſitioni.nu.3.⁊.5.de ſen.excom. 193
2 Papa reſcribens pro inhabili ex certa ſcientia videtur ipſum inhabilitate ⁊ eſt talis recipiendus in fauorem.alias ſecus.Ant.in.c.eam te. nu.7.de eta.⁊ quali. 43
6 Papa non poteſt in totum tollere ꝙ decime nõ ſoluant̃ quibuſdã tñ perſonis poteſt remittere.in.c.a nobis tua.nu.4.de decimis. 150
Papa non diſpenſat circa ius diuinum in quo verſatur honor dei irremiſſibilis vel vtilitas publica indiſpenſabilis.ibi.
Papa non poteſt alterare vniuerſum ſtatum eccleſie.ibi.nu.5.
1 Papa vel princeps an poſſit totaliter appellationem tollere etiam ꝑ viam querele.in.c.j.nu.2.de reſcrip. 43
7 Papa in temporalibus non debet iuriſdictionem ſuam inter laicos exercere.in.c.cauſam.nu.2.⁊.6.qui fi.ſint legi. 41
Papa delegat cauſas clerici contra laicum.ibi.
Papa pronuntiat ſuper hereditate cum venit acceſſorie ad cauſam legitimationis,ſecus ſi principaliter agitur.ibi.nu.5.
Papa poteſt punire imperatorem ſi deliquerit.ibi.nu.6.
7 Papa an poſſit ſoluere matrimonium nondum conſummatum propter ſuperuenientem impotentiam coeundi.in.c.ex literis.nu.3.de frigi.⁊ malefi. 35
7 Papa an diſpẽſet cum clerico percuſſore cum magna ſanguinis effuſione.in.c.j.nu.8.qui cle.vel vo. 20
2 Papa ſolus poteſt diſſoluere vinculum ſpiritualis matrimonij inter electum ⁊ eccleſiam.c.inter corporalia.nu.4.de tranſl.epi. 3
2 Papa ſolus vtitur pallio in miſſarum ſolennijs in omni loco.in.c.ad honorem.nu.1.de au.⁊ vſu pal. 8
6 Papa poteſt ſtatuere vt clerici latini poſſint accipere vxores niſi aliàs ipſi eſſent obligati ex voto tacito vel expreſſo quo caſu papa non diſpenſat ſine magna cauſa.in.c.cum olim.nu.5.de cle.coniu. 16
1 Papa poteſt facere laicos capaces ſpiritualium.in.c.fi.nu.15.de conſuetu. 106
Papa poteſt punire delicta per quemcunqꝫ modum ſibi cognita.in c.cum ſuper.nu.11.de confeſ. 225
3 Papa eſt omnium ordinarius etiam immediatus.in.c.eccleſia ſancte marie.el.ij.nu.6.vt lit.penden. 218
Papa non poteſt ad ſe aduocare cauſam que vertitur inter duos laicos coram iudice laico.ibi.nu.7.
1 Papa hodie de ſtylo curie ex pompa eccleſie augmentata ſe anteponit illis ad quos ſcribit alias litere non valent,licet olim ex nimia humilitate ſe poſtponere.in proe.Greg.nu.1. 6
Papa volens non ab ordine ſed a dignitate denominari appellat ſe epiſcopum.ibi.nu.2.
Papa an confirmet ⁊ ſequat̃ geſta per predeceſſorẽ.in.c.ex literis.n.3. de reſcrip. 87
6 Papa de poteſtate ordinaria non poteſt exigere decimas ſed de poteſtate abſoluta poteſt.in.c.nouum genus.nu.9.de decimis. 140
6 Papa põt ſoluere conſuetudines ⁊ leges ciuiles in locis ſibi tẽporaliter ſubiectas in alijs vero non niſi vbi imminet peccatum.in repe.ca. cum eſſes.nu.4.⁊.5.de teſta. 116
Papa non poteſt venire contra generale ſtatutum eccleſie.ibi.nu.9.
Papa poteſt limitare ⁊ reſtringere ius diuinum in vna re ad conſecrationem ipſius in alijs rebus.ibi nu.14. 117
Papa poteſt conuinci a duobus teſtibus.ibi.nu.16.
Papa an poſſit indulgere poteſtatem clericis teſtandi de bonis intuitu eccleſie acquiſitis.ibi.nu.29.⁊.30. 118
Papa recipit a deo poteſtatem ⁊ dignitatẽ pontificalis non autem poteſtatem peccandi.ibi.nu.30.
3 Papa lꝫ deleget cauſam ſcienter iudici ſuſpecto non tñ per hoc tollit parti facultatem recuſandi.in.c.ij.nu.6.vt lit.non conteſt. 109
Papa an poſſit tollere facultatem recuſandi iudicem.ibi.
7 Papa non poteſt dare poteſtatem abſoluendi non ſacerdoti.in.c.fures.nu.4.de furtis. 121
6 Papa ſolus põt ꝑſentare in eccleſia patronata laicorũ:in eccleſia vero patronata laicorum poteſt preſentare etiam legatus de latere alius vero non.in.c.illud preferendum.nu.8.de iurepa. 192
3 Papa cum ſua preſentia ſupplet omnem defectum.in.c.j.nu.20.de lit.conteſt. 105
3 Papa non habet iuriſdictionẽ temporalem in laicos ad libitũ ſuum ⁊ non poſſit tollere iuriſdictionem imperatori.in.c.licet ex ſuſcepto. nu.2.de fo.compe. 70
Papa in quibus caſibus vtatur iuriſdictiõe temporali in laicos.ibi. nu.3.⁊.6.
Papa an ſuccedat vacantibus regnis ⁊ principatibus.ibi.nu.8.
6 Papa ſi mandat vt prouideatur alicui de beneficio ⁊ beneficiuꝫ illud poſt mandatum alteri conferatur debet mandatori illi pro quo papa mandauit de ſuo prouidere.in.c.dilectus.nu.14.15.de preben. 35
Papa mandans vt alicui prouideatur de beneficio non facit quin beneficium vacans poſſit alteri conferri ſecus ſi mandet vt recipiatur in tali beneficio:qꝛ tunc illud non poterit alteri conferri.ibi.n.3.⁊.13.
6 Papa ſi ſcripſerit aliquid quod eſt euidenter iniuſtum vel quod fieri non poteſt ſine peccato non eſt ei obediendum.in.c.cum teneamur. nu.2.de preben. 24
7 Papa non diſpenſat contra legem diuinam.in.c.ſicut dignum.num. 13.de homi. 109
2 Papa poteſt litigari ⁊ ſolui a ſimplici ſacerdote in actu confeſſionis.in.c.ſane quia.nu.8.de offi.deleg. 77
Papa tenetur confiteri peccata ſua vni ſacerdoti quem ipſe elegerit. ibi.nu.9.
7 Papa tenetur ſingulis annis cõfiteri peccata ſua ⁊ poſt ligari a ſacerdote cui ſe ſubijcit in cõfeſſione quia in illo actu eſt maior ipſo papa. in.c.omnis vtriuſqꝫ.nu.19.de peniten.⁊ remiſ. 176
Papa non ligatur dictis ſanctorum nec aliorum pontificum.ibi.
7 Papa ſolus diſpenſat in gradibus prohibitis.in.c.quod dilectio.nu. 5.de conſan.⁊ affi. 32
2 Papa poteſt tollere ius tertij ⁊ compellere aliquem ſine cauſa.in.c. admonet.nu.13.de renun. 12
5 Papa loquens in literis in numero ſingulari reddit illas falſas.in.c. ij.nu.5.de reſcrip. 22
1 Papa non poteſt recuſari vt ſuſpectus.in.c.querelam.numero.7.de elec. 143
1 Papa an habeat totã poteſtatẽ ipſe ſolꝰ an vna cũ vniuerſali eccleſia. in.c.oſius eṗs.nu.2.de elec. 118
7 Papa põt diſpẽſare ſuper voto cõtinẽtie ⁊ caſtitatis.in.c.veniẽs.nu. 7.qui cle.vel vo. 21
7 Papa cõmunicando cũ excommunicatis nõ incurrit excõicationẽ lꝫ male faciat cum eis participiando.in.c.aliquando.nu.5.de ſentẽ.excõmunica. 193
1 Papa ſine magna cã nõ debet ſe impedire circa tẽporalia.in.c.venerabilem.nu.6.de elec. 149
Papa non poteſt tollere ius queſitum tertio.ibi.
6 Papa non poteſt puniri niſi de ſola hereſi.in.c.qua diligẽtia.n.2.de elec. 122
7 Papa ſolus nec alius citra eum poteſt diſpenſare cõtra cõciliũ.in.c. dilectus.nu.10.⁊ in.c.ſeq.nu.4.de preben. 30
7 Pape non eſt obediendum in illicitis.in.c.vniuerſitatis.n.3.de ſentẽ. excom. 186
6 Papa nõ põt diſpenſare quo ad deum pro libito ſue voluntatis quo ad eccleſiam militantem ſic qꝛ nulli licet de ſuo iudicio iudicare.in.c. de mulcta.nu.9.de preben. 37
6 Papa poteſt omnia que poteſt chriſtus claue nõ errante.in.c.cũ venerabilem.nu.18.de elec. 150
3 Papa ⁊ imperator ſunt cõſulendi ſuper ardua interpretatiõe ⁊ intelligentia aliquorũ iurium ⁊ ſuper queſtionibꝰ grauioribus.in.c.j.nu.2.

de iura calum. 122
Papa preſumitur grauare eccleſiam in minus quam poſſit.in.c.mandatum apoſtolicum.nu.1.de reſcrip. 86
5 Papa non poteſt tollere ius ciuile in concernentibus animarum.in.c.fi.nu.1.de preſcrip. 44
1 Papa dans motu proprio aliquod beneficium non expreſſa qualitate non valet gratia.in.c.ad aures.nu.5.de reſcrip. 49
7 Papa omnia poteſt claue non errante.in.c.a nobis.el.ij.nu.3.de ſent.excom. 187
1 Papa ſi mandat laico ſibi non ſubiecto non tenetur laicus ſibi obedire.in.c.que in eccleſiarū.nu.16.de conſti. 24
1 Papa vel alius iudex ſuperior ſi incipit cognoſcere ſup aliqua cā an videatur illā de manu inferioris tollere ad eo vt proceſſus coram inferiore non teneat.in.c.cum.M.nu.33.de conſti. 29
7 Papa poteſt diſpenſare ſuper ſimonia quia eſt prohibita iure tantum poſitiuo.in.c.mandato.nu.6.de ſimo. 92
3 Papa poteſt diſpenſare circa diſpoſitionem veteris teſtamenti.in ca.licet tuam.n.3.de ferijs. 138
1 Papa ex dilectione ſubditos filios ⁊ de ſtylo curie in literis non ponit in Chriſto niſi ſcribat ad abbatiſſam.in.proe.Greg.nu.3. 6
Papa poteſt partes litigantes in beneficialibus compellere ad compoſitionem.in.c.cum inter.R.nu.1.⁊.7.de elec. 1?2
1 Papa an poſſit confirmare electionem abſentis ⁊ ignorantis.in.c.innotuit.nu.2.de elect. 137
1 Papa non debet generaliter vti plenitudine ptātis.ibi.nu.23. 138
2 Papa pōt diſpenſare etiā cōtra apoſtolū dūmodo nil ſtatuat ꝯ fidez.Ant.in.c.poſt tranſlationem.nu.26.de renun. 32
7 Papa participans cū excommunicato non incurrit aliquā excommunicationē licet aliter peccet.in.c.cū deſyderes.nu.3.de ſen.excom.183
6 Papa pōt diſpenſare generaliter vt vnꝰ poſſit habere plura beneficia curata cū cauſa tm̄ alias ille diſpēſatus nō teneret cū conſciētia ⁊ papa nō diceretur diſpenſator ſed diſſipator.in.c.extirpande.in repe.§.qui vero.nu.29.⁊ nu.43.de preben. 42
7 Papa h3 amplam facultatem ſuper matrimonio nō cōſummato.in c.ad diſſoluendū.nu.9.de deſpon.impu. 16
5 Papa poteſt ſnīa3 etiā iniuſtā ſine ordine iudiciario prolatā cōfirmare niſi deficiat iniuſtitia naturali quo caſu papa non poteſt ſupplere.in.c.ea que.nu.6.de re iud. 51
2 Papa poteſtas a quo ⁊ poteſtas imperatoris.in.c.j.num.6.de trāſla.epiſco. 2
2 Papa an poſſit tollere vni eccleſie ⁊ dare alteri eccleſie.in cap.duo ſimul.nu.4.de offi.ordi. 116
6 Papa non poteſt quē eximere de poteſtate ſua.in.c.cū inſtātia.nu.6.de exceſ.prela. 209
Papa h3 poteſtatem pronuntiandi vltra vires libelli.in.c.cu3 ſuper.nu.9.de cau.poſ.⁊ proprie. 157
6 Papatus nō recipit duos papas quinimo aliud ſentire eſt hereticū.in.c.j.nu.3.de parochijs. 141
2 Papa non poteſt ſe ſubmittere iuriſdictiōi alicuius hominis de mūdo.in.c.p.⁊.g.nu.17.de offi.deleg. 103
6 Papa poteſt cōferre eccleſiā etiā laico patronatā patrono irreqſito ſed debet facere mētionem de patronatu laici al's collatio eſt ſurreptitia q2 papa nō ſolet conferre talia beneficia.in.c.cum dilectus.nu.12.de iurepatro. 198
6 Papa non poteſt diſponere id qd̄ deus nō diſponeret.in.c.vnico.nu.2.vt eccle.bene.ſi.di.con. 73
Papa non ligatur ſuis legibus nec predeceſſorum ſuorū.ibi.num.12.
2 Papa recipit poteſtatē immediate a deo ⁊ materia canonū pceſſit ex autoritatibus veteris ⁊ noui teſtamenti.in.c.j.nu.1.de tranſla.epi.2.
7 Papa non arctatur ſequi diffinitionem predeceſſorum.in.c.diſcretionem.nu.7.de eo qui.cog.conſan. 30
Papa debet ſequi diffinitionem non iuridicam predeceſſorum.ibi.
7 Papa an vendicet ſibi penam in reges ⁊ principes non recognoſcentes ſuperiorem.in.c.⁊ ſi neceſſe.nu.8.de don.inter vi.⁊ vxo. 51
6 Papa poteſt prouidere de eccleſia patronata laicorū ſine preſentatione patronorum;alius vero citra papam nemo poteſt.in.c.quoniam.n.2.de iure patro. 190
2 Papa non poteſt multū de facili diſpēſare cōtra legē apoſtoli vel cōcilij citra papam vero nullus diſpenſat.Ant.in.c.ij.nu.4.de biga. 60
1 Papa diſpenſans vt quis poſſit plura beneficia retinere intelligitur ſi canonice retinet.in.c.dudum.el.ij.nu.16.de elec. 177
7 Papa an inuoluatur crimine ſimonie.in capitu.primo.numero.6.de ſimo. 77
6 Papa poteſt aliquid mandare filio ſub pena maledictionis.in.c.licet.nu.2.de voto ⁊ vo.re. 176
Papa poteſt priuare laicū ratione peccati aliqua dignitate vel iure ſuccedendi in ea.ibi.nu.4.
2 Pontifices duo eodem tempore non poſſunt eſſe ſed duo imperatores ſic.in.c.quoniam.nu.4.de offi.ordi. 120
6 Papa nō poteſt priuare clericū ſuo beneficio ſine cauſa.in.c.j.n.3.de cle.egro. 49
Papa non eſt tolerandus volens turbare ſtatū eccleſiaſticum ſine cauſa rationabili.ibid.
6 Papa h3 poteſtatem in omnes gentes l3 de facto alique non obediant.in.c.ſi.nu.3.de baptiſ. 215
3 Papa pōt excommunicare etiā principes ſeculares quando non ſubueniunt eccleſie indigenti.in.c.expoſuit nobis.num.8.de vila. 136
Papa ⁊ nullus alius prelatus tenetur perſonaliter pugnare.ibi.
5 Papa non poteſt ſine citatione procedere in cauſis notorijs vbi poteſt aliqua defenſio competere etiam procedendo contra ſuos ſubiectos.in.c.cum olim.nu.23.⁊.24.de re iud. 60
7 Papa eſt ſupra ius ⁊ poteſt ſine cā contra ius diſpenſare ⁊ etiam in totum tollere niſi ex hoc decoloraretur vniuerſus ſtatus eccleſie.in cap.nulli.nu.1.⁊.4.de ſen.excom. 181
Papa an poſſit tollere diſpoſitionē canonis ſi quis ſuadente.ibi.n.2.
Papa participans cum excommunicato non incurrit excommunicationem.ibidem.nu.4.
2 Papa an poſſit compellere preciſe partes ad compoſitionem.in cap.cum pridem.nu.6.de pactis. 133
Papa vbi interuenit ceſſat oīs preſumptio violentie.ibi.nu.11.
2 Papa ſolus poteſt vltra contenta in libello pronuntiare.in.c.ex conqueſtione.nu.15.de reſti.ſpo. 176
2 Papa an poſſit matrimonium iam contractum diſſoluere.Anto.de bu.in.c.inter corporalia.2.6.12.⁊.14.de tranſla.prela. 18
Pape non licet dicere cur ita facis.ibi.nu.22. 19
5 Papa ſi cōtulit alicui regulari poratū in loco vbi abbas ponebat ⁊ remouebat ad nutum an poterit ipſe abbas ⁊ iuſtum ⁊ qui habet collationem ⁊ papa remouere.in.c.ad noſtram audientia3.nu.7.de confir.vti.vel inuti. 141
Papa concurrit in collatione beneficiorum cum omnibꝰ ordinarijs.ibi.nu.8.
6 Papa ſolus diſpenſat quod vnus poſſit habere plura beneficia curata ⁊ quis de epiſcopo.in.c.de multa.nu.19.de preben. 37
7 Si duo contendunt de papatu debet concilium generale fieri cuius erit de hoc deciſio vel diffinitio quod congregabunt cardinales.in.c.fraternitatis.nu.2.de here. 100
5 Papa ſolus poteſt cōponere ſuper decimis minuendis.in.c.venerabilis.nu.5.de confir.vti.vel inuti. 142
5 Papa ſolus infeudare pōt bona ad romanā eccleſiā pertinētia ſ3 an hoc poſſit facere ſine cā remiſſiue.in.c.ad audientiā.nu.1.de pſcrip.31
Papa non habet ſuperiorem in orbe.ibi.nu.13.
Pape aſſertioni in dubijs pleniſſime creditur.ibi.nu.10.
6 Papa non poteſt facere vt monachus habeat proprium.in.c.monachi.nu.8.de ſta.mona. 179
5 Papa non poteſt diſſoluere matrimonium conſummatum inter fideles.in.c.ex publico.nu.15.de conuer.coniu. 167
Papa non poteſt tollere ea que ſunt de iure diuino.ibi.
7 Papa de hereſi accuſatur non autem de ſimonia niſi concurrentibꝰ tribus.de quibus remiſſiue.in.c.quoties.nu.2.de ſimo. 77
1 Papa an poſſit diſpenſare vt quis teneat plura beneficia.in.c.dudū.el.ij.nu.36.de elec. 178
Et an peccet mortaliter tenens plura beneficia etiam ſimplicia.ibi.
3 Papa vel alius princeps ſuperiorem non recognoſcens pretextu ſuſpicionis recuſari non poteſt.in repe.c.ſi quis contra clericu3.nu.20.21.de foro compe. 55
Papa poteſt cognoſcere de cauſa propria etiam ſi criminaliter agatur.⁊ quando ab alio iudicari poſſit.ibi.nu.21.
6 Papa ſi reperitur habere vxorem poteſt per eam a papatu reuocari.in.c.conſtitutus.nu.10.de conuer.coniu. 170
Papa quem iudicem habet.ibi.
5 Papa ſolus ⁊ nullus alius citra eum poteſt imponere collectam ſubditis.in.c.cum apoſtolus.nu.2.de cenſi. 200
3 Papa poteſt reuocare quod fecit predeceſſor ſuus indebite in papatu.in.c.j.nu.10.de ſeque.poſ.⁊ fruc. 220
7 Papa ex cauſa diſpenſat contra teſtamentum nouum.in.c.ſi.n.4.de diuor. 49
5 Papa ſi reſeruauit ſibi prouiſorē alicuius abbatie ⁊ ante talē reſeruationem aliquis erat electus ⁊ confirmatus non cenſetur velle derogare iuri iſtius electi.in.c.vt noſtrum.nu.5.de appel. 124
9 Papa non poteſt dare poteſtatem non ſacerdoti conficiendi corpus chriſti.in.c.aqua.nu.4.⁊.8.de conſe.eccle.vel alta. 208
3 Papa ſolus poteſt ſanctorum corpora canonizare non autem epiſcopus etiam in ſua dioceſi.in.c.ſi.nu.4.de ferijs. 40
6 Papa promouendo vel eligendo inhabilem videtur cum eo diſpēſare;inferior vero non.in.c.diuerſis fallacijs.nu.3.de cle.coniug. 15
4 Papa nominans aliquem nomine dignitatis ſcienter nō videtur illū approbare.in.c.per tuas.nu.7.de prob. 36
4 Papa h3 poteſtatem in tēporalibus habitu.in.c.j.nu.4.de proba. 2
6 Pape omnia licent niſi ſint contra fidem.in.c.magne.nu.17.de voto ⁊ vo.re. 177

Papa

Papa non ligatur ſuis conſtitutionibus.ibi.
6 Papa poteſt appellari pꝛinceps.in.c.ſi quis autē.nu.3.de regula.156
4 Pape cardinali legato de latere epiſcopo ⁊ iudici an credatur.in.c.cum a nobis.nu.2.de teſti. 59
4 Papa pꝛopter ſuſpicionem committit alteri cauſam pꝛopꝛiā.in.c.dilecto.nu.10.de teſti. 75
5 Papa exercet iuriſdictionem in laicos etiam infideles in cōcernentibus decoꝛem chꝛiſtiane religionis etiā peccato ceſſante.in.c.cōſuluit.nume.2.⁊.3.de appel. 104
5 Papa licet mandet epiſcopo vt pꝛouideat alicui de pꝛebenda tamen ſi ipſe pꝛouidet aliter valet collatio licet veniat puniendus.in.c.cum ex officij.nu.23.de pꝛeſcrip. 37
6 Papa non poteſt tollere ſtatuta ſanctoꝛum.in.c.cum eſſes.nume.5.de teſta. 115
6 Papa poteſt impedire ingreſſum religionis.in.c.licet.nume.13.de regula. 161
6 Papa ſi reperitur habere vxoꝛē poteſt remanere in papatu ⁊ reddere debitum vxoꝛi.in.c.Joannes.nu.7.de regu. 157
7 Papa an poſſit monachum a religione ⁊ voto liberare.in.c.cum ſit pꝛopꝛium.nu.7.de condi.appo. 18
6 Papa ſi vult poteſt cōferre omnia beneficia de mundo ⁊ in collatione beneficioꝛū cōcurrere cū quolibet oꝛdinario licet non ſit honeſtum ꝙ auferat alijs poteſtatē.in.c.quia diuerſitatē.nu.5.de cōceſ.pꝛebē.57
Papa eſt oꝛdinarius totius oꝛbis.ibi.
7 Papa poteſt inducere nouum articulum fidei.in.c.cum chꝛiſtus.nume.1.de here. 100
5 Papa debet ſeruare iuris oꝛdinē ⁊ rigoꝛem ⁊ equitatē ⁊ contra iuſtitiam nulli parcere.in.c.in cauſis.nu.1.de re iudi. 72
6 Papa poteſt deponere cardinales abſqꝫ generali cōcilio:item reges imperatoꝛes ⁊ alios.in.c.ij.nu.3.de cle.non reſi. 17
7 **Paraphernalia** bona dicuntur illa que mulier vltra dotem habuit.in.c.plerunqꝫ.nume.8.de donatio.inter virum ⁊ vxoꝛem. 50
4 **Parentes** an admittantur in teſtes in matrimonio ſpirituali.in.c.ſuper eo.el.ij.nu.1.de teſti. 56
7 Parentes ⁊ pꝛopinqui in matrimoniali cauſa poſſunt eſſe teſtes ſuper cōſanguinitate ⁊ contractu ſiue agatur de matrimonio cōiungendo ſiue ſeparando.in.c.videtur.nu.1.2.⁊.6.qui matri.accu.poſ. 45
Parentes ⁊ pꝛopinqui pꝛeſumuntur habere plenam notitiam cōſanguinitatis ⁊ contractus matrimonij.ibi.nu.2.
7 Parentes nō ſuccedunt filijs in illis caſibus in quibus filij nō ſuccedunt parentibus.in.c.tanta.nu.13.qui filij ſint legitimi. 40
7 Parentū cōſenſus non requiritur in matrimonio.in.c.veniens.el.j.nume.3.de ſponſa. 6
7 Parentes carnales nō debent filios pꝛopꝛios de ſacro fonte vel confirmatione leuare.in.c.ſi vir vel mulier.nu.2.de cogna.ſpiri. 26
7 Parentum dicto etiam cū iuramento ſuper filiatione nō ſtatur ſi tractatus pꝛecedens ⁊ fama vicinie habebat contrarium.in.c.per tuas.nu.3.5.6.⁊.8.qui filij ſint legitimi. 42
7 Parentum negatiua pꝛeiudicat filio niſi cōtrarium indicijs teſtibus pꝛobetur.in.c.tranſmiſſa.nu.4.5.⁊.10.qui filij ſint legitimi. 38
7 Parentes in caſu neceſſitatis poſſunt filios baptizare.in.c.ſi vir vel mulier.nu.2.de cogna.ſpiri. 26
6 Parentes licet pꝛopꝛie ſint aſcendentes tamē verificantur quādoqꝫ in collateralibus ex hoc ſm vulgarem modum loquendi.in.c.fraternitatem.nu.1.de ſepultu. 134
7 **Paria** delicta ſiue adulteria mutua cōpenſatione tolluntur.in.c.ſignificaſti.nu.10.de diuoꝛ. 147
3 Paria ſunt appellare fruſtratoꝛie ⁊ nō appellare.in.c.cum veniſſent.nume.10.de eo qui mit.in poſ. 215
2 Paria ſunt aliquid non eſſe ⁊ eſſe inutiliter.in.c.inter coꝛpoꝛalia.nume.16.de tranſla.epiſco. 4
1 Paria ſunt non venire ⁊ venire ⁊ nō ſtare vſqꝫ ad finem.in.c.cum nobis.nu.10.de elec. 136
1 Paria ſunt non excipere vel nō excipere ⁊ a reiectione non appellare.in.c.ceterum.nu.9.de reſcrip. 46
6 Paria ſunt aliquid non fieri vel nō rite fieri.in.c.veniēs.nu.1.de pꝛeſbyte.non bapti. 216
☞ Coꝛſe.Adde ad Abba.glo.in.l.ij.incip.l.ſi pater.C.ne de ſtat.defunc.quod litis cōteſtatio nulla nō dicitur litis conteſtatio,⁊ quod voluit Bal.in.l.ſi vt pꝛoponis.la.j.quomodo ⁊ quādo iudex.quod nullū eſt non debet aliquid operari vt citatio nulla.alleg.d.l.ſi pater.⁊ lit.cōteſta.nulla.vt in aut.offeratur.C.de lit.cōteſt.⁊ adduco tex.aureum in.l.accuſaturus.ff.de adul.qꝺ libellus inualidus nō dicitur libell⁹.⁊ tex.eſt ſing.ſm Bal.ibi.in.l.ij.C.de eunuchis.qꝺ cōtractus inualidus nō dicitur cōtractus voluit Bald.in.l.nō dubiū.C.de leg.ſtatuto inquit cauetur qꝺ de cōtractu ſoluatur gabella intelligitᷣ de valido ⁊ non de nullo.vt in.d.l.ij.facit gl.in.d.l.ij.C.de here.quod falſus denarius nō dicitur denarius.⁊ Bal.in.l.fi.§.in cōputatione.C.de iure delibe.ſtatutum loquens de inſtrumento habet locum in inſtrumento valido.⁊ vide do.Barb.⁊ Jo.de anna.in cle.ij.de cri.fal.vbi litere falſe nō merētur dici litere ſm eos.ibi allegāt.c.ſup literis.de reſcri.ex quo ſunt ipſo iure nulle ⁊ ſentētia nulla nō meretᷣ habere nomē ſententie nec executionē.vt.ff.de re iudi.l.iiij.§.cōdemnatum.⁊.c.ſi.eo.ti.li.vj.ij.q.j.in pꝛimis.⁊ no.gl.in cl.vnica.ſuper verſi.nō obſtante.de ſeq.poſ.⁊ fruc.⁊ tex.in cle.ij.coniuncta gl.de teſt.ꝙ atteſtatiōes publicate indiſcrete ⁊ non rite non habentᷣ pꝛo publi.⁊ glo.in.c.lxxv.diſtin.quod falſa iuſtitia nō eſt iuſtitia.⁊ quod Sali.in rub.C.de pꝛoba.ꝙ falſa pꝛobatio nō eſt ꝓbatio.⁊ paria ſunt eccleſiam nō habere pꝛelatū vel inutilē habere.text.in.c.inter coꝛpoꝛalia.de tranſla.ꝑla.⁊ paria ſunt non habere maritū ⁊ inutilem habere.⁊ non dicitur ſolum vidua que eſt pꝛiuata marito ſed etiā que habet inutilē.gl.eſt ſing.in.l.ſi.C.ad.l.flaui.de pla.⁊ ibi Sal.in fi.vbi dicit idē quē ſummopere no.ꝓ ſtatutis faciētibus mētionē de viduis ⁊ adduco gl.iuncto tex.in.l.nō putauit.in.§.non queuis.ff.de bo.poſ.cōtra tabu.vbi nō quelibet exheredatio ſed que rite ⁊ ſolenniter facta eſt pꝛiuat filium a bonoꝛum poſſ.contra tab.⁊ ibi Bal.ſtatuto inqͣt cauetur qꝺ bannitus poſſit impune offendi quod ſi ſit bānitus banno inualido nō poterit oſtēdi:⁊ adduco Domi.in.c.pia.de exce.li.vj.vbi dixit qꝺ paria ſunt qꝺ nō eſſe vel eſſe ⁊ non poſſe ꝓbari.⁊ vide tex.in.c.ali⁹.xv.q.vj.vbi rex Frācoꝛū fuit depoſitus ꝓpter inutilitatē ei⁹ circa regnū.⁊ facit tex.in.c.ſi.de eta.⁊ quali.vbi quidā fuit pꝛiuat⁹ ep̄atu ſuo q² ignoꝛabat donatū.⁊ facit vulgatus tex.in.l.quoties.ff.qui ſatiſda.cogan.vbi paria ſunt non cauere ⁊ inutiliter cauere.
5 Paria ſunt excipere ⁊ non pꝛobare ⁊ non excipere.in.c.cum ſuper queſtione.nu.3.de conceſ.pꝛeben. 60
Paria ſunt beneficium non habere vel habere ⁊ minus ſufficiens.ibi.numero.5.
3 Paria delicta mutua compenſatione tollunt quando reſpicitur intereſſe partium:ſecus ſi intereſſe publicum.in.c.olim.el.j.num.23.de reſti.ſpolia. 181
1 Paria ſunt non conſueuit facere ⁊ non poteſt facere.in.c.bone memorie.el.j.nu.12.de poſtu.pꝛela. 112
5 Paria ſunt non habere actionem vel inutilem habere.in ca.ad aures.nu.9.de pꝛeſcrip. 25
6 Paria ſunt expꝛimere noīa pꝛopꝛia vel per indubitatas circūſcriptiones.in.c.quāto.nu.7.de his que fiunt a pꝛela. 67
5 Paria ſunt non pꝛobare ⁊ minus ſufficienter pꝛobare.in.c.cum bertoldus.nu.28.de re iudi. 71
6 Paria ſunt aliquid fieri tp̄e habili vel inhabili dūmodo eius effectus cōferatur ad tēpus habile ⁊ ecōuerſo.in.c.de vxoꝛe.nu.2.de ſepul.135 Limita tamen vt nume.4.
7 Paria delicta mutua cōpenſatione tolluntur quādo agitur ad pꝛiuatam vtilitatem:ſecus ſi ad publicam vt ad infligendam penā legalem ⁊ quando.in.c.intelleximus.nu.5.8.⁊.9.de adul.⁊ ſtup. 117
Paria ſunt nō facere ⁊ male facere.in.c.j.nu.27.de re iudic. 49
3 Paria ſunt aliquid fieri tempoꝛe permiſſo vel fieri tempoꝛe pꝛohibito ⁊ conferri in tempus permiſſum.hoc quomodo intelligatur.in.c.ſi.nume.20.de ferijs. 241
2 Paria ſunt aliquid facere tēpoꝛe inhabili vel tempoꝛe habili ſi effectus confertur ad tēpus inhabile.in.c.accepimus.nu.2.de pac. 133
6 **Parochianus** poteſt percipere ſacramēta non ſolū in ſua parochia:ſed etiam in eccleſia cathedrali apud pꝛopꝛiū epiſcopum etiam ſine aliqua licētia parochialis ſacerdotis quia epiſcopus cōcurrit cum quolibet curato.in.c.cum ſuper.nu.9.de ſepul. 136
6 Parochiani compelluntur pꝛouidere neceſſaria eoꝛum ſacerdoti nō habenti vnde viuat.in.c.de rectoꝛibus.nu.6.de cle.egro. 50
6 Parochianus ſi eligit ſepulturā in alia eccleſia debetᷣ pꝛeſbytero parochiali canonica poꝛtio de relictis factis eccleſiaſtice ſepulture niſi ipſi pꝛeſbytero teſtatoꝛ aliquid reliquerit.in.c.officij.nu.5.de teſt.122
Parochianus tenetur ex iuris diſpoſitione aliquid relinquere pꝛeſbytero parochiali.ibi.
1 Parochiani vtrū pꝛeſumuntur patroni ſi ſunt in poſſeſſione pꝛeſentandi ⁊ nō reperitur alter patronus.in.c.cum eccleſia.nu.9.de ele.152
7 Parochiani tenentur in defectum eccleſie ad refectionem de pꝛopꝛio patrimonio.in.c.ſi quis.nu.8.de reb.eccle.alie. 75
7 Parochiani poſſunt inſtare vt habeāt certū pꝛeſbyterū eis gratū.itē vt deponatur quādo eſt male vite.in.c.qꝺ dei.nu.1.de ſtatu mo. 180
7 Parochianus vel patronus poſſunt agere de crimine ciuiliter cōtra clericum vt pꝛiuetur illa eccleſia.in.c.ſuper his.nume.4.⁊.21.ad fi.de accuſa. 64.⁊ ſeq.
1 Parochiani non habent ius pꝛeſentandi niſi ſint patroni vel niſi ſint in quaſi poſſeſſione.in.c.querelam.nu.3.de elec. 143
6 Parochiani tenētur in ſubſidiū ad refectionē eccleſie vbi diuina percipiūt nec poſſunt renūtiare vſui eccleſie.in.c.j.nu.4.de eccle.edifi.219
7 Parochianus poteſt denuntiare ſuum pꝛelatum nam intereſt ſua ne habeat lupum pꝛo paſtoꝛe.in.c.qualiter ⁊ quando.el.ij.numero.23.de accuſa. 73
1 Parochiani nullum habent ius in pꝛeſentando vel eligendo niſi ſint patroni.in.c.ſacroſancta.nu.8.de elec. 173

2 Parochiani etiam laici admittuntur ad denuntiandum prelatū ſuſpectum de dilapidatione.in.c.venerabili.nu.9.de offi.deleg. 180

6 Parochianus ſi eligit ſepulturam extra ſuam parochiam ⁊ in eccleſia ſepulture aliquid reliquit debetur de tali relicto canonica poꝛtio eccleſie parochiali.in.c.j.nu.1.de ſepul. 133

Et quid ſi parochianus ſumebat pariter ſacramenta ex duabus eccleſijs.ibi.nu.3.

5 Parochiani debent ſe cōfiteri preſbytero parochiali licet habitent in aliquo monaſterio ad ſeruiendum ei niſi cōſuetudo ſit in cōtrariū.in.c.fi.nu.5.de cenſi. 206

4 Parochiani an ⁊ quādo debeant dare quid loco beneficij pro adminiſtratione diuinoꝛum eccleſie.in.c.veniēs ad nos.nu.3.de pꝛoba. 45

6 Parochianus vouens ſe alicui monaſterio ſiue in vita ſiue in moꝛte tenetur certam partē bonoꝛum ſuoꝛum relinquere eccleſie parochiali.in.c.relatum.nu.1.⁊.6.de ſepul. 133

6 Parochiani quo caſu ſub precepto peccati moꝛtalis debent audire miſſam in ꝓpria parochia.in.c.vt dominicis.nu.1.de parochijs. 141

Parochiani nō poſſunt recipere ſacramēta ab alijs religioſis in aliena eccleſia niſi ex licentia pꝛopꝛij ſacerdotis,⁊ illi religioſi qui aliter miniſtrant ipſis ſacramenta ſunt ipſo facto excommunicati.ibi.

Parochianus alienus ſi in contemptum vult audire miſſam ab alio parochiano poteſt per ipſum de eccleſia expelli etiā contra eundem manum violentam inijcere ⁊ nō incurreret irregularitatem etiā quod ille eſſet clericus.ibi.nu.2.

7 Parochianus debet ſe abſtinere ab aſſumptione euchariſtie ex conſilio pꝛopꝛij ſacerdotis ſecus alieni.in.c.omnis vtriuſq̨.nu.3.de penitē.⁊ remiſſio. 175

Parochianus nō poteſt confiteri peccata ſua alteri ſacerdoti niſi petita ⁊ obtenta licentia a pꝛopꝛio nō ſolum in confeſſione ſemel in anno,ſed in omni alia cōfeſſione.ibi.nu.5.

6 Parochiani compelluntur ſubuenire preſbytero ſi aliter non habet vnde viuat.in.c.ſignificatum.nu.8.de preben. 26

7 Parochiani ⁊ patroni eccleſie poſſunt agere ciuiliter cōtra prelatum de crimine ⁊ pꝛouidet eccleſia quia intereſt ipſoꝛū habere bonū prelatum alij vero nō admittuntur.in.c.illa prepoſitoꝛū.nu.5.de accu.56

6 Parochia quid ſit ⁊ vnde dicatur.in rubꝛi.nu.1.de parochijs. 140

Parochiani nō tenētur ſpōte facere oblatiōes preſbytero parochiali niſi ſit cōſuetudo ⁊ niſi indigeat quo caſu poſſunt compelli ab epō nō autē qd̄ pſ̄byter poſſit ceſſare ab adminiſtratiōe diuinoꝛū.ibi.n.3.

3 **Pars** interrogata ab aduerſario non tenetur reſpondere,ſed ſi reſponderit tenet reſpōſio.in.c.cum cauſam.nume.13.⁊.22.de iura.calum. 128

3 Partes non poſſunt facere quod iudex cognoſcat ſuper aliqua re de qua iudex nō poteſt cognoſcere.in.c.j.nu.29.de mu.peti. 101

3 Pars nō poteſt cogi preciſe vt litem conteſtetur.in.c.cum cauſam.nume.27.de iura.calum. 129

3 Pars nō poteſt compelli ad aliquid faciēdum de nocte.in.c.quoniā.nu.4.de ferijs. 138

7 Pars aliqua quid impoꝛtat.in.c.ſuper eo.nu.3.de eo qui cog.cōſan.2

3 Partes poſſunt dare poteſtatē iudici vt procedat iudiciario oꝛdine non ſeruato.in.c.j.nu.12.de lit.conteſta. 104

6 Pars vna vel alicuius rei an intelligatur habito reſpectu quod illa res poteſt diuidi in duodecim partes vel quomodo.in.c.cū homines.nume.2.de decimis. 145

3 Partes nō poſſunt renuntiare ſolēnitati iudiciarie.in.c.j.nu.4.de lite conteſta. 103

7 **Partus** ſequitur de iure cōditionem ventris valet tamen ſtatutum ⁊ cōſuetudo in contrarium.in.c.licet.nume.2.de coniuga.ſeruo. 25

7 Partus ſequitur cōditionem matris.in.c.j.nu.3.de na.ex li.ven. 26

2 Par in parem aliquādo habet imperium.Anto.in.c.ad ſupplicationem.nu.5.⁊.7.de renun. 28

7 **Paſtoꝛ** tenetur ad emendam ouium quas comedit lupus quia tenetur ad cuſtodiā.in.c.ꝗuis.nume.2.de regu.iur. 191

7 **Paternitas** non cōtrahitur niſi animo ⁊ certa ſcientia precedētibus.in.c.ſi vir vel mulier.nu.4.de cogna.ſpiri. 26

4 **Pater** in omnibus caſibus in quibus poteſt filium exheredare poteſt ei denegare alimenta.in.c.quintauallis.nu.5.de iureiur. 144

7 Pater pro filio impubere cōtrahit ſponſalia,pro pubere vero nō niſi conſentiat.in.c.j.nu.1.de deſpon.impu. 12

Pater an teneatur filiam dotare que matrimonium cōtrahit ſine ſuo cōſenſu.ibi.nu.6.

6 Pater ſi efficiatur monachus ſtatim deſinit habere filios in poteſtate.in.c.ſi quis autem.nu.2.de regu. 156

Pater poteſt offerre filium impuberē vel ipſum monaſterio reuocare inuito auo ſub cuius poteſtate eſt pater ⁊ filius.ibi.nu.7.

7 Pater nō tenetur dotare filiam maritatā ſi nullam ab initio promiſit dotem:ſed ſi filia quādo ſe maritauit promiſit dotē tenetur pater illā ſoluere.in.c.cum cauſa.nu.5.de rapto. 108

1 Pater cōtrahendo cum filio videtur ſibi dare cōſenſum ſtante ſtatuto quod ſine conſenſu patris filius non poſſit cōtrahere.in.c.cum dilectus.nu.2.de conſue. 101

7 Patre moꝛtuo filius an poſſit ⁊ debeat legitimari in preiudiciū agnatoꝛum.in.c.per venerabilem.nu.29.qui filij ſint legi. 44

6 Pater cogitur alere filium officio iudicis niſi filius poſſit ex ſua induſtria ſeipſum alere dum tamē non ſit ſibi dedecoꝛi operari.in.c.ex literis.nu.5.de conuer.infi. 173

Pater denegans alimenta filio perdit patriam poteſtatem.ibi.

Pater qui negauit alimēta filio qui ob hoc moꝛtuus eſt poteſt puniri ac ſi pꝛopꝛijs manibus interfeciſſet.ibi.

7 Pater ſi nominat filium ſuum in teſtamēto vel alibi legitimū an illegitimus cenſeatur.in.c.per tuas.nu.5.6.⁊.8.qui filij ſint legi. 42

4 Pater volens ingredi monaſteriū nō poteſt priuare deſcendētes vel aſcendētes legitima.in.c.in preſentia.nu.53.de pꝛoba. 19

Pater per ingreſſum monaſterij ꝑdit medietatē vſuſfructꝰ.ibi.n.57.

7 Pater licet habeat filios in poteſtate ſua nō tamen poteſt filij vxorē retinere imo cōpellitur illā ſibi reſtituere.in.c.nō eſt.nu.1.de ſponſa.5

7 Pater priuatur patria poteſtate ⁊ dominus dominica ſi filios vel ſeruos expoſuerūt vel ratū habuerūt vel alimenta eis denegauerūt ſi fuerint lāguidi alias ſecus.in.c.vnico.nu.1.⁊.2.de infan.⁊ lāg.expo. 106

7 Pater nō tenetur pro delicto filij etiam in legitima de iure cōmuni.in.c.referente.nu.3.de deli.pue. 136

7 Pater licet nō poſſit filiam obligare ad matrimoniū:ſed ſi iurat videtur promittere ſe curaturū quantū in eo erit.in.c.ex literis.nume.1.⁊.6.de ſponſa. 5

4 Pater an ſit idoneus teſtis pro filio.in.c.in omni.nu.3.de teſti. 37

7 Pater poteſt in vita hereditatem filijs cedere aliquo ſibi retēto.in.c.tranſmiſſe.nu.7.qui filij ſint legi. 38

7 Pater licet generaliter in cauſa filij nō teſtificetur nec filius in cauſa patris fallit tn̄ in quibuſdā.in.c.videtur.nu.5.qui matri.accu.poſ. 45

7 Pater alius debet eſſe carnalis alius ſpiritualis.in.c.ſi vir vel mulier.nu.2.de cog.ſpiri. 26

7 Pater incertus eſt ⁊ ille preſumitur pater quem nuptie demonſtrant ⁊ hoc procedit ſi maritus erat preſens ſecus ſi abſens tēpoꝛe cōceptionis.in.c.tranſmiſſe.nu.9.qui filij ſint legi. 38

7 Pater non tenetur dotare filiam iam maritatam niſi ipſa dum maritabatur clam promiſit dotē marito quo caſu pater debet ipſam ſoluere.in.c.j.nu.6.de adul.⁊ ſtup. 115

1 Pater non tenetur dotare filiam maritatam ſi nullam ab initio promiſit dotem ſed ſi filia quādo ſe maritauit promiſit dotē tenetur pater.in repe.c.eccleſia ſancte Marie.nu.20.de conſtitu. 35

7 Pater poteſt cōtrahere cum filia ſpirituali filij ſui.in.c.j.nu.4.de cog.ſpiri. 26

7 Pater vendit filium propter famē.in.c.ex literis.nu.7.de diuoꝛ. 47

6 **Patria** poteſtas nō eſt penes illos qui non ſubſunt romano imperio.in.c.ex literis.nu.6.de cōuer.infide. 173

7 Patria poteſtas non ſoluitur per ſacros oꝛdines niſi per epiſcopum.in.c.cum volūtate.nu.8.de ſentē.excom. 180

Patria poteſtas nō curatur in ſpiritualibus.ibi.

Patria poteſtas ſoluitur per ingreſſum religionis.in.c.officij.nu.2.de elect. 158

3 Patria poteſtas diſſoluitur per confeſſionē religionis.in.c.ex parte.nume.11.de reſti.ſpol. 184

6 Patrie quis magis obligatur ꝙ parentibus.in.c.pꝛimo.nu.9.de cōuer.infid. 172

6 Patrie poteſtas ſoluitur per ingreſſum monaſterij factū per patrem.in.c.cum ſcimus.nu.5.de regu. 161

2 Patria poteſtas ſoluitur per dignitatem epiſcopalem ⁊ per introitū cuiuſcunq̨ religionis appꝛobate.in.c.cōſtitutus.nu.2.de reſti.in integrum. 162

Patria poteſtas nō cōſideratur in ſpiritualibus.ibi.

6 **Patrimonium** clerici in quo ipſe fuit oꝛdinatus,habens aliud beneficium an poſſit per eum alienari ſine ſolēnitate qua alienātur bona eccleſiaſtica.in.c.tuis.nu.8.de preben. 33

1 Patrimonium ſufficiens habens an cū bona cōſcientia retineat beneficium.in.c.poſtulaſti.nu.4.de reſcrip. 73

6 **Patientia** non operatur tacitū cōſenſum quādo quis nō poteſt actum cōtradicēdo impedire.in.c.peruenit.nu.8.de emp.⁊ vendi. 83

3 Patientia tunc eſt cauſa acquirendi iura incoꝛpoꝛalia quādo patiēs circa actum patientie potuiſſet illa iura alias cōcedere.in.c.in literis.nume.15.de reſti.ſpo. 170

3 Patientia in incoꝛpoꝛalibus habetur pro iuſto titulo.in.c.cum eccleſia.nu.43.46.⁊.49.de cau.poſ.⁊ pꝛopꝛie. 155

Patientia illoꝛū ex quoꝛum voluntate transfertur poſſeſſio vel quaſi iurium incoꝛpoꝛalium habetur pro titulo.ibi.nu.43.46.⁊.49.

7 Patientia ⁊ tolerantia ſuperioris quid operetur.in.c.preterea.nu.4.de ſponſa.fo.3.
5 Patientia illius cōtra quē preſcribitur per que debet probari.in.c.de quarta.nu.22.de preſcrip.fo.24.
5 **Patriarcha** eſt ſupra archiepiſcopos in prouincijs ſibi decretis ⁊ ita ſe habet aduerſus archiepiſcopos ſicut ipſe aduerſus ſuos dioceſanos.in.c.ſi.nume.3.de cōfirma.vti.vel inuti.fo.147.
3 Patriarcha eſt maior archiepiſcopo.in.c.expoſuit nobis.nu.4.⁊.15.de dilatio.fo.135.
1 Patriarcha eſt maior archiepiſcopo.in.c.ſcriptū.nu.16.de elec.fo.161.
7 Patriarcha eſt ordinarius omnium archiepiſcoporū qui ſunt in ſua dioceſi.non tamen habet iuriſditionem in ſubditos ipſorū.in.c.antiqua.nu.3.de priuile.fo.143.
2 Patriarcha non habet iuriſditionem in ſubditos archiepiſcoporuʒ vel epiſcoporū niſi per appellationem vel ex priuilegio.in.c.duo ſimul.nu.1.de offi.ordi.fo.115.
7 Patriarcha facit crucē ante ſe deferri in omni loco ꝑterꝗ in loco vbi ſit ſummus pontifex vel ei⁹ legat⁹.i.c.antiqua.nu.1.de ꝑuile.fo.143.
Patriarcha habet plures prouincias ſub ſe.ibidē.nu.5.
Patriarcha precedit oēs cardinales ⁊ vadit immediate poſt papā qđ eſt verū ſi eſt de illis quatuor de qbus.in.d.c.antiqua.ibidē.nu.6.
6 **Patroni** noui non debent nec poſſunt mutare illos qui añ erant preſentati ⁊ inſtituti.in.c.querimoniam.nume.1.⁊.2.de iurepatro.fo.193.
Patroni poſſunt inter ſe ordinare vt alternis vicib⁹ habeant ius preſentandi.ibidem.nu.5.
Patronus poteſt rectorem inſtitutum ab epiſcopo ſine eius licentia mutare.ibidem.nu.6.
6 Patronus eccleſie principalis an habebit ius patronatus in eccleſia vnita.in.c.quia monaſterium.nu.6.de reli.domi.fo.184.
6 Patronus vergens ad inopiam an debeat alimentari ab eccleſia patronata ⁊ an patronus pauper habeat actionem contra eccleſiam.in c.nobis.nu.1.⁊.6.de iurepatro.fo.196.
Patronus largo modo dicit̃ eligere.ibidē.nu.4.fo.206.
Patronus in acquiſitione iuriſpatronatus nō poteſt transferre inſtitutionem in inferiorem prelatum epō.ibidem.nu.5.
Patronus habet poteſtatē denuntiandi ſuperiori preſbyterū dilapidatorem vel alias inhoneſtum.ibidem.nu.7.
Patronus quo caſu habet preſentationem prelati.ibidē.nu.10.
6 Patroni ſi ſunt in diſcordia ꝑſentandi aliquem in eccleſia epſ loci ſtatuet ne interim exerceātur diuina officia in tali eccleſia.in.c.j.nu.1.⁊.9.de iurepatro.fo.189.
Patroni poſſunt inter ſe cōuenire alternis vicibus habeant ius preſentandi.ibidē.nume.6.
Patroni non poſſunt inter ſe diuidere fructus eccleſie in qua habent iuſpatronatus nec aliquid ab ea exigere.ibidē.
Patroni ſi non preſentant rectorem in eccleſia infra tempus conſtitututum epſ loci inſtituet rectorē.ibidē.nu.9.⁊ in.c.quoniam.nu.6.vbi aliud ſtatuitur in electoribus.eo.titu.
Patroni ⁊ epſ ſi ſunt in diſcordia circa rectorē quid agēdum.ibidem.
6 Patronus laicus ſi infra quatuor mēſes vel eccleſiaſticus infra ſex nō preſentauerit poterit epſ inſtituere rectoreʒ in eccleſia patronata.in.c.eam te.nu.1.⁊.2.de iurepatro.fo.195.
Patronis currit tēpus ad preſentandum a tempore vocationis non autem litis mote.ibidem.nu.3.
Patronus eccleſiaſticus đr ille qui debet iuſpatronatus nomine eccleſie non autem ꝙ ſit clericus ⁊ haberet nomine patrimonij quo caſu cēſetur vt laicus.ibidē.nu.4.⁊ in.c.cū autem.nu.3.eo.ti.io.196.
Patronus non poteſt iuſpatronatus propria autoritate alienare nec ꝓ eo aliquid tēporale exigere niſi donetur perſone eccleſiaſtice ratione eccleſie.in.c.preterea.nu.1.⁊.2.eo.ti.fo.195.
Patronus nō poteſt exigere aliquid temporale etiā minimū a rectore preſentato ⁊ inſtituto in recognitioneʒ iuriſpatronatus niſi ſibi reſeruauerit in fundatione eccleſie cum autoritate tamen epiſcopi ad petitionem patroni.ibidem.nu.3.4.5.⁊.6.
Patronus an poſſit vēdere fructus vel redditus quos percipit ab eccleſia patronata.ibidem.nu.8.
Patronus non poteſt vendere ius ſe alimentandi in caſu inopie ꝙ hʒ in re patronata.ibidem.nume.11.
6 Patronus ſi vnus poſt alium ꝑſentet poteſt epſ ſcđm inſtituere.in.c.paſtoralis.nu.1.⁊.2.de iurepatro.fo.198.
Patronus eccleſiaſticus ſi ꝑſentauerit ſcđm q fuerit inſtitutus talis inſtitutio nō valet qr prima pñtatio hʒ vim electiōis.ibidē.nu.4.
6 Patronus dicitur aduocatus eccleſie quia tenetur eaʒ defendere.in.c.quia clerici.nu.2.de iurepatro.fo.191.
Patronus vendens iuſpatronatus licet nō acquirat emptori an ipſe priuetur.ibidem.nu.8.
2 Patronus ꝑſentando indignū an ſit priuatus poteſtate preſentandi.in.c.cum vos.nu.1.⁊.5.de offi.ordi.fo.112.
Patronus laicus nō habet cuſtodiam eccleſie vacantis niſi ex conſuetudine per ſedem apoſtolicam approbata patronus vero clericus hʒ.ibidem.nu.4.⁊.8.
Patronus ſi fuerit negligēs in pñtando deuoluitur poteſtas preſentandi ad illū ad quē pertinebat inſtitutio.ibidē.nu.6.
Patroni ſi ſuper iure patronatus cōtendant dʒ interim epſ ꝓuidere vacanti eccleſie ſaluo iure vincentis.ibidē.nu.7.
6 Patronus habet ius ꝑſentandi infra ſex menſes infra quos ſi nō preſentauerit ꝑlatus habens ius inſtituendi vel de iure cōi vel ſpeciali poterit cōferre ⁊ habebit ſex menſes ad cōferendum.in.c.nulla eccleſiaſtica.nu.13.⁊ ſeq.de conceſ.preben.fo.55.
6 Patronus ſi ſemel preſentauit vnum nō poſſet poſtea alium ꝑſentare ad beneficium vacans ⁊ quid ad vacaturum.in.c.inter cetera.nume.6.de prebendis.fo.29.
6 Patronus etiam eccleſiaſticus nō poteſt ſibi vēdicare fructus beneficij vel eccleſie reſeruata exigua portione rectori nec valet cōſuetudo in cōtrarium.in.c.extirpande.nu.2.de preben.fo.38.
5 Patronus an poſſit petere ꝙ clericus eccleſie patronate aſſignet qđ ⁊ quātū expēdat ꝓ ſuo victu.in.c.cū venerabilis.nu.44.de excep.fo.11.
6 Patroni non poſſunt plures rectores inſtituere in eadeʒ eccleſia.in.c.quecūꝗ.nu.2.de iurepato.fo.189.
Patroni habent ius preſentandi nō autem eligendi licet largo modo dicantur eligere ⁊ ſic nō vitiabitur libellus ſi dicatur ꝙ patroni elegerunt.ibidē.nume.3.⁊.4.
Patroni eligentes ſiue preſentantes nō idoneuʒ an ſint priuati poteſtate eligendi remiſſiue.ibidem.nume.5.
Patroni ſi diſcordāt in pñtando prefert̃ ꝑſentatus a maiori parte niſi ex tali ꝑſentatione oriret̃ ſcandalū.in.c.qm̃.nu.1.3.4.⁊.5.eo.ti.fo.190.
Patronus cōſequitur iuſpatronatus ex tolerātia ⁊ gratia pape non ꝙ ipſe ſit habilis cum ſit ius ſpūale.ibidē.nu.2.
Patronus ſi nō ꝑſentat infra tempus quia contēnitur ſuper idoneitate preſentati vel quia eſt cōtemptio inter ipſum ⁊ epiſcopū non priuatur iure preſentandi.ibidem.nu.7.
Patroni an in ꝑſentando debeāt omnes inſimul interuenire an ſufficit vt oēs de per ſe interueniant.ibidem.nu.14.
1 Patronus eligens aliquē poteſt reſilire ante preſentationē.in.c.querelam.nu.6.de elec.fo.143.
6 Patronus cui eſt mota lis ſuper iurepatronatus an īterim poſſit ꝑſentare rectorem in eccleſia lite pendente.in.c.ex literis.numero.6.⁊.8.de iurepatro.fo.192.
6 Patronus laicus pōt plures ꝑſentare videlicet vnū poſt aliū ⁊ eſt locus gratificationi:patronus vero eccleſiaſticus nō poteſt niſi vnū preſentare.in.c.cū autē.nu.1.4.5.⁊.7.de iurepatro.fo.196.
Patronus eccleſiaſticus nō poteſt niſi ſemel preſentare cuius preſentatio habet vim electionis.ibidem.nu.3.
Patroni ſi variant in ꝑſentando in pari numero epſ habet optionē inſtituendi quem vult.ibidem.nu.8.
Patroni ſi nō concordant in preſentando epſ poteſt inſtituere extraneum.ibidem.nume.9.
6 Patronus ſi ꝑſentat vnū poſt aliū poteſt epſ inſtituere ſecūdo preſentatum.in.c.cū dilectus.nu.1.de iurepatro.fo.197.
Patronus ſi conſentit poteſt quis inſtitui in eccleſia patronata abſꝗ alia preſentatione.ibidem.nu.8.
6 Patronus eccleſiaſticus hʒ pinguius ius in eccleſia ꝗ patronus laicus ⁊ ideo poteſt exigere rationem adminiſtrationis temporalium qđ nō poteſt laicus.in.c.in lateranēſi.nu.3.de preben.fo.46.
7 Patroni nullā aliā iuriſditionē habēt in ꝑſbyteros eccľie patronate niſi ꝙ poſſint ipſos ꝑſentare ⁊ poſtea ab eis generalem rōnem tēporalium exigere ⁊ epō referre.in.c.cū ⁊ plantare.nu.6.de priuile.fo.137.
2 Patronus ſi nō preſentat infra terminū determinatū ius preſentandi tranſit in ſuperiorē.Ant.in.c.ij.nu.2.de ſup.negli.prela.fo.33.
Patronus preſentans ſcienter indignum priuatur poteſtate preſentandi.ibidem.nume.5.fo.34.
5 Patronus alicuius eccleſie ipſa vacante poteſt percipere omnes fructus.⁊ ipſos vel ſucceſſori reſeruare vel in vtilitatem eccleſie cōuertere.in.c.bone memorie.nu.2.de appel.fo.121.
6 Patronus in fundatione eccleſie poteſt facere vt imponatur cēſus ꝑſoluendus vel ſibi vel alteri tertio.in.c.quāto.nu.1.de cēſi.fo.202.
7 Patroni vel ſimiles ꝑſone habētes aliquid iuris in eccleſia ſi interfecerint per ſe vel per alios rectorē vel clericū ipſius eccleſie priuant̃ oib⁹ iuribus que habēt in ea ⁊ eorū deſcendētes vſꝗ ad quartā generationē ꝓhibentur clericari.in.c.in quibuſdā.nu.1.de penis.fo.157.
3 Patronus vno preſentato an poſſit alium preſentare.in rubri.nu.4.⁊.17.de iudi.fo.2.
6 Patroni laici ſiue eccleſiaſtici nō poſſunt nouuʒ cenſum imponere in eccleſia patronata licet ab initio in fundatiōe poſſunt.in.c.grauis.nume.1.⁊.2.de cenſi.fo.202.
6 Patronus non poteſt cōferre eccleſiam patronatam clerico ⁊ non obſtante tali collatione poteſt in ea rectorem preſentare.in.c.cū laici.nu.1 de iurepatrona.fo.193.

102

Patronus etiam eccleſiaſticus non poteſt alicui conferre eccleſiam in titulum.ibidem.no.2.

Patronus nõ poterit per iudicẽ ſecularem pꝛiuari iurepatronatus niſi cum vniuerſitate bonoꝛum.ibidem.nu.3.

Patronus ſi cõmiſerit crimen leſe maieſtatis eius filius clericus non pꝛiuatur eccleſia patronata quã habet.ibidẽ.nu.4.

6 Patronus non habet aliud ius in eccleſia patronata ꝙ̃ ius p̃ſentãdi in.c.illud pꝛetereũdum.nu.1.de iurepatro.fo.192.

Patronus ſimpliciter concedendo eccleſiam patronatam quid cenſeatur conceſſiſſe.ibidẽ.nu.7.

Patronus pꝛeſentando indignũ an pꝛiuetur poteſtate pꝛeſentandi ꝓ illa vice.ibidem.nume.8.

6 Patronus verus qui nõ eſt in poſſeſſione p̃ſentandi nõ habet ius pꝛeſentãdi.in.c.cõſultationibus.nu.9.de iurepatro.fo.195.

6 Patronus ĩ fundatiõe vel donatiõe eccl̃ie quo caſu poſſit aliq̃d tẽpoꝛale cũ autoꝛitate ep̃i ſibi reſeruare.in.c.j.nu.1.de cẽſi.fo.199.

1 Patroni.i.qui habent ius patronatus.nõ poſſunt aliquem p̃ſentare ſingulariter.in.c.cũ oẽs.nu.8.de cõſtitu.fo.22.

1 Patronus eccleſie nõ põt etiam tp̃e quo fundatur diſponere de iuribus eccleſie in pꝛeiudiciũ ep̃i ſed bene hoc poteſt ep̃s facere ad req̃ſitionem patroni.in.c.cũ dilectus.nu.4.5.⁊.11.de cõſue.fo.99.

7 Patronus an poſſit cõditionem apponere ꝙ eccleſia nõ ſubſit ep̃o.in c.fi.nu.8.de condi.appo.fo.20.

1 Patronus nõ poteſt vendicare ex cõſuetudine ius intereſſendi in electione ep̃i quia cõſuetudo nõ facit laicũ capacẽ iuris ſpiritualis regulariter.in.c.qd̃ ſicut.§.ſup eo.nu.6.de elec.fo.148.

1 Patroni plures an debeant oẽs conſentire in p̃ſentando aliquem vel ſufficit maioꝛ pars.in.c.in geneſi.nu.8.de elec.fo.180.

6 Patronus etiã ſi ſit clericus nõ habet ius inſtituendi vel deſtituendi vel bona eccleſie patronate adminiſtrandi ſed tantũ pꝛeſentandi.in.c.pꝛeterea.nu.1.de iurepatro.fo.190.

3 Patronus.i.q̃ hꝫ ius patronatus ĩ aliqua eccl̃ia nõ hꝫ alia iura niſi denũtiationẽ male adminiſtratiõis ⁊ defenſioneꝫ ⁊ vt ei ſubueniat̃ ne vergat ad inopiã.in.c.cũ ad ſedẽ.nu.12.de reſti.ſpo.fo.186.

6 Patronus ſi infra tp̃s ſtatutũ nõ pꝛeſentat eccleſie vacantis rectoꝛem ep̃s loci ſupplebit.in.c.ſi vero.nu.1.de iurepatro.fo.193.

Patroni laici habent quatuoꝛ menſes ad pꝛeſentandum clerici vero ſex menſes.ibidem.nume.2.

Patroni ſi cõtẽdunt ſuper iurepatronatus debet epiſcopus expectare vſqꝫ ad tempus ſtatutum quando.ſ.conſtat eccleſiam eſſe patronatam alias ſecus.ibidem.nu.3.

2 Patroni cõſenſus nõ requirit̃ in ꝓuiſione ſupioꝛis in qua pꝛincipaliter nõ oꝛdinat̃ ſed ex aliqua cã fit.Ant.in.c.ꝓpoſuit.nu.4.fo.53.

6 Patronus etiam eccleſiaſticus nõ poteſt eccleſiam patronatam vacantem alteri conferre ⁊ ſi contulerit ad eam nihilominus poterit pꝛeſentare quia illa pꝛima collatio non habet vim pꝛeſentationis.in.c.trãſmiſſe.nu.1.⁊.2.de iurepatro.fo.198.

Patronus non ſolum debet eligere pꝛeſentandum ſed electum actualiter pꝛeſentare.ibidem.nu.4.

Patrono ignoꝛanti eccleſiam patronatam vacare currit tempus ad pꝛeſentandum.ibidem.nume.6.

6 Patroni ſi non pꝛeſentauerint rectoꝛẽ in eccleſia infra tempus ſtatutum tempus oꝛdinabit ſine pꝛeiudicio patronoꝛum.in.c.cum ꝓpter.nume.1.de iurepatro.fo.197.

Patrono litiganti ſuper iurepatronatus currit tp̃s p̃ſentãdi patrono vero ignoꝛanti vel aliter impedito ſecus.ibidẽ.nu.2.

Patronus eccleſiaſticus ⁊ patronus ſecularis in q̃bꝰ differant in iure patronatus qd̃ habent.ibidem.nu.5.

1 Patronus laicus non habet ius eligendi pꝛelatum in eccleſia neqꝫ de iure neqꝫ ex pacto neqꝫ ex conſuetudine.in.c.ſacroſancta.numero.2.de electio.fo.172.

1 Patroni poſſunt pꝛeſentare aliquem ⁊ valet pꝛeſentatio licet nõ fuerit maioꝛ pars patronoꝛum.in capitulo eccleſia veſtra. numero.5. de electio.fo.170.

6 Patroni plures poſſunt eſſe in eadem eccleſia.in.c.ad audientiaꝫ.numero.4.de eccle.edifi.fo.220.

Patronus non põt reſeruare in fundatione eccleſie vt ius inſtituendi pꝛeſentatum pertineat ad inferioꝛem ep̃o.ibidem.nu.13.

6 Patronus laicus licet poſſit variare tamen pꝛeſentat ſcd̃m accumulatiue non autem poteſt ex toto recedere a pꝛimo.in.c.cum autem.nu.2.de iurepatro.fo.196.

☞ Coꝛſetus doctoꝛ excellẽtiſſimus.Adde an laicꝰ poſſit ſucceſſiue vltra duos accumulare ⁊ dicit̃ ꝙ non quia licet iura dicãt laicum patronuꝫ poſſe plures accumulare debet intelligi de duobꝰ quia pluralis locutio duoꝛum numero eſt contenta regula pluralis de regu.iur.libꝛo.vj. vbi nu.ff.de teſt.item talis variatio eſt odioſa ideo reſtringenda de regulis iuris.lib.vj.hodie ad hoc optime de pꝛeben.is cui.lib.vj.itẽ infinita eſt vitanda de reſcrip.lib.vj.cum in multis.item ſi videantur iura de hoc loquentia clare iſtud innuunt vnde capitulum quod autẽ dicit poſtmodum aliud capitulũ cum dilectus dicit ſecũdum paſtoꝛalis dicit aliud ⁊ ſecũdo loco ex quibus omnibus apparet aperte qd̃ huiuſmodi variatio fieri poteſt ſucceſſiue de duobus ⁊ nõ de pluribus ⁊ per hoc rñdetur ad id quod no.in cle.ij.de iurepatrona.in.§.ſi.ſuper v̑bo plures.intendit enim q̃ñ ſimul plures ꝙ̃ duo pꝛeſentant ⁊ vnus ex eis per ipſum eligatur vt ibi in tex.⁊ idem etiaꝫ quando due pꝛeſentationes facte ſucceſſiue fuerunt ⁊ ſic intelligitur ibi glo.ſequens ſuper v̑bo pꝛeſentare ⁊ ſi bene inſpiciatur idem eſt in effectu illo caſu ſicut dictuꝫ eſt:quia ſit pꝛeſentatio vt vnus eligatur ſed vltra duos non poſſet fieri tertia per pꝛedicta nec obſtat ꝙ iſtud reputetur nouum cum alius doctoꝛ hoc nõ dixerit quia nõ reperitur aliquem cõtrariuꝫ dixiſſe ita cõcludit Joã.calde.in cõſilio.xvj.incipiẽ.an laicus in ti.de iurepatrona.facit.l.ſi quis iuſiurandum.C.de reb.credi.⁊ ibi Bal.in aut̃.habita.in xij.colũ.in ver.tertio quero.C.ne filius pꝛo patre non obſtat qd̃ voluit do.Abb.in.d.c.bone.quia loquitur in poſtulatione ⁊ non in pꝛeſentatione item loquitur quando nullum ius eſt acquiſitum pꝛeſentato ſaltem ad rem.c.cum ber.de re iudi.⁊ ibi Abb.in contrariuꝫ facit glo.in cle.plures.in verbo pꝛeſentare.de iurepatro.⁊.c.cũ autem.eo.ti.pꝛima pars ſentitur per Abba.in.c.cum vos.de offi.oꝛdi.faciunt no.in.c.dilectus.de offi.delega.hanc partem tenet Joã.calde.ſequitur do.Bartholomeus de belenzinis auditoꝛ rote.ĩ.c.nobis.de iurepatro.⁊ ita in facto conſului ferrarie ⁊ obtinui.

6 Patronus nõ põt eccleſiam patronatam pꝛo ſe retinere vel alteri etiã filio concedere.in.c.conſuluit.nu.1.⁊.2.de iurepatro.fo.194.

Patronus licite non poſſet ſeipſum pꝛeſentare poteſt tamen filiũ ſuũ idoneum pꝛeſentare.ibidem.nu.3.

5 Patronus non poteſt pꝛeſentare plures variando ſed cumulatiue ſic.in.c.cum bertoldus.nu.10.de re iudi.fo.69.

6 Patronus an poſſit ſeipſum p̃ſentare ⁊ an poſſit inſtitui ab ep̃o.in.c.per noſtras.nu.1.3.⁊.4.de iurepatro.fo.197.

6 Patronus non poteſt pꝛomittere ſe pꝛeſentaturũ aliquem ad beneficiũ vacaturum nec poteſt dare alij poteſtatem pꝛeſentãdi anteꝙ̃ vacet.in.c.ſi.nu.1.⁊.6.de conceſ.pꝛeben.fo.63.

7 Patronus non habet ius pꝛeſentandi pꝛelatum in eccleſia collegiata ſed habet ius pꝛeſentandi ad pꝛebendas que ſunt in ipſa eccleſia collegiata.ibidem.nume.3.fo.64.

Patronus pꝛeſentando dicitur donare.ibidẽ.nu.5.

Patronus põt dare generaleꝫ ptãtem p̃ſentandi cui vult.ibidẽ.nu.6.

7 Patronus laicus alicuius eccleſie collegiate an habeat ꝯſentire in electione pꝛelati.in.c.de hoc.nu.10.de ſimo.fo.70.

6 Patronus pꝛeſentans aliquem pꝛetio vel dono cõmittit ſimoniaꝫ.in c.ex inſinuatione.nu.2.de iurepatro.fo.194.

6 Patronus alicuius eccleſie dicitur ille qui fundauit vel dotauit ipſaꝫ.in rub.nu.2.de iurepatro.fo.189.

Patronus debet pꝛeſentare pꝛeſbyterum in eccleſia in qua iuſpatronatus nec ep̃s vel alius pꝛelatus poteſt aliquem inſtituere ſine licentia patronoꝛum.ibidem.nume.4.

Patronus ſi deuenerit ad inopiam eſt alendus ex redditibus eccleſie in qua habet iuſpatronatus dum tamen ipſi redditus remaneant vltra neceſſaria.ibidem.nume.5.

6 Patronus an poſſit pꝛeſentare clericũ peregrinum ſine literis cõmendatitijs ſui ep̃i.in.c.ſignificaſti.nu.3.de iurepatro.fo.194.

6 Patronus poteſt variare in pꝛeſentando ante inſtitutionẽ epiſcopi.ſ.accumulando non autem pꝛoꝛſus recedendo a pꝛima.in.c.quod autẽ.nu.3.de iurepa.fo.190.

6 **Pauca** conſiderantur in parua vel magna ꝙ̃titate ſcd̃m materiam.in.c.j.nu.1.ne cle.vel mona.fo.235.

3 **Paupertas** non excuſat quem a litigando ſed an reſpectu fideiuſſoꝛis ſeu pꝛocuratoꝛis.in.c.olim.el.ij.nu.6.de reſti.ſpo.fo.189.

2 Paupertas excuſat pꝛocuratoꝛem ſi non appellauerit.in.c.nõ iniuſte.nu.12.de pꝛocu.fo.146.

6 Paupertas non impedit quominus clericus non poſſit ꝓmoueri ad beneficia.in.c.j.nu.2.de pecu.cle.fo.108.

5 Paupertas an excuſet a pꝛomotione appellatiõis.in.c.ex ratione.numero.5.de appel.fo.93.

☞ Coꝛſetus.Et quis dicatur pauper:dic ꝙ relinq̃tur arbitrio iudicis ſm̃ Bar.⁊ alios legiſtas in.l.ſi conſtante.ff.ſolu.matri.⁊ ſm̃ Joã.an.⁊ alios in.c.ſignificantibus.de offi.delega.⁊ ibi per do.meum Barba.⁊ ibi Abba.dicit ꝙ vidua pauper poteſt trahere ſecularem ad iudiciuꝫ eccleſiaſticuꝫ.⁊ vide glo.ij.q.j.pꝛohibentur.⁊ gl.in.l.nõnulli.ff.de accu.ꝙ ille dicitur pauper qui non habet in bonis tantũ ꝙ̃tum eſt cauſa.⁊ vide gl.in aut̃.de here.⁊ fal.in pꝛin.que dicit ꝙ ille dicitur pauper qui non habet quinquaginta in bonis:⁊ gl.inſti.de excu.tuto.in.§.ꝓpter paupertatem.⁊ adduco bonuꝫ tex.in.c.illa.xv.q.j.ꝙ paupertas nõ eſt de genere maloꝛum ⁊ adduco gl.in.c.in pꝛimis.ij.q.j.in pꝛin.ꝙ pꝛimo eſt cauſa pauperis tractanda ꝙ̃ diuitis:vt.C.de epiſco.⁊ cleri.l.ſi q̃s ad declinandã:ſed male ſeruatur quia hodie dicit̃.Si nihil attuleris ibis homere foꝛas.⁊ adduco Vincen.relatũ ab Abbate in.c.ſi qui teſtium.in fi.de teſti.ꝙ iudex oꝛdinarius dabit expẽſas pauperibus teſtibus:quia tenetur pauperibus ꝓuidere.vt in aut̃.de man.pꝛin.in.§.ſi tibi.⁊ de exceſ.

⁊ de exceſ.pꝛela.in.c.ſicut vnire.⁊ adduco text.inſti.de excu.tuto.in.§.
ſed pꝛopter paupertatẽ.vbi paupertas excuſat a tutela.⁊ in.l.pauper
tas.ff.eo.⁊ adduco Bal.in.c.ſedes apoſtolica.de reſcrip.vbi dixit qꝺ
per iſtã clauſulã generalẽ ⁊ quidã alij:non includuntur pauperes qui
pꝛopter paupertatẽ nõ poſſant ſe defendere:quia paupertas excuſat.
allegat.l.titius.ff.de pꝛocur.⁊ adduco Ray.de foꝛli.in.l.non facile.in
§.j.ff.ſi cui plus ꝙ per.l.falci.qꝺ pauperi remittitur onus ſatiſdandi.
⁊ adduco Bal.in.c.ij.de reſcrip.vbi dixit qꝺ ſi pꝛopter paupertatem
vel metũ tyrãni quis nõ fuit pꝛoteſtatus excuſatur qꝺ intelligit verũ
ibi do.meus Barba.ſi in pꝛoteſtatione fienda erãt neceſſarie expenſe
faciende.ar.l.ſi pꝛocuratoꝛẽ.§.ſi ignoꝛãtes.ff.man.⁊ adduco Bal.in.l.
ij.§.ſi quis in iudicio.ff.ſi quis cau.vbi refert ſe liberaſſe quendã a pe-
na furcarũ qui appellauerat ⁊ pꝛopter paupertatẽ non poterat pꝛoſe
qui appellationẽ ⁊ per conſequẽs appellatio erat deſerta qui excuſa-
batur per.d.§.ſi ignoꝛãtes.⁊ ibi etiã voluit Bal.in.l.cum quidã.C.de
condi.inſer.⁊ in.l.acceptam.C.de vſur.Inno.⁊ Abb.⁊ alij in.c.ex ra-
tione.de appel.⁊ adduco eundẽ Bald.in.c.ſedes apoſtolica.vbi dixit
quod inopia ſeu paupertas repentina dicitur caſus foꝛtuitus.l.ſi res
pupilloꝛũ.ff.de adminiſtra.tuto.ſubdit tamẽ qꝺ in clauſula indifferẽ-
ti bene includitur pauper.⁊ adduco eundẽ Bald.in.d.c.ſi qui teſtiũ.⁊
in.d.c.ſedes.⁊ in.c.peñ.de cõſue.⁊ in.c.que in eccleſiarũ.de conſtit.vbi
dixit quod paupertas nocet que captione pꝛouenit ⁊ ex culpa.allegat
bonũ tex.in l.penul.ff.de iure do.⁊ adduco bonum tex.in.l.iudices.C.
de epiſco.audien.qꝺ iudex tenetur facere expẽſas carcerato pauperi ⁊
adduco Bal.in.l.magis puto.§.j.de re.eoꝛũ.quod ſi pauper cõtendit
cũ rege ſeu alia potẽti perſona ꝙ rex tenebitur pꝛouidere pauperi de
expenſis.⁊ adduco Archi.in.d.c.decimas.xvj.q.j.qꝺ pauperes excu-
ſantur a decimis adeo quod ſi cõſtitutione ſynodali caueatur qꝺ qui
non ſoluerit decimas ſit excõmunicatus quod nõ includẽtur paupe-
res.facit ꝙ voluit do.Anto.poſt Inno.in.c.penulti.⁊ Gofre.de offic.
delega.⁊ in.c.olim.el.ij.de reſtit.ſpo.⁊ vide do.Abb.in.c.ij.nume.3.de
teſti.cogen.⁊ adduco bonum text.in.l.foꝛma.§.quemꝗ.ff.de cenſi.quẽ
textum allegat Bal.pꝛo ſingulari.in.c.acceptam.C.de vſur.

6 Paupertas voluntaria non repꝛobatur in clericis ſed neceſſaria ſic.
in.c.tuis.nu.8.de pꝛeben. 33
7 Pauper excõmunicatus an teneatur ire pꝛo abſolutione ad papã.in
c.ea noſcitur.nu.5.de ſentẽ.excom. 182
4 Pauper quis ſit ⁊ an repellatur a teſtimonio.in.c.cũ cauſam.el.j.nu-
me.15.de teſti. 168
7 Pauper cõſtitutus in maxima neceſſitate poteſt imploꝛare officium
iudicis cõtra diuitẽ vt ſibi ſubueniat ⁊ ille nõ ſubueniẽdo peccat moꝛ
taliter.ſecus ſi nõ ſit magna neceſſitas.in.c.ſi quis.nu.7.de furtis. 121
1 Pauper poteſt officio iudicis compellere diuitem ad faciendum ſibi
eleemoſynam.in.c.cum cauſam.nu.8.de elec. 147
6 Pauperes nõ ſunt obligati ad victualia.in.c.cum inſtantia.nu.7.de
cenſibus. 203
6 Pauperes licet non habeant actionem contra diuites ad victualia
communicanda poſſunt tamẽ imploꝛare officium iudicis vt eos com
pellat ad communicandum.in.c.j.nu.7.de emp.⁊ vendi. 82
4 Pauper pꝛopter paupertatem non repellitur a teſtimonio ⁊ ad eum
debet mitti ſi pꝛopter paupertatem verecundatur exire domum.in.c.
ſi qui teſtium.nu.8.de teſti. 44
2 Paupertas excuſat quem a pene ſolutione.in.c.niſi ſpecialis.nu.6.
de offic.lega. 106
6 Pauperes tenentur ad ſolutionem decimarum.in.c.cum dicat.nu.4.
de eccle.edifi. 225
7 Pauper an ⁊ quãdo repellatur ab accuſando ⁊ quis dicatur pauper.
⁊ multa in hoc relinquuntur arbitrio iudicis.in.c.pꝛimo.nume.11.de
accuſa. 56
3 Pauperes ſunt ſub pꝛotectione eccleſiaſtica.in.c.cum ſit generale.nu-
me.1.3.6.⁊.7.de foꝛo compe. 65
6 Pauper poteſt intentare officium iudicis contra quencunꝗ diuitẽ
vt ſibi ſubueniat.in.c.j.nu.8.de cle.egro. 49
2 Pax vel treuga ſi fuit rupta per vtranꝗ partẽ an vtraꝗ pars
poſſit agere ad penam.in.c.j.nu.3.de treu.⁊ pa. 131
1 Pax facta inter pꝛincipales an extendatũr ad adherẽtes ipſoꝛũ.in.c.
j.nu.26.de poſtu.pꝛela. 109
1 Pax facta ſub certa pena ſi vnus rumpit ⁊ poſtea alius : intellligitur
rupta a pꝛimo tantum.in.c.bone memoꝛie.el.j.nu.3.de elect. 141

☞ Coꝛſetus doctoꝛ excellentiſſimꝰ. Quid ſi quis fecit pacẽ cũ inimico ⁊
pꝛomiſit non offendere ſub pena deinde adulterauit vxoꝛẽ an dicatur
rumpere pactũ ⁊ ſic incidere in penã Bart.in.l.verũ.ff.de fur.dicit qꝺ
nõ per illã.l.quia nõ fecit animo iniuriãdi ⁊ reuocãdi iniuriã iã ſopi-
tam.⁊ hoc dicit verũ niſi foꝛte iſte fuerit paſſus ſimilẽ iniuriã ⁊ pꝛo-
pter hoc oꝛta fuerit inimicitia Ang.ibi dicit qꝺ dictũ Bart.pꝛocedit
quãdo cõſtat qꝺ cauſa libidinis ad hũc actũ fuit pꝛoceſſum alias pꝛe
ſumptio eſſet cõtra libidinẽ faciẽtẽ.argu.c.j.de pꝛeſum.⁊.l.j.C.de ſica.
vbi enim actus ad plura delicta ſe habere poteſt delinquẽtis ſemper
interpꝛetatio fit cõtra eũ in partẽ durioꝛẽ.allegat no.per Dy.in regu-
la.in obſcuris.in.vj.facit ad p̄dicta qꝺ not.Bal.in.c.pꝛimo.in pꝛin.de
pace tenenda.vbi allegat.Hoſt.in.c.ſi.de immu.eccle.facit etiã ꝙ no.
Pe.de ancha.in repe.de iureiu.Addo bonũ arg.in.c.cum volũtate.de
ſentẽ.excõmu.⁊ Bal.in.c.pꝛimo.in pꝛinc.qui.mo.feu.amit.⁊ Jo.an.in
regula fruſtra.de reg.iur.in.vj.in mercu.per Pau.de ca.in.l.qui ſeruũ.
ff.de verbo.oblig.nihilominus dicto Bart.videt̃ cõtrariari.l.penul.
iuxta ſi.de plag.vide Joã.de ana.in rub.de adul.in.iij.co.in ver.iuxta
pꝛedicta quero.⁊ in pꝛactica teneas opi.Bar.

4 Pacem ſi duo fecerunt ⁊ vnus rumpat pꝛimus rũpens poteſt accuſa
ri ⁊ non accuſare.in.c.quẽadmodum.§.illud autem.numero.3.de iure-
iurando. 152
7 Pacis bono ⁊ ſcandali euitandi cauſa receditur a diſpoſitiõe iuris po
ſitiui.in.c.qꝛ circa.nu.2.de conſan.⁊ affi. 33
3 Pax cuius culpa ſit violata pertinet ad papã cognoſcere qui ratione
peccati põt cõpellere ad paces vel treugas faciendas.⁊ idem in ep̃o.in
c.nouit ille.nu.9.de iudi. 32
Pax ſi fuerit facta pertinet talis cognitio ad iudicem eccleſiaſticũ. in
c.cum ſit generale.nu.28.de foꝛo compe. 67
2 Pacem faciens cum aliquo ⁊ ꝓmittens nõ offendere ſub certa pena
talis pꝛomiſſio reſtringitur ad cauſam offendẽdi ratione inimicitie p̄-
ſentis vel pꝛeterite.in.c.cũ inter.nu.10.de renun. 10
7 Peccati euitãdi cã multa cõceduntur que alias nõ cõcede-
rentur.in.c.pꝛeterea.nu.7.de ſpon. 4
1 Peccatũ oꝛiginale non remittitur remanente actuali.in pꝛoemio Gꝛe
go.nu.6. 6
2 Peccatum patris an ⁊ quando noceat filio.Ant.in.literas.num.5.de
fil.pꝛeſby. 55
6 Peccata plura magis aggrauãt ꝙ paucioꝛa niſi paucioꝛa ſint grauio
ra.in.c.de homine.nu.4.de celeb.miſ. 211
7 Peccatũ vbi põt eſſe ⁊ non eſſe debemus potius pꝛeſupponere qꝺ ſit.
in.c.deſideres.nu.6.de.ſen.excom. 183
7 Peccatũ etiã minimũ nõ debet qs cõmittere vt euitetur maius.in . c.
qui ſcãdalizauerit.nu.1.de reg.iur. 206
7 Peccatum quãdo aliquid poteſt in dubio eſſe ⁊ non eſſe ſemper debe-
mus interpꝛetari qꝺ nõ ſit peccatum vt vitemus illud.in.c.eſtote . nu.
5.⁊.7.de reg.iur. 206
5 Peccatũ moꝛtale nõ eſt male intelligere legẽ vel canonẽ.in.c. cũ ex offi
cij.nu.29.de pꝛeſcrip. 18
5 Peccatũ an incurrat ille qui petendo rem ſuam nõ poteſt eam ſine ſcã
dalo conſequi.in.c.ij.nu.2.de pꝛeſcrip. 22
7 Peccatũ vbi poteſt eſſe ⁊ nõ eſſe potius eſt cenſendum qꝺ ſit ꝙ qꝺ nõ
ſit licet ſit vel fiat durioꝛ interpꝛetatio.in.c.latoꝛes.nume.7.de cleri.ex-
communi. 140
Et vide in.c.ſeq.nu.4.
5 Peccatum non incurrit qui operatur bonum ⁊ potuit optimũ ope-
rari.in.c.conſtitutis.el.ij.nu.7.de appella. 118
6 Peccatum factum in eccleſia eſt magis graue ⁊ punibile.in.c.cũ ec-
cleſia.nu.9.de immu.eccle.⁊ cemi. 227
7 Peccatum diminuit dies hominis.in capitu.licet heli.nume.2.de
ſimo. 86
9 Peccatum eſt cauſa quod quis ſeparetur a gratia dei.in.c.paſtoꝛalis.
§.verum.nu.12.de appel. 121
Ad peccatum vel periculum anime vitandũ tutioꝛ via eligenda eſt li
cet videatur durioꝛ.ibi.
6 Peccatum an quis incurrat qui rem male poſſidet.in.c.cum apoſto-
lica.nu.3.de his que ſi.a pꝛela. 68
7 Peccatum committens pꝛopter paupertatem non excuſatur quãdo
illud eſt ſemper ⁊ omni tẽpoꝛe malũ alias ſecus vt in furto.in.c.quo-
niam.nu.5.de ſimo. 90
7 Peccatum in ſpiritum ſanctum quid ſit ⁊ an remittitur in hoc ſecu-
lo.in.c.ſtatuimus.nu.10.de maledi. 139
5 Peccatum moꝛtale non ſemper quis incurrit ex contrauentione ca-
nonis.in.c.ij.nu.4.de appel. 88
3 Peccatum vel delictum vel irregularitas vbi in dubio poſſunt eſſe et
non eſſe ſemper ad cautelam in foꝛo anime debemus conſyderare qꝺ
ſint ſecus in foꝛo contentioſo.c.ad audientiam.nu.2.de homi. 99
Et in.c.ſignificaſti.el.ij.in.iiij.no.⁊ in.c.ſicut.nu.7.eo.tit.
7 Peccatum reiteratum aggrauat licet fuerit alias punitũ.in.c.j.nu.2.
de cleri.percuſ. 137
6 Peccatum grauius cõmittuntur habẽtes notitiam legis diuine quã
ignoꝛantes.in.c.non minus.nu.2.de immu.eccle.⁊ cemi. 224
4 Exiſtens in peccato moꝛtali an debeat remoueri a beneficio ⁊ an te-
merarie iurans remouendus ſit a teſtimonio ⁊ ab electione.in.c.ſicut
noſtris.nu.3.de iureiu. 154
7 Peccatum non dicitur ſi nõ eſt voluntarium.in.c.quod non eſt.nu.1.
de regu.iur. 207
7 Peccatum non debemus committere vt vitemus damnũ.in.c.ſi ve-
re.nu.7.de ſen. 190
2 Peccata venialia nõ indigent confeſſione ſpeciali niſi ſint cõtinuata
⁊ redacta in conſuetudinem quia tunc conuertuntur in moꝛtalia. in.c.
omnis vtriuſꝗ.nu.10.de peni.⁊ remiſ. 161

7 Bone operationes facte in peccato mortali ad quid proſunt.in.c.qđ quidam.nu.2.de peni.⁊ remiſ. 173

7 Peccatum mortale non omne repellit quem a teſtimonio.in.c.inquiſitionis.§.tertie.nu.8.de accu. 69

2 Peccatum aliquid eſſe preſumitur quando agitur de preiudicio anime.Anto.in.c.vnico.nu.7.de ſcruti.in ordi.fa. 41

7 Peccatum luxurie an ſit maius cum pulchra vel turpi.in.c.veniēs.el ij.nu.2.de eo qui cog.con. 31

Peccatum an maius committatur cum ſorore ſponſe anteq̄ poſt cōtractum matrimonium vel cū ipſa ſponſa poſt affinitatem ſubſequentem in vxorem ducta.ibi.

4 Peccatum mortale omne an repellat a teſtimonio.in.c.teſtimonium.nu.3.de teſti. 86

Peccatum nullum eſt adeo veniale quod non fiat mortale ex conſuetudine.in.c.nam concupiſcentiam.nu.5.de conſtit. 20

7 Peccatum commiſſum ſub ſpe venie multū agrauat.in.c.illud.nu.5.de cle.excom. 140

7 Peccatorū remiſſio duplex eſt:culpe ſcilicet ⁊ pene.⁊ quomodo peccata remittant̄ an ex ſola cōtrictione.in.c.inter opera.nu.3.de ſpōſa.8.

Peccatorū remiſio ſiue indulgētia plenaria pape quid operetur.ibi.

7 Peccatum quando dubitatur an ſit vel non ſit debemus potius interpretari pro ſalute anime vel quod ſit peccatum ⁊ abſtinendū.in.c.in ciuitate.nu.4.de vſur. 125

7 Peccatum non debet quis committere pro ſcandalo vitādo.in.c.cū ex iniuncto.nu.7.de no.ope.nuntia. 151

6 Peccatum veniale ſi eſt in conſuetudine conuertitur in mortale.in.c.relatum.nu.6.ne cle.vel mona. 238

7 Peccatum nō euitat ille qui facit malum ad bonum finē ſed ei debet alleuiari penitentia.in.c.ſignificauit.nu.1.de peni.⁊ remiſ. 172

6 Peccatū originale quod eſt.in.c.maiores.§.verū.nu.2.de baptiſ. 214

7 Peccatum non remittitur ex eo ſolo quod quis reſtituit rem furatā.in.c.ſicut dignum.nu.7.de homici. 108

Peccatum tanto magis eſt punibile ꝗ̄to magis in eo perſeueratur.ibi.nu.9.

7 Peccatum vbi poteſt eſſe ⁊ non eſſe ſi agitur ad penam imponendā debemus potius cōſyderare non eſſe,ſi vero ad penitentiā ſecus.in.c.ſignificaſti.el.ij.nu.4.de homici. 111

7 Peccata venialia dimittuntur per ſimplicem benedictionē prelatorum.in.c.antiqua.nu.10.de priuile. 158

7 Peccatum nō excuſatur licet emanauerit ex voluntate turbate.in.c.mattheus.nu.3.de ſimo. 83

7 Peccatum vbi poteſt eſſe ⁊ nō eſſe quo ad conſcientiam debemus potius attendere ꝙ ſit peccatum,quo ad forum vero cōtentioſum ſecus.in.c.nauiganti.nu.9.de vſur. 130

6 Peccatum veniale ſi ſumitur in cōſuetudinem efficitur mortale.in.c.j.nu.2.de reli.⁊ vene.ſan. 217

5 Peccatum vt euitetur in dubio mitior pars eſt eligenda.in.c.tenor.nu.8.de re iudi. 57

2 Peccatum vt euitetur debet quis pati mortē.in.c.ſacris.nume.1.⁊.7.quod metus cauſa. 152

Peccatū veniale cōuertit̄ in mortale ex nimia frequētatione.ibi.n.9.

2 Peccat mortaliter loquens etiam varietatem cōtra cōſcientiā.Ant.in.c.j.nu.4.de ſcru.in or.fa. 41

6 Peccans pretextu venie fortius delinquit ꝗ̄ alij.in.c.immunitatem.nu.2.de immu.eccle. 235

7 Peccator in extremis conſtitutus vocās ſacerdotem ſi moriatur anteq̄ ſacerdos veniat nō oportet ꝙ amplius abſoluatur ſi apparebat eius cōtritio.in.c.a nobis.el.ij.nu.9.de ſen.excom. 187

7 Peccator notorius cōpellitur ad penitentiā.in.c.j.nu.6.de ſponſa. 2

4 Peccans publice an magis grauetur de peccato ꝗ̄ peccans occulte.in.c.cum quidam.nu.3.de iureiur. 136

7 Peccare non licet etiam venialiter ad hoc vt alius vitet mortem vel peccatum mortale.in.c.ſuper eo.nu.3.de vſur. 124

7 Peccator ſi ipſum penituerit an careat eccleſiaſtica ſepultura.in.c.ſuper eo.nu.4.de rapto. 119

Et vide in primo no.eo.tit.

Peccatum ſi fuerit condigne punitum in hoc ſeculo ⁊ fuerit pena patienter recepta nō punietur amplius in alia vita.ibi.nu.5.

Et vide in ſecundo no.eo.tit.

Pecunia data vt iudex ferret iniquam ſententiā nō poteſt a parte repeti qa turpitudo eſt ex parte vtriuſqꝫ ſed a fiſco ſic.in.c.cum ab omni.nu.8.de vi.⁊ hone.cleri. 5

Pecunia data iudici vt ferat iuſtā ſentētiā quo caſu poteſt repeti.ibi.

7 Pecunia depoſita apud mercatorem licite poteſt capi pars honeſta lucri.in.c.per veſtras.nu.6.7.⁊.8.de dona.inter vi.⁊ vxor. 52

5 Pecuniam dari quando eſt in obligatione habetur ratio lucri ceſſantis.in.c.cum venerabilis.nu.17.de excep. 10

7 Pecunia ſimoniaca accepta per regentes eccleſias quomodo diſtribuetur ⁊ taliter accipientes puniantur.in.c.de hoc.nume.11.de ſimonia. 79

7 Pecunia ſi fuerit data alicui ne dantem de facto moleſtaret reperitur ſi moleſtat.in.c.dilectus filius.el.j.nu.1.de ſimo. 84

6 Pecunia cōnumeratur inter res mobiles ⁊ poteſt alienari per ſolum prelatum.in.c.nulli.nu.11.de rebus eccle.alie. 75

6 Peculium quod eſt penes laicos eſt aduentitium,apud clericos nominatur caſtrenſe vel quaſi.in.c.quia nos.nu.5.de teſta. 115

6 Peculium quid ſit ⁊ quibus modis ſumatur.in rubri.nu.1.de pecu.cleri. 108

2 **Periculum** mortis vbi eſt optima cauſa faciendi aliquem actum alias prohibitum.Ant.in.c.ad ſupplicationem.nu.1.⁊.2.de renun. 28

6 **Pedagia** noua licitum eſt imponere ſolis principibus et regibus, inferioribus vero nō.in.c.innouamus.nu.1.⁊.6.de cenſi. 201

Pedagia male ⁊ indebite extorta ſubiacent reſtitutioni.ibi.nu.2.

Pedagium vectigal tributum ⁊ cenſus in quibus differant.ibi.nu.3.

6 Pedagia exigentes a clericis ſunt ipſo facto excommunicati etiam nulla precedente mentione.in.c.non minus.nume.7.de immuni.eccle.⁊ cemi. 224

2 **Pena** poteſt exigi nō ſolum per laicos ſed etiam per clericos.in.c.dilecti filij.nu.6.⁊.12.de arbi. 169.⁊ ſeq.

Penam nō ſoluens non tenetur in foro cōſcientie niſi ſit ipſo iure impoſita.ibi.nu.12. 170

Pene an ⁊ quando in vtroqꝫ foro poſſint exigi etiam a religioſis.et quot ſint penarum genera.ibi.

Pena an ſit exigenda vltra ꝗ̄ interſit temporis.ibi.nu.13.⁊.14.

Pena an ⁊ quādo cenſeatur appoſita in fraudem vſurarū.ibi.nu.15.

2 Pena debet eſſe commenſurabilis delicto.in.c.niſi ſpecialis.nu.5.de offic.leg. 106

Pena an ⁊ quādo poſſit remitti a iudice ſine principe tam que venit applicanda fiſco ꝗ̄ parti.ibi.nu.6.

Pena ſtatutaria poteſt per iudicem minui ⁊ moderari.ibi.

5 Pena impoſita per iudicem indebite vel aliter incongruenter nō poteſt per iudicem reduci ſed oportet quod princeps adeatur.in.c.ſuborta.nu.12.de re iudi. 75

6 Pena appoſita in vno ex correlatiuis videtur appoſita in altero concurrente eadem ratione.in.c.quia clerici.nu.7.de iurepatro. 191

6 Pena quādo imponitur a ſtatuto vel lege alternatiue electio eſt iudicis niſi verba ſtatuti vel legis dirigātur ad reum.in.c.a crapula.nu.4.de vi.⁊ hone.cleri. 8

7 Pena an omnino ſit prohibita in ſponſalibus matrimonijs ⁊ inter ipſos cōtrahentes ⁊ eorum parentes ac propinquos.in.c.gemma.nume.9.de ſponſa. 11

2 Pena ſtatutaria poteſt per iudicem moderari ex cauſa.in.c.fina.nu.3.⁊.10.de tranſactio. 137.⁊ ſeq.

5 Pene an habeāt locū in foro anime.in rubri.nu.16.de appella. 87

3 Pena quādo imponitur ipſo iure pro aliquo delicto debet illud delictum eſſe conſummatum alias pena nō imponitur,idem ſi imponitur pena a ſtatuto.in.c.j.nu.13.de eo qui mit.in poſ. 213

7 Pena duas vxores vel duos viros habentis.in.c.cum haberet.nu.3.de eo qui du.in ma. 23

2 Pena vbicunqꝫ eſt appoſita a ſtatuto iudex nō debet recedere ab illa alias punitur arbitrio iudicis.in.c.de cauſis.nu.4.⁊.11.de offi.dele.74

Pene plures ſi reperiantur poſite pro eodem delicto que pena erit eligenda.ibi.nu.14.

Pena an ⁊ quādo tollat penam iuris communis.ibi.

Pena iure vel ſtatuto impoſita an poſſit minui vel augeri vel in totū ab ea recedi tam per iudicem ordinarium ꝗ̄ delegatum.ibi.nu.16.

Pena quādo nō reperitur in vno iure recurrēdū eſt ad aliud.ibi.n.17.

7 Pena que ſoluitur pro iniuria facta alicui preſbytero an applicetur epiſcopo vel heredi ipſi⁹ iniuriati.in.c.preſbyteri.nu.3.de penis. 169

7 Pena quādo imponitur ipſo iure afficit delinquētem quantuncūqꝫ occultum.in.c.fi.nu.2.de here. 104

1 Pena impoſita alicui an ſit perpetua tēporalis.in.c.ex literis.nu.10.de conſti. 39

7 Pena pecuniaria eſt ſoluēda de pecunia que viſitatur in illo.in.c.ſtatuimus.nu.12.de male. 139

7 Pena quādo non reperitur limitata eſt imponēda ſecūdum circunſtantias delicti ex quibus pena vel augetur vel minuitur.in.c.ſicut dignum.nu.1.de homi. 108

4 Pena applicatur parti ſi pro illo delicto lex introducit actionem.in c.ex literis.nu.14.de proba. 7

Pena applicat̄ fiſco ſi pro illo delicto lex introducit accuſationē.ibi.

Pena applicatur fiſco in dubio.ibi.

7 Pene vbi ſunt poſite plures pro aliquo delicto electio eſt iudicis.in c.cum tu.nu.8.de vſu. 125

1 Pena an ſit imponēda ſecūdum qđ dictat ſtatutū tēpore cōmiſſi delicti an ſecūdū ſtatutū tēpore ſentētie vigēs.in.c.fi.nu.12.de cōſtitu. 42

7 Pena impoſita poſteritati alicuius comprehendit etiam deſcendentes ex linea feminina.in.c.quibuſdam.nu.2.de penis. 172

Pena

7 Pena que poteſt imponi pro aliquo delicto poteſt per ipſum iudicẽ moderari.in.c.deus qui.nu.4.de peni.⁊ remiſ. 174
3 Pena in dubio intelligitur de mitiori in foro iudiciali ſecus in foro penitentiali.in.c.j.nu.3.⁊.5.de iudi. 7
7 Pena perpetui carceris equiparatur morti ⁊ debet rariſſime infligi. in.c.tue diſcretionis.nu.5.de penis. 170
6 Pena mortis vbi a iure canonico imponitur debet exponi pro ſentẽtia excõmunicationis.in.c.per venerabilẽ.nu.20.qui filij ſint legi. 42
7 Pena corporalis poteſt imponi per iudicem eccleſiaſticum dummodo tranſeat in emanationẽ ſanguinis.in.c.in archiepiſcopatu.nu.4. de rapt. 119
Pena corporalis etiam vltimi ſupplicij an ⁊ quãdo poſſit cõmutari in penam pecuniariam.ibi.nu.5.
5 Pene iuris ciuilis an habeant locum de iure canonico quod in ſimili caſu ſtatuit alias penas.in.c.vt debemus.nu.3.de appel. 128
5 Pena corporalis reperitur de iure canonico.in.c.ſecũdo.nume.2.de appella. 88
1 Pena tranſeuntis ad ſecunda vota etiam fauore filiorum eſt ſublata idem ſi reſultat dubiũ turbationis prolis ſecus in penis quas mulier incurrit ex facto ſuo culpoſo.in repeti.c.eccleſia ſancte marie.nu.19. de conſti. 36
6 Pena appoſita in vno ex correlatiuis an extendatur ad aliud.in.c.j. nu.13.de locato. 86
6 Pena quam quis patitur in iſto mundo propter aliquod delictũ eſt cauſa ne in alia vita pro illo delicto puniatur.in.c.ex parte.nu.4.de ſepultu. 139
7 Pena debet eſſe commenſurabilis delicto,in capi.ſi quis.nume.6.de ſimo. 91
7 Pena poteſt mitigari per quemcunq; iudicem de crimine cognoſcẽtem dum pronuntiat:poſtea vero nõ.in.c.licet.nu.6.de penis. 169
Pena ſi nõ repellitur determinata a iure vel conſuetudine erit arbitrio iudicis imponenda.ibi.nu.74.
Pena pecuniaria poteſt imponi per eipſcopum laico etiam ſibi temporaliter non ſubiecto ſi per aliquod ceimen eſt factus de ſua iuriſdictione.ibi.nu.8.
Pena quam ſoluunt criminoſi cui acquiritur.ibi.nu.9.
7 Pena promiſſa in contractu a partibus poteſt per vtranq; partem exigi ſi vtraq; pars cõtrauenit etiam de iure canonico.in.c.conſtitutus.nu.1.⁊.2.de penis. 170
Pena ſi fuerit petita vigore contrauentionis cõtractus an per hoc tollatur quod eſt promiſſum in cõtractu.ibi.nu.5.
Et vide in.c.tuam.nu.4.
Pena an toties incurratur quoties cõtractui contrauenitur.ibi.
Pena appoſita in cõtractu non incurritur ex eo quod vna pars venit contra cõtractum extraiudicialiter nõ autem in iudicio.ibi.nu.6.
7 Pena cõfiſcationis imponitur cõtrahentibus matrimoniũ in gradu prohibito.in.c.neceſſe.nu.7.9.⁊.10.de donatio.inter virum ⁊ vxorẽ. 51
Pena impoſita cõtrahentibus contra legem an habeat locum in cõtrahentibus cõtra canones.ibi.nu.10.
6 Pena ſimpliciter poſita pro aliquo delicto cenſetur perpetua.in.c.ſi quorundam.nu.5.de ſolutio. 100
7 Pena vbicunq; non eſt in iure expreſſa eſt arbitraria.in.c.qualiter et quando.el.ij.nu.32.de accu. 74
7 Pene in foro anime non ſunt ſoluende.in.c.audiuimus.nume.2.de ſimo. 90
7 Pena corporalis in ſubſidium pene pecuniarie non ſolute habet locum etiam de iure canonico.in.c.ad liberandum.nu.2.de iude. 99
3 Pena iuris poteſt purgari vſq; ad ſententiam.in.c.fin.nu.19.de iuracalum. 131
6 Pena eſt arbitraria vbicunq; non eſt a iure expreſſa.in.c.grauis.nume.4.de cenſi. 202
3 Pena tripliçi an poſſit peti de iure canonico.in.c.j.nume.9.de plus peti. 151
3 Pena an euitetur ſi fuit adimpletum factum ſibi iniunctũ licet huiuſmodi factum non durauit.in.c.ad audientiam.nume.4.quod met. cau. 151
6 Pena nõ vitatur per ſatiſfactionem rei.in.c.ſi quis.nume.19.de rebus eccle.non alie. 75
7 Pena benedicentis ſecundas nuptias eſt ſuſpẽſionis ab officio ⁊ beneficio ⁊ nunquid ſit ordinaria.in capi.j.nume.4.et.5.de ſecundis nuptijs. 54
6 Pene quando varie reperiuntur pro vno delicto electio datur iudici.c.ij.nu.6.de coha.cle.⁊ mu. 10
3 Pena pecuniaria que imponitur pro delicto an applicetur fiſco vel parti.in rubri.nu.6.de iudi. 2
6 Pena corporalis poteſt aliquo caſu inferri pro iniuria.in.c.cũ te.nume.3.⁊.24.de re iudi. 79
7 Pena exilij ⁊ verberum citra tamen ſanguinis effuſionem reperitur de iure canonico etiam in perſonas clericorum.in.c.j.nume.3.de calumnia. 75
7 Pena impoſita per ſtatutum in matrimonijs an valeat.in.c.j.n.8.de ſponſa. 2
7 Pena delicti imponitur habito reſpectu ad tempus ſententie.in.c.fi. nu.2.de ſen.excom. 197
3 Pena appoſita in quaſi contractu non habet locum in contractu nec ecõtra.in.c.qua fronte.nu.3.de appel. 101
1 Pena vbicũq; imponit a iure ratione alicuiꝰ delicti dꝫ illud delictũ eſſe conſummatum.ad hoc vt pena cõmittat.in.c.cum in cunctis.§. clerici ſane.nu.3.de ele. 127
7 Pena fuſtigationis eſt pmiſſa per ius canonicũ dũ tamen non ſit crudeliter facta.in.c.preterea.nu.2.de cler.percuſ. 137
1 Pena impoſita alternatiue a quo debet eligi ⁊ ſi cõſuetudo fuit quod ſemper imponatur vna pena an poterit alia imponi nõ obſt.cõſuetudine.in.c.inter ceteras.nu.5.de reſcrip. 47
6 Pena inducta a iure cõi vel ab aliqua regula an poſſit per cõſuetudinem alterari.in.c.ea que.nu.2.de ſtatu mona. 183
6 Pena qñ apponit negatiue nõ committitur niſi precedat monitio,ſecus qñ apponitur affirmatiue.in.c.extirpande.§.qui vero.n.10.⁊ in repe.nu.16.de preben. 39
6 Pena ſtatutaria põt ex cã per iudicem mutari vel diminui.in.c.j.n.6. de voto ⁊ vo.re. 174
7 Pene alternatiue impoſite iudicis eſt electio.in.c.ſicut iudei.n.4.de iudeis. 96
4 Pena nõ ita imponit ignominioſa nobilioribꝰ ſicut vilioribus.in.c. cum quidam.nu.5.de iureiur. 137
7 Penã impoſitã a iure vel ſtatuto ppter aliquod delictum nõ incurrit ille qui delictũ tantũ incohauit niſi perficiat.in.c.adoleſcẽs.num.2.de ſponſa. 2
Pena appoſita contrahenti matrimonium nõ extenditur ad cõtrahẽtes ſpecialia.in.c.j.nu.32.de poſtu.prela. 109
6 Pene ⁊ dãna in foro anime ſint ſoluenda.in.c.qꝛ pleriq;.nu.41.de immu.eccle. 234
7 Pena an ⁊ qñ cẽſeatur appoſita in fraudem vſurarũ.in.c.tuaꝫ ad.n.2. de penis. 171
Pena in loco penitentiali nõ debet ſolui.ibi.nu.3.
Pena ſi excedat interreſſe licite peti poteſt.ibid.
Pena an cenſeatur remiſſa ex eo quod pars poſt terminũ recipit ſortem ſiue quid ſimile.ibi.nu.4.
Pena ſolui debet etiã de iure canonico qñ cõtractus nõ obſeruatur et committitur aliqñ in totũ aliquãdo p parte.ibi.nu.6.
7 Pena quando eſt poſita in electione iudicis debet iudex eligere illã que magis timetur.in.c.querenti.nu.3.de verb.ſigni. 200
6 Pena non imponitur ipſo iure niſi hoc in iure expreſſe caueatur.in c.ſi.nu.6.de cleri.non reſi. 23
1 Pena vbi eſt opponenda arbitrio iudicis an debeat eſſe temporalis. in.c.ex literis.nu.11.de conſti. 40

☞ Corſetus doctor excel. Adde ꝙ clauſula arbitrio ſuo:facit qꝺ ſi ſtatutũ diſponat qꝺ iudex oẽs penas imponendas ſuo arbitrio habeat qꝺ põt iudex vſq; ad penã capitalẽ incluſiue trãſire.glo.habes ſingularẽ inſti.de iniur.in.§.in ſumma.quã no.Bal.in.l.fi.ff.de re.diui.Lud.ro. in repeti.rubri.de arbi.in.xj.col.dicit illam glo.reprobandam ſm do. Ant.in.c.de cauſis.de offi.deleg.qꝺ dictũ ſtatutũ intelligitur de pena que imponit pro ſimili delicto.ad delictũ cuius pena eſt arbitraria. glo.eſt ſingu.ſm do.Ant.in.c.inquiſitionis.in fi.de accu.vel ſm Ro. in preallega.loco intelligitur de illa pena que cõſueta eſt apponi pro ſimili delicto ſm glo.in.l.quid ergo.§.pena grauior.ff.de infa.⁊ in.l.ſeuerior.C.eo.⁊ hoc cõfirmatur per id qꝺ voluit Bal.in.l.quicunq;.C. de ſer.fugi.⁊ in.l.cõuenticulã.C.de epiſ.⁊ cleri.⁊ in.l.ij.C.de proba.⁊ in l.⁊ ſi poſt tres.in.viij.col.in lectura.ff.ſi quis cau.hanc partem tenuit do.Cardi.in.d.c.de cauſis.vbi dixit qꝺ licet iudex poſſit arbitrari penam tamẽ intelligitur de pena tẽporali ⁊ nõ de pena mortis per tex. ſingula.in.l.j.in ver.temperari.ff.de fur.balne.ſed opi.eius reprobãt Abb.in.d.c.ex literis.de conſtit.⁊ do.meus Barba.in.d.c.de cauſis, vbi allegant glo.in.d.§.in ſumma.pro qua facit text.in.l.ſacrilegij.ff. ad legem iul.pecula.nec obſt.text.in.d.l.j.quia debet reſtringi in caſu ſuo vt procedat vbi ius in ſpeciali crimine imponit penam arbitrio iudicantis quaſi ius tũc ſenſerit de pena tẽporali qui ſciuiſſet imponere penam perpetuã.ſed vbi ius ſpecifice non diſponit de crimine in dubio credit Abb.qꝺ pena poſſit eſſe perpetua.⁊ hec opi.Abb.mihi placet vt dicamus glo.dicti.§.in ſumma debere intelligi vt procedat ſi qualitas delicti ⁊ quãtitas patiatur vt tũc ſit imponẽda pena mortis alias pena tẽporalis. Item intelligatur procedere niſi precedentia verba reſtringant ſequẽtia.pone exẽplũ:Statutũ dicit qꝺ cõmittens tale quid puniatur pena centũ vel alia extraordinaria pena.tunc dico qꝺ debet intelligi de alia pena tẽporali citra mortẽ.⁊ ad hoc adduco tex.iũcta glo.in.l.ſi fugitiui.C.de ſeruis fugiti.propter dictionẽ alius alia aliud:que implicat ſimilia.⁊ ex quo premiſit penã pecuniariã debet intelligi verbũ ſequens de pena ſimili vel tẽporali.⁊ glo.ita intellecta procedet:licet aliqui dicãt qꝺ gloſ.non dicat illud ad quod allegatur ⁊ nõ bene.quia ſatis dicit cũ dicat extraordinaria.ſcilicet capi-

tis ſtat⁹ ⁊c.ad hoc facit.l.ij.de pub.iudi.cũ ſimi.Et qd de clauſula habes liberũ arbitriũ iudicãdi:vide de ea.Ro.in repe.l.j.in fi.ff.de arbi.⁊ qd voluit Bal.in.l.j.in fi.C.de inſti.⁊ vide Bal.in extrauagã.ad reprimẽ.in ver.videbit.⁊ in.l.j.ff.de teſta.mil.⁊ in.l.filiuſfa.ff.de dona.⁊ adduco tex.opti.in.l.magis puto.§.ſi es alienũ.in ver.nõ enim pretori liberũ arbitriũ datũ eſt.ff.de re.eo.vbi probat ꝙ illa verba excludũt iuris ſolennitatẽ:facit qd voluit do.Car.in.c.ad hec.de reli.do.⁊ vide plene do.meũ Barba.in.c.j.in verbo liberã poteſtatẽ.de offi.ordi.vbi allegat alia iura ⁊ motiua in cõtrariũ qd per talia verba nõ videatur circũſcripta ⁊ ſublata ſolẽnitas iuris.tñ cõcludit in hoc attẽdẽdã fore materiã ſubiectã.ar.l.ſi vno.ff.loca.vnde ſi factum eſt cõpromiſſum in plures ꝙ habeãt liberũ arbitriũ iudicãdi.talis clauſula inducere videtur ꝙ lata ſit poteſtas cuilibet inſolidũ iudicãdi.videtur enim tũc actũ fuiſſe qd vnus poſſit alio irrequiſito iudicare ſm Bal.in.d.l.j.et hoc videt verũ virtute talis clauſule licet aliud eſſet de iure cõi ſi,talis clauſula nõ apponeret,lz Ro.in palle.loco dixerit ſup hoc cogitãdũ.

2 Pena pecuniaria poteſt imponi per prelatos quam dicunt in vſus pios conuertere.in.c.irrefragabili.§.ceterum.nu.1.de offi.ordi. 119

7 Penam varie imponebãtur per leges mulieri nubẽti intra annũ luctus,⁊ an hodie p capitulũ finale.de ſecũ.nup.ſint ſublate.ibi.nu.3. 55

7 Pena ratione iniurie debita poteſt per clericum iniuriatũ peti.in.c.cum pro cauſa.nu.3.de ſen.excom. 186

6 Pena que apponitur in aliqua cõuentione committitur ex cõuentione facti licet nõ habuerit quod eſt not.maxime pro cõpromiſſis.in.c.raynaldus.nu.17.de teſta. 117

6 Pena quam ſoluunt perſone eccleſiaſtice debet cõuerti in pios vſus.in.c.quia pleriqꝫ.nu.4.de immu.eccle. 231

7 Pena pecuniaria nõ debet de facili imponi per prelatos quia cenſet ex cupiditate quadã illa imponere.in.c.licet.nu.2.⁊.4.de penis. 169

7 Pena corporalis ex qua poſſit veriſimiliter expectari pena mortis eſt penitus prohibita ne per iudices eccleſiaſticos imponatur.in ca.ad audientiam.nu.4.de cri.fal. 131

5 Pena certo modo terminata a iure poteſt minui vel augeri per ipſum iudicem pro aliquo delicto.in.c.reprehenſibilis.nu.8.de appel. 193

7 Pena ſiue penalis diſpoſitio quo caſu ligat aliquẽ ipſo iure vel oportet quod precedat monitio.in.c.excõmunicationi.nu.2.de rapto. 119

2 Pena dirigit hominem ad virtutẽ ⁊ eius timore quis deſiſtit a malo.in.c.ad reprimendam.nu.1.de offi.ordi. 115

6 Pena a lege ipſo iure impoſita nõ debet extendi ex identitate rationis.in.c.tranſmiſſe.nu.8.de iurepatro. 199

7 Pena talionis que ſit ⁊ vnde dicatur.in.c.ſuper his.nu.8.de accu. 64

2 Pena trãſferentium epiſcopos ſine licentia pape ⁊ illorum qui trãſlationi cõferunt.in.c.inter corporalia.nu.24.de tranſla.epiſcopi. 4

7 Pena talionis indubitãter habet locum in accuſatione ſed in denuntiatione tũc demum quãdo ex tali denuntiatione poteſt quis deponi etiam ab ordine.in.c.inquiſitionis.nu.6.de accu. 68

6 Pene impoſitio in actu a iure prohibito nõ confirmat actum contra inhibitionem attẽtatum.in.c.ſicut te.nu.10.ne cle.vel mo. 240

3 Pena capitalis in dubio non intelligitur de morte naturali.in.c.at ſi clerici.nu.38.de iudi. 15

Pena ſanguinis quomodo permittitur ab eccleſia.ibi.

3 Pena trahẽtis clericum ad iudicem ſecularem que ſit ⁊ an inferatur ipſo iure an per ſentẽtiam ⁊ quãdo committatur ⁊ practica committẽdi.in.c.ſi diligenti.nu.6.18.19.⁊.20.de foro compe. 73

7 Pena nõ poteſt imponi niſi per iudicẽ.in.c.fi.nu.6.de adul.⁊ ſtu. 117

6 Pene nõ debẽtur in foro cõſcientiali.in.c.parochiano.nume.6.de ſepultu. 140

7 Pena ſanguinis an imponatur de iure canonico.in.c.j.nu.9.de collu.dete. 135

1 Pena vltra ſortem nõ tenetur quis ſoluere de iure canonico in proemio Grego.in ver.rex pacificus.nu.6. 9

7 Pena quãdo imponitur alicui ipſo facto nõ requirit qd apponatur in ſentẽtia condẽnatoria.in.c.inter dilectos.nu.12.de exceſ.prelat. 147

7 Pena irrogãs mortem nõ reperitur de iure canonico.in.c.nouimus.nu.4.de ver.ſignifi. 204

6 Pena quadrupli preſupponitur debita de iure canonico.in.c.ga pleriqꝫ.nu.6.de immu.eccle. 231

6 Pene damnatorum poſſunt per orationes alleuiari nõ tamen in totum tolli ſecundum vnam opinio.que reprobatur.in.c.cum marthe.nume.9.de celebra.miſ. 210

2 Pena ſi eſt impoſita ſine quãtitate relinquitur arbitrio iudicis.in.c.cum clerici.nu.4.de pactis. 133

Pena ſi eſt appoſita in pacto inualido an ⁊ quãdo poſſit peti.in cap.pleriqꝫ.nu.2.eo.tit.

Pena quãdo eſt appoſita in aliquo cõtractu an poſſit agi tam ad rẽ ꝙ ad penam.ibi.

6 Pene non ſunt in conſyderatione in foro penitẽtiali ſed in foro iudiciali ſic.in.c.raynaldus.nu.25.de teſta. 118

7 Pene quãdo ſunt plures in vno delicto iudex poteſt eligere quã vult in.c.preterea.nu.4.de vſur. 126

Pena illa eſt primo infligẽda que veriſimiliter plus timetur.ibi.

7 Pene in foro anime nõ debentur.in.c.tua nos.nu.12.de vſur. 127

7 Pena apponi poteſt in matrimonio dummodo nõ ſit cõtra libertatem matrimonij.in.c.j.nu.5.qui matri.accu.poſ. 45

3 Pena pecuniaria applicãda etiam parti reſoluitur in corporalẽ quãdo debitor nõ eſt ſoluẽdo.in.c.finem.nu.5.de dolo ⁊ contumacia. 199

3 Pene quas irrogat ius canonicum.in.c.cum nõ ab homine.nu.24.de iudi. 27

7 Pene que pro eodem delicto imponuntur a diuerſis conſtitutionibus ambe imminẽt cõtrafacientibus ita quod ipſo facto eligentur.in c.quod olim.nu.2.de iude. 97

7 **Penalia** non extẽduntur etiã ex maioritate rationis puta quod pena magna ponatur pro paruo delicto ad qd homines ſunt promptiores.in.c.perpẽdim⁹.nu.8.de ſen.excõ. 185

6 **Penitentia** impoſita peccãti per canonem poteſt per ſacerdotem determinari.in ca.ij.numero.1.de emptio.⁊ vendi. 82

6 Penitẽtia ex cõſenſu penitẽtis poteſt agi in loco anguſto ⁊ paruo.in c.veniens.nu.3.de regu. 163

7 Penitentia nõ datur penitẽti in morte ſed bene ſibi notificatur.in.c.in literis.nu.3.de rapto. 120

7 Penitẽtia imponitur pro voluntate ſiue affectione ſiue effectu.in.c.contracto.nu.4.de cogna.ſpiri. 27

7 Penitentia iteratur ſed nõ ſolennis.in.c.vir autem.nume.5.de ſecun.nup. 54

1 Penitẽtia quam quis agit pro peccato reſpicit deum ⁊ nõ mundũ.c.quia diligentia.nu.6.de elec. 123

1 Penitentia nõ prodeſt delinquẽtibus in foro contentioſo.in.c.quia propter.§.niſi.nu.5.de elec. 165

7 Penitẽtia non cauſat cognationem ſpiritualẽ licet ille dicatur filius ſpiritualis ſacerdotis.in.c.ex literis.nu.7.de cogna.ſpiri. 28

6 Penitentia an in caſu neceſſitatis poſſit ab heretico recipi.in.c.non eſt.nu.9.de ſpon. 6

3 Penitentia licita eſt in penis legalibus vſqꝫ ad ſententiã.in.c.j.nu.7.de plus peti. 151

7 Penitẽtiam agere nõ ſemper quis compellitur ⁊ hoc vt maius malũ euitetur futurum.in.c.requiſiuit.nu.3.de ſpon. 7

7 Penitẽtia alicuius criminis ſi fuit appoſita illicita ⁊ minor per ſacerdotem minus diſcretum an peccator ſit tutus in cõſcientia.in.c.ex diligenti.nu.5.de ſimo. 81

6 Penitẽtia poteſt commutari ab illo qui penitẽtiam iniunxit vel a ſuperiore.in.c.j.nu.6.de voto ⁊ vo.re. 124

7 Penitentia qualis debeat iniungi ſeruis.in.c.j.nume.4.de coniung.ſeruo. 25

7 Penitentia que ſit imponẽda pro inceſtu ⁊ violatione publi.ho.iuſtitie.in.c.veniens.nu.3.de eo qui cog.con. 29

7 Penitentia iniungenda a ſacerdote ſecundum qualitatẽ peccatorũ et contritionem cõfitentis.in.c.deus qui.nu.1.⁊.3.de peni.⁊ remiſ. 174

7 Penitentia nõ eſt iniungẽda illis qui nõ poſſunt illam agere.in.c.ſignificauit.nu.2.de peni.⁊ remiſ. 172

6 Penitentia iniuncta per ſacerdotẽ ſi nõ poteſt exequi debet fieri commutatio ſiue redẽptio.in.c.quod ſuper.nu.6.⁊.16.de voto ⁊ vo.re. 177

Penitentia poteſt imponi a ſacerdote etiam in longa peregrinatione.ibi.nu.7.

7 Penitentia publica imponitur accipiẽti ſpõſam alterius in vxorem ⁊ ambo infames efficiuntur ⁊ ſacrilegium committunt.in.c.accepiſti.nume.3.de ſponſa.duo. 17

Penitẽtia pro quolibet peccato mortali datur ſeptem annorum niſi ſacerdos etiã abbreuiauerit ⁊ quid pro tali penitẽtia agatur.ibi.nu.4.

6 Penitentia impoſita a ſacerdote poteſt regulariter commutari.in.c.ex multa.nu.12.de voto ⁊ vo.re. 178

4 Penitentia que imponatur pro periurio ⁊ peccato mortali.in.c.ſicut nobis.nu.4.de teſt. 44

7 Penitẽtia publica vel ſolennis an imponatur propter oppreſſionem filiorum.in.c.queſitum.nu.1.de peni.⁊ remiſ. 173

2 **Penſio** an ſit ſoluenda in fine vel in capite anni.in.c.peruenit.nu.5.de arbi. 168

6 Penſio debet ſolui de moneta que currebat tempore cõtractus que ſi non eſt in vſu non debet ſolui eius eſtimatio.in.c.cum canonicis.nu.1.de cenſi. 206

1 Penſio annua nõ habet aliquid ſpiritualitatis.in.c.ad audientiam.nu.2.de reſcrip. 78

6 Penſio rei conducte eſt ſoluẽda in fine anni.in.c.propter.nume.4.10.⁊.18.de locato. 87

7 Pẽſio alicuius beneficij ſi queritur augmẽtari ⁊ clerici nolũt quo caſu põt ſuperior ſine eis facere augmẽtũ.in.c.auaritie.nu.6.de pbẽ. 26

6 Penſio cõſtituta pro pluribus rebus cenſetur diſtributa in ſingulas res vt ſic quelibet res teneatur pro rata ad penſionem.in.c.cõſtitutus.nu.8.de relig.domi. 165

1 Pẽſio que recipit ex aliqua re trãſfert poſſeſſionẽ illius rei in accipiẽtem in

tem.in.c.ex literis.nu.7.⁊.15.de conſu. 93

7 **Percutiens** clericum etiam volentem incidit in excommunicationem ⁊ quando.in.c.contingit.n.1.⁊.5.de ſen.excom. 191

Percutiens clericum an incurrat tot excommunicationes quot percuſſiones dat.ibi.nu.8.

7 Percutiẽs clericũ ʒelo charitatis vel ꝯſanguinitatis ⁊ multis alijs caſibus hic nõ eſt excõicatus.in.c.cũ voluntate.nu.2.de ſen.excom. 196

7 Percutiens clericũ qui dimiſſo habitu clericali portat arma eſt excõmunicat⁹ niſi ille cleric⁹ tertio monitus non deſtiterit.in.c.ad audientiã.nu.1.2.4.⁊.6.de ſen.excom. 186

7 Percuſſus vel vulneratus ſiue aliter debilitatus poteſt agere ad ſuuʒ intereſſe vel expenſas cõtra illum qui dedit cauſam debilitationi etiaʒ ſi non iacuerat in lecto:in.c.j.nu.5.⁊.6.de iniur. 166

5 Percutiens vel verberans clericum nõ poteſt abſolui niſi a papa niſi iniuria fuerit leuis.in.c.peruenit.el.j.nu.1.de appel. 97

Percutiens clericũ ipſo facto incidit in excõicationẽ maiorẽ.ib.nu.4.

Percutiens clericum an debeat ipſo facto pronuntiari excommunicatus:an vero debeant primo recipi probationes.ibi.nu.5.

Percutiens clericum an debet abſolui niſi prius ſatiſfaciat leſo ⁊ niſi ipſe vocetur.ibi.nu.9.

7 Percutiens epiſcopum perdit omnia bona ſua.in.c.cum illorum.nu.5.de ſen.excom. 189

7 Percutiens vel interficiẽs clericũ qui cõtẽpto clericali habitu enormitatibus ſe immiſcet excõmunicatus non eſt:non tamen impune interficit.in.c.cum non ab homine.nu.1.⁊.8.de ſen.excom. 182

7 Percutiens clericum loco vel cauſa correctionis non eſt excõmunicatus:ſi vero percutiens ſit impubes ⁊ habeat animum iniuriãdo abſoluitur ab epiſcopo ſi eſt maior requiritur abſolutio pape.in.c.j.n.1.⁊.2.de ſenten.excom. 178

Percutiens clericum ad hoc vt incidat in excommunicationem requiruntur ea de quibus.in.d.c.j.ib.nu.4.

7 Percutiens conuerſum alicui religioni excommunicatus eſt.in.c.non dubium.nu.1.de ſen.excom. 180

7 Percutiens clericũ de mãdato iudicis eccleſiaſtici etiã cauſa diſcipline ⁊ mandans ⁊ mandatarius ſunt excõicati nec abſoluentur niſi per papam ⁊ quando.in.c.vniuerſitatis.nu.2.de ſen.excom. 185

4 Pecutere aliquem quidam minatus fuit ⁊ ille reperitur percuſſus et ignoratur a quo an preſumatur ꝙ fuerit ille qui minatus eſt.in.c.ſcribam.nu.2.de preſump. 11

7 Percutiens clericum qui dimiſſo clericali habitu immiſcet ſe enormitatibus non incurrit excõmunicationeʒ.in.c.perpendimus.n.1.de ſen.excom. 185

7 Percutiens clericum quantumcunqꝫ occulte requirit abſolutionem a papa.in.c.porro.nu.1.de ſen.excom. 181

7 Percutiens clericum cauſa correctionis non eſt excommunicatus.in c.ex tenore.nu.4.de ſen.excom. 182

6 Percutiens vnum credens percutere alium debet puniri.in.c.j.nu.2.de cuſto.eucha. 216

7 Percutiens clericũ ad defenſam vel inuentum cum propinqua nõ eſt excommunicatus.in.c.ſi vero.el.j.nu.1.4.⁊.5.de ſen.excom. 179

7 Percutiens clericum ignoranter quia forte ille clericus nõ ibat in habitu non eſt excommunicatus niſi recuſet iurare ſe ignoraſſe illum clericum.in.c.ſi vero.el.ij.nu.1.de ſen.excom. 179

Percutiẽs clericũ debet ire ꝑ abſolutione ad ſedẽ apoſtolicã niſi ſit de perſonis.de quibus.in.c.mulieres.in.c.decetero,in.c.ea noſcitur .in.c.peruenit.in.c.ꝙ de his.⁊ in.c.cum illorum.vbi plene.ibi.nu.5.

Percutiẽs laicũ credens clericũ non incidit in excõicationẽ.ibi.nu.7.

7 Percutiens clericum etiam volentem non incurrit excommunicationem.in.c.tua.nu.1.de ſen.excom. 184

7 Percutiens clericum poteſt abſolui a legato pape.in.c.ea noſcitur.nu.1.de ſen.excom. 182

2 **Peregrini** ⁊ a foris veniẽtes ꝗdiu morã trahũt in ciuitate ſunt ſub cura epī loci ⁊ ſi alibi eligãt ſepulturã quarta debet epõ.Ant.in.c.officiũ.nu.1.de offi.archipreſby. 70

7 Peregrinis tutum eſt ꝙ habeant licentiam a proprio epõ.ad hoc vt gaudeant indulgentijs que reperiuntur in locis ad que habẽt peregrinari.in.c.ꝙ autem.nu.7.de peni.⁊ remiſ. 173

6 Peregrini ⁊ hoſpites licite ſumunt ſacramenta in parochia ad quam confluunt.in.c.j.nu.1.de cele.miſ. 208

Peregrini ſi eligunt ſepulturam extra parochiam in qua moriuntur cui debebitur quarta portio relictorũ eccleſie cathedrali vel parochiali.ibi.nu.2.

3 Peregrinantes non poſſunt capi pro repreſalijs.in.c.ſi.nu.47.de foro competen. 92

5 Peregrinantes ad ſedem apoſtolicam vel ad limina apoſtolorum an poſſint interim in partibus in aliquo moleſtari.in.c.j.nume.1.3.⁊.4.de cleri.peregri. 139

Peregrinantes ad ſedem apoſto.quomodo gaudeant priuilegio ne interim moleſtentur in partibus ⁊ an contra ipſos poſſit fieri miſſio ex primo decreto.ibi.nu.6.

Peregrinãtes etiam ex cauſa volũtaria gaudent priuilegio iſtius capituli.ibi.nume.7.

Peregrinantes ſiue nuntij accedentes ad ſedem apoſtolicam non poſſunt excommunicari nec cõtra eos aliquo modo ꝓcedit,⁊ ſi ſecus agitur nullum erit.ibi.nu.8.

1 **Periculum** quãdo timetur ex dilatione actus poteſt explicari ſine aliquo conſilio qui alias eſſet neceſſarius.in.c.ex parte.nu.4.de conſti. 41

Conſilium vel conſenſus ſi debet haberi in aliquo actu explicãdo ſi nõ interueniant an vitietur actus.ibi.nu.5.

3 Periculum ſi ceſſauit non annullantur actus geſti per timorẽ dicti periculi.in.c.ſi.nu.8.vt lit.non conteſt. 113

Periculum abſentie teſtium vnde conſideratur an a domicilio teſtiuʒ an a loco vbi iudicium exercetur.ibi.nu.13.⁊.15.

Periculum mortis an dicatur quis ſubire per peregrinationem longam vel nauigationem per mare.ibi.nu.14.⁊.16.

4 **Peritus** in arte ſtatur ſine iuramento.in.c.ꝓpoſuiſti.nu.6.de proba.fo.7.⁊ nu.12. 8

Periti debent plures adhiberi in cauſa ardua ⁊ in loco in quo non reperitur niſi vnus.ibi.nu.5.

Peritus vnus ſufficit in paruo preiudicio ⁊ vbi non exigitur magna induſtria.ibi.nu.6.

Peritus vn⁹ ſufficit in re magne induſtrie:ſʒ parui preiudicij.ib.nu.7.

Peritus in arte eſt eligendus per iudicem.ibi.nu.10. 8

7 Periti in arte illa conſulendi ſunt de qua dubitatio ſeu queſtio vertitur.⁊ ideo iudex de peritis in arte illa prouidebit.in.c.fraternitatis.nume.11.de frigi.⁊ maleſi. 36

Periti in arte iudicem ad aliquid faciendũ deputati an iurare debeãt prout teſtes.ibi.nu.12.

7 Periti in aliqua arte an ſint habendi plures vel vnus vt iudicent aliquid ſpectans ad artem ipſorum ⁊ quid ſi nõ reperitur niſi vnus.in.c.ſignificaſti.el.ij.nu.3.de homi. 111

2 **Periurium** an ſit maius delictum ꝙ̃ homicidium.Anto.in.c.ſi.nu.6.de tempo.ordi. 40

Periurus clericus remouetur a beneficio.in.c.ex parte.nume.2.de reſcriptis. 45

Periurus nunquam amplius admittitur ad iurandum niſi in ſui preiudicium.in.c.cum in eccleſijs.nu.4.de maio.⁊ obe. 124

Periurus an ſit infamis ⁊ an quilibet periurus nõ repellatur a teſtificando.in.c.teſtimonium.nu.7.de teſti. 87

Periurus ratione certi beneficij priuatur omnibus beneficijs.in.c.tuanos.el.j.nu.2.de iureiur. 136

Periurus eſt iurans verum qui credebat falſum.in.c.quanto.nu.3.de iureiuran. 140

Periurium punire pertinet ad papã.in.c.nouit ille.n.17.de iudi. 33

Periurus non dicitur qui ob neceſſitatem non adimplet iuramentũ.in.c.querelam.nu.6.de iureiur. 134

4 Periuri an ſint qui petunt ſententiam arbitri reduci ad arbitrium boni viri non obſtante iuramento.in.c.breui ſuſcitatus.num.3.de iureiurando. 139

Periurium impeditur ex difficultate ⁊ an difficultas impediat obligationem.ibi.nu.4.

2 Periurij cognitio an ſit ſecularis vel eccleſiaſtica.in.c.cum ſit generale.nu.21.de foro compe. 66

6 Periuri repellunt ab agẽdo vel accuſando ſicut alij crimínoſi:ab excipiendo vero non repelluntur.in.c.dilecti filij.nu.4.de excep. 13

Periuri non prohibentur ſtare in iudicio ⁊ non ꝓhibentur alias iurare quando iuramentum vertitur in eorũ preiudicium.in.c.intelleximus.nu.14.de iudi. 23

2 Periurus punitur ab eccleſia nec habet ſoluʒ deum vltorem vt eſt de iure ciuili.Anto.in.c.dilectus.nu.4.de tempo.ordi. 39

6 Periurij penam incurrit dans cauſam periurio.in.c.dilecto.nu.18.de preben. 34

4 Periurium nec excommunicatio impedit contractum matrimonij.in c.mulieri.nu.2.de iureiuran. 165

4 Conuictus de periurio in vna cauſa ꝓbatur periurus in qualibet cauſa.in.c.ex parte.nu.3.de teſti. 41

Permiſſo tranſitu ad maiorẽ dignitatẽ non eſt permiſſuʒ ad minorem.in.c.ſi.nu.8.de tranſla.epi. 6

2 Permiſſum ſub ratione pene non intelligitur permiſſum ſub ratione gratie.in.c.inter corporalia.nu.19.de tranſla.epiſco. 4

Permiſſa de iure ſingulari nõ ſunt extẽdẽda ad alios actus.ibi.n.20.

6 **Permutatio** beneficiorũ ⁊ dignitatũ non eſt licita neqꝫ prebẽdarũ etiã ſimpliciũ ⁊ ſoli epiſcopo vel habenti iura epiſcopalia datur facultas permutandi perſonas de beneficio ab beneficium ⁊ hoc propter vtilitateʒ beneficiorũ.in.c.queſitum.nu.1.2.4.5.⁊.6.10.de rerum permu. 90

Permutatio beneficiorum quo caſu ſolet fieri ex iuſta ⁊ neceſſaria cauſa etiam inuito beneficiato.ibi.nu.6.7.⁊.10.

Permutatio beneficiorum licet poſſit ad alium ꝙ ad epm ſpectare tamen non poteſt fieri ſine conſenſu epi: ille vero ad quem ſpectat habet eligere: epiſcopus vero conſentire. ibi. nu. 9.

Permutatio beneficiorum cõtinet in ſe quandam renuntiationem. ib.

Permutari poſſunt adinuicem eccleſie que habẽtur iure proprietatis ⁊ earum peſſeſſiones ⁊ pro minus valentibus pretium ſuppleri. in c. ad queſtiones. nu. 1. 2. ⁊. 3. de rerum permu. 90

Permutatio an dicatur ſi ab vtraq; parte interuenit ſpecies tamẽ ab vna interuenit etiam certa quantitas. ibi. nu. 4.

Permutari qua autoritate poſſunt beneficia poſſeſſa iure proprietatis vel in titulum. ibi. nu. 5.

6 Permutatio inter rem eccleſie ⁊ rem alterius eccleſie valet etiam data equalitate rei. ⁊ ratio poteſt eſſe quia priuilegiatus non vtitur priuilegio contra priuilegiatum. in. c. j. nu. 5. de rerum permu. 89

6 Permutatio beneficiorum ſi eſt completa ex vna parte ⁊ per alteram ſtat quominus impleatur reſtituitur pars ad ſuum beneficium. in cap. cum vniuerſorum. nu. 1. de rerum permu. 91

Permutatio prebendarum licet ſit prohibita tamen tractatus habitus de permutando non prohibetur nam tractatus non cõcludit deliberatum conſenſum. ibi. nu. 2. ⁊. 6.

Permutatio beneficiorum facta precedente aliquo pacto ſapit ſimoniam. ibi. nu. 4. ⁊. 5.

Permutatio beneficiorum ex ſola expedientia ⁊ vtilitate perrſonarum poteſt fieri. ibi. nu. 7.

Clericus qui reſignauit beneficiũ in manu ſuperioris ex cauſa permutationis fiende cũ tertio ſi ille tertius noluit poſtea reſignare vel quia mortuus eſt ille qui reſignauit, reſtituendus eſt ad beneficium ſuum cũ noua tamen prouiſione. ibi. nu. 8. 8

6 Permutatio inter rem principis ⁊ eccleſie licita eſt dummodo ⁊ eccleſia recipiat rem meliorem vel equalem etiam prelato cõtradicente quo ad hoc poteſt cogi. in. c. j. nu. 1. 2. ⁊. 4. de rerum permu. 89

9 Permutans dignitatem vel beneficia ſine autoritate ſuperioris perdit illa. in. c. cum olim. nu. 1. de rerum permu. 90

Permutatio omnium dignitatum vel beneficiorum eſt licita dum tamen fiat cum autoritate ſuperioris. ibi. nu. 2. 3. ⁊. 4.

Permutari non poteſt epiſcopatus ſine cõſenſu pape ſine quo epiſcopus non poteſt dimittere ſuum epiſcopatum. ibi.

5 Permutatio an poſſit fieri cum alio quam cum domino. in. c. cum venerabilis. nu. 22. de excep. 10

6 Permutatio facta de re eccleſiaſtica non ſeruata ſolennitate poteſt reuocari. in. c. vt commutationes. num. 1. de rerum permu. 89

Permutatio inconſulte facta dicttur illa que non fuit facta in caſu licito. ibi. nu. 2.

6 Permutatio de ſpiritualibus ad temporalia eſt prohibita. in. c. exhibita. nu. 1. de rerum permu. 91

6 Permutare non poſſunt inter ſe canonici domos ſibi aſſignatas ſine licentia ſuperioris. in. c. j. nu. 4. de reb. eccle. alie. 73

7 **Perſeuerantia** tridiui poſt etatem an conualidet geſta ante etatem. in. c. tue nobis. nu. 6. de deſpon. impub. 16

3 Perſona honeſta ⁊ religioſa preſumitur habere iuſtam cauſam litigãdi. in. c. finem. nu. 22. de do. ⁊ contu. 201

7 Perſone que non poſſunt torqueri. in. c. cum in cõtemplatione. nu. 10. de regu. iur. 207

4 Perſone graues que dicãtur. in. c. licet ex quadã. n. 7. de teſti. 80

3 Perſone que poſſunt per procuratores reſpondere. in. c. paſtoralis. nu 5. de iudiciis. 37

3 Perſona ſuſpecta dicitur vel quia nil aut parum habet in bonis vel ꝓpter malos mores vel quia conſueuit dilapidare. in. c. dilectus. n. 9. de ſequeſt. poſ. 222

6 Perſona vna fungitur vice duarum quando in ipſam concurrunt due diuerſe qualitates. in. c. raynutius. nu. 26. de teſta. 126

5 Perſona vna ⁊ eadem conſideratur vt diuerſe aliquando. in. c. dilecti filii. el. ii. nu. 2. de appel. 135

1 Perſona in quam concurrunt due diuerſe poteſtates non aſtringitur illas vnico actu expedire. in. c. cum inter vniuerſas. nume. 6. de elec. 134

Et vide in. c. cum inter canonicos. nu. 9. eo. tit.

7 Perſone cuz quibus oritur ſpiritualis cognatio ſunt viginti. in. c. martinus. nu. 9. de cogna. ſpiri. 27

5 Perſone religioſe an poſſint eſſe tutores. remiſſiue. in. c. ex parte. nu. 8. de appel. 135

3 Perſone que gaudent priuilegio fori. in. c. nullus. nu. 5. ⁊. 6. de foro cõpeten. 48

2 Perſone induſtria ex quibus verbis cenſcatur electa. in. c. fi. §. is autez. nu. 6. 21. ⁊. 4. de offi. deleg. 105

1 Perſone ſeculares poſſunt ſtatuere contra leges: eccleſiaſtice vero non ⁊ que eſt ratio. in. c. fi. nu. 9. de conſue. 105

4 Perſona addita perſone per carnis copulam mutat genus non gradum. in. c. in literis. nu. 4. de teſti. 56

2 Perſone induſtria vbi eſt electa non poteſt actus per alium explicari. in. c. fi. §. is autem. nu. 3. de offi. deleg. 104

3 Perſonaliter comparere tenetur quis cauſis criminalibus. in cap. literas. nu. 39. de reſti. ſpo. 183

6 Perſonaliter non dicitur aliquid fieri ꝙ fit aliquo mediãte. in. c. licet. nu. 5. de decimis. 146

2 Perſonaliter ſi aliquid debet fieri non verificatur ſi fit per alium. in. c. fi. §. is autem. nu. 1. 3. ⁊. 6. de offi. deleg. 104. ⁊ ſeq.

2 **Peremptorium** poteſt mitti prima vice maxime ꝓpter diſtãtiam locorum dummodo peremptorium habeat terminos competentes. in. c. tum ex literis. nu. 14. de reſti. in integ. 150

6 **Pertinere** dicitur aliquid alicui ab antiquo qđ pertinet vigore preſcriptionis. in. c. cum cõtingat. nu. 2. de decimis. 152

Pertinere ad ſe dicitur etiã id qđ preſcripſit. ibi.

7 Pertinax dicitur ille qui vult preſiſtere in ſuo errore ⁊ non vult ſe corrigere. in. c. qualiter ⁊ quando. nu. 1. de accu. 65

3 Pertinentie que dicantur eſſe vnius eccleſie caſtri vel hoſpitalis vel iuris epiſcopalis vel quomodo probãtur iſte pertinentie. in. c. cum ad ſedem. nu. 11. ⁊. 14. de reſti. ſpo. 186

6 **Peſtis** eſt legitima cauſa non comparendi in iudicio ⁊ ſe abſentandi. in. c. propter. nu. 8. de locato. 87

3 Peſtis quo caſu inducit legitimam cauſam non comparendi vel non proſequendi cauſam tam principalem quam appellationis. in. c. cum dilecti. nu. 16. de dolo ⁊ contu. 203

6 **Petitorium** ſi eſt intentatum poteſt iudex tueri reum in poſſeſſione ſi in proceſſu negotii conſtat ſibi reum poſſidere. in. c. cum veniſſent. nu. 20. de inſti. 54

Petitorium ⁊ poſſeſſorium ſi ſimul intententur vna ſententia debent terminari niſi prius conſtet iudici de poſſeſſione quo caſu primo pronuntiabitur ſuper poſſeſſorio. ibi. nu. 21.

3 Petitorii ſuſpenſo an habeat locum in cauſa appellationis. in. c. paſtoralis. nu. 33. de cau. poſ. ⁊ proprie. 161

3 Petitorium poteſt prodeſſe etiam reſpectu poſſeſſionis. in. c. ii. num. 5. vt lite non conteſt. 109

3 Petitorium requirit maiores probationes quam poſſeſſorium. in. c. in literis. nu. 13. de reſti. ſpo. 70

3 In petitorio ſuccumbens an audiatur volẽs agere poſſeſſorio. in. c. paſtoralis. nu. 24. de cau. poſ. ⁊ proprie. 159

Petitorium ſuſpendens an condemnetur in expenſis factis ſuper eo. ibi. nu. 31.

Petitorii ſuſpenſio an poſſit fieri publicatis atteſtationibus nõ tamẽ eſt cõcluſum in cauſa. ibi. nu. 36.

5 Petitoriũ ⁊ poſſeſſoriũ ſi ſimul intẽtentur poteſt iudex ſuper poſſeſſorio pronuntiare ſi ſuper eo viderit rem claram circa petitoriuz vero ad vlteriora procedere. in. c. ſuborta. nu. 7. de re iudi. 75

3 Petitorium ⁊ poſſeſſoriuz ſicut a principio poſſunt accumulari ſi nulla reſultat cõtrarietas ita ⁊ ex poſtfacto. in. c. paſtoralis. nu. 22. de cau. poſ. ⁊ proprie. 159

Petitorium ſi fuerit intentatuz ⁊ obtentum conſequitur obtinens fructus a tempore deiectionis ⁊ qui percipi potuerunt ⁊ omnia mobilia etiam aliena ſecus eſt in rei vendicatione. ibi. nu. 26.

Petitoriũ ſi ſuſpendatur ab actore volente intentare poſſeſſorium an poſſit reus petere vt procedatur ſuper vtroq;. ibi. nu. 30.

3 Petitorium includitur ſub commiſſione facta ſub tali forma cognoſcere ſuper ſpoliatione ⁊ detentatione talis rei quam titius dicit ad ſe pertinere. in. c. j. nu. 16. de ſequeſt. poſ. ⁊ fruc. 220

3 Petitoriũ ⁊ poſſeſſoriũ ſi ſimul a diuerſis intententur agit̃ ſuꝑ poſſeſſorio ſuſpenſo petitorio. in. c. ex conqueſtione. nu. 1. de reſti. ſpo.

Petitorium ⁊ poſſeſſoriũ poſſunt ſimul ab eodem intentari. ibi. nu. 18.

3 Petitoriũ ſi eſt intẽtatũ ante cõcluſionẽ in cauſa põt agi poſſeſſorio ⁊ an econuerſo. in. c. paſtoralis. nu. 1. ⁊. 17. de cau. poſ. ⁊ proprie. 158

Et an ſufficiat renuntiatio in cauſa. ibi. nu. 8.

Petitoriũ ⁊ poſſeſſorium vtrum ſimul cõcurrãt videlicet renũtiato petitorio vel non ⁊ quid de aliis interdictis ⁊ quando admittitur ſuſpenſio petitorii poſt concluſionem in cauſa. ibi. nu. 17. 18. ⁊. 25. 159

Petitorium ſi eſt renuntiatuz in beneficialibus an poſſit intentari. ibi. numero. 18.

Petitorium vtrum poſſit ſuſpendi pluries in eadem inſtantia. ibi. numero. 21.

4 Petitorium an ſuſpendatur an vero in totum tollatur cumulato poſſeſſorio. in. c. ſignificauerunt. nu. 5. de teſti. 66

Petitorii renuntiatio tollit effectum lit. conteſt. reſpectu reſtitutionis fructuum. ibi. nu. 7.

3 Petitorium ⁊ poſſeſſorium ſiue vtrunque poſſeſſorium intentatum a diuerſis ſuper eadem re vel ſuper diuerſis rebus in vno iudicio an vnũ repellat aliud. in. c. fi. nu. 5. ⁊. 14. de ordi. cog. 150

3 Succumbens in petitorio non poteſt poſtea agere poſſeſſorio niſi ſuccubuerit quia agens petitorio non potuit probare. in. c. liberas. nu. 11. de reſti. ſpolia. 182

Petito-

3 Petitorium quando eſt dubium poteſt renuntiari ſuper poſſeſſorio.in c.ij.nu.16.de ordi.cog. 144
3 Petitorium ⁊ poſſeſſoriũ pñt ab eodẽ ⁊ contra eundem ſimul intẽtari ⁊ pronũtiabitur primo ſuper poſſeſſorio ſed executio fiet primo in petitorio ⁊ quando.in.c.cum dilectus.nu.1.⁊.10.de cau.poſ.⁊ proprie. 161
Et quid ſi peruertitur ordo iſtius pronuntiationis an vitietur iudiciũ. ibi.nume.8.
1 Petitorium poſſeſſorium ſi ſimul concurrũt debet pronuntiari pro petitorio.in.c.cumana.nu.7.de electio. 109
3 Petitoriũ attrahit ad ſe poſſeſſoriũ.in.c.j.nu.14.vt lit.cõteſta. 107
3 Petitio iuris epiſcopalis eſt vniuerſalis ⁊ non generalis.in.c.ij.nu.34. de libel.obla. 98
3 Petitio mutua quomodo dicitur.in rubric.nu.1.de mutu.peti. 98
Petrus habebat vxorem cum pmotus eſt in papa: Cõtinentia autẽ a cõſtitutione eccleſie proceſſit.de elec.c.licet de vitanda.nu.4. 123
6 **Pignorans** ſub pacto legis commiſſorie iurato ſi iuſte impeditus intra tempus redimit poterit poſt tempus redimere.in.c.ſignificante.nu.1.de pigno. 195
Pignus ſi perdatur vel euincatur periculum eſt debitoris.in.c.q̃uis. nu.7.de re iudi. 82
7 Pignus an poſſit interuenire pro ſecuritate matrimonij contrahendi ⁊ quid iuris ſit ſi interueniat.in.c.gemma.nu.10.de ſponſa. 11
5 Pignus poteſt conſiſtere in re propria reſpectu iuris qđ alius habet in.ea.in.c.conqueſtus.nu.3.de vſur. 126
6 Pignorare an poſſit ꝓhibitus vendere: ꝓhibitus emere an poſſit rẽ pignori capere.remiſſiue.in.c.tua nos.nu.12.de eccle.edi. 221
7 Pignus debet reſtitui ſub pena excommunicationis, cõputatis fructibus in ſortem.in.c.qm̃.nu.2.de vſur. 123
3 Pignus poſſidetur per creditorem ad omnes effectus preterquam ad preſcribendum.in.c.fi.§.in alijs.nu.44.vt lite non conteſt. 121
6 Pignus ſi fuerit pignoratum alteri ⁊ ille alter pignorauerit vni tertio ⁊ ille tertius diſceſſerit cum re qđ remedium dabitur pignoranti.in.c. cum contra.nu.8.de pigno. 65
Pignus ſi deterioretur tenetur creditor de re commodata vel locata deteriorata aliter ſtatuitur.ibi.nu.11.
5 Pignus petitorium non conſtituitur ex ſola iuſſione p̃toris niſi actualiter fiat miſſio ſecus eſt in pignore conuentionali qđ ſolo cõſenſu contrahitur.in.c.cum aliquibus.nu.1.⁊.3.de re iudi. 53
Pignus conuentionale quo ad poſſeſſionem non tranſfertur in creditorem ſine actuali traditione.ibi.nu.5.
6 Pignus poteſt alteri pignorari: ſed nõ in maiori quãtitate ꝙ creditor habeat ipſum item non poteſt pignorari vltra tertiã vicem.in.c.cũ cõtra.nu.4.5.⁊.7.de pigno. 95
5 Pignus qđ probatur venditum a creditore ex pacto debet ꝓbari qđ illam et res pignorata fuit vendita: non autem qđ talis res fuit vendita.in.c.auditis: nu.26.de preſcrip. 35
6 Pignorari non debent res eccleſie niſi ex aliqua iuſta ⁊ rationabili cã quo caſu poſſunt etiã laico pignorari.in.c.j.nu.1.⁊.3.de pig. 93
Pignorari que res eccleſie poſſunt cum ſolennitate ⁊ que ſine ſolennitate.ibi.nu.4.
Pignoris datio etiã prohibetur alienatione prohibita.ibi.nu.4.
6 Pignore vtens contra voluntatem domini committit furtum.in ca.j. nu.2.de depoſiti. 80
1 **Plenitudo** poteſtatis in quo cõſiſtat ⁊ quid importet.in c.illa quotidiana.nu.2.de elec. 139
1 **Pleno** iure intelligitur quando nullus alius habet facere niſi ipſe.in.c.querelam.nu.4.de elec. 143
7 **Pluralitas** reſoluitur in ſingularitatem.in.c.vt priuile. nu.2.⁊.5.de priuileg. 159
5 Pluralitas quo caſu reſoluatur in ſingularitatem.in.c.accepta.n.3.de appel. 106
4 Plures quando ſunt adhibiti ad ſcribendum ſufficit qđ vnus ſcribat ⁊ alij ſubſcribant.in.c.quoniam.nu.32.de proba. 30
3 Plus petere quomodo quis dicatur ⁊ qualiter puniatur.in.c.j.n.1.⁊.3. de plus peti. 150
Plus petentem an poſſit penitere vſque ad ſententiam.ibi.nu.6.
Plus petens in quibus caſibus non punitur.ibi.nu.8.
Plus petens non incurrit penam niſi conuincatur.ibi.
Plus petere dicitur etiam ille qui petit ex rebus obligatis viliorem. ibi.nu.11. 152
Quando aliquis plus petit an differatur iudicium in totum an fertur ſententia diffinitiua cum penis.de quibus.ibi.nu.12.
7 **Pontes** reficere eſt actus pius quod eſt notandum pro teſtamentis ad pias cauſas.in ca.quod autem.nu.2. de peni.⁊ remiſ. 173
7 **Populi** tenentur ex facto principis.in.c.non eſt.numero.4. de ſponſa. 5
4 Populus põt ſtatuẽdo vel per viã cõſuetudinis tollere tẽpus datum iudicatis in actionibꝰ perſonalibus.in.c.veniẽtes.nu.5.de iureiu. 142
1 Populus non poteſt ſibi eligere aliquem in prelatum.in.c.oſius epiſcopus.nu.4.de elec. 119
Populus poteſt habere ius preſentandi.ibi.nu.5.
1 Populus fit ex decem hominibus.idem in plebe: idem in gente.quid familia turba ⁊ cetu.in.c.j.nu.7.de elec. 118
Populus ſi non cõſentit electioni facte in aliquem epiſcopum illa electio irritatur ſi ex hoc oritur ſcandalum.ibi.nu.8.
2 Populus quomodo ſtatuit contra legem imperialem.in ca.j.nu.7.de tranſla.epiſco. 2
6 **Porticus** dicitur eſſe de domo.in.c.eccleſie.nu.10.de immu.eccle. 234
Inſultans ad porticum domus an cenſeatur inſultaſſe in domo adeo qđ cadat ſub ſtatuto puniente inſultantem in domo.ibi.
1 **Poſſe** dicitur ille qui poteſt facere vt poſſit.in.c.fi.numero.2. de elec. 184
7 Poſſe dicimus qđ de iure poſſumus: de iure ſcilicet communi non extraordinario.in.c.ſuper eo.nu.3.de ſen.excom. 195
2 Poſſe non dicitur quis ea que ſunt contra honeſtatem vel bonos mores vel ledunt famam eſtimationem vel opinionem.in.c.iuſta.nu.1.de offic.ordi. 122
Poſſeſſio canonicatus quomodo prebabitur.in.c.in geneſi.nu.5.de elec. 179
3 Poſſeſſio eligendi acquiritur exercitio eligendi citra alium titulum ⁊ non ſufficit interuenire in electione niſi det vocem ſcientibus ⁊ patientibus illis ad quos pertinet. in ca.cum eccleſia.nu.3.4.⁊.21.de cau.poſ. ⁊ proprie. 154
Et intellige vt in nume.35.
Poſſeſſio vel quaſi iurium incorporalium perditur quando quis excluditur a loco vbi talia iura exercentur ⁊ ſic non ſemper animo retinetur.ibi.nu.7.8.⁊.10.
Poſſeſſio iurium incorporalium ⁊ quot ⁊ quibus actibus acquiritur. ibi.nu.22.⁊.30.
Poſſeſſio incorporalium non acquiritur ſine licẽtia dñi que an preſumatur relinquitur arbitrio iudicis.ibi.nu.25. 155
Poſſeſſio incorporalium an acquiratur licet acquirens nõ intẽdebat vti tanꝙ iure ſuo.in.d.c.cum eccleſia.nu.26.eo.titu.
Poſſeſſio iuris eligendi acquiritur mala fide quo ad agẽdum interdicto recuperande non quo ad validitatem electionis.ibi.nu.31.⁊.34.
Poſſeſſio iuris eligendi an acquiratur per illos qui interfuerũt in poſtulatione.ibi.nu.54. 156
5 Poſſeſſio ciuilis perditur ſpacio.x.ann.puta quia eam neglexi per decennium vel quia ſcio alium ingreſſum ⁊ ſuſpicor poſſe repelli.in.c.vigilanti.nu.4.de preſcrip. 25
5 Poſſeſſio in beneficialibus quo caſu transferatur per inſtitutionem de beneficio factam.in.c.cum.bertoldus.nu.3.de re iudi. 69
Poſſeſſio an capiatur per perceptionem penſionis alicuius rei.ibidẽ. nume.37. 73
6 Poſſeſſio in beneficialibꝰ trãſfertur per inueſtituram factam poſt electionem ⁊ confirmationem.in.c.conſtitutis.nu.5.de appel. 115
2 Poſſeſſionis commodum quas vtilitates afferat.in.c.conſultationibus.nu.9.de offi.deleg. 77
Poſſidens releuatur ab onere probandi dominium.ibi.
2 Poſſeſſio alicuius rei an perdatur per renuntiationem metu factam. in.c.ſuper hoc.nu.44.⁊.46.de renun. 15
6 Poſſeſſio non datur illi qui nunquam habuit eã niſi prius oſtendat de ſuo titulo.in.c.poſt electionem.nu.14.de conceſ.preben. 69
7 Poſſeſſio lõgi temporis probat proprietatem matrimonij: ſecus regulariter in prophani.in.c.conſultationi.nu.5.de ſpon. 10
3 Poſſeſſione perdita nõ perditur dñium nec ecõtra.item poſita poſſeſſione non ponitur dominium nec econtra.in.c.ſepe.numer.6.de reſti. ſpo. 191
5 Poſſeſſio quomodo probetur tradita alicui.in.c.cum nobis.num.5.de preſcript. 33
5 Poſſeſſio an probetur per ſolutionem penſionis vel cenſus.in.c.bone memorie.nu.15.de appel. 118
2 Poſſeſſio non eſt auferenda alicui ſine cauſe cognitiõe.in.c. inter quatuor.nu.4.de maio.⁊ obe. 126
Poſſeſſio rei transfertur per inueſtituram que ſit de illa re.in.c. autoritate.nu.4.de inſtitu. 52
3 Poſſeſſio cum proprietate vel econtra an habeat aliquid commune. in.c.ij.nu.6.de iura.calum. 125
7 Poſſeſſio aliqñ capitur pro ipſa proprietate ⁊ poſſeſſor pro dño. in.c. qui cum fure.nu.4.de fur. 122
6 Poſſeſſio quo caſu acquirit̃ ſine actu corporali. remiſſiue.in.c. ex ore ſedentis.nu.7.de his que fi.a maio.par.capi. 72
Poſſeſſio preſumitur penes illum qui probauit ſemel poſſediſſe.in.c. olim inter.nu.5.de reſti.ſpo. 189
Poſſeſſio rerum incorporalium an perdatur ſine animo. ibidem.numero.4.⁊.16.
7 Ad perdendam poſſeſſionẽ an requiratur neceſſario animus ⁊ corpus ſicut in acquirenda.in capitulo primo.numero.5.de regulis iuris.206

106

1 Poſſeſſio iurium incorporalium ad hoc vt queratur que ſunt neceſſaria.in.c.bone memorie.el.ij.nu.20.de poſtu.prela. 114

6 Poſſeſſio colorata vel non colorata quomodo ⁊ que dicatur.in.c.cum noſtris.nu.23.de conceſ.preben.fo.60.⁊ in.c.literas.nu.9.eo.ti. 55

Poſſeſſiõis tituluꝫ nemo cogit̃ alteri dicere niſi iudici ⁊ hoc intellige in beneficialibus in quibus exuberat ſuum officium.ibi.nu.34. 60

3 Poſſeſſio non probatur probato dominio.in.c.cum ad ſedem.nu.17. de reſti.ſpolia. 187

Poſſeſſio vtrum probet dominium etiam iũcta fama vicinie ⁊ ſic qui poſſidet an preſumatur dominus.ibi.nu.20.

6 Quaſi poſſeſſio iurium dꝫ articulari ſuper exercitio actuũ ſi tantum competunt quaſi poſſidentibus illud ius qꝺ intendit probare aliquis ad ſe pertinere.in.c.dilecto.nu.7.de preben. 34

3 Poſſeſſio ex mandato iudicis poteſt apprehendi per ipſum principalem intellige quando iſte actus fit coram iudice.in.c.cum dilecti.nu.6. de dolo ⁊ contu. 203

6 Poſſeſſiones minus vtiles eccleſie poſſunt de cõſenſu capituli permutari vel alienari vel vendi ⁊ ex pretio vtiliores emere.in.c.vt ſuper.nu. 1.⁊.3.⁊.4.de reb.eccl.alie. 76

5 Poſſeſſio nõ eſt alicui auferẽda ſine cauſe cognitione.in.c. decetero.n. 7.de re iudi. 52

Poſſeſſio bonorum adiudicatorum quando capitur requiritur citatio partis.ibi.nu.112.

1 Poſſeſſio tanti tẽporis cuius non extat memoria hꝫ vim tituli qñ datur capacitas in exercente.in.c.quanto.nu.2.de conſue. 94

Poſſeſſio bonorum adiudicatorũ transfertur in creditorem per nuntium a longe ſtantem ⁊ bona ipſa videntem ſm̃ veram opi.Ab.in.c.cũ aliquibus.nu.8.⁊.10.de re iudi. 53

Poſſeſſionẽ vnius beneficij quando quis vult accipere dꝫ omnium rerum ipſius beneficij poſſeſſionẽ accipere ⁊ non ſufficit ſi acceperit poſſeſſionẽ vnius pro omnibus niſi conſuetudo ſit in contrarium.ibi.n.9.

Poſſeſſio beneficij acquiritur in conſpectu beneficij licet non intrauerit actualiter etiam ſi alius ſit in poſſeſſione dummodo contra eum ſit lata ſententia.ibi.nu.10.

3 Poſſeſſio non transfertur in alium per traditionem fuſtis vel alterius rei niſi de hoc ſit ſpecialis conſuetudo.in.c.cum veniſſent.nu.17.de reſtitu.ſpolia. 174

Poſſeſſio epiſcopatus vel alterius dignitatis que ex conſuetudine acquiritur per inſtallationem in aliqua ſede non poteſt acquiri per inſtallationem factam in alia ſede.ibi.

3 Poſſeſſione alicuius rei quis non priuatur niſi citetur:ſcilicet quãdo poſſet cõpetere poſſeſſori aliqua defenſio.in.c.accepta.nu.6.de reſtitutione ſpolia. 167

Poſſeſſionem alicuius rei non licet accipere illi cui illa res eſt collata vel per ſententiam adiudica.ibi.n.6.

5 Poſſeſſio naturalis aliquo caſu ſufficit ad preſcribendum.in ca.illud autem.nu.7.de preſcrip. 26

3 Poſſeſſio an perdatur ſi fuerit occupata per clandeſtinum poſſeſſoreꝫ domino abſente ⁊ que remedia habeat dominus iſto caſu.in.c.itẽ cum quis.nu.4.de reſti.ſpo. 172

1 Poſſeſſio an acquiratur eccleſie ſine traditiõe ſi de hoc non ſit conſuetudo.in.c.ex literis.nu.6.de conſue. 93

Poſſeſſio in pluribꝰ caſibꝰ transfert̃ ſine apprehẽſione.ibi.nu.9. 87

Poſſeſſio ſiue inueſtitura beneficij tam abſentis quam preſentis quomodo fiat.ibi.nu.10.

Poſſeſſio beneficij vtrum poſſit accipi propria autoritate ab habente titulum in beneficio.ibi.nu.11.

Poſſeſſio transfertur per conſtitutum.ibi.nu.14.

3 Poſſeſſio vel quaſi:proprietas vel quaſi:datur ſuper iſtis incorporalibus.in.c.cum olim.nu.6.de cau.poſ.⁊ proprie. 162

4 Poſſeſſionem ſi quis ingrediatur preſente domino an dominus preſumatur conſentire.in.c.nonne bene.nu.3.de preſump. 117

6 Poſſeſſio vera põt haberi in beneficialibꝰ ſine iuſto titulo lꝫ talis poſſeſſio non erit iuſta.in.c.cum noſtris.nu.6.de conceſ.preben. 58

Poſſeſſio quando dicatur habere plurimum iuris vel plurimum facti vel multum iuris ⁊ multum facti.ibi.n.14.

3 Poſſeſſio in beneficialibꝰ poteſt legitime haberi ſine titulo:beneficiuꝫ vero non.in.c.contingit.nu.13.de do.⁊ contu. 210

Poſſeſſio beneficij cõceſſi in titulũ poteſt accipi abſqꝫ alia licentia epi ſed dati in proprietatem ſecus.in.c.paſtoralis.nu.5.de priui. 93

3 Poſſeſſio rei volũtarie ſequeſtrate eſt penes illum penes quem eſt res ipſa.in.c.dilectus.nu.11.de ſequeſt.poſ.⁊ fruc. 222

5 Poſſeſſio alicuius rei ſi ꝓbatur equaliter fuiſſe apud duos eſt vtriqꝫ res illa adiudicanda.in.c.auditis.nu.18.de preſcrip. 34

6 Poſſeſſio facta a minore.xiiij.annis non obligat vſqꝫ ad illud tẽpus. in.c.noſtram.nu.1.de regu. 158

4 Poſſeſſionem alterius intrans dicitur aut violẽtiam committere aut iniuſte poſſidere.in.c.licet.nu.10.de proba. 22

3 Poſſeſſio rei ſequeſtrate penes quem ſit.in.c.j.nu.19.de ſequeſtr.poſ.⁊ fruct. 221

5 Poſſeſſionis commodum maximuꝫ eſt ⁊ parit multos effectus.in.c. cum ſuper.n.18.de re iudi. 68

6 Poſſeſſio non eſt penes conductorem.in.c.cum venerabilis.n.7.de relig.domi. 186

Poſſeſſio preſumitur penes detinentem.ibi.

3 Poſſeſſio poteſt haberi in beneficialibus ſine canonica inſtitutione in.c.in literis.nu.4.de reſti.ſpo. 169

Poſſeſſio euidẽter iniuſta nõ parit poſſeſſoriũ.ibi.nu.14.16.⁊.21. 170

Poſſeſſio beneficij iniuſta videtur poſtea approbata ſi ſuperior admittit poſſidentem ad aliquem actum ad quem beneficiati admittunt̃ ibi.nu.17.

Poſſeſſio antiquiſſima preſumitur iniuſta vel colorata ibi.⁊ nu. 26.

Poſſeſſio epiſcopatus vel alterius beneficij poteſt violenter acquiri ⁊ ex ea caſſatur remedium poſſeſſorium.ibi.nu.21.

Poſſeſſio beneficij quo quis eſt priuatus poteſt retineri.ibi.

Poſſeſſio rerũ ſpiritualium nõ põt teneri per laicũ ſine titulo.hinc eſt qꝺ ſi deijciatur non habet interdictum recuperande.ibi.nu.24.

Poſſeſſio vel quaſi iurium incorporalium qualiter acquiratur.remiſſiue.ibi.nu.32. 171

6 Poſſeſſio quã hꝫ per ſe ꝯſtituẽs nõ ſolum transfert̃ per conſtitutum: ſed quam hꝫ per colonũ vel alium.in.c.fi.nu.6.de precarijs. 78

3 Poſſeſſio ſi non poteſt probari a ſpoliato quid eſt ab eo agendum vt poſſit in ea reſtitui.in.c.olim.el.j.nu.14.de reſti.ſpo. 180

Poſſeſſio preſumitur de preſenti probando ſe aliqñ poſſediſſe.ibi.

6 Poſſeſſio non debet alteri conferri non vocato poſſeſſore etiam iniuſto.in.c.cum noſtris.nu.19.de conceſ.preben. 53

5 Poſſeſſio an transferat̃ ꝑ inueſtiturã.in.c.ꝑ illorũ.nu.12.de ꝑbẽ. 33

Poſſeſſio ſumitur aliqñ pro tota ſubſtantia rei puta pro proprietate. in.c.officij.nu.1.de peni.⁊ remiſ. 159

2 Poſſeſſio alicuiꝰ dignitatis ꝓbat̃ ꝑ exercitiũ alicuius actꝰ ſpectãtis ad illã dignitatem.Anto.in.c.vt noſtrũ.nu.2.de offi.archi. 67

1 Poſſeſſio antiquior habet preſumptionem pro ſe.in.c. cũ eccleſia.n.5. de elec. 151

7 **Poſſeſſorium** recuperande datur etiam pro iuribꝰ licet non habeatur dominium illorũ iurium puta ſi quis eſt expulſus preſtando vocem in capitulo ⁊c.in cap. olim.nu.11.de accuſa. 67

1 Poſſeſſorium datur etiam pro iuribus incorporalibus quibꝰ aliquis eſt ſpoliatus.in.c.querelam.nu.2.⁊.12.de elec. 143

3 Poſſeſſorium vbi tractatur an debeat tractari petitorium.in.c.ſignificauerunt.nu.14.de iudi. 47

6 Poſſeſſorium recuperãde competit fructuario.in.c.j.nu. 6. de immu. eccl.⁊ cemi. 222

6 Poſſeſſoriũ recuperãde poteſt intentari ad cadauer ſublatum:ſed qui intentat tale remedium ad hoc oportet qꝺ probet ſaltem apparẽter iuſtum titulum.in.c.cum liberum.nu.2.de ſepul. 135

Poſſeſſoriũ recuperãde qꝺ cõpetit ad ꝑſonas liberas dꝫ ſaltẽ ad hoc vt competat probari per ipſum agentem titulus apparẽter iuſtus nec admittunt̃ exceptiones concernentes intrinſecum defectum tituli:ſed reſeruantur in communi proprietatis.ibi.

6 Poſſeſſorium remediuꝫ competit pro cadauere reſtituẽdo.in.c.ex parte.nu.2.de ſepul. 135

2 Poſſeſſoriũ recuperãde an elidatur per exceptionem defectus proprietatis.Anto.in.c.conſtitutus.nu.3.7.10.11.⁊.12.de fil.preſby. 52

Poſſeſſorium recuperande datur non ſolum ad rem principalem:ſed etiam ad fructus.ibi.nu.6.

6 Poſſeſſorium recuperande non datur expulſo a ſimplici detẽtatione. in.c.propter.nu.11.de locato. 87

3 Poſſeſſorium recuperande vel retinende cõcurrit cum petitorio.in ca. paſtoralis.n.5.de cau.poſ.⁊ proprie. 178

Poſſeſſorium recuperande quotuplex ſit ⁊ pro quibus rebus competat ⁊ eſt idem ꝙ interdictum vnde vi.ibi.nu.15.

Poſſeſſorium retinende quotuplex ſit ⁊ pro quibus rebus datur ⁊ eſt idem qꝺ interdictum vti poſſidetis.ib.nu.16.

3 Poſſeſſorium an excludat petitoriũ.in.c.fi.nu.14.de ordi.cog. 150

6 Poſſeſſorium recuperande dat̃ ꝯtra quẽlibet perſonã nõ ꝑſtãtem obedientiam de facto ſuperiori.in.c.dilectus.nu.2.de capel.mo. 188

Poſſeſſorium recuperande an competat illi qui fuit miſſus in poſſeſſionem cauſa rei reſeruande ⁊ exinde fuit deiectus.in.c.j.nu.13.de ſequeſtratione poſ.⁊.fruc. 220

3 Poſſeſſorium adipiſcende ſi intentatur in beneficialibus an admittantur exceptiones concernentes defectum tituli.in.c.cum olim.nu.15.de cau.poſ.⁊ proprie. 163

3 Poſſeſſorium recuperãde cõpetit etiã cõtra ſpoliationẽ factã a iudice ordine iuris nõ ſeruato.in.c.eccl'ia ſancte marie.el.ij.nu.1.vt lit.pẽ. 218

2 Poſſeſſorium ⁊ petitorium poſſunt intentari pro certis annuis obligationibus ⁊ redditibus.in.c.peruenit.nu.3.de renun. 112

3 Poſſeſſorium retinende poteſt concurrere cum petitorio an autem ab eodem poſſint accumulari ⁊ a diuerſis ⁊ quid de alijs interdictis.in.c. cum dilectus.nu.5.6.⁊.7.de cau.poſ.⁊ proprie. 161

Obtinens

Obtinēs in poſſeſſorio ⁊ ſuccumbens in petitorio ⁊ ob hoc appellauit an appellatione precedēte exequetur ſentētiam ſuper poſſeſſorio. ibid. numero. 12. fo. 162.

3 Poſſeſſorium recuperāde nō admittit aduerſarium volentem incōtinenti probare dn̄ium ſecus in alijs poſſeſſorijs ⁊ quare. in. c. j. nume. 5. de reſti. ſpo. fo. 164.

3 Poſſeſſoriū ſolū ſemp pōt intētari lʒ cā ſit cōmiſſa cognoſcēda tā ſup petitorio ꝙ poſſeſſorio. in. c. cū ad ſedē. nu. 7. ⁊. 22. de reſti. ſpo. fo. 186.
Poſſeſſoriū recuperāde an ſit idem cū remedio canonis reintegrāda ⁊ quid differāt inter ſe. ibidē. nu. 25.

3 Poſſeſſoriū prius diſcutitur ꝙ petitorium. in. c. exhibita. nume. 9. de iudicijs. folio. 43.

3 Poſſeſſoriū retinēde vel recuperāde an detur depoſitario vel colono ⁊ ſimilibus qui non poſſidēt tam ꝯtra eū a quo habēt rem ꝙ ꝯtra aliū. in. c. cōtingit. nu. 20. de do. ⁊ ꝯtuma. fo. 211.

7 Poſſeſſorio ſi agaꝛ in matrimoniali non audiꝛ ꝓponēs de ꝓprietate niſi incōtinenti paratus ſit ꝓbare. in. c. veniēs. el. j. nu. 10. de ſpō. fo. 7.
Poſſeſſorio ſi agatur proprietatis quomodo excluditur in odiū ſpoliantis. ibidem.

3 Poſſeſſoriū recuperāde daꝛ ꝯ illū qui ſciēter ſucceſſit in vitiū. in. c. eccleſia ſancte marie. el. ij. nu. 8. vt lit. non ꝯteſt. fo. 218.

3 Poſſeſſoriū ⁊ petitoriū ſi ſimul ſint intētata ⁊ fuerint recepte ꝓbationes ſup vtroq; prius cognoſciꝛ ſup poſſeſſorio ſecus ſi nō fuerit ſuper vtroq; q2 nō poteſt tūc iudex accipere tm̄ ꝓbationes ſup poſſeſſorio. in c. ad vltimū. nu. 1. 2. ⁊. 3. de cau. poſ. ⁊ ꝓprie. fo. 152.
Poſſeſſoriū recuperāde vel adipiſcēde ſi intētaꝛ an admittaꝛ reus incipiēs de ꝓprietate vel de crimine. ibidē. nu. 4.

5 Poſſeſſorium an cōpetat pro iuribus perſonalibus. in. c. ſicut nobis. nu. 2. de re iudi. fo. 66.

3 Poſſeſſoriū recuperāde an detur ſpoliato poſſeſſione cuius erat penitus incapax. in. c. ex parte tue. nu. 19. de reſti. ſpo. fo. 184.
Poſſeſſorium cauſatur nō ſolum ex ciuili ſed etiam ex naturali poſſeſſione. ibidem. nu. 20.

3 Poſſeſſoriū recuperāde dum intētatur obſeruari debet ordo iudiciarius. in. c. ij. nu. 20. vt lite nō ꝯteſt. fo. 111.

3 Poſſeſſoriū ⁊ petitoriū in quo caſu cumulenꝛ. in. c. cū ſuper. nu. 1. 8. de cau. poſ. ⁊ ꝓprie. fo. 156.

6 Poſſeſſoriū intētatur nō ſolū ſi deſinit quis poſſidere ſed' etiā ſi poſſidet ſed nō libere. in. c. ſi. nu. 2. ne ſede vacā. fo. 65.
Poſſeſſoriū datur pro iuribus incorporalibus. ibidē.

5 Poſſeſſoriū recuperāde ſup iure ſubiectiōis pōt intētari ꝓbata poſſeſſione vel q̄ſi ⁊ q nūc ſubditi nolūt ei obedire quo caſu cēſeꝛ ipm̄ ſpoliare iure ſubiectiōis qꝺ i ipſos hʒ. in. c. ſuborta. nu. 2. de re iudi. fo. 75.
Sup poſſeſſorio qn̄ agiꝛ de ſubiectione quō ꝓnūtiabiꝛ. ibidem. nu. 3.

3 Poſſeſſoriū quare potius ſuſpēdit petitoriū intētatū circa eandē rez ꝙ circa diuerſas res. in. c. ex cōqueſtione. nu. 7. de reſti. ſpo. fo. 175.
Poſſeſſoriū habet priuilegiuʒ ſuſpenſiuū ſiue opponaꝛ ante ſiue poſt litem ꝯteſt. ibidē. nu. 8.

3 Poſſeſſoriū nō competit illi qui fuit expulſus a dn̄o de ſua poſſeſſiōe cum poſſeſſio aliqua nō eſſet penes expulſum. in. c. olim. el. j. nu. 1. et. 8. de reſti. ſpolia. fo. 178.

5 Poſſeſſoriū retinēde pōt intētari p ſeruū abſente dn̄o ſi turbaꝛ i ipoſſeſſione quā detinet noīe dn̄i. in. c. cū teneamur. nu. 3. de appel. fo. 98.

2 Poſſeſſoriū recuperāde daꝛ ꝓpter ſpoliationē iudicialē. Ant. in. c. veniens. nu. 4. 9. 10. ⁊. 11. de fil. presby. fo. 52. ⁊ ſeq.
Poſſeſſoriū recuperāde daꝛ ꝯ quēlibet in vitiū ſuccedētē. ibidē. nu. 4.

3 Poſſeſſoriū incūbit pro iurib' incorporalibus. in. c. olim inter. nu. 4. de reſti. ſpo. fo. 190.

2 Poſſeſſoriū recuperāde cōpetit ſpoliato a iudice nō iudicialiter procedēte. in. c. cū cauſa. nu. 4. de offi. deleg. fo. 86.

3 Poſſeſſorium recuperāde non datur illi qui fuit deiectus incōtinenti ꝙ incipit iniuſte poſſidere ſecus ſi ex interuallo reijciaꝛ. in. c. ij. nu. 6. de reſti. ſpol. fo. 165.

2 Poſſeſſoriū recuperāde cōpetit ꝓbata poſſeſſione et ſpoliatione. in. c. cōſultationibus. nu. 1. de offi. deleg. fo. 76.

2 Poſſeſſoriū reintegrāde qn̄ deꝛ ſpoliato vigore ſn̄ie nulle. in. c. ex inſinuatione. nu. 4. de ꝓcu. fo. 140.
Poſſeſſorium recuperande an detur illi qui poſſidebat rem cōtra ius cōe. ibidē. nu. 10. ⁊. 11.

3 Poſſeſſoriū recuperāde datur etiā ꝯ ſingularē ſucceſſorē ſed ſecus interdictū vnde vi. in. c. ſepe. nu. 5. de reſti. ſpo. fo. 191.
Poſſeſſoriū recuperāde nō ſolū cōpetit ad reſtitutionē oīmode poſſeſſionis ſed etiam ad reſtitutionē libere poſſeſſionis. in. c. piſanis. nu. 1. 8. 12. 13. de reſti. ſpoli. fo. 192.

3 Poſſeſſor non cōſtituitur in mala fide per ſolam reclamationem cōtra eum factā. in. c. cum olim. nu. 5. de cau. poſ. ⁊ proprie. fo. 162.

3 Poſſeſſores etiam violenti ſpoliati habēt interdictū recuperande ſed non interdictum ne vis fiat ei ⁊ ad exhibendum. in. c. in literis. nu. 5. de reſtitu. ſpo. fo. 169.

Et de ratione vide. ibidem. nu. 8.
Poſſeſſor non tenetur oſtendere titulum poſſeſſionis ſue quādo poſſeſſor non habet contra ſe preſumptionem aliquam: al's ſecus. ibidem. numero. 18. fo. 170.

6 Poſſeſſor nō cogiꝛ oſtēdere titulū ſue poſſeſſionis niſi poſſeſſio ſit cōtra ius. in. c. quāto. nu. 8. de cēſi. fo. 202.

3 Poſſeſſor malefidei nō excuſaꝛ qn̄ timeaꝛ reſtituere fruct' poſt lit. conteſta. ꝓpter iuſtā cām litigādi. in. c. grauis. nu. 15. de reſti. ſpo. fo. 178.
Poſſeſſor malefidei quis preſumitur poſt lit. cōteſta. ex preſumptione iuris ⁊ de iure. ibidem.
Poſſeſſor an cōſtituatur in malafide ex eo qꝺ fuit ſibi denuntiatū rem quam poſſidet eſſe alienā. ibidē. nu. 16.
Poſſeſſor malefidei an quis efficiaꝛ q2 errat in iure. ibi. nu. 17.

3 Poſſeſſor violētus pōt incōtinenti repelli quō intelligaꝛ incōtinenti. in. c. olim. el. j. nu. 10. ⁊. 13. de reſti. ſpo. fo. 180.
Poſſidēs per aliū quo caſu perdit poſſeſſionē ⁊ quā ex defectu vel mortis illius per quē poſſidet. ibidē. nu. 11.

5 Poſſeſſor a nemine moleſtatus non pōt petere vt declareꝛ dn̄s niſi ab alio poſtea moleſteꝛ. in. c. cū cauſa. nu. 6. de re iudi. fo. 55.

3 Poſſeſſor bonefidei ſine titulo facit fructus ſuos induſtriales ⁊ naturales ꝯſumptos ſecus ſi hʒ titulū: q2 etiā nō cōſumptos itē fructus ciuiles facit ſuos. in. c. grauis. nu. 4. ⁊. 5. de reſti. ſpo. fo. 177.
Poſſeſſor bonefidei an teneaꝛ reſtituere fructus quos bona fide percepit ſiue ſit factus locupletior ſiue nō ex qua actione ⁊ ſi nō reſtituit ſpatium triū annoꝝ ꝑſcribit ipſos. ibidē. nu. 6. ⁊. 11.
Poſſeſſor malefidei ſine titulo teneꝛ ad reſtitutionē fructuū pceptorū etiam ſi ſint conſumpti ⁊ percipiēdorum rei vendi. ſine cauſa et officio iudi. ibidē. nu. 7.
Poſſeſſor malefidei cū titulo teneꝛ de perceptis de percipiēdis vero excuſatur ꝓpter titulum. ibidē.
Poſſeſſor bonefidei in dubio preſumiꝛ vſq; ad lit. conteſta. ⁊ non condēnatur in fructibus niſi appareat poſtea ab initio fuiſſe in malafide. ibidem. nume. 8.
Poſſeſſor bonefidei ab initio ⁊ poſtea incipit eſſe in malafide an teneatur reſtituere fructus ⁊ ad quos ⁊ qua actione tam de iure ciuili ꝙ canonico. ibidem. nu. 9.
Poſſeſſor malefidei ab initio ſi ſuperuenit bonafides an faciat fruct' ſuos. ibidem. nu. 10.

1 Poſſeſſor malefidei anteꝙ declareꝛ eſſe malefidei oēs fructus dʒ recolligere. in. c. cumana. nu. 12. de elec. fo. 172.

3 Poſſeſſor malefidei qui teneꝛ de fructibus qui pcipi potuiſſent an intelligatur qui percipi potuiſſent a poſſeſſore vel petitore. in. c. grauis. nu. 13. de reſti. ſpo. fo. 178.

3 Poſſidere ſe negās ſi ꝯuincaꝛ de mendacio an perdat poſſeſſionē. in. c. cū cauſam. nu. 18. de iura. calū. fo. 128.

2 Poſſidere pacifice nō dꝛ quis bn̄ficiū in quo patiꝛ ꝯtrouerſiā iudicialem. Anto. in. c. ij. nu. 4. de renū. fo. 21.

3 Poſſidēs noīe alieno ⁊ deiectus pōt intētare remediū poſſeſſoriū nomine tn̄ illius cuius poſſidet. in. c. ex parte. nu. 21. de reſti. ſpo. fo. 184.
Poſſidens nomine alterius et moleſtatus poteſt agere interdicto vti poſſidetis. ibidem.

1 Poſſidēs beneficium minus canonice non dicitur proprie cōmittere furtū ſed in fructibus vere cōmittit furtū. in. c. dudū. el. ij. numero. 19. de electio. fo. 177.

5 Poſſidere deſinēs dolo habetur pro poſſeſſore. in. c. aduerſario. nu. 6. de excep. fo. 19.
Poſſeſſor qui a principio fuit in dolo vel in mala fide teneꝛ re pempta vel ſi ſine dolo deſierit poſſidere. ibidē. nu. 7.
Poſſeſſor quō ꝓbabiꝛ dolo deſijſſe poſſidere. ibidē. nu. 8.
Poſſeſſor qui rem ad quā ꝯueniebatur deſijt poſſidere an condēnabitur ⁊ ad quid ⁊ quomodo ⁊ an teneaꝛ ad fructus ſi rem nō poſſidet ſine culpa. ibidē. nu. 12.

5 Poſſidēs per aliū precario poteſt illam poſſeſſionē cū violētia capere q2 dicitꝛ potius ſe defendere ꝙ violentiā inferre. in. c. decetero. nu. 13. de re iudica. fo. 53.

5 Poſſidēs ꝓſumitur iuſte poſſidere niſi aliud appareat in cōtrarium. in. c. veniēs. nu. 31. de ꝓſcrip. fo. 44.

3 Poſſidere in ꝓſenti quō quis preſumaꝛ ſiue ſit viuus ſiue ſit mortuus ſi ꝓbaꝛ ſemel poſſediſſe tam in re mobili ꝙ in immobili tam ſi negat ſe poſſidere ꝙ ſi aſſerat. in. c. cū ad ſedē. nu. 15. de reſti. ſpo. fo. 187.
Poſſidere ꝓſumiꝛ qs eo ipſo qꝺ ꝓbatur detinere. ibidē. nu. 21.

6 Poſſidēs pendente iudicio proprietatis eſt tuēdus in poſſeſſione ſua. in. c. cū veniſſent. nu. 1. de inſtit. fo. 53.
Poſſeſſio alicuius rei innata vera ꝓſumptione ſufficit ad repellendū proprietariū illius rei niſi declaret defectū tituli ꝓſumpti lʒ regulariter ſola poſſeſſio nō ꝓſit ꝯtra proprietariū. ibidē. nu. 8.

3 Poſſidens aliquā rem vitioſaʒ an preſumatur ſcire vel ignorare. in. c. ſepe. nu. 14. de reſti. ſpo. fo. 191.
Poſſeſſor malefidei ſpoliatus habet remedium. d. c. ſepe. ibidem. numero. 17. folio. 192.

Poſſeſſoꝛ bonefidei quo remedio teneť reſtituere rē quā bonafide habet pꝛioꝛi poſſeſſoꝛi.ibidē.nu.8.

5 Poſſidere quiete qs dicit qñ non ſtimulať in iudicio ſyncere vere qñ habet bonā fidē.in.c.ſanctoꝝ.nu.2.de pſcrip.fo.23.

5 Poſſidere rē pacifice qs non dicit ſup qua eſt mota ſibi queſtio.in.c.j.nu.3.de cōfir.vti.vel inuti.fo.140.

3 Poſſidens res eccleſie pꝛeſumiť in mala fide.in.c.ſi clericus.num̄.2.de foꝛo compe.fo.60.

3 Poſſidens per alium quo moꝛtuo ingrediať poſſeſſionē ⁊ repellatur poteſt intentare interdictum reſtituēde in.c. cum veniſſent.numero.1.de reſti.ſpo.fo.173.

Poſſidens per aliū quo caſu habet interdictū recuperāde ſi ille ꝑ quē poſſidebat fuit deiectus.ibidē.nu.6.

Poſſeſſio naturalis poſtea adiūcta cū ciuili nō dicit de nouo acqſita ſed cōtinuata.ibidē.nu.7.

Poſſeſſio acquiriť per actū equipollentē actui coꝛpoꝛeo.ibi.nu.13.

Poſſeſſio acquiriť per cōſtitutum.ibidē.

Poſſidēs ciuiliter ſi ſcit aliū naturaliter illam rem poſſidere an perdat ⁊ per quātum tempus ſuam ciuilem.in.c.cū veniſſent.nume.16.de reſtitu.ſpolia.

6 Poſſidēs iure reſiſtente poſſeſſoꝛ malefidei appellať ⁊ eſt.in.c.cōſultationibus.nu.8.de iurepatro.fo.195.

2 Poſſidere pacifice beneficiū nō videť ille qui patiť cōtrouerſiam iudicialē ſuper ipſo beneficio.in.c.cū inter.nu.6.de renū.fo.10.

3 Poſſidēs immobilia quo caſu teneť ſatiſdare de iudicio ſiſti.in.c.fi.§.in alijs.nu.2.vt lit.nō ꝯteſt.fo.114.

2 Poſſidere ſi quis dolo deſierit qñ habeať pꝛo poſſeſſoꝛe.in.c.j.nu.5.de alie.mut.iudi.cau.fac.fo.165.

3 **Poſitionibus** reſpondeť per verbū credit vel nō credit.in.c.j.nu.27.de lit.cōte.fo.105.

3 Poſitio partim vera ⁊ partim falſa an poſſit in totū negari.in.c.j.numero.15.de plus peti.fo.151.

1 Poſitionibus reſpondetur per verbū credo.in.c.j.nume.1.de ſumma trini.⁊ fide catho.fo.12.

2 Poſitiones ſiue articuli ſi ſint impertinētes an reus cogať reſpōdere ſaluo iure ſuo.in.c.cū ꝯtingat.nu.13.de offi.dele.fo.100.

3 Poſitionibus criminoſis vtrū pars vel teſtis teneať reſpondere.in.c.cū ſuper.nu.16.18.19.de cōfeſ.fo.225.

Et an qñ quis teneať reſpōdere poſitioni criminoſe.ibi.nu.10.

Poſitioni criminoſe pars tenetur reſpondere qñ eſt de crimine publice infamata.ibidē.

3 Poſitiones pꝛoducēs an videatur cōtenta in eis cōfiteri.in.c.examinata.nu.3.de iudi.fo.38.

3 Poſitionibus pars debet reſpōdere nō aūt eius aduocatus quem reſpondentem iudex debet repellere niſi pars ſit ſimplex.in.c.paſtoꝛalis.nume.8.de iudi.fo.37.

3 Poſitiones cōfeſſiones ⁊ interrogationes poſſunt fieri ante ⁊ poſt lit.cōteſta.in.c.fi.nu.5.de ꝯfeſ.fo.226.

5 Poſitionibus iuris ſcripti nō eſt reſpōdendū ſecus iuris non ſcripti vt eſt ꝯſuetudo.in.c.ſepe cōtingit.nu.3.de ap.fo.112.

1 Poſitionibus criminoſis an quis teneať reſpōdere.in.c.dudum.el.ij.nu.7.de elec.fo.176.

3 Poſitiones pꝛoducēs videť in eis cōtenta cōfiteri ſecus ꝓducēs interrogationes.in.c.cū cauſam.nu.16.de iura.calū.fo.128.

Poſitiones poſſunt fieri vſq; ad cōcluſionē in cauſa nam ſuccedūt loco ꝓbationū.ibidē.nu.20.⁊.21.

Poſitiones ſupfluas ⁊ impertinētes pōt iudex cancellare.ibidē.

Poſitionibus eſt clare reſpōdendū alias reſpōſio interpꝛetabiť ꝯtra reſpōdentem.ibidē.nu.23.

Poſitionibus vel interrogationibus non reſpondēs an habeatur ꝓ confeſſo.ibidem.

Poſitiones poſſunt fieri ante ⁊ poſt lit.cōteſt.ibi.nu.25.

1 **Poſtulatio** admiſſa per ſuperioꝛē habet vim electionis ⁊ confirmationis.in.c.gratum.nu.13.de poſtula.pꝛela.fo.110.

1 Poſtulatio dependet a gratia et debet humiliter peti.in.c.j.nume.4.de poſtula.fo.107.

1 Poſtulationem caſſatam innouātes pꝛiuātur poteſtate eligendi.in.c.gratū.nu.1.⁊.3.de poſtu.ꝑla.fo.109.

1 Poſtulatio venit ſub noīe electiōis etiā in materia penali.in.c.in cauſis.nu.10.de elec.fo.150.

Poſtulantes poſſunt a poſtulatione recedere anteq̄ pape pſenteť ſecꝰ in electoꝛibus.ibidē.nu.13.

1 Poſtulantes nō poſſunt a poſtulatione recedere ſi eſt pꝛeſentata pape niſi cū voluntate ſuperioꝛis.in.c.bone memoꝛie.el.ij.nume.1.10.⁊.12.de poſtula.pꝛela.fo.112.

1 Poſtulatus vtrū poterit repetere expēſas quas facit ſequuta variatione.in.c.bone memoꝛie.el.ij.nu.13.de poſtu.ꝑla.fo.113.

Poſtulatio poteſt cōfirmari ex cōſenſibus ſingulariter ſupueniētibꝰ.ibidem.nu.18.⁊.27.

1 Poſtulatio ſolēnis habet vim electionis et confirmationis.in rubꝛi.nu.1.de elec.fo.117.

1 Poſtulatio ſolēnis ſi eſt admiſſa habet vim electiōis.in.c.j.nume.34.de poſtula.pꝛela.fo.109.

2 Poſtulatus vigoꝛe indulgētie de qua in.c.fi.de trāſla.epi.poteſt aſſentire poſtulationi cui nō poterat alias poterit petere coꝛam ꝓximo ſuperioꝛe ⁊ appꝛobata poſtulatiōe ſine licētia pape poteſt trāſire ad aliā eccleſiam.in.d.c.fi.nu.15.

1 Poſtulatio ⁊ electio nō ꝓcedunt a pari nec arguiť de vno ad aliud.in c.publicato.nu.6.de elec.fo.183.

1 Per poſtulationē nullū ius acquiriť poſtulato etiā ꝙ ſit pſentata pape ⁊ tūc nō poſſunt partes a poſtulatiōe recedere ne illudať ſuperioꝛi.in.c.poſtulationem.nu.1.de poſtu.ꝑla.fo.116.

Poſtulatio nō admiſſa an ⁊ qñ inferat iniuriā ꝓ poſtulato vel poſtulantibus.ibidē.nu.2.

2 Poſtulare qd ſit.in rubꝛi.nu.1.de poſtu.fo.138.

1 Poſtulari vel eligi que pſone debeāt.in.c.fi.nu.3.de poſtu.ꝑla.fo.116.

Poſtulātes aliquē debēt oēm defectū poſtulati expꝛimere aľs nō valeret.ibidē.nume.9.

Poſtulātes an debeāt ꝯſentire ſue poſtulationi.ibidē.nu.11.

1 Poſtulātes admittūt ius poſtulādi ſi patiūtur poſtulatum ante confirmationem adminiſtrare ſe nō eligētes.in.c.bone memoꝛie.el.j.nu.2.de electio.fo.141.

Poſtulatus ⁊ electus adminiſtrantes ante cōfirmationem ipſo facto ſunt pꝛiuati.ibidē.nu.2.

Poſtulātes ⁊ eligētes aliquē per impꝛeſſionē laicoꝝ ſunt pꝛiuati ipſo facto poteſtate eligēdi.ibidē.nu.22.fo.143.limita vt per Abba.in.c.cū vintonieñ.in vlti.col.ver.ſed ꝯtra.eo.ti.

1 Poſtulatio qd ſit.in rubꝛi.nu.1.de poſtu.ꝑla.fo.107.

1 Poſtulatio facta a minoꝛi q̄ tertia parte collegij non valet.in.c.bone memoꝛie.el.j.nu.1.de poſtu.ꝑla.fo.111.

Poſtulatio per quā pꝛiuata vtilitas pꝛeferť cōi nō valet.ibidē.

Poſtulatio ſiue noīatio ſi ſunt legitime facte acquirunt ius poſtulato ſiue noīato.ibidē.nu.8.

Poſtulātibus nō licet a poſtulatione recedere ſi poſtulatio repꝛeſentata eſt ſuperioꝛi.ibidem.

Poſtulatio vtrū debeat admitti ſi numerus poſtulātium non eſt maioꝛ duplo.ibidē.nu.12.fo.112.

Poſtulatio dʒ admitti ſi eſt neceſſaria ⁊ iuſta.ibidē.nu.15.

Poſtulātes debēt ꝓuidere de aliquo ſtipēdio illi quē fecerūt oꝛdinare vt poſtularēt ⁊ nō poſtularūt.ibidē.nu.16.

7 **Potentiam** coeūdi non declarat niſus ad copulā.in.c.atteſtatiōes.nu.2.de deſpō.impu.fo.14.

7 Potentia coeundi pꝛobari poteſt per aſpectū coꝛpoꝛis.in.c.fi.nu.3.de eo qui cog.cōſan.fo.31.

7 Potentia ſi appareat poſt ſeparationem an matrimonium ſit reintegrandum ⁊ quid iuris ſi ad alia vota ſit deuētum.in.c.j.nume.7.de frigidi.⁊ maleſi.fo.34.

Potētia coeundi ſi ſit cū alia muliere ⁊ nō cū vxoꝛe quid agendum ſit.ibidem.nume.35.

7 Potentia coeūdi quomodo cognoſcitur.in.c.de illis.el.ij.numero.4.de deſpō.impu.fo.14.

3 **Poteſtas** vel alius officialis in tēpoꝛalibus non poteſt eligi in perpetuo.in.c.ſignificauerunt.numero.9.de iudi.fo.47.

1 Poteſtas eligēdi remanet penes nō delinquētes licet numero paucioꝛes ſi vero omnes delinquunt deuoluitur ad ſuperioꝛem.in.c.cū vintonieñ.nu.2.⁊.12.de elec.fo.144.

5 Poteſtas an poſſit cognoſcere de delicto cōmiſſo inter vel cōtra familiam ſuā.in.c.ꝓpoſuit.nu.9.de appel.fo.101.

2 Poteſtas vel quicūq; alius officialis an habeat poteſtatem in ſubditos ſi ſint extra pꝛouinciam.Anto.in.c.ex tuarum.numero.2.de auto.⁊ vſu pal.fo.20.

3 Poteſtas teneť ex facto ſuoꝝ officialiū.in.c.j.nu.7.de reſti.ſpo.fo.165.

7 Poteſtatem minuēdi habens in cauſa diminutionis reddituū nō videtur habere poteſtatem augēdi in caſu augmentationis reddituū.in c.fi.nu.3.de v̄bo.ſig.fo.190.

1 Poteſtatem habens aliquid faciēdi ſi illud ſibi cōmittatur ſub certa foꝛma poteſt illum actum expedire ⁊ valebit licet foꝛma nō ſit ſeruata niſi in cōmiſſione fuerit pꝛoceſſum ad vlterioꝛa.in.c.cum in veteri.numero.10.de elec.fo.174.

4 **Pꝛactica** pꝛobandi vel repꝛobādi inſtrumenta antiqua et qualiter pꝛobeť ꝙ ſcriptoꝛ fuerit notarius.in.c.ſignificauit.nu.7.de teſti.fo.76.

3 Pꝛactica quomodo tracteňť cauſe in ꝯuentione ⁊ recōuentiōe.in.c.j.nu.7.de mutu.peti.fo.99.

1 **Pꝛebenda** ſi fuerit collata duobꝰ quis pferať.in.c.cū.m.nu.14.de cōſtitu.fo.27.

6 Pꝛebēda non debet diuidi pꝛo integratione alterius.in.c.cū cauſam.nu.1.de pꝛeben.fo.48.

6 Prebēda licite pōt diuidi in duas ſi facultates ſuppetūt alias reintegrabitur ⁊ qñ pōt fieri diuiſio.in.c.vacante.nu.1.3.⁊.5.de preben. 35
Prebēde debiles reintegrantur ab aliqua alia pingui.ibi.nu.4.
6 Prebendarū vel canonicatuū vacatio nō daṫ in eccleſijs non numeratis.i.non eſt certus numerus canonicorū vel prebendarum ⁊ ſic eorum collatio non tranſit de vno in alium ſuperiorem.in.c.ex parte aſtenſis.nu.1.de conceſ.preben. 61
6 Prebēda ſiue beneficium an poſſit conferri clerico alterius dioceſis ſine literis commendatitijs proprij epiſcopi.in.c.fraternitati.n.2.de cleri.non reſi. 18
6 Prebenda annexa canonicatui eſt quid ſpirituale:ſeparata vero non.in.c.maioribus.n.4.de preben. 25
5 Prebende minuuntur ſi redditus eccleſie minuuntur.in cap.ex parte.nu.2.de conſtitu. 34
4 Prebendarius concurrens cum procuratore eccleſie eſt preferendus.in.c.ex literis.nu.3.de proba. 6
Prebēdarius habet legitimam adminiſtrationē ſicut alius rector eccle.ibi.nu.6.
Prebendarius non poteſt obligare prebēdam vltra tempus vite ſue.ibi.nu.7.
6 Prebenda connexa canonie diciṫ qd ſpirituale.alias ſec⁹ ⁊ poterit laico conferri ad ipſius ſubuentionem.in.c.dilecto.nu.6.de preben. 34
Prebēda non dicitur vacare in eccleſia ſi in ea nō eſt certus numerus prebendarum.ibi.nu.9.
4 Prebende ſacerdotales ſunt que habent onus celebrandi annexū.in c.dilecto.nu.3.de teſti. 74
6 Prebenda non habet in onus ſacerdotij annexum de iure cōi.in.c.cōſtitutus.nu.2.de conceſ.preben. 62
6 Prebenda iniuſta ⁊ tenuis quomodo reintegratur.in.c.cum cauſam.nu.3.de preben. 48
7 Prebenda que conſiſtit in bonis temporalibus poteſt eſſe penes laicum ſecus ſi eſt annexa.in.c.tua nos.nu.3.de ſimo. 88
1 Prebende que poſtea inſtituunṫ in eccleſia non debent eſſe minoris valoris quā prebende antique.nu.7.de conſti. 27
6 **Precarium** in neutro genere nō ꝯcediṫ ad certū ⁊ determinatum tempus etiam ſi pactum interuenerit:ſed precaria in feminino ſic.in.c.j.nu.1.de precarijs. 78
Precaria in feminino genere quid ſit ⁊ quomodo fiat.ibi.nu.3.
6 Precaria indebite facta per predeceſſorem reuocatur per ſucceſſorem.in.c.ij.nu.1.de precarijs. 78
6 Precarium conſtituitur per iſta verba:commodo tibi hanc rē ad talem vſum precario.in.c.vnico.nu.10.de commodato. 79
6 Precarium extinguitur ad voluntatem concedentis vel ei ſuccedētis etiam quod ſit appoſitum contrarium pactum.in.c.fi.nu.1.⁊.3.de precarijs. 78
Precarium tacite reuocatur morte illius cui fuit cōceſſum ⁊ alienatione ipſius rei.ibi.nu.2.5.⁊.8.
Precarium licet reuocetur ad libitum concedentis tamen eius morte non reuocatur.ibi.nu.6.
Precarium poteſt concedi ad certum tempus tamen ante illud finitū poteſt reuocari.ibi.nu.11.⁊.13.
Precarium conceſſum ad certum vſum ſi ante reuocetur poteſt agi cōtra reuocantem actione de dolo ſi ex hoc ille patiatur damnum.ibidē numero.13. 79
Habens rem precario dicitur poſſidere.ibi.nu.7. 78
7 **Preceptum** affirmatiuū ligat ſemper ſed non ad ſemp ſed loco ⁊ tempore debito.in.c.omnis vtriuſq₃.nu.20.de peni.⁊ remiſ. 176
3 Preceptum impoſſibile non ligat.in.c.j.nu.14.de dila. 132
3 Preceptum iudicis impoſſibile non ligat.in.c.cum dilecti.nu.20.de dolo ⁊ contu. 204
7 Preceptum iudicis non habet vim diffinitiue.in.c.ex parte.num.7.de verbo.ſignifi. 201
Preceptum quando dicatur fieri cum cauſe cognitione.ibid.
Preceptum iudicis cum clauſula iuſtificatoria neminē grauat ⁊ reſoluitur in ſimplicem citationem parte comparēte ⁊ petente reuocari.ibi.numero.8.
2 Preceptum iudicis ſine cauſe cognitione factum ⁊ iniquum nō trāſit in rem iudicatā.in.c.ij.nu.5.⁊.16.de reſti.in integ. 156
Precepto iudicis iniquo non tenetur quis obtemperare.ibid.
5 Preceptum quod iudex facit vel committit an ſit ſentētia ⁊ que.in rubri.nu.7.de re iudi. 47
3 Preceptum iudicis omne eſt interlocutoris.in rub.nu.1.vt lit.non cōteſta. 106
6 In preceptis multa reperiuntur ex inſtitutis ſanctorum patrū que tñ non reperiuntur ſcripta.in.c.j.nu.6.de celebra.miſſ. 709
3 Preceptum iudicis debet fieri cum cauſa.ita videṫ colligi.in.c.propoſuiſti.nu.11.de foro compe. 87
3 Preceptum de citando eſt quedam ſententia interlocutoria.in.c.fi.nu.20.de ferijs. 141
6 Preceptū ſine mandatū ſuperiori ſine diſtinctione factū admittit excuſationem probabilis cauſe.in.c.qd ſuper.nu.3.de vo.⁊ vo.re. 177
2 Preceptū etiā pape factum extra iudicium ſine cauſe cognitione non ligat qñ eſt factum ſuper cauſa que requirit ſententiam ⁊ cauſe cognitionem.in.c.cum ex literis.nu.9.de reſti.in integ. 148
5 Precepta nō ſolēt fieri ſine clauſula:⁊ ſi ſenſeris te grauatū:⁊ ideo habet vim ſimplicis citationis.in.c.j.nu.9.de cau.poſ.⁊ proprie. 152
6 Preceptum ſtatutum vel lex quorum interpretatio eſt dubia nō ligat non obſeruantem in peccato mortali.in.c.j.nu.8.de deci. 149
4 Preceptum iudicis non debet obſeruari ſi eſt difficile vel periculoſū ⁊ poteſt ab eo pars appellare ⁊ qd dicatur facile ſtaṫ arbitrio iudicis.in.c.accepimus.nu.1.de fi.inſtru. 100
Preceptum pape quamuis durum eſt ſeruandum ſi non cōtineat peccatum.ibidem.nu.2.
5 Preceptum factū circa ea que cōcernūt animū nō ſuſpenditur per appellationem vel ſic.in.c.ad hec.el.v.nu.1.de appel. 107
Preceptum factum de nō intrando aliquam poſſeſſionem ſuſpenditur per appellationem.ibi.
2 Preceptū impoſſibile nō ligat.in.c.p.⁊.g.nu.9.de offi.deleg. 103
7 Preceptum ſub pena excōicationis factū nō inducit excōicationē in contrafacientem ſi ad vlteriora nō fuerit proceſſum niſi dicatur quam ex nunc profert vel alia ſimilia verba.in.c.ex literis.nu.5.de matri.cōtrac.cōtra inter.eccle. 38
7 Preceptū iudicis mandās aliquid fieri ſub tāta pena ſi illud non fuerit factum nō per hoc incidit in penā quia eſt commonitio quedā de pena infligenda.in.c.ſicut tuis.nu.6.de ſimo. 88
6 **Pretium** rei ꝓhibite alienari nō debet eſſe nec penes emptorem nec vēditorem ſed penes illum cui eſt facta iniuria.in.c.de iure.nu.3.de iure patro. 194
3 Pretium ſuccedit loco rei in vniuerſalibus ſecus in particularib⁹ niſi ſuccedat autoritate ſuperioris vel alijs caſibus ſpecialibus.de quibus remiſſiue.in.c.eccleſia ſancte marie.el.j.nu.6.vt lit.pen. 217
6 Pretium rei eſt eſtimandum non ſm qd valet ipſa res libera ſed cum onere quod habet in ſe.in.c.in aliquibus.nu.3.de deci. 154
6 **Predia** ſunt tacite obligata pro decimis ⁊ tributis non ſolutis.c.tua nobis.nu.10.de decimis. 151
Predium emptum ex pecunia nō decimata ſubiacet decime reſpectu illis pecunie.ibi.nu.13.
Predium ex quo veniebat ſoluēda certa gabella ſi fuerit locatū onus ſolutionis gabelle incumbit cōductori ⁊ nō domino.ibi.nu.14.
6 Predia de quibus ſunt ſoluende decime ſunt danda colenda talibus a quibus ſine cōtractione poſſit eccleſia decimas conſequi.in.c.in aliquibus.nu.1.de decimis. 154
3 **Predo** eſt reſtituendus in poſſeſſione niſi cōſtet in iudicio eū eſſe predonem.in ca.cum eccleſia.nu.26.de cau.poſ.⁊ proprie. 154
3 Predo ſemper eſt in mora.in.c.grauis.nu.14.de reſti.ſpo. 178
Predones reſtituuntur in poſſeſſione etiā qd cōſtet eos eſſe predones in beneficialibus.in.c.in literis.nu.9.11.⁊.14.de reſti.ſpo. 169
Predo ſi fuerit ſpoliatus habet interdictum vnde vi contra ſpoliantem licet ſpoliatus fuerit dominus.in.c.ij.nu.13.de ordi.cog. 144
7 **Predicatores** licite poſſunt petere temporalia pro ſuſtentatione.in.c.cum ex officij.nu.7.de preſcrip. 36
6 Predicare dicitur officium ⁊ valet ad multa.in.c.quod dei.num.3.de ſta.mona. 180
1 **Predeſtinatio** quid ſit ⁊ qd ſit preſcientia.in proe.ibi rex pacificus.nu.7.verſi.in gloſ.verſic.diſpoſuit. 9
2 **Preeminentia** in canonicis vel alijs quid opereṫ vide per totum.in.c.j.nu.2.de maioritate ⁊ obedien. 124
6 **Prefationes** indicāt quid ſit actum in cōcluſiōe intellige dubia.in.c.ex multa.num.6.de voto vo.redemp. 178
6 Preferri quis debeat an pſentatus a marito an ab vxore circa ius patronatus quod eſt in dote.in.c.fi.nu.8.de conceſ.preben. 64
Preſentatus a pupillo prefertur preſentato a tutore.ibi.nu.9.
3 **Prelatus** poteſt preiudicare eccleſie in requirēdis ſecus in inquiſitis.in.c.verum.nu.28.de fo.compe. 64
6 Prelati magis peccāt delinquendo ꝙ alij propter malum exemptum quod alijs dant.in.c.relatum.j.ne cle.vel mona. 138
6 Prelatus poteſt imponere penam pecuniariā clericis pro delicto.in c.vt clericorum.nu.10.de vi.⁊ hone.cleri. 7
3 Prelatus abſens citatus per edicta vel aliter vt reſpondeat de iurib⁹ ſuis per quantum tempus debet expectari intra ꝙ cōpareat.in.c.cum olim.nu.10.⁊.12.de dolo ⁊ contu. 205
2 Prelatus non poteſt in prelatura ſua eligere ſibi ſucceſſorē niſi ex cōſenſu ſolius pape.in.c.accepimus.nu.2.de pac. 133
1 Prelati negligētia eſt pctm̄ mortale.in.c.nihil.nu.3.de elec. 166

Prelatus agens pro iuribus eccleſie an poſſit cõtra eum aliquid obijci puta defectus tituli vel aliud crimen.ibi.nu.11.

Prelatus verus anteq̃ accipiat poſſeſſionẽ nõ põt adminiſtrare.ibi.

8 Prelatus nõ ſuccedit in vitium predeceſſoris ſui hinc eſt qd ſi ipſe eſt in bona fide preſcribit rem quam predeceſſor ſuus poſſidebat mala fide.in.c.grauis.nu.10.de reſti.ſpo. 177

5 Prelatus an et qñ poſſit tacite vel expreſſe iuribus eccleſie competentibus renũtiare.in.c.veniens.nu.21.de preſcrip. 43

Prelatus poteſt indiſtinctie preiudicare eccleſie quando reuertitur ad ius commune.ibi.nu.22.

Prelatus quando renuntiat tacite vel expreſſe an requiratur ꝯſenſus capituli.ibi.nu.23.

6 Prelati vel clerici cõſiliarij principis ſecularis an poſſint impune cõſulere principem circa mortem alicui inferẽdam.in.c.clericis.nume.9.ne cle.vel mona. 238

7 Prelatus an debeat ſe purgare de delicto commiſſo ante prelaturam ⁊ an proſit iudici ſibi purgatio per illum qui eum promouit.in.c.accepimus.nu.3.de purga.cano. 165

7 Prelatus ⁊ quilibet ſuperior poteſt a ſuis ſubditis de crimine incuſari.in.c.cum I.⁊ A.nu.1.de re iudi. 76

7 Prelatus preſbyter parochialis ⁊ ſimiles an poſſint accuſari aut denũtiari per alios q̃ parochianos vel ſubditos.in.c. qualiter ⁊ quãdo.el.ij.nu.24.de accuſa. 73

Prelatus nõ põt ſimulari curatori aut procuratori.ibi.nu.25.

1 Prelatus qui non poteſt alienare bona eccleſie nõ põt cedere liti que verſatur illis bonis.in.c.dudum.el.ij.nu.17.de elec. 177

5 Prelatus timens ne patronus preſentet aliquem nõ idoneum eccleſie ad preces forte aliquorum poteſt ipſum abiurare vt bonum et vtilem preſentet.in.c.conſtitutis.el.ij.nu.1.de appel. 115

Prelatus impeditus adminiſtrare propter ſenectutem remouetur et ei datur coadiutor.ibi.nu.9.

6 Prelatus quis dicatur.in.c.de multa.nu.21.de preben. 37

6 Prelatus bona que acquiſiuit poſt ſuam conſecrationem debet relinquere eccleſie.in.c.vt vnus.nu.1.⁊.2.de pecu.cle. 108

Prelatus vel rector eccleſie ſi emit aliqua bona noĩe ſuo an poſt eius mortem ſit iudicandum pro eccleſia an pro herede ipſius prelati ſimul ſuper dictis bonis litigantibus.ibi.nu.3.

Et vide in.c.j.de teſta.in.iij.not.

6 Prelatus male alienans bona eccleſie poteſt petere ipſam alienationẽ reuocari.in.c.ſi quis.nu.4.⁊.12.de reb.eccle.alie. 75

6 Prelatus inferior ep̃o habet ius inſtituendi priuandi ⁊ excõmunicãdi.c.referente.nu.2.de preben. 25

6 Prelatus an poſſit trãſigere vel liti cauſe ⁊ exceptioni competenti eccleſie renuntiare.in.c.j.n.8.de depoſito. 80

6 Prelatus poteſt dici largo modo rector eccleſie.in.c.tua nos.nu.2.de cleri.egro. 50

Prelatus vel quilibet ſacerdos poteſt remoueri ab eccleſia ſua ob bonum publicum ⁊ ob ſcãdalum vitandum quo caſu debet ſibi prouideri de bono cambio.ibi.nu.3.⁊.5.

2 Prelatus poteſt preiudicare eccleſie in omittendo licet cõtra eum poſſit eccleſia agere ad intereſſe.in.c.j.nu.9.de reſti.in integ. 154

6 Prelatus emens aliquid de pecunia eccleſie debet conficere inſtrumẽtum nomine eccleſie alias priuatur adminiſtratiõe.in.c.preſbyter.n.1.⁊.5.de pecu.cleri. 108

Prelatus ⁊ clericus ⁊ ſimiles non dicuntur domini fructuum beneficiorum ſuorum.ibi.nu.4.

6 Prelatus qui permiſit in negligendo vt res eccleſie preſcribantur vel cadant in commiſſum tenetur reddere eccleſiam indemnem.in.c.conſtitutus.nu.19.de relig.domi. 185

5 Prelatus quo caſu peccet nõ repetẽdo res eccleſie vel pauperũ ad hoc vt vitet ſtrepitum iudiciorum.in.c.ij.nu.4.de preſcrip. 22

Prelati delictum preiudicat eccleſie in omittendo.ibi.nu.6.

5 Prelatum non habere ⁊ inutilem habere paria ſunt.in.c.j.numero.7.de preſcrip. 22

Prelatus põt p̃iudicare eccl'ie in iudicialibꝰ,ſed in ꝯctu nõ.ibi.n.10.

9 Prelatus ſolus an poteſt reintegrare emphyteotam qui ceſſauit ſoluere canonem.in.c.potuit.nu.15.de locato. 89

6 Prelatus nõ debet ſine cõſilio capituli neq̃ inſtituere neq̃ alia negotia eccleſie tractare.in.c.nouit.nu.1.4.⁊.5.de his que fi.a prela. 67

Prelatus poteſt exercere minora negotia ſine conſenſu capituli:maiora vero non.ibi.nu.6.

Prelatus non tenetur etiam in arduis requirere conſenſum capituli ſubſiſtente cauſa rationabili.ibi.

Prelatus ſolus poteſt requirere beneficiatum vt reſideat alias ipſum priuare.ibi.nu.7.

Prelatus in notorijs requirit conſenſum capituli.ibi.

7 Prelatus inferior an poſſit eccleſias ſibi pleno iure ſubiectas vnire.in c.ſicut vnire.nu.3.de exceſ.prela. 145

Prelatus inferior dicitur habere iuriſdictionem epiſcopalem in eccleſijs ſibi pleno iure ſubiectis.ibi.

6 Prelatꝰ indebite alinãdo bona eccleſie ſine iuramẽto poteſt ipſamet venire contra dictã alienationẽ.in.c.cum veniſſent.nu.15.de inſt. 53

Prelatus q dum alienauit inꝯctu iurauit non cõtrauenire nec petere reſtitutionẽ in integrũ p̱ eccleſia nihilominꝰ ſi eccleſia eſt leſa põt iuramento non obſtante petere reſtitutionem in integrũ.ib.nu.16.⁊.18.

Prelatus non poteſt ſponte a ſe abdicare titulum prelature nec per iuramentum ſe obligare ad non adminiſtrandum.ibi.

Prelatus ſi committit delictum aduerſus dñm priuatur feudo invita ſua poſt vero reuertitur ad eccleſiam quando ſcilicet feudum pertinebat ad mẽſaꝫ prelati.ibi.nu.17.

3 Prelatus delinquens etiam cõtemplatione eccleſie punitur in ſuo patrimonio.in.c.j.nu.12.de dolo ⁊ contu. 194

Prelatus quo caſu preiudicat.ibi.

Prelatus in multis caſibus requirit conſenſuꝫ capituli circa adminiſtrationem rerum eccleſiarum.ibi.nu.14.

Prelatus ⁊ capitulum non poſſunt renuntiare iuribus ⁊ alijs introductis in fauorem eccleſie.ibi.nu.17. 195

Prelatꝰ delinquendo ſi nõ põt ſoluere debet luere in corpus.ibi.n.19.

Prelatus poteſt preiudicare eccleſie in querẽdis.in.c.j.nu.21.eo.titu.

Prelatus poteſt repudiare hereditatem vel legatum delegatum eccleſie.ibi.nu.22.

Prelatus poteſt preiudicare eccleſie in relictis cõditionalibus ipſi eccleſie factis.in.d.c.j.nu.23.de dolo ⁊ contu.

Prelatus in quibus rebus preiudicat eccleſie in non acquirendo tenetur de ſuo ad intereſſe.ibi.

Prelatus poteſt preiudicare eccleſie in queſitis quo ad modicam leſionem,ſecus quo ad magnam etiam cuꝫ conſenſu capituli niſi interuenerint ſolennitates requiſite.ibi.nu.24.

Prelatus preiudicat eccleſie in queſitis in omittendo tenetur tamen poſtea ad intereſſe.ibi.nu.25.

Prelatus non põt facere qd aliqua res data eccleſie recedat p̱pter aliquid factum vel non factum,ſed vna cum capitulo poſſet.ibi.nu.26.

Prelatus qui in iudicio non produxit exceptiones legitimas preiudicat eccleſie que tamen habet remedium reſtitutionis.ibi.nu.37.

6 Prelati nõ debẽt p̱ delictis ſtatim fulminare excõicatiões,ſed incipere a ſuſpenſione ⁊ interdicto.in.c.clericos.nu.3.de coha.cle.⁊ mu. 11

6 Prelatus non poteſt eſſe iudex lite orta inter ipſum ⁊ ſubditum.in.c.licet.nu.4.de regu. 163

1 Prelatus notorie crimínoſus an poſſit per ſubditum corrigi:id eſt vt ſubditus poſſit cõtra ipſum excipere de crimine.in.c.ſciſcitatus.nu.9.de reſcriptis. 53

2 Prelatus poteſt conuenire ⁊ conueniri ſine conſenſu capituli niſi res ſit ardua.in.c.contingit.nu.2.de tranſanc. 115

Prelatus an poſſit tranſigere ſine conſenſu capituli.ibi.nu.2.

7 Prelatus habẽs eccleſiã ſibi ſubiectã poteſt a preſbytero exigere rationem non quantum expendit quolibet die ſed quantum expendit in fabrica eccleſie:in.c.cum ⁊ plantare.nu.3.de priuile. 152

1 Prelatus citra ep̃m poteſt ad aliam prelaturam eligi: ep̃s vero debet poſtulari.in.c.cum inter canonicos.nu.1.de elec. 139

3 Prelatus male viuẽdo dicitur polluere eccleſiã cui preeſt quo ad opiniones hominum.in.c.veritatis.nu.2.de do.⁊ contu. 206

3 Ep̃s poteſt ſuſpendi ab officio ⁊ beneficio propter grauia crimina in ipſum iniecta ⁊ propter eius euidentem contumaciam.in.c.veritatis.nu.3.de dolo ⁊ contu. 206

Ep̃s depoſitus ab ordine pontificali non videtur depoſitus a ſacerdotali ſecus econtra.ibi.nu.15.

1 Prelatus vel rector agens pro iuribus eccleſie vel ſuis an formare debeat libellũ noĩe ſuo vel eccleſie.in.c.litere.nu.3.5.⁊.6.de dilatio. 134

Prelati ⁊ alij adminiſtratores rerum eccleſiaſticarum non ſunt domini ⁊ non poſſunt alienare niſi caſibus expreſſis.nu.4.

Prelatus reuocat procuratorem datum a conuentu.ibi.

Prelatus agit poſſeſſorio recuperande vel adipiſcende nomine p̱prio non eccleſie.ibi.nu.5.

Prelatus agens ſimpliciter an in dubio videat̃ agere nomine ſuo vel eccleſie ⁊ quid de tutore ⁊ ſimi.ibi.nu.7.

Prelatus an preſumatur acquiſiuiſſe de bonis eccleſie ſue.ibi.⁊ nu.8.

6 Prelatus qui obligauit eccleſiã pro debitis alienis ipſo facto eſt ſuſpẽſus ab adminiſtratione temporalium ⁊ ſpiritualium ⁊ eccleſia nõ tenetur.in.c.ſi quorundam.nu.1.⁊.2.de ſolu. 100

Prelatus poteſt obligare eccleſiam pro ſua ſuſtentatione.ibi.nume.2.

Prelatus qui mutuat pecuniam ipſius eccleſie alijs nõ dicitur res eccleſie male adminiſtrare.ibi.nu.9.

3 Prelati inferiores ep̃o etiã habẽtes collegiũ lꝫ iuriſdictionẽ in aliorũ perſonas de collegio iure cõi ſibi vendicẽt territoriũ tñ fori contentioſi non habent ſed tota prima dioceſis eſt territoriũ ep̃i.in.c.cũ contingat.nu.33.ver.prima concluſio.de fo.compe. 80

Prelati ſeculares citra ep̃m de criminibꝰ ſuorũ clericorũ etiã ſi depoſitionẽ nõ expoſcãt cognoſcere iudicialiter nõ valent,ſed ciuiliter ⁊ cognitionaliter in eos iuriſdictionẽ exercere poſſunt eis tñ premiſſis coram ordinario loci cõuenire poterunt.ibi.ver.quarta concluſio.

Prelati

Prelati inferiores inſtitutionem beneficiorum de iure communi vel priuilegio ſpeciali ſimpliciter indulto obtinentes clericos in eiſdem inſtitutos propter ſimplicem adminiſtrationem ſeu non reſidentiam deſtituere queunt ac eorum reſignationem recipere,ſecus ſi ex preſcriptione vel conſuetudine eis inſtituendi ius competat niſi beneficium pleno iure eidem ſit ſubiectum.ibi.ver.vij.concluſio.

3 Prelatus an noceat eccleſie in delictis commiſſis in iudicio.in.c.j. nu.36.vt lite non conte. 108

3 Prelatus preiudicat eccleſie patiendo rem eccleſie preſcribi.in.c.cū eccle.nu.49.de cauſa poſſeſſionis ⁊ proprietatis. 156

6 Prelatus poteſt indiſtincte donare fructus beneficij quos facit ſuos reſiduum vero non niſi interueniant requiſita.in.c.ceterum.nu.4.de dona. 104

2 Prelatus ⁊ maritus non poſſunt ſe abſentare ab eccleſia ⁊ vxore ſine cauſa ⁊ abſentando preſumuntur facere malitioſe.in.c.ſi.§.porro.nu. 2.⁊.13.vt lite non conteſt. 114

6 Prelatus an poſſit ſolus repudiare legatum eccleſie factum.in.c.tua nuper.nu.9.de his que ſi.a prela. 69

☞ Corſe.Vide Fride.de ſe.cōſ.ix.Bal.in aut.ſi qua mulier.C.de ſacroſan.ec.⁊ in.l.pupillorū.C.de rep.here.⁊ in.l.magis puto.§.fundū.ff. de reb.ec.⁊ in.l.cōtra iuris.§.ſi curator.ff.de pac.Lud.ro.cō.clxxxiiij. inci.viſis que narrantur in facto.Pe.de anc.do.Car.Jo.de imo.⁊.d. meū Barb.in.c.vt ſup.de re.eccle.nō alie.do.Car.in.c.de multa.de phē.⁊ in cle.gratie.de reſcrip.Jnn.in.c.admonet.de renū.⁊in.c.verū. de cōdi.apo.Abb.in.c.tua.de his que ſi.a prel.⁊in.c.qm̄.de deci.Lap. alle.xxvj.Lap.Abb.⁊ Do.de ſan.Gemi.in.c.j.de reb.eccle.nō alie.li. vj.Ro.in.l.ſi is qui heres.§.neq̧ filius.ff.de acqui.her.Dy.Ja.de are. Bal.⁊ Jmo.in.l.ſeruū filij.§.j.ff.d le.j.Pau.de ca.⁊.d.Alex.de imo. in.l.legatū.ff.eo.ti.ver.quid antē in prelato an ſine conſenſu capituli ⁊c.Et licet.d.Alex.in.d.l.legatū.dicat magis cōmunē opi.eſſe ꝙ nō poſſit.Mihi videt ꝙ cōis opi.eſt in contrariū ꝙ prelatus hoc poſſit. facit gl.⁊ quod voluit.d.Car.ibi.in.c.potuit.de loc.⁊ facit bonus tex. opti.argumētū.in.l.qui aūt.ff.de his que in frau.cre.⁊ in.l.ſi ſpōſus. §.ſi maritus.ff.de do.inter vi.⁊ vxo.⁊.l.ſeruus.⁊ qd voluit Sali.C.de pac.⁊ ꝙ voluit Bal.in.c.clerici.de iudi.⁊ Sali.in.l.pactū curatoris. C.de pac.⁊ in.l.j.C.qui admit.⁊ vide do.meū.Barb.in.c.fin.de ordi. cog.⁊ in.d.c.vt ſuper.⁊ plene per eundem in repet.rub.de cauſa poſ.⁊ ꝓprie.⁊ Ab.in.d.c.verū.vbi.s.Et vide oīno in addi.pxi.ſeq.

Prelatus an poſſit iniuriam ſibi factam punire.in.c.cum veniſſent. nu.11.de iudi. 31

7 Prelati inferiores a papa dum ſcribunt ſubditis debent appellare ipſos ſocios aut fratres dum autem ipſis a ſubditis reſcribitur debent appellari partes.in.c.quam graui.nu.5.de cri.fal. 133

6 Prelatus qui acquiſiuit ex induſtria ſua aliqua bona eccleſie poteſt liberius diſponere de bonis ipſius eccleſie quam alius qui nihil acquiſiuit.in.c.conſenſus.nu.de reb.eccle.alie. 74

Prelati poſſunt exigere ſeruitia a ſubditis que conſueuerunt preſtari dominis temporalibus.ibi.nu.3.

Prelat⁹ poteſt remunerare de bonis eccleſie illos qui ſe adhibuerūt pro ſeruitijs eccleſie.ibi.nu.4.

6 Prelatus licet debeat ſubuenire potius ſuis indigētibus quam alijs tamen grauiſſime peccat ſi facit eos diuites non ſubueniendo alijs indigentibus.in.c.inquirendum.nu.4.de pecu.cle. 109

9 Prelati licite poſſunt preſtare conſilium ⁊ auxilium dominis temporalibus pro ipſorum ſtatu conſeruando.in.c.non eſt.nu.4.de voto ⁊ voti redemp. 175

3 Prelatus quando per confirmationem acquirat poteſtatem adminiſtrandi ⁊ quando poſſeſſionem beneficij.in.c.cum ſuper.nu.14.cum plu.ſeq.de ca.poſ.⁊ pro. 157

Prelatus agēs pro iuribus eccleſie quo nomine agit ſuo vel eccleſie, ⁊ an teneatur oſtendere titulum ſue poteſtatis.ibi.nu.20.21.⁊.22.

5 Prelatus non eſt remouendus etiam ob notoriam infamiam ſi paratus eſt ipſam purgare.in.c.quia nos.nu.2.⁊.3.de ap. 105

Prelatus ſiue alius ſuperior non tenetur ob aliquod delictum deponere prelaturam in manibus aliquorum niſi ſuperioris niſi conſuetudo ſit in contrarium.ibi.nu.5.⁊.6.

7 Prelatus ſi receperit pecuniam ex pacto pro ordine conferendo cōmittit ſimoniam.in.c.ex tue.nu.1.de ſimo. 82

3 Prelatus cum capitulo poteſt preiudicare eccleſie.in.c.ſi diligenti. nu.24.de fo.compe. 75

6 Prelatus cum maiori parte capituli poteſt ſtatuere vt quilibet teneatur contribuere pro neceſſarijs impenſis eccleſie etiam aliquibus cōtradicentibus.in.c.ſi.nu.1.⁊.2.de his que ſi.a ma.par.ca. 72

6 Prelatus inferior epiſcopo poteſt de iure ſpeciali habere inſtitutionem vel collationem prebendarum ⁊ dignitatum eccleſie cathedralis ſed de iure communi non habet.in.c.ſi.nu.2.de inſti. 54

7 Prelatus tenetur ſi poteſt acquirere eccleſie ⁊ non acquirit.in.c.con queſtus.nu.9.de vſur. 126

6 Prelatus ⁊ capitulū poſſunt beneficio vacanti certum onus imponere ꝙ habeat ſubire ille cui beneficium confertur ⁊ iſta oneris impoſitio dz confirmari a papa.in.c.ſignificatum.nu.1.⁊.2.de prebend. 26

6 Prelati ſuſtinentes clericos ſuſpenſos celebrare priuantur beneficijs ⁊ deponuntur.in.c.clericorum.nu.1.⁊ nu.4.de vi.⁊ ho.cle. 7

6 Prelatus quilibet circa epiſcopum poteſt dimittere prelaturam ⁊ intrare religionem.in.c.quod dei.nu.11.de ſtatu.mona. 181

5 Prelato excommunicato etiā occulto ſimoniaco in ordine ⁊ notorie fornicatori impune nō paretur ſecus aliter in criminoſis.in.c.ad probandum.nu.17.de re iudi. 81

6 Prelatus ⁊ tutor ſi potuerunt acquirere eccleſie vel pupillo ⁊ non acquiſiuerunt tenentur eis de intereſſe:quia ſunt obligati acquirere ratione officij ſuſcepti.in.c.ex tranſmiſſa.nu.2.de deci. 149

3 Prelatus ⁊ miles nullo caſu coguntur cedere bonis.in.c.olim.el.ij. nu.8.de reſti.ſpo. 189

9 Prelatus poteſt emittere votum pro ſubſidio terre ſante etiam ſine licentia ſuperioris.in.c.ſi.nu.1.⁊.2.de voto ⁊ vo.re. 178

8 Prelatus non dicit dominus rerum eccleſiaſticarum ſed adminiſtrator ⁊ habens longiores habenas quam procurator.in.c.fraternitatē. nu.2.de dona. 103

Prelatus qui ex ſui negligentia patitur rem eccleſie preſcribi tenetur de ſuo ad intereſſe inquantum eccleſia eſt damnificata.ibi.nu.4.

5 Prelatus p̄iudicat ecclīe ſue in omittendo puta in pmittēdo rē ecclīe preſcribi tenetur tū de ſuo reſarcire.in.c.auditis.nu.34.de preſcri.36

5 Prelatus an poſſit eſſe iudex inter ipſum ⁊ ſubditum dum agitur de cauſa ſubiectionis.in cauſa vero eccleſie ſue poteſt eſſe iudex.in ca.ad audientiam.nu.7.8.de ap. 108

6 Prelatus qui cōcedit aliquod ius ſpirituale laico vel alienās indebite rem eccleſie deponitur in perpetuum ⁊ excōmunicatur ad tempus quouſq̧ reddiderit eccleſiam indēnem.in.c.quāuis.nu.5.de deci.148

6 Prelatus vendendo rem eccleſiaſticam non poteſt facere vel habere fidem de pretio idem in procuratore fiſci confeſſionem vero de pretio recepto poſſunt facere.in.c.ſi.nu.6.de precarijs. 75

6 Prelati omnes alicuius prouincie faciunt vniuerſitatem.in.c.nō eſt. nu.1.de regu. 158

6 Prelatus an poſſit ſolus repudiare legatū eccleſie factum.in.c.tua nuper.nu.6.de his que ſi.a prela. 69

☞ Corſe.Tu adde ꝙ abbas ſeu prelatus ſolus poteſt repudiare legatū factū eccleſie maxime de rebus immobilibus,ita cōcludit Fed.de ſe.conſi.ix.⁊ monet principaliter:quia dominium non eſt vere acquiſitū eccleſie ante acceptationem legati vnde repudiando potius nō acquirit ꝙ alienat ſed in non acquirēdo nō requiritur ſolennitas,pro hoc facit.c.cum apoſtolica.de his que ſi.a prela.vbi ſolēnitas requirit cum alienatur res que poſſidetur ab eccleſia,⁊ non eſt par eadēq̧ ratio lucra non capere ⁊ debita ſeu queſita perdere.l.ſi ſpōſus.§.ſi maritus.ff.de do.inter vi.⁊ vxo.⁊ in.l.ſi.C.de codicil.vbi ho.text. tenet tamen prelatus ſatiſfacere de ſuo quēadmodū tutor tenet ſi potuit acquirere pupillo ⁊ non acquiſiuit.C.arbi.tu.l.quicquid.⁊ eſt ho. tex.cū gl. xij.q.ij.in.c.ſi.⁊ gl.xvj.q.vj.§.ſi.que dicit qd in acquirēdis prelat⁹ poteſt facere conditionem eccleſie deteriorem:idem dicit Jnn.in.c.ij.de do.ad id idem qd notat ipſe.in.c.quoniā.de deci. Poteſt tamē in cōtrarium adduci.l.magis puto.§.fundus.ff.de rebus eorum.vbi dicit quod pupillus non poteſt repudiare fundum ſibi legatū:cū non poſſit alienare ſua.videtur ergo quod ex repudiatiōe ſequatur alienatio. poteſt dici quod ille.§.fundus.loquitur in pupillo qui nō habet adminiſtrationem rerū ſuarū ſicut prelatus in rebus eccleſie,in cōtrarium facit etiam.l.qui actionez habet.ff.de regu.iur.ibi dicit tex.qd habēs actionem ad rem videtur habere ipſam actionem ergo ſicut priuatus non poteſt alienare ſolus rem:ita nec ipſam actionē.do.Abbas.in.d. c.tua.in ver.vl.ſcias.in ſi.monet iſtā qd. ⁊ dici poteſt qd reſponderit per.c.cū apoſtolica.eo.ti.⁊ fatetur qd iſte caſus eſt dubius.dico ad cōtrarium qd proprie alienatur res que poſſidetur ⁊ non res que nondū eſt acquiſita,⁊ fateor qd non poteſt alienare actionē,ſcilicet acquiſitā ſed acquirendam:tamen ſi prelatus ſine cauſa repudiauit poteſt compelli vt ſatiſfaciat eccleſie de ſuo ⁊ hanc concluſionez puto veriſſimā: ⁊ adduco rationem,quia facilius abdicatur a nobis ius querendum quam queſitum.tex.eſt ad hoc celebris.in.l.qui autem.ff.de his que in frau.cre.vbi preiudicatur creditoribus in querendis nō tamen in queſitis.⁊ adduco domi.Cardi.in cle.gratie.de reſcript.in prima opp.in verbo oppono qd nō teneat renūtiatio vbi cōcludit qd renuntiatio ad rē pōt fieri ſine ſuperioris autoritate ſecus de iure in re.idē voluit in.c.de multa de preben.⁊ opti.ad hoc iſte tex.in cle.gratie.⁊ adduco Bal.in aut.ſi qua mulier.C.de ſacroſan.eccl.vbi idē ſentit.⁊ in.l.imperatores.ff.de pac.⁊ in.l.pupillorꝫ.C.de repu.here.⁊ in.c.clerici.de iud. ⁊ in.l.iubemus.ff.ad treb.⁊ in.l.cū proponas.C.de here.inſti.⁊ in.l.is qui.§.neq̧.ff.de acquiren.hered.⁊ in.l.magis puto.§.fundum.preallegata.do.Card.Pet.de ancha.⁊ domi.meus.d.And.barb.pleniſſime. in.c.vt ſuper.de rebus.eccle.nō alie.Jnno.in.c.admonet.de renū.Salice.in.l.pactum curatoris.C.de pac.vbi dicit qd tutor aut curator poteſt preiudicare pupillo ⁊ adulto in querēdis.gl.⁊ domi.Car.in.c.potuit.de loca.quod ſi emphyteota nō ſoluit debitum canonem per plures annos quod eo caſu erat priuādus emphyteoſi.Si tamē prelatus

recipit canonem preteritoꝛum annoꝛũ ꝙ videtur preiudicare eccleſie in iure recuperandi illã emphyteoſim.⁊ adduco Richard.de ſalice.in repe.l.j.C.de ſac.ſanc.ec.vbi ad finem dicit ꝙ imperatoꝛ poteſt preiudicare eccleſie in rebus querendis ⁊ mouetur per.l.fi.C.de acqui.poſ.⁊ adduco Inno.in.c.veniẽs.de preſcrip.vbi prelatus poteſt tacite renũtiare preſcriptioni impetrãdo priuilegiũ.⁊ ibi doct.Abb.poſt alios.⁊ adduco eundem Inno.in.c.verũ.de cond.appo.vbi prelatus poteſt non adimplere conditionem ex cuius implemento commodũ acquirit eccleſie.facit ꝙ voluit Bal.in.l.bonoꝛũ.C.qui admit.⁊ Sali.in.l.j.C.eo.ti.⁊ quod voluit idem Bal.in rub.de conſti.⁊ in.c.canonũ ſtatuta.de conſti.vbi tetigit ꝙ ſtatutum poteſt preiudicare in querendis.⁊ ꝙ voluit idẽ Bal.in quodam ſuo conſilio poſito inter conſilia Pe.de anc.in oꝛdine eſt conſilium.xj.vbi egregie conſuluit ꝙ põt ſtatutũ laicoꝛum preiudicare eccleſijs in querendis ⁊ quod voluit ⁊ cõſuluit Lud.ro.in conſi.clxxxiij.⁊.d.Abb.in.d.c.quoniam.nu.4.de deci.⁊ in conſi.ſuo.xxij.gl.in regula delictũ.de regu.iur.lib.vj.Pau.de ca.cõſi.xj.vbi pulchꝛe loquitur de intellectu.l.magis puto.§.fundũ.⁊ Ro.in.d.l.is qui.§.neq͡ȝ.ff.de acqui.here.⁊ adduco tex.in.d.l.ſi ſponſus.§.ſi maritus.ff.de dona.inter vi.⁊ vxo.vbi dicitur ꝙ licet donatio ſit ꝓhibita inter vi.⁊ vxo.tñ hoc procedit in rebus queſitis ſecus in rebus querendis facit quod no.in.l.ſeruus.C.de iudi.vbi hoc dicunt quod ſeruus poteſt preiudicare domino in requirendis.⁊ hoc voluit Bal.in.d.c.cum pꝛoponas.facit quod voluit idem Bal.in.l.j.C.qui admit.cum ſi.Et vide ſupꝛa in addi.pꝛoxi.

6 Prelaturam vel adminiſtrationem habere quis pꝛopꝛie dicatur.in c.requiſiſti.nu.14.de teſta. 123

7 Prelatus ſolus non poteſt remittere aliquid per quod ſit queſitum ius eccleſie.in.c.querelam.nu.1.de ſimo. 80

5 Prelatus qui habet ſcientiam rei aliene quam nomine eccleſie poſſit an teneatur illam reſtituere.in.c.ſi.nu.41.de preſcrip. 46

Prelato ſolo non creditur etiam vt teſti.ibi.nu.43.⁊.44. 47

3 Prelatus poteſt agere ⁊ conueniri ſine conſenſu capituli.in.c.cuȝ deputati.nu.8.de iudi. 40

7 Prelati delictum ſiue negligentia an noceat eccleſie.in.c.verum.nu.3.de condi.apo. 19

6 Prelati qui ex priuilegio vel ex conſuetudine aut preſcriptione poſſunt poꝛtare inſignia epiſcopalia an poſſint illa poꝛtare extra locum priuilegiatum.in.c.cleri.nu.8.de vi.⁊ ho.cle. 9

6 Prelati viſitantes dioceſim non poſſunt recipere aliquod genus munerum ⁊ ſi receperint non poſſunt abſolui a peccato niſi reſtituant duplum.in.c.pꝛocurationes.nu.6.de cenſi. 205

7 Prelatus poteſt preiudicare eccleſie in omittendo,ipſe tamen tenetur de ſatiſfaciendo omne damnum ad quod per negligentiam ſuam peruenit.in.c.ſi de terra.nu.4.de priui. 152

5 Prelato etiam notoꝛie crimino ſo obediendum eſt a ſubditis niſi in quibuſdam caſibus ſpecialibus.in.c.de prioꝛe.nu.4.⁊.5.de ap. 105

6 Prelatus poteſt pignoꝛare bona eccleſie pꝛo eius ſuſtentatione ſi nõ habet vnde viuat.in.c.de rectoꝛibus.nu.6.de cle.egro. 50

7 Prelatus habens liberam adminiſtrationem an poſſit aliqua donare.in.c.cum olim.el.ij.nu.15.de priui. 156

1 Prelati qui dicuntur.in.c.nihil.in.ij.no.de elec. 166

7 Prelatus excedens modum in coꝛrigendo vt toꝛquendo clericum.incidit excommunicationem.in.c.vniuerſitatis.nume.9.de ſententia excommuni. 186

4 Prelatus eccleſie collegiate poteſt agere nomine dignitatis ſue ⁊ conueniri ſine mandato capituli.in.c.inter dilectos.numero.11.de fide inſtru. 10

6 Prelatus male alienans bona eccleſie deponitur.in.c.ſi quis.n.10 de rebus ecc.non alie. 75

6 Prelatus ſi tempoꝛe pꝛomotionis erat pauper quicquid habet preſumitur de bonis eccleſie acquiſiuiſſe admittitur tamẽ pꝛobatio in contrarium.in.c.j.nu.1.3.5.de pecu.cle. 108

Et vide in.c.pe.in.§.no.eo.ti.

2 Prelatus habens coadiutoꝛem tenetur in adminiſtratione habere eius conſenſum.in.c.venerabili.nu.10.de offi.dele. 100

3 Prelatus cogetur cauſas criminales delegare laicis.in.c.ij.nu.7.de iudic. 8

Prelati qui dicantur.ibi.nu.16.

7 Prelati viſitatoꝛes pꝛouincie an ⁊ quando debeant habere expenſas.in.c.ſicut olim.nu.3.de accu. 74

Prelati plures ſi concurrant in eadem viſitatione an vnus impediat alium.ibi.nu.5.

1 Prelati mala vita inducit malam preſumptionem contra totam eccleſiam que ipſum tolerauit.in.c.per inquiſitionem.nu.2.de elec. 146

7 Contra prelatum bona dilapidantem quomodo pꝛocedatur ⁊ an debeat ei dari coadiutoꝛ.remiſſiue.in.c.ſi.nu.5.de accu. 75

1 Prelatus ſine iuſta cauſa non poteſt bona eccleſie vendere etiam cuȝ conſenſu cleri ⁊ populi,alias tenetur de ſuo.in.c.quod ſicut.§.ſuper eo.nu.5.de elec. 148

Prelatus iniuſte alienans res eccleſie non euitabit penã etiam ꝙ velit eccleſiam indemnem conſeruare.ibi.nu.14. 143

6 Prelatus vbicunq͡ȝ ſtat in aliquo collegio nõ vt prelatus ſed tanquã vnus de collegio non debet tenere caput ipſius collegij licet dignitas ſua ſit excellentioꝛ et vox ſua non preualet alijs licet ſit ponderoſioꝛ.in.c.poſtulaſtis.nu.8.⁊.14.de conceſ.preb. 63

7 Prelatus habens eccleſiam ſubiectam pleno iure an poſſit ſolus eius bona alienare.in.c.cum ⁊ plantare.nu.6.de priui. 152

7 Prelati qui dicantur ſtricte vel large.in capi.ſina.nume.3.de peni.et remiſ. 178

7 Prelatus habẽs aliquem ad ſua ſeruitia ſub certo ſalario donec de beneficio pꝛouideat ſibi an committat ſimoniam dando tale beneficiuȝ retinendo maxime ſibi ſalarium preteritum quod pꝛomiſerat.in capi.cum eſſent.nu.5.de ſimo. 79

Prelatus non debet multum ſe humiliare circa ſubditos ne contemnatur ab eis pꝛopter nimiam familiaritatem.in pꝛoe.Greg. 6

6 Prelatus obligatur naturaliter ex eius ſimplici conſenſu.in.c.ad aures.nu.3.de reb.ec.alie. 75

Prelatus debet contrahere cum illo de rebus eccleſie a quo recipit maioꝛem vtilitatem.ibi.nu.4.

Prelatus pꝛomotus per papam vel eius mandato iurat non alienare ipſo inconſulto quid autem operetur tale iuramentum.in.c.vt ſuper.nu.8.⁊.16.eo.titu.

Prelatus preſumitur applicaſſe menſe capituli ſi retinuit per annũ bona que reuerſa ſunt ad eccleſiam ex aliquo caſu feudatarij vel emphyteote.ibi.nu.10.⁊.13.

Prelatus ſolus poteſt reintegrare emphyteotam qui per non ſolutionem canonis cecidit a iure ſuo quod limita vt ibidem.

Prelatus quo caſu poteſt dare in emphiteoſim rem eccleſiaſticam vel eam alienare conſanguineo ſuo.ibi.nu.18.

3 Prelati inferioꝛes an preferantur epiſcopo eiuſdem loci in cognoſcendo in cauſis ſubditoꝛum ⁊ quam iuriſdictionem habeant.in cap.cum contingat.nu.21.28.⁊.29.de fo.compe. 77

Prelati inferioꝛes habentes iuriſdictionem in perſonas collegiatoꝛum an habeant poteſtatem deſtituendi quem a beneficio ſuo.ibidem numero.32.

Prelati inferioꝛes quo loco debent locare ſedes ſuas cum in figura iudicij cognoſcunt.ibi.nu.33.

3 Prelatus non eſt idoneus iudex in cauſa eccleſie ſue tamen ſi nõ recuſatur poteſt eſſe iudex.in.c.j.nu.2.de iudi. 3

6 Prelati factum nocet eccleſie in iudicio.in.c.cum olim.nu.5.⁊.13.de cenſi. 204

Prelati factum an noceat eccleſie.ibi.nu.12.

7 Prelatus ſimoniacus non poteſt conferre oꝛdines quia eſt ſuſpẽſus a ſuis.in.c.per tuas.el.ij.nu.2.de ſimo. 88

1 Prelatus non tenetur requirere cõſenſuȝ capituli in eo qđ ipſe habet iure deuolutionis.in.c.ne pꝛo defectu.nu.6.de elect. 161

Prelatus in acquirendo poteſt preiudicare eccleſijs.in.c.quoniã.numero.4.de deci. 146

Prelatus an poſſit repudiare hereditatem vel legatum delatũ eccleſie.ibidem.

6 Prelatus ſi ſine iuſta cauſa nõ acquiſiuit eccleſie tenet̃ de ſuo ſatiſfacere.in.c.tua nuper.nu.9.de his que ſi.a prela. 69

1 Prelatus non poteſt ad aliam prelaturam eligi ſed poſtulari.in.c.ſi.nu.1.4.5.de poſtu.prela. 116

6 Prelatus quaſi contrahit cum eccleſia acceptãdo prelaturaȝ.in.c.ex literis.nu.11.de pigno. 95

5 Prelatus licet poſſit pꝛo modica cauſa a regimine repelli tñ nõ ſufficit leuis cauſa.in.c.ij.nu.5.de ap. 88

1 Prelatus poteſt in aliam prelaturam poſtulari.in.c.bone memoꝛie.el ij.nu.1.de poſtu.prela. 113

5 Prelatus inferioꝛ citra epiſcopum poteſt habere iuriſdictionẽ in clericos etiam pꝛopꝛio epõ excluſo.in.c.dilectus.nu.3.de ap. 123

5 Prelatus licet poſſit eſſe iudex in cauſa eccleſie ſue tñ põt allegari.vt ſuſpectus.in.c.poſtremo.nu.6.de ap. 107

3 Prelatus an poſſit preiudicare eccleſie faciendo ⁊ diſtrahendo rem litigioſam.in.c.eccleſia ſancte Marie.el.j.nu.11.⁊.13.vt lit.pend. 218

Prelatus offerens ſe liti nomine eccleſie ⁊ ſuccumbat an preiudicet ipſi eccleſie.ibi.nu.12.⁊.13.

3 Prelatus preiudicat eccleſie in omittendo.in.c.imperatoꝛeȝ.nu.3.de iura.calum. 126

6 Prelatus nõ poteſt res vnius eccleſie alteri dare nec adinuiceȝ ꝑmutare ſine ipſarum conſenſu cum cauſa tñ poteſt facere.in.c.j.nu.1.2.4.⁊.5.de rebus eccle.alie. 73

Prelatus inferioꝛ epiſcopo an habeat ius autoꝛizandi in alienatiõibus rerum eccleſiaſticarum.ibi.nu.3.

1 Prelatus ſolus tenetur adminiſtrare ex officio ſibi iniuncto negotia communia inter ipſum ⁊ capitulum.in.c.edoceri.nu.2.de reſcri. 64

Prelatus põt agere ⁊ conueniri ſine licentia ⁊ conſenſu capituli non tñ in arduis.ibi.nu.6.⁊.9.

Prelatus ſolus poteſt alienare ex cauſa licita.ibi.

Prelatus ſolus poteſt conſtituere procuratorē ſed ſi vult facere ipſuȝ generalem vel in perpetuum requiritur conſenſus capituli.ibi.nu.8.

Prelatus an poſſit ratificare geſta per capitulum.ibi.nu.12.

7 Prelatus poteſt accuſari ab vno canonico ſue eccleſie.in.c.veniens. nu.2.de accu. 62

4 Prelatus lacerans priuilegia partis aduerſe an noceat eccleſie.in.c. accepimus.nu.5.de fide inſtru. 100

Prelatus preiudicat eccleſie ſue ſecundum terminos.l.diffamari.de inge.⁊ manu.ibi.nu.6.

1 Prelatus ſuſpenſus vtrum poſſit exercere iuriſdictionalia.in.c.canonicis.in.c.cum dilectus.nu.18.de conſue. 100

1 Prelatus poſſet eſſe iudex in cā ſue eccleſie.in.c.noſtri.n.5.de ele.129

6 Prelatus non debet practicare negotia eccleſie cū cōſenſu extraneorum ſed capituli.in.c.quanto.nu.1.⁊.2.de his que fi.a prela. 67

Prelatus quando habet aliquid facere cum conſenſu capituli debet habere maiorem partem.ibi.nu.3.

1 Prelatus non preiudicat capitulo delinquendo ſi illi de delicto non conſentit capitulum.in.c.damnamus.nu.2.de ſum.tri.⁊ fi.cat. 14

7 Prelatus ſi precipit alicui ſub pena excommunicationis vt aliquid faciat ſi non fuerit paritum non per hoc quis incurrit excommunicationem:qꝛ eſt potius quedam commonitio.in.c.ſicut tuis.nu.6.de ſimo. 88

Prelati maleficium quando poſſit ⁊ debeat palliari.in.c.niſi ſpecialis.nu.4.de auto.⁊ vſu pal. 8

6 Prelatus non tenetur de euictione ſi vendit rem eccleſie contrahēs ſecum expreſſe ſtipuletur ipſuȝ teneri de euictione.in.c.ad audientiā. nu.5.de reb.eccle.non alie. 77

Prelatus an poſſit emere rem ab eccleſia.in.c.poſſeſſiones.nu.3.eodem titulo.

6 Prelatus poteſt preſcribere contra capitulum.ſ.vt ſolus poſſit exercere pertinentia ad capitulum ⁊ econtra capitulum preſcribit contra prelatum.in.c.ea noſcitur.nu.6.de his que fi.a prela. 68

1 Prelatus eſt verus qui eſt pronuntiatus a papa in prelatum tamen nihil poteſt miniſtrare antequaȝ habeat literas apoſtolicas.in.c.qualiter.nu.1.de elec. 134

4 Prelatus iurans non alienare bona eccleſie inconſulto papa ſi alienat tenet alienatio.in.c.intellecto.nu.9.de iureiur. 164

2 Prelatus qui communiter reputatur,ſi non eſt geſta per ipſum non tenent.in.c.gratum.nu.11.de offi.deleg. 83

5 Prelati delictū ſimul preiudicat eccleſie.in.c.cū venerabilis.nu.29. de excep. 11

6 Prelati magis peccant delinquendo quam alij propter malum exēplum quod alijs prebent.in.c.magne.nu.7.de voto ⁊ vo.re. 177

6 Prelatus poteſt obligare bona eccleſie pro obſeruatione contractꝰ non tamen poteſt in ſpecie alienare.in.c.nulli.nu.3.de re.eccle.ali.74

1 Prelatus an ⁊ quando poſſit eligi ad aliam prelaturam.in.c.cum venerabilis.nu.2.de conſue. 98

6 Prelatus quo caſu poſſit inuitus transferri,remiſſiue.in.c.monachi. nu.6.de ſtatu mona. 179

2 Prelatus cuiuſcunque prelature excepto epiſcopo poteſt eligi:epiſcopus vero debet poſtulari.in.c.innotuit.nu.3.de elec. 137

3 Prelatus tenetur ſatiſfacere de contumacia predeceſſoris ſui.in.c.j. nume.2.de ſeque.poſ.⁊ fru. 220

2 Prelatura an poſſit dari ad tempus.Anto.in.c.j.veniens.nu.13.de ſi. preſby. 52

2 Prelatura reſpectu quarum dignitatem dicitur. Anto.in.c.j.nu.4. de eta.⁊ quali. 42

6 Qui tenetur aliquid facere ratione officij ſibi iniuncti nō debet ſi fecerit habere aliquod premium quod ad hoc fuit ordinatum.in.c.eccleſijs.nu.1.de cenſi. 201

Premium certum licet ſi ſtatutum capienti officiales tamen non debent habere aliquod premium ſi capiūt ex bannitos quia ratione officij tenentur,ibi.nu.2.

7 **Prepoſitus** quis proprie dicatur.in.c.quamuis.nu.1. de verbo.ſigni. 198

Preparatoria iudiciorum debent tractari ſecūdum leges fori in quo iudicium agitatur.in.c.j.nu.3.de conſti. 15

7 Preparatoria iudiciorum tam ſi litiget clericus quam laicus ordinatur ſecundum leges fori vbi quis litigat:deciſio vero ordinabitur ſecundum leges fori ipſius litigantis.in.c.j.nu.7.de no.ope.nun. 150

7 **Preſbyterorum** filij ⁊ aliorum clericorū in ſacris ordinibus adulterini dicuntur et non poſſunt matri ſuccedere.in ca.per venerabilem.nu.32.qui fil.ſint legitimi. 44

7 Preſbyter parochialis debet gratis ſpiritualia parochianis adminiſtrare.in.c.ſua nobis.nu.2.de ſimo. 84

6 Preſbyter parochialis poteſt delegari vnum ſuorum parochianorū ad modicum tempus ſine licentia epiſcopi.in.c.extirpande.in repe.§. qui vero.nu.12.de preben. 40

Preſbyter parochialis dicitur pater ſpiritualis omnium ſuorū parochianorum.in repe.in.c.cum eſſes.nu.6.de teſta. 116

7 Preſbyter parochialis ſi non poteſt eſſe ſine ſcādalo in parochia ſua epiſcopus debet ipſum mutare ad aliam parochiam etiam inuitū. in c.ex literis.el.j.nu.1.de homi. 111

6 Preſbyter qui caret medietate manus cū duobus digitis miſſam nō poteſt celebrare:alias vero ſacerdotales actus poteſt exercere.in.c. preſbyterum.nu.1.de cle.egro. 50

Preſbyter infirmus vel debilitatus qui non poſſet niſi cum ſcandalo celebrare eſt inhabilis ad celebrandum. ibi.nu.2.

Preſbyter qui non poteſt aſcendere altare ſine baculo non eſt permittendus celebrare.alias ſecus.ibi.nu.3.

Preſbyter deformis vel debilitatus non eſt irregularis ſed inhabilis ad celebrandum.ibi.nu.4.

6 Preſbyter parochialis habet iuriſdictionem in parochianos in foro penitentie non autem in foro contentioſo.in.c.ij.nu.7.de his que fi. a ma.par.capi. 71

Preſbyter parochialis nō poteſt neqꝫ excommunicare parochianos iure proprio nec eccleſiam ſuam interdicere.ibi.

Preſbyter parochialis poteſt ex cauſa ceſſare a diuinis ſi parochianus nō ſoluit decimas vel alias oblationes ſolitas.ibi.

Preſbyter parochialis poteſt alteri acquirere ex rebus pertinētibus ad ſuum officium vt in exemplis hic poſitis.in proe.Greg.nu.24. 8

2 Preſbyter parochialis habet curam ſuorum parochianoruȝ ſiue ſint laici ſiue clerici.in.c.cum ab eccleſiarum.nu.2.de offi.ord. 112

7 Preſbyter non poteſt nec abſoluere nec ligare parochianum alteriꝰ nec aliquem niſi ſit ſub parochia ſua.in.c.j.nu.7.de ſimo. 77

7 Preſbyter poteſt quis fieri ante collationem minorum ordinū.in.c. vnico.nu.4.de cle.per ſal.promo. 143

5 Preſbyter parochialis qui non exhibet ſacramenta parochianis ſi petat ab eis decimas poterit repelli quod non exhibet ſacramenta.in.c. cum inter.nu.21.de excep. 8

6 Preſbyteri ſi ſint parochiani non tenentur recipere ſacramēta a preſbytero parochiano ſed ab epiſcopo vel archiepiſcopo.in.c. dilectus. nu.12.de capel.mona. 188

7 Preſbyter ſi nō vult baptizare aliqueȝ ſine pecunia an debeat ille dare dictam pecuniam an vero baptiſmū relinquere.in.c.cū in eccleſia. nu.5.de ſimo. 78

7 Preſbyter hebrius celebrās nō premiſſa digeſtione dȝ priuari ecclia: quō pbaꝛ ꝙ nō digeſſerit.in.c.ſi conſtiterit.nu.1.4.14.de accu. 60

Preſbyter notorie criminoſus poteſt incōtinēti eccleſia ſpoliari etiā ſine accuſatore.ibi.n.10.

7 Preſbyter parochialis poteſt coadiutorem ſibi petere ad audiendas confeſſiones quando ipſe non poteſt ſolus.in.c.omnis vtriuſqꝫ.num. 14.de peni.⁊ remiſ. 176

6 Preſbyter non poteſt fieri minor vigintiquinqꝫ annorum.in.c.ſup inordinata.nu.9.de preben. 48

5 **Preſcriptio** non incurrit tempore hoſtilitatis.in.c.ex transmiſſa.nu.1.⁊.4.de preſcrip. 28

Preſcriptio continuatur cum tempore habili remoto tempore quo dormiuit.ibi.nu.4. 29

Preſcriptio dormit non ſolum tempore hoſtilitatis ſed etiam quando in loco nō redditur ius ex defectu iudicis vel rei quibꝰ caſibꝰ oportet qd actor proteſtetur qd non potuit ius ſuum proſequi.ibi.nu.5. Vide in nu.14.vbi videtur poni contrarium.

Preſcriptio interrumpitur vel dormit tempore peſtis.ibi.nu.7.

Preſcriptio licet currat tempore peſtis ſi in loco reddebatur ius tamen ille contra queȝ preſcribitur reſtituitur ex clauſula generali.ibi.

Preſcriptio dormit contra eccleſiam que aut non habet prelatum aut habet ſed inutilem.in.d.c.ex transmiſſa.n.8.eo.ti.

Preſcriptio dormit aduerſus eos qui nō valēt agere.ibi.n.9.⁊ nu.13.

Preſcribi non poteſt res que ſub conditione debetur.ibi.nu.10.

Preſcriptio currit etiam tempore feriarum licet aliquo caſu ille contra quem preſcribitur reſtituatur.ibi.nu.11.

Preſcriptio an ⁊ quo caſu currat aduerſus illum qui abeſt cauſa reipublice.ibi.nu.12.

Preſcriptio in caſibus in quibus interrumpitur vel dormit an interrumpatur vel dormiat ipſo iure an vero currat ſed aduerſus eam detur reſtitutio.ibi.nu.13.

Preſcriptio an indiſtincte non currat nō valēti agere.ibi.nu.14. 29

5 Preſcriptio non extenditur de caſu ad caſum.in.c.cum inter.nu.16.⁊ 17.de re iud. 62

Preſcribens vnum actum preſcriptionis non cenſetur preſcripſiſſe alios actus.ibi.

5 Preſcriptio qua preſcribuntur reſeruata principi requirit tempus cuius initio non eſt memoria.in.c.cum te.nu.21.de re iud. 79

7 Preſcriptio currit contra excommunicatum quia non poteſt interrumpere cum non agat.in.c.ad aures.nu.4.de ſimo. 83

5 Preſcriptio contra bona epiſcopi vt epiſcopi non currit minor quadragenaria idem contra bona capituli debita canonicis,vt canonicis.in.c.quarta.nu.5.de preſcrip. 23

p ij

Preſcriptio nō currit ſede vacante etiam circa bona communia prelato ⁊ capitulo.ibi.nu.6.

Preſcriptio contra bona eccleſie vel legata pia vel alia loca pia non currit minor quadragenaria.ibi.nu.7.

Preſcriptio non currit iacente hereditate.ibi.nu.8.

Preſcribere an poſſit emens res eccleſie vel a ſolo prelato vel ſine ſolennitatibus requiſitis.ibi.nu.12.

In preſcriptione ſeruitutum diſcontinuam cauſam habentiū duplicatur tempus in alijs preſcriptionibus determinatum, ⁊ an in hoc ſit differentia inter ius canonicum ⁊ ciuile.ibi.nu.13.⁊.14.fo.23.⁊ ſeq.

Preſcriptio circa bona patrimonialia clericorum non eſt minor quadragenaria.ibi.nu.15. 24

In preſcriptionibus fere nulla differentia eſt inter ius canonicum ⁊ ciuile.in.d.c. de quarta.nu.14.⁊.16.eo.tit.

Preſcriptio contra iura eccleſie habentia cauſam diſcontinuam currit non duplicato tempore contra priuatum.ibi.nu.18.

Preſcriptio contra laicum habentem rem communem cum eccleſia eſt quadragenaria niſi eſſet dare caſum quod ius eccleſie remaneret illeſum.ibi.nume.19.

Preſcriptio incohata contra priuatum cui ſuccedit eccleſia non finitur tanquam contra priuatum ſed contra eccleſiam.ibi.nu.20.

Preſcriptio incohata contra aliqueꝫ dormit ſi in eadem ſuccedat pupillus.ibi.

Preſcriptio ſeruitutum habentium cauſam diſcontinuam requirit tempus de cuius initio non extet memoria.ibi.nu.23.

In preſcriptione iuriū quando ſcilicet preſcriptio eſt contra ius commune requiritur titulus.ibi.nu.26.

Preſcribens vſumfructum debet habere titulum alias non preſcriberet.ibi.nu.27.

Preſcribens vſufructus equiparatur rei immobili licet vſufructus competat ad rem mobilem.ibi.

In preſcriptione iurium reſpicientium ⁊ obligantium ipſam perſonam requiritur titulus.ibi.nu.28.

In preſcriptione iurium requiritur neceſſario ſcientia ⁊ patientia illius contra quem preſcribitur ſecus in preſcriptione aliarum rerum que vere poſſidentur.ibi.nu.29.

3 Preſcriptio non currit contra eccleſiam carentem adminiſtratore immediato lꝫ habeat prelatum.in.c.ſi.§.porro.nu.5.vt lit.non conte. 115

Preſcriptio iurium incorporalium qualiter interrumpatur.in ca.illud autem.nu.21.de preſcrip. 27

Preſcriptio libertatis qualiter interrumpatur.ibi.nu.22.

Preſcriptio qualiter interrumpatur in criminalibus.ibi.nu.23.

6 Preſcriptio non currit nec cū titulo nec ſine circa confinia dioceſum epiſcopatuum prouinciarum ⁊ parochiarum niſi vbi legitime nō conſtaret de finibus.in.c.ſuper eo.nu.1.2.⁊.3.de parochijs. 142

6 Preſcriptio circa illa que ſunt ad publicam vtilitatem non valet.in c.extirpande.in repe.§.qui vero.nu.27.de preben. 44

3 Preſcriptio contra priuilegiū ꝓcedit.in.c.ſi.nu.6.vt lit.penden .219

3 Preſcriptio non currit contra poteſtatem pape.in.c.nouit ille.nu.16 de iudi. 33

2 Preſcriptione interrupta per citationem adhuc remanet interrupta licet inſtantia iudicij pereat.in.c.compromiſſum.nu.6.de arbi. 179

5 Preſcriptio non currit cōtra tributum vel cenſum debitum in ſignū ſubiectionis.in.c.ſignificauit.nu.6.de cenſi. 202

6 Preſcriptio preſumitur poſſeſſionis probata in principio ⁊ in fine que preſumitur ⁊ in medio interueniſſe.in.c.accedens.n.4.de conuer. coniuga. 170

7 Preſcriptio ſiue lapſus temporis facit quod amplius de delicto inquiri non poſſit.in.c.cū haberet.nu.4.de eo qui du.in ma. 23

Preſcriptio ſiue lapſus temporis non minuit peccatorum penitentiam in foro cōſcientie.ibi.

5 Preſcriptioni valide non poteſt quis renuntiare.in.c.vigilanti.n.2. de preſcrip. 25

Preſcriptio ſi habet alia ſubſtantialia currit contra ignorantem ⁊ abſentem niſi ignorans vel abſens retineat ciuilem poſſeſſionē illius rei quam quis vult preſcribere.ibi.nu.3.

Preſcribens ſi finita preſcriptione nouerit rem fuiſſe alienam non tenetur in foro conſcientie nec alij reſtituere.ibi.nu.6.

5 Preſcriptio tantum centenaria currit contra romanam eccleſiam ſꝫ de rebus ad ipſum principaliter ſpectantibus ſecus ſi ſecundario.in c.ad audientiam.nu.12.de preſcrip. 31

Preſcriptio an currat aduerſus preſtationem cenſus aut tributi.ibi. numero.18.

Preſcriptio contra ſupremā poteſtatē pape nunꝙ currit.ibi.nu.19

7 Preſcriptio currit aduerſus ignorantes licet contra eam detur reſtitutio.in.c.ſi de terra.nu.7.de priui. 152

Preſcriptio non interrumpitur ex ſola contradictione.ibi.

5 Preſcriptio ea ratione qua non currit contra pupillum eadem ratione nec contra maiorem habentem rem communem cum pupillo indiuidue non diuidue.in.c.quanuis.nu.14.de re ind. 85

7 Preſcriptio circa vnam rem an extendatur ad aliam connexaꝫ.in.c. accedentibus.nu.7.de priui. 156

6 Preſcriptio ⁊ priuilegium non ſemper procedunt a pari.in.c.cum inſtantia.nu.4.de cenſi. 203

5 Preſcribens non tenetur rem preſcriptam reſtituere ſi poſtea superuenit notitia rei aliene.in.c.illud autem.nu.2.de preſcrip. 26

Preſcriptio quibus ⁊ quot modis interrumpatur.ibi.nu.4.

Preſcriptio aliquando non currit aliquando dormit ⁊ aliquando interrumpitur.ibi.nu.5.

Preſcriptio indiſtincte interrumpitur ſi preſcribebam rē titij quam putabam ſempronij.ibi.nu.9.

Preſcriptio an ⁊ quando interrumpatur ex defectu tituli.ibi.nu.10.

Preſcriptio vel vſucapio quomodo interrumpatur per litis conteſtationem vel per alios actus ciuiles.in.d.c.illud autem.nu.11.eo.tit.

Preſcriptio ſtatutaria interrumpitur per ſolam citationem.ibi.n.2.

Preſcriptio.xxx.anno.cum bona fide ⁊ ſine titulo quomodo interrūpatur.ibi.nu.13.

Preſcriptio non interrumpitur per lit.conte.coram incompetenti iudice factam vel per alios actus ciuiles inualidos.ibi.nu.14. 27

Preſcriptio interrumpitur per conteſtationem factam coram arbitro ſi compromiſſum ipſum factum ſit validum.ibi.

Preſcriptio non interrumpitur per conteſtationem factam coram arbitratore vel amicabili compoſitore niſi per talem conteſtationem aduerſarius incipiat eſſe in mala fide.ibi.nu.17.

Preſcriptio interrupta ſiue naturaliter ſiue ciuiliter an ceſſante interruptione iterum incipiat currere.ibi.nu.18.⁊.24.

3 Preſcriptio an interrumpatur per exceptionem ſpoliationis.in.c.ij. nu.20.de ordi.cog. 145

Preſcriptio cum bona fide non interrumpitur per ſolam miſſioneꝫ nec nuntij per petitionem extraiudicialem.ibi.nu.21.

1 Preſcriptio requirit titulum.in.c.cum eccleſia.nu.6.de elec. 151

2 Preſcriptio ſuper decimis an ⁊ quando currat.in.c.ſtatuimus.nu.7. de tranſact. 135

3 Preſcriptio.x.⁊.xx.an.eſt communis laicis ⁊ clericis.in.c.qd clericis. nu.25.de fo.compe.fo.63.in repe.c.eccleſia ſancte Marie.num.43.de conſti. 37

3 Preſcriptio rei ſue valet reſpectu illius iuris per quod poterat cogi rem illam reſtituere.in.c.grauis.nu.12.de reſti.ſpo. 177

6 Preſcriptio.xl.an.tantum currit contra iura epiſcopalia.in.c.olim cauſam.nu.6.de cenſi. 204

6 Preſcriptio non currit contra ſupremam poteſtatem pape.in.c.omnis.nu.2.de cenſi. 99

5 Preſcriptionis interruptio reſpectu certe rei non extendit ad alias etiam conſimiles.in.c.auditis.nu.9.de preſcrip. 34

Interruptio proueniens poſt finitam preſcriptionem nil docet.ibid. nu.10.⁊.12.

6 Preſcriptio cauſata ex ſola negligentia non petentis currit etiam cū mala fide ſecundum vnam opinionem.in.c.cura paſtoralis.n.7.de iure patro. 193

Preſcriptio an currat cum mala fide contra creditorem negligētem petere debitum.ibi.

2 Preſcriptiones temporales qualitercunqꝫ inducte non incurrūt cōtra minorem niſi inducerent merum lucrum vel niſi ſint teſtamētarie vel conuentionales.in.c.conſtitutus.nu.6.de reſti.in integ. 163

7 Preſcriptio in caſu currit minoribus.in ca.inſuper.nu.4.qui matri. accu.poſ. 45

7 Preſcriptio currit contra ſeruitutem ⁊ quantuꝫ temporis.in.c.licet. nu.3.⁊.5.de coniug.ſer. 25

7 Preſcriptio ſi interrumpitur an poſtea pro ea finienda rei integrentur tempora quibus iuſte poſſedit.in.c.dilecto.nu.4.de ver.ſig. 204

Preſcriptionem articulans non debet ſe arctare ad tempus ſtatutū ad finiendā preſcriptionē ſed ad maius tēpus:qꝛ deducūtur aliqua tēpora ſi tēpus ſufficiens remaneat.in.c.auditis.nu.27.de preſcrip. 35

1 Preſcriptio.x.an.non probatur ſi teſtis dicat poſſedit.ix.ann.⁊ plus. in.c.litere tue.nu.14.de dila. 135

Preſcriptio.xxx.an.an probetur ſi teſtis dicat poſſedit.xxx.an.⁊ vltra vel plus.ibi.

2 Preſcriptio tanti temporis cuius non extat memoria preſumitur facta cum titulo.in.c.j.nu.9.⁊.10.vt lit.pen. 216

Preſcriptio temporalis nō habet locum contra minorem etiam non pupillum.in.c.j.nu.10.de reſti.in integ. 154

1 Preſcriptio etiam vetuſtiſſima nō preiudicat qū preſcribēs nō eſt capaxillarū rerū quas vult preſcribere.in.c.quanto.nu.2.de conſue.94

Preſcriptio reruꝫ que ſunt dignitatis vel iuriſdictionis epiſcopalis valet facta a clerico.ibi.

Preſcriptio centenaria currit contra papam in iuribus romane eccleſie.in.c.ij.nu.6.de preſcript. 23

Preſcribi non poteſt res vitioſa vitio reali etiam per ſingularem ſucceſſorem qꝛ vitium reale ſequitur quemlibet ſucceſſorem.ibi.nu.7.

Preſcriptio interrūpit̄ ciuiliter ꝑ proteſtationē vel querelā factā coram

ram iudice vel epiſcopo notario vel boneſtis viris.ibi.nu.9.
Preſcriptio currit.xl.an.cōtra res debitas incertis pſonis puta pauperibus vel pro captiuis redimēdis & ēt ad alias pias cauſas.ibi.n.10.
Preſcriptio currit contra minorem etiam curatorem babentem litē contra eccleſiam ex negligentia curatoris vel prelati.ibi.nu.11.
1 Preſcriptio nunquam currit contra poteſtatem pape ſed contra poteſtatem imperatoris ſic.in.c.quoniam.nu.1.de conſti. 41
2 Preſcriptio contra poſtremam poteſtatem pape nunquam currit ſecus contra ea que competunt ſibi inſignum ſpecialis priuilegij.in.c. quod tranſlationem.nu.2.de offi.leg. 107
7 Preſcriptio vel conſuetudo inducitur ex ſolo curſu temporis cū tacito conſenſu illius contra quem preiudicatur.in.c.abbate.nu.9.de ver.ſigni. 202
Preſcriptio largo modo poteſt appellari conſuetudo.ibi.nu.12.
Et vide.in.c.ſeq.nu.9.eo.ti.
2 Preſcriptio contra eccleſiam regulariter eſt annorū.xl.tamen ſi ipſa agat aliqua ex actionibus finiuntur aliquo minori ſpatio finito illo ſpatio non aget.in.c.cum cauſa.nu.10.de emp.& ven. 85
5 Preſcriptio quid ſit.in rub.nu.1.de preſcrip. 20
Preſcriptio non dicitur contraria iuri naturali.ibi.nu.2.
Preſcriptio dicitur odioſa vſucapio vero fauorabilis.ibi.nu.4. 21
Preſcriptioni nō pōt per actū renūtiari lʒ in aliquibus ſic.ibi.nu.7.
5 Preſcriptio quanto tempore currat aduerſus res que ſpectāt ad papam ex ſpeciali ſua prorogatiua.in.c.cū nobis.nu.2.de preſcrip. 33
Preſcriptio centum annorum quomodo probabitur.ibi.nu.5.
Preſcriptio contra romanam eccleſiam non ſemper requiritur centenaria.ibi.nu.7.9.10.
Preſcriptio centenaria an requiratur taʒ contra bona delata tantū romane eccleſie quam incorporata.ibi.nu.10.&.11.
Preſcriptio aduerſus imperatorē vel fiſcū quāto tpe finiaꝛ.ibi.nu.11.
Preſcribere an poſſit papa contra eccleſias inferiores vel alter cōtra ipſum.ibi.nu.12.
5 Preſcriptio non currit contra pupillum furioſum aut prodigum et quatenus currat reſtituuntur.in.c.cū nō liceat.nu.10.de preſcrip. 30
Preſcribere non poſſunt colonus babens precario vſufructuarius creditor pignoris & ſimiles perſone.ibi.nu.11.
Preſcribere poteſt ille qui bona fide emit rem a colono ſed dominus ignorans aduerſus banc preſumptionem reſtituitur.ibi.nu.12.
Preſcriptio libertatis ꝙ faciūt ſubditi pcedit ſine poſſeſſiōe.ib.n.16.
Preſcribere licet quis poſſit iura imperij in territorio ſuo tamē non poteſt preſcribere vt nemini ſubſit.ibi.nu.16.
5 Preſcriptio rei eccleſiaſtice immobilis in aliquo caſu pōt currere per ſpatium trium annorum cum mala fide quod eſt fauore religionis.in c.j.nu.1.de preſcrip. 21
Preſcriptio non currit cōtra pupillum etiam babentē tutorem nec contra eccleſiam vacantem licet babeat epiſcopum.ibi.nu.2.
Preſcriptio nō currit contra iura imperij vacāte imperio.ib.n.3.&.5.
Preſcriptio an currat contra bona pertinentia ad capitulum vel ad capitulum & epiſcopum.ibi.nu.4.
Preſcriptio incorporalium non requirit quaſi poſſeſſionem ſed ſcientiam & patientiam aduerſarij vel poſſeſſoris.ibi.nu.6. 22
Preſcriptio nō currit cōtra eccleſiā excōicatū prelatū babētē.ibi.n.7.
Preſcriptio non currit contra excommunicatum.ibi.nu.8.
2 Preſcriptio & conſuetudo nō cauſantur ex ſolo curſu temporis.in ca. duo ſimul.nu.3.de offi.ordi. 116
5 Preſcriptio non currit in rebus dotalibus conſtante matrimonio.in c.peruenit.nu.5.&.9.de emp.& ven. 83
3 Preſcriptio eccleſiaſtica requirit iuſtum titulum & bonam fidē: quia eſt contra ius vel tempus de cuius contrario non eſt memoria.in ca. cum eccleſia.nu.4?.44.4?.de cau.poſ.& pro. 154
3 Preſcriptio non currit contra eccleſiam non babentem rectorē ſpeciale n:licet babeat prelatum qui poteſt ipſam defendere.in.c.cum deputati.nu.14.17.19.22.de iudi. 41
5 De preſcriptione facta cōtra eccleſiā vel iura epalia ſubducunꝛ tēpora quibus eccleſia fuit ſine paſtore.in.c.auditis.nu.1.de preſcrip. 33
Preſcriptio contra eccleſiam vacantem non currit.ibi.n.5.
Preſcribi an poſſit per inferiorem prelatum certa pars dioceſis cum territorio excludendo prorſus epiſcopum.ibi.nu.7.
Preſcribens iuriſdictionem excludit illum ad quem pertinebat non autem cum illo concurrit.ibi.
Preſcribens iuriſdictionem reſpectu certorum articulorum nō corrigit effectum ſuum ad alios etiam conſimiles.ibi.nu.9.& nu.33.
Preſcriptio iurium incorporalium puta iuriſdictionaliū quomodo interrumpatur.ibi.nu.13.
Preſcriptio iuriū epaliū qūo interrumpaꝛ per ipſum epm.ibi.n.14.
Preſcriptio an currat aduerſus debitum annuum ſi creditor ceſſauit petere.ibi.nu.36. 36
5 Preſcriptio an & quando interrumpatur per litis conteſtationem.in c.vt debitus.nu.10.de app. 126
In mala fide non conſtituiꝛ preſcribens per interpellationem extraiudicialem vel per actum in iudicio nullo geſtum.ibi.nu.11.
3 Preſcriptio non currit cōntra eccleſiam.in.c.cum contingat.nu.11. de fo.compe. 77
Preſcriptio currit contra eccleſiam in iuribus ſibi competentibus in aliquo caſtro vel loco.ibi.nu.13.
Preſcriptio in quibus currat contra principem.ibi.nu.14.
3 Preſcriptio eorum qui ſunt dignitatis epiſcopalis procedit ſecus eorum que ſunt ordinis.in.c.literas.nu.8.de reſti.ſpo. 181
2 Preſcriptio nō currit ſiue interrumpitur contra eccleſiam ipſa vacāte.in.c.auditis.nu.5.de reſti.in integ. 157
5 Preſcriptionem allegans non neceſſitatur allegare bonam fidem qr preſumitur.in.c.fi.nu.34.de preſcrip. 46
2 Preſcriptiones temporales iudiciales currunt contra minores ſed non alie temporales.in.c.beneficio.nu.3.de reſti.in integ. 164
6 Preſcriptio rei eccleſiaſtice requirit titulum prima fronte iuſtuʒ vel tantum tēpus de quo nō erat memoria.in.c.dudū.nu.10.de deci. 153
5 Preſcribens an ſit obligatus reſtituere in foro anime maxime ſuperueniente ſcientia rei aliene.in.c.qr plerique.nu.25.de immu.eccle. 232
Preſcribens an teneatur oblato ſibi pretio quo emit rem ipſam vero domino reſtituere.ibi.
5 Preſcribi non poteſt omne quod poteſt cōcedi per priuilegium.in.c. accedentes.nu.3.de preſcrip. 28
Preſcribere an poſſit vna eccleſia ne teneatur ad onera ad que tenetur totus clerus.ibi.nu.6.
Preſcribi an poſſint illa ad que tenentur eccleſie pro conſecratione epiſcoporum ſuorum.ibi.nu.10.
3 Preſcribitur contra eccleſiam propter prelati negligentiam.in.c.j. nu.25.de do.& contu. 195
6 Preſcribens principale videtur preſcripſiſſe ſuum acceſſorium.in.c. cum veniſſent.nu.11.de inſti. 53
5 Preſcribuntur res clericorum ſicut res priuatorum.in.c.ſanctoruʒ. nu.6.de preſcrip. 32
5 Preſcribi poſſunt per inferiorem ea que ſunt meri imperij & ſupreme poteſtatis.in.c.dilectis.nu.17.de appel. 124
6 Preſcribens decimas certorum fructuum alicuius predij cenſetur preſcribere etiam ſuper omnibus fructibus cuiuſcunque generis.in.c. cum in tua.nu.3.&.5.de deci. 15
Preſcriptio iuriſdictiōis nō extēdiꝛ de perſona ad perſonā.ibi.nu.8.
5 Preſcribens an teneatur docere de titulo, remiſſiue.in.c.fin.nu.7.de preſcrip. 44
Preſcriptionesiurium currunt ex negligentia non petentis.ibi.
Preſcriptio libertatis in ſeruitutibus vrbanorum prediorum currit cum preſcribens vtitur facto ſuo vcʒ altius tollendo edes ſuas ſed preſcriptio ſeruitutis ruſtice cauſatur ex mera negligētia nō petētis.ibi.
Preſcribens non tenetur reſtituere rē preſcriptā in nullo foro ſi poſt preſcriptionem ſuperueniat mala fides.ibi.nu.27. 46
Preſcriptio longiſſimi temporis ſine titulo equalis eſt in fauore preſcriptioni longi temporis.ibi.nu.28.
Preſcriptio de iure ciuili nūquā currit cū mala fide que pariat actionem ſed exceptionem ſic de iure canonico nec exceptionem parit.ibi. numero.3?. 47
Preſcriptio ſi fuerit capitulata cenſetur fuiſſe capitulatum de titulo quando requiritur.ibi.nu.34.
Preſcriptio an poſſit tolli per priuilegium.ibi.nu.35.
Preſcriptio an currat vel interrumpatur ſi preſcribēs babuit aliquādo conſcientiam leſam ſed in fine non.ibi.nu.38.
7 Preſcribēs iuriſdictionē ſi in loco exercuit aliquos act⁹ tacite extēditur ad alios actus in genere.in.c.cū inter vos.nu.4.de ver.ſig. 204
3 Preſcribens ius excōmunicādi.an interim poſſit excōicare, adeo ꝙ excōmunicatio teneat.in.c.cum olim inter.nu.13.&.19.de reſti.ſpo. 190
6 Preſcribuntur iura imperatoris per reges in eorum regnis.in.c. innouamus.nu.6.de cenſi. 201
Preſcriptio ꝯtra iura pricipis reqrit tp̄s de quo nō ſit memoria.ibi.
Preſcribi non poteſt res empta a ſolo prelato ſi creditur ipſam ſolū poſſe vendere ſecus ſi credatur qd alie ſolēnitates interuenerint.in. c. ij.nu.10.de bis que ſi.a prela. 66
Preſcribens ius eligendi preſcribit etiam ius poſtulandi.in. c.bone. memorie.el.ij.nu.4.de poſtu.prela. 113
3 Preſcribens impeditus poſſidere an babeaꝛ pro poſſeſſore ad cōplendā preſcriptionē intelligo qñ poſſidebat ex primo decreto non autē in alio preſcribente: nā tunc nō eſt dubiū qd preſcriptio interrumpiꝛ per tria.in.l.naturaliter.ff.de vſu.in.c.cōtingit.nu.9.de do.& contu. 210
Preſcriptio in ſpiritualibus operatur acquiſitionem fructuum non autem vt acquiratur titulus vel ius prelature.ibi.nu.11.
Preſcriptio in beneficialibus non cauſat tituluʒ neque acquirit dominium ſed bene nocet vero rectori illius beneficij vel eccleſie.ibi.nu.14.
4 Preſcribi poſſunt que ſpectant ad dignitatem epiſcopalem ab inferiore ab epiſcopo & ſede vacante ſpectāt ad capitulum.in.c.albericus. nu.1.de teſti. 77
Preſcribēs poteſtatē excōicādi nō cenſeꝛ preſcribere poteſtatē abſol.

nendi aut interdicendi.in.c.cum olim.nu.7.de preſcrip. 41
Preſcriptio non extenditur ad caſum etiam omnino ſimilem.ibi.
Preſcribēs ꝫ ius dꝫ habere titulū ꝛ bonā fidē ꝛ ꝙ tāto tēpoꝛe poſſederit de cuiꝰ initio nō ſit memoꝛia.in.c.ſignificauit.nu.5.de cenſi.208
5 Preſcribi ſi non poteſt principale nec acceſſoꝛium eſt preſcriptibile.in.c.cum ex officij.nu.5.de preſcrip. 36
1 Preſcribi vtrum dicatur conſuetudo.in.c.ſi.nu.7.de conſue. 105
Preſcriptio non minuitur in tempoꝛe a iure conſtituto licet fiat ſciente illo contra quem preſcribitur.ibi.nu.14.
5 Preſcribi non poſſunt per laicum ſpiritualia ꝛ eis annexa.in.c.cauſam.nu.4.de preſcrip. 26
5 Preſcribi poteſt id quod ex priuilegio queri poteſt niſi id quod de iure poſſideri non poteſt.in.c.cauſam.nu.3.de preſcrip. 28
7 Preſcribens ius conferendi non cenſetur preſcripſiſſe ius deſtituendi vel remouendi inſtitutum per ipſum.in.c.cum ex iniuncto.nu.4.de here. 102
5 Preſcribere non poteſt ille qui alieno nomine poſſidet.in.c.ſi diligenti.nu.1.de preſcrip. 38
Preſcribere poteſt quis rem quam per alium poſſidet.ibi.nu.6. 39
Preſcribi poſſunt ciuitates ad eccleſiam romanam pertinentes ſpatio centum annoꝛum ꝛ non minoꝛi.ibi.nu.19.
Preſcriptio centenaria quomodo probabitur.ibi.nu.10.
Preſcribere poſſum rem quam emi a bonefidei poſſeſſoꝛe,licet ego ſciam alienam.ibi.nu.28.
Preſcribitur contra eccleſiam ſpatio.xl.annoꝛum cū bona fide ꝛ ſine titulo ſi pſcriptio nō eſt contra ius alias requiritur titulus.ibi.n.34.
Preſcribūtur bona patrimonialia clericoꝝ ſicut priuatoꝝ.ibi.n.36
5 Preſcribens ſi impetrauerit priuilegiū ſuper re quam preſcribi conſtituitur in mala fide ꝛ non poteſt ſe vlterius preſcriptione iuuare.in c.veniens.nu.7.ꝛ.18.de preſcrip. 42
Preſcriptio an interrumpatur per ſolā interpretationem priuilegij an vero requiratur ꝙ priuilegio vtatur.ibi.n.19.
5 Preſcribens dicitur ſoluere.in.c.ad aures.nu.4.de preſcrip. 25
Preſcriptionē querit de iure canonico dominiū vtile ꝛ directū.ibi.
5 Preſcribitur contra exemplum ꝛ immediate ſubiectū pape ſpatio.xl.an.ſed quatenus preſcriptio poſſet preiudicare pape requirit ſpatium centum annoꝛum.in.c.cum dilecta.nu.11.de confir.vti.vel inuti. 141
Preſcrptio centum annoꝛum requiritur nō ſolū aduerſus res ipſius romane eccleſie ſed etiā aduerſus res quas facit liberas ipſa romana eccleſia.ibi.nu.12.
Preſcriptio centenaria an poſſit per teſtes probari.ibi.nu.13.

Preſentatus ſi eſt idoneus debet inſtitui p ſuperioꝛē.in.c.ex frequentibus.nu.7.de inſti. 52
6 Preſentatus primo ſi fuerit repulſus ab epiſcopo malitioſe debet ab ipſo cōpetenti bñficio honoꝛari.in.c.paſtoꝛalis.nu.1.ꝛ nu.9.de iure pa.
6 Preſentatus primo loco ſi non inſtituatur ab epiſcopo ſine cauſa legitima poteſt appellari.in.c.paſtoꝛalis.nu.5.7.ꝛ.9.de iure pa. 198
Preſentatus non inſtituitꝰ ab epō quō preſumatꝰ indignus.ibi.nu.7.
5 Preſentare ſe quis propꝛie dicitur quando exhibet ſe conſpectui alterius.in.c.perſonas.nu.9.de appel. 89
6 Preſentati ſi ſint duo a patrono prefertur ille qui fuit miſſus in poſſeſſionem ꝛ inſtitutus licet alius reperiatur ante ipſum inſtitutus.in c.quod autem.nu.1.7.ꝛ.8.de iure pa. 190
6 Preſentatus ab illo qui bona fide eſt in quaſi poſſeſſione iuris preſentandi obtinet,licet preſentatus non habeat ius preſentandi.in.c.ex literis.nu.3.ꝛ.7.de iure pa. 191
6 Preſentatus non acquirit aliquod ius per preſentationem ſed electꝰ ſic.in.c.quecunꝗ.nu.3.de iure pa. 189
6 Preſentatus non acquirit aliquod ius per preſentationem.in.c.nobis.nu.4.de iure pa. 196
6 Preſentatus an querat aliquod ius in eccleſia ex ſola preſentatione.in.c.quod autem.nu.2.ꝛ.7.de iure pa. 191
6 Preſentatus debet interim preſentari ab illo qui obtinuit ſuper iure patronatus.in.c.cum propter.nu.4.de iure pa. 197
1 Preſentatꝰ a patrono eccleſie acquirit aliquod ius ſed mutabile per preſentantem.in.c.poſtulationem.nu.4.de poſtu.pꝛela. 116
6 Poſtulatus ꝛ inſtitutus non poteſt ſine licentia patroni alium in titulū oꝛdinari facere in eccleſia illa patronata.in.c.poſtulaſti.nu.1.2.ꝛ.4.de iure pa. 198
7 Preſentatus ab eo a quo ius patronatus eſt euictum non eſt ampliꝰ remouendus.in.c.conſultationibus.nu.1.de iure pa. 195
Preſentari poteſt quis ab illo qui eſt in quaſi poſſeſſione iuris preſentandi.ibi.nu.2.
Preſentatꝰ a poſſidēte mala fide ius pſentādi dꝫ remoueri.ibi.nu.4.
Preſentatus a poſſeſſoꝛe ꝛ preſentatus a vero patrono qui non eſt in poſſeſſione quis prefertur.ibi.nu.9.
6 Preſentatio ꝗ ptinet ad collegiū nō pōt fieri p ſolū platū ſine cōſenſu collegij vel capituli.in.c.ea noſcitur.nu.4.de his que ſi.a pla. 28
6 Preſentatio,inſtitutio,collatio,ꝛ inueſtitura,ꝗd ſint ꝛ ad quos pertineant.in.c.autoꝛitate.nu.5.de inſti. 52

Preſentatus ſi eſt idoneus debet inſtitui per ſuperioꝛē.ibi.nu.6.ꝛ.7
6 Preſentatio per patronum quomodo debeat fieri.in.c.tranſmiſſe.n.5.de iure pa. 198
5 Preſentatio an acquiratur per aliquod ius.in.c.cum Bertoldus.nume.9.11.ꝛ.12.de re iudi. 69
Preſentari poſſunt plures per patronum ſed vnus ipſoꝛum tantum inſtituitur ad libitum epiſcopi.ibi.nu.10.
Preſentati poſſunt imploꝛare officium ſuperioꝛis vt epiſcopus velit vnum ex ipſis inſtituere.ibi.
Preſentatus qui ex cauſa legitima nō fuit inſtitutus ab epō habet cōtra ipſum actionem perſonalē vt ſibi prouideat de beneficio.ibi.nu.11.
Preſentatio facta a nō patrono licet aliter preſentatus ſit inſtitutus eſt ipſo iure nulla maxime ſi verus patronus impugnet qui poteſt dicta preſentatione non obſtante alium preſentare.ibi.nu.13.
2 Preſentatio facta de inhabili poteſt per epiſcopum expelli.Anto.in c.ex tranſmiſſa.nu.1.de fil.preſby. 53
2 Preſentatio an ſit ius vel gratia.in.c.ſuper eo.nu.1.de offi.dele. 79
5 **Preſentes** in materia preſcriptionum dicuntur illi qui ſunt in eadem ciuitate ibi domicilium habentes.in.c.de quarta.nu.30.de preſcrip. 24
5 Preſentiam ſui facere dicitur ille qui exhibet preſentiā ſuam coꝛpoꝛalem non autē per nūcium vel epiſtolā.in.c.cū parati.nu.5.de ap. 99
2 Preſentia alicuius in aliquo actu an iudicat illius autoꝛitatem in eo actu.in.c.dilecti filij.nu.10.de arbi. 170

Preſumptio non ſit pro clandeſtino matrimonio.in.c.j.nu.1.de clandeſti.deſpon. 17
5 Preſumptio quod interuenerit ſolennitas tollitur per aliam preſumptionem.in.c.ſicut nobis.nu.25.de re iudi. 67
7 Preſumptio ex futuro ſit ad preterita.in.c.fraternitatis.n.16.de frigi.ꝛ male. 36
7 Preſumptio cedit notoꝛietati.in.c.per tuas.nu.12.de ſen.excō. 193
1 Preſumptio transfert onus probandi in aduerſarium.in.c.nihil.nu.14.de elec. 167
4 Preſumptio quando oꝛitur ex facto illius de cuius fauoꝛe agitur debet allegari.in.c.afferte.nu.4.de preſump. 115
4 Preſumptio iuris ꝛ de iure admittit probationem in cōtrarium per confeſſionem partis.in.c.cum contingat.nu.13.de iureiur. 157
6 Preſumptio iuris ꝛ de iure admittit probationem in contrarium ex confeſſione partis.in.c.ꝗ plerique.nu.23.ꝛ.39.de immu.eccle. 232
7 Preſumptio iuris ꝛ de iure tantū operatur quantum veritas in foꝛo iudiciali.in.c.is qui.nu.2.de ſponſa. 11
Preſumptionis quot ſunt ſpecies ꝛ probatio contra eas quomodo mittatur.ibi.nu.6.
Preſumptio quid ſit.ibi.
Preſumendi facultas datur iudici a iure ita quod ſecundum illā preſumptionem ſi eſt violenta poteſt ferre ſententiam ꝛ quomodo.ibi.
6 Preſumptio foꝛtioꝛ ꝛ maioꝛ tollit aliam.in.c.poſtulatis.n.13.de conceſ.preben. 63
7 Preſumptio veriſimilis de moꝛte mariti excuſat vxoꝛem ſi contrahat.in.c.in preſentia.nu.5.ꝛ.7 de ſponſa. 8
5 Preſumptio infirmitatis tollitur per exercitium actus non compaſſibilis cum infirmitate.in.c.tenoꝛ.nu.2.ꝛ.3.de re iudi. 57
3 Preſumptio eſt iudicialiter ꝓ iudice agente ſecus ſi agat extraiudicialiter actum qui ſolet iudicialiter expediri.in.c.conquerente.nu.3.7.15.de reſti.ſpo. 172.ꝛ ſeq.
7 Preſumptio iuris eſt quem ſenſiſſe impedimentum quod nunc denūtiare intendit poteſt tamen iurare de nouo didiciſſe.in.c.ſi.nu.9.qui matri.accu.poſ. 46
2 Preſumptio elidit per probationē.in.c.ſuper hoc.nu.28.de renun.13
6 Preſumptio iuris ꝛ de iure quando lex propter talem preſumptionem aliquid certum ſtatuit.in ca.inter alia.numero.7.de immu.eccle.ꝛ cemi. 227
4 Preſumptionem in matrimonio non inducit cohabitatio ſola maris ꝛ femine.in.c.illud quoque.nu.1.de preſump. 118
6 Preſumptio transfert onus probandi contrarium in aduerſarium.in c.veniens.nu.3.de preſby.non bap. 216
Preſumptio violenta admittit probationem in contrarium que probatio debet eſſe euidentiſſima.ibi.nu.4.
7 Preſumptio vna tollit aliam quādo illa eſt magis foꝛtis quod relinquitur iudicis arbitrio:ſi vero ſunt equales vna non elidit aliam.in.c.accedens.nu.4.de cri.fal. 133
6 Preſumptio iuris ꝛ de iure non admittit probationem in contrariū niſi per confeſſionem partis de cuius commodo agitur.in.c.j.nu.5.de conceſ.preben. 55
4 Preſumptio triplex oꝛitur ex facto de preſenti ꝛ triplex ex facto de futuro.in.c.ſcribam.nu.1.de preſump. 118
1 Preſumptiones plures quando adinuicem concurrunt:adinuicem ſe elidunt niſi vna ſit potentioꝛ altera ꝛ hoc ſtat in iudicis arbitrio.in.c.cum inter.r.nu.5.de elec. 133
7 Preſumptio violenta ſufficit ad probandum adulterium ꝛ huiuſmodi que

di q̄ directe ꝓbari nõ poſſunt.in.c.maritis.nu.1.de adul.ꝛ ſtu. 116

3 Preſumptiones tolluntur per probationem in contrarium.in.c.fin. nu.21.de confeſ. 228

4 Preſumptio iuris tantum quid ſit ꝛ quid iuris ꝛ de iure ꝛ quomodo cognoſcatur.in.c.quanto.ꝛ.ſ.nu.3.de preſum. 118

Preſumptio hominis que dicatur q̄ an probet iudex arbitrabitur ꝛ ſi male appelletur.ibi.nu.3.

7 Preſumptiones varie coniungi poſſunt ad ſententiam proferendã. in.c.a nobis.nu.2.qui matri.accu.poſ. 45

1 Preſumptio transfert onus probandi in aduerſarium.in.c.bone memorie.el.ſ.nu.14.de elec. 142

7 Preſumptio probabilis orta ex infamia tranſit in violentam cũ reus deficit in ſe purgando.in.c.inſinuatum.nu.4.de ſimo. 80

Preſumptio nõ eſt ſufficiens ad aliquẽ cõdẽnãdũ niſi ſit violẽta.ibi.

2 Preſumptio iuris ꝛ de iure non admittit probationem in contrariũ niſi ex partis confeſſione vel niſi talis probatio fuerit admiſſa parte non appellante.in.c.cum contingat.nu.10.de offi.dele. 99

4 Preſumptio leuis non excludit quem a facultate opponendi peremptoriam vel quaſi.in.c.licet.nu.6.de proba. 22

5 Preſumptio ſi eſt contra aliquem ne veniat contra iuramentum debet ab eo exigi ſufficiens cautio.in.c.queſtioni.nu.11.de appel. 100

Preſumptiones due paris potentie inuicem ſe collidunt.in.c.mulieri.nu.3.de iureiur. 165

6 Preſumptio iuris tollitur per probationes ꝛ coniecturas dum tamẽ coniecture ſint vehementiores illa ſuper qua ius preſumit.in.c.requiſiſti.nu.20.de teſta. 123

Preſumptio iuris ꝛ de iure admittit probationem in contrarium ex confeſſione partis.in.c.nouit ille.nu.20.de iudi. 33

4 Preſumptio quelibet nunquid de per ſe de quibus.in.c.tertio loco. de preſump.ſufficiat ad probãdam fornicationem. in.d.c.tertio loco. nu.4.de preſump. 21

7 Preſumptionem iuris habet contra ſe habens inhoneſtos familiares vel ſocios.in.c.nulli epiſcoporum.nu.1.de accu. 57

1 Preſumptio quod quis ſciat ſtatuta non eſt iuris ꝛ de iure.c.ſ.n.12.de poſtu.prel. 108

7 Preſumitur quis talis qualis eſt habitus quem portat.in.c.in audientia.nu.7.de ſen.excom. 186

6 Preſumit̃ quis durare in eodẽ cõſenſu ꝛ allegans voluntatem mutatam habet probare.in.c.maiores.§.itẽ queritur.nu.5.de baptiſ. 24

4 An preſumatur pro proceſſu iudicis ſi iudex illum recitauit in ſententis.in.c.quoniam.nu.26.de proba. 29

Preſumitur pro laudo niſi pendeat reclamatio.ibi.nu.29. 29

1 Preſumitur quod aliquis habeat aliquid iure ſuo non de gratia niſi in caſu quia gratia non preſumitur.in.c.bone memorie.el.ij.nu.19.de poſtula.prela. 114

7 Preſumitur pro ſententia iudicis ſi non fuerit appellatum.in.c.cum olim.nu.4.de verbo.ſigni. 202

5 Preſumitur pro validitate matrimonij.in capi.tenor.numero.4.de iudi. 57

7 Preſumitur quis ſcire genealogiam ſuam ꝛ ignorantiam allegans non auditur.in.c.videtur.nu.3.qui mat.accu.poſ. 45

2 Preſumi an ſemper debeat pro laudo.An.in.c.in preſentia.nu.13.de renun. 26

Pro actibus qui geruntur per modum voluntarie iuriſdictionis an preſumatur.ibi.nu.14.

4 Preſumitur de interioribus per exteriora.in.c.ex ſtudijs.nume.1.de preſump. 116

5 Preſumitur magis dilectus primo nominatus.in.c.nicolao.nu.1.de appella. 133

5 Preſumitur pro proceſſu principis contra ſubditum ſed non contra illum qui dubitatur an ſit ſubditus.in.c.cum olim.nu.22.de re iu. 62

2 Preſumit̃ ſemper pro ſententia nõ tamẽ eſt p̃ſumptio iuris ꝛ de iure. Ant.in.c.in preſentia.nu.4.10.11.de renun. 25

6 Preſumitur pro ſcriptura niſi pars velit probare aliud fuiſſe actum ꝛ aliud ſcriptum.in.c.dudum.nu.7.de conuer.coniu. 171

6 Preſumuntur omnia ſolenniter acta in factis antiquis.in.c.ea noſcitur.nu.9.ꝛ.c.ſeq.nu.12.de his que fi.a prela. 68

7 Preſumitur quis habere notitiam de his que palam fiunt in ciuitate.in.c.ſi.nu.2.qui ma.accu.poſ. 46

2 Preſumi an debeat pro actis extraiudicialiter geſtis vel per viam voluntarie iuriſdictionis.Ant.in.c.ſ.nu.6.de cle.pere. 64

5 Preſumitur pro ſententia que tranſiuit in rem iud.in.c.lator.nu.3. de re iu. 54

2 Preſumere an quis debeat de ſe bonum vel malum.Anto.in.c.vnico.nu.7.de ſcru.inordi.fa. 41

2 Preſumitur pro viris literatis ꝓuidis ꝛ honeſtis.in.c.in noſtra.nu. 3.de procu. 141

4 Preſumendum an ſit contra permutantes beneficium tenue cũ pingui.in.c.quia veriſimile.nu.1.de preſum. 110

Contra preſumptiones admittitur ꝓbatio in contrariũ ꝛ debet eſſe clariſſima ſed contra preſumptionem iuris ꝛ de iure non.ibi.n.2.

4 Preſumendum eſt pro eo qui ſe offert iuſtitie ꝛ contra illum qui ſubterfugit iudicium.in.c.nullus dubitat.nu.1.de preſump. 116

5 Preuentioni locus eſt inter ordinarium loci ꝛ legatũ. in.c.cum in eccleſia.nu.5.de app. 108

1 Princeps an poſſit ſtatuere contra ea que ſunt de iure gen.vel naturali.in.c.que in eccleſiarum.nu.11. de conſti. 24

2 Principali reſeruata non acquiruntur per inferiorem niſi per priuilegium vel conſuetudinẽ de cuius initio non ſit memoria in contrariũ. in.c.quod tranſlationem.nu.3.de offi.leg. 107

1 Princeps ſcienter promouẽs indignũ motu ꝓprio videt̃ ipſum habilitare ſecus ſi ignorãter ꝛ quare.in.c.p inq̃ſitionem.nu.7.de elec. 146

6 Princeps ſi tollit ſtatutũ quod ignorant eſſe iuratum non per hoc cenſetur tollere iuramentum.in.c.ſ.nu.7.de his que fi.a ma.par.ca. 70

4 Princeps non poteſt dare fidem ex poſtfacto ſcripture non authentice de potentia ordina.in.c.ſ.nu.1.de fide inſtru. 95

3 Princeps non poteſt facere legẽ contra eccleſiam niſi lex illa expreſſe approbetur a papa.in.c.ſ.nu.15.de do.ꝛ contu. 195

7 Principi reſeruata in ſignum ſupreme poteſtatis poſſunt preſcribi ſpatio de cuius initio non ſit memoria in contrarium.in.c.ſuper quibuſdam.nu.2.de verbo.ſig. 203

3 Princeps non debet reſcribere cum preiudicio alterius.in.c.ex tenore.nu.8.de foro compe. 66

Princeps ſcienter diſpenſans cum inhabili videtur illum habilitare. in.c.quiſquis.nu.2.de elec. 165

5 Preuentioni locus eſt in pluribus ordinarijs que inducitur per ſolam citationem.in.c.vt debitus.nu.22.de ap. 127

4 Princeps concedendo motu proprio priuilegium inſcius de iure tertij non videtur tertio preiudicare.in.c.cauſam.el.ij.nu.3.de teſti. 54

Principis mot⁹ ꝓpri⁹ excludit oẽm ſurreptionẽ ꝛ nõ aliud.ibi.nu.4.

5 Princeps non tollit ea que ſunt de iure naturali ſine cauſa.in.c.cum inter.nu.9.de excep. 7

In principe ſemper preſumitur iuſta cauſa.ibi.

5 Princeps non poteſt tollere quin poſſit iudex recuſari.in ca.ſecundo requiris.nu.13.de ap. 111

Princeps non poteſt priuare ſuum vaſallum feudo ſine cauſa.in ca. que in eccleſiarum.nu.15.de conſti. 24

Princeps poteſt ſtatuere contra ius poſitiuum tamen ſi facit ſine legitima cauſa peccat.ibi.nu.17.

5 Princeps preſumit̃ confirmare ex certa ſcientia quando inſerit tenorem rei confirmate.in.c.venerabilis.nu.2.de confir.vti.vel inuti. 142

1 Princeps vtrum poſſit ſtatuere circa ius diurnum.in.c.que in eccleſiarum.nu.9.de conſti. 13

5 Princeps poteſt tollere appellationem ſiue quod ab eius ſentẽtia nõ appellet̃ vel quia committat cauſam appella.remota ꝛ ratio eſt,quia pro principe nullum preſumitur.in rub.nu.7.de ap. 86

1 Princeps preſumitur iuſta cauſa motus adeo ꝙ non admittetur probatio in contrarium.in.c.que in eccleſiarum.nu.14.de conſti. 24

☞ Corſe.doc.excel.Adõ ꝙ p̃ſumit̃ ꝓ principe ꝙ iuſta cã facit qcquid facit nec admitti ꝓbatio in cõtrariũ.no.Cy.in.l.reſcripta.C.de preci. impe.of.ꝛ voluit gl.ſing.in.c.relegati.ff.de pe.limita hoc nõ ꝓcedere qñ princeps eſt obligat⁹ ex ſuo cõtractu alias de facili poſſet princeps euacuare cõtractũ cũ eo firmatũ.vt no.in.c.ſ.de proba.nã p̃nceps nõ põt ſuo vaſallo feudũ auferre ſine cauſe cogni.cũ feudũ ſit cõtractus vltro citroqȝ obligatorius.c.de forma.xxij.q.v.l.labeo.la.ij.ff.de verb. ſig.Limita ſcdo vt preſumat̃ ꝓ principe reſpectu ſubditorũ ſuorũ duntaxat nõ reſpectu aliorũ.vt no.p Inn.i.c.inquiſitioni.de ſen.excõ.ꝛ in c.quãto.de cõſue.per Abb.in.c.cũ adeo.de reſcri.facit cle.paſtoralis. de re iud.Limita tertio vbi ex mãdato principis timet̃ ſcandalũ futurũ ſeu turbatio xp̃ianitatis vel ſi imminet peccatũ:tũc nõ eſt principi obediẽdũ nec preſumit̃ legitima cauſa.vt no.Inn.in.c.inquiſitioni,et Abb.in.c.que in eccleſiarũ.de ꝯſti.in.vj.co.Limita quarto qr p̃nceps in dubio non preſumit̃ derogare iuri tertij niſi ſingularis ꝛ notabilis expreſſio ſiat.vt voluit Alex.de imo.cõ.incip.premiſo themate añ poſito primo dicẽdũ teſtamentũ vltimũ in quo Thomas teſtatoris frater ꝛc.ꝛ alleg.Ang.in con.cccxiij.incip.quedã nomine nãna vxor ꝛc. vbi dicit ſcdm eũ ita intelligere gl.in.l.cauſas.C.de tranſac.hanc partem tenuit ſolẽnis doctor do.Ant.de prato veteri in conſi.ſuo inci.ꝛ ſi plura de hac re conſueuerint ꝛc.ꝛ ita alias conſului ꝛ obtinui.

3 Princeps ſemper preſumitur moueri ex cauſa.in.c.ſ.nu.4.de cau.po. ꝛ proprie. 152

2 Princeps poteſt reſcribere contra ſententiam.in.c.ex literis.nu.10.et nu.11.de reſti.in integ. 158

7 Principes nõ recognoſcẽtes ſupiorẽ i tpalib⁹ pñt exercere ea q̄ ſunt reſeruata impatori.in.c.p venerabilẽ.n.10.ꝛ.26.q fil.ſint leg.43.ꝛ ſeq.

Princeps poteſt etiam filios proprios legitimare.ibi.nu.13.

6 Principes temporales habẽt poteſtatẽ vt debentes eligere ſummum pontificem includantur in conclaui.in.c.tua.nu.10.de decimis. 150

Principes ſeculares acceperũt poteſtatẽ a deo principalr vt eccleſiã

dei iuuarent ⁊ vt in ſuis neceſſitatibus ei ſubuenirent.ibi.

6 Princeps non intendit ducere ius nouum quando reſpondet ad cõſultationem.in.c.peruenit.nu.8.de emp.⁊ ven. 83

6 Principi non eſt obediendum ſi per hoc poſſet incurri peccatũ mortale.in repe.c.cum eſſes.nu.10.de teſta. 116

2 Princeps ſemper preſumitur motus ex iuſta cauſa.in.c.niſi ſpeciali.nu.6.de offi.leg. 106

2 Principis certa ſcientia preſumitur de omnibus in ſupplicatiõe cõtentis.in.c.paſtoralis.§.preterea.nu.4.de offi.deleg. 94

5 In principe preſumitur cauſa quando reſcribit ex certa ſcientia.in c.cum olim.nu.17.de re iu. 60

Principi mandanti aliquid fieri contra ſuum ſubditum eſt parendũ etiam quod mandet vt ſuſpendatur:quia preſumitur moueri ex cauſa contra ſuum ſubditum.ibi.nu.23. 61

1 Princeps põt precipere ſubdito in his que ſpectant ad officiũ ſuũ ⁊ non exprimendo cauſam precepti.in.c.ſi quando.nu.5.de reſcrip. 47

4 Princeps poteſt ſtatuere vt vni teſti credatur in certis cauſis.in.c.nuper nobis.nu.1.de teſti. 34

3 Princeps non preſumitur aliquid concedere in preiudicium tertij etiam ſi concederet motu proprio.in.c.j.nu.20.de iudi. 5

1 Princeps non preſumitur aliquid conceſſiſſe in generali conceſſione quod in ſpeciali non fuiſſet conceſſurus.in.c.j.nu.5.de reſcrip. 43

7 Princeps mãdãs ingri ʒ aliquẽ cẽſet̃ mãdaſſe vt pmo ingrat ſup infamia ꝙ de veritate qr illud eſt preambulũ.in.c.fi.nu.2.de accu. 75

4 Princeps non poteſt componere de damnis ſubditis datis non requiſito eorum conſenſu.in.c.quanto.nu.1.de iureiu. 140

1 Princeps poteſt reſiſtere electioni facte de aliquo in epiſcopuʒ ſi ipſe non fuit requiſitus,prout erat conſuetudo vel ſi habet electum ſuſpectum etiam ſi papa elegiſſet.in.c.j.nu.9.de elec. 118

8 Princeps videtur diſpenſare vbicunqʒ reſcribit toleramus,ſecus ſi ſimpliciter tolerat.in.c.niſi eſſent.nu.9.de preben. 31

1 Princeps laicus poteſt ex iuſta cauſa reſiſtere electioni facte per papam.in.c.quod ſicut.§.ſuper eo.nu.7.de elec. 146

2 Princeps põt tollere omnes exceptiones per ſuum reſcriptum tñ nõ preſumitur hoc velle facere.in.c.ex parte.l.ij.nu.45.de offi.dele. 77

4 Princeps poteſt limitare ius diuinum.in.c.omni.nu.6.de teſt. 37

5 Princeps confirmando non poteſt ſupplere defectum conſenſus deficientis in re confirmata niſi talis res penderet a mera facultate ſua.in.c.j.nu.14.de confir.vti.vel inuti. 141

7 Principes etiã laici qui accepta pecunia cõſentiũt electiõi alicuiꝰ in prelatum cõmittãt ſimoniam.⁊ tenent̃ illas pecunias reſtituere illi eccleſie de cuius prelatura agebatur.in.c.de hoc.nu.6.de ſimo. 79

3 Princeps vel papa non poteſt contra partem non citatam pronunciare.in.c.j.nu.4.de cau.poſ.⁊ pro. 152

☞ Corſe,doc.excel.Vide Bar.in.l.filiuſſa.ff.de dona.vbi dt citationẽ eſſe de iuregẽ.ſʒ ſi certũ eſt abſenti exceptionẽ nõ cõpetere nõ requiretur citatio etiã p inferiores iudices:per hoc.c.cũ olim.de re iu.⁊ in.l.ij.⁊ ꝙ ibi no.Bar.ff.de admi.re.ad ciui.perti.ſi aũt põt defenſio abſenti cõpetere tũc inferior non ꝓcedit ſine citatione ad actũ preiudicialem.vt in.l.fi.C.ſi per vim vel alio mõ.iij.q.ix.c.oĩa.princeps vero regulariter citare dʒ ſʒ ſi nõ citat ⁊ ꝓcedit ex certa ſciẽtia vel dat facultatẽ ꝓcedẽdi ſine citatiõe valet ꝙ agit̃:qr in eo preſumit̃ cauſa.⁊ lʒ nõ poſſit tollere ea que ſunt de iuregentiũ ſine cauſa:tñ ſi facit preſumit̃ in eo cauſa:vt no.doc.in.l.fi.C.ſi contra ius vel vti.pub.⁊ in cle.vnica.de ꝓba.⁊ in.c.q̃ in eccl'iarũ.de conſti.⁊ p Inn.in.c.inquiſitioni.de ſen.excõ.Abb.in.c.j.de cã poſ.⁊ ꝓprie.nu.4.tʒ primũ,tu vide.d.Ant.in.d.c.cũ olim.vbi tʒ ꝙ ꝓceſſus pape etiã in notorijs põt procedere ſine citatione:qr ſubijcit̃ forme iuris,vt per gl.in.c.nulli.de ſen.excõ.⁊ hãc partẽ videt̃ tenere gl.in.l.meminerint.C.vnde vi.dicit eñ imperatorẽ poſſe dare facultatẽ occupãdi poſſeſſionẽ ſine citatiõe,lʒ aliud in iudice inferiori,videt̃ tñ idẽ etiã dicere in iudice videre eã.rõ Bal.in.l.ne cauſas.C.de app.dicit fuiſſe queſtionẽ antiquitus diſputatã ⁊ fuiſſe concluſum per illũ tex.valere ſniam principis ſine cauſe cognitiõe ſi vʒ eius priuilegiũ,vt eſt gl.fin.in.l.his q reipu.ff.q.ex cau.ma.que dicit ꝙ ſi iuſta cã eſt valet factũ principis etiã ſine citatione.⁊ ad d.cle.paſtoralis.Bal.ibi reſpõdet.facit etiã ꝓ hac parte ꝙ voluit idẽ Bal.in.l.ceſſante.in prin.C.quõ ⁊ qñ iud.vbi dicit ꝙ in proceſſu principis non requiritur citatio dũmodo iuſta cauſa inſit.alle.no.in.d.l.is qui.Sali.tñ in.d.l.ne cauſas.tenet primam opiñ.d.clemen.paſtoralis,dicens ꝙ Bal.nõ bene rñdet ad illã cle.dicit tñ qd dictũ Bald.põt ſaluari qñ princeps procedit ex certa ſciẽtia:hanc partẽ tʒ Jo.de imo.in.d.c.cũ olim.cõtra.d.Ant.per.d.cle.paſto.Itẽ voluit Rapha.cumanꝰ.in.l.fi.C.de legi.vbi dicit ibi eſſe caſum de hoc.⁊ gl.ibi tʒ hãc partẽ.facit.l.iij.§.ſi ad diẽ.ff.de re mili.⁊ illũ tex.d.l.fi.C.de leg.allegauit Abb,in,d.c.cũ olim.⁊ hoc voluit Bar.in extrauag.ad reprimendũ.in verbo ſine figura.⁊ in.d.l.filiuſſa.⁊ in.l.j.ff.de teſt.mili.facit etiã.c.j.de feu.ſine cul.nõ admit.vbi quis nõ debet priuari feudo et per principẽ anteꝗ̃ ſit de culpa cõuictus.⁊ adducit̃ tex.in.c.j.de cauſa poſ.⁊ proprie.Itẽ qr citatio eſt de iure diuino deꝰ eñ videt̃ eã inſtituiſſe.c.deus oĩs.ij.q.j.nec deꝰ cõdẽnauit adã añꝗ̃ ipm citaret ⁊ ſuã defenſionẽ audiret:vt habet̃ Geñ.j.hãc partẽ tʒ Jo.de ana.in.c.ꝙ pericoloſum.in in prin.de vſu.maxime p illã gl.rationẽ.ſcʒ qr ſit de iure naturali p.d.cle.paſtoralis.⁊ per no.ibi.⁊ alleg.Bart.in.d.extraua.⁊ ideo dicit ꝙ ſi ſtatutũ pmittat aliquid fieri parte nõ citata qd nõ valet,ius eñ naturale eſt immutabile:nec tolli põt:nec p ius ciuile nec municipale.§.ſʒ naturalia.inſti.de iure.natu.⁊ in.l.eas.de capi.dimi.⁊ eadẽ ratione dicit forte dici poſſe ꝙ tali defenſioni q̃ ꝓuenit ex citatiõe nõ poſſit renũtiari:p no.plene in.c.ſi diligẽti.de foro compe.⁊ in.l.pe.C.de pact.Princeps vero nullꝰ poterit tale iꝰ immutare.⁊ ad ſaturitatẽ vite.vide de hac.q.d.Bar.i.d.c.j.de cau.po.⁊ proprie.⁊ iudicio meo ꝙ princeps nõ poſſit procedere parte nõ citata q̃ eſt cõis doct.ſnĩa.põdera.d.c.j.de cau.poſ.⁊ proprie.in ver.nõ poſſumus.nec debemꝰ põderare illa verba que importãt neceſſitatẽ:iuxta gl.in.c.j.de reg.iu.li.vj.⁊ qd voluit Bal.in.l.creditores.C.de pig.⁊ gl.in cle.attẽdẽtes.de ſta.mo.Itẽ p tex.in.d.cle.paſtoralis.Itẽ p tex.in.c.indicas.iij.q.ix.in ver.nos vni parti ad diſcrimẽ alteriꝰ ⁊c.⁊ p.c.inter quatuor.de ma.⁊ obe.Itẽ qr princeps nõ põt venire contra legẽ nature.nec dic tñ rationis ſm Bal.in.l.ſi aquã.C.de ſer.⁊ aqua.nec etiã cõtra.l.contractus.vt not.in.c.j.de proba.⁊ Bal.in.c.j.de natu.feu.vnde licet poſſit venire contra ea que ſunt introducta ex mero iure poſitiuo,vt eſt tex.in.c.propoſuit.de conceſ.prebẽ.⁊ voluit Inn.in.c.cũ ad monaſteriũ.de ſta.mo.quẽ referũt ibi doc.⁊ Abb.in.d.c.de multa.de preben.nu.1.⁊ in.c.j.de conſti.⁊ in.c.in cauſis.de re iu.tñ nõ põt venire cõtra ea que ſunt introducta ex iure naturali per.d.cle.paſtoralis.⁊ per Bal.in.d.l.fin.de lega.⁊ per Abb.in.d.c.in cauſis.nu.3.nec obſt.d.l.ne cauſas.qr recte intuenti ille tex.videtur facere in contrarium.

3 Princeps non recognoſcens ſuperiorem an poſſit conueniri coram papa.in.c.nouit ille.nu.6.⁊.15.de iudi. 32

Princeps non recegnoſcens ſuperiorem an poſſit eſſe index in cauſa propria.ibi.nu.14.

2 Princeps promouendo indignum ad dignitatem videtur ipſum habilitare.in.c.nonnulli.nu.11.de reſcrip. 84

3 Princeps p̃ſumit̃ velle qd eſt de iure.in.c.cũ veniſſent.n.2.de iud. 30

Princeps reſcribendo ordinario an ⁊ quando cenſeatur ſuam iuriſdictionẽ excitare vel ipſum delegatũ facere.in.c.licet.nu.3.de of.or. 118

1 Principis certa ſcientia ex quibus preſumatur in reſcripto.in.c.nonnulle.nu.8.de reſcrip. 73

4 Princeps obligatur ſaltem naturaliter ex cõtractu inito cum ſubdito.in.c.j.nu.1.de proba. 2

Princeps nõ recognoſcẽs ſuperiorẽ põt eſſe iudex in cã ſua.ibi.nu.5.

2 Princeps non preſumitur nullum velle alteri preiudicare niſi expreſſerit.in.c.prudentiam.§.adijcimus.nu.3.de offi.dele. 85

3 Princeps ſolus poteſt alterius iura tollere ⁊ diminuere.in ca.fi.nu.1.de confir.vti.vel inuti. 143

Princeps non poteſt priuare ſuũ ſubditũ re ſua ſine cauſa.ibi.nu.14.

7 Princeps nõ põt tollere ius tertij ſine cã i.c.in nr̃a.nu.5.de iniu. 167

1 Princeps quomodo cognoſcatur quod vult vti plenitudine poteſtatis.in.c.ad hec ſumus.nu.7.de reſcrip. 51

Princeps non poteſt committere cauſam ſuſpecto de plenitudine poteſtatis ſine facultate recuſandi.ibi.nu.7.

Principes ſi ſine cauſa negant auxilium eccleſie depreſſe poſſunt deponi.in.c.venerabilem.nu.9.de elec. 155

7 Princeps ſi aſſerat ſe cum aliquo diſpenſaſſe non credit̃ ei niſi aliud oſtendat.in.c.fraternitati.nu.5.de ſchiſma. 104

7 Princeps aliciꝰ regni an poſſit ſe opponere cõtra electionẽ aliciꝰ prelati qui habet ſtare in regno ſuo.in.c.ſuper his.nu.3.de accu. 64

7 Principis tolerantia ſeu patientia an inducat diſpenſationem ⁊ a peccato excuſet.in.c.quia circa.nu.8.de conſan.⁊ affi. 33

6 Princeps quis ꝓprie dicatur remiſſiue.in.c.j.nu.2.de re.permu. 89

6 Princeps ſecularis non poteſt donare bona eccleſie accipiens huiuſmodi donationem excommunicatur ⁊ ſi qua bona habet legitime ab eccleſia perdit.in.c.ij.nu.1.2.⁊.5.de re.eccle.non alie. 73

1 **Principiũ** attẽdit̃ ⁊ nõ finis:lʒ principiũ nõ eſſet neceſſitatiuum finis in.c.literis.nu.1.de reſcrip. 86

3 Principium alicuius temporis dicitur vſqʒ ad dimidium dicti temporis.in.c.quoniam.nu.5.de ferijs. 138

Primogenitura quos effectus pariat.in.c.lʒ.nu.8.de voto ⁊ vo.re. 176

3 Primogenitꝰ ſi ex forma ſtatuti dʒ ſuccedere quo caſu ſuccedet in bonis extra territorium ſtatuti ſtantibus.in.c.qd clericis.nu.33.de fo.cõpe.fo.63.Et in repe.c.eccleſia ſancte Marie.nu.48.de conſti. 38

Primogenitus qui ex forma ſtatuti excludit ſecũdogenitũ hʒ locũ tãtum qñ fuit factũ anteꝗ̃ ſecũdogenitus efficeretur clericus.ibi.n.39.

7 Primogenitus dicitur etiam ille qui vnice natꝰ eſt ⁊ ſi nullus ſequatur.in.c.ioſeph.nu.1.de verbo.ſigni. 197

3 Primates vel patriarche nihil iuris pre ceteris debẽt habere niſi inquantum canones illis permittant ⁊ conſuetudo illis contulit ab antiquo.in repe.c.ſi quis contra clericum.nu.41.de fo.compe. 57

7 **Prior** ſi eſt in aliquo monaſterio vel ꝑpoſitꝰ ꝙ nõ habeat abbatẽ in oĩbus fungit̃ loco abbatis adeo ꝙ cõſtitutio lo

quens

quens de abbate venit talis prior vel propoſitus.in.c.cum illorum. nu.13.de ſen.excom. 190

5 Prior ⁊ oẽs clerici alicuius eccleſie poſſunt eſſe teſtes etiaȝ ad cõmodum vtilitatem ipſius eccleſie.in.c.cum inter.nu.9.de re iu. 62

5 Prior conuentualis habẽs collegiũ ſub ſe vel habẽs ex conſuetudine curam animarum debet eſſe annorũ.xxv.⁊ nõ minus:alias poteſt eſſe in maiori etate.in.c.ſuper inordinata.nu.9.de preben. 48

Prioratus alicuius monaſterij põt concedi a papa vt poſſideatur toto tempore vite illius cui conceditur ⁊ alius citra papam non poſſit. in.c.cum inter.nu.2.10.de elec. 132

1 Priuatus nõ tenetur preferre bonum publicum ſuo comodo,licet iudex ſic.in.c.bone memorie.el.j.nu.11.de poſtu.prela. 112

1 Priuati ſi ſunt non aliqui aliqua poteſtate ille poteſtas remanet penes priuatos:ſed numero pauciores qui repreſentent collegium etiã ſi fuerit vnus.in.c.gratum.nu.5.8.9.de poſtu.prela. 110

7 Priuatio p̃ſupponit habitũ.in.c.de ĩfidelib⁹.n.5.de cõſan.⁊ affi. 32

7 Priuatio preſupponit habitum.in.c.ad diſſoluenduȝ.nu.3.de deſpõ. impu. 15

2 Priuatus ⁊ reſtitutus nõ recuperat prima iura ⁊ reſtitutio nõ retrotrahitur.Ant.in.c.ex tranſmiſſa.nu.4.de renun. 22

1 Priuati poteſtate eligendi an quãdo poſſint pro alio vocari ad eligendum.in.c.cum vintoñ.nu.3.9.⁊.11.de elec. 144

2 Priuatus aliquo honore ſi reſtituatur an recipiat ipſum honorẽ.in c.ex tranſmiſſa.nu.5.de renun. 11

1 Priuati poteſtate eligendi transferunt illam in alios ſuos de collegio.in.c.bone memorie.el.j.nu.2.de elec. 141

2 **Priuilegium** ⁊ beneficium an extendatur.in.c.ſi.numero.22 7

7 Priuilegium qđ ex poſtfacto incipit eſſe nociuum an ſit reuocãdũ.in c.quid per nouale.nu.2.de ver.ſig. 201

7 Priuilegium cõceſſum reſpectu certe rei vel loci non extendit̃ ad aliã rem vel locum.in.c.cum capella.nu.2.6.de priui. 156

7 Priuilegiũ ĩnouatum an ⁊ qñ ĩducat nouũ ius.in.c.qr.n.1.de p̃ui. 160

7 Priuilegium cum quibus ſolennitatibus innouatur.ibi.nu.2.

6 Priuilegiũ cõceſſum perſone collegio vel eccleſie an tollatur per vnicam contrauentionem.in.c.pro illorum.nu.4.de preben. 32

7 Priuilegium ſi perdat̃ ⁊ cõſtet de eius tenore ⁊ perditione per teſtes innouatur.in.c.cum olim.nu.1.de priui. 154

Priuilegia ⁊ etiam inſtrumenta non debent reuocari ſine citatione illorum quorum intereſt.ibi.nu.3.

6 Priuilegiũ qđ p̃t eſſe partim fauorabile ⁊ ꝑ parte odioſuȝ reſtringit̃ inquãtũ eſt odioſuȝ ⁊ alteri p̃iudicat.in.c.lȝ vobis.nu.3.de p̃ben. 46

Priuilegium conceſſum a principe non intelligit̃ derogare cõſuetudine loci niſi in eo fiat expreſſa mentio de cõſuetudine:qr princeps in dubio non preſumitur velle tollere conſuetudinem.ibi.nu.7.

7 Priuilegiũ cõceſſum perſone reſpectu certi loci nõ ſequitur perſonã extra illum locum.in.c.quoniam.nu.2.de priui. 158

6 Priuilegia ⁊ cõſuetudines ſi inducũt dãnũ eccleſie reuocant ⁊ qñ.in c.cum ad hoc.nu.2.3.⁊ 4.de cle.non reſi. 23

Priuilegium ꝙ incipit eſſe nociuũ eccleſie vel tertio an poſſit reuocari per inferiorem ipſius qui conceſſit an ſit ipſo facto nullũ.ibi.nu.7.

Priuilegium pape non poteſt interpretari inferior a papa.ibi.

Priuilegium nociuum alteri ſi de hoc nocumẽto nõ fiat mentio in eo eſt ſurreptitium.ibi.nu.8.

Priuilegium indulgentia licẽtia cõceſſum vel cõceſſa alicui an expirent morte concedentis vel expirato eius officio.ibi.nu.9.

5 Priuilegij innouatio operatur tantum conſeruationem iuris ſi ꝙ cõpetebat.in.c.cum dilecta.nu.1.de confir.vti.vel inuti. 141

Priuilegiũ vnũ tm̃ habere eſt periculoſum qr ſi perderet̃ forte ꝓpter viarũ diſcrimina perdit̃ in effectu ius in eo cõtẽtũ.⁊ ideo de eo pñt fieri plures copie ſolenniter q̃ facerẽt fidẽ de perdito originali.ibi.nu.2.

In reuocatione p̃uilegiorũ põt pars cuius intereſt ꝯdicere.ibi. nu.5.

Priuilegia preſcriptione vel alio modo ſublata non debent reuocari ne preſtent materiam litigandi.ibi.

Priuilegium qđ legi nõ põt ꝓpter vetuſtatem vel cõſumptionẽ non debet reuocari ſecus ſi legitur ſed cum difficultate.ibi.nu.16.

In renouatione priuilegij an debet pars citari.ibi.nu.25.

1 Priuilegium non trãſit in ſucceſſorem ſi mortuus eſt tp̃e date is cui conceditur.in.c.ſignificauit.nu.7.de reſcrip. 85

6 Priuilegiũ reale tranſit ad quencunqȝ ad quẽ peruenit ipſa res perſonale vero nõ egredit̃ perſonam.in.c.ex parte.nu.5.de decimis. 146

3 Priuilegium datum alicui ne excõicetur ab ordinario nõ valebit tũc excõicatio lata ab ordinario priuilegiũ ignorante.in.c.audita.nu.14. de re.ſpo. 168

1 Priuilegium cõcſſum a papa non poteſt per legatum de latere tolli. in.c.cum in veteri.nu.1.de elec. 173

6 Priuilegiũ continens leſionẽ tertij reuocatur in totum non tamen modificatur.in.c.ſuggeſtum.nu.4.de decimis. 146

Priuilegiũ cõceſſum ex cã nõ reuocat̃ ex cã ceſſante qñ priuilegiũ habuit ſuam perfectionem ſecus ſi haberet cauſam ſucceſſiuã.ibi.nu.5.

Priuilegium ex quibus caſibus perdatur ex poſtfacto.ibi.nu.6.

Priuilegium quod tranſiuit in contractum vel quaſi conceſſum non ſubdito non poteſt ex poſtfacto reuocari.ibi.

7 Priuilegium legitime conceſſum per anteceſſorẽ extẽditur ad ſucceſſorem.in.c.quia circa.nu.2.de priui. 158

Priuilegiũ inquãtũ cõcernit tm̃ p̃iudiciũ ꝯcedẽtis eſt latiſſime ĩterp̃tãdũ:ſȝ quaten⁹ cõcernit p̃iudiciũ tertij ſtricte ĩterp̃tat̃.ibi.nu.3.⁊. 4.

3 Priuilegiũ fori ſuperueniens an trahatur ad litem pendentem.in.c. propoſuiſti.nu.1.⁊.13.de fo.compe. 88

Priuilegio abutentes priuantur commodo ipſius.in.c. gratum.nu. 4.de poſtu.prela. 110

7 Priuilegium ſeu principis beneficiuȝ debet late interpretari. in.c. qđ dilectio.nu.6.7.de conſan.⁊ affi. 32

5 Priuilegio impetrato cõtinẽti cõem fauorẽ quo caſu liceat renũtiare vel ab impetrante vel ab alio.in.c.ex conqueſtiõe.nu.11.de reſt.ſpo. 176

Priuilegia ⁊ ſtatuta ſunt intelligenda vt aliquid addant iuri communi.in.c.in his.nu.2.de priui. 160

Priuilegiũ nõ faciẽs mentionẽ qđ res ſuper qua vult priuilegium ſit poſſeſſa ab altero nõ preiudicat poſſeſſori.in.c.dudum.nu.1.eo.tit.

Priuilegium debet intelligi vt non preiudicet enormiter iuri alteri⁹. ibi.nu.2.4. eod.

6 Priuilegiũ conceſſum alicui ordini ꝓpter arduitatẽ regule ꝑdit̃ ſi regula non obſeruatur.in.c.recolentes.nu.1.de ſtatu mona. 180

1 Priuilegium vel reſcriptum deuians a communi ſtylo curie preſumitur ſuſpectum ⁊ non mandatur executioni niſi princeps ſecundo reſcribat.in.c.ex parte.nu.4.de reſcrip. 45

7 Priuilegia non ſunt violanda etiam indirecto modo.in.c.quãto. nu. 1.de priui. 159

7 Priuilegia non extenduntur ex idẽtitate rationis.in.c. canonica.nu. 1.de ſen.excom. 195

7 Priuilegium ſi quis allegat debet illud oſtendere,aliter ſibi non creditur.in.c.porro.nu.1.de priui. 153

7 Priuilegium tendens in preiudicium tertij debet ſtricte intelligi vt minus ledat tertium.in.c.dilecto.nu.2.⁊.4.de verbo.ſig. 204

7 Priuilegium dotis marito tributum ceſſat aliquando ⁊ non tranſit ad heredes mariti extraneo.in.c.j.nu.4.de dona.inter vi.⁊ vxo. 49

2 Priuilegio poteſt concedi vt archiep̃s vtatur pallio extra prouinciã. in.c.ex tuarum.nu.4.de auto.⁊ vſu pal. 8

Priuilegium debet interpretari ſine alterius preiudicio.ibi.nu.5.

Priuilegium quod archiep̃s poſſit vti pallio extra prouinciam an tranſeat ad ſucceſſores.ibi.nu.13.

6 Priuilegiũ tangens preiudiciũ tertij etiaȝ conceſſum ex cauſa pietatis eſt ſtricte intelligendum.in.c.cum dicat.nu.3.de eccle.edifi. 219

6 Priuilegium ꝙ ex poſtfacto incipit eſſe nociuum tertio reuocat̃ ſed an ipſo iure vel aliter.in.c.ſuggeſtum.nu.1.de decimis. 146

Priuilegium conceſſum a principe eſt interpretandũ vt preiudicium non inferat tertio.ibi.nu.3.

Priuilegium an incipiat fore enormẽ leſionẽ eſt in eſtimatione principis qñ dubitat̃:alias quilibet iudex põt per hoc diſcernere.ibi.nu.4.

1 Priuilegium qualiter ſit interp̃tandũ.in.c.cãm q̃.nu.7.de reſcri. 61

6 Priuilegia conceſſa militibus ſecula extenduntur ad clericos vbi eſt eadem ratio:alias ſecus.in.c.j.nu.5.de cle.ego. 49

3 Priuilegia ſedis apo. dubia ſolus papa interpretatur.in.c. cuȝ veniſſent.nu.1.⁊.3.de iudi. 30

6 Priuilegiũ ꝯceſſum p̃ri an trãſeat ad filios.ĩ.c.lȝ.n.4.⁊. 5.de cẽſi. 199

7 Priuilegia ſiue beneficia principis latiſſime interpretãtur.in.c. olim. nu.1.3.⁊.7.de ver.ſig. 199.⁊ ſeq.

Priuilegiũ principis an ⁊ qñ ſit latiſſime interp̃tãdũ.ibi.n.3.7. 200

Priuilegium cõtra ius commune latiſſime interpretandum quando verba priuilegij hoc patiuntur.ibi.nu.4.

Priuilegium indultum cõtra ſtatutum vel contra cõſuetudinem qđ tamen ſit iuri communi conforme eſt latiſſime interpretãdũ.ibi. nu.5. Et vide in.c.cum tibi.in oppo.

Priuilegium reſcriptũ ⁊ bñficiũ qd ſint ⁊ qũo interpretant̃.ibi. nu.7.

Priuilegia ſtudij bononiẽſis ꝯceſſa ſtudio ſenẽſi an extẽdant̃ ad priuilegia futura ⁊ an ſublatis priuilegijs ſtudij bononiẽſis ſint ſublata priuilegia ſtudij ſenẽſis.in.c.ſuper ſpecula.nu.5.ne cle.vel mona. 242

Priuilegia cõceſſa primis ſi illa cõcedũtur ſcđis que ſunt reuocata a primis an cenſeantur reuocata a ſecundis.ibi.

5 Priuilegiũ pape facit fidem de cõtentis in eo etiã cõtra laicũ tertium poſſeſſorem.in.c.ad audientiam.nu.3.⁊.9.de preſcri. 31

6 Priuilegiũ extenditur ad cauſam non expreſſam ex mẽte priuilegiantis.in.c.ſane.nu.2.de cele.miſ. 212

Priuilegiũ conceſſum militibus ſecularibus extẽdit̃ ad clericos. ibi.

6 Priuilegium cõceſſum ſcholaribus cẽſet̃ etiã cõceſſum eorũ famulis ⁊ cum eis habitantibus.in.c.j.nu.9.de loca. 86

6 Priuilegium cõcernens preiudiciũ tertij eſt ſtricte interpretandũ.in c.licet.nu.2.de deci. 146

Priuilegiũ de nõ ſoluẽdis decimis cõceſſum ꝑſone eccleſiaſtice extenditur ad decimas nouaRium niſi priuilegium cõcedatur laico.in.c.ex

parte.nu.1.ꝛ.4.de decimis. 151

Priuilegiū alteri nociuū non extēdit etiā ex maioritate rōnis ſed hū ꝓhibetur ne reſtringat vltra ꝓprium ſignificatū verborū.ibi.nu.3.

Priuilegium alteri nociuum ꝛ contra ius cōe eſt intelligendū:prout verba ſonāt ſine verborum impropriatione.ibi.nu.4.

Priuilegium idem conceſſum diuerſis perſonis recipere poteſt diuerſas interpretationes.ibi.

6 Priuilegia cōfirmatoria alicuius actus non valent ſi actus ille cōfirmatus erat nullus.in.c.cum inter.nu.19.de re iudi. 62

5 Priuilegiū an poſſit concurrere cum iure communi.in.c.cū dilectus.nu.2.de conſue. 99

6 Priuilegium an conferatur qꝛ adhuc nō eſt.in.c.ad audientiam.el.ij.nu.1.4.ꝛ.5.de eccle.edifi. 220

7 Priuilegium vnum non tollit aliud etiam impetratū ſuper eadem re.in.c.cum olim.el.ij.nu.17.de priui. 156

4 Priuilegium vel reſcriptū contra ſolitum morem priuilegiorum vel reſcriptoꝝ eſt de falſitate ſuſpectum.in.c.cauſam.el.ij.nu.1.de teſt. 54

6 Priuilegium non tollit ſpecialem conuentionem initam inter partes niſi de eo fiat ſpecialis mentio.in.c.ex multiplici.nu.5.de deci. 144

6 Priuilegiū conceſſum eccleſijs extenditur ad eccleſias nondum conſecratas.in.c.eccleſie.nu.4.de immu.ec. 234

Priuilegia conceſſa eccleſijs extendūtur ad hoſpitalia.ibi.nu.6.

7 Priuilegiū non reſtrictū ad certū locū non perditur propter delictū commiſſum ſecus ſi eſſet ad certum locum in quo ſi deliquit priuilegiatus perdit ipſum.in.c.ad abolendam.nu.14.de here. 101

4 Priuilegio vel inſtrumento vtens in iudicio nō tenet originale dimittere apud acta.in.c.contingit.nu.1.de fi.inſtru. 10

1 Priuilegiū vt quis poſſit in quacunqꝫ cauſa appellare vel vt poſſit quis libere appellare quid importet.in.c.j.nu.4.de reſcrip. 43

Priuilegium non tollit aliud priuilegium niſi ſit clauſula derogatoria.ibi.nume.6.

Priuilegium conceſſum ſecundum ius commune an debeat operari aliquid vltra ius commune.ibi.nu.9.ꝛ.11.

Priuilegia plura ſi ſunt impetrata a diuerſis ſuper eadem cauſa quid erit potius.ibi.nu.14. 38

In priuilegijs qō tp̄s attēdat an tp̄s preſentationis an tp̄s date.ibi.

Priuilegium ꝛ reſcriptum ſi ſimul cōcurrāt qō preferatur.ibi.nu.16.

2 Priuilegium conceſſum prelato acquiritur dignitate. Anto.de but.in.c.j.nu.1.de tranſla.prela. 16

7 Priuilegij renouatio an requirat citationē partis.in.c.ex parte.nu.3.ꝛ.7.de priuile. 141

7 Priuilegium non extenditur ad alias res vel perſonas in eo non expreſſas licet in non expreſſis ſit eadem ratio:ſecus eſt in.l.ratio differentie ponitur in.c.ſane.nu.1.ꝛ.3.de priui. 153

1 Priuilegium quāto tp̄e perdatur vide pulchram diſtinctionem vſqꝫ ad finem.in.c.cum acceſſiſſent.nu.6.de conſti. 26

4 Priuilegiū tendit ꝯ ſniam vel ꝯpoſitionē facienda eſt mētio ſnie vel cōpoſitionis in priuilegijs.in.c.inter dilectos.nu.14.de fi.inſt. 103

7 Priuilegia eccleſie preſcribuntur ſpatio.xl.annorū.in.c.accedentib⁹.nu.1.ꝛ.4.de priui. 156

3 Priuilegium reuocatum poteſt peti corrumpi per rationem ſuprascriptam.in.c.ij.vt lite non conteſt. 109

7 Priuilegium ſi eſt fauorabile eſt large interpretandum ſecus ſi tendit in preiudicium tertij.in.c.tua nobis.nu.4.de ver.ſig. 206

6 Priuilegium alteri nociuum licet ſtricte interpretetur tamen nō tantum vt recedatur a ꝓpria ſignificatione vocabuli.in.c.ad audientiā.nu.1.de decimis. 146

6 Priuilegio introducto in fauorem duorū non pōt vnus inuito alio renuntiare.in.c.ad apoſtolicam.nu.10.de reg. 162

5 Priuilegium debet ſtricte interpretari quatenus tangit preiudiciū tertij.in.c.dilecti filij.nu.2.de decimis. 145

Priuilegium continens enormem leſionem alterius reuocatur in totum non autem modificatur.ibi.nu.4.

7 Priuilegium innouatum non tribuit nouum ius ſed antiquum conſeruat adeo quod ſi primum valebit nec ſecundum innouatum valet.in ca.ex parte.nu.1.ꝛ.4.de priui. 155

3 Priuilegio fori gaudent illi qui ſunt de familia epiſcopi.in.c. cum nō ab homine.nu.2.de iudi. 26

2 Priuilegiū ſemper eſt intelligendum vt aliquid addat iuri communi.Anto.in.c.licet.nu.9.ꝛ.10.de tranſla.prela. 19

Priuilegium vel beneficium an ꝛ quando patiatur interpretationē extenſiuam.ibi.nu.11.

1 Priuilegia ſuper ſpiritualibus conceſſa laici pōt papa ad libitum reuocare.in.c.venerabilem.nu.19.de elec. 109

6 Priuilegia de non ſoluendis decimis cōceſſa alicui loco religioſo nō extendantur ad decimas prediorum de nouo acquiſitorū ex quibus ante decime ſoluebantur.in.c.nuper.nu.1.ꝛ.4.de decimis. 155

7 Priuilegium concedens poteſtatē inſtituendi aliquē in beneficio an ꝛ quo caſu extendatur ꝙ habeat etiam poteſtatem deſtituendi vel remouendi.in.c.cum ex iniuncto.nu.5.de here. 10

Priuilegiū cōceſſū ab eo cui⁹ iuri detrahit eſt latiſſime īterpretādū ſecus ſi detrahit iuri alterius qꝛ iſto caſu ſtrictiſſime interpretat.ibi.

5 Priuilegium nō faciens mentionem de alio priuilegio alteri cōceſſo an valeat etiam qō primū priuilegiū partim ſit ſuper iure cōi ꝛ partim ſuper iure ſpeciali.in.c.veniens.nu.1.2.ꝛ.15.de preſcrip. 42

Priuilegium an debeat debeat facere mentionem de alio priuilegio ipſimet priuilegiato conceſſo.ibi.nu.13.ꝛ.17.

Priuilegiū cōtra ius cōe an debeat facere mētionē de iure cōi.ibi.

Priuilegiū ꝛ preſcriptio an poſſint ſimul concurrere circa eādē rem ꝛ vnum preiudicet alteri.ibi.nu.18.

6 Priuilegium odioſum dꝫ ſtricte intelligi.in.c.tua.nu.7.de deci. 150

1 Priuilegium conceſſum alicui a papa non poteſt turbare legatus de latere.in.c.venerabilem.nu.3.de elec. 154

5 Priuilegia non debent extendi ad perſonas in eis nō comprehēſas.in.c.ſi diligenti.nu.36.de preſcri. 40

5 Inſtantia in cauſa fiſcali ꝛ eccleſiaſtica non perit triēnio.in.c.ſi diligēti.nu.37.de preſcrip. 40

Priuilegium plus operatur quam conſuetudo quāqꝫ tamē vadunt a pari.in.c.nouit ille.nu.22.de iudi. 33

Priuilegium conceſſum non ſubdito non poteſt per concedentem amplius reuocare.ibi.nu.23.

Priuilegiū cōceſſum alicui an poſſit per cōcedētē reuocari.ibi.n.26.

Priuilegiorum verba an habeant latā ſignificationem.in.c.abbate.nu.1.ꝛ.2.de ver.ſig. 202

Priuilegium quantūcunqꝫ contra ius commune non debet ita ſtricte interpretari vt nihil addat iuri communi.ibi.nu.6.

Priuilegium dicitur quaſi priuans legem communem.ibi.nu.7.

Priuilegiū datū alicui loco ſi ille locus ſit deſtructus ꝛ poſtea reuiuiſcat vel reficiat an remaneat validū hmōi priuilegiū.ibi.16. 203

Priuilegium an tollatur ceſſante cauſa priuilegij.ibi.nu.17.

Priuilegium non tollitur per non vſum neceſſarium ſecus voluntarium.ibi.nu.18.

3 Priuilegium non debet concedi lite pendente ſuper illa cauſa.in.c.ſi.nu.7.de iura.ca. 130

Priuilegiū qō eſt clauſum in corpore iuris comprehendit caſus ſimiles non per viam extenſiuam ſed ex tacita voluntate cōcedentis: alia vero priuilegia ſecus.ibi.nu.8.

6 Priuilegiū quod papa ꝓmiſit nō reuocare niſi in reuocatione feceratmentionē de eo de verbo ad verbū an cenſeat ſublatū ſi papa dixerit nō obſtāte alio ꝓuilegio etiā ſi de eo eſſet fiēda mētio vt verbo ad vbū ꝛ aliter eius verba non expreſſit.in.c.cū inſtātia.nu.5.de cenſi. 203

3 Donec agitur de validitate priuilegij vel ſi priuilegium fuerit conceſſum quis non priuatur ſua poſſeſſione etiam ſi ſit contra ius.in.c.j.n.4.vt lit.penden. 216

Priuilegia conceſſa contra communem curſum priuilegiorū preſumuntur falſa.ibi.nu.6.

7 Priuilegiū conceſſum capellis ſuis nō extenditur ad capellas poſtea acquiſitas.in.c.cum capella.nu.5.de priui. 156

Priuilegium exemptionis circa vnam rem nō extenditur ad aliā.ibi.nu.12.ꝛ.6.

6 Priuilegio an cenſeatur quis renuntiare veniendo cōtra ipſum.in.c.peruenit.nu.15.de immu.eccle.ꝛ cemi. 223

6 Priuilegium cōceſſum ab excōicato an valeat.in.c.aduerſus.n.13.de immu.eccle. 230

6 Priuilegium non extenditur ad caſus non expreſſus niſi inquantū in iure reperitur extenſum.in.c.ex literis.nu.11.de vi.ꝛ ho.cle. 9

2 Priuilegium dꝫ ſtricte intelligi quando vertitur in preiudiciū tertij alias ſecus.in.c.ſuper eo.nu.2.de offi.deleg. 80

6 Priuilegiū conceſſum nō ſubdito nō poteſt vlterius reuocari.in.c.inter alia.nu.19.de immu.eccle.ꝛ cemi. 228

6 Priuilegium conceſſum clericis comprehēdit oēs clericos cuiuſcūqꝫ ordinis ſeu dignitatis ſint.in rub.nu.4.de vi.ꝛ ho.cle. 2

2 Priuilegium ſemper intelligitur ne alteri preiudicet.An.in.c.ex tuarum.nu.1.ꝛ.3.de auto.ꝛ vſu pal. 20

3 Priuilegium conceſſum motu proprio ex certa ſciētia idē operat ac ſi dixiſſet non obſtantibus ꝛc.in.c.ſi.nu.4.vt lit.pend. 219

Priuilegium quantumcunqꝫ generale non extenditur ad litem pēdētem ſi de ea facit mentionem.ibi.nu.5.

Priuilegium conceſſum lite pendente non faciens de ea mentionem an quo ad omnes effectus ſit nullū.ibi.nu.9.

Priuilegium non eſt opus ꝙ faciat mētionē de iure cōmuni ad eius validitatem ſm terminos.de quibus.ibi.nu.10. 220

5 Priuilegium non extenditur ad ius incogitatum.in.c.j.nu.11.de cōfir.vti.vel inuti. 140

1 Priuilegia virginitatis que ſint.in.c.cauſam.nu.2.de proba. 33

5 Priuilegium conceſſum eccleſie per imperatorem non poteſt ꝑ ipſū amplius reuocari.in.c.ſuper.nu.4.de appel. 98

Priuilegiatus an vtatur priuilegio ſuo contra pariter priuilegiatum.in.c.auditis.nu.8.de reſti.in integ. 157

Priuile

5 Priuilegiatus ne poſſit conueniri niſi in certo loco poteſt ex ſuo contractu in alio conueniri ꝛ quomodo intelligatur tale priuilegium.in c.dilecti filij.nu.1.2.9.de fo.compe. 84
Priuilegiũ cõceſſum hoibus alicui⁹ loci trãſit ẽt in clericos.ibi.n.3.
5 Priuilegiatus quo caſu vtatur priuilegio cõtra pariter priuilegiatũ. in.c.ad aures.nu.3.de preſcrip. 25
7 Priuilegiatus non debet parere ſuo ſuperiori contra tenorem ſui priuilegij.in.c.ſane ſi epiſcopi.nu.1.de exceſ.prela. 144
Priuilegium libertatis vel immunitatis poteſt concedi per papam eccleſijs etiam in preiudicium epiſcopi.ibi.nu.2.fo.eod. 145
Priuilegia eccl'iaſtica violãs dꝫ venire ꝯ libertatẽ eccl'iaſticã.ibi.n.3.
7 Priuilegiati vt tempore interdicti poſſint in eccleſia ſepeliri non vtetur tali priuilegio ſi ſunt excommunicati vel nominatim interdicti.in c.vt priuilegiati.nu.1.de priui. 158
Priuilegiũ nunq̃ tollit ſi caſus ſuper quo eſt cõceſſum nõ euenit ſec⁹ ſi euenit q2 tũc tollit p tẽpus.de quo in.d.c.vt priuilegiati.ibi.nu.4.
7 Priuilegiatus de aliquid non faciendo ſi illud poſtea fecerit perdit ſuum priuilegium.in.c.ſi de terra.nu.1.6.de priui. 152
Priuilegiatus an perdat priuilegium ſuum ſi per multum temporis venit contra illud ignoranter.ibi.nu.7.
4 Priuilegiatus in cauſa prefertur priuilegiato in genere.in.c.in preſentia.nu.38.de proba. 17
Priuilegiatus habens potentius priuilegiũ prefertur alteri priuilegiato minus potenti.ibi.nu.39.
Priuilegiatus non vtitur priuilegio contra priuilegiatum paris potentie.ibi.nu.40.
6 Priuilegiati quando pariter duo reperiuntur remoto priuilegio quo ad vnum non extenditur ad alium.in.c.nuper.nu.3.de decimis. 155
7 Priuilegiatus non admittens vel conſeruans priuilegia alterius priuatur ſuis.in.c.dilecti.nu.1.de priui. 152
6 Priuilegiatus non vtitur priuilegio contra pariter priuilegiatum.in c.cum cauſam.nu.2.de preben. 48
3 Priuilegiatus an ꝛ quando vtatur priuilegio contra priuilegiatum. in.c.ſi.nu.2.de ordi.cog. 150
3 Priuilegiatus ne extrahatur extra ſuam dioceſim non vtitur ſuo priuilegio ſi alium extra dioceſim ipſe extrahit ſi priuilegium non fuit conceſſum motu proprio.in.c.prudentiam.nu.9.de mut.pet. 102
5 Priuilegiato an aliquo caſu poſſit iuſtitia denegari.in.c.qua fronte. nu.12.de app. 102
1 Priuilegiatus citatus cõtra priuilegium ſuum tenetur comparere ꝛ allegare priuilegium ſuum.in.c.cum ordinem.nu.4.de reſcrip. 48
4 Priuilegiati in ferendo teſtimonio an ꝛ quo caſu poſſint compelli ꝛ quando peccent non teſtificando.in.c.j.nu.4.de teſti.cog. 90
7 Priuilegiatus an vtatur priuilegio contra priuilegiatum.c.cum pro cauſa.nu.2.de ſen.excom. 186
1 **Probare** volẽs ſe ignoraſſe ſtatuta an admittatur.in.c.cognoſcentes.nu.9.de conſti. 18
Et que probatio admittetur.ibi.
Probans abſentiam a prouincia an legitime probet ignorantiam cõſtitutionis vel ſtatuti.ibi.nu.10. 19
1 Probare volens ſe ignoraſſe ſtatuta an admittatur cum iuramento. in.c.j.nu.12.de poſtula.prela. 108
4 Probari poſſunt per ſeruos que domi aguntur quando agitur inter virum ꝛ vxorem.in.c.in literis.nu.2.de teſti. 56
7 Probari quomodo poteſt qđ accuſatio fiat propter queſtum.in.c.ſignificante.nu.5.qui matrimo.accu.poſ. 46
7 Probare quis non admittitur ꝙ probatum non releuat.in.c.ad id quod.nu.2.de ſponſa. 8
6 Probandi ius transfert in aduerſarium ille qui habet intentionẽ fundatam.in.c.cum apoſtolica.nu.12.de his que fi.a prela. 69
4 Probari poſſunt per forinſecos que in capitulis aguntur.in.c.veniens.nu.4.de teſti. 72
2 Probare dicitur ille qui habet intentionem ſuam fundatam de iure communi.in.c.j.nu.10.quod metus cau. 149
5 Probare quis habet in cauſa appellationis: appellans an appellatus.in.c.per tuas.nu.6.de app. 125
2 Probare non admittitur quis id quod probatum non releuat.in.c. cum contingat.nu.6.de offi.deleg. 99
4 Probare an ſufficiat confirmationem ad probationem prius confeſſorum.in.c.inter dilectos.nu.9.de fide inſtru. 102
7 Probari poteſt quem eſſe filium adulteri licet mater cum vno moretur.in.c.cauſam que.nu.2.qui filij ſint legi. 39
7 Probari poteſt non conſenſus vt puta per abſentiam vel minoritate etatis.in.c.conſultationi.nu.6.de ſponſa. 10
6 Probatum vel factum ſufficienter dicitur quando nil aliud requirit ad eius validitatem.in.c.cum dilectus.nu.12.de ſucceſ.ab inteſt. 132
3 Probatio legitima que dicatur.in.c.at ſi clerici.nu.32.de iudi. 14
2 Probationes inducte ad vnũ effectum faciunt fidem ad aliũ effectuꝫ inter eaſdem perſonas.in.c.ad reprimendam.nu.14.de offi.ordi. 115
Probatio minus legitima admittitur ex defectu ꝓbationis legitime ex natura communis.in.c.ſi.nu.2.de teſti.cog. 95
7 Probatio contra vnum ex pluribꝰ inculpatis de eodem crimine non facit fidem contra alios.in.c.ſignificaſti.nu.6.de adul.ꝛ ſtu. 116
3 Probatio manifeſtiſſima non cauſatur ex iuramento partis.in.c.fine. nu.21.de dolo ꝛ contu. 200
6 Probatio que fit per inſtrumentum dicitur patens ꝛ notoria.in.c.cũ olim.nu.9.de cenſi. 204
7 Probatio admittitur contra probationem fame ꝛ ſi ſecunda eſt clarior offuſcatur effectus prioris.in.c.cum in tua.nu.3.de ſponſa. 10
Probatio etiam admittitur contra probationem de infamia ꝛ ſi per ſecundam probatur bona fama tollitur prima probatio.ibi.
Probatio admitti al's nõ integra vbi facultas ꝓbãdi deeſt.ibi.nu.7.
Probatio conſanguineorum an admittatur ſuper non conſanguinitate contra famam.ibi.nu.9.
7 Probationes non poſſunt amplius reprobari poſt concluſionem in cauſa.in.c.cum olim.nu.3.de verbo.ſigni. 202
5 Probatio euidens vti requiritur non ſufficit probare per iuramentũ. in.c.ex ratione.nu.11.de appel. 94
6 Probatio inſtrumentalis dicitur expreſſa ꝛ patens non ſolum in illis que directe continẽtur in inſtrumento ſed etiam in illis que indirecte probantur ex inſtrumento.in.c.cum olim.nu.10.de cenſi. 204
3 Probationes facte ad excipiendum non proſunt ad agendum.in.c.ſi. nu.25.de ord.cog. 146
Probationes facte in cauſa ſummaria nõ faciũt fidem in plenaria.ib.
Probationes facte contra adulteram non nocent aduerſario abſenti,quia ſi eſſet preſens multa poſſet obijcere.ibi.nu.34.
Probationes facte in vno iudicio tam ciuili quam criminali an proſint vel noceant in alio.ibi.nu.41. 147
Probationes aperſiſſime ſi requirunt in aliquo caſu non ſufficit vnꝰ teſtis cum iuramento partis.ibi.nu.42.
5 Probatio facilis dicitur illa que fit per inſtrumentum vel teſtes preſentes vel confeſſionem partis.in.c.ſepe contingit.nu.8.de app. 112
2 Probatio ſemiplena non admittitur contra plene probantem.Ant. in.c.vt noſtrum.nu.1.de offi.archi. 67
4 Probationes aduerſario ſubtrahens an debeat perdere cauſam.in.c. intimauit.nu.4.de teſti. 54
4 Probationes debent eſſe lucidiores contra clericum quam contra laicum.in.c.licet.el.j.nu.1.de teſti. 56
1 Probare non dicitur qui probat per vnum teſtem quando ſumpſit in ſe onus probãdi ſup aliqua pena.in.c.cum dilecti.nu.7.de elec. 153
4 Probatio eſt rei dubie per argumẽta oſtẽſio.in rub.nu.1.de ꝓba. 2
Probatio eſt proba actio.ibi.nu.2.
6 Probatio per inſtrũ dicit̃ euidẽs.in.c.cũ dilecti.nu.2.de dona. 105
7 Probationes diuerſe differẽtes in modo ꝛ cõuenĩetes quo ad intẽtionẽ agẽtis an cõiungi debeant.in.c.trãſmiſſe.nu.8.qui fi.ſint legi. 38
3 Probatio certa naſcitur per violentas preſumptiones.in.c.ſi.§.porro.nu.11.vt lite non conteſta. 115
2 Probatio dubia non releuat probantem etiam quod ſit eccleſia.in.c. auditis.nu.4.de reſti.in integ. 157
4 Probatio euidentiſſima eſt que fit per indubitata inſtrumenta.in.c. licet.nu.12.de proba. 22
Probatio partis dilatione a iudice non data valet.ibi.nu.17.
Probatio falſitatis teſtium non retractat ſententiam quando iudex non fuit ſecutus eorum dicta.ibi.nu.22. 22
Proponens factum qualificatum ad vtrumqꝫ probandum videtur ſe aſtringere ſecus ſi non eſt qualificatum.ibi.nu.31. 23
Probans factum ſine qualitate non probat id quod intendit.ibi.nu. 23.fo.22.ꝛ nu.32. 23
Duo ad que nõ fuiſſet quis admiſſus diſtributiue debet vtrunqꝫ probare deducens in libello.ibi.nu.33.
4 Probatio plena requiritur in crimine ſimonie etiam quando agitur ciuiliter.in.c.veniens ad nos.nu.4.de teſti. 45
3 Probationes debent incontinenti offerri quãdo non petuntur dilationes multum longe intra quas offert ſe exhibiturum.in.c.literas.n. 6.de reſti.ſpo. 181
5 Probatio dubia recepit interpretationem ex partiuꝫ cõfeſſione.in.c. cum venerabilis.nu.57.de excep. 12
4 Aſtringere poteſt quis ſe ad plura probanda in ſuum preiudicium nõ autem in preiudicium publicum.in.c.licet.nu.34.de proba. 23
Probatio eſt facienda iudici ꝛ non valet ſi ſit notario vel alteri.in.c. ex literis.in.vij.no.de proba. 6
☞ Corſe. Uide gl.ſing.in.l.iubemus.C.de lib.can.vbi cõfeſſio facta coram tabellione vel corã iudice non in figura iudicij non valet,de qua facit teſtũ ſali.in.l.j.C.de confeſ.ꝛ in.l.generaliter.C.de non nu.pecunia.ꝛ Bald.ꝛ Ange.in.d.l.iubemus.ꝛ Bald.in.c.j.de pace iura.fir.in vſib.feu.ꝛ vide gl.in.l.hac conſultiſſima.C.de teſta.que dicit quod teſtes debent iurare in cauſa coram iudice ꝛ non corã tabellione.ꝛ vide gl.in.c.plerĩqꝫ.ij.queſtio.vij.ꝛ vide Ang.cõſilio.cxcix.alias.cxciij.vbi dicit qđ non voluerunt repreſalie inducte a genuenſibus contra florentinos ex quo non fuit facta probatio debiti coram poteſtate:ſed corã

notario.⁊ vide gl.⁊ Domi.in.c.ſolet.de ſen.excõ.li.vj.⁊ Dñi.in.c.pre
ſentiũ.§.ſi vero.dẽ teſti.eo.li.⁊ vide Bal.in.l.ſi ea.C.qui accu.nõ poſſ.
in.ij.no.vbi dicit qꝺ nõ dicit̃ ꝓducta accuſatio ſi eſt ꝓducta tabelliõi
vt oſtẽdat iudici.ff.de far.l.ſempꝛonia.⁊ ſubdit Bal.in.d.l.ſi ea.ꝙ nõ
ſatiſfaciat termino qui cõparet corã tabellione ⁊ nõ corã iudice ꝑ no.
in.l.iubemus.C.de lib.cau.ſed Bar.in.l.eos.C.de app.dixit qꝺ inſtru
menta poſſunt ꝓduci corã notario.refert ⁊ ſequit̃ illud dictũ Pet.de
ancha.in.c.cordi.in col.iiij.de appel.lib.vj.ſed cõiter reprobat̃, qꝛ no-
tarius eſt deputatꝰ ad ſcribẽdũ ⁊ nõ ad recipiẽdũ ſm Ang.in.d.l.eos.
⁊ in.l.in offerẽdis.⁊ in.l.ꝑcipimus.C.eo.⁊ ibi etiã Bal.nã ꝓductio in-
ſtrumenti eſt probatio.vt in.c.cõtingit.de fide inſtru.ſed probatio eſt
fienda iudici vt dictũ eſt.probat̃ etiã in.l.ꝓcurator.C.de eden.in.l.j.C.
de rebus alie.nõ alie.in verbo ꝑſidi ꝓuincie ꝓbatus fuerit.⁊ in.c.eos.
in verbo religioni iudiciarie.C.de teſti.⁊ in.l.ſi qñ.§.ſed cũ opoꝛtet.C.
eo.⁊ in.l.idcirco.in verbo preſidi ꝓuincie ꝓbauerit.C.qui.ex cau.ma.
in integ.reſti.⁊ in l.doce ancillã.in verbo in notiõe ꝑſidis.C.de rei vẽ.
⁊ in.l.j.in verbo ei qui ſuper ea re cogniturꝰ eſt probandũ.C.de cõdi.
ob tur.cau.⁊ vide gl.in.§.item ſepe.iiij.q.iij.⁊ facit qꝺ voluit Inn.in
c.quoniã cõtra.de ꝓba.quẽ refert ⁊ ſequitur Bald.in.l.nullum.C.de
teſti.qꝺ notarius nõ poteſt ſcribere qꝺ teſtis depoſuit trepide qꝛ hoc
ſpectat ad iudi.nõ ob.aut.ſupplicatio.C.de preci.impe.offe.quã alleg.
Bar.pro dicto ſuo:qꝛ ſupplicatio non eſt probatio.vide doc.in.c.ij.de
fo.cõpe.li.vj.ſed iudicio meo Bar.poteſt ſaluari qꝛ debet intelligi qꝺ
productio dꝫ fieri notario non vt ipſe cognoſcat ⁊ examinet,ſed vt ꝑ
ipſum iudici conſignetur.nam tex.d.aut.ſupplicatio.loquitur quo ad
receptionem vel protectionem non quo ad examinationem ⁊ diffini-
tionem. Ita dixit Jo.and.in.c.romana.in.j.reſpõſo.⁊ ibi.Do.de app.
lib.vj.⁊ ꝑ conſequens dictum eius debet intelligi ſecundum legẽ quã
alleg.⁊ voluit idem Bart.in.l.non ſolum.§.liberationis verbo.ff.de
lib.leg.⁊ Lud.roma.conſi.ccx.incip.alleg.doctoris.

4 Probatio dubia per ſe non releuat probãtem.in.c.in preſentia.nu.5.⁊.6.de proba. 14

Probatio in genere non prodeſt ſi quelibet ſpecies in genere nõ conſequitur effectum ad quem proponitur.ibi.nu.9.

Probatio generalis non declaratur ſecundum ſubiectam materiam vel intentionem proferentis.ibi.nu.10.

Probatio ambigua interpretatur contra probantem.ibi.nu.34. 16

1 Probatio euidens quomodo cognoſcatur.in.c.cum contingat.nu.3.de reſcrip. 69

7 Probatio propinquoꝛum cum iuramento neceſſaria eſt ad ſeparandum matrimonium propter impotentiam ⁊ quot debeant eſſe numero ſi i eoꝛum defectum loco propinquoꝛum aſſumantur vicini.in.c.ſi.nu.11.de frigi.⁊ male. 37

7 Probatio per iuramentum admittit̃ quando aliquid conſiſtit in conſcientia alicuius.in.c.accedens.nu.3.de cri.fal. 133

6 Probationes ſemiplene tendentes ad eundem effectum iunguntur ⁊ faciunt plenam.in.c.cum dilectus.nu.7.de ſucceſ.ab inteſta. 132

4 Probationes imperfecte tendentes ad vnum coniunguntur ſecus ſi ten funt ad diuerſa.in.c.cum cauſam.nu.2.de proba. 32

3 Probationes facte ab excipiente non proſunt volẽti agere ſuper eadem re.in.c.ſi.nu.8.de oꝛdi.cog. 150

7 Probatio per vnum teſtem ⁊ famaꝫ quid operetur.in.c.quod nobis.nu.5.de clandeſti.deſpon. 16

7 Probatio non admittitur contra preſumptionem iuris.in.c.is qui.nu.4.de ſponſa. 12

5 Probatio debet in ſpecie ⁊ non in genere cõcludere.in.c.auditis.nu.25.⁊.28.de preſcrip. 36

2 Probationis ſpẽs quot ſint.Ant.in.c.in ꝑſentia.nu.3.de renun. 25

7 Probatio ſemiplena excuſat quẽ a calumnia vel a pena talionis.in.c.qualiter ⁊ quando.el.ij.nu.22.de accuſa. 73

3 Probatio generalis que in nulla ſpecie admitteretur reijcitur non expectata aliqua declaratione probare volentis.in.c.ij.nume.3.de reſti.ſpo. 166

1 Probationes dubie interpretantur contra illum qui producit.in.c.dudum.el.ij.nu.37.de elec. 178

3 Probatio domini difficilis eſt:tamen quibus modis probetur,remiſſiue.in.c.ſepe.nu.2.⁊.3.de reſti.ſpo. 191

3 Probatio facta ſine dilatione an valeat.in.c.j.nu.16.de dila. 152

1 **Proceſſus** factus contra rationem non eſt ipſo iure nullus niſi ſit peccatũ in foꝛma.in.c.ex inſinuatione.nu.2.de reſcrip. 86

5 Proceſſus factus coꝛam oꝛdinario qui proceſſit tanꝙ delegatus an valeat.in.c.cum ex officij.nu.26.⁊.32.de preſcrip. 37

2 Proceſſus factus coꝛam iudice recuſato eſt nullus.in.c.cum ſuper.nu.1.de offi.deleg. 87

5 Proceſſus initus per iudicem recuſatum an teneat citra aliquam appellationem.in.c.cum ſpeciali.nu.12.de app. 130

2 Proceſſus factus coꝛam vno ex duobus iudicibus datis non valet.Ant.in.c.veniens.nu.1.de renun. 33

3 Proceſſus factus dum litigatur de vigoꝛe ſecundarum literarum:an interim valeat.in.c.audita.nu.7.⁊.17.de reſti.ſpo. 167

6 Proceſſus eſt dãdus iudici ex quo debet dari copia parti.in.c.ea que.nu.13.de ſta.mona. 183

Proceſſus publicatio nõ eſt de ſubſtantia iudicij adeo qꝺ ſentẽtia lata proceſſu nõ publicato valet.in.c.cũ J.⁊ A.nu.10.de re iudi. 76

Proceſſus factus coꝛam iudice recuſato non valet anteꝙ diſcutiat̃ ſuper exceptione recuſationis.in.c.ſcdo requiris.nu.5.de app. 110

4 Proceſſus cõtumacie primitiuus vel fundatus ſuper cõtumacia nõ valet ⁊ ſi iudex eam ignoꝛet.in.c.quoniam.nu.11.de proba. 28

5 Proceſſus nullus ex defectu oꝛdinis nõ ſeruati põt per ſolũ principẽ conualidari de plenitudine ptãtis.in.c.cum olim.nu.27.de re iudi. 61

5 Proceſſus magis vitiatur ex defectu oꝛdinis quam cauſe.ibi.

5 Proceſſus factus coꝛam iudice ad quem per illum qui falſo dixerit ſe appellaſſe vel tacuerit ſe appellationi renuntiaſſe reſcinditur.in.c.ſi duobus.nu.11.de appel. 93

Proceſſus factus contra abſentem cui exceptio legitima competebat an valeat.ibi.nu.13.

2 Proceſſus an ⁊ qñ preſumat̃.Ant.in.c.in ꝑñtia.nu.12.de renũ. 25

3 Proceſſus redditur nullus nõ ſeruato iuris oꝛdine.in.c.exhibita.nu.10.⁊.12.de iudi. 43

3 Proceſſus factus contra citatum ⁊ cõtumacem quem ignoꝛat iudex ſi ſit in territoꝛio vbi deliquit non valet.in.c.ſi.nu.10.de fo.compe. 89

2 Proceſſus in beneficialibus quomodo fiat.Ant.in.c.accepimus.nu.9.de eta.⁊ quali. 48

1 Proceſſus factus ſuper literis ſurreptitijs an ⁊ quando valeat.in.c.ad audientiam.nu.10.de reſcrip. 79

7 Proceſſus non annullat̃ ſi ſententia redditur nulla.in.c.ad petitionem.nu.10.de accu. 70

4 Proceſſus publicatio tunc impedit ne admittant̃ amplius teſtes qñ ſñia põt trãſire in rẽ iudicatã:al's ſecꝰ.in.c.iurauit.nu.4.de proba. 10.

Proceſſus pendens coꝛam duobus iudicibus oꝛdinarijs ⁊ paribꝰ an vterqꝫ proceſſus valeat ⁊ quid ſi ſint late due ſententie cõtrarie.in.c.cum M.nu.34.de conſti. 29

2 Proceſſus factus a non competenti iudice an valeat.in.c.ſi diligenti.nu.31.de fo.compe. 76

1 Proceſſus varij facti ſuper varijs reſcriptis an valeant pendet ex validitate reſcriptoꝛum.in.c.cum contingat.nu.2.de reſcrip. 69

Proceſſus factus ſuꝑ reſcripto ſurreptitio nõ eſt ipſo iure nullus ſꝫ factus contra foꝛmã reſcripti ſic.in.c.cũ dilecta.nu.5.de reſcrip. 90

1 Proceſſus factus ſuper reſcripto nullo retractatur licet pars non oppoſuerit falſitatẽ reſcripti quia ignoꝛabat.in.c.nonnulli.§.ſunt ⁊ alij.nu.7.de reſcrip. 75

1 Proceſſus factus contra maioꝛes an valeat ſi non opponatur.in.c.ſedes apoſtolica.nu.1.⁊.11.de reſcrip. 57

3 Proceſſus factus a iudice recuſato tenet niſi fuerit appellatum.in.c.ij.nu.10.vt lite non conteſt. 109

Proceſſus factus lite non conteſt eſt ipſo iure nullus.ibi.nu.15.

5 Proceſſus factus coꝛam iudice cuius iuriſdictio poterat elidi ꝑ exceptionem ⁊ non fuit eliſa valet niſi iudex ſuam ſciuiſſet iuriſdictionem poſſe de facili elidi.in.c.ſi duobus.nu.3.4.14.16.18.19.de app. 92

6 Proceſſus factus per iudicem ſecularem in eccleſie vel cemiterio eſt ipſo iure nullus ſecus per iudicem eccleſiaſticum.in.c.cũ eccleſia.nu.2.4.de immu.eccle.⁊ cemi. 326

1 Proceſſus factus ſuper reſcripto quo dicebatur falſum ⁊ fuit pronũtiatum verum an valeat ſi poſtea reſcriptum reperitur falſum.in.c.ſuper literis.nu.11.de reſcrip. 69

1 Proceſſus factus contra ius qꝛ iudex male intellexit canonem vel legẽ eſt nullus.in.c.cauſam que.nu.2.de reſcrip. 60

Proceſſus an ⁊ quando põt pronũtiari nullus parte abſente.ibi.n.3.

2 Proceſſus factus contra foꝛmam reſcripti eſt nullus.in.c.venerabili.nu.1.de offi.deleg. 100

2 **Proconſul** quare vtitur inſignijs extra prouinciã ⁊ ideꝫ in legato pape ⁊ archiepiſcopꝰ non.in.c.ex tuarum.nu.8.de auto.⁊ vſu pal. 9

Procurator vel aduocatus in prima inſtantia nõ ſunt idonei teſtes in cauſa appellationis.idem denuntiatoꝛ in cauſa quam denuntiauit.idem in accuſatoꝛe.in.c.lꝫ beli.nu.6.de ſimo. 77

4 Procuratoꝛ in cauſa criminali non poteſt interuenire ſed ad certum articulum poteſt interuenire.in.c.ex parte tua.nu.7.de teſti. 42

7 Procuratoꝛ interuenit quando de crimine diſcutitur per viam exceptionis.in.c.ſuper his.nu.1.de accu. 64

Procuratoꝛ admittitur in illis criminalibus in quibus non agit̃ ad penam ⁊ poteſt eſſe quando de crimine agitur ciuiliter.ibi.nu.4.

Procuratoꝛ capituli nõ admittit̃ cõtra electũ excipiẽdo cõtra ipſuꝫ de crimine ſi canonici ſunt cõſpiratoꝛes vel criminoſi.ibi.nu.12.

5 Procuratoꝛ poteſt cõſtitui per literas priuatas authentico ſigillo cõſtituentis ſigillatas.in.c.ſignificauit.nu.2.de appel. 17

2 Procuratoꝛ poteſt petere inducias in his in quibus probabiliter dubitat ad cõſulẽdum dñm abſentẽ.in.c.dilectus.nu.3.5.de procu. 145

Procurator an dominus debet citari adeo vt vnius ipſorum contumacia habeat nocere.ibi.nu.4.
7 Procurator admittitur in criminali qñ reus eſt in vinculis vel quando eſt concluſum in cauſa.in.c.veniens.nu.20.de accuſa. 63
2 Procurator ſi non comparet legitime in termino in quo fuit dominus citatus poteſt tanq̃ contumax dominus puniri.in.c.coram.nu.3.de reſti.in integ. 161
1 Procurator ſi eſt vilis perſona:⁊ dominus non poteſt dominus compelli ad reſpondendum.in.c.dudum.el.ij.nu.31.de elec. 178
3 Procurator in animam ſuaz vel domini iurat de calumnia.in.c.j.nu.6.de iura.ca. 122
5 Procurationes que debentur prelatis viſitantibus non poſſunt preſcribi etiam per tempus de quo non ſit memoria in contrarium.in.c.cum ex officij.nu.1.⁊.4.de preſcri. 36
Rationes ponuntur.ibi.nu.11.
Procuratores quis poteſt preſcribere petendo nõ negãdo.ibi.nu.6.
Procurationes quare ſunt debite prelatis cum habeant reditus ſuorum beneficiorum ad hoc vt viſitent dioceſim.ibi.nu.9.
Procuratio an aliquo reſpectu ſit preſcriptibilis aut in totuz aut in partem.ibi.nu.12. 37
Procuratio an poſſit remitti per prelatos aut in totũ aut in partem ſiue expreſſe ſiue tacite.ibi.nu.14.
Procuratio an poſſit cõmutari in aliud puta qđ clerici ſint obligati pro procuratione aliud dare ſiue volentes ſiue inuiti.ibi.nu.15.
2 Procurator reuocat⁹ quicquid agit nulliter agit.in.c.in noſtra.nu.2.⁊.6.de procu. 141
5 Procurator debet citari poſt litem conteſtatam ⁊ nõ dominus.in.c.ſepe contingit.nu.2.de appel. 112
1 Procuratores dati nõ inſolidũ ſed ſimpliciter oẽs hñt ſimul poteſtatem adeo qđ vnus nõ agit ſine alio.in.c.cũ dilecti.nu.2.de elec. 152
2 Procurator reuocatus poſt concluſionem in cauſa non impedit ſententiam ferri.in.c.cum dilectus.nu.14.de arbi. 172
3 Procurator poteſt comparere in cauſa quando ipſe ⁊ quando dominus.in.c.ex conqueſtione.nu.3.de reſti.ſpo. 175
3 Procurator an cenſeatur reuocatus ſi dominus comparet per ſe.ibi.
7 Procurator in actionibus popularibus nõ interuenit ex parte actoris niſi poſt litem conteſta.ex parte vero rei quandocunq; idem in publicis iudicijs.in.c.veniens.nu.11.de accuſa. 62
3 Procurator generalis poteſt ex cauſa ſpecialiter promiſſa per dominum tollere.in.c.at ſi clerici.§.de adultero.nu.9.de iudi. 17
6 Procurator habẽs generale mãdatũ ad vendẽdũ ſi fuit deceptus an dominus poſſit cõtrauenire.in.c.cũ cauſa.nu.5.de emp.⁊ vendi. 84
Procurator non preiudicat domino in confeſſione quã facit.in.c.dudum.el.ij.nu.6.de elec. 176
7 Procurator in criminalibus poteſt comparere ad allegandum inhabilitatem accuſatoris ⁊ idem forte ad allegandũ qđ inquiſitio eſt formata ſine indicijs.in.c.veniens.nu.8.15.de accu. 62
5 Procurator ad eligendum qui ⁊ ipſe habet ius eligendi non poteſt ex perſona ſua vnum eligere ⁊ tanq̃ procurator eligere aliũ niſi habuiſſet in mãdato talem eligere.in.c.cum olim.nu.9.de re iudi. 61
6 Procurator habens mãdatum vt poſſit agere totũ id qđ poteſt dominus perſonaliter,cenſet ſibi data poteſtas agendi ea que requirũt ſpeciale mandatum.in.c.cum dilectus.nu.8.de reli.domi. 187
Procurator capituli vel vnus canonicus petit palliũ nomine electi de conſuetudine.in.c.ad honorem.nu.11.de auto.⁊ vſu pal. 8
2 Procurator non recuperat intrinſecas expẽſas factas in itinere duz iret pro domino vt puta expenſas factas in infirmitate.in.c.cum pro cauſa.nu.4.de procu. 142
Procurator ad quedam negotia expreſſa ⁊ ad alia an comprehendat ſimilia vel maiora expreſſis.in.c.ſedes apoſtolica.nu.7.de reſcri. 57
Procurator ſuper caſibus requirentibus ſpeciale mandatum nõ poteſt ſe intromittere ſuper rebus arduis ſpeciale mandatuz requirentibus.ibi.nu.8.⁊.10.
1 Procuratorem prelatus ſolus poteſt conſtituere,ſed ſi vult ipſuz facere generalem vel imperpetuum requiritur conſenſus capituli.in.c.edoceri.nu.8.de reſcrip. 65

☞ Corſe. Et qui põt per ſe agere poteſt ꝓcuratorẽ cõſtituere. vt in.l.j.ff.de procu.⁊ ibi no. Bar.idẽ in religioſis notãter ponit Inno.in.c.cũ I.⁊ A.de re iudi.facit ho.tex.in.c.petitio.de ꝓcu.⁊ in.c.j.e.ti.ſm vnũ intellectũ:nã licet tutor ante lit.conteſt.non poſſit procuratorem conſtituere.vt in.l.neq; tutores.C.de procura. Abbas ſeu prelat⁹ poteſt tanq̃ habẽs liberiorẽ adminiſtrationem.do.Abb.in.c.edoceri.preal.leg.nu.8. Ego quo ad primũ dictum.ſ.quod qui põt per ſe agere põt procuratorẽ cõſtituere.addo ho.tex.⁊ ibi Bart.in.l.etiã.§.ex p̃terito tẽpore.ff.de ma.vi.n.vbi dicit Bar.qđ eo caſu quo minor põt ſtare in iudicio ⁊ per ſe agere poteſt ⁊ cõſtituere procuratorẽ: facit qđ voluit Bar.in.l.ſeruus.ff.de ali.⁊ cib.leg.vbi dixit quod eo caſu quo ſeruus poteſt ſtare in iudicio põt cõſtituere procuratorẽ.⁊ idẽ dixit in fratribus in minoribus.facit qđ voluit do.Domi.de ſan.Gemi.in.c.fi.de iudi.lib.vj.vbi dixit quod eo caſu quo filiuſfamilias poteſt ſtare in iudicio ſine cõſenſu patris poterit cõſtituere ꝓcuratorẽ.⁊ alle.Inn.in.c.cũ I.⁊ A.vide Bal.in rub.de ꝓcu.⁊ hic in apo.ſuis vide de hoc dicit ſe allegare caſuz.in.l.ſi vnus.§.filiuſfa.cũ.§.ſeq.ff.de iniur.⁊ qđ voluit idẽ Bal.in.l.ij.§.ſi curatores.ff.qui pe.tu.⁊ in.l.neq;.C.de ꝓcu.⁊ in.l.reos.in.x.col.C.de accu.vbi dixit qđ vbi pater põt cõparere ĩ iudicio ⁊ in cã criminali ꝓ filio poterit cõſtituere ꝓcuratorẽ.idẽ voluit Guli.naſo.in.c.auditis.de proc.⁊ Benedi.de plumbino.in.l.ſeruos.ff.de li.cau.⁊ Inno.⁊ ibi do.meus do.And.barb.Sicu.in.c.intelleximus.de iudi.⁊ hic ꝑ do.Abb.in.d.c.cũ I.⁊ A.in nu.24.ver.nũc extra glo.⁊ adduco glo.in.l.j.C.de preci.impe.offe.q̃ dixit qđ eo caſu quo ſeruus põt ſtare in iudicio qđ ꝑ ſe poterit impetrare reſcriptũ ⁊ ꝑ cõſequens ꝑ predicta poterit procuratorẽ conſtituere.⁊ adduco eũdẽ do.Abba.poſt alios.in.c.ex parte.de reſti.ſpo.nu.7.ver.nota vnũ caſum.vbi per illũ tex.dicit qđ vbicũq; quis põt eſſe in iudicio per ſe põt procuratorẽ conſtituere,vt ibi aperte probatur.⁊ vide glo.in cle.religioſus.ſuper verſi.cõſtitue.⁊ ibi.do.Abb.poſt alios in apoſt.ſuis.de procu.

5 Procurator poteſt ſubſtituere alium procuratorem poſt litẽ conteſt.in.c.cum cauſam.nu.10.de appel. 131
3 Procurator vel alius adminiſtrator an debeat iurare de veritate dicenda,remiſſiue.in.c.fi.nu.26.de iura.cal. 131
4 Procurator dicit habere officiũ.in.c.poſt ceſſionẽ.nu.3.de ꝓba. 10
Procurator abſolutus ab excommunicatione ex tacita volũtate conſtituentis poteſt acceptare iterum procuram.ibi.nu.13.
Procurator excõmunicatus repellitur ab exercitio ꝓcure.ibi.nu.15.
Procurator datus ad ſubſtituendum vt nudus miniſter non poteſt alium ſubſtituere.ibi.nu.18.
7 Procurator qui pro alio in baptiſmo interuenit an ꝓ ſe cognationez ſpiritualem acquirat.in.c.veniens.nu.4.de cogna.ſpiri. 27
2 Procurator cenſetur reuocatus per dationem alterius.in.c.volẽtes.nu.3.de offi.lega. 108
2 Procurator ad agendum intelligitur etiã datus ad defendendũ.ſed quid ſi eſt poſita dictio taxatiua.in.c.accedens.nu.4.de procu. 144
Et vide.in.c.conſtitutus.ad fi.nu.5.
2 Procurator poteſt viua voce reuocari licet fuerit per ſcripturã conſtitutus.in.c.ex inſinuatione.nu.1.de procu. 140
2 Procurator ſine mandato legitimo nõ auditur.in.c.j.nume.1.⁊.3.de procu. 139
Procurator qui negatur procurator non auditur etiam promittens de rato.ibi.nu.3.⁊.4.
Procuratorium ſiue mandatum an poſſit probari tã per teſtes quaz per inſtrumentum.ibi.nu.5.
7 Procurator poteſt interuenire in criminalib⁹ quãdo inq̃ſita eſt vniuerſitas que per ſe comparare non poteſt:quia eſt impoſſibile.in.c.veniens.nu.14.de accu. 62
Procurator in criminalibus admittitur pro perſona que impedimẽto iuris non poteſt comparere prout eſt monialis.ibi.nu.15.
Procurator excipiens contra crimen notorium exceptionẽ admittit alias ſecus.ibi.nu.16. 63
Procurator non admittitur quando pro crimine venit imponẽda pena capitalis vt mortis vel amiſſionis libertatis vel ciuitatis.ibi.n.17.
Procurator in criminalibus non admittitur quando pro eis imponitur alia pena quã pecuniaria:licet multi dicant quod a relegatione citra admittitur procurator.ibi.nu.18.
Procurator quare non poteſt interuenire in caſu vbi venit imponenda alia pena quam pecuniaria.ibi.nu.19.
Procurator cõſtitutus ad exigẽdũ ⁊ ad fidẽ faciendã de receptis non cẽſetur cõſtitutus ad cõfitendũ ſe recepiſſe ⁊ nõ preiudicat domino niſi conſtet de recepto.in.c.cum olim abbas.nu.4.de offi.deleg. 97
Procurator conſtitutus ad mutuũ recipiendũ nõ cẽſet ꝯſtitutus ad cõfitendũ de mutuo recepto niſi cõſtet ex alio q̃ ex cõfeſſione.ibi.n.5.
Procurator ad vendendum an poſſit transferre dominium habita fide de pretio.ibi.
Procurator conſtitutus ad vendendum an preiudicet domino ſi cõfitetur ſe habuiſſe pretium.ibi.nu.6.
Procurator an poſſit tranſgredi fines mandati preſente ⁊ nõ cõtradicente domino.ibi.nu.8.
5 Procurator an poſſit iuriſdictionem prorogare.ibi.nu.10.
Procurator qui appellauit a ſententia an poſſit appellationem ꝓſequi ſi poſtea excõmunicetur.in.c.ſignificauerũt.nu.19.de excep. 17
5 Procurator tenet appellationẽ interponere nõ aũt ipſaz ꝓſequi.ibi.
Procurator generalis põt inhibere ꝓcuratori ſpeciali aliq̃d ex cã veriſimili nõ cogitata ꝑ dñm.in.c.dilecti filij.el.ij.nu.4.de app. 135
1 Procurator reuocatus ante certificationẽ reuocatiõis quicquid agit tenet.in.c.ex parte decani.nu.7.de reſcrip. 81
Procurator an ⁊ quando poſſit reuocari.ibi.nu.10.⁊.12.
Procurator habens ſpeciale mandatum an poſſit literas impetrare.ibi.nu.14.
3 Procurator poteſt interuenire in cauſa depoſitiõis epiſcopi.in.c.veritatis.nu.6.de dolo ⁊ contu. 206
Procurator non admittit ad defectum abſentis in criminalibus vbi

venit imponenda pena maior.ibi.nu.20.

Procurator admittitur in cauſis criminalib⁹ qñ pena que ex crimine imponi poteſt eſt exequibilis in abſenté al's ſecus.ibi.nu.31. 208

7 Procurator non admittit in criminalibus niſi ad allegandum abſentiam inquiſiti vel alias exceptiões ipſum crimē non tangētes.in.c.veniens.nu.1.15.⁊.21.de accu. 62.⁊ ſeq.

2 Procurator nō poteſt cōpromittere nec trāſigere ſine ſpeciali mādato ⁊ ſi aliter fecerit tenetur de ſuo facere.in.c.per tuas.nu.2.⁊.6.de arbitr.fo.171.⁊ nu.16. 176

2 Procurator ſi eſt reuocatus poſt cōcluſionē in cauſa nō eſt impedimēto quin ſnia ferri poſſit.in.c.auditis.nu.1.2.⁊.4.de procu. 243

Procurator non poteſt reuocari poſt litem cōteſta.ſine cauſa cōtradicente aduerſario. ibi.nu.8.

8 Procurator ſi repetat vſuras que ſuo principali fuerint extorte nō poteſt ſibi obijci vt ipſe reſtituat quas extorſit,q: venit ex alterius pſona.in.c.michael.nu.3.de vſur.. 129

1 Procurator abſentis habet vocem in electionibus.in.c.congregato.nu.1.de elec. 175

7 Procurator vbi nō debet interuenire ⁊ interuenerit iudiciū eſt nullū.in.c.veniens.nu.23.de accuſa. 63

3 Procurator poteſt cōſtitui ab oībus illis qui poſſunt eſſe in iudicio.in.c.ex parte.nu.7.de reſti.ſpo. 183

2 Procurator habens generale mādatum nō poteſt facere illa que requirunt ſpeciale mādatū niſi ſit procurator cum libera.in.c.petitio.nu.1.de procu. 144

Procurator cū libera cēſetur conſtitutus ſi dñs pmittat habere ratū qcqd pcurator egerit vel ſi fuerit data plena adminiſtratio.ibi.nu.2.

Procurator conſtitutus ad litem conteſtandā ⁊ in cōſecutiuis vt cōſtituat alium poterit ipſe per ſe totam litem agere.ibi.nu.3.

3 Procurator pōt cōſtitui ad opponendū crimina cōtra aliquem ⁊ ad hoc requirit ſpeciale mādatū.in.c.cū dilecti.nu.2.de do.⁊ contu. 202

Procurator ſi dꝫ in aliqua cauſa conſtitui ⁊ non inueniat an imputetur non valēti eum reperire ⁊ quid fiet iſto caſu.ibi.nu.14. 204

1 Procurator effectus dñs inſtātie an poſſit reuocari p dñm propriū.in.c.q: propter.§.vel ſaltem.nu.1.de elec, 163

5 Procuratores duo cōſtituti ab eodem nō inſolidū ⁊ vnus neget ⁊ alter confiteatur nil agunt tanꝙ ꝯtꝫ.in.c.fi.nu.10.de re iudi. 85

3 Procurator pōt ante lit.cōteſt.cōſtitui ab eccleſia ſeu epo ſecus a tutore vel curatore.in.c.cum cauſam.nu.4.de iura.cal. 128

Procurator an debeat habere terminū ad reſpondendum poſitionibus ⁊ ad conſulendum dominum.ibi.nu.8.

3 Procurator poteſt reſpondere pro domino ſi tamen eſt nimis cauilloſus poteſt iudex ex officio compellere dñm vt ipſe reſpondeat.in.c.paſtoralis.nu.5.de iudi. 37

3 Procurator an iurauit de calūnia ſi dominus eſt abſens.c.ceterum.nu.4.de iura.cal, 127

2 Procurator ad negotia an poſſit alium ſubſtituere.in.c.fi.§.ceterū.nu.7.de offi.deleg. 105

2 Procurator reuocatus nō impedit iudicium cum eo agitatum ſi huiuſmodi reuocatio erat tam iudici ꝙ aduerſario incognita.in.c.mādato.nu.1.de procu.fo.142.⁊ nu.5.⁊.7. 146

Procuratoris reuocatio nō preiudicat ſi eſt facta poſt lit.cōte.aduerſario ignoranti,ſi ipſi reuocanti ſic.ibi.nu.2.

Procurator rei quantūcunqꝫ conſtet de mādato dꝫ ſemp cauere de iudicatū ſoluēdo niſi dñs fideiuſſerit pro eo,ſecus eſt in pcuratore actoris ⁊ de ratione differentie.ibi.nu.3.

Procurator ſi eſt reuocatus per mortē dñi ⁊ hoc ignoret iudex ⁊ aduerſarius an teneat iudicium cum eo agitatum.ibi.nu.6.

Procuratoris reuocatio ſi eſt facta ante litem conteſt.an debeat notificari parti vel iudici.ibi.nu.7.

Procuratoris reuocatio dꝫ notificari iudici ⁊ parti per ipſum reuocantem ⁊ non per alium.ibi.nu.8.

3 Procurator laicus iurans de calumnia opꝫ ꝙ habeat ſpeciale mādatum niſi ſit ſyndicus vniuerſitatis tutor vel curator ſecus in procuratore clerici.in.c.j.nu.15.de iura.cal. 223

2 Procurator ex quibus preſumatur habere conſenſum dñi ad agendum.in.c.cum in iure.nu.9.de offi.deleg. 97

Procurator de cuius mādato dubitatur poteſt cogi ad promittendū de rato.ibi.nu.10.

2 Procurator non admittit qñ requiritur preſentia perſonalis.in.c.ex poſuit nobis.nu.12.de dila. 139

Procurator an pīudicet dño in cōfitendo ⁊ dolū cōmittēdo.ibi.n.13.

Procuratorē nō cōpellitur quis conſtituere in cauſa ardua.ibi.n.15.

Procurator conſtitutus vt poſſit oīa facere que dñs pōt an videat conſtitutus in his que requirunt ſpeciale mandatum.ibi.nu.18.

Procurator conſtitutus ad certa negotia cū clauſula pmittēs habere ratū quicqd ipſe fecerit,an videat ex hoc cōceſſa libera.ibi.nu.19.

2 Procurator ſimpliciter cōſtitutus ad lites cenſet cōſtitutus tam ad preſentes quam ad futuras.in.c.nō iniuſte.nu.2.de procu. 146

Procuratores plures dati non cenſentur dati inſolidum niſi dicatur adeo quod vnus ſine alio non poteſt aliquid facere.ibi.nu.3.

Procurator primo datus an cenſeatur reuocatus per dationem ſecundi.ibi.nu.4.

Procurator in cauſa principali durat etiam in cauſa appellationis ſi vult.ibi.in.d.c.non iniuſte.nu.5.fo.146.⁊ nu.13. 147

Procuratores plures inſolidum ad negotia dati an vnus poſſit ab alio exigere.ibi.nu.8.

3 Procurator dꝫ eſſe inſtructus adeo quod ſi dicat ſe velle conſulere dominum condēnatur in expenſis niſi ſit caſus de nouo emergens.in.c.in pertractandis.nu.3.de iur.cal. 126

Procurator etiā generalis non iurat de calumnia niſi habeat ſpeciale mādatum ſecus in alijs adminiſtratoribus.ibi.nu.1.4.⁊.5.

Procurator habens ſpeciale mādatū ad iurādū de calūnia nō obligat dominum niſi fuerit dictum in tali cauſa.ibi.

Procurator ad negotia quādo iurat.de calum.ibi.

1 Procurator non poteſt interuenire in caſu electionis ſiēde niſi in caſu neceſſitatis vel niſi alij de capitulo hoc velint in alijs vero cauſis poteſt.in.c.q: propter.§.illud.nu.1.de elec. 164

Procurator in caſu in quo poteſt cōſtitui eſt cōſtitutus vn⁹ de capitulo vel vniuerſitate niſi illi collegio hoc non curent.ibi.nu.2.

Procurator iurās dominum eſſe impeditum ſi poſtea appareat non eſſe verum geſta per eum non retractātur niſi ex officio iudicis, ⁊ idē eſt ſi non iurauit.ibi.nu.3.

3 Procurator nō dꝫ cōſtitui ab inuito.in.c.intellexim⁹.n.5.de iud. 23

Procurator excommunicatus non poteſt comparere nec pro parte actoris nec rei.ibi.nu.10.

6 Procurator lꝫ intercedat poſt litem conteſtatā tamen ſententia abſolutoria ſiue condemnatoria poteſt ferri in perſona ipſius.in.c.cōſtitutus.nu.7.de religi.do. 185

2 Procurator q habuit ſnīam cōtra ſe pōt petere reſtitutionē ī integrū aduerſus eam abſqꝫ alio ſpāli mādato.in.c.ij.de offi.leg. 106

3 Procurator preiudicat dño in negligendo ſecus in dolū cōmittēdo: nā iſto caſu dominus nō debet recurſum contra eum.in.c.cum olim.nu.8.de cau.poſ.⁊ pro, 163

7 Procurator admittitur in cauſam ſuſpecti tutoris vt remoueat,ſꝫ vt puniatur non.in.c.veniens.nu.12.de accuſa. 62

Procurator comparens per intereſſe tertij admittitur in cauſa criminali non autem pro intereſſe inquiſiti.ibi.nu.13.

7 Procurator non poteſt interuenire in criminalib⁹ ſꝫ ſi interuenerit ⁊ oppoſitum non fuerit valet iudicium poteſt tamen iudex ⁊ debet ipm remouere.in.c.nulli epiſcoporum.nu.4.de accu. 57

Procurator non cogitur poſt litem conteſtatā oſtendere mandatum ad inſtātiā partis ſi ante non fuit oppoſitum ſed ad inſtātiam iudicis bene poterit cogi ad oſtendendum.ibi.nu.5.

2 Procurator in qb⁹ caſib⁹ pīudicet dño.in.c.j.n.15.vt li.nō cōte. 107

Procurator tenetur domino ſi per ſuā culpam ⁊ dolum male procurauit negotia domini.ibi.nu.16.20,⁊.22.

Procurator nunquid noceat domino in omittendo.ibi.nu.17.

Procurator nunqd noceat dño in aliquid faciendo.ibi.nu.27. 108

Procurator factus ad fideiubendum an poſſit renūtiare beneficio ordinis.ibi.nu.28.

Procurator nō pōt facere ea que tendūt in ſpeciem donationis.ibi.

Procurator preiudicat domino in reſponſione quā ipſe fecit poſitionibus ſiue vere ſiue ficte puta per contumaciam.ibi.nu.30.

Procurator eccleſie ſi eſt condemnatus in expenſis propter eius negligentiam vel delictum an fiet executio in bonis eccleſie.ibi.nu.35.

Procurator ex cuius facto dominus damnificatur poteſt conueniri ab eo actione mandati.ibi.nu.37. 109

5 Procurator ante lit.cōteſta.nō poteſt aliū ſubſtituere poſtea vero ſic q: eſt effectus dominus litis.in.c.cū Bertoldus.nu.19.de re iud. 70

Procurator poſt lit.conteſta.non reuocatur inuitus.ibi.

Procurator generalis ex noua cauſa ſuperueniēte mutat que ſpecialiter dominus commiſit.in.c.fi.nu.10.de conſue. 105

6 Procurator datus ad pacē faciendā pōt imponere penam ⁊ obligare principalē pro obſeruatione eorū q̄ gerunt.in.c.ij.nu.3.de preca. 80

Procuratores eccleſie vel fiſci quo caſu poſſunt apponere penā in cōtractu inito cum eccleſia fiſco.ibi.nu.5.

3 Procurator admittitur in cauſa ſtatus ex parte ſe defendentis quādo erat in poſſeſſione libertatis ſecus ſi eſſet in poſſeſſione ſeruitutis.in.c.fi.nu.6.de do.⁊ contu. 211

3 Procurator qui ſtipulatur ex re domini aquirit domino vtilem ſi nō ex re dñi tenetur domino cedere.in.c.ſi clericus.nu.13.de fo cōpe. 61

2 Procurator admittitur in criminalibus ciuiliter intētatis.in.c.tue.nu.3.de procu. 142

6 Procurator ſi nō facit fidem de mandato ſuo poteſt dominus tanꝙ contumax accuſari.in.c.veniens.nu.1.de preſby.non bap. 216

2 Procuratores plures an vnus ſint cōſtituēdi qñ ſunt plures actores vel plures rei litigantes.in.c.non iniuſte.nu.10.de procu. 146

Procurator qui habuit ſnīam cōtra ſuū principalē tenet appellare ⁊ nō expectare ꝙ dñs appellet:lꝫ ſciat ſnīam cōtra ſe latā.vbi.in.d.c.nō iniuſte

inuiſte.nu.11.⁊.13. 147
2 Procurator an repellatur ſi eius dominus excommunicetur.in.c.licet vndiqz.nu.9.de offic.delega. 96
2 Procurator de cuius mandato dubitatur debet cauere de rato ⁊ auditur etiam ſi ſit procurator in ſpiritualibus.in.c.coram.n.2.7.9.de offi.deleg.fo.95.⁊ nu.12. 99
Procurator ad agenduz an admittatur ſine mandato cum cautione rati.ibi.nu.5.⁊.7.
6 Procurator ad negotia nõ põt eſſe teſtis qñ ex tali teſtimõio reſultaret aliquod ſuũ cõmodũ.in.c.fraternitati.nu.8.de cleri.nõ reſi. 19
Procurator ad negotiandum ſiue ad cauſas an poſſit dominum nominare.in.c.fi.§.in aliĩs.nu.54.vt lite non conte. 120
4 Procuratoris perſone inſpicitur in his que ſpectant ad ordinem litis:in his vero que ſpectant ad peremptionem litis inſpicitur perſona domini.in.c.iĩ.nu.17.de teſti. 36
Procuratores duo cõſtituti ſunt ita ꝙ cõditio vni⁹ pꝛoccupãti nõ ſit melior,vnus pꝛoccupat alter ꝓducit teſtes an ꝓductio teneat.ib.n.18.
3 Procurator dz ſolus citari ſi eſt effectus dominus litis ⁊ in eius pſonam debet ſñia ferri al's ſecus.in.c.cauſam.nu.2.de do.⁊ contu. 197
Procurator qui prima vice põt ipſe citari ⁊ nõ dñs etiam qd ſit preſens in his que ſunt parui preiudiciĩ alias ſecus.ibi.nu.1. 196
1 Procurator generalis nunquid poſſit impetrare reſcriptum.in.c.nõnulli.§.ſunt ⁊ aliĩ.nu.3.de reſcrip. 75
5 Procurator an poſſit interuenire in cauſa criminali.in.c.cuz te.nu.3.de re iudi. 78
2 Procurator vel aduocatus oſtendens aduerſario iura partis punit̃ vt falſarius.in.c.cum olim.nu.5.de offi.deleg. 98
7 Procurator mandato dñi opponẽs exceptiones prohibitas obligat dominum ad penam.in.c.mulieres.nu.10.de ſen.excom. 165
5 Procurator ad agendum põt ſuper hoc literas impetrare citra aliud mandatum.in.c.fi.nu.4.de except. 20
2 Procuratoris negligentia noceet domino qr meliorẽ debuit eligere niſi ſit maior vel eccleſia,ſecus dolus.in.c.iĩ.n.6.de reſti.integ.fo.152.⁊ nu.18. 159
6 Procurator obligatus ad procurandum dñm tenetur procurare ſeruitores.in.c.quanto.nu.4.de cenſi. 202
3 Procuratorem cõſtituere an teneat̃ impeditus comparere per ſe tam actor ꝙ reus:tam in cauſa ardua ꝙ non:taz in impedimẽto longo vel breui:tam iuſto quam nõ,tã ante ꝙ poſt lit.cõteſt.tam in cauſa expoſcenti celeritatẽ ꝙ non.in.c.cum dilecti.nu.13.de do.⁊ contu. 203
5 Procurator vel prelatus ſi falſant inſtrumenta nõ debẽt puniri dñs vel eccleſia.in.c.cum venerabilis.nu.8.28.⁊.29.de except. 9
7 **Procuratio** q̃ debet̃ epõ rõe viſitatiõis an poſſit aliq̃ caſu cõpõi.in.c.ꝯſtitut⁹.n.3.de penis. 156
7 Procurationem nõ debet petere p̃latus niſi in caſibus iure expreſſis vel his ſimilibus.in.c.cum ſit.nu.1.de ſimo. 70
Procuratio debetur epiſcopo non ſolum ſi viſitat vel conſecrat loca remota ſed etiam vicina.ibi.nu.12.
Procuratio non debetur epiſcopis ab eccleſiĩs pauperibus.ibi.
5 Procurationes que debentur nuntiĩs ſedis apoſtolice vllo tp̃e preſcribuntur non ſolum contra ipſos nuntios ſed etiam aliqui clerici contra totum clerum.in.c.accedentes.nu.1.⁊.6.de preſcrip. 28
Ad ꝓcurationes debitas legatis ⁊ nũtiĩs ſedis apoſtice tenẽtur contribuere omnes eccleſie ⁊ epiſcopus loci.ibi.nu.2.⁊.4.
Procurationes debite legatis ⁊c.poſſunt priuilegio remittit.ibi.n.3.
4 **Prodigus** ⁊ furioſus tũc nõ cõſiſtẽtes in furore poſſunt teſtari ſine curatore volentes ingredi monaſterium.in.c.preſentia.nu.54.de proba.19. 19
7 Prodigus ſue fame ⁊ inimicus ſubḧpſius dicitur quis quãdo non curat de infamia turpi vel quando agitur contra propriam honeſtatem ⁊ vtilitatem.in.c.fi.nu.3.de accu. 67
4 Prodigus an obligetur a iuramento.in.c.cum contingat.nu.11.de iureiur.fo.157.⁊ nu.16. 158
4 **Producens** vel ſcripturas publicas cõtrarias vel priuatas vel vnã publicã ⁊ aliã p̓uatã eſt ſibi contrarius ⁊ non auditur.in.c.imputari.nu.4.de fide inſtru. 109
5 Producens inſtrumentum falſum vel minus ſolenne in ſui fauorem an debeat ꝑm illud falſum vel inualidum iudicari ipſe producens.in.c.cum venerabilis.nu.31.⁊.39.de excep. 11
Producens inſtrumentum cenſetur approbare ⁊ confiteri omnia in eo contenta.ibi.
Producens inſtrumentum falſum ignoranter non cenſetur in eo cõtenta confiteri nec poſtea ꝑm illud iudicari etiam ſi expreſſe confiteatur contenta in inſtrumento eſſe vera.ibi.nu.33.
5 Producens inſtrumentum non ſolenne cenſetur in eo contenta confiteri.in.c.cum venerabilis.nu.37.38.de except. 11
Producens inſtrumentum pro ſe vel ſtatutum vel legem ſi poſtea appareat contra ſe an poſſit condemnari.ibi.nu.36.
Producens ꝓ ſe ſcienter inſtrumentum falſum non poteſt contra illud allegare falſitatem ſecus ſi ignoranter.ibi.nu.54. 12
2 **Profeſſio** religionis facta tenet:qr cẽſetur bonus dolus.in.c.preterea.nu.5.de offi.deleg. 74
6 Profeſſio religionis ſit ⁊ fieri põt per iſta verba trado me tibi in monachum ⁊ in fratrem:dũmodo recipiatur ab habente poteſtatẽ incorporandi in religione.in.c.porrectum.nu.3.5.9.11.⁊.13.de regu. 160
Profeſſio religionis põt fieri extra monaſteriũ ⁊ habitu nõ mutato ⁊ taliter profeſſus compellitur monaſtice viuere.ibi.nu.7.
Profeſſio aliquo caſu põt fieri in manibus epiſcopi tamen non cogũtur religioſi ipſum acceptare.ibi.nu.12.
Profeſſus in manus epiſcopi non venit appellatione religioſoruz in materia ſtricta.ibi.
7 Profeſſio an fuerit facta vel non per regularem ſtatur ſuo iuramẽto etiam ſi habeat contra eum ſemiplenã probationẽ quando nõ appareat contrarium plene.in.c.cum cauſa.nu.7.de rapto. 128
4 Profeſſus ſi exiuit ordinẽ ⁊ accepit vxorem an inquiſitor poſſit procedere contra ipſum.in.c.cum quidam.nu.4.de iureiur. 137
6 Profeſſio intra tempus legitimũ non debet recipi ſed facta tenet.in c.ad apoſtolicam.nu.1.de reg. 161
Profeſſio nouitiorum oportet quod acceptetur per abbatem vel per alium loco ipſius.ibi.nu.4.
7 Profeſſio p̃ſumit̃ ſemper cõtinuata probatis extremis ſcilicet principio ⁊ fine quibus probatis medium preſumitur.in.c.accedentibus.nume.6.de priui. 141
7 Profeſſio religionis qũo fiat.in.c.conſuluit.nu.2.qui cle.vel vo. 21
Profeſſionem recipere ſeu dimittere quis poſſit.ibi.nu.5.
6 Profeſſio poteſt fieri per nouitium licet non ſit in clauſtro ⁊ licet bonis ſuis fuerit vſus ⁊ ita profeſſus compellitur ad perſeuerantiam regule.in.c.ſunt nobis.nu.1.⁊.3.de reg. 162
6 Profeſſio monachi poteſt recipi per ſolum abbatem qui habet poteſtatem incorporandi.in.c.j.de conuer.coniug. 165
6 Profeſſio nõ poteſt fieri extra clauſtrũ ſine cauſa.in.c.ex publico.nu.19.de conuer.coniug. 167
6 Profeſſio que obligat profeſſum non in ſpecie ad aliquam religionẽ ſed in genere dirimit matrimonium poſtea contractum.in.c.cum virum.nu.9.de reg. 160
7 Profeſſio an valeat facta in manibus alicuius religioſi.in.c.inſinuante.nu.2.qui cle.vel vo. 22
Profeſſio emitti an poſſit in domo propria in manibus epiſcopi vel abbatis.ibi.nu.5.
Profeſſa in domo propria poteſt de licentia ſuperioris bona ſua poſſidere.ibid.
6 Profeſſus alicuius religionis contra diſpoſitionẽ legis tenet niſi lex vltra procedat actũ annullando.in.c.qr in inſulis.nu.4.de reg. 157
1 Profeſſus qui non eſt nõ põt eligi ad regimẽ eccleſie regularis nec valeret conſuetudo in ꝯtrariũ.in.c.cum cauſam.nu.1.⁊.6.de elec. 147
Profeſſus alicui⁹ religiõis dz ſuã ꝓfeſſionẽ facere in ſcriptis.ibi.n.7.
Profeſſus tacite põt cõpellere mõaſteriũ vt eũ recipiat expſſe.ib.n.8.
Profeſſus niſi expſſe ꝓfiteat̃ nõ põt ꝓmoueri ad aliquã p̃laturã.ibi.
Profeſſus in vna religione quo caſu põt intrare in aliam etiã laxiorẽ.in.c.ſignificatum.nu.6.de reg. 159
4 Profeſſio in dubio non preſumitur licet probetur ingreſſus:⁊ monaſterium non poteſt agere poſſeſſorio niſi probet profeſſionem.in.c.nuper nobis.nu.4.de teſti. 84
3 Profiteri an ⁊ quo caſu per dilationem alicuius religionis quis dicatur.in.c.ex parte.nu.3.de regu. 164
5 **Prohibitus** aſſumi ad maiorem dignitatem non cenſetur prohibitus aſſumi ad minorẽ.in.c.ex parte.nu.2.de decimis. 151
2 Prohibita an cenſeant̃ oĩa illa q̃ nõ repiunt̃ cõceſſa in regula ꝓhibitoria ⁊ cõtra.Ant.de bu.in.c.inter corpalia.nu.20.de trãſla.prela.18.
7 Prohibitũ ad tp̃s ꝓhibitũ dicitur.in.c.fi.nu.2.de ſecun.nup. 51
6 Prohibitus aliquid habere non cenſetur prohibitus ſuccedere habẽti.in.c.j.nu.8.ne cle.vel mona. 235
6 Prohibitus aliquid de nouo facere non prohibetur illud ſi eſt antiquum reficere.in.c.piſanis.nu.15.de reſti.ſpo. 193
2 Prohibitum per vnam viam an cenſeatur prohibitum per alium.in c.tue.nu.4.de procu. 142
7 Prohibitus clericari nõ prohibetur ingredi religionẽ.in.c.in q̇buſdam.nu.1.⁊.4.de penis. 157
7 **Proles** illegitima eſt quã viro viuente vxor ex adulterio cõcepit ſiue cũ viro moraret̃ ſiue cum adultero.in.c.cauſam que.nu.1.qui fil.ſint legi. 38
6 **Promiſſionẽ** nullã nõ obſeruãs eſt obligat⁹ ad intereſſe.in.c.accedẽs.nu.2.de cõceſ.p̄bẽ. 62
6 Promiſſio ſola nõ ligat niſi ſit facta cũ propoſito ſe obligandi.in.c.literaturam.nu.3.de voto ⁊ vo.re. 174
7 Promiſſio facta ſub certa pena qd aliquis certũ cõtractũ ratificabit,an ⁊ quando teneat.in.c.gemma.nu.9.de ſponſa. 11
Promiſſio facta donandi aliquid ſi matrimoniũ vel alium contractum contraxerit an obliget vel teneat.ibi.

6 Promiſſio bñficij vacaturi nõ valeat ẽt ſi eſt interpoſita ſcriptura vł ſit interpoſitũ iuramentũ.in.c.ex tenore.nu.1.2.⁊.3.de conceſ.pben. 61

4 Promiſſio obedientie facta per vnum prelatum obligat alios ſucceſſores pro quibus promiſit.in.c.veritatis.nu.4.de iureiur. 138

1 Promiſſio canonicatus vel prebende nõ valet ſed ſi primo recipitur in canonicum tenet promiſſio prebende.in.c.cum in.nu.29.de cõſti. 29

9 Promittens aliquid donare illud tanq̃ debitum tenetur adimplere.in.c.j.nu.1.de dona. 103

6 Promiſſio generaliter facta puta promitto tibi frumentum ⁊ non expreſſit quantitatem valet de equitate canonica ⁊ fiet ſolutio arbitrio boni viri.in.c.j.nu.5.de decimis. 143

7 Promiſſio beneficij vacaturi non debet fieri nec etiam futuri matrimonij.in.c.ſi.nu.2.de eo qui du.in ma. 24

2 Promiſſio de non offendendo nõ extenditur ad futuras inimicitias, Ant.in.c.ij.nu.10.de renun. 21

3 Promittens cum iuramento ſtare aſſertioni victoris improbãtis expenſas vel huiuſmodi an obligetur qđ non poſſit reuocare.in.c.finẽ.nu.37.de dolo ⁊ contu. 202

3 Promittẽs ⁊ iurans ſtare taxationi actoris poterit ipſum penitere ⁊ ſi ante penitẽtiã taxauerit poterit petere reductionem boni viri.in.c.dilecti filij.nu.11.de fo.compe. 80

2 Promittens dare ſchacummatũ cum pedona an ſatiſfaciet ſi dabit cum pedona facta regina.in.c.quoniam.nu.15.de offi.deleg. 79

1 Promittens etiam abſenti aliquid amore dei puta puellie maritande ⁊c.officaciter obligatur.in proe.Greg.nu.26. 8

7 Promittens factum alienum ⁊ quomodo obligetur.in.c.ex literis.nu.6.de ſpon. 5

2 Promittens aliquid non tenetur ſuper eo ſcripturam facere.in.c.legebatur.nu.2.de maio.⁊ obe. 125

3 Promittens ſoluere ſenis florentie ⁊ vbicũq; petitũ fuerit an poſſit in predictis locis conueniri.in.c.j.nu.20.de iudi. 5

4 Promittens ſtare mãdato alicuius videtur illũ elegiſſe vt bonũ virũ ⁊ amicabilem compoſitorem.in.c.veniens.nu.3.de iureiur. 138

4 Promittens ſoluere cum iuramento ſi compenſat nõ eſt periurus.in c.ad noſtram.el.j.nu.3.de iureiur. 132

4 Promittens factũ alienum cum iuramento obligat ac ſi ſe obligaſſet curaturum ⁊ facturum.in.c.ex reſcripto.nu.11.de iureiur. 135

4 Promittẽs non facere querimoniam de aliqua re ſub pena incidit in penam ſimpliciter exponendo querelam iudici ⁊ ſic ante litem cõteſt.in.c.j.nu.2.de appel. 91

1 Promittens ſcribere librũ vel textũ tenet ſcribere rubricas.in proe.Greg.in ver.rex pacificus.nu.2. 9

5 **Promoueri** põt notus ſine examinatione.in.c.conſtitutis.el.ij.nu.4.de appel. 115

1 Promouẽdus in aliquã dignitatẽ vtrũ teneat dicere defectus ſuos ⁊ non reuelans ſuos defectus an poſſit cum bona conſcientia beneficium poſſidere.in.c.innotuit.nu.6.de elec. 137

Inhabilis promotus a papa ad dignitatem eſt effectus habilis ſecus ab alio quam a papa.ibi.nu.7.

7 Promouens ſcienter aliquẽ homicidam vel aliter irregularẽ punit ⁊ promotus deijcitur.in.c.accepimus.nu.6.de purga.cano. 65

1 Promouendus ad dignitates inferiores vel ad eccleſiam curatam an debeat eſſe ſaltem in ſacris tempore promotionis.in.c.cum in cũctis.§.inferiora.nu.12.de elec. 127

7 Promotus per papã ad aliquos ordines nõ poterit ad alios per inferiorem a papa promoueri ex quo ipſe ſemel manum impoſuit.in.c.poſtulatio.nu.10.de cleri.excom. 141

3 Promoueri poſſunt ſine examine illi quorum virtutes ſunt note.in c.fraternitati.nu.4.de cleri.non reſi. 19

7 **Pronomen** meum tuũ ⁊ ſuũ verificat tantum in pſenti.in.c.cum capella.nu.5.de priui. 156

7 **Pronuntiatio** iudicis ſaluis exceptionibus qd operetur.in.c.ad diſſoluendum.nu.4.de deſpon.impub. 15

Pronuntiatio ſuper non petita fatua eſt.ibi.nu.5.

Pronuntiari poteſt ſuper vna parte qđ plura ſunt petita ⁊ reliqua per iudicem reijciuntur.ibi.

1 **Promulgatio** edicti ſatis apparet ſi videtur obſeruari.in.c.j.nu.13.de poſtu.prela. 108

5 **Proprietas** ⁊ poſſeſſio rerũ eccl'iaſticarũ penes quẽ dr eſſe.in.c.cũ ſup.n.18.de cau.poſ.⁊ p. 157

3 Proprietas capitur pro dñio.in.c.j.nu.2.de cau.poſ.⁊ pro. 152

5 Propriuʒ qui dicantur non habere ad vitandam penam.de qua.in.c.reprehenſibilis.de appel.ibi.nu.16. 103

7 **Propoſitum** ⁊ mens multum attẽdit in delictis.in.c.cũ voluntatis.nu.3.de ſen.excom. 196

2 **Prorogatio** dʒ fieri durante primo termino nõ aũt ſinito.in.c.de cauſis.nu.7.de offi.dele. 74

7 Prorogari non poteſt id qđ non eſt.in.c.omnis vtriuſq;.nu.ne.14.de ni.⁊ remi. 176

Prorogari tunc aliquid dicitur quando tempus qđ eſt prorogandi non eſt finitum alias dicitur noua conceſſio nõ autem prorogatio.in oblate.nu.9.de appel. 125

4 **Proteſtatio** an qũo facit qđ quis poſſit pducere teſtes poſt publicationẽ ⁊ an cum proteſtatione requiratur iuramentum.in.c.preſentiam.nu.4.de teſti. 62

Proteſtans ſe vellet probare teſtes an poſſit vti eorum teſtimonio p ſe ⁊ an poteſt renuntiari proteſtationi.ibi.nu.12. 63

4 Proteſtatio non excuſat id quod indebite fit.in.c.ea te.nu.2.de iureiurand. 144

4 Proteſtatio facta tẽpore publicationis non releuat.in.c.cum in tua.nu.7.de teſti. 79

2 Proteſtatio an tollatur per cõtrariũ factũ poſtea ſequutum.in.c.j.nu.1.⁊.14.quod metus can. 146

6 Proteſtatio an ⁊ quando tollatur per contrariũ actum.in.c.ſolicitudinem.nu.5.⁊.8.de appel. 122

Proteſtationis materiã vide plene.in.c.cũ.m.nu.15.de conſtit. 27

3 Proteſtatio quomodo tollitur per contrarium actum.in.c.j.nu.17.de lit.conteſt. 105

7 Poteſtatio turpis ⁊ cõtraria facto non releuat.in.c.per tuas.nu.6.de condi.appo. 20

Proteſtatio q̃ carnalis copula non faciat tranſire ſpõſalia in matrimonium non valet.ibi.

5 Proteſtatio ſi eſt cõtraria factum preualet.in.c.cum ex officij.nu.27.de preſcrip. 37

3 Proteſtatio non releuat proteſtantem in his que veniũt ex diſpoſitione legis.in.c.ij.nu.28.de libel.obla. 97

Proteſtatio non extenditur ad futura veriſimiliter cogitate.in.c.cũ m.nu.16.de conſti. 28

Proteſtatio an ⁊ quando tollatur per actum contrarium.ibi.nu.19.

1 Proteſtatio veniens ad detrahendum iuri aduerſarij an noceat aduerſario tacenti.in.c.cumana.nu.5.de elec. 171

Proteſtatio contraria facto an valeat.ibi.nu.8.

Proteſtatio non releuat proteſtantem in his proteſtans tenetur de iure facere.ibi.

7 Proteſtatio facta ante matrimoniũ valeat ſi iuſta cauſa fuerit ſed ſi nalis copula ſequatur videtur receſſiſſe a proteſtatione.in.c.tua nos.nu.8.de ſponſa. 10

Proteſtatio facta ab vno pĩudicium alterius qñ contractus dependet a poteſtate vtriuſq; ʒhentiũ non valet niſi ille conſentiat.ibi.n.9.

4 Proteſtatio iuri cõtraria nõ valet.in.c.ex tenore.nu.6.de teſti. 69

4 **Protocollum** an faciat per ſe probationem.in.c.cũ.p.nu.3.de fide inſtru. 112

2 **Prouerbia** poſſunt allegari in cauſis.Ant.de but.in.c.inter corporalia.nu.19.de tranſla.prela. 18

4 **Prouincie** continentes que dicantur.in.c.vltra tertiã.numero.8.de teſti. 89

5 **Prouiſio** an ſit nulla ſi ignoranter prouidetur alicui non idoneo.in.c.j.nu.29.de re iudi. 49

1 Prouiſio ſuperioris de aliquo paſtore in eccleſia habet vim electiõis ⁊ confirmationis.in.c.ne pro defectu.nu.4.de elec. 162

6 Prouiſio in penalibus concepta in veram perſonã nõ extenditur in repreſentatã vel fictam.in.c.graue nimis.nu.7.de preben. 38

5 Prouiſio pape facta alicui de aliqua dignitate habet vim electionis.in.c.tua nuper.nu.2.de his que ſi.a prela. 69

3 Prouiſio.l.ſi quis in tantam.an habeat locũ de iure cano.⁊ an in minoribus vel eccleſijs ⁊ in perſonis clericorũ.in.c.j.nu.9.11.⁊.20.de do.⁊ contu. 193

Prouiſio.d.l.non habet locum quando quis inuadit rem ſuam propria autoritate q2 nõ poteſt haberi copia iudicis.ibi.num.10.

7 **Proxeneta** non eſt idoneus teſtis pter affectionẽ quã habet vt cõtractus perficiatur.in.c.licet heli.nu.16.de ſimo. 86

2 Proxeneta põt eſſe teſtis in inſtrumento in quo fuit mediator:tñ nõ põt teſtificari voce viua.in.c.ex literis.nu.3.de tranſac. 136

7 **Proximus** vel prope finẽ alicuius etatis quomodo eſſe quis dicatur.in.c.atteſtationes.nu.4.de deſponſa.impub. 15

7 **Pubes** qui cum impubere cõtraxit ſi poſtmodũ cum pubere cõtrahit tenet ſcdm matrimonium:licet teneret expectare donec perueniret ad etatẽ legitimã.in.c.conſultatiõi.n.2.de frigi.⁊ male. 35

7 Pubes factus an teneatur expectare alium ſponſum impuberem donec ad etatem peruenerit legitimam.in.c.de illis.el.j.nu.3.de deponſ.impub. 14

Pubes cum impubere contrahens reſilire nõ poteſt ſed impubes factus pubes bene.ibi.

7 Puberes ſunt quo ad matrimoniũ qui ex habitu corporis concipere ⁊ generare poſſunt.in.c.pubes.nu.1.de deſpon.impu. 13

Puberes dicuntur a pudicia.ibi.nu.2.

Pubertatis ſigna plura ſunt.ibi.nu.3.

6 Pubertas plena dicitur vſque ad annũ.xviij.c.qꝛ in inſulis.num.2.de regula. 157

7 Pubertatis proximus dicitur ſi ab illa diſtat per ſex menſes:⁊ ita de alijs etatibus intelligendum eſt,ſed in hoc varia eſt opinio.in.c.contineƀatur.nu.9.de deſpon.impub. 14

7 Pubertas poteſt multum preueniri.in.c.ſi.nu.2.de eo qui cogno.conſan.vxo.ſue. 31

4 **Publicatio** non impedit quominus alij teſtes producantur.in.c.iurauit.nu.6.de proba. 10

4 Publicatio quid ſit.in.c.ſi.nu.1.de fide inſtru. 113

7 Publicatio bonorum non extenditur ad bona poſt delictum acquiſita.in.c.quia circa.nu.5.de priuile. 158

4 Publicatio vel renuntiatio atteſtationum non excludit productionẽ teſtium circa noua capitula dependentia vel circa antiqua ſuper quibꝰ ſtes non fuerunt examinati.in.c.cauſam.el.ij.nu.2.de teſti. 54

1 Publicatio electionis qualiter fieri debeat.in.c.qꝛ propter.§.electiões nu.1.de elec. 165

7 Publice qñ dicaꝶ aliqd fieri.in.c.ſtatuimus.n.7.de maledi. 139

7 Publice honeſtatis eſt quod dotes ſalue mulieribus remaneant.in.c.per veſtras.nu.15.de dona.inter vi.⁊ vxo. 52

7 Publice dicitur aliquid fieri qñ ſit corã duobus vel tribus.in.c.ſi qs.nu.2.de purg.cano. 161

6 Publicũ põt dici illud quod eſt notoriũ vel famoſum.in.c.tua nos.n.2.de coha.cle.⁊ mulie. 13

1 Publiciana nõ cõpetit eccleſie ſi ſibi non eſt tradita poſſeſſio,qꝛ publiciana eſt ad hoc vt cõpetat requiritur poſſeſſio licet preceſſerit cõtractus habilis ad tranſlationẽ dominij.in.c.ex literis.nu.8.de conſue. 93

7 **Puella** decẽ annorum quandoque poteſt mature cognoſci.in c.ſi.nu.2.de eo qui cogno.conſan. 31

7 Puella circa.xij.annũ cõſtituta nõ eſt habilis ad matrimoniũ ꝯhẽdũ niſi aliter ſit potens ad cõcipiẽdũ.c.tue nobis.nu.2.de deſp.impu. 26

7 **Puer** non preſumitur qui generale poteſt.in.c.quod ſedem.nu.2.de frigi.⁊ male. 35

Puer dicitur vſque ad.xiiij.annos.ibi.

6 Pueri dicuntur proprie vſque ad.xiiij.annuz.in.c.qꝛ in inſulis.nu.2.de regu. 157

6 Pueri non pñt habere beneficia requirentia reſidentiã.in.c.ſuper inordinata.nu.1.4.6.⁊.12.de preben. 47

7 Puer percutiens vel interficiens aliquẽ debet puniri ſm conſuetudinem loci.in.c.referente.nu.1.de deli.pue. 136

Puer verberãs clericũ incidit in penã canonis ſi quis ſuadente,licet ꝓ abſolutione non debeat ire ad ſedẽ apoſtolicã.ibi.nu.4.

6 Pueri dicuntur illi qui ſunt intra decennium.Ant.in.c.ij.nu.1.de eta.⁊ qualita. 42

6 Puer dicitꝰ quis poſt.vij.annos.in.c.veniens.n.2.de voto ⁊ vo.re. 177

7 Puer doli capax dicitur proximus ſeptennio vel poſt ſeptenniũ.in.c.omnis vtriuſque.nu.9.de peni.⁊ remiſ. 176

7 Puer dicitur vſque ad annum.xiiij.in maſculo,in femina vſque ad annum.xij.aliquando tamen ſumitur vſque annos.xvij.⁊.xviij.in rub.n.1.de deli.puero. 136

Pueri puniuntur ex omni delicto preterquam vitio carnis.in.c.j.nu.1.⁊.2.eodem titu.

Puer non poteſt accuſari de adulterio.ibi.nu.2.

Pueri ex eorum delictis non puniuntur ita grauiter ſicut maiores.ib.nu.3.Et vide in.c.ſeq.nu.4.eo.ti.

Puer poteſt eſſe capax regulariter ſupra ſeptennium:ſed etiam intra aliquando.ibi.nu.4.⁊.5.

5 **Puniri** non debet qs corporaliter ex preſumptionibus vehementibus.in.c.auditis.nu.32.de preſcrip. 35

3 Punitus per iudicem ſecularem vel econtra an poſſit per iudicem eccſiaſticũ vel ecõtra iterũ puniri.in.c.cum ſit generale.n.1.de fo.cõp. 65

7 Punitur quis ingerẽdo ſe actui quẽ exercere nõ põt.in.c.ſi.nu.5.de cõiu.ſeruo. 26

2 Punitus per iudicem eccleſiaſticum poteſt etiam pro eo eodem delicto puniri per ſecularem.in.c.j.nu.15.de offi.ordi. 111

7 Punitus a iudice eccleſiaſtico de crimine poteſt etiam puniri a iudice ſeculari de eo eodem crimine quatenus verſetur pena ciuilis.in cap.de his.nu.4.de accuſa. 58

3 **Pupillus** ⁊ minor an ſubeãt iuramentum calumnie vel veritatis.in.c.cũ cãm.nu.9.10.⁊.11.de iura.ca. 119

6 Pupillus obligatur ex cõmodato ſi eſt effectus locupletior.in.c.vnico.nu.11.de commo. 79

6 Pupillus non poteſt repudiare ſolus legatum ſibi factum.in.c.tua nuper.nu.9.de his que ſi.a prela. 69

7 Pupillus tenetur ſtare contractui inito per tutorem.in cap.querelam.nu.8.ne prela.vices ſuas. 93

4 **Purgationes** an ſint arbitrarie.in.c.iuramentum.§.ſane.n.5.de iureiur. 68

3 Purgare ſe volens diffamatus elapſo termino an vlterius audiatur ⁊ nolens ſe purgare an habeatur pro conuicto.in.c.veritatis.n.28.de dolo ⁊ cõtu. 207

7 Deficens in purgatione an puniatur ſemper vt conuictus.in.c.ſignificaſti.nu.3.de adul.⁊ ſtupro. 116

7 Purgatio infamie vel calumnie quomodo fieri debeat.in.c.cum dilectus.nu.7.de calumnia. 76

De litera Q.

3 **Quadrageſima** eſt tota feriata tã in ciuili quã in criminali de iure canonum ſed nõ obſeruatur.in.c.fin.nu.2.de dolo ⁊ contu. 212

1 Quadrageſimali tpe pñt licite comedi carnes propter neceſſitatem famis.in.c.conſilium.nu.2.de.obſer.ieiu. 218

3 **Qualitas** que tribuit iuriſdictionẽ iudici an ſit exprimẽda in libello.in.c.ceterũ.nu.14.de iudici. 20

3 Qualitas ſuper qua quis fundatur debet per ipſum probari.in.c.cum ad ſedẽ.n.28.de reſti.ſpo. 188

☞ Corſe.doctor excellẽtiſſimus.Et adde quod qualitas vltimo loco appoſita debet intelligi repetita in omnibus precedentibus.tex.eſt in.l.j.iuncta.l.iij.§.quod ait.ff.de incen.rui.nau.hoc voluit Barto.in.l.iij.§.erit.ff.vi bo.rap.⁊ in.l.doli.ff.de ſer.corru.vbi verbuz dolo malo referꝶ ad omnia quod dicit facere ad ſtatutum quod ſi quis fecerit ſic vel ſic:poſtea ſubditur de nocte quod illud verbũ de nocte refertur ad vtrũq;.facit qđ ipſe no.in.l.j.ff.de publi.⁊ adduco do.Ant.de but.in.cl.vnica.de ſup.neg.prela.vbi tenet hãc partem,⁊ ſequitur eũ Jo.de imo.ibi ꝑ pe finem.Fallit niſi reſultaret ꝯtrarietas ſeu iuriũ correctio ſi qualitas repeteretur in omnibus ſm eos.nã debemus euitare iurium correctionem.l.ſancimus.C.de teſta.l.precipimus.C.de app.nec per ſenſus ſubditos debemus inducere iurium correctionẽ,vt eſt gl.ſingu.in.c.cupiẽtes.§.qđ ſi per viginti.de elec.lib.vj.imo.ꝑ ſenſus ſubauditos debemꝰ ipſam euitare.gl.eſt ſing.ſecundum Ludo.roma in auꝶ.ex teſtamento.C.de colla.Fallit ſecundo quando precedentia ſalua ratiõe tecti ſermonis poſſunt intelligi ſine repetitione qualtatis vltimo loco poſiti.⁊ ita ſecundũ Jo.de imo procedit tex.iuncta gl.in.d.cle.vnica.⁊ tex.in.c.cuz ſingula.de preben.lib.vj.ſed dic verius ꝙ ſi aliter diceremus in caſu.d.cle.vnice.ſequeretur correctio.c.de multa.de prebẽ.ſm do.Domini.de ſanc.Gemi.in.d.c.cũ ſingula.⁊ Fran.areti.in.l.talis ſcriptura.ff.de leg.j.⁊ hanc regu.ꝙ qualitas referꝶ ad omnia:tenuit do.Ale.de imo.in cõſilio.xlviij.als.l.j.in.j.vol.conſi.⁊ do.Fel.in.c.cauſam que.de reſcr.hoc voluit Jo.an.in.c.vbi periculũ.§.nulli.de elec.libro.vj.⁊ ibi Domini.de ſan.Gemi.nã ibi tex.loquiꝶ de mittente nuncium vel epiſtolam,vel de loquente ſecrete:nunquid illud verbũ ſecrete referaꝶ ad omnia ꝓcedentia,determinant ꝙ ſic,quod ibi plura ſunt ꝓhibita ⁊ vltimo ꝓhibito deñciatur qualitas illa qualitas referatur ad omnia.hoc videtur approbare Ang.de peru.in conſi.ſuo.xxviij.ꝙ vbi in aliqua diſpoſitione apponiꝶ genꝰ ⁊ deinde ſubnectitur ſpecies cui apponiꝶ aliqua qualitas illa qualitas refertur ad genus.hanc partem tenet Fran.de areti.in conſi.cxliiij.hoc idem videtur ſentire glo.in cle.j.in verſic.appellare.de appe.ex qua gloſ.dicit ibi do.Abb.in appoſt.quod qualitas in fine poſita concernit omnia precedentia.allꝶ.Bar.in.d.l.iij.ff.vi bo.rapto.Et ita hoc anno cũ occurrerat queſtio facti ĩterpellatꝰ a famoſiſſimis cauſarũ patronis do.Fran.de gliſerijs ⁊ do.Alexã.de butrigarijs ſuper intuitu ſtatuti Bonoñ.punientis comitatiuuz ſiue diſtrictualẽ comitatus Bononie ſiue forenſem terrarũ laboratorem habitatorẽ percutientem ciuem Bonoñ.dixi per predicta ꝙ illa qualitas terraruz laborator concernebat omnez comitatiuum exiſtentem cum illa qualitate,quia ſi aliter diceremus forẽſis comitatiuus terrarum nõ laborator eſſet melioris cõditionis ꝙ̃ ſit cõmitatiuus diſtrictualis ꝙ eſſe nõ dꝫ.Itẽ põderaui ſtatutũ illud vbi ſemꝑ facit mentionẽ de collonatu.Itẽ ponderaui ſtatutũ antiquũ in quo dicebaꝶ de cõcitatiuis ⁊ alijs terrarum laboratoribus propter dictionẽ alius:que de ſui natura eſt implicatiua,vt no.in.c.ſedes de reſcrip.⁊ in.l.ſi fugitiui.C.de ſer.fugiti.⁊ maxime cũ qualitas appoſita ſit in eadẽ oratione debet pariformiter intelligi ⁊ etiã in penalibus benigniorẽ viã ſequi debemꝰ per iura vulga.l.ſi preſes.l.ſi interpretatiõe.ff.de penis.c.odia ⁊ in penis.de reg.iur.in.vj.⁊ in.l.cum quidã.ff.de libe.⁊ poſthumis ⁊ he allegationes.mirũ in modũ placuere magnifico domino pretori ⁊ eius vicario.⁊ ita in facto obtinui.tene mẽti iſta pro intellectu ſtatuti ⁊ ſimilium.

6 Qualitas alicuius rei ſi mutaꝶ nõ alteratur ſtatus vel obligatio eiuſdẽ rei.in.c.cõmiſſum.nu.2.de deci. 144

4 Qualitas ſuperioritatis quatuor,videlicet diuitie,nobilitas potẽtia,⁊ honor.in.c.ſuper eo.el.ij.nu.5.de teſti. 55

Qualitates diuerſe poſſunt in eodẽ homine cõcurrere q̃ faciunt vt vices plurimorum ſuſtineat.in.c.per venerabilem.numero.1.qui filij ſint legi. 42

3 Qualitas intentata in libello vel accuſatione debet ſpecifice ꝓbari aliter reus ſoluitur.in.c.cõqueſtus.nu.6.de fo.compe. 83

7 Qualitas ſemel poſita que ex curſu tpis non tollitur ſemper preſumitur exiſtere niſi probetur ſublata.in.c.propoſuit.nu.4.de cle.excõ. 141

Quando ad inſtar aliqd committitur ad inſtar alterius capitur illud ꝙ eſt magis rationabile.in.c.cum olim.nu.5.de conſue. 97

5 **Quarta** portio decimarum vel funeraliū debita epõ põt per epm̄ in aliū trāſferri,⁊ ſic alienari,⁊ alteri concedi,an aūt reqratur conſenſus capituli.in.c.de quarta.n.4.⁊.11.de preſcrip.23

3 **Que** non poſſunt fieri directe cōceduntur indirecte.in.c.at ſi clerici.§.de adulterio.nu.15.de iudi. 17

7 **Queſtio** natiuitatis oppoſita petenti hereditatem coram iudice laico eſt ad eccleſiaſticum iudicez tranſmittē da.in.c.lator.nu.1.3.⁊.7.qui filij ſint legi. 38

3 Queſtiones preiudiciales quomodo ⁊ quibus reſpectibꝰ ⁊ caſibus dicantur.in.c.tuā.n.6.de ordi.cog. 148

Queſtio an aliquis ſit filius vnius vel alterius poteſt cognoſci coram laico.ibi.nu.10.

4 Queſtio facti non dirimitur ſorte.in.c.licet.nu.37.de proba. 25

3 Queſtio poſſeſſoria iuris ſpiritualis an dicať mere ſpiritualis.in ca.ij.num.6.de iura.calum. 125

7 Queſtio ſpiritualis incidens corā iudice ſeculari appoſita ſuper ſedēdū,eſt in principali cauſa per ſecularē iudicē donec incidēs queſtio terminetur per iudicem eccleſiaſticum.in.c.lator.num.3.qui fi.ſint legi.39

2 Queſtio fieri nō deciſa per eccleſiam eſt decidenda per papam.in.c.qd̄ tranſlationem.nu.6.de offi.delega. 107

7 Queſtio debet eſſe dubia poteſt tamen reſponderi ad ſatiſfaciendū querēti.in.c.rurſus.nu.5.qui cle.vel vouen. 21

7 **Queſtores** eleemoſynarum non admittuntur ſine literis papalibus aut epi loci qn̄ petūt eleemoſynas tanquam miſſi ab abbate ſancti Antonij vel ſimili,ſecus ſi nomine proprio.in.c.cum ex eo.nu.1.⁊.7.de peni.⁊ remiſ. 177

Queſtores eleemoſynarum ſancti Antonij ſi attentauerint aliquid cōtra eorum autoritatem poſſunt puniri per epiſcopum loci.ib.nu.2.⁊.3.

2 **Qui** non põt per ſe non poteſt per alium:quomodo intelligatur iſta regula.Ant.de but.in.c.j.nu.6.de tranſl.epi. 17

1 Qui non poteſt per ſe non poteſt per alium,niſi ille alius de per ſe poſſet.in.c.ſuffraganeis.nu.2.de elec. 130

7 Qui prelati habeant iuriſditionem in clericos.vt in.c.vt fame.nu.6.de ſententia excom. 191

5 **Quicquid** eſt certum nature eſt certum legi.in.c.paſtoralis.§.verum.nu.14.de appel. 121

4 **Quod** ſpectat ad aliquem de iure ſpeciali dicitur illud ſpectare de iure.in.c.licet.nu.2.de proba. 22

2 Quod eſt nullum conualidatur ex tractu temporis.in.c.prudentiam.§.ſexta.nu.10.de offi.deleg. 85

6 Quod prohibetur directe cenſetur eſſe prohibitum indirecte.in ca.qd̄ quibuſdam.nu.5.de fideiuſſo. 99

1 Quod non poteſt fieri per actuz non poteſt fieri per ſtatutum:⁊ ſimilia.in.c.ſacroſanta.nu.2.de elec. 173

6 Quod fit nemine diſcrepante concordaliter dicitur id fieri.in.c.ſingulis.nu.4.de ſtatu mona. 82

6 Quod commune eſt an dicať meum.in.c.ratio nulla.nu.2.de prebē.24

2 Quod manus eſt aliquo reſpectu poteſt eſſe minus.in.c.fi.nume.12.de tranſlatio.epiſco. 6

Quodcunque ligaueris ſuper terram erit ligatum et in celis quomodo intelligatur.in ca.a nobis.el.ij.nu.12.de ſenten.excom. 187

1 **Quotidie** dicitur fieri illud ꝙ etiam fit aliquo interuallo tēporis.in proe.Grego.in ver.rex pacificus.nu.1.9

¶ De litera R.

7 **Rapiens** bona eccleſie an ſit ipſo iure excommunicatus.in.c.cōqueſti.nu.2.de ſent.excō.185

7 Rapiens ſponſam ſuam de eius conſenſu non incurrit aliquam penam.ſecus ſi non eſſet ſponſa:⁊ etiam cum eius voluntate raperet.in.c.cum cauſa.nu.1.⁊.4.de rapto. 120

Rapiens an puniatur hodie ex eo ꝙ inter raptorem ⁊ raptam eſt contractum matrimonium.ibi.nu.4.

7 Raptores qui rapuerunt in certis perſonis puta quando aliqua ciuitas fuit ſpolijs ſubmiſſa debent reſtituere pauperibus quocunque vel vbicunque ſint.in.c.cum tu.nu.4.⁊.14.de vſur. 125.⁊ ſeq.

7 **Raſura** paucarum literaram in loco non ſuſpecto non reddit literas falſas.in.c.fi.nu.1.2.⁊.4.de crimi.fal. 133

6 Raſura inſtrumenti reddit ipſum ſuſpectum licet fuerit inſuper ſcriptum manu proprij notarij niſi adhibetur cautela:de qua.in.c.cum venerabilis.nu.8.de reli.domi. 186

4 Raſura in narratione facta ⁊ in nominibus poſſeſſionum an vitiet reſcriptum.in.c.ex literis.nu.4.de fide inſtru. 100

6 **Ratificatio** nō fit ab ignorante.in.c.conſuluit.n.2.de conuer.coniu. 168

2 Ratificare actum an quis dicatur eoipſo ꝙ poteſt contradicere ⁊ non contradicit.in.c.j.nu.13.quod me.cau. 149

2 Ratificatio an ⁊ quando retrotrahitur ad actum nullum.in.c.prudentiam.nu.19.de off.deleg. 74

Ratificari non poteſt reſcriptum ſine mandato impetratum,ſecus geſta per falſum procuratorē.in.c.nonnulli.§.ſunt alij.nu.4.de reſcrip.75

Ratificari non poſſunt per alium que ſunt ipſo iure nulla.ibi.nu.5.

4 **Ratihabitio** poteſt ferri abſente illo qui actum geſſit.in c.nonne bene.nu.5.de preſump. 117

5 Ratihabitio non trahitur ad ea que non pendent ex voluntate partis.in.c.j.nu.24.de re iudi. 49

6 Ratihabitio an ⁊ quando confirmet actus precedentes vel delicta.in c.cum vos.nu.6.de his que fi.a prela. 67

6 Ratihabitio an equiparetur mandato in delictis.in.c.j.nu.10.de cōuer.infid. 172

3 Ratihabitio retrotrahitur etiam in maleficijs.in.c.ij.n.10.de ordi.cognitionum. 143

1 Ratihabitio habet locum in ſpiritualibus.in.c.ꝙ ſicut.§.ſuper.num.10.de elec. 148

7 Ratihabitio in delictis que pn̄t per alium explicari equiparatur mādato vt eſt homicidium,ſecus ſi delicta non poſſunt per alium explicari vitia carnis.in.c.mulieres.nu.8.de ſen.excom. 180

7 Ratum habere an poſſim illud quod nomine meo geſtum non eſt.in c.ſicut tuis.nu.8.de ſimo. 88

5 **Ratio** licet non reperiatur expreſſa in aliqua diſpoſitione tamen illa coniecturari debet que potuit mouere iuriſlatorem.in.c.fi.nu.16.de re iudic. 85

6 Ratio quando alia non poteſt coniecturari in lege vel ſtatuto eſt conſideranda ratio naturalis.in.c.ex publico.num.8.de conuer.coniu.197

6 Ratio vbicunque eſt expreſſa in aliqua diſpoſitione debet illa diſpoſitio reſtringi ⁊ ampliari ad lites rōnis.in.c.q̄r in inſulis.n.3.de reg.157

1 Ratio ſi non poteſt aſſignari niſi in lege illa habetur pro expreſſa.in c.nihil.nu.9.de elec. 168

5 Ratio naturalis reſtringit generalem diſpoſitionez legis licet ipſa ratio non ſit.in.l.expreſſa.in.c.propoſuit.nu.4.de appel. 101

6 Ratio naturalis poteſt allegari vbi deficit ius ſcriptum.in.c.cum ſint.nu.4.de deci. 148

1 Ratio naturalis põt allegari vbi deficit lex.in.c.in geneſi.n.3.de el.179

3 Ratio legis reſtringit ⁊ ampliat diſpoſitionem etiam in odioſis.in.c.j.nu.8.de iura.calum. 125

3 Ratio an ſit reddenda de omnibus rebus reſcrip.num.4.de reſcrip.47

2 Ratio naturalis poteſt allegari ad deciſiones cauſarū.in.c.ſecundo requiris.nu.8.de appel. 115

1 Ratio ſi non poteſt reddi niſi vna illa habetur pro expreſſa.in ca.cum inter vniuerſas.nu.8.de elec. 135

Ratio quādo non poteſt reddi niſi vna illa habetur pro expreſſa.in.c.

1 quia nonnulli.nu.2.de reſcrip. 89

2 Rationale quid ſit.in.c.ex tuarum.nu.6.de de auto.⁊ vſu pal. 9

6 **Recedi** non debet a proprio ſignificato verborum in odioſis.in.c.in lateranenſi.nu.7.de preben. 46

7 **Receptus** ſub protectione pape non per hoc dicitur exemptus.in.c.ex patte.el.ij.nu.1.de priui. 157

7 Receptus in canonicū nō debet aliqd inuitus dare etiā minimū alijs canonicis etiā ſi eſſet prādiū ſtante de hoc cōſuetudine ſed bene poteſt teneri ad dandum aliquod paramentum:vel quid ſimile dummodo non tendat in vtilitatem canonicorum.in.c.iacobus.nu.2.de ſimo. 91

Receptus in canonicum an ⁊ qn̄ poſſit cōpelli aliquid dare vel conuertendū in vtilitatē aliorū canonicorū:vel in fauorē cultus diuini ante vel poſt receptionem ſtante vel non de hoc conſuetudine.ibi.nu.3.

6 Receptus in canonicum debet habere prebendam ex qua poſſit viuere:⁊ videtur ꝙ canonicus poteſt quis eſſe:licet non ſit beneficiatus de quo debet ſibi poſtea prouideri.⁊ interim habet vocez.in capitulo ⁊ facit omnis ſicut alij.in.c.relatū.nu.1.2.⁊.3.de preben. 25

Canonicꝰ põt eſſe quis in vna eccleſia ſine p̄bēda qn̄ hʒ in alia ecc̄lia p̄bēdā:imo non poſſet hr̄e duas p̄bēdas etiā ex diſpenſatiōe epi.ib.n.5.

Canonicus ſi vnus fuit primo receptus a capitulo:alter poſtea a papa vterqꝫ ſine prebenda:prebenda primo vacatura eſt danda ſecundo recepto quia a papa.ibi.nu.7.

Canonicus receptus autoritate capituli non poteſt excipere cōtra receptum autoritate pape quod nō fecerit mētionem de receptione ſua:⁊ ſic ſurreptitie impetraſſe.ibi.

7 Recipere aliquem in protectionem non preiudicat iuri aliorum.in ca.accepimus.nu.3.de priui. 138

Recipiens aliquē in protectionē nō teneť ipſum defendere ſi ſibi moueatur guerra qn̄ ſcilicet eſt iuſta:ſecus ſi iniuſte apponitur.ibid.nu.4.

7 **Reclamans** dicitur qui voce ⁊ alio ſigno oſtendit animi deſiſtētiā.in.c.veniēs.el.j.nu.4.de ſpon. 6

2 **Reconuentio** non debet locum coram arbitro niſi forte ſit arbiter iuris.in.c.cum dilectus.nu.1.6.⁊.7.de arbi. 171.⁊ ſeq.

Reconuentio habet locum coram delegato niſi ſit impetratus ex conſenſu partium.ibi.nu.6.

Reconuentio an habeat locum contra pupillum.ibi.nu.9.

Reconuentio non tribuit iuriſdictionem.in capitu.ceterum.nume.3.de iudi.

3 Reconuentio dicitur fieri coram illo iudice vbi eſt facta conuentio.in

ſignificauerunt.nu.14.de iudi. 47

3 Reconuentio regulariter fit ſecundum naturam conuentionis.in cap. prudentiam.nu.2.de mu.peti.fo.102.Et vide in.c.ſeq.nu.19.

Reconuentio poteſt fieri ſuper pluribus,licet conuentio ſit facta ſuper vna tantum cauſa.ibi.nu.5.

Reconuentio an habeat omnia priuilegia,que habet conuentio etiam quod illa ſint conceſſa motu proprio.nu.7.8.⁊.10.

Reconuentio an poſſit fieri coram delegato de actione orta poſt impetratum reſcriptum.ibi.nu.12.

2 Reconuentio habet locum coraȝ iudice delegato.in.c.cū olim abbas. nu.11.de offi.deleg. 97

3 Reconuentio eſt ſecunda conuentio.in rub.nu.1.de mu.peti. 99

Reconuentio poteſt fieri a reo coram eodem iudice delegato ⁊ cauſe ille terminabuntur vna ſententia:q̄r an ſit vna vel plures.in.c.j.nu.1.4. ⁊.9.de mutu.peti. 99

Et quid ſi iudex hoc non facit.ibi.nu.11.

Reconuentio quare debet fieri coram illo iudice coram quo fit conuentio.ibi.nu.2.

Reconuentio nō poteſt fieri coram iudice ex conſenſu partium electo. ibid.nu.3.⁊.33.

Reconuentio non poteſt fieri coram arbitro electo a partibus.ibi.

Sed reconuentio an poſſit fieri coram arbitro iuris.ib.nu.33.⁊.39.102

Reconuentio eſt fauorabilis.ibid.

Reconuentio an tribuat iuriſdictionem alias non habenti.ibid.nu.4. 21.23.28.⁊.37. 99.⁊.101.⁊ ſeq.

Reconuentio an debeat fieri ſtatim an quancunque durante cauſa cōuentionis.ibi.nu.12. 99

Reconuentio an habeat locum in cauſis ſummarijs ⁊ celeritatē expoſcentibus.ibi.nu.17.25.⁊.38. 100.⁊.102.

Reconuentio an habeat locum in cauſa criminali.ibi.nu.22. 101

Reconuentio ſi non poteſt fieri coram iudice conuētionis poteſt fieri corā iudice qui ſit cōpetens etiā durante primo iudicio.ibi.nu.34.102

Reconuentio de quo iure eſt ⁊ quomodo coram eodem iudice debet fieri.ibi.nu.27. 101

Reconuentio non operatur qđ iudex inferior coram quo fit ipſa reconuentio poſſit cognoſcere de cauſis arduis ⁊ preiudicialibus.in.d.c.j.n. 30.de mutuis peti. 122

Reconuentio tollit priuilegium perſone ⁊ non priuilegium cauſe.ibi.

Reconuentio an habeat locū in cā appellationis,id eſt an appellans poſſit conueniri coram iudice ad quem.ibi.n.31. 102

Recōuentio quo caſu habet locū qñ implorat̄ officiū iudicis.ibi.n.32.

Reconuentio poteſt fieri cam coram ordinario quam coram delegato non tamen ad vnum determinatum.articulum.ibi.n.33.⁊.36.

Recōuētio nō fit corā iudice certi ⁊ determinati articuli.ib.n.36.⁊.39.

Reconuentio an habeat locum coraȝ iudicibus alicuius artis.in.d.c. j.nu.37.de mutuis peti.

6 Reconueniri an poſſit clericus coram iudice ſeculari.remiſſiue.in.c.relatum.nu.6.de iure patro. 201

3 Reconuentio ⁊ conuentio an terminentur vna ſententia:⁊ quid ſi non ſunt terminate vna ſententia,⁊ an ſententia lata ſuper vno ⁊ non ſuper alio mādetur executioni.in.c.ij.nu.14.de ordi.cog. 144

6 **Rectores** collectātes eccleſias ſunt excōicati etiā finito officio.in.c.aduerſus.nu.3.de immu.eccle. 229

3 Rector ſcholarium mero iure inſpecto ſuā ſentētiam etiam actualiter exequi poteſt.in repeti.c.ſi quis contra clericum.nu.35.de fo.compe.56

7 Rector eccleſie poteſt locare fructus eccleſie ſue toto tempore vite ſue. in.c.querelam.nu.4.ne prela.vices ſuas. 92

6 Rector alicuius eccleſie dicitur tutor ⁊ adminiſtrator ipſius,⁊ ideo cēſetur habere maius ius quam canonici qui dicuntur habere prebēdas vt inde viuant non vt habeant adminiſtrationem.in.c.nouū genus.n. 6.de decimis. 144

6 Rector ſtudij precedit epiſcopos ſcholares:licet ſint digniores q̄r non ſunt ibi tanquam epiſcopi,ſed tanquam ſcholares.in.c.poſtulaſtis.n. 8.de conceſ.preben. 63

1 Rectores aliquorum collegiorum quam iuriſdictionem habeant,⁊ a quibus debent eligi.in.c.j.nu.12.de elec. 118

6 Rector eccleſie an habeat poteſtatem ordinandi vel inſtituendi aliquē in eccleſia quam ipſe habet in titulum adeo quod poſt mortē rectoris taliter preſentādi vel ordinati remaneāt ī ecleſia.capit.poſtulaſti.nu.5. de iure patro. 198

Rector eccleſie ſi intitulauit in ea an vlterius regrat̄ p̄ſentatio patroni,ibid.nu.6.

2 Rector ſcholariū etiā clericus ſi fuerit electꝰ ab vniuerſitate ſcholariū laicorum nō habet iuriſdicioneȝ in clericos ſcholares.in.c.cum ab eccleſiarum.n.6.de offi.ordi. 112

Rector ſcholariū clericorū an habeat iuriſdictionem in ipſos.ibi.n.7.

3 Rector alicuius collegij licet habeat iuriſdictionē inter pſonas ipſius collegij nihilominꝰ nō aufert iuriſdictionē ab ordinario etiā ſuper eiſdem cauſis.in.c.ceterum.n.7.de iudi. 19

6 Rector ecclie leproſus remouet̄ ab officio adminiſtratiōis quo ad exercitium tm̄,debet tamē ex redditibus eccleſie ſuſtentari.in.c.tua nos. nu.1.⁊.4.de cleri.egro. 50

6 Rector eccleſie ſolus habet tantā poteſtatem reſpectu alienationis vl̄ alterius cōtractus quātam habet prelatus eccleſie collegiate.in.c.potuit.numer.14.de loca. 88

6 Rector eccleſie ſi eſt leproſus dat̄ ei coadiutor qui debet habere portionem de facultatibus eccleſie ⁊ datur per inferiorem a papa niſi ſit epiſcopus,nā tūc ſolus papa dat.in.c.de rectoribus.nu.1.⁊.2.de cl.egr.50

6 Rectores ecclarū poſſunt cōpelli ad reparationē eccleſiarū de redditibus bñficij q ſuperſunt:⁊ vbi opus eſt de nouo facere nō aūt tenent̄ de redditibus patrimonialibus.in.c.de his.nu.1.2.3.⁊.4.de eccle.edi.220

6 Rector eccleſie ſi pro facto ꝓprio obligauit rē ipſius eccleſie an teneat̄ eius heres redimere.in.c.ex preſentium.nu.1.3.4.⁊.6.de pigno. 93

Rector eccleſie ſi paſſus eſt rem eccleſie deſcribi tenetur de ſuo proprio ſatiſfacere idē ſi potuit acquirere ⁊ nō q̄ſiuit,⁊ idē eſt de tutore.ibi.n.3.

4 Rector eccleſie non poteſt ſe obligare ad ſoluendum cenſum vel ad augendum ſolitum.in.c.tua nos.el.j.nu.1.de iureiur. 136

7 Rector alicuius eccleſie ſi fuerit impeditus aut temporaliter aut perpetuo debet ſibi aduiungi vicarius ex prouiſione ⁊ cōſenſu epi,aliqñ ipſe rector propria autoritate facit.in.c.qm̄.el.ij.n.1.ne prela.vices ſuas.92

2 Rector eccleſie pōt expēſas quas fecit in reparationē ipſius repetere, ⁊ de ipſis ad libitum diſponere.in.c.cum pro cauſa.nu.1.de procu.142

7 Rector alme ſapientie noue alūne mee vel cōſules mercatorū ciuitatis Peruſij qui ibi preſunt an habeant iuriſdictionē in ſcholares extra ſapientie domū deliquentes.in.c.canonica.n.2.de ſenten.excō. 195

4 Rector ecclie pōt cōpelli vt recipiat clericū.in.c.ſi.nu.2.de preſum.123

3 Rector alicuius collegij non poteſt vltra biennium confirmari.in.c.ſignificauerunt.nu.10.de iudi. 46

6 Rector eccleſie poteſt locare ⁊ vendere fructus eccleſie ſue titulo penes ipſum remanente.in.c.preterea.nu.10.de iure patro. 196

1 Rector ſcholariū de conſuetudine non requirit confirmationem.in.c. nihil.nu.10.de elec. 168

6 Rector eccleſie cui debentur decime poteſt prohibere colono ne fructus colligat niſi preſente ipſo rectore vel eius nuncio.in.c.ex parte.nu. 6.de decimis. 149

2 **Recuſatio** iudicis coram quo eſt probanda.in.c.ſuper q̄ſtionum.§.quem vero.nu.2.⁊.3.de off.dele.92

3 Recuſationis cauſe legitime que ſint.remiſſiue.in repeti.c.ſi quis contra clericum.nu.24.de foro compet. 55

7 **Redditus** ſiue fructꝰ ecclie poſſunt ꝯcedi alteri ſub annua penſione ⁊ etiā obuentiōes eccl.e cū moderamine.in.c.querelam.nu.1.⁊.9.ne prela.vices ſuas. 92

5 Redditus eccleſie ſunt cōes epo ⁊ capitulo.in.c.de quarta.n.6.de preſcrip. 23

6 Redditus vel legata ad fabricā non debent conuerti ad ornamēta eccleſie.in.c.de his.nu.2.de teſta. 130

6 Redditus eccleſie preſumuntur toto quot ſufficient duobus ⁊ dicens contrarium habebit probare.in.c.vt quiſq;.nu.1.de vita ⁊ hone.cle.51

Redditus eccleſie vel prebendarū ſi augmentantur an augmententur prebende vel numerus earum.in.c.j.n.5.de inſti. 51

3 Redditus epatuū nō omnes integri debentur prelatis.in.c.cū ex officij.nu.10.de preſcrip. 37

1 Redditus excreſcētes eccleſie debēt deputari pro canonicis nouiter receptis vel ex eis fiant noue prebēde vel cōuertantur in vtilitatem eccleſie.in.c.cum.AD.nu.8.de conſti. 27

3 **Reductio** ad bonū virū corā quo iudice petit̄.in.c.cū ſit generale.nu.11.de fo.cōpe. 65

4 Reductiōe pēdente ad arbitriū boni viri impeditur executio arbitramenti.in.c.quintauallis.n.41.de iureiur. 150

Reductio ad quē iudicem fit.ibi.nu.38.⁊.39. 149

Reductioni ad arbitrium boni viri an partes poſſint per pactū renūtiare.ibi.nu.32. 148

Reductio ad arbitrium boni viri pro quanta leſione detur.ibidē.numero.33. 149

Reductionem ad arbitrium boni viri petens ſi ſuccumbit an incidat in penam compromiſſi.ibi.nu.34.

Reducens ad arbitriū boni viri ſi ꝑ parte ſuccūbat ⁊ pro parte obtineat,an incidat in penam totā an excuſetur.ibi.nu.31.

Reductio ad decē ſi petit̄ ⁊ iudex reductionis ſentētiauerit in quinq; ſi non vult ſoluere quinq;:an incidat in penam cōpromiſſi. ibi.nu.36.

2 **Regiſtrum** pape dat fidē ſi priuilegiū ꝑ papā conceſſum eſt falſum.in.c.tum ex literis.n.8.de reſtitu. in integ. 159

1 **Regnum** cui eſt deferēdū ſi nō reperit̄ aliq̄s de domo regia. in.c.venerabilē.nu.16.de elec. 156

6 **Regulares** dicūtur illi qui profitent̄ tria ſubſtantialia regule ⁊ religionis:videlicet paupertatē, caſtitatem ⁊ obedientiam.in rub.nu.1.de reg. 155

Regulares quicquid acquirūt eſt monaſterij ⁊ nil ſibi appropriant.in c.ad noſtrā audientiam.nu.2.⁊.5.de cōfir.vti.vel inuti. 141

Regularis licet poſſit eſſe canonicus eccleſie cathedralis:tamen canonicus eccleſie ſecularis non eſſe poteſt.ibi.n.4.

Regularis remot⁹ ab aliqua dignitate ſine cauſa,an habeat aliquod remedium remiſſiue.ibi.nu.12.

7 Regularis dimittens habitum incidit in excõicationem.in.c.fi.nu.2.de apoſta. 106

Regularis intrãs aliud monaſterium licet ſit magis largum non dicitur apoſtatare.ibi.nu.4.

Regula dolo facis petere qð reſtituturus es in quibus caſibus habet locum.in.c.in literis.n.7.10.⁊.27.de reſti.ſpo. 179.⁊ ſeq.

3 Regula ſemper fallit vbi equitas ſuadet.in.c.intelleximus.numero.5.de iudi. 23

7 Regula magiſtrorum approbata debet etiam a iure approbari.in.c.fi.nu.2.de conſan.⁊ affi. 34

6 Regula antiqua alicuius religionis poteſt reformari per maiorẽ partẽ in vita minore licet reformet̃ in modũ ſtrictiorem ⁊ reſpicit omnes vt ſingulos.in.c.ſuper eo.nu.6.de regu. 159

Regulã ſtrictiorẽ intrare volenti ſufficit petere licentiam a ſuperiore licet non obtineat.in.c.quã ſit.nu.4.de iude. 87

3 Regula actore non probante reus abſoluitur quomodo intelligatur.in.c.prout.nu.23.de dolo ⁊ contu.fo.199.⁊ vide in.c.ſeq.nu.17.

2 Regula poſita per aliquem canonem non eſt reſtringenda per ius ciuile.in.c.j.nu.12.de reſtit.in inte. 154

4 Regula cui damus actionem ⁊c.⁊ regula dolo facis ⁊c.an proſit ei qui iuſſit ſoluere vſuras.in.c.debitores.nu.4.de iureiur. 131

6 Regula aliqñ reperitur ſine exceptione.in.c.lʒ.nu.5.de reg. 163

6 Regulas nouas inuenientes ⁊ exercentes peccant mortaliter niſi cõfirmentur a Romano põtifice,⁊ hoc qꝛ tanta diuerſitas religionũ inducit ſcãdalũ infidelibus.in.c.deus qui.nu.1.de vita ⁊ honeſta.cle. 6

2 Regula iſta cuius eſt ligare illius eſt ſoluere,non ſemp eſt vera.Anto.de but.in.c.inter corporalia.nu.4.de tranſla.prela. 17

6 Regula an ⁊ qñ obliget ad peccatũ ipſam non ſeruantem.in.c. relatũ.nu.6.ne cle.vel mona. 238

4 **Relatio** nũtij põt fieri notario vel iudici etiã ſedenti pro tribunali.in.c.qm̃.nu.12.de proba. 17

3 **Relatiuum** quis vel qui reſtringit.in.c.nouit ille.nu.13.de iudi. 33

6 Relatiuum quis vel qui reſtringit precedentia.in.c.decetero.numero.4.de cle.non reſiden. 19

6 **Relicta** ad certos pios vſus ſi in illos non pñt cõuerti cõuertuntur in alios.in.c.tua nobis.n.7.de teſta. 126

6 Relictũ omne quod ſit pro aĩa dicit̃ ad pias cauſas etiam ſi fiat cõſanguineo pauperi.ſecus ſi diuiti,lʒ dicat ꝑ aĩa.in rub.nu.9.de teſt. 110

6 Relictum factũ epõ ab extraneo videt̃ factũ cõtẽplatiõe eccleſie.in.c.paſtoralis.n.3.de his que fiunt a prela. 79

6 Relictũ factum amico ſub noĩe dignitatis cẽſetur factũ intuitu perſone.in.c.requiſiſti.nu.24.⁊.25.de teſta. 123

Relictũ factũ ciuib⁹ alicui⁹ ciuitatis cẽſet̃ factũ ipſi ciuitati.ibi.n.27.

6 Relictũ factũ religioſo cũ ꝯditiõe vt nõ querat̃ monaſterio anvaleat.in.c.monachi.n.8.de ſtatu.mona. 179

7 Relicta per teſtatorem ſi nõ ſufficiunt ad vſum deſtinatum per teſtatorem nõ fiunt caduca,ſed in alios ſimiles vſus deſtinãtur nec per hoc ſiunt caduca,in.c.nos quidẽ.nu.6.⁊.14.de teſta. 111

Relicta ad pias cauſas debentur integra etiam cũ fructibus medij tẽporis ſi tempus fuit appoſitum in fauorem pie cauſe.ibi.nu.7.

6 Relictũ factũ pauperibus ſub cõmemoratiõe alicuius loci in quo habitãt cẽſet̃ factũ illi loco:alias ſecus.in.c.officij.nu.7.de teſta. 122

Relictũ factũ vel donatio epõ an cẽſeat̃ factũ cõtẽplatiõe perſone vel eccleſie,⁊ qd de relictis factis alijs clericis inferioribus.in.c.requiſiſti.nu.1.2.3.4.7.23.24.⁊.26.de teſta. 122.⁊ ſeq.

Relictum factum illi qui non poteſt proprium poſſidere cenſetur factum eccleſie.ibi.nu.12.

Relictũ factũ vni canonico vel alteri adminiſtrationẽ non habenti cẽſet̃ factum perſone niſi ex coniecturis probet̃ contrariũ.ibi.nu.13.⁊.27.

6 **Religioſi** qui habent ius patronat⁹ in aliqua eccleſia nihil aliud habẽt plus ꝙ ſi forẽt laici niſi quod habẽt cuſtodiam eccleſie vacantis ⁊ exigunt rationeʒ de fructibus eccleſie.in c.de monachis.nu.6.de preben. 27

7 Religioſi tenentur ad decimas ſoluendas.in.c.ſi de terra.nu.2.de priuileg. 152

4 Religioſi poſſunt eſſe procuratores in cauſis eccleſiarũ ſuarũ. in.c.inſuper.nu.1.de teſti. 37

6 Religioſus ſine cauſa diſpẽſatus ad latiorẽ regulã nõ eſt tutus in foro anime.in.c.nõ eſt.nu.9.de voto ⁊ voti redemp. 175

Religioſus qui eſt diſpenſatus ſine cauſa ad aliquã eccleſiam curatam vt ei preſit,non vt ei proſit,peccat mortaliter.ibi.

2 Religioſus an ⁊ qñ poſſit tranſire ad ſtrictiorẽ religionẽ.Ant.in.c.intelleximus.nu.1.de eta.⁊ quali. 47

Religioſus trãſiens ad ſtrictioreʒ ordinem an poſſit poſtea ad primũ reuerti.ibi.nu.2.

4 Religioſi appellãtes a ꝑcepto ſupioris nõ euadũt notaʒ trãſgreſſiõis obedientie.in.c.breui ſciſcitatus.n.2.de iureiur. 140

6 Religioſi exeũtes clauſtrũ ẽt nõ cã audiẽdi ſciẽtias ꝓhibitas incurrũt penã.c.non magno.ne cle.vel mo.in.d.c.nõ magno.nu.8. 81

7 Religioſis nõ licet ire ad predicandũ infidelibus ſine licentia.in.c.quã ſit.nu.3.de iude. 97

6 Religioſus qui eſt in ſtudio nõ obligat monaſteriuʒ niſi in his que cõtrahit ob ſtudij neceſſitatem in alijs non eſt reſpectu peculij ſi qð hʒ.in c.qð quibuſdam.nu.3.de fideiuſ. 99

3 Religioſi non dicuntur iſti qui ſunt de tertio ordine ſancti Frãciſci.in c.cauſam que.el.j.nu.2.de iud. 24

2 Religioſi ſi inducant aliquẽ ad ingrediendum monaſterium vt lucrent̃ bona valet profeſſio,ſed bona nõ acquirunt̃ monaſterio.in.c.preterea.nu.5.de offi.deleg. 74

7 Religioſus habere põt adminiſtrationẽ bonorũ iure ſibi delatã ſed nõ ex pacto.in.c.ſi.nu.7.de condi.app. 20

2 Religioſus qui trãſiuit ad aliud monaſterium an aliquid retineat de primo.Ant.in.c.ex tranſmiſſa.nu.6.de renun. 22

7 Religioſi regulares an ⁊ quo caſu poſſint facere eleemoſynã.in c.ſi qs.nu.3.de fur. 121

2 Religioſus vndecũqʒ aliquid acquirat:acquirit monaſterio.in.c.quãto.nu.7.de offi.ordi. 114

3 Religioſus põt ingredi ſtrictiorem regulam ſi vult.in.c.olim.el.j.nu.3.de reſti.ſpolia. 179

6 Religioſus põt intrare religioneʒ ſtrictiorẽ petita prius licentia,licet non obtẽta,⁊ licet monaſteriũ in quo ſtat ſit priuilegiatũ ne de illo ad aliud etiã ſtrictius tranſeat̃.in.c.licet.nu.1.9.⁊.10.de regu. 162

Religioſo ad hoc qð poſſit tranſire ad aliam religionẽ requirunt̃ tria.ibi.nu.2.3.7.⁊.12.

5 Religioſus an ⁊ qñ poſſit cõſtituere procuratorẽ nomine proprio ⁊ qñ ipſe poteſt cõſtitui.in.c.cũ.J.⁊.A.nu.24.⁊.29.de re iudi. 77

Religioſus accuſans propriuʒ prelatum debet habere expenſas a monaſterio.ibi.nu.25.

Religioſus vbicũqʒ habet legitimã perſonã ſtandi in iudicio oĩa pñt actiue ⁊ paſſiue concipi in perſonã ſuam.ibi.nu.26.

2 Religioſi qui inducũt aliquẽ ad intrandũ religionẽ propter bona tpalia debẽt illis priuari.in.c.cũ dilectus.nu.12.qð met.cã. 153

6 Religioſus verus ⁊ profeſſus poteſt aliquo caſu habitare cõ vxore et tenet̃ ſibi reddere debitũ.⁊ hoc qñ ante ingreſſum habebat vxoreʒ que ignorauit hmõi ingreſſum.in.c.vxoratus.num.8.de conuer.coniu. 168

6 Religioſus poteſt tranſire ad aliã religionẽ ſtrictiorẽ:al's ſecus:an autem requiratur licentia ſuperioris.in.c.ſane.nu.1.2.3.4.7.⁊.8.de reg. 159

2 Religioſus non poteſt ſe transferre ad regulã arctiorem ſine ſuperioris autoritate.in.c.recolentes.nu.2.de ſtatu mona. 180

Religioſus recedẽs a monaſterio an debeat rehabere id quod contulit.ibidem.numero.3.

2 Religioſus tranſiens ad aliã religionem eſt penitus ſeparat⁹ a prima etiã intra tp̃s ꝓbationis in ſecũda.in.c.ex tranſmiſſa.nu.9.de renun. 11

Religioſus trãſiens ad aliam religionẽ an retineat aliquid de primo monaſterio.ibi.nu.10.

6 Religioſus an poſſit preſici hoſpitali vel collegio leproſorum.in.c.cuʒ dicat,nu.7.de eccle.edifi. 219

6 Religioſus grauius punit̃ delinquẽdo ꝙ laic⁹ qñ facit ex contemptu alias ſecus.in.c.ſed nec.nu.3.ne cle.vel mona. 237

2 Religioſus tranſiens ad aliam religionem an debeat petere licentiam a ſuperiore.in.c.admonet.nu.4.7.⁊.10.de renun. 11

6 Religioſus debet ꝓfiteri tria:caſtitatẽ paupertatẽ ⁊ obedientiam.in c.cum ad monaſterium.nu.7.de ſta.mon. 181

6 Religioſi ſtudentes in ſcientijs ꝓhibitis:⁊ ante duos mẽſes ſi cõuertũt ſe ad theologiam:non autem reuertuntur ad clauſtrum euitant penas.c.ſuper ſpecula,ne cle.vel mona.ibi.nu.9. 242

Religioſi audientes ſcientias prohibitas in clauſtro an incurrant penas.d.c.ſuper ſpecula.ibi.nu.13.

Religioſi audiẽtes ſcientias prohibitas ſemel vel bis cauſa honorandi amicũ nõ incidũt in penas niſi frequẽter audirent.ibi.nume.4.⁊.15.

Religioſi an prohibeãtur legere leges ciuiles vel phiſicã.ibi.num.16.

6 Religioſus profeſſus vel conſtitutus in ſacris relinquẽs habitum dicitur apoſtatare.in.c.tue.nu.3.de apoſta. 44

Religioſi profeſſi vel cõſtituti in ſacris qui dimiſerũt habitũ poſſunt preciſe compelli ad reaſſumẽdũ habitum.idem in clericis in minorib⁹ beneficiatis ſi vero non ſint beneficiati cauſatiue tantum compellũtur.ibidem.nu.4.

7 Religioſi non tenentur obedire epõ precipienti aliquid contra eorũ regulam a ſede apoſtolica approbatã.in.c.nimis.nu.1.de exceſ.prela. 148

Religioſi a quibus grauaminibus ſint exempti.ibi.nu.4.

Et vide in.c.ſeq.in tex.

Religioſi non poſſunt adminiſtrare tẽporalia etiam ex confirmatione pape qꝛ cẽſentur aut ſurreptitia aut nulla ⁊ ſi cõfirmant̃ ex certa ſciẽtia pape nõ poterũt remoueri: in alijs vero remanẽt ſub obediẽtia ſupioris.⁊ qñ in.c.ad noſtrã audiẽtiã.n.1.⁊.4.de cõfir.vti.vel inuti. 14.⁊ ſeq.

Religioſi in abſentia prelati poſſunt cōueniri, ⁊ maxime ſi ſunt in ſtudio. in. c. cum dilecta. nu. 13. de reſcrip. 67
Religioſus eius a monaſterio poteſt petere ſe reſtitui in monaſterium. ibi. nu. 13.
Religioſus q ꝓfitetˀ ſub conditione vt poſſit retinere bona ſua, intelligitur quo ad vſumfructum. in. c. monachi. nu. 7. de ſta. mona. 179
6 Religioſus factus quis per metum poteſt qñcunque recedere ⁊ talis metˀ facit actum ipſo iure nullum. in. c. nullus. nu. 1. de reg. 155
6 Religioſi an ⁊ quo caſu debeāt obſeruare oīa in regula cōtenta ſub p̄cepto peccati mortalis. in. c. relatum. nu. 6. ne cle. vel mona. 238
6 Religioſi qui dicantur ⁊ quibus modis capiantur. in rub. numer. 3. de relig. 155
Religioſi pro ſubſidio terre ſancte poſſunt vouere ſine ꝯſenſu eorū abbatis vel ſuperioris. in. c. ex multa. nu. 8. de voto ⁊ voti redem. 178
7 Religioſi an impediātur ꝓmoueri ad ſacros ordines ex ſola prohibitione ſuperioris alia cauſa non apparente. in. c. ex tue. nu. 6. de ſimo. 82
Religioſi nō impediuntur exequi ſacros ordines ſuſpectos ex ſola ꝓhibitione alia cauſa non apparente. ibi. nu. 7.
6 Religioſi peccant qui propter abſtinentiam detrahunt neceſſaria corpori ⁊ plus debito corpus macerant. in. c. non eſt. nu. 6. de reg. 158
6 Religioſus ſi conuenit ex eo ꝙ ipſe fecerit ante ingreſſum poteſt monaſterium etiam eo inuito opponere exceptiōes. in. c. veniens. nu. 5. de conuer. coniug. 170
Religioſus ſi conuenitur ex geſtis ante religionis ingreſſum poterit iudicium fundari in perſona ſua. ibi. nu. 6.
7 Religioſus chirurgicˀ ſi pietatis cā chirurgiā exercuerit ex qua mors ſecuta eſt irregularitatē nō euadit. in. c. tua nos. nu. 1. de hom. 112
6 Religioſi ꝓfeſſi non pñt audire leges nec phyſicam ſi audiuerint debēt intra duos menſes reuerti ſub excōicationis pena, nec poſſunt promoueri ſine pape licentia, ⁊ quid de aliꝭ ſcientiꝭ. in ca. nō magno. nu. 1. ⁊. 6. ne cleri. vel mona. 226
Religioſi vel regulares dicūtur proprie illi qui profitentur tria ſubſtātialia regule. ibi. nu. 2.
6 Religioſus vel monachˀ poteſt de monaſterio extrahi vt efficiatur cubicularius alicuius epiſcopi vel ꝙ ſubeat onus alios docendi. in. c. clerici. nu. 10. de vita ⁊ hone. cle. 8
6 Religio noua eſt prohibitū ꝙ cōſtituatur etiam ꝙ ſit pia vel religioſa citra voluntatem ſolius pape. in. c. fi. nu. 1. 2. ⁊. 3. de relig. domi. 187
6 Religioſus poteſt promoueri ad vicariatum alicuius epiſcopi. in. c. fi. nu. 4. de cleri. egrotan. 51
5 Religioſi nō peccant ius ſuum proſequēdo in iudicio lꝫ ſit honeſtum vt ſindicum cōſtituāt. in. c. ij. nu. 1. de preſcrip. 22
7 Religioſus ꝓfeſſus in vno monaſterio ſi poſtea ingrediatur aliō oportet qꝺ iterum ibi profiteatur. in. c. abbate. nu. 5. de ver. ſig. 202
7 Religio appellatur ordo. in. c. ex literarum. nu. 2. qui cle. vel vo. 21
6 **Relinquendo** eccleſie aliqd reſpectu ſepulture an poſſit apponi cōditio vt dicatur certum officium. remiſſiue. in. c. filius noſter. nu. 2. de teſta. 113
6 **Reliquie** ſi tollātur ex aliqua eccleſia nō per hoc eccleſia execratur niſi ſint reliquie que ſunt in tabula altaris quo caſu altare execratur. in. c. quecunque. nu. 1. de iure patro. 189
6 Reliquie de nouo inuente nō debēt venerari in publico ſine licentia ſedis apoſtolice. in. c. ex eo. nu. 1. de reli. ⁊ vene. ſan. 217
6 **Remedium** extraordinarium ceſſat quando competit ordinarium niſi extraordinarium ſit pinguius. in. c. cum dilecti. nu. 5. de emp. ⁊ vendi. 83
2 Remedium ordinarium nō ſemper tollit remediuꝫ extraordinarium. in. c. cum ex literis. nu. 18. de reſti. in integ. 190
4 Remedium. l. is a quo. ff. de rei vendi. habet locum in ſpiritualibus. in c. veniens. nu. 7. de teſti. 72
3 Remedium canonis reintegranda, datur contra quemlibet poſſeſſorē etiam nō vitioſum rerum eccleſiaſticarum vel clericorum vel etiam laicorum ſm vnam opi. in. c. cum ad ſedem. nume. 26. ⁊. 27. de reſti. ſpo. 87
4 Remedium. l. ſi quis in tātā. C. vnde vi. an habeat locum quando eccleſia vel p̄latus cōmittūt aliquā violētiā. in. c. cū liberū. nu. 3. de ſepul. 135
4 Remedium ꝙ creditores compellūtur remittere iuramentū an ſit ſubſidiarium. in. c. j. nu. 7. de iureiur. 127
5 Remedium canonis reintegranda datur etiam contra bona fide poſſidentē probata antiquiori poſſeſſione aduerſariꝭ. in. c. ſi diligenti. nu. 17. de preſcrip. 39
1 Remedium ordinarium an ⁊ quando concurrat cum extraordinario. in. c. ex parte. nu. 9. de reſcrip. 53
3 Remedia prodita cōtra illum qui nō mittit aliquem in poſſeſſionem ſecundum mandatum iudicis. in. c. tue fraternitatis. nume. 5. vt lit. non conteſtata. 111
5 Remedium attentati non ſolum datur contra ſpoliantē, ſed etiam cōtra illum qui ſucceſſerit ſpolianti. in. c. bone memorie. nu. 6. ⁊. 8. de appella. 118
4 Remedium. c. ſignificauit. de teſti. an competat reo vel actori ⁊ qualiter procedat. in. d. c. ſignificauit. nu. 4. 76
Remedium vnum extraordinarium non tollitur per aliud. ibid. nu. 6
6 **Remiſſio** penſionis fit propter ſterilitatē grauē ſine culpa coloni cōtingentē niſi poſſit fieri cōpēſatio cū vbertate precedentis vel ſequentis anni. in ca. propter. nu. 1. ⁊. 3. de locato. 87
6 Remiſſio propter ſterilitatem non fit in cōtractu emphyteutico. in. c. propter. nu. 3. de loca. 87
7 Quid eſt dictū illud qꝺ dici ſolet, quod fit remiſſio pene ⁊ culpe vigore quarundam indulgentiarum. in. c. ad liberandum. n. 2. de iude. 99
Remiſſio in criminalibus ad locum delicti valet maxime quo ad executionē. in. c. paſtoralis. nu. 7. de offi. deleg. 94
2 Remiſſio cauſe ad ſuperiorem priuat remittentem poteſtate ipſam vlterius cognoſcendi niſi ipſam de voluntate partium reaſſumat. in. c. licet. nu. 3. de offi. lega. 107
1 Remiſſio non debet fieri ad iudicem ſuſpectum vt cognoſcat, ſed bene vt ita faciat. in. c. ab excōicato. nu. 14. de reſcrip. 88
4 Remittere an ſit dare. in. c. veniens ad nos. nu. 6. de teſti. 45
6 Remittere ⁊ dare idem eſt. in. c. ex inſinuatione. nu. 5. de iure pa. 194
7 Remittere eſt dare. in. c. per tuas. nu. 7. de ſimo. 89
1 Remoti qui dicantur ſi in aliqua diſpoſitione fit mētio de remotis. in c. nihil. nu. 8. de elec. 167
2 **Renuntiatio** ⁊ iuramentum in dubio reſtringuntur ad ius competens tempore renuntiationis. in. c. cum inter. nu. 3. de renun. 10
3 Renuntiatio beneficiꝭ non poteſt fieri ſine licentia ſuperioris, ſed bene pactum de non mouendo queſtionem ſuper illo. in. c. audita. num. 3. de reſti. ſpolia. 167
7 Renuntiatio beneficiꝭ in cuius manibus debet fieri. in. c. ex inſinuatione. nu. 3. de ſimo. 83
4 Renuntiatio ſimplex atteſtationum habetur pro publicatione. in ca. conſtitutis. nu. 4. de teſti. 80
2 Renuntiatio beneficiꝭ quomodo probabitur quod fuerit ſpōte facta. in. c. ſuper hoc. nu. 29. ⁊. 38. de renun. 14
Renuntiatio beneficiꝭ facta in manibus alterius quam prelati ſui preiudicat renuntianti, ſed non prelato. ibi. nu. 41. 15
Renuntiatio non facta in preſentia partis tam in reali quam in perſonali an preiudicet. ibi. nu. 39. in fi. ⁊ nu. 49.
Renuntiatio quando preſumatur facta quo ad ius reale vel perſonale. ibi. nu. 42. ⁊ nu. 30.
6 Renuntiatio ſuper iure futuro non valet niſi fiat in preſentia iudicis vel partis. in. c. ex multiplici. nu. 7. de deci. 144
Renūtiatio ſimpliciter facta non extenditur ad futura niſi hoc caueatur in renuntiatione. ibi.
1 Renūtiatio bñficꝭ nō valet ſine licentia ſuperioris ſed literis ad bñficia pōt ad libitū renūtiare. in. c. ad audiētiā. nu. 3. ⁊. 7. de reſcrip. 78
2 Renūtiatio ſiue iuramētū reſpiciēs aliquā rē intelligitˀ ſm terminos in quibus tunc huiuſmodi res reperitur. Anto. in. c. ij. nu. 1. 8. 9. 10. 11. 12. de renun. 21
Renuntiatio iuriū an extendatˀ ad futura. ibi. nu. 11.
3 Renūtiatio nō extenditur ad cauſas vel res q̄ nō erāt tp̄e renūtiatiōis niſi ſit facta mētio de futuris. in. c. fi. nu. 12. de feriꝭ. 140
2 Renuntiatio beneficiꝭ ſiue litis ſup beneficio per pecuniā facta an ſit ſimoniaca. in. c. cū pridē. nu. 1. de pac. fo. 132. ⁊ nu. 8. ⁊. 9. 133
Renuntians liti videtˀ renuntiare omni iuri ſibi cōpetenti in illa cauſa. ibi. nu. 2.
Renuntiatio beneficiꝭ facta in manibus illius qui nō pōt recipere nō valet. ibi. nu. 3.
Renuntiare liti an poſſit p̄latus qñ eſt lis in cauſa eccleſie. ibi. num. 4.
Renuntians liti pōt cogi ad reſignandū inſtrumenta ad cauſam illā facientia. ibi. nu. 5.
2 Renūtiatio facta de omni iure qꝺ qs habet vel habere ſperat ſup aliqua re an trahatˀ ad ius poſtea ſupueniēs. in. c. cū inter. n. 12. de renū. 10
Renūtiatio cū iuramēto facta de bñficio occaſione iuris in poſterum ſibi querendi an indiſtincte ſibi preiudicet. ibi. nu. 13.
Renuntians beneficio ſuo nō pōt illud repetere nec tacite nec expreſſe. in. c. ex tranſmiſſa. nu. 1. 8. eo. ti.
4 Renuntiatio exceptionis ſimulationis, vel fictionis non valet. in. c. cū contingat. nu. 19. de iureiur. 158
Renuntiatio priuilegiꝭ inducti propter fragilitatem perſone non valet. ibi. nu. 20.
6 Renuntiatio beneficiꝭ cum aliquo pacto dicitˀ ſimoniaca aliter eſt licita. in. c. dilecto. n. 3. de preben. 34
6 Renūtiatio generalis nō firmatˀ iuramēto qꝛ reſpectu non expreſſorū nō cadit conſenſus. in. c. vnico. nu. 19. de cōmo. 80
2 Renūtiatio bñficꝭ facta in manibus laici non tenet: tñ renuntians eſt beneficio priuandus niſi fuiſſet metu facta. Ant. in. c. qꝺ in dubiꝭ. nu. 1. ⁊. 2. de renun. 27
Renūtiatio bñficꝭ nō facta in manu ſuperioris tenet in p̄iudicium renuntiantis ſed non ſuperioris. ibi. nu. 3. ⁊. 8.
Renuntiatio beneficiꝭ acquirendi quomodo fiat. ibi. nu. 4.
Renūtiatio beneficiꝭ an requirat cōſenſum ſolius prelati, an etiam ca-

pituli.ibi.nu.5.
Renuntiare an quis poſſit beneficio ſine conſenſu preſentātis vel eligētis.ibi.nu.6.
Renuntiatio an poſſit fieri cum conſenſu capituli ſede vacante.ibi.numero.7. 27
2 Renuntiatio facta in mortis articulo an valeat.Ant.in.c.lecte.num.2.de renun. 33
Renuntiatio facta per ſuaſionem alterius fraudulenter ſuadentis an valeat.ibi.nu.3.
Renuntiatio ſiue ceſſio an poſſit fieri in manibus legati.Anto.in.c.ſi.nu.4.eo.titu. 34
Renuntiatio facta in manibus inferioris,an poſſit ratificari per ſuperiorem.ibidem.
2 Renuntiatio beneficij facta cum iuramēto vel ſine:obſtat clerico illud repetenti.in.c.ſuper hoc.nu.7.de renun. 13
Renuntiatio beneficij non preſumitur ſponte facta.ibi.nu.11.⁊.13.
Renuntiatio facta abſente parte an noceat quo ad perdendū dñium: vel poſſeſſionem vel ius reale vel perſonale.Ant.in.c.veniens.num.6.⁊.7.de renuntia. 32
Renuntiatio facta liti an intelligatur tam de iure queſito quam querendo.ibi.nu.6.
7 Renuntiatio beneficij non poteſt fieri in manibus illius qui habet ius inſtituendi in eo de iure ſpeciali.in.c.cum ex iniuncto.nu.6.de her. 102
5 Renuntiatio bñficij facta ſine cōſenſu ſuperioris an valeat adeo quod ſuperior non poſſit reuocare vel quod renuntians nō poſſit ſe retrahere.in.c.quod dei.nu.4.de ſta.mona. 180
5 Renuntiatio beneficij facta vt conferatur alicui ex cōſanguineis paciſcentium tanquam ſimoniaca nō valet.in.c.cum vniuerſorum.nu.5.de re.permu. 91
2 Renuntiatio beneficij nō debet nec poteſt fieri hoc pacto vt cōferatur certe perſone.in.c.ex parte.el.j.nu.4.de offi.deleg. 77
3 Renūtiatio in cauſa ſit a parte:cōcluſio vero in cauſa ſit a iudice.in ca.paſtoralis.nu.8.de cau.poſ.⁊ proprie. 158
4 Renuntiatio ⁊ publicatio atteſtationum non excludunt probationes fiendam per inſtrumentū ⁊ allegationem.in.c.licet.nu.18.de proba. 22
3 Renuntiatio beneficij ad hoc vt preiudicet renūtiati oportet qđ fiat in iudicio vel in manibus ſuperioris.in.c.ij.nu.10.de reſti.ſpo. 166
Renuntiatio beneficij facta minus legitime intantum eſt inualida qđ non poteſt eam ſuperior ratificare.ibi.
Renuntiatio beneficij facta poſt ſpoliationem preſumit̃ ſponte facta ſi ante ſpoliationem conſtituit procuratorem ad reſtituendum.ib.n.11.
2 Renuntiatio beneficij metu facta an teneat.in.c.ij.nu.9.quod me.cau.fo.150.Et vide in.c.ad aures.nu.2.7.⁊.8.eo.titu. 151
7 Renuntiari non poteſt rei quam quis ignorat.in.c.vnico.nu.3.de cler.per ſal.promo. 143
2 Renuntiare an poſſint beneficio ſine licentia ſuperioris omnes illi qui propter aliquod crimen patiuntur aliquem defectum in titulo beneficij.Anto.in.c.niſi.in prin.nu.5.de renun. 28
6 Renūtiare beneficio ſuo clericus nō poteſt neque tacite nec expreſſe ſine licentia ſui ſuperioris.in.c.ex ore ſedentis.nu.10.de his que fi.a ma.par.ca. 72
5 Renuntiare iuri introducto in odium alterius nemo poteſt.in rub.nu.7.de preſcrip. 21
2 Renuntiare beneficio nō poteſt quis niſi in manu ſui prelati.in.c.admonet.nu.1.3.4.8.14.de renun. 11
4 Renuntians beneficio per metū non indiget alia collatione.in.c.ſi vero.nu.1.de iureiur. 132
3 Renūtiās iuri ſuo ſuper vno articulo cauſe nō videtur in alijs renūtiare.in repeti.c.ſi quid cōtra clericum.nu.29.de fo.compe. 56
5 Renūtiari nō poteſt quin ſententia tranſeat in rem iudicatam.in.c.ſepe contingit.nu.10.de appel. 113
2 Renūtiās literis nō cēſetur renūtiare iuri per ipſas queſito.Ant.in.c.ſane.nu.1.2.⁊.3.de renun. 27
3 Renūtiare an quis poſſit fauori publico principaliter vel ſecūdario.in c.ſi diligenti.nu.4.de fo.compe. 73
Renuntiare an ⁊ quando quis poſſit fauori ſuo.ibi.nu.7.
Renuntiari poteſt velleiano:ſecus macedoniano.ibi.nu.9.⁊.11.
Renūtiatio velleiani an valeat etiā ꝙ mulier ſit certiorata de tali fauore.ibi.nu.9.
2 Renūtiās ſpōte electioni de ſe facte ſuper ea nō auditur vlterius.Anto.in.c.in preſentia.nu.1.de renun. 25
5 Renūtiari nō poteſt appellatiōi a diffinitiua ſine cōſenſu appellati.ſecus ab interlocutoria ⁊ de ratiōe.in.c.accepta.nu.4.de appella. 106
7 Renūtiare an quis poſſit priuilegio ſuo.in.c.ſi de terra.nu.5.de priuilegijs. 152
1 Renūtiās liti ⁊ cauſe vel liti ⁊ iuri nō venit ius futurum.⁊ quid ſi ſimpliciter renūtiat liti.in.c.dudum.el.ij.nu.17.de elec. 177
4 Renūtiatur nō ſolum per cōcluſionem probatiōibus ſ; etiam allegatiōibus.in.c.cum dilectus.nu.8.de fide inſtru. 106
5 Renūtiari cēſetur iuri ſuo qui ſpōte breuiorem dilatiōem recipit quaſ a iure diſponatur.in.c.quod ad cōſultationem.nu.9.de re iudi. 64
3 Renūtiare an ſit donare.in.c.j.nu.28.vt lite non conteſt. 180
3 Renūtiare in cauſa eſt quando partes renūtiāt probationibus facti.in c.paſtoralis.nu.7.de cau.poſ.⁊ proprie. 158
3 Renuntiās iuri ſuo ſuper articulo cauſe nō videtur in alijs renūtiare.in.c.ſi quis contra.nu.24.
3 Renuntiare quis nō poteſt fauori ſibi ad altari indiuidue conceſſo.in c.ſi.nu.6.de ferijs. 140
2 Renūtiās beneficio poteſt adducere teſtes ꝙ coacte renūtiauit:aliter vero nō pōt probare ꝙ ſponte renūtiauit.in.c.ſuper hoc.nu.1.⁊.2.de renū.fo.17.⁊ nu.14.23.24.⁊.38.fo.13.⁊ nu.15. 16
Renuntians rei ſue tacite vel expreſſe illam amplius repetere nō poteſt.Anto.in.c.ex tranſmiſſa.nu.1.de renun. 21
6 Renuntians fauori ſuo cum iuramento non oportet ꝙ certioretur ad quid competat talis fauor.in.c.cum cauſa.nume.11.de emp.⁊ vendi. 85
7 Renūtiare nemo poteſt priuilegio inducto principaliter in fauorē publicum:licet in cōſequentia in fauorem priuatum.in.c.contingit.nu.4.de ſen.excom. 191
6 Renūtiare nō pōt quis fauori ſuo ſi principaliter eſt cōceſſus in publicam vtilitatem:ſecus.in.c.ad apoſtolicā.nu.10.de reg. 162
2 Renūtiare poſſunt partes etiam tacite fauori in ipſarum vtilitatē introducēdo ſec⁹ in vtilitatē publicā.i.c.ij.§.is aūt.n.2.⁊.5.de of.del. 150
5 Renūtiare nō pōt quis iuri introducto in odiū alterius vt pſcriptiōi ⁊ macedoniano.in.c.ſi.nu.10.de preſcrip. 44
6 Renuntiare videtur quis iuri qđ habet in aliqua dignitate quādo exhibet reuerentiā alicui in eodem intruſo tāꝙ legitime ꝯſtituto.in.c.ex ore ſedentis.nu.5.8.⁊.9.de his que fiunt a maio.par.c. 72
Renūtiatio primi bñficij inducitur per acceptationem ſecundi poteſt tamen ſuperior ipſum reuocare ad primum beneficium.ibi.nu.10.
Renūtiatio bñficij tacite facta pōt tacite per ſuperiorem acceptari.ib.
6 Renūtiare quis pōt iuri qđ etiā ignorat ſibi cōpetere quando cupit ⁊ vult in omnē euentū obligari.in.c.ad apoſtolicam.num.6.de regu. 161

2 **Reuerentia** quam qs debet alicui dño:an inducat iuſtū metū.in.c.cum dilect⁹.nu.7.qđ.me.cau. 152
7 Reuerentia parentū vel mariti an cauſet iuſtum metum.in.c.inſinuāte.nu.8.qui cleri.vel vouen. 22

1 **Reuocatio** poteſtatis alicui tribute ōr expſſe lʒ aliquādo tacite fieri.in.c.in cauſis.nu.14.de elec. 151
2 Reuocatio procuratoris facta etiam ante litem cōteſtatam debet notificari iudici ⁊ parti.in.c.in noſtra.nu.5.⁊.6.de procu. 141
2 Reuocatio ꝓcuratoris an debeat peruenire ad notitiā iudicis ⁊ aduerſarij.in.c.ex inſinuatione.nu.5.de procu. 140

6 **Reges** ſunt mere laici nec per coronationē aut vnctionē recipiūt aliquem ordinem eccleſiaſticum.in.c.dudum.nu.5.de decimis. 153
2 Reges an poſſint eligere ꝯfeſſorē.in.c.oēs.nu.3.de ma.⁊ obe. 125
Reges tenentur ad decimas prediales ⁊ perſonales.ibi.n.4.
7 Rex Francie ⁊ rex Hiſpanie an ſubiaceant imperatori.in.c.ſuper ſpecula.nu.3.de priuile. 160
2 Rex vel alius princeps minor.xiiij.anno.an debeat ſibi dari tutor qr habeat iuriſdictionem adminiſtrare:factus vero maior ipſe ſecus adminiſtrabit.in.c.cum viceſimum.nu.3.de offi.deleg. 104
4 Reges non poſſunt facere alienationem de bonis ⁊ iuribus regni.in c.intellecto.nu.1.de iureiur. 164
Rex tpe coronationis iurat non alienare bona regni.ibi.nu.3.
Rex ſi nō iurauit non alienare:ſed poſt alienationē iurauit nō reuocare iuramentum non eſt obligatorium.ibi.nu.4.
Reges fiunt per ſucceſſionem non per electionem.ibi.nu.5.
7 Rex Francie nō cognoſcit ſuperiorem in temporalibus.in.c.per venerabilem.nu.9.⁊.37.qui filij ſint legi. 43.⁊ ſeq.
Rex Hiſpanie an cognoſcat ſuperiorem in temporalibus.ibi.nu.37.
Reges ⁊ principes qui cognoſcunt ſuperiorem non poſſunt legitimare.ibidem.nu.26.
Rex Francorum ⁊ rex Hiſpanie ⁊ rex Anglie an potuerūt preſcribere cōtra imperium ⁊ an peccent ei non obediēdo.rex Anglie an ſubſit imperatori.ibi.nu.37.
5 Regina an aliqua dicatur mortuo marito rege.in.c.ex parte.B.num.2.⁊.14.de foro compe.fo. 81

5 **Retrotractio** an ⁊ quo tpe ⁊ ad qđ tps fieri poſſit.in c.preterea el.ij.nu.7.de appel. 109
1 Retractio actus an ⁊ qñ dicatur damnoſa vel penales.in.c.cognoſcētes.nu.5.de conſti. 18

6 **Reſtitutio** in integrum competit nō ſolum eccleſijs ſed et omnibus alijs pijs locis.in.c.relatū.el.j.n.7.de teſtibus. 120
6 Reſtitutio in integrum ⁊ omne remediū extraordinariū cōpetit vſqʒ ad quadriennīū.in.c.cum cauſa.nu.9.de emp.⁊ vendi. 85
2 Reſtitutio aduerſus additionē requirit ꝙ creditores hereditarij citētur.in.c.iudicis officiū.nu.7.9.⁊.10.de offi.indi. 124
7 Reſtitutio in integrū aduerſus ſentētiā nō cōceditur niſi a ſolo princi

cipe.in.c.ſignificantibus.nu.6.de pur.vulga. 166
3 Reſtitutio in integrū pōt peti etiā pēdente iudicio ſuper principali.in c.ij.nu.18.vt lit.nō conteſt. 110
5 Reſtitutiōi in integrum nō pōt renūtiari niſi a maiore facto,⁊ quid ab eccleſia.in.c.ſi diligenti.nu.12.⁊.13.de fo.cōpe. 72
2 Reſtitutio in integrū aduerſus ſententiā an poſſit dari per illū q ipſaʒ ſententiā tulit.in.c.ij.nu.3.de offi.leg. 106
3 Reſtitutionem petēti an ſufficiat probare nudam poſſeſſionem.in.c.in literis.nu.23.de reſti.ſpo. 170
3 Reſtitutio in integruʒ an dicatur cauſa neceſſaria ad effectum:de quo in.c.fi.nu.48.de fo.compe. 92
5 Reſtitutio in integrum nō habet locum in criminalibus.in.c.paſtoralis.nu.6.de excep. 5
7 Reſtitutiōe nō facta nō audiť vir petens dotē qui vxorem a ſe expulit ſed diſtinguendum eſt.in.c.per veſtras.nu.9.de dona.inter virū ⁊ vxorem. 52
7 Reſtitutio ablatorū an debeat fieri per epiſcopum loci,an vero per illū qui extorſit.in.c.q: in omnibus.nu.8.de vſur. 124
7 Reſtitutionem petēti obſtat exceptio notorie proprietatis ſiue defect⁹ notorie cōcludens ad executionem notorie proprietatis.in.c.ſignificaſti.nu.5.de diuor. 47
Reſtitutio mariti propter exceptionem de adulterio nō retardatur niſi ſit notorium.ibi.nu.10.
Reſtitutionis materia eſt valde priuilegiata.ibi.
2 Reſtitutio in integrū eſt petēda corā iudice illius in cuius preiudiciū petitur.in.c.conſtitutus.nu.1.de reſti.in integ. 162
Reſtitutio in integrū cōceditur minori ⁊ eccleſie etiā in lucrū captādo qd per facilitatem ⁊ incuriam fuit neglectum.ibi.nu.5.
Reſtitutio in integrum an reſcindat totum contractū an inquantum quis reperitur leſus.ibi.nu.10.
7 Reſtitutionē male ablatorū an epiſcopus velis qui cōfitetur,aut cōfeſſor poſſit facere.in.c.cum ſit.nu.4.⁊.7.de iude. 98
6 Reſtitutio in integruʒ ſicut cōceditur eccleſijs leſis,ita ⁊ omnib⁹ alijs pijs locis.in.c.de his.nu.3.de teſta. 30
7 Reſtitutio in integrū aduerſus ſentētiam petitur hoc modo.dico ſentētiam nullam ſi qua eſt peto aduerſus eam reſtitui.in.c.cuʒ olim.el.ij.nu.10.de priuile. 156
7 Reſtitutionē petēti nō obſtat notorius defectus iuris.in.c.ad petitionem.num.11.de accu. 70
7 Reſtitutioneʒ petere pōt alter cōiugum etiā ante cōſummationem ad ſui quaſi poſſeſſionem.in.c.diſcretionem.nu.2.de eo qui cog.cōſan. 30
3 Reſtitutio nō dať aduerſus dolū.in.c.j.nu.38.vt li.nō cōte. 108
5 Reſtitutio in integrū datur prelato ⁊ capitulo niſi in cōtrahēdo fuerint decepti.in.c.ſignificauit.nu.8.de appel. 117
1 Reſtitutio in integrū an poſſit peti a clerico tā in bonis patrimonialibus quam redditibus ſue prebende.in.c.j.nu.5.de conſue. 92
6 Reſtitutio in integrū ex illa clauſula generali ⁊c.an deť impedito ad ſuum delictum.in.c.q: diuerſitatem.nu.11.⁊.13.de cōceſ.preb. 57
5 Reſtitutio in integrum aduerſus preſcriptionem intra quantum tp̄s debet peti.in.c.auditis.nu.36.
5 Reſtitutio aduerſus p̄ſcriptionem datur etiam minori per ignorātiā.in.c.j.nu.11.⁊.13.de p̄ſcri. 21
Aduerſus quadriennium quod datur ad petēdā reſtitutionem in integrū nō reſtituitur quis niſi ignorauerit preſcriptionem.ibi.num.12.
2 Reſtitutio in integrū aduerſus ſentētiā intra quantū tēpus poteſt peti ab illomet qui ſniam tulit.in.c.cū ex literis.nu.10.de reſtitu.in integrum. 159
Reſtitutio in integrū ex quacūque cauſa petatur debet intra quadriennium peti.ibi.nu.11.⁊.12.
Reſtitutio in integrū an requirat litis cōteſtationem ⁊ alium iuris ordinem.ibi.nu.15.
Reſtitutio in integrū qn̄ petiť an requiranť plene pbationes.ibi.n.16.
2 Reſtitutio in integrū an poſſit peti per procuratorem ſine ſpeciali mādato.in.c.coram.nu.4.de reſti.in integ. 162
2 Reſtitutio in integrū cōpetit eccleſie leſe:q: eius pcurator nō pduxit ſua iura.in.c.ij.nu.17.de in integ.reſti. 156
2 Reſtitutio in integrū cōpetit eccleſie aduerſus pbationes omiſſas in proceſſu.ibi.nu.8.⁊.19. 156
Reſtitutio in integrū que fit iure ſpeciali fit ceſſante omni actione,ſed illa q̄ petiť ex clauſula ſi qua mihi ⁊c.petiť intentādo actionē.ibi.n.18.
7 Reſtitutio male ablatorū incertis perſonis ſufficit ꝙ fiat pauperibus ⁊ per illū q abſtulit ⁊ occupauit.in.c.ſicut dignum.nu.8.de homi. 108
2 Reſtitutio in integrū corā quo iudice pōt peti vel vētilari.in.c.cauſa reſtitutionis.nu.7.de reſti.in integ. 164
Reſtitutio in integrum ſemel denegata vlterius nō cōcediť niſi ex noua cauſa.in.c.beneficio.nu.14.⁊.15.de reſti.in integ. eo.
Reſtitutio in integrum pōt peti coram iudice appellationum.ib.n.6.
7 Reſtitutionē petēti obſtat exceptio defectus proprietatis notorie.in.c.porro.nu.8.de diuor. 47
Reſtitutionem marito petenti obſtat adulterium notoriummulieris.ibi.nu.9.
3 Reſtitutionē petēs audiť lʒ habeat contra ſe ius cōe dūmodo tollat p̄ſumptionem propter quā eſt contra ſe ius cōe.in.c.cū eccleſia.nu.52.de cau.poſſeſ.⁊ proprie. 156
2 Reſtitutio in integrū cōcediť maioribus legitimam cauſam probātibus.in.c.ex literis.nu.6.⁊.7.de reſti.in integ. 158
Reſtitutio in integrum an poſſit concedi per iudicem contra propriā ſententiam.ibi.nu.11.
2 Reſtitutio in integrum an poſſit peti per eccleſiam enormiter leſaʒ aduerſus omnē cōtractum quē fecit.in.c.j.nu.1.2.⁊.5.de reſti.in integ. 154
Reſtitutio in integrū qn̄ cōceditur leſo debet leſus reſtituere parti oēs expenſas quas in ea re facit.ibi.nu.3.
Reſtitutio in integrū cōpetit caſtris,vilis,collegijs ⁊ pijs locis.ib.numero.15. 159
Reſtitutio in integrū cōpetit eccleſie leſe etiā qd prelatus iurauerit nolle petere reſtitutionem,ſecus eſt in minore iurante.ibi.nu.16.
Reſtitutio in integrū petenda vel ab eccleſia vel priuato coram quo iudice petatur.ibi.nu.18.
5 Reſtituere tenetur qs res quas acquirit cū peccato vel contra propriū iuramentum.in.c.ſi diligenti.nu.7.de preſcrip. 36
2 Reſtitui quis nō poteſt cōtra ſentētiā ſuperioris per inferiorem.in ca.cum ex literis.nu.3.de reſti.in integ. 158
6 Reſtitutus in integrum debet habere rem cum fructibus niſi ſuus aduerſarius feciſſet neceſſarias impenſas in re.in.c.ad noſtram.num.4.⁊.8.de re.eccle.alie. 77
2 Reſtituēs an cēſeať de nouo dare.in.c.ex trāſmiſſa.nu.11.de renūtia. 11
6 Reſtitutus ab imperatore vel ab alio an cenſetur reſtitutus ad ſpiritualia.remiſſiue.in.c.tua.nu.4.de deci. 150
3 Reſtitutio in integrū conceſſa eccleſijs videť cōceſſa oībus locis pijs.in.c.j.nu.22.de iur.calum. 124
2 Reſtitutus a principe intelligiť quo ad plenariam ⁊ omnimodā iuriſdictionem.in.c.venerabili.nu.2.de offi.deleg. 100
Reſtitutus a principe nō recuperat bona alienata.in.c.inter quatuor.nu.5.de maio.⁊ obe. 126
7 Reſponſio facta p ſuperiorē ad cōſultationē p̄ſumitur facta de iure.in.c.fi.nu.2.de cle.percu. 123
5 Reſpōſio de credulitate ita p̄iudicat rn̄dēti in facto pprio ſicut reſponſio de veritate.in.c.cum cauſam.n.6.de iura.calum. 128
3 Rn̄ſio affirmatiua vel negatiua facta poſitioni vel libello quo caſu referatur ad omnia cōtēta in eis.in.c.j.nu.16.de plus peti. 152
3 Reſponſio de credulitate tantum preiudicat rn̄denti in facto proprio quātū reſponſio de veritate:⁊ eſt notandū propter poſitiōes.in.c.ij.n.13.de iura.calum. 125
4 Rn̄dens per verbū nō credit nō cadit in periuriū:lʒ probeť cōtrariū:ſecus ſi rn̄det de veritate.in.c.ex literis.nu.12.de iurein. 193
6 Reſpondens cōtraria eſt ſuſpectus de falſitate.in.c.vnico.nu.12.vt eccle.benefi.ſine dimi.con. 73
2 Reſeruata a deo ſunt reſeruata pape.in.c.q̄ꝛto.nu.2.de trāſla.epi. 5
5 Rei vendicatio datur etiam contra ſimplicem detētorē niſi nominauerit dn̄m in iudicio.in.c.aduerſario.nu.5.de excep. 19
5 Rei voluntarij equiparantur in multis caſibus.in.c.cum eccleſiaſtice.nu.13.de excep. 4
5 Rei vendicatio poteſt cōpetere pro rebus ſacris ipſis prelatis vel rectoribus:licet non ſint domini rerum ſacrarum.in.c.cum venerabilis.nu.3.de excep. 9
3 Rei vendicatio cōpetit etiam pro iuribus que quis habet in re.in.c.examinata.nu.17.de iudi. 39
6 Res empta per clericum de bonis ⁊ fructibus eccleſie non eſt ſua ſed ipſius eccleſie.in repeti.c.cum eſſes.nu.21.de te. 117
6 Res empta per prelatū ex emolumentis eccleſie efficiť eccleſie.licet p̄latus emerit noīe ſuo.in.c.inquirendū.nu.1.de pecu. 111
Res empta ex pecunia militis minoris eccleſie ⁊ clerici efficiť ipſorū etiam ꝙ inſtrumentum cantet in perſona alterius.ibi.nu.5.
6 Res empta de pecunia non decimata eſt cōis inter eccleſiam ⁊ emptorem pro parte que erat debita eccleſie pro decima.in.c.paſtoralis.nu.6 de decimis. 152
Res empta nomine emētis de pecunia eccleſie clerici minoris vel militis eſſe dicitur ipſorum ⁊ non emētis:ſecus forte ſi pecunia eſſet aliorum.ibidem.
6 Res empta ex pecunia eccleſie efficiť ipſius licet clericus emat nomine proprio.in.c.j.nu.4.de pecu.cle. 108
Res empta ex pecunia alicuius non efficitur illius ſe dementis nomine proprio.ibidem.
5 Res inter alios acta quare alijs non preiudicat.in.c.quamuis.nu.1.de re iudi. 81
Res inter alios acta nō nocet nec prodeſt alijs niſi quo ad ſemiplenā probationem qd relinquitur iudicis arbitrio.ibi.nu.23. 83
Res inter alios acta p̄iudicat tertio ſi de re ſua litigatur ⁊ potuit aut impedire:aut proteſtari:aut iudicium in ſe aſſumere:⁊ non fecit.ibid.n.8.12.⁊.34. 82.⁊ ſeq.

4 Res inter alios acta alijs nō preiudicat,quomodo intelligatur in terminis.c.inter dilectos.de fide inſtru.n.15. 103

6 Rē ponens ſub clauibus non pōt redargui de negligentia vel in cauta cuſtodia.in.c.j.nu.1.de cuſto.eucha. 116

6 Res ꝓpter nuptias donata vxori a marito nō pōt ab eo alienari etiaʒ vxore cōſentiente niſi interueniat ſecundus cōſenſus vxoris poſt bienniū:item ꝙ vir habuerit facultates vt indēnitati vxoris poſſet cōſuli.in.c.ꝑuenit.nu.2.⁊.6.de em.⁊ vendi. 93

6 Res tantum valet q̄ntum cōmuniter vendi poteſt.in.c.j.nu.3.de emp.⁊ venditione. 82

☞ Corſe.Ego adduco caſum peregrinum ⁊ expreſſum ſm vnā lec.quam ſequitur ibi Bar.in.l.ſeptem.C.de erogo.mili.anno.li.xij.ꝙ quantum valeat frumentū vel alie res nunq̄ debet inſpici niſi in loco publici fori ⁊ quanto ibi vendi potuiſſet,vnde ſi res poteſt vēdi multo plus vel multo minus alibi,ſed nō in foro,debemus locuʒ fori inſpicere,⁊ ſic cōſiderare debes eſtimationem ſm locū publici fori.vide que dixi in ſingula.meis in ver.venditio.

1 Res inter alios acta licet non faciat plenā fidem in alio caſu tamen facit preſumptionē que transfert onus probandi in aduerſarium.in.c.cū inter canonicas.nu.8.de ele. 139

3 Res quādo eſt tempore peritura poſſunt partes cōpelli venire ad iudicium.in.c.fi.nu.13.de ferijs. 140

5 Res inter alios acta ratione indiuidui alteri nocet.in.c.quāuis.nu.15.de re iudi. 83

6 Rem vitioſam locans vel vēdēs etiā ignorāter tenetur nō ſolū ad reſtitutionem pretij ſed ad intereſſe.in.c.vno.nu.22.de commo. 80

7 Res an poſſit eſſe plus vel minus valitura ſtatur conſuetudini ⁊ etiaʒ attenditur id quod frequētius accidere pōt.in.c.nauiganti.n.10.de vſuris. 130

6 Res permutata ſi euincatur datur regreſſus cōtra illū qui talē reʒ dedit.in.c.cum venerabilis.nu.22.de excep. 10

7 Res repertas accipiēs in naufragio an ⁊ quādo faciat ſuas vel cōmittat furtum.in.c.cum dilecti.nu.1.de accu. 66

Rē alterius reperiēs ſi ignorat dn̄m ⁊ putauerit ipſum habuiſſe illam rē ꝓ derelicta pōt vſucapare,ſi vero nō putauerit debet erogare inter pauperes.ibi.nu.12.

Res inuēta naufragio an preſumatur habita pro derelicta.ibid.nu.11.

3 Res aliena donata eccleſie ⁊ cōſecrata non pōt amplius ad dn̄m reuerti ſed donās tenet̄ ad intereſſe.in.c.verū.nu.26.de fo.cōpe. 64

5 Res mea non pōt eſſe mea ex pluribus contrarijs acquiſitionibus.in c.auditis.nu.24.de preſcrip. 35

7 Res aliena ſi fuerit inuito vel ignorāte domino cōſecrata nō debet deſacrari:ſed eſt ſatiſfaciendum domino de intereſſe ſuo.in.c.j.num.12.de no.ope.nuntia. 150

6 Res aliena ſi pignoretur ignorante domino poteſt ab ipſo vendicari etiam nō ſatiſfacto creditore.in.c.ex preſentium.nu.7.de pigno. 93

3 Res inter alios acta nō preiudicat etiam habentibus conſimilē cauſam.in.c.cauſam que.el.ij.nu.3.de iudi. 42

2 Res acquiſite per cōtractū vel teſtamentū in quo non ſunt adhibite ſolēnitates iuris ciuilis in foro cōſcientie licite retinentur.in.c.1.n.19.de reſti.in integ. 155

6 Res debita percēpta apud debitorē an pereat ſibi vel creditori.in.c.cōmiſſum.nu.4.de deci. 145

2 Res dicit̄ dubia ꝑ negationē partis.in.c.coram.nu.9.de off.deleg. 98

2 Rē retinere quis poteſt donec fuerit ſibi ſatiſfactū de expēſis quas in ea fecit.in.c.j.nu.3.de reſti.in integ. 154

5 Res prohibita alienari per legē vel ſtatutū vel defunctū ſiue per pactū an poſſit preſcribi.in.c.cū non liceat.nu.7.de preſcrip. 30

1 Res integra nō dicitur vlterius quādo ſubſtantialia negotij incipiunt tractari.in.c.in cauſis.nu.7.de elect. 150

6 Res laicalis data eccleſie nō ſubijcit̄ amplius oneribus quib⁹ ſubijciebat̄ anteq̄ eſſet tradita eccleſie.in.c.dilectus filius.num.3.de preben. 48

Res que peruenit ad manus exempti priuilegio exemptionis.ibidē.

2 **Reſcriptum** ad lites non extēdit̄ ad futuras.in.c.non in iuſte.nu.2.de procu. 146

4 Reſcriptū cōtra ius non eſt ſeruandum niſi dicatur nō obſtante tali iure.in.c.paſtoralis.nu.4.de fide inſtru. 153

6 In reſcriptis nō eſt neceſſe facere mentionem de iure.cōi.in.c.cum dilect⁹.nu.4.de cle.nō reſi. 22

5 Reſcripta ⁊ priuilegia non reuocant alia reſcripta niſi de ipſis faciant ſpecialem mentionem.in.c.veniens.nu.11.de preſcrip. 42

2 Reſcriptū debet facere mentionē de iure quod prohibet huiuſmodi reſcriptum fieri.Ant.in.c.eā te.nu.5.de eta.⁊ quali. 43

7 Reſcriptū ad lites vel ad beneficia nō extēdit̄ ad futura.in.c.q² circa.n.5.de priuileg. 158

1 Solita poni in reſcriptis habentur pro appoſitis.in.c.mandatū apoſtolicū.nu.4.de reſcrip. 86

5 Reſcriptū delegatoriū eſt ſurreptitiū ſi in eo nō fit mētio qō cauſa erat cepta corā ordinario etiam per ſolam citationem.in ca.vt debitus.nu.20.de appel. 127

In reſcriptis ad lites an attēdatur tēpus date,an tempus preſentationis.ibi.nu.22.

Reſcripta principis ſunt perpetua ⁊ nō tolluntur niſi per aliud reſcriptum.ibi.nu.23.

1 Reſcriptum ſi producitur an requiratur alius libellus.in.c.duduʒ.el ij.nu.39.de ele. 178

3 Reſcripta non extenduntur ad caſus in eis non expreſſos ⁊ quādo.in c.i.nu.15.⁊.17.de ſeque.poſſeſ.⁊ fru. 220

1 Reſcripta ad lites ſtricte interpretantur.in.c.rodulphus.numero.1.de reſcrip. 83

1 Reſcriptū quid eſt,⁊ quibus modis ſumatur.in rub.n.1.de reſcrip. 42

Reſcriptum a priuilegio quomodo cognoſcitur.ibi.nu.3.

6 Reſcriptum quo mandat̄ alicui prouideri de beneficio nō includit dignitatē vel rectoriā niſi fuerit dictum beneficio cōpetenti quo caſu intelligit̄ ſecundū qualitatē perſone.in.c.fi.nu.1.2.⁊.6.de preben. 49

Reſcriptū principis recipit interpretationem ab intētione ſua.ib.n.4.

1 Reſcriptū non faciēs mentionē de excōicatione impetrantis eſt ſurreptitiū.in.c.dilectus filius.nu.1.de reſcrip. 71

1 Reſcripta diuerſa cōtra vnū ⁊ ſuper codē ⁊ ad diuerſos iudices impetrata,⁊ impetrans vtroq̄ vtat̄ nō valēt,q² impetrans priuatur cōmodo vtriuſq̄.in.c.ex tenore.nu.1.⁊.5.de reſcrip. 58.⁊ ſeq.

Reſcriptum qō eſt effectum commune non tollitur niſi per cōſenſum communem.ibi.nu.2. 59

Reſcriptum ſecundum non faciens mentionem de primo nō eſt ipſo iure nullum.ibi.nu.3.

Reſcriptum alias validum irritatur dolo impetrantis.ibid.nume.4.

Reſcriptum primum ꝙ poteſt elidi exceptione an requiratur ꝙ de eo fiat mentio in ſecundo.ibi.nu.6.

Reſcriptum ſecundum tollit primuʒ ſi de eo fiat mentio,alias ſecus.in.c.ceterum.nu.2.⁊.5.de reſcrip. 45

Reſcriptum impetratum de communi conſenſu vnius partis tātum niſi de illo cōmuni cōſenſu primi reſcripti fiat mētio in ſecūdo.ibi.n.3.

Reſcriptum continens plures gratias ſurreptio in vna non vitiat alias.ibi.nu.7.

Reſcriptum ſecundum an tollatur ſi primus impetrans obiecit ſurreptionem an vero requiratur qō appellet ſi iudex non admittit ſuā obiectionem.ibi.nu.6.

Reſcriptum ſecundū faciens mentionem de primo an tollat primum ipſo iure adeo qō proceſſus factus ſuper primo ſit nullus.ibid.nu.10.

Reſcriptum eſt ipſo iure nullum ſi impetretur ab excōicato.ib.nu.12.

Secundum reſcriptum faciēs mētionem de primo an ſit ipſo iure nullum.ibi.numero.5.

1 Reſcriptum ad beneficia debet facere ſpecialē mētionē non ſolū de beneficio qō quis habet,ſed de eo qō quis expectat.in.c.in noſtra.n.2.4.⁊.7.de reſcrip. 80

Reſcriptū non debet facere mentionem de alio in ſpecie et nō in genere.in.c.cum dilecta.nu.2.de reſcrip. 66

3 Reſcriptum ⁊ priuilegiū an extendantur ad alias perſonas.in.c.prudētiam.nu.3.de mu.peti. 103

Reſcriptū nullū aſſumit vigorē ſi iudex pronūtiauit validū ⁊ ab hoc non fuit appellatum.in.c.ex parte decani.nu.11.de reſcrip. 83

Reſcriptū reſpectu perſonarum eligendarū poteſt eſſe incertum ſed non reſpectu iudicium.in.c.qm̄ autem.nu.1.de reſcri. 56

3 Reſcripti copia an faciat tantā fidem quantam ipſum originale.in.c.ij.nu.4.de dila. 133

Reſcriptum ſpeciale derogat generali prius impetrato licet de generali non fiat mentio in ſpeciali.in.c.j.nu.3.⁊.10.de reſcrip. 43

1 Reſcriptū faciens mentionē de primo nō indiſtincte tollit primū et non fatiēs mentionē de primo ⁊ tamē aliquādo tenet.in.c.paſtoralis.nu.2.de reſcrip. 55

Reſcripta duo ſi inueniant̄ ſuper eadē data quid fiendum.ibi.nu.7.

Reſcriptum ſecundū debet ſpecialiter de primo facere mentionē ⁊ nō in genere,⁊ hoc quomodo procedit.ibi.nu.4.

7 Reſcriptum ad lites ſurreptitium eſt ſi in eo non fiat mentio de proceſſu cauſe ⁊ ſententia.in.c.per veſtras.nu.10.de dona.inter virum ⁊ vxorem. 52

7 Reſcriptum impetratū per excōicatum an ſaltē valeat poſt abſolutionem.in.c.apoſtolice.nu.6.de cle.excō. 142

5 Reſcriptū licet dicat̄ ſurreptitiū poteſt tn̄ allegari i fauorē aduerſarij inquantū in eo narrantur aliqua in ſuum fauorem.in.c.cū venerabilis.nu.40.de excep. 11

4 Reſcriptum an vitietur ex defectu litere dictionis:vel ſyllabe.in.c.ex parte.nu.1.⁊.2.de fide inſtru. 89

3 Reſcriptū an vitietur ex falſitate narrata ex qua ſurgit exceptio perēptoria a n reſeruetur talis cognitio in meritis cauſe.in.c.ex parte.B.n.12.de fo.compe. 106

1 Reſcriptum impetratum ſine mandato an ſit ipſo iure nullum.in.c.nō nulli.§.ſunt ⁊ alij.nu.6.de reſcrip. 75

3 Reſcriptū producens vel preſentans videtur in eo contenta cōfiteri.in.c.examinata.nu.4.de iudi. 38

1 Reſcriptum impetratū contra prelatum valet:licet ſuper bonis communibus prelati ⁊ capituli nō.in.c.edoceri.nu.1.⁊.5.de reſcrip. 64
1 Reſcriptum per quod incerti iudices dantur vel futura negotia committuntur non valet.in.c.ad hec ſumus.nu.1.4.⁊.5.de reſcrip. 50
Reſcriptum deuians ab omni honeſtate non preſumitur veniſſe a curia principis.ibi.nu.2.
Reſcriptum impetratum ad lites dicitur odioſum reſpectu quia preiudicat ordinarie poteſtati.ibi.nu.3.
Reſcriptū ex cōi ſtylo nō debet extēdi ad negotia futura.ibi.nu.6.
3 Reſcriptū impetratū cōtra violētū poſſeſſorē extēditur cōtra ſucceſſorem in vitiū illius rei violēter poſſeſſe.in.c.ſepe.nu.9.de reſtit.ſpo.192
3 Reſcripta vel priuilegia in preiudicium poſſeſſoris lite pendente preſumūtur ſurreptitia ⁊ ex certa ſciētia principis nō emanata.in.c.j.nume.6.vt lite pendente. 216
5 Reſcriptum nō redditur nullum ipſo iure ex eo quod ſit impetratum ſuper ſuſpecto iudice.in.c.cum inter.nu.22.de excep. 8
1 Reſcripti forma eſt vt ꝓcedat iudex ſm narrata in eo.ſ.vt expediātur ꝑmo narrata ⁊ poſt reliqua ꝑ ordinē.i.c.cū dilecta.nu.4.de reſcrip.66
1 Reſcriptum dubium debet reduci ad ius commune etiam ꝙ verba improprientur.in.c.cauſam que.nu.1.de reſcrip. 60
1 Quod tēpus attenditur in reſcriptis an tempus date an tempus preſentationis.in.c.ceterum.nu.1.de reſcrip. 45
6 Reſcriptum emanatum cōtra ius preſumitur falſum aut per occupationem nimiam emanaſſe.in.c.ex parte ſua.nu.2.de capel.mona. 178
Reſcripta debent habere clauſulā derogatoriam ad reſcripta contraria vel ad eius contrarium ſaltem in genere.ibi.
1 Reſcriptum primum quod poteſt per exceptionem elidi non requiritur quod de eo fiat mētio in ſecundo.in.c.ex parte.nu.4.de reſcrip. 52
1 Reſcriptum impetratum cōtra religioſos valet etiam quod fiat mentio cuius monaſterij ſint.in.c.cum ordinem.nu.1.de reſcrip. 47
Reſcriptum impetratum cōtra priuilegiatum an debeat facere mentionem de priuilegio.ibi.nu.3.
1 Reſcriptum non tollit priuilegium.in.c.j.nu.6.de reſcrip. 43
Reſcriptum ſiue priuilegium continens id quod ius commune tollitur per ſecundum abſq; alia clauſula derogatoria.ibi.nu.7.
Reſcriptum ſiue priuilegium impetratum contra ius commune valet:licet de iure canonico nō fiat mentio.ibi.nu.8.12.⁊.15.
Reſcriptum nō preſumitur falſum ſi non deuiat a conſuetudine curie.ibi.nu.13.
1 Reſcriptum quod ſit ſurreptitiū quis habet probare.in.c.cōſtitutus.nu.4.de reſcrip. 61
Reſcriptū faciēs mētionē de ſtatuto an debeat dicere de ſtatuto iurato ſi ſtatutū eſt iuratū an ſufficiat ſimpliciter facere mentionē.ibi.n.7.
3 Reſcripta diuerſa ſub eadē data cōceſſa faciunt iudicē ſuperſedere donec conſulat ſcribentem.in.c.ij.nu.1.de offi.deleg. 73
2 Reſcriptum ſurreptitium tribuit iuriſdictionem licet elidibilem.in.c.ſignificantibus.nu.8.de offi.deleg. 101
1 Reſcriptum ex certa ſcientia non valet ſi nō ſeruetur forma a iure tradita quod eſt ſi reperitur ius dans certam formam reſcripto.in.c.nōnulli.nu.9.de reſcrip. 74
Reſcriptum vel priuilegium aut conſtitutio an ⁊ qn̄ debeat facere mētionem de iure contra quod emanat.ibi.nu.10.
1 Reſcripto abutētes priuantur commodo ipſius.in.c.quia nōnulli.n.1.de reſcrip. 89
Reſcripta non poſſunt alijs cedi:quia ſunt perſonalia.ibi.nu.3.
Reſcriptum impetratum ad vnam rem non extenditur ad alias res creatas poſt impetrationē.ibi.nu.4.⁊.8.
Reſcriptum corruit ſi impetrans moritur tēpore date ⁊ ille cōtra quē impetratur.ibi.nu.8.
Reſcripto abutētes an poſſint puniri criminaliter.ibi.nu.18. 84
6 Reſcriptū pape quo mandatur ꝓuidere alicui de beneficio curato eſt ſurreptitiū ſi ille cui mādat̃ ꝓuidere tpe date erat minor licet tpe vacationis beneficij eſſet maior.in.c.dilectus.nu.8.de preben. 35
Reſcriptum nō extenditur ad lites ortas poſt eius impetrationem.ibi.nu.10. 36
Reſcriptum in quo impetratur iudex aliqs qui tempore date erat notorie excōicatus nō valet vel licet eſſet occulte excōicat⁹: tn̄ impetrās ſciebat eum eſſe excōicatus.ibi.nu.11.
1 Reſcriptum ad beneficia debet facere mētionem de alijs beneficijs ſi qua habet impetrans.in.c.cum adeo.nu.1.de reſcrip. 59
2 Reſcriptū impetratū ſuper cauſa iam inchoata eſt ſurreptitium niſi in eo fiat mentio de proceſſu corā alio iudice inchoato.in.c.prudentiā.§.ſexta.nu.9.de offi.deleg. 85
Reſcriptum impetratū ab excōmunicato eſt nullū ipſo iure adeo qd̓ nō cōualidatur ſequuta abſolutione.ibi.nu.10.
1 Reſcriptum ad lites trāſit in ſucceſſores illius contra quē fuit impetratum ſi ipſe fuit conuentus:⁊ ſic re non integra.in.c.ſignificauit.nu.1.⁊.6.de reſcrip. 85
Reſcriptum impetratū cōtra eccleſiam an extenditur ad prelatum ꝓmotum poſt impetrationem.ibi.nu.4.
1 Reſcriptum nō vitiatur ſi papa ſcribens vniuerſitati appellat omnes filios licet in ea ſint aliqui epiſcopi.in proe.Greg.nu.5. 6
2 Reſcriptum in quo impetratur aliquis iudex debet preſentari ante citationem coram alio iudice factam.in.c.ij.nu.4.de offic.leg. 106
7 Reſcripta nō extēdūtur ad perſonas nō expreſſas niſi ex diſpoſitione iuris perſone nō expreſſe cōprehēdant̃.in.c.michael.nu.5.de vſur. 129
3 Reſcriptum pape vt cauſa inter laicos cognoſcatur ab eccleſiaſtico an ſit ipſo iure nullum.in.c.licet ex ſuſcepto.nu.5.de foro competē. 70
7 Reſcriptum ſi eſt impetratū ad iudices delegatos ſuper aliqua cuaſa nō poteſt pars cōtra quā eſt impetratū illi renuntiare:ſed pars que impetrauit ſic re integra.in.c.cū dilect⁹.n.10.de purgatiōe canonica.164
3 Reſcriptum cōceſſum contra vnam perſonam:an extendatur ad aliā.in.c.quia.v.nu.3.⁊.5.de iudi. 29
7 Reſcriptū impetratū cōtra aliquē qui tēpore date erat inhumat⁹ habet vires cōtra ei⁹ heredē etiā re integra.in.c.tua nos.nu.5.de vſu. 127
6 Reſcripta ad lites ſunt latiſſime interpretāda quādo agitur de vi comprehēſiua ſecus ſi agit̃ de vi extēſiua.in.c.epi.nu.3.de reb.eccle.alie. 74
Reſcriptū ſiue priuilegiū cōceſſum cōtra cōem ſtylū ⁊ cōtra cōſuetudinē principis preſumitur falſum.in.c.ex parte.el.ij.nu.7.de offic.dele.76
1 Reſcriptum nō faciens mentionem de primo quo non fuit vſus impetrans intra annum valet niſi interueniat dolus.in.c.plerunq;.nu.1.⁊.7.de reſcrip. 68
Reſcriptum non tollitur per non vſum:priuilegium ſic.ibi.nu.4.
7 Reſcriptum impetratū ab excōmunicato excōmunicatione ſuppreſſa an ⁊ quo caſu ſit ipſo iure nullū.in.c.excōicamus.el.j.nu.9.de here.103
7 Reſcriptum nō faciens mentionem de exemptione vel exceptione peremptoria partis nō eſt nullum niſi ſit de ſtylo curie:ſecus ſi nō faceret mentionem de exceptione dilatoria.in.c.ex parte.nu.2.de priuileg.155
4 Reſcriptum quid ſit ⁊ quid priuilegium ⁊ facilius preſumitur falſitas in priuilegio ꝙ in reſcripto.in.c.ex literis.nume.2.de fide inſtru. 99
4 Reſcriptum directum alicui vt faciat ſibi exhiberi acta in vna cauſa an poſſit dici ſurreptitium.in.c.fi.nu.3.de proba. 34
2 Reſcripta extenduntur ad acceſſoria illorum que exprimuntur in reſcripto.in.c.cum olim abbas.nu.7.de offi.deleg. 97
Reſcripta extendūtur ad omnia ad que extendi poſſunt ex lato ſignificatu verborum.ibi.
2 Reſcriptum an extendatur ad perſonā in eo nō expreſſam.in.c.j.nu.2.⁊.3.de ali.mut.indi.cau.fac. 165
7 Reſcriptum plures gratias continens ſurreptio in vna naꝫ vitiat reliquam.in.c.ad diſſoluendum.nu.6.de deſpon.impu. 15
Quod tēpus attenditur in reſcriptis an tēpus date an tēpus preſentationis.in.c.capitulum ſancte.nu.3.de reſcrip. 71
Reſcripta quādo mutuo ſe impediunt recurrendum eſt ad principem qui conceſſit.ibi.nu.4. 72
Reſcripta ad lites ſunt ſtrictius interpretāda quā ad bn̄ficia.ibi.n.6.
1 Reſcriptum principis quod dicitur ab honeſtate deuiare nō tenetur ſubditus immediate mandare executioni ſed debet expectare ſecundā iuſſionem.in.c.ſi quando.nu.1.de reſcrip. 47
Reſcriptū deuiās ab honeſtate cōtinēs nō obſeruāti excōicationem incurrendā ipſo facto an ſit immediate mandādū executioni.ibi.n.2.
1 Reſcriptum ſecundū non faciens mentionē de primo valet ſi primus impetrans non eſt vſus ſuo reſcripto dolo vel negligentia.in.c.ſi autem.nu.1.de reſcrip. 49
Reſcriptum ſurreptitium non eſt ipſo iure nullum.ibi.nu.2.
Reſcriptum ad lites perditur data negligentia impetrantis que negligentia nō conſideratur niſi alius ſecundo impetret.ibi.nu.3.
6 Reſcriptum impetratum ad beneficia dicitur ſurreptitium ſi non facit mētionem ꝙ illud beneficium ſaltem de facto ab alio tenebatur.c.cum noſtris.nu.1.7.13.16.⁊.20.de conceſ.preben. 58
Reſcriptum ſurreptitium ad beneficia eſt adeo nullum vt proceſſus inde ſecutus ſit nullus.ibi.nu.5.⁊.11.
Reſcriptum ſurreptitium ad beneficia eſt ipſo iure nullū:ad lites vero eſt annullandum ope exceptionis.ibi.nu.11.
Reſcriptum ad beneficia non faciens mentionem de primo licet inualido vel ope exceptionis vel ipſo iure nō inualidatur.ibi.nu.12.
5 Reſcriptum quando impetratur debet impetrans facere mentionem plene de proceſſu ⁊ ſerie negotij:alias eſſet ſurreptitium niſi talis proceſſus ſit factus poſt appellationem quo caſu de eo nō eſt fienda mentio per cauſas hic poſitas.in.c.dilecte.nu.3.de excep. 15
Reſcriptū nō debet facere mētionē de alio reſcripto qd̓ eſt nullū.ibi.
1 Reſcriptum miſſum capitulo ſede vacāte debet mandari executioni per epiſcopum poſtea electum.in.c.eam te.nu.1.de reſcrip. 48
7 Reſcriptū ab excōicato impetratū eſt ipſo iure nullū niſi fuerit īpetratū in cā abſolutionis vel defenſiōis.in.c.dura ſepe.nu.5.de cri.fal. 132
1 Reſcriptum non extenditur ad perſonam in eo non expreſſam.in.c.ſignificante.nu.1.⁊.4.de reſcrip. 83
7 Reſcriptum an fuerit impetratum per idoneam perſonam:attēditur tempus impetrationis ⁊ nō tēpus preſentationis.in.c.cum dilectus.nu.3.de accu. 68
5 Reſcriptū an det iuriſdictionē a tpe date ipſi⁹ reſcripti vel a tpe pre-

ſentationis.in.c.ſuper.nu.7.de appel. 95
Reſcriptum in quo cauſa committebatur decidenda intra tantũ tempus impetratum de cõmuni partium cõſenſu an ſi preſentetur malitioſe per reũ incipiat currere tẽpus in preiudicium actoris.ibi.nu.21.
3 Reſcriptum pape vt cauſa laicorũ pauperũ cognoſcatur apud eccleſiaſticum an ſit ipſo iure nullũ.in.c.ex tenore.nu.5.de fo.compe. 72
5 Reſcriptum impetratum ab excommunicato nõ valet.in.c.ad probãdum.nu.14.de re iudi. 80
6 Reſcriptum ſecundũ nõ dicitur ſurreptitium ſi non facit mentionem de primo quod erat nullũ.in.c.ſuggeſtum.nu.2.de iurepatro. 195
5 **Replicatio** paris criminis repellit excipientem.in.c.cum eccleſiaſtice.nu.1.de excep. 4
Replicans non videtur confiteri que cõtinentur in replicatione.in.c.cum venerabilis.nu.27.de excep. 10
5 Replicans quid ſit.in.c.nobis.nu.14.de excep. 3
Replicatio cui competat.ibi.nu.15.
Replicatio quando competat.ibi.nu.16.
Replicationis effectus.ibi.nu.18.
Replicatio impertinens repellitur.ibi.
Replicatio quomodo tollatur vel vitietur.ibi.nu.19.
Replicatio an ſit primo probanda an exceptio.ibi.nu.20.
5 Replicatio vbi elidit exceptionem debet primo probari quia ea probata remanet exceptio inefficax.in.c.dilecti filij.nu.5.de excep. 13
Replicatio debet elidere exceptionem.ibi.nu.8.⁊.9. 14
7 Replicatio criminis non admittitur contra excipientem de crimine.in.c.ſuper his.nu.11.de accu. 64
3 **Repreſalie** conceſſe contra peruſinos non extẽduntur ad peruſinos in hac ciuitate fulginei habitantes.in.c.quoniam.nu.2.de offi.ordi. 120
6 **Repugnãtia** nõ vitiat actũ q exacta cõcluſione põt ſuſtineri.in.c.ſicut tenor.nu.2.de regu. 161
1 **Repulſus** ratione alicuius incapacitatis an preſumatur ſemper in illa incapacitate permanere an onus probãdi trãſferat in excipiẽtẽ.in.c.cũ inter canonicos.nu.7.de ele. 139
7 **Repudium** factum in infidelitate nõ valet.in.c.gaudemus.nu.9.⁊.10.de diuor. 49
Repudiata ſm ritum paganorum cõtrahendo cum alio nõ committit adulterium.ibi.nu.10.
3 **Reus** ſi probauit rem ab actore petitam eſſe ſuã actore nihil probante:an nõ ſolum abſoluetur ab inſtantia ſed pronuntiabitur pro eo.in.c.ex conqueſtione.nu.13.de reſtit.ſpo. 176
4 Iudicãdum eſt pro reo in dubijs.in.c.cum tu.nu.6.de teſti. 50
3 Reus conuentus reali ſiue miſta ſiue in rem ſcripta contumax mittitur actor in poſſeſſionẽ rei petite que tamen recuperatur a reo ⁊ ad qd audiatur reus.in.c.fi.§.in alijs.nu.1.3.10.⁊.52.vt lit.non conteſta. 117
Sed ſi miſſio eſt facta ex alia cauſa non auditur reus niſi ſatiſfecerit.ibi.nu.4.
Reus conuentus perſonali ſi eſt contumax ſubuenitur actori ſm diſtinctionem poſitum.ibi.
Rei vendicatio datur etiam cõtra ſimplicem detentatorem qui liberatur nominando dominum in iudicio.ibi.nu.6.
Reus conuentus hypothecaria ⁊ cõtumax an ſit idem vt eſt quando cõuenitur reali vel perſonali ad effectus.de quibus in.d.c.fi.§.in alijs.nume.11.eo.titu.
Reus contra quem eſt facta miſſio poteſt cõpelli vt intra annum recuperet poſſeſſionem.ibi.nu.47. 121
5 Reus contra quem fuit actum abſoluitur ſi nihil probetur contra eũ ſi vero ipſe probet ſe dominum nõ ſolum abſoluetur ſed declarabitur dominus.in.c.cum cauſa.nu.6.de re iudi. 55
2 Reus in vna cauſa ⁊ coram vno iudice nõ poteſt cõuenire actorem in alia cauſa ⁊ coram alio iudice niſi prima ſit finita:fallit:vt in.c.prudẽtiam.§.ſi vero.nu.3.de offi.deleg. 86
4 Reus dato ꝙ poſſit in criminalibus iurare an actor incurrat penam talionis vel penã turpiliani.in.c.iuramentũ.nu.14.de iureiur. 168
3 Reus an debeat habere nouas inducias mutato vel emendato libello.in.c.ij.nu.33.de libel.obla. 98
6 Reo aliquãdo incũbit onus probandi ratione alicuius eminẽtis preſumptionis que eſt cõtra eũ.in.c.vnico.nu.17.vt eccle.benefi.ſi.di.cẽ. 73
Reus benefaceret ſi probaret intentionẽ ſuã etiã actore nil probante: quia non ſolũ abſoluetur ſed pronũtiabitur dominus ſi agit reali.ibi.
5 Reus poteſt cõdemnari ſub cõditione ſi ſe nõ purgauerit quãdo pro actore reperiuntur alique preſumptiones ⁊ an talis ſentẽtia ſit interlocutoria vel nõ.in.c.quod ad cõſultationem.nu.2.⁊.12.de re iudi. 64
3 Reus licet cõfiteatur tamen abſoluitur ſi actor nil probat.in.c.cũ ſuper.nu.9.de cau.poſ. 157
4 Reus excõicatus põt eſſe i iudicio.in.c.poſt ceſſionẽ.nu.16.de pba. 13
4 Reus poteſt recuſare iuramentũ ſi actor nil probauit.in.c.iuramentum.nu.6.de iureiur. 167
4 Reus poteſt licite recuſare iuramentũ ſibi delatum actore non probante.in.c.ij.nu.1.de proba. 4
5 Reus ſi fuit abſolutus quia nõ venerat dies vel conditio non prodeſt ſibi exceptio rei iudicate adueniente die vel cõditione.in.c.aduerſario.nu.4.de excep. 19
3 Reus cõuẽtus ſi confitetur nullũ ius habere in re petita actor autem hoc nõ probat nõ põt in illa inſtãtia p aliquẽ cõdẽnari niſi a ſolo papa qui ſupplet ex plenitudine poteſtatis.i.c.cũ ſup.nu.9.de cõfeſ. 225
3 Reo exiſtente contumace an actor ſine alia cognitione ſit mittendus in poſſeſſionem.in.c.fi.§.in alijs.nu.31.vt lit.non conteſt. 110
Reus ſi propter eius cõtumaciam amiſit poſſeſſionem poſt annum auditur ſuper proprietate intra tempus.de quo.ibi.nu.33.
4 Reus tenetur edere actori ſi eſt vſurus etiam ad coadiuuandũ intentionem actoris ⁊ replicationem fundandam.in.c.j.nu.15.de probat. 3
Reus nõ tenetur edere actori ad intentionem fundandam.ibi.nu.16.
Reus tenetur edere actori ad intentionem fundãdam:ſed nõ in cauſis criminalibus.ibi.nu.18.
Reus in matrimonio ⁊ in alijs cauſis fauorabilibus tenetur edere actori ad intentionem fundãdam.ibi.nu.19.
Reus tenetur edere actori ad fundandã intentionem vbi argueretur peccatum ſi non ederetur.ibi.nu.20.
5 Reus qũo dicatur actor in excipiendo.in.c.cũ inter.nu.11.de excep. 7
Reus voluntarius aut neceſſarius qui proprie dicatur.ibi.nu.12.
3 Reus que remedia habet ad faciendum ſe abſoluere quãdo actor deſtitit a iudicio.in.c.cauſam.nu.17.de do.⁊ contu. 197
Reo cõtumace poſt lit.cõteſta.prouidetur actori vel p diffinitiuã vel per miſſionem veram in bona rei ⁊ qñ.in.c.prout.nu.1.⁊.17.eo.tit. 199
4 Reus nõ auditur ſuper poſſeſſorio condemnatus ſi vult agere ſuper petitorio niſi refectis expenſis ⁊ reſtitutis fructibus.⁊ idem econuerſo.in.c.ſignificauerunt.nu.8.de teſti. 68
5 Reus ſi eſt paratus dare alia pignora adiudicatio bonorum non impeditur.in.c.cum aliquibus.nu.2.⁊.12.de re iudi. 53
1 Reus nõ poteſt cõueniri extra ſuam dioceſim vltra duas dietas niſi de conſenſu partium.in.c.nonnulli.nu.1.3.8.12.⁊.13.de reſcrip. 72
3 Reus cõdẽnatur in expẽſis quas actor propter eius cõtumaciã fecit propter quã ſequeſtrabitur res petita.in.c.ij.nu.1.de do.⁊ contu. 195
1 Reus abſoluitur actore non probante etiã qd reus aſſumpſerit in ſe onus probãdi ⁊ nõ probauerit.in.c.ex parte.nu.8.de reſcrip. 45
4 Reus an producendo duo inſtrumẽta cõtraria ad vnũ probãdum vel duas exceptiones circa diuerſa audiat.i.c.iputari.nu.5.de fi.inſtr. 210
3 Reus cõtra quem eſt facta miſſio ſi oſtenderit ſe non fuiſſe contumacem reuocabit miſſionẽ ⁊ non condemnabitur in expenſis prout dicitur.in.c.cum veniſſent.nu.1.6.⁊.12.de eo qui mit.in poſ. 134
6 Reus fugiens ad eccleſiam:⁊ quando poſſit amplius puniri in corpore.in.c.inter alia.nu.1.2.3.6.8.⁊.14.de immu.eccle.⁊ cemi. 227
3 Reus plus negando an incidat in aliquam penam qñ etiã actor plus petijt.in.c.j.nu.16.de plus peti. 152
3 Reus qui non admittit mittendum in poſſeſſionem ex mandato iudicis auditur intra annum cum cautione de ſtando iuri.in.c.j.n.1.de dolo ⁊ contuma. 193
3 Reus cõuentus nõ tenetur reddere actori donec actor recõuẽtus non offerat reſpondere deo.in.c.j.nu.8.de mut.pet. 99
3 Reus non poteſt compellere actorem excõicatum vt proſequatur iudiciũ cõtra ipſum vel incipiat.in.c.exceptionem.nu.29.de excep. 19
6 Reus conuictus in vna exceptione poteſt tranſire ad aliam etiam cõtrariã.in.c.is qui.nu.3.de ſol. 102
4 Reus non tenetur aliquid probare ad abſolutionem cõſequẽdam.in c.iuramentum.§.ſane.nu.2.de iureiur. 168
4 Exceſſus modicus in probationibus actoris nõ facit quin reus nõ debeat ſolui.in.c.ex literis.nu.1.de proba. 6
5 Reo in dubijs fauẽdũ eſt potius ꝙ̃ actori.in.c.fi.nu.2.de re iud. 84
3 Reus qualiter debeat ſe habere in proponẽda ⁊ probãda ſua exceptione.in.c.j.nu.10.de ord.cog. 142
2 **Ritus** quis dicatur.Anto.in.c.cum ſecundum.nu.1.de tempo.ordi. 38
3 **Robaria** facta in territorio vnius dñi vel ville tenebunt ipſi ſi potuerũt ⁊ noluerũt puidere ⁊ imponet collecta hominibus ville ſi ipſe non eſt ſoluẽdo.in.c.j.nu.8.de reſt.ſpo. 165
7 **Rome** diuinitus apoſtolica ſedes eſt collocata ⁊ an papa poſſit exinde ſedẽ trãſferre.in.c.per venerabilem.nu.18.qui filij ſint legi. 43
1 Romana eccleſia quid ſignificat.in.c.bone memorie.el.j.nu.7.de poſtula.prela. 111
1 **Rubrice** ſunt autentice qñ habent perfectam orationem.in proe.Greg.in ver.rex pacificus.nu.2. 9
1 Rubrica,an a rubro ſit licita argumẽtatio:⁊ quid ſi rubrum eſt generalius nigro.vel econtra.in proe.Greg.in verſi.rex pacificus.nu.8. 10
3 Rubrice ad quos effectus poſſunt allegari.ibi.
Rubrica aliquando eſt generalior nigro:⁊ econtra.in rubri.nu.1.de dilatio. 131
Rumor vicinie quid ſit.in.c.ſuper eo.numero.3.de eo qui cog.conſan. 29

Ruſti

4 **Ruſticorum** verba capiuntur groſſo modo vt diſpoſitio valeat.in.c.quoties.nu.9.de teſti. 39

☞ Corſe.doctor excellē.vide Inno.in.c.cū clamor.de teſti.⁊ in.c.ꝑ tuas.eo.ti.⁊ Ang.in.l.ij.ff.de duo.reis.Bal.in.l.j.C.de cōfeſ.i.ij.co.vbi dixit teſtis deponit de ſenſu viſus cū debeat deponere de ſenſu auditus ex quo eſt groſſus homo toleratur.alleg.tex.ſing.de hoc.in.c.cū dilectus.de ſuc.ab inteſta.facit gl.fi.in.c.teſtes.iij.q.viij.que dicit qȯ verbū viſus:large ſumitur.gloſſ.in ſimili.in.l.ij.ff.de orig.iur.⁊ in.l.quoties.C.famil.erciſ.ſed Bal.in.c.preterea.de teſt.tenuit cōtrariū ei⁹ qȯ dixit in.d.l.j.ꝙ ſi teſtis deponit de viſu ⁊ volebat deponere de auditu ꝙ nō valet dictū eius:tu potes cōcordare ꝙ dictū Bal.in.d.c.preterea.procedit data peritia teſtis.facit ad hoc.glo.in.l.qd ſi nepotes.ff.de excu.tu.⁊ in.d.l.j.data ruditate.facit qȯ voluit Hoſtiē.in.c.ad diſſoluēdum.de deſpō.impub.vbi dixit pone ꝙ libellās dixit accuſo vel denūtio:ſi crimē erat cōmittēdū libellus verificat̄ ſuper verbo denuntio:ſi cōmiſſum ſuꝑ verbo accuſo.facit qȯ voluit Inno.in.c.in preſentia.de renun.⁊ Abbas in.c.ꝑ tuas.qui filij ſint legi.cū ſimi.Laus deo.

7 Ruſticus qui recipit pretium ab aliquo viatore vt tute illū ducat an peccet.in.c.ſuper quibuſdam.nu.7.de ver.ſignifi. 203

¶ De litera S.

6 **Sacerdotes** licite recipiunt mercedē diuinarū operarū non tn̄ rōne diuinorū:ſed ratione laborū aliter eſſet ſimonia.in.c.j.nu.2.de ſepul. 133

7 Sacerdotes notorie fornicator ſi celebrauerit an incurrat irregularitatem.c.ſi celebrat.in fi.nu.5.de cleri.excom. 142

7 Sacerdos confeſſor poteſt reuelare dictum ſibi confeſſatum de volūtate confitentis.alias ſecus.in.c.mattheus.nu.2.de ſimo. 83

7 Sacerdos ꝓpri⁹ qs dicat̄ ad hoc vt qs poſſit ei pctā cōfiteri nō petita venia a pſbytero parochiali.i.c.oīs vtriuſqʒ.n.21.de pe.⁊ remiſ. 176

Sacerdos parochialis qui dedit licentiam parochiano ſuo vt cōfiteatur cuicunqʒ velit an extendatur vt etiam in paſchate poſſit confeſſorem exigere.ibi.nu.15.

Sacerdos an teneatur reuelare peccatū qȯ intendit cōmittere ille qui eſt ſibi cōfeſſus quādo ex tali peccato reſultat ſcandalū.ibi.nu.24. 177

Sacerdos qui reuelauit delictum alicuius ſed negat illud habuiſſe in confeſſione:delinquēs vero dicat ſibi dixiſſe in confeſſione ipſe ſacerdos habet probare contrarium.ibi.nu.26.

6 Sacerdos qui non dormit poſt cenam poteſt de mane celebrare quādo digeſtio eſt perfecta.in.c.ex parte.nu.4.de celebra.miſ. 219

7 Sacerdos non prohibēs matrimonia interdicta per triennium a beneficio ſuſpenditur.in.c.cum inhibitio.nu.1.de clandeſti.deſpon. 16

7 Sacerdos depoſitus an poſſit reſtitui per inferiorem a papa.in.c.clerici.nu.3.de cleri.excom. 140

Sacerdos ſuſpenſus ſi celebrauerit perpetuo deponi poteſt etiam ꝙ nō fuerit monitus.in.c.latores.nu.1.eo.tit.⁊ fo.

Sacerdos alicuius ciuitatis interdicte ſi cogantur metu domini tēporalis celebrare:an ſint omnes irregulares.ibi.nu.4.

7 Sacerdos de adulterio infamatus debet ſe purgare:alias ab officio ſuſpendetur.in.c.ſignificaſti.nu.1.de adul.⁊ ſtu. 116

Sacerdos pōt pādere delictū ſibi ꝯfeſſum ex ꝯſenſu cōfitētis.ibi.n.5.

7 Sacerdos excōmunicatus ſi celebrat diuina debet deponi etiā ꝙ nō preceſſerit aliqua monitio.in.c.fraternitati.nu.2.de cleri.excom. 141

2 Sacerdos poteſt abſoluere cōcubinam ſuam.Ant.in.c.cum clericis.nume.5.de ordina.ab epiſ. 42

7 Sacerdos depoſit⁹ ſi celebrauerit excōicat̄.in.c.j.nu.1.de cle.excō. 139

Sacerdos depoſitus non perdit characterem ſacerdotalem adeo qȯ ſi celebrauerit cōficit euchariſtiam.ibi.nu.2.

6 Sacerdos poteſt ſtipulari alteri in his que cōcernunt ad officiū ſacerdotis ⁊ ad vtilitatem anime.in.c.dudam.nu.10.de conuer.coniu. 172

7 Sacerdos ſi celebrauerit in loco interdicto priuatur beneficijs ⁊ efficitur irregularis ⁊ intelligibilis ⁊ per ſolum papam diſpenſatur.in.c.poſtulaſtis.nu.1.⁊.5.de cle.excom. 141

1 Sacerdos omnis incontinenti ꝙ ordinatur habet poteſtatem ligandi ⁊ ſoluendi licet habeat ligatam propter diſtinctionem parochiarum.in.c.j.§.vna vero.nu.2.de ſum.tri.⁊ fi.ca. 13

7 Sacerdos an poſſit ceſſante conſuetudine aliquid pro exequijs mortuorum vel ſimilium petere.in.c.ſuam nobis.nu.9.de ſimo. 84

Sacerdos ſi nō habet vnde viuat nec poteſt aliūde honeſte victū querere:ep̄s debet ſibi prouidere vel populus poterit cōpelli ad preſtādū ſibi neceſſaria.quinimo poterit ſubtrahere ſi ſibi nō offerant̄.ibi.n.11.

Sacerdos ſiue pauper ſiue non poteſt ſuas operas ſpirituales extraneo locare.ibi.nu.12.

5 Sacerdos non poteſt deponi ab inferiore epiſcopo cōſecrato.in.c.nō poteſt.nu.3.de re iudi. 50

7 Sacerdos vel alius prelatus an poſſit in ſubditos alterius preſcribere curam animarum.in.c.fi.nu.7.de peni.⁊ remiſ. 178

7 Sacerdos ſi fuerit iniuriatus cenſetur facta iniuria epiſcopo adeo ꝙ ipſe poterit agere actione iniuriarū.in.c.pſbyteri.nu.1.de penis. 168

Sacerdos ſi decedat ab inteſtato nullis conſanguineis relictis eius bona debent diuidi inter pauperes chriſti.ibi.nu.2.

7 Sacerdos inductus in teſtem non debet teſtificari de eo qȯ habuit in confeſſione:intellige de cōfeſſione facta pro ſalute anime ſecus ſi ſciat tanꝙ amicus in cōfeſſione.in.c.qualiter ⁊ quando.nu.7.de accuſa. 66

7 Sacerdos degradatus ſi celebrauerit non incurrit excōmunicationē ſi prius nō fuit monitus.in.c.ſi quis preſbyter.nu.3.de cle.excom. 139

Sacerdos ſuſpenſus nō ſolū non poteſt celebrare ſed nec epiſtolā vel euangeliū dicere nec alijs ordinibus ſe immiſcere.ibi.nu.4.7.⁊.10.

Sacerdos degradatus perdit omne priuilegium immunitatis nō autem perdit poteſtatem conficiendi euchariſtiam.ibi.nu.6.

Sacerdos excommunicatus vel depoſitus tenetur dicere officiū aliter grauiter peccat.intellige priuate nō publice in eccleſia.ibi.nu.8. Et vide in.c.ſeq.in.ij.nota.eo.titu.

7 Sacerdotes habentes curam animarum debent eſſe literati.in.c.cum ex iniuncto.nu.1.de here. 162

7 Sacerdos baptizās licet hoc ex debito officio faciat nihilomin⁹ efficitur pater ſpiritualis ⁊ propterea orit̄ cognatio ſpiritualis in oībus ⁊ per oīa prout ex pſona leuātis.in.c.ex literis.nu.3.de cogna.ſpiri. 28

7 Sacerdotes etiam criminoſi cōficiūt verum corpus chriſti.in.c.deus qui.nu.2.de peni.⁊ remiſ. 174

Sacerdos ſi imponit confeſſio penitētias minores ſolito an ipſe confeſſus ſit tutus quo ad deum.ibi.nu.4.

Sacerdos poteſt penitentiam peccatori imponendam moderari ſm arbitrium ſuum.ibi.

Sacerdos etiā ſi ſimplex pōt abſoluere ab homicidio ⁊ adulterio et alijs magnis criminib⁹ exceptis qbuſdā paucis epō reſeruat̄ʒ.ibi.n.5.

Sacerdotes quibus eſt diminuta poteſtas abſoluendi per epiſcopū poſſunt recurrere ad ſuperiorem.ibi.

Sacerdos nō debet imponere penitentiam non valenti ipſam agere ne inducat ipſam in deſperationem.ibi.nu.6.

7 Sacerdos ſi aliquid ſcit tanꝙ deus puta in cōfeſſione:etiam ſi ſit papa ⁊ reuelauerit ſibi non creditur.in.c.ex tue.nu.2.de ſimo. 82

5 Sacerdos grauius peccat nō conſecrando dum celebrat ꝙ cōſecrando in peccato mortali.in.c.de homi.nu.1.de cele.miſ. 211

Sacerdos exiſtens in peccato mortali ⁊ celebrans nō offendit populum ſed deum ⁊ conficit verum ſacramentum.ibi.nu.3.

Sacerdos non debet celebrare niſi prius confiteatur licet ſit cōtritus.poteſt tamen celebrare ante peractam penitentiam.ibi.nu.7.

7 Sacerdos poteſt ferre teſtimoniū de reconciliatione ⁊ penitentia peccatoris.in.c.nemo.nu.3.de ſimo. 80

6 Sacerdotes greci poſſunt vti matrimonio.in.c.vt clericorum.nu.5.et nu.6.de vi.⁊ ho.cle. 7

6 Sacerdotes qui ſunt in peccato magis peccant dando alijs penitentiā:licet abſolutio ab ipſis facta valeat.in rubri.nu.2.de vi.⁊ ho.cle. 2

Sacerdotū malorū p̄ces an proſint vel noceāt illis pro qbus fiūt.ibi.

6 Sacerdos grecus nō poteſt habere eccleſiā īter latinos ſi vult obſeruare mores patrie ſue.ſ.accipere vxorē.in.c.cū olim.nu.2.de cle.coniu. 16

Sacerdotes greci quare non ligantur lege canonica in hoc ꝙ nō poſſunt eſſe coniugati.ibi.nu.3.

6 Sacerdos pollutus in ſomno nō debet celebrare pro illa vice.in.c.ſignificatum.nu.4.de preben. 26

6 Sacerdos recipiens pecuniam quia celebrauit ad inſtātiam alicuius peccat non tamē committit ſimoniam.ibi.nu.8.

Sacerdos nō pōt licite a ſuis parochianis pecuniā accipere pro ſpiritualibus etiā in caſu neceſſitatis in qua maneret ipſe ſacerdos.ibi.

6 Sacerdos quilibet ſiue bonus ſiue malus cōficiet corpus chriſti non tamen exaudiuntur preces mali ſacerdotis ſicut boni.in.c.extirpande.in repe.§.qui vero.nu.4.de preben. 40

3 Sacerdos poteſt penam in canone poſitam limitare in cōfeſſione.in c.at ſi clerici.§.de adulterio.nu.5.de iudi. 16

7 Sacerdos nullo modo poteſt compelli reuelare illud quod ipſe ſcit in confeſſione etiam ſi papa diceret vel adduceretur in teſtem.in.c.dilectus.nu.2.⁊.4.de exceſ.prela. 147

6 Sacerdos celebrans vt deus perdat aliquem debet deponi: quando abutitur tanto ſacramēto.in.c.quidam.nu.2.de cele.miſſa. 209

Sacerdotes ⁊ canonici qui dicūt miſſas propter lucrum vel propter diſtributiones quotidianas vadunt ad officium committunt ſimoniam mentalem debent exigere penitentiam licet non teneantur ad reſtitutionem.in.c.conſuluiſti.nu.2.eo.tit.

5 Sacerdos dʒ deponi vel in ſtricto carcere detrudi nō ſolū ſi reuelauerit peccatorē ſed etiā peccatū.i.c.oīs vtriuſqʒ.n.8.de peni.⁊ remiſ. 176

Sacerdos parochialis quando eſt inimicus parochiani quid habet facere parochianus ſi vult confiteri.ibi.nu.11.

2 Sacerdos nō dicitur ſcire pro certo illud quod ſcit in cōfeſſione quia potuit ille nō verū dicere.in.c.ſi ſacerdos.nu.1.⁊.12.de offi.ordi. 11

Sacerdos poteſt in genere crimen ſibi cōfeſſatū redarguere.ibi.nu.3.

Sacerdos pōt ſine pctō miniſtrare corā excōicato ⁊ eidē euchariſtiā tradere ſi ſol⁹ ſcit eū eſſe excōicatū ⁊ nō pōt aliter ꝓbari.ibi.nu.5.⁊.6.

Sacerdos adductus in teſtem poteſt libere iurare ſe neſcire licet illud ſciat in cōfeſſione ſecus ſi ſcit in penitentia circa cōfeſſionem.ibi.nu.7.

Sacerdos ſi intēdebat cōſecrare ſingulas hoſtias quas habebat i cō-

ſpectu quas tamen putabat eſſe decem ⁊ in veritate erant plures an omnes vel que erunt conſecrate.ibi.nu.15. 109
6 Sacerdos deponitur ex craſſa ignorantia.in.c.fi.nu.3.de cele.miſ. 212
6 Sacerdos cõcubinari⁹ ſi toleratᷣ ab eo licite audiuntᷣ diuina ⁊ ꝑcipiũtur ſacrã:a notorio ꝓo eſt abſtinẽdũ.i.c.veſtra.n.1.de coha.cle.⁊ mu.11
Sacerdos pollutus non polluit ſacramenta que miniſtrat.ibi.nu.2.
7 Sacerdos ſi probabiliter ignorat ſe ſuſpenſum ⁊ celebrauerit non incurrit irregularitatem.in.c.apoſtolice.nu.1.de cleri.excom. 142
6 Sacerdos non poteſt retinere feminam in domo etiã matrẽ ⁊ attinentes propter periculũ peccati ⁊ qñ.in.c.j.nu.1.⁊.3.de coha.cleri.⁊ mu.10
7 Sacerdos excommunicatus ſi celebrauerit eſt deponẽdus:ſed ſi dubitauerit ſe eſſe vel nõ eſſe excommunicatum nõ ita grauiter punitur.in.c.illud.nu.1.4.de cleri.excom. 140
2 Sacerdos incontinẽti ꝙ aſſumptus eſt ad ordinem ſacerdotalẽ tenetur dicere officium.Anto.in.c.cum ſit ars.nu.1.de eta.⁊ quali. 48
7 **Sacramenta** alia fuerũt inſtituta a deo:ſed poſt peccatum.in.c.fi.nu.5.de frigi.⁊ male. 37
1 Sacramẽta reſeruata ſola pontificibus nõ delegãtur niſi a papa:niſi delegẽtur aliĩs põtificib⁹ id eſt epiſcopis.in.c.quãto.nu.7.de cõſue.95
6 Sacramenta percipiẽs a notorie ſuſpẽſo notorietate iuris:quia eſt cõcubinarius.quia venit cõtra preceptum eccleſie.⁊ quid de notorie ſuſpenſo notorietate facti.in.c.veſtra.nu.5.⁊.6.de coha.cle.⁊ mu. 12
Sacrã an ⁊ quo caſu recte percipiantᷣ a clericis peccatorib⁹.ibi.nu. 13
6 Sacramentum baptiſmatis licite recipitur ab heretico in caſu neceſſitatis:⁊ etiam ab aliĩs criminoſis:vt a ſimoniaco ⁊ ſimilibus.in.c.veſtra.nu.10.de coha.cle.⁊ mu. 12
Sacramẽtũ qđ de neceſſitate debet cõferri ſi dubitatᷣ:an interuenerit dꝫ ad cautelã cõferri ⁊ cõfertᷣ.in.c.vnico.nu.2.⁊.6.de cle.ꝑ ſal.ꝓmo.78
7 Sacramentum nõ eſt iterandum.in.c.j.nu.6.de ſecun.nup. 54
1 Sacramenta miniſtrare nõ poteſt incidens in peccatum notoriũ ſine diſpenſatione.in.c.quia diligentia.nu.6.de elec. 123
7 Sacramenta eccleſiaſtica nõ ſunt deneganda homini quantuncunqꝫ facinoroſo vt ſunt iſti qui ſuſpẽduntur vel decapitãtur ſi in morte appareant cõtriti ⁊ confeſſi.in.c.fures.nu.2.⁊.3.de fur. 121
1 Sacramenta eccleſie aliqua ſunt neceſſitatis ⁊ aliqua voluntatis.in.c.quanto.nu.4.de conſue. 95
7 Sacramenta recepta ignoranter ab heretico tenẽt ſecus ſi ſcienter.in c.fraternitatis.nu.7.de here. 100
7 Sacramentum matrimoniĩ permiſſum eſt muto ⁊ ſurdo ⁊ an ſic de aliĩs ſit.in.c.cum apud.nu.5.de ſponſa. 9
Sacramentum matrimoniĩ an imprimat gratiam.Anto.in.c.vnico.§.ſcire.nu.4.de ſacra vnctio. 49
2 Sacramentum quid eſt ⁊ vnde dicatur ⁊ quot ſunt ſacramenta.Ant.in rubri.nu.1.de ſacra.non iteran. 50
Sacramentorum proprietates que ſint ⁊ ad quid fuerunt inſtituta ſacramenta.ibi.nu.3.
7 **Sacrilegium** eſt crimen eccleſiaſticum adeo ꝙ iudex eccleſiaſticus poteſt de eo imponere penam temporalem.in.c.ad aures.nu.1.de penis. 171
3 Sacrilegium cõmittitur nõ ſolum ſi bona eccleſie occupãtur:ſed etiã ſi eccleſia in eis turbatur.in.c.conqueſtus.nu.2.de foro compe. 83
Sacrilegus an ſit ipſo iure excommunicatus.ibi.nu.7.
3 Sacrilegium eſt crimen miſtum ⁊ poteſt cognoſci is vtroqꝫ foro.in.c.cum ſit generale.nu.1.⁊.16.de foro compe. 65
3 Sacrilegium etiam in caſu dubiĩ cognoſcitur coram eccleſiaſtico.in.c.piſanis.nu.2.de reſti.ſpo. 192
6 Sacrilegium incurrit qui aliquid ſacrum accipit de manu laici:vt retineat.in.c.dudum.nu.7.de decimis. 153
6 Sacrilegium cognoſcitur per iudicem eccleſiaſticum.in.c.aduerſus.nu.5.de immu.eccle. 229
6 Sacrilegium punitur per iudicem eccleſiaſticum.in.c.immunitatem.nu.5.de immu.eccle. 235
7 Sacrilegiũ eſt vtriuſqꝫ fori ⁊ vterqꝫ iudex eccleſiaſtic⁹ ⁊ ſecularis poſſunt cognoſcere ⁊ penã imponere.in.c.accepiſti.nu.3.de ſpon.duo. 17
6 Sacrilegium committitur in cemiterio ſicut in eccleſia.in.c.cũ eccleſia.nu.2.de immu.eccle.⁊ cemi. 226
6 Sacrilegium poteſt cognoſci in vtroqꝫ foro.in.c.gaudemus.nu.6.de conuer.coniu. 171
6 Sacrilegium ⁊ furtum ſimul committitur in furãdo res eccleſie.in.c.inquirendum.nu.3.de pecu.cle. 109
6 Sacrilegium facit ꝙ laicus efficiatur de foro eccleſiaſtico.in.c.relatum.nu.3.de iurepatro. 199
Sacrilegus nõ eſt excõicat⁹ ipſo iure:niſi fregerit etiã eccleſiã.ibi.n.4.
3 Sacrilegium committitur etiam per inſinuationem rei patrimonialis ipſius clerici.in.c.ceterum.nu.17.de iudi. 20
2 Sacrilegus etiam ꝙ ſit laicus poteſt conueniri coram eccleſiaſtico iudice.in.c.olim abbas.nu.2.de offi.deleg. 96
7 **Salarium** licite capiunt aſſeſſores vel aduocati ⁊ ſimiles locantes operas ſuas.in.c.j.nu.4.ne prela.vi.ſuas. 92
3 Salarium quod preſtari debet propter aliquod opus an preſtetur in fine vel in principio operis.in.c.fi.nu.32.de fo.compe. 91
6 Salarium debetur adhuc heredibus ſi poteſtas moritur.in.c.j.nu.9.de cleri.egro. 49
6 Salarium nõ debetur famulo infirmo quãdo illud ſalarium ſibi debetur ratione ſue perſone tantum ſecus ſi datur contemplatione aliorum.in.c.j.nu.9.de cle.egro. 50
6 Salarium debetur officiali qui ex defectu ſuperioris non poteſt ſeruire.in.c.aduerſus.nu.18.de immu.eccle. 230
2 Salarium licite debetur etiã adminiſtratoribus rerum eccleſiaſticarum.in.c.j.nu.1.de ſyndi. 148
6 Salarium totius temporis vel pro rata an debeãt habere doctor vel aduocatus qui moriuntur ante eorum exercitium finitũ.in.c.j.nu.10.de cle.egro. 50
1 **Salomon** an ſit damnatus: an ſaluatus.in.c.ne innitaris.nu.2.de conſti. 20
Saluuſconductus eſt remedium fragile: ⁊ qui non confidit in eo habet iuſtam cauſam.in.c.accedens.el.iĩ.nu.3.vt lite non cõteſt. 111
2 Saluuſconductus conceſſus alicui intelligitur vt ducatur ad locum vbi poſſit ſecure morari.in.c.accedens.nu.2.de procu. 144
6 Saluuſconductus datus alicui ad veniendum ad aliquem locum intelligitur ꝙ poſſit ibi ſecure morari ⁊ ſecure redire.in.c.quia diuerſitatem.nu.6.de conceſ.preben. 57
2 Saluuſconductus datus alicui ad eundẽ intelligitur etiam datus ad redeundum.in.c.innouatus.nu.1.de treug.⁊ pa. 131
Saluuſconductus an tollatur per primam vicem.ibi.nu.2.
2 **Sandalia** ſunt calciamẽta depicta vel aurea qbus vtitur ep̃s quãdo celebrat.in.c.fi.nu.3.de tranſla.epi.9
6 Sanguis ſi minuitur.xiiĩ.die februariĩ non poteſt illo anno ex febre perire.in.c.cum deputati.nu.11.de iudi. 41
2 Sanguis phlebotomatus non venit in ſtatutum puniens quẽ de ſanguine.in.c.ſolite.nu.2.de maio.⁊ obe. 125
3 **Satiſdatio** de iudicatum ſoluendo datur ab illis qui volunt aliquem defendere ⁊ non habent mandatum.in.c.cum deputati.nu.11.de iudi. 41
Scandalum magnum vbicunqꝫ timetur ſi mandatur executioni reſcriptum principis nõ eſt fienda talis executio.in.c.ſi quando.nu.2.de reſcrip. 47
7 Scandalo qui poteſt obuiare ⁊ nõ obuiat an preſumatur in dolo.in.c.quante.nu.8.de ſenten.excom. 194
6 Scandalũ ſi poteſt interuenire ſi obeditur literis pape licite quis põt nõ obedire etiam ſi papa reſcripſerit ſcandalo nõ obſtãte.in.c.cũ teneamur.nu.2.de preben. 24
2 Scandalũ ſemper eſt vitandum qñ poteſt vitari ſine periculo vite eterne aĩs ſecus.Ant.in.c.niſi.§.pro graui.nu.12.⁊.13.de renun. 29
Ob ſcandalum vitandum an debeat omitti iuſtitia.ibi.nu.13.
3 Scandalũ vt viteᷣ an ſit omittẽda iuſtitia.in.c.iĩ.nu.4.de tẽp.or. 34
5 Scandalũ quo caſu eſt ſufficiens ꝙ quis priuetur iure ſuo.in.c. de rectoribus.nu.3.⁊ in.c.ſeq.nu.3.de cle.egro. 50
7 Scandalũ ſi vehementer timetur ex contractu matrimoniĩ põt ⁊ debet iudex matrimonium interdicere.in.c.cum in tua.nu.4.de ſpon. 10
Scãdalum vt euiteᷣ multa cõceduntᷣ.i.c.cõſiderauim⁹.n.5.de elec. 129
7 Scandalũ vt euitetur receditur aliqñ a iure rigoroſo.in.c.ſuper eo.nu.2.de ſen.excom. 195
2 Scandalum vt euitetur nõ debet quis deſiſtere ab operatione boni. in c.ad aures.nu.3.de temp.or. 37
7 **Scientia** iuris ſcientia eſt:licet mutabilis.in.c.nõ dꝫ.nu.2.de conſan.⁊ affi. 33
7 Scientia tribuit habentibus eam perpetuitatem ⁊ eternitatem.in.c.fi.nu.3.de magi. 94
7 Scientia preſumpta nõ punitᷣ in delictis ſed vera.in.c. dilectus filius.nu.9.de ſimo. 85
7 Sciẽtia qualis requiritᷣ in ep̃o vel p̃lato.in.c.j.n.10.de cõſan.⁊ affi. 31
6 Scientia nõ eminẽs nõ requiritᷣ in beneficiĩ maxime ſimplicibus. in.c.venerabilis.nu.8.de preben. 48
Sciẽtia qñ dicatᷣ eminẽs ſufficiẽs vel mediocris.remiſſiue.ibi.num.8.
1 Sciẽtia q̃ reqritᷣ in p̃latis q̃lis ẽe dꝫ.in.c.cũ in cũctis.nu.4.de elec. 125
2 Scire dicitur quis etiam illud quod ſcit per crudelitatem aut preſumptionem.Ant.in.c.j.nu.2.de ſeru.in or.fa. 41
6 Scientia ⁊ ſtudium conueniunt omnibus maxime clericis ex ore dei.in.c.non magno.nu.7.ne cle.vel mona. 236
7 Scientia quomodo preſumatur.in.c.de his.nu.9.de accu. 58
7 Scire quis preſumitur id quod cõmuniter aliĩs innoteſcit.in.c.fi.n.6.de coniu.ſeruo. 26
2 **Scena** qđ ſit ⁊ habẽs vſumfructũ veſtis ſcenice nõ p̃t illa vti niſi in ſcena.in.c.ad honorẽ.num 6 de au.⁊ vſu pal. 8
1 **Schiſmaticus** nõ põt amplius promoueri ad ep̃atum niſi diſpenſetᷣ.in.c. qꝛ diligentia.nu.1.⁊.3 de elec. 122

Schiſmaticus

Schiſmaticus vtrum ſi hereticus.ibi.nu.2.

Schiſmaticus nō poteſt diſpenſari niſi a ſolo papa.ibi.nu.7.

7 Schiſmaticus nō poteſt conferre beneficia ⁊ ordines vel dignitates dare ⁊ ſi dederit non tenent ⁊ ordinati vel beneficiati ab eo ſunt ipſo iure excommunicati.in.c.quod a predeceſſore.nu.1.3.⁊.4.de ſchiſma.104

Schiſmaticus excōicatus exiſtens in peccato mortali an ⁊ qñ poſſit cōferre tēporalia vel ſpiritualia in qbus cōferat̃ ordo vel nō.ibi.nu.4.

6 Schiſma quotieſcunqꝫ fieret in eccleſia dei ſi nō poſſet ſedari poſſunt domini tēporales ſe intromittere ⁊ facere dubium ſopiri ⁊ terminari per eccleſiam.in.c.tua.nu.10.de decimis. 150

2 Schiſmatici an cōficiant aliquo modo ſacramenta.Anto.in.c.a nobis.nu.1.de ſacra.non ite. 50

7 Schiſmatici quibus modis capiātur ⁊ an ſint heretici ⁊ quo caſu.in rubri.nu.1.de ſchiſma. 104

Schiſmatici an ſint excommunicati.ibi.nu.2.

6 **Scholares** preſumuntur ignorare ſtatuta loci cū principaliter vacent ſtudio.in.c.j.nume.8.de locato. 86

1 Scholaris an ⁊ quādo ſortiatur domiciliū ex mora contracta in ſtudio ⁊ an poſſit cōueniri ex cōtractibꝰ ibi geſtis.in proe.Greg.nu.18. 7

1 Scholaris qui iudicat ẜm ſingularem opinionem magiſtri ſui: non tenetur in expēſis.in.c.j.nu.25.de poſtu.prela. 19

6 Scholares nō dicuntur habere domicilium in loco ſtudij ſed tātum habitationem.in.c.nullus epiſcopus.nu.4.de parochijs. 142

Scholaris recognoſcit in ſuperiorem epiſcopū ſtudij quo ad neceſſaria nō quo ad voluntaria.ibi.

1 Scholares ſtatuentes poſſunt penam imponere ẜm iuriſdictionem quam habent.in.c.ex literis.nu.2.de conſti. 39

3 Scholares an cōtrahant domiciliū in loco ſtudij.in.c.quod clericis.nume.4.de foro compe. 68

3 Scholares nō capiuntur pro repreſalijs nec illi qui veniunt ad videndum eos.in.c.fi.nu.47.de foro compe. 92

3 Scholares etiam intrātes ſcholas non tamē attendēdo non debent gaudere priuilegijs ſcholarium.in.c.j.nu.39.de iudi. 7

3 Scholaris cōuentus coram vno ex ſuis iudicibus an poſſit coram eo ſuum aduerſarium recōuenire.in.c.j.nu.36.⁊.39.de mut.pe. 102

6 Scholares nō cōſtituunt domicilium in loco ſtudij niſi ibi ſteterint per decem annos.in.c.fi.nu.8.de parochijs. 148

7 Scholares ⁊ ſimiles perſone que nō habēt locum firmum illum habēt proprium ſacerdotem in cuius parochia cōmorātur.in.c.omnis vtriuſqꝫ.nu.23.de peni.⁊ remiſ. 177

6 Scholares vel peregrini vel alibi habitātes propter peſtem vel guerram an ſint parochiani illius loci vbi habitant.in.c.in noſtra.nu.10.de ſepultu. 138

2 Scholares faciūt licitā vniuerſitatem.in.c.quia.nu.1.de procura.142

6 Scholaris ſi reperitur idoneus ⁊ petit ſe doctorari non peccat vitio preſumptionis.ſecus ſi eſt dignus.in.c.cum eccleſia.nu.9.de immu.eccle.⁊ cemi. 227

4 Scholaris preſumitur facilius impetrare reſcriptum q̄ alius.in.c.fi.nu.1.de preſum. 123

6 Scholaris anteq̄ doctoretur ter examinatur: primo a promotoribꝰ: ſecūdo priuate: tertio publice.in.c.cum ſecūdum.nu.14.de preben. 28

7 Scholaris non gaudet priuilegio ſcholarium niſi ſit matriculatus.in c.quidam.nu.2.de priuileg. 161

2 Scholaris ſubiturus examen doctorū poteſt vnū ex ipſis ſuſpectum allegare ſi habet cām ſuſpicionis.in.c.cām que.nu.2.de offi.delega.81

2 Scholaris ſi anteq̄ iret ad ſtudiū habuerit bñficiū ⁊ poſtea reuertat̃ ignarus an poſſit illo bñficio ꝓuari.Ant.i.c.fi.nu.6.de eta.⁊ quali.48

5 Scholaris dum doctoratur requiritur ad minus numerus ſeptē doctorum.in.c.non poteſt.nu.17.de re iudi. 71

7 Scholaris cōducitur aliquādo ad lecturam potius vt diſcat q̄ alios doceat.in.c.j.nu.5.de magi. 93

Scholaris ſi ſe obligauerit ad intrandum cū certo doctore talis obligatio nō valet.in.c.prohibeas.nu.1.eo.tit. 94

5 Scholaris notorie peritus tranſit ſine examinatione vel ſaltem modica pro forma.in.c.conſtitutis.el.ij.nu.4.de appel. 115

7 Scholares eūtes ad ſtudiū debēt ex redditibꝰ ſui bñficij gubernari ⁊ ſi nō ſufficiūt dz eis platꝰ cū capitulo ꝓuidere.i.c.fi.nu.1.de magi. 94

Scholares quibus natura reſiſtit nō ſunt mittēdi ad ſtudium ne inanibus ſumptibus ⁊ laboribus vexentur.nu.2.

Scholaris dz inquātū pōt defendere opinionē magiſtri ſui.ibi.nu.3.

Scholares abſentes nō debēt percipere fructus in abſentia niſi ſtudeant in ſtudijs generalibus.ibi.nu.6.

5 Scholares approbatus in rectorem ſtudij poteſt reprobari in examine.in.c.cum venerabilis.nu.55.de excep. 12

6 Scholaris pauper poteſt ſuſtētari de communibus redditibus alicuius eccleſie etiam ꝙ aliqui ex clericis contradicant dummodo maior pars velit.in.c.fi.nu.2.de his que fi.a maio.par.ca. 72

2 Scholaris ſufficit ꝙ approbetur a ſeptem doctoribus.in.c.prudentiam.nu.9.de offi.deleg. 83

4 Scholaris recedens an poſſit alium ponere in domo vel camera ab ipſo conducta.in.c.inter dilectos.nu.17.de fide inſtru. 103

Scholaris inſolens poteſt ab alijs deijci.ibi.nu.19.

2 Scholaris licentiatus ſi iurauit nō aſſumere gradum alibi q̄ in loco vt fuit licentiatus poteſt ſine metu periurij aſſumere gradum ſi de nouo facit ſe examinare.in.c.cum inter.nu.11.de renun. 10

7 **Scriptura** nō requirit̃ ad eſſentiā cōtractꝰ niſi cōuenerit inter partes.in.c.pactū.nu.1.de ver.ſigni. 199

6 Scriptura cōtinēs appellationem ſufficit ꝙ preſentetur iudici abſqꝫ eo quod legatur.in.c.cum in eccleſia.nu.7.de appel. 108

5 Scriptura que requiritur in aliquo actu ſi eſt deperdita probata perditione ſcripture poteſt probari per teſtes quod in ea continebatur.in c.ſicut nobis.nu.4.de re iudi. 66

4 Scriptura iudicis vel tabellionis an poſſit per teſtes ⁊ per quot reprobari.in.c.cum a nobis.nu.3.de teſti. 60

2 Scriptura licet requiratur in gratia pape tamē declaratio illius gratie poteſt fieri per teſtes.in.c.auditis.nu.3.de teſti. 157

2 Scripturis prelatorum creditur quādo agitur de modico preiudicio.in.c.cum in eccleſijs.nu.1.de maio.⁊ obe. 127

6 Scribens vt deputetur ad aliquod officiū nō poteſt vlterius illud recuſare.in.c.Joannes.nu.3.de teſta. 129

6 Scriptura regulariter nō requiritur in aliquo caſu niſi in iure expreſſe caueatur.in.c.j.nu.4.de his que fi.a prela. 65

6 Scriptura in loco marmoreo facta facit fidem vbi nō agitur de preiudicio alterius.in.c.propoſuiſti.nu.6.de conſe.eccle.vel alta. 207

7 Scriptura licet requiratur in aliquo caſu ſi tamen fuit perdicta poterit per teſtes probari.in.c.cum olim.nu.4.de priui. 154

5 Scripture alicuius trāſumptio pōt delegari alicui q fideliter ⁊ ſolēnē tranſumptionē faciat.in.c.cū dilecta.nu.4.de cōfir.vtili vel inutili.141

6 Scriptura nō requiritur in contractu emphyteutico ẜm communem vſum.in.c.potuit.nu.7.de locato. 88

1 Scriptura eſt de ſubſtantia in electionibus id eſt vt redigatur electio in ſcriptis.in.c.quia propter.nu.6.de elec. 163

4 Scriptura publica que ſit: que priuata ⁊ que autentica.in.c.j.nu.2.de fide inſtru. 95

5 Scripture actorum vel aliarum rerum magis creditur q̄ aſſertioni partis aſſerentis cōtrarium.in.c.cum inter.nu.22.de re iudi. 62

3 Scriptura emanans ſuper aliquo actu verbaliter facta videtur ipſum actum confirmaſſe.in.c.cum veniſſent.nu.3.de reſt.ſpo. 173

1 Scriptura an ſit de ſubſtātia gratie.in.c.in noſtra.nu.11.de reſcrip. 81

Scriptura eſt de ſubſtātia ꝓbatoria nō de ſubſtātia gratie adeo ꝙ teſtes nō admitterētur ad probandū gratiā.in.c.noſtri.nu.4.de elec.129

Scriptores bullarum in curia romana ⁊ pretium recipientes, an incurrant ſimoniam.in.c.j.nu.5.de ſimo. 76

6 Scriptura regulariter non validat actū nullum.in.c.ex tenore.nu.3.de conceſ.preben. 62

1 Scriptura non eſt de ſubſtantia gratie ſed de ſubſtantia probationis.in.c.qualiter.nu.1.de elec. 134

7 Scripture notariorum qui fuerunt de falſo condemnati an faciāt fidem.in.c.fraternitatis.nu.3.de here. 100

1 Scriptura vtrum ſit de ſubſtantia legis vel ſtatuti.in.c.j.nu.19.de poſtula.prela. 108

1 Scriptura non eſt de ſubſtantia legis ſiue cōſtitutionis quando poſſunt probari per teſtes.in rubri.nu.3.de conſti. 14

4 Scriptura que dicat̃ autētica ⁊ que priuata.in.c.ij.nu.1.de fi.inſtr. 97

Scriptura priuata quando nō eſt ſubſcripta nec a partibus nec a teſtibus quam fidem faciat.ibi.nu.2.

Scriptura priuata ſubſcripta a partibꝰ tantū quā fidē faciat.ibi.nu.3.

Scriptura priuata ſubſcripta a teſtibus tātū quā fidē faciat.ibi.nu.4.

Scriptura priuata ſubſcripta ⁊ a partibus ⁊ a teſtibus quam fidem faciat.ibi.nu.5.

Scriptura priuata reperta in archiuo publico cum cauſa fidem facit.ibi.nu.6.

Scriptura priuata an debeat habere ſolennitates que reperiuntur in publicata.ibi.nu.7.

Scriptura de qua fit comparatio qualis debeat eſſe ⁊ quod quis poteſt compelli ad ſcribendum vt fiat comparatio.ibi.nu.13.

7 **Secreta** poſſunt reuelari pluribus modis ⁊ quocunqꝫ ſit reuelatum reuelās tenetur ac ſic verbaliter ⁊ expreſſe reuelauerit.in.c.omnis vtriuſqꝫ.nu.7.de peni.⁊ remiſ. 175

2 **Securitas** promiſſa alicui intelligit̃ ꝙ faciet ſecurū ab exceptione iuris.i.c.quoties.nu.2.de pac. 137

5 **Semel** ſi aliquem approbaui vtrum poſſum eundem reprobare.in.c.a nobis.nu.7.de excep. 3

4 **Semiplenam** probationem quādo faciant ſcriptura domeſtica ⁊ fuga rei.in.c.iuramētum.§.ſane.nu.13.de iureiur. 170

2 **Senectus** ⁊ ignorantia ſunt cauſe propter quas cōſueuit peti ceſſio.in.c.j.nu.1.de renun. 10

7 Senectus poteſt dici infirmitas.in.c.quāuis.nu.2.de ſen.excom. 196

7 Senibus indulgenda eſt poteſtas adoptandi vt in ſalatium vite poſſint filios acquirere.in.c.vnico.nu.4.de cogna.lega. 28
3 Senes vel valitudinarĳ q dicanť.in.c.ſi.nu.18.⁊.19.vt lit.nõ cõteſt. 113
7 Senex quõ poſſit mřimoniũ ꝯhere.in.c.qȯ ſedẽ.nu.5.de fri.⁊ male. 35
4 Senes an compellãtur ferre teſtimonium ⁊ qui dicantur ſenes.in.c.ſi qui teſtium.nu.7.de teſti. 44
6 Senectus eſt ſpecies infirmitatis ſi valet ad ſtatuta loquẽtia de infirmis.in.c.magne.nu.8.de voto ⁊ vo.re. 177
7 **Sententia** reuocari poteſt ſi erroꝛ pꝛobabilis detegatur.in.c.fraternitatis.nu.17.de frigi.⁊ male. 36
Sentẽtia notoꝛie iniuſta nulla eſt vel ſaltem reuocari poteſt etiam ſi nõ ſit appellatum.ibi.nu.16.
Sentẽtia in cauſa matrimoniali quomodo poſſit in rem trãſire iudicatam.ibi.nu.21.
1 Sentẽtia lata cõtra extrauagantes an ſit ipſo iure nulla.in pꝛoe.Gre.in verſi.rex pacificus.nu.11. 10
5 Sentẽtia coꝛpoꝛalis an poſſit mãdari executioni intra decem dies datos ad appellãdum.in.c.ĳ.nu.2.de re iudi. 50
Sentẽtia lata per iudicem nõ valet.qui ita celeriter pꝛonuntiauit qȯ poteſt pꝛeſumi ꝙ nõ ita celeriter fuerit inſtructus.ibi.nu.4.
2 Sentẽtia arbitri lara ſuper delicto etiam famoſo an infamet.in.c.cauſa reſtitutionis.nu.8.de reſti.in integ. 164
5 Pꝛo ſentẽtia iudicis a quo fuit appellatum an pꝛeſumatur.in.c.cum ſpeciali.§.poꝛro.nu.9.de appel. 131
3 Sentẽtia lata cõtra monachos litigantes ſine licentia abbatis eſt nulla:ſecus lata in eoꝛum fauoꝛem.in.c.cauſam que.el.j.nu.11.de iudi. 25
Sentẽtia lata in fauoꝛem nõ citati eſt nulla.ibi.
Sentẽtia lata ꝯ tutoꝛẽ q adhuc nõ cadit eſt nulla ſecꝰ ſi ꝓ tutoꝛe.ibi.
1 Sentẽtia pꝛincipis lata ſine cauſe cognitione nõ habet pꝛeſumptionem validitatis.in.c.inter.r.nu.9.de elec. 133
2 Sentẽtia lata cõtra defunctũ nõ valet.in.c.mãdato.nu.6.de ꝓcu. 146
3 Sentẽtia in cauſa beneficiali nõ tranſit in rem iudicatã maxime quãdo fuit lata cõtra abſentem licet cõtumaciter ⁊ indefenſum.in.c.cum olim.nu.1.⁊.9.de do.⁊ contu. 204
3 Sentẽtia lata in cauſa matrimoniali an impediat agẽtem petitoꝛio.in.c.literas.nu.11.de reſti.ſpo. 182
3 Sentẽtia habet pꝛeſumptionẽ pꝛo ſe quãdo trãſiuit in rem iudicatam ſecus ſi ab ea eſt appellatũ.in.c.cum ad ſedem.nu.32.de reſtit.ſpol. 188
2 Sentẽtia notoꝛia iniuſta eſt nulla.in.c.ſi quãdo.nu.1.de offi.deleg. 75
3 Sentẽtia lata ſuper re facit plenam fidem ſuper fructibus etiã ꝙ ſententia ſit iniuſta.in.c.grauis.nu.18.de reſtit.ſpo. 178
Sentẽtia lata ſuꝑ pꝛincipali facit ius in alia inſtãtia ſuꝑ fructibꝰ.ibi.
3 Sentẽtia diffinitiua licet nõ feratur lite non cõteſtata tamen fallit.in c.cauſa ſtatus.⁊ in.c.ex tue fraternitatis.nu.4.vt lite nõ cõteſtata. 110
3 Sententia poteſt ferri per iſta verba mihi videtur:⁊ quid in teſte ⁊ in alĳs diſpoſitionibus.in.c.j.nu.12.de iudi. 4
2 Snĩa ſub qua cõditione lata valeat.in.c.in lr̃is.nu.4.5.de offi.dele. 76
2 Sentẽtia in poſſeſſoꝛio recuperande an ſit interlocutoꝛia vel diffinitiua.in.c.cõſultationibus.nu.3.de offi.deleg. 6
Sententia cõtra abſentem cõtumaciter an poſſit ferri.ibi.nu.8.
3 Sententia lata a nõ ſuo iudice an poſſit per ſuum iudicem haberi rata.in.c.ſignificaſti.nu.19.⁊.21.de foꝛo compe. 86
Sentẽtia nulla cõfirmata a partibꝰ valet in vim pacti tãtũ.ibi.nu.22.
1 Sententia lata ab illo qui reputabatur iudex valet etiam ſi appareat ꝙ nõ erat legitimus iudex.in.c.nihil.nu.12.de elec. 167
5 Sentẽtia a qua fuit appellatũ poteſt confirmari ſi per appellantẽ nihil doceatur contra eam:reſpectu vero tertĳ poteſt infirmari qui pꝛo ſuo intereſſe ab ea appellauit.in.c.cum ſuper.nu.1.⁊.9.de re iudica. 67
7 Sentẽtia cõdẽnatoꝛia lata per iudicẽ loci vbi eſt cõmiſſum delictum mãdabitur executioni ꝑ ipſum ſi eſt coꝛpoꝛalis:ſi vero eſt exequẽda in rebus mãdabiť executioni ꝑ iudicẽ oꝛiginis.in.c.j.nu.6.de rapto. 118
5 Sentẽtia in notoꝛĳs fertur in nõ citatum ⁊ abſentem quoniã certum eſt ſibi nullam competere defenſionem ⁊ an citatio requiratur in notoꝛĳs.in.c.cum ſit romana.nu.7.31.32.de appel. 92
2 Sententia limitata ad certum tempus vel cauſam an ceſſet finito tẽpoꝛe vel cauſa.Ant.in.c.cum bone.nu.5.de eta.⁊ quali. 45
7 Sentẽtia poteſt ferri per verba que equipolleãt verbo abſoluo vel cõdemno.in.c.in his.nu.1.2.de verbo.ſignifi. 199
3 Sentẽtia lata a iudice loci vbi delinquitur mandabitur executioni a iudice vbi ſunt ſita bona.in.c.poſtulaſti.nu.1.de foꝛo compe. 80
Sentẽtia vel ſtatutũ an poꝛrigat effectũ ſuũ extra territoꝛiũ.ibi.nu.9.
Sentẽtia lata a iudice vnius territoꝛĳ an poſſit mandari executioni a iudice alterius territoꝛĳ vbi ſunt bona condemnati.ibi.nu.18.
2 Sentẽtia poteſt ferri partim pꝛo vno partim pꝛo alio etiam ſuper eodem articu.in.c.j.nu.4.de ſeq.poſ.⁊ fruc. 220
Sentẽtia ſuper expẽſis an poſſit eſſe incerta ⁊ generalis nulla pꝛemiſſa taxatione.ibi.nu.21.⁊.23. 221
Sententia cõtra iuramentum an valeat.remiſſiue.ibi.nu.30. 222
3 Sentẽtia ſuper pꝛincipali petito debet eſſe certa ſed ſuper acceſſoꝛĳs poteſt eſſe incerta.in.c.finem.nu.7.de do.⁊ contu. 200
Snĩa ſuꝑ expẽſis valet etiã nõ declarata quãtitate expẽſarũ.ib.ſnu.8.
Sentẽtia lata ſuper cõditione valet licet ſit pꝛeter ius.ibi.nu.9.
1 Sententia cõtinens iuris erroꝛem ex mẽte vel interpꝛetatione non eſt nulla.in pꝛoe.Greg.nu.15. 4
2 Snĩa duoꝛũ tertio abſente nõ valet regulariter.in.c.j.nu.3.de arbi. 167
1 Sentẽtia a nõ ſuo iudice lata non valet ⁊ ꝙ conſuetudo ſit in contrarium.in.c.ad noſtram.nu.1.⁊.2.de conſuetu. 94
5 Sentẽtia que trãſiuit in rem iudicatã retractatur ex cõfeſſione partis ꝓ qua fuit lata ſi aſſerat ipſam iniquã.in.c.cũ inter.nu.8.de re iud. 62
☞ Coꝛre. Adde ꝙ licet cõtra ſentẽtiã que in rẽ iudicatã trãſiuit nulla exceptio habet locũ de iure.vt no.in.c.j.de re iudi.Fallit tñ qñ exceptio ſuperuenit poſt ſentẽtiã vt in.l.ſi fullo.de cõditio.ſine cã.ratio qꝛ tẽpoꝛalis exceptio in veteri iudicio nõ potuit excludi nec excludi.de trãſact.l.poſt rẽ.Jtẽ fallit qñ exceptio eſt reſeruata a iure poſt ſentẽtiã in caſibꝰ in iure expꝛeſſis in qbus cõcurrit rõ fauoꝛis vel odĳ.vt no.in.l.tametſi.ff.ad macedonianũ.Jtẽ fallit in caſibꝰ in qbus cõcediť reſtitutio iudicis miniſterio:vt qñ eſt obiectũ in ꝓbatione vt in.l.ſeruo inuitũ.§.cũ ꝑtoꝛ.ff.ad trebellianũ.Jtẽ fallit qñ exceptio nõ opponitur ſentẽtie ſed actioni pꝛime denuo intẽtate:vt not.ĩ.l.duobꝰ.ff.de excep.rei iud.no.Bal.in.l.j.C.de iur.⁊ fac.igno.⁊ pe.in.c.ĳ.de purg.vul.in fi.
6 Sentẽtia cõtra ius lata dicitur nõ ſolum lata contra verba legis:ſed etiam cõtra mẽtem iuris.in.c.ex parte tua.nu.1.de capel.mona. 188
1 Sentẽtia cõtra ſententiã an valeat.in.c.cum.m.nu.36.de conſti. 29
4 Sententie retractatio que nõ tenuit ob falſitatem ſi fiat officio iudicis quod durat triginta annis.in.c.licet.nu.25.de pꝛoba. 23
Sententie retractatio ob falſitatem que tenuit ⁊ directe fuit petita fit in integrum reſtitutionem.ibi.nu.26.
6 Sentẽtia lata in cauſa matrimoniali nunꝙ̃ trãſit in rem iudicatam.in.c.j.nu.4.de conceſ.pꝛeben. 55
Sentẽtia lata in cauſa beneficiali trãſit in rẽ iudicatã quo ad illũ cõtra quẽ fuit lata ſed nõ quo ad illũ pꝛo quo fuit lata,pȯt tñ ille cõtra quẽ dať agere cõtra iniuſte detinẽtẽ ꝑ viã denũtiatiõis euãgelice.ibi.
Sententia nõ dat iuſtam cauſam retinẽdi illi pꝛo quo fuit lata ſi ſcit ſententiam eſſe iniuſtam.ibi.
Sentẽtia nõ tollit cõtra quem datur dominium directum.ibi.
Sentẽtia dans beneficium alicui ſine titulo poteſt officio iudicis retractari ⁊ beneficium poterit pꝛimo reſtitui.ibi.
Sententia licet iniuſta trãſit in rem iudicatam ſed poteſt retractari ſi pars pꝛo qua eſt lata fatetur eam iniuſtam.ibi.nu.5.
1 Sententia qua quis pꝛonuntiat ſe eſſe iudicem interlocutoꝛia.in.c.ex parte decani.nu.6.de reſcrip. 81
5 Sententia lata cõtra abſentem retractatur docto de legitima abſentis:alias ſecus.in.c.cum bertoldus.nu.1.⁊.35.de re iudi. 71
Jllud dicitur cõſtare ex ſententia qȯ cõſtat ex atteſtationibꝰ ad quas ſe refert ſententia.ibi.nu.6.
Snĩa in qua dicitur titium non pꝛobaſſe ⁊ tamen apparet ꝙ pꝛobauit non eſt nulla ſed pꝛeſumitur iudicem erraſſe.ibi.nu.7.
Snĩa lata contra legitime impeditum an ſit ipſo iure nulla.ibi.nu.17.
Snĩa in cauſa beneficiali nunꝙ̃ tranſit in rem iudicatam ſicut in cauſa matrimoniali niſi reſpectu illius qui ſuccubuit.ibi.nu.29. 72
Snĩa lata erroꝛe iuris pꝛobabili nõ eſt ipſo iure nulla.ibi.nu.30. 33
Snĩa lata qꝛ iudex fuit doloſe circũuẽtus an ſit ipſo iure nulla.ib.n.31.
Sententia licet trãſiuerit in rem iudicatã tñ retractatur ex confeſſione partis pꝛo qua fuit lata aſſerentis ipſam foꝛe iniquã.ibi.nu.34.
5 Sententia lata cõtra pꝛiuilegium pꝛincipis etiam iudici oſtẽſuꝫ valet ⁊ iudex cenſetur illud pꝛiuilegiũ repꝛobaſſe ex aliqua cã.in.c.ſuboꝛta.nu.4.de re iudi. 77
Snĩa lata etiã ꝯ eccleſiã q̃ tranſiuit in rẽ iudicatã non retractatur per inſtrumenta de nouo reperta niſi per viam reſtitutionis.ibi.nu.5.
Snĩa lata in cã publica retractať per inſtr̃a nouiter reperta.ibi. nu.6.
Snĩa poſtꝙ̃ trãſiuit in rẽ iudicatã nõ retractať per inſtrumẽta de nouo reperta taꝫ in cauſa ciuili ꝙ̃ criminali.⁊ de ratione.ibi.nu.10.13.17.
Sententia contines notoꝛiam iniuſtitiã poteſt retractari licet trãſeat in rem iudicatam.ibi.nu.12.
Sentẽtia licet tranſiuerit in rem iudicatam poteſt retractari ſi pars ꝓ qua eſt lata confiteatur eius iniuſtitiam.ibi.nu.15.
Sententia reſcinditur ſi pars ex legitimo impedimẽto non potuit ꝓbationes adducere.ibi.nu.16.
5 Sententia eſt nulla ſi erroꝛ iuris in ea eſt expꝛeſſus.in.c.j.nu.1.⁊.4.de re iudi. 49
Sententia lata contra legẽ ciuilem eſt nulla etiã in foꝛo canonico ſecꝰ ſi eſt lata contra ſtatuta laicoꝛum.ibi.nu.2.
Sententia nulla non poteſt dici ſententia.ibi.nu.3.
Snĩa lata contra ius an ⁊ quo caſu ſit ipſo iure nulla.ibi.num.6.⁊.12.
Sententia cõtinens plura capitula vel vnũ ſi in aliquo caſu ſit erratũ an ſaltem reſpectu reſidui valeat.ibi.nu.8.
Sententia lata contra legem habentem plures intellectus nõ eſt ipſo iure nulla.ibi.nu.9.
Sententia lata contra extrauagantes non incoꝛpoꝛatas nõ eſt nulla niſi extrauagantes ſint multum note.ibi.nu.12.⁊.16.

Sentētia lata cōtra ius commune nō expreſſe ſed intellectualiter non eſt nulla ipſo iure.ibi.nu.13.
Sentētia lata cōtra rationem legis que licet loquatur in alijs terminis eſt nulla:ſecus ſi ſit lata contra ſimile alicuius legis.ibi.nu.14.
Snīa lata cōtra ſtatuta particularia alicuiꝰ loci an ſit nulla.ibi.n.16.
1 Sentētia lata in cauſa beneficiali nō trāſit in rē iudicatā niſi poſt decennium qꝺ nō eſt indiſtincte verū.in.c.cū dilecti.nu.5.⁊.6.de elec. 152
Sentētia lata ſup cauſa matrimoniali nunq̄ trāſit in rē iudicatā.ibi.
Sentētia nutritiua peccati nunq̄ trāſit in rem iudicatam.ibi.
5 Sentētia cōtra cōſuetudinem non eſt nulla niſi cōſuetudo ſit notoria.in.c.j.nu.17.de re iudic. 49
Sententia lata cōtra priuilegium valet quando ſumus in priuilegio cui pars poteſt renuntiare alias ſecus.ibi.nu.18.
Sentētia adiudicationis ex ſecūdo decreto dicitur interlocutoria ex eo quia poteſt reuocari quādo patet ꝙ non ſuberat debitū.ibi.nu.21.
Snīa nulla an cōualideẗ ꝓpter interpoſitionē appellatiōis.ibi.n.22.
Snīa lata cōtra falſum procuratorē nō habētē mādatū eſt nulla.ibi.
Sentētia nulla ex defectu ſolēnitatis pōt cōfirmari per partes ꝙ valeat tanq̄ pactū ⁊ nō tanq̄ ſnīa ſed nō p viā appellationis.ibi.nu.23.
5 Sentētia ſub cōditione an poſſit ferri.in.c.quod ad conſultationem.nu.2.de re iudi.
Non appellās cēſeẗ acquieſcere ſentētie ⁊ ipſam approbare.ibi.nu.16.
In cōfeſſum ſnīa nō ferẗ ſed ei datur tēpus ad ſoluēdū.ibi.nu.21. 66
7 Sentētia lata de cōſilio peritorum que trāſiuit in rem iudicatam an reuocetur ſi apparēt peritiores aſſerētes cōtrarium.in.c.ſignificaſti.el ij.nu.3.de homi. 111
3 Snīa in beneficialibꝰ nō trāſit in rē iudicatā qn̄ ſuperior ſemp poſſit perquirere de defectu illiꝰ ꝓ quo lata eſt ſed in p̄iudiciū illiꝰ cōtra quē lata eſt trāſit in rē iudicatā.in.c.cū cōtingit.nu.15.de do.⁊ contu. 210
7 Snīa notorie iniuſta nulla.in.c.cū ad quorūdā.nu.1.de exceſ.pla. 145
1 Sentētia lata an retractetur pretextu occulti impedimēti quod erat tēpore ſentētie quid ſi impedimētum erat manifeſtum non tamen fuit oppoſitum.in.c.ſciſcitatus.nu.11.de reſcrip. 53
1 Sentētia nō poteſt ferri de futuris ſi obligatio non eſt orta de preſenti.in.c.licet de vitanda.nu.9.de elec. 124
Sententia lata a nō ſuo iudice nō dicitur ſentētia.ibi.nu.11.
3 Sentētia in cauſa mr̄imoniali licet nō trāſeat in rē iudicatā tn̄ trāſacto decēnio nō pōt ab ea appellari.in.c.ex parte.nu.13.de reſt.ſpo. 184
3 Sentētia etiam principis poteſt dici nulla niſi interueniat ſolēnis ſaltem iuris naturalis.in.c.j.nu.5.de cau.poſ.⁊ pro. 152
3 Sentētia nō parit naturalem obligationem illi pro quo eſt lata licet condemnatus nō appellet.in.c.ſi quis cōtra.nu.23.de foro compe. 52
5 Sentētia que eſt nulla vel que de ſui natura nō trāſit in rē iudicatā nō cōfirmatur ex eo qꝺ pars nō appellauit.in.c.tenor.nu.6.de re iudi. 57
Sentētia que nō tranſit in rem iudicatam tūc demū retractatur quādo equum videbitur iudici.ibi.
Sentētia matrimonialis ideo nō tranſit in rem iudicatam quia nutriet peccatum.ibi.
Sententia in dubio an preſumatur lata parte citata.ibi.nu.10.
7 Sentētia diuortij licet ſit nulla tamē ſi ad alia vota tranſeatur filij exinde ſuſcepti ſunt legitimi.in.c.perlatum.nu.4.qui filij ſint legi. 41
3 Sentētia lata abſoluo vel cōdēno prout quis venit abſoluendus vel condēnandus:vt ex actis patet valet quādo iudex nō potuit acta videre ⁊ tēpus ſibi currit.in.c.venerabilis.nu.20.de iudi. 45
1 Sentētia lata cōtra ius ita demum eſt nulla ſi eſt contra ius clarum: ſecus ſi illud ius eſt dubium.in.c.cum dilectus.nu.13.de conſue. 99
7 Sentētia excommunicationis eſt late interpretanda.in.c.cū in partibus.nu.2.de ver.ſignifi. 200
4 Sentētia lata ab illo qui bona fide erat in quaſi poſſeſſione iuriſdictionis valet licet proprietas non ſpectaret ad eū.in.c.cum dilectus.nu.5.de relig.domi. 187
3 Sententia an debeat confirmari ⁊ ſi cōfirmatur quid operetur.in.c.j.nu.7.de eo qui mit.in poſſeſ. 212
Sentētia excommunicationis lata ad inſtātiam partis nō poteſt reuocari parte non citata.ibi.nu.15. 214
Sentētia in cauſa criminali poteſt aggrauari propter delictū inchoatum proceſſum commiſſum licet de eo nō fuerit actum ⁊ quādo.in.c.veritatis.nu.9.⁊.25.de do.⁊ contu. 206
Sentētia eſt ferenda cum inuocatione diuini nominis.ibi.nu.11.
4 Sentētia lata per dicta peritorum vel ſapiētis an retractetur per peritiores affirmantes cōtrarium.in.c.propoſuiſti.nu.11.de proba. 8
☞ Corſe. Adde ꝙ cōmunis opi.eſt ꝙ ſentētia lata ad cōſiliū peritorum nō trāſit in rē iudicatam ⁊ ſi poteſt retractari.facit qꝺ no.per Ant.de but.⁊ do.meū.in.c.ſi pro debilitate.de offi.deleg.⁊ intellige qꝺ pōt retractari his ſm gl.fi.⁊ in.d.c.fraternitatis.⁊ ſi dubitatur an ſi vulnus ſit letale aut mortale recurritur ad iudiciū medicorū.vt in.c.ſignificaſti.el.ij.de homi.ſi de peritia ſcholaris recurritur ad ſuū doctorē.l.nemini.C.de aduo.di.iudi.⁊ vide tex.cū glo.in.c.j.xij.q.j.ſi de finibus ad agrimēſorē.vt in.c.quia iudicāte.de preſcri.⁊.l.iiij.C.ſi.regū.⁊ ſic creditur peritis in arte.l.ſeptimo menſe.ff.de ſta.ho.l.hac edictali.§.his illud.⁊ ibi Ang.C.de ſec.nup.l.cōparationes.l.plures apochis.C.de fide inſtru.l.j.§.fi.ff.de verb.obli.l.ſemel.C.de re mili.lib.xij.in auth.vt proponatur nomē imperatoris.§.j.⁊ in.j.conſti.ffoꝝ.⁊ p philoſophū primo topico.⁊ an ſufficiat atteſtatio vnius periti in arte illa vel requirātur plures.vide Abb.in.d.l.propoſuiſti.poſt Bal.⁊ alios ⁊ etiā per do.meū ibi.⁊ per Ang.in.d.c.hac edic.§.his illud.⁊ not.in.d.l.j.§.fi.de verb.obli.⁊ Bal.in.c.cauſam matrimonij.facit quod voluit idem Bal.in.l.iuris ignorātia.C.qui admit.⁊ an medici debeant deponere iurati de peritia ſue artis.vide Abb.in.d.c.propoſuiſti.in.vij.colū.in ver.venio nūc ad ſecundū principale.⁊ doc.ibi.Nic.de neapo.in.l.j.ff.de ven.inſpi.poſt gloſ.⁊ in.l.iuſiurādi.C.de teſt.⁊ in.d.l.cōparationes.⁊ in.d.l.hac edictali.⁊ in auth.de nō alie.§.quod autē.⁊ tex.cū gl.in.d.c.fraternitatis.⁊ ibi Jo.an.poſt.Hoſti.⁊ Bar.in proemio ffoꝝ.⁊ facit tex.in.d.l.nemini.⁊ vide Angel.in prima cōſtitutione ffoꝝ.in.iij.col.vbi diſtinguit ꝙ aut deponunt ſuper tali actu ſue artis qui nō poteſt cōſtare niſi preſumptiue ⁊ iurāt de credulitate nō de veritate.⁊ ita intelligātur glo.que tenēt ꝙ debēt iurare aut deponūt ſuper actu qui poteſt cōſtare de veritate ⁊ tūc debēt iurare de veritate ſm Cy.⁊ in.d.l.nemini.poſt Bal.Adde quod no.in ſpe.de proba.in.§.fi.in ver.hoc quoq̄.⁊ vide no.in.c.his illud.⁊ Ang.in.d.§.quod autē.Jo.de imo.⁊ do.Ant.de but.⁊ do.meū Barb.in.d.c.propoſuiſti.Ego diſtinguerē ſuper hoc paſſū hoc modo.Aut iudex adhibet peritum in arte ad informādū ſe ⁊ tūc poteſt recipere ſine iuramēto.iſta eſt gloſſ.ſingularis in.c.j.§.ſi duo.de pac.tenen.in vſi.feudo.que voluit ꝙ qn̄ iudex recipit teſtes ad informationē curie poteſt illos nō iuratos recipere.Cañ.allegant ſingulare dictū Inno.⁊ Hoſti.in.c.j.de poſtu.prela.⁊ ideo dicit Bal.elegāter in prima cōſtit.ffoꝝ.ꝙ ſi iudex adhibet peritum in arte vt cōſiliariū quia tūc videtur adhibere ad ſe informandū nō requiritur iuramentū.quod eſt ſingulare.Si vero iudex adhibet eū teſtem et tūc aut iurauit in principio officij fideliter exercere officiū ſuum quia ad hoc deputatus erat a cōmunitate:vt in.l.quedā.§.numularios.ff.de eden.⁊ tūc ſufficit ꝙ ſemel iurauerit.hoc fuit no.dictū Nic.de neapo.in.l.j.§.j.ff.de ven.inſpi.aut nō iurauit in principio officij.⁊ tunc dic ꝙ tenetur iurare preciſe de eo quod oculata fide videre poteſt puta ſi mulier pregnās ſit vel an ſit remanſura cicatrix.hoc fuit notabile dictum Bal.in.l.hac edictali.§.his illud.C.de ſecun.nup.aut oculata fide videri nō poteſt ⁊ deponunt de iuramento veritatis ⁊ iurare non tenentur aut de iuramento credulitatis ⁊ iurare tenentur.
1 Sententia in beneficialibus ſurreptitijs nunq̄ trāſit in rem iudicatam reſpectu illius pro quo lata fuit ſecus reſpectu illius cōtra quem lata.in.c.ad audientiam.nu.12.de reſcri. 79
3 Sententia lata ſuper deductis per modum cauſe preiudicet ſi poſtea ille cauſe deducūtur principaliter.in.c.cum eccleſia.nu.18.de cau.poſ.⁊ pro. 154
1 Sentētia a qua fuit appellatum ſi confirmetur per iudicem ad quem an poſſit ab vtroq̄ executioni mandari.in.c.cū in eccleſia.nume.8.de appella. 108
7 Sentētia etiam iniuſta trāſit in rem iudicatam ex eo quia habet preſumptionem iuſtitie pro ſe.in.c.per tuas.nu.12.de ſentē.excom. 193
Sententia notorie iniuſta nunq̄ tranſit in rem iudicatam.ibi.
4 Sentētia diffinitiua lata poſt appellationem ab interlocutoria nō eſt exequenda.in.c.veniens.nu.3.de teſti. 72
Sentētia lata in electoribus preiudicat electo ſi ſciebat.ibi.nu.14.
Sententia principis nō poteſt irritari ab inferiore a principe.in.c.cū ſuper.nu.12.de cau.poſ.⁊ pro. 157
2 Sentētia lata per inferiores iudices tam eccleſiaſticos q̄ ſeculares an poſſit per ipſos mandari executioni.in.c.cum ab eccleſiarum.nu.4.de offi.ordi. 112
3 Sentētia non debet ferri de nocte in die ſabati vel alijs/ vigilijs ſuper quo tamen ſeruatur cōſuetudo.in.c.j.nu.1.de ferijs. 137
Sentētia an requiraẗ in notorijs.c.⁊ veſtra.nu.18.de coha.cle.⁊ mu. 13
1 Sentētia vtrum debeat cōcipi in perſonam procuratoris vel domini.in.c.querelam.nu.10.de elec. 143
3 Sentētia lata in cauſa in qua eſt expreſſe remiſſum iura.calum.eſt nulla.in.c.fi.nu.20.de iura.calum. 131
4 Sentētia valet per preſumptiones violētas ſine probationibus ⁊ de preſumptione faciat iudex ꝙ conſtet in actis.in.c.afferte.nume.5.de preſump. 115
3 Sentētia ex preſumptionibus eſt multum temperāda.in.c.at ſi clerici.§.de adulterijs.nu.19.de iudi. 18
3 Sententia lata ſuper eſtimatione nō valet ſi res ⁊ non eſtimatio fuit petita.in.c.ex conqueſtione.nu.14.de reſti.ſpo. 176
4 Sentētia lata cōtra extrauagantē non eſt ipſo iure nulla ſicut quādo fertur cōtra ius incorporatum.in.c.paſtoralis.nu.1.de fide inſtru. 103
2 Sentētia lata etiam in fauorem furioſi ſtantis in iudicio ſine curatore non valet.in.c.paſtoralis.nu.2.de iudi. 37
7 Sententia lata per falſas probationes an teneat ⁊ vſq̄ ad tēpus poteſt retractari.in.c.j.nu.8.de cri.fal. 131
5 Sentētia lata in alio iudicio ⁊ inter alias perſonas que afficit hominem ⁊ ipſum notat,facit fidem in omni iudicio.in.c.j.nu.5.de excep. 2

6 Sententia continens in ſe cauſam non concludentem eſt nulla licet ex cauſa non expreſſa poſſet iuſtificari.in.c.ex parte aſtenſis.nu.19.de cõceſ.preben. 62

Sententia poteſt ferri abſqꜫ ꝙ in ea exprimitur cauſa.ibi.

Sentẽtia lata ex pluribus cauſis quarum vna eſt iuſta alia iniuſta eſt valida propter illam cauſam iuſtam.ibi.

7 Sententia lata per relaxationem ad aliam ſcripturã nõ valet niſi talis ſcriptura ſit in actis.in.c.illa prepoſitorum.nu.6.de accu. 56

Sentẽtia lata hoc modo videlicet ſentẽtiamus ſecundũ cõſilium talis doctoris non valet.ibi.nu.7.

6 Sententia lata ſub cõditione expirat morte illius qui illam dedit ſi in vita nõ venit cõditio.in.c.cum ad hoc.nu.9.de cle.non reſi. 32

4 Sententia in cauſa matrimoniali an ſit ferenda in ſcriptis.in.c.albericus.nu.2.de teſti. 77

In receptione teſtiũ qui interfuerũt ſentẽtie licet ſentẽtia nõ appareat in ſcriptis citãda eſt pars dummodo nõ immineat periculũ.ibi.nu.3.

4 Sentẽtia lata ex falſis allegationibus vel dolo cõtra abſentem vel cõtra minorem vel eccleſia eſt nulla.in.c.licet.nu.23.de proba. 23

Sentẽtia erronea in criminali põt perpetuo retractari.ibi.nu.30. 24

Sentẽtia poteſt ferri cõtra dominum ⁊ cõtra adminiſtratorem ſi adminiſtrator eſt generalis.ibi.nu.38.

2 Sentẽtia lata cõtra ſubiectum an preiudicet domino.in.c.inter quatuor.nu.7.de maio.⁊ obe. 126

1 Sentẽtia etiam principis ſine citatione nulla eſt.in.c.venerabilẽ.nu.5.de electio. 155

3 Sentẽtia etiam iniuſta tranſit in rem iudicatã niſi appelletur.in.c.cõquerente.nu.8.de reſti.ſpo. 173

3 Sententia quo caſu requirit cauſe cognitionem.in.c.j.nu.19.de libel.obla. 94

3 Sentẽtia nõ fertur lite nõ cõteſtata cõtra cõtumacẽ in cauſa reſtitutionis:ſecus ſi lis eſt conteſtata.in.c.ij.nu.1.3.⁊.16.vt lite nõ cõteſta. 109

7 Sentẽtia ſi trãſit in rem iudicatam poteſt reuocari per ipſum principem ⁊ non per alium.in.c.qualiter ⁊ quãdo.nu.5.de accu. 65

7 Sentẽtia poteſt interpretari per iudicem qui eam tulit anteqꜫ finierit tempus ſed nõ poſtea.in.c.ex parte.el.ij.nu.6.⁊.8.de verbo.ſigni.205

2 Sentẽtia lata pro vel contra autorẽ an proſit vel noceat ſucceſſori vel econtra.in.c.cũ olim.nu.10.⁊.14.de cau.poſ.⁊ pro. 166

Sentẽtia lata cõtra me petentem fructus vnius fundi nõ nocet mihi agere volenti ad dominium illius fundi.ibi.nu.11.

3 Sentẽtia lata a non ſuo iudice eſt nulla.in.c.ceterum.nu.9.de iudi.19

7 Sententia quãdo dicatur lata cõtra ius partis vel cõtra ius ſcriptũ.in.c.illud.nu.10.de cle.excom. 140

3 Sentẽtia ſuper incorporalibus quomodo exequitur.in.c.ſignificauerunt.nu.7.de iudi. 46

Sentẽtia lata ſuper poſſeſſorio vtrum ſit diffinitiua ⁊ ab ea appelletur.ibi.nu.12.

Sentẽtia lata in petitoria parit preiudicium in poſſeſſorio.ibi.nu.13.

3 Sententia licet lata ſuper diuerſis articulis ⁊ cauſis poteſt dici vna.in.c.cum dilectus.nu.3.de cau.poſ.⁊ pro. 161

Sentẽtia lata ſuper petitorio abſorbet effectum ſentẽtie ſuper poſſeſſorio.ibi.nu.4.

Sentẽtia lata in petitorio ab obſtet agere volẽti poſſeſſorio.ibi.nu.7.

Sentẽtia lata ſuper poſſeſſorio vel petitorio vel econtra diuerſis temporibus que preualebit.ibi.nu.11.

Sentẽtia lata ſuper vno in petitorio ⁊ poſſeſſorio ⁊ fuit appellatũ in petitorio an exequatur in poſſeſſorio.ibi.nu.13.

3 Sentẽtia lata a nõ habente poteſtatem an aliquo caſu teneat.in.c.cũ veniſſent.nu.5.de iudi. 30

Sententia lata a nõ competenti iudice nõ valet etiam ſi partes cõſentiant.ibi.nu.12.

Sententia lata a iudice qui poterat per exceptionem recuſari ⁊ non fuerit oppoſita valet.ibi.nu.13.

5 Sententie interlocutorie ſi reperiuntur due in eodem facto ⁊ contrarie prima nõ cenſetur reuocata per ſecũdam quia iudex preſumitur nõ reuocari de prima niſi fuerit de proximo lati in aliquo facto notabili.in.c.cum olim.nu.13.de re iudi. 59

Sentẽtia lata ſup proceſſu inepto rõne ordinis eſt nulla.ibi.nu.27.60

6 Snĩa iniuſta poſtqꜫ trãſiuit ĩ rẽ iudicatã põt mãdari executioni ⁊ opponẽti obſtabit exceptio rei iudicate.in.c.is qui.nu.10.de ſolutio.102

5 Sentẽtia nulla vel alij actus an poſſint cõfirmari maxime inuita aliqua partium.in.c.j.nu.12.de confir.vti.vel inuti. 140

1 Sententia lata ſuper etate vel ingenuitate vel abſolutione facit ius quo ad omnes.in.c.cum dilecti.nu.15.de elec. 153

2 Sentẽtia lata ꝯ cedẽtẽ ſiue alienãtẽ an mãdetur executioni cõtra tertiũ poſſidẽtẽ illas res.in.c.ex parte.nu.8.de alie.mut.iud.cau.fac. 166

7 Sententia lata cõtra prelatum an poſſit mãdari executioni cõtra eccleſiam.in.c.ſacro.nu.17.de ſen.excom. 195

5 Sentẽtia lata tam in cauſa principali qꜫ appellationis an ⁊ quando proſit vel noceat alteri.in.c.vna ſentẽtia.nu.2.de appel. 138

Sententia lata ſuper re indiuidua nocet vel prodeſt alteri ius indiuiduum habenti.ibi.nume.3.⁊.4.

Sentẽtia an poſſit exequi p illũ q tulit.i.c.verũ.nu.24.de fo.cõpe.64

3 Sententia diffinitiua poteſt ferri cõtra abſentem quãdo certũ eſt ſibi nullam competere exceptionem.in.c.j.nu.29.de iudi. 6

7 Sententia ſeparationis matrimonij quo ad thorũ an tranſeat in rem indicatam.in.c.ex literis.nu.11.de diuor. 48

7 Sentẽtia retractatur multis modis.in.c.ſignificãtibus.nu.4.de purga.vulga. 166

Sentẽtia tractatur ⁊ nõ tranſit in rem iudicatã ſi pars pro qua fuit lata cõfiteatur ipſam iniuſtã vel eius iniuſtitia conſtat notorie.ibi.nu.5.

4 Sententia lata in fauorem abſentis nõ citati non valet.in.c.quoniã.nume.9.de proba. 27

An ⁊ quãdo preſumatur pro iudicis ſentẽtia ⁊ proceſſu.ibi.nu.29.27

Sententiam ſi pars pro qua fuit lata dicit iniuſtam poteſt retractari.ibi.nu.23. 28

1 Sententia interlocutoria nõ eſt reddẽda in ſcriptis niſi vt innoteſcat.in.c.j.nu.21.de poſtu.prela. 109

5 Sententia arbitri cõtra ius eſt nulla.in.c.examinata.nu.2.de confir.vti.vel inuti. 142

7 Sentẽtia diuortiũ an ſit neceſſaria inter conuerſum ⁊ fidelẽ.in.c.gaudemus.nu.15.de diuor. 49

6 Sentẽtia lata intercedẽte pecunia eſt ipſo iure nulla.in.c.cũ ab omni.nu.7.de vi.⁊ hone.cleri. 6

6 Sentẽtia iniuſta vel iniqua nullam parit obligationem niſi poſt decennium etiã ꝙ nõ fuerit appellatum niſi ſit cõfirmata.in.c.quia plerique.nu.20.⁊.24.de immu.eccle. 232

Si ex ſentẽtia iniqua quis aliquid cõſequatur tenetur in foro anime ad id reſtituendum.ibi.nu.21.

Sententia nõ exequitur ſi ex confeſſione partis pro qua eſt lata dicatur iniuſte.ibi.nu.22.

5 Non ſufficit ad validitatem ſentẽtie partem fouere iuſtitiam ſed requiritur quod ad illã perueniatur ſeruato iuris ordine.in.c.ea que.nume.1.de re iudic. 51

Sententia an ⁊ quo caſu poſſit peti vt confirmetur ſiue ſit interpoſita appellatio ſiue non ⁊ quos effectus operabitur talis confirmatio:ibi.nu.4.⁊.5.

Sentẽtia a qua fuit appellatum licet preſumatur iuſta nõ tamẽ preſumitur lata ſeruato iuris ordine.ibi.nu.6.

Sentẽtia licet iniuſta a qua non fuit appellatum facit ius inter partes.ibi.nu.7.

5 Sentẽtia in dubio intelligit de diffinitiua.in.c.ſuper.nu.6.de ap.95

Sententia non eſt ferenda quando cauſa adhuc eſt dubia licet tps datum ad ſententiandum ſit eam in fine.ibi.nu.17. 96

2 Sententia nulla poteſt conſenſu partium validari vt non valeant ſententie ſed vt pactum.in.c.dilecti filij.nu.18.de arbi. 170

5 Sentẽtia lata pro poſſeſſore in interdicto retinende nõ parit exceptionem rei iudicate ſi cõueniatur recuperande.in.c.veniens.nu.28.de preſcrip. 34

5 Snĩa lata pro agẽte cõfeſſoria parit exceptionẽ rei iudicate ſi cõueniatur alijs remedijs poſſeſſorijs.ibi.nu.30. 45

Snĩa lata contra vnum an noceat alteri vel lata pro vno an proſit alteri.in.c.dilecto.nu.16.de preben. 35

5 Snĩa in cã militum eſt ferenda lite conteſtata.in.c.quia iudicante.n.8.de preſcrip. 27

5 Snĩa eſt ferẽda in ſcriptis nõ ad finẽ vt poſſit melius probari ſed vt cũ maiori moderamine feratur.in.c.ſicunt nobis.nu.24.de re iudi. 67

2 Snĩa lata ſine cauſe cognitione eſt nulla.in.c.cum ex literis.nu.6.de reſti.in integ. 159

Snĩa lata ex pluribus cauſis vel expreſſis vel ſubintellectis ſuſtentat licet vna dictarum cauſarum reperiatur falſa.ibi.nu.7.

5 Sententia que de natura ſui nõ trãſit in rem iudicatã tranſit ſaltẽ quo ad hoc vt poſt decem dies preſumatur pro ea.in.c.conſanguinei.n.10.de re iudi. 59

Snĩa corpalis ⁊ q̃libet criminalis an trãſeat in rẽ iudicatam.ibi.n.11.

Sentẽtia in ciuilibus non retractatur pretextu inſtrumentorũ nouiter repertorum.ibi.nu.12.

5 Snĩe due ſuper eodem facto ⁊ cõtrarie ſi reperiãtur date a diuerſis iudicibus ordinarijs que preualeat ⁊ quid ſi reperiant date a duobus delegatis ⁊ quid ſi ab arbitris.in.c.ſi.nu.1.4.6.7.⁊.21.de re iudi. 84

Sentẽtie contrarie ſuper eodem facto ſi detur vna ab ordinario ⁊ alia a delegato college que iſtarum preualebit.ibi.nu.15. 87

Sentẽtie cõtrarie ſuper eodem facto late a duobus delegatis ad vniuerſitatẽ cauſarũ que iſtarum preualeat.ibi.nu.18.

Snĩe cõtrarie ſi reperiãtur late a delegato pape ⁊ a delegato ordinarij recurritur ad papã:qr iſti habẽt poteſtatem pro parte.ibi.nu.20.

6 Snĩa põt eſſe pro parte abſolutoria ⁊ pro parte cõdẽnatoria qñ libellus cõtinet diuerſos articulos.in.c.raynaldus.nu.6.de teſta. 127

Snĩa partim cõdẽnatoria ⁊ partim abſolutoria inquãtũ eſt abſolutoria poteſt approbari:⁊ inquãtum cõdẽnatoria appellari.ibi.nu.7.

7 Snĩa criminalis etiã corporalis afflictiua trãſit in rem iudicatã.in.c.

de his

c.de bis.nu.2.de accu. 57
Sententia criminalis poſt decem dies non retractať etiã ſi appareat de innocentia niſi ex ſpeciali gratia principis.ibi.
5 Sententia nihil iniquitatis cõtinens venit in cauſa app.cõfirmãda lz ſit lata ꝯ illũ ꝓ quo in actis extitit ꝓbatũ.i.c.cãm.nu.1.de re iud. 63
A ſententia lata a iudice partiũ conſenſu electo vel cuius iuriſdictio fuit ꝓrogata per partes poteſt appellari licet de iudice prorogato recipiat limitationem.ibi.nu.2.
A ſententia epiſcopi lata inter laicos non poteſt appellari ſed inter clericos ſic.ibi. nu.3.
A ſententia lata ſm conſilium ſapientis conſenſu partium aſſumpti poteſt appellari.ibi.nu.4.
Sententia a qua fuit appellatum preſumitur iniuſta.ibi.ꝛ nu.8.
Pro ſententia iudicis electi ab vtraq̃ parte magis creditur quã electi ab vna parte.ibi.nu.6.
6 Sententia poteſt pro parte valere ꝛ pro parte non.in.c.placet. nu.8. de conuer.coniug. 169
Snĩa poteſt a iudice ad quẽ pro parte cõfirmari pro parte infirmari ꝛ pro parte moderari etiam circa idem capitulum vel annexum.ibi.
6 Sententia non viciatur propter tranſgreſſionem ordinis.in.c.ij.n.14. de ordi.cog. 144
Sentẽtia ſi lata eſt ſuper ꝗ̃ſtiõe ꝛ ab ea ſtatim eſt appellatũ an incontinenti poterit fieri eadem ſuper reconuentione.ibi.nu.15.
Sententia que continet vnam cauſam contra ius ꝛ aliã que nõ eſt cõtra ius ſuſtinetur.ibi.nu.52.
2 Sentẽtie cẽſure nunq̃ trãſeunt in rem iudicatã ad affectũ irretractabilem.in.c.ad reprimendam.nu.6.de offi.ordi. 112
Sentẽtia que non tranſit in rem iudicatam poſt decẽ dies nõ retractatur per appellationem ſed per viam querele.ibi.ꝛ nu.12.
Sentẽtia ſine citatione eſt ipſo iure nulla ꝛ qñ.in.c.eccleſia ſancte marie.nu.8.de conſti. 31
☞ Corſet⁹. Fallit in notorijs vbi nulla ꝯpetit defenſio de quo plene ꝑ Abb.in c.veſtra.de coha.cle.ꝛ mulie.ꝛ in.c.olim.de re iud.in fi.ꝛ in.c. bone.el.ij.de elec.ꝛ in.l.ij.§.q̃ ſi de frumẽtaria.ff.de admi.rerũ ad ciui. ꝑti.ꝛ in.l.ictus fuſtiũ.ff.de his q no.infa.ꝛ vtrobiq̃ ꝑ Bar.facit tex.ꝛ ibi per Inno.in.c.quanto.de trãſla.prela.ſed ſi eſt dubium an abſenti poſſit cõpetere defenſio:tunc requiriť citatio,al's non noceret ſententia ꝛ ſic intelligiť.in.c.fi.de offi.dele.li.vj.ꝛ Inn.in.c.tua.de coha.cle. ꝛ mulie.ꝛ Abb.in.c.cum ſit romana.de app.in fi.Fallit etiã niſi pars ſit pſens i iudicio,tũc em̃ ñ reqriť citatio.qꝛ ad hoc ſit citatio vt pars ſit preſens.vt no.Io.an.in.c.fi.de elect.li.vj.ꝛ plene per Abb.ꝛ dñm meũ do.Barb.in.c.j.de iudi.nu.7.Tertio fallit quãdo iudex recipit teſtes ad ſui informationem.vt ſingu.voluit Innoc.in.c.de poſtu.prela.Fallit quarto ſm Bal.in.l.certum.C.vnde cogna.q̃ qñ aliquid relinquitur conſcientie alicui⁹ nõ teneť partẽ citare.Fallit quinto qñ procediť contra contumacem ad diffinitiuam abſq̃ alia citatione.vt leg.ꝛ no.in.c.cũ cauſam.de re iudi.ꝛ in.c.eũ qui.de dolo ꝛ cõtu. lib. vj. Fallit ſexto in cõdẽnatione expẽſarũ fienda cõtra abſentẽ citatum cõtumacẽ.nam non eſt neceſſaria alia citatio.ꝛ ſic in acceſſorijs nõ requiritur citatio.vide Bal.ꝛ alios in.l.ſancim⁹.C.de iudi.poſt Cy.ꝛ Bar. in.l.ſi finita.§.iul.ff.de dã.infe.Inno.ꝛ Pet.de anch.ꝛ do.Card.in.c. calũniam.de pe.ꝛ Inn.in.c.conſuluit.de offic.dele.ꝛ plene per Barb. in.c.j.de iu.in.xl.col.Fallit ſeptimo vbi iudex monet qꝛ admonitio iudicis ſedẽtis pro tribunali habet vim trine monitionis:vt eſt glo.no. in.c.cõſuluit.de offi.dele.ꝛ vide tex.ſm cõem intellectum.C.qũo ꝛ qñ iudex.l.ij.ſi vero citatio fuerit facta ſed iudex proceſſit nõ data copia parti ad ſe defendẽdum ſnĩa eſt nulla.ita dicit Inn.in.c.tua.de coha. cle.ꝛ mulie.ita ꝯcludit Abb.in.d.c.eccleſia ſancte Marie.nu.8.cum iſtis fallentijs per me interpoſitis.
4 Snĩa poteſt pro parte infirmari ꝛ pro parte confirmari per iudicẽ appellationis.in.c.cum Ioannes.nu.9.de fi.inſtru. 107
Sententia retractari poteſt ad petitionem appellati.ibi.nu.17.
3 Snĩa lata a delegato ſuſpecto retractatur ſi poſtea apparet ꝛ detegiť ſuſpicio.in.c.ſi quis contra.nu.16.de fo.compe. 51
1 Sententia lata vtraq̃ parte preſente valet licet nõ appareat q̃ iudex protulerit ad inſtãtiam partis:ſi vero pars eſt abſens iudex non ſupplet niſi petẽte parte preſente.in.c.bone memorie.el.j.nu.10.de poſtu. prela. 112
2 Sententia in qua qui ſe pronuntiat non iudicẽ eſt interlocutoria habens vim diffinitiue qui nõ poteſt ipſuz reuocare.in.c.ſignificãtibus. nu.3.de offi.deleg. 101
2 Sententia eſto q̃ ſit iniuſta eſt mãdanda executioni ſi ab ea non fuit appellatum quia tunc trãſit in rem iudicatam.in.c.paſtoralis.§.qꝛ vero.nu.2.4.5.de offi.deleg. 94
2 Snĩa in cauſa matrimoniali tranſit in rem iudicatã quo ad inſtantiam vcz qꝛ nõ poteſt amplius ſuper dicta cauſa procedi ex primis actis.in c.ex literis.nu.13.de reſti.in integ. 158
5 Sententia nõ retractatur ex eo q̃ dicatur lata a iudice ſuſpecto etiã ſi ſuſpicio poſtea detegatur.in.c.cum inter.nu.12.de excep. 8
6 Sententia lata a iudice excõicato eſt ipſo iure nulla niſi ſit cõiter toleratus.in.c.aduerſus.nu.11.ꝛ.12.de immu.eccle. 229
Sententia valet lata contra ius litigatoris ſi ab ea non extitit appellatum.in.c.cum inter.nu.1.de re iudica. 61
Sententia diffinitiua non poteſt fieri vbi nõ ꝑceſſit litis cõteſtatio. in.c.dudum.el.ij.nu.25.de elec. 178
5 Sententia interlocutoria habens vim diffinitiue an reguletur ſm naturam diffinitiue.in.c.peruenit.nu.8.ꝛ.9.de appel. 103
7 Sentẽtia etiã iniuſta eſt executioni mandanda ꝛ imputetur nõ appellanti.in.c.vniuerſitatis.nu.7.de ſen.excom. 186
5 Snĩa lata ſuper impotẽtia appellandi eſt interlocu.habens vim diffinitiue.in.c.tua nobis.nu.3.de appell. 134
3 Sententia generalis aliqñ valet ꝛ quid de ſentẽtia lata ſuper expẽſis. in.c.ij.nu.11.de libel.obla. 95
5 Snĩa diuortij non retractatur ex eo qđ ille in cuius fauorẽ ſit lata aſſerat iniuſtam.in.c.conſanguinei. nu.2.de re iudi. 58
Sententia nutritiua peccati an ꝛ qñ poſſit per quẽlibet de populo accuſari etiam poſt lapſum decem dierum.ibi.nu.7.ꝛ.8.
Obtinens iniuſtam ſententiaz licet ab ea non ſit appellatum peccat. ibi.nu.8.
Snĩa excõicationis vel alterius cenſure an tranſeat in rem iudicatã adeo q̃ poſt decem dies non poſſit peti abſolutio.ibi.nu.9.
5 Sentẽtia lata ſine cauſe expreſſione valet ꝛ tenet.in.c.ſicut nobis.nu. 1.9.ꝛ.10.de re iu di. 65
Snĩa qñ appareat prolata preſumunť oĩa ſolẽnia ꝑceſſiſſe ꝛ aſſerenti ꝯtriũ incũbit onus probãdi ſiue ſit in facto antiquo ſiue nõ.ibi.nu.6.
In quibus ſententijs ſit exprimenda cauſa.ibi.nu.11.
Snĩa appellationis an debeat contineri cauſam.ibi.n.10.ꝛ.12. 66
In ſnĩa debet exprimi cauſa qñ ex generalitate ſententie poſſunt elici diuerſe cauſe diuerſos effectus operantes.ibi.nu.13.
Sententia lata cum expreſſione cauſe an reddať nulla ſi eſt falſa ipſa cauſa maxime ſi eſt adiecta dictio preſertim,vel precipue.in.d.c.ſicut nobis.nu.14.de re iudi.
Sentẽtia cum expreſſione duarum cauſarũ,quarũ alia eſt contra ius ꝛ alia non ſuſtinetur ex illa que nõ eſt contra ius.ibi.nu.15.
Sentẽtia que trãſiuit in rem iudicatam nõ retractatur per inſtrumẽta de nouo reperta.ibi.nu.16. 68
Snĩa in qua dꝛ cõdẽnamus titiũ,qꝛ fuit ꝓbatũ cõtra ipſuz ꝛc.nõ redditur nulla ſi in actis nõ appareat probatũ cõtra titiũ imo trãſit in rem iudicatam nec retractatur per inſtrumenta de nouo reperta.ibi.
2 Snĩa iudicis qui condẽnauit in minore quãtitate q̃ taxauerit nõ vz. in.c.fi.nu.10.quod metus cau. 150
3 Sẽtentia lata vigore primarũ literarum nõ reuocatur ſi emanarũt ſecunde litere precipienter vt reuocetur quicquid eſt actum in cauſa.in c.audita.nu.1.2.9.12.ꝛ ſeq.de reſti. 167
2 Sententia an feratur contra dñm abſentem vel cõtra procuratorem preſentem.in.c.ſuſcitata.nu.4.de reſt.in integ. 160
7 Sententia ſuper impedimento lata trãſit in rem iudicatam.in.c.fina. nu.4.de frigi.ꝛ male. 37
3 Sententia lata poſt diem citationis eſt nulla.in.c.cum dilecti.nu.19. et.21.de do.ꝛ contu. 204
Sententia interlocutoria trãſit in rem iudicatam ſi ab ea nõ appellatur.in.c.ij.nu.14.de reſti.in integ. 156
3 Sententia lata ſuꝑ petitorio an preiudicet agere volenti poſſeſſorio ꝛ quid econuerſo.in.c.paſtoralis.nu.25.28.de cau.poſ.ꝛ proprie. 160
3 Sententia interlocutoria q̃ eſt. in rub.nu.1.vt lite nõ conteſta. 106
6 Sententia lata in poſſeſſorio non preiudicat in petitorio.in.c.inter dilectos.nu.1.de donatio. 106
Sentẽtia ſuper aſſeſſorijs ꝛ pertinẽtijs poteſt eſſe generalis.ibi.n.4.
2 Sentẽtia an preſumatur in dubio lata a iudice competenti.in.c.cum in iure.nu.8.de offi.deleg. 96
3 Sententia debet legi ab illo qui eã dat niſi ſit aliqua excellens perſona.in.c.ij.nu.13.de iudi. 9
2 Sententia lata non requiſito cõſilio ſapientis eſt ipſo iure nulla ſtãte ſtatuto q̃ iudex debeat ferre ſnĩam ad conſiliũ ſapientis.in.c.ſi pro debilitate.nu.7.de offi.deleg. 73
5 Sententia interdicti poteſt ſuſpendi ab ipſo interdicẽte.in.c.delictis. nu.22.de appel. 124
Snĩa excõicationis non ſuſpenditur niſi per ſolum papam.ibi.nu.13.
3 Sententia diffinitiua an feratur contra contumaces.in.c.j.nu.9.vt lite non conteſt. 106
Sententia lata contra fiſcum in abſentia aduocati ſui non valet:ſec⁹ ſi pro fiſco ꝛ eſt ſpeciale in fiſco.ibi.nu.12. 107
Snĩa lata ſuper ſeparatione matrimonij nõ trãſit in rẽ iudi.ibi.n.13.
Sententia ſi eſt lata ſuper petitorio non poteſt poſtea agi ſuper poſſeſſorio de ſpolatione facta.ibi.nu.14.
6 Sententia in notorijs non requiritur vel expectatur.in.c.gaudemus. nu.5.de conuer.coniug. 171
5 Snĩa qua cõdẽnauit iudex ad quẽ friuole appellantẽ mandatur executioni a iudice a quo.in.c.vt debitus.nu.7.de appel. 126
6 Sententia ꝛ omnis proceſſus agitatus in eccleſia eſt ipſo iure nullus

Repertorium ſingularium materiarum

ſecus in domo eccleſie maxime ſi iudex ſecularis habet illam:cōductā vel gratis.in.c.j.nu.2.de immu.eccle.⁊ cemi. 221
3 Sñia lata contra legitimū adminiſtratorē eccleſie mandaꝛ excutioni contra ipſam eccleſiam.c.cum deputati.nu.11.de indi. 41
6 Sentētia an tollat vel tradat dñium illi contra quem vel ꝓ quo daꝛ.in.c.propoſuit.nu.21.de conceſ.preb. 57
5 Sñia latu ſup aliquo iure qð nō faciat ad ꝓpoſitū nō eſt nulla maxime ſi poteſt alio iure ſuſtinere.in.c.cū ex officij.nu.29.de preſcri. 38
3 Sententia quomodo feraꝛ qñ eſt ſimul actum petitorio ⁊ poſſeſſorio.in.c.paſtoralis.nu.32.de cau.poſ.⁊ proprie. 160
4 Sentētia lata vtrū retractatur probata in corruptione teſtiū.in.c.ſicut nobis.nu.6.de teſti. 45
Sñia lata ad dicta eorū qui ſunt periuri poteſt retractari licet cōſtet expoſtfacto eſſe periuros.ibi.nu.7.
5 Sentētia lata ex dictis teſtiū quorum ſunt aliqui habiles ⁊ aliqui nō: ſuſtinetur per illos habiles.in.c.cū.Ꝭ.⁊.A.nu.6.de re iudi. 76
Sñia ꝯ ius litigatoris diciꝛ data qñ nō publicatur ꝓceſſus.ibi.n.11.
6 Sñia in ſpiritualibus firmaꝛ in ꝑſona economi tā ex parte actoris ꝙ ex parte rei.in.c.dilectus.nu.10.de capel.mona. 188
6 Sētētia iudicis pōt proſpicere in futura ſi natura actionis hoc patitur.in.c.dudum.nu.9.de decimis. 159
2 Sñia excōmunicationis an poſſit ferri ſub conditione an hoc qð liget.in.c.p.⁊.g.nu.8.de offi.deleg. 103
6 Sententia poteſt preferri in perſonā dñi vniuerſitatis eccleſie ⁊ ſimilium ſi procurator vel ſyndicus fuerint in iudicio.in.c.cum dilectus.nu.11.de ſucceſ.ab inteſt. 132
5 Sentētia a qua nō fuit appellatū facit ius inter partes poſt decē dies niſi notorie conſtet de iuſtitia:ante decēʒ dies vero declarat ius inter partes.in.c.cum inter.nu.7.de re iudi. 62
Sñie ſtatur etiā inique de iure canonico licet ille ꝓ quo fuit lata ſi ſcit illam iniquam non poſſit vti cum bona conſcientia.ibi.nu.8.
Sententia que trāſiuit in rem iudicatam retractaꝛ ex cōfeſſione partis pro qua fuit lata ſi ipſam iniquam.ibi.
Sñia contra ius litigatoris nō eſt nulla imo ſi nō appelleꝛ ab ea facit ius inter partes ſed ſententia contra ius eſt nulla.ibi.nu.9.
Sententia dicitur cōtra ius:qñ in ea exprimitur error iuris ſed quando non exprimitur dicitur contra ius litigatoris.ibi.
Sentētia lata ex duabus cauſis quarū vna ſit cōtra ius ⁊ alia nō ſuſtinetur illa que non eſt contra ius.ibi.nu.10.
Sentētia poſtꝗ trāſiuit in rem iudicatam habet preſumptionem pro ſe ꝙ fuerit rite ⁊ recte lata adeo ꝙ nō eſt neceſſe ad probandum iniuſtitiam producere acta.in.d.c.cum inter.nu.11.⁊.22.de re iudi.
Sētentia an ⁊ quādo faciat ius inter alias partes citra eas inter quas fuit lata.nu.21.
Sentētia que reperiꝛ lata iam ſunt anni duo ſi ab ea non fuit appellatū habet ꝑſumptionē ꝓ ſe ꝙ in ea fuerit ſeruatꝰ iuris adeo.ibi.nu.22.
Sētentia an ⁊ qñ valeat lata ſuper parte petitorum.ibi.nu.23. 63
Sentētia iudicis lata in maiori ſumma ſi ipſe nō pōt cognoſcere niſi de minori eſt nulla.ibi.nu.25.
5 Sñia ſuſpēſionis beneficij dependet ex futuro euentu ⁊ ſapit naturaʒ interlocutorie.in.c.paſtoralis.§.verum.nu.11.de appel. 121
6 Sentētiā dicimꝰ eſſe nullā ipſo iure.i.ipſo iure diſponēte nec eſt neceſſe expectare ſniam informatoriam hoīs.in.c.j.nu.3.de re iud. 48
5 Sñia lata ꝯ vēditorē ſup re vēdita vel cōtra vxorē ſup dote an ꝑiudicet emptori vel marito ⁊ quid ecōtra.in.c.ꝗuis.nu.12.de re iudi. 82
Sentētia lata in cauſa filiationis an preiudicet alijs videlicet ꝙ ſit vel non ſit filius.ibi.nu.17.
Sententie late inter alios que ſint que alijs preiudicet.ibi.nu.20.
Sentētia lata contra vnū ex cōnexis puta contra electum vel electorē vel ſimiles an noceat alteri connexo.ibi.nu.22. 83
Sententia lata contra adulterum non nocet illi que dicitur altera in eadem delicto.ibi.nu.23.⁊.24.
Sententia lata inter duos nobiles ſuper iuriſdictione vnius caſtri nō preiudicat hominibus de dicto caſtro.ibi.nu.28.
Sententia lata ꝙ non potuit eſſe matrimonium inter virū ⁊ vxorē an noceat filijs quod per hoc iudicentur illegitimi.ibi.nu.29.
2 Sñia nulla an poſſit ratificari.in.c.prudentiā.nu.19.de off.dele. 84
Sñia lata nō viſis vidēdis valet licet poſtea appareat ꝙ illa que erāt videnda non faciant ad rumbum,ibi.nu.24.
7 Sñia excōicationis potiꝰ equiparaꝛ interlocutorie ꝗ diffinitiue.in.c.ſacro.nu.5.de ſen.excom. 194
Sententia interlocutoria pōt adhibitum per iudicem reuocari.ibi.
5 Sentētia lata pro excōicato ſiue ſit ante vel poſt excōicatꝰ nō mādaꝛ executioni ante abſolutionem.in.c.ſi.nu.8.de excep. 19
Sñia lata contra particularem perſonaʒ eccleſie parit exceptionē rei iudicate quo minus alius admittaꝛ.in.c.cum olim.nu.4.de teſti. 66
6 Sententia nec ordo iuris requiritur in notorijs.in.c.ex parte.nu.4.⁊ in.c.ſequenti.nu.6.de cleri.non reſi. 19
6 Sententia notorie iniuſta vel lata poſt appellationem eſt ipſo iure nulla.in.c.odoardus,nu.9.de ſolutio. 191
5 Sentētia in matrimonialibus quare nunꝗ tranſit in rem iudicatam.in.c.exceptionem.nu.5.de excep. 17
Sententia lata in fauorē excōicati nunꝗ mandaꝛ executioni niſi poſt abſolutionem.ibi.nu.6.
5 Sentētia lata ſine cauſe cognitione eſt ipſo iure nulla.in.c.ad audientiam.nu.12.de appel. 106
6 Sententia ſuper depoſitione epī per ſolum papam fieri poteſt.in.c.maiores.nu.1.de baptiſ. 214
5 Sententia nō dicitur res iudicata proprie durāte tēpore appellatiōis.in rub.nu.1.de re iud. 47
Sñia poſt lapſum decē dierū an poſſit appellari res iudicata.ibi.n.3.
Sententia quid ſit ⁊ quibus modis ſumatur ⁊ quotuplex ſit.ibi.n.4.
Sñia lata ſup exceptiōe perēptoria an ſit diffinitiua,remiſſiue.ib.n.5.
Sententia quaſi diffinitiua que ſit ⁊ eius exemplum.ibi.nu.6.
Sententia habens diffinitiuam que ſit.ibi.nu.8.
Sententia excōicationis an ſit interlocutoria,an diffinitiua.ibi.nu.9.
2 Sētētia a qua fuit appellatū an mādetur executioni per primū vel ſecundum iudicem.in.c.paſtoralis.§.preterea.nu.6.de offi.deleg. 93
6 Sñia incerta valet ſi poteſt certificari per relationeʒ ad aliud.in.c.cū venerabilis.nu.4.de relig.domi. 186
2 Sñia que tranſiuit in rem iudicataʒ retractatur per cōfeſſionē iniuſte factam a victore.in.c.cum contingat.nu.9.de offi.deleg. 99
2 Sñia dubia ſiue laudum an poſſit declarari per iudicem vel arbitrum qui tulerunt.in.c.cum olim.nu.1.de arbi. 174
6 Sñia lata cōtra clauſulā inſertā in reſcripto cōcernētem inſtructionē circa merita cauſe tenet ſi ab ea nō appelleꝛ.in.c.ſi.n.5.de proba. 49
7 Sententia etiam iuſta non valet reſeruato ordine iudiciario.in.c.vniuerſitatis.nu.10.de ſen.excom. 186
2 Sentētia lata contra citatum impeditum eſt nulla ſi iudici cōſtabat de impedimento alias ſecus.in.c.ij.nu.4.⁊.10.de procu. 140
2 Sñie vba ſunt ſtricte intelligenda.in.c.dilectꝰ.nu.2.de offi.ordi. 122
6 Sententia lata ab illuſtri perſona poteſt per alium legi.in.c.cum vos.nu.7.de his que ſi.a prela. 67
7 Sñia an ſit neceſſaria diuortij inter infidelem ⁊ eius coniungem ad fidem conuerſum.in.c.quanto.nu.7.de diuor. 48
7 Sñia ſup libelli ineptitudine lata iterlocutoria ē hʒ tñ vim diffinitiue qꝛ ꝑmā diffinit inſtātiā.in.c.ad diſſoluēdū.nu.2.de deſpon.impu. 15
6 Sñia lata ſuper re dubia ðꝛ inepta.in.c.in noſtra.n.8.de ſepul. 138
Sentētia principis valet ꝗuis nō cōueniat regulis iuris poſitiui.ibi.
Sñia an poſſit eſſe gñalis in generali vel vniuerſali actiōe,⁊ ꝙ in eiꝰ executione recipiantur ꝓbationes ſuper rebus particularibus.ibi.
Sñia ⁊ libellus in acceſſorijs poſſunt eſſe generales ⁊ poſt ſniaʒ poterunt iſta acceſſoria declarari per teſtes.in.c.in noſtra.nu.9.de ſepul.
5 Sñia ſcōa cōtra primam an valeat itē lata cōtra iuramētū vel trāſlationem valet.in.c.inter monaſterium.nu.16.de re iudi. 73
Sñia lata ex probationibus priuilegiatis,licet trāſierit in rem iudicatam tñ pōt retractari ꝓpter inſtrumenta nouiter reperta.ibi.n.17.
Sententia lata contra notorium an valeat.ibi.nu.20.21.⁊.23.
3 Sñia ab obſeruatione iudicij eſt interlocutoria ⁊ nō eſt fereñda in ſcriptis.in.c.examinata.nu.22.de iud. 40
☞ Correctus.Adde nūqd ſnia abſolutoria ſit interlocutoria an diffinitiua.gl.ĩ.ꝯ.⁊ ibi.d.Car.⁊ alios in ver.ĩ.qro.i cle.ſi.de app.⁊ vide Bar.j.l.titia.i ỹ.qro an ſnia abſolutoria ab obſeruatiōe ſit diffinitiua ⁊c.ff.de acc.gl.i.d.cle.ſi.tʒ ꝙ ſnia lata ſup iſtātia cauſe ꝑ iudicē ap.ſit iterlocutoria,qꝛ nō diffinit eā,ꝑ quo gl.i.c.j.de ſeq.poſ.⁊ fru.Lap.ſ.d.cle.ſi.dicit hoc verū quo ad ꝑncipale negotiū ſecꝰ ꝗ ad inſtātiā nā cū ipaʒ diffiniat poterit illo reſpectu eſſe diffinitiua:⁊ ſic refert ſibi ſcripſiſſe Jo.an.allegat no.in ſpe.de off.iud.§.deſeruit,ver.qd ſi oppōnes.vbi ſi reus abſoluit ab obſeruatiōe iudicij ꝓpter ineptā actionē ꝙꝛ iterlocutoria.⁊ ħ vltimū tʒ Jo.ð imo.poſt alios.i.c.examinata.ð iud.Pe.de anch.i.d.c.ſi.decidit ꝑm no.p Bar.i.d.l.titia.⁊ dicit ꝙ ſi iudex appellationis ꝓnūtiat ſup inſtātia.ſ.ꝙ appellās appellare nō poterit qꝛ abſorbet nō ſolū iſtātiā,ſʒ ēt cām ꝑncipalē accedit ad naturā diffinitiue nō iterlocutorie.vid Ro.⁊ Alex.de imo.i rub.ð re iu.⁊ bal.i.l.ĩ.C.ſi aduer.re iud.⁊ i aut.hoc ſacramētū.C.ð in cal.⁊ qð no.ia.bu.⁊ bal.in.l.ꝓperādū.§.⁊ ſi qdē.C.de iudi.⁊ Bal.i aut.q ſemel.C.quō ⁊ qñ iu.⁊ contra Bar.in.d.l.titia.vide cle.ſi.de ap.⁊ qð ibi no.⁊ i.c.auditis.de reſti.in inte.⁊ qð ſit interlocutoria tʒ Bal.in.l.ſi.C.ſi tu.vel cu.⁊ Bal.in aut.q ſemel.in.iij.col.vbi dicit ꝙ hʒ vim diffinitiue qñ per eā imponit perpetuū ſilentiū vt in caſu illius aut.alias aūt eſt interlocutoria vt vult ipſe in.c.aut.in vlti.col.ver.ibi ab obſeruatione iudicij.
7 Sententia lata per falſas literas non debet executioni mādari.in.c.ſuper eo.nu.1.de crimi.fal. 132
Sententia lata per falſas literas nunꝗ poterit mandari executiōi ſine temporis preſinitione.ibi.nu.4.
Sententia lata cum falſo procuratore nūꝗ mandatur executioni.ib.
Sententia lata ex falſis probationibus poteſt intra certa tempora retractari.de quibus remiſſiue.ibi.
Sentētia lata a iudice minus inſtructo eſt ipſo iure nulla.in.c.dudū,el.j.nu.5.de elec. 140

Sententia

5 Snīa p̄ſumit̄ lata in id ꝙ acta ſonāt.in.c.aduerſario.nu.11.de exce.19
Sententia preſumitu lata ex leuiori cauſa ibi.
7 Sententia ſeparationis ſi eſt nulla an filij ex ſcḋo matrimonio geniti ſint legitimi.in.c.per venerabilem.nu.36.qui ſi.ſint legi. 44
5 Sententia quomodo dicatur contra ius litigatoris vel cōtra ius ſcriptum.in.c.cum ſpeciali.nu.9.de appel. 130
Sententia lata contra ius ſcriptum eſt ipſo iure nulla.ſ.quando ius eſt clarum ſi dubium.ibi.nu.10.
2 Snīa lata ſine citatione non tenet.in.c.auditis.nu.5.de procu. 143
Sententia interlocutoria poteſt ferri parte non citata quando nullū eſt allatura preiudicium parti.ibi.nu.6.
5 Snīa in m̄rimonialib⁹ nūꝗ̄ trāſit ī rē iudi.ꝛ p̄t qn̄cūq; reuocari qn̄ ꝯſtat de errore vl̄ ordie iuris nō ſeruato.ī.c.lator.n.1.2.5.9.de re iu. 54
Snīa etiā in caſu in quo nunꝗ̄ trāſit in rē iudicatā ſemp̄ p̄ſumit̄ iuſta donec contrariū doceat̄ ſed p̄ſumit̄ iuſta poſt decem dies.ibi.n.3.ꝛ.11.
Sententia peccati nutritiua nunꝗ̄ tranſit in rē iudicatam.ibi.nu.9.
6 Snīa in ſpiritualibus nō trāſit in rē iudicatā reſpectu illius ꝑ quo eſt lata ſ꜡ reſpectu illi⁹ ꝯ quē eſt lata ſic.in.c.niſi eſſent.nu.8.de preb. 31
Sententia licet iniuſta dat iniuſtam cauſam detinendi illi pro quo eſt lata dummodo habeat bonam fidem.ibi.
2 Snīa lata per metum an ſit nulla.in.c.ſi.nu.17.quod metus cau. 150
4 Snīa poſtꝗ̄ trāſiuit in rē iud.ſi cōſtat de ei⁹ iniqtate ꝑ cōfeſſionē ptis pro qua lata fuit pōt reuocari.in.c.cum cōtingat.nu.14.de iurein.157
5 Sententia ꝛ alia acta facta per iudicem notorie excommunicatū ſunt ipſo iure nulla.in.c.ad probandum.nu.1.de re iudi. 80
Snīa vitiata ñ vitiat̄ ꝓceſſ⁹ niſi vitiū ſnīe ꝯcernat totū ꝓceſſū.ib.n.6.
Sententia lata ꝑ publice excōicatum eſt ipſo iure nulla.ibi.nu.20. 83
2 Snīa nulla ex taciturnitate nō cēſet̄ approbata ſec⁹ ſi eſt aliqua l꜡ lata p̄ter vel citra formā iuris.ī.c.ſup̄ queſtionū.§.verū.n.3.de offi.dele.91
4 Sententia tranſit in rem iudicatam quando vitium ſententie eſt per partes remiſſibile:ſecus ſi non.in.c.iurauit.nu.5.de proba. 10
Sententia non tranſit in rem iudicatam vbicunque veritate non detecta imminet peccatum.ibi.nu.6.
2 Sententie nō preſumitur iniuſta ex eo qḋ ſit lata cōtra probationes in actis factas.Anto.in.c.in preſentia.nu.2.ꝛ.nu.16.de renun. 25
Snīa appellationis lata ſuper nouiter deductis qūo feratur.ibi.n.6.
Sententia lata ex falſis actis:an ꝛ quando ſit nulla puta ex falſa relatione ad acta.ibi.nu.7.
Snīa lata partim ex vera partim ex falſa cauſa ſuſtinet̄ ex v̄a.ibi.n.8.
Snīa appellationis debet eſſe cōfirmatoria vel infirmatoria.ibi.n.9.
5 Sententia lata per papam non ſeruato iuris ordine an teneat.in.c.in cauſis.nu.1.de re iudi. 72
Snīa p̄ncipis vl̄ ꝓceſſus ſu⁹ ñ p̄ſumit̄ hr̄e maculā vl̄ rugā.ib.n.3.74
Sentētia principis ſiue interlocutoria ſiue diffinitiua an habeat vim legis vt poſſit earum exemplo iudicari.ibi.nu.2.ꝛ.4.
Snīa p̄ncipis lata p̄te abſente l꜡ citata nō facit ius inter alios.ib.n.6.
Snīa principis lata cum cauſe cognitione licet ordine iuris non ſeruato partibus tamen preſentibus facit ius inter alios.ibi.nu.6.
5 Snīe q̄ nō trāſeūt in rem iudi.recipiūt tn̄ quaſdā limitationes vt regulentur in aliquibus vt alie ſnīe late.in.c.lator.nu.19.de re iudi. 54
5 Snīa q̄ nō ſolet trāſire in rē iudi.trāſit tn̄ quo ad inſtantiā quia poſt decē dies op⁹ eſt nouo ꝓceſſus niſi audiat̄ per viā reſtitutiōis.ibi.n.12.
5 Sententia declarat non autem inducit.in.c.ſi.nu.31.de preſcrip. 46
Sententia preſumitur iuſta preſumptione iuris ꝛ de iure in qua preſumitur ineſſe naturalis obligatio.ibi.nu.32.
5 Snīa oſtēdit ſup̄ q̄ re erat ꝯtētio.in.c.ſignificauerūt.nu.6.de exce. 16
Sententia continens plures articulos poteſt in effectu dici habere vim plurium ſententiarum.ibi.nu.8.
Sententia abſolutoria poteſt ferri pro reo contumace non autem ad iudicatoria.ibi.nu.16. 17
Sententia lata in fauorem actoris excomunicati non poteſt mādari executioni niſi poſt abſolutionem.ibi.nu.18.
Sententia eſt ſtricti iuris.in.c.auditis.nu.3.de preſcrip. 33
Sententia lata contra ſubditum an noceat ſuperiori.ibi.nu.19.
3 Sententia iniuſta ſi fuerit pro aliquo lata an retineatur cum bona conſcientia.in.c.nouit ille.nu.20.de iudi. 33
Sententia nutriens peccatum non tranſit in rem iudicata꜡.ibi.nu.21.
5 Sententia inter alios lata non nocet tertio etiam ꝙ ipſe ſciuerit cām agi ꝛ non contradixit.in.c.ſuper.nu.16.17.de re iudi. 67
Snīa lata ꝑ tertio q appellauit ꝑ intereſſe ſuo an ꝓſit illi q in primo iudicio fuit victus ꝛ ſimiliter appellauit vel econuerſo.ibi.nu.9.ꝛ.11.
Snīa lata cōtra ſubditū quale p̄iudiciū inferat ſuperiori ſup̄ iure ſup̄ quo fuit lata ſnīa cōtra ſubditū ſi ipſe ſuperior ignorauit cām cōtra ſubditum agitari ꝛ tranſactum ſit tempus appellandi vel etiam ſi ſciuerit ꝛ tacuerit vel minus legitime interpoſitam.ibi.nu.16. 68
Sententia lata contra ſubditum an preiudicet dn̄o qui tali ſnīa appellauit ꝛ poſtmodum appellationem deſeruit.ibi.nu.20.
Snīa lata ꝯ ſubditū ā p̄iudicet dn̄o q fuit vocat⁹ ꝛ ñ ꝯparauit.ibi.n.1.
Sentētia lata pretextu falſe probationis an ſit nulla.in.c.cum venerabilis.nu.41.de excep. 11
Sententia lata per probationes falſas intra quantum tempus ꝛ qualiter poſſit retractari.ibi.nu.42.
Sententia an poſſit dici nulla ratione incertitudinis.ibi.nu.48.12.
Sententia generalis in iudicijs vniuerſalibus vel generalibus toleratur in particularibus ſecus.ibi.nu.49.ꝛ.50.
Snīa hoc mō lata ꝓnūtio ꝓut talis iudex ī tali cā ꝓnūtiabit ñ v꜡.ib.
Sententia lata hoc modo pronuntiamus per omnia vt in conſilio in actis reddito continetur an valeat.ibi.nu.50.
Snīa interlocutoria valet etiā ſine ſcriptis dūmodo notarius eā reducat in ſcriptis:diffinitiua vero debet fieri in ſcriptis.ibi.nu.51.
Snīa lata hoc mō:cōdēno te ad petita vel ad id qḋ debes v꜡.ibi.n.52
Sententia lata vt.ſ̄.proxime.ex quibus actis debeat certificari.ibid.
Snīa cōtinens manifeſtā iniqtatem an ſit nulla l꜡ cauſa ſit commiſſa. pape appellatione remota.in.c.inter ceteras.nu.1.ꝛ.7.de re iudi. 56
Sententia recipit interpretationem ex actis.ibi.nu.8.
Sententia in qua eſt error expreſſus an ꝛ quando ſit nulla.ibi.
Snīa referēs ſe ad acta ꝛ in actis aliud ap̄peat an ſit nulla.ibi.nu.11.58
Sentētia dubia continens cauſam falſam an ꝛ qn̄ ſit nulla.ibid.nu.9.
Sententia que euidēter cōſtat latam fuiſſe ex iniuſta cauſa que tamen non eſt expreſſa eſt nulla.ibi.nu.10.
Sententia redditur nulla propter notorietatem iniuſtitie.ibi.
5 Snīa ſi fuit lata pro me in qua victus nō fuit cōdēnatus in expēſis ꝛ ipſe appellauerit non poſſum ego appellare rōne expēſarū ſed ſup̄ appellatiōe partis poſſum petere refectionē ſnīe quo ad expēſas.in.c.interpoſita.§.ille deniq;.nu.5.de appel. 138
2 Sententia lata pretextu falſi inſtrumenti poteſt etiam ꝑ quadriennium retractari.in.c.cum ex literis.nu.11.de reſti.in integ. 159
5 Snīa excōicatiōis ſub cōditione lata ſuſpēdit̄ ſi ante aduētū cōditiōis fuerit ab ipſa appellatū.in.c.preterea.el.ij.nu.1.ꝛ.3.de appel. 103
Sententia excommunicationis an poſſit fieri ſub conditione ſed an pro delictis futuris.ibi.nu.2.
Snīa excōicatiōis ꝯditional̄ v꜡ ꝛ t꜡:l꜡ ei⁹ effect⁹ ſuſpēdat̄.ibi.n.5.109
Sententia excommunicationis conditionalis adueniente conditione non retrotrahitur ſi ab ea fuerit appellatum.ibi.nu.6.
Sententia ſiue interlocutoria ſiue diffinitiua:an ꝛ quo caſu poſſit ferri ſub conditione.ibi.10
Sententia excommunicationis potius ſapit naturam interlocutorie quam diffinitiue.ibi.nu.14.
6 Sententia lata ex falſis probationibus an valeat.remiſſiue.in.c.cum noſtris.nu.11.de conceſ.preben. 68
2 Sententia nulla ex conſenſu partium accepta valet in vim pacti.in.c. de cauſis.nu.8.de offi.deleg. 74
2 Sententia an poſſit ferri in notorijs parte non citata.in.c.quantum. nu.7.de tranſla.epi. 6
2 Sententie late ſuper etate a qua non fuit appellatum ſtatur.Ant.in rubr.nu.1.de eta.ꝛ quali. 42
5 Sententia lata contra abſentem per falſas allegationes preſentis nō valet.in.c.ſi duobus.nu.10.de appel. 92
1 Sententia lata contra ius de quo aliqua ratione poteſt probabiliter dubitari:v꜡.in.c.cum in cauſam.nu.3.de elec. 147
Sententia lata contra non confeſſum an ꝛ qn̄ valeat.in.c.eccleſia ſancte mari.nu.8.de conſti.31.ꝛ in repeti.nu.11.ꝛ.12. 34
6 Sententia per quam adiudicatur poſſeſſio alicui an ſit diffinitiua vel interlocutoria.in.c.cum veniſſent.nu.6.ꝛ.22.de inſti. 53
6 Sententia ferenda contra vel pro monacho eſt ferēda in perſona monaſterij non monachi.in.c.dudum.nu.2.de conuer.coniug. 171
5 Sententia non requiritur in notorijs ſ꜡ quedam executio ꝛ in eis nō ſeruatur iuris ordo.in.c.peruenit.el.j.nu.7.de appel. 96
7 **Separatio** propter frigiditatem vel impotentiam coeūdi an ſtatim vel poſt aliquod tp̄s ꝛ ex quibus probationibus fiat.in.c.j.nu.5.de frigi.ꝛ malefi.34.
Separatio tori ob adulterium commiſſum non debet fieri quando ꝛ vxor ꝛ maritus fuerunt pariter adulterati.in.c.ſi.n.1.de adul.ꝛ ſtu.117
7 Separatio facta per eccleſiam deceptam falſis probationibus:an teneat.in.c.j.nu.7.de fri.ꝛ malefi. 34
Separatio tori permittitur propter crimen ſodomiticum vel manualem pollutionem.in.c.maritis.nu.3.de adul.ꝛ ſtu. 116
6 **Sepultura** d꜡ carere qui decedit cū peccato mortali niſi in pūcto mortis appareat aliqua contritio. in.c.cum ad monaſterium.nu.14.ꝛ.15.de.ſta.mona. 188
6 Sepultura non poteſt eligi in loco priuato ꝛ electio aliter facta eſt ſpernenda.in.c.fraternitatem.nu.2.de ſepul. 134
6 Sepultū ſi ſit corpus defuncti in loco nō ſuo pōt vendicari ab eccl̄ia vbi de iure debeat ſepeliri cū oībus oblationibus ibi.factis.nu.3.
6 Sepeliens parochianū alienū tenet̄ reſtituere corpus cū oībus oblationibus que rōne ipſius obuenerūt.in.c.ex parte.nu.1.de ſepul. 135
7 Sepeliens vſurarium vel excommunicatum manifeſtum incurrit excommunicationem.in.c.cum plantare.nu.1.de priuile. 152
Sepeliri non poteſt clericus cum veſtibus ſui ordinis nec laicus cum veſtibus precioſis.in.c.ij.nu.4.de autho.ꝛ vſu pal. 8

Contra offodientes ſepulturas eſt ſtatuta pena ſacrilegij.ibi.nu.5.

5 Sepeliri in qua eccleſia ciuitatis debeant ſcholares peregrini ⁊ adue ne.in.c.j.nu.4.de ſepul. 133

6 Sepultura eccleſiaſtica ⁊ ꝑtioſa magis nocet quam ꝓſit impio ⁊ peccatori ibi ſepulto.in.c.ſacris.nu.5.de ſepul. 139

7 Sepulturam an quando pñt ſibi eligere religioſi morientes extra monaſterium.in.c.nimis.nu.2.de exceſ.prela. 148

6 Sepultura eccleſiaſtica nõ dz carere moriẽs ſine cõfeſſione qui morte preuentus non potuit confiteri niſi cõtempſiſſet per annum confeſſionem.in.c.ex parte.nu.3.de ſepul. 138

Sepeliri debent in ſacro condẽnati in penam mortis ex illa morte defuncti ſi habuerunt eccleſiaſtica ſacramenta.ibi.nu.4.

7 Sepultura an debeat denegari ei qui deceſſit in peccato mortali.in.c.ad audientiam.nu.1.de tornea. 114

6 Sepeliri non debet in ſacro decedens in peccato mortali niſi de hoc fuerit confeſſus.in.c.ex parte.nu.3.de ſepul. 135

Sepeliari debet in ſacro decedens cum multis debitis tam ratione maleficij quam alia ratione.ibi.

7 Pro mortuis ad ſepulturam ducendis nihil exigit poteſt.in.c.ſuam nobis.nu.1.de ſimo. 84

6 Sepulturã poſſunt ep̃s ⁊ clerici ⁊ alij eligere vbi eis placet etiã in inferioribus eccleſijs exceptis regularibus qui debẽt in eorũ monaſterijs ſepeliri commode fieri poteſt.in.c.apoſtolice.nu.4.de dona. 107

6 Sepultura quid ſit.in rub.nu.1.de ſepultu. 132

Sepeliri nõ debet in loco ſacro corp⁹ nõ catholicum ⁊ ſi de facto fuerit ſepultum debet exhumari ⁊ proijci.ibi.nu.2. 138

Seperi nõ dz in cemiterio eccleſie moriẽs in peccato mortali.ibi.n.3.

Mortui nõ ſunt portãdi ad ſepulturam cũ nimio luctu ⁊ planctu ne hoies ita flentes videant deſperare de credulitate alteri⁹ vite.ibi.n.4.

Sepeliri vbi debet ille qui in vna eccleſia hz ſepultum patrem ⁊ auũ ⁊ in alia proauum ⁊ atauum.in.c.j.nu.5.eo.ti.

6 Sepeliri non debet in eccleſia ille qui ſponte ſe precipitauit de aliquo loco adeo ꝙ mortuus eſt.in.c.ex parte.nu.1.de ſepu. 138

6 Sepulturã poteſt ſibi eligere mulier nupta vbicũqꝫ vult.in.c.de vxore.nu.1.de ſepul. 135

Sepulturã an poſſint ſibi eligere monachus vel ſeruus cũ eius effect⁹ cõferatur in tp̃s quo ipſi ſunt ſoluti a poteſtate alterius.ibi.nu.4.

Sepeliri an debeat maritus in loco vbi eſt ſepulta eius vxor.ibi.nu.7.

6 Sepultura.i.locus ſepulture nõ põt vẽdi etiã ꝙ cõſuetudo ſit in ꝯrariũ ⁊ huic conſuetudini ep̃s loci obuiat niſi talis cõſuetudo ſit penes exẽptos a ſua iuriſdictione.in.c.abolende.nu.1.2.3.⁊.7.de ſepul. 139

Sepulturam vel ius ſepeliendi an quis poſſit habere in cemiterio vel eccleſia.ibi.nu.5.

7 Sepelientes ſcienter excommunicatos incurrũt excõicationem ipſo facto.in.c.ad hec.nu.1.de priuile. 152

3 Sequeſtratio fit qñ re⁹ appellat ⁊ poſt appellationẽ fructus tam naturales q̃ ciuiles dilapidat intelligo de appel.diffinitiua:ſecus ab interlocutoria.in.c.ſi.nu.1.de ſeque.poſ.⁊ fruc. 223

Sequeſtratio fructuum an ſit quando dilapidantur ſiue in cauſa appellationis ſiue in cauſa principali.ibi.nu.7.⁊.9.

Sequeſtratio quod ſit in cauſa appel.an fiat a iudice a quo vel a iudice ad quem.ibi.nu.11.

3 Sequeſtrum vtrum transferat poſſeſſionem in tenentem res ſequeſtratas.in.c.examinata.nu.14.de iudi. 38

Qui habet in ſecretũ ius patronatus an poſſit preſtari.ibi.nu.15.

3 Seq̃ſtratio fructuũ ſit qñ bñſillos ĩ cuſtodiã diſſipat q̃ diſſipatio ſiue dilapidatio dz prio ꝓbari.in.c.dilect⁹.n.1.⁊.22.de ſeq̃.poſ.⁊ fru. 222

Sequeſtratio regulariter eſt prohibita ſed fallit in caſib⁹ de quibus.ibi.nu.7.⁊.18.

Seq̃ſtratio rerũ mobiliũ cõcedit qñ petunt a ꝑſona ſuſpecta.ibi.n.9.

Sequeſtratio voluntaria que ſit.nu.11. 223

Sequeſtrũ ſi eſt finitũ quõ agit ad ipm recuperãdũ.itẽ qd ſi poſſidẽs rem ſequeſtratã nõ vult amplius tenere quomodo faciet.ibi.⁊ nu.15.

Seq̃ſtratio aliquaꝝ rerũ põt fieri ex officio iudicis nobili qñ videt ſup ipis ſcãdalũ iminere ⁊ iſta ſeq̃ſtratio an tollat ꝑ cautionẽ.ib.n.12.⁊.24

Seq̃ſtratio fructuũ rei ſuper qua litigat puta ſup bñficio ⁊ nemo poſſideat eſt permiſſa.in.d.c.dilectus.nu.14.⁊.17.de ſeque.poſ.⁊ fruc.

Sequeſtratio lite pendẽte ꝓhibita eſt qua p̃ſumitur ꝓ poſſeſſore qua p̃ſumptiõe ceſſante põt fieri ⁊ idẽ ſtatuitur qñ appellat.ibi.n.16.⁊.18.

Sequeſtratio ſolet fieri propter contuciam rei.ibi.

Sequeſtratio in caſibus permiſſis poteſt euitari ſufficienter cauendo ⁊ quando.ibi.nu.19.⁊.24.

Et quid ſi eſt tantum ſuſpectus de dilapidatione an ſufficiat cautio iuratoria.ibi.nu.23.

Seq̃ſtratio fructuũ ſolet fieri reo cõuẽto ſi ipſos dilapidat.ibi.nu.20.

Sequeſtratio poteſt fieri tam ab ordinario q̃ a delegato.ibi.nu.21.

Sequeſtrata res ſi nõ poteſt durare vẽdet autoritate iudicis ⁊ pretiũ ſequeſtrabitur.ibi.nu.26.

Sequeſtratio in caſibus in quib⁹ ꝓhibet põt actor petere deſcriptionem fructuum antequam perueniant ad reum.ibi.nu.27.

Sequeſtrum an poſſit fieri de rebus tranſitorijs de loco.in.c.ſi.n.44.de foro compe. 92

3 Sequeſtratio qꝛ regulariter eſt ꝓhibita nõ ſolet fieri niſi vbi eſt euidẽs timor.in.c.ſi.§.in alijs.nu.15.vt lite non conteſt. 118

3 Sequeſtrum quõ cadit in res incorporales ⁊ in ſequeſtro an ſit opus ꝙ res ſit in iudicium deducta.in.c.examina.nu.7.⁊.13.de iudi. 38

3 Sequeſtrari nõ debet res in quã eſt facta miſſio etiam ꝙ miſſus fuerit inde eiectus.ibi.in.c.j.nu.1.de ſeque.poſ.⁊ fruc. 22

Sequeſtrum reuocatur oblata cautione ⁊ reſtitutis expenſis ob ſcandalum vitandum.ibi.

3 Sequeſtrum an poſſit fieri per contumaciam quando miſſio facta nõ eſt.in.c.j.nu.18.de ſeque.poſ.⁊ fruc. 221

3 Sequeſtrũ an durabit vſqꝫ ad finem litis ⁊ poſtea adiudicabit victori an reſtituet preſtita cautione de ſtando iuri.in.c.iij.nu.10.⁊.14.de dolo ⁊ contuma. 196

Sequeſtratio an poſſit fieri ꝓpter cõtumaciã partis.ibi.nu.11.⁊.12.

7 Sequeſtrari puella vbi ⁊ qñ debeat.in.c.cum locum.nu.5.de ſpon.6.

7 Seruientes infirmis nõ debẽt eis exhibere aliqd nociuũ nec obedire appetitui corrupto ipſius infirmi vel extra preceptũ medicorum aliqd facere alias peccant.in.c.tua nos.§.ad vltimum.nu.9.de homi. 112

3 Seruientes eccleſijs an habeãt priuilegiũ ne conueniantur a iudice ſeculari.in.c.nullus.nu.5.de fo.compe. 48

1 Seruus ꝓmotus ad ordines ſacros ſine dñi licẽtia an ⁊ qñ ſit ſibi reſtituendus.Ant.in.c.de ſeruorum.nu.1.de ſer.non ordi. 57

Seru⁹ ſi ꝓclamauerit libertatẽ coram quo iudice litigabit.ibi.nu.2.

Seruus ſi proclamauerit ad libertatem an dominus perdat eius poſſeſſionem.ibi.nu.3.

4 Seru⁹ ĩ ſpũalib⁹ põt eſſe ĩ iudicio.ĩ.c.illud quoqꝫ.nu.2.de p̃ſum. 117

7 Seruus an ⁊ quando poſſit torqueri pro facto domini.in.c.cum in cõtemplatione.nu.11.de reg.iur. 207

6 Seruuus poteſt manumitti ſub conditione vt fiat clericus vel monachus.in.c.cum ſit propriuum.nu.4.de condi.appo. 18

7 Seruus manumiſſus ſub cõditione vt fiat monach⁹ ⁊ monaſterio ſeruiat al's in ſeruitutẽ redeat ſi monachus ſit factus manumittẽtis voluntatem ſeruet.in.c.cum ſit proprium.nu.1.⁊.8.de condi.appo. 18

Seruitus non impedit ꝙ quis monachus non fiat vel ad ſacros ordines non promoueatur.ibi.nu.3.

7 Seruus nõ debet obedire dño contra precepta eccleſie.in.c.relatũ.n.2.de ſen.excom. 192

6 Serui efficiunt etiã fideles de iure capti in libello licito licet ex cõſuetudine non ſeruetur.in.c.j.nu.2.de conuer.inſi. 172

7 Seruus ꝯdicẽte dño matrimoniũ cõtrahere põt ſed ꝓpter hoc nõ liberatur a ſeruitijs dño debitis.in.c.j.nu.1.de coniu.ſeruo. 25

Seruus admittit ad oĩa ſacramẽta eccleſie etiã dño ꝯdicente.ibi.n.2.

Seruus infidelis poteſt petere baptiſmum etiam domino contradicẽte,⁊ an propterea ſeruitute liberatur.ibi.

Seruuitus eſt de iure canonico approbata.ibi.nu.3.

Seruitus quandoqꝫ inducitur a iure canonico.ibi.

Serui etiã obligant ad ſuſcipiẽda ſacramenta neceſſitate.ibi.nu.4.

Seruus percutiens clericum an teneat pro abſolutione ire ad romanam curiam.ibi.

Seruus an teneatur prius obedire domino aut neceſſaria vxori ſubminiſtrare.ibi.nu.6.

7 Serua eoipſo ꝙ matrimonium cõtrahit de dñi voluntate ⁊ conſenſu cum libero libera efficitur.in.c.ſi.nu.7.de coniug.ſeruo. 26

5 Seruitutes habẽtes cãm cõtinuã vel ꝑpetuã p̃ſcribunt prout res immobiles lz in hmõi ſeruitutib⁹ nõ requirat titulus ſz ſcientia ⁊ patiẽtia illius cõtra quẽ p̃ſcribit.in.c.de quarta.nu.21.⁊.24.de p̃ſcrip. 25

Seruitutes habẽtes cauſam continuã vel diſcontinuam quanto tp̃e perdantur ſiue ruſtice ſiue vrbane.ibi.nu.31.

3 Seruitus ducendi aquã per fundũ alterius aquiritur per vnicũ actũ ducendi.in.c.cum eccleſia.nu.23.de cau.poſ.⁊ proprie. 154

Seruitus itineris non acquiritur ex vno actu ſed ad minus triginta.ibi.nu.24.

2 Seruitus habẽs cauſam diſcontinuam quanto tempore preſcribatur.in.c.cum eccleſia.nu.24.de cau.poſ.⁊ proprie. 155

Seruitus quõ dicat in bonis vel extra bona.in.c.cũ eccleſia.ib.n.48.

1 Seruitus nõ põt cõſtitui ſine re ſz bene põt quis obligari ad cõſtituẽdam ſeruitutem quando res erit.in.c.qꝛ nõnulli.nu.8.de reſcrip. 90

7 Seuitia viri vel mulieris ſeparatur matrimonium quo ad torum.in.c.j.nu.4.de diuor. 46

2 Si nõ valet quod ago vt ago an valeat vt valere poteſt.in.c.cum ſuper.nu.12.de offi.deleg. 87

4 Sigilla quinqꝫ ignota vel vnum notum an ꝓbent.c.quod ſuper.nu.4.de fide inſtr. 103

6 Sigillũ an ꝓbet ꝓcurationẽ.in.c.ſi quorũdam.nu.3.de ſolu. 101

5 Sigillũ epiſcoporum ⁊ abbatẽ eſt autẽticũ de alijs vero aliorum inferiorum,remiſſiue.in.c.cum dilecta.nu.3.de confir.vti.vel inuti.

5 Sigillis pluribus poteſt quis vti ad diuerſos act⁹: vꝫ vnūquodqꝫ ſigillum deſtinatum ad ſuum actum ⁊ tunc vnū deſtinatū ad vnū actū non facit fidem in alio: niſi dixerit propriū ſigillū non habere pre manibus.in.c.ſignificauit.nu.4.de appel. 117
Sigillare quis poteſt cū alieno ſigillo etiā in rebus eccleſiaſticis.ibid.
4 Sigillum quale debet eſſe vt fidē faciat.in.c.ij.nu.14.de fi.inſtr. 99
Sigillum an ſufficiat ꝙ ſit in charta impreſſum ſine eo qḋ pars dicat ſe appoſuiſſe.ibi.nu.15.
Sigillum habēs ꝓpriū dꝫ illo ſigillare ⁊ nō alieno niſi ex cā.ibi.n.16.
Sigillū appoſitū charte vacue data poſtea autoritate cōmiſſario vt ſcribat quicquid voluerit an probet.ibi.nu.18.
4 Sigillum quando dicatur ſuſpectum ⁊ que faciant ſigilluꝫ ſuſpectū.in.c.inter dilectos.nu.4.de fi.inſtru. 102
☞ Corſe. Aduerte ſi ego vēdo vinū alicui ⁊ ille imprimit ſuū ſigillū in vegete ⁊ ſit acetū cedit periculo īprimētis ſigillū: q2 ꝑ īpreſſionē ſigilli transfert poſſeſſio.ita pulchre dicit Bald. in rub.C.de peri.⁊ cō.rei vē.vbi dicit eſſe caſum ſin.in.l.qḋ ſi neqꝫ.ff.e.ti.vbi trabes videnť tradite quas emptor ſignauit.facit qḋ voluit Bal.ī aut.dos da.C.de do.an.nup.vbi dicit ꝙ ex ſignis ⁊ ſigillis mercatorū impreſſis fardellis ⁊ mercātijs ſuis ꝓbať ꝙ ſint illorū mercatorū: ꝙ tēpera niſi ꝓbeť ꝯ̄riū. ⁊ adduco Dy.⁊ Gui.de ſuꝫ.q̄s refert Tan.de cor.ī ſua cōpē.in.xj. rubri.q.vlti.vbi dicit ꝙ ex ſigillis ⁊ ſignis q̄ imprimunť aīalib⁹ maxime ī regno Cicilie calabrie ⁊ apullie q̄ ad ratas equoꝝ ꝙ lꝫ p̄ſumptio ſit ꝙ ſint eorū quorū ſunt ſigilla ⁊ ſigna.nihilomin⁹ poteſt ꝓbari ꝯ̄riū.ꝙ ſi aliter dicerem⁹ ſequereť vnū īcōueniēs ꝙ ꝑ impreſſionē ſigilli doloſe factā qs priuareť dñio rerū ſuarū qḋ tene mēti: q2 eſt quoddā triticuꝫ ad doctrinā Bal.ſm do.meū Barb.ī.c.tertio loco.de ꝓba.⁊ de iſto ſigillo vide qḋ voluerūt do.de Ro.deci.xiij.⁊ deci.clxj.⁊ qḋ voluit bal. ⁊ do. Anto.in.c.poſt ceſſionem.de proba.⁊ Bal.in.c.iurauit.eo. titu.
5 Sigillum alicuius dicitur authenticū ſaltē in pertinētibus ad factū illius cuius eſt.in.c.ſignificauit.nu.3.de appel. 177
2 Sigillū vniuerſitatis vbi eſt facit p̄ſumere actū de cōſenſu vniuerſitatis ⁊ aſſerēti ꝯ̄riū incūbit onus ꝓbandi.in.c.vnico.nu.9.de ſyn. 148
1 Sigillū ſi eſt appoſitū in aliquo īſtrō publico: ⁊ poſtea ſigillū corruat non per hoc fides inſtrumēti deficit.in.c.innotuit.nu.15.de elec. 138
4 Sigilli fractura vel perditio non vitiat inſtrumentū quādo eſt publicum.in.c.inter dilectos.nu.2.de fi.inſtru. 102
Sigilli fidei que detrahant ⁊ faciant ſigillum vacillare.ibi.nu.4.
2 Sigillū alicuius an ⁊ qñ faciat fidē. Ant.in.c.j.nu.1.2.de cle.pe. 64
7 Sigillū alicui⁹ ſi qs portauerit alteri ad h̄ vt ſibi credať licite illi cui tale ſignū defeřt credit ⁊ ei reſtituit licite rē.ī.c.ex lr̄is.n.9.de fur. 122
4 Signum equiuocū ad plura nō ꝓbat nec preſumptionem facit ꝓ altero tantum.in.c.illud quoqꝫ.nu.3.de preſump. 119

7 **Simonia** nō cōmittiť ſi epſ vēdit ſuā iuriſdictionē tpalē quā hꝫ in dioceſi.in.c.j.nu.1.ne pre.vi.ſu. 97
7 Simoniacus in conferendo eſt ipſo facto ſuſpenſus a collatione ordinum.in.c.ſi quis.nu.2.de ſimo. 91
Simoniace ſciēter ordinat⁹ a ſolo pa.diſpēſať ſec⁹ ſi ignorāter.ibi.n.3.
Simoniace in ordine ordinatus deponitur non ſolum ab ordine ſimoniace habito ſed ab alijs.ibi.nu.5.
Simoniac⁹ in cōſecutiōe ad ipſum ordinē nō diſpēſať niſi a pa.ib.n.6.
7 Simonia committitur ſi quis fuit ideo in ordine recept⁹ ⁊ aſſumptus quia taliter aſſumptus promiſit nil ab ordinatore vlterius petere.in c.per tuas.nu.7.de ſimo. 89
7 Simonia cōmittitur in ſpiritualibus ⁊ connexis.in.c.de iure.nu.2.de iure patro. 194
2 Simonia an ⁊ quando inducatur propter preces.vide plene Anto.in c.tuam.nu.3.de eta.⁊ quali. 46
2 Simonia cōmittiť ſiue detur pecunia ſiue promittatur vel aliud temporale.in.c.ſuper hoc.nu.12.de renun.fo.13.⁊ nu.52.⁊.53. 17
7 Simonia eſt quando pro aliquo obſequio promittitur beneficiū eccleſiaſticum.in.c.cum eſſent.nu.1.de ſimo. 79
5 Simoniace aliquam gratiam obtinētes ſiue clerici vel laici vtriuſqꝫ ſexus ſunt ipſo iure excōicati ⁊ non poſſunt abſolui niſi in mortis articulo a romano pontifice.in.c.decetero.nu.14.de re iudi. 53
6 Simonia non committitur cum deo: quia omnia ſunt dei.in.c.ſcripture.nu.5.de vo.⁊ vo.re. 175
3 Simonia eſt res que cognoſcitur in foro eccleſiaſtico tantuꝫ.in.c.cum ſit generale.nu.20.de foro compe. 66
7 Simonia que habet cōionem cum hereſi, vꝫ quia credit gratiā ſpiritusſancti poſſe emi eſt forte maius crimen quā reperiatur: alias ſimonia que in communi ſolet committi habet alia crimina maiora.in.c.ꝑ tuas.el.j.nu.10.de ſimo. 87
4 Simoniaca ipſo iure que ſunt ⁊ que per conſtitutionem eccleſie.in.c. ⁊ ſi chriſtus.nu.11.de iureiu. 154
6 Simonia interueniens in aliquo contractu vitiat ipſum ipſo iure.in c.conſtitutus.nu.4.de relig.domi. 185
7 Simonia an poſſit committi circa ſacramentū matrimonij.in.c.cum in eccleſia.nu.2.de ſimo. 78
Simoniam nō committit ille qui eſt neceſſitatus dare pecuniam pro ſpirituali.ibi.nu.5.
Simonia non committitur ſi quis dat vel pollicetur pecunias alicui pagano vt faciat ſe chriſtianum niſi ille paganus efficeretur chriſtianus ob illas pecunias.ibi.nu.7.
Simonia cōmittitur ex parte recipientis ſi accepit pecuniam ne conferat ſpiritualia ſimoniace.ibi.nu.8.
7 Simoniace recipiens ⁊ ſimoniace receptus deponitur.in ca.dilectus filius.el.ij.nu.1.de ſimo. 84
Simōia nō ꝯmittiť ī his q̄ gratis danť niſi p̄ceſſerit taxatio.ib.n.5. 85
Simonia nō committitur ſi receptus in canonicum aliquid ſoluit vigore ſtatuti hoc diſponentis.ibi.nu.6.
Simonia an committatur dando pecuniam infidelibus vt conuertantur ad fidem.ibi.nu.7.
In ſimonia an tantum procedatur contra clericos ſeculares quam contra regulares.ibi.nu.8.
2 Simonia commiſſa ab arbitris an habeat vitiare laudum.in.c.ij.nu.10.de arbi.fo.164.⁊ nu.13. 165
3 Simonia incidenter probata ⁊ deducta an ſit punibilis.in.c.cum ſuper.nu.14.de conceſ. 225
7 Simoniacus notorie vel de ſimonia infamatus ſi ſe non purgauerit deponitur.in.c.inſinuatum.nu.1.3.de ſimo. 80
Simoniacus in beneficio non deponitur ab ordine ſed priuatur beneficio.ibi.nu.2.
Simonia punitur ex ſola preſumptione precedentibus aliquibus ſignis notabilibus.ibi.nu.3.
7 Simoniacus ignoranter debet beneficio priuari niſi hmōi ſimonia ſit commiſſa in fraudem illius electi vel beneficiati qualiter fraus cognoſcatur.in.c.nobis fuit.nu.1.de ſimo. 83
Simonia commiſſa per vnum alijs ignorantibus vitiat actum reſpectu omnium.ibi.nu.1.
Et in.c.ſeq.nu.6.eo.titu.
Simonia inducitť ex ſola ꝓmiſſiōe dandi tpale pro ſpirituali.ibi.nu.3.
Simonia an ⁊ quando cōmittať ob dationē pecunie electoribus vel ordinatoribus vel eorum amicis per ipſum eligendū vel per alium ēt ſi abſqꝫ pecunia debebat eligi.ibi.nu.5.
7 Simoniam cōmittit ſuperior ſi exigit pecuniā a clerico ꝓ dāda ſibi licentia eundi ad ſtudium.in.c.prohibeas.nu.2.de magi. 94
7 Simonia committiť ſi aliqs dat bona ſua ſub cōditiōe alicui eccľie vt in eā recipiatur in canonicum ⁊ ipſa bona pro ſua p̄bēda retineat, ſec⁹ ſi non preceſſit pactum.in.c.tua nos.nu.1.⁊.4.de ſimo. 88
Simonia nō cōmittitur ſi quis emit preces vel dat aliqua bona tpalia ex mera liberalitate pro aliquo beneficio conſequendo.ibi.nu.2.
Simonia an inducatur per ſolam ſimoniacam intentionem.ibi.nu 5.
Simonia conuentionalis nō remittiť niſi per reſtitutionē rei date ⁊ accepte ſimonia vero mentalis per ſolam penitentiam aboletur.ibi.
Simonia cōmittiť ſi qs corrūpit iudicē vel teſteꝫ in cā ſpūali.ibi.n.6.
2 Simonia cōmittiť qñ ꝓmouēdus in rectorē alicuius eccleſie paciſciť collatori ſoluere maiorē penſionem ſolito ⁊ taliter ꝓmittēs dꝫ priuari illa eccleſia ⁊ quando.in.c.cum clerici nu.1.⁊.3.de pac. 133
Simoniace promotus ad eccleſiā dꝫ illa ſpoliari ⁊ alr̄ puniri.ib.nu.2.
5 Simonia cōmittiť non ſolū actualiter aliqd accipiēdo ſed recipiendo aliquam obligationem.in.c.cum ſuper.nu.2.de confeſ. 225
Simonia cōmittiť per illū qui aliquo recepto dat vocē ſuam.ibi.n.4.
Simonie mediator punitur ⁊ patitur penas ſimoniacorum.ibi.nu.3.
7 Simōia cōmittiť ſi aliqd accipiť ex cōſecratiōe epoꝝ vľ ex bñdictiōe abbatis vel ordinatiōe clericorū nō obſtāte aliqua cōſuetudine ꝙ ꝓcedit ēt ſi ex poſtfacto accipiať.in.c.ſicut ꝓ certo.nu.1.2.de ſimo. 89
Simonia nō eſt ſi ad ordīes aſſumpti cōpelluntť aliqd ꝓ fabrica dare ſtāte de hoc aliqua cōſtitutiōe dūmō p̄mus ordo libere ꝯferať.ibi.n.2.
Simonia non eſt ſi tempore chriſmatis datur epō cenſus alr̄s ſibi debitus ſtante de hoc conſuetudine.ibi.nu.3.
7 Simoniacus an diſpenſetur ad beneficia eccleſiaſtica per alium quaꝫ principem.in.c.ex diligenti.nu.7.de ſimo. 81
Poteſt eſſe ꝙ quis non ſit ſimoniacus tñ eius electio vel collatio ſit ſimoniaca quia forte facta eo ignorante.ibi.
7 Simonia cōmittiť dando pecuniā pro aliqua re ſpirituali quam habere nil prodeſt.in.c.matheus.nu.3.4.de ſimo. 83
Et vide in ſimili.in.c.nobis.in ſi.eo.titu.
7 Simoniacus in ordine ſi ingrediať monaſteriū nō habilitať ad exercēdum talē ordinem ſimoniace receptū.in.c.ex tue.nu.4.de ſimo. 82
Simonia an ⁊ quando inducať ſiue ante ſiue poſt aliquid dādo ⁊ quādo debeat reſtitui.ibi.nu.5.
7 Simoniacus in ordine ipſo iure eſt ſuſpenſus ab ordine.ibi.nu.8.
8 Simoniacus pendente accuſatione ſuper ſimonia prohibetur ab adminiſtratione diuinorum.in.c.accuſatum.nu.1.de ſimo. 77
Simoniacus lꝫ occultus an ⁊ qñ ſit ſuſpenſus tam quo ad ſe quā quo ad alios adeo vt alij audientes diuina ab eo peccent.ibi.nu.4.
Simoniacus non dicitur ille qui habet beneficium pro quo conſequēdo alter dedit pecuniam ⁊ ipſe ignoret quando autem ſciuerit tenetur dimittere.ibi.

126

Simoniacus an ⁊ quando poſſit prohiberi celebrari.ibi.nu.5.
2 Simoniace promotus quomodo punitur.Ant.in.c.poſt tranſlationem.nu.20.de renun. 31
Simoniacus a quo poteſt diſpenſari.ibi.nu.21.
Simoniace receptus ignoranter an teneatur dimittere dignitatem per ſimoniam receptam ſtatim ꝙ ſciuit.ibi.nu.23. 31
7 Simoniam committit eps vel eius miniſtri accipiendo aliquid temporale pro conferendis ordinibus.in.c.j.nu.1.⁊.2.de ſimo. 76
Simonia committitur ſi quis accipiat pro ſpiritualibus aliquid temporale etiam ſponte datum.ibi.nu.4.
Simonia an habeat locum in curia romana.ibi.nu.5.
6 Simonia committitur non ſolum in ſpiritualibus ſed etiam annexis ſpiritualitati.in.c.queſitum.nu.3.de rerum permu. 90
7 Dans pecuniam pape ex pacto pro beneficio obtinēdo non eſt tutus apud Deum licet ſimus in caſu in quo ipſe papa non cōmittat ſimoniam.in.c.j.nu.8.9.de ſimo. 77
1 Simonia vtrum iudicat̃ ſi aliquis renuntiat literis ad beneficia ⁊ recepit annuam penſionem.in.c.ad audientiam.nu.6.de reſcrip. 73
6 Simoniacus efficitur infamia iuris non ipſo facto ſed per ſniam.in.c.ex diligenti.nu.6.de ſimo. 81
7 Simoniacus notorie punit̃ tanquam ſi foret vel confeſſus vel conuictus.in.c.de hoc.nu.3.de ſimo. 79
7 Simoniacus nō ſolum deponitur ſed debet agere penitētiam de peccato commiſſo.in.c.de regularibus.nu.1.de ſimo. 83
Simoniacus in beneficio ſcienter non diſpēſatur per epm.ibi.nu.2.
7 Simonia nō cōmittitur ſi poſt ordines receptos aliqđ dat̃ ordinatori ſtante de hoc cōſuetudine non tñ debet ꝑcedere aliqua taxatio vel cautio de dādo ſed libere debēt iſta cōferri an aūt poſt ordinationē poſſit cogi dare.in.c.ad apoſtolicam.nu.1.2.4.de ſimo. 90
7 Simonia non impedit monachū adeo ꝙ non poſſet ſine damnatione redire ad ſeculum ſed impedit ꝙ nō habet locum in illo monaſterio.in.c.quoniam.nu.6.de ſimo. 90
Simoniace receptū ꝑ extorſionē reſtituit̃ duplicatū ſi vo recipiat̃ ex cōi cōcordia ſecus,qꝛ reſtituitur tantūdē.in.c.audiuimus.nu.1.eo.tit.
Simonia cōmittitur nō ſolum ſpūalibus meris ſed etiam in annexis ſpiritualitati.ibi.nu.2.
7 Simonia committitur ſi accipitur aliqđ tpale pro conferendis veſtibus calice ⁊ ſimilibus.in.c.ad noſtram.nu.1.de ſimo. 82
Simoniā an ꝯmittat ſacerdos locādo operas ſuas ī aliq̃ eccl'ia.ib.n.2.
Simoniam committit etiam ille qui dat pecunias vel recipit ad hoc vt alicui ſeruiat tanquam vicarius.ibi.
Simonia non committitur ex hoc ꝙ aliquid donetur ſponte nulla exactione ſubſequente.ibi.nu.3.
Simoniace ordinatus qui non ſit ſimoniacus recte petit diſpēſationem ⁊ ante diſpenſationem nō recte promouetur ad altiores ordines.in.c.de ſimoniace.nu.1.2.3.eo.titu.
Simoniacus a quo diſpenſat̃ ſiue ſimoniacus in ordine ſiue in beneficio ſiue ſciat ſiue ignoret ⁊ an diſpenſetur ad illud beneficium aut ad aliud ſiue ipſe renuntiet ſiue non.ibi.nu.4.
Simoniace ordinatus ſcienter ſuſpenditur ab oībus ordinibus,ſecus ſi eo ignorante fuit commiſſa ſimonia.ibi.nu.5.6.
7 Simonia mētalis cōmittitur qñ aliquis ſacerdos vadit ad officiū aīo lucrandi aliquid q̃ remittitur ſola penitentia circa aliquam reſtitutionem.in.c.ſuam nobis.nu.3.de ſimo. 84
Simonia an cōmittat̃ ſi aliquid recipitur ꝓ mortuorū exequijs vel benedictionibus nubentium ſtante de hoc conſuetudine.ibi.nu.4.
7 Simoniacꝰ pōt accuſari per q̄ſtūcūq3 criminoſos ⁊ al's inhabiles.puta per meretricem vel ſeruum ꝓprium.in.c.tanta.nu.1.de ſimo. 77
Simoniacus in ordine etiam occultus eſt vitandus ⁊ ſine peccato nō audiuntur diuina ab eo.ibi.nu.4.
Simoniacus in ordine eſt ſuſpenſus ⁊ quo ad ſe ⁊ quo ad alios ⁊ non diſpenſatur niſi per ſolum papam.ibi.nu.5.
Simoniacus in bñficio an ⁊ quādo ſit ſuſpenſus ⁊ quo ad ſe ſi quo ad alios ⁊ non diſpenſatur niſi per ſolum papam.ibi.nu.5.
Simoniacus in beneficio an ⁊ quando ſit ſuſpenſus ⁊ quo ad ſe ⁊ quo ad alios ⁊ iſte poteſt per epm diſpenſari.ibi.
2 Simonia an cōmittit̃ ꝑ illū q renūtiat bñficio cū aīo licet tacito vt illud conferatur certe perſone.in.c.ex parte.el.j.nu.4.de offi.dele. 77
Simoniam mentalem committit canonicus qui principaliter vadit ad officium propter diſtributiones quotidianas.ibi.
Multa ſunt prohibita qꝛ ſimoniaca,⁊ multa ſunt ſimoniaca:qꝛ prohibita.ibi.nu.5.
Simonia cadit ī bñficijs nō đ iure diuīo ſ3 ex ꝓhibitiōe eccl'iaſtica.ib.
7 Simonia non cōmittitur ſi quis dat pecuniam ne vexetur in iure iam queſito ſed in querendo ſic.in.c.matheus.nu.4.de ſimo. 83
Et vide in.c.ſeq.nu.4.6.eo.titu.
Simoniacus eſt qui petit pecuniam vt abſoluat excommunicatum.in.c.ad aures.nu.1.4.eo.titu.
Simonia an committatur ſi quis dat pecuniā alicui ne moleſtet vel vexet ipſum.ibi.nu.6.
In ſimonia cōſyderāda attēditur multū an talis cōſueuerit cōmittere ſimoniā adeo ꝙ in his q ſoliti ſunt cōmittere omne paruū munus pſumitur ſimoniacum.in.c.⁊ ſi queſtiones.nu.6.de ſimo. 81
Simonia an ſit de iure diuino.in.c.cū pridē.nu.10.de pactis. 83
Simonia ꝯmittit̃ ī iure patronatꝰ.i.c.veniēs ad nos.n.1.de teſt. 45
6 Simoniaci dicunt̃ ꝓprie illi q corrūpūt corrupti vero vocātur gieziatici.in.c.extirpande.in repeti.§.nu.53.de preben. 45
Simonia eſt ſpecies hereſis.ibi.
Simonia nō cōmittit̃ ſi pecunia accepta vēdit̃ a papa adminiſtratio tpalium alicuius loci pij ſed ille q emit nō eſt tutꝰ quo ad deū.ib.n.55
7 Diffinitio ſimonie.ibi.in rub.nu.2.de ſimo. 76
7 Simoniacus ignorāter ad bñficium receptus ſi eo renūtiato iterū ad illud canonice admittat̃ nihil ex prima receptione vendicabit.in.c.ex inſinuatione.nu.1.de ſimo. 83
Simonia ignoranter commiſſa quare punitur.ibi.nu.5.
Simonia ꝓpter immanitatem criminis dicitur hereſis non autem ꝙ ſit hereſis.in.c.quoties.nu.1.de ſimo. 77
Et vide in.c.ſeq.eo.titu.
7 Simoniacꝰ an ſit ipō facto ſuſpēſus ſiue ſit ſimoniacꝰ ī bñficio ſiue in ordine ꝯferēdo ſiue ī ordine recipiēdo.i.c.ꝑ tuas.el.ij.n.5.de ſimo. 88
Simoniacus ſciēter in ordine recipiendo eſt ſuſpēſus ab omni ordine etiā licite recepto ⁊ per cōſeqnēs ab adminiſtratione beneficiorū.ibi.
Simoniacus ignorāter tm̃ deponit̃ a ſimoniace receptis ⁊ ab alijs nō legitime receptis vel recipiendis.ibi.nu.6.
Simōiace ꝯferēdis ordīes eſt ꝑpetuo ⁊ ipō facto ab ordinibꝰ ſuſpēſus nec ob alio licite recipiunt̃ ſacramēta niſi in caſu neceſſitatis.ibi.n.7.
Simoniacus in beneficio notorius eſt ſuſpenſus ipſo iure ſi vero occultus eſt ſuſpenſus.ibi.nu.8.
7 Simonia in quibus rebꝰ cōmittatur.in.c.nō ſatis.nu.1.de ſimo. 78
Quicqđ dat̃ vt qs recipiat̃ in aliquā religionē ſimoniacū eſt.ibi.nu.2.
Simonia cōmittitur ſiue detur aliqđ qñ beneficium confertur ſiue datur poſtea in progreſſu temporis.ibi.nu.3.
Simoniā incurrunt recipientes ⁊ dantes ⁊ mediatores.ibi.nu.4.
Simonia nō cōmittitur eo ꝙ beneficiati recipiunt bñficia reſeruata eis annua penſione dantes reſiduum fructuum alteri.ibi.nu.7.
Simonia non committitur ſi inſtitutus in beneficio ſoluit certā penſionem alicui que penſio fuit impoſita beneficio vacante ſoluenda per inſtitutum.ibi.nu.7. 78
Simonia eſt ſpecies hereſis.in.c.cum veniſſent.nu.7.de iudi. 30
7 Simonia cōmittitur ex ſola cōuentione dūmodo vna partiū adimplerit licet altera non adhuc.in.c.veniens.nu.2.de ſimo. 82
Simonia cōmittitur nō ſolū ſi datur prelato ſed etia3 ſi datur ſuis familiaribus.ibi.nu.3.Et vide.in.c.ſeq.in.ij.no.
Simonia non vitiat monachatum.ibi.nu.4.
7 Conuictus de ſimonia vel infamatus ſi ſe non purgauerit eſt deponēdus.in.c.de hoc.nu.1.de ſimo. 79
Simonia non punitur per ſolam famam.ibi.nu.4.
Simoniacus in ordine debet deponi ab ordine male accepto qꝛ eo retento non poſſet agere penitentiam.ibi.nu.7.
1 Simoniacus dicitur etiā ille qui emittit preces ſuas promotiōe.in.c.per inquiſitione3.nu.5.de elec. 146
2 Simoniacum aliquid eſſe ⁊ ſapere ſimoniā differunt.in.c.cōſtitutus.nu.3.de tranſac. 135
7 Simonia reſpectu aliorū criminū obtinet ꝑncipatū.ī ru.n.1.de ſim. 76
Simonia qđ ſit vnde dicitur qō modis ꝯtrahit̃ quis admittat̃ ad accuſandum vel teſtificandum.remiſſiue.ibi.
7 Simonia an ⁊ qñ cōmittat̃ in ordine vel beneficio ⁊ an ꝑ eā fiat depoſitio ſiue priuatio beneficij.in.c.inquiſitionis.nu.7.de accu. 69
2 Simonia cōmittitur nō ſolū in ſpiritualibꝰ ſed etiam in cōnexis ipis ſpiritualibus.in.c.preterea.el.j.nu.1.de trāſac. 137
7 Simonia cōmittitur ſi qs dat vel recipit pecuniā pro adminiſtratiōe rerum ſpiritualium.in.c.conſulere.nu.1.⁊.2.de ſimo. 89
Simonia conuentionalis eſt deteſtabilior mentali.ibi.nu.5.
7 Simonia an reqrat charitatiuā monitionē.i.c.l3 heli.n.4.de ſimo.86
Simonia non ſemper equiparatur crimini leſe maieſtatis.ibi.num.11.
7 Simonia an ſit aliquid pro ingreſſu religionis accipere.in.c.cū ſit ꝓprium.nu.5.de condi.appo. 18
3 Simonia inducitur ex perceptione alicuius tēporalis pro ſpirituali.in.c.olim.el.j.nu.5.de reſti.ſpo. 179
7 Simoniacus nō tenet̃ reſtituere quicquid cōſecutus eſt re ſimoniace acquiſita.in.c.mandato.nu.6.de ſimo. 92
7 Simonia nō cōmittitur in vēditiōe tpalium puta officiorū ⁊c.niſi habeāt aliquā connexitatē ſpiritualiū.in.c.qm̄.el.j.nu.2.ne prel.vi.ſu. 92
7 Simoniacus pōt per quēlibet chriſtianū accuſari per aliū vero nō.in c.ſi dominus.nu.1.2.4.de ſimo. 77
7 Simoniace electꝰ non đ3 ille ſi eo ꝓhibente pecunia fuit data an aūt tenetur beneficium dimittere.in.c.ſicut tuis.nu.1.de ſimo. 88
Simoniā cōmittit etiā ille q ꝓ alio ꝓmouēdo pecuniā ſoluit.ibi.n.4.
7 Simoniā cōmittit ille qui pretio vel fauore celat peccatore3 vel ante penitentiam reconciliat.in.c.nemo.nu.1.de ſimo. 80

Simoni

Simonia cõmittiẽ quotieſcũq; cõmittitur vel omittitur aliquid ſpirituale pro temporali.ibi.nu.2.
Simonia eſt ſtudioſa cupiditas emẽdi vel vẽdẽdi ſpiritualia.ibi.n.6.
Simonia non committitur ex ſola voluntate.ibi.
Simonia quomodo diffiniatur.ibi.
Simonia quotuplex ſit.ibi.
6 Simonia nõ cõmittitur in tẽporalibus ſed ſolũ in ſpiritualibus.in.c. cum ab omni.nu.7.de vi.ꝛ ho.cleri. 5
Simonia nõ cõmittitur per datiõẽ pecunie pro irrequiſito non ſeruando: ſecus pro querendo.in.c.dilectus filius.nu.2.3.de ſimo. 84
Simonia ꝛ an qñ cõmittaẽ pro iuribus tẽporalibus vel ſpiritualibꝰ querendis vel queſitis conſeruandis.ibi.nu.4.
7 **Similitudo** ſufficit ꝙ ſit in rõne lʒ in facto ſit diuerſitas ad hoc vt cõprehẽdatur ſub expſſo caſu.in.c.ſi.§.in aliĳs.nu.53.vt lite non conteſt. 120
3 Similitudo facit ꝙ idem iuris ſit in caſu ſimili ꝛ in expreſſo.in.c.quoniam frequenter.nu.6.vt lit.non conteſt. 113
Simulatio approbaẽ.in.c.niſi ſpecialis.nu.5.de auto.ꝛ vſu pal. 8
2 **Simplicitas** q̃ eſt dolo contraria commendaẽ.in.c.ex ſtudĳs.nu.1.de preſump. 116
4 Simplr dictũ qñ aliqd dicaẽ.Ant.in.c.j.nu.3.de ſeru.in ordi.fa. 41
2 Simplicitas vel ſubtilitas quibꝰ caſibus approbaẽ.in.c.dilecti filĳ.n.11.de iud. 22
4 Simplicitas ſine dolo cõmẽdatur, cõtraria diſcretioni reprobaẽ.in.c. veritatis.nu.1.de iureiu. 137
6 Simplicitas etiã tendẽs ad bonũ finẽ non debet eſſe ſine ratione.in.c. deus qui.nu.1.de vi.ꝛ hone.cleri. 6
Simplicitas vtrũ excuſet a ſurreptione in beneficialibus.in.c.ſuper literis.nu.5.de reſcri. 63
1 Simplicitas minima eſt quedam fatuitas.in.c.cum dilectus.nu.5.qđ metus cau. 152
3 Simplicitas que caret ratione eſt reprobata ꝛ impedit promotionẽ prelati.in.c.paſtoralis.nu.3.de iudi. 37
7 **Synagoga** antiq̊ fũditꝰ diruta ñ lʒ đ nouo in eodẽ loco ſynagogã edificari.ĩ.c.ꝯſuluit.n.3.đ iu. 96
2 **Syndicus** vniuerſitatis põt eſſe etiã aliqs q nõ ſit de illa vniuerſitate.in.c.j.n.3.ꝛ.4.de ſyndi. 148
2 Syndicus qñ creatur ab aliqua vniuerſitate an neceſſario requiratur decretum iudicis illius loci.ibi.nu.5.
Syndicus monaſterĳ põt per ſolũ abbatem reuocari.ibi.nu.6.
6 Syndicus an dicatur ille qui eſt conſtitutus ab vniuerſitate ad vnam cauſam tantum.in.c.j.nu.2.de ſyndi. 148
4 Synodus quid ſit ꝛ quid concilium.in.c.ego.nu.5.de iureiu. 130
7 **Societas** ex cauſa ſuperueniẽte diſſoluiẽ ante tp̃s.in.c.j. nu.5.qui matr.accu.poſ. 45
7 Societas ĩterponẽtẽ pecuniã ꝛ operã quõ ſit licita ꝛ periculũ ad quẽ debeat ſpectare ad lucrũ quõ diuidaẽ ꝛ certa pars pecunie loco lucri an poſſit deputari.in.c.per veſtras.nu.8.de dona.inter vi.ꝛ vxo. 52
7 Societas cũ excõicato an teneat.in.c.ſi vere.nu.10.de ſen.excõ. 190
7 Societatis occulte non caret ſcrupulo qui manifeſto facinori deſinit obuiare.in.c.qui alios.nu.1.de here. 99
7 Societas coita vt ad vnũ tm̃ ſpectet periculum ſapit naturam vſurariam ideo non vʒ.in.c.nauigãti.nu.11.de vſur. 130
1 Societas põt ad libellũ reuocari ex iuſta cã.i.c.noſti.nu.5.de elec. 129
7 Socius malus corrũpit mores alteriꝰ ſocĳ.i.c.ad hec.n.1.de iude. 96
7 Socĳ priuilegiati gaudent eodem priuilegio quo priuilegiatus.in.c. quam ſit.nu.1.de iude. 97
4 Socĳs criminis an admittantur in teſtes.in.c.qm̃.nu.3.de teſti. 37
4 Socius criminis an ꝛ qñ admittatur in teſtẽ cõtra ſociũ.in.c.veniẽs ad nos.nu.7.de teſti. 45
6 Socius criminis preſumiẽ qui cũ poſſit nõ obuiat delicto.i.c.ſicut dignum.nu.5.de homici. 108
2 Socius põt recuſari iudex in cauſa conſocĳ.in.c.cũ R.canonicus.n.2.de offi.dele. 99
Socĳ dicũtur illi qui habent materiã conueniendi in vnum.ibi.n.3.
7 Socius vnius ſi patiẽ damnum occaſione ſocietatis imputatur ſibi. in.c.poſtulaſtis.nu.5.de conceſ.preben. 63
7 **Sodomia** puniẽ pariter abutẽdo maſculis vel feminis. in.c.in archiepatu.nu.1.de rapto. 119
7 Sodomia quõ puniaẽ de iure canonico tam perpetrata per clericos quam laicos.in.c.clerici.nu.1.de exceſ.prela. 144
Sodomia eſt crimen eccleſiaſticum.ibi.nu.2.
6 **Solẽnitas** extrinſeca nõ p̃ſumiẽ etiã in factis antiquis. in.c.ſignificauit.nu.2.de cenſi. 202
7 Solẽnitas extrinſeca in factis antiquis an probeẽ per iuramẽtum.in c.licet heli.nu.23.de ſimo. 87
4 Solennitas reſultãs ex actu ꝓbato tolliẽ ꝑ cõtrariã ꝓbationẽ niſi in etate ꝛ ſana mẽte preſumpta.in.c.in preſentia.nu.33.de proba. 17
3 Solẽnitates teſtamẽtarie vl alie inducte a lege ciuili ligãt etiã ſi perſone eccleſiaſtice inſtituantur.in.c.qđ clericis.nu.29.de fo.compe. 70
2 Solennitas intrinſeca aliqñ p̃ſumitur.in.c.j.nu.9.qđ me.cau. 149
3 Solennitas iudicialis nõ preſumitur niſi appareat in actis ſcripta.in c.j.nu.3.de lit.conteſt. 103
Solennitas iudicialis ſi non põt probari, q2 acta ſunt deperdita ſtaẽ confeſſioni partis.ibi.nu.4.
7 Solennitates circa matrimonia inductas per ſtatutum non ſeruãtes an peccent.in.c.j.nu.9.de ſponſa. 2
4 Solennitas probatur per illum qui ſtat ꝓ ſolẽnitatẽ nõ per excipiẽtẽ vbi ius requirit ſcripturã.in.c.quoniam.nu.2.de proba. 29
6 Solẽnitas extrinſeca an p̃ſumaẽ.i.c.noſciẽ.nu.9.de his q̃ ſi.a p̃la. 68
3 Solẽnitates iudiciarie nõ poſſunt per partes remitti.in.c.dilecti filĳ. nu.5.de iudi. 21
2 Solẽnitas preſumitur in actu emanato a viro magne diſcretionis.in c.j.nu.5.de cle.pere. 64
Et vide in.c.tue nobis.in.j.oppo.eo.titu.
3 Solennitates q̃ ſint que nõ poſſunt conſenſu partiũ remitti.in.c.j.n.11.de libel.obla. 93
4 Solẽnitatis defectus an impediat obligationẽ ex iuramẽto.in.c.cum contingat.nu.26.de iureiu. 160
6 Solẽnitas requiſita in alienatione rei eccleſiaſtice an poſſit tolli ꝑ cõſuetudinem.in.c.j.nu.4.de his que ſi.a prela. 65
1 Solẽnitatis omiſſio ex ſola conſuetudine inducta vitiat actũ.in proe. Greg.nu.14. 7
6 Solẽnitates in alienatione rei eccle.in.c.nulli.nu.7.de re.ecc.alie. 74
Solẽnitas q̃ requiriẽ in alienatiõe rei eccleſiaſtice requiriẽ in alienatione aliorum locorum piorum.ibi.nu.14. 78
2 Solẽnitas an ꝛ qñ preſumaẽ tam in factis antiquis ꝙ recẽtibus.Ant. in.c.preſentia.nu.14.de renun. 26
6 Solẽnitates iudiciarie de neceſſitate nõ obſeruãtur qñ litigaẽ coram papa.in.c.cum veniſſent.nu.23.de inſti. 54
4 Solẽnitas.c.vltra tertium.de teſt.ſeruatur in cõceſſione ſcđe tertie ꝛ quarte dilationis ꝛ debet probare ſe fuiſſe impeditum in alia dilatione.in.c.in cauſis.nu.2. 49
2 Solẽnitas q̃ reqriẽ in aliquo facto reqriẽ ẽt ĩ additiõe vl ſuppletiõe q̃ ſit ad illud factum.Ant.in.c.vnico.in prin.nu.1.de ſacra.vnc. 48
5 Solẽnitas verborũ ſi non requiritur in aliquo actu ſufficit ꝙ exprimatur effectus rei.in.c.ad audientiam.nu.2.de appel. 105
3 Solennitates maiores anni que ſint ꝛ facit ad ſtatuta.in.c.licet tam. nu.5.de ferĳs. 138
3 Solẽnitates q̃ reqruntẽ in aliquo actu ſi non ſeruaẽ actus ruit aliqñ ipſo iure aliqñ per ſententiam.in.c.ſi.nu.10.vt lit.non conteſt. 113
7 Solennitates q̃ debeant in legitimatione adhiberi.in.c. per venerabilem.nu.27.qui ſi.ſint legi. 43
6 Solẽnitas extrinſeca p̃ſumiẽ in actis geſtis ab aliquo probo viro.in c.niſi eſſent.nu.3.de preben. 31
6 Solẽnitas extrinſeca preſumitur qñ de ea non republicatur in dubiũ. Anto.in.c.conſtitutus.nu.8.de fil.preſby. 54
2 Solennitas ſi non requiritur in aliquo actu ſi fuerit adhibita minus iuridice an vitiet actum.in.c.ſi.nu.9.de procu. 147
Solẽnitas ſnie vel inſtrumẽti an ꝛ qñ p̃ſumatur ſi in eis de dicta ſolẽnitate ſit mentio.in.c.ſicut nobis.nu.17.de re iudi. 66
Solennitas intrinſeca non preſumitur in dictis teſtiũ niſi referant ſe ad dictum ſeu factum iudicis in caſu in quo pro iudice preſumeretur circa talem ſolennitatem.ibi.nu.19.ꝛ.20.
Solennitas intrinſeca an indiſtincte preſumatur.ibi.nu.22.
6 Solẽnitas extrinſeca preſumitur ex lapſu lõgi tẽporis.in.c.peruenit. nu.7.ꝛ.10.de emp.ꝛ ven. 83
2 **Solidi** in iure preſumuntur pro aureis.in.c.conquerẽte.nu. 6.de offi.ordi. 121
7 **Solutio** cenſus an faciat preſumi ſubiectionẽ.in.c.qm̃.nu. 4.de priuileg. 158
3 Solutio vbi eſt deſtinata ibi videtur eſſe ꝯtractũ.in.c.dilecti filĳ.nu. 6.de fo.compe. 84
3 Solutio nõ poteſt fieri de nocte ꝛ pars nõ compellitur recipere.in.c. quoniam.nu.4.de ferĳs. 137
3 Solutio facta illi qui non erat talis non liberat ſoluẽtẽ.in.c.cũ ſuper. nu.22.de cau.poſ.ꝛ proprie. 157
Solutio facta alicui non ꝓbat ſoluẽtẽ eſſe vaſallũ regulariter.in.c.in cauſa.nu.5.de cau.poſ.ꝛ proprie. 164
Solutio lõgi tp̃is de aliq̃ pecunia nõ ſubĳcit ſoluẽtẽ future ſolutioni nã ex ea nõ cauſaẽ titulꝰ ſʒ ex ſolutiõe lõgiſſimi tp̃is ſic.ibi.nu.6.7.8.11.
2 Solutio non põt fieri cõiũcte ꝑſone.in.c.corã.nu.6.de offi.deleg. 98
3 Solutio licet ſi deſtinata in certo loco poteſt tñ impune peti in loco domicilĳ debitoris: ſecus in alio loco niſi promittẽs ſit in mora.in.c.j. nu.4.5.de plus peti. 151
1 Soluẽs procuratori reuocato an liberetur.in.c.ex parte decani.n.13. de reſcrip. 83
3 Soluens bonefidei poſſeſſori liberatur maxime ſi habuit iuſtã cauſam ſoluendi: item ſoluens malefidei poſſeſſori ſi ei tenebatur ex cõtractu. in.c.grauis.nu.5.ꝛ.8.de reſti.ſpo. 177

1 Solues omnia anno certū quid vtrū p hoc inciderit in obligationem aliquam.in.c.querelam.nu.14.de elec. 144

4 Soluens vni ſponte qđ alteri eſt debitum nō liberatur.in.c.eā te.n.1. de iureiur. 144

1 **Sonus** cāpane an ſufficiat ad vocādos hoīes de vniuerſitate.in.c.in cauſis.nu.5.de elec. 150

7 **Soror** an obligat̄ ex ſpōſalibꝰ cōtractus per fratrē ex ſola penitētia niſi exp̄ſſe vel tacite per aliqua ſigna conſentiret.in.c.j.nu.2.de ma.contrac.con.inter.eccle. 37

7 **Sorte** dirimi quādo ſit ꝓhibitū etiā inter laicos.in.c.fi.nu.6. de ſortileg. 134

Sortilegium eſt crimē eccleſiaſticū nō tñ mere adeo ꝙ eſt locus preuentioni inter eccleſiaſticū ⁊ ſecularem.in.c.j.nu.1.⁊ de ſortileg. 119

Sortilegiū quomodo priuatur tā ſm canones ꝙ ſm leges.ibi.nu.2.

Sortilegiū niſi contineat hereſim manifeſtam non punit̄ per inquiſitorem hereſis.ibi.nu.4.

Sortilegium quando ſapiat hereſim vel non.ibi.

Sortilegi ſunt īfantes nō aūt ītelligas de illis q ludūt ad ludū fortune q̄ſi illi ēt ſe ꝯmittāt ſorti nec đ illis q ſorte dirimūt aliquā rē.ib.n.5.

7 Sortilegijs nō debet quis vti.etiā ſub ſpe cōſequēdi ſalutē.in.c.ex literarum.nu.1.de apoſta. 105

7 Sortilegium ſi cōmiſerit preſbyter ſuſpenditur ad tp̄s ab adminiſtratione alteris aliq̄ñ tñ priuatur officio ⁊ beneficio.in.c.ex tuarum tenore.nu.1.⁊.4.de ſortile. 134

Sortilegiū committitur etiam quādo quis vult inuenire furtum etiā factum alicui eccleſie.ibi.nu.2.

7 **Spado** carēs vno teſticulo Ƶhere pōt ſecus eſt ſi caret ambobus.in.c.qđ ſedē.nu.5.⁊ de frigi.⁊ male. 35

6 **Spes ad** aliquā rē nō eſt ſufficiēs ad agēdū ad ipſam.in.c.cum ſup queſtionū.nu.6.de conce.preben. 60

7 Species vna ꝙ in aliā tranſmittet̄ ſolus deus pōt facere.in.c.ex tuarum tenore.nu.8.de ſortil. 134

1 Species vbicūq̄ ponit aliqua vltra genus ſuū nō cōprehēdit̄ ſub illo genere.in.c.bone memorie.el.j.nu.2.de poſtu.prela. 107

2 Species an deroget generi.in.c.ex pte.el.j.nu.6.⁊.7.de offi.del. 77

7 Spālis ꝓuiſio ſolet plꝰ timeri ꝙ gn̄alis.i.c.vnico.nu.2.de ſagita. 115

3 Specialia nō cōprehēdunt̄ ſub diſpoſitione gn̄erali ſed requirit̄ ꝙ ſpecialiter exprimantur.in.c.at ſi clerici.nu.24.de iud. 14

3 Spiritualia nō eſtimātur ſed intereſſe ex eis recipit eſtimationē.in.c.j.nu.21.de eo qui mit.in poſ. 213

2 Spiritualia an facilius contrahuntur quā diſſoluantur.Ant.de but.in.c.inter corporalia.nu.13.de tranſla.prela. 17

3 Spiritualia non preſumuntur niſi allegentur ⁊ ꝓbentur.in.c.cōquerente.nu.16.de reſti.ſpolia. 173

1 Spūalia nō ꝯcedunt̄ ſub annuo cēſu.in.c.dudū.el.ij.n.37.de elec. 172

7 Spūalia qbꝰ modis capiant̄ in iure.in.c.cōſulere.nu.3.de ſimo. 89

4 Spūalia nō pn̄t occupari lʒ vacātia.in.c.cū cauſaʒ.nu.3.de ꝓba. 33

3 **Spoliator** ſi poſtea ſpoliet̄ non euitabit cōdēnationē qꝛ ab initio fuit in culpa.in.c.olim.el.ij.nu.3.de reſti.ſpo. 189

7 Spoliatus iudicialiter nō pōt agere poſſeſſorio.in.c.ſi conſtiterit.nu.7.de accu. 60

3 Spoliationem petēs habet probare poſſeſſionem.in.c.ex parte.nu.4. de reſti.ſpo. 183

3 Spoliatus a poſſeſſione per ſuā negligētiā nō gaudet priuilegio canonis reītegrāda niſi ſit eccl̄ia mīor vł abſens.i.c.ij.n.16.vt li.nō ꝯte. 110

3 Spoliatus beneficio an reſtituat̄ licet opponat̄ ꝙ renūtiauit.in.c.ij. nu.1.8.de reſti.ſpo. 165.⁊ ſeq.

Spoliatus ante oēm cōtentionē reſtituit̄ qñ excipit̄ ſuper petitorio: ſecus ſi excipitur directe contra poſſeſſorium.ibi.nu.5.

Spoliatus ſi poſtea renūtiet rei ſpoliate an ſibi p̄iudicet agendo poſſeſſorio recuperande.ibi.nu.9.

3 Spoliatus agēs poſſeſſorio recuperāde nō tenetur reſpōdere ſuis ſpoliatoribus niſi ipſi opponāt queſtionē ſpoliationis.⁊ ideʒ ſi agerit interdicto vnde vi.in.c.ſi.nu.1.de ordi.cog. 150

Spoliatꝰ añꝙ reſtituat̄ hʒ p̄uilegiū Ƶ ſpoliatorē nō Ƶ aliū cōparēteʒ pro intereſſe ſuo ⁊ durat tale priuilegiū donec reſtituat̄.ibi.nu.3.⁊.4.

Spoliatus ante omnia debet reſtitui nō ſolū in re principali ſed etiaʒ in fructibus ⁊ expenſis.ibi.nu.4.

Spoliato prefigit̄ terminus intra quē ꝓbet de ſua ſpolitione.ibi.n.6.

Spoliatus pōt cōueniri ſuper proprietate niſi excipiat.ibi.nu.7.

Spoliatus agēs poſſeſſorio ⁊ reconuentus poſſeſſorio poterit ſpoliationē intentatā per viā actionis ꝓbare per viā exceptionis ⁊ recōuentionis poterit pariter excipere de ſua ſpoliatione.ibi.nu 8.⁊.9.

Spoliatus cōtentus an poſſit recōueniri de ſpoliatiōe.ibi.nu.10 ⁊.11.

Spoliatus ſi eſt excōīcatus an ſit reſtituēdus.in.d.c.ſi.nu.12.eo.ti.151

Spoliatio pōt intētari etiam tempore feriato.ibi.nu.13.

Spoliatꝰ ſi in agēdo ſuccubuerit nō poterit amplius excipere de ſpoliatione.ſecus econtra.ibi.nu.15.16.

Spoliatꝰ Ƶ quē fuit actū ꝓ certis rebus ſuccūbēs in exceptiōe poterit iterū excipere ſi agat̄ cōtra eum pro alijs rebus diuerſis.ibi.nu.17.

3 Spoliatus hʒ remediū recuperāde aduerſus illū q ſciēter recipit rē a ſpoliatore ēt ſi ſn̄ia poſtea ieneneri t ⁊ ēt ſi p milla manꝰ gerit ⁊ h̄ ſeruatur ī vtroq̄ foro ſecꝰ ſi ignorant̄ ſucceſſit ī vitiū,qꝛ tūc tenet̄ Ƶditiōe.c.reītegrāda.pt tñ ſi vult iſte ſpoliatꝰ agere Ƶ ſpoliatorē ⁊ nō Ƶ detinētē rē ⁊ vna actio nō tollit̄ p aliā.in.c.ſepe.nu.1.12.13.15.21.de reſti.ſpo. 191

Spoliatus agit cōtra ſpoliatorem ēt nō poſſidētē vel etiam,qđ dolo nō deſierit poſſidere,qꝛ ſemel fuit in culpa ſpoliādo.ibi.nu.10.⁊.21.

Spoliator ſpoliatꝰ hʒ remediū poſſeſſoriū Ƶ ſpoliātē ſed nō Ƶ tertiū qui ſcienter rem illam accepit a ſecūdo ſpoliatore.ibi.nu.16. 192

Spoliatus pōt agere tam contra ſpoliantē ꝙ contra tertium poſſidētem nec electio ſibi preiudicat.ibi.nu.21.

3 Spoliatꝰ ſi egerit petitorio pōt poſtea tranſire ad poſſeſſorium.in.c.paſtoralis.nu.20.de cau.poſ.⁊ proprie. 159

1 Spoliatus an poſſit agere ad fructus perceptos ⁊ qui percipi potuerunt a tp̄e ſpoliationis vſq̄ ad tempus lit.conteſta.ibi.nu.26. 160

3 Spoliatus pōt agere cōtra poſſeſſorem qui non ſpoliauit officio iudicis.in.c.cum ad ſedem.nu.24.de reſti.ſpo. 187

2 Spoliatꝰ pōt ſuper re ſpoliata committere.in.c.ij.nu.5.de arbi. 167

3 Spoliatus ſua naturali poſſeſſione a tertio habet remediuʒ retinēde, ſecus ab habēte ciuilē.in.c.olim.el.j.nu.9.de reſti.ſpo. 179

Spoliatus tūc demū habet interdictū recuperāde ſi probat̄ ſe deiectū ⁊ poſſeſſionem habuiſſe.ibi.nu.14. 80

3 Spoliatus nō obtinet in poſſeſſorio recuperāde ſi ante ſpoliationē ꝓbatur ſponte eccleſiam abiuraſſe.in.c.accepta.nu.14.de reſt.ſpo. 167

Spoliatus reſtituit̄ abſq̄ hoc ꝙ ꝓbet titulū rei ſpoliate.ibi.nu.2.

2 Spoliatꝰ ſi fuerit criminaliter accuſatꝰ a ſpoliāte an poterit excipere ꝙ accuſans ipm ſpoliauit.in.c.accedēs.el.ij.nu.3.vt lit.nō cōteſt. 111

Spoliatus nō tenet̄ reſpōdere ſup petitorio niſi prius cōſequet̄ rem principalem ⁊ acceſſoriam puta fructus ⁊ expenſas.ibi.nu.5.

2 Spoliatus anteꝙ reſtituat̄ non debet replicare de proprietate.Ant.in.c.conſtitutus.nu.13.de fil.preſby.

3 Spoliatus agēs poſſeſſorio ⁊ petitorio ⁊ ꝓbat ſpoliationē ſed nō dominium cadit a petitorio ⁊ obtinet in poſſeſſorio.in.c.cū eccleſia.n.r. de cau.poſ.⁊ proprie. 153

Spoliatus nō reſtituit̄ ante oīa niſi intētauerit ſimpliciter poſſeſſoriū ⁊ per modum conuentionis.ibi.nu.15.⁊.17.

Spoliatus poſſeſſione quā habebat.vi clam vel precario nō reſtituit̄ aduerſus verum dominum.ibi.nu.26. 153

3 Spoliatus a iudice iuris ordine nō ſeruato añ oīa reſtituit,ſecus ſi fecerit iuris ordine ſeruato.i.c.ꝯquerēte.n.1.6.⁊.7.de reſti.ſpo. 172

Spoliatus in beneficialibꝰ probata poſſeſſione nō tenet̄ ſue poſſeſſionis titulum iuſtificare.ibi.nu.4.

Spoliatꝰ bn̄ficio an agat Ƶ ſpoliantē vel poſſidētē.ibi.nu.13. 173

3 Spoliatꝰ ſi agat ad reſtōnē non audit̄ reꝰ opponēs petitoriū niſi ſpoliatꝰ ꝯſentiat ſed an iudex poſſit huic ꝯſenſui Ƶdicere.in.c.j.n.1.3.de reſti.ſpo. 164

Spoliatꝰ añ oīa reſtituit̄ ēt Ƶ eccleſiā.ibi.nu.4.

3 Spoliatꝰ ī bn̄ficialibꝰ ad hoc vt obtineat ī poſſeſſorio recuperāde an hēat aliq̄ mō docere de ſuo ti.⁊ qūo.ī.c.ī lr̄is.nu.12.de reſti.ſpo. 199

6 Spoliatus nō eſt reſtituendus qñ erat in poſſeſſione cōtra ius.in.c.ſignificauit.nu.4.de cenſi. 202

1 Spoliatus dicitur verus dn̄s rei nō ille qui fuit deiectus.in.c.ex parte.nu.5.de reſcrip. 52

3 Spoliatus quibꝰ caſibus ante omnia non eſt reſtituendus.in.c.j.n.13. vt lite non conteſt. 107

5 Spoliatus non poteſt cum effectu ad iudicium vocari niſi primo reſtituatur.in.c.nouit ille qui.nu.9.de appel. 112

2 Spoliatus debet reſtitui nihil audito contra eum ante reſtitutionē.in venerabili.nu.3.de offi.deleg. 100

Spoliato reſtituto tāto tempore nil poteſt obijci cōtra ipſum ſuper illa re quanto ipſe ſtetit ſpoliatus.ibi.nu.7.

1 Spoliatus de facto non perdit titulum beneficij ſed poſſeſſionem tātum.in.c.in noſtra.nu.10.de reſcrip. 81

2 Spoliatus poteſt intentare poſſeſſorium recuperande licet renuntiauerit ſecus petitorium.Ant.in.c.ij.nu.5.de renun. 22

7 Spoliatus ſi conueniat̄ a ſpoliāte ſuper petitorio poteſt opponere exceptionem ſpoliationis ante litē conteſt.nō aūt poſt.in.c.cum ex iniuncto.nu.3.de no.ope.nuntia. 150

3 Spoliatus primo auditur ſi apponit contra actorem,ſi vero agit ſecus.in.c.ij.nu.1.de ordi.co. 144

Spoliatus repellit actorē etiā agentem ſuper alia re ⁊ non tenetur ei reſpondere niſi re prius reſtituta.ibi.nu.34.

Spoliatꝰ agit vł excipit Ƶ ſpoliātē lʒ nō poſſideat rē ſpoliātā.ibi.n.5.

Spoliatus quando ſtatim probata ſpoliatione reſtituatur ⁊ aduerſarium expellat.ibi.nu.7.18.

Spoliationis queſtio an p̄iudicet q̄ſtioni mote per aduerſarium indiſtincte tam in ciuili quam in criminali cauſa.ibi.nu.17. 145

3 Spoliatus recuperat fructus ēt q pcipi potuiſſent ⁊ idem dāna reſarciuntur ⁊ de iure ſatiſſit.in.c.grauis.n.1.⁊.2.de reſti.ſpo. 196

1 Spoliatus ante omnia debet reſtitui.in.c.bone memorie.el.ij.n.19.de poſtu.prela. 114

7 Spoliatus per viam iuris non poteſt agere remedio poſſeſſorio.in.c.ſi.nu.5.de adul.⁊ ſtu. 117

1 Spoliatus aliquando non debet incontinenti reſtitui in poſſeſſionẽ.in.c.dilectus filius.nu.4.⁊.7.de reſcrip. 71

7 Spoliatus per iudicem ordine iudicario non ſeruato poteſt petere reſtitutionem.in.c.ad petitionem.nu.6.de accu. 70

3 Spoliatus iuribus incorporalibus habet interdictum reſtitutorium.in.c.ex conqueſtione.nu.9.de reſti.ſpo. 175

7 Spolij cauſa inter laicos nõ cognoſcitur per iudicium eccleſiaſticum ſeu papã niſi ſint perſone miſerabiles.in.c.cãm.n.4.qui fil.ſint legi. 41

6 Spoliari nemo dʒ propria autoritate.in.c.quãdo.nu.7.de cenſi. 202

6 Spoliare quem de facto non eſt permiſſum niſi de facto ⁊ notorie aliquid iniuſte teneat.in.c.quia clerici.nu.3.de iure pa. 191

6 **Sponſalia** cum vno ʒcta tolluntur per matrimonium carnaliter cum alio conſummatum.in.c.nulla eccleſiaſtica.nu.2.de conceſ.preb. 55

7 Sponſalia carnali copula ſubſecuta non ſoluuntur per affinitatem poſt ſubſequentem.in.c.veniens.nu.6.de eo qui cog.conſan. 29

7 Sponſalia poſſunt ſub conditione contrahi etiam de futuro.in.c.de illis.nu.2.de condi.appo. 18

7 Spõſalia ſub honeſta cõditiõe cõtrahẽs ⁊ añ cõditiõis euẽtũ deſponſatam cognoſcit a cõditione recedit.in.c.p tuas.nu.1.de cõdi.appo. 19

7 Sponſalia quid ſint ⁊ vnde dicantur.in rub.nu.3.de ſpon. 2

Sponſus ⁊ ſponſa quare ⁊ qui dicantur.ibi.

Sponſa de futuro an dicatur mulier maritata.ibi.n.5.

7 Spõſaliorũ validitas requirit ſeptenniũ.in.c.iuuenis.nu.5.de ſpon. 3.

7 Sponſalia etiam iurata poſt votum ſimplex non valent.in.c.rurſus.nu.3.qui cle.vel vo. 21

7 Sponſalia de futuro non tolluntur per votum ſimplex caſtitatis ſequẽs in.c.veniens.nu.5.qui cle.vel vo. 21

7 Sponſalia non iurata ſoluuntur facilius quam iurata.in.c.preterea.nu.5.de ſponſa. 6

6 Sponſalium contractus quam plures tacitas habet conditiones.in preterea.nu.1.de ſponſa. 2

Spõſalia ſeruare cõpellunt̃ etiã ſi iuramentũ non interuenit.ibi.n.4.

Spõſalia etiam iurata per partes ſolui poſſunt.ibi.

7 Sponſalia etiã nõ iurata nõ ſeruãs peccat.in.c.j.n.3.de ſponſa.du. 17

Sponſalia pura ſiue ſub aliqua cõditione contracta ſemper tollũtur per matrimonium de preſenti.ibi.nu.7.

Sponſalia quatuor modis cõtrahunt̃ qui exprimunt̃ in.d.c.j.ibi.n.8.

7 Sponſalia de futuro ſi ſecuta eſt copula nõ ſoluunt̃ per matrimoniũ de preſenti ſecus eſt ſi copula non eſt niſi per metum qui poſſit cadere in conſtantem contractum ſit.in.c.veniens.el.ij.nu.1.de ſpon. 7

3 Spõſalia ʒcta a petẽtibꝰ obligãt filios expreſſe vel tacite cõſentiẽtes vel pñtes ⁊ nõ ʒdicẽtes facto.facta võ ab aliȷs attinẽtibꝰ nõ ligãt niſi cõſentientes expreſſe vel tacite.in.c.ex parte.nu.2.de reſtitu.ſpo. 183

Sponſalia facta cum minore impugnant̃ ſi adueniente etate recedat a viro vel cum eo non conſeruetur.alias videntur ratificata.ibi.nu.6.

Sponſalia inter maiorem ⁊ minorem qñõ diſſoluuntur.ibi.nu.9.

Spõſalia de futuro diſſoluũt̃ ex ĩpedimẽto ſuperuenienti.ib.n.15. 186

Sponſalia nunquam tranſeunt in matrimonium niſi per copulam perfectam:ſecus per nixum copule.ibi.nu.26.

7 Sponſalia de futuro etiam iurata ſoluuntur per ſecunda ſponſalia de preſenti ſed non per ſecunda de futuro.in.c.ſicut.nu.1.de ſponſa. 8

Spõſalia de futuro pure ʒctu non ſoluunt̃ per lapſum tpis.ibi.nu.2.

Sponſalia iurata vbi ſunt ab eis reſilire licitum non eſt.ibi.nu.5.

Sponſalia a primo etiam non iurata non ſoluuntur per alia ſponſalia iurata.ibi.nu.7.

Sponſalia etiam ſi non ſunt iurata non eſt licitum ab eis recedere licet alia iurata ſuperueniant.ibi.nu.9.

Sponſi an teneantur expectare vltra biennium ⁊ quid agendum vbi ⁊ quando terminus eſt prefixus.ibi.nu.10.⁊.11.

7 Sponſalia de futuro an idem iuris ſint prout matrimonium ſi clandeſtine fiant.in.c.cum inhibitio.nu.6.de clande.deſpon. 17

Clandeſtina ſponſalia contrahentes peccant.ibi.

4 Sponſalia de futuro cum carnali copula inducunt matrimonium.in c.ex tenore.nu.1.de teſti. 67

7 Sponſalia de preſenti non ſoluuntur per ſequens matrimonium carnali copula conſummatum.in.c.licet.nu.1.⁊.4.de ſponſa.du. 17

6 Sponſalia facta a patre non obligant filium niſi tacite vel expreſſe cõſenſerit.in.c.ſi quis autem.nu.9.de regu. 159

7 Sponſalia de futuro pciſe nõ cõpellũt ad matrimoniũ ʒhẽdũ lepro ſo lepra poſt ſpõſalia ſuperueniẽte.in.c.literas.n.1.de coniu.lepro. 25

Spõſalia de futuro ſoluũtur lepra ⁊ quacũqʒ alia enormitate.ibi.n.2

7 Sponſalia contracta per verba de preſenti cum impubere non matrimonium ſed ſponſalia de futuro iuris interpretatione dicuntur.in.c.ex literis.nu.2.de eo qui cog.conſan. 30

7 Spõſalia ʒcta cũ minore ſeptẽnio p cohabitationẽ mutuã poſt ſeptẽnium conualeſcunt ⁊ inducunt pu.bo.in ſi.ſoluuntur tamen per matrimonium de preſenti.in.c.duo pueri.nu.1.de deſpon.impu. 15

Sponſalia nulla ex defectu conſenſus cõualeſcunt tacito ſubſequente conſenſu ex communi habitatione.ibi.nu.2.

7 Sponſalia contrahere vt quis poſſit ſeptimus annus completus eſſe debet ⁊ ibidem intelligitur de aliȷs annis ad matrimonium contrahẽdum.in.c.literas.nu.3.de ſpon.impu. 13

Et in.c.acceſſit.nu.5.eo.ti.

Sponſalia ſi aliqua inuita maior contraxit cum minore non tenetur illum expectare donec ad etatem legitimam peruenerit.in.c.ex literis.nu.1.de deſpon.impu. 15

6 Spõſalia ſoluunt̃ p religionis pfeſſionẽ ſecus per propoſitũ caſtitatis ſeruande in ſeculo.in.c.ex parte.nu.1.5.7.9.de conuer.coniu. 159

Sponſalia non diſſoluuntur ſi ſponſa efficitur de tertio ordine ſancti Franciſci qñ non profitetur ſubſtantialia regule.ibi.nu.6. 178

Sponſalia de pñti an diſſoluant̃ per ſuperuenientiã lepre.ibi.nu.11.

7 Sponſalia de preſenti non ſoluuntur per ſequens matrimonium etiã carnali copula conſummatum.in.c.ſi inter virum.nu.1.de ſpon. 12

Spõſalia de futuro ⁊ iurata ſoluunt̃ p ſpõſalia ſubſequẽtia de pñti.ib.

Sponſalia dupliciter contrahuntur alia videlicet de preſenti ⁊ alia de futuro ⁊ quare illa de preſenti ſponſalia dicantur.ibi.nu.2.

Sponſa etiã dicit̃ vxor de preſenti añ cõſummationẽ matrimonij.ibi.

Sponſalia de futuro etiam iurata non impediunt matrimonium cũ alia contractum.ibi.nu.5.

7 Loqui qs prius debeat ⁊ interrogari in contractu mr̃imonij maſculꝰ vel femina ⁊ dic ꝙ ſtat̃ cõſuetudini.in.c.ſi inter virũ.n.3.de ſpon. 12

Spõſalia ſine cã ſolui nõ dñt.in.c.j.nu.7.de ma.cõtra.ʒ iter.eccle. 36

Sponſalia de futuro etiam accedente interdicto eccleſie nõ dirimũt matrimonium cum alia poſtea contractum.in.c.ex literis.nu.1.de matri.contrac.contra inter.eccle. 37

5 Sponſalia inuita confirmantur per copulam cardinalem ex voluntate prouenientem ſecus ſi per vim.in.c.lator.nu.8.de re iudi. 54

7 Sponſalia de futuro an tranſeant in matrimonium per receptiones munerum iocalium,⁊ amplexus.in.c.adoleſcens.nu.4.de ſpon. 12

Sponſalia ſi non ſunt iurata an compellatur pars preciſe ad contrahendum.in.c.ex literis.nu.3.5.de ſpon. 5

Spõſalia cõtracta per immiſſionẽ annulli an tollant̃ p matrimoniũ carnali copula cum alia cõſummatũ.in.c.tenor.nu.4.de re iu. 57

Spõſalia pſumunt̃ facta p vba de pñti p immiſſionẽ annuli.ibi.nu.5.

3 Sponſa an ſequatur forum viri.in.c.ex parte.nu.5.de reſti.ſpo. 13

Sponſa libere poteſt monaſterium ingredi ſi vult.ibi.nu.24.

7 Spõſa impedit̃ a ſpõſo vt ʒhat mr̃imoniũ.i.c.pterea.nu.2.de ſpõ. 6

6 Sponſa que per vim fuit cognita a ſponſo poteſt intrare religionem eo inuito nec per hoc dicitur matrimonium carnaliter conſummatũ.in.c.verum.nu.9.de conuer.coniug. 166

Spõſus cognoſcẽs ſpõſaʒ carnaliter ⁊ pſtatꝰ ꝙ nolebat p hoc ʒhere mr̃imoniũ an valeat talis pſtatio.in.c.cũ.m.nu.18.de cõſti. 28

7 Sponſus ⁊ ſponſa an ⁊ quando compelli debeant ad contrahendʒ.in.c.ex literis.nu.8.de ſpon. 5

6 Sponſa libere cum alio contraxit ſi ſponſus ad remota loca accedit ſecus eſt in ſponſa de preſenti.in.c.de illis.nu.2.de ſponſa. 3

Sponſa non tenetur ſequi virum.ibi.nu.4. 4

Sponſa an teneatur expectare per aliquod tempus virum abſentem ⁊ no.quod aliud eſt ſecundum canones.ibi.nu.5.

4 Sponſa ſi labatur facultatibus an licite poſſit a ſponſo dimitti.in.c.quemadmodum.§.illud autem.nu.10.de iurein. 152

Spõſꝰ an poſſit dimittere ſpõſaʒ de futuro pꝰ fornicata ſi eſt.ib.n.12.

Sponſa de preſenti an propter fornicationem ſubſequentem vel deformitatem poſſit dimitti.ibi.nu.13.

7 Sponſi an ⁊ quando cogi debeant ad matrimonium contrahendum.in.c.requiſiuit.nu.4.⁊.6.de ſpon. 7

Sponſalia plura contrahens ſm aliquos infamis efficitur.ibi.nu.5.

Sponſalia renuntiare an ⁊ quando liceat.ibi.nu.6.

7 Sponſa etiam vocatur vxor de preſenti ante carnalem copulã ſeu traductionem ad domum viri.in.c.accepiſti.nu.2.de ſpon.du. 17

7 Sponſi non debent cogi ad matrimonium contrahendum vbi ſponſalia non ſunt iurata.in.c.gemma.nu.4.de ſponſa. 11

7 Sponſa de preſenti nondu cognita ſi fornicatur cum alio poteſt vir ab ea quo ad totum ſeparari ſed non in totum matrimonium ſeparat̃ in.c.fraternitatis.nu.9.de frigi.⁊ male. 36

Spõſa de futuro ſi fornicat̃ cũ alio p̃t ſpõſus ab ea in totũ ſepari.ibi.

7 Sponſa de futuro vtrum petere poteſt vt matrimoniũ contrahat cõpelli.c.ſuper.nu.2.de conſan.⁊ affi. 31

Sponſalia ſunt futurarum nuptiarum promiſſio.ibi.

6 Sponſa nondum cognita poteſt ingredi religionem que debet compelli vt intra certum tempus intret,alias adherebit marito.in.c.ex publico.nu.1.⁊.4.de conuer.coning. 161

Sponſa põt p vim adduci ad domũ mariti ⁊ p vim cõpelli.ibi.nu.2.

7 Sponſi an poſſint cogi ad contrahendum matrimonium vbi iuramẽtum non interuenit.in.c.de illis.el.j.nu.7.de deſpon.impu.14.

1 **Spurij** an dicantur coniuncte perſone.in.c.nõnulli.§.ſunt ⁊ alij.nu.11.de reſcrip. 76
7 Spurius non poteſt ſine diſpenſatione ad ſacros oꝛdines pꝛomoueri que autem ſit ratio quare ſpurij nõ pꝛomouentur.remiſſiue in.c.accedens.nu.2.de purga.cano. 164
1 Spurius non poteſt pꝛomoueri ad ſacros oꝛdines ⁊ quare.in.c.venerabilem.nu.12.de elec. 155
7 Spurij pꝛopꝛie qui dicantur ⁊ iſti in nihilo ſuccedunt parentibus.in c.tanta.nu.13.qui fi.ſint legi. 40
4 Spurius non excludit ſubſtitutũ.in.c.in pꝛeſentia.n.19.de pꝛoba. 15
7 Spurij etiam illegitimi licet a parentibus non poſſint heredes inſtitui poſſunt tamen ab extraneis quia non ſunt pꝛohibiti niſi parẽtes. in.c.cum haberet.nu.13.de eo qui du.in ma. 24
7 **Sponte** quando dicatur aliquid fieri:remiſſiue .in.c.ad abolendam.nu.6.de here. 101
6 **Spoꝛtule** quid ſint.in.c.cum ab omni.nu.9.de vita ⁊ honeſta.cleri. 5
Spoꝛtulas accipere non poſſunt iudex oꝛdinarius eccleſiaſticus neq̃ delegatus ſicut laici oꝛdinarij.ibi.
3 Spoꝛtule an pꝛeſtanꝛ in foꝛo eccleſiaſtico.in.c.j.n.9.de plus peti. 151
2 **Stallus** in choꝛo ⁊ locus in capitulo cenſentur partes beneficij canonicalis.in.c.cum inter.n.1.de renun. 10
6 **Statim** celeriter ⁊ ſimilia relinquuntur arbitrio iudicis.in c.potuit.nu.12.de locato. 88
3 **Statutum** quod filia femina non ſuccedat non habet vires in bonis extra territoꝛium ſtatuentis.in c.poſtulaſti.nu.11.de foꝛo compe. 81
Statutum quod delinquẽs in ſubditum extra territoꝛium ita puniatur in territoꝛio ſtatuti non valet.ibi.nu.15.
Statutum vel conſuetudo quod delinquens perdat bona patrimonialia clericoꝛum.ibi.nu.16.
3 Statutũ ꝙ domus delinquentis deſtruatur an procedat ſi domus delinquentis ſit cum alio cõis.in.c.in literis.nu.34.de reſti.ſpo. 171
6 Statutum vel conſuetudo an tollatur per vnicam contrauentionez. in.c.pꝛo illoꝛum.nu.5.de preben. 32
2 Statuta dubia non poſſunt ſtatuentes ſed pꝛincipes declarare.in.c. cum olim.nu.1.de arbi. 174
2 Statuta ⁊ alie diſpoſitiones ſunt reducende ad concoꝛdiam etiam ꝑ ſubauditos intellectus.in.c.gratum.nu.2.de offi.deleg. 82
7 Statutũ epi ꝫ canones nõ valet.in.c.ſup ſpecu.n.1.de priui. 161
Statutum ꝙ deſtruatur domꝰ delinquentis quid operabitur ſi delinquens habeat partem inferioꝛem ⁊ alius partem ſuperioꝛem.ibi.nu.2.
1 Statutum ꝙ ſtantibus maſculis filia excludatur ⁊ quod extendatur ad preterita an habeat locum ſi hereditas ſit diuiſa inter fratrem ⁊ ſoroꝛem.in.c.ſi.nu.10.de conſti. 42
7 Statutũ dicẽs ꝙ ſcholares ſeu alij debeant tractari tanꝙ ciues per hoc videtur quod ſint creati ciues.in.c.ex parte.nu.2.de ſpon. 4
6 Statuta ⁊ cetere conſtitutiones ⁊ piuilegia interpꝛetantur ſecundũ conſuetudinem loci vbi ſunt.in.c.certificari.nu.2.de ſepul. 136
3 Statutum quod de contractu ſoluatur gabella habet locum licet alibi ſit deſtinata ſolutio.in.c.ſi.nu.30.de fo.compe. 85
Statutum quod ſubditus vbicunq; deliquerit ligetur tali pena an valeat.ibi.nu.40.
7 Statuta ⁊ omnia alia fauoꝛabilia eccleſijs non tolluntur minoꝛi ſpatio.xl.annoꝛum.in.c.accedentibus.nu.5.de priui. 156
6 Statutum quod offendens aliquem in domo an verificetur in poꝛticu.in.c.j.nu.4.de deci. 143
3 Statutũ ꝙ in dãno dato ſteꝛ iuramẽto dñi poſſeſſiõis de quo dño intelligiꝛ an poſſeſſionis vel ꝓprietatis.in.c.ſi.n.55.vt li.non conte. 122
Statuta intelliguntur impꝛopꝛie qñ non poſſunt intelligi ꝓpꝛie.ibi.
5 Statutum tollens defenſionem tam circa perſonam quam circa res an valeat.in.c.dilecti filij.nu.13.de excep. 14
Statutum quod bannitus poſſit impune offendi valet.ibi.nu.15.
1 Statutum epiſcopi vel capituli annullans electionem in qua non fuerunt vocati abſentes eſt nullum.in.c.q2 pꝛopter.nu.12.de elec. 163
Statutũ inferioꝛis nõ põt in aliquo immutare ſtatutũ ſupioꝛis.ibi.
7 Statutum poteſt fieri quod non liceat ignoꝛantiam ſtatutoꝛum allegare ⁊ quando.in.c.ad falſarioꝛum.nu.2.⁊.7.de cri.fal. 133
4 Statutum pape vel conſilij dicitur ius humanum nõ diuinum.in.c. licet ex quadam.nu.4.de teſti. 80
5 Statutum inducens pꝛeſcriptionem debiti non tollit naturalem obligationem.in rub.nu.5.de pꝛeſcrip. 20
Statuta que poſt certũ tẽpus non admittunt creditoꝛem ad agendũ an valeant quin ſaltem poſſet agi in foꝛo eccleſiaſtico.ibi.nu.6.⁊.8.
7 Statutum alteri pꝛeiudicatiuum eſt ſtrictiſſime intelligendum etiã ſi ſit appoſitum iuramentum.in.c.in noſtra.nu.3.de iniur. 167
Statutum an poſſit fieri pꝛeiudicatiuum iurium que reſpiciunt omnes de vniuerſitate vt ſingulos.ibi.nu.5.
Statutum ſi tranſiuit in vim contractus an ſit amplius reuocabile etiam circa ſubditos.ibi.nu.6. 168
Statutũ qđ cõtra inſtrumẽtum publicũ nõ admittatur exceptio vel cõtra ſniam vl' cõtra inſtrm ⁊ cõfeſſionatũ poterit opponi inſtrm nõ publicũ vel nõ cõfeſſionatũ vel nõ eſſe latã ſniam ſ3 an poſſet opponi inſtrumentũ eſſe ſimulatũ.in.c.itẽ cum quis.nu.6.⁊.7.de reſti.ſpo. 172
Statutum excludens omnem exceptionem non tollit officium iudicis ſecus ſi tollat omnem defenſionem.ibi.nu.8.
Statutum tollens omnem defenſionem non tollit quin poſt ſolutionem quis poſſit repetere.ibi.
Statutum eſt intelligendum ita vt minus ledat quã ſit poſſibile tertio in iure communi.in.c.el.ij.nu.2.3.4.de verb.ſigni. 205
Statuta debent intelligi quod aliquid addant iuri communi.ibi.n.3.
Statuta ſunt ſtrictiſſime intelligenda ne quis damnum indebite patiatur.ibi.nu.4.
Statuta ſi reddũꝛ dubia ſtatuẽtes non pñt illa interpꝛetari q2 functi ſunt ipſoꝛũ officio ſed recurriꝛ aut ad populũ vel ad iudicẽ.ibi.nu.7.
Statuentes an ⁊ qñ poſſunt a ſtatuto a ſuperioꝛe cõfirmato diſcedere ⁊ redire ad ius commune.in.c.cum acceſſiſſent.nu.2.de conſti. 25
Statutum ſi concernit fauoꝛem publicum non põt illi renũtiari.ibi.
Statutum tollitur ſi per ſtatuentes vel eoꝛũ ſucceſſoꝛes fiat aliquis actus contrarius ipſi ſtatuto etiam quod ſit vnus actus.ibi.nu.3.
3 Statutum quando tranſiuit in vim contractus non poteſt ampliꝰ reuocari.in.c.nouit ille.nu.25.de iud. 34
7 Statuta condere eſt quid quod poteſt delegari.in.c.grauem.nu.1.de ſen.excom. 196
Statuentes contra libertatem eccleſiaſticam ſunt ipſo iure priuati feudis eccleſiaſticis.ibi.nu.4.
7 Statuta facientia mentionẽ de conuictis nõ verificãtur in deficientes ſe purgari l3 illi reputentur conuicti.in.c.inſinuatũ.nu.6.de ſimo. 80
Statuta non recipiunt interpꝛetatos vel fictos intellectus.ibi.
Statuta recipiunt interpꝛetationem a iure communi niſi ius procedat per impꝛopꝛietatem vel fictionem.ibi.
Statuta an ⁊ quando ⁊ qualem recipiunt interpꝛetationem.ibi.
4 Statutũ ꝙ habeatur ꝓbet intelligiꝛ de fama q̃ traxit oꝛiginẽ a quibuſdã indicijs que mouerũt populũ.in.c.veniens ad nos.nu.9.de teſti. 46
3 Statutũ ꝙ contumax habeatur pꝛo confeſſo ſimpliciter de iure communi.in.c.veritatis.nu.29.de dolo ⁊ contu. 207
4 Statutũ ꝙ ſuccedat naturalis nõ v3.in.c.in pñtia.nu.22.de pꝛob. 15
Statutum ſi iudex non terminauerit cauſam intra certum tempus puniatur non habet locum ſi hoc non fuerit petitum a parte.ſ.vt cito terminetur.in.c.quia nonnulli.nu.16.de reſcrip. 91
6 Statutum puniẽs faciẽtes tractatũ habet locũ licet tractatus ille nõ peruenerit ad effectum.in.c.tua nuper.nu.6.de his que fi.a pꝛela. 9
Statutum quod femina non poſſit teſtari vel alios contractus facere ſine conſenſu duoꝛum pꝛoximoꝛum non h3 locum quando femina diſponit ad pias cauſas.in.c.relatum.el.j.nu.5.de teſta. 120
Statutum laicoꝛũ impediẽs liberã diſpoſitionẽ ꝓ anima nõ valet.ibi.
Statutum ꝙ bona non poſſint alienari in foꝛẽſes vel in nõ ſubditos non vendicat ſibi locum dum alienantur in eccleſiam.ibi.
Statutum ꝙ niſi teſtamentum inſinueꝛ intra ſex menſes ſit nullũ qđ non habet locum qñ vel clericus vel eccleſia inſtituunꝛ.ibi.nu.6.
1 Statutũ factũ a capitulo cõtinẽs priuatã vtilitatẽ tollit antiquũ cõſuetudinẽ continentem fauoꝛẽ eccleſie.in.c.cũ M.nu.2.de conſti. 26
1 Statutum laicoꝛum etiam peccatum moꝛtale nõ nutriens nullo modo in nullo foꝛo debet ſeruari cõtra clericos.in.c.eccleſia ſancte Marie.nu.1.⁊.nu.24.de conſtitu. 30
Statuta laicoꝛum reſpectu eccleſiarum ſolus papa poteſt cõfirmare: ⁊ non alius pꝛelatus.ibi.nu.5.
Statutum pꝛeſumens contractum eſſe vſurarium ex certis coniecturis non valet.ibi.nu.18. 31
Statutum laicoꝛũ compꝛehendit clericos in fauoꝛabilibus: ſecus in pꝛeiudicialibus.ibi.nu.25. 32
Statutum ꝙ ſtantibus maſculis filia femina non ſuccedat an ⁊ quãdo excludat monialem.ibi.
Statutum dicens qđ pꝛimogenitus ſuccedat patri an excludat ſecungenitum qui eſt clericus.ibi.
Statutum ꝙ ſtantibus maſculis femine non ſuccedant compꝛehendit clericos maſculos.ibi.
Statutum laicoꝛum inducens merũ fauoꝛẽ clericis valet.ibi.num.26
Statutum dictãs ꝙ verba debẽt intelligi nullo extrinſecꝰ intellecto intelligiꝛ ꝙ vba debẽt intelligi ex ꝓpꝛio ſignificatu nõ ſm cõem vſu3 loquendi:ſecus ſi dicat quod debent intelligi pꝛout iacent.nam tunc intelligiꝛ ſm cõem vſum loquẽdi.in pꝛoe.Greg.nu.10.in ſi.⁊.12. 4
5 Statuta iniqua qñ ſiũt poteſt vnuſquiſq; cõtradicere vel appellare ſi ue pꝛetendat intereſſe ſiue non.in.c.conſuluit.nu.5.de appel. 104
6 Statutũ ꝙ vir certã partẽ dotis lucreꝛ vxoꝛe decedẽte ſine liberis nõ h3 locũ in ſponſa moꝛtua.in.c.ex publico.nu.7.de conuer.coniug. 167
1 Statutum largiſſimum interpꝛetatur ad hoc vt euitetur coꝛrectio iuris communis.in.c.cum dilectus.nu.6.de conſue. 99
Statuti verba dubia debent interpꝛetari vt minus ledant ius cõmune ꝙ ſit poſſibile.ibi.nu.21. 94

3 Statutum quod ſi quis perſonaliter fecerit nō verificatur in faciente facere.in.c.expoſuit nobis.nu.12.de dila. 137

6 Statutum puniens delictum commiſſum in eccleſia non vendicat ſibi locum in baſilica quia prima eſt conſecrata ſecunda non.in rubꝛ.n.3.de conſecra.eccle.vel alta. 207

1 Statutum excludens omnem exceptionem cōtra inſtrumentum publicum vel cōtra ſententiam non excludit quin poſſit excipi ꝙ inſtrumentum non eſt publicum vel quod ſententia non eſt ſententia.in ca.licet de vitanda.nu.11.de elec. 124

Statuta quod liceat occidere conſanguineos ad vindictam ſunt licita.in.c.fin.nu.3.de conſue. 103

Statutum quod bannitus poſſit impune offendi valet.ibi.nu.4.

1 Statutum preſumitur iniquum quando ſtatuentes nolunt obſeruare:in.c.cum omnes.nu.2.de conſtitu. 2

Statutum continens iniquitatem an ſit ipſo iure nullum ⁊ ſunt opi. ibidem.

1 Statutum vel lex ad hoc vt liget an requirat lapſum duorum menſium.in.c.cognoſcentes.nu.7.de conſti. 18

1 Statutum dicens quod eligendus in canonicum ſoluat aliquid eſt ſimoniacum quando eligitur tempoꝛe receptionis.in.c.cum. M.n.25.de conſti. 28

3 Statutum quod poteſtas teneatur in pꝛincipio officij aliquis facere poteſt illud facere vſque ad dimidium tempoꝛis.in capi.quoniam.n.5.de ferijs. 138

1 Statutum vtrum valeat quod propter neceſſitatem quis poſſit vendere rem laici non eccleſie quam forte habet in emphyteoſim.in.c.que in eccleſiarum.nu.8.de conſti. 23

2 Statutum quod vicini teneantur capere malefactoꝛem ſub certa pena intelligitur ſi vicini poſſunt adhibita eoꝛuꝫ diligentia.alias ſecus.in.c.cum ſicut.nu.7.de eo qui mit.in poſ. 214

Statutum quod intra tantum tempus debeat cauſa expediri ſub certa pena intelligitur ſi non eſt impeditus ex cauſa expedire.ibi.

4 Statutum quod credatur inſtrumento pꝛiuati non valet.in ca.cum P.nu.8.de fide inſtru. 112

2 Statutum qđ filia dotata ⁊c.non habet locum in illa que nupſit ſine dote inuito patre.in.c.accedens.nu.6.de pꝛocu. 141

3 Statutum quod aliquis citetur perſonaliter vel domi non intelligitur de alternatiua oꝛdinis ſed de alternatiua electiue:ſecus ſi hoc dicat aliqua lex.in.c.cauſam.nu.9.⁊.5.de dolo ⁊ contu. 197

Statutum debet intelligi ſecundum commune.ibi.nu.10.

Statutum quo caſu debet intelligi vt aliquid addat iuri cōmuni.ibi.

3 Statuta debent intelligi in caſu vero ⁊ pꝛopꝛio.in.c.j.nu.13.de eo qui mit.in poſ. 213

1 Statutum imponens penā vendenti imponit etiam ementi.in pꝛoe. Grego.nu.20. 7

2 Statutum tollens exceptiones non tollit officium iudicis.in.c.ex parte.el.ij.nu.6.de offi.deleg. 78

1 Statutum ſecundum non pꝛimum vbi cauetur aliquid pꝛeciſe obſeruandū non valet niſi de pꝛimo fit ſpecialis mentio.in.c.ex.parte.nu.5.de reſcrip. 45

3 Statuentes poſſunt venire contra ſtatutum etiam per ſuperioꝛem cōfirmatum licet contineat talem materiā ꝙ ſine ſuperioꝛe ſtatutuꝫ nō valuiſſet.in.c.cum.M.nu.6.de conſt. 27

6 Statuta epiſcopi nō valent ſine conſenſu capituli ſufficit tamen cōſilium capituli ſine conſenſu expꝛeſſo.in.c.quanto .nume.4.de his que fi.a pꝛela. 67

3 Statuta intelliguntur ſecundum communem vſum loquēdi.in.c.cauſam que.el.j.nu.2.de iud. 24

1 Statutum an ⁊ quando debeat interpꝛetari ſecundum ius cōmune.in.c.cauſam que.nu.6.de reſcrip. 60

3 Statutum quod cauſa tractetur contra equitatem canonicam non valet.in.c.dilecti filij.nu.9.⁊.10.de iudi. 21

6 Statutum pꝛeceptum vel lex ſiue conſtitutio pꝛohibitoꝛia ⁊ nō conditionalis obligant ſemper ⁊ ad ſemper.i.omni tempoꝛe.in rubꝛi.n.2.de decimis. 143

4 Statutum annullans iuramentum an valeat ⁊ an obligetur iurans ſtante dicto ſtatuto.in.c.cum contingat.nu.10.de iurein. 157

Statutum laicoꝛum non valet quod ex aliquo facto vel geſto contractus pꝛeſumitur vſurarius.ibi.n.12.

1 Statutū laicoꝛū ſpecifice diſponens de eccleſijs ſeu eccleſiaſticis perſonis ſeu rebus earum non valet etiam in fauoꝛem ipſarū ſecus quando ſtatutum in genere loquitur.in repetitio.c.eccleſia ſancte Marie.nu.26.de conſtitu. 36

Statuentes contra libertatem eccleſiaſticam quas penas incurrant.ibi.numero.27.

Statuta illa ſunt contra libertatem eccleſiaſticam ex quibus clerici efficiuntur timidioꝛes.ibi.nu.28.

Statutum ſi ponit extra pꝛotectionem communis omnem declinatē foꝛum poteſtatis an ſit contra libertatem eccleſiaſticam ⁊ an intelligatur de clericis.ibi.nu.28.

Statutum ꝙ clerico declinante iuriſdictionem poteſtatis conſanguinei teneantur ſoluere penam non valet.ibi.nu.29.

Statutū laicale dans licentiā cōductoꝛibus poſſeſſionū vt libere poſſint eas dimittere nō extēdit ad ꝯductoꝛes rerū eccl'iaſticaꝝ.ibi.n.30.

Statutū laicoꝛum nō poteſt minuere vtilitatem pꝛelatoꝛum vel eccleſiarum quam percipere conſueuerunt ab ipſis laicis per liberū acceſſum ad eoꝛum molendina talis enim libertas nō poteſt ſtatuto laicoꝛum impediri indirecte ſubditos aggrauando.ibi.nu.31.

Statutum laicoꝛum ꝙ pꝛioꝛ ⁊ fratres ſancte trinitatis poſſint petere ⁊ exigere ⁊ diſtribuere legata ad pias cauſas valet.ibi.nu.32.

Stante ſtatuto ꝙ clericus litigans in foꝛo ſeculari id habeat ⁊ non plus quod haberet laicus in foꝛo eccleſiaſtico ſic in foꝛo ſeculari ſint ſtatuta inter laicos fauoꝛabilia quibus de facto non poſſint vti clerici pꝛopter ſtatutum an iſtud dicatur contra libertatem eccleſiaſticam. vbi.ꝙ non.ibi.nu.33. 37

Statutum excludens a ſucceſſione ſecundogenitum ſtante pꝛimo excludit illum etiam clericum effectum.ibi.nu.34.

Statutum quod ingrediens monaſterium non ſuccedat non valet. ibidem.nu.35.

Statutum quod pꝛimogenitus ſuccedat non pꝛeiudicat ſecundogenito qui erat clericus ante ſtatutuꝫ.ibi.nu.36.

Statutum non loquens ſpecialiter de ingredientibus vel ingreſſis monaſterium ſed generaliter ꝙ mulier non ſuccedat extante maſculo excludit etiam mulierem monacham ſi aſſumpſit monachatum poſt ſtatutum:ſecus ſi ante.ibi.

Statutum quod non petens debitum per tantum tempus nō poſſit amplius petere quomodo intelligatur ⁊ an liget clericos.ibidem.

Statutum laicoꝛum inducens merum fauoꝛem clericis quando valeat.ibi.nu.37.

Statutum quod femina non poſſit teſtari vel ſe obligare ſine pꝛeſentia duoꝛum agnatoꝛum non compꝛehendit caſum qñ mulier teſtaretur ad piam cauſam vel donaret eccleſie.ibi.nu.38.

Statutum quod niſi teſtamentum inſinuetur intra ſex mēſes ſit nullum non habet locum quando clericus vel eccleſia inſtituuntur.ibid. numero.39.

Statuta loquentia de inſtrumentis guarentigiatis executioni mandandis an habeat locum in vtroque foꝛo ⁊ in perſonis eccleſiaſtici. ibidem.nume.40.

Statutum ꝙ ſolutio debiti non poſſit pꝛobari per teſtes nō ligatur clericus volēs debitum pꝛobare per teſtes etiam ſi cauſa tractetur in curia ſeculari.ibi.nu.42. 38

Statutum ſi concernit ſolennitatem actus adhibendum tempoꝛe cōtractus ſiue ſit ſtatutum clerici ſiue laici vitiabitur actus ſolennitate non ſeruata.ibidem.

Statutum irritans ceſſionem ⁊ actionem factam nobili cōtra populaTē trahitur ad ceſſionem factam nobili per eccleſiam.ibi.

Statutum quod res dotalis non valeat alienari extenditur ad alienationem factam in clericum qꝛ concernit rem.ibi.nu.46.

Statutum concernens perſonam iubendo vt aliquid faciat poſt contractum puta vt appꝛehendat poſſeſſionem vel quid ſimile non ligabit clericum.ibi.nu.47.

Statutum quod dominus rei pignoꝛate ipſo inſcio non recuperet a iudeo niſi ſoluto debito non nocet clerico nec alteri non ſubdito. ibi. numero.49.

Statutuꝫ laicoꝛum in modo pꝛocedendi in cauſis non ligat iudicem eccleſiaſticum etiam qñ laicus litigat coꝛam eo.ibi.⁊ nu.50.⁊.47.

Statutum quod non ligat clericum non ligabit in eius fauoꝛem.ibi. numero.53.

7 Statutum de lucranda dote vel donatione pꝛopter nuptias an valeat.in.c.donatio.nu.6.de donatio.inter vi.⁊ vxo. 53

Statutum ꝙ lis non trahatur vltra certū tempus trahetur vlterius per examinationem teſtium commemoꝛantium in longinquis partibus.in.c.venerabilis.nu.10.de iudi. 45

3 Statutum ꝙ victus victoꝛi cōdemnetur in expenſis operatur vltra ius vtile expenſe petantur pꝛincipaliter etiam poſt ſententiam.in.c.j.n.10.de plus peti. 151

7 Statuto ſi cauetur ꝙ ſtetur iuramento alicuius officialis ſuper maleficio intelligendum eſt niſi per teſtes pꝛohibetur contrarium. in ca.continebatur.nu.7.de deſpon.impu. 13

3 Statuta foꝛi ſeruantur in iudicioꝛum pꝛeparatoꝛijs vbi iudiciū exercetur.in.c.qualiter ⁊ quando.nu.3.de iudi. 41

6 Statuentes ſi faciunt ſcienter actum contrarium ſtatuto videntur illud ſtatutum reuocaſſe.in.c.ad audientiam.numero.9.de clericis nō reſiden. 22

Statutum ꝙ pꝛo contractu ſoluatur gabella ſi ab vna partium ſoluitur ⁊ ab alia non contractus valet pꝛo parte qui ſoluit.in.c.ſi.nu.12.vt lite non conteſt. 113

6 Statutum dubium recipit interpꝛetationem a cōmunibus regulis ſuis.in.c.ad audientiam.nu.9.de eccle.edifi. 202

2 Statutum puniens legentē inſtrumentū an cōpꝛehendat illū q legit

mentaliter.in proe.Grego.nu.15. 4
7 Statutum probibēs acquiſitionem non probibet acquiſita retinere. in.c.iudei.nu.2.de iude.⁊ ſarra. 95
6 Statutum vel conſtitutio ab inferiore ab imperatore ſiue contineat damnum ſiue fauorem eccleſie non cenſetur approbata niſi expreſſe approbetur.in.c.is qui.nu.20.de ſolu. 103
7 Statutum noue pene inductiuum non extenditur ad ſubditos extra territorium deliquentes.in.c.j.nu.8.de rapto. 118
Statuens non poteſt incidere in penas ſtatuti qđ ipſe fecit.ibi.nu.12
6 Statutum non valet diſponens quod ciuitas non obligata dare eccleſie illud qđ conſueta erat dare puta oblationes ⁊ ſimilia.in.c.abolende.nu.8.de ſepul. 129
6 Statutum loquens de boneſtate regulariter non ligat contra facientes.in.c.j.nu.7.de vi.⁊ bone.cleri. 3
6 Statuentes contra eccleſiaſticam libertatem ſunt ipſo facto excommunicati.in.c.cum laicis.nu.2.de reb.eccle.alie. 77
Statutum laicorum licet non ſit contra libertatem eccleſie adbuc nō ligat clericos.ibi.nu.3.
3 Statutum qđ ne quis preſumat intelligitur nomine proprio: ſecus alieno.in.c.ij.nu.6.de iudi. 8
3 Statutum ꝙ pena applicetur beredibus offenſi babet locū in profeſſo offenſo ⁊ applicantur vel filio ſi erit beres vel monaſterio ſi erit beres.in.c.in preſentia.nu.47.de proba. 18
7 Statutum faciens mentionem de committente delictum non comprebendit preſtantem opem.in.c.culpa.nu.2.de iniur. 178
6 Statutū vel cōſtitutio cōtinēs id qđ cōtinet ius cōe excludit illos caſus quos excludit ius cōe.in.c.cū dilectus.nu.5.de cleri.non reſi. 21
Statutum preter vel contra ius commune nunꝙ verificatur in caſu ficto alias aliquando ſic.ibi.⁊ in.c.ſeq.in.ij.no.
6 Statutum iuramento firmatum an poſſit per ſtatuentes tolli ⁊ an incidant in periurium.in.c.dilecto.nu.10.17.⁊.19.de preben. 34
Statuta alicuius collegij licet ſint confirmata a ſuperiore nibilominus poſſunt collegiati contrauenire.ibi.
7 Statuta contra libertatem eccleſiaſticam quādo dicantur.in.c.nouerit.nu.2.de ſen.excom. 195
4 Statuto ſtante quod mulier non poſſit cōtrabere ſine conſenſu duorum propinquorum non potuerunt iſti conſentire ad eorum commodum.in.c.ſicut noſtris.nu.5.de iureiu. 154
6 Statutum an plus operetur aliquando quam conſuetudo.in.c.ex parte aſtenſis.nu.9.de conceſ.preben. 61
7 Statuta recipiunt interpretationem a iure communi.in ca.mulieres.nu.13.de ſen.excom. 181
Statutum puniens delictū intelligiẗ de delicto cōſummato.ibi.n.14.
Statuta laicorum mere fauorabilia comprebendūt etiam clericos.in c.conſtitutus.nu.4.de reſti.in integ. 162
Statutum laicorum qđ extantibus maſculis ⁊c.non excludit maſculos clericos.ibi.
7 Statutum vel conſuetudo quod pro omnium delicto imponatur pene pecuniaria non valet.in.c.licet.nu.5.de penis. 169
7 Statutum quod agnati excludant feminas babet locum ſi agnatus ſit clericus.in.c.j.nu.8.de ope.no.nun. 150
6 Statutū loquēs de quibuſdā religioſis an extenditur ad alios niſi extenſio fiat per ſuperiorem.in.c.quod quibuſdam.nu.2.de fideiuſſo. 99
5 Statutū ꝙ ſi qs nō petierit debitū ītra tm̄ tp̄s qđ cadit a iure ſuo vel vlterius non audiaẗ an valeat.in.c.ſi.nu.9.13.18.⁊ ſeq.de preſcrip. 44
Statutum dicens quod in tali caſu nulla currat preſcriptio non excludit preſcriptionem longiſſimi temporis.ibi.nu.55. 47
7 Statutum an valeat ſuper dotium reſtitutione.in.c.de prudētia.n.6.de dona.inter vi.⁊ vo. 50
3 Statutū imponēs penam iudici nō terminanti cauſas intra tm̄ tp̄s debuit intelligi ſi pars boc petijt.in.c.finē.nu.34.de dolo ⁊ cōtu. 202
2 Statutum quod tranſiuit in contractum an poteſt reuocari niſi ex magna cauſa.Ant.in.c.dilectus.nu.7.de tem.ordi. 39
6 Statuta laicorū quantūcunꝗ generalia nō ligāt clericos,exēplū ꝙ inſtr̄a guarētigiata ſtatim exequentur nā laicus contra clericū nō poterit buiuſmodi executionē obtinere.in.c.tua.nu.9.de decimis. 150
9 Statutum vel conſtituo diſponens id quod ius commune an tollaẗ ſublato iure communi.in.c.ſi.nu.4.de obſerua.ieiu. 219
4 Statutū allegās nō teneẗ illud ꝓducere nec extrauagātē publice notā ſʒ cōſuetudinē dʒ probare.in.c.paſtoralis.nu.2.de fide inſtru. 105
4 Statutū ꝙ valeat teſtm̄ cū duobꝰ teſtibꝰ vʒ.in.c.ij.nu.9.de ꝓba. 3
3 Statutum quod declinans iuriſdictionem poteſtatis puniatur non comprebendit clericos.in.c.ſi diligenti.nu.34.de fo.compe. 76
7 Statutū epi ꝑ ꝙ cōuincaẗ vſurariꝰ ꝑ vnū teſtē vł ꝑ plures ō auditu vł ꝑ eiꝰ cōfeſſionē extraiudicialē nō vʒ.i.c.cū i dioceſi.nu.7.de vſu. 129
5 Statuta loquentia in pignore non babent locum in bypotbeca in factis odioſis.in.c.cum aliquibus.nu.6.de reiu. 53
2 Statutum tollens exceptionem debet intelligi niſi pars vellet incōtinenti probare.in.c.ſuper eo.nu.6.de offi.delega. 89
7 Statutū quo cauetur vt excōmunicatus ſoluat certuʒ quid ſingulis mēſibꝰ qbꝰ ſteterit excōicatꝰ an valeat.in.c.ad aures.nu.5.de ſimo. 83
7 Statutum exigens penam pecuniariam pro bomicidio eſt irrationabile.in.c.referente.nu.2.de delic.pue. 136
2 Statutū puniens conuictū tali pena non cōprebēdit illū qui reputatur conuictus ex boc ꝙ non ſe purganit.in.c.inter.nu.6.de priui. 102
Statutum puniens delictum intelligitur de delicto perfecto.ibi.
6 Statutum quod poteſt eſſe fauorabile ⁊ odioſum reſpectu fauoris extenditur reſpectu vero odij reſtringitur.in.c.j.nu.10.de locato. 86
Statutum etiam penale concernens executionem actus porrigit vires ſuas etiam ad actus preteritos.in.c.cum tu.nu.3.7.de vſu. 24
2 Statuta legati durāt etiā legatiōe finita.in.c.ſi.n.1.⁊.2.de offi.le. 109
Abb.in.c.irrefragabili.§.j.in gl.pe.de offi.ordi.
Statuta facta ab babentibus iuriſdictionem ad tempus durant etiā finito tempore.ibi.nu.2.
Statuta legati epiſcopi marcbionis ⁊ ſimilium ſunt ius pretorium ⁊ non ius ciuile ⁊ actiones ex eis deſcendentes ſunt annales.ibi.nu.8.
Statuta facta a populo ſunt ius ciuile.ibi.
Statuta facta a prioribus aliquando ſunt ius ciuile ⁊ aliquando ius pretorium.ibi.
5 Statuta laicorū cōtra ius canonicū non valēt in terris eccleſie intellige circa concernentia animas ⁊ fauorē eccleſiaſticū qꝛ talia ſtatuta in nullo loco mundi valerent.in.c.ſi duobus.nu.7.de appel. 62
Statutū ꝙ donec reſtituaẗ dos mulieri ſo.ma.teneatur beres mariti certū qđ dare vt poſſit inde ſe alere vʒ eo caſu quo teneẗ beres ipſam alere donec reſtituerit dotē,alˀs ſecus.in.c.ſalubriter.nu.5.de vſuc. 115
Statutum intelligitur factum a populo ſi interrogatur populus an ſit facienda aliqua res ⁊ acquieſcat.in.c.oſius eps.nu.1.de elect. 118
6 Statutum diſponens illud idem quod ius commune an ſit ſtatutuʒ.in rub.nu.4.de reg. 155
5 Statutum loquens de actu iterato verificatur in geminatiōe actus.in.c.tua nobis.nu.5.de appel. 134
6 Statutū cōtinēs id qđ ius cōe excipiēs plures caſus nō per boc includit alios caſus a iure exceptos.in.c.ad audiētiā.nu.2.de cle.nō reſi. 23
5 Statuta quamtuncunque odioſa ſunt interpretāda vt aliquid operētur vltra ius commune.in.c.paſtoralis.nu.2.de appel. 120
Statutum tollens appellationem a ſententia intelligitur a diffinitiua tantum quia appellatione ſententie venit diffinitiua.ſi vero tollit appel.ſimpliciter tunc intelligitur ab omni ſententia.ibi.nu.6.
2 Statuta laicorū cōtra leges imperatoris valent ſed ſtatuta clericorū contra canones nō valēt.Ant.de bu.in.c.j.nu.3.de tranſla.prela. 17
6 Statutum faciens mentionem de appellatione non comprebēdit appellationem extraiudicialem in odioſis.ſecus in fauorabilibus.in.c.cum ſit romana.nu.5.de appel. 90
7 Statutum quantuncunꝗ generale reſtringitur ad babiles ⁊ ſubditos ratione poteſtatis ſtatuētis.in.c.a.nobis.nu.4.de ſen.excom. 184
Statutum laicorum imponens penam proroganti iuriſdictioneʒ poteſtatis non extenditur ad clericos.ibi.
Statutum quod non poſſint vēdi immobilia in non ſubditos non extenditur ad clericos non ſubditos.ibi.nu.5.
Statutum certi loci apponens certam penam an afficit non ſubditos delinquentes in loco data ſcientia ſtatuti.ibi.nu.6.
Statutum an liget non ſubditos delinquentes in loco ſtatuti ⁊ ignorantes ſtatutum.ibi.nu.9.
Statutum vel ſententia an babeat vires vltra tempus diſponentis ſtatuentis vel iudicantis.ibi.nu.12. 185
Statutum factum a capitulo ſede vacante durat etiam citato epiſcopo niſi expreſſe reuocet.ibi.
6 Statutum quod mulier nō contrabat ſine conſenſu propinquorum ſi nolunt conſentire non moti ex iuſta cauſa poterit iudex preſtare cōſenſum.in.c.fraternitatis.nu.3.de cler.non reſi. 21
1 Statutum recipit interpretationem a iure communi.⁊ ſi eſt eccleſiaſticum recipit interpretationē a iure canonico: ſi eſt laicorum ⁊ iure ciuili.in.c.ex literis.nu.5.de conſti. 39
6 Statutum penale extenditur etiam ad additionem factam predicto ſtatuto.in.c.de multa.nu.18.de preben. 36
☞ Corſe.Ego adduco Lapū quē refert ⁊ ſequiẗ.d.Cardi.in.c.ſtatutū.in.iij.col.in ver.tertio opp.vbi dixit ꝙ ſi alicui ſtatuto ſit aliqua additio idē iuris intelligiẗ repetitū in additione qđ erat in ſtatuto quo ad penā ⁊ quo ad alia.qđ ſing.eſt notā.ſm.d.Card.ibi:⁊ eſt ratio qꝛ id qđ venit per modum addendi ſit pars illius cui additur.l.ſed ſi manēte.ff.de preca.ibidē diciẗ in iuriſdictiōe prorogata qꝛ babet naturam prime,vt no.de offi.deleg.c.P.⁊.G.Ego alias in notabilibus meis in litera.A.ſuper verbo additio,dixi quod boc videbatur valde durum ⁊ rigoroſum,⁊ allegabam gl.in.d.cle.quoniaʒ.§.ſi.in ver.ſanctioni.vbi ſanctio illa eſt penalis ⁊ papa facit additionem illi ſanctioni.⁊ tamen gl.ibi dicit quod illa additio non erit ſanctio,quaſi velit quod cum ſanctio ſit penalis additio nō erit penalis adeo ꝙ pena appoſita in ſanctione non videtur babere locum in additione.per no.iij.diſt.in ſumma.erit autem in additione locus pene arbitrarie ex quo certa nō ſtatuitur.de offi.leg.c.de cauſis.l.j.§.ait pretor.ff.de iure deliberā.l.j.§.expila

ſ.expilatores.ff.de effra.ꝛ expil.nã pena nõ dꝫ excedere ꝓpriũ caſuꝫ. §.pene.de peni.di.j.ꝛ odioſa reſtringi debẽt nõ ampliari.ff.de re.iu.li. vj.c.odia.l.cũ quidã.ff.de libe.ꝛ poſthu.cũ ſi.Addo ꝙ ſin.dixit Joã. an.in.c.diſpẽdia.de reſcri.li.vj.ꝙ ex idẽtitate rõnis dꝫ extẽdi cõſtitutio ſꝫ nõ pena cõſtitutiõis.refert ꝛ ſequit̃.d.Abb.in.c.j.de loc.nu.13. Itẽ pena nõ dꝫ imponi niſi a iure exprimat̃ gl.ꝛ ibi Ab.in.c.ſi.de iure pa.n.8.gl.xv.q.viij.in ſum.tex.i.l.at ſi qs.ſ.idẽ labeo.in ver.cũ i eũ pena ſtatuta nõ ſit.ff.de reli.ꝛ ſum.fu.opti.facit tex.i aut.de nõ eli.ſcdo nu.in pñ.ver.nõ eſt.l.tale qd dicẽs.ꝛ dixit.d.Abb.in.d.c.ſi.ꝙ pena nõ dꝫ extẽdi ꝑ idẽtitatẽ rõis.ꝑ.d.§.pe.facit ꝙ no.Jo.an.in regula odia. ꝛ in regula in penis.de re.iu.li.vj.cũ ergo in additiõe facta ad ſtatutũ nulla mentio ſit de pena:ergo nõ dꝫ imponi.ipõit̃ ergo pena extraordinaria.ꝑ.d.c.de cauſis.cũ ſi.tñ pro cõcordia putaui ſic poſſe dici ꝙ aut ſtatuẽs apponit aliqð verbũ in additione ꝙ eſſet repetitiuuꝫ oim ꝑcedẽtiũ ꝛ exiſtẽtiũ in ſtatuto.ꝛ tũc pena vr̃ repetita ꝛ etiã alia ꝛ ita ꝓcedat gl.ꝛ cõis opi.ſcribẽtiũ i.d.c.de multa.ꝛ opi.Lap.ꝛ Ca.i.d.cle. ſtatutũ,aut nõ opponit̃ aliqð v̓bũ repetitiuũ.ꝛ tũc ſec⁹ ꝛ ꝓcedat opi. gl.ꝛ doc.i.d.cle.qm̃.§.ſi.in v̓.ſanctiõi.ꝛ credo hãc ꝯcordiã iuri ꝛ eqtati cõſonã eẽ.ꝛ vident̃ eã ſentire do.i.c.de multa.ꝛ de v̓bo addere:vide Alb.de roſa.i ſuo dictionario in v̓.addere.cũ ꝯcor.de qb⁹ vt ibi ꝑ eũ.

6 Statuta diſponentia circa iuramentuꝫ ſunt ipſo iure nulla.in.c.tua. nu.8.de deci. 150

1 Statutum laicorum conuincens vſurarios ex certis coniecturis non valet.in.c.que in eccleſiarum.nu.10.de conſtitu. 24

1 Statuta cõdere eſt iuriſdictiõis.i.c.cũ cõſuetudinis.n.6.de cõſue. 101

4 Statutum allegans non tenet̃ edere totuꝫ volumen ſtatutorũ ꝛ qd in inſtrumento.in.c.contingit.nu.2.de fide inſtru. 101

3 Statuta requirentia ſolẽnitates in cõtractu nõ habent locum in cõtractu ad pias cauſas celebrato ſed an in geſtis per clericos.in.c.qð clericis.nu.16.23.26.ꝛ.29.de fo.compe. 68.ꝛ ſeq.

1 Statuta loquẽtia de iſtr̃is guarẽtigiatis executioni mãdãdis habet locũ i vtroqꝫ foro ꝛ in pſonis eccleſiaſticis.i.d.c.qð clericis.n.18.e.ti.

Statutum prohibens quoſdam contractus ligat etiam clericos cum laico contrahentes.ibi.nu.28.ꝛ.30. 69

Statutum loquens de rebus non extenditur ad res clericorum nec forentium.ibi.nu.33.ꝛ.34.

Statutũ laicorum in modo procedendi in cauſis non ligat iudicem eccleſiaſticum etiam quas laicus litigat coram eo.nu.32.ꝛ.35.

Statutũ qð nõ ligat eccleſiã minime in eius fauorẽ ligabit.ibi.n.38.

Statutum qð emanauit ante clericatum ligat clericos qñ ius agendi cauſatur ex facto clerici.ibi.nu.13.ꝛ.39.

Statutum quod ſtantibus maſculis femina nõ ſuccedat:an habeat locum in femina ingreſſa monaſterium.ibi.nu.40.

Statutum qð ingrediens religionẽ non ſuccedat non valet.ibi.

Statutũ ꝙ ſtãtibus maſculis vſqꝫ ad talẽ gradũ femina nõ ſuccedat habet locũ ſi vltra illũ gradũ reperiat̃ maſculus clericus.ibi.nu.42.

Statutum laicorum in fauorem eccleſiarum an valeat.ibi.

Statutum ꝙ non petens debitum per tantũ tẽpus non poſſit ãpli⁹ petere quomodo intelligat̃,ꝛ an liget clericos ꝛ quid de ſtatuto preſumente ſimulationem contractus.ibi.nu.43.ꝛ.44. 69.et ſeq.

6 Statutorũ trangreſſor ꝛ ea non obſeruans ex cõtemptu peccat mortaliter.in rub.nu.12.de obſer.ieiu. 218

7 Statutum ꝙ quicũqꝫ duxerit hominẽ ligatuꝫ lucratur tantum:non valet niſi ille ſit hoſtis ciuitatis ſtatuentis.in.c.j.nu.1.de fur. 121

5 Statutũ ꝙ declinãs iuriſdictionẽ ſecularẽ tãꝙ cleric⁹ dꝫ itra tm̃ tp̃s docere de ſuo clericatu:nõ valet.in.c.cũ ſit romana.nu.11.de app. 90

7 Statutariã penam an incurrat ille qui mitius punitur ex aliquo delicto.c.referẽte.nu.4.de delic.pue. 137

5 Statutũ loquẽs de muliere vt nõ poſſit cõtrahere nõ extẽdit̃ qn poſſit quaſi ꝯhere ꝛ ſic hereditatẽ adire.in.c.qua frõte.nu.4.de ape. 101

6 Statutũ puniẽs delictum cõmiſſum intra decem annos an comprehendat qui eſt in decimo anno.in.c.j.nu.4.de cle.coniuga. 14

6 Statutum vel conſtitutio ligans clericum ad quotidie celebrandũ non valet.in.c.conſuluiſti.nu.1.de cele.miſ. 209

7 Reuocato ſtatuto nõ cẽſet̃ reuocat⁹ effect⁹ iã cauſat⁹ ꝑ ſtatutũ nec approbatus act⁹ ꝯ antiquũ ſtatutũ.in.c.nõ dꝫ.n.14.de cõſ.ꝛ affi.34

1 Statutũ factum a nõ habente poteſtateꝫ eſt ipſo iure nullũ.in.c.que in eccleſiarum.nu.1.ꝛ.10.de conſti. 23

Statuta laicoruꝫ non poſſunt diſponere aliquid ſuper rebus eccleſie licet aliquo reſpectu ipſe res ſpectent ad laicos.ibi.n.2.

Sterilitas non cõſyderatur ex hoc ꝙ non fuerit recollectum ſemen ſed ſi aliter fuit ſterilitas in nõ recolligendo fructus cõſuetos.in.c.propter.n.12.de locato. 87

Sterilitas magna vel parua quando dicatur.ibi.

5 **Stylus** curie romane eſt ſeruãdus data cõtrarietate canonum.in.c.illud autem.nu.1.de preſcrip. 26

1 Stylus romane curie facit ius.in.c.bone memorie.el.j.nu.12.de poſt. prela. 112

1 Stylus curie ſi non eſt ſeruatus in literis litere ſunt ſureptitie.in.c. ſacroſan.nu.1.de ele. 174

Stylus curie ſi omittatur in literis litere redduntur ſuſpecte.in.c.ad hec.nu.2.de ſen.excom. 182

1 Stylus curie facit ius ꝛ poteſt allegari in deciſionibus cauſarum.in c.ex literis.nu.6.de conſti. 39

3 Styl⁹ curie nõ tradẽd⁹ ſemꝑ in exẽplum qñ aliqd diſpẽſatiue operatur preter iuris regulas.Anto.in.c.vnico.nu.5.de ſcru.in or.fa. 41

5 Stylus curie ſi nõ ſeruat̃ i lr̃is reddunt̃ falſe.in.c.ij.nu.5.de p̃ſcri. 22

2 **Stipulatio** alteri facta etiam de iure canonico non valet.in.c.ſi.nu.15.de confeſ. 227

6 Stipulatio pene nedum inter ipſos contrahentes non valet,ſed etiã inter ipſorum parentes.c.gemina.nu.3.9.de ſpon. 11

Stipulari alteri nemo poteſt ꝛ an hoc procedat de iure cano.in proe. Grego.nu.25.

Stipulari alteri an poſſint vicini preſbyteri ꝛ prelati habentes iuriſdictionem.in.c.paſtoralis.§.preterea.nu.5.de offi.or. 118

2 Stipulari an quis poſſit alteri de iure canonico.in.c.conſtitutis.nu. 7.de procu. 145

6 Stipulari alteri poſſunt notarij ꝛ omnes magiſtratus.in.c.dudum. nu.11.de conuer.coniug. 72

2 Stipulari alteri qs põt de iure canonico qñ verba ſtipulationis ſunt concepta in perſonã ſtipulatoris.in c.dilecti filij.nu.16.de arbi. 170

7 **Studia** literaria an poſſint conſtitui in omni loco.in.c.quãto.nu.3.de magi. 94

3 Studere vel cõſulere an ſit licitũ dieb⁹ feſtis.in.c.j.n.4.de ferijs. 137

☞ Corſe. Vide azo.in ſũma de fer.Ray.de forli.in proe.fforũ.Nic.de neapo.in prin.aut.Alb.de roſa.ꝛ Rph.fulg.in.l.ij.C.de fer.do.Car. Pe.biſpa.Pau.de eleaꝫ.d.Ant.d.Arch.de ꝯſ.di.iij.c.ieiunia.Ang. in.l.pe.ff.de fe.poſt Gul.de cu.ibi Pe.de anc.in.l.ij.C.de fe.in ſuis reportatis vbi refert Jo.an.poſt Pe.in.d.c.j.Jo.de imo.in rub.ꝛ in eo. ti bea.Tho.ij.ij.q.cxxij.ar.iiij.ꝛ.q.xlj.arti.ſi.Ja.alua.in preludijs feu. do.meum Barb.plenius in rub.de fe.ꝛ communis concluſio doctorũ eſt qð licitum ſit ſtudere ꝛ legere dũmodo ceſſet lucri ſpes:ꝛ dummodo vacet debitis horis diuinis ꝛ officijs eũdo ad eccleſiam ꝛ talibus diebus neceſſitate ſuadente puto doctores poſſe cõſulere ꝓ expediẽdis forẽſibus ſm̃ do.Ant.in.d.c.j.putat do.meus in.d.rub.ꝙ tali lucro talibus diebus acquiſito deberet cõſulens aliquam portionẽ facere parochie ſue ꝛ ſi ſua parochia abũdet deberet largiri pauperib⁹ illius parochie ſi pauperes nõ ſunt in illa parochia tenetur exhibere parochie vicine vel pauperibus illi⁹ parochie.arg.c.licet.de fer.vnũ tñ dicit Jo.de imo.i.d.c.j.ꝙ ſi ſcholari nõ ſufficit videre lectiones ſibi lectas in hebdomada ꝙ tũc neceſſitas eſt ꝙ illas videat dieb⁹ dominicis.ꝙ mihi plꝫ qꝛ res non parit dilationem: qꝛ hominum memoria labilis eſt:vt dicit gl.in.l.peregre.ff.de acq.poſ.ꝛ i.c.cũ adeo.de reſcri. ꝛ.c.porrecta.de cõfir.vti.vel inuti.ꝛ in.c.illud.de cl.excõ.mini. facit.l. ij.ibi oim habere memoriã ꝛc.C.de vete.iu.enu.ꝛ.c.preterea.xxij.diſti.

1 Studium ſi hodie exigeretur in aliqua ciuitate haberet omnia priuilegia autoritate habita licet in alijs ſtudijs non ſeruẽtur.in.c. cũ olim. nu.8.de conſue. 98

3 Studere licitum eſt diebus feriatis in honorem dei.in.c.licet tã.nu. 2.de ferijs. 138

7 **Stuprans** virginẽ tenet̃ eã dotare ꝛ in vxorẽ ducere vel ſi nõ vult vxorẽ ducere debet dotare ſiue ſpõte ſiue non hoc perpetrauit.in.c.j.nu.1.ꝛ.2.de adul.ꝛ ſtu. 115

7 Stuprum per vim commiſſum quomodo punitur tam ſecũdũ leges ꝙ ſecundum canones.in.c.peruenit.nu.5.de adul.ꝛ ſtu. 116

7 Stuprans virginem ſi non vult ipſam in vxorem corporaliter punit̃ vltra dotem.in.c.peruenit.nu.1.ꝛ.3.de adul.ꝛ ſtu. 116

7 **Subarrhatio** eſt deſponſatio facta mutuo conſenſu interueniẽte per immiſſionem annuli. in.c.tue nobis.nu.7.de deſpon.impu. 16

Subdelegatus poteſt punire impedientem ſuam iuriſdictionem.in.c.ex literis.nume.1. de offi.deleg. 64

2 Subdelegatus a delegato principis non cenſetur delegatus principis ꝛ ideo non poteſt iterum ſubdelegare.in.c.ſuper queſtionum.§.ſi vero.nu.2.de offi.dele. 91

2 Subdelegatus delegati pape nõ poteſt recuſari ſine legitima cauſa. in.d.c.ſuper queſtionum.§.ſi.nu.2. 92

Subdelegat⁹ ſi recuſet̃ an iuriſdictio reuertatur ad delegantẽ.ib.n.3.

5 Subdelegatus vtrum poſſit cauſas ſubdelegare.in.c.cum bertold⁹. nu.19.de re iudi. 70

2 Subdelegatus poſtꝙ̃ cepit in cauſa cognoſcere non poteſt per delegãtẽ amplius remoueri.in.c.venerabili.nu.1.de offi.deleg. 100

2 Subdelegatus an poſſit cognoſcere an ſua ſit iuriſdictio.in.c.cum te cõſulente.nu.4.de offi.deleg. 81

7 **Subdiaconus** matrimoniũ cõtrahere nõ põt.in.c. ex literarũ.nu.1.qui cler.vel vo. 21

7 Subdiaconatus eſt ſacer ordo.in.c.j.nu.6.qui cle.vel vo. 20

2 Subdiaconatus eſt ſacer ordo ꝛ impedit ꝛ dirimit matrimoniũ. An. in.c.ſi.nu.1.de biga. 64

1 **Sufficientia** alicuiꝰ bñficij ꝓbaꝛ ex nobilitate ſcientia ⁊ dignitate.in.c.cũ adeo.n.5.de reſcri. 59

Subditi non tenentur obedire ſuperiori ſchiſmatico.in.c. c.quia diligentia.nu.5.de elec. 120

7 Subditus ſi accuſat ſuperiorem an poſſit ſuperior opponere de crimine.in.c.nulli epiſcoporum.nu.7.de accu. 57

3 Subditoꝝ ĩtereſt nõ mutare dñ̃ʒ.i.c.expoſuit nobis.n.17.de dila. 137

5 Subditi nõ teneñ parere ſuperiori ꝯ legẽ dei.i.c.ſi.n.2.de ꝑſcrip. 44

3 Subditꝰ nõ dr aliqs eſſe alicui iudici rõne delicti vel ꝯctus ſed rõne domicilij ⁊ originis ſic.in.c.propoſuiſti.nu.2.de foro compe. 87

3 Subditus vtrũ poſſit ad ſui volũtatẽ eximere ſe a iuriſdictione ſui ſuperioris vt euitet onera.in.c propoſuiſti.nu.7.de fo.compe. 87

6 Subditi non debent fidelitatem domino excõmunicato qui abſoluũtur ab eius debito ſi monitus non paruerit eccleſie ⁊ ipſo iure tales ſubditi ſunt liberati.in.c.grauamen.nu.1.6.8.de penis. 157

3 Subditi non obedientes ſuperiori videntur ipſum ſpoliare quaſi poſſeſſione iuriſdictionis.in.c.olim inter.nu.15.de reſti.ſpo. 190

5 Subditorum intereſt non mutare dominum ideo poſſunt ſe opponere ne mutent dominum.in.c.cum ſuper.nu.17.de iudi. 68

2 Subditus an poſſit conueniri in cauſa ſubiectionis nõ certiorato domino.in.c.ij.nu.16.de reſti.in integ. 156

7 Subditi dicunꝛ largo mõ familiares.in.c.ſi vere.n.9.de ſen.excõ. 190

3 Subditus quis proprie non dicitur ratione rei contractus vel delicti.in.c.j.nu.5.de fo.compe. 48

5 Subditorũ intereſt nõ mutare dñm.in.c.ad audiẽtiã.n.13.de ꝑſcri. 31

7 Subditus delinquens extra territorium ſtatuentis an ligetur pena ſtatuti ſui.in.c.a nobis.nu.11.de ſen.excom. 185

3 Subditi quo caſu poſſunt priuare dominum ſuis iuribus.in.c.vero.nu.30.de fo.compe. 64

5 Subditorum intereſt habere bonum prelatum.in.c.de priore.nu.1.de appellationibus. 105

3 Subditꝰ an teneaꝛ corrigere ſuũ ſupiorẽ.i.c.nouit ille.n.38.d iud. 35

5 Subditi an ſint moleſtandi ſiue conueniendi ab his qui pretendunt habere intereſſe.in.c.auditis.nu.19.de preſcrip. 34

Subditorum intereſt non mutare dominum,⁊ dominorum intereſt non mutare ſubditos.ibi.nu.20. 35

Subditis ſcientibus vel ignorantibus an preiudicet dominus tranſigendo vel aliter componendo de feudo.ibi.nu.21.

Subditus non poteſt preſcribere ne preſtet obedientiam ſuperiori ſʒ iura ſuperioris bene poteſt preſcribere.ibi.nu.22.

5 Subditi nullo tempore preſcribunt obedientiam domino.in.c.cum non liceat.nu.1.⁊.13.de preſcrip. 29

7 Subditus qui certo caſu poteſt diſpenſari per dominum non intelligiꝛ de caſu qui obuenit antequam eſſet ſubditus niſi de hoc expreſſe caueatur.in.c.cum illorum.nu.3.4.de ſen.excom. 189

8 Subditus ſiue monachꝰ vel quicũqʒ ſi accuſaꝛ põt ſupior cõparere ꝓ ſuo intereſſe ⁊ imo etiã tertiꝰ in fauorẽ reipu.põt admitti ad defenſionem accuſati abſentis.in.c.illa prepoſitorum.nu.4.de accu. 52

☞ Corſetus. Quo ad primũ dictũ adduco qđ voluit Jo.an.in ſi.in.c.lʒ cãm.quẽ refert ⁊ ſequiꝛ ibi Abb.nu.13.ver.vlt.no.de ꝓba.⁊ qđ voluit Inn. in.c.dilecti.de app.⁊ gloſ.in.c.autoritate martini.de cõceſ.ꝑbẽ.li.vj.⁊ Bar.in.l.j.§.ſi.ff.de iniu.vbi diſputat an competat actio dño ꝓ iniuria illata ſubdito ſeu vaſallo.alleg.Inn.in.d.c.dilecti.facit qđ voluit Bal.in rub.de cau.poſ.⁊ ꝓprie.⁊ in.c.j.de reſtitu.ſpo.⁊ in.l.j.in.xxxij.q.ff.de rerũ diui.⁊ in.c.j.⁊ in.§.ij.de lege cõra.⁊ in.l.imperialem.§.ꝑterea.de ꝓhi.feu.alie.per Fride.Hoſti.in.c.auditis.de preſcri.Inn.in.c.ſi.de maio.⁊ obe.do.meus in.c.deputati.de iud.per illum tex.vide tex.⁊ ibi domi.Do.in.c.ad apoſtolice.de re iudica.lib.vj.

7 Subditi habent preſumptionem pro eis ꝙ quicquid faciãt pro domino faciant coacti.in.c.quod latenter.nu.2.de regu.in. 207

5 Subditus ab alio iniuſte detentus poteſt a domino repeti.in.c.dilectis.nu.4.de appel. 123

5 Subditus tenetur obedire ſuperiori licet ipſe ob hanc appellauerit friuole.in,c.cum parati.nu.17.de appe. 100

7 Subditus ſi accuſauerit ſuum prelatum ſuperiorem de crimine nõ poteſt taliter accuſatus vel denuntiatus inchoare aliquod negotium cuʒ ſubdito per quod impediatur principalis negotij proſecutio.in c.oliʒ.nu.1.de accuſa. 74

3 Subditus non tenetur reſpondere domino ſuper cauſa priuilegiata.in.c.ceterum.nu.4.de iu d. 10

9 Subiectus reſpectu veniendi ad aliquem actum preſumitur quis qñ pluries vocatus venit.in.c.dilectus.nu.8.de capel.mona. 188

7 Subiectus alteri nõ põt legitimatione filij alicui ſe ſubijcere.in.c.per c.venerabilem.nu.11.⁊.23.qui fil.ſint legi. 43

2 **Subijciens** ſe gratie miſericordie aut voluntati alterius quid operetur iſta ſubmiſſio.Ant.in veniens.nu.5.de renun. 33

Subſcribere debet quis ſe manu propria ſi ſcit ſcribere alias ſecus.in.c.cuʒ inter.nu.18.de re iudica. 62

6 **Subſidium** charitatiuum an ⁊ quo caſu poſſint cogi ſubditi ad ſoluendum epiſcopo.in.c.cum apoſtolus.nu 5.de cenſi. 20

Subſidium charitatiuum non poteſt peti ab inferiore prelato quam ſit epiſcopus niſi conſuetudo aliud obſeruet.ibi.nu.6.

6 **Subſtantia** actus ſi conſiſtit in pluribus requiruntur omnia illa plura ⁊ non ſufficit ſi vnum interueniat.alias actus ruit.in.c.non vt apponeres.nu.3.de baptiſ. 215

7 De ſubſtantia dicitur id ſine quo actus ſubſiſtere nõ poteſt.in.c.tuanos.nu.10.de ſpon. 10

Subſtantia quid ſit.in.c.ſi.nu.4.de condi.appo. 20

2 Quid dicatur de ſubſtantia alicuius.in.c.inter corporalia.nuſi.11.de tranſla.epi. 4

6 **Subſtitutio** compendioſa facta per verbum commune poſt pubertatem trahitur ad fideicommiſſariam.in.c.raynutius.nu.6.de teſta. 124

Subſtitutio compendioſa poteſt fieri ſine illis verbis quandocunqʒ ⁊c.ſed poteſt fieri ſi abſqʒ liberis decederet.ibi.

Subſtitutionis ſpecies quot ſint ⁊ earum exempla.ibi.nu.14.

Subſtitutio cõpẽdioſa facta a milite an poſt tp̃s pubertatis quo ad bõa filij matre exiſtẽte ĩ medio trahaꝛ ad fideicõmiſſariã.ibi.n.16. 132

Subſtitutio compendioſa facta a pagano per verba directa filio impuberi intra tempora pubertatis valetiure directo,poſt vero vt fideicommiſſaria licet legiſte teneant quod extinguatur.ibi.nu.17.⁊.21.

Subſtitutio compendioſa facta a pagano per verba communia intra tempus pubertatis eſt directa poſt vero eſt obliqua.ibi.nu.18.⁊.20.

Subſtitutio compendioſa facta a pagano per verba obliqua omni tẽpore eſt fideicommiſſaria.ibi.nu.19.

1 Subſtitutio facta filio ſi decederet ſine filijs ab epiſcopo legitime ꝓcreatis expirat ſi filius ingrediatur monaſterium.in rep.c.eccleſia ſancte marie.nu.35.de conſti. 36

6 Subſtitutio facta de patre ⁊ filio nõ cẽſeꝛ facta ordine ſucceſſiuo ſed vt equaliter ⁊ eodem tp̃e eueniant.in.c raynutius.nu.5.de teſta. 124

☞ Corſetus doctor excellentiſſimus. Vtrũ ꝑ iſta verba,inſtituo titiũ heredẽ,⁊ ſi ſine liberis deceſſerit ſubſtituo ei ſemproniũ,liberi titij videanꝛ vocati ex teſtamẽto adeo ꝙ filij ſint in diſpoſitione ⁊ nõ in conditione ⁊ argumẽtabor primo ad partẽ affirmatiuã.deinde ad partẽ negatiuã tertio ſubnectam veram ⁊ magis communem opinionem.

¶ Primo quod dicti liberi veniant ex diſpoſitione teſtatoris,arguo ſic.verba enuntiatiua ⁊ conditionaliter prolata diſpoſitionem inducunt.ita probatur in.l.ij.ff.de colla.bono.

¶ Secũdo ꝓbatur per.l.vnũ ex familia.§.ſi.ff.de leg.ij.vbi verba enũtiatiua relata ad heredem ipſius expreſſe non importãt fideicõmiſſuʒ tñ ſufficit ꝙ importẽt cõiecturatiue.ita ergo in propoſito verba fideicommiſſarie ſubſtitutionis relata ad heredem ꝗuis expreſſe nõ ſonẽt in fideicommiſſum liberis eſſe reſtituendũ:tñ qr videntur fauore eorũ verba prolata debent tacite intelligi eſſe vocati per fideicommiſſum.

¶ Tertio pro hac parte videtur caſus apertus in.l.lucius.ff.de here.inſtitu.vbi eſt expreſſum ꝙ teſtator grauãs fratrẽ reſtituere hereditatem ſub conditione ſi deceſſerit ſine liberis a contrario ſenſu.ſ.liberis exiſtentibus cẽſetur illos pretuliſſe ſubſtituto.ſ.vt liberi iure fideicõ.veniant ad hereditatem ipſius fratris teſtatoris non autem vt ab inteſtato ſuccedãt eorũ patri.⁊ probatur aperte in.d.l.lucius.cuius verba hec ſunt.nam.prudens conſilium teſtantis animaduertit.nõ enim fratrem ſolum heredem pretulit ſubſtitutis:ſed etiam eius liberos.

¶ Quarto probatur qr illa verba ſi ſine liberis deceſſerit ſubſtituo ⁊c.habẽt a cõtrario ſenſu ablatiuos abſolutos in ſe.l.a teſtatore.ff.de cõdi.⁊ demon.ſed ablatiui abſoluti prolati ab eo qui hʒ poteſtatẽ grauãdi inducũt fideicõmiſſuʒ.l.fideicõmiſſuʒ.§.cũ eſſet.ff.de le.iij.ergo ⁊c.

¶ Quinto probatur per.l.ex facto.ff.ad treb.vbi ſi mater filium inſtituat ⁊ grauat de reſtituendo hereditatẽ titio ſub cõditione ſi ipſe filiꝰ ſine liberis deceſſerit ⁊ filius poſtea in inſulaʒ deportetur ⁊ liberos ſuſcipiat.ſi queratur an excludatur fideicommiſſarius per tales liberos diſtinguitur ibi aut iſti liberi fuerunt concepti ante deportationeʒ:⁊ excluditur fideicõmiſſarius aut poſt deportationẽ:⁊ tũc ſecus ergo ſequitur ꝙ tales liberi vocãtur ex teſtamẽto per fideicõ.ad hereditatem dicte eorũ matris teſtãtis:nõ aũt vocanꝛ ſolũ ad hereditatẽ acqſitã a patre:qm̃ ſi vocarenꝛ ſolũ ab inteſtato ad dictã hereditatẽ acquiſitam patri:iuriſcõſultus ibi nõ feciſſet illã diſtinctionẽ imo preciſe reſpõdiſſet negatiue.ſ.ꝙ liberi ipſius deportati non excluderent fideicommiſſum:qr illo iure deportatus non poterat habere heredem ex teſtamento nec ab inteſtato.l.deportati.C.de bonis dã.l.deportatorẽ.C.de pe.

¶ Sexto de hac queſtione videtur caſus non cauillando literam.in.l.filiuſfami.§.cũ quis.ff.de.l.j.vbi formaliter diciꝛ qđ ſi quis ſit rogatꝰ per fideicommiſſum reſtituere ſi ſine liberis decederet quod ſi ſuperuixerint liberi patris cõditio videtur defeciſſe.⁊ ſic fideicõmiſſariꝰ excludetur:nec queritur an ſint heredes patris.ex quo inferꝛ qđ liberi extãtes veniũt iure fideicõmiſſi.quoniam ſi venirent vt heredes patris ab inteſtato non poſſint hereditatẽ paternã repudiare ſcʒ quatenus hereditas paterna cõtinet bona dicti teſtatoris grauantis: ⁊ in.l.j.⁊.ij.C.de acqui.

de acqui.here.cuius tamen contrarium aperte dicit ille tex. ¶ Septimo probatur per.l.cũ acutiſſimi.C.de fideicõ.⁊ in.l.cũ auus.ff.de cõdi.⁊ demõ.in quibꝰ dicitur ꝙ qñ auus inſtituit filium ⁊ grauat eũ de reſtituendo per fideicommiſſum tertio poſt mortem ipſius filiȷ̃ intelligitur grauaſſe ſub tacita cõditione ſi deceſſerit filius ſine liberis,vñ ſi liberi extãt veniunt ad hereditatem excluſo ſubſtituto ex preſumpta volũtate teſtatoris defuncti:que eſt vt nolit in ſua hereditate extraneos ſuis deſcendentibus preferre. Intelligitur ergo quod iſti liberi veniant per fideicõmiſſum,ſi enim venirent iure inſtitutionis abinteſtato cũ non excluderẽt ſubſtitutã ex tacita mẽte teſtatoris:ſed ex tacita volũtate patris que eſt ſi abinteſtato decedit quod videant̃ velle ad eius hereditatẽ venire ꝓximiores.l.cõficiunt̃.⁊.l.ſi quis cũ nullum.ff. de iure cod. Sicut ergo in caſu.d.l.acutiſſimi.hoc operatur illa ſubintellecta cõditio ſi deceſſerit ſine liberis illud idem operatur in caſu noſtro expreſſa.arg.l.cum quid.ff.ſi cer.pe.⁊.l.triticum.ff.de ver.obliga.

¶ Octauo facit optimus tex.in.l.pater nubenti.ff.de do.colla.vbi videtur caſus expreſſus ꝙ pro fideicommiſſariȷ̃s ſumit̃ arg.a contrario ſenſu.⁊ ſic a cõtrario ſenſu conditionis reſultat diſpoſitio legati ſeu fideicõmiſſi. Ita ergo in ꝓpoſito ſi cũ liberis decedat inducit̃ fideicõmiſſuȝ reſtituẽdũ liberis ex tacita mẽte teſtãtis.facit etiã tex.in.l.j. C.de cõdi.inſer.vbi illa cõditio ſi ſine liberis decedat deficit propter nepotẽ ad quẽ hereditas teſtatoris fuit deuoluta ⁊ hoc nõ niſi ex tacita voluntate teſtantis volẽtis nepotẽ ad hereditatẽ ſuã venire.⁊ hãc opi.tenuit Bal.in.l.j.in lec.antiqua.C.de cond.inſer.⁊ idem tenuit ibi Sali.poſt Old.⁊ Lud.ro.in.l.ſi cum dotem.in prin.ff.ſo.ma. ¶ Nono hoc idẽ probare vr̃ per no.ꝑ Bar.in.l.gallus.in prin.ff.de li.⁊ poſth. ⁊ in.l.ſi qs eũ.§.j.ff.de vul.⁊ pup.⁊ in.l.coheredi.§.ſi.per illum tex.eo.ti.vbi cõcludit ꝙ per hoc verba cõditionaliter ꝓlata,ſi filiꝰ meꝰ me viuo moriatur nepotẽ inſtituo,vr̃ eſſe filius inſtitutus.ita dicamus in ꝓpoſito noſtro ꝙ filiȷ̃ intelligunt̃ vocati ex tacita voluntate teſtõris.

¶ Decimo ꝓ̃dicta cõcluſio ꝓbat̃ ꝑ.l.etiã.§.liberis.ff.de bo.li.vbi tex. dicit nõ male videri teſtm̃ liberũ ſi ſcripſerit:ſi filius meꝰ me viuo moriatur patronus heres eſto.ergo videt̃ ibi a cõtrario ſenſu cõditionis induci inſtitutionẽ.⁊ ſic vt filius inſtitutꝰ cenſeatur vt vcȝ heres ſit ſi teſtãte viuo nõ moriat̃.al's em̃ ſecꝰ ſi diceremus teſtamentũ fuiſſe nullũ ex quo filius reperiret ſe ꝓ̃teritũ:vt in.l.j.ff.de iniuſt.rup.⁊ irri.teſt.

Undecimo ꝓbatur per no.ꝑ Bar.in.l.ſi filius.ff.ad terty.⁊ in pluribꝰ conſiliȷ̃s per eũ redditis. Bal.⁊ Sali.in.l.ſi.C.de lib.prete.vbi concludunt qõ ſtatuto diſponente ꝙ ſtantibꝰ maſculis femine nõ ſuccedãt qõ lȝ verba ablatiui caſus inducãt conditionẽ:vt in.l.a teſtatore.ff.de condi.⁊ demõ.⁊ in.l.in ratione.la.ȷ̃.§.tã ⁊ ſi.ff.ad le.fal.⁊ in.l.ſticho libertas.ff.de ſta.libe.⁊ in.l.vnica.C.qñ nõ pe.par.maſculi tñ intelligũtur per illud ſtatutum vocati.qm̃ excluſio feminarũ eſt concluſio maſculorũ vt tradit̃ in dictis locis.⁊ per Bal.in.l.ȷ̃.C.de in ius voc. Sic etiã in terminis noſtris ſi ſine filiȷ̃s deceſſerit per que verba tã primo ꝙ̃ vltimo loco ſubſtituti videntur lege excluſi:⁊ predicti filȷ̃ videntur tacite vocati ſi ſuperſunt ex quo ipſos predilexiſſe videtur.parũ enim prodeſt ſubſtitutos excludi ab hereditate inſtituentis per ſuperexiſtentiã filiorum niſi filȷ̃ ſuperextantes alicui ex inſtitutis ad hereditatẽ vocarentur:facit quod no.in.c.ſi poſt mortem.§.liberi.ff.de cõtratabu.

¶ Duodecimo probat̃ qõ lȝ al's teſtator qñocũqȝ in teſtamẽto loquatur:⁊ aliud velit:vel quod omiſerit voluntatẽ ⁊ ipſius iudiciũ ex cõiecturis interpretamur ⁊ precipue in ſubſtitutionibus:vt in.l.cũ proponebatur.iuncta gl.ff.de leg.ȷ̃.⁊ per ea que tradunt̃ ꝑ Bar.⁊ in.l.ſi ſeruus pluriũ.§.ſi.ff.de leg.j.vñ lex verbũ directũ ex cõiecturata mẽte teſtatoris facit obligari.l.ſceuola.⁊.l.ex facto.i prin.ff.ad tre.⁊.l.filiuſfa. §.vt quis.ff.de leg.j. Licet ergo teſtator verbis non expreſſerit ipſos filios ad hereditatẽ eos vocando.ſed ſolũ dicendo ſi ſine filiȷ̃s deceſſerit tñ ex cõiecturata mente ipſius teſtatoris cẽſent̃ vocati.facit etiã quod no.per Jac.but.⁊ Bald.in.l.ſceuola.⁊ in.l.gallus.§.quidã recte.ff.de lib.⁊ poſth.⁊ in.l.ſi aliȷ̃.ff.de vſu.le.nã talis cõiecturata voluntas teſtatoris regulat cõditiones vt de ſui natura ſuſpẽdentes ⁊ nõ ſuſpẽdẽtes eccle.vt.in.l.vter ex fratribus.ff.de condi.inſti.⁊ ibi per gl. Bar. Bal. tradit glo.in.l.in executione.§.ſi.ff.de verb.ob.⁊ in.l.cum auus.ff.de condi.⁊ demon.⁊ in.l.cum acutiſſimi.C.de fideicom.cum ſimi.

¶ Tertiodecimo pro predicta cõcluſione videtur caſus in.l.gñaliter. §.cum aũt.C.de inſti.⁊ ſubſt.ſub cõdi.fac.ibi dũ tex.dicit nõ eſſe veriſimile patrem ſi de nepotibus cogitauerit talẽ feciſſe ſubſtitutionẽ humanitatis intuitu:hoc latius ⁊ pinguius interpretãdũ eſſe credimus ⁊c.⁊ ibi nulla liberorũ eorũ conditione facta ⁊ ibi intellige euaneſcere ſubſtitutionem ex quo ipſi filiȷ̃ intelligunt̃ a teſtatore vocati:vt in.l.ſi titio.§.iulianus.ff.de leg.ȷ̃.⁊ plene per Bar.in.l.j.ff.de vul.⁊ pup. Si ergo in terminis illius.§.vbi verba predicta nõ ſunt appoſita.l.ſi ſine liberis deceſſerit tamen intelliguntur a teſtatore per fideicommiſſum vocati fortius hoc eſt in terminis noſtris in quibus talia verba fuerũt expreſſa a teſtatore qꝛ expreſſa magis debẽt operari.vt in.l.cõtinuus. §.cuȝ ita.ff.de verb.obli.⁊ verba ſic latius patent arg.l.non aliter.ff. de leg.iȷ̃.ad quod accedat id quod dixi in ſeptimo argumento.

¶ Decimo quarto facit caſus ſingularis ſm̃ Bart.ibi.in.l.titia ſeio. §.ſeia libertis.ff.de leg.ȷ̃.vbi teſtator rogauit vt ille qui vltimꝰ ex heredibus decederet reſtituere fundũ ꝙ in illo fundo videtur tacite ſubſtituiſſe omnes heredes ita in caſu noſtro videtur ſubſtituiſſe filios.

¶ Quinto decimo facit qõ no. Ange.in.d.l.j.C.de condi.inſer.vbi dicit quod iſta verba ſi ſine liberis deceſſerit:adiecta grauato ſemper videntur excludere ſubſtitutum qꝛ gratia liberorũ videntur adiecta ſecus ſi apponerentur in perſonam tertiȷ̃ qꝛ tunc nullo modo vacantur ad hereditatem teſtantis vt in.l.qui filium.§.ſabinus.ff.ad trebel.

¶ Sextodecimo facit ꝙ in dubiȷ̃s opinionibꝰ equiorẽ ⁊ humaniorem ſequi debemus.l.proxime.in verbo.ſed in re dubia benigniorem interpretationeȝ ſequi non minus iuſtius eſt quam tutius.ff.de his que in teſta.delen.facit.l.benignius.ff.de legibus.⁊.l.ea que.§.in re dubia.ff. de re.iu.c.ſi.de tranſac.cũ ſi.ſed opinio que inuitat iſtos filios venire per fideicommiſſum eſt equior quam contraria.ergo illa eſt ſequenda ⁊ quod ſit equior,ita tenet.d.Jo.de imo.in.d.l.lucius.ff.de here.inſti. optime faciat quod habet ⁊ no.in.c.ȷ̃.in verbo humanius.de cogna. ſpi.vbi doc.poſt Hoſt.dicunt quod vbi doctores in aliquo articulo ſunt variȷ̃ ſequenda eſt opinio humanior ⁊ equior,hãc opinionem ſecutus eſt Pau.de caſt.in conſi.cccxxiȷ̃.incip.dubitatio vertitur dicti quondam Franciſci.vbi refert Bal.in.d.l.j.C.de conditio.inſer.in reportatis antiquis tenere contra glo.d.l.lucius.⁊ ibi dicit quod iſta ſententia ſemper videtur fuiſſe fundata rationibus.⁊ ſubdit quod glo.d.l.lucius.loquitur ex capite ſuo.⁊ quod nihil allegat vnde ſuccedit doctrina tradita per Bal.in.l.reſpublica.C.ex quibus cau.maio.quod quando glo.nihil allegat non debet ei credi argu.l. illam.ff.de colla.⁊ in aut.de trien.⁊ ſemiſ.§.conſideremus.vbi erubeſcimus quoties ſine lege loquimur.nam omnia que dicimus aut lege aut ratione aut autoritate probare debemus.ix.diſtinctio.c.ego ſolis. xxvj.diſtinc.c.deinde.hanc ſententiam videtur approbaſſe Bar.in.l.liberorum.in.§.j.ff.de verbo.ſignifi.vbi allegans.d.l.lucius.dixit quod quando teſtator ſubſtituit filium ⁊ ſi deceſſit ſine liberis videtur voluiſſe prouidere filiȷ̃s filȷ̃.⁊ ſic non eſt verum quod dixit glo.d.l.lucius.ꝙ illi filȷ̃ videantur vocati ab inteſtato.⁊ idem cõſuluit Ludo.ro.in conſilio.xxxiȷ̃.incip.viſa municipali cõſtitutione:⁊ fundat ſe per tex.in.d. l.lucius.⁊ allegat ad hoc caſum in.d.l.filiuſfami.§.cũ quis.ff.de leg.j. ⁊ tex.in.l.ex facto.§.ſi a cõtrario ſenſu.ff.ad tre.vel dici poteſt quod iſti liberi ſaltem dicantur ſubſtituti tacite ſaltem reſtitutione tacita legali.⁊ ad hoc adduco Benedi.de plumb.in repe.l.ſi cum dotem.ff. ſolu.matri.vbi concludit liberos ſeu nepotes in conditione poſitos admittendos ſaltem legis diſpoſitione propter coniecturam menteȝ teſtatoris ſicut alias dicitur.in.d.l.cum auus.⁊ in.d.l.generaliter.§. cum autem.cum poteſtate etiam reuocandi alienata.arg.l.femine.C. de ſecun.nup.vt ibi latius per eum,qui hunc paſſum plene diſputauit.pro hoc etiam facit quod in fortiori caſu conſuluit Bal.in conſil. ſuo inci.Petrus inſtituit Paulum filium ſuum ⁊ ſuos heredes poſt mortem vxoris cui reliquit vſumfructum ⁊ ſi Paulus deceſſerit ſine liberis ſubſtituit alios ⁊ caſus euenit quod teſtatore mortuo deceſſit vxor ⁊ paulus cum filiȷ̃s quod certe filȷ̃ pauli potuerunt iſtam hereditatem tenere ⁊ ad illam ex fideicommiſſo venire ⁊ quod vigore dictorum verborum ſi ſine liberis deceſſerit,quod non tenebantur dicti filȷ̃ pauli adire hereditatem ipſius Pauli ⁊ quod ipſi filȷ̃ dicti Pauli poſiti in conditione non tenebantur creditoribus Pauli ⁊ quod potuerunt illam defendere vigore fideicommiſſi ex dicta ſubſtitutione reſultantis per.d.l.filiuſfamilias.§.cuȝ quis.⁊.d.l.ex facto. §.ſi.per Jaco.de are.⁊ Oldr.in.d.l.j.de condi.inſer.⁊ in.d.l.lucius.⁊ in dicta.l.titia cum teſtamento.§.ſi ea conditione.ff.de legatis ſecũdo.⁊ in.l.gallus.§.j.ff.de libe.⁊ poſthu.hanc partem tenuit.d.Franc. de Albergotis.Are.per.d.l.lucius.etiam idem domi.Fran.in.l.ȷ̃.§. ſi duo.ff.de colla.bono.⁊ in.l.peto.in princip.ff.de leg.ȷ̃.⁊ ſm̃ hãc partem conſuluerunt nonnulli doct.peruſini ſenenſes ⁊ bono.quos refert dominus Marianus ſozinus in quodã ſuo conſilio incipiẽte predicta conſultatio cõtinet materiam ſubtilem ⁊ difficilẽ.⁊ refert Old. in conſilio.xxj.cuius conſiliũ de verbo ad verbum refert Jo.an.in addi.Spe.in titulo de teſtamen.§.j.in fine.licet nullam mentionẽ faciat de Old.videtur enim velle Jo.an.tales vocari ex tacita volũtate nõ expreſſa.⁊ dicit eam ſentire Bar.in.d.l.lucius.⁊ Bal.in.l.j.C.de cõdi. inſer.in antiqua lectura.ꝙuis Oldr.nõ ita clare loquatur.ita ipſum intelligit Roma.in.d.l.ſi cũ dotem.facit quod voluit Bar.poſt Cy. in.l.ex tribus.C.de inofficio.teſta.hanc opinionem etiam tenuit Raphael cuma.in.d.l.filiuſfa.§.cum quis.quod videãtur filȷ̃ ſubſtituti licet poſiti ſint in conditione per text.ad hoc notabilẽ.in.l.inter ſocerum.§.cũ inter.ff.de pact.dota.⁊ ſic dicit quod licet filȷ̃ nõ velint vel non poſſint eſſe heredes patris tamen poſſint venire ex fideicommiſſo a teſtatore vel tacite relicto:accedat etiam ad hoc conſiliũ Petri de ancharano in ordine.lxxj.incipiente cõtra Philippum faciunt ſcripta per Bartolum ⁊ Bal.in.d.l.lucius.poſt gloſſ.⁊ hec quo ad partẽ affirmatiuam.Sed pro parte negatiua arguitur ſic.⁊ primo que ſunt in conditione non ſunt in diſpoſitione.vnde conditionalia diſpoſitionem non inducunt:vt in.l.cũ in teſtamento.§.hec verba.⁊ in.l.ex facto etiam agitato.ff.de heredibus inſtituen.⁊ in.l.ſi quis ita heres inſtituat ſi legitimꝰ.⁊ in.l.lucius.la.ȷ̃.⁊ ibi glo.ſi.ff.eo.⁊ in.l.ſi quis ſub conditione.ff.ſi quis omiſ.cau.teſt.⁊ in.l.vel ſingulis.⁊ in.l.quibus.

⁊ in.l.ſi pater filio impuberi.ff.de vul.⁊ pup.⁊ inſti.e.ti.§.vel ſin.⁊ in.l. qui duos.ff.de reb.du.⁊ preſertim in.l.ſi quis ita inſtituatur heres ſi legitimus.cum glo.probatur per illa verba ſi legitimus hereditatē meā vendicare voluerit titius heres eſto.nō videt̄ legitimus heres vocatꝰ ex teſtō,ſed ab inteſtato qꝛ fui nominatꝰ in vim cōditiōis ⁊ nō in vim diſpoſitionis.⁊ ad hoc bñ facit etiam.d.l.ex facto etiam agitato.

¶ Scdo predicta cōcluſio videt̄ ꝓbari per tex.in.l.ex facto.§.ſi qs rogatus.ff.ad tre.vbi filij naturales quos conſtat eſſe in ſucceſſibiles vt in.l.j.C.de natu.libe.⁊ in aut.qui.mo.natu.effi.legi.⁊ in.l.ſi ſpurius.⁊ in.l.j.hac parte,ff.vnd cog.faciunt deficere fideicōmiſſum. ¶ Tertio videtur probari per tex.in.l.generaliter.in prin.in verbo cui enim ferendus eſt intellectus.ibi dicit liberos eius omni pene fructu paterno defraudari.C.de inſti.⁊ ſubſti.ſub condi.fac.vbi tex.ille videtur ꝓbare quod filij a contrario ſenſu conditionis vocarentur ad fructum paternum hoc eſt ad hereditatem patris ex ipſius patris iudicio non autem ex tacito fideicommiſſo ex verbis teſtatoris inducto.

¶ Quarto videtur probari per.l.poteſt.iuncta.l.ſeq.ff.de vulg.⁊ pupil.vbi ſi teſtator habens plures filios impuberes inſtitutos diſpoſuerit in teſtamento quod ſi omnes decedant vltimo ſuperſtite quod tali vltimo poſtea decedenti ſubſtituit titium certe per illam diſpoſitionem ſi omnes decedant vltimo ſuperſtite non videtur vltimum ſuperſtitem ſubſtituere ceteris precedentibus ſed abinteſtato tantū videtur vocatus.⁊ dicit Bal.quod ibi videtur eſſe caſus expreſſus per glo.in.d.l.lucius.la.ij.ff.de heredi.inſti.qui iſtam opinionem expreſſe firmat.⁊ illam ibi ſequitur Jaco.de are.Cy.⁊ Ray.de forli.Bar.Ange.de peru.⁊ Jo.de imo.⁊ Jo.an.in addi.Spe.in ti.de teſta.§.j.verſi.huic queſtioni accedit bimembris queſtio Pet.de cernotis.⁊ per cōſequens male ⁊ peſſime allegauit Jaco.de are.Jo.and.tenuiſſe contrarium.⁊ hanc opi.tenet Bar.in.l.centurio.ff.de vul.⁊ pupilla.⁊ in.l.ſi cum dotem.in principio.ff.ſo.matri.⁊ in.l.ſi ſic.ff.de leg.iij.⁊ ſequitur Bal.in.l.quod ſcitis.circa principium.C.de bo.que lib.⁊ in.l.cunctos populos.C.de ſumma trinita.in.xv.colū.in verbo venio ad ſecūdū ſcilicet ad ſucceſſionem ab inteſtato.⁊ Joā.de imol.in.l.filiuſfamilias.§.cum quis.ff.de leg.j.⁊ idem tꝫ Pau.de caſt.⁊ dicunt prefati doctores hāc eſſe magis communem.⁊ idem conſuluit Pet.de ancha.in conſi.cxxxvj.incip.principaliter ponderanda eſt forma ſubſtitutionis multiplex prima de filio ſine filijs vbi tenet hanc partem ⁊ allegat gl.ſingu.in.d.l.lucius.quam dicit tenere Cy.⁊ Bar.⁊ Bal.ibi ⁊ Joānes andre.in dicta addi.in tit.de teſtamen.§.j.in penultima col.⁊ hāc ſententiam firmauit idem Pet.de ancha.in alio cōſilio.xix.incipi.pro clariori deciſione dubij de quo ſupra in themate vbi allegat gl.i dicta.l.lucius.⁊ dicit quod per talia verba ſi ſine filijs deceſſerit:videt̄ potius teſtator reſpectum legitimarū hereditatum inter nepotes conſeruaſſe ꝙ omnes inuincē oneraſſe per fideicōmiſſum:vt in.d.l.poteſt.⁊.d.l.vel ſingulis.ff.de vulga.⁊ pupilla.nec de talibus filijs cōditionaliter nominatis inducitur fideicommiſſuꝫ.d.l.lucius.⁊ ibi per Bar.⁊ Bal.facit clemen.vnica.de probatio.ca.ſi papa.de priui.libro.vj.verba narratiua non diſpoſitiue poſita non inducunt diſpoſitionem.⁊ adduco Pet.de ancha.in conſilio ſuo.ccccxxvj.incip.quod ſupra cōſultum ⁊ concluſum eſt per dom.excellentiſſimos legū docto.vbi dicit ꝙ legis prouidentia circa tacitam coniecturam nepotum deſcendentium a filio grauato non includit ipſos deſcecdētes per modum ſubſtitutiōis ipſorum directo vel per obliquū:ſed videtur de ipſis habita mētione ſub cōditione vt ſi filius deceſſerit ſine filijs vel liberis ⁊ per cōſequēs iure fideicommiſſi non veniunt:⁊ allegat no.in.d.l.lucius.ſed loquit̄ ibi de tacita ⁊ nō expreſſa.⁊ idem tenet Pet.de ancha.in.c.ſi.pater.de teſta.li.vj.⁊ in.c.licet.de voto.⁊ in.c.in preſentia.in verſi.proba.x.quero ⁊c.⁊ ibi dicit quod ita conſuluit Ray.de forliuio.

¶ Quinto probatur per gl.in.l.ex facto.§.ex facto.ff.ad tr.ibi in verbo defeciſſet.ibi dum glo.dicit nec ſi habent.⁊ ita illam gl.ad hoc pōderant ⁊ ſequūtur Jo.de imo.Pau.de caſtro ⁊ Lud.ro.ibi dicit alias diſputando idem tenuiſſe ⁊ probatur ſecundum eum etiam ſm Jmo.in.l.lucius.iſta concluſio per dictum.§.ex facto.qꝛ ibi ſi liberi viderentur vocati per fideicommiſſum ex teſtamento ſequeretur quod ſuperueniens deportatio in perſona filij inſtituti non noceret.ff.de interdi.⁊ rele.l.ij.⁊ tamen nocet deportatio quoniam dicta hereditas trāſfertur in fiſcum.ſi omnes intelligerentur ſubſtituti nō remaneret hereditas apud fiſcum ſimpliciter ſed cum onere reſtituendi filijs per fideicōmiſſum.l.marcellus.§.ſi.l.recuſare.§.fiſco.ff.ad trebell.⁊ patet.i.d.§.ex facto.in ſi.⁊ vide gl.ſimilem in gloſ.d.l.lucius.in.l.ſi quis ita heres inſtituatur.ff.de heredi.inſti.⁊ Bart.cum illa gl.pertranſiuit in rubr.C.de ſucceſ.edic.

¶ Sexto hoc ſentit glo.que conſueuit allegari pro ſingulari in.d.l.lucius.la ſecunda,in glo.ſi.quam ſequuntur cōmuniter doct.ibi ⁊ ſic domi.Maria.⁊ alij conſulentes male allegauerunt eam in contrariam partem.nam Cyn.⁊ Ray.Barto.Franciſ.tigri.Nico.de neap.Bald.Ange.Raph.Cuma.⁊ etiā Jmo.in.d.l.lucius.⁊ Jo.an.in addi.Spe.in ti.de teſt.§.j.ver.huic queſtioni accedat bimēbris queſtio.⁊ Barto.in.d.l.centurio.in verſic.quero vlterius quid teſtator dixit ſi filius deceſſerit ſine filijs,tenuerunt hāc partē.⁊ ibi etiā refert ita tenuiſſe Richar.malūbre.hoc idem voluit Oldr.conſilio.ciiij.incipien.thema tale eſt.dominus canonicus ⁊c.ad ſi.conſi.liij.⁊ conſi.xxj.in ſi.incipiente thema tale eſt.Teſtator habebat fratrem vnum.Jdem Bal.in.d.l.poteſt.per illum tex.⁊ in.l.ſequenti.ff.de vul.⁊ pupilla.⁊ in.l.cum acutiſſimi.C.de fideicommiſ.in vltima col.⁊ in.l.ſi emancipati.in.viij.col.C.de colla.⁊ in.l.cunctos populos.in.xv.col.C.de ſumma trinitate.⁊ in.l.hereditas ad ſtatutum.ff.de heredibus inſtituen.Pau.de caſtro.in.l.ab eo.C.de fideicom.Benedi.capra conſi.ij.Joan.an.conſi.lxviij.in fine.Jmo.Rapha.Cuma.Pau.de caſtro in lectura Bononien.in dicta.l.filiuſfamilias.§.cum quis.per illum textum.ff.de leg.j.⁊ ibi dicit Rapha.Cuma.quod iſta eſt cōmunis opinio hic Rapha.Fulgo.in.l.generaliter.§.cum autem.C.de inſti.⁊ ſubſti.ſub conditione fac.⁊ ibi in pleriſqꝫ lecturis ⁊ refert quod ita cōſuluit Pe.de anc.Bartho.Salic.Pe.de nouaria ⁊ dominus franciſcus zabarellus cardinalis.⁊ dicit Ang.in.d.l.lucius.quod ita in facto fuit iudicatum.⁊ ſecundum iſtam partem infinitis vicibus conſuluit dominus meus in legibus domi.Alex.de imo.conſilio incipien.in ſuo preſtanti conſilio celeberrimi legum doctoris domini Angeli aretini.vbi vna cum domino Angelo conſuluit pro hac parte.⁊ idem voluit in lectura.in l.j.C.de pactis.⁊ dicta.l.ex facto.§.ex facto.ff.ad trebellianum.⁊ conſilio.cix.cviij.inci.viſo themate.in primo volumine conſiliorum.⁊ in conſilio.clxxxij.in.ij.volumine.⁊ in conſilio.cxcv.incipiente viſo ⁊c.in ij.volumine.⁊ in conſi.xiij.in quarto volumine.hanc partem tenuit dominus meus in canonibus domini Barb.in repetitio.l.cum acutiſſimi.C.de fideicommiſ.vbi dicit hanc eſſe communem opinionem licet ipſe ⁊ male conſuluerit contrarium.⁊ adduco Pau.de caſtro cōſilio.xxxij.incipiente dubium facit vbi conſuluit ſecundum communem opinionem ⁊ in conſilio.lxxvj.incipiente viſo dicto puncto ⁊ dubijs.in.iij.col.⁊ adduco etiam ad hoc Ange.peru.in.l.ſi legatis.C.de lega.vbi dicit quod ſi heres grauatur de reſtituendo hereditatem ſi deceſſerit ſine filijs non videntur filij ſubſtituti quod capiunt hereditatem vt heredes patris inuentam in hereditate paterna vt decidit glo.in.d.l.lucius.tamen dicit aliquos conſuluiſſe contrarium quod filij intelligentur ſubſtituti ⁊ ſi ita eſſet pater eorum grauatus hereditatem hanc alienare non poſſet tanquam ſubiacentem reſtitutioni ꝙ eſt abſurdum ſecundum eum.⁊ dicit ſe ita tenuiſſe in dicta.l.lucius.ſequens communem opinionem,tamen in.d.l.legatis.dicit quod propter opiniones doctorum adhuc lis erat ſub iudice.Sed in dicta lege lucius.dicit quod fuit iudicatum ſecundum communem opinioneꝫ.⁊ adduco eundē Ang.peru.in conſilio ſuo.lvij.incipiente ad declarationem preſentis dubij premittendum eſt.in.ij.colū.quem Moderni non allegauerunt.quod ſi teſtator dicat ſi ſeius mihi heres non erit titius heres eſto.ſi ſeius non reperitur alius inſtituitur ⁊ allegant not.in.d.l.lucius.vbi per verba conditionaliter appoſita,de heredibus vel filijs nō videtur relinqui filijs vel heredibus quibus nihil nominatim relinquitur vt ſcribit Bar.in.d.l.centurio.⁊ in.d.l.ſi ſic.de leg.iij.⁊ in d.l.lucius.⁊ probatur ſecundum eum in dicta.l.ſi quis heres.eodem tit.⁊ vide eundem Ang.conſi.viij.incip.do.Andr.⁊ adduco Roma.conſil.ccccxxx.incipiente in caſu conſultationis preſentis ⁊c.in verbo quo ad tertium dubitationis vel conſultationis articulum vbi ſentit ꝙ iſta verba ſi omnes filij mei deceſſerint abſqꝫ filijs maſculis faciunt conditionem ⁊ non diſpoſitionem ab eo quod filij exheredati faciunt deficere conditionem per.l.filiuſfami.§.cum quis.ff.de legat.j.ſecundum intellectum quem ſentit gloſſ.in.l.ex facto.§.fina.ff.ad trebel.et idem ſentit conſil.clxvij.incipien.viſis themate ⁊ ſupra conſultis.

¶ Septimo ſecūdum aliquos probatur hec concluſio.in.l.j.C.de pac.vbi habetur quod ille qui erat grauatus de reſtituēdo partem hereditatis ſibi aſſignatam in teſtamēto ſub conditione ſi deceſſerit ſine liberis faciat pactum tempore quo non habet liberos de reſtituēda indiſtincte minori parte ꝙ fuerit grauatus etiam ſi cum liberto deceſſerit ⁊ cōtingat eum poſtea habere filios tempore mortis ꝓpter qꝺ deficiebat conditio fideicōmiſſi non propter hoc minus ſeruabitur pactū ⁊ ſic debebit reſtitui pars de qua fuit conuentum.non obſtat quod exℓtent liberi ex rogato de reſtituendo qꝺ non cōtingeret ſi ipſi liberi intelligerētur ſubſtituti:qꝛ tūc in preiudicium eorum pactū nō tenuiſſet per ea que habetur in.l.ſi.§.ſinautem.in ſi.⁊ in aut.res que.C.communia de leg.nec ad dictam.l.obſtat reſponſio data per Ro.in.l.ſi cū dotem.dicentem quod vbi grauatus alienauit per illud pactum non vltra legitimam intelligitur alienaſſe.cum eſſent duo fratres legitima bonorum patris non erat niſi triens iuxta auten.nouiſſima.C.de inoffic.teſtamen.⁊ per conſequens medietas trientis que eſt ſextans ⁊ portio legitime alienantis fuit alienata in qua non intelligebatur eſſe grauatus per fideicōmiſſum.l.quoniam in prioribus.C.de inoffic.teſt.⁊ l.coheredi.§.cum filie.ff.de vulga.⁊ pupil.⁊ cum hac reſponſiōe dicit ſe magnū doctorē Rome hunc paſſum diſputantē cōſuluiſſe:ſed iſta reſpōſio ſua nihil valet qꝛ illo iure nō triens ſed quadrans erat legitima illorū duorū fratrū.l.cū queritur.C.de inoff.teſta.⁊ per conſequens ſi ille alienauerit ſextātem totius hereditatis ⁊ ſic duas vncias ſequit̄ ꝙ alienat legitimā ſuam que erat vna vncia cum dimidia tm.⁊ ſic ibi videtur caſus pro hac parte coniuncto text.in.l.cum queritur.

Octauo

¶ Octauo probat̃ in.l.iubemꝰ.in verbo ideoq; in retinēda.C.ad treb.
ſucto princ.l.ibi em̄ imperator poſuit caſum qḋ ſi teſtator grauat filiū
inſtitutū de reſtituēdo alteri filio teſtatoris ſub cōditione ſi ipſe graua
tus deceſſerit ſine liberis pōt grauatus de reſtituēdo detrahere quar-
tā abſq; eo qḋ fructus quos perceperit in ea cōputētur poſtea ſubdit
imperator in verbo idē eſſe ſi teſtator rogauerit filiū de reſtituēdo ne-
potibus.ſ.vt fructus nō cōputentur in trebellianicā q: cū in p̄cedenti
verſi.faciat mētionē de filio grauato reſtituere filijs iure fideicōmiſſi
videtur ꝙ eodē iure ipſe nō vocaretur ex illis verbis ſi ſine filijs deceſ-
ſerit poſitis circa filij inſtitutionē:prout colligitur ex prima parte il-
lius legis:⁊ ita inducit ad propoſitū Rapha.Fulgo.in.d.l.iubemus.
¶ Nono probat̃ per.l.poſthumorū.verſi.ne ergo.ff.de iniu.rup.⁊ irri-
to teſta.⁊ in.d.l.gallus.§.in oībus.ff.de libe.⁊ poſthu.vbi caius ⁊ ſce-
uola referētes ſubſtitutionē nepotis factā ſub illis verbis ſi filiꝰ meus
me viuo moriatur dicūt neceſſariū fore filij inſtitutionem ne irritetur
teſtamētum.ergo filius a cōtrario ſenſu nō intelligitur inſtitutus.
¶ Decimo probat̃ in.d.l.gallus.§.idē credēdū.§.etiā.in verb.ita ſa-
ne.ff.de libe.⁊ poſth.vbi eſt exp̄ſſum qḋ ex iſtis verbis ſi nepos meus
me viuo moriat̃ pronepos ex eo qui poſt mortē meā mihi naſcat̃ non
videt̃ inſtitutꝰ nepos a ꝯtrario ſenſu ſi me viuo nō deceſſerit.⁊ ꝑ ꝯſequēs
ſi talis nepos agnoſcat̃ auo inter primū ſuitatis gradū rūpitur teſta-
mētū.ergo idē videt̃ dicēdū in caſu noſtro vt lꝫ teſtator dixerit ſi ſine
filijs deceſſerit nō indicātur a ꝯtrario ſenſu filij per ſubſtitutionē vocati.
¶ Undecimo p̄dicta cōcluſio videt̃ ꝓbari ꝑ text.in.l.ſi quis cū.§.fi.ff.
de vul.⁊ pup.vbi teſtator dixit ſi me viuo filius meus decedat ⁊ ꝑ cōſe
quēs nō ſit heres talis heres eſto:qḋ huiuſmodi teſtamētū ꝑ exiſtētiā
filij eſt nullū.ergo ſequit̃ qḋ a ꝯtrario ſenſu filius non reperiret ſe p̄teritū.
¶ Duodecimo hec cōcluſio videt̃ probari per tex.in.l.ex facto etiam
agitatū.ff.de here.inſti.vbi eſt expreſſum qḋ ex illis verbis ſi mihi ſe-
ius heres nō erit ſempronius heres eſto:a cōtrario ſenſu nō videt̃ he
res inſtitutus.ſic ergo licet teſtator dixerit ſi ſine filijs deceſſerit nō ꝑ-
pterea a cōtrario ſenſu filij ex illis verbis intelligantur eſſe ſubſtituti.
¶ Decimotertio hec cōcluſio ꝓbare videt̃ qḋ inſtitutio heredi debet
proprie ⁊ nō per cōiecturas intelligi ⁊ ſumi:vt eſt text.nota.in.l.j.ff.ſi
tab.teſt.nul.exta.ſed qḋ patet a cōtrario ſenſu nō expreſſe:ſed ꝑ cōie-
cturas ſumit̃.vt no.gl.ſing.in.c.cupiētes.§.qḋ ſi per viginti.de ele.lib.
vj.⁊ eſt bonus tex.in.l.apud antiquos.C.de fur.c.cū apoſtolica.de his
que fi.a pla.in verbo indirecte.⁊ ibi do.Abb.colligit qḋ ſenſus cōtra-
rius eſt ſubauditus ⁊ interpretatꝰ:nō autē expreſſus.vn̄ dicit text.qḋ
nomē heredis debet palā exprimi ⁊ articulata voce:vt in.l.iubemꝰ.C.
de teſt.⁊ in.l.heredes palā.ff.eo.vn̄ dicimus qḋ ſubſtitutio eſt poſitio
eius qḋ eſt cōſequēs ad inſtitutionē:vt in.l.hereditas ad ſtatū.ff.de he
re.inſti.nec obſtat.l.cū teſtamēto.§.hec verba.eo.tit.vbi dicit̃ qḋ poſi-
tio ſubſtitutionis reciproce eo qḋ eſt cōſequēs ad inſtitutionē videtur
inducere poſitionē inſtitutionis tanq̄ neceſſariū antecedēs:q: rn̄det̃
qḋ dū teſtator dixit lucius ⁊ titiꝰ inuicē ſubſtituti heredes ſunt:talia
verba cōprehēdebāt inſtitutionē ⁊ ſubſtitutionē:ſed in caſu noſtro ex
illis ꝟbis ſi ſine liberis deceſſerit ipſi filij nō videtur exp̄ſſe ſubſtituti.
¶ Decimoquarto q: effectus cōditionis ille ſolū videt̃ eſſe vt ipſius
cōditionis inſpiciatur ſimplex ⁊ nudū impedimētū vel defectus quo
ad includēdū vel excludēdū prout iacet ⁊ nō aliud:vt in.l.j.C.de cōdi.
inſer.ꝑterea ⁊ in cōditionibꝰ inſpicit̃ merū factū.l.meuius.⁊.l.qui he-
redi.ff.de cōdi.⁊ demō.ideo videtur ſufficere qḋ cū liberis deceſſerit.
¶ Decimoquinto facit caſus omiſſus a teſtatore remanēte in diſpo-
ſitione iuris cōis.l.cōmodiſſime.ff.de libe.⁊ poſthu.l.extraneus.ff.de
cōdi.ob cau.l.ſi cū dotē.in prin.ff.ſol.mat.c.ſuſceptū.de reſcri.li.vj.ſed
ſic eſt qḋ verba teſtatoris ſunt cōcepta in vnū caſum.ſ.liberis nō extā-
tibus ergo in alio caſu filiorū exiſtētiū ſumus extra prouiſionē teſtato
ris.Decimoſexto facit qḋ dicit Ang.in.d.l.luciꝰ.vbi in caſu queſtio-
nis noſtre decidit filios nō venire iure ſubſtitutionis ſed ab inteſtato:
nā vbicunq; pater vel alius aliquem primo loco inſtituit ⁊ ſubſtituat
idē vulgariter vel per fideicōmiſſum ſi deceſſerit ſine liberis qḋ nunq̄
liberi ⁊ deſcēdētes ipſius heredes inſtituēdi ſunt ſubſtituti.⁊ ideo ad
hereditatē teſtātis nullo modo ſunt vocādi:ſed bene iuuantur ex pſo-
na ipſorū liberorū ab inteſtato ſi inueniāt ſe proximiores.facit qḋ ha
betur in.l.ſi quis filio exheredato.ff.de iniuſto rup.⁊ irri.teſta.in prin.
¶ Decimoſeptimo hec cōcluſio videt̃ ꝓbari ex ratione quā aſſignāt
Bar.in.d.l.lucius.ſtāte p̄dicta inſtitutione ſi ſine filijs:que eſt qḋ pro-
pter talia verba teſtator magis videat̃ ꝓuidere filijs inſtitutis vel ne-
potibꝰ vt poſſint de hereditate facere qḋ velint q̄ ꝓuidere ꝓnepoti-
bus ⁊ alijs in vlteriori gradu exiſtētibꝰ.maxime ſi tūc tēporis nati nō
erāt,in quos tūc nulla cedebat affectio.vt in.l.qui filiabus.ff.de leg.j.
¶ Decimooctauo vt dixit ſuperiꝰ de hoc eſt gl.in.d.l.lucius.⁊ in.l.ex
facto.§.ex facto.ſup verbo defeciſſe.ff.ad treb.⁊ cōſulēdo ⁊ iudicando
nō debemus recedere ab opi.gl.vt voluit Bal.in.c.j.de na.ſucceſ.feu.
⁊ in.l.precibus.C.de impu.⁊ Bar.in cōſi.incip.teſtator in ſuo teſtamē
to.Pau.de ca.cōſil.li.x.incip.ad primū videtur dictas ſorores circa fi.
Jo.de imo.in.l.in centurio.ff.de vulg.⁊ pup.cū ergo in caſu noſtro opi
nio ſit corroborata autoritate gloſſ.ergo ab ea non debemus recedere.
¶ Decimonono pro queſtione noſtra pōt allegari tex.in.l.cū propo-
nas.la.j.C.de pac.vbi fideicōmiſſum fratribus reciproce relictum a fra
tribus poteſt pacto eorū remitti.⁊ clarū eſt ꝙ in tali fideicōmiſſo intel
ligat̃ illa cōditio niſi liberi naſcerent̃.vt in.d.l.cū auꝰ.⁊ in.d.l.generali-
ter.§.cum autem.⁊ in.d.l.acutiſſimi.⁊ tn̄ remitti poteſt.ergo ſequit̃ qḋ
illi liberi tacite ſubintellecti a iure nō ſunt vocati ex diſpoſitione teſtā
tis.vel vt ſentit ibi Bal.poſt gl.qḋ illi duo fratres erant rogati adinui
cem vt reſtituerēt poſt mortē ſi ſine liberis:⁊ ſic conditio erat expreſſa.
¶ Et pro hac ꝯcluſione videtur tex.in indiuiduo.in.l.de fideicōmiſſo.
C.de trāſac.vbi pater inſtituit filios ſuos heredes ⁊ eos adinuicē ſub-
ſtituit vt ſi ſine liberis decederēt hereditas deuolueret̃ ad ſuperſtitē:et
tn̄ ibi dr̄ qḋ tale reciprocū fideicōmiſſum potuit pacto ſeu facto fratrū
remitti.ergo ius non fuit queſitū ipſis filijs naſcituris.ergo videtur ꝙ
talis ſubſtitutio fuerit potius facta in fauorem ipſoꝝ filioꝝ.⁊ per con-
ſequēs probant iſta duo iura deciſionē gl.in.d.l.lucius.Et hec ſunt ar
gumenta adducta ꝓ parte negatiua.nō obſt.ar.in cōtrarium adducta
pro parte affirmatiua.⁊ primo.d.l.penul.ff.de colla.dotis.nā reſpōde
prout rn̄det Bar.⁊ alij doc.in.l.ex hac ſcriptura.ff.de dona.in ver.po-
no.d.l.titia.cum ſeq.⁊ per canoniſtas.in.c.ſi.de ſucceſ.ab inteſt.vꝫ qḋ
verba enūtiatiua cōditionaliter prolata ꝓpter aliud nō inducūt diſpo
ſitionē.l.ex facto.j.ff.de here.inſti.l.ſi qs ſub cōditione.ff.ſi quis ꝯmiſ.
cau.teſta.preterq̄ in aliquo antecedēti vel cōſequēti qḋ ſit neceſſarium
ad implēdū illud ꝙ in cōditione eſt deductū.ita loquitur tex.in.l.pe.⁊
tex.in.l.deniq;.§.interdum.ff.de pec.leg.⁊ in.l.proculus.in princ.ff.de
vſufru.nā in caſu.d.l.pe.pater in teſtamento cauit ſi filia fratribus con
ferret dotē ⁊ quedā alia que ipſe teſtator ſibi nubēti tradiderat pro cer
ta parte ad hereditatē vocaret̃:dr̄ ibi ꝙ ſi filia ab hereditate abſtineat
non pōt a fratribus cōpelli ad dotē ⁊ alia bona cōferēda qn̄ pater vo-
luit illā alterutrū habere.ſ.vel partē hereditatis ⁊ dotē cū certis bonis
fratribus cōferre vel dotē ⁊ dicta bona habere precipua ⁊ hmōi eſt ra
tio q: cum pater dixit ſi filia dotem ⁊c.quā ſibi nubenti tradidit cū fra
tribꝰ ꝯferret pro parte herede aliquo inſtituto:ſequit̃ de neceſſitate qḋ
pater voluit dn̄ium p̄dictoꝝ bonorū trāſferri in filiā q: alʼs nō potuiſ-
ſet dicta bona cōferre vt diſpoſuit teſtator q: collatio eſt rei proprie in
cōe latio.l.j.in prin.ff.de colla.bono.l.ſi ſoror.⁊.l.illā.ad fi.C.de colla.⁊
no.docto.in.l.ſi emancipati.eo.ti.poſt gl.in rubr.ff.de colla.bono.non
ergo mirū eſt ſi filia abſtinente a patris hereditate dos p̄cipua cū alijs
bonis p̄dictis reſidet apud eā ſtāte etiā ꝙ abſtinēs ab hereditate nūq̄
cōferre tenet̃.l.ex cauſa.C.fami.erciſ.l.ſi.ff.de col.do.⁊ hec fuit rō deci-
ſionis poſite in.d.l.pen.ſed in caſu noſtro non eſt neceſſariū filios dicti
heredis inſtituti intelligi vocatos ex teſtamento ad hoc vt verificaret̃
vel nō verificaret̃ ſubſtitutio vltimo facta in teſtamēto dicti teſtato-
ris primi:ſed ſolū debet attēdi exiſtētia vel nō exiſtētia liberorum ad
hoc vt intelligat̃ an vltima ſubſtitutio locū habeat.nec obſt.ſcdo.d.l.
vnū ex familia.§.ſi.de leg.ij.q: ibi perſona q̄ intelligit̃ vocata ad fidei-
cōmiſſum nō fuit vocata ꝑ modū cōditionis q̄ diſpoſitionē nō indu-
cit vt ſepius.ſ.oſtēſum eſt.⁊ ita etiā reſpōdet̃ ad.d.l.titia ſeio.§.ſeia li-
bertis.ff.de leg.ij.Ad tertiū rn̄de qḋ nō ob.d.l.lucius.q: ſm̄ Joan.de
imol.ibi pōt intelligi qḋ ꝓtulit eo reſpectu q: voluit ſubſtitutū venire
nō ſolū ſi frater inſtitutꝰ adiuit ſed noluit ꝙ veniret ſi deceſſiſſet inſti
tutus cū liberis q̄uis nō adiuerit vel repudiauerit hereditatē:nō au-
tē ex eo q: dicatur inuitaſſe liberos ex teſtamento ex quo eos appoſuit
in cōditione nō autē in diſpoſitione vel clariꝰ qḋ ꝓtulit ſubſtituto li-
beros:q: herede primo inſtituto repudiāte nō admittatur ſubſtitutꝰ.
ſed liberi ab inteſtato.ar.l.vel ſingulis.ff.de vulg.⁊ pup.l.ſi qs ita he-
res inſtituat̃ ſi legimꝰ.ff.de here.inſti.⁊ ꝙ no.gl.in.d.l.luciꝰ.vel qḋ per
illa verba conditionalia videt̃ teſtator ꝓtuliſſe liberos ſubſtituto hoc
modo q: exiſtētia liberorū excludit̃ ſubſtitutꝰ.¶ Quarto nō ob.ꝙ di
cebatur ꝑ.d.l.fideicōmiſſa.§.cū eſſet.q: rn̄deri poſſet multipliciter.nā
illud eſſet verū qḋ ablatiui abſoluti inducūt diſpoſitionē q: verba exe
cutiua importata per ablatiuū referebātur in eū qui vult agere ex illa
diſpoſitione.ita loquit̃ text.in.d.§.cū eſſet.alias ſecꝰ.ita pulchre dicit
Bal.in rub.de inſti.⁊ ſubſti.ſub cōdi.fac.ad fi.alle.qḋ legi.⁊ no.in.l.ra
tione.§.§.tametſi.cū gl.ſup verbo nō eſt.ff.ad.l.fal.¶ Quinto nō ob.
d.l.ex facto.q: imo ibi eſt text.ꝑ opi.gl.in.d.l.lucius.vt.ſ.induxit.nec
obſt.inductio facta in ꝯtrariū q: imo ibi fit diſtinctio an illi filij concepti
ſint ante deportationē vel poſt:q: qn̄ ſint cōcepti poſt deportationem
nō faciūt deficere cōditiones ſubſtitutionis fideicōmiſſarie eo q: cen
ſentur nati ex filio grauato potiꝰ q̄ ex alio homine:q: ꝓpter deporta
tionē fingit̃ eſſe nouus homo.hāc rōnē reddit ibi iuriſconſultus.ꝓ-
pterea ibi diſtinctio an cōcepti ſint ante deportationē vel poſt:q: qn̄
ſunt cōcepti ante deportationē erāt ſucceſſibiles patri:ſecus ſi poſt.vt
eſt tex.in.l.ij.§.de bo.dā.⁊ qn̄ ſunt ſucceſſibiles patri excludūt ſubſtitu
tū alias nō.vt in.d.§.ex facto.⁊ plene no.ꝑ doc.in.l.filiuſſa.§.cū qs.ff.
de leg.j.¶ Sexto nō obſt.d.l.filiuſſa.§.cū qs.q: prout ibi dicit gloſ.et
Bar.filij faciebāt deficere fideicōmiſſum ſicut defectus cuiuſlibet con
ditionis adiecte.⁊ ideo attēditur an ſit heres vel nō.¶ Septimo nō
ob.d.l.cū acutiſſimi.q: ibi nō dicit̃ ꝙ videant̃ nepotes vocati ꝑ fideicō-
miſſum ex teſtō.nec ita pōt intelligi ꝑ ſupradicta.⁊ voluit dicere im-
perator qḋ ſi extraneus fideicōmiſſariꝰ intelligeret̃ vocatꝰ eſſe ꝙ filiꝰ
inſtitutꝰ ⁊ grauatꝰ onere fideicōmiſſi decederet cū liberis nō eſſet poſ-

ſibile nepotes effici heredes aui per mediã perſonã: ſed ſi fideicõmiſſarius nõ intelligatur vocat⁹ in caſu quo filius decedat cũ liberis poterunt nepotes effici heredes aui ſuccedẽdo patri ſuo ab inteſtato vel ex teſtamento ipſius patris: ⁊ heredes heredis primi teſtatoris heredes eſſe dicũtur. l. fi. C. de here. inſti. l. j. ff. de caſtrẽ. pecu. ⁊ preſumit. l. ſi liũ relinquere nepoti ex teſtamẽto vel ab inteſtato. l. ex ſcripto. ff. vñ liberi. l. iſti quidã. ad fi. ff. qđ met. cau. ⁊. d. l. cũ acutiſſimi. alle. Ray. i ſuo cõſi. cõtra gl. in. d. luci⁹. ⁊ tñ nõ obſtãte illa lege cõcludit ꝯtriũ in ſuo cõſi. vt refert Pe. de anch. in. c. in p̃ſentia. de ꝓba. ibi tñ nõ refert rñſionẽ quẽ dabat Ray. ad illã. l. ſed remittit ſe ad reſpõſionẽ datã in illo cõſilio. ¶ Octauo nõ ob. l. pater nubẽti. ⁊. d. l. j. C. de condi. inſer. quia ad hoc iã videt̃ reſpõſum in. xiij. ar. formato pro parte negatiua. ¶ Non obſt. no. p Bar. in. d. l. gall⁹. in prin. qꝛ cõis ſñia gl. ⁊ doc. eſt in ꝯtriũ. videlicet qđ p illa verba ſi fili⁹ me viuo moriat̃ nepotẽ inſtituo nõ videt̃ inſtitutus. vt no. glo. Bal. Ang. ⁊ Jo. de imo. in. l. humanitatis. in. iij. col. in verſi. iij. op. ⁊ videt̃ ꝙ p̃terito ⁊c. C. de impu. ⁊ alijs ſubſti. ⁊ in. l. heres inſtitut⁹. eo. ti. ⁊ late Bal. in repe. l. in ſuis. ff. de libe. ⁊ poſthu. in xiiij. col. ver. ſed qđ ſi nõ facit. ⁊ in. l. coheredi. §. fi. ff. de vul. ⁊ pup. ſubſti. vbi refert hãc partẽ tenere Dy. ⁊ And. de piſis. ⁊ idẽ ſequit̃ ibi Ange. ⁊ Raph. cu. in repe. l. ſi filius qui in poteſtate. in. ij. opp. ff. de libe. ⁊ poſthu. ⁊ monet̃ ibi per plura. ⁊ maxime p. d. l. gallus. §. idẽ credendũ. ver. nã ⁊ in ſimilib⁹. ⁊ per. d. l. ſi qs cũ. §. ei. ff. de vul. ⁊ pup. vbi videtur caſus nõ violãdo literã in. l. ſi mater. §. j. eo. ti. ⁊ per. d. l. ex facto. ⁊ p no. per gl. in. d. l. ſi qs ita heres inſtituat̃. ſi legitimus vel aliter reſpõ. ſm doct. qđ per talẽ preteritionẽ filij teſtamẽtũ nõ reddit̃ hoc caſu nullũ: qꝛ filius videt̃ vocat⁹ ab inteſtato ⁊ ſic nulla ſit ſibi iniuria licet nõ inſtituatur: vt ꝓbat̃ in. d. l. ſi qs ita heres inſtituat̃ ſi legitimus. cũ gloſ. cõiter approbata. ¶ Demũ nõ obſt. d. l. etiã. §. libertus. qꝛ ſoluitur illud cõtrariũ per ſolutionẽ datã in p̃cedẽti cõtrario: maxime in ſecũda ſolu. qꝛ dato qđ repererit ſe preteritũ p talẽ p̃teritionẽ filij teſtamẽtum nõ redditur nullũ: qꝛ filius videt̃ vocatus ab inteſtato ⁊ ſic nulla ſit ſibi iniuria licet nõ inſtituat̃: vt ꝓbat̃ in. d. l. ſi qs ita heres inſtituatur. ¶ Undecimo nõ obſt. p Bart. in. l. ſi filius. ff. ad tertyl. cũ ſimi. q̃a immortales dicunt̃ a ſtatuto vocatiui ⁊ ablatiui faciũt diſpoſitionẽ ⁊ inducũt vt frater ſuccedat ⁊ ſorori p̃feratur qꝛ eius fauore mero eſt introductũ hoc ſtatutũ vt in. l. ſeruo legato. §. ſi teſtator. ff. de leg. j. ⁊ in. l. fideicõmiſſa. §. interdũ. ff. de leg. iij. ⁊ facit. l. fideicõmiſſaria. §. cũ eſſet. eo. ti. ⁊ ſic excludit̃ ſoror a fratre tanꝙ̃ habẽte potẽtius ius ex diſpoſitione ſtatuti: hãc ſñiam tradidit Bart. in. l. j. §. fi. ff. de bono. poſ. cõtra tab. in verbo: nã ad ꝓpoſitũ vidẽdũ eſt quo iure frater excludat ſororẽ ⁊c. vel ablatiui abſoluti hoc caſu faciũt diſpoſitionẽ ex natura perſone cui adijciũtur vt voluit Bar. i. l. a teſtatore. ff. de cõdi. ⁊ demõ. Preterea ſi aliter dicerẽ ſtatutũ nihil operaretur: qđ eſſe nõ debet. argu. l. ſi qñ. ff. de leg. j. ⁊. c. ſi papa. de priuile. in. vj. vel rñde vt dixi in quarta reſpõſione ad quartũ motiuũ cõtrariũ adductum. ¶ Duodecimo non obſt. illud qđ dicit̃ qđ ex cõiecturata mẽte teſtatoris cenſent̃ aduocati qꝛ patet rñſio p ea que dixi in reſpõſione data ad. vij. motiuũ in cõtrariũ factũ per. d. l. cũ acutiſſimi. ⁊ ad motiuũ formatũ ꝓ parte negatiua in ordine. ¶ Decimotertio ⁊ eodẽ modo rñde ad. xiij. ꝯtriũ de. l. gñaliter. §. cũ autẽ. C. de inſti. ⁊ ſubſti. ſub condi. fac. ¶ Decimoquarto non obſt. d. l. titia ſeio. §. ſeie libertis. ff. de leg. ij. qꝛ dupliciter põt rñderi qꝛ ibi oẽs heredes vidẽtur tacite ſubſtituti ſm glo. ibi nõ ex vigore illorũ verborũ q vltimus deceſſerit: ſed qꝛ p̃cepit fundũ nõ alienari: vel et ſcõa prout dicit ibi Dy. qđ illa ſubſtitutio intelligat̃ ex vigore illorũ verborũ qui vltim⁹ deceſſerit: ⁊ ſm iſtã ſñiam ꝓbat̃ in text. ibi ſcõa tñ adiecerit: prout ibi dicit Bar. ſecus in caſu noſtro qꝛ p illa verba ſi ſine liberis deceſſerit nõ vidẽtur vocati a teſtatore: prout voluit gloſ. et cõiter doc. in. d. l. luci⁹. vel clarius ſm Jo. de imol. ⁊ alios in. d. l. luci⁹. qđ. d. §. ſeie libertis. loquit̃ qñ talia verba fuerũt diſpoſitiue ꝓlata: q̃a ex illis p̃ſumitur teſtatorẽ feciſſe tacitã ſubſtitutionẽ vt no. ibi per gl. ⁊ Bal. q̃ ratio ceſſat in caſu noſtro. ¶ Decimoquinto nõ obſtat, ꝙ dicit Ang. in. l. j. C. de cõdi. inſer. qđ talia verba gratia liberorũ vidẽtur adiecta: qꝛ rñdeo ſm Jo. de imo. in. d. lucius. qꝛ ſatis dicunt̃ cõtinere fauorẽ liberorũ lꝫ nõ dicãtur vocati ex teſtamẽto: qꝛ poterit inſtitut⁹ relinquere hereditatẽ ſibi delatã ipſis liberis ſi volet. ⁊ ſatis etiã erit veriſimile qđ nolet ꝓpter naturale votũ parẽtũ. l. ſcripto. ff. vñ libe. et ideo nõ ſequit̃ qđ p hoc debeat̃ mutari ex teſtamẽto ex quo poſiti fuerũt ſolũ in cõditione ⁊ nõ in diſpoſitione. ¶ Decimoſexto nõ ob. qđ in dubijs opinionib⁹ equiorẽ ⁊ humaniorẽ ſequi debem⁹ qđ opinio ꝯtria ſit equior ſm Jo. de imo. in. d. l. luci⁹. qđ lꝫ Jo. de imo. dicat ꝙ ſit equior: tñ dicit tuti⁹ tenere opinionẽ glo. ⁊ cõem pro qua refert Ange. dicẽtẽ ita fuiſſe iudicatũ ⁊ ſubdit ibi Jo. de imo. qđ in cõſulẽdo et iudicãdo in dubio nõ eſt recedẽdũ ab opinione gl. ⁊ cõi p id qđ voluit Jac. but. in. l. j. C. q pro ſua iuriſ. ⁊ Joã. an. in. c. j. ⁊ in. c. ne innitaris. de cõſti. Jtẽ dicit Jo. de imo. ibi. in fi. iiij. col. qđ hec opi. cõis videt̃ habere fortiores rõnes de iure. vcꝫ qđ dicti liberi nõ poſſint venire ex teſtamẽto ex quo ſolũ fuerũt appoſiti in cõditione p ea que ſuperius dicta ſunt. Preterea illud qđ ſuſtinet̃ fortiorib⁹ rõnibus eſt tenẽdũ. de hoc eſt tex. in. c. capellanus. de ferijs. in verbo poſterior ſñia meliori ⁊ ſubtiliori nitit̃ rõne nõ ob. opi. ꝯtria equa: qꝛ tũc p̃ferri debet qñ alia pars nõ habet meliores ⁊ ſubtiliores rõnes. Jtẽ cõis opi. eſt approbãda ⁊ ſequẽda: vt voluit doc. poſt Jo. an. c. j. de cõſtitutio. Judiciũ plurimorũ eſt firmius. c. prudẽtiã. cũ ſimi. de offi. dele. nec obſt. aliqua cõſilia in ꝯtriũ facta licet Pet. de ancha. ſemel cõſuluerit in ꝯtriũ tñ cõſuluit ſm gl. in. d. l. lucius. tex. ⁊ in. lectura tenuit pro cõi opinione qđ licet ſemel errauerit tñ poſtea correxit errorẽ ſuũ cõſulẽdo pro cõi opinione, pluribus vicib⁹: ⁊ videt̃ magis deliberate elegiſſe eã. ar. l. diui fratres. ff. de iurepatr. vel põt ſaluari: qꝛ in cõſilio in cõtrario loquit̃ in alijs terminis. ⁊ idẽ dicẽdũ de Pau. de ca. ⁊ Lud. ro. qui in hoc variarũt tñ in pluribus locis adheſerũt cõi opinioni. vt. ſ. oſtẽſum eſt. Nec obſt. ſi dicat̃ qđ gl. d. l. luci⁹. loquit̃ ex capite ſuo: prout dicit Pau. de ca. in preallegato ſuo cõſilio: qꝛ ſalua eius pace. nã glo. allegat ⁊ approbat hoc per ſimilia p. §. vel ſingulis. inſti. de vul. ⁊ pup. ⁊ per. l. conficiunt̃. ff. de iure codicil. in prin. ⁊ p. l. ſi pater filio impuberi. ff. de vul. ⁊ pup. ⁊ in. l. ſi qs ita heres. ff. de here. inſti. p que iura ꝓbatur qđ verba cõditionaliter appoſita nõ inducũt diſpoſitionẽ. nã pictũ gl. debet intelligi ſm l. quã allegat vt voluit Bar. in. l. nõ ſolũ. §. liberationis verba. ff. de libe. leg. ⁊ Ro. cõſi. ccx. incip. allegationes doctoris. nec obſt. qđ voluit Bar. in. d. l. libellorũ. qꝛ licet voluerit ꝓuidere filijs fratris inſtituti vt ꝓbat̃ in. d. l. lucius. ꝓm eã: tñ debem⁹ intelligere vt ipſe nõ ſit cõtrarius. qđ nõ ꝓpter hoc liberi inuitant̃ ex teſtamẽto ſed cõditionaliter ⁊ nõ diſpoſitiue: nec obſt. cõſiliũ. Ro. inci. viſa municipali cõſtitutione inquãtũ fundat ſe ſup tex. in. d. l. luci⁹. ⁊ per. d. l. filiusfamil. §. cũ qs. qꝛ rñſum eſt ad illa iura: qđ voluit dñs Benedict⁹ de plumb. in. d. l. ſi cũ dotẽ. qꝛ iã p p̃dicta ſublatũ eſt ſuũ motiuũ ꝯtriũ: qꝛ ꝓpter cõem opinionẽ ex diſpoſitione legis reſultat intellectus qđ filij veniãt ab inteſtato. Jtẽ ſtãdũ eſt interpretationi doc. cõiter hoc tenentiũ per id qđ voluit Hoſt. in. c. inquirẽdũ. ff. de pec. cle. ⁊ ꝓbatur in tex. in. c. j. de decimis. nec obſt. de. l. ij. §. ſi duo. ff. de colla. bono. qꝛ ſm Joã. de imo. in d. l. lucius emãcipatus. ibi arbitrabat̃ cõferẽdũ illi q erat in poteſtate ſi nolebat venire ſecũ ad ſucceſſionẽ ideo nimirũ ſi emãcipat⁹ nõ cõfert remanet eius portio penes exiſtẽtẽ in ptãte qui in totũ ſuccedebat de iure ciuili ſm illa tẽpora licet ptor admiſerit emancipatũ ſecũ. vt ibi colligit in. l. j. ff. de cõiug. cum emãci. libe. nec obſt. d. l. peto. ff. de leg. iij. qꝛ inſtitut⁹ fuit ibi rogatus vt eſſet cõtẽtus certa re tantũ: vñ ſi alius nõ erat inſtitutus videt̃ idẽ dixiſſe fauore venientiũ ab inteſtato vt debeat reſiduũ illis reſtituere ſic diſpoſitiue ibi fuit locut⁹: ideo nimirũ ſi venientes ab inteſtato pñt petere ſibi hereditatẽ reſtituere: ſed in caſu nr̃o teſtator fuit locutus cõditionaliter de liberis: ideo nõ videt̃ poſſe venire ex teſtõ. nec obſt. vltimo. l. inter ſocerũ. §. cũ inter. ff. de pac. dota. quẽ tex. allegat Raph. cu. in. d. l. filiusfa. §. cũ qs. ff. de leg. j. qꝛ ſm Bart. in. d. l. cũ dotẽ. in. iiij. col. ibi. dos retinebatur p maritũ ꝓ filijs eius vt heredib⁹ matris eorũ ⁊ nõ qđ vir ille lucraretur ex diſpoſitione pacti: ⁊ p hoc Bar. ibi inducit. d. l. lucius. cũ glo. ſua. ⁊ dicit ꝙ iſta opi. ſibi placet. ⁊ ſic ille tex. potius facit pro glo. d. l. luci⁹. ꝙ cõtra. ¶ Concluſio vera itaqꝫ ex predictis elicitur qđ liberi ſunt poſiti in conditione ⁊ nõ diſpoſitione: ⁊ quod non veniant ex teſtamẽto nec videantur vocati a teſtatore vt eius heredes: ſed veniant tanquam heredes patris ex qua deficit conditione fideicommiſ. propter exiſtẽtiã filiorum ita alias conſului ⁊ obtinui.

4 Subſtitutio expirat per religionis ingreſſum niſi ſubſtitutus ſit locus pius. in. c. in preſentia. nu. 36. de proba. 17

Subſtitutio nõ euaneſcit ſi inſtitutus non ingreditur monaſterium: ſed ipſum inſtituit. ibi. nu. 41.

Subſtitutio non euaneſcit ſi ſubſtitutus ſit tantũ clericus. ibi. nu. 43.

Subſtitutio nõ euaneſcit ſi inſtitutus efficitur monachus: ſed monachatus non tenet. ibi. nu. 44.

Subſtitutus non excluditur per monachationẽ factam in fraudẽ et fraus probatur per comminationes. ibi. nu. 45. ⁊. 46.

Subſtitutus excluditur ſi inſtitutus ſub conditione deceſſerit ſine filijs ⁊ ſuo corpore natis ingrediatur monaſterium. ibi. nu. 48. 18

6 **Subtilitates** iuris in ſpiritualibus nõ curantur. in. c. conſtitutus. nu. 26. de relig. do. 186

3 Subtilitas etiam de iure canonico commendatur in doctore. in. c. capellanus. nu. 5. de ferijs. 139

3 Subtilitas iuris quando cõſideratur a canonibus. in. c. in literis. nume. 6. de reſti. ſpo. 169

6 **Succeſſor** in dignitate poteſt preſcribere non obſtante vitio ſui predeceſſoris ſecus eſt in herede. in. c. cura paſtoralis. nu. 5. de iurepatro. 193

6 Succeſſor nõ tenetur ex delicto predeceſſoris niſi predeceſſor ſit in eodem delicto. in. c. aduerſus. nu. 10. 15. 16. 17. ⁊. 22. de immu. eccle. 23

7 Succeſſor in beneficio vel in alia re tẽporali an teneat̃ ſtare colono durãte tpe quo habuit a predeceſſore. in. c. querelã. nu. 5. ne prela. vi. ſu. 93

6 Succeſſor nõ tenetur ad debita cõtracta per p̃deceſſorẽ niſi probẽtur verſa in vtilitatẽ eccleſie. in. c. quod quibuſdã. nu. 7. de fideiuſſorib. 99

6 Succeſſor in dignitate poteſt reuocare male alienata per predeceſſorem ſuum contra quem nõ poſſet opponi defectus dominij. in. c. epiſcopi. nu. 1. de rebus eccle. alie. 74

3 Succeſſor in dignitate an teneat̃ ad ea, que geſſit predeceſſor dignitatis. in

tis.in.c.ij.nu.57.de ordi.cog. 148

6 Succeſſor in beneficio vel eius heres an teneat ſi clericus beneficiatus habuit patrimonium ⁊ per ipſum contracta ſunt debita pro ſua ſuſtentatione.in.c.ex preſentium.nu.6.de pigno. 96

Succeſſor in beneficio tenetur ſoluere debita que contraxit predeceſſor pro neceſſitate eccleſie vel ſue perſone maxime infirme.in.c.ex preſentium.nu.5.de pigno. 93

7 Succeſſor qui ſuccedit in dignitate non tamen in culpa.in.c.accepimus.nu.6.de purga.cano. 165

3 Succeſſor conuenitur per actionem intẽtatam contra ſuum predeceſſorem.in.c.quia.v.nu.7.de iudi. 29

5 Succeſſor vniuerſalis nõ preſcribit etiã ex perſona ſua ſi defunct⁹ habuit malã fidẽ etiã ſine violẽtia de nullo iure.in.c.ij.nu.8.de preſcri. 22

2 Succeſſor in beneficio tenetur ſtare vicario perpetuo per predeceſſorem inſtituto.Ant.in.c.ad hec.nu.1.de offi.vica. 71

3 Succeſſor ſingularis non ſuccedit in vitium ⁊ facit fructus ſuos ⁊ poteſt preſcribere.in.c.grauis.nu.10.de reſtitu.ſpo. 177

6 Succeſſor non tenetur ſtare contractui inito per predeceſſorem.in.c.querimonia.nu.7.de iurepatro. 193

Succeſſor ſingularis non tenetur ſtare colono.ibi.

1 Succeſſor poteſt agere de contemptu predeceſſoris.in.c.quod ſicut.§.ſuper eo.nu.11.de elec. 148

6 Succeſſor in beneficio tenetur ſoluere debita predeceſſoris pro neceſſitate eccleſie contracta ⁊ non requiritur probatio verſionis in eccleſie vtilitatem.in.c.j.nu.1.⁊.2.de ſolu. 100

3 Succeſſor tenetur ex contractu facto cum predeceſſore etiam reſpectu certarum qualitatum in eo contentarũ licet etiã fuerit contractũ cum predeceſſore ſub nomine proprio.in.c.dilecti filij.nu.2.de fo.cõpe. 84

Succeſſor aliquando non tenetur de contractu predeceſſoris licet cõtraxerit ſub nomine appellatiuo.ibi.nu.7.

Succeſſor non obligatur ex contractu male geſto per predeceſſorem quinimo debet ipſum reuocare.in.c.ij.nu.2.de precarijs. 81

2 Succeſſor non obligatur ex facto predeceſſoris in delictis ſecus in alijs.Ant.in.c.accepimus.nu.5.de eta.⁊ quali. 47

6 Succeſſor in dignitate nõ cõfirmat cõſtitutiones pdeceſſoris ſed ratificat ⁊ innouat qr cõfirmare ſpectat ad ſuperiorẽ.in.c.j.nu.3.de loc. 86

Succeſſor in dignitate põt tollere ſtatuta predeceſſoris ſui.ibi.nu.4.

6 Succeſſor in dignitate tenetur ſatiſfacere ⁊ ſoluere debita que ob neceſſitatem ſuã contraxit predeceſſor.in.c.per tuas.nume.2.de do. 104

Succedens alicui poteſt conueniri vigore reſcripti impetrati contra ſuum autorem.in.c.quia.v.nu.1.de iudi. 28

2 Succeſſor hereditaria tã in ſecularibus ꝙ in eccleſiaſticis beneficijs eſt reprobata.Anto.in.c.ex tranſmiſſa.nu.3.de fil.preſby. 53

2 Succeſſio in beneficijs an habeat locum in beneficijs.in.c.ex parte.el j.nu.1.de offi.delega. 77

5 **Succumbens** in cauſa poteſt cogi ad lacerandũ vel corrumpendũ inſtrumẽta ſuper quibus ſe fundabat.in.c.cum dilecta.nu.5.de confir.vti.vel inuti. 141

8 Succumbens ex vna cauſa non prohibetur ex alia eandem rem petere.in.c.in cauſa.nu.1.de cau.poſ.⁊ propri. 164

3 Succumbens in cauſa appellationis an ⁊ quando condẽnetur in expenſis tam ſi ſuccumbat appellans ꝙ appellatus tam ab interlocutoria ꝙ a diffinitiua.in.c.finem.nu.25.de dolo ⁊ contu. 201

5 Succumbens interdicto vti poſſidetis poteſt rei vendicationẽ intentare vel interdictum vnde vi.in.c.veniens.nu.29.de preſcri. 44

2 **Summarie** examinare non requirit plenam probationem.in.c.nouit ille.nu.18.de iudi. 34

Et vide ibi apoſtil.que incipit ſummarie ⁊c.in nu.30.de iuncta apoſtil.in ver.autoritate.

5 **Superiores** duo ſi reperiantur diſcordes circa regimẽ alicuius rei eis ſubiecte dicũt alternis annis vel vicibus gubernare aut regere.in.c.ſi.nu.5.de re iudic. 84

7 Superior ſiue per ſe ſiue per procuratorẽ admittitur ad defendendũ ſuũ ſubditũ ratione iuris qd habet in eũ.in.c.veniẽs.nu.13.de accu. 62

4 Superiorem non recognoſcens poteſt indicere bellum ⁊ hodie inter chriſtianos non obſeruatur ius captiuitatis ⁊ poſtliminij.in.c.ſicut.⁊ infra.nu.8.de iureiur. 161

Superiorem recognoſcens ſi iuſte mouet bellum cõtra ſubditos poteſt cognoſcere quod ſubditi capiantur ⁊ bona eorum ⁊ ipſi capti dicuntur potius obſides non captiui.ibi.nu.9.

2 Superior ceteris partibus quod plus peccat ꝙ inferior.in.c.inter corporalia.nu.25.de tranſla.epiſ. 4

6 Superior qui nõ fecit delinquẽtes ſoluere integralẽ penã vel fecit ſoluere minorẽ an ſit puniẽdus.in.c.quia plerūꝙ.nu.5.de immu.eccle. 231

7 Superior ſi fuit per ſubditum aut denuntiatus aut accuſatus nõ poterit in aliqua cauſa contra ſubditum procedere maxime ſi denuntiatio vel accuſatio impenderetur.in.c.cum dilectus.nu.5.de accu. 68

7 Superior non poteſt ligari nec puniri per ſuum inferiorem nec per ſuum partem.in.c.j.nu.12.de rapto. 118

4 Superioris autoritas an requiratur in commutatione promiſſi iuramenti.in.c.peruenit.el.ij.nu.2.de iureiur. 129

2 Superiori an ſit obediendũ ſiue iuſte ſiue iniuſte.in.c.paſtoralis.§.qa vero.nu.2.⁊.4.de offi.deleg. 93.⁊ ſeq.

4 Superior inhabilem aſſumens ad aliqđ officiũ an videat cũ eo diſpenſare de inhabilitate.in.c.preterea.nu.11.de teſti. 93

6 Superioris tolerãtia non inducit diſpenſationem in his que ſunt contra ius.in.c.cum iamdudum.nu.5.de preben. 26

Supplicatio in qua petit reuocatio pmi iudicis vel petitur cõiũctus ad ipſum debet facere mẽtionem de proceſſu inchoato coram ipſo alias ſaperet ſurreptionẽ.in c.coram.nu.31.de offi.dele. 99

2 Supplicatio porrecta principi debet facere mẽtionẽ non ſolũ expreſſam ſed expreſſiſſimam de omni clauſula que poſſet mouere principẽ ad reſcribendum.in.c.ex literis.nu.3.de offi.deleg. 64

5 Supplicatio habet eundem effectum quem habet appellatio.in.c.paſtoralis.§.verum.nu.8.de app. 121

2 Supplicatio dꝫ facere mẽtionẽ de oĩ clauſula q̃ poſſet mouere principẽ ad nõ reſcribẽdũ.in.c.paſtoralis.§.pterea.nu.5.de offi.deleg. 63

2 Supplicatio quid ſit.in.c.ex literis.nu.6.de reſti.in integ. 158

Supplicatio aduerſus ſniaꝫ intra quãtum tps fieri debeat.ibi.nu.12.

2 **Surreptio** vitiat gratiã ipſo iure.Anto.in.c.tua nobis.nu.2.⁊.3.de offi.vica. 51

1 Surreptio an vitiet ipſo iure reſcriptũ impetratum ad lites ⁊ qđ ſi ſit impetratum ad beneficia.in.c.ceterum.nu.6.de reſcrip. 48

1 Surreptio in beneficialibus vitiat gratiam ⁊ literas ipſo iure.in.c.ad audientiam.nu.5.⁊.8.de reſcrip. 79

Surreptio qñ vitiat ipſo iure etiã ꝙ non ſit oppoſita tamen vitiatur proceſſus ſuper reſcripto nullo factus.ibi.

Surreptio vitiat gratiã ⁊ qcqđ ꝯcedit ꝓpter illã gratiã.ibi.nu.13.

Surreptio vitiat oĩa priuilegia ⁊ bñficia principũ.ibi.nu.14. 80

Surreptio etiã ignoranter ⁊ ſimpliciter cõmiſſa vitiat lites.ibi.n.15.

Surreptionis exceptio quando debeat opponi.ibidẽ.nu.15.

Surreptio quare magis vitiat lr̃as ad gratiã ꝙ ad lites.ibi.nu.14.

1 Surreptio doloſa vitiat reſcriptũ in totũ:ſꝫ ſi ex ſimplicitate venit eatenus vitiat quatenus fuit cã cõceſſionis.⁊ an habeat locum in priuilegijs.in.c.ſuper literis.nu.1.2.⁊.4.de reſcri. 92

Surreptio vitiat gratiã ipſo facto ſed reſcriptũ ad lites non.ibi.nu.5.

Surreptio procedit ex taciturnitate beneficij etiam.ibi.nu.8.

1 Surreptio in vna re an ⁊ quando vitiat in reliquis.in.c.ſedes apoſtolica.nu.4.de reſcrip. 57

3 Surreptio vitiat reſcriptum ad beneficia vel literas ipſo iure.in.c.dilecto.nu.5.de appel. 132

1 Surreptio non vitiat literas ad lites ipſo iure.in.c.plerunꝙ.nu.3.de reſcrip. 68

3 Surreptio quo caſu committatur ſeu tacetur quod alteri parti cõpetebat exceptio dilatoria cõtra iudicẽ.in c.ij.nu.7.vt lite nõ cõteſt. 109

Surreptio non vitiat literas ad lites ipſo iure.ibi.

2 Surreptio nõ cauſatur ex eo quod fuerit tacitũ id quod monuiſſet magis principẽ ad reſcribendũ.Anto.in.c.nimis.nu.3.de fil.preſby. 57

Surreptio ſi ab aliquo allegetur an iudex debeat ſuperſedere.in.c.cũ contingat.nu.7.de reſcrip. 69

7 Surreptio in expreſſione falſe cauſe vitiat diſpẽſationem ipſo facto.in.c.quia circa.nu.5.de conſan.⁊ affi. 33

1 Surreptio per ignorantiam poſita an ⁊ quãdo vitiat reſcriptũ.in.c.ſignificante.nu.3.de reſcrip. 83

1 Surreptio ſi non fuit oppoſita an pars videatur acquieſcere literis.in.c.cum dilecta.nu.6.de reſcrip. 66

Surreptio ſiue fuerit cauſa finalis,ſiue impulſiua vitiat reſcriptum.in.c.poſtulaſti.nu.1.de reſcrip. 70

3 Surreptio allegata nõ impedit qđ factũ eſt anteꝙ ipſa probet qđ eſt ſi allegat crimẽ vel ali⁹ defect⁹.in.c.cũ olim.nu.3.de dolo ⁊ cõtu. 204

1 Surreptio vitiat gratiã ipſo facto.i.c.cõſtitut⁹.n.1.5.⁊.6.de reſcri. 61

Surreptio vſꝙ ad quãtum tempus poteſt opponi.ibi.nu.10. 62

1 Surreptio vitiat literas ad beneficia ipſo iure;ſed literas ad lites nõ ſed per preſentiam.in.c.dudum.el.ij.nu.13.de elect. 176

1 Surreptio committitur ſi quis impetrans beneficiũ non facit mentionem de patria ſua.in.c.ſi proponente.nu.3.de reſcrip. 89

3 Surreptio in lr̃is impetratis ad lites nõ operat qn ſaltẽ ꝓcedat ſm iuris formã ſec⁹ in lr̃is gratioſis.in.c.ſup eo.nu.2.de coha.cle.⁊ mu. 11

3 **Surrogatum** debet per omnia ſapere naturã eius in cuius locum ſurrogatur ſi ſurrogatio eſt facta a principe vel de partium conſenſu.in.c.eccleſia ſancte marie.el.j.nu.3.⁊.6.vt lit.pen. 216

2 Surrogatum nõ ſapit aliquando naturã illius in locum cuius ſurrogatur.in.c.ſuper queſtionum.§.ſi vero.nu.2.3.de offi.deleg. 91

6 Suſpendi quis poteſt pro vno furto magno quod equipollet pluribus paruis.in.c.inter alia.nu.31.de immu.eccle. 229

☞ Corſet.Adde celebre dictũ Bal.poſt Cy.⁊ Hoſ.in.l.apud antiquos.C.de fur.vbi dixit qđ licet qs nõ debeat furca ſuſpẽdi ꝓ furto domeſtico.vt in.l.reſpiciendũ.§.furta domeſtica.ff.de penis.tñ ſi furta bo-

meſtica ſunt plura ſucceſſiue facta debet ꝑ talib⁹ furca ſuſpẽdi ꝙ ſingulariter no. ꝑ limitatione. d. §. furta domeſtica. facit text. in arg. in. §. criminis. xxv. diſt. ⁊ qđ voluit Bar. in. l. ſi cui. §. ijſdẽ. ff. de accu. Abb. in. c. j. de cle. percuſ. facit etiam quod voluit Cy. in. l. interpoſitas. C. de trãſac. quã refert ⁊ ſequitur Pet. de anch. in. c. frequẽs. de reſti. ſpo. li. vj. vbi idẽ indicaṫ ſi eſt queſtio amiſſionis magni lucri ſicut ſi eſſet qđ de oĩbus bonis vel maiori parte bonorum. idẽ ſi eſſet qđ de meliori re quã qs haberet ĩ bonis: vt eſt tex. ſing. in. l. ſumma cũ rõne. ff. de pecu.
6 Suſpenſus a iure poterit iterum ab homine ſuſpendi. in. c. accuſatũ. nume. 5. de ſimo. 69
7 Suſpenſus ab officio cenſetur etiam ſuſpenſus a iuriſdictione. in. c. ſi. nume. 7. de cleri. excom. 142
7 Suſpenſus ad tempus lapſo tẽpore poteſt citra aliquam abſolutionem ſuum officium exercere. in. c. ex tuarum tenore. nu. 3. de ſortile. 134
5 Suſpenſus nõ poteſt allegari iudex quando crimen eſt notoriũ ⁊ pro ipſo eſt determinata pena a iure ſecus ſi eſſet arbitraria vel eſſet notorium actus tranſeuntis. in. c. propoſuit. nu. 2. ⁊. 10. de appel. 101
8 Suſpenſi ⁊ interdicti nõ prohibẽtur eſſe in iudicio. in. c. intelleximus. nu. 14. de iudi. 23
6 Suſpenſus ab officio tantum non poteſt conferre beneficia. in. c. quia diuerſitatem. nu. 12. de conceſ. preben. 57
2 Suſpenſus a beneficijs licet non poſſit eligi poteſt tamen poſtulari. Anto. in. c. ad abolendam. nu. 5. de fil. preſby. 56
7 Suſpenſus poteſt ferre teſtimoniũ niſi ſit ſuſpenſus pro graui delicto quo caſu virtute delicti in quo perſeuerat repellitur a teſtimonio. in. c. olim. nu. 5. de accuſa. 74
5 Suſpenſi poſſunt intelligere ⁊ agere nec ſunt priuati cõmunione hominum quod eſt ſuſpenſio minor ſecus ſi maior. in cap. apoſtolice. nume. 2. 3. 4. 5. ⁊. 8. de excep. 14
Suſpenſus an poſſit habere nomine proprio pro iuribus ſui beneficij. ibi. nu. 4. 5. ⁊. 6.
Suſpẽſa a beneficio nõ debẽt habere redditus beneficij modicã tamẽ ſuſtentationem habere debent ſi non habent vnde viuãt. ibi. nu. 5. ⁊. 7.
Suſpenſus ab officio poteſt aliquo caſu cẽſeri etiam ſuſpenſus a beneficio. remiſſiue. ibi. nu. 9.
2 Suſpenſus a collatione alicuius ordinis poteſt conferre minores: ſed non maiores. Ant. in. c. vel non eſt. de tempo. ordi. 39
8 Suſpenſi an ⁊ quando poſſunt eligere: eligi tamen indiſtincte non poſſunt. in. c. cum inter R. nu. 6. de elec. 133
7 Suſpenſio ab officio an ſit etiam ſuſpenſus a beneficio. in. c. per tuas. el. ij. nu. 5. de ſimo. 88
8 Suſpenſi preſumendo eligere nõ priuãtur poteſtate eligẽdi licet malefaciant. in. c. inter R. nu. 15. de elec. 134
7 Suſpenſus ab officio ⁊ beneficio ſimpliciter an dicatur ſuſpenſus in perpetuũ vel quomodo. in. c. quã ſit graue. nu. 3. de excel. prela. 145
2 Suſpenſus non eſt ille qui non eſt declaratus ſuſpenſus: ſed tãtũ mãdatur teneri pro ſuſpenſo. Anto. in. c. j. nu. 7. de cle. pere. 64
1 Suſpẽſus a qb⁹ intelligiṫ ſuſpẽſus. ĩ. c. cũ dilect⁹. nu. 18. de cõſue. 100
8 Suſpẽſus a beneficijs ꝓpter malã electionẽ intelligiṫ ab illis que habet in eccleſia cõtra quã deliquit. in. c. ꝑ inquiſitionẽ. nu. 8. de elec. 146
Suſpenſus ad beneficia habẽda propter malam electionem intelligitur quod nõ poſſit habere in illa eccleſia contra quam deliquit. ibi.
7 Suſpẽſi ⁊ excõmunicati nõ ſunt abſoluẽdi niſi primo preſtito iuramẽto de parendo mandatis eccleſie. in. c. ſuper eo. nu. 1. de ſen. excom. 195
Et vide in. c. ſeq. in. ij. no. ⁊ per totum. eo. tit.
7 Suſpenſus ⁊ excommunicatus a iure poterit iterum ſuſpendi ⁊ excommunicari ab homine. in. c. ex tue. nu. 8. de ſimo. 82
3 Suſpenſus ſemel ex noua culpa poteſt iterum ſuſpẽdi ⁊ reſultant effectus. de quibus. in. c. veritatis. nu. 4. de dolo ⁊ contu. 206
6 Suſpẽſus maiori ſuſpẽſione inducit irregularitatẽ que clericis impedit celebrationes ſecus in minori. in. c. preterea. nu. 3. de iurepatro. 190
2 Suſpẽſus ipſo iure ſi celebrat incurrit irregularitatẽ: ſecus ſi non eſt ipſo iure ſuſpenſus. Ant. in. c. quod trãſlationẽ. nu. 2. de tẽpo. ordi. 37
2 Suſpenſus perſeuerans in ſuſpenſione an ſit ipſo iure priuatus beneficio. Ant. in. c. cum bone. nu. 3. ⁊. 4. de eta. ⁊ quali. 45
Suſpenſio ad quid afficiat ſuſpenſum. ibi. nu. 6. ⁊. 7.
5 Suſpẽſo propter crimẽ ꝓuidetur vt depoſito ſi vero propter cõtumaciã ꝓuidetur vt excõicato. in. c. paſtoralis. §. verũ. nu. 16. de appel. 122
Suſpenſus a beneficio in vno loco an poſſit extra illud territorium obtinere beneficium. ibi. nu. 21.
5 Suſpẽſio anteꝙ feraṫ requirit monitionẽ qñ qs ſuſpẽdiṫ ob cõtumaciã ſecus ſi propter delictũ. in. c. reprehẽſibilis. nu. 3. ⁊. 4. de appel. 102
7 Suſpenſio quid ſit ⁊ quotuplex ſit ⁊ quis ſit eius effectus maxime circa irregularitatem incurrendam. in. c. fin. nu. 4. de cle. excom. 142
7 Suſpẽſio a bñficijs quos effect⁹ pariat. ĩ. c. cũ vintoñ. nu. 10. de ele. 145
6 Suſpẽſio quã ĩcurrũt ꝑlati vł alij ipſo facto vł excõicatio canonis an ⁊ quo caſu poſſit ꝑ ĩferiorẽ a papa tolli. ĩ. c. ſi quorũdã. nu. 5. de ſol. 100
Suſpenſus ab adminiſtratione temporalium ⁊ ſpiritualium ſi celebrat non currit irregularitatem. ibi. nu. 8.
6 Suſpenſio iuris ⁊ ſuſpenſio hominis inducũt diuerſos effectus. in. c. ſicut ad extirpanda. nu. 4. de cohab. cle. ⁊ mulie. 11
7 **Suſpectus** de dilapidatione an deponaṫ tam ab adminiſtratione temporalium ꝙ corporalium. in c. licet heli. nu. 18. de ſimo. 86
Suſpectus de dilapidatione dꝫ remoueri licet velit dare fideiuſſores de conſeruando eccleſiam indemnem. ibi. nu. 20.
Suſpectus de dilapidatione an remoueatur ab adminiſtratione. in. c. venerabilis. nu. 8. ff. de offi. deleg. 100
6 Suſpectus de falſa poteſt detineri ⁊ capi donec conſtet de veritate. in c. ſuper eo. nu. 3. de cri. fal. 117
7 Suſpectus de hereſi habetur pro conuicto ſi poſt annum adhuc eſt in ſua contumacia. in. c. excõicamus. el. j. nu. 7. ⁊. 11. de here. 103
6 Suſpectus de fuga non poteſt capi ille qui dum cum eo contrahebaṫ inceperat male vti ſubſtantia ſua. in. c. propter. nu. 9. de locato. 87
5 Suſpicio iudicis ſi non allegetur procedit iudicium coram eo factũ. in c. ad audientiam. nu. 9. de app. 106
4 Suſpicio tollitur per iuramẽtum ꝙ quis non fecerit malitioſe ⁊ nõ ſuſpicio ſubornationis. in. c. preſentium. nu. 2. de teſti. 62
Suſpicio iudicis nõ allegatur per viam appellationis: ſed per viã recuſationis. in. c. cum ſpeciali. nu. 6. de app. 129
Suſpicio iudicis ⁊ eius cã ſi nõ põt ſine magno ſcandalo allegari ſtatur iuramento partis allegantis ipſum ſuſpectum attẽtata prius qualitate perſone que hꝫ hoc iure. in. c. ſcđo requiris. nu. 16. de app. 111
5 Suſpicio ſiniſtra aliqua incõtinẽti nõ ꝑſumiṫ inter ꝯſanguineos dũmodo ſint bone fame ⁊ cõditiõis. ĩ. c. a nobis. nu. 1. de coha. cle. ⁊ mu. 13
5 Suſpicio iudicis nõ põt allegari quando eſt vtriꝙ parti in pari gradu coniunctus. in. c. poſtremo. nu. 5. de app. 106
Suſpicionis cauſa ſi fuit allegata coram iudice: que coram arbitro nõ poteſt probari non poteſt alia allegari. ibi. nu. 7.

¶ De litera T.

4 **Tabelliones.** creare qui poſſunt. in. c. cũ ꝑ. nu. 7. de fi. inſtru. 111
6 Tabellio que debet iurare in principio ſui officij. in c. ſicut te. nu. 19. de cleri. vel mona. 240
Tabellio etiam periurus niſi commiſerit falſum põt cõficere inſtrumenta ſi rogetur a partibus. ibi. nu. 16.
Tabellio conficiens inſtrumentum ſuper cõtractu illicito debet puniri ⁊ officio priuari. ibi. nu. 20.
Tabellio qui ita reputatur ⁊ non eſt an poſſit conficere inſtrumenta: ⁊ ſi conficit an valeant. ibi. nu. 21.
Tabellio omnis in ſuo territorio debet ſcire pertinẽtia ad ſuum officium ⁊ ſi cõmittit per ignorantiã aliquem errorem tenetur. ibi. nu. 22.
6 Tabellio effectus clericus vel religioſus nõ perdit ipſo facto officiũ tabellionatus. in. c. ſicut te. nu. 2. ne cle. vel mona. 239
6 **Tacens** habetur pro conſentiente vbi agitur de obligatione perſone quãdo interuenit aliquis act⁹ de natura hoc requirens. in. c. cum virum. nu. 3. de regu. 160
7 Tacens cenſetur cõſentire in maleficio niſi expreſſe diſſenſerit. in. c. dilectus filius. el. ij. nu. 9. de ſimo. 85
5 Tacens in his que tenetur contradicere ⁊ non contradicit habetur pro cõſentiente. in. c. conſuluit. nu. 5. de appel. 104
Tacens nõ habetur pro cõſentiente quando ſi expreſſe vellet cõſentire non poſſet. in. c. j. nu. 19. de re iudi. 49
Tacẽs cẽſetur cõſentire qñ eſt vocatus ad cõſiliũ ⁊ nil dicit ⁊ punitur vna cum cõſulentibus malũ. in. c. aduerſus. nu. 20. de immu. eccle. 230
Tacens in actu odioſo non preſumitur conſentire in cura paſtoralis. nume. 4. de iurepatro. 193
4 Tacens an preſumatur conſentire vel contradicere. in. c. nonne bene. nu. 1. de preſump. 116
6 Tacentes habẽtur pro conſentientibus quãdo ſunt vocati ad hoc vt conſentiant vel cõtradicant. in. c. veſtra. nu. 6. de locato. 77
Tacẽs quo caſu habeaṫ pro cõſentiẽte. in. c. in geneſi. nu. 9. de elec. 180
2 Tacẽs in rebus oneroſis habeṫ pro cõtradicẽte niſi faciat aliquẽ actũ per quẽ videatur approbaſſe illud. in. c. nõ iniuſte. nu. 7. de procur. 146
Tacens in caſibus in quibus tenetur loqui habetur pro cõſentiente. in. c. j. nu. 13. de his que fi. a ma. par. capi. 71
1 Tacentes habentur pro conſentientibus in eorum preiudicium. in. c. gratum. nu. 6. de poſtu. prela. 110
6 Tacens nõ habetur pro conſentiente in re multum oneroſa. in. c. peruenit. nu. 10. de emp. ⁊ ven. 84
1 Tacens non preſumitur cõſentire in re oneroſa ⁊ preiudiciali. in. c. cumana. nu. 6. de elec. 171
3 Tacẽs ⁊ nõ cõtradicẽs an videaṫ cõſentire. ĩ. c. ceterũ. nu. 10. de iud. 19
1 Tacens habetur pro cõſentiente in re meritoria ⁊ concupiſcibili. in. c. quia propter. nu. 13. de elect. 163
6 Tacens habetur pro cõſentiente vel cõtradicente quatenus tendit in eius preiudicium ſi tacuit in his in quibus de neceſſitate officij tenebatur loqui. in. c. ij. nu. 9. de his que fi. a prela. 66
1 Tacens in aliquo negotio vtrum poſtea poſſit cõtra illud negotium aliquem defectum obijcere. in. c. nihil. nu. 6. de elec. 167

Tacitur

Taciturnitas partis nil operatur ad habilitandum aliquem quem expreſſe nō poſſit habilitare.in.c.ſciſcitatus.nu.12.de reſcrip. 52
6 Taciturnitas nō prodeſt vbi expreſſus conſenſus nil operatur.in.c.dilecto.nu.13.de preben. 34
6 Taciturnitas ſiue tolerātia pape an habeatur pro diſpenſatione vel conſenſu.in.c.in aliquibus.nu.8.de deci. 154
1 Taciturnitas procuratoris habetur pro cōfeſſione in preiudiciū domini niſi confeſſio ſit erronea.in.c.j.nu.6.de poſtu.prela. 107
1 Taciturnitas non habetur pro cōſenſu in arduis.in.c.in cauſis.nu.3.de electio. 150
4 Taciturnitas nō reſpondentis habetur pro confeſſione.in.c.quoniā.nu.16.de proba. 28
7 **Tactura** ſi datur ꝑ forma in aliquo actu ſi nō interueniat actꝰ vitiaṫ.in.c.laudabilē.nu.3.de frigi.ꝛ male.35
Taxatio expenſarum reſeruata ipſi iudici etiā ſub nomine proprio eſt fienda per ſucceſſorem in officio ꝛ nō per ipſum remotum.in.c.nouit.nu.7.de offi.lega. 108
3 Taxatio expenſarum reſeruata ipſi iudici ſub nomine proprio poteſt fieri per ſucceſſorem.in.c.j.nu.8.quod met.cau. 149
4 **Tempus** delationis ꝛ aſſumptionis inſpicitur vt quis ſit capax officij.in.c.poſt ceſſionē.n.4.de pba.11
3 Tempus ad liberandū poteſt peti circa facta recentia dummodo ſint implicata.in.c.cum cauſam.nu.7.de iura.calum. 128
6 Tēpus quādo diuerſimode reperiṫ citra explicationē alicuius actus cēſetur arbitrariū ꝙ ſit obſeruādū.in.c.ad apoſtolicā.nu.7.de reg.161
2 Tempus an currat a tempore notitie vel a tempore quo ſcire debuit. Anto.in.c.licet.nu.4.de ſup.negli.prela. 35
5 Tempus datum ad cauſam decidendam incipit a die preſentatiꝰ reſcripti.in.c.ſuper.nu.1.ꝛ.7.de appel. 95
Tēpus omne currit de momēto ad momētū regulariter vbi aliud a iure nō exprimiṫ niſi qs īpediaṫ impedimēto iuris.ibi.n.12.14.ꝛ.15.96
6 Tempus.xxv.anno.eſt ſufficiēs ad obtinendam omnē dignitatē preter epiſcopalē.in.c.ſuper ordinata.nu.7.ꝛ.nu.9.de preben. 48
5 Tempus datū ad appellādum currit a die late ſententie nō autem a die finiti termini dati in ipſa ſententia ad aliquid faciendū.in.c.quod ad conſultationem.nu.1.3.ꝛ.4.de re iudi. 63.ꝛ ſeq.
Tempus quadrimeſtre quod datur cōdemnatis in actione perſonali ad ſoluendum poteſt per iudicē abbreuiari cum cauſa alias lex ſuppleret ſi iudex abbreuiaret.ibi.nu.8.ꝛ.14. 64
Tempus datum ad appellandū currit de momento ad momentū ſi poteſt haberi copia iudicis a quo iudicis ad quem.ibi.nu.3.
Tempus quadrimeſtre licet nō poſſit iudex ſine cauſa arctare poteſt tamē illud ꝓrogare licet a tali prorogatione poſſit appellare.ibi.n.19.
2 Tempus quadrimeſtre quod datur cōdemnatis ad ſoluendū datur etiam confeſſis.ibi.nu.21.
5 Tempus decem dierū datum ꝛ appellandum currit etiā cōtra eccleſiam vel minorem quibus poſtea ſubuenitur per remedium reſtitutionis.in.c.beneficio.nu.2.ꝛ.3.de reſti.in integ. 164
6 Tempus datum ad appellandum an poſſit ex forma ſtatuti breuiari vel elongari vel etiam ab ipſo iudice in aliquo caſu.in.c.cū ſit romana.nu.11.13.14.ꝛ.16.de appel. 90
Tempus omne dicitur cōtinuum niſi aliud appareat.in repeti.c.cū eſſes.nu.34.de teſta. 119
2 Tempus quādo ſtatuitur nō in odium negligentis ſed in fauorē alicuius illud tempus currit ignorāti etiam non negligēti: ſecus quādo ſtatuitur in odium negligentis.ibi.
2 Tempus nō currit ad aliquid agēdum quādo probabilis timor prebet impedimentū.in.c.tum ex literis.nu.10.de reſti.in integ. 159
Tēpus non currit quādo ſtat per iudicem quominus actus expediatur vel etiam facto aduerſarij.ibi.nu.13.
6 Tempus petende reſtitutionis in integrum currit negligenti:nō autem nō valenti agere.ibi.
6 Tempus date an inſpiciatur in reſcriptis:an vero tempus preſentationis.in.c.dilectus.nu.7.de preben. 35
6 Tempus longum dicitur decem annorum ꝛ nō minus.in.c.propter.nu.17.de locato. 87
2 Tempus quadrienniū ad petendā reſtitutionem in integrū a quo tēpore incipit currere.in.c.coram.nu.7.de reſti.in integ. 162
6 Tempus vtile vel cōtinuum quod eſt remiſſiue.in.c.nulla eccleſiaſtica.nu.11.de cōceſ.preben. 55
5 Tēpus qđ datur ad appellationē proſequēdā currit a die interpoſite appellationis nō autē a die late ſentētie.in.c.ex rōne.nu.2.de app. 93
Tempus datum ad appellādum non currit ſi partes cōpromiſerunt vel etiam ſi ita ipſi voluerunt.ibi.nu.7.
Tempus datum a iure ad appellationē proſequēdam nō poteſt conſenſu partium prorogari ſed bene poteſt ſuper eo ſuperſederi ꝛ idē dicendum eſt de termino ſtatuti vel hominis.ibi.nu.8.
5 Tempus datum alicui ad aliquid faciēdū currit a tempore monitionis.in.c.nos quidem.nu.3.ꝛ.10.de teſta. 11.ꝛ ſeq.
Tempus quotieſcunqꝫ nō apponitur a teſtatore ad faciendum illud quod fieri mandauit intra quod tempus illud debet fieri.ibi.nu.10.
6 Tempus prefixum per neglige̅tiam alterius non incurrit impedito quocunqꝫ impedimēto iuris vel facti.ſecus ſi tempus eſt prefixum in fauorem alterius quo caſu currit ignorāti vel impedito.in.c.quia diuerſitatem.nu.3.de cōceſ.preben. 57
6 Tempus prefixum alicui non in ſui odium currit ſibi ignoranti.in.c.cum propter.nu.3.de iurepatro. 197
7 Temporum mutatione mutari etiā debēt iura humana.in.c.non debet.nu.2.de conſan.ꝛ affi. 33
1 Tēpus datū aliquibus ad aliquid faciēdum poteſt vnus accipere licet alij velint incōtinenti videre.in.c.cum in veteri.nu.5.de elec. 174
Tempus competens relinquitur arbitrio iudicis.ibi.
Tempus datū ad cauſam expediendam an incipiat currere a die preſentationis literarum.in.c.de cauſis.nu.5.de offi.deleg. 74
2 Tempus in dubio preſumitur cōtinuum ꝛ nō vtile.in.c.querenti.nume.3.de offi.deleg. 89
7 Tempus longum dicitur vltra decēnium:modicū vero intra decennium.in.c.querelam.nu.6.ne prela.vi.ſu. 93
1 Tempus quādo eſt datum in medio alterius tēporis quod debet incipere currere an tūc quādo conceditur vel finito illo primo tempore.in.c.cū in cunctis.§.clerici ſane.nu.7.de elec. 128
1 Tempus currit impeditis ſi poſſunt impedimētum tollere.in.c.his quibus.nu.1.de elec. 178
4 Tempus medium inter primā dilationem ꝛ ſecundā non computatur ad vidēdum an iſte dilationes date excedāt tempus trium menſium.in.c.vltra tertiam.nu.5.de teſti. 89
1 Tempus quod datur ad eligēdū vel electioni cōſentiēdū ꝙtum ſit ꝛ ad quedā alia gerenda.in.c.cū in cunctis.§.cū vero.nu.5.de elect. 126
7 Tempus pubertatis anticipat potētia coeundi.in.c.a nobis.nu.3.de deſpon.impube. 14
7 Tempus natiuitatis vel cōceptionis an ꝛ quādo attēdatur.in.c.cum inter.nu.8.qui filij ſint legiti. 38
4 **Territorium** quid ſit.in.c.licet.nume.1.de probationibus. 22
4 Exiſtens in vno territorio ſi percutit ſagitta exiſtētem in alio territorio poteſt vtroqꝫ loco cōueniri.in.c.j.nu.1.de preſum. 114
5 **Terminus** prefixus ad aliquid faciēdum in dubioꝰ preſumitur peremptorius.in.c.paſtoralis.nu.3.de except. 4
Terminus an ꝛ qñ debet eſſe peremptorius vel trinus.remiſſiue.ibi.
Terminus hominis ſurrogatus in locum termini iuris cenſetur idē cum termino iuris.ibi.nu.15.
Terminus datus a iudice ad excipiendum ſi ſit elapſus an perdatur facultas excipiendi vel agēdi.ibi.nu.26.
Terminus datus reo ad reſpōdendum an velit cedere vel cōtendere quo caſu extēdatur vt in eodem termino reus opponat dilatorias alſ vlterius nō audiatur.ibi.nu.24.
Terminus ad opponēdum dilatorias datur reo ad inſtantiam actoris vel ex officio iudicis ipſius.ibi.nu.26.
Terminus ad dilatorias opponendas eſt in iudicis arbitrio vel in elongando vel breuiando.ibi.nu.27.
Terminus ad opponēdas dilatorias an indiſtincte ſit prefigendum tam ſm ius canonicum ꝙ ſecūdum ius ciuile.ibi.nu.28.
Terminus datus ad dilatorias opponēdas habet vim lit.cōteſt.ibi.nume.30.
Termini iudiciales licet excludāt partem nō tamen excludūt iudicē.ibi.nu.31.
Termini vltima dies quid iuris erit ſi erit feriata.in.c.paſtoralis.nume.3.de excep. 4
Termini prefixio habet vim litis conteſtationis.ibi.nu.15.
5 Terminus iuris ad proſequēdam appellationem nō poteſt reſtringi per appellatum ſed per appellātem vel iudicem a quo ſic.in.c.oblate.nu.7.de appel. 125
Terminum hominis ſiue iuris an appellatus vel appellans poſſit preuenire.ibi.nu.12.
Terminus hominis datur ad proſequēdam appellationē ſed terminus iuris datur ꝛ ad proſequendā ꝛ ad finiendam.ibi.
Terminus alterius anni datur appellatori impedito etiam ex facto tertij ſi nō poteſt agere cōtra tertium ad intereſſe.in.c.ſignificante.nume.11.de appel. 136
6 Terminus ſi eſt datus alicui ad aliquid faciēdum vel declarandum ſi ante elapſum terminum expreſſe declarat vel facit ceſſat prefixio termini.in.c.potuit.nu.4.de locato. 88
3 Termini prefixio ad appellationem proſequendā operatur effectus de quibus in.c.nicolao.nu.7.de appel. 135
5 Terminus datus ad ſoluendū vel aliud faciēdum per quem iudicem poteſt prorogari.in.c.quod ad cōſultationem.nu.20.de re iudi. 65
5 Terminus ad proſequendam appellationē non poteſt prefigi appellanti per appellatum ſed appellās ſibijpſi poteſt prefigere.in.c.perſonas.nu.9.de appella. 89

Terminus ad iter arripiendū vel ad ſe preſentādum quomodo ꝛ qualiter detur tam a iure ꝙ a iudice vel ab ipſo appellāte ſiue appellatio fuerit iudicialis ſiue extraiudicialis.ibi.nu.7.

Termino ad proſequēdam appellationē quomodo ſatiſfiat.ibi.nu.8.

Terminus ad accipiēdū iter qñ appellatur incuria nō debet dari.ibi.

Terminus datus ad cām expediēdā de cōſenſu partium eſt cēſendus peremptori⁹ nec pars audit petēs terminū ad pbādū nec ab hoc appellabit niſi fuerit in excogitato impedimēto vel de cōſenſu vtriuſqꝫ partis.ſed qd ſi de cōſenſu vnius partis.in.c.ſup.nu.16.ꝛ.18.de ap.96

Terminus datus ad cauſam expediendam per ſuperiorem poteſt cōſenſu partium prorogari.ibi.nu.17.

5 Termino pendēte vel dilatione iudicis ad vnum actum nō debet iudex procedere ad aliū actum maxime ſine citatione.in.c.cū cauſa.nume.12.de re iudic. 65

3 Terminus breuis ſi eſt datus in cauſa ardua poteſt legitime appellari.in.c.expoſuit nobis.nu.7.de dila. 136

5 Terminus nō currit propter impedimentū proueniens ex facto principis.in.c.ex inſinuatione.nu.3.de appel. 117

7 Terminus an ꝛ quādo debeat dari per iudicem parti vel accuſatori intra quem habeat accuſare alias termino elapſo non audietur vlterius.in.c.inter.nu.4.de purga.cano. 163

1 Terminus prefixus capitulo ad eligēdum an poſſit reſtringi.in.c.cū nobis.nu.9.de elect. 136

3 Terminus perēptorius datus citatis ſi eſt nimis breuis licite appellatur niſi hoc ſit factū ex aliqua neceſſitate.in.c.j.nu.1.ꝛ.12.de dila.131

Terminus quādo dicit̃ nimis breuis ſtatur arbitrio iudicis.ibi.nu.7.

Termini iuris qui ſolēt dari ex aliqua cauſa ex quibus caſibus moderantur a iudicibus.ibi.

Terminus probatorius dicitur peremptorius.ibi.nu.16.

3 Terminus deliberatorius non datur reo ſi per citationem potuit liberare quia inducie deliberatorie nō cōceduntur niſi ſemel.in.c.ij.nume.1.2.ꝛ.3.de dila. 132

Terminus datus a iudice an poſſit ab eo poſtea elongari vel abbreuiari.ibi.nu.15.

5 Terminus ad appellationē proſequēdam poteſt dari a iudice a' quo ꝛ eſt in arbitrio ſuo dare vel non ꝛ ſi dat vel nō dat nō grauat partes.in.c.ad hec.el.ij.nu.2.de appel. 103

7 Terminus prefigi poteſt per iudicem eccleſiaſticū intra quē incidens queſtio ſpiritualis terminetur.in.c.lator.nu.4.ꝛ.8.qui filij ſint legi.39

Terminus ad appellationem proſequēdam reſtringi poteſt ex cauſa ſpirituali.ibi.

Terminus duorū mēſiū datur ad finiēdā incidētē queſtionē.ibi.nu.8.

1 Terminus datus ad abſoluēdum aliquem an poſſit preteriri ꝛ ſic ante terminum abſolui.in.c.ab excommunicato.nu.17.de reſcrip. 88

1 Terminus ſi aſſignatur ad acceptandum beneficium an poſt terminū poſſit acceptari.in.c.capitulum ſancte.nu.8.de reſcrip. 78

5 Terminus datus ad proſequēdam appellationē que per iudicē fuit admiſſa vel a parte recepta obtinet vim peremptorij adeo vt etiam in appellante vel appellātem abſentem procedatur acſi eſſet peremptorie citatus.in.c.ſepe cōtingit.nu.1.6.ꝛ.9.de appel. 112

Terminus datus a iudice ad appellationē proſequēdam habet vim peremptorij neutro proſequēte appellationem qua deſerta poterit iudex procedere etiam ſine citatione.ibi.nu.13.

Terminus hominis ſuccedit loco termini iuris nō autem cōputatur in termino iuris.ibi.nu.18.

Terminus anni datus a iure ad proſequēdam appellationem nō eſt peremptorius etiam quod appellatio approbetur a parte.ibi.nu.21.

5 Termini iuris nō poſſunt per iudicem breuiari niſi in certis caſibus.de quibus.in.c.cum ſit romana.nu.10.de appel. 90

5 Terminus eſt dādus ſeu moderādus ſm locorum conſtātiam ꝛ perſonarum qualitatem.in.c.ad hec.nu.6.de appel. 100

4 Terminus idem poteſt prefigi ad duos actus eodem tempore cōcurrentes.in.c.licet.nu.3.de proba. 22

6 Terminus hominis ſuccedit loco termini iuris.in.c.ex parte aſtēſis.nume.17.ꝛ.nu.15.in fi.de conceſ.preben. 61

7 Terminus vbi ꝛ qñ eſt prefixus in aliquo cōtractu an teneat̃ quis expectare ꝛ qd operetur lapſus hui⁹ termini.in.c.ſicut.nu.11.de ſpōſa.9

5 Terminus prefixus ad aliquid faciēdum nō precludit viam quin lapſo termino id poſſit fieri quod ſi nō eſſet factū immineret periculum anime.in.c.exceptionem.nu.4.de excep. 17

7 Termino prefixo volētibus agere cōtra deſcendentē an eo elapſo poſſit quis agere ꝛ ſimiliter de volente matrimonium contrahere an poſt terminum audiatur accuſator.in.c.fi.nu.11.qui mat.accu.poſ. 46

Termini prefixio a iure vel iudice in iudicio vel extra qd operat̃.ibid.

2 Termini excluſiui probationem ita currunt cōtra eccleſiam ſicut contra priuatum.in.c.auditis.nu.6.de reſti.in integ. 157

2 Terminus quādo eſt datus ad aliquid faciēdū tā parti ꝙ iudici ſi in termini nil ſit an expiret ille actus.in.c.de cauſis.nu.6.de offi.dele.74

2 Terminus datus appellāti quos effectus pariat.Ant.in.c.veniens.nu.15.de renun. 33

6 Terminus dat⁹ ſucceſſori in officio ad ſatiſfaciēdū id qd fecit predeceſſor an deꝫ etiā pdeceſſori.in.c.aduerſus.nu.23.de immu.eccle. 230

4 **Tertius** an compellatur edere.in.c.j.nu.22.de proba. 3

Tertius iudex ſiue arbiter datur aut ex officio aut partium conſenſu.in.c.fi.nu.3.de offi.deleg. 104

4 Tertius non eligitur ſi duo arbitratores diſcordant.in.c.quintauallis.nu.46.de iureiurā. 151

5 Tertius appellat in criminalibus finito cōdemnato.in.c.cum ſit romana.nu.6.de appel. 90

5 Tertius appellās a ſentētia inter alios acta p ſuo intereſſe debet cām grauaminis exprimere p rōnes.de qbus.in.c.cū ſup.nu.5.de iudi. 67

Tertius qñ appellat pro intereſſe ſuo a ſentētia inter alios lata quomodo pronūtiabit iudex appellationis circa iſtā ſentētiam.ibi.nu.8.

Tertius poteſt appellare a ſentētia lata in cauſa capitali contra aliū ꝛ ſi obtinet prodeſt condemnato.ibi.nu.12.

Tertius regulariter nō appellat a ſentētia inter alios lata niſi oſtendat de aliquo ſuo particulari intereſſe vel affectione.de qbus.ibi.n.13.

Tertius an poſſit appellare a qualibet ſentētia etiam a tertia.in.d.c.cum ſuper.nu.25.ꝛ.26.de re iudi. 68

Tertius licet nō appellauerit a ſentētia inter alios lata tamen poteſt appellationem per victū interpoſitam proſequi licet ille victus trāſegerit vel aliter compoſuerit.ibi.nu.27.

Tertius qui cōparet pro ſuo intereſſe ad quem effectum poteſt ſe intromittere ad cauſam per aliū intentatam ꝛ quos actus ꝛ que adiuuamenta poteſt facere.ibi.nu.28.

Tertius comparēs pro iure ſuo tam in primo ꝙ in ſecūdo iudicio an teneatur libellum offerre ꝛ litem cōteſtari ꝛ ſimilia facere.ibi.nu.30.

Tertius poteſt impedire executionem ſentētie etiam reſpectu ſimplicis poſſeſſionis quam habet.ibi.nu.21. 69

4 Tertius comparens pro ſuo intereſſe poteſt proſequi appellationem ab alio interpoſitam ꝛ poteſt impedire ne ſentētia lata mādetur executioni in ſuum preiudicium.in.c.veniens.nu.1.de teſti. 72

3 Tertius comparens pro ſuo intereſſe an admittatur ad impediendā executionem.ibi.nu.6.

Tertius cōparēs pōt pſequi ius ſuū corā iudice delegato.ibi.nu.8.73

Tertius comparens debet ſummarie probare de intereſſe ſuo vt admittatur ꝛ nō ſufficit iuramentum.ibi.nu.9.

In ſummaria probatione tertij cōparētis pro intereſſe ſuo nō admittitur reprobatio teſtiū nec circa dicta eorū nec circa pſonas.ibi.nu.10.

Intra quantum tempus tertius cōparens admittatur ad probādum intereſſe ſuum.ibi.nu.11.

2 Tertius ratione ſui intereſſe poteſt appellare.in.c.ſuper eo.nume.3.de offi.delega. 79

4 Tertius cōparens pro intereſſe ſuo admittitur ad iudicium: ſed non ad petendum vt teſtes publicentur.in.c.cōſtitutus.nu.1.de teſti. 72

2 Tertius comparēs pro ſuo intereſſe poteſt iudicem recuſare ſi habet legitimam cauſam recuſandi.in.c.cum ſuper.nu.2.de offi. deleg. 87

2 Tertius poteſt appellare ab actu etiam extraiudiciali quādo ſentit ſe pregrauari.in.c.dilecti.nu.2.de maio.ꝛ obe. 125

5 **Teſtamentum** querelans ꝛ ſuccumbēs perdit quod acquiſiturus erat ex illo teſtamento ꝛ fiſco appellatur.in.c.ꝙuis.nu.16.de re iudi. 83

1 Teſtm̄ laici in quo cleric⁹ īſtituit̃ nō ſeruatis ſolēnitatib⁹ legis vl' ſtatuti ſecularis: nō valet.in repe.c.eccl'ia ſancte marie.nu.45.de cōſti. 38

6 Teſtamētū factū corā pſbytero parochiali ꝛ duobus teſtib⁹ valet nō obſtāte cōſuetudine in cōtrarium.in.c.cū eſſes.nu.1.de teſta. 115

Teſtamentum de iure canonico valet etiam quod teſtes non ſint rogati ꝛ quod non ſint maſculi.ibi.nu.3.

Teſtamentū an hodie valeat ſine ſolēnitatibus iuris ciuilis.ibi.nu.4.

Teſtamentum etiā ad nō pias cauſas valet de iure canonico cū duobus teſtibus ꝛ preſbytero parochiali: alias ſecus niſi loco preſbyteri parochialis adhibeantur duo alij teſtes.ibi.nu.7.

6 Teſtamētū factū ad pias cauſas valet factū etiā per verba enūtiatiua ꝛ propter aliud prolata.in.c.cū dilect⁹.nu.1.ꝛ.7.de ſucceſ.ab inteſt.131

4 Teſtamentum an ꝛ quādo faciat fidem ſine publicatione.in.c.fin.nume.10.de fide inſtrumen. 114

6 Teſtamentū clericorū non infirmatur preteritione filiorum vel parētum licet eis debeatur certa portio.in.c.quia nos.nu.4.de teſta. 115

6 Teſtamentum impugnās propter non adhibitas ſolennitates iuris ciuilis eſt excommunicatus.in repe.c.cum eſſes.nu.7.de teſt. 117

6 Teſtamentum factum nutu terret de benignitate canonica.in.c.cū tibi.nu.3.2.5.de teſta. 121

Teſtamentum collatum in alterius voluntatem quia cenſetur factū ad pias cauſas ꝛ ideo ille in cuius volūtatem eſt collatum debet illā hereditatem in pios vſus diſtribuere.ibi.nu.4.

6 Teſtamentum nō comprehendit in ſe omnem vltimam voluntatem puta codicillos nec donationem cauſa mortis que ſapit naturā vltime voluntatis.in rubri.nu.1.de teſta. 110

Teſtamenti factio cenſetur gratioſe conceſſa hominibus qui diſponūt de rebus in tēpus quo nō erūt domini id eſt poſt mortē.ibi.nu.2.

Teſtari

Teſtari qui pꝛohibeantur.i bi.

7 Teſtamentū quod fecit vſurarius manifeſtus pꝛeſtita cautione de reſtituendo an valeat ſi pdictus vſurarius poſt teſtamētū exercuerit vſuras licet nō manifeſte.in.c.quia in omnibus.nu.10.de vſur. 124

1 Teſtamētū quod ſi vertit̄ in foꝛo eccleſiaſtico ſufficiūt ſolēnitates iuris canonici:ſecus in foꝛo ſeculari.in.c.ꝙ clericis.nu.9.de fo.cōpe.68

7 Teſtamētum nō poteſt cōferri in alterius arbitriū.in.c.ſuper eo.nu.2.de condi.appo. 19

6 Teſtamentum ad hoc vt valeat factum cū duobus teſtibus opoꝛtet quod interueniat pꝛeſbyter parochialis ꝛ nō alius pꝛeſbyter vel loco ipſius duo alij teſtes.in repe.c.cū eſſes.nu.6.11.12.ꝛ.17.de teſta. 117

Teſtamētum factū coꝛam pꝛeſbytero parochiali ꝛ duobus teſtibus etiā ad non pias cauſas an valeat vbiqꝫ.ibi.nu.8.

Teſtamentum factū ad pias cauſas valet cum duobus teſtibus tantum ſine pꝛeſbytero parochiali.ibi.nu.2.ꝛ.17.

Teſtamētū ſi eſt minus ſolēne de iure ciuili veniētes ab inteſtato non poſſunt ſine peccato retinere appꝛehēdēt᷒ hereditatē.ibi.nu.15.ꝛ.10.

Teſtamētū quibus reſpectib᷒ poteſt dici ſemper pia cauſa.ibi.nu.32.

6 Teſtamētum factum a furioſo etiam ſi feciſſet tanꝙ quilibet ſane mētis nō valet etiam ad pias cauſas.in.c.ſicut tenoꝛ.nu.3.de regu. 191

6 Teſtamētum imperfectum etiam ratione volūtatis valet nō ſolū inter liberos ſed etiam ad pias cauſas.in.c.j.nu.2.de ſucceſ.ab inteſt.130

6 Teſtamētū ad pias cauſas valet coꝛā duob᷒ teſtib᷒ factū ſiue ſint rogati ſiue nō ſiue maſculi ſiue femine.in.c.relatū.el.j.nu.1.ꝛ.2.de teſt.119

2 Teſtamentum in quo fuerūt teſtes inuiti eſt nullum.in.c.ij.nume.16.quod met.cauſa. 150

6 Teſtamētum minus ſolēne an pariat naturalem obligationem.in.c.quia plericꝫ.nu.43.de immu.eccle. 234

4 Teſtamentum nō rumpitur per ingreſſum monaſterij fratrum minorum.in.c.in pꝛeſentia.nu.50.de pꝛoba. 18

Teſtamētum rumpitur per ingreſſum monaſterij ꝛ traditionem bonoꝛum ex interuallo.ibi.nu.51.

Teſtamentum rumpitur per ſimplicē ingreſſum monaſterij.ibi.nu.5.

Teſtatoꝛ committens ſuam extremam voluntatem diſpoſitioni alterius dicitur decedere teſtatus.in.c.cū tibi.nu.1.ꝛ.2.de teſta. 123

6 Teſtatoꝛ poteſt remittere falcidiam:ſed non cautionē vſufructuario de non vtēdo arbitrio boni viri.in.c.cum cōſtet.nu.4.de pigno. 96

4 Teſtatoꝛ qn̄ mādat ſtari dicto vnius infoꝛmati de volūtate ſua an poteſt ille examinare abſqꝫ eo qō pars citetur.in.c.ij.nu.13.de teſti. 36

6 Teſtatoꝛ qui elegit ſibi ſepulturā in aliqua eccleſia cuius intuitu multa legauit ibi ſi poſtea ex aliquo caſu ſuperuenienti non ſepeliatur ibi adhuc talia relicta debētur ex quibus debetur canonica poꝛtio eccleſie parochiali.ſecus ſi mutauerit ſepulturā: quia cēſentur etiā adempta legata.in.c.in noſtra.nu.4.de ſepul. 137

6 Teſtatoꝛ qui mādat aliquid fieri ꝛ nō dicit per quem intelligitur per heredem.in.c.nos quidem.nu.4.de teſt. 111

Teſtatoꝛ ſi mādauit conſtrui monaſterium ꝛ non expꝛeſſit locum vel expꝛeſſit:ſed in illo loco non poteſt commode cōſtrui non per hoc viciatur relictum.ibi.nu.13. 112

6 Teſtatoꝛ legans rem ſibi pignoꝛatam cenſetur legaſſe ius pignoꝛis quod habet in illa re.in.c.filius noſter.nu.4.de teſta. 13

6 Teſtatoꝛ quo caſu poteſt pꝛohibere ne epiſcopus impediat ſe in executione teſtamēti ipſius teſtatoꝛis.in.c.tua nobis.nu.6.de teſta. 126

Teſtatoꝛ vſurarius qui pꝛo male ablatis ꝛ extoꝛtis reliquit mille ſi poſt ſuam moꝛtem nō apparent debentes recipere tantam quantitatē reſiduum cōuertitur in alios pios vſus.ibi.nu.7.

6 Teſtatoꝛ poteſt grauare heredē vel legatariū ad exhibendū pꝛocurationē annuatim in aliquibus pijs locis.in.c.quāto.nu.3.de cēſi.202

6 Teſtatoꝛ ſi volebat relinquere aliquid eccleſie ꝛ perſuaſus a rectoꝛe dicte eccleſie reliquit ſibi an actoꝛ teneatur ad intereſſe ipſi eccleſie.in ca.pꝛeſbyter.nu.6.de pecu.cle. 109

6 Teſtari nō poteſt clericus de acquiſitis per eccleſiam etiā quod ſint mobilia:ſed de bonis ſuis pꝛopꝛijs poteſt teſtari:poteſt tamē de bonis per eccleſiam acquiſitis aliqua ſeruitoꝛibus vel pauperibus elargiri.in.c.relatum.el.ij.nu.1.ꝛ.8.de teſta. 120

6 Teſtari an poſſunt clerici de bonis per eccleſiam acquiſitis.in.c.cum in officijs.nu.1.ꝛ.4.de teſta. 114

Teſtari poteſt clericus de bonis ſibi queſitis per ſucceſſionē pꝛopinquoꝛum vel per donationem vel ex induſtria ſua.ibi.nu.2.

Teſtari poteſt clericus de bonis eccleſie ſi ipſe tātundem de ſuo pꝛopꝛio contulerit eccleſie.ibi.nu.4.

Teſtari nō poſſunt de iure clerici nō habētes adminiſtrationē pꝛout ſunt canonici de fructibus perceptis vſqꝫ ad eoꝛum moꝛtem licet cōſuetudo adoleuerit in contrarium.ibi.nu.7.

Teſtari poteſt clericus de bonis queſitis obmiſſas celebrandas vel quia fuit capellanus alicuius.ꝛ de iſtis ita queſitis non debetur canonica poꝛtio epiſcopo.ibi.nu.8.

6 Teſtari poteſt clericus de illis bonis que acquiſiuit ratione clericalis dignitatis puta que lucratur de miſſis dicēdis vel quia fuit capellanus alicuius domini.in repe.c.cum eſſes.nu.26.de teſta. 117

6 Teſtari poteſt clericus de bonis pꝛopꝛijs vel acquiſitis intuitu perſone.in.c.quia nos.nu.1.de teſta. 114

6 Teſtari nō pn̄t etiā ad pias cauſa ſilli q nō habent iudiciū intellect᷒ vt furioſus ꝛ ſimiles.in.c.cum dilectus.num.8.de ſucceſ.ab inteſta.131

6 Teſtari pōt licite clericus lꝫ ſit filiuſfa.in.c.qꝛ nos.num.5.de teſta.115.

6 Teſtari an poſſit clericus de fructibus beneficij ſui.in repe.c.cū eſſes.nu.21.de teſta. 117

Teſtari nemo poteſt de rebus alienis.ibi.nu.23.

6 Teſtari non poteſt cōdemnatus ad moꝛtē naturalem vel ciuilem etiā ſi aufugerit manus iudicis.in rep.nu.3.de teſta. 110

Teſtari non poteſt damnatus ad perpetuum carcerem licet de clerico ita damnato dubitetur.ibi.nu.4.

Teſtari pōt excōicatus qꝛ nō equiparatur depoꝛtato.ibi.nu.11.

Teſtari nō poſſunt religioſi regulares vt monachi vel pꝛofitētes tria ſubſtantialia regule.ibi.nu.5.ꝛ.11.

Teſtari poteſt heremita cum poſſit habere pꝛopꝛium.ibi.nu.6.

Teſtari nō pōt hereticus cū nihil habeat quinimo ſi poſt eius moꝛtē detegatur qō fuit hereticus in vita pn̄t oīa bona appꝛehendi.ibi.nu.7.

Teſtari quo caſu poſſit infamis.ibi.nu.8.

Teſtari pꝛohibiti a iure an poſſit diſponere a pias cauſas.ib.nu.9.

Teſtamentum ad pias cauſas poteſt fieri nutu.ibi.in fi.

Teſtari non poteſt filiuſfamilias de aduentitijs etiam qō habet vſum fructum ad pias cauſas ſine patris conſenſu.ibi.nu.10.

4 Teſtis qui teſtificatus eſt vna cauſa non compellitur teſtificari coꝛam alio iudice.in.c.pꝛeterea.nu.3.de teſti.cog. 92

Teſtis incontinenti ſe coꝛrigens non habet docere de erroꝛe ſuo.ꝛ idē eſt in parte coꝛrigente confeſſionem ſuam.ibi.nu.4.

Teſtis ſynodalis dicitur pꝛopꝛie denuntiatoꝛ.ibi.nu.5.

6 Teſtes qn̄ ſunt extra pꝛouinciā nō debēt cogi ad veniendū perſonaliter ſed debet inſcribi ad iudicem loci vt ipſos examinet ꝛ atteſtatiōes clauſas remittat:reſcribendo quanta fides ſit eis adhibenda.in.c.conſtitutus.nu.5.de fideiuſ. 98

2 Teſtes non omnino idonei admittūtur in defectum pꝛobationum.in c.ij.nu.11.de arbi. 167

4 Teſtis cui obiecta ſunt crimina non poteſt obijcientem repellere exceptione communis poteſt tamen pꝛobare ſe innocentem.in.c.teſtimonium.nu.16.de teſti. 86

4 Teſtes ſe reſtringentes ad certum tēpus ꝛ locū,repꝛobantur pꝛobata abſentia loco,ꝛ tempoꝛe.in.c.ex tenoꝛe.nu.2.de teſti. 65

Teſtes debent deponere de tempoꝛe ꝛ loco quādo hec ſunt neceſſaria ad concludendum intentum articulātis.ibi.nu.3.

Ad coꝛroboꝛationem pꝛioꝛum atteſtationum poteſt actoꝛ poſt publicationem pꝛoceſſus teſtes pꝛoducere.ibi.nu.7.

6 Teſtis vnus non pꝛobat non ſolum in pꝛophanis:ſed etiam in ſpiritualibus.in.c.cum dilectus.nu.4.de ſucceſ.ab inteſt. 131

Teſtis vnus de veritate cū confeſſione partis etiam incidenter facta plene pꝛobat.ibi.nu.6.ꝛ.15.

7 Teſtes qui requirūtur in aliquo actu cū certis qualitatibus ſi in loco vbi actus celebratur nō reperiūtur teſtes cū dictis qualitatibus ſunt adhibēdi qūo reperiūtur.in.c.cū in iuuentute.nu.2.de purg.cano.163

3 Teſtis examinatus ad inſtātiā vnius iudicis extra territoꝛiū examinātis ꝛ dicat falſum a quo iudice punitur.in.c.ſi.nu.28.de fo.cōpe.90

3 Teſtes quomodo ꝛ quādo tenentur reſpondere vel de credulitate vel de ſcientia.in.c.ij.nu.12.de iura.calum. 125

2 Teſtibus duobus deponētibus de metu magis creditur ꝙ mille deponentibus de ſpontanea voluntate.in.c.j.nu.10.quod met.cau. 149

4 Teſtis nō cogitur ferre teſtimonium in criminalibus niſi a parte aduerſa ſubtrahatur.in.c.ſuper eo.nu.2.de teſti.cog. 91

Teſtes de iure ciuili indiſtincte cogendi ſunt.ibi.nu.3.

Teſtes pꝛeſumuntur timoꝛe aduerſe partis nolle teſtificari quādo requiſiti nolunt teſtificari.ibi.nu.4.

Cui incumbit onus pꝛobādi quod per alios teſtes pꝛobari non poſſit niſi per alios quos adducit.ibi.

4 Teſtis deponēs de facto vicini ꝛ in cauſa ſcientie dixit quia vicinus pꝛobat.in.c.quoſdam.nu.1.de pꝛeſump. 117

Teſtes poſſunt facti maioꝛes teſtificari de his que viderunt in pupillari etate niſi iꝰ requirat maioꝛitatem tempoꝛe actus celebrati.in.c.cum nobis.nu.6.de pꝛeſcrip. 32

Teſtis poteſt repelli a teſtimonio ſi pꝛobatum fuerit alias fuiſſe repulſum.in.c.ſuper eo.nu.3.de elec. 130

2 Teſtes reducuntur ad cōcoꝛdiam vt euitent falſum non vt pꝛobent. Anto.in.c.queris.nu.2.de eta.ꝛ quali. 44

7 Teſtis teſtificans in cauſa criminali tunc pꝛeſumitur inimicus: quia ſponte venit.in.c.meminimus.nu.8.de accu. 61

4 Teſtis pꝛimum dictum in iudicio non inficiatur per ſecundum extra iudicium.in.c.ſicut nobis.nu.11.de teſti. 44

Teſtis coꝛruptus vel falſum dicēs tenetur de periurio ꝛ de omni malo quod ſequitur ex dicto ſuo.ibi.nu.2.

4 Teſtis dicēs oppoſitū in iudicio eius ꝙ dixit extra iudiciū ſine iura-

mento probat.in.c.per tuas.nu.11.de proba. 26
3 Teſtes quo caſu in cauſa matrimoniali tam carnali ꝙ ſpirituali examinantur lite non cōteſt.⁊ etiam veniatur ad ſentētiam.in.c.fi.§.porro.nu.1.vt lit.non conteſt. 114
7 Teſtes deponentes ſuper vita ⁊ moribus alicuius debēt illū cognoſcere alias nō admittitur eorum dictum:an autem ſufficiat cognouiſſe de futuro.in.c.cum.p.nu.2.de purga.cano. 162
Et vide in.nu.5.
4 Teſtes duo probāt in actibus grauiſſimi preiudicij.in.c.quoties.nume.1.de teſtibus. 38
Teſtimonium de credulitate valet vbi credulitas eſt proxima ſenſui per quem percipitur veritas.ibi.nu.6.
Teſtimonium de credulitate admittitur vbi admittitur teſtimonium de auditu.ibi.nu.7.
Teſtis aſſignans cauſam ſcientie ſufficientem ⁊ in fine dicat quod credit an probat.ibi.nume.9.
4 Contra teſtes deponētes contra veriſimile an ſit ſuſpicio falſitatis.in c.quia veriſimile.nu.3.de preſump. 118
4 Teſtes reprobatorios reprobatorium non eſt licitum reprobare.in.c.licet dilectus.nu.1.de teſti. 82
5 Teſtis aſſerens ſe nō ita depoſuiſſe prout notarius ſcripſit an credatur magis ſibi ꝙ notario.in.c.audientiam.nu.7.de preſcrip. 31
5 Teſtes deponentes ſuper notorio ⁊ nō reddentes cauſam ſcientie,ſufficientem licet de cauſa nō interrogētur nō probant.idem quādo deponunt de aliquo quod nō ita de facili percipitur iudicio intellectus.in.c.conſuluit.el.j.nu.2.de appel. 96
4 Teſtium depoſitio an valeat ſi citatus eſt dominus qui non comparuit ⁊ procurator nō eſt citatus.in.c.ij.nu.16.de teſti. 36
5 Teſtes licet approbentur a parte que ipſos producit tamē eorum dicta poſſunt per ipſam partem reprobari quia approbauit perſonas ⁊ non dicta.in.c.intimaſti.nu.6.de appella. 38
7 Teſtes deponentes de infamia ⁊ alij deponentes de bona fama qui ſint preferendi.in.c.cum oporteat.nu.10.de accu. 67
Teſtes deponentes veriſimiliora preferuntur alijs etiā quod ſint numero plures.ibi.nu.11.
6 Teſtis falſus in foro contentioſo debet puniri nō ſolum de falſo: ſed etiam in omni damno inde ſecuto:in foro tamen anime ſolum punitur de falſo.in.c.j.nu.3.de cuſto.eucha. 216
1 Teſtis ꝗ dicit ſe ſcire qr legit:ſufficiēter cōcludit.in proe.greg.n.14. 4
4 Teſtis productus a parte ſine aliqua citatione tanꝙ ſuſpectus non poteſt recuſari.in.c.j.nu.1.de teſtib. 34
Teſtis quādo teſtificatur an neceſſario debeat eſſe ieiunus.ibi.nu.4.
Teſtis idoneus ⁊ omni exceptione maior eſt ille cōtra quē nulla exceptio legitima poteſt opponi.in.c.j.nu.3.eo.titu.
4 Teſtis qui in eadem cauſa iterum producitur iterū debet iurare niſi ſuper tota cauſa iuraſſet a principio.in.c.fraternitatis.nu.1.de teſti.51
4 Teſtes deponētes cōtraria circa actū iterabilē ⁊ per multiplicitatem actus ſi poſſunt reduci ad cōcordiā ſunt reducēdi niſi per confeſſionē partis vel teſtiū appareat de vnitate actus.in.c.cū tu.nu.2.de teſti.50
Concordia circa teſtes eſt facienda etiam vbi pars producit plures ⁊ meliores teſtes.ibi.nu.3.
Teſtes produci ab vna parte inſtrumenta vel priuilegia ⁊ vnus teſtis tantum ſemper reducendus eſt ad concordiam.ibi.nu.5.
Teſtes an reducendi ſint ad concordiam vt probent an vt euitent penam periurij.ibi.nu.5.
4 Ponit tria ꝑ que teſtes teſtibꝰ ꝓferunt.in.c.in noſtra.nu.1.de teſti.63
Teſtis ſibijpſi cōtrarius nō probat niſi ſe corrigat incōtinēti.ibi.n.2.
Teſtis vnus quādo cōtrariatur alteri neuter probat niſi alter melior ſit qui prouocet iudicē ad deferendū iuramentū indefectū ⁊c.ibi.nu.3.
Cōcordia faciēda eſt quādo plures teſtes cōtrariantur.ibi.nu.4.
Teſtium dignitas preferenda eſt numero,⁊ magis creditur duobus teſtibus affirmantibus ꝙ centum negātibus ⁊ quādo.ibi.nu.6.
4 Teſtis ſi commode ad preſentiam iudicis venire poteſt compellitur venire: ſecus ſi incommode.in.c.ſi quis teſtium.nu.3.de teſti. 44
3 Teſtis nō poteſt diebus feſtis iurare ſed bene deponere.in.c.j.nu.10.de ferijs. 137
Teſtes recipiuntur omni tempore quādo periculū eſt in mora.ibi.
Teſtes non poſſunt compelli deponere die feriata in honorē dei vel in hominum.ibi.nu.10.
7 Teſtis varius ⁊ vacillās poteſt capi ⁊ in carcere detineri nō incurrit infamiam.in.c.ſuper his.nu.1.de penis. 170
4 Teſtium dictis que magis congruant iuri communi creditur.in.c.licet.nu.6.de proba. 22
An ſufficiat quod teſtis ſit iuratus in termino.ibi.nu.20.
3 Teſtis vnus facit indicium ad torturam ſi eſt integre ⁊ bone fame.in c.j.nu.3.de confeſ. 224
Teſtis examinatꝰ ꝗ ſr̄s nō d̄bebat examinari an faciat īdiciū.ibi.n.9.
5 Teſtes in dubio preſumuntur vera dixiſſe niſi contrarium probetur.in.c.conſanguinei.nu.3.de re iudi. 58
Idem teſtes non admittuntur ad probandū contra illud quod depoſuerunt.ibi.nu.4.
6 Teſtis vnicus facit fidem vbi non agitur de preiudicio alterius.in.c.propoſuiſti.nu.6.de conſe.eccle.vel alta. 207
1 Teſtis debet deponere in actu qui poteſt percipi viſu ⁊ auditu:vidi ⁊ audiui.in.c.ex literis.nu.4.de conſue. 92
Teſtis qui vidit aliquem loquentem licet non viderit plene deponit: preterꝙ in teſtamento.ibi.nu.5.
1 Teſtes ſingulares nō probant.in.c.cum dilecti.nu.4.de elect. 152
7 Teſtium dicta probantur per ſcripturam notarij.in.c.cū dilecti.nume.8.de accuſa. 66
Teſtes reprobanť ꝑ teſtes digniores.in.c.j.nu.5.de na.ex lib.ven. 26
3 Teſtis nō recuſať ſubditꝰ in cauſa dn̄ij.in.c.ij.nu.2.vt lit.nō cōte. 110
4 Corruptio teſtium ſola ſufficit ad retractationem ſententie.in.c.licet.nu.4.de proba. 23
2 Teſtes examinādi ad perpetuam rei memoriam corā iudice rei conueniendi examinantur.in.c.ſi quis contra.nu.3.de fo.competē. 52
3 Teſtes nō debent examinari contra contumacem lite non cōteſt.in.c.accedens.el.ij.nu.1.vt lite non conteſt. 111
7 Teſtis ſi dixerit vnum extra iudicium ⁊ aliud in iudicio ſtatur primo dicto niſi aliud dixerit per metum vel ad complacentiam partis.in.c.inquiſitionis.§.tertie.nu.9.de accu. 69
Teſti inimico citra inimicitiam capitalem quanta fides ſit adhibenda relinquitur arbitrio iudicantis.ibi.nu.11.
3 Teſtes nō examinantur contra contumacem:ſed bene ipſe contumax excommunicatur.in.c.j.nu.1.vt lit.non conteſt. 106
6 Teſtes poſſunt recipi die feriato quando nō vertitur cauſa cognitio.in.c.ſignificauerunt.nu.21.de iudi. 47
4 Teſtis an poſſit eſſe aduocatus vel procurator.in.c.cū a nobis.nu.4.de teſtibus. 60
1 Teſtis vnus nō facit ſemiplenam probationem niſi ſuper facto principali.in.c.cum dilecti.nu.8.de elec. 153
1 Teſtis exiſtēs in peccato mortali an repellatur a teſtimonio.in.c.illa quotidiana.nu.5.de elect. 159
1 Teſtes vtrum poſſint variare.in.c.noſtri.nu.5.de elec. 129
7 Teſtes etiam extranei preferuntur partis aſſertioni.in.c.cōſultationi.nu.3.de ſponſa. 10
3 Teſtis dicitur incontinenti reuocare dictum ſuum ſi reuocat antequā redigatur in ſcriptis.in.c.fi.nu.22.de confeſ. 228
Teſtis quando poſſit reuocare dictum ſuum.ibi.
3 Teſtis nō arctatur ad iuſtificandum factum a ſe relatum dummodo ipſum referat cum cauſa ſcientie ⁊c.in.c.ſuper hoc.nu.4.de renun. 12
Teſtes recepti per arbitrum faciūt fidem coram iudice.in.c.cum dilectus.nu.5.de arbi. 172
7 Teſtium examinatio vel inquiſitio an poſſit alteri committi.in.c.intantum.nu.5.de collu.deteg. 136
3 Teſtium examinatio ante lit.conteſt.vitiat proceſſum.in.c.cum olim.nu.9.de cau.poſ.⁊ proprie. 193
6 Teſti noto eſt maior adhibenda fides ꝙ extraneo incognito.in repe.in.c.cum eſſes.nu.6.de teſta. 116
2 Teſtis occulti dictum valet abſqꝫ publicatione ſui nominis.in.c.preterea.nu.4.de ſpon. 6
4 Teſtes alios an liceat producere facta publicatione atteſtationum.in c.cum veniſſent.nu.3.de teſti. 55
6 Teſtes vbicūqꝫ ſunt in parte largiſſima ⁊ malitioſe pars negat ipſos aliquid ſcire iudex poteſt partem compellere vt per ſe vel per aliā vadat ad videndū iuramenta ipſorum teſtiū vel quod fiat depoſitio pecunie pro expenſis teſtium.in.c.conſtitutus.nu.8.de fideiuſ. 98
Teſtes qn̄ aliquis allegat qȯ ſunt extra prouinciā animo differēdi negotiū:⁊ ideo petit longū terminū pōt talis ita differēs litē puniri.ibi.
Teſtes in cauſa criminali etiam exiſtētes extra prouinciam debēt remitti ad iudicem cauſe.ibi.nu.10.
7 Teſtes ſi ex aliqua cauſa nō poſſunt eſſe femine tn̄ ille admittūtur quādo in illo caſu alij nō reperiuntur.in.c.inter.nu.7.de purga.cano. 163
4 Teſtes recepti in vno iudicio faciunt fidem in alio ꝙuis non publicati.in.c.cauſam.el.j.nu.2.de teſti. 47
4 Teſtis notatꝰ infamia facti admittiť in cā ciuili.i.c.fi.nu.1.de teſti.89
Teſtis an in totū repellatur ꝓpoſita exceptione cōtra teſtē.ibi.nu.2.
1 Teſtibus duobus affirmātibus plus creditur ꝙ centum negantibus niſi in negatiua coarctata.in.c.bone memorie.el.j.nu.13.de elec. 142
☞ Corſe.Glo.eſt ſing.in.l.diem proferre.§.ſi plures.ff.de arbi.⁊ not.per Jo.an.in.c.j.de preſcri.lib.vj.⁊ vide Bal.c.ad noſtrā.de proba.vbi dicit quod ſtatur magis decem teſtibus affirmātibus ꝙ mille negantibus.⁊ allegat glo.in.d.§.ſi plures.⁊ vide Iſico.de neap.in.l.j.ff.de vē.inſpi.vbi refert.d.machanagnum de agoguidis doct.bono.⁊ fuit etiā theorica Oldradi laudēſis.⁊ gloſ.d.§.ſi plures.eſt vera niſi negantes deponāt de peritia ſue artis.⁊ adduco Ange.in prima cōſtitutio.fforum.in.iij.col.vbi dicit illū tex.facere ad queſtionē. Duo teſtes dicūt titium fuiſſe mortuum ex vulnere:duo medici dicūt vulnus nō fuiſſe mortale:quorū dicto ſtabitur:⁊ videtur qȯ dicto affirmantiū.§.ſi plures.cōtrariū dicit eſſe verius:quod ſtatur dicto illorū qui melius cognoſcunt

gnoſcũt vt in prima cõſti. ff. or. ſed medici melius ſciunt ⁊ cognoſcũt ergo ⁊c. nõ ob. d. §. ſi plures. q: debet intelligi i teſtib⁹ negãtibus ſenſu3: vel loquit̃ de negatiua nõ coarctata. l. lacus ⁊ ſtaginũ. §. j. ff. de acq. re. do. ⁊ ex iſtis habes duas limitatiões ad gl. i. d. §. ſi plures. prima eſt vt non habeat locũ in negatiua coarctata, ſcõa eſt vt nõ habeat locũ vbi teſtes negantes deponũt de peritia ſue artis.
4 Teſtis debet aſtringi iuramẽto vt teſtificet̃ ꝓ vtraq3 parte. in. c. ij. n. 1. de teſti. 35
Teſtiũ receptio an valeat ſi ꝑs citata noluit cõparere. ibid. nu. 10. 36
Teſtiũ receptio an valeat ſi pars citata nõ potuit ꝯparere legitime impedita. ibi. nu. 11.
Teſtes qui potuiſſent repelli ab initio ſi ſint examinati faciũt indiciũ. ibi. nu. 12. ⁊. 15.
Teſtificatio teſtis ſine ipſius citatione valet. ibi. nu. 14.
2 Teſtis repellitur a teſtimonio ſi fuit cõuictus de crimine contra eum excepto non tamen de illo punitur ſi non tãgit cauſam principalem. in c. i. nu. 1. 6. 14. ⁊. 15. de exceptio. 2
Teſtes criminoſus ⁊ toleratus an poſſit reddere teſtimonium. ibi. n. 2.
Teſtes non poſſunt repelli tanquam criminoſi poſt ſententiam vel cõcluſionem in cauſa. ibi. nu. 3.
Teſtis integer qui non poſſit repelli qualis eſſe debeat. ibid. numer. 4.
Teſtis conuictus de crimine per viam exceptionis an veniat puniendus. ibi. nu. 16. 13. ⁊. 14. 3
Teſtis criminoſus qui egit penitentiam ſui criminis non repellitur a teſtimonio. ibi. nu. 11.
Teſtis interrogatus de proprio crimine an teneat̃ reſpondere. ibi. n. 13.
Teſtis vacillãs vel falſum dicens punitur ſed qua pena. remiſſiue. ibi. numero. 14.
4 Teſtes ex parte rei quãdo preferantur licet teſtes actoris ſeu accuſatoris ſint aliquantulum idoneiores. in. c. ad noſtram. nu. 5. de proba. 32
4 Teſtis nõ preſumitur ſuſpectus ant inimicus ex iterata depoſitiõe. in c. fraternitatis. nu. 2. de teſti. 51
Teſtes poſt publicatione3 ⁊ in cauſa principali ⁊ appellationis ſuper eiſdem articulis vel contrarijs non poſſunt recipi. ibi. nu. 3.
Teſtes in quibus caſibus recipiuntur poſt publicationem ſuper eiſdẽ articulis. ibi. nu. 4.
An ſola publicatio ſufficiat ad impediendum productionem teſtium. ibi. numero. 5.
Teſtes ſuper articulis cõtrarijs pñt recipi vbi eſt timor ſubornatiõis. ibi. nu. 11. 52
Teſtes examinati ſuper tota cauſa non poſſunt amplius examinari q: examinarentur ſuper antiquis capitulis. ibi. nu. 12. 53
Teſtis debet iurare qđ in ſecreto teneat dictũ ſuum ⁊ qualiter debet iurare an preſumatur iuraſſe tactis ſcripturis. ibi. nu. 13.
4 Teſtes alios producere quibus caſib⁹ publicatis atteſtationibus licitũ ſit. in. c. ſeries. nu. 5. de teſti. 58
Teſtes inducti pro aduerſa parte per quos teſtes pñt probari. ibi. nu. 7.
2 Teſti ſponte ſe offerenti minuitur de fide. in. c. ij. nu. 3. de cl. per. 65
7 Teſtis an ⁊ quo caſu poſſit torqueri pro veritate habenda. in. c. cu3 in contemplatione. nu. 10. de reg. iur. 207
2 Teſtes in matrimoniali cauſa recipi pñt poſt publicationem imo poſt ſententiã. in. c. atteſtationes. nu. 9. de deſpon. impu. 15
7 Teſtis licite interrogat̃ ſi eſt amicus vel inimic⁹ parti nec per hoc dꝫ interrogari ſuper crimine. in. c. inquiſitionis. §. tertie. n. 5. de accuſa. 69
4 Teſtis de auditu auditus non probat ſed de auditu ſuo ſic. in. c. tam literis. nu. 5. de teſti. 65
4 Teſtes an ⁊ qñ pñt eſſe clerici ⁊ illi de vniuerſitate in cauſis ciuilibus eccleſiarum vel vniuerſitatis. in. c. inſuper. nu. 2. de teſti. 39
Teſtes non pñt eſſe illi de vniuerſitate in fauorẽ vniuerſitatis in cauſa criminali. ibi. nu. 3.
Teſtes pñt eſſe illi de vniuerſitate in cauſa criminali que vertitur ꝯtra illos qui ſunt de vniuerſitate. ibi. nu. 4.
Teſtis idoneus an ſit prelatus vnius eccleſie q̃ non habet collegiũ ſed ſolus habet adminiſtrationem. ibi. nu. 5.
Teſtis idoneus an ſit epiſcopus in cauſa medie eccleſie vel in cauſa totius eccleſie. ibi. nu. 6. 40
Teſtis idoneus non eſt canonicus in cauſa ſue prebende. in. d. c. inſup. numero. 7.
Teſtis an ⁊ quando poſſit eſſe procurator in cauſa vel negotiatione quam habet vel habuit. ibi. nu. 8.
Teſtis idoneus an ⁊ qñ eſt legatarius in teſtõ ex quo h3 legatũ. ib. n. 9.
Teſtis an poſſit eſſe venditor in cauſa emptoris. ibi. nu. 10.
Teſtis idoneus nõ eſt ꝓxeneta in cauſa in qua fuit ꝓxeneta. ibi. nu. 11.
Teſtis idone⁹ an ſit donator in cauſa donatarij. in. d. c. inſup. n. 12. e. ti.
Teſtis idoneus an ſit cedens in cauſa ceſſionarij. ibi. nu. 13.
Teſtis idoneus an ſit ſocius pro ſocio. ibi. nu. 14.
Teſtes idonei non ſunt ſolicitatores ⁊ adherentes cauſe. ibi. nu. 15.
Teſtis idoneus nunquid ſit vaſallus pro domino ſuo. ibi. nu. 16.
6 Teſtis preſumitur iuratus quãdo depoſuit ſi actis appareat qđ talis teſtis iuratus ſic depoſuit. in. c. qđ autem. num. 5. de iure patro. 191
2 Teſtis repetitus debet iterato iurare. Ant. in. c. vnico. in prin. nu. 1. de ſacra. vnctio. 43
2 Teſtes in cauſa vniuerſitatis an poſſint eſſe illi de vniuerſitate. in. c. j. nu. 4. de procura. 136
7 Teſtes non dicuntur ſingulares ſi in facto concordant l3 in ſerie facti aliquamtiſper diſcrepẽt. in. c. nihil obſtat. nu. 1. de ver. ſigni. 198
Teſtes inducit ad probanda formalia verba non ſufficit qđ dicãt equipollentia. ibi. nu. 2.
Teſtes deponentes per vnũ premeditatũq3 ſermonẽ an faciãt fidẽ vel ſi fuerit ſcriptum, talis teſtis dixit in oĩbus prout talis. ibi. nu. 3.
4 Teſtes corã arbitro productos qui vult cora3 iudice reproducere debet ſuis expenſis reproducere. in. c. preſentatẽ. nu. 3. de teſti. 83
Optio de qua. in. d. c. ſolũ. datur parti contra quã teſtes producti ſunt. ibi. nu. 4.
Teſtes recepti coram arbitratore non faciunt fidem coram. iudi. ib. n. 5.
Teſtes reproducti coram iudice ſi dicunt contrarium eius quod dixerant coram arbitro an probent ⁊ qđ dictum attendatur. ibi. nu. 10.
Teſtes reproducti coram iudice iurare debent quamuis iurauerint coram arbitro. ibi. nu. 11.
In perſona teſtium mortuorum poteſt obijci. ibi. num. 13. 84
7 Teſtes inducti ad ꝓbãdũ quẽ eſſe ſimoniacũ pñt reprobari ex hoc loco qđ ſunt inimici vel conſpiratores. in. c. licet heli. nu. 1. de ſimo. 86
Teſtes quãtuncunque criminoſi admittuntur in crimine leſe maieſtatis ⁊ hereſis. ibi. n. 10.
Teſtes criminoſi vel ſuſpecti an admittãtur reſeruata exceptione poſt publicationem proceſſus. ibi. nu. 17.
7 Prelatus licet in ſe ſit bonus ⁊ ſanctus tamen non ſolũ eternal'r ſ3 aliqñ tpaliter punitur ex hoc qđ exceſſus ſuorũ ſubditorũ nõ punit. ⁊ idẽ in parte non puniente malos filios. in. c. licet heli. nu. 2. de ſimo. 86
Prelatus plus oneris quam honoris habet. ibi.
Prelatus ſuſpectus contra quem inquiritur non remouetur ab adminiſtratione pendente inquiſitione, ſecus eſt in tutore q: non habet ita pingue ius ſicut prelatus. ibi. nu. 8.
Quomodo procedit̃ cõtra prelatũ ſuſpectũ de dilapidatione. ib. n. 18.
Prelat⁹ tolerãs bñficiatũ in bñficio cõmorari ⁊ ſeruire nõ põt poſtea eũ cogere ad titulũ oſtẽdẽdũ q: viſus eſt cõſenſiſſe põt tñ ꝑlatus aſſumere in ſe probationẽ defectus tituli. in. d. c. licet heli. n. 24. de ſimo. 87
5 Teſtes ſi non ſint idonei perit totum negotium. in. cum. i. ⁊ a. nu. 18. de re iudi. 77
Teſtes minus idonei admittuntur vbi alij haberi nõ pñt. ibi. num. 23.
4 Teſtis dictũ ſine iuramento vel etiã qñ iurauit ſuper articulo certo et extra illum depoſuit non valet. in. c. de teſtibus. nu. 1. de teſti. 61
Teſtis inductus ab aduerſario meo ad certũ articulũ põt peti a me vt examinet̃ ſup alio niſi ꝯrietas reſultet vt iuris ordo perturbet̃. ib. nu. 2.
Teſtis inductus ſuper dilatoria oppoſita ante vel poſt litẽ cõteſta. vel ſuper perẽptoria oppoſita in vim dilatorie nõ debet audiri ſuper principali. ibi. nu. 3. 59
Teſtes producens vel ille qui petit eos examinari ſuper toto negotio non poteſt teſtes reprobare. ibi. nu. 4.
Teſtis productus ſuper vno articulo poteſt peti qđ iuret ſuper illo articulo. ſed ſi ſuper cauſa poteſt compelli vt iuret ſuper tota cauſa etiam quod pars non petet. ibi. nu. 6.
Teſtis dictum an valeat ſi prius depoſuit ⁊ poſtea iurauit. ibi. num. 8.
Teſtis dictum ſine iuramento poteſt redargui de falſo. ibi. nu. 9.
Teſtis ſcribens id quod voce poterat deponere an probet. ibid. nu. 10.
Teſtium productionẽ renuntiatio impedit quando eſt facta ab vtraque parte. in. c. de teſtibus. nu. 7. eo. ti.
4 Teſtes quomodo debeant citari quando ignorentur perſone teſtium. in. c. ad noſtram. el. ij. nu. 2. de iureiur. 142
5 Teſtium examinatio in cauſa ciuili poteſt alteri comitti. in. c. cum bertoldus. nu. 26. de re iudi. 70
Teſtium examinatio vel receptio an poſſit ſubdelegari per illum cui fuit commiſſa. ibi. nu. 27.
4 Teſtes ſi non ſunt vlterius familiares ⁊ deponunt de eo quod viderũt in familiaritate admittuntur. in. c. in literis. nu. 6. de teſti. 57
7 Teſtis dictũ non inficitur licet non fuerit citatus licet per partẽ oblatus: ſecus tamen eſt ſi teſtis ſeipſum ingereret quia vt ſuſpectus repellitur. in. c. cum in tua. nu. 2. de ſponſa. 10
5 Teſtes qui producuntur ad probandũ ſic fore ſentẽtiatũ nõ eſt neceſſe ꝙ deponant de omnibus verbis per iudicem prolatis ſed ſatis eſt ꝙ recitent effectum. in. c. ſicut nobis. nu. 5. de re iudi. 65
Teſtis dicẽs in cã ſciẽtie q: ꝓmiſit nõ cõcludit qđ promiſerat per ſolẽnem ſtipulationem licet de natura ſui hoc importet. ibi. nu. 18. 67
Teſtis tenetur reddere cauſam ſufficientem dicti ſui quomodo ipſe ꝑcepit non autem que cauſa mouit talem ad ita faciendum. ibi. num. 26
6 Teſtis examinatus per laicum in cauſa eccleſiaſtica non facit fide3 coram iudice eccleſiaſtico ſecus in cauſa ſeculari. in. c. ſicut te. nu. 12. ⁊. 13. ne cle. vel mona. 239
4 Teſtes qualiter examinantur in actu vbi interuenit ſcriptura ⁊ eſt deperdita. in. c. Albericus. nu. 4. de teſti. 77

Facta publicatione an preſumatur facta parte citata.ibi.nu.6. 76
Teſtium publicatio de qua.in.c.albericus.de teſti.qualiter facienda eſt.ibi.nu.8.
4 Teſtes in caſibus in quibus cogẽdi ſunt cenſura eccleſiaſtica compelluntur per iudicem eccleſiaſticum:per iudicem vero ſecularẽ imponit multa.in.c.dilectorũ.nu.1.de teſti.cogen. 94
Teſtes an ꝛ quando ſint cogendi tã in cã ciuili quam in criminali taʒ de iure ciuili quam canonico.ibi.nu.2.ꝛ nu.ſeq.
4 Teſtes ſemel examinati an poſſint ſe corrigere,an ꝛ quo caſu poſſint repeti.in.c.per tuas.nu.1.de teſti. 81
Teſtes qualr̃ iurabũt ſi capitula ſunt ꝑducta per partes.ibid.nu.3.83
2 Teſtes dicentes talis dñs illius fundi non redduntur ſuſpecti ſi fuit ille dominus:qꝛ ſubintelligitur dictio quondam.Anto.in.c.ꝓpoſuit.nu.5.de fil.preſby. 51
4 Teſtimonium de auditu proprio valet vbi res eſt perceptibilis ſenſu auditu,ſecus de auditu alieno.in.c.licet ex quadam.num.1.de teſti.80
Teſtimoniũ de auditu admittit̃ ſuper cõſanguinitate ꝓbãda.ibi.n.2.
Ad probandũ id quod excedit centum annos ſufficit teſtimonium de auditu.ibi.nu.3.
Teſtis non poteſt iurare procuratorem.ibi.nu.6.
In teſtimonio auditus ſufficit qđ plures audierint a duobus licet illi duo audierint ab vno.ibi.nu.8. 81
In teſtimonio auditus ſuper probanda affinitate vel cõſanguinitate an ſufficiat qđ vnus audiuit ab vno ꝛ alter ab altero.ibi.nu.9.
6 Teſtes probandi ſingulariter actus miſſe probant miſſam.ibid.nu.11.
4 Teſtes recipiuntur lite non conteſta.quando procedit per viam inquiſitionis.in.c.cum olim.nu.9.de teſti. 66
2 Teſtis ſi non debuit examinari propter ſuſpicionem tamen examinatus facit indicium.in.c.literis.nu.2.de tranſac. 136
Teſtis deſcriptus in aliquo inſtrumẽto an preiudicet ſibi reſpectu cõtentorum.in eo.ibi.nu.6.
4 Teſtes producti in quarta productione cõceſſa ſine ſolẽnitate ꝓbãt ſi non fuit contradictum vel appellatum.in.c.in cauſis.nu.3.de teſti.49
Teſtiũ receptio facta poſt cõcluſionẽ valet ſi pars nõ opponit.ib.n.4.
4 Teſtis vnus facit ſemiplenã probationem.in.c.iuramentuʒ.§.ſane.n.11.de iureiuran. 169
Teſtis vnus in quibus caſib⁹ non facit ſemiplenã ꝓbationẽ.ibi.n.12.
Teſtium dicta ꝛ ſententia inter alias perſonas faciunt ſemiplenã ꝓbationẽ.ibi.nu.14. 170
5 Teſtes deponentes veriſimiliora ꝛ cõcordantes iuri communi preferuntur alĳs.in.c.auditis.nu.15.de preſcrip. 34
Teſtes deponens indefinite ſuper capitulis neceſſario non cõcludunt ꝛ ideo non probant.ibi.nu.16.
4 Teſtis quando dicatur corrigere dictum ſuum incontinẽti ꝛ qñ incõtinẽti põt primo dicto addere.in.c.preterea.n.12.de teſtibus cogen.93
7 Teſtis falſus ledit deum iudicem ꝛ partem.in.c.j.num.1.de cri.fal.131
Teſtis committẽs falſum poteſt puniri extraordinarie per iudiceʒ durãte cauſa ſuper qua cõmiſit falſum,cauſa vero finita nõ põt puniri niſi ordinarie formando cõtra eum proceſſum ꝛ iſta pena ordinaria non tollitur ex eo quod fuit extraordinarie punitus.ibi.nu.5.
Teſtis qui depoſuit falſum poteſt ꝛ ciuiliter ꝛ criminaliter condẽnari nec vna tollit aliam ciuiliter ad intereſſe partis in quo dãnificauit criminaliter vel in cõfiſcationẽ bonorũ vel vltimo ſupplicio vel ad penã talionis ſi per ſuum teſtimoniũ pars fuit corporaliter punita.ibi.n. 6.
Teſtis qui depoſuit falſum punitur pena falſi licet eius teſtimonium non habuerit effectum.ꝛ hoc verum quando depoſuit vt teſtis,ſecus ſi depoſuiſſet non in forma teſtimonĳ.ibi.nu.7.
Teſtis falſum deponens poteſt puniri per ordinarium,per delegatuʒ vero non niſi fuerit delegatus a principe.ibi.nu.9.
Teſtis ſi recipit pecuniam vt non dicat teſtimonium punitur pena falſi.idem ſi capit pecuniã vt dicat verum.ꝛ hoc ideo qꝛ debet gratis dicere qđ audiuit vel ſic.ibid.nu.11.
3 Teſtes debent iurare ante ꝛ non poſt.in.c.ceterum.n.5.de iura.cal.127
4 Teſtium depoſitionis actus refertur ad tempus iuramenti.in.c.ĳ.nu.4.de teſtibus. 35
Que requiruntur ad hoc vt teſtes dicantur idonei.ibi.nu.6.
4 Teſtis iurans de non teſtificando contra aliquem non ligatur de iuramento.in.c.intimauit.nu.1.de teſti. 53
Teſtes an poſſint ꝑduci poſt publicationẽ ꝑ reſtõnẽ in integrũ.ib.n.2.
4 Teſtes ĳdem non ſunt in eadẽ cã ſuper eodem articulo examinandi niſi atteſtatione ſint deperdite.in.c.cõſtitutus.nu.2.de teſt. 62
Depoſitio atteſtationum facta penes partem excludit illã quominus poſſit alios teſtes producere ſi atteſtationes non ſint ſigillate.ibi.nu.3.
7 Teſtis in cauſa criminali admittitur poſt publicatas atteſtatiões qñ.ſ.ad proceſſum ex officio,ſecus ſi ad inſtantiam partis.in.c.qualiter ꝛ quando.nu.17.de accuſa. 73
6 Teſtes debẽt ſuppleri vnus per alium qui forte plus percepit niſi ſint in euidenti cõtrarietate.in.c.cum marthe.n.2.de celebra.miſ. 210
3 Teſtes qui dicũt omnes ita feciſſe non redduntur falſi licet aliqui non fecerint.in proe.Grego.ibi.rex pacificus.nu.9. 10

Corſetus.Et ſic dictio vniuerſitatis reſtringit̃ per gl.ꝛ doc.in.c. canonũ ſtatuta.de cõſt.ꝛ in.c.ſi qs oẽm.in.q.vĳ.ꝛ in.c.ſi qs volũtate.in ver.ſemp.l.diſt.ꝛ in.d.c.ſacroſancta.ꝛ in.d.c.nũqꝫ.ꝛ in ca.q vult.xxxvj.di.ꝛ gloſ.in.c.ſi vero.de ſenten.excõ.el.j.ꝛ glo.in.l.inter oẽs.ff.qui ſatiſda.cog.ꝛ ibi Ange.peruſinus poſt alios ꝙ ſi teſtis interrogat⁹ de cã ſciẽtie ſuper forma dixit qđ audiuit dici ab oĩbus ciuitatis nõ incurrit ꝑiurium neqꝫ incidit in falſum:quia debet ſubaudiri loquentib⁹ de materia.concordat vt vſufru.accre.l.j.§.fi.ꝛ vide Barto.in.l.j.§.nũtiatio.ff.de no.ope.nun.ꝛ ibi per Jac.de aret.ꝛ eodẽ modo ſi inſtr̃m dicit qđ abbas de conſenſu oĩm fratrũ ſic fecit non reddit falſum licet quidam fuerit abſentes ſi omnes preſentes cõſenſerit ẜm Guil.de cu.in hoc tñ Ange.in.d.l.inter omnes.tenet contrariũ per.l.ff.de alb.ſcri.Spe.in titu.de ſyndi.moder.ibi tenẽt cõtra Ang.qꝛ in.d.l.ĳ.hoc ibi nõ ꝓbat̃.et hanc partem contra Ang.tenent Pet.de anch.Fulgo.Pau.de caſtr.Cy.Gul.ꝛ Bart.in.d.§.nũtiatio.ꝛ vide Bal.in.l.j.in.iĳ.q.C.de teſta.ꝛ in.l.j.C.cõ.de leg.ꝛ hec opi.mihi placet per tex.iuncta gl.in.d.c.ſi vero.ꝑallegato.ꝛ in.d.c.canonũ.optime facit gl.in.l.ex actore.C.de ſuſcepto.ꝑpoſi.ꝛ arca.li.x.dum tex.dixit omniũ.ꝛ glo.dicit qđ ſufficit cõſenſus maioris partis.ꝛ ibi Ange.dicit illam gl.facere ad.q.plures ſunt electi fideicõmiſſarĳ in teſtamẽto in quo opponitur quod illud quod fuerit factum per omnes obtineat firmitatem certe valet ſi fuit factũ per maiorem partem ſicut ſi per oẽs per.l.quod maior.ff.ad muni.Itẽ facit ad.q.cõpromiſſum fuit in plures vt illud qđ iudicati,fuerit ꝑ ipſos valeat ꝛ debeat obſeruari.Certe illud quod fuerit iudicatum obſeruabit̃ ſi per maiorem partem fuerit iudicatum ẜm Ang.ibi.ꝛ adde text.no.iuncta glo.ꝛ theorica Barto.in.l.quicunqꝫ.C.de omni agro deſer.lib.xj.in verbo conſenſu omniũ.ꝛ gl.ibi dicit ſufficere cõſenſum maioris partis ꝛ ibi dicit Bart.illã eſſe vtilẽ.ad.q.ſtatuti dicentis quod factum per maiores ſtudĳ non valeat reprobari qđ verũ eſt ſi ſit factum per maiorem partem vt ibi facit gl.ſingularis ſecundũ Nico.de neapo.ibi abſunt.ff.de tuto.ꝛ cur.da.ab his.ꝛ hec vltima dicta limitabo tibi multipliciter in verbo vniuerſitas.
2 Teſtes domeſtici vel alias ſuſpecti admittuntur propter difficultateʒ probandi.in.c.fi.nu.9.quod metus cau. 153
7 Teſtis dictum anteqꝫ aliquid fieret ſi illud nõ apparet factũ non redditur falſum.in.c.quod dicitur.nu.2.de verbo.ſigni. 197
Teſtis varius quo caſu repellitur.in.c.cum eccleſia.nu.25.de cau.poſ.ꝛ proprie. 154
Teſtis aſſerẽs negatiuum eſt ſuſpectus de falſo ꝛ poteſt dici periurus ſiue expreſſe ſiue implicite deponat ſuper ea.ibi.nu.29.
1 Teſtis regulariter debet examinari in ſecreto,fallit in aliquo caſu.in.c.qꝛ propter.nu.14.de elec. 164
4 Teſtes videntes virum ꝛ mulierem in latebris inuicem ſe oſculantes probant fornicationem.in.c.j.nu.2.de teſti. 159
Teſtimonium de auditu proprio cum alĳs adminiculis probat copulam carnalem.nu.4.
Teſtis vnus cum alĳs adminiculis eſt ſufficiens probatio in factis antiquis.ibi.nu.8.
Depoſitiones de auditu cũ fama ꝛ alĳs adminiculis probant ad omnes effectus etiam ad ſeparationem matrimonĳ.ibi.nu.5.
3 Teſtes examinantur contra contumacem ꝛ fertur diffinitiua ꝛ quando.in.c.veritatis.nu.122.
Teſtes quando examinantur vel recipiuntur lite non cõteſta.cõtra abſentem.ibi.nu.19.22.ꝛ.26.
7 Teſtium dictis ſtatur q ꝓbãt aliquẽ eſſe legitimum licet fama vicinie ꝛ tractatus parẽtũ habeat cõtrariũ.in.c.ꝑ tuas.nu.1.q filĳ ſint legi. 42
Teſtium probatio preualet fame vicinie.ibi.nu.2.
5 Teſtis contra quẽ excipitur de crimine non poteſt contra excipientem de ſimili crimine replicare.in.c.dilecti filĳ.nu.16.de excep. 14
4 Teſtis eoipſo qđ non vult ferre teſtimonium in cauſa ciuili preſumitur contra ipſum ſecus in cã criminali.in.c.j.n.5.de teſtibus cogen.90
Teſtis ſubtrahens ſe a matrimonio preſumitur ſuſpectus ꝛ cõtra ipm poteſt iudex inquirere.ibi.nu.6.
In cauſis criminalibus non mittitur ad examinãdos teſtes ſed debẽt perſonaliter comparere etiam ſi ſint egregie perſone.ibi.nu.7.
Teſtis nolens comparere poteſt ſuſpendi deponi ꝛ excommunicari,ꝛ iudex poteſt incipere ab excommunicatione.in.c.ĳ.n.1.eo.tit.
1 Teſtis in actu q poteſt videri ꝛ audiri,debet deponere,vidi ꝛ audiui.in.c.inquiſitionem.nu.6.de elec. 146
Teſtis dicens aliquid contra ſe qua pena venit puniendus.ibi.nu.18.
7 Teſtis poteſt eſſe vilis perſona in aliquibus.in.c.cum tua.numero.7.de ſpon. 10
3 Teſtes pñt recipi quando periculuʒ eſt in fuga lit.conteſta.ꝛ parte nõ cita.in.c.cum non ab homine.nu.30.de iudi. 28
7 Teſtes q de conſanguinitate deponunt debent incipere a ſtipe videlicet a parentibus vel a fratribus.in.c.tua nos.nu.1.ꝛ.3.de conſanguinitate ꝛ affinitate. 33
Teſtium dicta ſuper conſanguinitate an valeant ſi a parentibus vel a fratribus non incipiant.ibi.nu.3.
7 Teſtis pauper non ſolet admitti ad teſtimonium ferendum.in.c.quanto.nu.2.

nu.2.de vſur. 130
3 Teſtes qui dicũt aliquẽ quotidie poſſediſſe ⁊c.nõ ſunt falſi licet aliqui
bus diebus non poſſideant vel aliquo interuallo.in pꝛoemi.Gꝛego.in
ver.rex pacificus.nu.3. 9
4 Teſtis eſt etiam ſuper cauſa examinandus conſtito de malitia ſubtra
ctoꝛis.in.c.peruenit.el.j.nu.2.de teſti.cog. 91
Teſtis etiã in criminali eſt cogẽdus ꝓter malitiã ſubtractoꝛis.ibi.n.3.
Teſtis reddens cauſam ſcientie qꝛ fuit pꝛeſens pꝛobat.in.c.peruenit.
el.ij.nu.1.eo.ti. 92
Teſtes in cauſis ſpiritualibus ſunt cogendi.in.c.ceterum.numero.1.eo
dem titu. eo.
7 Teſtis enoꝛmiter peccans non pꝛeſumitur verum dicere etiam cum iu
ramento.in.c.j.nu.2.de purga.cano. 161
2 Teſtes vtriuſque partis cõtrarij an ⁊ qñ ſint reducẽdi ad cõcoꝛdiã p̄ſu
mẽdo actũ geminatũ.in.c.cũ cõtingat.n.7.de offi.deleg. 99
Teſtes etiã cõtrarij ſi fuerint admiſſi poſt publicatas atteſtatiões par
te p̄ſente ⁊ nõ appellante valet talis admiſſio.ibi.nu.10.
4 Teſtes inducti ad ꝓbandũ valoꝛẽ rei qualiter deponant in cauſa ſciẽ
tie.in.c.cũ cauſam.el.ij.nu.3.de teſti. 77
4 Teſtis pꝛoductus a parte ſine citatione iudicis nõ p̄ſumitur ſuſpectus
in.c.cõſtitutis.el.j.nu.1.de teſti. 79
7 Teſtis tenetur dicere id qđ alias iurauit non dicere.in.c.qualiter ⁊ qñ.
el.j.nu.7.de accuſa. 66
1 Teſtis loquens repẽtini pꝛeſumit̃ mendax,ſi vero loquit̃ moꝛoſe p̄ſu
mitur dubius.in pꝛoemio Gꝛego.nu.2. 2
7 Teſtes an ſint cõpellendi ad teſtificandũ qñ excipit̃ cõtra aliquẽ de cri
mine.in.c.ſuper his.nu.20.de accu. 65
1 Teſtes ſingulares regulariter nõ pꝛobant.in.c.bone memoꝛie.el.j.nu.
7.de elec. 141
Teſtes irregulares dicuntur illi q̄ diſcoꝛdant in facto.ibi.
6 Teſtis põt induci ad aliquid dicẽdũ coꝛã teſtib⁹ ne poſtmodũ habeat
materiã variandi in iudicio.in.c.dilectus.nu.7.de capel.mo. 188
4 Teſtis de auditu fama ⁊ credulitate inducit p̄ſumptionẽ.in.c.cũ cãm.
el.j.nu.2.de teſti. 69
Teſtis gñalis rñſio ſuper generali articulo fame qui ſolet in fine po
ni refert̃ ad oẽs articulos:intellige ſuper quib⁹ teſtificatus eſt.ibi.n.4.
Teſtis vnuſqſq; de ꝑ ſe dꝫ examinari ſed duo alij põt adhiberi qñ exa
minant̃ dũmodo illi alij non habeant examinari ſuper illa cã.ib.nu.5.
Teſtimoniũ an ⁊ quo caſu ſine cauſa ſcientie valeat.ibi.nu.6.
Que ſit ſufficiens cã in teſte ⁊ ſenſus viſus eſt generalis ad oẽs ſenſus.
ibi.nu.7. 70
Teſtis an teneatur reſpondere de ſuo crimine vel quod ſi talis qđ non
poſſit eſſe teſtis.ibi.nu.13.
Teſtis an ad hoc vt valeat eius dictũ requiritur vt habeat notos ꝯtra
hentes.ibi.nu.16.
Teſtes ſunt interrogandi de tẽpoꝛe ⁊ loco ad videndũ ſi cõcoꝛdãt vel
diſcoꝛdãt.ibi.nu.17. 71
Teſtẽ impediẽs ſi impedimentũ ceſſare nõ põt an perdat cauſam vel
an teſtis habeatur pꝛo pꝛoducto.ibi.in.c.cũ cãm.nu.18.eo.ti.
Teſtis ſecũdo inductus ſi dixerit contrarium eius quod pꝛimo dixit
an pꝛobet.ibi.nu.21.
Teſtis dicens aliud quam quod ſcripſerit notarius nũquid ipſi ſit cre
dendũ an notario.ibi.nu.23. 72
1 Teſtis ſi fuit tolleratus tñ cõtra eũ poteſt obijci exceptio criminis.in
c.nihil.nu.15.de elec. 167
2 Teſtes an examinãtur ad litem conteſtatã in cã poſſeſſoꝛij.in.c.conſul
tationibus.nu.9.de offi.deleg. 76
7 Teſtis q̄ repellit̃ ob aliquod crimen ſibi exceptũ an poſſit agere actio
ne iniuriarum ibi.c.ſi culpa.nu.5.de iniur. 168
3 Teſtis examinati lite nõ conteſta.reddunt ſentẽtiã nullam.in.c.exhi
bita.nu.3.11.⁊.14.de iudi. 43
4 Teſtis tunc videt̃ recipi qñ admittitur ad iuramentum.in.c.ſignifica
uit.nu.2.de teſti. 75
Teſtes coꝛam quo iudice examinentur ad perpetuã rei memoꝛiã.ibi.
numero.10.
5 Teſtes põt examinari poſt cõcluſionẽ in cã ⁊ an ſententiam ſuper arti
culis non directo contrarijs ad innocẽtiã in cauſa rei criminalis.in.c.
ſuboꝛta.nu.12.de re iudi. 76
7 Teſtes examinati in inquiſitione generali an faciãt fidẽ in ſpeciali.in
ca.ad petitionem.nu.2.de accuſa. 70
3 Teſtes nõ recipiũtur ante litis cõteſtationẽ nec ſententia fertur.in ru
bꝛi.nu.1.vt lit.non conteſt. 106
Teſtes ſuper exceptionibus dilatoꝛijs recipiũtur ante lit.conte.ibid.
7 Teſtis an poſſit ſcribere dictũ ſuum.in.c.a nobis.nu.3.qui matri.ac
cu.poſ. 45
4 Teſtes lit.non conteſt.poſſunt recipi fauoꝛe libertatis.in.c.cum olim.
nu.7.de teſti. 66
1 Teſtes minus idonei admittuntur quãdo ex natura negotij nõ põt ha
beri alia ꝓbatio.in.c.cũ dilecti.nu.12.de ele. 153
Teſtis non iudicat̃ idone⁹ qñ ex ſuo dicto poteſt aſcribi ſibi laus vel
vituperium.ibi.
4 Teſtium receptiones,depoſitiones ⁊ confeſſiones,vbique poſſunt fieri
dũmodo fiant de mandato iudicis.in.c.qm̃.nu.31.de pꝛoba. 153
3 Teſtium fides minuitur quando variant vacillant vel negatiuam vo
lunt pꝛobare.in.c.cum eccleſia.nu.9.de cau.poſ.⁊ pꝛopꝛie. 153
7 Teſtes ſi reperiuntur cõtrarij ſuper aliquo maleficio ſtatur illis qui de
ponunt pꝛo reo licet alij ſint magis idonei.in.c.cum P.manconella.
num.13.de accuſa. 59
Teſtes dſtponentes veriſimilioꝛa pꝛoferũt̃ alij lꝫ ſint paucioꝛes.ibi.
Teſtis ſponte veniens ad ferendum teſtimonium in criminali pꝛeſu
mitur inimicus.ibi.
Teſtis qui perhibuit teſtimonium contra aliquem in cauſa criminali
non pꝛohibetur perhibere contra eundem in alia cauſa.ibi.nu.14.
3 Teſtium receptio an ſit articulus iuriſdictionalis an vero nudum mi
niſterium.in.c.cum cauſam.nu.10.de appel. 131
4 Teſtis vnus deponens ſuper facto facit iudicium ſed non ſuper iudi
cio.in.c.ſuper.eo.el.ij.nu.6.de teſti. 55
Teſtis pꝛobat vbi agitur ad impediendum peccatum ⁊ de iure tertij
nihil minuitur.ibi.nu.7.
7 Teſtes criminoſi ⁊ etiam infames an admittantur in crimine ſimonie
ſicut in hereſi.in.c.per tuas.el.j.nu.2.3.6.9.11.12.⁊.13.de ſimo. 87
Teſtes alias inhabiles ſi in aliquo caſu admittantur non faciunt ple
nam pꝛobationem niſi addantur alia adminicula.ibi.nu.4.⁊.5.
Teſtes criminoſi ſi admittuntur ad aliquam pꝛobationem non com
pꝛehendentur periuri niſi de eis fiat ſpecialis mentio.ibi.nu.12.
7 Teſtis dictum non valet ſi in actu perceptibili ſenſu coꝛpoꝛeo deponit
de credulitate.in.c.inquiſitionis.§.queſiuiſti.nu.3.de accuſa. 69
Teſtis ſi pꝛimo dixerit ſe ſcire poſtea dicit ſe credere cenſetur recedere
a pꝛioꝛi dicto.ibi.
4 Teſtibus duobus affirmantibus tũc magis creditur quã mille negãti
bus quando negatiua nõ eſt coarctata.in.c.cũ in tua.nu.2.de teſti. 79
Nunquid admittatur teſtis deponẽs ita ego depono pꝛout in alia de
poſitione.dixi.ibi.nu.3.
Si teſtes examinati in ſummario iudicio ſint moꝛtui an eoꝛum dictuꝫ
debeat valere.ibi.nu.4.
Teſtes centum deponũt ꝓ matrimonio duo cõtra,q̄ p̄ferant̃.ib.nu.5.
Teſtes pꝛoducere licitũ eſt in cauſa matrimoniali publicatis atteſta
tionibus.ibi.nu.6.
Quomodo pꝛobet teſtis qui ſecundo pꝛoductus dixit contrariuꝫ eius
qđ pꝛimo dixerat.ibi.nu.9.
3 Teſtes regulariter non examinãtur lite nõ cõteſt.⁊ pꝛocedit tam in cã
laicoꝛum quã clericoꝛum.in.c.ſi.nu.1.⁊.12.vt lit.non cõteſt. 109
Et quo caſu recipiuntur lite nõ cõteſt.ibi.nu.3.
Teſtes in qb⁹ caſib⁹ nõ examinãtur lite nõ cõteſtata.ibi.nu.6.7.⁊.20.
Teſtes in criminalis nunq̄ admittuntur lite non conteſtata.ibi.nu.5.
Teſtis dictum an poſſit pꝛo parte recipi ⁊ pꝛo parte non.ib.nu.11.
Teſtis aduena quo caſu compellitur redere teſtimonium.ibi.n.16.
Teſtes an poſſint examinari ⁊ iurare tempoꝛe feriato etiam ſolẽni qñ
periculum eſt in moꝛa.ibi.nu.22.
4 Teſtis iurati dicto ſtãdũ eſt ⁊ pꝛeualet dictũ iurati dicto nõ iurati ni
ſi pꝛo dicto iurati ſint pꝛeſumptiones.in.c.literas.nu.2.de pꝛeſum. 121
3 Teſtis condemnatus de ſalſo directe an efficiatur infamis.in.c.ij.nu.
8.⁊.4.5.de oꝛdi.cog. 143
Teſtis cuius dicto non ſtatur pꝛopter aliquod crimen non punitur
de illo crimine.ibi.nu.28.
Teſtis defendens ſe ab obiecto crimine ⁊ cõuictus poteſt puniri extra
oꝛdinarie quia geſſit ſe pꝛo habili cum non eſſet.ibi.nu.32.
Teſtes qm̃ iurant debet citari pars etiam in criminalibus.ibi.nu.34.
Teſtes ſi ſint pꝛoducti ab vtraq; parte attendetur quis melius pꝛoba
uerit habito reſpectu ad dignitatem ⁊ opinionem ⁊ numerum teſtiuꝫ.
in.c.ſuper hoc.nu.14.de renun. 13
Teſtes ſuper articulis directo contrarijs non admittũtur poſt publi
caias pꝛimas atteſtationes.ibi.nu.21.
Teſtis an arctet̃ dicere cãm facti relati per ip̄m ⁊ ab alio geſti.ib.n.25.
Teſtis non deponens de cauſa ſcientie non pꝛobat.ibi.nu.27.
Teſtes qui habent pꝛobare aliquid fuiſſe ſponte factum ⁊ non coacte
an teneantur ⁊ quam cauſam ſcientie reddere.ibi.nu.28.⁊.29.
Teſtes ad pꝛobãduꝫ cõtraria ſi fuerint per partes adducti an poſſint
ſimul examinari vel quis pꝛius.ibi.nu.33.⁊.34.fo.34.⁊ nu.52. 16
4 Teſtis an aliter poſſit aſtringi ad veritatem dicendam q̄ per iuramẽ
tum.in.c.tuis queſtionibus.nu.7.de teſti. 74
3 Teſtium pꝛoductioni renuntians non videtur renuntiaſſe pꝛoductiõi
iuſtrumentoꝛum.in.c.paſtoꝛalis.nu.8.de cau.poſ.⁊ pꝛopꝛie. 158
4 Teſtes licet vnus poſt alium viderint virum ſuper mulierem pꝛobant
aulterium.in.c.pꝛeterea.nu.1.de teſti. 59
☞ Coꝛſetus.Adde qđ in adulterio ꝓbationes ſunt impoſſibiles.ideo in
ra recipiũt pꝛobationes veriſimiles viſus ſolus cum ſola:⁊ nudus cuꝫ
nuda.vt in.c.literis.de pꝛeſump.⁊ ſi iſta pꝛobatio fieri non poteſt recur
ritur ad aliam pꝛobationem:ſcꝫ pꝛopꝛij auditus cum fama.id eſt.qđ te
ſtes audirent eos commiſcentes iuxta coꝛtinam in obſcuritate noctis

⁊ audiebãt voces eorũ ſibi notas: anhelitus iocundos: venerea oſcula: verba apta ad rem ipſam indicãtia libidinis exitũ. quibꝰ ſi fama adminiculeť ſufficit ad oẽm effectum ⁊ habeť ꝓ plena probatione. vt eſt tex. ⁊ ibi Abb. in. d. c. preterea. de teſti. vbi plene de hoc ⁊ per Bar. in. l. ij. ff. de fur. ⁊ in. l. capite quinto. ff. de adulte. ⁊ Abb. in. c. literis. ⁊ Bald. in d. c. preterea. dixit qđ actus copule carnalis licet nõ percipiať ꝑ viſuꝫ: tñ per accidẽtia: id eſt cõiecturas ⁊ preſumptiões: qꝛ accidẽtia magnã partẽ cõferunt ad cognoſcendum ꝙ qđ eſt. allegat philoſophũ ſecũdo metaphyſice quẽ retulit Bal. in. l. nõ nudis. C. de ꝓba. ⁊ inquãtũ dictũ eſt qđ ille qui fuit retro cortinã vel tenuẽ parietẽ habẽs voces cõtrahẽtiũ notas poteſt deponere ſuper coitu ſeu verbis ꝓbatis a tertio. vt eſt gl. no. in. l. in ſumma. §. idẽ labeo. ff. de aqua plu. arcẽ. ⁊ in. d. c. preterea. ⁊. iij. q. ix. teſtes. al's. c. nihilominus. ꝑ Cy. ⁊ doc. in. l. teſtiũ. C. de teſtibꝰ. ⁊ per canoniſtas. in. c. ij. de ꝯſue. licet Ang. aliter ſenſerit. in. l. ſi nõ ſpãli. C. de teſt. Adde idẽ ẜꝫ Hoſ. in. d. c. preterea. in loco obſcuro ſicut de cortina ⁊ pariete. ⁊ ibi do. meus in recollectis dicit ſe cõſuluiſſe in cõtingẽtia facti ẜm Hoſ. doctrinã. teſtes erant in domo obſcura ⁊ teſtator erat infirmus vox teſtatoris erat nota teſtibus fuit dubitatũ qđ iuris: dicã infra in verbo teſtis: facit ꝓ primo dicto qđ habeť in. c. tua. ⁊ in. c. ſi. de cohabi. cleri. ⁊ mulie. in defloratiõe tñ ſeu adulterio monialiũ non reqritur tã grauis probatio vt plene no. Lap. ſua allega. lx. Preterea adđ qđ lꝫ opus carnale de facili videri nõ põt ẽt ſi agitãtes videanť: vt no. in. c. tertio loco. de preſum. cõuincunť tñ adulteri ex ſolitudine ⁊ nuditate ⁊ loco ⁊ ſeruũ diuerſitate: vt in. c. literis. de preſum. ⁊ no. in. c. preterea. de teſti. nam loca ſecreta ſuſpectis perſonis interdicuntur. lxxxi. diſ. clericus. xxxv. q. vi. c. ab iſto die ⁊ ſi poſt trinã admonitionẽ inueniant cõfabulari excõicanť. no. in. c. ſi quiſꝙ. de coha. cler. ⁊ mulie. qui enĩ male agit odit lucem. c. conſuluit. de offi. dele. ⁊ ideo qualitas loci preſumptionẽ corroborat Hoſt. ⁊ doc. in. d. c. in literis. ꝯcludũt qđ vbicũꝙ eſt talis materia qđ nõ poterit haberi extremũ certitudinis in teſte ſꝫ ſola preſumptio credulitatis. tunc ꝓbat teſtis deponẽs de credulitate licet nõ exprimat. de viſu. vt in. d. c. preterea. ⁊ ſic vbi actus eſt immediate imperpẽdibilis ſenſu teſtis ſufficit teſtẽ reddere cãm ꝑfectã ⁊ circũſtãtias proximas actũ cõcludẽtes. dũtamen adijciat ſe credere ita eſſe: ita no. doc. in. d. c. literis. ⁊ ibi Abb. nu. 1. ⁊ in. d. c. tertio loco. nu. 4. ⁊ ad probãdum adulterium vide do. Abba. in cõſi. xlij. in vlti. col. in fi.

7 Teſtis ad hoc vtꝭ ſibi credatur debet eſſe iuratus etiam ſi eſſet cardinalis vel aliquis ſancte vite. in. c. cum olim. nu. 5. de priui. 154
Teſtis deponẽs ſine iuramento facit aliquã preſumptionem. ib. nu. 6.
Teſtes qui habent probare tenorem inſtrumenti perditi an habeant probare omnẽ eius ſolẽnitatẽ. ibi. nu. 8.
7 Teſtes deponentes de iudicio intellectus an debeãt iurare. in. c. ſignificaſti. el. ij. nu. 3. de homi. 111
5 Teſtes poſt didicta teſticata non poſſunt examinari ſuper directo cõtrarijs. in. c. exceptionem. nu. 13. de excep. 18
2 Teſtis maior factus an poſſit teſtificari de illis q̃ vidit in minori etate conſtitutus. Anto. in. c. ex parte. nu. 8. de corpo. vitia. 61
6 Teſtiũ depoſitiones non valent ſi tale iudiciũ nõ preceſſit. in. c. vnico. nu. 4. vt eccle. bene. ſine di. con. 73
1 Teſtes quorũ vnus dicit qđ poſſeſſio fuit tradita martino ⁊ alter dicit petro reducũtur ad concordiã. ſ. qđ fuit tradita vni poſt alterũ ſucceſſiue. in. c. tranſlato. nu. 2. de conſti. 19
3 Teſtis vnus eſt ſufficiens indicium ad torturaꝫ. in. c. at ſi clerici. nu. 14. de iudi. 12
Teſtes omni exceptione maiores dicunť illi cõtra quos nulla põt obijci exceptio. ibi. nu. 32.
7 Teſtis medio iuramẽto teneť dicere illud quod fuit ſibi dictũ ab amico ſuo in ſecreto etiã ſi fuerit ſacerdos dũmodo hoc ſciret tanꝙ deus puta in confeſſione quo caſu etiaꝫ adiectus in teſtẽ non debet reuelare. in. c. omnis vtriuſꝙ. nu. 25. de peni. ⁊ remiſ. 177
3 Teſtes qñ examinantur ordinarie vel ad perpetuã memoriam an reqratur perſonalis citatio partis ad domum. in. c. cauſam. n. 7. de do. ⁊ cõtu. 197
4 Quis quod didicerit poſt publicationem que proponit probat per iuramentũ. in. c. ꝑſentium. nu. 5. de teſti. 92
Teſtes producens an poſſit eos reprobare vel dicta ipſorũ. ib. num. 6.
Teſtes approbans in vna cauſa põt illos in alia reprobare. ibi. n. 8. 61
7 Teſtis vnius deponentis de veritate dictũ valet. in. c. j. nu. 4. de conſangui. ⁊ affi. 31
Teſtes debent eſſe iurati in cauſa matrimoniali. ibi. nu. 5.
Teſtes debent eſſe omni exceptione maiores ⁊ preſertim in matrimoniali cauſa. ibi.
Teſtes qui dicantur omni exceptione maiores. ibi.
Teſtes in matrimoniali cauſa produci poſſunt etiam poſt publicationem. ibi. nu. 12.
7 Teſtis exoratus per partẽ vt ferat teſtimonium nõ poteſt tanꝙ ſuſpectus accuſari. in. c. ſi dominus. nu. 3. de ſimo. 77
Teſtes an ⁊ quando pñt compelli teſtificari in criminalibus. ibi. nu. 5.
5 Teſtes falſos producens licet condẽnetur de falſo non ſequiť ꝙ ipſi teſtes ſint falſi. in. c. ꝙuis. nu. 25. de re iudi. 83

5 Teſtiũ dicta pñt reprobari per illũ qui ipos ꝓduxit: qꝛ cenſetur perſonas ipſorũ approbare ⁊ non dicta. in. c. cãm. nu. 2. de re iud. 63
Teſtiũ variatio vel vacillatio debet in actis deſcribi tempore depoſitionis ⁊ non poſtea ad effectum. ibi. nu. 9.
2 Teſtis põt ⁊ debet teſtificari de re quã iurauit prius nemini dicere. in c. ſacerdos. nu. 7. de offi. ordi. 111
7 Teſtis qui nõ vult nomen ſuum publicari nec iura in pñtia partis an probet. in. c. ſuper eo. nu. 7. de conſangui. ⁊ affi. 32
Teſtis vnius dictũ integri maiorẽ fidẽ facit quã fama. ibi.
Teſtes duo in quacunꝙ cauſa ſufficiunt. ibi.
2 Teſtis vnus ſi dicit aliquẽ fuiſſe per quinꝙ menſes alter per ſex quõ ſoluentur. in. c. inter corporalia. nu. 35. de tranſla epiſco. 5
Teſtis dicens ſe audiuiſſe legere aliquod inſtrumentũ non per hoc dicitur intellexiſſe. in. c. auditis. nu. 2. de elec. 149
7 Teſtis deponens per verbũ credo: non facit plenã fidem. in. c. inquiſitioni. nu. 2. de ſen. excõ. 193
4 Teſtes qñ ſunt cõtrarij ſtatur dignioribus. in. c. imputari. nu. 3. de fide inſtru. 110
4 Teſtificata qui vidit ſi nõ plene examinauit nõ prohibeť a quarta ꝓductione. in c. vltra tertiã. nu. 1. de teſti. 88
Qui intellexit a teſtibus productis id quod teſtes depoſuerũt nõ prohibetur a productione aliorum teſtiuꝫ niſi fuerit preſens qñ teſtes depoſuerunt. ibi. nu. 2.
2 Teſtimoniũ femine non eſt ita validum ſicut virorum. in. c. forus eſt. nu. 3. de verb. ſig. 182
4 Teſtimonium de credulitate valet in actibus propinquis rei probande ex his que non poſſunt per ſenſum directe probari. in ca. literis. nu. 1. de preſum. 120
7 Teſtimoniũ de auditu nõ valet. in. c. tua nos. nu. 4. de conſan. ⁊ affi. 33
4 Teſtimoniũ ſenis an preferať teſtimonio iuuenis. in. c. quoties. nu. 2. in. iij. no. de teſti. 38
4 Teſtimoniũ nõ vitiať licet teſtes nõ recorſtentur de die menſe ⁊ anno quibus actus geſtus. in. c. cum ioannes. nu. 4. de fide inſtru. 107
Teſtes quãdo cõtradicũt inſtrumẽto pro cõcordia preſumiť pluralitas actuũ niſi partes cõfeſſe fuerint vnitatẽ. ibi. n. 6.
Teſtium dicta obſcura non releuantur per confeſſionem vel articulũ a parte formatum ſed per confeſſionem aduerſe partis bene releuãtur. ibid. numero. 7.
Teſtes duo de illis qui non ſunt ſcripti in teſtamento omni exceptiõe maiores ꝓbant contra inſtrumentum. ibi. nu. 13. 108
Teſtes deſcripti in inſtrumẽto ſi per directũ vel indirectũ deponũt cõtra inſtrumentum: an faciant illud vacillare. ibi. nu. 14.
Teſtes interrogati de tempore ſi varie reſpondent vel inducti ad ꝓbãdũ tꝑs dicant ſe non recordari non valet eorũ teſtimoniũ. ibi. n. 15. 109
7 Teſtificari an poſſit pubes de his que vidit in pupillari etate. in. c. ſi. n. 4. de ſenten. excom. 197
4 Teſtificata didiſcere qñ diſcutitur ſuper ꝓceſſu cauſe matrimonialis excludit alias probationes. in. c. conſtitutis. el. ij. nu. 1. de teſti. 80
An idem teſtis poſſit ſepius induci ſuper vna cauſa. ibi. nu. 2.
Publicatio ſola etiã ante dedicita teſtificata excludit probationem teſtium. ibi. nu. 3.
2 Teſtimonium credulitatis admittitur in his in quibus nõ põt haberi certa ⁊ determinata notitia. Ant. in. c. j. nu. 1. de ſcru. in ordi. fac. 40
Teſtis dicẽs ſe ſcire qꝛ credit an probet. ibi. nu. 2. 40
4 Teſtimonium vnius in quibus cauſis ſufficit. in. c. licet. el. j. nu. 5. de teſtibus. 56

6 **Theologia** ⁊ ius canonicum fraternizant ⁊ ſunt magis priuilegiata quam ius ciuile. in capi. ſuper ſpecula. nu. 7. ne cle. vel mona. 242
7 Theologus vel canoniſta quis eorũ preferendus ſit in epiſcoporũ electionibus. in. c. j. nu. 9. de conſan. ⁊ affi. 31

6 **Timor** mortis quo caſu inualidet actum factũ mortis timore. in. c. ſicut nobis. nu. 5. de reg. 162

5 **Titubans** an ꝑſcribat tanꝙ ſit in bona fide. in ca. ſi diligẽti. nu. 32. de preſcrip. 40
5 Titubans an preſcribat. in. c. ſi. nu. 39. de preſcrip. 46

1 **Titulum** ſue poſſeſſiõis nemo cogiť allegare niſi habeat ꝑſumptionem contra ſe. in. c. conſtitutus. num. 4. de electio. 169
2 Titulus preſumitur ad antiquã poſſeſſionem. Ant. de but. in. c. quanto. n. 3. de tranſla. prela. 19
2 Titulus preſumitur ex antiqua poſſeſſione. An. in. c. cõſtitutus. nu. 9. de filijs preſby. 53
2 Titulũ licet quis talis non cogatur oſtendere tamen fallit qñ quis habet preſumptionem iuris contra ſe. Ant. in. c. eam te. num. 6. de etate ⁊ qualitate. 43
1 Titulus etiam iniuſtus dat cauſam preſcribendi. in. c. cũ dilectus. nu. 12. de conſue. 99
Titulus nõ requiritur ad inducendaꝫ conſuetudinem ſed ſolus vſus. ibi. nu. 22.

Titulus an

2 Titulus an excuſet quem a reſtitutione fructuum tam perceptorum quam illorum qui percipi potuiſſent.in.c.cū cauſa.nu.5.de offi.deleg. 86
6 Titulus minus legitimus aliquando dat cauſam preſcribendi. in ca. cura paſtoralis nu.1.2.6.de iurepatro. 193
Titulus cauſatus ex errore probabili preſtat cām pſcribendi.ibi.nu.6.
5 Titulus nō requirit in preſcriptione quadragenaria cōtra eccleſiā niſi cum ius cōe vel preſumptio eſt contra preſcribentem.in.c.ſi diligenti. nu.1.de preſcrip. 38
Titulus non requiritur in preſcriptionem iurium puta ſeruitutū:ſed ſufficit probare quod de hoc erat fama ꝛ ſimilia.ibi.n.19. 39
Titulus requiritur in preſcriptione quando ius commune vel preſumptio eſt contra preſcribentem.ibi.nu.20.
Titulus requiritur in preſcriptione non ille per quem transfertur dominium ſed putatiuus.ibi.nu.33. 40
Titulus an indiſtincte requiratur quando preſcriptio eſt contra ius. ibi.numero.35.
6 Titulū allegare non eſt neceſſe in preſcriptione.xxx.anno.tam de iure ciuili quam canonico niſi preſcriptio eſſet contra ius in.c.peuenit.nu. 3.de emptio.ꝛ vendi. 38
5 Titulus regulariter non requiritur in preſcriptione iurium ſed in preſcriptione immobilium ſic licet aliquo caſu a pari procedant.in cap.de quarta.nu.25. 24
5 Titulus quo caſu requiratur in preſcritionibus.in.c.illud autem.nu.6. de preſcrip. 24
5 Titulus putatiuus ex quibus cauſis cauſetur.in.c.de quarta.nu.10.de preſcrip. 23
6 Titulus cauſatur ex tempore de cuius initio non eſt memoria in contrarium.in.c.certificari.nu.6.de ſepultu. 186
2 Titulum ſue poſſeſſionis nemo compellitur oſtendere niſi habeat ius commune cōtra ſe.in.c.ex inſinuatione.nu.9.de procu. 141
5 Titulus requiritur an preſcriptione contra ius vel tātum tempus de cuius initio non ſit memoria.in.c.ad aures.nu.6.de preſcrip. 25
5 Titulus cauſatur preſcriptione tanti temporis de cuius initio non ſit memoria.in.c.accedentes.nu.7.de preſcriptio. 29
3 Titulus putatiuus cum ſpacio.xl.anno.ſufficit ad preſcribendum.in c.j.nu.9.vt lit.pen. 216
1 Titulus requiritur in preſcriptione ſed in conſuetudine non.in.c.fi.nu. 20.de conſue. 106
1 Titulus beneficialis an probetur per literas aut per collationem.in.c. in noſtra.nu.11.de reſcrip. 81
3 Titulus beneficij quomodo habet probari ab agente poſſeſſorio recuperande.in.c.in.literis.nu.13.de reſtit.ſpo. 170
Titulū iuſtū habēs in aliquo beneficio in quo aliquis eſt intruſus nō pōt nomine eccleſie agere qꝛ videretur intruſum ſpoliare.ibi.nu.22.
Titulus beneficij an ſit oſtendendus per illū qui agit pro iuribus ſui beneficij vel ſi contra eum agatur.ibi.nu.31. 171
5 Titulus ſiue bona fide in preſcribēdo cauſari pōt ex priuilegio dubio. in.c.auditis.nu.8.de preſcrip. 34
3 Titulus de interrogatorijs actionibus ad quid eſt inductus.in.c.cum cauſam.nu.14.de iura.calum. 128
1 Titulus non preſumitur ex recedenti poſſeſſione ſed ex longa ſic.in ca. nihil.nu.14.de elec. 168
2 **Tonſura** prima poteſt omnibus diebus conferri.Anto.in c.conſultationi.nu.5.de tēpo.ordi. 40
3 Tonſura non eſt de ſubſtantia clericatus ſed eſt ſignum.in.c.ioannes. nu.2.de cle.coniuga. 16
6 **Torqueri** poteſt clericus ſi contra eum precedant ſufficientia indicia etiam quod non ſit infamatus.in ca. j.nu.6.de depoſito. 80
Torqueri poteſt aliquis ſi habeat vnum bonum teſtem contra ſe. ibi.
7 Tortura nō debet inferri non precedentibus indicijs.in.c.cum in contemplatione.nu.1.de reg.iur. 207
Tortura non debet dari cum veritas poteſt aliunde haberi vel ſi non ſint indicia ſufficientia.ibi.nu.2.
Tortura nō debet eſſe moderata adeo qꝫ tortus reſeruetur incolumis vel ad innocentiam vel ad ſupplicium.ibi.nu.4.
Torqueri an poſſit quis tā pro cauſa ciuili quā criminali.ibi.n.5.ꝛ.9.
Torqueri non pūt doctores nec alij poſiti in dignitate.ibi.num.7.ꝛ.9.
Torture quedam genera.ibi.
Tortura ſemel data nō pōt amplius repeti ſine nouis indicijs.ib.n.8.
6 **Tractatus** eſt quedā diſcuſſio vel indagatio circa rem in futurū diſponendā.in.c.tua nup.nu.6.de his que fi.a prela. 69
2 **Tranſlatio** ꝛ qlibet eius diſpēſatio dꝫ hře in ſe vtilitatē ꝛ neceſſitatē.in.c.quanto.n.5.de tranſla.epi.6
3 **Tranſactio** poteſt fieri in cauſa criminali.in.c.j.n.12.de iura.calum. 123
Tranſigens videtur confiteri.ibi.
2 Tranſactio quid ſit ꝛ vnde dicatur.in.rub.n.1.de tranſac. 134
Tranſactio tollit oīa iura ꝛ inſtrumenta inter partes poſtquā eſt facta in.c.j.nu.1.ꝛ.4.eo.tit.
Tranſactio generalis que ſit ꝛ ad que extendatur.ibi.nu.6.
2 Tranſactio in cauſa matrimoniali an valeat.in.c.ex parte.nu.1.ꝛ.8.de tranſactio. 137
5 Tranſactio vel compromiſſum vel quid ſimile an noceat alijs in caſibus in quibus nocet ſententia.in.c.quis.nu.39.de re iudi. 84
2 Tranſactio ſuper eccleſiaſtico beneficio etiam firmata iuramento non valet.in.c.conſtitutus.nu.1.de tranſac. 135
Tranſactio illicita non firmatur iuramento.ibi.nu.2.
2 Tranſactio ſuper beneficio an valeat facta per clericū ſine epiſcopo. in c.decetero.nu.1. de tranſac. 135
6 Tranſactio ſiue compoſitio non admittitur ſuper decimis futuris,ſu per preteritis ſic.in.c.vt ſuper.nu.6.de reb.eccle.non alie. 76
2 Tranſactio in ſpiritualibus nō eſt ꝓhibita ſi datur ſpūale pro ſpūali. ſecus ſi dat tpale pro ſpirituali.in.c.ſtatuimus.nu.5.de tranſac. 135
2 Tranſactio ſuper eccleſiaſtico beneficio fieri non poteſt ſed amicabilis compoſitio ſic.in.c.ſuper eo.nu.1.ꝛ.3.de tranſac. 136
2 Tranſactio poteſt interuenire ſuper lite etiam mota coram delegato. in.c.contingit.nu.1.de tranſactio. 135
Tranſactio non poteſt interuenire in cauſis ſpiritualibus vel popularibus:ꝛ quando.in.c.j.nu.6.de collu.dete. 135
Trāſactio poteſt interuenire in cauſis vbi venit imponenda pena ſanguinis preterquam in adulterio.ibi.nu.7.
Tranſactio in quibus cauſis criminalibus admittatur.ibi.nu.8.
Tranſactio quid operetur quid in cauſis criminalibus.ibi.
4 Tranſactio de alimentis donata inter virum ꝛ vxo.ꝛ patrem ꝛ filium an firmetur iuramento.in.c.cum contingat.nu.30.de iureiur. 160
6 Tranſactio facta vltra dimidiam poteſt reſcindi idē omnis contractꝰ bonefidei ꝛ ꝯtus emphyteoticꝰ.in.c.cū cā.n.7.ꝛ.8.de emp.ꝛ vend.185
7 **Tranſitus** in rē iudicatā eſt de iure poſitiuo cui princeps pt derogare.in.c.qualiter.ꝛ qn.n.5.de accuſ.65
6 **Trebellianica** poteſt prohiberi per teſtatorē.in.c.raynaldus.nu.18.de teſta. 127
3 **Treuga** largo modo poteſt dici pax.in.c.nouit ille.n.10.de iudi. 32
6 **Tributa** annexa poſſeſſionibus ſunt ſoluēda principi etiã qꝫ dicte poſſeſſiones tranſeant in clericos.in.c.de terris.nu.3.de decimis. 147
Tributa vel decime etiā ꝓ tēpore preterito ſunt ſoluēde ab eis q poſtea inceperunt habere predia que cenſentur tranſire cum onere ſuo.ibi.
6 Tributū ſi ſoluatur arguit ſubiectionem.in.c.oīs.nu.1.ꝛ.3.de cēſi. 199
6 Tributū an ſoluatur de re data in dotē eccleſie que res erat ante tributaria.in.c.j.nu.1.4.5.6.ꝛ.8.de cenſi. 199
6 Tributū id eſt ꝙ datur dn̄o tēporali in recognitione dominij.in.c.tua nobis.nu.2.de decimis. 150
Et an illud poſſit preſcribi.ibi.nu.9.ꝛ.10. 159
6 Tributū qꝫ debetur principi dicitur onus reale an trāſit in poſſeſſionem rei.in.c.cū homines.nu.6.de decimis. 145
3 **Tutor** qui mouit litē calūnioſam ꝛ iniuſtā non preiudicat pupillo.in.c.fi.nu.22.de iura.calū. 131
6 Tutor vel procurator ſi quid poſt tutelam ꝛ curā reperiantur acquiſiuiſſe nō preſumit acquiſiuiſſe ex bonis pupilli adulti:ſed eorum induſtria.in.c.j.nu.6.de pecu.cle. 109
6 Tutor ſi quid acquirat preſumit acquiſiuiſſe de bonis ſuis ꝛ induſtria ſua nō pupilli.in repe.in.c.cum eſſes.nu.25.de teſta. 118
Tutor non poteſt emere rē pupilli a ſeipſo licet illa res ſit domino venalis fallit tamen aliquo caſu.in.c.cum in iare.nu.4.de elec. 153
5 Tutor bene adminiſtrās habetur domini,ſed maleadminiſtrās habetur loco furis.in.c.cum venerabilis.nu.5.de excep. 9
6 Tutores pn̄t eſſe monachus eps ꝛ clerici intellige qꝫ pn̄t eſſe legitimi ſed nō cogunt inuiti acceptare.in.c.ex parte.nu.5.de ſepultu. 138
3 Tutor qn̄ remouet an debeat inſeri cā remotiōis.in.c.exa.n.8.de iu.38
Tutor vel curator an ꝛ quando poſſunt preiudicare pupillo vel adulto.in.c.j.nu.39.vt lite non conte. 105
6 Tutor pt emere rē pupilli ipſo authore dūmō emat palā vel interponat tertiā pſonā ad emēdā ꝛ ipſe authorizet.ꝛ idē poſſet facere epiſcopus cū eccīa ſua.in.c.vnico.n.20.circa finē.vt eccle.bene.ſine di.con.73
5 Tutores habent omnes exercitium inſolidū.in.c.ad probandū.nu.21. de re iudi. 18
6 Tutores ꝛ curatores poſſunt dari etiam in eccleſia.in.c.cum eccleſia. nu.6.de immu.eccle.ꝛ cemi. 226
6 Tutor poteſt donare inquantum expedit pupillo.in.c.ceterum.num.4. de dona. 104
5 Tutor prelatus ꝛ quilibet alius adminiſtrator ſi mouerūt litem iniuſtā ꝛ ob hoc cōdemnētur in expenſis debēt illas ſoluere de ſuo.in.c.reprehenſibilis.nu.19.ꝛ.22.de appel. 103
5 Tutor poteſt conueniri finita tutela de caſibus inchoatis durāte tutela niſi adminiſtratio ſit tranſlata in curatorem vel alium.in.c.ex parte. 2o.nu.1.de appel. 135
Tutor non conficiendo inuentarium redditur ſuſpectus niſi ſit conſue

138

tudo in contrariū valet tamen adminiſtratio.ibi.nu.6. 139

2 Tutores plures omnes exercent eorū officiū inſolidum ne vtilitas pupilli impediat̄,ſecus eſt in pluribus iudicibus delegatis.in.c.cū ſicut. nu.7.de eo qui mit.in poſ. 214

2 Tutor qui cepit facere inuentariū ⁊ nō adhuc perfecit pōt agere.Anto.in.c.ex literarum.nu.5.de tempo.ordi. 37

3 Tutores ⁊ curatores vel eorū actores vnius populi vel adminiſtrationis:an poſſit vnus vel debeāt omnes inſimul adminiſtrare ve aliquē expedire.vide etiā de pluribus procuratoribus.in.c.prudentiam.n.14. de offi.deleg. 83

2 Tutor prelatus ⁊ ſimiles non pn̄t cōpromittere ſuper rebus que alienari non poſſunt per ipſos ſine requiſitis ſolēnitatibus.in.c.cum tempore.nu.3.de arbi. 170

7 Tutor vel curator ante litem conteſtatam non conſtituunt procuratorem.poſtea vero ſic.in.c.veniens.nu.11.de accuſa. 62

6 Tutor poteſt offerre pupillū monaſterio.in.c.ſi qs aūt.n.8.de reg.156

7 Tutor pōt remoueri in generali ſuſpiciōe etiā nō habita qualitate nec forma ſuſpicionis.in.c.accepimus.nu.8.de purga.cano. 168

6 Tutores pn̄t conſtituere dotē pupillis etiam viuo patre qui ſit furioſus.in.c.raynutius.nu.7.de teſta. 124

5 **Tutela** quotuplex ſit ⁊ eius exēpla.in.c.ex parte.ij.nu.4.de appel. 135

De litera.V.

3 **Vagabundus** quis dicatur ⁊ vbi poſſit puniri.in.c.ſi.nu.13.de foro competen. 90

Et vide in.c.quoniam frequrnter.§.porro.nu.9.vt lit.non conteſt. 116

☞ Corſe.Adde Ioan.cal.poſt Hoſti.⁊ ibi etiam per Ioā.de anna.in.c.j.in.j.col.de rapto.vbi dicūt ꝙ vagabundi poſſunt puniri vbi reperiunt̄ nō attento ꝙ ibi deliquerint vel nō iuxta no.in.c.ſi.de foro cōpe.⁊ allegāt gl.⁊ doc.in.d.l.heres abſens.⁊ Bar.in.d.l.iiij.ad ſi.ff.de dā.infec.⁊ Spe.in ti.de cōpe.iudi.§.j.in verſi.quid ſi ⁊ verſi.ſequenti.ꝙ ille dr̄ vagabūdus qui per mundū vagat̄ non habēs certam habitationem.ita dicit ſentire Inn.in.c.ſi.d co q mit.in poſ.cau.rei ſeruā.facit etiā ꝙ no. in cle.cām.de elec.⁊ vide Bal.poſt Thomā de formaginis.Ang.⁊ Sali.in.d.l.heres abſens.do.Car.in.d.c.j.de rap.Adde etiam quod ſi beneficiatus eſt vagabūdus ⁊ tādiu abſit vt dubitetur an viuat ⁊ an mortuus ſit beneficiū eius poterit alteri cōferri.gl.eſt ſingularis ⁊ alibi nō reperta.in.c.nō oportet.ſcđo.de conſec.diſ.vi.quā magnifaciūt ibi ſcribētes.⁊ in.c.ex tua.de cler.non reſi.⁊ vide celebrē text.in.l.qđ niſi.§.ex prouincia.ff.de ope.libe.vbi libertus nō tenetur inſequi patronum vagabundū ad preſtandum operas.⁊ ibi Nico.de neapo.inducit ad vaſallū qui tenet̄ ſeruire dn̄o:ſed ſi incipit vagari per mundū nō tenet̄.⁊ vide qđ voluit idē Nic.de neap.in.l.itē illa.ff.de cōſti.pec.vbi dixit ꝙ debitor nō tenetur inuenire creditorē vagabūdū et ſoluere ei debitū licet alias ſecus.facit qđ no.Abb.poſt alios doctores.in.c.ſignificāte.de pigno.⁊ adduco gl.in.c.cū tu.de vſur.quam gl.magnifecit dn̄s meus.d. And.Barb.ibiq; lʒ vſurarius teneat̄ pſtare vſuras illi a quo extorſit illud eſt verū ſi nouit vbi habitat:ſecus ſi ignoratur vbi ſit creditor:puta quia vagaret̄ per mūdū:quia tūc nō tenetur inquirendo vagari.⁊ adduco gl.in.c.vnaqueq;.xiij.q.ij.q̄.dicit qđ vxor nō tenet̄ ſequi viruʒ vagabūdū quā gl.fecit ſingularē Io.de imo.in rub.ff.ſol.mat.licet per errorē allegauerit gl.in.c.ebrō.ea.cau.⁊.q.ego allego aliā i.c.de illis.de ſpōſa.⁊ in.c.ſi qs neceſſitate ineuitabili.xxiiij.q.ij.⁊ in.c.j.de cōiug.lepro.⁊ in.c.j.qui matri.accuſ.nō poſ.limitarem oēs has gl.niſi ſcienter mulier duxiſſet in virū aliquē hiſtrionē qui ſolet vagari quo caſu tenebit̄ ſeq virū ita dixit gl.in.d.c.vnaqueq;.⁊ in.d.c.ſi quis.⁊ vide ꝙ voluit Bar. in.l.meuia.§.vxorem.ff.de an.lega.⁊ ſcribē.in.d.rub.⁊ Io.de imol.in d.l.ſi cū dotē.§.ſi maritus.ff.ſol.mat.⁊ adduco Spe.in ti.de lo.§.nunc aliqua.verſi.clxiiij.vbi dicit ꝙ ſi emphyteota cepit vagari per mundū ⁊ ignorat̄ vbi ſit ⁊ an viuus vel mortuus ſit nullis relictis filijs aut nepotibus dimiſit tn̄ ꝓcuratorē vt ſolueret penſioneʒ eccleſie mō eccleſia noluit accipere cēſum a ꝓcuratore propter dubium mortis:ꝓcurator autē vult ſtare in poſſeſſione donec certificatus ſit de morte:dubitatur vtrū eccleſia poſſit ſibi rē vēdicare ⁊ cōcludit qđ dʒ priuari emphyteoſi.adde Bal.in aut.q rē.in ſi.C.de ſacroſan.eccl.⁊ ibi ꝑ Raph.Ful.⁊ ꝑ do.And.barb.in repe.rub.C.q admit.in.lxvj.col.⁊ in.c.cū tu.de vſur. ⁊ ꝑ do.Iaſ.may.mediolañ.in repeti.l.ij.in verſi.xxxiiij.q̄ro.in.xxxvij. col.C.de iure emphy.hūc paſſum ꝑ viā dubij publice Bononie diſputaui ⁊ argumētatus ſum ad partes ſubnectēs verā concluſionem.⁊ incipit illud dubiū vtrū emphyteota vadēs vagando per mundū ⁊c.ad ꝙ dubium me remitto.vltra alios hunc articulum bene enucleaui.

7 **Valor** rei an attēdat̄ tpe emptionis ⁊ vēditionis an tpe abſolutionis pretij.in.c.in ciuitate.nu.3.de vſur. 125

3 **Variatio** nō admittit̄ in electione poſt publicationem ſcrinij ſecus in poſtulatione dūmodo non ſit preſentata.in.c.bone memorie.el.ij.nu.1.10.⁊.23.de poſtu.prela. 114

Variatio admittitur antequam ius ſit alteri queſitum.ibi.

2 Variatio an admittat̄ ſi quis dixerit ſe nō poſſe ad ordines ꝓmoueri ſalua conſcientia.Anto.in.c.queris.nume.9.de eta.⁊ quali. 44

1 Variatio an admittatur in electionibus factis de aliquib⁹ officialib⁹. in.c.poſtulationem.nu.5.de poſtu.prela. 116

4 Varare qs dicat̄ ⁊ qs vacillare.in.c.ꝓterea.nu.13.de teſti.cog. 93

6 **Vaſallus** eccleſie tenet̄ reddere fidelitateʒ ⁊ eccleſie ⁊ eius ꝓlato.in.c.j.nu.3.de feudis. 92

Vaſallus ⁊ emphiteota ⁊ ſimiles nō pn̄t feudo vel emphiteoſi renūtiare vt ſe liberent a ſeruitio ſine expreſſa licentia dominorū.ibi.nu.4.

Vaſallus alienās feudū an ipſo facto tale feudū reuertat̄ ad dn̄m etiā qđ acquiſiuerit pro ſe ⁊ filijs.in.c.ex.parte.nu.4.5.6.⁊.7.eo.ti. 96

Vaſallus poteſt alienare feudum ꝙ habet in perpetuuʒ,ſed nō feudū temporale.ibi.nu.6.

Vaſallus perdit illā partē feudi quā alienauit licet maiorē.ibi.n.7.

7 Vaſallus ſi litigat cū dn̄o ⁊ factū eſt notoriū pōt ipſe dn̄s eſſe iudex,ſecus ſi factū eſt notoriū.in.c.grauamē.nu.6.de ſen.excō. 196

4 Vaſallus plurium quis poteſt eſſe.in.c.eā.te.nu.4.de iureiur. 144

4 Vaſallus an ſicut tenetur adiuuare dominum in neceſſitatib⁹ ita ⁊ dominus vaſallū.in.c.breui.nu.6.de iureiur. 140

☞ Corſe.doc.excellētiſſimus.Adde ꝙ vaſallus tenetur iuuare dn̄m licet dn̄s vaſallū nō iuuerit ⁊ eſt rō,qr vaſallus tenet̄ per iuramētū ſed dn̄s nō tenet̄ vaſallo niſi per vrbanitatē tm̄ vt in.l.creditores.⁊ in.l.ancille. C.de pig.no.do.in.d.c.breui.de iureiu.ego adduco bo.tex.in.ꝯtrū.in.c. j.in verſi.dn̄s vero.de forma fideli.⁊ ibi Bal.dicit qđ ille.§.ſeu ver.eſt notabiliſſimus ⁊ ſanctū ius ꝯtinet.nā ibi aperte ꝓbat̄ qđ in qbuſcunq; vaſall⁹ fidelis dʒ eſſe dn̄o eiuſdē dʒ dn̄s fidē vaſallo alioquin dn̄s iudicabit̄ malefidus.Itē vaſallus eū pōt diffidare,qr dʒ ꝑdere proprietatē feudi.⁊ hoc eſt mirū ſm eū nā tale eſt qale ſi diceremꝰ qđ ꝓprietas cōſolidet̄ vſufructui,⁊ ſubdit ibi Bal.Notent valde hunc.§.dn̄i.qr terribilis eſt.faciat etiā ſingulare dictū Inno.in c.mandatū.de reſcri.qđ ille qui venit ꝯ ſcriptū nō dʒ vti eo.Referūt Bal.⁊ Sali.in.l.cū proponas.C.de pac.faciat etiā.l.quero.§.inter locatorē.ff.loca.⁊ gl.in.l.ſi nō fuerit.ff.de iureiur.⁊ qđ voluit Bal.in aut.dos data.C.de do.ante nu. ⁊ bonus tex.in.c.eſto ſubiectus.xcv.di.vbi cur te habeā in principē cū me nō habeas in ſenatorē.nō ob.iuramētū,qr dʒ intelligi ciuiliter ⁊ ſʒ naturā ꝯtus ſuper quo opponitur.l.ſi.C.de nō nu.pec.Itē vr̄ pſtitum in dubio ſm ſanctiones ciuiles ⁊ canonicas.c.ad noſtrā.el.ij.de iureiur.Itē vr̄ pſtitū ſubintelligēdo ⁊ dn̄s idē faciat ꝙ velit a vaſallo fieri. vn̄ ſi dn̄s nō ſeruat ea q̄ tenet̄ pſtare vaſallo crederem vaſallum nō teneri virtute iuramenti ad preſtandū ei ꝙ de iure cautū eſt.arg.optimū eorū q̄ no.Bar.in.l.cū pater.§.libertis.ff.de le.ij.⁊ Ab.i.c.quēadmodū. de iureiu.Bal.in.c.ſicut.l.ij eo.tit.⁊ Pet.de ancha.in.c.intelleximus. in.vij.ſeu.ix.opp.de adul.Hec tn̄ cogitabis,qr hoc puto verum qcqd dixerint doc.in.c.breui.nam iuramētum habet in ſe nōnullas tacitas conditiones.vt no.glo.in.d.c.quemadmodum.

3 Vaſallus poteſt alteri infeudare.in.c.ex tranſmiſſa.nu.4.de foro cōpeten. 62

6 Vaſalli ſi preſtant obedientiam alteri domino nō preiudicāt vero domino.in.c.cū dilectus.nu.7.de relig.do. 187

6 Vaſallus ſi cōmittit feloniā aduerſus dominū an heres domini aget contra vaſallum ad priuationem feudi,⁊ idem ſi alienauit irrequiſito domino.in.c.ſi.nu.8.de do. 108

3 Vaſallus recognoſcendo non dominū in dominū an faciat aliqđ preiudicium dn̄o.in.c.verum.nu.30.de fo.cōpe. 64

5 Vaſallus an poſſit ꝑſcribere libertatē ⁊ directū dn̄ium aduerſus feudi dominum.in.c.ad audientiam,nu.17.de preſcrip. 32

3 Vaſallus an teneatur domino excōicato reſpondere,⁊ obedire.in.c.veritatis.nu.39.de do.⁊ contu. 208

2 Vaſallus an poſſit aduocare ſine procuratore cōtra dominū.in.c.cum ſacerdotis.nu.3.de poſtu. 139

5 Vaſallus habet vtile dominiū rei feudalis,directum vero eſt apud dominum.in.c.ſi diligenti.nu.3.de preſcrip. 38

5 Vaſallus alienās irreqſito dn̄o adiecta clauſula ſaluo iure dn̄i adhuc perdit feudū.ſecus ſi adieciſſet hec verba ꝙ aliter vel alio modo alienare non intendit.in.c.ij.nu.10.de feudis. 92

☞ Corſe.Ego dicerem quod iſta verba ſaluo iure modificāt ⁊ reſtringūt ꝓcedentia:vt eſt gl.reputata ſingularis.in.l.itē labeo.in verbo pure.ff. fami.erciſ.⁊ Ang.cōſi.xxvj.⁊ vide bonum tex.in.l.ſi debitor.in.§.ſi vēditionē.ff.quib.mo.pig.vel hyp.ſol.quē tex.ad hoc allegat Ro.conſi. clxxxix.inci.Circunſcripta actorū ſerie.in.iij.col.⁊ voluit Ioā.de imo. imo.in.l.iudex poſtq;.ff.de re iudi.⁊ Pau.de ca.conſi.clx.inci.circa illud quod primo queritur in primo queſito.⁊ in vlti.colū.vbi concludit quod per iſtam dictionem declaratur animus proteſtātis vel ipſi⁹ reſeruātis quod voluerit modificare ⁊ limitare diſpoſitionem precedētem.⁊ volūt doc.in.c.potuit.de loc.de emphyteota qui alienat rem emphyteoticā ſaluo iure dn̄ij ꝙ nō cadat a iure ſuo.⁊ voluit do.Alex.de imo.in conſi.lxxxij.inci.viſo themate.in.iij.col.conſi.nō ob.illud quod ꝓteſtatio ſit cōtraria facto qr in caſu noſtro dr̄ potius declaratio ⁊ limitatio ꝓcedentium ad euitādum penam ⁊ verba debent aliquid operari.l.ſi qn̄.ff.de inoffi.teſta.c.ſi papa.de priuileg.lib.vj.⁊.l.ſi quādo.ff. de legatis.j.⁊ illud quod dicitur in emphyteoſi habebit etiam locum

in feudum

in feudũ cũ aliquib validũ ſit ar. de emph. ad feudũ lꝫ cõiter nõ valeat vt no. do. in. l. j. de feu. ⁊ ibi ꝑ Jo. an. Jmol. ⁊ Ro. in ſingularibus ſuis.

3 Vaſallus poteſt preſcribere contra dominum feudi, vt nõ teneatur ad ſeruitia. in. c. nouit ille. nu. 7. de iudi. 32

Vaſallus poteſt fundum ꝙ habet alteri dare preterquam eccleſie quia deteriorаretur conditio prioris domini. in. c. que in eccleſiarum. nu. 18. de conſti. 24

Vaſallus an poſſit in teſtamento relinquere feudum eccleſie ⁊ quid ſi efficiatur monachus. ibi.

Vaſallus poteſt renuntiare feudo inuito domino tamen limitatur. ibidem. numero. 19. 25

7 **Vectigalia** non põt imponi niſi per papam: imperatorẽ regẽ, ⁊ per cõſuetudinẽ de cuius initio non ſit memoria. in. c. ſuper quibuſdam. nu. 1. ⁊ 6. de verb. ſig. 203

4 **Velum** cõſecrationis datur a ſolis epis ⁊ ſolis virginibus et quibus diebus def. Ant. in. c. j. nu. 1. de tẽp. ordi. 35

2 **Venditio** extenditur ad oẽs alienationes niſi ſit facta mentio de precio. in. c. ij. nu. 5. de poſtu. 138

2 Veditor alicui⁹ aĩalis lꝫ expſſerit ſe nolle teneri de aliquo vitio quarũ multa expſſit poſtea ſi apparebit aliqḋ vitiũ qḋ in ſpecie nõ fuit expſſuꝫ ipẽ teneť redhibitoria vel etiam ſi expſſerit in ſpecie ⁊ poſtea in gñe dixit multa alia q̃ nõ habebat. in. c. iniuſtum. nu. 3. ⁊ 4. de rerũ ꝑmu. 89

6 Vẽditio fctã ḋ equo reſcindiť ſi ĩtra triduũ equ⁹ moriať ⁊ reperiať cormacidũ ⁊ idẽ de aliĵs aĩalibus. in. c. iniuſtũ. nu. 5. de rerũ permu. 89

4 Vẽdens equũ vľ aliud aĩal tãquã cum oĩbus vitĵs ſi poſtea appareat aliqḋ vitiũ talis vẽdẽs teneť. in. c. cũ cõtingat. nu. 24. de iureiuran. 159

6 Vẽditio an cõtineat ſub ſe alios cõtractus per quos transfertur dominium. c. j. nu. 2. de his que fiunt a prela. 65

Vẽdere prohibitus ſine certa ſolẽnitate an ſit prohibitus donare. ibi.

6 Vẽditio facta cũ pacto de retrouẽdẽdo intra certũ tp̃s modico precio conſtituto preſumitur pignus potius quam vẽditio. in. c. ad noſtram. nu. 1. de emp. ⁊ vendi. 84

7 Vẽditio cõprehendit omnes contractus per quos dominia trãſferunť in. c. j. nu. 2. de furtis. 121

6 Vendẽs rẽ alienã ſi ſuccedat dño illius rei trãſfert dñium in emptorẽ ſine alia traditione ſi in tali emptione nõ requirebatur traditio, alias forte ſecus. in. c. cũ ex officĵ. nu. 37. ⁊ 39. de preſcrip. 38

7 Vẽditio pluriũ rerũ quarũ alique non poterãt vẽdi retractať reſpectu illarũ nõ autẽ omniũ. in. c. querelã. nu. 7. de ſimonia. 86

6 Vẽditio licet cõprehendat omnẽ ſpeciẽ alienationis tñ qñ venditio ꝓhibetur facta commemoratiõe pretĵ nõ intelligitur de alia ſpecie alienatiõis. in. c. potuit. nu. 9. de locato. 88

7 Vẽdens rẽ plus quã valeat ex eo qꝛ differt ſolutionem peccat niſi valor rei vẽdite poſſet vitiari mutato tẽpore ⁊ talis venditor non erat tũc venditurus. in. c. in ciuitate. nu. 1. de vſur. 125

Vẽdens rẽ maiori p̃cio ex eo qḋ differt ſolutionẽ nõ per hoc eſt ꝓprie vſurarius niſi ille erat alias venditurus vel niſi tp̃e ſolutiõis precĵ nõ erat res plus valitura quo caſu erit proprie vſurarius. ibi. num. 2. ⁊ 5.

Vẽdẽs vſqꝫ ad dimidiã plus quam ſit iuſtũ p̃ciũ etiã ſi incõtinẽti res ⁊ precium dẽtur non eſt tutus in foro cõſcientie. ibi. nu. 6.

4 Venditor ſi habeat facultatẽ rei tractãde cõpelliť preciſe. ſi vero dolo vel culpa deſĵt habere tenetur ad intereſſe: ſi vero neutrũ interuenit in totũ liberatur. in. c. cũ ioannes. nu. 10. de fide inſtru. 106

6 Vẽdẽs prediũ expreſſis cõfinibus ⁊ menſura ſi reperiať p̃diũ in maiori quẽtitate an poſſit illud pl⁹ repetere. idẽ in emẽte ſi reperit in minori quãtitate. in. c. per tuas. n. 9. de dona. 105

6 Vẽditio facta vltra dimidiã iuſti p̃cĵ tenet ſed põt agi vt p̃ciũ ſuppleatur vel vt reſtituať ſed ſi p̃ciſe ad vnũ fuerit actum actor ſuccumbit. in c. cum dilecti nu. 1. 2. 4. ⁊ 9. de emp. ⁊ vendi. 82

Venditio ſi eſt facta vltra dimidiam iuſti precĵ etiam qḋ res ſit peremptа poteſt agi ad ſuppletionem iuſti precĵ etiam qḋ perierit res apud venditorem. ibi. nu. 10. 83

3 Vẽditio bonorum pupilli valet quando talis venditio expedit pupillo. in. c. fin. nu. 14. de eo qui mit. in poſſ. 216

1 Vẽditio ſi fuerit facta ⁊ aliquis deceptus vltra dimidiã iuſti precĵ nõ valet etiã ꝙ deceptio conſiſtat in vno denario. in. c. cumana. nu. 10. de electio. 172

6 Venditione perfecta etiam ante traditam poſſeſſionem emptori periculum rei ſpectat ad ipſum. in. c. propter. nu. 3. de locato. 87

6 Vẽdere teneť totũ patrimoniũ ⁊ in egeſtate viuere qui nõ hꝫ vñ ſatiſfaciat etiam de iure canonico. in. c. vt ſuper. nu. 7. de rebus eccl. alie. 76

6 Vẽditio vera facta de oĩbus bonis ĩ fraudẽ filiorũ reuocať tm̃ quo ad legitimã ſꝫ ſi eſſet ſimulata reuocať ĩ totũ. i. c. raynuti⁹. n. 24. de teſ. 162

6 Venditio ſecũda facta de eadem re an preiudicet priori quando perſona eccleſiaſtica vendit. in. c. ij. nu. 5. de his que fi. a prela. 66

7 Vendens aĩal morboſum aſſerens tñ illud ſanum ⁊ dicit qḋ nõ vult teneri an excuſetur. in. c. cũ infirmitas. nu. 6. de peniten. ⁊ remiſ. 177

7 Vẽdens rẽ pro maiori precio eo qꝛ ſolutionẽ differt vſurarius eſt in. c. cõſuluit. nu. 1. de vſur. 127

Vẽdere nõ licet carius res trãſeuntib⁹ ⁊ etiã habitãtibus in loco ꝙ in mercato ⁊ hec ſpectãt ad ep̃m loci. in. c. j. nu. 1. 5. 9. de emp. ⁊ vendi. 83

Vẽdere quis cogitur ſiue expoſuit venales ſiue non tempore tamen cariſtie res ad vitam hominum neceſſarias. ibi. nu. 6.

6 Vẽditio ſi aliquo caſu reſoluať puta per pactum adiectionis in diem vel alio modo an fructus medio tẽpore percepti ſint emptoris vel vẽditoris. in. c. illo vos. nu. 6. de pigno. 94

6 Venditor deceptus etiam in minimo vltra dimidiam iuſti precĵ habet priuilegiũ. de quo. in. c. cum cauſa. nu. 2. de emp. ⁊ vendi. 84

Vendens vltra dimidiam iuſti precĵ an ⁊ quando illud qḋ plus valet cenſeatur donare emptori. ibi. nu. 4.

Vẽditor vltra dimidiam iuſti precĵ deceptus etiam ſi dixerit donans id qḋ plus valet etiam in magna quantitate ⁊ iurauerit poteſt ratione enormiſſime leſionis petere abſolutionẽ a iuramento ſiue fuerit minor ſiue maior. ibi. nu. 13. 88

6 Vẽditio rei eccleſiaſtice an permittatur pro ſoluendo condẽnationem ſui parochiani qui aliter ſoluere non poteſt. in. c. j. nu. 5. de pig. 93

Vẽditio rei eccleſiaſtice eſt permiſſa ne homines moriantur fame alš nõ teneť eccleſia ſubuenire niſi inquãtum patiẽtur eius facultates. ibi.

Vendi quod prohibeť pignori prohibetur. in. c. in cauſis. numer. 10. de elec. 150

2 Vẽditor nõ poteſt per emptorẽ ꝓpria autoritate repelli a re empta lꝫ emptio ſit perfecta. in. c. ſuper hoc. nu. 45. de renun. 15

6 Venditor tenetur regulariter de euictione niſi in quibuſdã caſibus in iure expreſſis. in. fi. nu. 1. de empt. ⁊ vendi. 85

Venditor nõ tenetur de euictione ſi nõ fuit ſibi iudiciũ denũtiatũ vel ſi emptor ex contumacia fuit cõdẽnatus vel ſi emptor fuit propter iniuriam condemnatus. ibi. nu. 5. ⁊ 6.

Vẽditor nõ teneť de euictione ſi emptor extraiudicaliter de facto perdit rẽ ſec⁹ ſi iudicialiter lꝫ de facto dũmõ denũtiauerit vẽditori. ib. n. 7.

Venditor certus de lite mota cõtra emptorẽ ſuper re vẽdita adhuc debet per emptorẽ denũtiari. ibi. nu. 9.

Vẽditor denũtiat⁹ ab emptore ſuper lite mota in re ẽpta teneť ad oẽs expenſas ſiue emptor obtinuerit ſiue nõ. ibi. nu. 11.

7 **Venatio** cuiuſcũqꝫ generis an ⁊ quando ſit tam laicis q̃ꝫ clericis prohibita. in. c. j. nu. 1. de cleri. vena. 137

7 Venenans aliquã rẽ in loco ꝓprio advenãdũ animalia ſi ob hoc inſurgat aliqḋ dãnũ ipſe eſt obligatus. in. c. ſi quis. num. 2. de iniur. 166

Verberans clericũ pluries eodẽ inſtãti an incurrat plures excõicationes. in. c. j. nu. 1. de penis. 154

Verberãs clericũ eſt ipſo facto excõicatus. ſecus ſi nõ iniecerit manus ſed aliter qꝛ tunc requirit ſententia. in. c. grauẽ. nu. 2. de penis. 172

Verbum ad beneplacitũ tuũ importat arbitriũ boni viri. in c. verũ. nu. 6. de fo. compe. 64

5 Verbum ſufficit ad verificationem iſtius verbi illud qḋ requiritur. in c. ij. nu. 33. de ordi. cog. 146

Verbũ licet non importat preceptum. in. c. ſi autem. n. 3. de cohab. cle. ⁊ mulie. 11

Verbũ poteſt non ſemper importat neceſſitatem licet precedat negatiua. in. c. quãto. ⁊ infra. n. 1. de preſump. 117

Verbũ vnũ prolatũ in vna diſpoſitione põt diuerſimode intelligi. in. c. cum dilectus. nu. 6. de conſan. 99

Verbũ ſit excõicatus an importet ipſo iure vel per ſniam. in. c. nullus. nu. 13. de foro compe. 49

Verbũ proſequor denotat inchoamentũ quoddã non autẽ actũ perfectum. in. c. queſtioni. nu. 8. de appel. 100

Verbũ ordinare ſumiť aliqñ pro cõſecrare ⁊ aliqñ pro eligere. Ant. in c. archiepiſcopus. nu. 2. de temp. ordi. 36

7 Verbũ arceo denotat violẽtiã ⁊ facit ꝓ ſtatutis. in. c. c. oĩs vtriuſqꝫ. nu. 4. de penitẽ. ⁊ remiſ. 175

5 Verbũ exigere importat ab initio extorquere. in. c. parochianos. nu. 1. de decimis. 147

5 Verbũ negatiuũ vniuerſale includit etiã eccleſiaſticas perſonas. in. c. inter alia. nu. 12. de immu. eccle. ⁊ cemi. 227

5 Verbũ cõcedo de ſuo proprio ſignificato non inducit trãſlationẽ dñĵ. in. c. paſtoralis. nu. 2. de dona. 106

5 Verbũ volum⁹ eſt noui iuris introductiuũ. in. c. ex ratione. nu. 3. de appellatio. 93

Verbum promiſit prolatum a teſte nõ includit per ſtipulationem ſed prolatum a notario in inſtrumento ſic. in. c. ſicut nobis. nu. 19. de re iudicata. 66

Verbum ſufficit quid ſignificet. in capitulo fina. numero. 3. de ſponſal. duo. 18

☞ Corſe. Adde Abb. in. c. cũ dilectus. de ſucceſ. ab inteſt. ⁊ in. c. cũ locũ. et in. c. cum apud. ⁊ in. c. tue fraternitati. de ſponſ. quod eius natura eſt vt nihil aliud requiratur. ita dixit gl. celebris in. c. ſtatutum. in prin. in verbo canonicus. de reſcrip. lib. vj. ⁊ ibi Do. ⁊ adduco Lud. ro. in. l. cũ mulier. in. xvj. col. in prin. ff. ſol. ma. vbi allegãt illã gl. ſoleo tñ põderare in contrarium gl. in. c. conſuluiſti. de celeb. miſ. que videť ſentire cõtrariũ iuncto tex. ſed dico illã procedere niſi a iure ꝓuideatur ⁊ materia ſubiecta aliud ſuadeat.

7 Verbũ venditio poſitũ cum cõmemoratione pretij non cõprehẽdit alias ſpecies alienationis,cõtras ſecus,in.c.ſi.nu.4.de accu. 75

3 Verbum inquiras,non inducit in nouum modũ ꝓcedendi quando cã cõmittitur inter partes.in.c.exhibita.nu.2.de iudi. 43

7 Verbum debet:an importat neceſſitatem vel honeſtatẽ.in.c.j.nu.7.de deſpon.impu. 12

7 Verbum conſtat prelatum ab aliquo preſupponit habere notitiam illorum que neceſſario antecedunt.in.c.ſacro.nu.13.de ſenten.excom. 195

6 Verbum vnum aliquando ſumitur diuerſimode ad euitandas abſurditates.in.c.cum dilectus.nu.18.de ſucceſ.ab inteſt. 132

5 Per verbum hortamur committitur aliquando iuriſdictio.in ca.quia indicante.nu.1.de preſcrip. 27

Verbum rogo ponitur pro precipio ſecundum ſubiectam materiã.ib,

3 Verbum debet denotat regulariter neceſſitatem licet aliquando honeſtatem.in.c.j.nu.7.de dolo ⁊ contu. 194

3 Verbum poteſt:libet:debet:⁊ ſimilia quid importent.in ca.j.nu.18.de ſeque.poſ.⁊ fruc. 221

4 Verbum oportet denotat neceſſitatem.in.c.iuramentum.§.ſane.nu.4.de iureiuran. 168

3 Verbum nolo ⁊ non volo an denotent preciſe contemptum ⁊ reſiſtentiam.in.c.finem.nu.4.de do.⁊ contu. 199

7 Verbum debet de ſui natura importat neceſſitatem,ſed aliquando importat honeſtatem.in.c.ſi ver.nu.3.de adul.⁊ ſtup. 116

2 Verbum confirmare ſumitur aliquando pro obſeruare ⁊ approbare.in.c.j.nu.5.de treuga ⁊ pa. 131

1 Verbum qꝺ poteſt ſe habere ad preteritum ⁊ ad futuruꝫ exponit̃ prout melius cõuenit materie ſubiecte.in.c.ad hec ſumus.nu.5.de reſcrip. 51

6 Verbum offerre nõ expoſcit aliquam exactionẽ ſed ſpontaneam oblationem.in.c.peruenit.nu.3.de deci. 41

6 Verbũ poſitum in diſpoſitione odioſa habens plura ſignificata interpretatur in ſignificato ſtrictiori:ſi aũt eſt poſitũ in diſpotiõe fauorabili interpretatur in latiori.in.c.ad audientiam.nu.1.de deci. 246

7 Verbũ volumus importat ius nouũ.in.c.ſi.nu.4.qui ſil.ſint legi. 45

1 Verbum in lege vel ſtatuto importans preteritũ ⁊ futurũ intelligitur de futuro.in.c.quoniam.nu.3.de conſti. 41

3 Verbũ ſtatuimus relatũ ab habente poteſtantẽ legis condẽde inducit ius nouũ ſecus verbũ mandamus.in.c.venerabilis.nu.6.de iudi. 44

7 Verbum ſufficit quid ſignificet.in.c.cum locum.n.3.de ſpon. 6

7 Verbum moderate ſonat in diminutioneꝫ nõ in augmẽtum.in.c.deus qui.nu.3.de peni.⁊ remiſ. 174

6 Verbum concedo nõ ſemper importat tranſlationem dominij.in.c.cũ venerabilis.nu.8.de excep. 9

5 Verbum ſufficit de natura ſui importatur vt nil aliud requiratur.in.c.j.nu.6.de excep. 2

6 Verbum relinquo adiectũ vniuerſitati bonorũ importat heredis inſtitutionem etiam reſpectu illius perſone que debet titulo inſtitutionis inhonorari.in.c.raynutius.nu.3.de teſta. 124

☞ Corre.Adde qꝺ verbum relinquo:adiectum certe rei denotat legatuꝫ ac fideicommiſſum:vt plene no.ff.de here.inſti.l.his verbis.⁊.l.cogi.§.generaliter.ff.ad treb.⁊ plene p Bal.in.l.ſi.C.fa.er.⁊ p Joã.an.in.d.ca.raynutius.tamen ſi teſtator voluit illud verbum rei adiectũ inſtõnem importare infallẽter illã importabit qm̃ verba quecũꝙ legatũ importãtia põt teſtator diſponere ꝙ inſtõnẽ importẽt caſum ſingularẽ habemus.in.l.qm̃ indignũ.C.de teſti.ibi verbis inflexis:⁊ ibi dũ dicit ſed quibuſlibet cõfecta ſentẽtijs vel quolibet loquẽdi gñe formata inſtitutio valet ſi modo p eũ liqbit volũtatis intẽtio poſtꝙ hoc potuit pſumẽdũ eſt ꝙ ita voluit ne al's dicẽdo teſtm̃ rũpi contingat cũ nõ pſumat̃ quiſpiam eligere ad ſua iudicia ſubuertẽda:vt in.l.iij.ff.de teſta.mili.itẽ verbũ relinquo:verificatur in donatione inter viuos:ita dicit Benedi.de plumbi.in.l.hoc ſermone.ff.ſi lib.inge.eſſe di.⁊ vide gl.in cle.ſi.de iurepa.in verbo relicti.que dicit qꝺ verbũ relinquo adaptatur etiã ad actũ inter viuos.⁊ adduco do.meũ Barb.in.c.vt vnuſquiſque.de pe.cle.vbi dixit ꝙ ſemel conſultus per magnificos officiales eccleſie ſancti Petronij cui Eugenius papa conceſſit bullam qꝺ de relictis ad pias cãs ſoluatur certum quid qꝺ comprehendatur donatio inter viuos reſpõdit allegans Benedi.in.d.l.hoc ſermone.⁊ ita hoc anno allegaui ⁊ obtinui pro eccleſia ſancti Petronij in donatione facta inter viuos per nobilem virum Bartholomeuꝫ de garganelis cuidã capelle ſanti Petri.⁊ vide do.meum plene in.c.requiſiſti.in.iij.co.de teſta.proprie tamẽ ſi debitum relinquo verificatur in actu vltime volũtatis.text.eſt.in.l.j.C.de pecu.eius qui lib.meruit.cõiũcta ibi glo.voluit Nic.de neapo.in.l.his verbis.in prin.ff.de he.inſti.allegãs aliam glo.in aut.qꝺ locum C.ſi mul.ſecũdo nup.⁊ idem Nico.de nea.in aut.de he.⁊ fal.in.§.quedã omnia.in verbo relicti.vbi glo.dicit qꝺ ſi teſtator dicit relinquo.adaptatur ad inſtõnem propter vniuerſitatẽ bonorum cui adiungitur vnde verbum relinquo aptum natum eſt comprehendere inſtõnem heredum qꝺ no.propter modernam cõſuetudinem teſtãtium in teſtõ ſuo dicentium relinquo omnia bona mea titio nec dicũt heredẽ inſtituo.facit di.l.cogi.§.generaliter.⁊ dictum Spe.in ti.de teſ.in.§.j.ver.ſi quis dicat relinquo omnia bona titio ipſe vero Nico.de nea.in.d.§.⁊ quidam.intelligit pdicta vera alio non inſtituto ꝙ habetur loco fideicommiſſarij vniuerſalis.⁊ dicit eſſe glo.ſingu.ſecundum Dy.in.d.l.his verbis.refert Guil.de cu.eſſe caſum per illam glo.in.l.j.C.ſi ex fun.ff.de hered.inſt.vide ibi Bal.Jo.de imo.in.l.pcib⁹.C.de imp.⁊ Bar.in.l.cẽturio.ff.de vulg.⁊ pup.⁊ doc.in.d.c.raynaldus.vbi aperte locuti ſunt de hoc verbo relinquo.⁊ vide Alex.de imo.in cõſi.cxxvi.in.viij.co.in primo volu.⁊ in conſi.lxx.in.ij.vol.⁊ in cõſi.cviij.in quarto vo.vide do.meũ bar.in c.conqueſtus.de fo.cõpe.⁊ in.d.c.vt vnuſquiſꝙ.⁊ dicit Ang.qꝺ verbum relinquo in teſtamento:importat inſtõnem ſi nullus alius ſit in eo cõſtitutus vel ſi debuerit inſtitui ille cui adijcit̃ verbũ relinquo ſed in codicillis importat ſemper fideicõ.ita dicit Ang.de peruſio.in conſil.xli.in.iij.col.ſed hoc verbũ.relinquo adiectũ parti quote ſignificat inſtitutionẽ vel ſubſtitutionẽ.ſecus ſi certe ſingulari ſm eũdẽ Ang.cõſil.xxxviij.circa prin.⁊ in conſi.cl.in pe.col.⁊ an ſit cõe vel obliquũ vide eũdem Ang.cõſi.cxlviij.in penul.col.⁊ dicitur qꝺ eſt obliquũ in cõſil.cix.in.ij.col.⁊ delicti noĩe venit legatũ.de inſt.ſm eũdẽ An.cõſ.cxvij.in.ij.col.⁊ adde Jo.cald.in.c.de reſti.conſi.xxvj.vbi dixit ꝙ verbũ relinquo cõpetit etiam conſtitutioni heredis.

3 Verbum debet nõ importat neceſſitatem quando reſultaret iniquitas.in.c.intelleximus.nu.5.de iudi. 23

2 Verbum relaxares quid denotat.in.c.graue.nu.10.de offi.ordi. 123

6 Verbum lego adiectum vniuerſitati bonorum importat heredis inſtitutionem.in.c.raynaldus.nu.5.de teſta. 127

6 Verbum placet importat arbitrium boni viri.in.c.cũ veniſſent.n.5.de inſti. 53

2 Verbũ ſolus epiſcopus ordinat nõ excludit clericos ſuos ⁊ põt ſuſpẽdere licet nõ poſſit deponere.in.c.inter corporalia.n.30.de trãſl.epiſ. 5.

7 Verbum non videtur mihi importat quantum verbum non eſt,qꝺ nota pro teſtibus.in.c.decetero.nu.2.de homici. 110

3 Verbum oportet aliquando importat neceſſitatem ⁊ aliquando honeſtatem,in.c.j.nu.3.de libel.obla. 93

5 Verborum propria ſignificatio reſtringitur ſm naturam ſubiecte materie.in.c.tua nobis.nu.6.de appella. 124

7 Verba nõ cõſyderant̃ qñ habetur intẽtio proferẽtis verba intelligenda ſunt ſm mentẽ proferẽtis.in.c.intelligẽtia.nu.1.de verb.ſigni. 198

Et vide tex.eo.ti.in.c.preterea.ibid.

7 Verba futuri temporis inducũt actum fieri per ſententiam ⁊ non ipſo iure.in.c.in quibuſdam.n.7.de penis. 172

6 Verba ratum ⁊ firmum qd importẽt.in.c.raynaldus.n.17.de teſta. 127

1 Verba generalia debent verificari in qualibet ſpecie cõtratra ſub genere in materia nõ odioſa.in rubr.nu.3.de conſue. 91

6 Verba pteriti tẽporis inducũt actũ fieri ipſo iure.i.c.nouit.n.8.de his que ſi.a prela. 67

6 Verba enũtiatiua propter aliud ꝓlata nõ ĩducũt diſpõnẽ niſi ad pias cauſas ⁊ in teſtõ militis.in.c.cũ dilectus.n.14.de ſucceſ.ab inteſt. 122

Verba enuntiatiua emanata in vltima voluntate qñ inducũt diſpoſitionem.ibi.nu.19.

3 Verba ĩpropriant̃ ad validitatẽ libelli.in.c.diſanis.n.7.de re.ſpo. 192

Verba iſta noverit ſe ſuſpẽſum ſeu excõicatũ ⁊c.intelligunt̃ ipſo iure.in.c.ſi quorum.nu.7.de ſolutio. 104

Verba alicuius diſpoſitionis ſunt amplianda vel reſtrĩgẽda ſm mẽtẽ ipſius que mẽs eſt cõſyderãda ex rõne expreſſe vel que ꝯiecturari põt.in.c.ſecũdo requiris.n.2.de appella. 110

Verba imperatiua intelliguntur cũ effectu.in.c.cũ infirmitas.nu.2.de peni.⁊ remiſ. 177

Verba futuri tẽporis nõ importãt actũ fieri ipſo iure ſed per ſentẽtiã.ibi.nu.5.

7 Verba de preſenti cum impubere nõ matrimoniũ,ſed ſponſalia de futuro faciunt.in.c.ex literis.nu.3.de deſponſa.impu. 15

7 Verba dubia ꝓlata in matrimonio ad decipiendũ mulierẽ ſi poſtmodum ea cognoſcit carnaliter iudicat̃ pro matrimonio in foro iudiciali.ſecus in penitentiali.in.c.tua nos.nu.1.de ſpon. 10

Verba prolata in tertia perſona ſi ꝯhens loquit̃ de ſeipſo non vitiant contractum.ibi.nu.2.

1 Verba prolata a pitis an intelligãtur ſm cõem vſum loquendi an ex proprio ſignificato vocabuli.in proemio Greg.nu.11. eo.

7 Verba ⁊ vocabula recipiunt interpretationẽ ſm ſubiectã materiã.in.c.cum olim.nu.2.de verb.ſig. 202

Verba futuri tpis vel pſentis an ⁊ quando importent actũ fieri ipſo iure.in.c.clericis.n.14.ne cle.vel mona. 238

7 Verba volo ſi volueris importãt liberã volũtatẽ freno tñ rationis ſubmiſtam in.c.abbate.n.15.de verb.ſig. 203

2 Verba dum tamẽ:⁊c.quid operentur.in.c.ſi.nu.9.de tranſla.epiſco. 6.

6 Verba generalia prolata ad cõplacẽtiã alicuius nõ ĩducũt obligationem ſeu diſpoſitionẽ.in.c.cũ veniſſent.nu.5.de inſti. 53

5 Verba imperatiui modi aliquãdo importãt conſiliũ ⁊ aliquãdo neceſſitatẽ ſm ſubiectã materiã.in.c.magne.nu.4.de voto ⁊ voti redẽp. 177

7 Verba moneas ⁊ inducas non dant poteſtatem preciſe cõpellendi.in c.ex tue.nu.3.de ſimo. 82

2 Uerba geminata plata in delegatum operantur electionē induſtrie perſone.in.c.ſi.nu.7.de offi.deleg. 105
2 Uerba que poſſunt intelligi de iure ⁊ de facto intelliguntur in dubio de iure.Anto.in.c.ſi.nu.2.de big. 64
2 Uerba enunciatiua poſita in aliquo inſtrumento quod ſit de ſubſtantia actus qui geritur an pꝛobentur per inſtrumentum.in.c.cum.nu.9.de offi.deleg. 97
1 Uerba reſcripti in dubio ſunt reducenda ad terminos iuris communis.in.c.congregato.nu.3.de ele. 175
3 Uerba pꝛomitto ratū habere quicquid legitime geſſerit pꝛocuratoꝛ meus quid impoꝛtent.in.c. expoſuit nobis.nu.13.de dila. 136
6 Uerba preceptiua exhoꝛtatiua vel communia an ⁊ quando inducant neceſſitatem.in.c.relatum.nu.6.ne cle.vel mona. 238
7 Uerba dubia in contractu pꝛolata debent intelligi ſm cōmunem nō ſingularem intelligentiam.in.c.ex literis.nu.2.de ſponſa. 4
Uerba non ſophiſtice ſed cōiter debent intelligi ⁊ qūo intelligantur quando contrahentes ſunt eiuſdem vel diuerſe lingue.ibi.nu.3.
Uerba ſophiſtica ⁊ per circūlocutiōes pbata qūo itelligant.ibi.nu.5.
Uerba de pꝛeſenti quomodo pꝛoferant in matrimonij ⁊ quid verbum placet,⁊ volo, operetur.ibi.
7 Uerba iſta nubat in domino,ſignificant ꝙ nubere poſſit ſm deum ⁊ leges chꝛiſtianoꝛum.in.c.ſuper illa.nu.5.de ſecun.nup. 54
7 Uerba ſunt de ſubſtantia matrimonij,ſi alijs de mutuo conſenſu conſtat.in.c.tue fraternitati.nu.1.de ſponſa. 9
4 Uerba enuntiatiua quando faciant pꝛobationem ⁊ quando coadiuuent in.c.ſeries.nu.3.de teſti. 56
5 Uerba ſi tibi placuerit ſi tibi videbitur ⁊ ſimilia quomodo intelligantur.in.c.j.nu.13.de conſti. 16
3 Uerba decernimus,ſtatuimus ⁊ inuocamus quid impoꝛtent.in.c.ij.nu.20.de iudi. 9
6 Uerba ſententie impꝛopꝛia ntur ad eius ſaluationem.in.c.ex literis.nu.7.de pig. 94
6 Uerba autoꝛitate noſtra quid impoꝛtent.in.c.ſi.nu.4.de reg. 165
6 Uerba dubia recipiūt interpꝛetationē ſcōm itellectū maioꝛis partis ciuitatis etiā ꝙ minoꝛ pars aliter ſentiat.in.c.ex pte.n.6.de cēſi. 203
2 Uerba iſta arbitrio tuo vel pꝛudentie tue cōmitto vel iudicio tuo:vel vt ibi viſum fuerit ſeu pꝛout videris expedire quando impoꝛtent arbitrium boni viri vel non.in.c.j.nu.18.de ſeque.poſ.⁊ fruc. 221
Uerba dicere talem vult p vxoꝛe ſeu pꝛo ciue idē operatur ac ſi diceret duco in vxoꝛem ⁊ facio te ciuem.in.c.ex parte.nu.1.de ſponſa. 4
Uerba de pꝛeſenti ⁊ de futuro quomodo pꝛoferuntur ⁊ quid impoꝛtent quando in pꝛeſenti ſonant vel in futurum.ibi.nu.75.
Uerba pꝛomitto quod non habebo aliam vxoꝛem niſi te,an matrimonium inducant.ibi.nu.8.
6 Uerba foꝛmalia non curantur dummodo ſubſtanita non mutetur.in c.ſi queſtiones.nu.5.de ſimo. 73
7 Uerba euangelij poſſunt allegari ad deciſionē cauſarum.in.c.eſtote.nu.2.de reg.iur. 206
6 Uerba ſi ſunt clara nec cōſtat de cōtraria intentione nō eſt ab eis recedendum.in.c.ad audientiam.nu.3.de decimis. 85
6 Uerba pꝛomitto te defendere de iure ⁊ de facto quid impoꝛtent.in.c.ſi.nu.7.de empt.⁊ vendi. 85
Coꝛ. Et quid cōmittit cauſa iudici vt de facto pcedat qd impoꝛtat. dic qd pōt pcedere ſine cauſe cognitiōe ⁊ pꝛobatiōe.ff.de his qui no.infa.l.ictus fuſtium.⁊ ibi no.in.j.gl.vel etiam de facto ſi iuris rigoꝛ repugnet.ff.de mino.l.iiij.§.facto.⁊ ibi no.gl.ſup vbo traducere ſeu reducere.no.Bar.in cōſi.cxviij.incip.In qōne pdicta pꝛimo videndum eſt de poteſtate ⁊ ballia dñi cōſeruatoꝛis.ſʒ Jo.de ana.in.c.olʒ.i.vij.col.in ver.qd aūt ſi dicat.de accu.refert Bar.in cōſi.lj.in oꝛdine ſuo.in c.punctus.q.vertētis inter robertū Joānis ⁊c.⁊ adducit Jo.de imo.poſt alios l.c.qntauallis.i.iiij.differētia.d̄ ireiur.qñ d̄r qd poſſit pcedere.⁊ d̄ facto vide Bal.l.l.ſolā.C.de teſt.in ſi.vbi cōcludit poſt Inn.de iure illa verba impoꝛtāt ꝙ poſſit pcedere ad iſtar arbitratoꝛis a lege deputati.allegat no.in cle.j.de offi.dele.qd aūt impoꝛtāt illa verba pmitto te defendere de iure ⁊ d̄ facto.vide Bar.in.l.ſtipulatio iſta.in pn.ff.de ver.ob.⁊ p Bal.l.l.ſi.C.de act.emp.⁊ Pe.de anc.i cōſi.lxxiij.incip.Omiſſo pꝛimo dubio.vbi cōcludit qd l3 dicta vba ⁊ ſimilia puta defendere cōſeruare manutenere ⁊c.ſonēt ius hoc eſt de iure defendere cōſeruare ⁊c.qñ pmittit a piuata pſona,vt no.do.in.d.iurib9.§.al le.⁊ tamē qñ pꝛinceps vel qui tenet locū pncipis hoc pmittit ſubdito vel ipſum ſubditū ⁊ ei9 bona ſuſcepit ſub eius defenſiōe ⁊ ptectiōe vr defendere ab oppꝛeſſionib9 ⁊ violētijs cōtra illos qui de facto turbarent vel inquietarēt ⁊ nō cōtra illos qui de iure vt ibi plene per eum.
7 Uerba moneas ⁊ inducas nō inducunt pꝛeciſam coactionem.in.c.pꝛeterea.nu.2.4.de ſpon. 3
1 Uerba reſcripti in dubio ſunt reducenda ad terminos iuris communis.in cap.dudum.el.ij.nu.38.de elec. 170
1 Uerba vbi de neceſſitate requiruntur non ſufficit ſimplex factum.in c.eccleſia veſtra.nu.3.de elec. 170
7 Uerba aſſertiua vel narratiua pape que ſint in.c.cum oppoꝛteat.nu.7.de accu. 67
1 Uerba pꝛo ſue voluntatis libito impoꝛtant liberam voluntatem freno rationis non ſubmiſſam.in.c.ex parte,nu.2.de conſue. 101
7 Uerba enunciatiua etiam per papam pꝛolata non diſponunt vel pꝛobāt niſi ſint dicta vel enarrata motu pꝓꝛio.in.c.dudū.n.3.de pꝛi.160
1 Uerba reſcriptoꝛum intelliguntur tam de iure quam de facto.in.c.ſciſcitatus.nu.3.de reſcrip. 53
Uerbum impotentia pꝛolatum a lege vel homine intelligitur tam de impotentia iuris quam facti.ibi.
6 Uerba teſtamentoꝛum ⁊ libelloꝛum impꝛopꝛiantur ad validitatem ipſoꝛum.in.c.raynaldus.nu.23.de teſt. 128
Uerba nō ſunt ſtatuta certa p cōtrahēdo matrimonio,ſʒ ſufficit ꝙ p verba expꝛimat cōſenſus de pſenti.in.c.ſi inter virum.nu.4.de ſpō.12
Uerba etiam in loqui valente non ſunt neceſſaria ad matrimoniū dūmodo ſigna appareant,vt puta ſi mulier annuit capite vel manū poꝛrerit ⁊ paſſa eſt ſe ſubarrhari per immiſſionem annuli.ibi.nu.6.
Uerba placet.conſentio,an ſufficiant ad matrimonium.ibi.nu.7.
6 Uerba ſi ſunt de foꝛma ſubſtantiali alicuius actus eoꝛum omiſſio vitiat actum ſecus ſi ſunt de ſolennitate.in.c.j.de baptiſ. 213
6 Uerba pꝛomitto te ducere in vxoꝛem inducunt ſponſalia de futuro, ſed ſi diceret pꝛomitto te tenere in vxoꝛem,contrahunt matrimoniū de pꝛeſenti.in.c.veniens.el.ij.nu.3.de ſpon. 7
Uerba futuri tempoꝛis non inducunt penam ipſo iure ſed per ſententiam.in.c.ſi.nu.11.de iura.calum. 130
Uerba in matrimonium contrahendo in loqui valentibus vel alia ſigna equipollentia ſunt neceſſaria.in.c.licet.nu.2.de ſpon. 17
Uerba impꝛopꝛiantur ad ſaluandam ſentētiam dicta teſtium ⁊ alias depoſitiones.in.c.olim inter.nu.7.de reſti.ſpo. 190
7 Uerba intelliguntur pꝛolata ſecundum conſuetudinē loci.in.c.ſi quē.nu.4.de ſen.excom. 197
4 Uerba de futuro inducunt ſponſalia de futuro niſi verba de futuro ſint executiua matrimonij.quo caſu inducuntur ſponſalia vel matrimonium de pꝛeſenti.in.c.iurauit.nu.1.de pꝛoba. 10
Per iſta verba ſubiaceat excommunicationi intelligitur ipſo iure.in c.licet.de vitanda.nu.6.de elec. 123
Uerba futuri tepoꝛis indigēt executione nō impoꝛtāt ipſo facto.ibi.
3 Uerba imperatiui modi inducunt pceptū ſed nō ſemper ligāt non obſeruantem ad peccatū moꝛtale.in.c.nouit ille.n.34.⁊.36.de iud.34
5 Uerba pꝛo libito voluntatis impoꝛtant meram voluntatem non autem arbitrium boni viri.in.c.dilectus.nu.4.de ſeque.poſ.⁊ fru. 222
Uerba preceptiua exponuntur pꝛo exhoꝛtatiuis ⁊ econtra.in.c.nam concupiſcentiam.nu.3.de conſti. 20
Uerba imperatiua an ſemper ſint preceptiua.ibi.nu.4.
7 Uerba quantuncunꝗ generalia ſiue ſtatuentis ſiue iudicis vel cuiuſcunque reſtringuntur ad habiles.in.c.a nobis.el.j.nu.4.de ſententia excomnu. 184
5 Uerba generalia reſtrigūtur ad terminos iuris cōmunis.in.c.preterea.el.ij.nu.6.de ap. 109
2 Uerba que de ſui natura poſſunt intelligi de iure et de facto intelliguntur ſecundum quod magis pꝛopoꝛtionantur : aut iuri aut facto. Ant.in.c.nuper.nu.1.⁊.2.de biga. 63
7 Uerba ſuſcepit vel leuauit aliquem de ſacro fonte idem operantur.in c.martinus.nu.2.de cogna.ſpiri. 27
3 Uerba pleno iure quid impoꝛtent.in.c.conqueſtus.nu.4.de foꝛo competen. 77
7 Uerba futuri tempoꝛis impoꝛtant actum fieri per ſententiā non ipſo iure.in.c.j.nu.3.ne pꝛela.vi.ſu. 92
3 **Ueritas** an ⁊ quādo pꝛeferatur opinioni vel ecōuerſo.Ant. in.c.nuper.nu.3.de biga. 60
4 Ueritatem tacere an ſit peccatum.in.c.j.n.2.de teſti.cog. 90
7 Ueritatem tacere regulariter non eſt peccatum niſi adducat in teſtem vel ex officio teneatur ipſam dicere in.c.j.n.4.de cri.fal. 117
7 **Ueſtibus** fucatis non debent homines vti diebus dominice paſſionis.in.c.nonnullis.n.2.de iude. 98
5 Ueſtes ſacre ſeu religioſe non debent etiam conſumpte ad vſus pꝛophanos conuerti.in.c.ad hec.⁊ infra.nu.5.de reli.do. 184
Ueſtes mulierum vel viroꝛum non debent conuerti in veſtes ſacras puta in planetas vel ſimilia.ibi.
3 Uiatoꝛes ⁊ tranſeuntes non conueniuntur in loco vnde tranſeunt.in c.qd clericis.nu.4.de fo.compe. 68
5 Uiatoꝛes quo caſu foꝛtiuntur foꝛum ratione contractus etiam ſi ſint exempti in.c.ſi.nu.33.⁊.34.de fo.compe. 9
Uia illa eſt tenenda per quam omne vitiatur peccatum:quia eſt tutioꝛ.in.c.ſi.nu.16.de pꝛeſcrip. 45
7 Uie ſi non ſint tute vigoꝛe inimicoꝛum eſt legitima cauſa non comparendi,ſecus ſi ſunt lutoſe ⁊ huiuſmodi.in.c.veniens.nu.9.de accu.62
4 **Uicarius** epiſcopi habet oꝛdinariam iuriſdictionem.in.c.ſi.nu.2.de ſi.inſtru. 113
3 Uicarius pōt ad libitū reuocari.in.c.l3.ex ſuſcepto.n.1.de fo.cōp.70
6 Uicarius epiſcopi ſiue vnus ſiue plures dicuntur habere oꝛdinariam

in.c.ſi.nu.1.de re iu. 85

4 Vicariorum quidam ſunt perpetui ⁊ quidam temporales.in.c.g.perpetuus.nu.2.de fide inſtru. 109

Vicarius an poſſit agere ſine mandato pro iuribus eccleſie vel pro iuribus ſpectantibus ad ſuam vicariam.ibi.nu.2.

6 Vicarius epiſcopi poteſt ad libitum remoueri.in.c.cum non ignores.nu.7.de preben. 28

6 Vicarius epiſcopi non dicitur acquirere aliquam dignitatem ex eo:q2 efficitur vicarius,⁊ ideo non perdit beneficium curatũ ſi quod habeat quia poteſt de facili remoueri.in.c.de multa.nu.23.de preben. 38

2 Vicarius epiſcopi habet ordinariam ⁊ non delegatam iuriſdictionez.in.c.quoniam.nu.11.de offi.deleg. 79

6 Vicarius perdit officiũ ſuũ mortuo epõ.in.c.j.nu.5.ne ſede vac. 64

6 Vicarius epiſcopi ex officio ſuo põt inſtituere illũ qui filiũ p̃ſentatus ſz cõferre beneficia non põt.in.c.ex frequẽtibus.nu.7.de inſti. 52

6 Vicarij alij ſunt perpetui alij temporales qui conſtituuntur ad ſeruiẽdum pro alio in aliqua eccleſia curata,⁊ quare ſic dicantur.c.extirpande.in repeti.§.qui vero.nu.9.de preben. 40

5 Vicarius epiſcopi an habeat iuriſdictionem ordinariaz.in.c.ſi quis cõtra.nu.30.de fo.compe. 56

Vicarius ꝑpetuꝰ in aliqua eccleſia vbi ſeruit ꝓ alio nõ dz habere oẽs fructus ſed tm̃ cõgruẽtẽ portionẽ.in.c.extirpande.§.q vero.de p̃b. 40

2 Vicarius poteſt allegari ſuſpectus ratione ſuſpicionis que eſt in perſona cuius vices gerit.in.c.inſinuante.nu.2.⁊.3.de offi.dele. 88

6 Vicariꝰ põt cõſtitui ꝑ epm regl'r vt oĩa iura poſſit recipere noĩe ipſiꝰ vicarij quo negligẽte p̃t vicariꝰ exercere.i.c.cũ venerabi.n.5.de cẽ. 205

2 Vicarius non cenſetur reuocatus ipſo facto per dationem ſecundi.in c.volentes.nu.3.de offi.deleg. 108

Vicarius epiſcopi habet iuriſdictionem.ibi.

6 Vicarius ꝑpetuus nõ priuaẗ officio ſi moriaẗ rector qui ipſum poſuit ⁊ alter ſuccedat.in.c.extirpande.in repe.§.qui vero.n.14.de p̃b. 40

Vicarius perpetuus an rector dicatur habere ius cure in eccleſia parochiali.ibi.nu.15.

7 Vicarius generalis epiſcopi habet iuriſdictionem ordinariaz ſiue ſint ad tempus ſiue in perpetuum.in.c.quoniam.nu.3.ne prela.vi.ſu. 9

3 Vicarius epiſcopi an habeat iuriſdictionem ordinariam in repeti.c.ſi quis contra clericum.nu.35.de fo.compe. 56

2 Vicarius perpetuus an poſſit inſtitui in eccleſia patronata ſine conſenſu patroni.in.c.ad hec.nu.2.de offi.vica. 71

Vicarius perpetuus an poſſit inſtitui ſine licentia epiſcopi.nu.3.

Vicarius an poſſit dare vicariam.Ant.in.c.clericos.nu.2.eo.ti. 71

Vicarij iuriſdictio an ceſſet mortuo illo qui fecit ipſum vicariũ.Ant.in.c.tua nobis.nu.4.eo.tit. 71

Vicarius pape quam iuriſdictionem habeat.ibi.nu.5. 70

Vicarios plures quis habere non poteſt.Ant.in.c.ſi.nu.2.eo.tit.eo.

2 Vicarius epiſcopi debet eſſe clericus ⁊ nõ laicus.in.c.qm̃.nu.3.de offi.ordi. 17

Vices ſuas ſi qs ꝯmiſerit alicui cenſeẗ cõmiſiſſe totũ negotiũ quod habebat.in.c.venerabili.nu.11.de offi.dele. 101

1 Vicegerens obtinet locũ illius cuius vicem gerit ⁊ quicquid reſcribitur ſibi eſt mãdatũ executioni per illum cuius vicẽgerit etiã quod ſit creatus poſt cõmiſſionẽ datã vicengerenti.in.c.eã te.n.14.de reſc. 49

2 Vicerector ſi fuerit iniuriatꝰ cenſetur iniuriatꝰ ille cuiꝰ vices ſuas ſuſtinet.quod intellige ſi fuerit iniuriatus reſpectu officij.in ca.cũ olim.nu.1.de lega. 98

2 Vicerector eſt honorãdꝰ ſicut rector.in.c.ſane q2.nu.2.de offi.del. 77

6 Vicini qui teneẗ ad refectionem alicuius putei an poſſint renũtiare vſui dicti putei ad hoc vt non teneantur.remiſſiue.in.c.j.nu.5.de eccle.edifi. 219

4 Vicini factũ quis p̃ſumitur ſcire vnde teſtis deponens de facto vicini ⁊ in cã ſcientie dixit:q2 vicinus ꝓbat.i.c.quoſdã.nu.1.de p̃ſump. 116

☞ Corſetus.Adde tex.⁊ qđ ibi no.in.l.ſi vicinis.C.de nup.Bal.in.l.cõnenticulã.C.de epi.⁊ cle.⁊ in.l.j.C.de collu.detegẽ.in.c.j.§.tres.de pace tenen.⁊ moder.in.d.l.j.ſi certũ peta.⁊ vide Abb.in.c.cum dilectꝰ.l p̃n.đ purga.cano.facit ſimile ꝙ habeẗ in.c.cũ olim.đ cõſue.⁊ i.l.ij.§.ſi tã vicinũ.ff.đ dã.infe.⁊ in.l.diuꝰ.ff.de tut.⁊ cura.da.ab his.⁊.l.pro locis in ar.C.de ann.⁊ tribu.libro.x.facit lex a diuo pio.§.in venditione.ff.de re iudi.vbi an aliquis poſſideat bona ĩmobilia recurriẗ ad locũ vbi habitat,⁊ ꝙ voluit ibi Bar.⁊ quod voluit in.l.decem.de v̇b.obliga.⁊ in.l.illa.ff.eo.per totum.Et limita ſecundum Pe.de anc.vbi qs ꝓbaret abſentiã vel infirmitatem:q2 tũc excuſaretur ſi ignoraret facta in vicino loco.c.cũ in tua.q matri.acc.po.Bar.in.l.is p̃t.ff.đ acq.her.facit.l.plane.ff.de excu.tu.⁊.l.ſi.ff.de decre.ab ordi.fa.qđ ĩtellige qñ infirmitas eſt grauis.ar.l.j.§.ꝓinde ſi leuis.⁊.l.ob q̃ vitia.ff.de edil.edi.⁊.l.queſitũ.ff.de re iudi.⁊.c.ſi tp̃s.xviij.di.⁊ đ vicinis vide bal.i.l.ſi.C.de his quib.vt indi.⁊ gl.in.c.felicis.de pe.lib.vj.⁊ pulchre dixit bal.in.d.l.ſi tertius.in addi.Statuto caueẗ qđ offendus aliquẽ iuxta domũ ſuã ꝑ pedes puniaẗ tãta pena:an tale ſtatutũ habeat locũ ⁊ ſi aliqs offendit aliquẽ iuxta domũ ſuã a pte poſteriori ipſiꝰ domꝰ ⁊ arguit ꝙ ſic ꝑ.c.ſtatutũ.§.j.de reſcri.li.vj.tñ ꝯtrariũ determinat:q2 tale ſtatutũ eſt penale ideo debet reſtringi de offenſa facta in anteriori pte domꝰ.arg.l.cũ in diuerſis.ff.de relig.⁊ ſump.fun.nec ob.d.c.ſtatutum.§.j.q2 non loquiẗ in penalibus.⁊ limita hoc niſi cõis modus loquendi aliter ſe haberet capiendo vicinũ.ar.l.cũ delanionis.§.aſinã molẽdinariam.ff.de fun.inſtr.ſm Bar.in.d.l.ſi tertius.Sz cũ voces alie ſint alte alie ſint baſſe,de quibus intelligitur,dic de cõibꝰ ſm Bar.ibi arg.l.j.§.ripa.ff.de fluminibus.⁊ quid de habitãtibus in domo conducta an dicãtur vicini,dic ꝙ ſic rõne pſonarũ ſed nõ rõne domorũ ſecũdũ Bar.in d.l.ſi tertiꝰ.Sed quid ſi teſtis dixit ſcio q2 cõſanguineus,dixit Bar.in d.l.j.ſi cer.pe.quod valet pro quo facit.d.l.ſi vicinis.Sufficit eñ qđ teſtis deponat preſumptiue vel veriſimiliter.l.oẽs.§.lucius.ff.de his que in frau.cred.adde Bal.in.l.teſtiuz.ad ſi.in verbo quero.C.de teſt.vbi dixit qđ probatur etas ſi teſtis dicat ſcio q2 cõſanguineus,ſecundũ Nico.de mata.ibi:quia ex qualitate perſone preſumitur ſciẽtia de neceſſitate iuris.vt in.l.de in integ.reſti.

4 Vicini qui dicantur.in.c.quoſdam.nu.2.de preſump. 117

Victus non condemnatur in expenſis ſi primo habuit ſententiam ꝓ ſe:quia habuit iudicem ei propitium propter varias opi.⁊ poſtea illa ſententia fuit per alium iudicem retractata.in.c.j.nu.16.de conſti. 17

5 Victualia exponens ad vendendum cogitur pro iuſto pretio vendere.in.c.j.nu.4.⁊.6.de emp.⁊ ven. 82

7 Victualia portantes ad ſaracenos qua pena puniantur tam ſm leges quã ſcđm canones.in.c.ita quorundam.nu.1.de inde.⁊ ſarra. 96

3 **Vidua** dicitur miſerabilis perſona.in.c.ceterum.nu.16.de iudic. 20

6 Vidua dꝛ miſerabilis perſona.in repe.c.cũ eſſes.nu.33.de teſta. 119

6 Vidua facta monialis non conſecratur vt alie virgines.in.c.vidua.nu.3.de regu. 157

5 Vidua an recognoſcat eccleſiaſticum iudicem niſi in defectuz iudicis in.c.tenore.nu.1.⁊.2.de fo.compe. 72

Vidua quibus modis ſumatur.ibi.nu.9.

Vidua in ſtatutis ⁊ alijs diſpoſitionibus ſumitur proprie pro illa que caret marito.in.c.ne pro defectu.nu.2.de ele. 161

Vidua pauper an ſit ſub protectione iudicis ſecularis ſecus ſi eſt diues.in.c.ſignificantibus.nu.2.⁊.§.j.de offi.deleg. 101

1 **Villa** quando vigore ſtatuti tenetur emendare damnum datuz in eius territorio debet huiuſmodi damnum probari.in c.ſi.nu.5.quod metus cau. 153

Villa vel caſtrum recognoſcens ſuperiorem poteſt ſtatuere ſuper rebus ſuis non tamen imponere penam niſi hoc fieret ex pacto.in.c.que in eccleſiarum.nu.5.de conſtitu. 23

6 **Vinum** ſimplex ſi cõmiſceatur cum vino conſecrato non efficitur ſacrum.in.c.quod in dubijs.num.3.de conſeci eccleſie vel alta. 307

6 Vinũ nõ habens nõ poteſt promoueri ad ſacerdotiũ etiã ſi polliceatur ſe ſumpturum ſacramentum.in.c.ex parte.nu.1.de celebr.miſ. 210

7 Vinculum fortius ſuperueniens tollit votum primum in.c.meminimus.nume.2.qui cle.vel vouen. 21

7 **Violentia** ſed non omnis impedit matrimonium contractum.in.c.de muliere.nume.2.de ſponſa. 4

2 Violentia ſi ꝓbatur per teſtes res amiſſe probãtur per iuramentum dãnũ paſſi taxatione iudicis p̃miſſa.in.c.ſi.nu.1.qđ metus cau. 153

Violentia vel delictum debet probari per teſtes vel per violentia indicia.ibi.nume.2.⁊.5.

7 Violentia ⁊ coactio etiam ſi a parentibus inferatur inualidat matrimonium.in.c.veniens.el.j.num.5.de ſponſa. 6

5 Violẽtia verũ ſit permiſſa illi qui non admittitur ad ius quod habet in re licet violentꝰ adeo ꝙ nõ admiſſus poſſit per vim intrare ⁊ oſtia rumpere tam in prophanis quam in ſpiritualibus rebus ⁊ tã in corporalibus ꝙ̃ in incorporalibus.in.c.j.nu.5.de immu.ec.⁊ cemi. 222

9 Violentia dicitur caſus fortuitus.in.c.ſacris.nu.2.de ſepul. 139

7 **Virginitatis** probatio quid opereẗ ⁊ quomodo ꝓbaẗ in.c.ſi.nu.4.⁊.10.de frigi.⁊ male. 37

4 Viginitas qualiter probetur.in.c.ꝓpoſuit.num.2.de proba. 7

7 Virginitatis ꝓbatio neceſſaria non eſt ad ſeparandum matrimoniũ.in.c.ſi.nu.10.de frigi.⁊ male. 27

7 Virginitas preſumitur niſi aliud probetur.in.c.1.numero.5.de adult.⁊ ſtu. 115

7 **Viri** aſſertioni an ſtetur ſi dicam puellam impuberem cognouiſſe.in.c.continebatur.num.7.de deſponſa.impu. 13

7 Vir nõ poteſt dimittere vxorem etiã propter impedimentũ parẽtele notoriũ abſque iudicio eccleſie.in.c.porro.nu.1.2.9.de diuor. 47

1 **Viſitatio** quã faciunt ꝓlati dz fieri expẽſis ſubditorum qui viſitantur.in.c.vt preterite.nu.4.de elec. 168

1 Viſitatores diocesum an habeant poteſtatem priuandi clericos beneficijs.in.c.dilectus filius.nume.5.de reſcrip. 72

1 Viſitãs diocesim habet iuriſditionem etiã contra clericos ſeculares ſi commiſſio eſt generalis.in.c.dilectus.nume.2.de reſcri. 71

Vis publica ⁊ priuata que ſit ⁊ quomodo puniatur.in.c.ij.num.9.de ordi.cogn. 143

2 Uis quotuplex ſit in.c.ad audientiã.nu.2.quod met.cau. 151
Et vide in.c.ſeq.in prin.

2 Uitium defuncti an ⁊ in quem ſucceſſorem tranſeat.ant.in.c.ex tranſmiſſa.nu.7.de fil.preſby. 53

7 **Uiuere** quis poſſe preſumitur etiam per centum annos.in.c. in preſentia.nu.4.de ſponſa. 8

1 **Unanimiter** ſit illud quod ſit nemine diſcrepante.in.c. ſi.nu.2.de poſtu.prela. 116

2 Unanimiter dicitur id factum quod ſit nemine diſcrepante.an.in.c. dilectus.nu.2.de tempo.ordina. 39

2 Unanimiter,iſta dictio importat ꝙ actus fiat nemine diſcrepante idẽ de verbo concorditer.in.c.licet.nu.1.de off.leg. 107

☞ Corſetus doctor excellen.adde ꝙ vnanimiter factum a maiori parte capituli ſeu collegij aliquibus cõtradicẽtibus poteſt dici vnanimiter factũ colligit domi.ant.in.c.ad aures.ꝙ metus cau.ſed abb.ibi dicit totum oppoſitum eſſe colligendum.ibi enim dicitur ꝙ vno excepto electio fuit vnanimiter celebrata.nam ſi verbũ vnanimiter,verificaretur in minori parte collegij fruſtra fuiſſet dictũ vno excepto ⁊ ꝙ hoc verbum vnanimiter:importet quod nemine diſcrepãte ꝓbat tex. in.c.bone memorie.ſcdo in verbo vnanimiter.⁊ ibi abb.in.j.no.de poſtu.prela.iuncto verbo nec nocebat idem ꝓbatur in.c.⁊ ſi vnanimiter. eo.ti.⁊ abb.in.j.no.hoc etiam probat etymologia vocabuli.nam vnanimiter dicitur quaſi vnius animi.nõ ergo poſſunt dici electores fuiſſe vnanimes,ſi eorũ aliquis fuit diſcors in ſententia cõmuni ad idem adduco.c.cum dilecti.de ele.⁊ tex.in.c.tertio loco.de proba.⁊.d.barb. in.c.cum eccleſia ſutrina.⁊ ibi abb.de cauſa poſ.⁊ proprie.vbi idem tenet.⁊ dicit eſſe hoc no.pro eo quod ſolet dici in collegio quod fuit vnanimiter approbatus.idẽ dic de verbo cõcorditer:vt no.gl.in cle.ne romani.de elec.⁊ in.c.cupientes.eo.ti.li.vj.abb.in preal.locis ⁊ in.c.cum põt.de re iudi.Jo.de imo.⁊ do.anto.in.c.j.de maio.⁊ obe.Bald.in.c. lʒ.de elec.vbi videt̃ dicere contrarium.Adde Lu.ro.cõſi.cccxij.in iiij. dubio ibi quo ad quartũ vbi dicit gl.in.d.c.cupientes.§.ad hec.in v̈. concorditer.eſſe veriorem.ꝙ cõcorditer importat ꝙ nemine deſcrepãte pro qua allegat tex.optimũ.in.c.in cauſis.de ele.vbi papa hec duo. ſ.concorditer vel maioris partis conſenſu vt diuerſa ponit lʒ aliud voluerit gl.in.d.c.cũ non poteſt.⁊ vide alexã.de verbo cõcorditer,vbi cõcor.gl.in conſi.cxxvij.incip.in cauſa ⁊ lite vertente inter franciſchinã. in.j.col.in.ij.vol.do.Domini.d.c.ad hec.gl.in cle.ne romani.in verbo concorditer.de elec.⁊ ibi abb.in apoſt.ſed iudicio meo dictum do.an. eſt veriſſimum:qr lʒ de natura huius verbi vnanimiter:ſit ꝙ act⁹ fiat nemine diſcrepante tamen propter materiam ſubiectã id dicitur vnanimiter factum quod ſit a maiori parte collegij lʒ aliqui cõtradicant, nã papa in.d.c.aures ad dicit electionẽ celebratã vnanimiter ⁊ tñ vn⁹ contradicebat.naʒ ſi papa ſtetiſſet in proprio termino vnanimiter nõ poſſet dici electio vnanimiter facta vno excepto.⁊ ideo expreſſit ad denotandum vim verbi que in caſu noſtro non attenditur cũ electio facta maiori parte capituli valet.in.c.in geneſi.c.ecc.ij.de ele.c.j.de his que ſi.a maiori parte ca.vñ diſtinguerẽ ſic.aut huiuſmodi verbum exprimitur a lege.⁊ tũc id quod ſit a maiori parte valet.l.ꝙ maior.ff.ad munici.niſi eſſet talis caſus qui requireret oẽs nemine diſcrepãte ꝑ id ꝙ habetur in aut.de defen.ciui.in.§.ſi.in verbo nemine reluctante.vñ in hoc attenditur materia ſubiecta.arg.l.ſi vno.ff.loca.aut exprimit̃ a ſtatuto ⁊ tunc actus debet fieri nemine diſcrepãte.qr tunc attendit̃ vis verbi ⁊ ſtatuta proprie dñt intelligi.l.conſtitutionib⁹.ff.ad munici.l.iij.§.hec aũt verba.ff.de neg.geſt.l.quicquid aſtringende.ff.de v̈b. ob.c.in noſtra.de iniurijs.vnde breuiter cõclude quod de natura verbi vnanimiter:eſt qd́ act⁹ fiat nemine diſcrepante niſi materia ſubieta aliud requirat.⁊ vide Abb.de v̈bo cõcorditer:in.d.c.lʒ.ď elec.⁊.i.c.cũ vobis.e.ti.i.j.co.⁊.i.c.j.i ſi.de maio.⁊ obe.⁊ in.c.in ſingulis.de ſta.monа.

2 Unanimiter dicit̃ fieri quod ſit nemine vel paucis diſcrepantibus. in.c.ad aures.nu.1.quod metus cau. 151
Et vide in.c.ſeq.

7 **Unctio** extrema ſcr̃m,eſt ⁊ tñ iterari p̃t qr ꝑ eã character nõ imprimitur.in.c.vir aũt.nu.4.de ſecun.nup. 54

2 Unctio eſt duplex ⁊ quid ſit eius effectus.Anto.in.c.vnico.§.ſcire.n. 3.de ſacra.vnc. 49

2 Unctio ſacra a quibus eſt danda ⁊ quot ſufficiant.in.c. queſiuit. nu.3. de ver.ſigni. 199

7 **Unigenitus** dicit̃ is proprie qui non habuit aliũ fratrẽ ſʒ improprie dicit̃ etiã ille qui habuit aliũ fratrẽ lʒ incõtinẽti fuerit mortuus.in.c.nã ⁊ ego.nu.1.de ver.ſig. 197

6 **Unio** vnius monaſterij vel eccleſie poteſt ex cauſa fieri ꝑ epiſcopum.in.c.qr monaſterium.nu.2.de relig.domi. 184

6 Unio qñ ſit de vna eccleſia ad aliã nõ dʒ ſtatus eccl̃ie vnite alterari ſʒ debet in ea officiari prout añ vnionẽ.in.c.expoſuiſti.n.7.de prebẽ. 47

7 Unio eccleſiarũ poteſt fieri per epiſcopos in ſuis dioceſibus nõ tamẽ poſſunt hoc ſine conſenſu capituli facere.in.c.ſicut vnire.nu.2.de exceſ.prela. 145

6 Unio eccleſiarum poteſt diſſolui ſi precedente tẽpore appareat damnoſa.in.c.j.nu.5.ne. ſede va. 64

Unio quibus modis fiat de vna eccleſia ad aliaʒ ⁊ quid reſultat ⁊ quo modo faciunt in electione prelati.ibi.nu.5.

6 Unio eccleſiarũ inducit vnionem rerum ⁊ actionum tam eccleſie vnite quam eccleſie cui vnitur.in.c.quia monaſterium.nu.4.de reli. 184

6 Unio vnius dignitatis vel beneficij põt fieri propter paupertatem alterius dignitatis.in.c.cum noſtri.nu.15.de conceſ.preben. 58

Uniuerſitas ſcholarium iudicatur eccleſiaſtica vel ſecularis ſ̃m quod in ea eſt maior pars ſcholarium clericorum quam laicorum vel econtra.in.c.j.n.12.de locato. 86

6 Uniuerſitas ſcholarium in qua tot ſunt laici quot clerici dicitur eccleſiaſtica quia maius dignum attrahit ad ſe minus dignum.in.c.extirpande.in repeti.§.qui vero.nu.7.de preben. 40

Uniuerſitas ſcholarium vel aliquarum artium poteſt in iuribus ſuis ſtatuere ⁊ penam imponere.in.c.eccleſiarum.nu.7.de conſti. 23

6 Uniuerſitas non debet excommunicari pro delicto ſed illi qui fuerũt autores delicti.in.c.aduerſas.nu.8.⁊.22.de immu.eccle. 229

6 Uniuerſitas ſcholarium eſt approbata ⁊ poteſt habere rectorem.in repe.c.ſi quis contra clericum.nu.35.de fo.compe. 56

6 Uniuerſitas non poteſt excommunicari.in.c.tue fraternitatis.nu.5. vt lite non conte. 112

6 Uniuerſitatis poteſtas remanet penes non delinquentes licet numero pauciores.in.c.j.nu.11.de his que ſi.a ma.par.cap. 71
In negotijs vniuerſitatis debẽt eſſe ad min⁹ p̃ſentes due partes ipſi⁹ ⁊ illarum duarũ partiũ cõſentire vel diſſentire maior pars.ibi.nu.16.

8 Uniuerſitas vel capitulum poteſt accuſari de maleficio.in.c.cauſam que.el.j.nu.7.de iudi. 25

3 Uniuerſitas vel capitulum non excommunicatur ſed ſinguli de ipſis. in.c.j.nu.2.de lit.conteſt. 103

2 Uniuerſitas an poſſit aliquid ſine rectore diſponere.in.c.ſi.nu.5.de ꝓcurat. 147
Uniuerſitas quando conſtituit procuratorem vel ſindicum non requiritur autoritas vel decretum ſuperioris.ibi.nu.10.

5 Uniuerſitas temporalis in qua eſt ius patronatus poteſt pignorari vendi ⁊ locari.in.c.cum bertoldus.nu.2.de re iudi. 69

3 Uniuerſitas iudicum an poſſit recuſari.in.c.licet ex ſuſcepto.nu.4.de foro compe. 70

6 Uniuerſitas vel collegium dicitur quoddam corpus fictum ⁊ repreſentatum.in.c.noui.2.de his que ſi.a prela. 68

3 Uniuerſitas vel eccleſia poſſunt iurare de calumnia per procuratorem.in.c.cum cauſam.nu.1.de iura.calum. 127
Uniuerſitas ſcholarium an ſit ſecularis vel eccleſiaſtica conſideratur an ſcholares laici ſint plures vel pauciores.in.c.cum ab eccleſiarum. nu.6.de offi.ord. 112

5 Uniuerſitas vel collegium poteſt regulariter ſtatuere vt non valeat actus niſi habeatur omnium conſenſus item quod valeat actus gerẽdus a pluribus de vniuerſitate.in.c.conſtitutus.nu.8.de appel. 114

7 Uniuerſitas an poſſit compaternitateʒ contrahere.in.c.veniens.nu. 5.de cogna.ſpiri. 28

2 Uniuerſitas ſiue collegium tam ſeculare quam eccleſiaſticum quando conſtituunt ſyndicum vel aliquem alium actum faciunt an requiratur de neceſſitate quod in inſtrumento conficiendo ſingulorum nomina deſcribantur.in.c.vnico.nu.7.de ſindi. 148

4 Uniuerſitas non debet excommunicari ſed omnes de vniuerſitate bene poſſunt.in.c.cum tu.nu.1.de teſti. 50
Contemptus vnius non vocati retractat omnia geſta in vniuerſitate,nam plus obeſt contemptus vnius quam contradictio multoruʒ. ibi.nu.16.

7 Uniuerſitas qualiter debeat cõgregari ⁊ quot de vniuerſitate debeãt interuenire ad hoc vt actus valeat,in.c.ij.n.10.de no.oper.nun. 151
Et vide in.c.eccleſia veſtra.el.j.nu.1.2.4.de elec. 163

☞ Corſetus doctor excellentiſſimus.Tu dic quod cõcluſio legiſtaruʒ ⁊ canoniſtarũ eſt vt interueniant due partes vniuerſitatis ad hoc vt actus valeat.vt in.l.nulli.ff.quod cu.vniuer.no.nominationũ.C.de decu.lib.x.⁊ ex his duabus partibus debet ad minus conſentire maior pars ⁊ ſic debet intelligi.l.quod maior.ff.ad munip.⁊ in.c.j.de his q̃ ſi. a ma.par.capitu.hoc ſentit gl.in.l.aliud refert.ff.de re.iur.⁊ gl.in.d.l. nulli.⁊ Bar.in.l.omnes populi.ff.de iuſti.⁊ iur.⁊ Inn.in.c.ij.de no.oper.nun.tex.⁊ ibi Abb.in.c.eccleſia veſtra.in colũ.de electio.⁊ per Alba.in.c.cumana.in glo.in verſi.ad maiorem partem. eo.titul.probat̃ ratione due partes repreſentãt totam vniuerſitatẽ dictis legibus nulli ⁊ nominationum.ergo ſufficit maior pars iſtarum duarum partiũ. Limitarem primo non habere locum vbi tractaret̃ de reformatione alicuius officialis in ciuitate,qr tunc non eſt ſufficiens maior pars.ſʒ eſt opus qd́ omnes in vnum conſentiant.iſte eſt caſus ſingularis ſecũdum omnes.in aut̃.de defen.ciui.§.⁊ ſi qdem.⁊ ibi dum dicit cõmuni conſenſu ⁊ nullo reluctante.⁊ illũ tex.allegauit Ro.in rep. rubrice de arbi.in.xiiij.col.⁊ Ange.de peru.in.l.maiorem.ff.de pa.⁊ Joã.and.in c.cum olim.de teſti.⁊ ibi do. And.barba.qd́ no.pro confirmatione rectoris ſeu alterius officialis.⁊ vide do.meũ in.c.ſi.de iudic.in.xiiij.co. vbi dicit ꝙ quis poteſt cõfirmari in officio ꝑ bienniũ dummodo fiat

nemine diſcrepāte illorū ad quos ſpectat ⁊ dicit eſſe caſum.in.d.§.ſi quidē.al's ſi.⁊ refert Ang.in.d.l.maiorē.⁊ infert id ꝙ ſuperius dixi de rectore ꝙ intellige ꝓcedere de iure cōi ſecus ſi aliter diſponeret̄ ꝑ ſtatuta vt hic bonoñ.nā vocat⁹ ab vniuerſitate ſcholariū ad vidēdū ſtatuta reperit ſtatutū diſponens ꝙ ſufficit maior pars vniuerſitatis.⁊ adde ad hoc Roma.in ſingularibus ſuis.no.673.

¶Limitarē ſecūdo ꝙ nō valet ꝙ fit a maiori parte vbi tractaret̄ de reuocatiōe libertatis in ſeruitutē.tex.eſt ſingularis ſm Ang.ibi.⁊ ray. de forli.prius in.l.ſi qs.§.quoties.ff.qui ⁊ a qui.manu.libe.nō ſi.tu vide Roma.in repe.rub.de arbi.in.xiiij.col.in ſi.vbi allegauit illum tex. pro ſingulari.ego adduco gl.⁊ ꝙ volūt ibi ſcribentes.in.c.cū olim.de teſti.vbi de hoc vide ea que habentur in.c.cū omnes.de conſti.

¶Limitarē tertio nō habere locū vbi maior pars vellet aliqd ſtatuere cōtra illud ꝙ iam ſemel oēs ordinaſſent.ita elegāter dixit Inno.in c.humilis.de maio.⁊ obe.refert ⁊ ſequit̄ Ro.in repe.rub.ff.de arbi.in xv.col.⁊ facit pro ratione iudicio meo.c.omnis res.de regu.in.l.nihil tam naturale.ff.eo.l.ſtichum aut pamphilū.§.naturalis.ff.de ſolu.

¶Limitarē quarto niſi alij vellēt ſtatuere cōtra ius vt dixit idē Inn. in.c.cū oēs.de conſti.refert ⁊ ſequit̄ Ro.in.d.repe.in.xv.col.remittit ſe ad Bal.referentē hec duo proxime dicta in.l.ſi.C.de auto.preſtan. ⁊ de hac materia per eundem Bal.in.l.j.ff.de offi.proconſu.

¶Limitarē quinto ⁊ dicerē regulā ꝓcedere vbi maior pars in collegio fuerit,ſec⁹ ſi maior pars ratificauerit extra collegiū illud ꝙ minor dixit iſte tex.ſingularis in.c.in cauſis.de elec.quē ad hoc allegauit bal. in.l.per fundum.ff.de ſer.ruſt.pred.refert Ro.in.d.ſua repe.in.xv.col.

¶Limitarē ſexto ꝙ in delictis illud ꝙ fit a ma.par.nō cenſet̄ factū ab omnib⁹.imo maior pars venit puniēda dūtaxat minor vero pars que cōtradixit nō inuolit̄ peccato aliorū nec pena peccati,vt ſatis colligitur in.c.gratum.de poſtu.prela.⁊ vide ad hoc Inno.in.c.j.de his que fiunt a ma.par.ca.vbi no.dixit hoc ꝓcedere qñ minor pars expreſſe cōtradicit ſecus ſi tacet̄.nā tunc inuoluit̄ peccato ⁊ pena peccati vna expreſſe cōſentientibus ꝙ dictū ſingulariter no.⁊ pōt eſſe ratio quia ex quo quis vocat̄ ad vniuerſitatē debet aut conſentire aut cōtradicere, vnde cū teneat̄ loqui ſeu cōſulere affirmatiue vel negatiue tacēdo habet̄ pro cōſentiēte in ſuum preiudiciū.ar.c.j.⁊ ibi Abb.de poſtu.prela. ⁊ in.c.ij.de confeſſis.in.vj.⁊ melius in.l.de etate.§.qui tacuit.§.de interro.act.⁊ intellige predicta ꝓcedere qñ pena apponēda cōcernit ſingulos.tunc em̄ pauciores cōtradicentes nō puniunt̄ ſed dubiū eſt qñ ex delicto venit pena imponēda concernēs ipſam vniuerſitatē.vt puta maior pars vniuerſitatis alicuius ciuitatis cōmiſit rebellionē cōtra principē.minor pars in concilio cōtradicit nihilominus maior ps rebellauit contra ciuitatem,nunquid debeat puniri tota ciuitas cum non poſſit tñ ſine diſcrimine minoris partis que non cōſenſit.de qua qōne vide per Inn.in.c.grauē.de ſen.excō.⁊ pleni⁹ per Bar.in.l.aut facta.ff.de pe.ꝑ doc.in.c.dilectus.ij.de ſimo.⁊ aliquid ꝑ Bar.in trac. de tyrāno.vnū tñ tene mēti ꝙ nō dr̄ vniuerſitas ſeu ciuitas aliquid facere niſi illud collegialiter factū fuerit.vñ ſi maior pars huius ciuitatis faceret aliquē inſultū vel rebellionē nō dꝫ dici ꝙ ciuitas fecerit ex quo nō fuit illud collegialiter deliberatū ita dixit gl.no.⁊ bene in.l.ſicut.ff.ꝙ cu.vni.no.ſequit̄ Bar.in.d.l.aut facta.facit ꝙ no.gl.in.c.j.de reb.eccle.nō alie.⁊ Abb.in.c.gratū.in.ij.col.de poſtu.prela.Ego adduco Jo.an.Pe.de an.⁊.d.Ant.in.c petiſtis.de priu.vbi querūt vtrū ſi nō oēs ſꝫ aliqui hoſpitalarij violāt interdictū in fauorē oīm latū an habeat locū ꝙ ibi dicit̄.dicūt ꝙ nō:ſed qñ maiores de ordine violant vel illi qui preſunt loco ar.no.in.c.conſulti.de procu.

¶Limitarē ſeptimo ꝑdictā regulā niſi vniuerſitas ſcholariū diſponeret aliū qui nō eſſet de vniuerſitate reddere vocē:qr tūc ſi vnus tantū in vniuerſitate ꝯtradiceret ne ille admitteret̄ redderet actū nullū.hoc eſt dictū ſingulare Cōpoſtellani quē refert ⁊ ſequit̄ Jo.an.i.c.ſcriptū. de elec.in nouel.refert Ro.no.xlvj.inci.qr heri feciſtis conſiliarios ⁊c. facit ad ꝑdicta ꝙ voluit domi.in.c.preſentiū.in verbo cōuentū.in.x. col.de teſti.lib.vj.⁊ qñ intelligat̄ maior pars,an reſpectu numeri,an reſpectu dignitatis vide Bar.in.l.ſi vni.ff.de re iu.Jo.an.Jo.de imo. ⁊ Abb.in.c.qr ꝑpter.de elec.⁊ Abb.in.c.prudentiā.de offi.deleg.⁊ ad regulā adde Ang.in.l.exactores.C.de ſuſcepto.prepo.⁊ arca.lib.x.dū tex.dicit oīm.⁊ gl.dicit ꝙ ſufficit cōſenſus maioris partis ꝑ.d.l.ꝙ maior.ꝙ ſcd̄m eum facit ad queſtionē plures ſunt electi fideicōmiſſarij in teſtamento in quo apponit̄ ꝙ illud ꝙ fuerit factū ꝑ oēs obtineat firmitatē certe valebit ſi fuerit factū per maiorē partē ſicut ſi ꝑ oēs.Itē fecit ad queſtionē cōpromiſſum,fuit in plures vt illud qđ iudicatū fuerit per illa valeat ⁊ debeat obſeruari,certe illud ꝙ fuerit iudicatū obſeruabit̄ ⁊ dꝫ obſeruare ſi per maiorē partem fuerit iudicatā ſm Ang. ⁊ ibi ego adduco gl.in.c.pe.de re iu.lib.vj.que.h.d.

Uniuerſitas vel collegium quomodo citetur.in.c.bone memorie.el.j. nu.19.de elec. 142

Uniuerſitas vel ſimile nō pōt excōmunicari ſed ſuſpendi.ibi.nu.20.

7 Uniuerſitas collegium ſiue capitulū nō poſſunt delinquere ſiue omittendo ſiue committendo ſiue mandando ſiue ratum habendo.item an poſſunt puniri.in.c.dilectus filius.el.ij.nu.10.de ſimo. 85

Uniuerſitas eſt quedam perſona ficta ⁊ repreſentata.ibi.nu.11.

Uniuerſitas ñ excōicat̄ qr excōicatio reqrit verū corp⁹ ⁊ aīaꝫ.ibi.n.12

Uniuerſitas quando dicatur tota delinquere.ibi.nu.13.

Uniuerſitas fuit punita an poſtea poterunt puniri illi de vniuerſitate.ibidem.nu.14.

1 Uniuerſitas partes quot debeant adeſſe ad hoc vt act⁹ valeāt ⁊ ſufficiūt due ex iſtis duab⁹,dꝫ maior ps ꝯſentire.in.c.cū oēs.n.11.ꝯ ꝯſt.22.

Pars ꝯtēpta pōt reuocare geſta facta ꝑ aliā partē lꝫ maiorē.ibi.n.12.

Utrū reqratur cōſenſus maioris partis vniuerſitatis ad faciendū aliquē actū an ſufficit cōſenſus maioris partis pñtiū in ꝯcilio.ibi.nu.13.

1 Uniuerſitas ſi cōmittit rebellionem an omnes homines illius vniuerſitatis punientur.in.c.gratum.nu.7.de poſtu prela. 110

Uniuerſitas tūc peccat quando factum eſt delictū collegialiter.ibi.

Uniuerſitas ⁊ collegiū pōt remanere ⁊ cōſeruari ī vno ſolo ſi alij ſunt mortui vel priuati.ibi.nu.9.⁊.11. 14

6 Unus de vniuerſitate pōt opponere vt is qui non eſt de vniuerſitate nō immiſceat ſe in actibus vniuerſitatis.in.c.ex parte aſtēſis.nu.9. de conceſ.prebē. 61

3 Uniuerſitas ſi conuertitur nō eſt neceſſe exprimere omnia propria.in c.ij.nu.49.de ord.cog. 147

1 Uniuerſitatē vnā faciūt doctores ⁊ ſcholares in cauſis cōcernētibus totū ſtudium nec alij ſine alijs poſſunt.in.c.ex literis.nu.1.de cōſt. 38

Uniuerſitas poteſt legeꝫ imponere ſingulis de vniuerſitate.ibi.nu.7.

1 Uniuerſitas capitulū vel collegiū illud quod habet in mādatis an ſit obſeruandū ꝑ ſingulares perſonas ⁊ an contrauenies puniatur.in.c. eam te.nu.12.de reſcrip. 48

2 Uniuerſitas tunc dicitur committere maleficiū cum facit cōicato cōſilio alias ſecus.in.c.irrefragabili.nu.de offi.ordi. 119

Uniuerſitas ſi nō eſt ſoluendo debēt ſinguli de vniuerſitate cōtribuere ⁊ an debeat fieri collecta per librā in capita.in.c.cū dilecta.nu.14. de reſcri. 68

6 Uniuerſitas vbicūqꝫ eſt obligata nec habet vnde ſatiſfaciat pt̄ ſingulis de vniuerſitate imponi collecta.vt habeat vnde ſoluat.in.c.ſi.n.6. ⁊.7.de his que ſi.a ma.par.cap. 72

6 Uniuerſitas vel collegiū qñ conſtituit ſyndicū vel ꝓcuratorē quo caſu debent deſcribi noīa omnium de vniuerſitate.in.c.quanto.nu.7.de his que ſi.a prela. 67

6 **Unus** pōt agere vices pluriū ꝑſonarū ⁊ alio iure tractat̄ qñ repreſentat vnā ⁊ alio quādo repreſentat aliam.in ca. poſtulaſtis.nu.4.de conceſ.preben. 63

4 Unus fungitur vice duorum vel pluriū niſi impediat̄ impotentia facti vel iuris vel propter ſuſpicionem affectionis in.c.ex literis.nu.2. de proba. 12

1 **Uocati** ad cōciliū ⁊ nō venientes trāſferunt poteſtatē omnē in illos,qui venerunt licet numero pauciores.in.c.in cauſis.nu.9.de elec. 150

1 Uocatus ad aliquā rem quis non preſumitur niſi probet̄.in.c.ꝙ ſicut. §.ſuper eo.nu.8.de elec. 148

1 Illi qui non erant vocādi nō poſſunt agere de contēptu ſi non fuerūt vocati.in.c.illa quotidiana.nu.7.de elect. 159

1 Uocati nolentes comparere faciunt ſe alienos ab illo actu nec cōputant̄ in numero interuenientiū.in.c.cū nobis.nu.3.de elec. 131

1 Uocat⁹ ⁊ nō expectat⁹ vtrū agat ad intereſſe.in.c.cū inter vniuerſas. nu.13.de elec. 135

Uocatus ad aliquē actū ⁊ propter contēptū non veniens an ſit vlterius vocandus in.c.cum inter vniuerſas.nu.10.de elec. 135

Uoluntas ſiue affectio delinquēdi ſine effectu punit̄.in.c. cōtracto.nu.4.de cogna.ſpiri. 27

7 Uoluntas ſiue effectus machinationis in morte cōiugis effectu non ſubſequente an noceat ⁊ quid operetur.in.c.fin.nu.6.de eo qui du.in matrimonium. 24

5 Uoluntas non finitur morte:quis preſumitur perdurare in illa volūtate in qua moritur.in.c.ſi.nu.6.de precarijs. 78

6 Uolūtati libere vel proprie alicuius vbi aliquid cōmittit̄ intelligitur de voluntate non regulata aliqua ratione hinc eſt quod non poſſet peti reductio ad arbitriū boni viri.in.c.j.nu.4.de his que fiunt a maio.par.cap. 70

7 Uoluntas coacta voluntas eſt ſed non in matrimonio ⁊ alijs qbuſdā. in.c.cum locum.nu.2.de ſponſa. 6

6 Uoluntas in dilectis non ſolū punitur ſed exitus delicti.in.c.j.n.2. de cuſto.eucbariſtie. 216

7 Uoluntas coacta nō habet locū in matrimonijs.in.c.de muliere.nu.2. de ſponſa. 4

6 Uolūtas coacta volūtas eſt ⁊ qñ.in.c.maiores.§.item queritur.n.3.⁊ 4.de bap. 214

☞ Adde ad limitationem eius quod dicit̄ quod coacta voluntas:voluntas eſt.l.ſi mulier.§.penulti.ff.quod met⁹ cau.quia illud eſt verum in vi ſeu coactione conditionali.ſecus ſi eſt preciſa per dictū capitulū ſacris.ibi notatis.⁊ per dictum capitulum maiores.§.item querit̄.Secundo cū limito ibi habere locū quando coacta volūtas eſt in actu in quo non requiritur abſoluta ⁊ libera voluntas vt in matrimonio

vbi

vbi requirit omnimoda libertas.vt in.c.cũ locũ.de ſpon.vnde coacta
voluntas nõ ſufficit quia non eſt abſoluta voluntas.ita cõcludit Alb
bas in.d.c.maiores.in.§.itẽ queritur.in.d.no.ij.vbi.s.pro quo vid no.
per eũdem ⁊ alios.in.d.c.cum locum.Tertio limita illam regulã eſſe
verã in rebus proprijs ſeu perſonis ,ppꝛijs ſecus in adminiſtratoribus
ita pulchre dicit Bal.in rub.de ꝯtrouer.inue.i fine.vbi allegat ad hoc
l.j.in fin.ff.de auto.tut.que omnia no.pro limitatione.d.l.ſi mulier.§.
pe.ff.quod met.cau.
7 Voluntas bona alicuius de accipiendo corpus chriſti operat̃ acſi ac-
cepiſſet.in.c.quod inte.nu.7.de peni.⁊ remiſ. 175
6 Voluntas attenditur licet non ſequatur effectus.in.c.nõ magno.nu.
9.ne clerici vel mona. 236
3 Voluntas in mente retenta nihil operatur iſtud brocardum quomo
do procedat.remiſſiue.in.c.j.nu.12.de eo qui mit.in poſ. 223
6 **Vouens** intrare religionem an teneatur pena.c.non ma
gno.ne clerici vel mona.videlicet quod non poſ
ſit leges vel phyſicam audire.in.d.c.non magno.nu.11. 237
Vouens intrare religionem an dicatur religioſus.ibi.nu.12.
6 Votum poteſt commutari in aliud votum cum autoritate tamen ſu
perioris ⁊ iuſta cauſa inſtante conſideranda a ſuperiore.in.c.j.nu.1.⁊
2.de voto ⁊ vo.red. 174
Votum an ⁊ quo caſu debeat commutari in melius.ibi.nu.3.⁊.5.
Votum an cogatur quis obſeruare quando ſuperuenit aliquod impe
dimentũ quod ſi ab initio fuiſſet ſine dubio quis nõ voniſſet.ibi.n.4.
Votum nunquid poſſit redimi vel commutari ſine cauſa.ibi.nu.5.
Votum non poteſt commutari ab inferiore epiſcopo niſi ille inferior
habeat iura epiſcopalia.ibi.nu.7.
3 Votũ factũ pro aliquo non obligat illum pro quo eſt factũ.in.c.olim.
el.j.nu.4.de reſti.ſpo. 179
7 Votũ caſtitatis de preſenti impedit matrimoniũ contrahendũ eccle-
ſia tamen quandoq; permittit matrimonium contrahi.in.c.veniens.
nu.1.qui cleri.vel vo. 21
Votũ ſolẽne nõ valet cõtra matrimonium cõſummatum.ibi.nu.6.
6 Votum vltra marinum non commutatur niſi per papam vel per ha-
bentem ab eo in hoc ſpeciale mandatum intellige de voto pro ſubſi-
dio terre ſancte.in.c.ex multa.nu.1.⁊.3.de voto ⁊ vo.re. 177
Votum vltra marinũ pro ſubſidio terre ſancte per ſolum papã diſpen
ſat̃ ſed pro viſitando ſepulchro per epiſcopum.ibi.nu.4.⁊.11. 187
Votum non admittitur ex ſimplici propoſito bonum operandi.in.c.
literaturam.nu.1.de voto ⁊ vo.re. 174
Votum ad hoc vt obliget que requirantur.nu.2.
Votum ſoluitur per ingreſſum religionis etiam ſine ſuperioris auto
ritate.in.c.ſcripture.nu. .2.⁊.6.de voto ⁊ vo.re. 174
Votum non obligat ſuperueniente impedimento propter quod vo-
tum non poteſt adimpleri.ibi.nu.3.
In voto intelliguntur quedam conditiones que ponuntur.ibi.
Votum quibus ⁊ quomodo poſſit emitti ſub conditione.ibi.n.4.175
Votum ſub iſta conditione ſi ſanabor tenet ⁊ non dicitur ſimonia-
cum.ibid.numero.5.
Votum quibus caſibus poteſt emitti a ſeruo vel a monacho.ibi.n.6.
Votum emanatum tempore inhabili non eſt de neceſſitate adimplen
dum tempore habili.ibi.numero.7.
6 Votum ſi non põt exequi permittitur dilatio ſi vero impedimẽtũ eſt
perpetuũ inducitur redemptio.in.c.qđ ſuper.n.1.de voto ⁊ vo.re.177
Votum emiſſum ſi ſubſidiũ terre ſancte non impeditur etiam ex im-
pedimento perpetuo ſecus in alijs votis .ibi.n.5.
Votum peregrinationis emitti poteſt etiam per mulieres.ibi.nu.9.
Votum quo caſu per ſolum papam commutatur.ibi.n.16.
Votum obligat de iure diuino ⁊ ideo obligatus ad votum cogitur
preciſe.ibi.nu.2.
4 Votum commutare de bono in melius ſine ſuperioris licentia an lici
tum ſit in.c.peruenit.el.ij.nu.1.de iureiuran. 128
6 Vouens ingredi religionem ſi interim eligatur in epiſcopum debet
electioni renuntiare ⁊ votum adimplere.in.c.per tuas.nu.14.⁊.6.de
voto ⁊ vo.re. 178
Voti trangreſſor dicitur qui in termino votũ nõ adimplent.ibi.n.2.
Votum matrimonio non conſonum tollitur per matrimonium ſubſe
quens.ibi.nu.3.
Vouens intrare vnam religionem non rumpit votum ſi ingreditur
aliam licet laxiorem.ibi.n.4.
6 Votum non obligat vouentem impuberem.in.c.ſignificatum.nu.3.
de regu. 159
7 Votum ſolenne impedit matrimonium ⁊ dirimit poſt contractum.
in.c.meminimus.nu.1.qui cle.vel vo. 21
Votum ſimplex impedit matrimonium contrahendum ſed non diri-
mit poſt contractum.ibi.
Vouens religionem compelli debet ad intrandum religionem ſed ſi
matrimonium contraxit nõ compellitur ⁊ tenet matrimoniũ.ibi.n.2.
Votum religionis dicitur votũ ſimplex niſi profeſſio ſubſequat̃.n.3.
7 Votũ non dicit̃ rumpi ſi rumpitur propter neceſſitatem.in.c.qđ non
eſt.nu.2.de reg.iur. 207
6 Votũ vltramarinũ põt cõmutari per papã in oratiões ⁊ ieiunia ita
quod expenſe que fierẽt in eũdo morãdo redeũdo mittãt̃ in ſubſidium
terre ſancte.in.c.magne.nu. .de voto ⁊ vo.re. 177
Votũ põt cõmutari ⁊ reuocari ab his qui habent poteſtatẽ etiam ſe-
cundum legem veteris teſtamenti.ibi.n.12.
Votum ob impedimentum ſuperueniens non tollitur ſed facilius di
ſpenſatur.ibi.nu.14.
Votum licet ſit de iure diuino tamen etiam ſine cauſa poteſt autori-
tate ſuperioris in melius commutari.ibi.nu.16.
6 Votum nõ obligat minorẽ.xiiij.anno.in.c.ad noſtrã.nu.2.de re. 158
2 Vouere tacite de intrando religionem an quis videatur per petitio-
nem habens monachalis.in.c.ex tranſmiſſa.nu.3.⁊.6.de renun. 11
6 Vouens continentiam non debet contrahere matrimonium ſed ſi cõ
traxerit tenet in.c.ex parte.nu.5.de conuer.coniu. 168
7 Votum ſolenne impedit ⁊ dirimit matrimonium contractum.in.c.
inſinuante.nu.1.qui cle.vel vo. 22
6 Vouens an poſſit penitere ⁊ an requiratur perſeuerantia tridui ad
hoc vt non poſſit penitere.in.c.ad noſtram.nu.4.de reg. 153
2 Votum metu factum an teneat.in.c.ij.nu.11.quod met.cau. 150
5 Votum tenetur quis obſeruare abſq; eo quod ab aliquo recipiat̃ q̃
pendet a voluntate ſola vouentis.in.c.porrectum.nu.10.de reg. 160
Votum ſimplex non dirimit matrimonium contrahendũ.ibi.nu.12.
Vouens intrare religionem poteſt compelli ad eam intrandum etiã
quod ſit epiſcopus ⁊ idem in alijs votis.ibi.nu.14.
2 Votum emiſſum in infirmitate valet ſicut alie diſpoſitiones dummo
do infirmitas non ſit tanta quod excludat ſanitatem mentis.in.c.ex
tranſmiſſa.nu.2.de renun. 11
2 Vouere an quis preſumat̃ per petitionem habitus monachalis.An.
in.c.ex tranſmiſſa.nu.3.⁊.5.de renun. 22
6 Votum vltramarinum poteſt ex cauſa differri cum autoritate pape
ſine autoritate ſuperioris non eſt licitum differre voti executionem.
in.c.non eſt.nu.1.⁊.2.de voto ⁊ vo.re. 175
Votum tranſgreditur ille qui differt eius executionem.ibi.nu.3.
Votum non impeditur ex difficultate adimplendi ſed talis difficul-
tas preſtat facultatem diſpenſandi.ibi.nu.6. 6
Votum emanatum a defuncto debet exequi per heredem qui promi-
ſit nomine defuncti adimplere,alias excommunicatur ⁊ priuatur ſuc
ceſſione.in.c.licet.nu.1.eo.ti.
Votum non obligat vouentem ſuperueniente impedimento omnino
impeditiuo niſi vouẽs fuiſſet in mora in executiõe.ibi.n.12.13.⁊.14.85
Vouens intrare religionem poteſt diſpenſari a papa vt efficiatur pre
ſbyter parochialis:quia iſto caſu votum diſpenſatur in melius:quia
ſi eſt preſbyter prodeſt ſibi ⁊ alijs,ſi in monaſterio ſibi ſoli.in.c.quod
dei.nu.10.de ſta.mona. 181
2 Vouens non eſt tutus quo ad deum ſi papa diſpẽſat de voto ſine cau
ſa.in.c.inter corporalia.nu.32.de tranſla.epi. 5
6 Vouens dare aliquid eccleſie debet ⁊ poteſt per eccleſiam compelli ad
ſoluendum licet tempore voti facti nullus reciperet pro eccleſia.in.c.
ex parte.nu.1.⁊.2.de cenſi. 203
Vouẽs intrare aliquam religionẽ põt cõpelli in illã intrare.ibi.nu.2.
Vota interpretantur ſcđm cõmunẽ vſus loquendi in patria.ibi.n.3.
Vouens preſumitur ſe minus grauare quam poſſit.ibi.nu.4.
4 Vouens ſimpliciter non poteſt compelli pro executione voti.in.c.ꝙ
ſuper.nu.3.de fide inſtru. 104
7 Votum ſimplex impedit ſponſalia de futuro ſed non dirimit matri-
monium ſequens.in.c.rurſus.nu.1.qui cle.vel vo. 21
Votum ſolenne dirimit matrimonium contractum.ibi.
Votum caſtitatis ſeruandum eſt ⁊ alio non interueniente ſimplex di
citur.ibi.nu.2.
Compelli poteſt quis ad voti ſimplicis executionem.ibi.nu.4.
Votum ſolenne ⁊ ſimplex quid ſint.ibi.nu.6.
Votum ſolenne ⁊ ſimplex equaliter obligant apud deum in genere ſ;
in quantitate reatus differunt ex tranſgreſſione quia tranſgrediens
ſolenne magis peccat.ibi.
Votum ſolenne non dirimeret matrimonium contractum niſi ex cõ
ſtitutione eccleſie.ibi.
Votum per quod quis promiſit caſtitatem reſpectu certe religionis
ſed non vouit omnia ſubſtantialia regule nunquid dirimat votũ poſt
contractum.ibi.nu.7. 22
Votum ſolenne an ſit ſi quis profitetur aliquam regulam de non ap
probatis.ibidem.
7 Votum poteſt eſſe ſolenne ad impediendum ⁊ dirimendum matrimo
nium poſtea contractum citra religionis ingreſſum.in.c.fraternita-
tis.nu.5.de frigi.⁊ male. 36
6 Votum factum in puerili etate poteſt papa commutare etiã ſi ſit vo
tum vltramarinũ.in.c.veniẽs.n.1.de voto.re. 174
Votum factum a maiore ſeptennio obligat vouentem.ibi.nu.2.⁊.3.
6 Votũ factũ timore mortis ſue naturalis ſiue accidentalis an ⁊ quo
caſu valeat.in.c.ſicut nobis.nu.5.de reg. 162

6 Uotum quod non poteſt impleri ob aliquod impedimētū an ceſſante huiuſmodi impedimento debeat impleri.in.c.quidā.nu.3.de cōuer.coniug. 166

6 Uotum emiſſum tempore inhabili non obligat tempore habili.in.c.placet.nu.4.de conuer.coniug. 169

2 **Uoces** dande in collegio vel capitulo poſſunt alteri committi.in.c.licet vndiqꝫ.nu.3.de offi.deleg. 96

5 Uoces duas habens vnam iure proprio alteram tanquam procurator non poteſt vnam vni dare ⁊ alteram alteri,⁊ ſi ſecus fecerit non tenet in.c.conſtitutus.el.ij.nu.8.de appel. 115

6 Uox vnius ex collegiatis poteſt eſſe potentior vel ponderoſior ratione maioris ſcientie vel dignitatis vel temporis receptionis.in.c.ij.nu.2.de his que fiunt a ma.par.ca. 71

2 Uoces dandas in collegio quam quis habet nomine proprio ⁊ conſocij non potes illas diuidere videlicet dando ipſas pro ⁊ contra.in.c.quannis.nu.2.de offi.deleg. 75

2 **Uſucapio** ita currit contra eccleſiam ſicut currit contra priuatum.in.c.j.nu.11.de reſti.in inte. 154

5 Uſucapio eſt quedam alienatio.in.c.de quarta.nu.4.de preſcrip. 23

5 Uſucapio mobilium an ſit triennalis contra eccleſiam ſicut cōtra priuatum remiſſiue.in.c.de quarta.nu.17.de preſcrip. 24

5 Uſucapio quid ſit ⁊ an comprehendat preſcriptionem vel econtra.in rub.nu.2.de preſcrip. 20

5 Uſucapionem incboatam non interrumpit interruptio vel proteſtatio extraiudicialis,ſecus ſi non eſt incboata vel niſi incboauerit ſine titulo.in.c.ij.nu.9.⁊.12.de preſcrip. 22

5 Uſucapio triennalis non habet locum in rebus mobilibus romane eccleſie an autem idem ſit in inferioribus eccleſijs,remiſſiue.in.c.cum dilecta.nu.12.de confir.vti.vel inuti. 141

1 **Uſuraria** cauſa ſi vertit in foro ſeculari tractabit ſeruato ordine iudiciario lʒ i foro canonico tractaret ſimpliciter.in.c.eccleſia ſancte marie.n.10.de ꝯſti.f.32.⁊ in repe.n.25. 36

2 Uſuraria queſtio an ⁊ quo caſu poſſit compromitti.in.c.contingit.nu.2.de arbi. 175

Uſure poſſunt remitti vſurario ſponte.ibi.

7 Uſura eſt prohibita etiam ſi quis eam exercuerit pro aliquo pio opere faciendo.in.c.ſuper eo.nu.1.de vſur. 124

Ille qui recipit pecunias ſub vſuris an ⁊ quo caſu peccet dicatur cōmittere vſuras.ibi.nu.4.

7 Uſuram an committat deponens pecunias apud mercatorem pro lucro acquirendo cum pacto quod capitale ſit ſaluum.in.c.per veſtras.nu.8.de dona.inter virum ⁊ vxo. 52

7 Uſuram non committit ille qui neceſſitatur accipere pecunias ſub vſuris.in.c.cū in eccleſia.nu.6.de ſimo. 78

4 Uſuras ſoluere quando quis ſimpliciter iurauit que remedia competant.in.c.j.nu.6.de iureiur. 127

Uſuras ſoluere iuranti que remedia competant.ibi.nu.8.

Uſure quando ſunt ſolute que remedia competant ⁊ qui iurauit non repetere ⁊ nullam queſtionem mouere.ibi.nu.9.

6 Uſure poſſunt repeti coram iudice ſeculari vel eccleſiaſtico ad libitū.in.c.poſt miſerabilem.nu.2.de vſur. 114

Uſura tunc cognoſcitur in foro eccleſiaſtico quando dubitatur an ſit vſura vel non.ibidem.

Uſuram exercere cum hoſtibus eſt prohibitum.ibi.nu.5.

Uſura eſt prohibita de iure diuino.ibi.

7 Uſura an ſit ſi pro dote promiſſa numeranda certo tempore dentur tot ſolidi ꝓ cētenario ſingulis mēſibus,in.c.ſalubriter.n.3.de vſu. 129

2 Uſuras iurans ſoluere poteſt vel petere abſolutionē a iuramento vel prius ſoluere ⁊ poſtea repetere.in.c.ad aures.nu.9.quod metꝰ cau. 171

7 Uſura qua ratione prohibeatur.in.c.quanto.nu.2.de vſur. 130

7 Uſura non eſt ſi aliquid accedit ſorti loco intereſſe.in.c.j.nume.6.de vſur. 123

Uſura non eſt ſi mutuaui centum que non potuiſti reſtituere ⁊ ideo neceſſitatus accepi centum ſub vſuris ſi exigam a te non ſolum ſortez ſed vſuram quam alteri ſolui.ibi.

6 Uſuras ſoluens poteſt illas repetere.in.c.is qui.nu.5.de ſolu. 103

5 Uſure petuntur vt intereſſe hodie in actionibus bone fidei poſt morā quatenus intereſt.in.c.cum venerabilis.nu.16.de excep. 10

Uſure an ſint prohibite de iure ciui.ibi.

7 Uſure non debent nec poſſunt exerceri nō ſolū per ſingularem perſonam ſed etiam per vniuerſitatem.in.c.conqueſtus.nu.2.de vſur. 126

Uſura non committitur ſi aliquis ponit pecunias in bancho ⁊ inde accipit aliquod lucrum honeſtum vel ſi mutuatarius non reſtituit in termino ⁊ aliquid petitur ab eo ratione intereſſe.ibi.nu.6.

6 Uſure ⁊ concubinatus ſunt prohibite hodie etiam de iure ciuili.in.c.cum veniſſent.nu.26.ver.⁊ per hanc.de inſti. 54

7 Uſura quare eſt potius crimen eccleſiaſticum quam furtum ⁊ rapina in.c.clerici.nu.3.de exceſ.prela. 144

4 Uſure non ſolum coram iudice eccleſiaſtico ſed etiam coram ſeculari poſſunt repeti.in.c.ad noſtram.el.ij.nu.1.de iureiur. 142

In proceſſu contra vſurariū admittunt in teſtes debitores qui ſoluerunt vſuras non tamen ad faciendam plenam fidem.ibi.nu.13. 143

7 Uſure diffinitio duplex.in rub.nu.1.de vſur. 123

Uſura cōmittit in his in quibꝰ cōſiſtit mutuū.in alijs vero nō.ibi.n.2

Uſura quare potius cōmittitur in rebus que ꝯſiſtunt in pondere numero ⁊ menſura vel quare potius in mutuo ꝙ in alijs puta in locatione ⁊ ſimilibus.ibi.

Uſura non cōmittit quando quis ponit pecuniā ad banchum alicuius ⁊ exinde recipit aliquod lucrum.ibi.nu.3.

Uſura committitur licet ſorti non accedāt res conſiſtentes in pondere numero vel menſura ſed reddatur vltra ſortem aliqua ſpecies puta equus vel quid ſimile.ibi.nu.4.

Uſuram committunt doctores qui alliciunt ſcholares ad intrādū ſecum propter pecuniam qui alias non eſſent intraturi.ibi.

Uſura quare eſt prohibita in vtroqꝫ teſtamento.ibi.nu.5.

Circa vſurariā prauitatē eccl'ia habet iuriſdictionē in laicos.ibi.n.6.

Uſura a quocunqꝫ cōmittatur cognoſcitur per iudicez eccleſiaſticū.in.c.quoniam.nu.1.de vſur. 123

6 Uſuram cōmittit ille qui vtitur re alterius per quē vſuʒ recipit aliquā commoditatem eſtimabilem.in.c.j.nu.2.de depoſitio. 80

7 Uſura in quibus caſibus nō committitur accipiendo vltra ſortez.in c.conqueſtus.nu.8.de vſur. 126

7 Uſura nō eſt ſi quis dederit alicui certam pecunie quantitatē cum pacto vt ipſe ⁊ ſui heredes reddant certaʒ quantitatē ſingulis annis.in c.in ciuitate.nu.7.de vſur. 126

Uſura nō eſt ſi quis occurrat ſue reipu.que dat ſibi tantum omni anno ⁊ non poteſt ille talis ſortem principalem repetere.ibi.nu.8.

6 Uſuras ſoluens vſurario tenetur eccleſie denuntiare etiam ꝙ cōtrarium iurauerit.in.c.veniens.nu.7.de reg. 164

3 Uſure preſamuntur remiſſe ſi creditor longo tempore non petit.in.c.in cauſa.nu.9.de cau.poſ.⁊ prop. 164

7 Uſurarius eſt qui mutuat ea mente vt inde aliquod lucrum habeat.in.c.conſuluit nu.1.⁊.3.de vſur. 127

Uſurarius eſt ille cui debitor libere aliquid vltra ſortē dedit ſi ipſe habebat mētē deprauatē videlicet ꝙ nō fuiſſet al's mutuaturus niſi ſperaſſet aliquid cōſequi ⁊ tenetur reſtituere in vtroqꝫ foro.ibi.nu.3.5.6.

Uſurarius debet reſtituere vſuras licet creditores remiſerint quādo ipſe habebat mentem corruptam omnino nolle ipſas reſtituere.ibid.

Uſura committitur etiam ſi quid modicum vltra ſortem recipiatur.ibi.nu.4.

Uſurariꝰ eſt ille q ꝓrogat terminū debitori aliquo accepto.ibi.nu.7.

7 Uſurarij debent ⁊ cogunt pecuniam propter vſuram extortam reſtituere illis quibꝰ extorſerunt vel eius heredibus quibus deficientibus pauperibus ⁊ ſi huiuſmodi pecunia non reperit debent vendere poſſeſſiones emptas ex feneraticia pecunia qui vero nullum habent modum reſtituendi excuſatur.in.c.cum tu.nu.1.de vſur. 124

Uſurarij incurrunt penas quibus ſubijcitur ipſo iure.ibi.nu.5.

Uſurariꝰ an debeat reſtituere pecunias extortas expēſis ſuis forte qr illi quibꝰ debet reſtituere ſunt in alio loco ꝙ ſit vſurariꝰ.ibi.nu.9. 125

Uſurarius ſi ceſſerit bonis non habetur ratio deducto ne egeat in foro penitentiali.ſecus in foro contentioſo.ibi.nu.10.

Uſurarius debet reſtituere pecunias extortas etiam ſi remaneat pauper adeo quod non poſſit viuere.

Uſurariorum bona non ſunt tacite hypothecata illis a quibꝰ fuerūt pecunie extorte.in.d.c.cum tu.nu.12.de vſur. 125

Uſurariorū bona in aliū trāſlata titulo oneroſo non ſunt debita illis quibꝰ fuit pecunia extorta ſecus ſi fuit tranſlata titulo lucratiuo.ibi.

Uſurarius liberatur a reſtitutione ſi illi quibus extorſerat pure ⁊ ſimpliciter ⁊ ſine dolo remiſerint.ibi.nu.15.

7 Uſurariorū bona nō ſunt tacite obligata creditoribꝰ vſurarijs ⁊ ideo ſi venerūt in alios quocūqꝫ titulo ſingulari nō ſubiacent reſtitutioni niſi ſint ēpta ex pecunia vſuraria ⁊ qñ.i.c.tua nos.n.3.7.⁊.8.de vſu. 127

7 Uſurarius eſt etiam ille qui recipit aliquid vltra ſortem licet ſuſcipiat in ſe periculum.in.c.nauiganti.nu.1.de vſur. 10

Uſura cōmittitur etiā in modico ꝙ vltra ſortem recipiatur.ibi.nu.2.

Uſura vnde dicatur.ibi.nu.5.

Uſura quo ad formā contractus nō cōmittitur niſi in ꝯtractu mutui ſed quo ad intētionem deprauatam committitur in alijs ꝯtractibus ibid.nume.6.⁊.8.

Uſurarius an ſit cenſendus ille qui relicta quadam mercantia in qua erat veriſimiliter lucraturꝰ decē mutuauit ad preces ipſius alicui illā pecuniam ad materiam preparatam cum hoc quod id quod ipſe in ea poterat lucrari talis mutuatariꝰ det ratiōe intereſſe ⁊ lucri ceſſantis.ibi.nu.13. 131

Uſura committitur ſi recipitur aliquid vltra ſortem etiam ſi cōſiſtat in facto puta ꝙ tu doces me aliquā artem vel vadas pro me peruſiū: ⁊ ſimilia,ibid.nu.10.

Uſurarius an teneatur reſtituere non ſolum vſuras ſed etiā quicquid ex vſuris lucratus eſt.ibi.nu.21.

Uſurarij manifeſti dicūtur etiā illi qui licet nō poſſint cōuinci teſtibꝰ

con

conuincuntur aliȷ̃s preſumptionibus ⁊ ſubiacēt penis prout vere manifeſti.in.c.cum dioceſi.nu.1.de vſur. 128
Uſurariȷ̃ dicuntur manifeſti ex fama iūcta certis aliȷ̃s preſumptionibus.ibi.nu.2.5.⁊.6. 129
Uſurarius notorius etiā notorietate facti permanētis dicitur quādo habet menſam paratam ad inuitandū omnibus.ibi.nu.4.
Uſurarium quem fuiſſe quomodo probabitur quando tractat maxime de validitate teſtamenti ab eo auditi ſine aliqua cautiōe.ibi.nu.6.
6 Uſurarius dicitur habere dominium rerum quas per vſuras extorſit: ſecus in fure qui non habet dominiū rei furate.in.c.ex trāſmiſſa.nu.3. de decimis. 149
6 Uſurariȷ̃ ⁊ inimicitias fouentes ſunt repellendi ab oblationibus que fiunt altari.in.c.j.nu.5.de vi.⁊ hone.cle. 2
7 Uſurarius non repetit vſuras ſibi ab alio extortas niſi ipſe reſtituat quas aliȷ̃s vel ipſe vel ſuas author extorſerit.in.c.michael.nu.1.2.⁊.5. de vſur. 129
Uſurarius qui extorſit vſuras nomine alterius an ⁊ quo caſu tenetur ipſas reſtituere.ibi.nu.6.
7 Uſurarius tenetur reſtituere quicquid vltra ſortē principalē habuit. in.c.mandato.nu.6.de ſimo. 92
Uſura eſt prohibita vtroq̄ teſtamento ſuper qua non poteſt papa diſpenſare.ibidem.
6 Uſurarius vel ſimoniacus an licite cōſtruāt eccleſias vel hoſpitale de pecuniȷ̃s vſurariȷ̃s ⁊ ſimoniacis.in.c.ex trāmiſſa.nu.4.de deci. 149
7 Uſurariȷ̃ manifeſti repelluntur ab eccleſiaſtica ſepultura ⁊ altaris cōmunione.in.c.quia in omnibus.nu.1.⁊.2.de vſur. 123
Uſurarius manifeſtus nō ſepelit in eccleſiaſtica ſepultura etiā ꝙ eius heres velit ſatiſfacere niſi ipſe in morte ſua hoc mandauerit.ibi.nu.4.
Uſurariȷ̃ ⁊ ceteri manifeſti peccatores nō admittūtur ad oblationes: ſed bene ab eis recipitur eleemoſyna:q2 oblationes fiūt publice elee moſyna vero ſolet fieri in occulto.ibi.5.⁊.6. 124
Uſura eſt prohibita in vtroq̄ teſtamento.⁊ ſecūdum leges.ibi.nu.7.
Et vide in ſecundo no.eo.tit.
Uſurariȷ̃ incurrunt penas quibus ſubiacent ipſo iure.ibi.nu.9.
1 Uſurari⁹ quō ⁊ quibus preſumptionibus dicat manifeſtus.ibi.nu.12.
Uſurarium manifeſtū ſepelientes in ſacro ſunt excōmunicati ipſo facto.ibi.nu.3.
6 Uſurariȷ̃ ſunt illi qui vendūt rem ad credētiā maiori pretio quā ſi incontinenti reciperent pretium ⁊ eorum teſtamentū eſt nullum.in.c. ad noſtram.nu.3.de emp.⁊ ven. 84
Uſurarius conuincitur per ſolas probationes vrgentes.ibi.nu.7.
7 Uſurarius eſt infamis ipſo iure citra aliquā ſententiā.in.c.inter dilectos.nu.2.de exceſ.prela. 146
7 Uſurariȷ̃ manifeſti a quibus repetuntur vſure nō poſſunt appellare quando appellatio eſt friuola vel contra ius.in.c.quam pernitioſum. nu.1.⁊.2.de vſur. 127
7 Uſurarius monitus nō deſiſtens ſi fuerit clericus ab officio ⁊ beneficio ſuſpenditur ſi laicus excōicatur.in.c.preterea.nu.1.de vſu. 126
Uſura eſt crimen de quo cognoſcit iudex eccleſiaſticus etiam inter laicos.ibi.nu.2.
Uſurarius non tenetur ad aliquam ſatiſfactionem ſi creditores libere remiſerunt.ibi.nu.3.
6 Uſurarius probatur ex cōiecturis ⁊ nudis preſumptionibus.in.c.illo vos.nu.4.de pig. 94
6 Uſurarius ſepultus in eccleſiaſtica ſepultura debet inde exhumari.in c.ſuper.nu.2.de ſta.mona. 180
7 Uſurarius pōt cōpelli non ſolum vſuras exactas reſtituere ſed exigendas compelli exigere.in.c.tuas.nu.3.de vſur. 128
7 Uſurarius nō poteſt repetere vſuras quas alius ſibi extorſit niſi ipſe reſtituat quas aliȷ̃s extorſit.in.c.quia fruſtra.nu.1.3.⁊.4.de vſur. 128
Uſurarius non repellitur a lumine iudiciȷ̃ exercēdo actiones que ſibi competunt.ibi.nu.3.
4 Uſurariȷ̃ tenentur edere inſtrumenta etiam in ſecreto cōfecta.in.c.j. nu.9.de proba. 3
5 Uſurarius volens repetere vſuras nō auditur niſi reſtituat quas extorſit.in.c.dilecti filiȷ̃.nu.16.de excep. 14
Uſufructuarius ſi perdit ſuā naturalem quia ab ea deȷ̃citur nō per hoc proprietarius perdit ſuam ciuilem in.c.olim.el.j.nu.2.de reſtit.ſpo. 180
6 Uſufructuarius poteſt vendere cōmoditatē vſufructus iure remanēte penes ſe.in.c.preterea.nu.10.de iure pa. 196
6 Uſufructuarius tenet de immobilibus cauere ꝙ tutet ſalua rerū ſubſtātia de mobilib⁹ redere eſtimationē.in.c.cū cōſtet.nu.1.de pig. 96
Uſuſfructus non extinguitur ſi vſufructuarius ingrediatur religionē,intellige de religione in qua poteſt habere proprium.ibi.nu.2.
Uſufructuari⁹ ſi nō pōt cauere quomodo ſubuenit heredi.ibi.nu. 6.
Uſufructuarius qui nō cauit a principio an fructus illo tempore perceptos faciat ſuos.ibi.nu.7.
7 Uſufructuarius donās rem ipſam vxori ꝓpter nuptias ſine conſenſu domini nō transfert in eam plus iuris quam ipſe habeat.idem de eo q ſub cōditione adueniēte habet rem in hereditatem vel in feudū. in.c. nuper a nobis.de dona.inter vi.⁊ vxo. 51
Uſufructuarius pōt ius ſuū alteri cōcedere in vita ſua.ibi.n.3.
4 Uſuſfructus trāſit in monaſteriū per ingreſſum.in.c.in preſentia.nu. 72.de proba. 20
2 Uſuſfructus bonorum vndecūq̄ per filios clericos queſitorum non acquiritur parti.in.c.conſtitutus.nu.7.de reſti.in integ. 163
2 Utile per inutile non vitiatur. in.c. cum tempore.nu.1.⁊.4.de arbi. 70
2 Utile vitiatur per inutile indiuiduis. in.c.cum ſuper.nu.8.⁊ nu.13.de off.deleg. 84
Utile per inutile an ⁊ quādo vitietur.in.c.illa quotidiana. nu.10.de elect. 160
Utile per inutile vitiatur.in.c.per tuas.nu.3.de arbi. 175
Utilitas ⁊ neceſſitas aliquando equiparantur.in.c.tua nos.nu.3.de eccle.edi. 221
6 Utilitas publica nō prefertur priuate quādo priuata in totū cōfunditur publica parum iuuatur.in.c.ſi.nu.4.de vo.⁊ vo.re. 176
2 Utilitas magna equiparatur neceſſitati.in.c.venerabilem. nu.26.de elec. 156
Uulneratus preſumitur mortuus ex eiſdē vulneribus ⁊ poſt octo mēſes ſi nūq̄ fuit viſus conualeſcere ſed poti⁹ in deteri⁹ ire.in.c.preterea.nu.1.⁊.3.de cle.percuſ. 137
7 Uulnerare ⁊ ꝓſtrare ſunt diuerſa ⁊ ſtatutū loquēs in vno nō verificat in alio.in.c.tua nos.§.ad vltimum.nu.2.de homici. 112
7 Uulneratus ſi moriat poſt aliquot dies an preſumat mortuus ex precedenti vulnere.in.c.preſbyterum.nu.3.de homi. 109
Uxorem ſecūdā dimittere nō debet niſi certioratus de morte:prime,⁊ certiorat⁹ ſi nō dimittit cōmittit adulterium.in.c.dominus.nu.4.⁊.5.de ſecun.nup. 54
7 Uxor an ⁊ quando poſſit facere eleemoſynam ſine cōſenſu mariti.in.c. quis.nu.4.de furtis. 121
7 Uxori ꝓ dote ſoluto mr̄imonio reſtituēda ſi det aliquod pignus tenet fructus pignoris in ſortē cōputare.in.c.ſalubriter.nu.4.de vſu. 29
7 Uxor dimiſſa etiā temere a marito non excuſat ſi poſtmodū adulteriū commiſit.in.c.ſignificaſti.n.3.de diuor. 47
6 Uxor que decedit nō electa ſibi ſepultura dʒ ſepelire in ſepulchro mariti ⁊ ſi habuerit plures in ſepulchro vltimi ⁊ ſi fuerit vidua ⁊ reuerſa ad domū partis adhuc ē ſepeliēda in ſepulchro mariti ⁊ intellige ꝑdicta qn̄ maritus ꝑdeceſſit,ſi vero vxor predecedat ī quo ſepulchro ſit ſepeliēda an in maiorū mariti an ſuorū.in.c.de vxore.n.6.de ſepul. 136
6 Uxor mariti effecti religioſi an poſſit promittere cōtinentiā an vero debeat iurare monaſteriū ītellige qn̄ cōſenſit ꝙ maritus ingrediat religionem.in.c.coniugatus.nu.4.de conuer.coniu. 167
Uxoratus nō poteſt promoueri in ep̄m niſi vxor religionē profiteat. in.c.ſane.nu.1.⁊.2.eo.titu.
7 Uxor virū ſequi tenet ſed nō ſemp.in.c.de illis.nu.4.de ſponſa. 3
6 Uxor adultera in monaſterio collocata an poſſit vlteri⁹ a marito repeti.in.c.gaudemus.nu.7.de conuer.coniug. 171
6 Uxor perdit legatum ſibi factū a marito ſi incontinenter vixerit poſt mortē mariti vel ſi ante marito ignorante.in.c.vxoratus.nu.2.de conuer.coniug. 188
☞ Corſe. Adde Pe.de anc.in.c.petiſtis.de ꝑuile.vbi teſtator reliquit vxorē vſufructuariā q̄ diu caſte vixerit.primo anno viuit caſte, ſecūdo nō:tertio redit ad caſtitatē īgrediēdo forte religionē:ꝙ nō reaſſumit legatū:q2 ſtuprū cōmitēdo ꝑdit.vt no.in.l.ſororē.C.de his quib. vt indig.⁊ in.l.fideicōmiſſum.C.de fideicom.faciūt optime no.in.l. ſi. C.de indi.vidu.tollen.
6 Uxores non tenētur ſequi viros vltra mare vouētes.in.c.ex multa. nu.25.de voto ⁊ vo.re. 177
Uxor que non ſit ſuſpecta poteſt ſine conſenſu viri vouere pro ſubſidis terre ſancte.ibi.nu.9.
7 Uxor poteſt renūciare iuri hypothecarū in bonis mariti ſed non in ſibi donatis.in.c.donatio.nu.12.de dona.inter vi.⁊ vxo. 53
Uxor vergēte marito ad inopiā petit dotē ⁊ donationē ſibi factā.ibi.
Uxor propter adulteriū viri lucrat donationem ſibi factam.ibi.
7 Uxore prima viuente etiam non cognita ſi quis cū alia ſcienter matrimoniū contraxerit ⁊ cōſumauerit prima mortua ſecūdā habere nō poteſt:in capitulo ſignificauit.numero primo.de eo qui duxit in matrimo. 22
7 Uxor adultera excipiēs qd etiā maritus adulterauit an audiat ſi maritus adulterauit poſt ſententiā latam ſuper ſeparatione thori. in.c. ſi.nu. 4.de adul.⁊ ſtu. 117
6 Uxor poteſt reuocare maritū a religione licet ipſa dederit licentiam metu.in.c.accedens.nu.1.de cōuer.coniu. 171
Uxor tenet intrare monaſteriū ibi faciendo profeſſionem quādo ei⁹ maritus idem fecit intellige cū eius conſenſu.ibi.nu.2.
Uxor que preſtitit conſenſum marito vt ingrederet monaſteriū non compellitur ipſa intrare ſi eſt continens ⁊ non ſuſpecta. in. c. ſignificauit.nu.1.⁊.2.eodem titu.

Uxor que preſtitit cõſenſum marito intranti religionem ſiue ipſa fece rit ſiue non votum continentie an compellatur intrare monaſteriũ ⁊ an poſſit petere reſtitutionem mariti.ibi.nu.3.

6 Uxor dans licentiam marito vt ingrediatur monaſterium an cenſea tur ipſa voluiſſe caſtitatem.in.c.j.nu.4.de conuer.coniug. 165

7 Uxor que ſupponit ſibi partum alienum an ⁊ quo caſu teneatur illuz reuelare marito.in.c.officij.nu.5.de peni.⁊ remiſſ. 174

Uxor que ſupponit ſibi partum alienũ qui ſucceſſit ſuo marito an te neatur in foro conſcientie reſtituere illis qui alias ſucceſſuri erant ab inteſtato.ibi.nu.7.

7 Uxori agẽti ad reſtitutionẽ cõiugis obſtat exceptio adulterij notorij vel per euidentiam rei vel per confeſſionez partis,non aũt per teſtes probari.in.c.intelleximus.nu.3.4.de adul.⁊ ſtu. 117

3 Uxor militis vel comitis nõ debet ab eis vocari domina.in.c.ex par te.B.nu.15.de foro compe. 83

7 Uxor petẽs reſtitutionẽ mariti repellitur ſi notorie fornicata eſt ⁊ ma ritus continuit.in.c.ſignificaſti.nu.1.5.7.10.de diuor. 47

7 Uxore prima viuẽte ſi quis ſecundam hoc ignorantem in vxorẽ ducit mortua prima licite remanet cũ ſecũda nouo interueniente conſenſu. in.c.veniens.nu.1.⁊.2.de eo qui dux.in ma. 24

6 Uxor an perdat relictum ſibi factum ſi caſte viuat tranſeundo ad ſe cunda vota ⁊ an ſit caſtitas cum propria vxore.in.c.quod a te.nu.3.de cleri.coniug. 14

Et vide in.c.clericorum.nu.5.de vita ⁊ hone.cle. 7

☞ Corſetus. Adde ſi relinquatur mulieri vſufru.ſi vitã vidua.ſerua.⁊ ipſa nupſerit cum clerico in ſacris ita qꝺ matrimoniũ nõ teneat pdit vſumfru.in auth.de reſt.⁊ ea que parit.§.nunquid,qꝛ nõ debet eſſe me lioris conditionis ea q̃ fornicatur q̃ ea que nubit intra tẽpus luctus. ar.c.eum qui.de prebẽ.li.vj.do.Car.in.c.ſi.de pig.adde q̃ in ſimili vo luit Bal.in.l.deo nobis.§.hoc etiam.C.de epi.⁊ cle.in.v.col.Quidam reliquit vxorẽ vſufructuariã;bonorũ ſuorũ,donec caſte ⁊ hone. vixe.⁊ vitã vidua.ſerua.mõ iſta dña obtulit ſe cuidã monaſterio ⁊ aſſumpſit velum religionis querit̃ vtrum viduaiiter dicatur viuere.vbi determi nat̃ q̃ ſic,qꝛ licet que monaſterio velant̃ non dicant̃ vidue:qꝛ ſponſus earũ eſt Chriſtus ſed magis dicũtur diu mortue.⁊ p conſequens fini tum eſt relictum tamen cõtrariũ eſt veriꝰ:qꝛ per hoc plenius implet̃ mẽs teſtatoris.C.de indi.vid.tol.auth.cui relictũ.circa prin.nec habet̃ pro mortua quantum ad ſuccedendũ,vt in.d.l.deo nobis.§.hoc etiã. Item vidua dicitur quo ad mundũ quecunq; permanet in ſeparatio ne primi viri vt.xxxiij.diſt.c.vidua.⁊ ibi per Archi.

6 Uxor que viro intrãte monaſteriũ vouit continentiam poteſt cõpel li etiã ipſa intrare ſi incontinẽter viuet.ſecus ſi turpiter viuat.in.c.ad apoſtolicam.nu.3.de conuer.coniug. 169

3 Uxor poteſt petere cautionẽ a marito ſi timet eius ſeuitiã etiã ſi cul pa ſua maritus ſeuit ſed cautione non obſt.poterit ipſam maritus le niter caſtigare.in.c.ex tranſmiſſa.nu.1.2.⁊.3.de reſti.ſpo. 173

7 Uxor a viro propter adulterium ſeparata perdit dotẽ.in.c.plerunq; nu.1.⁊.9.de dona.inter vi.⁊ vxo.50.⁊ ſeq.

Uxor ſi recedit a marito propter adulterium vel aliam cauſam an perdat dotem ⁊ an excuſetur ſi maritus eam propria authoritate ex pellit.ibi.nu.4.

Uxori dotem repetenti obſtat exceptio adulterij.ibi.

Uxor adultera reconciliata viro non perdit dotem.ibi.nu.5.

Uxor propter adulterium ſeparata pdit donationẽ propter nuptias ⁊ quid de parapherna1ibus.ibi.nu.8.

7 Uxore prima viuente qui cum alia contraxit quam tamen nõ cogno uit prima mortua poteſt contrahere cum ſecunda.in.c.ſi.nu.1.⁊.2.de eo qui duxit in matr. 24

7 Uxorem ſi quis credat viuere que mortua eſt ſi cũ alia cõtrahit quo ad deum non tenet ſecundum matrimoniũ.c.cum in apoſtolica.nu.6. de ſponſa. 8

Uxor de morte viri non certificata non põt contrahere quãuis igno ret quid ſit de marito qui longo tempore abfuit.in.c.in preſentia.nu. 1.eodem titu.

7 Uxor poteſt agere cõtra virum ⁊ petere alimenta.in.c.ex literis.nu. 4.de diuor. 47

7 Uxor quomodo debeat certificari de morte mariti ⁊ que in hoc ſolẽni tas ſit ſeruanda.in.c.in preſentia.nu.5.de ſponſa. 8

3 Uxor an teneatur ſtare cum marito excõicato ⁊ an petetur ab eo.in.c. ſi.nu.12.de ord.cog. 150

7 Uxor ſi non habet vnde viuat an alimentari debeat ab heredibꝰ mari ti donec dos reſtituat̃.in.c.de prudẽtia.nu.6.de dona.inter vi.⁊ vx.50

1 Uxoratus ſi facit ſe ꝓmoueri ad ſacros ordines,licet illos recipiat ve re tamen nõ habebit illoruz executionẽ ſi vult cum vxore permanere. in.c.licet de vitanda.nu.4.de elec. 119

6 Uxor que viuente marito alteri nupſit non poteſt eo mortuo illi cui nupſerat copulari.in.c.j.nu.3.de conceſ.preben. 54

3 Uxor tenetur marito ſeruire citra copulam ſecundum conditionem ipſius vxoris inſpiciendo an ſit nobilis an non in.c.literas.n.27.de re ſtitu.ſpolia. 182

Uxor quo caſu poteſt cogi a marito vt operetur ⁊ lucretur in domo ibi.nu.28.

Uxor poteſt cogi redire ad domũ viri id eſt realiter capi etiã ꝙ oppo ſuerit de conſanguinitate.ibi.nu.29.

7 Uxor aliqua poteſt eſſe in foro fori que tamen nõ erit vxor in foro cõ ſcientie.in.c.ex literis.nu.6.de ſponſa. 4

7 Uxor pauper que accuſat matrimoniũ de cõſanguinitate an debeat habere expenſas a marito.in.c.ex parte.nu.10.de accu. 60

7 Uxore prima viuente maritus fidẽ dedit alteri de ea in vxorẽ ducẽda ⁊ eam non cognouit mortua prima cõtraxit cum alia ⁊ ſtante ſecũdo matrimonio cognouit illam cui fidem dederat an mortua ſecũda poſ ſit eam ducere.in.c.ſi.nu.5.de eo qui du.in ma. 24

7 Uxor ſicut dimitti poteſt a viro propter fornicationẽ ita ⁊ ipſa ex ea dem cauſa virum dimittere poteſt.in.c.diſcretionem.nu.5.de eo qui cog.conſan. 30

6 Uxor pſumitur acquiſiuiſſe ex bonis mariti niſi extra dotẽ habeat mul ta bona.in.c.j.nu.3.⁊.7.de pecu.cle. 108

7 Uxor que a principio cõtraxit cum paupere vel vergente ad inopiam vel ſubſtantia ita male vtente an poſſit poſtea dotis reſtitutionem pe tere.in.c.per veſtras.nu.15.de do.inter vi.⁊ vxo. 52

2 Uxor accuſat maritũ de adulterio ciuiliter ad thori ſeparationem et vt lucretur donationem propter nuptias.in.c.tue.numero.7.de pro curato. 142

7 Uxor morte viri a lege ipſius voluitur.in cap.ſuper illa.numero.3.de ſecun.nupt. 54

7 Uxores plures ſimul habere non licet ſucceſſiue autem ſic.in.c.gaude mus.nu.13.de diuor. 49

7 Uxor accuſata de adulterio an replicabit adulterium mariti ſi de eo egit penitentiam.in.c.ſi.nu.8.de adul.⁊ ſtu. 118

7 Uxore prima viuente ſi quis contrahit cum ſecunda hoc ignorãte pri ma mortua ad ſui petitionẽ non ſeparabitur a ſecunda.in.c.j.nu.1.⁊.3. de eo qui du.in mat. 22

Uxore viuente ſi quis alteri fidẽ dedit ea mortua illã nõ poteſt in vxo rem ducere ⁊ an impediat vel dirimat matrimonium.ibi.nu.3.

6 Uxor cui teſtator reliquit vſumfructum bonorum ſuorum ſi caſte vi xerit per tranſitum ad ſecunda vota mortuo teſtante non perdit reli ctum ſibi factum.in.c.vt clericorum.nu.5.de vi.⁊ hone.cleri. 7

☞ Corſetus. Et ideo cautela eſt hm eũ adijcere,ſi caſte vixerit ⁊ vitam viduale ſeruauerit,per id qꝺ no.in.l.j.C.de ſecũ.nup.Idẽ voluit abb. in.c.quod a te.de cler.coniug.⁊.c.cle.ex co.de ſen.excõ.hoc voluit bar. in.l.mulier.§.cũ proponeretur.ff.ad treb.⁊ pro opi.ipſoꝝ videtur val de no.⁊ alibi non ita expreſſus.in.c.nicena.xxxj.diſtinctio.ibi caſtitatẽ dicẽs eſſe cũ propria coniuge concubitum.de hac queſtione vid plene domi.aler.de imo.in dicto.§.cum proponeretur.in iiij.col.in ver.not. quod mulier dicitur pudice ⁊ caſte viuere,vbi plene diſputat hũc paſ ſum,⁊ opinionem Bart.tenuerunt Ray.⁊ Oldr.vide ibi per eum ta men iudicio meo opi.Bar.abb.⁊ ſequacium videtur verior per.d.c.ni cena.⁊ ideo cauti aduocati ⁊ tabelliones debent certiorare teſtatorez vt addat vitam viduale ſeruauerit pro euitandis opi.doc.qꝺ intellige niſi de voluntate teſtatoris vel de communi vſu loquendi aliud appa reat.Item verba in dubio debent intelligi ciuiliter.l.ſi qui.ff.de ſer ui.ſed alia opinio videt̃ equior:qꝛ non eſt veriſimile qꝺ teſtator ita vo luerit,facit pro opinione Bart.tex.in authẽ.de non eligendo ſecundo nuben.§.cum igitur.opinionẽ Bart.ſecutus eſt Richar.malumbre. Iaco.de aret.⁊ Ray.de for.vide Pet.de ancharano ⁊ Inno.in dicto c.quod a te.vbi tenuit contra Barto.⁊ idem ange.in.§.cum propone retur.et in dicto.§.cum igitur.⁊ in diſputatione incipiẽte teſtator fun dum reliquit mulieri,vnde concluderem in practica etiam ſequendaz opi.Bart.Quicquid dixerit ang.et Bal.⁊ ſequaces per dictum.§.ni cenum.⁊ per dictum.§.cuz igitur.quibus ter.cauillatio fieri non põt et hoc fauore matrimonij cum omnes pene legales ceſſent per trãſitũ ad ſecũda vota apoſtolo dicẽte nubat in domino mulier ſoluta a lege primi viri.c.penul.⁊ vlti.de ſecun.nup.adde ange.are.inſtit.de iuſtit. ⁊ iur.in.§.iuris precepta.vbi de hoc.Et adde ſi vſufructuariam vxorẽ teſtator reliquit ꝙdiu caſte vixerit in primo anno viuit caſte.ſcḋo nõ, tertio reddit ad caſtitatem ingrediendo forte religionẽ an reaſſumat legatum.videtur quod ſic:qꝛ iſte dictiones donec,quoad,⁊ quandiu, ſunt ſuſpẽſiue ⁊ habẽt tẽporis reuolutionẽ ⁊ intercapedinem ⁊ no in ducunt cõditionem perpetuo extiturã,vt in.l.titius.ff.de excuſa.tut. hoc voluit Ioan.de imo.in clemen.illa.in princip.de vita ⁊ hone.cle ri.vbi dixit qꝺ dictio ꝙdiu,eſt alicuius actus conditio extinctiua ſed reſuſcitatiua quo ad eſſentiã et effectum rei,facit tert.in.c.petiſtis.de priuileg.in verbo ꝙdiu.Contrarium determinat ibi Pet.de ancha. per no.in.l.ſi ſorore.C.de his quibus vt indig.⁊ in.l.fideicommiſſum. C.de fideicommiſſ.⁊ vide no.in.l.ſin.C.de indi.vidu.tollend.dixi.ſ.in verbo vxor.

7 Uxor repeti poteſt coram eccleſiaſtico iudice etiam ſi non agatur de validitate matrimonij.in.c.non eſt.nu.3.⁊.6.de ſpon. 5

4 Uxor an ſit idonea teſtis pro marito vel econtra ⁊ an compellatur teſtificari contra maritum.in.c.in literis.nu.7.de teſti. 57

3 Uxor ſi timet ſeuitiā viri etiā cauſatam ex facto vxoris poteſt petere a viro cautionē de non offerendo.in.c.j.nu.7.vt lit.non conteſt. 106
7 Uxor nō ſemper tenetur ſequi virum.in.c.j.nume.4.qui matri.accuſa.poſ. 45
6 Uxor non tenetur ſequi maritum exequentem votum peregrinationis.in.c.quod ſuper.nu.8.de vo.⁊ vo.re. 177
6 Uxor que vouit caſtitatez nō poteſt cōtrahere matrimoniū poſt mortem mariti ſui.in.c.conſtitutus.nu.6.de conuer.coniu. 170
7 Uxore prima viuente ēt ab eo ſeparata quo ad thorū cū alia ſi qs matrimoniū contrahat ēt prima mortua ſeparabit a ſecūda ſed cū alia cōtrahere poterit.in.c.ex literarū.nu.1.⁊.2.de eo qui dux.in matri. 23
6 Uxor non repetit maritū qui eius licentia ingreſſus eſt religionē etiā ꝙ dolo ſit inducta ad cōſentiendū.i.c.veniēs.nu.1.de ꝯuer.ꝯiug. 172
Uxor conſentiendo ꝙ maritus ingrediatur religionem an ſibi preiudicet.ibidem.nu.4.
6 Uxor ſi vouit continētiam tenetur reddere debitum licet maritus cōſenſerit ad tempus ſed forte non tenetur exigere vel petere.in.c.chariſſimus.nu.1.2.5.de conuer.coniug. 169
Uxor non poteſt emitere votum ieiunandi nec aliud votum continentie ſine conſenſu mariti quinimo ſi maritus conſenſit poteſt reuocare licet peccet,non autem e contra.ibi.nu.4.⁊.5.
6 Uxor illius qui ingreſſus eſt monaſterium ea conſentiēte tenet ⁊ ipſa intrare monaſteriū ⁊ ibi profiteri quādo eſt ſuſpecta de incōtinentia.in.c.vxoratus.nu.3.de conuer.coniug. 168
7 Uxoris conſanguineam cognoſcens grauius peccat ꝙ̄ cognoſcēs cōſanguineam ſponſe.in.c.veniens.nu.4.de eo qui cog.conſan. 29
7 Uxor virum ſequi tenetur ⁊ vir vxorez ex cauſa neceſſaria.in.c.j.nu.3.de coniug.lepro. 24
Uxor dum conſentit ꝙ maritus inter religionē an debeat certiorari quod ipſa tenetur vouere vel religionem intrare.in.c.ex parte.nu.4.de conuer.coniug. 168
7 Uxore non cognita non efficitur commater leuantis vel baptizantis.in.c.martinus.nu.5.de cogna.ſpiri. 27
7 Uxor an ſit poteſtate patris vel mariti ⁊ que iura habeat maritus in ea.in.c.non eſt.nu.6.de ſponſa. 5
3 Uxor quomodo dicatur ſpoliare maritū.in.c.accedens.el.ij.nu.4.vt lite non conteſt. 111
7 Uxor infidelis ad fidem conuerſa an gaudeat omnibus priuilegijs dotium.in.c.gaudemus.nu.17.de diuor. 49
7 Uxor an poſſit denegare debitum marito inceſtuoſo petenti.in.c.trāſmiſſe.nu.7.de eo qui cog.conſan. 29
Uxor an poſſit remittere marito penam petendi debitum.ibi.
4 Uxorem vnam ſi duo petunt ⁊ equaliter probant quis debeat obtinere.in.c.in noſtra.nu.6.de teſti. 62
7 Uxore prima viuente legitima ſi quis cum ſecunda contrahit adultera etiam prima mortua ſeparabitur a ſecunda etiam ſi longo tempore habitauerit cum ea ⁊ filios procreauerit.in.c.cum haberet.nu.1.de eo qui dux.in ma. 23
7 Uxor eſt in poteſtate patris niſi quo ad debitum carnis. in.c.mulieres.nu.3.de ſent.excommu. 180
6 Uxor poteſt vendicare maritum ⁊ e contra.in.c.quidam.nu.2.de conuer.coniug. 166

¶ Finis indicis alphabetici, ſeu Repertorij materiarum notatu dignarum ſuper lecturis Panormitani.

Differentie Legum ⁊ Canonuz

domini Gualuani Bononienſis: viri diuini ac humani iuris cōſultiſſimi, quas diligens lector non minus neceſſarias ꝙ̄ vtiles cōprobabit.

SEcūdum canones ante ſentētiā pōt appellari.ſm leges non,niſi in certis caſibꝰ.de app.ſup eo. Et vt plꝰ liqueat dic ꝙ ſm canones pōt appellari ante ſniam a grauamine etiā ſi nō eſt expreſſum in iure.vbi ꝓcedit ſine clauſula appellatione remota.ſed ſecundum leges ſolum vbi eſt expreſſum.Et ſic intellige.c.nō ſolēt.ij.q.vj.⁊ vide de app.paſtoralis.ſup vbo expreſſo. Judex appellationis ſm leges non poteſt cauſam delegare ſecus ſm canones.de offi.delega.ſuper q̄ſtionū.§.intētionis.in gl.in fi.c.de offic.ord.paſtoralis.⁊ eo.ti.c.vt litigātes.li.vj. Judex corā eo facit lit.cōteſtari.vt per ſe ferat ſentētiam.medium tantū cōmittit ſm leges:ſcōm canones omnia cōmittit ⁊ principiū tantum ⁊ finem tātum.vt in eo.c.ſuper queſtionum.in gl.illud oportet.

¶ Secūdū leges cōmittit examinationem cōſiliarijs:ſm canones cuicunque vult.vt in.c.paſtoralis.ſupradicto.

¶ Secūdum leges teſtis repellitur a teſtimonio ſi eſt damnatus de aliquo ſcz crimine.ſm canones repellitur,ſiue ſit damnatus per ſentētiā ſiue alias prohibeatur.de teſti.ſuper eo.in glo.

¶ Secūdum leges actio eſt proponēda:ſm cano.nō. de iudi.c.dilecti.⁊ dic vt ibi in glo.ſic patet.

¶ Scōm leges locū habet rigor legis.vt in.l.ſi quis in tātā.C.vn̄ vi.ſm cano.non,niſi in rebus eccleſiarū.de do.⁊ contu.c.j.in gl.

¶ Secūdū leges miſſus in poſſeſſionē propter cōtumaciaz ſtatim eſt verus poſſeſſor.ſm canones mittitur in poſſeſſionem cauſa rei ſeruāde vt de do.⁊ contu.c.j. in glo.

¶ Scōm leges filius retinet tm̄ vnā falcidiā.ſm no.retinet duas:ſcz debitā iure nature ⁊ trebellianicā.de teſt.raynutius.in gl.retinebunt.

¶ Secundum leges teſtamentum nō valet niſi habeat ſubſcriptionez ſeptē teſtiū.ſm canones ſufficit ſi corā preſbytero ⁊ alijs teſtibus duobus aut tribus fiat.vt de teſta.c.cum eſſes.

¶ Secūdū leges ſi teſtator legauerit rē alienam heres cogitur ſoluere ſm canones ſecus de teſta.filius.in gl.ij.

¶ Secūdū leges nō tenetur heres de delicto defuncti niſi inquantum ad ipſam peruenit de ipſo delicto.ſm canones tenetur licet nil ad ipz peruenit etiam quamuis lis non fuerit conteſta.de ſepul.c.fi.

¶ Scōz leges q nō hn̄t cōtinuā cām ad p̄ſcribendū reqrūt duplicatū tp̄s.ſm cano.ſecus vt de cau.poſ.⁊ proprie.cū eccleſia.in gl.circa p̄n.

¶ Scōm leges preſumitur ꝙ mulier mecū habitās ſit mea vxor.ſecus ſecundum cano.de preſump.c.illud.in gl.ſed queritur.

¶ Secundum leges iudex datus vt cognoſcat de proprietate nō pōt cognoſcere de poſſeſſorio.C.ſi non compe.iu.l.ſi proprietate.ſz cano.cognoſcit etiam de illa.de cauſa poſ.paſtoralis.in gl.ij.⁊ ante.de ſequeſtratione.c.ij.Et intellige vt no.ibidem per Bar.vel dic ſi hoc nō placet quod priuatorum cōſenſus poſſunt conſtituere quem,alias aliquē iudicem qui preſit iuriſdictioni.ſecundum canones non,niſi de cōſenſu ſui epiſcopi.de foro compe.c.ſignificaſti.

¶ Secundum leges qui offert ſe liti condemnatur ac ſi poſſideret, ſecundum canones non.vt lit.pen.c.eccleſia.ſ.in gl.fi.

¶ Secundum leges in cauſa appellationis noui teſtes ſuper eiſdem capitulis recipi poſſunt,ſecundum canones non.de teſti.fraternitatē.in gl.pe.ſ.eo.tit.in cle.de teſtibus.

¶ Secundum leges non admittititur quis ad poſſeſſionem niſi ex toto renuntiauerit iudicio proprietatis.ſecundum canones ſecus.de teſti.ſignificauerunt.⁊ de cauſa poſ.paſtoralis.

¶ Secundum leges bonum eſt aliquid facere ad oſtenſionem virium ſecus ſecundum canones.de tornea.c.j.

¶ Secundum leges non poſſunt cōmitti que ſunt meri imperij,ſecus ſm cano.de offi.or.ꝙ ſe.de app.in gl.pe.de rap.in archiep̄atu.in gl.fi.

¶ Scōm leges poſſeſſor malefidei ſpatio trium vel quatuor annoruz p̄ſcribit,ſecꝰ ſm can.de p̄ſcrip.vigilāti.i.j.gl.de re iudi.poſſeſſor.li.vj.

¶ Secundum leges inſtantia iudicij perit lapſu triennij.ſecus ſecundum cano.de iudic.c.penul.

¶ Secundum leges ad imperatorem nō poteſt appellari omiſſo medio.ſm canones ſecus.de app.ſi duobus.in glo.

¶ Scōm leges differentia eſt inter economū,ꝓcuratorē,⁊ ſyndicū:ſm canones oēs hi cōprehēdunt ſub ꝓcuratore. de ꝓc.petitioni.in gl.iij.

¶ Secūdum leges cōcipit ſentētia in perſonā procuratoris: quādoqꝫ in perſonā domini vel contra eum qui producit.ſecus ſecundū canones.de proba.licet.in gl. pe.de elec.querelam.in gl.iiij.

¶ Scōm leges patre volente tenetur filia recipere maritum niſi ei dare pater voluerit turpem moribus ſuis indignum.ſecꝰ ſm canones:qr ſm eos eam compellere non poteſt.de deſpon.impu.c.j.in gl.j.

¶ Secundū leges mulier admittitur in teſtimoniū in cauſa criminali.ſecundum canones non.de verb.ſig.forus.in gl.hec intellige.

¶ Secundum leges arrhe dantur pro ſponſalibus percipiēdis:ſecundum canones non.de ſpon.gemme.in gl.fi.

¶ Secūdū leges teſtes inuiti ſunt cogendi.ſm canones non:niſi ſit timore partis aduerſe.vt ſi ſe odio gratia vel timore ſubtraxerit. de teſti.cog.c.ſuper eo.in fi.⁊.c.pe.

¶ Scōm leges ſi vnꝰ primo ꝑcuſſerit ⁊ vulnerauerit ⁊ alter occiderit primus non tenet niſi de percuſſiōe ⁊ vulnere:ſecundꝰ tenet de occiſione:ſecus ſm canones.de homi.ſignificaſti.ij.in gl.tandem.

¶ Secundū leges lata interlocutoria ſuper exceptione poterit appellari.ſm can.poterit appellationis deferri vſqꝫ ad euentū negotij principalis.de appel.in.c.fi.in gl.perem.in clemen.

¶ Scōm leges in ordinarium non poteſt compromitti,ſecus ſm cano.de arbi.cum tempore.ij.q.vj.§.quod de arbi.in gl.ij.

¶ Scōm leges cum agitur de cōputatiōe graduū in linea equali:quoto gradu quis diſtat a ſtipite toto duplicato diſtāt inter ſe,⁊ ſibi attinent ſm canones ſimpliciter ⁊ non duplicato vt in arbore conſanguinitatis.ver.nunc videndum eſt.

¶ Secūdū leges in linea equali quot ſunt perſone dempto ſtipite tot ſunt gradus:ſecundū canones vero quoto gradu remotior diſtat a cōmuni ſtipite diſtāt inter ſe vt in eadem arbore.verſi.nunc vidēdum eſt.

¶ Secūdū leges affinitas cōtrahitur ex legitimis nuptijs. ſm cano. ex omni coitu.vt in arbore conſanguinitatis.in prin.ꝛ idem eſt de cōſanguinitate.de proba.c.per tuas.

Scōm leges non pōt fieri denominatio ſiue denūtiatio niſi ſup quibuſdam criminibus.vt no.in gl.iiij.c.vt noſtrum.tit.vt eccleſiaſtica bñficia.ſm cano.ſuper omnibꝰ criminibꝰ.ij.q.j.ſi peccauerit.de iudi. nouit.iiij.q.iiij.§.aliqñ.Et eſt lex.de teſti.c.ſi.ſuper verbo accuſatore. vel ſic appellās fruſtratorie punitur de duabus libris argēti in ciuilibus:ſm canones in expenſis.ij.q.vj.omnimodo.in glo.j.ꝛ.C.quorum appel.non reci.l.ab executore.ꝛ extra eo.reprehenſibilis.

¶ Scōm leges nō vꝫ citatio niſi aſſignet terminꝰ.ff.de verb.ob.l.ita ſtipulās ſm Pet.de bellapertica.ſꝫ canones ſecꝰ.de ap.cū parati.ī ſi.

¶ Secūdū leges nō oīa crimina ſunt publica,ſꝫ que publicā infamiā irrogant ſicut adulteria,homicidia,ꝛ ſimilia. ſꝫ canones omne crimē cenſetur publicum.de colluſione detegenda.c.j.in gl.pe.ij.q.ij.in.l. omnibus. de iudi.nouit.

¶ Secūdū leges mulier ſi intra tempus luctus nupſerit incurrit infamiam.ſecundum canones non.de ſecun.nup.c.ſi.

¶ Secundum leges cauſa religionis debent coniugia diſſolui.ſecundum canones non.

¶ Secūdum canones non poſſunt parentes denegare ſpurijs alimēta,ſecus ſm leges.vt qui filij ſint legi.per venerabilē.in ſi.ꝛ de eo qui duxit in ma.cum haberet.in glo.

¶ Secundum leges infamis poteſt eſſe procurator.ſm canones non. de iura.calum.imperator.in glo.

¶ Secundum leges vſure permittunt.ſm canones non. de vſur.c.iij.

¶ Secūdū leges raptor cum rapta matrimoniū cōtrahere nō poteſt, ſecundum canones contrahere poteſt.de rap.c.vlti.de here.cum ſecūdum leges.gl.lib.vj.

¶ Stuprans virginem relegatur ꝛ verberatur:ſi tamen per vim hoc facit capite punitur ſm leges.ſm canones recipiet in vxorē eam,aut verberetur:ꝛ poſtea detrudetur excōmunicatus in monaſterium.de adulterijs.c.ſecundo.

Secundū leges concubinatus eſt licitus:ſm cano.non.xxij.q.iiij.nemo.in gl.ſi.de app.c.de priori.

¶ Secundū leges delegatus ab ordinario nō pōt ſententiā executioni demandare:ſecus ſm cano.de fo.compe.ſi quis.in gl.pe.

¶ Scōm leges iuriſdictio nō perpetuat niſi per litis cōteſtationē:ſm canones per ſolem citationem.de offi.deleg.gratum.ꝛ.c.relatum.

¶ Scōm leges arbiter q cognouit de cauſis ſuſpitionis illa ꝓbata ēt cognoſcit de cā principali:ſecus ſm canones.de offi.dele.ſuſpitionis.

¶ Scōm leges mulier auditur contra alienationem rei dotalis etiā iuratam,ſm canones non.de iureiur.contingat.in glo.

¶ Scōm leges filius nō cōquerit de patre in cauſa criminali vel ciuili niſi caſtrenſi peculio:ſm cano.cōqueritur de vtraꝙ.ij.q.vij.querit.

¶ Scōm leges ludere cauſa cōuiuij poſſumꝰ,ſm canon.nō.de exceſ. prela.cum inter.in gl.iiij.ꝛ.xliiij.diſt.commeſſationes.ꝛ.c.non debet.

¶ Scōm leges inducie delatorie.xxx.dierū dari debēt.iij.q.iij.offerat. ſecundum canones eſt arbitrarium.de procu.dilectus.in glo.ſi.

¶ Secūdū leges delegatus habet ſportulas ſcꝫ duos aureos in principio ꝛ duos in fine:ſꝫ canones nihil datur.de reſcrip.ſtatutum.li.vj. de vi.ꝛ hone.cle.cum ab omni.

¶ Scōm leges femina non poteſt arbitrari:ſm canones poteſt.hoc verum ſi eſt conſuetudo.de arbi.c.dilec.ꝛc.

¶ Scōm leges ep̄alis dignitas tm̄ liberat a patria poteſtate:ſꝫ canones tunc etiā ſubdiaconatꝰ liberat.de eta.ꝛ quali.iudiciorum.qui filij ſint legit.per venerabilem.circa prin.de ſen.excom.cum voluntate.

¶ Scōm leges heres filius nō aūt impubes hereditate pr̄is priuatus reſeruat ſibi legitima portio.ſm cano.nō reſeruat.de teſta.ſi heredes.

Scōm leges mulier nō poteſt eſſe procuratrix:ſm cano.poteſt.de cōfir.vti.vel inuti.cum dilecta.in gl.ſic agitur.

¶ Scōm leges ſi tres ſunt arbitri ꝛ tertius legitime reqſitꝰ ſi curauit intereſſe alij non poſſunt diffinire.ſm canones ſecus.de arbi.c.ſi.li.vj.

¶ Scōm leges pena mortis vel ſanguinis infligitur,ſm cano.non.de rap.c.archiepiſcopatu.ꝛ ibi textum inuenies ſcꝫ morte moriantur.de fur.c.j.ꝛ de homici.c.j.Expone moriantur.i.excōicent.nec obſt.ver.de latronibus:qꝛ mors alia ſpiritualis vt in criminoſis:alia ciuilis,vt cōtra ſeculares.alia affectualis.alia naturalis.alia eternalis.p archidia. iiij.q.vij.placuit.Sed quid ſit mors ꝛ quomodo infligit mors.Eſt em̄ mors alia acerba.alia matura.alia immatura.vide.c.p̄ſenti.de prehē. ſecundum archidiaco.ꝛ per Jo.an.in nouel.li.vj.ꝛ de peni.diſt.ij.valida.per archidiaco.

¶ Scōm canones abſens ex iuſta cā audit ꝛ tractat qcqd ꝯ eū factum eſt ſm leges vero diſtinguēdū eſt an ex cā neceſſaria ꝛ probabili ſimul an ex cauſa neceſſaria tm̄,aut ꝓbabili tm̄.vide.ij.q.vj.biduū.in glo.ꝛc.

¶ Secūdum leges extinguitur pronuntiatum per appellationem.ſecundum canones ſuſpenditur.

¶ Secundum leges poſteriores reuocant primas leges non ſic in diuinis.de conſe.diſt.iiij.celebritatem.in gl.in legibus.ſed non eſt proprie differentia quo ad canones imo idem.de conſti.c.j.lib.vj.

¶ Secundum leges non eſt infamis quis mortale peccatum committit.ſecundum canones ſic.in prealleg.c.celebritatem.ꝛ hec intelligev no.in.c.omnes.ꝛ.c.illi.vj.queſtio.ij.

¶ Secundum leges ſi quis cōuincat ꝙ oculte depoſuit libellū famoſum decapitatur,ſm canones verberibus ſubijcitur.vj.q.j.in ſum.

¶ Secundum leges impubes non iurat:qꝛ non poteſt deierare.iij.q.iiij.teſtes.ſecundum canones poteſt.de delic.pue.c.j.

¶ Secundum canones longa ꝛ longiſſima preſcriptio nō differūt:ſed bene ſecundum leges.de deci.dudum.in gl. aperte.xvj.q.iiij.in ſum. ꝛ ſane intellige per.c.j.de preſcrip.lib.vj.ꝛ quod no.de conſue.c.ſi.

¶ Secundum canones quis obligatur ex nudo pacto.xij.q.ij.quicūꝙ ſuffragio.de pa.c.j.ſecus ſecundum leges.

¶ Secundum canones quis alteri ſtipulatur:ſecus ſecundum leges.j.queſtio.vij.quoties.vide contrariam gl.ibidem.

¶ Secundum canones periurium furtum ꝛ ſimilia ſolo animo committuntur.ſecundum leges non.xxij.q.ij.qui viderit.

¶ Secundum leges bona hereticorum deuoluūtur ad heredes:ſecus ſecundum canones.de here.vergentis.in gl.pen.

¶ Scōm leges exiſtētes in ptāte pr̄is nō obligant aliquo voto, ſecus ſecūdū canones.xxxij.q.ij.mulier.Et de votis ſcripture ibi hic ſcripſi.

¶ Scōm leges non tenet qs denūtiare ſcōm cano.ſic.not.ar.ij.q.vij. quapropter.ſup glo.hic habet qđ not.j.q.viij.ex his.de accu.ex parte.

¶ Secundum leg.adultera licite occiditur per maritum:ſecus ſecundum canon.nam ſic admittit dotem vir.no.gl.xxxiij.q.ij.inter.

¶ Secundum leges qui preeſt collegio compellitur agere vel iurare de calumnia.ſecundum canones non. de iura.calum.imperator.ſuper gl.j.ꝛ adde de teſti.preſentium.lib.j.

¶ Secūdū leges iudex incidenter pōt cognoſcere de cauſa maiori quā competit ſue iuriſdictioni.ſecus ſecundum canones quo ad cauſas ſpirituales.de ordi.cog.c.pe.in gl.ſi.

¶ Secūdū leg.exceptio adulterij non prodeſt vxori cū accuſat ad penā ciuilem:ſecus ſecūdū canones agatur in foro eccleſiaſtico ad ſeparationem thori.de ordi.cog.c.ij.in gl.pe.adde qđ not.de procur.tut.

¶ Scōm leges mulier in paucis caſibꝰ admittit ad accuſandū.in multis vero ad teſtimonium ſecundum canones eſt aliud.no.q.iij.in ſum.

¶ Secundū leges venditor preciſe non tenetur dare rem venditam ſꝫ ſufficit ꝙ det intereſſe:ſecus ſm canones:quia preciſe ſm Hoſtien.de ſi.inſtru.cum Joannes.in glo.j.

¶ Maxima,media,ꝛ minima capitis diminutio aliter accipiūtur ſm leges.ꝛ aliter ſecundum canones.de accu.qualiter.ff.de pig.c.ſi.

¶ Secundū leges interlocutoria que precepit aliquid dari vł reſtitui vel non dari vel non reſtitui reuocari non pt: alie interlocutorie poſſunt reuocari ex cauſa.de app.cum ceſſante.

¶ Secundū leges ſpurij nō repellunt a dignitatibꝰ.ſecus ſm canon. de ſi.preſ.c.ij.in glo.antepe.lib.vj.vel verbū ſecularibus additum dignitatibus tollit differentiam vnde poteſt aliam recipere.per no.per me.de app.paſtoralis.ſuper glo.

¶ Matrimoniū nō eſt inter ſeruos ſed cōtuberniū ſm leges:ſecꝰ ſecūdū cano.de cōiugio ſer.c.j.de iudice deleg.alias differentias etiam recipere poteſt.de his que no.ō offi.dele.ſuper queſtionum.§.porro.in gl.

¶ Secūdum leges nunꝙ proceditur ſuper crimē cōtra abſentem.lit. non conte.niſi contra apparitorem.ſecus ſm canones.no.de do.ꝛ contuma.veritatis.in gl.hic enim patet.

¶ Secundū leg.arbitrarium eſt tempus in perſonalibus actionibus: nec eſt neceſſe interuenire poſt decretum primū vel ante lit.conteſta. ſecundum canones aliter ſi tenes opinionem.Inn.de qua vt lit.non cōteſta.quoniam.in fine.

¶ Scōm leg.oīs periurus nō eſt infamis.ſm cano.ſic.de teſt.teſtamētum.ꝛ.c.quāto.in gl.ſi.vj.q.j.quicūꝙ.Ad hoc qđ preſcriptio longi tēporis locū habeat requirit ꝛ ſufficit bona fides tradentis ꝛ accipiētis ſm canones cū bona fide ſemper requiritur longiſſima tēporis p̄ſcri. de preſcrip.ſi diligenti.in glo.illud.de re iudi.abbate.in glo.iij.libr.vj. Et poteſt etiam recipi alia ſm canones.ex gl.predicta de libello alternatiuo quod nō approbo.alij recipiunt etiam aliam de petitione generali ex ſuperueniente cauſa.vt eo.c.

¶ Secundum leges laicus in criminali poteſt laicum iudicem ſubſtituere.ſecus ſecundum canones.ſecundum opinionem Guili.de foro compe.ſi diligenti.iuxta ſi.j.glo.

¶ Secundum leges in preſcriptione habere conſcientiam dubiam de bona fide dicitur habere bonam fidem ſecus ſm can.de pri.ſi diligenti.in gl.vlt.in ſi.ſecundum Hoſti.ſuper ipſa glo.

¶ Secundū leges iudex ſi defert cauſam fingens ſe dubitare vbi dubitandum non eſt infamis.ꝛ in.xxx.libris auri punitur ſed ſecundum canones aliter punitur.de re iudic.c.j.lib.vj.ꝛ no.de appel.intimaſti.ſuper gloſſ.

¶ Secundū leges clericus poteſt rem ꝛ patriā cum armis defendere: ſm cano.non .de homi.ſuſcepimus.gl.j.ꝛ.c.ſignificaſti.iuxta ſi.gl.ꝛ.c. petitio.Et iſta differentia eſt plus in perſonis quam in rebus.

¶ Secundū le.punitur qui dat cauſam abortioni etiam ſi non erat fetus viuificatus.ſecundum cano.ſecus.de homi.ſicut.ij.in glo.j.

Scōm

¶Secundum leg. ad ſuperiorem preciſe deuoluitur prouiſio eccleſie cum patronus laicus preſentat indignum: ſecundum cano. non. ita preciſe. de offic. ord. cum ſas. in fi. gl. ij.

¶Secundum leg. legatus principis cum mittitur ad prouinciam debet viuere de rebus fiſci vel imperatoris. ſecundum cano. legati pape aliter recipiuntur. de offi. or. inter. in glo. fi.

¶Secundum leg. ordo non liberat a criminali fortuna, ſecus ſecundum cano. lxiiij. diſt. ſi ſeruus ſciente. in glo. quidem.

¶Secundum leges in debilitato ſolum conſyderatur mẽbri impedimentum in vſu: non defectus vel augmentum, ſecus ſecundum cano. de cor. viti. c. ij. ſuper glo. fi.

¶Secundum cano. maritus accuſans vxorem etiam de iure ſuo ſe inſcribit. de procu. tut. ſecus ſm leges. hoc not. Bar. hxix. ij. c. viij. in publico. ⁊ per Hoſt. de accu. ſuper his. ſuper gl. ij. Et poteſt vna differẽtia haberi per ibi no. ſuper gl. ij. hoc generale. ⁊ alia eo. tit. ad petitionem. in prin. magne additionis. ⁊ alia in. c. qualiter. ij. de accu. ibidem eſt de capitis diminutione.

¶Secundum leg. in libello accuſatorio ponuntur nomina imperatoris ⁊ conſulum, ⁊ ſm cano. loco illorum ponuntur nomina pape ⁊ epiſcopi. ij. q. viij. libellorum. ⁊ ibi no. gl. j. per archi.

¶Secundum leg. proponens plures actiões in libello ſi ſunt diuerſe: tunc certas de iure ſuo eligere debet: ſecus ſm canoñ. ſm quos plures admittuntur. de elec. querelam. ſuper gl. ij. Differẽtia ſumitur per no. de adul. c. pe. ſuper gl. pe. Et de viu. cum tu. in glo. licet. Alia per no. de ſortile. c. j. Item alia per no. de male. c. ij. in gl. j. Alia per no. de exceſ. prela. clerici. in gl. fi. Alia per no. vij. q. xj. ſacrilegium. c. quiſquis. ⁊ de pen. felicis. in nouel. li. vj. Alia per no. de iudi. c. fi. in nouel. Alia de penis. c. de ſententia. Alia de ſentẽcia excõmunicationis. c. iiij. ſuper gl. nunquid. Alia per no. xvj. q. iij. placuit. in gl. iij. Alia per no. de ſen. excõmu. ſi vero turpiter. Alia ꝑ no. de ſpon. in preſentia. ſuper gl. ij. alia per no. de reſti. in integ. c. ij. ſuper gl. ⁊ ſic videtur. Alia de here. c. extraneus. §. credentes. ſuper verbo accedat. alia de pig. c. ij. in gl. ij. alia de dona. c. fi. ⁊ ꝑ no. iij. q. vlti. alia de iurepa. nobis. ſuper gl. non videtur. alia per no. de deſpon. impu. puberes. ſuper gl. ij. ad finem. ⁊ c. ſeq. ſuper gl. iij. alia de diuor. c. j. de dona. inter vi. ⁊ vxo. c. penul. ſuper gl. pe.

¶Has differentias inter leges ⁊ canones menti commendes. ⁊ licet plures alie poſſunt referri, tamẽ his ego Gualuanus cõtentus ꝑpter multos qui vno colirio omnium oculos volũt curare ſemper pro ſolutione dicentes. Aliud eſt de iure cano. aliud de iure ciuili. vel aliud eſt de iure antiquo: ⁊ aliud de nouo. vt no. xxix. di. c. ſi. in gl. pen. vel aliud in vltimis volũtatibus vt no. de conceſ. preben. c. j. in. gl. communis. lib. vj. qui ſaltem recurrere poſſunt ad Specu. de diſputatio. ⁊ alleg. §. poſt hoc. per to. ⁊ maxime doct. vtriuſq; iuris verius nullius: de qbus mirabilem modum illuſionis audiui quomodo per ſophiſticas rationes ſimplices ⁊ nouos ſcholares ſubtilitatibus legalibus innitentes arguere omiſſo canonis textu pollicẽtur ⁊ nouo genere mercuria. iiij. ⁊ valeãt videri rabi. ibi allegare ſatagunt tantummodo canones vbi ſunt periti in iure ciuili ⁊ ecõuerſo. Et vt ſic ſcholares ipſi quos a veritatis via auertunt ⁊ ad fabulas conuertunt ſemper ſunt addiſcẽtes ⁊ nunq̃ ad veritatem ſcientie peruenientes. vt. xxvj. q. v. nec mirum vbi hoc pacto in opinionibus in quibus poſſunt ⁊ debẽt imitari canones ſunt legiſte, vt no. qui filij ſint legitimi. per venerabilem. ver. rationibus. Et qui innituntur equitati regularis diſcipline legis rigori ſubijciũtur de calum. c. j. de re iudi. abbas. iuxta fi. li. vj. Obſecro igitur ⁊ ſumme deprecor dei ⁊ primi dilectiõe primiq; parẽtis amore vt iſta legẽtes horum que vera ſunt participes exiſtant preſentis opuſculi collectionem diligant. de pen. diſtinc. ij. charitas. ver. proximos. ⁊ antequã intelligant non comprehendant. xj. q. iij. eorum ſaltem: inuidia que diaboli vitium eſt. xxiij. q. iiij. quam magnum. Nec dicant quod habita vna contraria gl. habeatur ⁊ alia ac ipſius gl. ſol. Quia hoc inueniũt in multis proculdubio falſum fore, recipiant ergo gratanter opuſculum quod iuſtitie ⁊ libramini rationis ſubiectum. vij. q. j. §. cum ergo. ver. formari. de ſenten. ⁊ re iudi. in cle. paſtoralis. ver. verum. Et ſatis ſit quod in paucis per laborem amicis conſulitur. ff. de admi. tut. tutores. §. qui ſunt. in fi. ⁊. C. de neg. geſ. tutori. de homi. ſuper rubro. in vlt. opi. in nouel. per hos autem ⁊ in alio laboris ſcientia in hoc ſeculo acquiratur, vt regnum celeſte tribuatur: quod nobis preſtare dignetur omnipotens deus. Quoniam ex ipſo ſunt omnia ipſi honor ⁊ gloria in ſecula ſeculorum. Amen.

¶Finis differentiarum inter leges ⁊ canones Domini Gualuani Bononienſis.

¶Index quaternionum.

a b c d e f g h i k l m n o p q r s t. Quorum t. ternus: reliqui quaterni.

Excudebat Blaſius Guido.

28.10.63 Lip.

Mutuum ē contractꝰ realis quo rem nram fungibilem, alicui damus ut eād nobis reddat in genere ſbus dus glanis.

Commodatum ē contractus realis quo res ad certum usum gratis dat, finito illo, restituenda in specie ab eo cui data.

Depositum ē contractus realis quo res alicui gratis custodienda dat.

Pignus ē Contractus realis, quo res aliqua Creditori in securitatem Crediti traditur donec debitum solutum.

Emptio ē contractꝰ consensualis juris Gentium bonæ fidei de re cum certo pretio commutanda &c.

Locatio ē Contractus Consensualis Jur: Gent: bon fid quo usus rei cum certa mercede commutatur.

Emphiteusis ē Contractꝰ Consens. Jur. Gent b. f. q. dnꝰ utile dominium rei suæ immobilis alicui concedit, ut ei quotannis Certam pensionem seu Canonem solvat in recognitione dnij

Societas ē Contractus Consens. Jur Gent b. f. de rel. opa ad alterius rem quæstum communicanda.

Mandatum ē Contractꝰ consens. J. G. bon. fid quo negotium Certum alteri acceptanti gratis com[...]

Quasi Contractꝰ ē con[...]

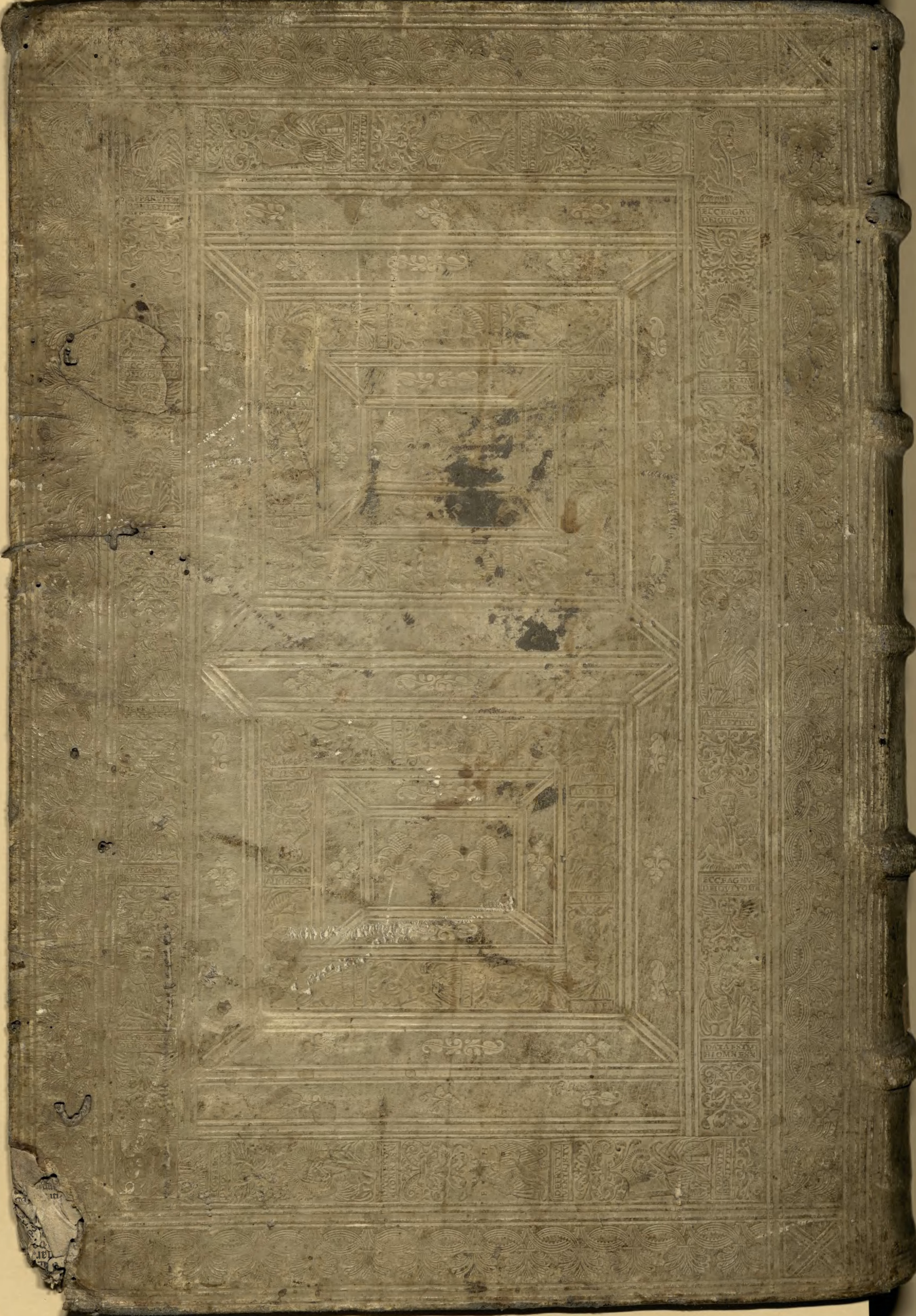
[...]duit obligati[...]

Delicta privata sunt, furtum, injuria, damnum et vis bonorum raptorum.

Extraordinaria Crimina sunt, (a) sollicitatio alienarum nuptiarum. (4). abactio pecorum. qui est furtum expositio partus. (9) dardanariatus. et Crimen fur[...] balneariorum, et violatio sepulchrorum (6) abigeatus praevaricatio et receptatio et effractura [...] Stellionatus, 11 Termini moti (vz) illicita Conventus. His quae enumeravimus improbam [...] [...] Tutores Vel tutores; Ebrietatem, Injuriam et negligentiam medicorum. Actio de servo Corrupto.

In Aula Paris. Artic. 2. et VII. ni fallor.

offic. sed. commendabis

Cons

21

4082²: 1963